

بہرگی بیست و ہشتہم
 سوورہ تہ کانی
 (الطور) و (النجم) و (القمر)
 (الرحمن) و (الواقعة)

[illegible]

تہ فسیری سووړه ته کانی

الطُّونُ وَالنَّجْمُ وَالْقَمَرُ
الْحَمْدُ وَالْوَقْعَةُ

ته فسیری سووړه ته کانی

الطُّونُ وَ النِّجْمُ وَ الْقِمَرُ الْحَزْنُ وَ الْوَقْعَةُ

نووسینی : عهلی باپیر

دیزاینی ناوه وه : زه رده شت کاوانی

چاپی یه که م ۱۴۴۴ ک - ۲۰۲۳ ز

۸۲۰ لاپهړه

۲۴ * ۱۷ سم

بابه ت : ئایینی

له بهر یوه به رایه تی گشتی کتیبخانه گشتیه کان - هه ری می کوردستان

ژماره سپاردنی (۷) ی سالی ۲۰۱۲ پیدراوه

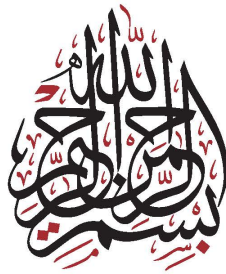
ته فسیری سو پره ته کانی

الطُّوْنُ وَالنَّجْمُ وَالْقِمَرُ

الحِزْبُ وَالْوَاقِعَةُ

نه لاره قهوهلاره بیره عكاش لىككناش
هه لاره عكاش نه لاره بیره عكاش
نه لاره عكاش نه لاره بیره عكاش

AliBapir

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

www.alibapir.net

English - عربي - كوردی

علي بابير/ AliBapir

علي بابير/ AliBapir

کوردی

علي بابير/ AliBapir

علي بابير/ AliBapir

علي بابير/ AliBapir

پیشہ کی تہم تہ فیسرہ بہ گشتی

إِنَّ الْحَمْدَ لِلَّهِ نَحْمَدُهُ وَنَسْتَعِينُهُ، وَنَسْتَغْفِرُهُ، وَنَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْ شُرُورِ أَنْفُسِنَا، وَمِنْ سَيِّئَاتِ أَعْمَالِنَا، مَنْ يَهْدِهِ اللَّهُ فَلَا مُضِلَّ لَهُ، وَمَنْ يَضِلَّ فَلَا هَادِيَ لَهُ، وَأَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ.

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تَقَاتِهِ وَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنْتُمْ مُسْلِمُونَ﴾ ﴿۱۰۲﴾ آل عمران.

﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَخَلَقَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَبَثَّ مِنْهُمَا رِجَالًا كَثِيرًا وَنِسَاءً وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي تَسَاءَلُونَ بِهِ وَالْأَرْحَامَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَيْكُمْ رَقِيبًا﴾ ﴿۱﴾ النساء.

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَقُولُوا قَوْلًا سَدِيدًا﴾ ﴿۷۰﴾ يُصْلِحْ لَكُمْ أَعْمَالَكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ فَازَ فَوْزًا عَظِيمًا﴾ ﴿۷۱﴾ الأحزاب.

أَمَّا بَعْدُ: فَإِنَّ أَصْدَقَ الْحَدِيثِ كَلَامُ اللَّهِ، وَخَيْرُ الْهَدْيِ هَدْيُ مُحَمَّدٍ ﷺ وَشَرُّ الْأُمُورِ مُحَدَّثَاتُهَا، وَكُلُّ مُحَدَّثَةٍ بِدْعَةٍ، وَكُلُّ بِدْعَةٍ ضَلَالَةٌ، وَكُلُّ ضَلَالَةٍ فِي النَّارِ^(۱).

خوینہرہ بہ ریزو خو شہ ویستہ کان!

هیچ گومانی تیدانیہ - بو مروقی پروادار - کہ تہو تہمہ نہی لہ خزمہت دوایین کتیبی خوا (قورٹان) دا بہ سہ رده بری، جا بہ ہر شیوہ یہک لہ شیوہ کانی لہ خزمہ تدا بووندا بی؛ خویند نہوہ، تیفکرین و رامان، فیڑکردن، کاریکردن ... ہتد، بہ باشتیرین جیگرتن جیگا دہ گری و، خواوہ نہ کہی لہ دنیاو دواوژدا لیی بہ ہرہمہ نہدہ.

(۱) تہوہ پیی دہ گوتری: (خطبة الحاجة) کہ پیغہ مبہر ﷺ ہاوہ لانی بہ ریزی فیڑدہ کرد، پیش ہر قسہ یہ کی گرنگ، بیلین، وہک وتاری جومعہ و داخوازیی کردن (خطبة) و... ہتدو، تہم وتارہ، ہرکام لہ: الترمذی: (۱۱۰۵)، النسائی: (۱۱۰۴)، ابن ماجہ: (۱۸۹۲) أحمد: (۳۷۲۰)، الطبرانی: (۲۴۱۴) ہیئاویانہ و (مسلم) یش بہ شیکی ہیئاوہ.

منیش - که وهك باسکردنی چاکه ی خوا (التحدّث بنعمة الله) ده یخه مه پروو- له وهقی فامم کردۆته وه، خوای به به زه یی و به خشر چاکه ی له گه ل کردووم و، به فهرماشتی به رزو بئ وینه ی خۆیه وه سه رگه رمی کردووم و، به ر له ته مه نی بیست سالییه وه هیدایه تی داوم، قورئانی به ریزو پیز له بهر بکه م و، سه رقالی خۆینده وه ی ته فسیره کانی قورئان و، تیه و پامانی ئایه ته پر به ره که ته کانی و، لیۆردبوونه وه یان بم.

هه ر بویه ش تیکرای کتیب و نامیلکه و وتارو ده سه کانم، که م و زۆر له بهر رۆشنایی قورئان دابوون، که دیاره هه ر ئه مه ش شتیکی سرووشتییه؛ ئاخه ر ئایا ئیسلام، بیجگه له قورئان پاشان سوننه تی پیغه مبه ر ﷺ، که ئه ویش هه ر روونکردنه وه ی قورئان و چۆنیه تی جیه جیکردن و کارپیکردنیه تی، شتیکی دیکه یه؟! بیگومان نه خیر.

ئنجا له میژ سالی ش بوو، که براو خوشکانیکی دلسۆزی نزیك و ئاشنام، داوایان لیده کردم که ده ست بکه م به دانانی ته فسیرو لیکدانه وه یه کی قورئان، هه تا له ره مه زانی سالی (١٤٢٨) دا هاته دلمه وه، که ناوی خوای لییه نیم و ده ست به و کاره گه و ره و گرنگه بکه م، به لکو ورده و ده به پیی بواریو ده رفه ت، هه رساله هه ندیکی لی ئه نجام بده م، له گه ل سه رقایی زۆرو جوړاو جوړیشدا، هه تا ده رفه تیکی وام بو ده ره خسی که بتوانم خیرایی تیدا بکه م و خۆمی بو یه کلایی (متفرغ) بکه مه وه و، خوا پشتیوان بئ ته وای بکه م، ئه گه ر ته مه ن به به ریه وه مابئ.

سه رچاوه ی دانانی ئه م ته فسیرو لیکدانه وه یه شم، وپرای سه رنجدانی زۆربه ی ئه و ته فسیرانه ی که باون و، ده ستم پیا ن گه یشتوه، بریتیه له وردبوونه وه و تیه و پامانی خۆم له خودی قورئان، چونکه بیگومان قورئان: هه ندیکی هه ندیکی پروون ده کاته وه: (القرآن يُفَسِّرُ بَعْضُهُ بَعْضًا)، پاشان سوننه تی پیغه مبه ری خوا ﷺ، چونکه پیغه مبه ری خواش پروونکه ره وه (مبین) ی قورئانه وه ك خوا ﷺ فهرموویه تی:

﴿...وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الذِّكْرَ لِتُبَيِّنَ لِلنَّاسِ مَا نُزِّلَ إِلَيْهِمْ وَلَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ﴾ ﴿٤٤﴾ النحل.

واته: ههروهه زیکرمان بۆ لای تو ناردۆته خوار، تاکو ئهوهی بۆ خه لکی نیراوه ته خوار، بۆیان پروون بکهیهوه، وه به لکو خوشیان بیربکه نهوه.

ئومیدیشم وایه - به یارمه قی خوای به خشه **بسم الله الرحمن الرحيم** - شایسته یی ئه وه م هه بی ته فسیرو لیکدانه وه یه کی وا بۆ قورئان پیشکش به مسولمانانی کوردستان بکه م، که له قورئان بوه شایته وه، مایه ی به هره و سوودی خوینهران بی، به تایه تیش که زیاتر له سی (۳۰) سآله له گه ل قورئانی به رزو مه زن و ته فسیره کانی و کتییبه کانی سونه تدا خه ریکم و، ده یان کتیب و به ره می جوړاو جوړم له زۆربه ی بواره کانی زانسته کانی شه ریه تدا پیشکش کردوون.

شایانی باسیشه که ئه و بیست و دوو مانگ زیندانی کرانه م له لایه ن ئه مریکاوه - له (۲۰۰۳/۷/۱۰ تا کو: ۲۰۰۵/۴/۲۸) - ده رفه تیکی گه و ره و گرنه بوو، بۆ زیاتر پێدا قوولبوونه وه ی کتییی خوا (تبارک و تعالی) و، بۆ په یدابوونی تیگه یشتنی تایه ت له باره ی زۆریک له ئایه ته کانییه وه، ئه م راستیه ش له مه و سووعه ی: (الإسلام كما يتجلى في كتاب الله تعالى) دا زۆر چاک دره و شاهه ته وه^(۱)، به لآم هه لبه ته نآلیم و هه چکه سیش بۆی نیه بلآ: که ئه م ته فسیره ی من تیروته واره، چونکه وێپرای سنوورداریبوونی توانا و پرستم، له به رانه ر کتییی له هه موو پرویکه وه ره ها (مطلق) و بیسنوور (لا محدود) ی خوا دا، نه شمویستوه که زۆر به ملاولادا بچم و بچمه نیو هه ندیک ورده کارییه وه، که یان من تێیدا پسپۆرو

(۱) ئه و مه و سووعه یه ئیستا چاپ کراوه، که و تۆته به رده ستی خوینهران و، سه ره جه م هه شت به رگ و ده وری سآ هه زارو پینج سه د (۳۵۰۰) لاپه ره یه و، هه و لمداره به گشتی تێیدا باسی سه ره جه م لایه نه کانی ئیسلام بکه م و، تاکه سه ره چاوه شم قورئان بووه، وێپرای ده قه کانی سونه ت، که له هۆش (ذاکرة) دا بووون.

شایانی باسه ئه و مه و سووعه یه له چاپی دووه می دا، کراوه به دوا زده (۱۲) کتییی سه ره یه خۆ، به مه به ستی ئاسانه تر سوود لی بینرانی .

شاره زانیم، یان خوینهر پیویستی پی نیه، له کاتیکدا دهیهوئی له قورئان تیگات و، بزانی خوا (تبارک و تعالی) راسته وخو چی پی فهرمووه؟!

ئجا هر لیره شهوه به پیویستی ده زانم پر به دل سوپاسی ئه و برا گهنجه پرووح سووک و گورج و گوّل و دل سوژه بکه م (حه زی نه کرد ناوی بهیتم)، که هه لسا به نووسینه وه و هیانه سهر کاغزه و، پاشان تایپکردن و دواپی پیداجوونه وه و هه له گیری، سهرجه م ئه م زنجیره دهرسه، که له ئه سلدا له شیوه ی وتار (محاضرة) دا پیشکesh کراون، هه روه ها هه لسا به (تخریج) ی سهرجه م ده قه کانی سوننه ت، له سهرچاوه متمانه پیکراوه کانه وه و، زه حمه ت و ماندوو بوونی کی زوری به سهرجه م به رگه کانی ئه م ته فسیره وه کیشاوه، خوا به باشتین شیوه پاداشتی بداته وه و، هه ر صالح و ساغ و سه لامه ت و سهر به ربی^(۱)، له خوا ی به رزو بیهاوتاش داواکارم ئه و جوړه گهنج و لاوانه له کوړان و کچان، له نیو گه له که ماندا، زور بکات .

شایانی باسیشه که ئیمه له م ته فسیره ماندا، باسی به ش (جزء) ه کانی قورئان و دابه شکردنه کانی دیکه ی وه ک: - (حزب) - ناکه یین، چونکه هه ر سووپه تیک بوخوئی شتیکی سهر به خویه و، سهرجه م ئایه ته کانی وه ک ئالقه کانی زنجیریک پیکه وه په یوه ستن و، ئاشکراشه که دابه شکرانی سهرجه م قورئان بو سی (۳۰) به ش (جزء) و شه ست (۶۰) (حزب)، شتیکه له لایه ن زانایانه وه کراوه، بو ئاسانکاری پی خویندن قورئان، دیاره ئیمه له دابه شکردنی به رگه کانی ئه م ته فسیره شدا، دیسان حیساب بو به شه کان (أجزاء) ی ناکه یین و، به گویره ی سووپه ته کان، به رگه کانی دیاری ده که یین.

(۱) ئه و برا دل سوژه ئیستاش پاش ته و اوکردنی زور به ی قورئان، لیپراوانه به رده وامه و عه زمیشی جه زم کردوه، که ئه گه ر ته مه مان به رده وام بی، هه تا کوئی پی ئه م ته فسیره سهرگه رمی کاره که ی بی .

دوا قسہ شم تہوہ یہ کہ:

تہم تہ فیسرہ - و ہک پیشتر گوتمان - لہ تہ سَلْدَا بہ شیوہی دہرس و وتار
پیشکش کراوہ، بہ لَام دواتر خَوَم دووچار بہ وردی پیدا چوومہ وہو، بہ پیی
پیوست دہستکارییم کردوہ، دیارہ ہہموو دہرسیکیش بہ ناوی خواو ستایشی
خوا **بِسْمِ اللّٰہِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ** دہستی پیکردوہ، بہ لَام تِیمہ لہ سہرہ تای دہرسہ کانہ وہ، تہ وانہ مان
لابردوہ، بُو زُوَر دووبارہ نہ بوونہ وہو، تہو (خطبة الحاجة) یہی لہ سہرہ تای تہم
پیشہ کہ ییہ وہ ہاتوہ، لہ جیاتی سہرہ تای سہرجہم دہرسہ کانہ.

سُبْحَانَ رَبِّكَ رَبِّ الْعِزَّةِ عَمَّا يَصِفُونَ،

وَسَلَامٌ عَلَى الْمُرْسَلِينَ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ .

دووشہ ممہ ۲۵ رجب ۱۴۳۲

۲۰۱۱/۶/۲۷

ہہ ولیر

لہ لڑہ کومہ تہ پیدمان لہ کمالین
- Say, in touch on social media
تہ ہم عہر موافق التواضع

AliBapir عملی باپیر

archiv.org/details/@alibapir

www.alibapir.net
English - عربی - گوردی

AliBapir

عملی باپیر AliBapir

کمالی
رکتماندی مکتبی مؤنسہ علی باپیر

رکتماندی مکتبی مؤنسہ علی باپیر

بەرچاۋ پوونییەکی گرنگ

لەبارەیی ئەم تەفسیرەو

خوینەری بەرپز!

هەرچەندە لە (پیشەکی گشتیی) ئەم تەفسیرەدا باسمان کردووە کە بۆ نووسینی ئەم تەفسیرە، لە هەموو ئەو تەفسیرە باوانەیی دەستم پێیان گەشتووە، بەهەرەمەندبووم، هەرۆهە لە کۆتایی هەر بەرگیکی ئەم تەفسیرەدا، سەرچەم ئەو تەفسیرانەیی کەم و زۆر لێیان سوودمەند بووم، ناوەکانیانمان بە ریز نووسیون^(۱)، بەلام لێرەش وەک جەختکردنەوێ زیاتر بەرچاۋپوونیی باشتەر بۆ ئێوەی بەرپز دەلێم:

مادام ناوی تەفسیرەکاھان نووسیوە، نە پێویست دەکات و نە دەشگونجێ، بۆ هەر تێگەشتن و بیرۆکەیک، کە زۆربەیی تەفسیرەکان لەبارەیی ئایەتیکەو، یان رستەو بڕگەیکە ئایەتیکەو، دەبێنێ، ئێمە هەموو جارێ ناوی ئەو تەفسیرانە بێنین، بەلام بێگومان هەر کات بیرۆکەو تێگەشتنێکی تایبەتی یەکیەک لە تەفسیرەکان هەبێ و بکەوێت بەرچاۋ، ئنجا چ پەسندی بکەم، چ پەفزی بکەم، هەر کات بە پێویستی بزانم، بە تایبەت ئاماژەیی پێدەکەم، ئەگەرنا بە ئاماژەیی گشتیی و بە نووسینی ناوی تەفسیرەکان لە کۆتایی هەر بەرگیک دا، ئیکتیفا دەکەم و، زۆریش لە ئەمانەتی زانستی (الأمانة العلمية) دەخەفێم و مەبەستمە پەچاۋی بکەم، چونکە ئەمینی و ئەمانەت پارێزی، پەشتێکی گەورەو بەرزێ مسۆلمانەتییه.

(۱) دوايي و بەباش زانرا ناوی تەفسیرەکان لا بێرێن و، لە کۆتایی کۆی بەرگەکانی [تەفسیری قورئانی بەرز و بەپێز] دا دەیاننووسین.

شایانی باسیشه جاری وا ههیه بیروکهو تیگه‌یشتنیکی تایبه‌تی خۆم، ده‌باره‌ی کۆمه‌له‌ ئایه‌تیک یان ئایه‌تیک یان پرستو برگه‌یه‌کی ئایه‌تیک، بۆ دروست ده‌بن، وه‌ک تیگه‌یشتن و بۆچوونی خۆم ده‌ینووسم، که‌چی په‌نگه‌ له‌ ته‌فسیره‌کانی دیکه‌ش - یه‌کیکیان یان زیاتر - دا هه‌بن، ئه‌ویش به‌هۆی ئه‌وه‌وه‌یه‌ که‌ من ئه‌و ته‌فسیره‌م نه‌که‌وتۆته‌ به‌ر دیده‌، یان دیتوومه‌و له‌یادم نه‌ماوه‌.

له‌ نۆزه‌ کۆمه‌له‌یه‌یه‌که‌ن له‌که‌نه‌کان
Share research on social media
ئێمه‌م بۆم بۆم بۆم بۆم بۆم

Alibapir

archive.org/details/@alibapir

Alibapir

www.alibapir.net

English - عربي - کوردی

Alibapir/عەلی بابیر

عەلی بابیر/Alibapir

Alibapir

Alibapir

Alibapir

Alibapir

پیشە کی ئەم بەرگە

الحمد لله ذي الجلال والإكرام، والصلاة والسلام على محمد خير الأنام وآله الكرام، من صحبه وأهل البيت والقراة والتابعين لهم بإحسان إلى يوم القيامة.

خوینەری سەنگین و شیرین!

ستایشی شایسته بو خوای بەرزومەزن و میهرەبان که له چاپ و بلاکردنەوهی ئەم تەفسیرەمان دا - تەفسیری قورئانی بەرزوبەپیژ - گەشتینە ئەم بەرگی بیست و هەشتەمە، که زۆربەری هەرە زۆری بەش (جزء) ی بیست و هەوت (۲۷) ی گرتۆتە خووی، سوورەتەکانی: (الطور والنجم والقمر والرحمن والواقعة).

ئاشکراشە لەم بەرگەش دا هەمان شیواز و چۆنیەتی بەرگەکانی پیشوو پەچاو کراوە و بە هەوت قوئاغ، ئایەتە بەپیژاکانی هەرکام لەو پینج سوورەتە تەفسیرکراون و چەمک و واتاکیان پوونکراونەوه:

پیناسە ئایەتەکان و، هیئەتەکان و، نووسراوەکان و، مانای دەقاوودەقیان و، شیکردنەوهی وشەکان و، خستەپووی هۆی هاتنەخوار - ئەگەر هەیانبی - و، مانای گشتیی و، مەسەلە گرنگەکان.

ئەم بەرگەش وێرایی لیکدانەوهی مانای ئایەتەکانی ئەو پینج سوورەتە موبارەکە، چەند کورتە باسیکیشی گرتوونە خووی بەمجۆرە خواری:

یەكەم: سوورەتی (الطور):

دەرسی سییەم:

کورتە باسیک لە سێ سەرنج دا.

دووهم: سوورته تی (النجم):

دهرسی یه کهم:

- ۱- پروونکردنه وه یه که له باره ی و اتای (ضل) و (غوی) وه.
- ۲- کورته باسیک: سی سهرنجی ورد.
- ۳- پروونکردنه وه یه که له باره ی (سدره المنتهی).
- ۴- کورته باسیک له باره ی دوو دیتنه که ی پیغه مبه ره وه (صلی الله علیه وسلم).

دهرسی دووهم:

- ۵- پیناسه یه کی کورتی گونا هه گه وره کان و ورده گونا ح.
- ۶- کورته باسیک له باره ی خو، یان خه لک به پاک و چاک دانانه وه.

دهرسی سییه م:

- ۷- باسیکی کورت له باره ی لاپه ره کانی مووسا و ئیبراهیمه وه (علیه السلام).
- ۸- کورته باسیک له باره ی بههره مهند بوونی مروقه وه له چاکه ی جگه له خو ی.
- ۹- کورته باسیک له باره ی ئه ستیره ی گه لاویژه وه.

سییه م: سوورته تی (القمر):

دهرسی یه کهم:

- ۱۰- کورته باسیک له باره ی دژواری پوژی دوا ییه وه.
- ۱۱- کورته باسیک له باره ی له تبوونی مانگه وه.

دهرسی سییه م:

- ۱۲- کورته باسیک له باره ی ئه ندازه گیریی خواوه له دروستکراوه کانی دا.

چوارەم: سوورەتی (الرحمن):

دەرسی یەكەم:

- ۱۳- مەبەست لە وشە (المیزان) لە ھەرسێك ئایەتی: (۷ و ۸ و ۹) دا.
- ۱۴- كورتەباسیك لەبارەى فراوانیی و بەرزكرانهوێ ئاسمان و، ھاوسەنگیی نیوان خۆر و زەوی و مانگەوێ.
- ۱۵- پیناسەى (لؤلؤ) و (مرجان) و سەرنجدانیكى زەوی.

دەرسی سییەم:

- ۱۶- كورتەباسیك: سى بابەتی گرنگ.

پینجەم: سوورەتی (الواقعة)

دەرسی یەكەم:

- ۱۷- كورتەباسیك لەبارەى دەرنجامی زەوی و چیاپەكانەوێ لە ئاخیرزەمان دا.

دەرسی دووهم:

- ۱۸- پوختەى باسى سزای بێپروایان و ھۆكارەكانی

دەرسی سییەم:

- ۱۹- كورتەباسیك لەبارەى گۆڕانی گەردوون و گۆڕانی جەستەى مرۆڤەوێ.
- ۲۰- دارودرەخت كانگای ئاگر و سووتەمەنییەوێ.

دەرسی چوارەم:

- ۲۱- كورتەباسیك لەچوار سەرنج دا.
- ۲۲- ھوكمی دەستلێدانی قورئان بۆ بابای بى دەستنیوێ.
- ۲۳- چوار بەلگە لەسەر سزا و نەعمەتى بەرزەخ.

ھیواداریشم ئەم بەرگەش ھەك سەرچەم بەرگەكان، باشتەین بەھەری لێوھەربگیرى
لەلایەن خوێنەرانی بەرێزەوێ.

تہفسیری سوورہتی

الطُّور

ده ستېنک

بهړی — زان!

خوا پشتیوان بڼ ته مړو که (۲۴) ی (رجب) ی سالی (۱۴۴۱) ی کوچیه، به رانبه ر: (۲۰۲۰/۳/۱۹) ی زاینی، له شاری هه ولیر، ده ست ده که ین به ته فسیرکردنی سووړه تی (الطور)، سهره تا پیناسه و نیوه پروکی ئهم سووړه ته موباره که ده خه ینه پرو، له ههوت برکه دا.

پیناسه سووړه تی (الطور) و بابه ته کانی

یه که م: ناوی ئهم سووړه ته:

ئهم سووړه ته موباره که، هه ر به (سورة الطور)، یان (الطور) ناسراوه و، له و باره وه ئهم دوو ده قه دینین:

۱- {عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ جَبْرِ بْنِ مُطْعِمٍ عَنْ أَبِيهِ **رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ** قَالَ: سَمِعْتُ النَّبِيَّ **ﷺ** يَقْرَأُ فِي الْمَغْرِبِ بِالطُّورِ، فَلَمَّا بَلَغَ هَذِهِ الْآيَةَ: ﴿أَمْ خُلِقُوا مِنْ غَيْرِ شَيْءٍ أَمْ هُمُ الْخَالِقُونَ﴾ (۲۵) أَمْ خُلِقُوا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بَلْ لَا يُوقِنُونَ (۳۱) أَمْ عِنْدَهُمْ خَزَائِنُ رَيْكِ أَمْ هُمُ الْمُصِيطِرُونَ (۲۷) كَادَ قَلْبِي أَنْ يَظِيرَ} (أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ: ۷۶۵، وَأَبُو دَاوُدَ: ۸۱۱، وَالنَّسَائِيُّ فِي التَّفْسِيرِ: ج ۲، ص: ۱۶، ابْنُ مَاجَه: ۸۳۲، وَأَحْمَدُ: ج ۴، ص: ۸۴).

واته: موحه ممه دی کوړی جوبه یری کوړی موعیم له بابیه وه **رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ** ده گیریتته وه، گوتوویه تی: گویم له پیغه مبه ر **ﷺ** بوو، له نویژی شیواندا، سووړه تی (الطور) ی

ده خویند، کاتیک گه یشته ئەم ئایه تانه: ﴿أَمْ خُلِقُوا مِنْ غَيْرِ شَيْءٍ أَمْ هُمْ الْخَالِقُونَ﴾ (۳۵)
 ﴿أَمْ خُلِقُوا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بَلْ لَا يُوقِنُونَ﴾ (۳۶) ﴿أَمْ عِنْدَهُمْ خَزَائِنُ رَبِّكَ أَمْ هُمْ الْمُضْطَرُونَ﴾ (۳۷)
 خەریک بوو دڵم بفری، (واته: یه کجار که وته ژیر کاریگه ریی).

۲- {عَنْ أُمِّ سَلَمَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا، أَنَّهَا سَمِعَتْ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يُصَلِّي إِلَى جَنْبِ الْبَيْتِ بِ: وَالطُّورِ (۱) وَكُنْ بِمَسْطُورٍ (۲)} (أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ: ۴۸۵۳، وَمُسْلِمٌ: ۱۲۷۶، وَأَبُو دَاوُدَ: ۱۸۸۲، وَالنَّسَائِيُّ: ۲۹۲۵، وَابْنُ مَاجَهَ: ۲۹۶۱).

واته: ئوممو سه له مه (خوا لێی رازی بێ)، لێی گیر دراوه تهوه، که گوئی له پیغه مبه ری خوا ﷺ بووه، له ته نیشته بهیت (که عبه)، سووره تی: ﴿وَالطُّورِ (۱) وَكُنْ بِمَسْطُورٍ (۲)﴾، خویندوه.

که واته: ئەم سووره ته موباره که، هەر (الطور) ی پێ گوتراوه، یان (سورة الطور) ی پێ گوتراوه، نه بیستراوه هیچ ناویکی دیکه ی هه بی.

دووهم: کات و شوینی دابه زینی:

ئەم سووره ته به یه کده نگی هه موو زانایان سووره تیکی مه که که یه، لهو باره وهش و پرای ده لاله تی سرووشتی سووره ته که و نیوه پۆکه که ی، که هه مان شیوه سرووشتی قورئانی مه که که یه، و پرای ئەوه ده قیش له هاوه لانه وه زۆرن، بو موه نه، ئیمه ئەم دوو ده قه دینین:

۱- {عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، قَالَ: نَزَلَتِ الطُّورُ بِمَكَّةَ} (فتح القدير: ج ۵، ص ۱۳۲).

واته: عه بدوللای کوری عه عباس رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، گوتوو یه تی: سووره تی (الطور) له مه که که دابه زیوه.

۲- {عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ الزُّبَيْرِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، قَالَ: نَزَلَتِ الطُّورُ بِمَكَّةَ}، (أَخْرَجَهُ ابْنُ مَرْدَوَيْهِ) عه بدوللای کوری زوبهیر رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، گوتوو یه تی: سووره تی (طور) له مه که که دابه زیوه.

تنجا به پیتی ئه وه که له ریزبه ندیی هاته خواردا ژماره ی (۷۵) ه، واته: له پیش ئه م سوورپه ته دا (۷۴) سوورپه تی دیکه دابه زیون، وا پیده چئ له نیوان سالانی (۹ - ۱۱) دا دابه زیی، واته: (۹ - ۱۱) ی پیغه مبه رایه تی، پیش کوچکردنی پیغه مبه ر بو مه دینه.

سییه م: ژماره ی ئایه ته کانی:

زانایان سی ژماره یان باسکردوون بو ئایه ته کانی ئه م سوورپه ته: (۴۷، ۴۸، ۴۹)، به لام زیاتر له سه ر ژماره ی (۴۹) کوکن، پیشتریش باسمان کردوه، که جیاوازیی ژماره ی ئایه ته کان، ده گه پیته وه بو کورتیی و درژی پی رسته کان و، شوینی له سه ر وه ستان و، کوئایی پیه ئانی رسته یه کیان کردوه به سه ره ئایه ت، هه یه له و شوینه نه وه ستاوه له رسته ی دواتر وه ستاوه، له جیاتی ئه وه ی به دوو ئایه ت دابرن، به ئایه تیک دانراوه.

چواره م: ریزبه ندیی له موصحف و له دابه زین دا:

ریزبه ندیی ئه م سوورپه ته موباره که له موصحه فدا، ژماره که ی (۵۲) ه، یانی که له سوورپه تی (فاتحه) وه دی، ئه مه (۵۲) مین سوورپه ته و، له ریزبه ندیی دابه زیندا ژماره: (۷۵) ه، له دوا ی سوورپه تی (نوح) و، پیش سوورپه تی (المؤمنون) دابه زیوه، ئه م سوورپه ته ده که ویته جوژی (۲۷) ه مه وه، وه ک دابه شکردنی زانایان، که قورئانیان کردۆته سی (۳۰) به ش (جزء).

پینجه م: نیوه پوکی:

نیوه پوکی ئه م سوورپه ته ش به گشتیی هه مان نیوه پوکی قورئانی مه که یه، وه ک پیشتریش گوتمان، به لام ته وه ری بنه په تی ئه م سوورپه ته ش، وه ک سوورپه تی

(الذاریات) باسی پۆژی دواییه، به هەردوو قوئاغی ئاخیر زەمان و، قیامەت و زیندوو کرانه‌وهو لێپرسرا‌نه‌وه‌وه، بە‌لام وێ‌پ‌رای ئە‌وه باسی هەردوو پایە‌ی: خوا بە‌یە‌ک‌گرتن و، پێ‌خە‌م‌بە‌رایە‌تی و، وە‌حیی‌ش ک‌را‌وه، ئە‌گەر تە‌ماشای جو‌گ‌رافیای ئایە‌تە‌کان بکە‌ین، چ‌ل و نۆ (۴۹) ئایە‌تە‌کە بە‌م شێ‌وه‌یە دە‌بین‌ن:

۱- بیست و هەشت (۲۸) ئایە‌تی سەرە‌تا، کە ئایە‌تە‌کانی: (۱ - ۲۸) و (۶) ئایە‌تی کۆ‌تایی‌ش، کە ئایە‌تە‌کانی: (۴۴ - ۴۹)ن، (۲۸ + ۶ = ۳۴)، سی چوار (۳۴) ئایە‌ت، لە‌و (۴۹) ئایە‌تە، بۆ باسی پۆژی دوایی تە‌رخان‌ک‌را‌ون، بۆ‌یە‌ش گوتمان تە‌وه‌ره سەرە‌کی‌یه‌کە‌ی ئە‌م سوورە‌تە‌ش، وە‌ک سوورە‌تی (الذاریات) باسی پۆژی دواییه، هە‌لبە‌تە ئە‌م سوورە‌تە هەردوو قوئاغە‌کە‌ی پۆژی دوایی واتە: ئاخیر زەمان (الساعة) و، هە‌لسا‌نه‌وه‌و زیندوو کرانه‌وه (القیامه)‌شی گ‌رتۆ‌تە‌وه،

۲- شە‌ش (۶) ئایە‌تی‌ش، کە ئایە‌تە‌کانی: (۲۹ - ۳۴)ن، بۆ باسی پێ‌خە‌م‌بە‌رایە‌تی و، قورئان و، وە‌حیی دان‌را‌ون.

۳- نۆ (۹) ئایە‌تی‌ش، کە ئایە‌تە‌کانی: (۳۵ - ۴۳)ن، بۆ باسی بە‌دی‌هێ‌نە‌رایە‌تی و پە‌روه‌رد‌گاریە‌تی و، تە‌نیا پە‌رس‌ترا‌وی‌تیی خوا، دان‌را‌ون.

کە‌واتە: (۳۴ + ۶ + ۹) دە‌کاتە: (۴۹) ئایە‌تە‌کە‌ی ئە‌م سوورە‌تە موبارە‌کە.

شە‌شە‌م: تاییە‌تمە‌ندی‌یه‌کانی:

ئێ‌مه چوار تاییە‌تمە‌ندی‌یمان لە‌م سوورە‌تە موبارە‌کە‌دا بە‌دی‌کرد‌وون، کە تاییە‌تن بە‌م سوورە‌تە‌وه:

۱- ئە‌مه یە‌کە‌مین سوورە‌تە لە‌ سەرە‌تای موص‌ح‌ه‌ف‌ه‌وه پێ‌ی دە‌گە‌ین، واتە: کە لە‌ لای راست‌ه‌وه دێ‌ین، کە پێ‌نج سوویندی لە‌سەر یە‌کی تێ‌دا‌هات‌بن: ﴿وَالطُّورِ ۱﴾ وَکَتَبَ مَسْطُورِ ﴿۲﴾ فِي رَقٍ مَسْحُورِ ﴿۳﴾ وَالْبَيْتِ الْمَعْمُورِ ﴿۴﴾ وَالسَّفِّ الْمَرْفُوعِ ﴿۵﴾ وَالْبَحْرِ الْمَسْجُورِ ﴿۶﴾،

یه‌که‌مین سووره‌تیش بریتی بوو له سووره‌تی (الصفات)، که سئ سویندی له‌سه‌ر یه‌ک تیداها‌تبوون، یه‌که‌مین سووره‌تیش که چوار سویندی تیداها‌تابن، سووره‌تی (الذاریات) بوو: ﴿وَالَّذِي تَرَىٰ ذُرْوًا ۝۱ فَالْحِمَىٰ لَتْ وَقَرًا ۝۲ فَالْجَرِيَّتِ يَسْرًا ۝۳ فَالْمُقَسَّمَتِ أَمْرًا ۝۴﴾،

۲- ئەم سووره‌ته تاکه سووره‌تیکه که پازده (۱۵) جار له‌سه‌ر یه‌ک وشه‌ی: (أم) ی به دوای یه‌کدا تیدا هاتبی، که ئایه‌ته‌کانی: (۳۰ - ۴۳)ن، ژماره‌یه‌ک له‌و پازده جاره‌ی (أم)، له باره‌ی پی‌یغه‌مبه‌ری خاته‌مه‌وه ﴿وَقَرًا﴾، قورئان و، ئەو تۆمه‌تانه‌ی پال دراونه‌ی لای پی‌یغه‌مبه‌ر ﴿يَسْرًا﴾، بۆ به‌ریه‌رچدانه‌وه‌ی ئەوانه‌یه، ئەوانی دیکه‌ش له باره‌ی ته‌نیایی خوان له به‌دییه‌ننه‌رایه‌تی و، په‌روه‌ردگار‌ی‌تی و، ته‌نیا په‌رستراویتی دا و، خسته‌نپرووی پووچه‌لی ژماره‌یه‌ک له بیروکه‌کانی هاوبه‌ش بۆ خوا دانه‌ران.

۳- هه‌ردووک رسته‌ی: ﴿أَمْ خُلِفُوا مِنْ غَيْرِ شَيْءٍ أَمْ هُمْ الْخَلِيفُونَ ۝۳۵ أَمْ خَلِفُوا السَّمَوَاتِ ۝۳۶ وَالْأَرْضَ بَلْ لَا يُوقِنُونَ ۝۳۷﴾، ته‌نیا له‌م سووره‌ته‌دا هاتوون، که به‌ریه‌رچدانه‌وه‌ی بیروکه‌ی ئیلحادن، له سووره‌تی (الجاثية) شدا، خوا ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ ئاماژه‌یه‌کی به بیروکه‌ی مولحیده‌کان کردوه، که گوتوو‌یان: ﴿...وَمَا يُلْكَا إِلَّا اللَّهُ هُ... ۝۲۴﴾، واته: ته‌نیا پوژگار ئیمه ده‌فه‌وتینی، واته: که‌س ئیمه‌ی دروست نه‌کردوه، که‌سیش ئیمه ناهه‌وتینی، ئیمه هه‌ر له خووه‌هه‌ین! ئەمه‌ش بیروکه‌ی ئیلحاده، به‌لام بۆ خسته‌نپرووی پووچه‌لی بیروکه‌ی ئیلحاد، له هه‌موو قورئاندا به‌م ته‌عبیره، ته‌نیا له‌م دوو ئایه‌ته‌موباره‌که‌دا هاتوه.

۴- چه‌ند وشه‌یه‌ک ته‌نیا له‌م سووره‌ته‌دا هاتوون و، ده‌گونجی زیاتریش بن، به‌لام من ئەم چه‌وته‌م هینان:

۱- ﴿وَكُنْتَ مَسْطُورًا﴾.

۲- ﴿رَقِي مَشُورًا﴾.

۳- ﴿وَالْبَيْتِ الْمَعْمُورِ﴾.

۴- ﴿وَالْبَحْرِ الْمَسْجُورِ﴾.

۵- ﴿وَمَا أَلْنَتْهُمْ﴾.

۶- ﴿رَبِّ الْمُنُونِ﴾.

۷- ﴿سَحَابٍ مَّرْكُومٍ﴾.

ئەم حەوت (۷) وشە یەم هیناون، که شەش (۶) یان وشە ی لیکدراون، ئەوێ دیکەشیان: ﴿وَمَا أَلْنَتْهُمْ﴾، ئەمە پستەیه که، واتە: هیچمان لێ کەم نەکردوونەو (مَا نَقَصْنَا هُمْ).

حەوتەم: دابەشکردنی ئەم سوورەتە بۆ چەند دەرسیک:

(۴۹) ئایەتە کە ی ئەم سوورەتە موبارە کە مان، بۆ سێ (۳) دەرسان دابەش کردوون، بە پێی نێو پڕۆکیان، جاری دیکەش باس مکردو: کە هەر کام لەو سوورەتە موبارە کانە ی تەفسیریان دە کەم، پێش هەموو شتێک دێم: سەرنجێکی وردو قوول و گشتگیر لە کۆی سوورەتە کە دە دەم، بزانی لە کۆی چەند ئایەت بە یە کەو و پە یو ستن و، چەندیان بە یە کەو و پە یو ستن نین؟ هەڵبەتە ئایەتە کانی هەر سوورەتێ هەموویان، وەک ئالە کانی زنجیرێک یە کدی دە بە ستنەو، بە لام جار جاریش دە توانی بڕ پریان بکە ی، بۆ ئەوێ هەر کۆمە ل ئایەتە لە دەرسیکدا، تەفسیر بکری، نە ک هەمووی بە سەر یە کەو، ئەو شۆازەش کە هەلمبژاردو، پێم وایە باشتەر بۆ چاک لێ تێگەشتن و، ئاسانکاری بۆ کە سێک کە بیەوێ لە ئایەتە کانی سوورەتێک تێ بگات، ئنجا بە پێی سەرنجدانی من، (۴۹) ئایەتە موبارە کە کانی ئەم سوورەتە پۆلین کراون بۆ سێ کۆمە ل:

دەرسی یە کەم: ئایەتە کانی: (۱ - ۱۶)، کە شازدە (۱۶) ئایەتە کە ی سەرەتای سوورەتە کەن، نێو پڕۆکە کەشیان بریتیه لە پێنج جار سویند خواردن بە پێنج

شتى جيا جيا، لەسەر هاتنى سزاو ئازارى پۆژى دوایی و، گرفتاربوونی بېپروايان بە سزاو ئازارى خواو، بى چارهیی و بى دەرەتانیان.

دەرسى دووهم: ئايەتەکانى: (۱۷ - ۲۸)، كە دوازده (۱۲) ئايەتى نېوەرپاستى ئەم سوورپەتەن، باسى پاداشتى خوايە بۆ پارىزكاران لە بەهەشتە پازاوه و نەپراوه كاندا، لە بەهەشتە پەر نازو نىعمەتەکانى خواداو، پېو پەيوەست کردنى پۆلەو وەچەکانىشان بەو دايك و بابانەو، كە خاوەن ئيمان بوون و وەچەكەشان بە ئيمانەو شوئيان كەوتوون و، ستاييشى خوا کردنيان لە بەهەشتە، لەسەر ئەو كە خوا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** خستوونى سەر راستە پى خۆى لە دنیدا، بۆيە سەرەنجام ئەو راستە پى بەو بەهەشتەى گەياندوون، ئنجا پىكەو قسەکردنيان لە بارەى ژيانى دنياو، كە بە هۆى چاكەى خواو، بە چاكەكارى و بە تاعەتەو گوزەراندوويانەو، خوا خستوونى شوئىكەو كە شوئى دۆستەكانى، شوئى ئەو كەسانەى كە بەزەي پياندا دى و، چاكەى لەگەياندا كردو، كە بەهەشتە.

دەرسى سىيەم: ئايەتەکانى: (۲۹ - ۴۹)، كە بيست و يەك (۲۱) ئايەتى كۆتايى ئەم سوورپەتەن: بېو پۆكيان باسى راستى موحەممەد **ﷺ** لە داواى پىغەمبەرايەتى کردنيداو، بەرپەرچدانەو ددان شكىنى تۆمەتەکانى بېپروايانە، لە بارەى بە درۆ دانانى موحەممەد **ﷺ**، گوايە كاهينە، ياخود شىتە، يان خۆى قورئانى هەلبەستو، يان شاعيرەو، گيرانەويان بۆ سەر ئەصلى هۆكارى بېپروايان كە خوا نەناسيەو، ئەفسانەسازى و عىناديانەو، لە كۆتاييشدا فەرمانکردنى خوا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** بە پىغەمبەرە كەى **ﷺ** كە وازيان لى بىنى، واتە: پشت گوئيان بخات، لەو پروو نە، كە واز لە ئاگادارکردنەو بىرخستەويان بىنى، بەلكو لەو پروو كە زياد لە پىويست خويان پىو ماندوونەكات و، خەفەتيان پىو نەخوات و، لىيان گەپى تاكو تووشى پۆژى خويان دەبن و، خۆپاگريى و دنيابوونی لەو كە خوا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** خستوويەتە ژىر چاودىرى خۆى و، سەرگەرم بوونی بە خوا بە پاكرتن و ستايشکردنى و بەندايەتى بۆ کردنى، لە شەوگارو پۆژگارو لە بەرەبەياندا.

دهرسی په کهم

له نورو کومپاڼیو نه یو ښه لږ کولای شئ

Stay in touch on social media

دین محمد غېز نواف الزامل الزامل

Alibapir

archive.org/details/@alibapir

Alibapir

www.alibapir.net

English - عربي - کوردی

عمل پاپیر/Alibapir

عمل پاپیر/Alibapir

کتابي

ډاګه پادښي مخکښي ماموستا علي بابېر

رنگه‌بازدني مەكتەبي مامۇستە عەلي بابىز

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

Google Play

App Store

QR codes for Google Play and App Store

هە نۆزە كۆمەندە ئىرىيەن ئەكتەلەين
بىزى مەكەم بىز مەلۇمات كۆمەندە ئىرىيەن
www.alibapir.net
English + عربي + گۆردى

عەلي بابىز/ AliBapir

عەلي بابىز/ AliBapir

كەتەنەي
رنگه‌بازدني مەكتەبي مامۇستە عەلي بابىز

QR codes for social media and website

پیناسه ی ئه م ده رسه

ئهم ده رسه مان له شازده (۱۶) ئایه تی سه ره تای ئهم سووږه ته پیک دی،
 ئایه ته کانی: (۱ - ۱۶)، که پاش جه ختکردنه وه له سه ر هاتنی سزای خوا ی په روه ردگار
 له ږوژی و دوایی دا، به پینج سویندان، له ئایه ته کانی: (۱ - ۸) دا، ئنجا دوو دیمه ن
 له دیمه نه کانی ئاخیر زه مان، خراونه ږوو که زوړ سه رنجراکیش و پاچله کینه رن، له
 ئایه ته کانی: (۹ - ۱۲) دا.

پاشان خسته ږووی ئاکام خراپی به درو دانهران، له ئایه ته کانی: (۱۱ - ۱۲) دا.

له چوار ئایه تی کوټاییشدا، ئایه ته کانی: (۱۳ - ۱۶)، باسکردنی سزای سه ختی خوا
 بو بیرویان، له ږوژی دواییدا که له دوزه خی کلپه دارو پر بلیسه ی به تینیدا
 به رجه سته ده بی.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿ وَالطُّورِ ۝۱ وَكُنْتَ مَسْطُورٍ ۝۲ فِي رَقٍ مَّنْشُورٍ ۝۳ وَالْبَيْتِ الْمَعْمُورِ ۝۴ وَالسَّقْفِ
 الْمَرْفُوعِ ۝۵ وَالْبَحْرِ الْمَسْجُورِ ۝۶ إِنَّ عَذَابَ رَبِّكَ لَوَاقِعٌ ۝۷ مَا لَهُ مِنْ دَافِعٍ ۝۸ يَوْمَ تَمُورُ
 السَّمَاءُ مَوْرًا ۝۹ وَتَسِيرُ الْجِبَالُ سَيْرًا ۝۱۰ فَوَيْلٌ لِلْمُكَذِّبِينَ ۝۱۱ الَّذِينَ هُمْ فِي حَوْضٍ
 يَلْعَبُونَ ۝۱۲ يَوْمَ يَدْعُوكَ إِلَى نَارِ جَهَنَّمَ دَعَاً ۝۱۳ هَذِهِ النَّارُ الَّتِي كُنتُمْ بِهَا تُكَذِّبُونَ ۝۱۴
 أَفَسِحْرٌ هَذَا أَمْ أَنْتُمْ لَا تُبْصِرُونَ ۝۱۵ أَصْلَوْهَا فَاصْبِرُوا أَوْ لَا تَصْبِرُوا سَوَاءٌ عَلَيْكُمْ إِنَّمَا تُعْرَضُونَ
 مَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ۝۱۶ ﴾

مانای ده‌قا و ده‌قی ئایه‌ته‌کان

{به ناوی خوای به به‌زه‌یی به‌خشنده، سویند به (کیوی) طوور ❶ هه‌روه‌ها سویند به کتییکی نووسراو ❷ له پیستیکی (ته‌نکی) بلاوکراودا ❸ هه‌روه‌ها سویند به ماله ئاوه‌دانه‌که ❹ هه‌روه‌ها سویند به بانی بلندکراو ❺ هه‌روه‌ها سویند به ده‌ریای داگیرسینراو ❻ به دنیایی (سزاو) ئازاری په‌روه‌ردگارت بۆ بیپروایان هه‌ر ږووده‌دا ❼ هیچ به‌رپه‌رچده‌ره‌وه‌ی بۆ نیه ❽ ئه‌و ږۆژه‌که ئاسمان به توندیی تیکه‌وه‌ داوئ (و دئ و ده‌چئ) ❾ چیا به‌کانیش به خیرایی ده‌ږۆن ❿ ئنجا له‌و ږۆژه‌دا هاوار (و سزای سه‌خت) بۆ به‌درۆ دانه‌ران (ی په‌یامی خوا) ❶❶ ئه‌وانه‌ی له‌ تیرژان (ی قسه‌ی پووچ دا) یاری ده‌که‌ن ❶❷ ئه‌و ږۆژه‌که به توندیی به‌ره‌و لای ئاگر پاله‌ستۆ ده‌درین ❶❸ (ده‌گوترئ): ئه‌م ئاگره‌یه‌که ئیوه‌ پپی بیپروا بوون، به‌ درۆتان داده‌نا ❶❹ ئنجا ئایا ئه‌مه‌ جادوویه‌ یاخود ئیوه‌ نابین؟ ❶❺ بچنه‌ تیی و تیدا ببریژنیڤ، ئنجا خۆتان بۆ (ئازاره‌که‌ی) ڤاگرن، یان خۆتان ڤانه‌گرن، له‌سه‌رتان یه‌کسانه‌ (چونکه‌) بیگومان هه‌ر به‌ (پیی) ئه‌وه‌که‌ کردووتانه‌ سزا ده‌درین ❶❻}.

شیکردنه‌وه‌ی هه‌ندیک له‌ وشه‌کان

(وَالطُّورُ): (الطُّورُ: اِسْمُ جَبَلٍ مَّخْصُوصٍ، وَهُوَ الَّذِي كَلَّمَ اللَّهُ عَلَيْهِ مُوسَى ﷺ الْجَبَلُ الْحَرَامِيُّ، أَوْ اِسْمٌ لِكُلِّ جَبَلٍ)، (طور): یان ناوی چیا به‌کی تایه‌ته، ئه‌ویش ئه‌وه‌یه‌که‌ خوای به‌رز له‌ سه‌ری فه‌رمایشتی له‌گه‌ڵ مووسادا کرد ﷺ (که‌ له‌ ده‌شتی سینایه‌، وه‌ک له‌ ئایه‌ته‌کانی دیکه‌دا هاته‌وه‌: ﴿وَطُورِ سِينِينَ﴾ ❷ التین) یاخود (طور): (وشه‌یه‌کی سوره‌بیانییه‌و) ناوه‌ بۆ هه‌ر چیا به‌ک.

(رَقٍّ مَّنْشُورٍ): (الرَّقُّ: مَا يُكْتَبُ فِيهِ، شَبْهُ الْكَاغِذِ)، (رَقٍّ): هەر شتیكه له سه‌ری بنووسرئ، وینه‌ی كاغه‌ز، هه‌ندیكیش ده‌لین: (رَقٍّ): به‌ پیستی ته‌نکی سپی ده‌گوترئ، كه‌ كاتی خو‌ی كاغه‌ز نه‌بووه، یان كه‌م بووه‌و بو‌ له‌سه‌ر نووسران به‌كاره‌ی‌نراوه، یان له‌به‌ر ئه‌وه‌ی ئه‌و چه‌رمه‌ زیاتر ماوه‌ته‌وه.

(وَالسَّقْفِ): (سَقْفُ الْبَيْتِ، جَمْعُهُ: سُقُفٌ)، (سَقْفِ) یانی: بان، سه‌ربان، كه‌ به‌ (سُقُفٌ)، كو‌ ده‌كریته‌وه، (سقف) وێرای بانی خانوو و سه‌ربان، به‌مانای ئاسمانیش دی، (السَّقْفَةُ: كُلُّ مَكَانٍ لَهُ سَقْفٌ)، (سَقْفَةُ): هەر شوینیكه‌ سه‌قف و بانێکی هه‌بئ.

(الْمَسْجُورِ): (السَّجَرُ: تَهْيِيجُ النَّارِ)، (سَجَر) خو‌شكردنێ ئاگره‌، ده‌گوترئ: (سَجَرْتُ التَّنُورَ)، واته‌: ته‌ندوو‌ره‌كه‌م خو‌شكرد، (الْبَحْرُ الْمَسْجُورُ) ده‌ریای داگیرسێ‌نراو، واته‌: ده‌ریایه‌ك كه‌ گ‌ری گ‌رتوه‌، ك‌په‌ی گ‌رتوه‌، دوا‌ی له‌ مه‌سه‌له‌ گرنگه‌كاندا زیاتر شی ده‌كه‌ینه‌وه، كه‌ هەر ئه‌م وشه‌یه‌ بو‌ خو‌ی ئیع‌جازی‌کی عیلمی‌ی تێدا‌یه‌، هه‌لبه‌ته‌ هه‌ندیكیش (مَسْجُور) یان، به‌ (مَمْلُوء)، لێ‌كداو‌ه‌ته‌وه‌ واته‌: ده‌ریایه‌ك كه‌ پ‌ره‌ له‌ ئاو.

(إِنَّ عَذَابَ رَبِّكَ لَوَافِعٌ): به‌ د‌ل‌یایی س‌زای په‌روه‌رد‌گ‌ارت دی، (الْوُفُوعُ: ثُبُوتُ الشَّيْءِ وَسُقُوطُهُ)، (وُفُوعُ): بریتیه‌ له‌ چه‌سپان و كه‌وتنی شتیك، واته‌: هاتن و پروودان.

(تَمُورٌ): (الْمَمُورُ: الْجَرَيَانُ السَّرِيعُ، وَالْمَمُورُ: التُّرَابُ الْمُتَرَدِّدُ بِهَ الرِّيحِ، وَنَاقَةُ مَمُورٍ فِي سَيْرِهَا فَهِيَ مَوَارَةٌ، (مَمُورٌ): به‌ پ‌و‌ش‌تنی‌کی خ‌یرا ده‌گوترئ، هه‌روه‌ها (مَمُورٌ): به‌و گ‌له‌ش ده‌گوترئ كه‌ با ده‌یه‌ینئ و ده‌ییات، ده‌گوترئ: (نَاقَةُ مَمُورٍ فِي سَيْرِهَا فَهِيَ مَوَارَةٌ)، ح‌وش‌تره‌كه‌ له‌ كاتی پ‌و‌ش‌تنیدا بئ و ده‌چئ و به‌پ‌ی‌کی ناروات.

(خَوْضٍ): (الْخَوْضُ: هُوَ الشَّرُوعُ فِي الْمَاءِ، وَالْمَرُورُ فِيهِ، وَيَسْتَعَارُ فِي الْأُمُورِ، وَالْأَكْثَرُ فِيمَا يَدْمُ الشَّرُوعُ فِيهِ)، (خَوْضُ): بریتیه‌ له‌ پ‌ژانه‌ ن‌یو ئاوه‌وه‌، چ‌وونه‌ ن‌یو ئاوو به‌ ن‌یویدا پ‌و‌ش‌تن، به‌لام ده‌خ‌وا‌ز‌ی‌ته‌وه‌ بو‌ چ‌وونه‌ ن‌یو کاروباره‌كانه‌وه‌، به‌ ز‌و‌ر‌یش بو‌ چ‌وونه‌ ن‌یو کار‌ی‌که‌وه‌، كه‌ شتیکی خ‌راپ و په‌خ‌نه‌ ل‌ی‌گ‌یراو بئ.

(يُدْعُونَ): به توندیی پال پیوه ده نرین، (الدَّعُ: الدَّفْعُ الشَّدِيدُ)، پال پیوه نانی توند، (وَأَصْلُهُ أَنْ يُقَالَ لِلْعَاثِرِ: دَعْ دَعْ)، ریشه که ی تهوه یه که سیک که ده که وی، پی بگوتری: (دَعْ دَعْ)، لیگه ری لیگه ری، عه ره ب تهوه عاده تیان بووه و له وه وه هاتوه، که واته (دَعْ) به مانای پال پیوه نانی توند.

(أَصْلُهَا): (أَصْلُ الصَّلَاةِ: الإِقَادُ النَّارِ، صَلَاةٍ بِالنَّارِ، وَبِكَذَا: بُلِيَ بِهَا، وَاضْطَلَى بِهَا، وَصَلَتْ الشَّاةُ: شَوَيْتُهَا وَهِيَ مَصْلِيَّةٌ)، (صَلَّى): له ریشه دا به مانای ناگردانه به ره، ناگر بده یه بهر شتیک و بیسووتینی، ده گوتری: (صَلَّى بِالنَّارِ وَبِكَذَا)، که سیک بخریته نیو ناگره وه (وَصَلَّى بِكَذَا)، بهو شته تاقیکرایه وه، (وَاضْطَلَى بِهَا)، به هه مان شیوه هه مان مانای هه یه، (وَصَلَتْ الشَّاةُ: شَوَيْتُهَا)، مه ره که م (صَلَّى) کرد، برژاندم، (وَهِيَ مَصْلِيَّةٌ)، تهو برژینراوه و پیشینراوه، به عه ره بی، ئیستا (مَكْدُوفٌ) ی پی ده گوتری، که جوریکه له برژاندن، نهک به شیوه ی برژاندنی ئاسایی.

مانای گشتی ئایه ته کان

به ریژان!

خوای به رزو مه زن وه ک له پیناسه ی ته م سووره ته دا، گوتمان: له م سووره ته موباره که دا سی و چوار (۳۴)، ئایه قی ته رخانکردوون، بو باسی رۆژی دواپی، بیست و ههشت له سه ره تایه وه و شه شیش له کو تاییه وه، به لام رۆژی دواپی به هه ردوو قو ناغه که: (السَّاعَةُ وَالْقِيَامَةُ) وه، ناخیر زه مان و زیندوو کرانه وه و لپیر سرانه وه، به لام دیاره له میانی باسکردنی رۆژی دواپی دا، باسی دۆزه خ و باسی به ههشت، به تاییه ت نازو نیعمه تیک که به ههشتیه کان تیدا ده ژین، باسی ته وهش کراوه و تیشکی باشی خراوه ته سهر، ههروه ها له ئایه ته کانی دیکه شدا، که شه شیان له م سووره ته موباره که دا، ته رخانکراون بو باسی پیغه مبه ر، و، قورئان و، نو شیان ته رخانکراون بو باسی خوای پهروه ردگار: به دیه پنه رایه تی خواو، پهروه ردگار تیتی خواو،

پاشان بیروکه ئەفسانه‌یه کانی هاویه‌ش بۆ خوا دانهره‌کان، له باره‌ی خواوه **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** و، تیروائینیان بۆ ژیان و ... هتد.

له‌م دهرسه‌دا، ئەم شازده ئایه‌ته‌ی سه‌ره‌تا، که ئیمه دامانناون بۆ دهرسی یه‌که‌م، هه‌م باسی ئەو پینچ سوینده‌ی خوای په‌روه‌ردگار، له‌سه‌ر ئەوه که سزای خوا بۆ بیروایان دی و، به‌ره‌رچدانه‌وه‌ی نیه، هه‌م باسی ئاخیر زه‌مانه، هه‌روه‌ها هاوکات و په‌یوه‌ست له‌گه‌ڵ ئاخیر زه‌مان و تیکچوونی ئەم گه‌ردوونه‌دا، باسی پۆژی دوایشه، به‌ تایه‌ت باسی بیروایان که تووشی چ سزاو جه‌زه‌به‌یه‌ک دین!

سه‌ره‌تا خوا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** ده‌فهرموئ: **(بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ)** به‌ ناوی خوای به‌ به‌زه‌یی به‌خشنده، واته:

ده‌ستپیکردنم به‌ ناوی خوایه، مه‌به‌ستیش پێی ئەوه‌یه:

- ۱ - ئەم کاره ته‌نیا بۆ خوا ده‌که‌م.
- ۲ - ئەم کاره به‌ پێی شه‌رعی خوا ده‌که‌م.
- ۳ - ئەم کاره به‌ تواناو یارمه‌تی خوای په‌روه‌ردگار ده‌که‌م.
- ۴ - ئەم کاره بۆ هینانه‌دی په‌زنامه‌ندیی خوا ئەنجام ده‌ده‌م.

ئنجا خوا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** ده‌فهرموئ: **(وَالْطُّورِ)** (و) لێره‌دا، واوی سویند **(وَاو الْقَسَمِ)** ه، که سی پیت هه‌ن بۆ سویند: (و، ب، ت)، ده‌گوترئ: (والله، بالله، تالله)، هه‌ر سیکیان بۆ سویندن، به‌لام به‌ زۆری (و) به‌کاردی، که‌واته: **(وَالْطُّورِ)**، یانی: (أُقَسِّمُ بِالْطُّورِ)، سویند ده‌خۆم به‌ طور، طوریش زیاتر وا پێده‌چئ مه‌به‌ست پێی ناوی ئەو چیاوه‌و ئەو کێوه‌ بئ، که مووسا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** له‌سه‌ری وه‌ستا له‌ کاتیکدا بۆ یه‌که‌مجار خوا فه‌رمایشتی له‌گه‌ڵدا کردو کردی به‌ پیغه‌مبه‌ر **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ**، هه‌ندیکیش ده‌لێن: له‌ کاتیکدا که خوا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** ته‌وراتی پێدا، گرنگ ئەوه‌یه

طوور هرچه ند به مانای چیا دئی به گشتیی، به لام وا پیده چی لیره دا مه به ست پیی چیا به ک و کیویکی تایه ت بی، ئه ویش ئه و کیویه که خوی پهره ردگار فره میشتی له سهری له گه ل مووسادا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** کردوه، سویند به طوور.

﴿وَكُنْتَ مَسْطُورٌ﴾، سویندیش به کتیییکی نووسراوه، **﴿وَكُنْتَ مَسْطُورٌ﴾**، (کتاب)، به نه ناسراو (نِکَرَة) هاتوه، کتیییکی نووسراوه، ئه ویش وا پیده چی مه به ست پیی ته ورات بی، چونکه دوی ئه وهی خوا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** له سهر کیوی طوور مووسای دواند، ته وراتیشی پیدا، چونکه به لئی قورئانیش کتییه، به لکو گه وره ترین کتییه، گه وره ترین کتییی خویه که بو مروفایه تی نار دوویه تی، به لام ئه و کاته ی ئه م سووره ته هاتوته خوار، قورئان له شیوه ی کتییکدا، وه ک موصحه فیک بوونی نه بووه، به لام ته ورات هه بووه، **﴿وَكُنْتَ مَسْطُورٌ﴾**، کتیییکی نووسراو.

﴿فِي رَقٍّ مَّنْشُورٍ﴾، له پیستیکی ته نک ی بلاوکراودا، یاخود له تیانووسیک دا، ئنجا ئایا کاغه ز بووه، یان چه رم بووه، یان ههر شتیک بووه، که بلاوکراوه ته وه، به لام زیاتر وا پیده چی مه به ست پیی پیستی ته نک بی، که کاتی خوی ته وراتی تیدا نووسراوه ته وه، چونکه ئه و کاته ی ته ورات نووسراوه ته وه له چه رم داو چه رمه کان یه ک دانه نه بوون، به لکو چند چه رمیک بوون و خراونه وه سهر یه ک و، دوی پیچراوه ته وه، وه ک تو ماریک هه لویزنه راوه و پیچراوه ته وه، **﴿فِي رَقٍّ مَّنْشُورٍ﴾**، له چه رمیکدا، له پیستیکدا که بلاوکراوه بووه و که ویستوو یانه بیخویننه وه، بلاویان کردوته وه.

﴿وَالْبَيْتِ الْمَعْمُورِ﴾، هه روه ها سویند به ماله ئاوه دانه که، واته: ماله ئاوه دانه که، که به مروفان ئاوه دانه و خوا په رستی تیدا ده که ن، ئه گهر مه به ست که عبه بی، که ته وافی به ده وردا ده که ن، مزگه وتی چه رامیش نویژی تیدا ده که ن و خوا په رستی تیدا ده که ن، یاخود ئه و ماله ی به فریشتان ئاوه دانه، ئه گهر مه به ست له: **﴿وَالْبَيْتِ الْمَعْمُورِ﴾**، ئه و شوینه تایه ته بی که له ئاسمانی هه وته مه و، دوی باسی

دهكهين و دهيهينين و، پيغه مبهري خواش ﴿﴾ له فهرمايشته كانيدا باسي كردوه، كه (بيت المعمور) له ئاسماني ههوتهمه و په رستگای فریشته كانه، هه موو پوژی هه فتا هه زار (۷۰۰۰۰) فریشته ده چنه نیوی و، هه تا پوژی دوايي ئه و هه فتا هه زاره نا چنه وه نیوی و، هه فتا هه زاری دیکه دین، ئنجا چ مهبه ست كه عبه بی و، مزگه وتی هه رام كه به ده وری كه عبه وه كراوه و، ئاوه دانه به خواپه رستان له مروقان، هه روه ها له جند، یا خود مهبه ست (بَيْتِ الْمَعْمُورِ) بی كه له ئاسماني ههوتهمه، خوی په روه ردگار سویندی پی ده خوات.

﴿وَالسَّقْفَ الْمَرْفُوعَ﴾، هه روه ها سویند به بانی بلند كراو، (سَقْف)، یانی: بان، (سه ربان) یشی پی ده گوتری، كه به دلنیاپی لیره دا مهبه ست پی ئاسمانه و، ئاسمان بو ئیمه ی دانیش توانی زه وی وهك بانیک و سه ربانیک وایه، به رز كراوه ته وه.

﴿وَالْبَحْرَ الْمُسْجُورَ﴾، سویندیش به ده ریای داگیرسیتران، ده ریایهك كه داگیرسیتران وه، ئاگری به درواوه تی، یا خود: (الْبَحْرُ الْمَمْلُوءُ مَاءً)، سویند به ده ریایهك كه پر كراوه له ئاو، به لام زیاتر وایده چی مهبه ست پی ده ریای داگیرسیتران بی، ده ریاش كه ئیستا ئیمه ده یینین، داگیرسیتران نیه، به لكو مهبه ست پی ئه و ده ریایه یه كه له پوژی دوایدا داده گیرسیتری، وهك ده فهرموئ: ﴿وَإِذَا الْبَحَارُ سُجِّرَتْ﴾ (۶) ﴿التَّكْوِيرَ﴾، واته: كاتیک كه ده ریاكان داگیرسیتران، به لام له سوور هقی (الإنفطار) دا ده فهرموئ: ﴿وَإِذَا الْبَحَارُ فُجِّرَتْ﴾ (۷) ﴿التَّكْوِيرَ﴾، كاتیک ده ریاكان ته قیندرانه وه، كه ئه مه كاتی خوی زانایان هه ر گوتوو یانه، كاتیک دی ئه م ده ریایانه گر ده گرن، به لام نه یان زانیوه چو؟ به لام دواي ئه وه ی زانست به ره و پیشه وه چوو، به تایبته زانستی کیمیا، ئیستا ئیمه ده زانین كه گهرد (مولکول - جزیء) یکی ئاو له دوو گهر دیله ی هایدرو جین و گهر دیله یه کی ئوکس جین پیک دی، كه هیما کیمیا یه كه ی بریتیه له (H₂O)، ئنجا هایدرو جین ده سووتی و ئوکس جین یارمه تی سووتان ده دات، واته: دوو ماده ی سووتینه رن، به لام كاتیک گهر دیله یهك له ئوکس جین و، دوو گهر دیله له هایدرو جین یهك ده گرن، مولکولیکی ئاو پیکدینن

و، ئەگەر لێک بکړینهوه، ئەو دوو جوړه گەردیلانە هەردووکیان دوو ماددەى سووتینهرن، یەکیان خوێ دەسووتی و، ئەوێ دیکەش یارمەتیی سووتان دەدا.

﴿إِنَّ عَذَابَ رَبِّكَ لَوَاقِعٌ﴾، سویند بەو پینج شتە، بە دلنایى سزاو ئازارى پەرورەدگارت دى، ڕوو دەدات، (وَقَعَ الشَّيْءُ، أَي: سَقَطَ وَحَدَّثَ)، واتە: شتەکە کەوتوو و ڕوویدا، مەبەست پێى سزای خواى پەرورەدگارە بۆ ئەوانەى بێڕوان، بۆ هاوبەش بۆ خوا دانەرەن و، بۆ بە درۆ دانەرانی پەيامەکانى خوا.

﴿مَا لَهُ مِنْ دَافِعٍ﴾، هیچ بەرپەرچەدەرەوێهەکی بۆ نیە، لەو ڕۆژەدا کە دى، کەس ناتوانى ڕێى لى بگرى، هیچ کۆسپ و لەمپەرێکی نایەتە بەر.

ئنجە خوا **بِسْمِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** باسى دوو دیمەن لە دیمەنەکانى ئەو ڕۆژە دەکات، کە تێیدا سزای خوا دى: ﴿يَوْمَ تَمُورُ السَّمَاءُ مَوْرًا﴾، ئەو ڕۆژەى ئاسمان تیکەوێ داوێ، دى و دەچى بە خێرایى.

﴿وَتَسِيرُ الْجِبَالُ سَيْرًا﴾، چیاىەکانیش بە ڕۆشتن دەڕۆن و دەجووڵێن، ئەمانە دوو دیمەن لە دیمەنەکانى ئاخیر زەمان، قۆناغى یەکەمى ڕۆژى دواى.

﴿فَوَيْلٌ لِلْمُكَذِّبِينَ ﴿١١﴾ الَّذِينَ هُمْ فِي خَوْضٍ يَلْعَبُونَ﴾، ئنجە لەو ڕۆژەدا هاوارو سزای سەخت بۆ ئەو بە درۆ دانەرەنەى، ئەوان لە تێرژانى قسەى پووچ دا، لە بێڕوايیدا، گەمەو یاریى دەکەن.

﴿يَوْمَ يَدْعُوكَ إِلَى نَارِ جَهَنَّمَ دَعًا﴾، ئەو ڕۆژەى زۆر بە توندی بەرەو ئاگرى دۆزەخ پالێان پێوێ دەنرێن و پالە پەستۆ دەدرێن.

﴿هَذِهِ النَّارُ الَّتِي كُنتُمْ بِهَا تُكَذِّبُونَ﴾، پێیان دەگوترى: ئەمە ئەو ئاگرەى کە ئێو پێى بێڕوا بوون، بە درۆتان دادەنا.

﴿أَفَسِحْرٌ هَذَا أَمْ أَنْتُمْ لَا تُبْصِرُونَ﴾، ئایا ئەمە جادوویە، یاخود ئێو نابین، ئایا جادوویە، وەک دەتانگوت، یان کاتی خوێ هەفتان نەدەدى؟ یان ئیستا

ئێوه نابینن؟ ﴿أَصْلَوْهَا﴾، بیچنهتئ، پئی سووتیترن و، پئی جهزربه بدرین، ﴿فَأَصْبِرُوا أَوْ لَا تَصْبِرُوا﴾، تئیدا ههلبکهن، یان ههلهکهن، خۆتان تئیدا رابگرن، یان خۆتان رانهگرن، ﴿سَاءَ عَلَيْكُمْ﴾، بو ئێوه یهکسانه، ههردوووک لا یهکسان، چونکه ئهگهر مرووف لهسهه شتیک خوی رابگری، که پاداشتی دهست بکهوئتهوه، ئهوه بیگومان باشته لهوهی خوی رانهگری، بهلام خوراگرتن لهسهه سزای پوژی دوایی، هیچ پاداشتیکی لهسهه نیهو ههر بو خوی سزایه.

﴿إِنَّمَا تُجْرُونَ مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ﴾، به دنیایی ئێوه تهنیا بهپئی ئهوهی کردووتانه سزاتان دهدریتهوه، کهواته: ئهو سووتیتران و برژیتران و جهزربهدرانه، بهو ئاگره، که به درووتان دادهنا، ههر بهرههه می کردهوهکافی خۆتانهو، سزای کردهوهی خۆتانه هاتوتهوه پیتان، بویه بیجگه له خۆتان گلهیی له کهس مهکهن.

له ئۆره کۆمهڵهیهکیان لێکدانین
Stay search on social media
لێک دهست بهر بۆلای تووای لێکدانین

Alibapir

archive.org/details/@alibapir

Alibapir

www.alibapir.net

English - عربي - کوردی

علي بابير/Alibapir

علي بابير/Alibapir

کەتانی
لێکدانینی ههکهلهی ههکهلهی عهلی بابیر

Alibapir

Google Play

App Store

Alibapir

YouTube

Alibapir

Telegram

WhatsApp

Facebook

مه سه له گرنگه کان

مه سه له یه که م:

سویند خواردنی خوا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** به کتیی طوورو کتییکی نووسراو، له پیستیکی بلوکراوه داو، ماله ئاوه دانه کهو، بانی بلندکراوو، ده ریای داگیر سیتر او، له سه ره ئه وه که سزاو ئازاری خوا بو بیروایان دی و پروو ده دات و، هیچ په رچ و له مپه ریکی نایه ته به رو، هیچ که س ناتوانی به ره ره چی بداته وه و ریگری لی بکات:

خوا ده فه رموی: ﴿وَالطُّورِ ۱﴾ وَكُنْتَ مَسْطُورٍ ۲ ﴿فِي رَقٍّ مَّنْشُورٍ ۳﴾ وَالْبَيْتِ الْمَعْمُورِ ۴ وَالسَّعْفِ الْمَرْفُوعِ ۵ وَالْبَحْرِ الْمَسْجُورِ ۶ إِنَّ عَذَابَ رَبِّكَ لَوَاقِعٌ ۷ مَا لَهُ مِنْ دَافِعٍ ۸﴾

شیکردنه وه ی ئه م ئایه تانه، له هه شت بر گه دا:

۱- ﴿وَالطُّورِ﴾، سویند به طوور، پیشتر گوتمان: (و) لیره دا واوی سویند پیخواردنه، واته: سویند به طوور، طووریش گوتمان: ده گونجی مه به ست هه ر چیا یه ک بی، (الطور) (أل) که بو ناساندنه و ئه گه ر بو جینس بی، واته: سویند به هه ر چیا یه ک، به هه موو چیا یه کان، به لام زیاتر وا پیده چی (أل) که بو ناساندنی (عَهْد) بی، واته: سویند به چیا یه که ئه ویش ئه و چیا یه که ناسراوه و خوا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** مووسای **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** له سه ر دواندوه، وه ک له سووره تی (التین) دا ده فه رموی: ﴿وَالَّذِينَ وَالزُّتُونَ ۱﴾ وَطُورِ سَيْنٍ ۲﴾، یانی: طووری سینا، وه ک له سووره تی (المؤمنون) دا باسی (طور سَيْنَاء) کراوه، (سَيْنٍ، سَيْنَاء، سَيْنَاء)، هه موویان مه به ست پییان ده شتی سینایه، ئنجا ئه و کیوه ش که خوا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** مووسای **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** له سه ر دواندوه له ده شتی سینایه چون که دوا ییش خولده فه رموی:

۲- ﴿وَكُنْتَ مَسْطُورٍ﴾، سویند به کتییکی نووسراو، ئه و کتیبه نووسراوه ش وا پیده چی مه به ست پیی ته و رات بی، که خوا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** دوا ی ئه وه ی مووسای له سه ر ئه و کیوه

دیارییکراوه دواند، نهو کتیبهشی پید، نهو کتیبهشی خواش که تهوراته، له نهصلدا لهسهر چهند لهوحتیک و تهختیک، نووسراوه، ئنجا جوړی تهختهکان، ئایا بهرد بووه، چ جوړه بهردیک بووه؟ یان چی بووه؟ گرنګ نهوویه به نووسراوی دراوهته موسا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** و موساس هه لیکرتوون، به به لکه ی نهووش که دواپی موسا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** ده چیتتهو بو لای گه له که ی و، ته ماشا ده کات ده ستیان کردوه به گولک په رستی، تهختهکان فری ده دات، وهک له سوورته قی (الأعراف) دا هاتوه ده فهرموئ: **﴿وَأَلْقَى الْأُلُوحَ ۝۱۰﴾**، (موسا) له وحه کانی فریدان، نهو له وحنه ی پی درابوون، واته: ههر له ئاسمانه وه تهورات نووسرا بوو، فریشته کان نووسیویانه ته وه.

(الُلُوح) کوئ (لُوح) هو، (لُوح) یش یانی: تهخته، تهخته بهرد، یان ههر شتیکی تهخت، که تهوراتی لهسهر نووسراوه، کاتیک موسا نهو دیمه نه ده بینئ، خه لکه که ده ستیان کردوه به گولک په رستی و سامیری هه لیخه له تاندوون، له وحه کانی فری داون، بو نهووی ده ستی خالی و به تال بن، بو گرتنی سهرو ریشی هاروونی برای، پیشی له خه لکه که وه ده ست پیده کات، سهرکونه یان ده کات و لپرسینه وه یان له گه لدا ده کات، ئنجا دواپی روو له هاروون ده کات و، له قوناغی سییه میشدا، روو له سامیری ده کات و سهرکونه و لپرسینه وه ی له گه لدا ده کات، وهک له تهفسیری سوورته قی (طه) دا به ته فصیل باسمان کردوه.

که واته: **﴿وَكُتِبَ مَسْطُورٌ﴾** یانی: کتیبیکی نووسراو، زیاتر وا پیده چی مه به ست پی تهورات بی، نه گه رنا **﴿وَكُتِبَ مَسْطُورٌ﴾**، کتیبی نووسراو، به دلنایای ده بی مه به ست پی کتیبیک بی، ئنجا ئایا نه گه ر مه به ست تهورات نه بی، ده گونجی بلین: مه به ست پی قورئانه؟ هه لبه ته نهو کاته قورئان نه بوو بهو شیویه، که نووسرا بیتته وه له دوو توئی کتیبیکدا، به لام خوا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** زانیویه تی دواپی ده بیتته کتیب و ده نووسر بیتته وه، له شیویه موصحه فی کدا ده بی، به لام زیاتر وا پیده چی مه به ست پی تهورات بی.

وشه ی (مَسْطُور) یش له (سَطْر) هوه هاتوه، (السَّطْرُ: كِتَابَةٌ طَوِيلَةٌ؛ لِأَنَّهَا تُجْعَلُ سَطُورًا، أَي: صُفُوفًا مِنَ الْكِتَابَةِ)، (سَطْر): نووسینیکی دریژهو (مَسْطُور) یش، واته: ئەو کتیبه له چهند دپریک پیکهاتوه، که دپرهکان له تهنیشت یه کن و ریزکراون.

۳- ﴿فِي رَقٍّ مَّنْشُورٍ﴾، (الرَّقُّ: الصَّحِيفَةُ تُتَّخَذُ مِنْ جِلْدٍ مُرْقًى أَبْيَضٍ لِيُكْتَبَ عَلَيْهِ)، (رَقٌّ): تیانووسییکه، له پیستیکی ته نککراوی سپی، تاکو له سهری بنووسری.

کاتی خو ی کاغه ز بهو شیوهیه نه بووهو، ئەگەر کاغه ز هه شبووبی، ئەو پیست و چه رمه، به زه همه تر دهستکهوتوه، به لام باشت بووه بو له سه ر نووسران، له بهر ئەوه ی ماوه ته وهو ئەو شته ی له سه ریان نووسیوه زیاتر پاریزراو بووهو ماوه ته وه.

که واته: (رَق)، یانی: چه رم و پیست، (مَنْشُور)، یانی: بلاوکراو، (الْمَنْشُورُ: الْمَبْسُوطُ غَيْرُ الْمَطْوِيِّ)، بلاوکراو بووهو پیچراوه نه بووه.

۴- ﴿وَالْبَيْتِ الْمَعْمُورِ﴾، سویند به ماله ئاوه دانه که، ئەمیش وه ک گوتمان: دوو را له باره یه وه هه ن:

أ- مه به ست پی پی که عبه یه وه، ئەو ماله ی به دهوری که عبه دا کراوه، ئەو مزگه وته که ئاوه دانه به خواپه رستان، له سه رده می نه فامییشدا هه ر ئاوه دان بووه، عه ره به کان که خو یان له سه ر ئایینی ئیبرا هیم بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ زانیوه، به دهوری که عبه داته وافیان کردوهو، له نیوان صه فاو مه روه دا، سه عیان کردوه، بهو شیوه یه که بو خو یان به خواپه رستی یان زانیوهو، ئەه نه جامیان داوه.

ب- مه به ست پی پی ئەو په رستگایه یه که له ئاسمانی حه وته مه، که ئیمه دوایی وردتر له و باره وه قسه ده که ین و، فه رمایشته کانی پیغه مبه ریش بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ له و باره وه دینین.

۵- ﴿وَالسَّقْفِ الْمَرْفُوعِ﴾، سویند به بانی بلندکراو، (سَقْف)، یانی: بان، سه ربان، (مَرْفُوع)، یانی: بلندکراو به رزکراوه، که ئەمه بیگومان مه به ست پی پی ئاسمانه، له سووره ی

(الأنبياء) دا خوا ده‌فه‌رموئ: ﴿وَجَعَلْنَا السَّمَاءَ سَقْفًا مَّحْفُوظًا﴾، واته: ئاسمانمان کردوه به بانئیکی پارێزراو، ئاسمان وه‌ک بان و سهربان وایه‌و پارێزراویشه، هه‌م پارێزه‌ره‌ بو‌ خه‌لکی سهر زه‌وی، هه‌م خو‌شی پارێزراوه‌ له‌وه‌ی پارچه‌ ئه‌ستیره‌کان و پارچه‌ نه‌یزه‌که‌کان کونی بکه‌ن، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی ئاسمان به‌ هه‌مووی ده‌گوترئ له‌ ئاستی زه‌وییه‌وه‌ به‌ره‌و سهر، به‌لام به‌ تاییه‌ت له‌ ده‌وری زه‌وی، به‌رگه‌ هه‌وایه‌ک هه‌یه، که‌ پیشتر باسمانکردوه، به‌ به‌رزیی (۱۰۰۰) کم به‌لکو زیاتریش، که‌ چه‌ند چین هه‌وا‌ی تێدایه، هه‌ر شتیک له‌ ده‌ره‌وه‌ی گو‌ی زه‌وی به‌ره‌و گو‌ی زه‌وی بئ، به‌ هو‌ی ئه‌و به‌رگه‌ هه‌وایه‌وه، ده‌سووتئ و ده‌بیته‌ خو‌له‌میش، مه‌گه‌ر زۆر به‌ ده‌گمه‌ن، ئه‌گه‌رنا به‌ ته‌واویی ناکه‌وئته‌ سهر زه‌وی، که‌ ده‌بیته‌ هو‌ی روودانی کاره‌سات.

(۶) - ﴿وَالْبَحْرِ الْمَسْجُورِ﴾، سوئند به‌ ده‌ریای داگیرسێنراو، یان: ده‌ریایه‌ داگیرسێنراوه‌که‌، (مَسْجُور: مَوْقَدٌ)، داگیرسێنراو هه‌لگیرسێنراو گر‌تێبه‌ردراو، یاخود (مَسْجُور) به‌ مانای (مَمْلُوءٌ)، پرکراو، (مُسْتَقٌّ مِنَ السَّجَرِ، وَهُوَ الْمَلَأُ وَالْإِمْدَادُ)، (سَجَر): به‌ مانای پر کردن و لی زیاد کردن دئ، هه‌روه‌ک چو‌ن (سَجَرْتُ التَّنُورَ)، واته: ته‌ندوو‌ره‌که‌م گر‌ تێبه‌ردراو ئاگرم تێدا کرده‌وه، (مسجور) به‌ مانای هه‌ردووکیان دئ، به‌لام زیاتر وا پێده‌چئ به‌ مانای داگیرسێنراو بئ، چونکه‌ هه‌ر مۆلکۆلێکی ئاو، هه‌ر گه‌ردێکی ئاو له‌ سئ گه‌ردیله‌ پێکهاته‌وه، دوو گه‌ردیله‌ی هایدرو‌جین و، گه‌ردیله‌یه‌کی ئۆکسجین، بو‌ ره‌مزه‌ کیمیاییه‌که‌ی ده‌گوترئ: (H₂O)، ئنجا هایدرو‌جین بو‌ خو‌ی ده‌سووتئ، به‌لام ئۆکسجین یارمه‌تی سووتان ده‌دات.

که‌واته: ئه‌و دوو توخمه‌ که‌ ئاویان لی پێکهاته‌وه، هه‌ردووکیان دوو ماده‌ی سووتینه‌رن، ئه‌گه‌ر لی‌ک جیا‌بکړینه‌وه، هه‌ردووکیان سووتینه‌رن، یه‌کیان خو‌ی ده‌سووتئ، ئه‌وی دیکه‌شیان یارمه‌تی سووتان ده‌دات، کاتئ پێکه‌وه‌ کو‌ ده‌بنه‌وه به‌ پێژه‌یه‌کی دیاریکراو، که‌ خوا دایناوه، ده‌بنه‌ هو‌ی ئه‌وه‌ی ئاو پێکبینن، بو‌ خوا‌ی په‌روه‌ردگار زۆر ئاسانه - به‌ عه‌قلئ ئیمه، ده‌لیین: فلان شته‌ ئاسانه‌و فلان شته‌ قورسه - له‌ رو‌ژی دوا‌یدا خوا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** فه‌رمان بکات به‌ گه‌ردیله‌کانی که‌

ئاویان پیکهیناوه، هەردوو گەردیلەکی هایدروژین و گەردیلەکی ئۆکسجین که گەردیکی ئاویان پیکهیناوه، بفەرمووی لیکبنهوه، ئەو کاتەش ئەوه ڕوو دەدات، که خوا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** لێره دەفەرمووی: **﴿وَالْبَحْرِ الْمَسْجُورِ﴾** (٦)، واتە: سویند بە دەریا داگیرسێنراوه که.

هەروەها لە سوورەتی (التکویر) دا دەفەرمووی: **﴿وَإِذَا الْبِحَارُ سُجِّرَتْ﴾** (٦)، کاتیک دەریایەکان گریان گرت.

هەروەها لە سوورەتی (الإنفطار) دا دەفەرمووی: **﴿وَإِذَا الْبِحَارُ فُجِّرَتْ﴾** (٣)، کاتیک دەریایەکان تەقینەوه، هەڵبەتە لە ئەنجامی گر گرتنە کەدا، تەقینەوه که دروست دەبن، ئەوێش بۆ خووی ئیجازیکی عیلمییه، که هەم لێره لە سوورەتی (الطور) دا، هەم لە سوورەتی (التکویر) دا، هەم لە سوورەتی (الإنفطار) دا، خوا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** ئاماژە یی کردوه.

(٧)- **﴿إِنَّ عَذَابَ رَبِّكَ لَوَاقِعٌ﴾**، بە دڵنیایی ئازارو سزای پەرورەدگارت دی، ڕوو دەدات، (الوُفُوعُ: النُّزُولُ مِنْ عُلُوٍّ، وَاسْتُعْمِلَ مَجَازًا لِلتَّحَقُّقِ، إِنَّ عَذَابَ رَبِّكَ مُتَحَقِّقٌ)، (وُفُوعُ: بریتیه لە دابەزین و هاتنه خوار لە سەرەوهو داکەوتن، بەلام بە (مجاز) بەکارهێنراوه بۆ هاتنه دی، واتە: سزاو ئازاری پەرورەدگارت دی، ڕوو دەدات، بۆ ئەوانهی شایستهی سزادرانن، که بێپروایانن.

(٨)- **﴿مَا لَهُ مِنْ دَافِعٍ﴾**، هیچ بەرپەرچەدرهوهیهکی بۆ نیه، (الدَّفْعُ: إِبْعَادُ الشَّيْءِ عَنْ شَيْءٍ بِالْيَدِ، وَأُطْلِقَ هُنَا مَجَازًا عَلَى الْوَقَايَةِ)، (دَفْعُ: له ئەصلدا بریتیه لهوه که بهدەست شتییک، له شتییک دووربخریتهوه، بەلام لێره دا به (مجاز) بەکارهێنراوه بۆ پاراستن، واتە: هیچ پارێزەرێک نیه بۆ کەسییک که دهوێستری سزای خوای بۆ بن، بێپاریزی لهو سزایه.

وشه ی (مِنْ)، که خراوه ته سەر (مِنْ دَافِعٍ)، ئەصلی خووی (مَا لَهُ دَافِعٌ)، بەلام لێره دا: (زِيدَتْ «مِنْ» فِي النَّفْيِ لِتَحْقِيقِ عُمُومِ النَّفْيِ وَشُمُولِهِ، أَي: نَفْيِ جِنْسٍ

الدَّافِعِ)، (من) زیاد کراوه له لابرده‌که بو چه‌سپانی گشتگیری لابرده‌نی پال پێوه‌نانه‌که، یانی: جینسی پال پێوه‌نان و لابرده‌ن و به‌رپه‌رچه‌دانه‌وه بو سزای خوا، له‌و پۆژه‌دا نیه، هه‌ر له‌سه‌ره‌تاوه تا کو‌تایی، هیچ به‌شیک له سزای خوا له‌و پۆژه‌دا، ناگونجی به‌رپه‌رچه‌ بدری‌ته‌وه‌و لابرده‌ی و، دووربخری‌ته‌وه، له‌وانه‌ی پروویان تیده‌کات، که بی‌پروایان و به‌ درۆ دانه‌رانی په‌یامه‌کانی خوان.

سێ کورته سه‌رنج له باره‌ی ئه‌م ئایه‌ته موباره‌کانه‌وه:

سه‌رنجی یه‌که‌م: ئه‌و پیتی (و)انه‌ی هاتوون، هی یه‌که‌م: ﴿وَالطُّورِ ١﴾، دیاره‌ که‌ واوی سو‌یند (واو القَسَم) ه، یانی: سو‌یند به‌ طوور (قَسَمًا بِالطُّورِ)، هه‌موو زانیان له‌سه‌ر ئه‌وه یه‌که‌ده‌نگن، به‌لام واوه‌کانی دیکه: ﴿وَكُتِبَ مَسْطُورٍ ٢﴾، ﴿فِي رَقٍ مَّنْشُورٍ ٣﴾، ﴿وَالْبَيْتِ الْمَعْمُورِ ٤﴾، ﴿وَالسَّقْفِ الْمَرْفُوعِ ٥﴾، دوو حاله‌تیان هه‌ن:

أ- یان هه‌ر چواریان واوی سو‌یندن و دووباره‌ بوونه‌وه، چونکه عاده‌ت وایه سو‌یند دووباره‌ ببی‌ته‌وه، واته: ئه‌وانیش هه‌ر چواریان (و)ی سو‌یندن، واته: (قَسَمًا بِالطُّورِ)، دوا‌یی (قَسَمًا بِكِتَابٍ مَّسْطُورٍ، قَسَمًا بِالْبَيْتِ الْمَعْمُورِ، قَسَمًا بِالسَّقْفِ الْمَرْفُوعِ، قَسَمًا بِالْبَحْرِ الْمَسْجُورِ).

ب- یاخود هه‌موویان بو گێڕانه‌وه‌ی سو‌یند خواردنه‌که‌ن بو سه‌ر (و)ی یه‌که‌م، دیاره (الْمَعْطُوفُ عَلَى الْقَسَمِ قَسَمٌ)، ئه‌وه‌ی ده‌گێردری‌ته‌وه بو سه‌ر سو‌یند، ئه‌ویش هه‌ر سو‌ینده، که‌واته: له‌ ده‌ره‌نجامدا هه‌ردوو‌ک رایه‌که ده‌بنه‌وه به‌ یه‌ک.

سه‌رنجی دووهم: وه‌ک پێشتر گوتمان: طوور ناوی ئه‌و چیا‌یه‌ که‌ ناسراو زانراوه‌و، ئه‌و کی‌وه‌یه که‌ خوا ﴿سَمِيعُ الْغُيُوبِ﴾ مووسای ﴿يُنَادِي بِأَنبَاءِ الْغَيْبِ﴾ له‌سه‌ر دواندوه، وشه‌ی طووریش به‌ زمانی سوره‌ییانی به‌ مانای چیا دی، به‌لام (أَل)ه‌که‌ی بو ناساندنی (عه‌د)ه‌و له‌ زمانی عه‌ره‌بییدا به‌رانبه‌ر به‌ (که‌)یه له‌ زمانی کوردییدا (چیا‌یه‌که‌)، به‌لام ئه‌گه‌ر ناساندنه‌که بو جینس بی، مانایه‌که‌ی ده‌بی به‌ سو‌یند به‌ کو‌ی چیا‌یه‌کان، به‌لام رای یه‌که‌م به‌هێزه.

(كِتَابِ مَسْطُور) یش، سویند به کتیبکی نووسراو، ٺهو رایه به هیتره که مه به ست پیی تهورات بی، چونکه هر له سر ٺهو کیوه، ٺهو تهوراته ش به مووسا درا، له وحه کافی که تهوراتیان تیدا نووسرا بوو.

شایانی باسه: ٺهو له وحانه ی تهوراتیان تیدا نووسرا بوو، له وهی که ئیستا پیی ده گوتری: په یمانی کون، چوار سیفره، هندی کش گوتوویانه: پینجن، به لام زیاتر رای چوار سیفره که به هیزه: سیفری {تکونین} سیفری {الخروج} سیفری {العدد} سیفری {الثنية} تهوراتی ٺه صلی هر ٺهو چوارهن، به لام کتیه کافی دیکه، له دواي مووسا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** خراونه پال تهورات و به هه موویان ده گوتری: په یمانی کون، که جووله که وه نصرانی له سر په یمانی کون پیکه وتوون و، ته به نییان کردوه، ئنجا چ بهو سه رزمیره ی که سی و نو (٣٩) کتین، چ بهو سه رزمیره ی که چل و نو (٤٩) کتین^(١)، که هه ردوو رایه کان هه، به پیی مه زه به جیاجیاکانی نه نصرانیه کان، ٺه گه رنا جووله که ته نیا دان به سه رزمیره سی و نو کتیه که ی په یمانی کوندا دینن.

بویه ش گومان: زیاتر واپیده چی مه به ست پیی تهورات بی، له بهر ٺهو ٺهو کاته قورئان به شیوه ی کتیبکی که نووسرا بیته وه، نه بوو، موصحه فیک له بهر ده ستدا نه بوو، به لام ٺه گه ر بشگوتری: مه به ست پیی قورئانه، چونکه خوا زانیویه تی **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** که له داهاتوودا قورئانیش له دوو بهرگی کتیبکداو، له موصحه فیکدا ده نووسری، ٺه وه ش ری پی تیده چی.

هه لبه ته که خوا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** باسی طوور ده کات، دوايی باسی کتیبکی نووسراو ده کات، که وادیاره تهوراته و، دوايیش باسی ده ریای گرگرتوو، یان ده ریای پر ده کات، که ده گونجی ٺه ویش مه به ست پیی ده ریای سوور بی که کاتی خو ی (بحر القلزم) یان پی گوتوه، ٺه مه هه مووی ئاماژه یه به وه که وه ک چوَن خوا

(١) به پیی سه رزمیره ی (العهد القديم قراءة رعائية).

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ مووسای دواند، له‌سه‌ر کتوی طوورو، دوایی ته‌وراقی پێدا، پاشان به‌ ده‌ریای سووردا مووساو گه‌له‌ چه‌وسێنراوه‌که‌ی ده‌رباز کردو دوژمنه‌کانی له‌و ده‌ریایه‌دا فه‌وتاندن، که‌واته: ئه‌ی موحه‌مه‌د ﷺ! تۆش دڵنیا به‌ که‌ سه‌ره‌نجامت هه‌ر به‌و شیویه‌ ده‌بی و، دوژمنه‌کانی تۆش خوا بَسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ بۆتیان سزاده‌دات.

سه‌رنجی سییه‌م: ﴿وَالْبَيْتِ الْمَعْمُورِ﴾، دوو پای له‌ باره‌وه هه‌ن:

أ- یه‌که‌میان ده‌لێ: مه‌به‌ست پێی که‌عبه‌ و مزگه‌وتی ده‌وری که‌عبه‌ بی، که‌ به‌ خواپه‌رستان ئاوه‌دان، خواپه‌رستانی مروّف و جند که‌ ته‌وافی به‌ ده‌وره‌دا ده‌که‌ن و نوێژی لێ ده‌که‌ن، خواپه‌رستی له‌ ده‌وره‌دا ده‌که‌ن.

ب- دووه‌میان ده‌لێ: مه‌به‌ست پێی ئه‌و په‌رستگایه‌یه‌ که‌ هه‌ر به‌ ناوی: (البیت المعمور) مألّی ئاوه‌دان، له‌ ئاسمانی حه‌وته‌مه‌و، له‌و باره‌وه له‌ فه‌رمایشتی پێغه‌مبه‌ردا ﷺ ئه‌م دوو ده‌قه دینین:

١- پێغه‌مبه‌ر ﷺ له‌ درێژه‌ی باسی شه‌و پوڤو به‌رزبوونه‌وه‌ی (الإسراء والعروج)یدا ده‌فه‌رموی: {ثُمَّ رُفِعَ إِلَى الْبَيْتِ الْمَعْمُورِ، وَإِذَا هُوَ يَدْخُلُهُ كُلُّ يَوْمٍ سَبْعُونَ أَلْفَ مَلَكٍ، لَا يَعُودُونَ إِلَيْهِ} (أخرجه البخاري: ٣٢٠٧ ومسلم: ١٤٩ والطبري: ٣٢٢٨٧).

واته: دوایی (بیت المعمور)م بو‌ به‌رز کرایه‌وه، (پیشانم دراو ته‌ماشام کرد) هه‌موو پوژێ حه‌فتا هه‌زار (٧٠٠٠٠) فریشته ده‌چنه‌ نیوی، دوایی بو‌ی ناگه‌رێنه‌وه، (واته: پوژێ دوای وی حه‌فتا هه‌زاری دیکه‌ دین).

٢- پێغه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رموویه‌تی: (الْبَيْتُ الْمَعْمُورُ فِي السَّمَاءِ السَّابِعَةِ يَدْخُلُهُ كُلُّ يَوْمٍ سَبْعُونَ أَلْفَ مَلَكٍ، ثُمَّ لَا يَعُودُونَ إِلَيْهِ حَتَّى تَقُومَ السَّاعَةُ). (أخرجه أحمد: ١٢٥٨٠، وعبد بن حميد: ١٢١٠، والنسائي في الكبرى: ١١٥٣٠، والحاكم: ٣٧٤٢، وقال: صحيح على شرط الشيخين، والبيهقي في شعب الإيمان: ٣٩٩٣).

واته: (الْبَيْتُ الْمَعْمُورُ) له‌ ئاسمانی حه‌وته‌مه‌و، هه‌موو پوژێ حه‌فتا هه‌زار فریشته ده‌چنه‌ نیوی، دوایی تاكو ئاخیر زه‌مان دی، بو‌ی ناگه‌رێنه‌وه.

واتە: پوژی دواى وى حەفتا هەزاری دیکەى دینە نۆی، مانای وایە شوینیکى
زۆر قەرەبالغە بە پەرستش و بەندایەتیی تێداکردنی فریشتەکان.

هەلبەتە هەردوو مالهەى خوا، چ ئەوێ لەسەر زهوى دایناوه که کهعبەیهو،
چ ئەوێ ئاسمانی هەوتەم، هەردووکیان پەرستگای خواى پەرورەدگارن، یەکیان
بۆ جندو مروق، ئەوێ دیکەش بۆ فریشتەکان و، ئایەتەکش هەردووکیان
دەگریتەوه.

زانایانیش هەندیکیان ئەو رایەیان زالکردوه که مەبەست پێی کهعبەو
مزگەوتی دەوری کهعبەیهو، هەندیکیشیان ئەوێیان زالکردوه که مەبەست پێی
ئەو مالهیه که له ئاسمانی هەوتەمه.

پاکستانی مکتبى مائوسسا عالى بابير

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

www.alibapir.net

English - عربي - گۆڤى

علي بابير/ AliBapir

علي بابير/ AliBapir

پاکستانی مکتبى مائوسسا عالى بابير

د- هه نديک گوتوو يانه: به خيړايي ده جوولئ.

ه- هه ندىك گوتوو يانه: (المَوْنُ: التَّحَرُّكُ بِاضْطِرَابٍ)، (مَوْر) بریتیه له جوولانیکی نارپک، واته: به شیوهیهکی رپک ناروات، به لکو تیکهوه داوی و دی و دهچی، که بیگومان لیره دا مه به ست پئی ئاخیر زه مانه، ئه و کاته ی ئهم ئاسمان و زه وییه و، ئه و چیا یانه ی ئیستا هه ن ده میننه وه و گو رانیان به سه ردا دی، ئه و دوو دیمه نه: چ جوولان و سوورانی ئاسمان و، چ رۆیشتنی چیا یه کان، دوو دیمه ن که له ئاخیر زه ماندا له کاتی تیکچوونی ئهم سه ر زه وییه و، ژیا نی مرو ف له سه ر زه وی دا، روو ده ده ن.

(٢)- ﴿وَتَسِيرُ الْجِبَالُ سِيرًا﴾، چیا یه کانیش ده رۆن به رۆیشتن، بو روونکر دنه وه ی ئهم ئایه ته، ئه وه ته عبیری یه کپک له زانیانه ده لی: (سِيرُ الْجِبَالِ: انْتِقَالُهَا مِنْ مَوَاضِعِهَا بِالزَّلَازِلِ الَّتِي تَحْدُثُ عِنْدَ انْقِرَاضِ عَالَمِ الدُّنْيَا)، رۆیشتنی چیا یه کان، بریتیه له گواستنه وه یان له شوینی خو یان به هو ی ئه و بوومه له رزانه وه، که له کاتی کو تایی پی هاتنی ژیا نی دنیا دا روو ده ده ن.

هه لبه ته له زور شوین دا خوا **سُبْحَانَ الْحَمْدِ** باسی چیا یه کانی کردوه، بو وینه: له سووره تی (الواقعة) دا ده فه رموی: ﴿وَبُسَّتِ الْجِبَالُ بَسًا ۖ فَكَانَتْ هَبَاءً مُنْبَثًا ۖ﴾ واته: چیا یه کانیش وردو خاش ده بن، ده بن به تو زو گه رد، یان ده فه رموی: ﴿يَوْمَ تَكُونُ السَّمَاءُ كَالْهَلِّ ۖ وَتَكُونُ الْجِبَالُ كَالْعِهْنِ ۖ﴾ **المعارج**، ئه و رۆژه که ئاسمان وه ک کانزای تواوه و، چیا یه کان وه ک خوری شکر او ه یان لی دی.

(٣)- ﴿فَوَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ۖ﴾، له و رۆژه دا سزای سه خت و، هاوار و ئازاری زور به ئیش بو به درو دانه ران، وشه ی (وَيْلٌ)، وه ک زور جار گوتوو مانه:

أ- (الْوَيْلُ: سُوءُ الْحَالِ الْبَالِغِ مُنْتَهَى السُّوءِ)، واته: حال خراپیه ک که گه یشتبیتته ئه و په ری.

ب- هه ندىکیش ده لین: (وَيْلٌ)، واته: هاوار، کاتیک ده گوتری: هاوار بو فلانکه س، که تووشی هه ردو ئازارو نه هاهمه تیه ک بووبی، که نه توانی خو ی لی ده رباز بکات.

ج- هه نديکيش گوتوو يانه: (وَيْلٌ)، شيو يککه له شيوه کاني دوزه خ، که هه موو دوزه خ په ناي لي به خوا ده گرن.

(المُكَذِّبِينَ)، به درو دانه ران ئه وانه ي پوژي دوايان به درو داناوه، پيغه مبهري خوايان به درو داناوه، په يامي خوايان به درو داناوه، هه موويان ده گريته وه.

٤- ﴿الَّذِينَ هُمْ فِي خَوْضٍ يَلْعَبُونَ﴾، ئه وانه ي له تيپرژاندا ياري ده کهن، واته: له تيپرژاني قسه ي پروپو وچدا گه مه و ياري ده کهن، يا خود گالته ده کهن، (الْخَوْضُ: الْإِنْدِفاعُ فِي الْكَلَامِ الْبَاطِلِ وَالْكَذِبِ)، (خَوْضُ): له ئه صلدا بريتيه له چوونه نيو شتيكي شل و چوونه نيوي و به نيودا رويشتنى باتلاغيك.

خواش **سَمِعْنَا الْحَمْدَ الرَّحْمَ** ئه و قسه پروپو وچانه ي بيپروايه کان کردوويان، چواندووني به باتلاغيكه وه، به قورو چلپاويكه وه که مروف ده چيته نيوي، ئه وانه ي ده پرژينه نيو قسه ي پروپو وچه وه، (يَلْعَبُونَ) واته: له تيپرژاندا بو نيو قسه ي پروپو وچ، وه ک گالته کردن ده پرژينه نيو ئه و قسانه وه، چونکه لي ره دا: (اللَّعِبُ: الْإِسْتِهْزاءُ)، (لَعِبُ): به ماناي گه مه و ياري دي، يان به ماناي گالته پيكر دنه، وه ک له سوور هتي (التوبة) دا خوا **سَمِعْنَا الْحَمْدَ الرَّحْمَ** ده فهرموي: ﴿وَلَمَّا سَأَلْتَهُمْ لَيَقُولُنَّ إِنَّمَا كُنَّا نَخُوضُ وَنَلْعَبُ قُلْ أَبِاللهِ وَءَايَاتِهِ وَرَسُولِهِ كُنْتُمْ تَسْتَهْزِؤْنَ﴾ ٦٥، واته: ئه گهر لي شيان پيرسي (ئه وانه ي که له جهنگي ته بووک دا قسه ي خراپيان ده کرد، دوايي که به پيغه مبهري خوا **سَمِعْنَا الْحَمْدَ الرَّحْمَ** ده گه يشته وه، بانگي ده کردن بو ليپرسينه وه و سه رکونه، ده يانگوت: ده لين: ئيمه هه ر تيده پرژاين و ياري يمان ده کرد، (دوايي خوا **سَمِعْنَا الْحَمْدَ الرَّحْمَ** ئه م ياري کردن و تيپرژانه ي ئه واني به گالته پيكر دن تهفسير کرده، ده فهرموي: ئايا به خوا به ئايه ته کاني خوا به پيغه مبهري خوا **سَمِعْنَا الْحَمْدَ الرَّحْمَ** گالته تان ده کرد؟!

که واته: (لعب)، به ماناي گالته پيكر دن دي، ئه وانه ي که له کاتيکدا ده پرژينه نيو قسه ي پروپو وچه وه و گالته ده کهن، به ئايه ته کاني خوا، ئه وانه له پوژي دواييدا سزاي هه ره سهخت بو ئه وان.

(٥)- ﴿يَوْمَ يُدْعَوْنَ إِلَىٰ نَارِ جَهَنَّمَ دَعَا﴾، ئەو پوژەهێ زۆر بە توندیی بەرهو ئاگری دۆزەخ پال پێوه دەنرێن، ئەم بە توندیی پال پێوه نانه، لە زمانی کوردیییدا پالەستۆی پێ دەلێن، پالەستۆیان دا واتە: پالیان پێوه نا بە توندیی بەرهو ئەو شوێنە دەیانەوێ بیبەن، (الدَّعُ: الدَّفْعُ العَئِيفُ، إِهَانَةٌ لَهُمْ وَغِلْظَةٌ عَلَيْهِمْ)، (دَعُ): بریتیه لە پالپێوه نانی توند، وەک بێ ریزی پیکردن و، زبری لەسەر نواندن، کە بە کوردیی (پالەستۆی) پێ دەلێن، بەرهو ئاگری دۆزەخ پالەستۆ دەدرێن.

(٦)- ﴿هَٰذِهِ النَّارُ الَّتِي كُنتُمْ بِهَا تُكْذِبُونَ﴾، (دەگوترێ): ئەمە ئەو ئاگریە کە بە درۆتان دادەنا، ئەمە گوترای قسەیه کی قرتینراوه، یانی: (يُقَالُ لَهُمْ: هَٰذِهِ النَّارُ الَّتِي كُنتُمْ بِهَا تُكْذِبُونَ)، پێیان دەگوترێ: ئەمە ئەو ئاگریە کە ئێوه بە درۆتان دادەنا، ئایا بوچی خوا نەیفەرموه: (يُقَالُ لَهُمْ)؟ هەمیشە لە قورئاندا ئەوهی بە سیاق و سەلیقه دەزانرێ، خوا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** قرتاندووێهتی و کتیبی خۆی پێ قەڵەبالغ نەکردوه، چونکە دەزانرێ کە بێژەرێک ئەو قسەیه دەلێ.

کە دەفەرموێ: ﴿هَٰذِهِ النَّارُ الَّتِي كُنتُمْ بِهَا تُكْذِبُونَ﴾، ئەم ناوی ئاماژەیه (هَٰذِهِ)، بە لگەیه لەسەر ئەوهی ئەوان لەو کاتەدا، ئاگری دۆزەخ دەبینن و دەچنە سوێ، بۆیه بە ئاماژە ی نزیك ئاماژە ی پێ دەکات.

(٧)- ﴿أَفَسِحْرُ هَٰذَا﴾، ئایا ئەمە جادووێه؟ ئەوهی دەبینن و بۆ ئێوه بێنراوه، ئایا جادووێه؟ یاخود ئەمە هێنانەوه یانە بۆ ژیا نی دنیا: ئایا ئەم قورئانە جادووێه، کە ئێوه بە جادووی ناو دەبەن، ئەو قورئانە ی بە سەرتاندا دەخوێنرێتەوه، ئەو قورئانە ی کە سروش دەکری بۆ موحەممەد **ﷺ** ئایا ئێوه بە جادووی دەزانن؟ دوا ی ئەوهی خوا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** ئەو دیمەنە ی پوژێ دوا یی دەخاتە بەر چاویان، ئنجا دەیانھێنێتەوه بۆ ژیا نی دنیا، ئایا ئەم قورئانە کە بۆ موحەممەد **ﷺ** دەخوێنرێتەوه و ئێوه بە جادووی ناو زەد دەکەن، ئایا جادووێه؟

۸- ﴿أَمْ أَنْتُمْ لَا بُصُرُوتَ﴾، ياخود ئىوه نابىنن، پىم وايه كه تەفسىرى ئەم ئايەتە، ئاوا بىرى رىكتەر دىتەو، چونكه ئەوئەندە بىنىومە ھەموو توپزەرەوانى قورئان وایان لىكدادەتەو، كه ئەمە ھەر دواندى خوايە **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** بۆ كافەرەكان لە پوژى دوايى دا، بەلام پىم وايه دواى ئەوئە دەفەرموى: ﴿هَذِهِ النَّارُ الَّتِي كُنتُمْ بِهَا تُكَذَّبُونَ﴾، ئەمە ئەو ئاگرەيە كه ئىو بە دروئان دادەنا، ئنجا دىتەو بۆ ئپرە بۆ دىواو دەفەرموى: ﴿أَفَسِحْرٌ هَذَا﴾، ئايا ئەمە، ئەم قورئانەى بەسەرتاندا دەخویندەتەو بۆ موخەممەد **ﷺ** دابەزىزاو، جادوويە؟ ﴿أَمْ أَنْتُمْ لَا بُصُرُوتَ﴾، ياخود ئىو نابىنن، ئىو عەقلى خوتان بەكارناھيىنن؟

بۆيەش پىم وايه كه مەبەست لە (هَذَا) قورئانە، نەك دۆزەخ، چونكه پىشى دەفەرموى: ﴿هَذِهِ النَّارُ الَّتِي كُنتُمْ بِهَا تُكَذَّبُونَ﴾، ئنجا ئەگەر مەبەست دۆزەخ و، ئاگرەكەى بووايە، دەیفەرموو: (أَفَسِحْرٌ هَذَا)، ئايا ئەم دۆزەخە، ئەم ئاگرە، جادوويە، ياخود ئىو نابىنن، بەلام كه دەفەرموى: ﴿أَفَسِحْرٌ هَذَا﴾، ئەو ھىناونىو بۆ ژيانى دىنا، ئايا ئەم قورئانە كه بەسەرتاندا دەخویندەتەو بۆ باسى پوژى دوايى دەكات، باسى سزايەك دەكات كه چاوەرپىتان دەكات، ئەگەر لەسەر كوفر بەردەوام بن، ئايا ئەم قورئانە جادوويە، ياخود ئىو نابىنن بە چاوى عەقلى و دلى نابىنن؟!

۹- ﴿أَصْلَوْهَا﴾، واتە: بىچنەت و تىشىدا سزا بدرىن، چونكه (صَلَّى)، برىتيە لە ئاگر تىبەردان و داگىرساندن، دەگوترى: (صَلَّى بِالنَّارِ: بُلَى بِهَا)، واتە: پىيەو گىرتار بوو، ئنجا خوا ئەیفەرموو: (ادْخُلُوهَا)، كه وشەى (ادْخُلُوهَا)ش لە شوينى دىكەدا ھاتو، بەلكو لپرە دەفەرموى: (أَصْلَوْهَا)، بىچنەت و پىشى بسووتىنن، (صَلَّى)، تەنيا ئەوئەندە نىە بچنە نىو ئاگر، بەلكو ئەوئەيه كه بە شىوئەيەكى تايبەتەى لەویدا بسووتىنن، (صَلَّى) جوړىك لە سووتىننى تايبەتە، كه لە ھەر چوار دەورەو ئاگرەكە لىى بدات، ھەك عەرەب دەلین: (شَاةٌ مَّصْلِيَّةٌ)، واتە: سووتاندنىك كه لە ھەر چوار دەورەو ئاگر لىى بدات و بپىشىنن.

(۱۰) ﴿فَاصْبِرُوا أَوْ لَا تَصْبِرُوا سَوَاءٌ عَلَيْنَا﴾، واته: خوٲان رابگرن، یان خوٲان رانه گرن، یه کسانه بو ئیوه، (سواءٌ عَلَیْکُمْ)، (سواءٌ مُّبْتَدَأٌ حَذِیفٌ خَبْرُهُ)، (سواء) نیهادهو گوزاره که ی کرتیزراوه، یانی: (سواءٌ عَلَیْکُمْ: الصَّبْرُ وَغَیْرُهُ، وَغَیْرُ الصَّبْرِ)، خوٲان رابگرن یان خوٲان رانه گرن، یه کسانه له سه ر ئیوه خوٲاگرتن و خوٲانه گرتن.

(۱۱) ﴿إِنَّمَا تُجْزَوْنَ مَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ﴾، به دلنیا یی ئیوه به س سزای ئه وه تان ده دریته وه که ده تان کرد، ئه مه پاساودانه وه ی ئه وه یه: بوچی خوٲاگرتن و خوٲانه گرتن، هه لکردن و هه لنه کردنیان، یه کسانه له دوزه خداو ههروه ک یه کن؟ ئنجا خوی کارزان ئه وه به وه پاساوداته وه، یا خود به وه هوکار دوزیی (تعلیل) ی بو ده کات، چونکه خوٲاگری له سه ر ناره هتیی کاتیک سوودی ده بی، که له دنیا دا خوٲابگری له پی ناوی ئه وه دا که پاداشتت ده ست بکه وی، به لام خوٲاگرتن له سه ر ئازارو سزا له روژی دوا یی دا، هیچ ئیمتیا زیکی نیه، به سه ر خوٲانه گرتندا، به لئ ئه گه ر له دنیا دا خوٲابگری له سه ر ناره هتیی له پی ناوی ئه وه دا که پاداشتت ده ست بکه وی، به دلنیا یی خوٲاگرتن با شتره له خوٲانه گرتن و، هه لکردن با شتره له هه لنه کردن، دان به خوٲاگرتن با شتره له دان به خوٲا نه گرتن، به لام ئه وه له دنیا دا، ئه گه رنا له روژی دوا یی دا له نیو ئاگرو له سزای خوا دا، هه لکردن و هه لنه کردن، مه دارکردن و مه دارنه کردن، دان به خوٲاگرتن و دان به خوٲانه گرتن، ههروه ک یه کن.

ئنجا که ده فره مو ی: ﴿إِنَّمَا تُجْزَوْنَ مَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ﴾، چونکه له هه ندیک شویناندا ده فره مو ی: ﴿بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ﴾، به لام لی ره (ب) ی نه خرا وه ته سه ر، بوچی؟ (وَعْدِي تُجْزَوْنَ إِلَى ﴿مَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ لِيَشْمَلَ الْقَصْرُ مَفْعُولُ الْفِعْلِ الْمَقْصُورِ، أَي: تُجْزَوْنَ مِثْلَ عَمَلِكُمْ لَا أَكْثَرُ مِنْهُ، فَيَنْتَفِي الظُّلْمُ عَنْ مِقْدَارِ الْجَزَاءِ، كَمَا انْتَفَى الظُّلْمُ عَنْ أَصْلِهِ، بویه وشه ی (تُجْزَوْنَ)، تی به ری پیکرا وه بو ﴿مَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ﴾، به بی (ب) بو ئه وه ی کورت هه لئنانه که ئه و واتیه بگه یه نی، که ئیوه چیتان کرده، ریک وه ک کرده وه که ی خوٲان سزا ده دریته وه، نه ک زیاتر، که واته: سته م له ئه ندازه ی سزایه که لاده بردری، ههروه ک چون له ئه صله که شی لبرا وه،

له ئه صلدا سزایه که پر به پیستی خۆتانه، ئەندازه کهشی زیاتر له کردهوهی خۆتان نیه، سزایه که پر به پیستی کردهوه کهی خۆتانه، ههروهک چۆن له ئەصلدا سزادانه که پهوا بووه، ئەندازه کهشی پر به پیستهو، زیاتر نیه له کردهوه کهی خۆتان.

خوا به لوتف و کهرهمی خۆی یارمهتییان بدات، که به شیوهیهک بژین، لهسه ر کردهوه کاغان پاداشت بدرینهوه، جم و جوڵ و کردارو چالاکیی و امان ههبن، چ له په یوه ندییمان له گهڵ خوادا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ**، چ له په یوه ندیی و له جم و جوڵمان له گهڵ خه لکدا، که بههرمه مند بین له جم و جوڵه کاغان نهک زهره رمه ند بین و، پاداشت بدرینهوه نهک سزا بدریین.

خوا به لوتف و کهرهمی خۆشی یارمهتییان بدات، زیاتر لهو فهرمایشته موباره کهی حالیی بین و، پاشانیش تهو فیکمان بدات که حالیی بوونه کهش له خۆماندا بکهینه حال، خوا زیاتر زانییمان پێ ببه خشی له کتیه کهی خۆیداو، دواایش یارمهتییان بدات زانینه کهشی بگۆرین بۆ توانین، ههم له چوارچیوهی خۆماندا، خۆمانی پێ تییگهیه نین و پییگهیه نین، ههم یارمهتییان بدات و، دهستمان کراوه بکات که دهو روبه ریشمان تێ بگهیه نین و پییگهیه نین، به دنیایی کتییی خواو فهرمایشتی خوا، پره له نوورو بهره کهت، به لام بیگومان ده بێ مسوڵمان هه ره کهتی به ره و لا بکات، وهک گوتراوه: (له تۆ هه ره کهت و له خوا به ره کهت)، خوا ئه وه هه ره کهته راست و به سووده مان پێ بدات، بۆ ئه وهی سه ره نجام هه ره کهته که مان هوکاری ئه وه بێ که به ره کهتی خوای په ره رده گاریشمان چنگ بکهوێ.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

پێناسە ی ئەم دەرسە

ئەم دەرسە دوازدە ئایەتە و ئایەتەکانی: (۱۷ - ۲۸) دەگرێتە خۆی، لەم دوازدە ئایەتەدا، خوا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** باسی سەرەنجامی پرخیرو بەرەکەت و، بەختەوهری پارێزکاران دەکات، لە پۆژی دوايیدا، کە سەرەنجام لە میانى باسکردنى سەرەنجامی پارێزکاراندا، یازدە لە نازو نيعمهتەکان خراونەرۆو:

۱- نیشتهجی بوون لە نۆ باخ و نازو نيعمهتی بەردەوام و هەمیشەيیدا.

۲- شادمانبوون و چێژوهرگرتن لە بەخششی خوا.

۳- پارێزران لە کلپه‌ی ئاگری دۆزەخ.

۴- نۆشی گیانتان بێ، پێ گوترانیان و، خواردن و خواردنەوه‌کانیان کە نۆشیان دەکەن، هیچ دەرەنجام و دەرکەوتەي خراپیان نابێ، بە پێچهوانه‌ی خواردن و خواردنەوه‌ی دنیاوه.

۵- پالدانه‌وه‌يان له‌سەر ته‌خت و قه‌نه‌فه‌ی له‌ ته‌نیشته‌یه‌ک و ریز بوو.

۶- جووتکرانیان له‌گه‌ڵ ئافره‌تانی قه‌شه‌نگدا.

۷- پێکه‌وه‌ کو‌کردنه‌وه‌يان له‌گه‌ڵ پۆله‌و وه‌چه‌کانیاندا، بێ ئه‌وه‌ی له‌ کرده‌وه‌يان که‌م بکریته‌وه‌.

۸- زێده‌یی پێدانیان له‌ میوه‌و، گوشتی دڵ په‌سندیان، واته‌: بەردەوام بۆ زیادکردنیان له‌و خۆراکانه‌ی حه‌زیان پێده‌کەن.

۹- پێکه‌وه‌ نو‌شکردنی مه‌ی (شه‌پاب) بێ ئه‌وه‌ی قسه‌ی پووچ و گوناھی تێدابێ.

۱۰- خزمه‌تکرانیان له‌ لایه‌ن کو‌پانی پاک و جوانی وه‌ک گه‌وه‌هری شێردراوه‌وه‌.

۱۱- پیکه وه یادکردنه وهی ژیا نی دنیا یان و، یادکردنه وهی چاکه ی خوا به سه ریانه وه، که راسته پئی کردبوون و وای لی کردبوون ئه هلی تاعهت و چاکه بن.

﴿إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي جَنَّاتٍ وَنَعِيمٍ ﴿١٧﴾ فَكِهِينَ بِمَا ءَاتَاهُمْ رَبُّهُمْ وَوَقَدْهُمْ رَبُّهُمْ عَذَابَ الْجَحِيمِ ﴿١٨﴾ كُلُوا وَاشْرَبُوا هَنِيئًا بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿١٩﴾ مُتَّكِئِينَ عَلَى سُرُرٍ مَّصْفُوفَةٍ وَزَوَّجْنَاهُمْ بِحُورٍ عِينٍ ﴿٢٠﴾ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَاتَّبَعَتْهُمْ ذُرِّيَّتُهُمْ بِإِيمَانٍ أَلْحَقْنَا بِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ وَمَا أَلَتْنَاهُمْ مِنْ عَمَلِهِمْ مِنْ شَيْءٍ كُلُّ أَمْرٍ بِمَا كَسَبَ رَهِينٌ ﴿٢١﴾ وَأَمَدَدْنَاهُمْ بِفِكَهَةٍ وَلَحْمٍ مَّيِّشَةٍ وَنَزَّلْنَا فِيهَا كَأْسًا لَا لَغْوٌ فِيهَا وَلَا تَأْسٍ ﴿٢٢﴾ وَيَطُوفُ عَلَيْهِمْ غِلْمَانٌ لَهُمْ كَأَنَّهُمْ لُؤْلُؤٌ مَّكْنُونٌ ﴿٢٣﴾ وَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ يَتَسَاءَلُونَ ﴿٢٤﴾ قَالُوا إِنَّا كُنَّا قَبْلُ فِي أَهْلِنَا مُشْفِقِينَ ﴿٢٥﴾ فَمَنْ أَلَّهَ عَلَيْنَا وَوَقَدْنَا عَذَابَ السَّمُورِ ﴿٢٦﴾ إِنَّا كُنَّا مِنْ قَبْلُ نَدْعُوهُ إِنَّهُ هُوَ الْبَرُّ الرَّحِيمُ ﴿٢٧﴾﴾

مانای دهقا و دهقی ئایه تهکان

{به دنیایی پارێزکاران له نیو باخ و گولزاران و، نازو نیعمهتی بهردهوام دان
﴿١٧﴾ به هوی ئه وه وه که پهروهردگاریان پییداو، شادمان و پهروهردگاریان له
ئازاری کلپه (ی ئاگری دۆزهخ) پاراستوونی ﴿١٨﴾ (پێیان دهگوترئ): بخوون و بخۆنه وه
ئاسوودهو بئ گرفت (نۆشی گیانتان بئ) به هوی ئه وه وه که له ژیا نی دنیا دا
ده تانکرد ﴿١٩﴾ له سه ر تهخت و قه نه فه ریزبووه کان، پالیا نداوه ته وه، ههروه ها
ئا فره تانی سپی و ساف و چاو گه و ره و گه شمان کردوونه ها وسه ریان ﴿٢٠﴾ ئه وانه ش
که بروایان هینا وه، وه چه که شیان به بروا وه شوینیان که وتوه، وه چه که یانیا ن پتوه
په یوه ست ده که یان و، پیکه وه کو یان ده که ینه وه، هه یه شتیکیش له کرده و یان
که م ناکه ینه وه، هه ر مروقه بارمه ی ئه وه یه که وه ده ستی هینا وه ﴿٢١﴾ بهردهوام

له میوه و گوشتیک که ئاره‌زووی ده‌که‌ن، بۆیان زی‌ده ده‌که‌ین ﴿۲۲﴾ له‌ویدا (له به‌هه‌شت دا) په‌رداخ (ی مه‌ی) له یه‌کدی وه‌رده‌گرن، که نه قسه‌ی پووچی تیدایه نه (هوکاری) گونا‌ه‌باربوون ﴿۲۳﴾ نه‌وجه‌وانانیکی خو‌یان (بۆ خزمه‌ت‌کردن) به‌سه‌ریان‌ه‌وه ده‌که‌رین، وه‌ک که‌وه‌ه‌ری شیر‌دراوه (ی نیو قوزاخه‌ی پاک و جوان) ن ﴿۲۴﴾ (له‌ویدا) هه‌ندیکیان به‌پرسیار له یه‌کدی کردنه‌وه پوو‌یان له یه‌کدی کرد ﴿۲۵﴾ گو‌تیان: بی‌گومان ئیمه‌ پیشتر له (دنیا‌دا) له نیو که‌س و کارماندا بیم‌دار بو‌وین (له سزای خوا) ﴿۲۶﴾ ئنجا خوا چاکه‌ی له‌که‌لدا کردین و له ئازاری گر‌ه‌با (ی دۆزه‌خ) چه‌پاله‌ی داین ﴿۲۷﴾ به‌دل‌نیایی ئیمه‌ پیشتر به‌رده‌وام لی‌ی ده‌پاراینه‌وه، مسو‌گه‌ر ئه‌ویش به‌س خو‌ی چاکه‌کاری به‌به‌زه‌یه‌یه ﴿۲۸﴾.

شیک‌کردنه‌وه‌ی هه‌ندی‌ک له وشه‌کان

(وَنَعِیمُ): (النَّعِیمُ: النُّعْمَةُ الْكَثِيرَةُ الدَّائِمَةُ، وَالنُّعْمَةُ: الْحَالَةُ الْحَسَنَةُ)، (نَعِیمٌ)، واته‌: خێرو خو‌شیی و چاکه‌ی زۆرو به‌رده‌وام، (نِعْمَةٌ): بریتیه له حاله‌تیک‌ی باش، حالیک که مرو‌وف پیی باش و په‌سند بێ.

(فَنَكِیْهِنَ): (فَكِهَ، یَفْکُهُ، فَكْهًا وَفُكَاهَةً: كَانَ طَيِّبَ النَّفْسِ مَزَاحًا)، (فَكِهَ، یَفْکُهُ، فَكْهًا وَفُكَاهَةً)، ئه‌و که‌سه‌ی حاله‌تی ده‌روونی خۆش بێ و، قسه‌ی خۆش و سو‌عبه‌ت بکات، وای پێ ده‌گوتری، (فُكَاهَةً)، یانی: قسه‌ی خۆش و سو‌عبه‌ت پیکه‌وه کردن، (تَفْکَهُ مِنْهُ: تَعَجَّبَ)، سه‌ری لی‌ی سو‌پماو، (تَفْکَهُ بِالشَّيْءِ: مَتَّعَ بِهِ وَتَلَذَّذَ)، چی‌ژی له شته‌که وه‌رگرت و لی‌ی به‌هره‌مند بوو، (وَالْفَاكَةُ: النَّاعِمُ الْعِشَ)، (فَاكِهَ): که‌سی‌که ژیا‌نه‌که‌ی پر‌خی‌رو خو‌شیی بێ، (نَاعِمٌ)، یانی: نه‌رم پی‌چه‌وانه‌ی زه‌ره، ده‌گوتری: ژیا‌نه‌که‌ی زه‌ره، یانی: نا‌ره‌حه‌ته، یان: ژیا‌نه‌که‌ی نه‌رم و نیا‌نه، واته‌: خۆش و به‌چی‌ژه.

(هَنِئًا): (هَنَا فُلَانٌ، يَهْنَأُ هَنْئًا، أَي: أَعْطَاهُ طَعَامًا، وَهَنَا الطَّعَامُ الرَّجُلَ: سَاعَ لَهُ وَلَذَّ لَهُ، وَالْهَنِيءُ وَالْمُهْنَأُ وَطَعَامٌ هَنِيءٌ: سَائِغٌ)، (هَنَا فُلَانٌ، يَهْنَأُ هَنْئًا، أَي: أَعْطَاهُ طَعَامًا)، واته: خواردنیکى دایه، (هَنَا الطَّعَامُ الرَّجُلَ)، واته: خواردنه که بو پیاوه که خوش و پهسند بوو، (سَاعَ لَهُ وَلَذَّ لَهُ)، به ئاسانی له گهرووی چووو خوارو چیژى لى وهرگرت، (الْهَنِيءُ وَالْمُهْنَأُ وَطَعَامٌ هَنِيءٌ)، ئه مه هه مووی یانی: (سَائِغٌ)، واته: خواردنیک به خوشی له گهروو بچیته خوار.

به لام راست نیه که وشه ی (هَنِئًا)، بهس ئه وهنده بگهیه نی که خواردن، یان خواردنه وه به ئاسانی له گهروو بچیته خوار، به لکو (هَنِئًا) ئه وهیه سه ره نجامیشی باش بى، واته: خاوه نه که ی لى به هره مه ند بى و پى ناره حه ت نه بى، به پیچه وانیه ی دنیاوه، که سیک پاروویه ک له خوی زیاتر بخوات، پى ناره حه ت ده بى، ئه گهر که میش بى، هه ست به برسیتی ده کات، ههروه ها بو خواردنه وهش هه روا.

(مُتَّكًا): (الْمَتَّكُ: الْمَكَانُ الَّذِي يُتَّكَا عَلَيْهِ، وَالْمَخْدَّةُ)، (مُتَّكًا): ئه و شوینه په پالى لى ده دریته وه، شانی لى داده درى، ههروه ها (مَخْدَّةُ)، ئه و سه رین و بالنجهش که شانی وى ده درى، پى ده گو ترى: (مُتَّكًا)، (إِتَّكَاءُ)، به کوردی ده بیته وه شان دادان و پالده وه، که عاده تی که سانیکه زور ئاسووده و ئیسراحه تن و له خوشی و شادی دان.

(سُرَّرٍ مَصْفُوفَةٍ): (سُرَّرٍ) ته خته کان کو ی تهخت (سَرِيرٍ) ه، (السَّرِيرُ: الَّذِي يُجْلَسُ عَلَيْهِ مِنَ السُّرُورِ، وَجَمْعُهُ أَسِرَّةٌ وَسُرَّرٌ)، (سَرِيرٍ): ئه و ته خته یه که مروف له کاتی دلخو شیدا، له سه ری داده نیشی، کو یه که ی (أَسِرَّةٌ) و (سُرَّرٍ) ه، (سَرِيرٍ)، ئه و تهخت و قه نه فه یه که مروف له سه ری داده نیشی، یاخود له سه ری را ده کشی، (مَصْفُوفَةٌ)، (صَفٌّ): ئه وه یه که چه ند شتیک به هیلیکی یه کسان له په نای یه کدا دابنرین، (مَصْفُوفَةٌ)، پیکه وه ریزکراو.

(وَزَوَّجْنَاهُمْ بِحُورٍ عِينٍ): ئافره‌تانی سپی چاوگه‌ش و چاوگه‌وره‌مان کرده‌هاوسه‌ریان، چونکه (وَزَوَّجْنَاهُمْ)، مادام به (ب) به‌رکاری خواستوه (وَزَوَّجْنَاهُمْ بِحُورٍ عِينٍ، أَيْ: قَرْنَاهُمْ)، واته: له‌گه‌ل واند اکرمانه‌هاوده‌م و هاو‌رازو هاونشین، له به‌هه‌شتی نیکاح و ماره‌کردن نیه، ئه‌گه‌ر مه‌به‌ست پی‌ی نیکاح بایه، ده‌یفه‌رموو: (وَزَوَّجْنَاهُمْ حُورًا عِينًا)، ئافره‌تانی سپی چاوگه‌ش و گه‌وره‌مان لی ماره‌کردن، به‌لام له به‌هه‌شتی ماره‌کردن نیه، ئه‌وه‌ی خوی پهروده‌گار پییان ده‌دات، هه‌لالی خویانه، بی ئه‌وه‌ی پی‌یوستی به‌گریبه‌ستی نیکاح بی، که ئه‌وه به‌س بو ژیا‌نی دنیا پی‌یوسته، (حُورٍ: جَمْعُ أَحُورَ وَحَوْرَاءَ، وَالْحَوْرُ: ظُهُورٌ قَلِيلٌ مِّنْ بَيَاضِ الْعَيْنِ فِي سَوَادٍ، وَذَلِكَ نِهَایَةُ الْحُسْنِ فِي الْعَيْنِ) (حُور) کو‌ی (أَحُور) و (حَوْرَاءَ) ه، (حَوْرٍ): بریتیه له ده‌رکه‌وتنی که‌میک له سپینه له چاودا له نیو په‌شاییه‌کی زۆردا، ئه‌وه‌ش ئه‌وپه‌ری جوانییه له چاودا، ئه‌وه‌ش بو چوونی ئه‌و زانایه‌یه.

گ‌رنگ ئه‌وه‌یه خوا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** دوو وشه‌ی به‌کاره‌ی‌ناون: (حُور) و (عِين)، ئنجا من وای تیده‌گه‌م که (حُور) کو‌ی (حَوْرَاءَ) بو ئافره‌تان و، کو‌ی (أَحُور) بو پیاوان، ده‌گه‌ریته‌وه بو وه‌سفی جه‌سته‌یان، واته: جه‌سته‌یان سپی و سۆله، (عِين) یش، که کو‌ی (عِينَاءَ) ه، مه‌به‌ست پی‌ی چاوه، ئنجا هه‌موو به‌شه‌ره‌کان هه‌ز به‌سپی و سافی ده‌که‌ن له جه‌سته‌داو، هه‌ز به‌چاوی گه‌وره‌و جوانیش ده‌که‌ن له‌ده‌م و چاویشدا، چاو زیاتر جوانی ده‌دا، به‌رووی مرو‌ف، بۆیه خوا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** جه‌سته‌یانی به‌سپی و ساف وه‌سف کردوه و، ده‌م و چاویشیانی به‌چاوی گه‌ش و گه‌وره‌و جوان وه‌سف کردوه.

(وَمَا أَلْتَنَاهُمْ): له کرده‌وه‌که‌یان هه‌یچمان لی که‌م نه‌کردوه، (لَاتَهُ عَنْ كَذَا يَلْتَنُهُ، أَيْ: صَرَفَهُ عَنْهُ، وَنَقَصَهُ حَقًّا لَهُ)، (لَاتَهُ عَنْ كَذَا يَلْتَنُهُ)، به‌دوو واتایان هاتوه: أ- (صَرَفَهُ عَنْهُ)، له‌و کاره‌ی لایدا. ب- (نَقَصَهُ حَقًّا لَهُ)، مافی‌ک که هه‌ییوو مافه‌که‌ی نه‌دایه‌و لی که‌م‌کرده‌وه، ئنجا وشه‌ی (أَلْتَنَّا) که به‌ (لَاتَ وَأَلَاتَ) هاتوه، وه‌ک له سووره‌تی (الحجرات) دا ده‌فه‌رموی: ﴿لَا يَلْتَمِسْكُمْ﴾ ۱۴، ئه‌مه له (لَاتَ) وه‌هاتوه، به‌لام لی‌ره (وَمَا أَلْتَنَاهُمْ)، له (أَلَاتَ) یه‌و، هه‌ردووکیان یانی: (نَقَصَ)، لی که‌م‌کرده‌وه.

ئایا ئەو لە جیبەو هاتو؟

(راغب الأصفهانی) دەلای: (أَصْلُهُ مِنْ رَدِّ اللَّيْتِ، وَهُوَ صَفْحَةُ الْعُنُقِ)، ریشە کە ی بریتیە لە وەرسوو پاندنی مل (لَیْت)، لامل، ئنجا ئەگەر کەسێک لاملی لە کەسێک کرد، مانای وایە مافە کە ی لای کەم کردۆتەو، بە کورتیی خوا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** دەفەر موو: ئەوانە ی پروادار بوون لە دنیادا، منداڵ و وەچە کانیشیان بە ئیمانەو شوینیان کەوتوون، لە بەهەشتدا، پیکەو پە یووە ستیان دە کە ی و کو یان دە کە ی نەو، لە کردەو ی باب و دایکیان کە پلە یان بەرز ترە، کەم ناکە ی نەو، چونکە لە عادی خا نیە، کەم کردنەو، بە لکو خوا لە بەخششی خو ی بو ی پۆ لەو مندا ل کانیان زیاد دە کات و، ئەوان بەرز دە کاتەو بو لای باب و دایکیان، نە ک ئەوان داگری تە خوار بو لای ئەوانە ی لە خوار ی.

(رَهْنٌ): بارتە، (الرَّهْنُ: مَا يُوَضَّعُ وَثِيقَةً لِلدَّيْنِ، وَالرَّهَانُ مِثْلُهُ، لِكِنَّهُ يَخْتَصُّ بِمَا يُوَضَّعُ فِي الْخَطَرِ، رَهْنٌ وَرَهِيْنَةٌ، فَعِيلٌ مِمَّنْ يَعْمَلُ، أَي: ثَابِتَةٌ مُقِيْمَةٌ، أَوْ مِمَّنْ مَفْعُولٌ أَي: مُقَامَةٌ فِي جَزَاءٍ مَا قَدَّمَ)، (رَهْنٌ): بە کوردیی دە بی تە بارتە، بارتە ش ئەو یە لە بەرانبەر قەرز ی کدا دادە نری، (رِهَان) یش بە هە مان شیو یە، بە لام (رِهَان) زیاتر بو ئەو یە: پێش برکی تە ک دە کری هەردوو کیان ئەندازە یە ک، پارە یان شتی ک دادە نی ن، ئنجا هەر کام ی کیان بر دیەو، هەردوو کیان دە بات، هەم هی خو ی و، هەم هی بەرانبەرە کە شی.

وشە ی (رَهْنٌ، وَرَهِيْنَةٌ)، یان لە سەر کیشی (فَعِيل) ه، بە مانای بکەر (فَاعِل) ه، واتە: چەسپاوو بەردەوام، یاخود لە سەر کیشی (فَعِيل) ه، بە مانای بەرکار (مَفْعُول) ه، واتە: بەردەوام کراو چەسپێ تراو، لە بەرانبەر ئەو دا کە کردوویە تی، **﴿كُلُّ أَمْرٍ بِمَا كَسَبَ رَهِيْنٌ﴾** واتە: هەر مەوقە بارتە ی کردەو کانی خو یە تی.

(وَأَمَدَدْنَاهُمْ): (أَصْلُ الْمَدِّ: الْجَرْ، مَدَّتُهُ فِي غِيَّهِ، وَأَمَدُّ الْجَيْشِ مَدَدٌ، وَالْإِنْسَانُ بَطْعَامٌ، وَالْإِمْدَادُ فِي الْمَحْبُوبِ، وَالْمَدُّ فِي الْمَكْرُوهِ)، (إِمْدَاد) لە (مَد) وە هاتو،

(مَدَّ): به مانای پاکیشان و تینووسان دئی، ده گوتری: (مَدَدْتُهُ فِي عَيْهِ)، واته: له گومپایی و سهرگه ردانییه کهیدا پرستم بۆ دریژ کرد، (أَمَدُ الْجَيْشِ مَدَدٌ)، هاوکاری سوپایه کهم کرد، زیده بیم بۆ نارد، (أَمَدُ الْإِنْسَانِ بِطَعَامٍ)، واته: خواردنم بۆ مروڤ زیاد کرد، (إِمْدَادٌ)، له شتی خوڤویشترادا به کاردئی و، (مَدَّ)، به زۆری وایه له شتی ناخوڤویشتراو و خراپدا به کارده هیئزی، (مَدَّ لَهُ)، یانی: له خراپه دا بۆی زیاد کرد، به لام (أَمَدَّهُ، أَمَدَدْنَاهُمْ)، واته: له چاکه دا بۆی زیاد کرد، بۆمان زیاد کردن.

(غِلْمَانٌ): (جَمْعُ غُلَامٍ، أَي: طَارُ الشَّارِبِ)، (غِلْمَانٌ) کۆی (غُلَامٌ) ه، (غُلَامٌ)، کورپکی گهنجه که تازه سمیللی خهقی دابی، یانی: له سهر و حه دی بالغوون دابی.

(لَوْلَوْ مَكْنُونٌ): ده گوتری: (تَلَالُ الشَّيْءِ: أَي لَمَعَ، لَمَعَانَ اللَّوْلُو)، دره وشایه وه وهک چۆن گه وههر ده دره وشیتته وه، (مَكْنُونٌ) یش، به مانای شیردراوه (مَحْزُونٌ)، او (مَسْتَوِرٌ)، واته: هه لگیرو، یاخود په نهانکراو، دئی، (الْمَكْنُونُ: بَيَضُ الضَّبِّ، الْكِنُ: مَا يُحْفَظُ فِيهِ الشَّيْءُ، بَيَضُ مَكْنُونٍ، أَي: مَسْتَوِرٌ، أَوْ مَحْفُوظٌ)، (مَكْنُونٌ): به هیلکه ی (ضَبِّ)، ده گوتری واته: بزمره، (كِنٌ)، ههر شتیکه شتیکی تیدا په نهان ده کری و ده شاردریته وه، که په نگه (کون) ی کوردیش ههر له (كِنٌ) ی عه په بییه وه هاتبی، (بَيَضُ مَكْنُونٍ)، واته: هیلکه ی په نهانکراو.

(مُشْفِقِينَ): بیم هه بووان، (الإشفاق) ترسان له گه ل به زه ییدا، (الإشفاق: عِنَايَةٌ مُخْتَلِطَةٌ بِخَوْفٍ، لِأَنَّ الْمُشْفِقَ يُحِبُّ الْمُشْفَقَ عَلَيْهِ، وَيَخَافُ مَا يَلْحَقُهُ، مِنَ الشَّقَقِ: وَهُوَ إِخْتِلَاطُ النَّهَارِ بِسَوَادِ اللَّيْلِ)، (إشفاق): بریتیه له په رۆش بوونیکی تیکه ل له گه ل ترسدا، چونکه بابای (مُشْفِقٌ)، ئه وه که سه ی شهفه قه قی به رانبه ری هه یه، خوڤیده وی، به لام ده شترسی له وه ی ناره حه تی و گرفتاریه کی تووش بی، ئه ویش له ئه صلدا له (شَفَقٌ) وه هاتوه، که بریتیه له تیکه لی پرووناکی پۆژ له گه ل تاریکی شهودا، کاتی خۆر ئاوا ده بی، به عه په بی ده لپن: (الشَّفَقُ الْأَحْمَرُ)، زهرده په، کورده واری ده لپن: تاریک و پروونی به یانی، هه روه ها به هی دوا

نويژى شيوان و دواى خوړئوا بوونيش ده‌ئين: بوليللى ئيوارى، واته: تاريخي و پووناكيي تيكه‌ل، جارى ته‌واو تاريخ نه‌بووه، به‌لام پووناكيي پوژيش به‌ره و كوټاييه، (إِشْفَاقُ) يش، برتبه له دوو شتي تيكه‌ل، به‌زه‌يي و په‌روش هه‌بوون به‌رانبه‌ر به‌كه‌سيك، هه‌روه‌ها ترسانيش، به‌زه‌يي به‌رانبه‌ري هه‌يه له ئه‌نجامي خو‌شويستني دا، ترسيشي به‌رانبه‌ري هه‌يه كه ناره‌حه‌تي تووش ببي.

(عَذَابُ السَّمُومِ): واته: ئازارى گړه‌با، (السَّمُومُ: الرِّيحُ الحَارَّةُ الَّتِي تُوَثِّرُ تَأَثِيرَ السَّمِّ)، (سموم)، ژهر، هه‌روه‌ها (سَمُوم): ئەو گړه‌با گه‌رمه‌يه، كه وه‌ك چوون ژهر كاريگه‌ريى خراپ له‌سه‌ر جه‌سته‌ى مرووف داده‌ئى، ئەو گړه‌با گه‌رمه‌ش ئاوا كاريگه‌ريى تى ده‌كات، هه‌نديكيش گوتوويناڼه: (السَّمُومُ: الرِّيحُ الَّتِي تَدْخُلُ مَسَامَ الْجِسْمِ)، ئەو گړه‌با گه‌رمه‌يه كه ده‌چيته نيو كونه‌كانى جه‌سته‌وه.

(الْبَرْ: الرَّحِيمُ): (بَرْ) و (بَارَ)، همدوویان به مانای (چاکه کار) دین و، چونکه (الْبَرْ: تَوَسَّعَ فِي فِعْلِ الْخَيْرِ)، (بَرْ): بریتیه له فراوانی له چاکه کاریدا، نه ویش له (بر) هوه هاتوه، (الْبَرْ وَالْبَحْرَ)، (بَحْرَ): دیاره ده‌ریایه، (بر) یش، واته: وشکانی و بیابان که فراوانه، ئنجا (بَرْ)، یانی: فراوانی له چاکه کاریدا، (الْبَرْ)، واته: بابایه‌کی چاکه‌کار که چاکه‌ی فراوان ده‌کات.

هه لّبه ته لیږه دا: (الْبَرُّ الرَّحِيمُ)، هه ردو وکیان دوو سیفه قی خوان **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** واته: چاکه کار و، چاکه فراوان و، به به زه یی به رده وام.

[illegible]

مانای گشتیی ئایه‌ته‌کان

له ئایه‌ته‌کانی پیشوودا، دواى ئه‌وه‌ی خوا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** سویندی به پینج شتان خوارد، له‌سه‌ر ئه‌وه‌ که: سزاو ئازاری په‌روه‌ردگارت هه‌ر دئی و، پرووده‌دات و هیچ به‌ر په‌رچدانه‌وه‌ی نیه، بۆ بی‌پروایان و خراپه‌کاران، باسی چهند دیمه‌نیک له سزاو جه‌زه‌به‌ی خواى کرد بۆ بی‌پروایان له پوژى دواى دا، ئنجا وه‌ک عاده‌ق قورئان که هه‌میشه خوا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** ترس و ئومید پیکه‌وه باس ده‌کات، سزاو پاداشته‌که‌ی پیکه‌وه باس ده‌کات، سزای بۆ بی‌پروایانی خراپه‌کارو، پاداشتیشی بۆ ب‌پروادارانى پارێزکارو چاکه‌کار، دێته‌ سه‌ر باسی ئه‌و پاداشته‌ی که بۆ پارێزکارانی داناوه، که بی‌پروایان به به‌درۆدانه‌ران (مُكَذِّبِينَ) و، ب‌پروادارانیش به پارێزکاران (مُتَّقِينَ)، پارێزکاران ناویان دینى، بابای پارێزکاریش ده‌بى پيشى خو‌ی له کوفر بپاریزی تووشی نه‌بى و، پێچه‌وانه‌ی کوفر هه‌لب‌گري، که ئیمانه، هه‌روه‌ها خو‌ی له شیرک بپاریزی و پێچه‌وانه‌ی شیرک ته‌به‌نه‌نی بکات، که بریتیه له خوا به یه‌ک‌گرتن، هه‌روه‌ها خو‌ی له سه‌رپێچیی و لادان بپاریزی و، پێچه‌وانه‌که‌ی که بریتیه له فه‌رمانبه‌ریی و چاکه‌کاریی، بکاته‌ پيشه، که‌واته: (مُتَّقِينَ)، ئه‌وانه‌ن که خو‌یان پاراسته‌ له هه‌موو ئه‌و شتانه‌ی خوا پێی ناخو‌شن، هه‌ر له کوفر و شیرک و گونا‌هو سه‌رپێچیه‌وه بگه‌ر تا‌کو هه‌ر شتیکی دیکه، که خوا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** پێی ناخو‌شه‌و پێغه‌مبه‌ری خوا **ﷺ** پێی ناخو‌شه، ده‌فه‌رمو‌ی:

﴿إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي جَنَّاتٍ وَنَعِيمٍ﴾ به‌ دنیایی پارێزکاران له نێو باغ و گول و گول‌زاره‌کان و له نێو نازو نيعمه‌تی به‌رده‌وامدان، (جَنَّاتٍ) کو‌ی (جَنَّةٍ)یه، واته: باغ و بیستان و گول و گول‌زار، (نَعِيمٍ) له (نِعْمَةٍ)ه‌وه هاتوه، (نِعْمَةٍ)، واته: (الْحَالَةُ الْحَسَنَةُ)، حاله‌تیکی باش، (نَعِيمٍ): له‌سه‌ر کیشی (فَعِيلٍ)، نازو نيعمه‌تیکی به‌رده‌وام و زۆره، هه‌م زۆر بى، هه‌م به‌رده‌وامیش بى و کو‌تایی نه‌یه‌ت.

پیشی وهک سهردپړ خوای به خشر دهفه رموی: له نیو باغ و گول و گولزاردان و، له نیو نازو نیعمه تی بهرده وامدان.

دوایی خوا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** باسی تاک تاک و پیکهاته کانی نهو نازو نیعمه ته دهکات، وهک له پیناسه ی دهرسه کهدا گوتمان، که سهرجه م یازده نیعمه تن، دهفه رموی: **(فَكِهِينَ بِمَا ءَاتَهُمُ رَبُّهُمْ ؕ)** نهوه ی پهروه ردگاریان پییداون، چیژی لیوه رده گرن یاخود: پیی شادمان و دلخوشن، واته: لهوه دا که پهروه ردگاریان پییداون، به خویشی دهیگوزهرینن و پیی دلخوشن و شادمانن، **(فَاكِهِيْنَ)**، خویندراویشه تهوه: **(فَكِهِينَ)** و ههردووکیان به یهک واتان.

(وَوَقَّعَهُمُ رَبُّهُمْ عَذَابَ الْجَحِيمِ ؕ) ههروه ها پهروه ردگاریان له ئازاری کلپه ی دوزه خ پاراستوونی و چه پالهی داون، له راستیدا چوونه بههشت، چنده گرنکه، پاریزران له سزای دوزه خ و له ئازارو له نهشکه نجه ی خوا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** که له دوزه خدا دایناوه، لهوه گرنگرو گه وره تریشه.

(كُلُوا وَاشْرَبُوا هَنِيئًا ؕ) پییان دهگوتری: بخوون و بخونهوه، **(هَنِيئًا)**، بهبی گرفت، یانی: خواردن و خواردنه وه که که دهیخوون هیچ گرفتی نیه، چ له کاتی خواردنیدا، چ له دوا ی خواردنی، بهلام هی دنیا به زوری، هم له کاتی خواردنیدا گرفتی ههیه، مروف له گهرووی دهگیری یان پییخووش نیه، یان پیی نارهحت دهبی، هم دوا ی خواردنیشی، ههر گرفتی ههیه، به لای کهمهوه: پاشه روکی ههیه و مروف پیی نارهحت دهبی، بهلام خواردن و خواردنه وه ی بههشت هم له کاتی خواردنیدا، هم له دوایشدا بی گرفت و بی نارهحتیین، تهنیا چیژ وهگرتنی پروتن.

ئنجا خوا دهفه رموی: **(بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ؕ)** بهووی نهوه وه که دهتانکرد، واته: نهوه پاداشتی کرده وه باشه کانتانه، دیاره کرده وه باشه کان و، ئیمان هینانیشیان،

ئەویش ھەر بەخششی خوا بوون، بەلام بۆیە وادەفەرموئ، تاكو ئەوان دلخۆشبن
كە ئەو ھەردە دەستی خۆیانەو، بەری پەنجی شانی خۆیان دەخۆن، بۆیەش
ئەو تەعبیرە لە قورئان دا زۆر ھاتو.

﴿مَنْ كَانَتْ عَلَى سُرٍّ مَّصْفُوفَةٍ﴾، پالیان داوہتەوہو شانیان داداوہ لەسەر
تەختانیکی ریزکراو، (سُرر)، کوئ (سُرر)، ئەویش ئەو تەخت و شوینەیه کە
مروڤ لەسەری پادەکشئ، یان لەسەری دادەنیشئ بەدلخۆشییەو، (مَّصْفُوفَةٍ)،
پیکەوہ ریزکراو، ئەو کورسیی و قەنەفە و تەختانە ی بەھەشتیان لەسەریان
دادەنیشن، لە بەھەشتئ دا ھەندیک شوینیان ھەن، لە تەنیشت یەکن، لە
شوینی دیکە دا دەفەرموئ: ﴿مَنْ قِيلَ لَكَ﴾، رووبەرووی یەکدی دادەنیشن، ئەمەش
ئەو دەردەخات کە ئەھلی بەھەشتئ لە رووی تیکەلئ کۆمەلایەتیەو لە
لووتکەدان و، جگە لە شوینی تاییەتی خۆیان، ھەندیک شوینی گشتیشیان
ھەن، وێرای ئەو کە میوانی یەکدی دەبن و ھەر کامیکیان دەچئ بۆ لای
ئەوی دیکە، ھەندیک جیشیان ھەن، ھەموویان لیان کۆدەبنەو، وەک چۆن
ئێستا شوینە گشتییەکان ھەن، باغ و باخچەو، ھەندیک شوین ھەن، خەلک
لیان کۆدەبێتەوہو مولکی گشتیین!

ئەو ھەم نەبینوہ تەفسیرەکان باسی بکەن، بەلام وای تیدەگەم وێرای جیگا
رێگاو کۆشک و شوینی تاییەتی ھەر کام لە بەھەشتییەکان، ھەندیک شوینی
گشتیشیان ھەبن پیکەوہ لیان دا بنیشن، وێرای ئەوہی لە کاتیکدا بە میوانی
دەچن، بۆ لای یەکدی و پیکەوہ کۆدەبنەو، چونکە بەداخەوہ ھەندیک کەس
بە ھەلە بۆی باسی بەھەشت کراو، وادەزانئ: بەھەشتییەکان ھەر کەس
لە جیگا و رێگا و شوینی خۆیەتی بە تەنئ و، ئەگەر بشیانەوئ یەکدی بینن
ھەردووکیان بەرەو لای یەکدی دین و لە ئێو قەدی رێ پیک دەگەن، دوایی
ھەر کەس دەچێتەوہ شوینی خۆئ! ئەوہ بیستووہ لە ئێو خەلکدا باو، بەلام
ئەگەر وابئ دەبئ بەھەشت زیندانی تاکیی بئ، ئەگەر ھەر کەسە لە شوینی

خۆی بێ و، لە نیۆ قەدی پێیە بگەنە یە کدی!! بە لām ئەوێ خوا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** باسی دەکات زۆر جیا یە لەمە، ناشزانم ئەو وێنا کردنە لە چییەو هاتو؟ پەنگە یە کێک لە مامۆستان یان بە هە لē لە ئایە تەکان تێگە یشتبێ، بە لām خوا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** لێرە ئاوا دەفەر موێ: ﴿وَنَزَعْنَا مَا فِي صُدُورِهِمْ مِّنْ غَلٍّٰ إِخْوَانًا عَلَىٰ سُرُرٍ مِّنْقَلِيلٍ ۖ﴾ (١٧) **الحجر**، هەرچی کێنە بوو لە سێنەکان یان دەرمان هێناو دامان پرنی و برایانە لە سەر تەختان پروو بە پرووی یە کدی دانیش توون، لە تەفسیری سوورەتی (الصفات) دا با سمان کرد لەو دانیش تانە دا کە پێکەو هە دادە نیشن، یاد ی دنیا دە کە نەو هەو، لەو یۆ یە یە کێکیان دە لێ: ئاشنایە کم هە بوو دە بێ چی لێ هات بێ؟ لەو یۆ یە لە بە هە شتەو تە ماشا دە کات و لە دۆزە خدا دە یو یێ و قسە ی لە گە لدا دە کات!

﴿وَزَوَّجْنَاهُم بِحُورٍ عِينٍ﴾، لە گە ل ئا فرە تانی سپی و سو ل و چاو گە ش و گە و رە دا، کردمان بە هاوسەر جوو تمان کردن، ئنجا ئایا ئەو ئا فرە تانە هەر ئا فرە تانی دنیای ی خۆ یان، یا خود ئا فرە تانی دیکە ن؟ هەر دوو کیان ئە گە ریان هە یە، بە لām ئەوێ لە سوورەتی (الواقعة) دا هاتو و خوا پشتیوان بێ پێی دە گە ین، کە خوا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** زۆر بە پرووی دە فەر موێ: ﴿إِنَّا أَنشَأْنَهُنَّ إِنثَاءً ۖ﴾ (٣٥) **فَجَعَلْنَهُنَّ أَزْوَاجًا** (٣٦) **عُرُبًا أَتْرَابًا ۖ﴾ (٢٧) لَأَصْحَابِ الْيَمِينِ ۖ﴾ (٢٨) کە واتە: وێرای ئا فرە تە دنیای یە کان ئە گە ر بە ئیمانەو هە پێکەو هە بوو بن، ئا فرە تانیکی تایبە تییش خوا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** بو پیاوانی بە هە شت دە یان خو لقی نێ، کە لە تەفسیری سوورەتی (الواقعة) دا، خوا پشتیوان بێ باسی ئەو هە دە کە ین.**

ئنجا ئەو پرس یارو ئیش کالە ش کە دە کری: خوا باسی پیاوان دە کات، کە ئا فرە تی جوانی بو خو لقا ندوون، کە حۆری یە کانن، ئەدی بو چی بو ئا فرە تان باسی ئەو هە نە کراو؟ لە هە ندیک لە کتێبە کانی خو مە دا، وە لām ی ئەو پرس یارو ئیش کالە م داو هە تەو هە، بو وێنە لە کتێبی: (ئا فرە ت و خێزان لە سایە ی شە ریعە تدا).

﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا وَاتَّبَعَتْهُمْ ذُرِّيَّتُهُمْ بِإِيمَانٍ﴾، ئەوانەش کە برۆیان هیناوهو، وه چهو
 رۆله کانیشیان به ئیمانەوه شوینیان کهوتوون، ﴿الْحَقْنَا بِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ﴾، وه چه کانیان
 بهوانهوه په یوه ست ده کهین، واتە: پیکیان ده که یه نین و پیکه وه کۆیان
 ده کهینه وه، (ذُرِّيَّتَهُمْ)، هه م له یه که م و، هه م له دووه میش دا ﴿الْحَقْنَا بِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ﴾
 ، هه ردووکیان خویندراونه وه ش: (وَذُرِّيَاتِهِمْ)، هه ردووک خویندنه وه کانیان هه ن،
 وه چه که یان و وه چه کانیان، ﴿وَمَا أَلْنَهُمْ مِنْ عَلَيْهِمْ مِنْ شَيْءٍ﴾، هیچ له کرده وه یان
 که م ناکه ینه وه، یانی: (مَا نَقَضْنَا هُمْ)، واتە: وه نه بئ خوا بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ له کرده وه ی باب و
 دایکه کان که م بکاته وه، تا کو بیانباته وه ئاستی رۆله کانیان، به لکو پله ی رۆله کان
 زیاد ده کات و ده یانبات بو لای باب و دایکیان، ﴿كُلُّ أَمْرٍ إِيمًا كَسَبَ رَهِينٌ﴾، (به لام
 له گه ل ئه وه شدا) هه ر که سه بارمه ی کرده وه ی خو یه تی، واتە: با هیچ که س
 به ته مای ئه وه نه بئ، که به هیوای باب و دایکی لئی گه پئ، هه ر که سه
 بارمه ی کرده وه ی خو یه تی، به لام خوای په روه ردگار یه کیک له و نیعمه تانه ی به
 به هه شتیانی ده دات، ئه وه یه که له گه ل خزم و که س و نیزیکانی خویدا کو ی
 بکاته وه.

﴿وَأَمْدَدْنَاهُمْ بِفِكَهَةٍ وَلَحْمٍ مِّمَّا يَشْتَهُونَ﴾، بۆمان زیاد کردن، زیاده یان بو ده کهین
 له میوه و له گوشتیک که ئاره زوویانه، پیشی باسی میوه ده کات، ئنجا دوایی
 باسی گوشت ده کات، پزیشکه کان ده لئین: وا باشتره پیشی میوه بخورئ، ئنجا
 گوشت، ئەمه ئاماژه یه که هه رچه نده حاله کانی به هه شت و قیامه ت جیان، له
 هی دنیا، به لام له رووی ته ندروستییه وه له دنیا دا، و باشه پیشی میوه له
 خورینیی بخورئ، دوایی خواردنی دیکه بخورئ، تا کو ئه و قیامینه ی له میوه دا
 هه ن، جه سه ته لئیان به هه رمه ند بئ، هه روه ها میوه سوو کیشه و به ئاسانی
 جه سه ته ده توانئ لئی به هه رمه ند بئ.

﴿يَنْزَعُونَ فِيهَا كَأْسًا﴾، (کاس)، یانی: په رداخیک یان کووپیک که شه رابی تیدایه،
 (گۆب) به (اگۆاب)، کو ده کرپته وه و، بریتیه له په رداخیک که جارئ شه رابی

تى نه كرابى، به لام كه گوترا: (كأس)، كه به (كئوس)، كۆ ده كرىتهوه، دياره شه رابى تىدايه، ده فهرموئى: له ویدا پهرداخ و كووپى شه راب له دهستى يه كدى وهرده گرن و پرايده كيشن (يَتَنَزَعُونَ)، يانى: (يَتَجَذَّبُونَ)، بيگومان هه ر بۆ خوشى و بۆ سوعبهت پهرداخ له يه كدى دهستين و وهرده گرن، ﴿لَا لَغْوُ فِيهَا وَلَا تَأْنِيٌّ﴾، به لام وهك شه رابى دنيا نيه، قسه ي پووچ و كرده وهى گونا بهار كه رى تىدا بى: نه قسه ي پووچى تىدا هه يه وه، نه كرده وهى گونا بهار كه ريش، له كاتيك دا شه راب ده خۆنه وه، له شوينى ديكه ش ده فهرموئى: ﴿وَلَا يُزْفُونَ﴾ (١٩) ﴿الْوَاقِعَةِ﴾، ههروه ها ﴿يُزْفُونَ﴾ (٤٧) ﴿الصَّافَاتِ﴾، ههردوو كيان يانى: عه قليان له دهست نادهن.

﴿وَيَطُوفُ عَلَيْهِمْ غِلْمَانٌ لَهُمْ﴾، كورائىكى نهوجه وانيش به سهريان وه ده گه رين، كه هى خويانن (غِلْمَان)، كۆى (غِلَام)ه، كورپكه تازه پيگه يى، ئايا ئه وانه كين؟ ئه وانه ش واپى ده چى خواى پهروه رديگار به تايهت بيان خولقينى، بۆ خزمه تى ئه هلى به هه شت، وهك چۆن خوريان به تايهت ده خولقينى بۆ پياواى برودار، ئه وه مي رد مندالانه ش، ئه وه نهوجه وانانه ش به تايهت ده خولقينى به س بۆ خزمه ت كردن، ئنجا ئايا ئه وانه چۆن؟ ﴿كَانَهُمْ لَوْلَوْ مَكُونٌ﴾، وهك گه وهه رى شير دراوه ن، گه وهه ر ئه گه ر زۆر به كار نه هي نرى و بشار دري ته وه، سيبى و سافتره بريقه دار تره.

﴿وَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ يَتَسَاءَلُونَ﴾، هه نديكيان پرويان له هه نديكيان كرد، له يه كدييان پرسى:

﴿قَالُوا إِنَّا كُنَّا قَبْلُ فِي أَهْلِنَا مُشْفِقِينَ﴾، گوتيان: ئيمه پيشتر له نيو كه س و كارى خۆماندا، ترس و بيممان هه بوو و به زه ييمان هه بوو تووشى ناره حه تى بين.

﴿فَمَنْ أَلَّهَ عَلَيْهِمْ﴾، خواش چاكه ي له گه لدا كردين، ﴿وَوَقَعْنَا عَذَابَ السَّمُومِ﴾، له ئازارى گر به باى دۆزه خ پاراستينى.

﴿إِنَّا كُنَّا مِنْ قَبْلُ نَدْعُوهُ﴾، ئىمە پىشتىر لىي دەپاراینه وه (هه مېشه لىي دەپاراینه وه که چه پالهمان بدات له سزای دۆزهخ) ﴿إِنَّهُ هُوَ الْبَرُّ الرَّحِيمُ﴾ (ئەویش وه لامى داینه وه) به دنیایی ئەو زۆر چاکه کارى زۆر به به زه ییه. خوا به لوتف و که پهمى خوێ ئیمه ش له و که سانه بگێرێ، که ده یان خاته نێو ئەو نازو نېعمه ته ی به هه شته وه.

مه‌سه‌له گرنگه‌کان

مه‌سه‌له‌ی یه‌که‌م:

باسی پارێزکاران و، شه‌ش له‌ نازو نيعمه‌ته‌کانيان له‌ به‌هه‌شتدا کراوه‌:

- ۱- باشتري‌ن خانوو به‌ره‌.
- ۲- شادمان بوون به‌ به‌خششی خوا.
- ۳- پارێزران له‌ ئاگرى دۆزه‌خ.
- ۴- خواردن و خواردنه‌وه‌ی بى‌ گرفت و به‌چيژ.
- ۵- ئيسپراحت و پالدا نه‌وه‌ له‌ سه‌ر ته‌خت و قه‌نه‌فه‌ ريزگراوه‌کان.
- ۶- جووتکرانيان له‌ گه‌ل قه‌شه‌نگرينى ئافره‌تان دا.

خوا ده‌فه‌رموئ: ﴿إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي جَنَّاتٍ وَنَعِيمٍ ﴿١٧﴾ فَكِهِينَ بِمَا ءَاتَاهُمْ رَبُّهُمْ وَوَقَّعَهُمْ رَبُّهُمْ عَذَابَ الْجَحِيمِ ﴿١٨﴾ كُلُوا وَاشْرَبُوا هَنِيئًا بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿١٩﴾ مُتَّكِئِينَ عَلَى سُرُرٍ مَّصْفُوفَةٍ وَزَوَّجْنَاهُمْ بِحُورٍ عِينٍ ﴿٢٠﴾﴾

شیکردنه‌وه‌ی ئەم ئایه‌تانه‌، له‌ حه‌وت برگه‌دا:

(۱)- ﴿إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي جَنَّاتٍ وَنَعِيمٍ﴾، به‌ دُنیا‌یی پارێزکاران، له‌ نێو باخ و گۆل و گۆلزاره‌کان و، له‌ نێو نازو نيعمه‌ته‌ دان، (مُتَّقِي)، ناوی بکه‌ر (إِسْمِ الْفَاعِلِ)ه‌، خۆپارێز، (مُتَّقِينَ)، خۆپارێزان، که‌واته‌: ئەوانه‌ خۆيان پارێزگاريان له‌ خۆيان کردوه‌ له‌ دنیادا، له‌ چى خۆيان پاراستوه‌؟ له‌ هه‌موو ئەو شتانه‌ی خوا پێی ناخۆشن، له‌ کوفر، له‌ شیرک، له‌ گوناھو تاوان و خراپه‌، ئایا به‌ چى خۆ له‌ کوفر ده‌پارێزری؟ به‌ ئیمان.

ئەدی بە چی خو له شیرک دەپاریزری؟ بە خوا بە یه کگرتن (توحید).

ئایا به چی خو له گوناھو سهرپچیی و لادان و تاوان دەپاریزری؟ بە فرمانبهریی و تاعەت و پابەندیی بە شەریعەتی خوا ی پەرورەدگارەو، ئەو جوړە کەسانە: ﴿فِي جَنَّتٍ وَنَعِيمٍ﴾، (جَنَّاتٍ) و (نَعِيمٍ)، هەردووکیان بە نەزانراو (نِکرة) هاتوون، ئەو هەش، بو قەبەو مەزن پێشانندان (لِلتَّغْنِيمِ وَالتَّعْظِيمِ) ه، چونکە بەپیی سیاق دەزانری جاری وایە شتیک کە بە نەزانراو (نِکرة) دی، بو کەم بایەخییەو، جاری واش هەیه بو مەزنی و گەورەییە، بەلام ئەو بەپیی سیاق و بە سەلیقە دەزانری.

خوا دوو و شان باس دەکات: ﴿فِي جَنَّتٍ﴾، لە نێو باغ و گول و گولزارەکاندان، (وَنَعِيمٍ)، یانی: (النُّعْمَةُ الْكَثِيرَةُ)، هەروەها (نَعِيمٍ)، بە مانای نازو نێعمەتییکی بەردەوام و نەبڕاوو بئ کۆتایی دی.

٢- ﴿فَكَيِّمِينَ بِمَا آتَاهُمُ رَبُّهُمْ﴾، چیژ وەرگرو شادمانن بەو هی پەرورەدگاریان پێیداو، (فَكَيِّمِينَ)، خویندراویشەتەو: (فَكَيِّمِينَ)، هەردووکیان یەك و اتایان هەیه، (فَكَيِّمِينَ وَفَكَيِّمِينَ)، هەردووکیان: (وَصَفَّ مِنْ فَكَيْهِ كَفَرَحَ، إِذَا طَابَتْ نَفْسُهُ وَسَرَّ) وەسفی کەسێکە شادمان و دلخۆش بئ، کەواتە: ﴿فَكَيِّمِينَ بِمَا آتَاهُمُ رَبُّهُمْ﴾، دوو و اتایان دەگەیهنن: أ- شادمان و دلخۆش بەو هی خوا پپی داو. ب- چیژ وەرگرن بەهوی ئەو هەو کە پەرورەدگاریان پێیداو.

٣- ﴿وَوَقَّعَهُمْ رَبُّهُمْ عَذَابَ الْجَحِيمِ﴾، پەرورەدگاریشیان لە ئازاری کلپەهی دۆزەخ پاراستوونی، لەم دوو ئایەتەدا، وشە (رَبُّهُمْ)، دووبارە بۆتەو، پەرورەدگاریان، خاوەنیان، چونکە هی یەکەمیان بو بەهرەمەند بوونەو، هی دووهمیان بو پارێزانه، یانی: یەکەمیان (لِجَلْبِ النُّعْمَةِ) و، هی دووهمیان (لِدَفْعِ النُّقْمَةِ)، یانی: پەرورەدگارو خاوەنیانە کە نازو نێعمەتی بەسەردا رشتوون، هەروەها هەر ئەو خاوەن و پەرورەدگارەشیانە کە پاراستوونی لە سزای کلپەهی دۆزەخ، چونکە (جَحِيمٍ)، یەکیکە

له ناوه کانی دۆزەخ و یه کێک له وه سفه کانی ئاگری دۆزەخیشە، (النَّارُ الْمُتَّجِجَةُ)، ئاگری کلپه سهندو بلیسه دا، که زۆر به هیژه.

٤- ﴿كُلُوا وَاشْرَبُوا هَنِيئًا﴾، (پێیان ده گوتری): بخۆن و بخۆنهوه بێ گرفت و خوش. ئەمه له قورئاندا زۆر دووباره ده بێتهوه، یانی: (يُقَالُ لَهُمْ)، یان (قِيلَ لَهُمْ)، پێیان ده گوتری، یان پێیان گوترا: بخۆن و بخۆنهوه (هَنِيئًا: اسْمٌ عَلَى وَزْنِ فَعِيلٍ مَعْنَى مَفْعُولٍ، وَقَعَ وَضْفًا لِمَصْدَرَيْنِ لِفَعْلَيْنِ ﴿كُلُوا وَاشْرَبُوا﴾، أي: أَكَلًا هَنِيئًا وَشَرَبًا هَنِيئًا، (هَنِيئًا)، له سه ر کیشی (فَعِيل) ه، به لام به مانای (مَفْعُول) ه، بۆته وه سف بۆ چاوگی هه ردووک کرداری ﴿كُلُوا وَاشْرَبُوا﴾، بخۆن و بخۆنهوه، واته: بخۆن خواردنێکی (هَنِيء) و، بخۆنهوه خواردنه وه یه کی (هَنِيء)، (هَنِيء) یش ئه وه یه مروّف به ئاسانی و به خوشیی بیخوات، دوا ییش مایه ی ئاسووده یی و به هره وه رگرتن و چیژ وه رگرتنی بێ و، هیچ ده رهاو یشته و ده رنه جامی خراپی نه بێ، وه ک خواردن و خواردنه وه ی دنیا.

٥- ﴿بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ﴾، به هۆی ئه وه وه که پێشتر ده تان کرد (له ژیا نی دنیا دا) واته: ئه وه پاداشتی کرده وه ی خۆ تانه، خوا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** شاره زای سرووشتی مروّفه، مروّف پپی خوشه به ئەندازه ی ئه وه که پهنج ده دات، گه نجیش ببات، گوترا وه: ئه وه ی پهنج بدات گهنج ده بات، گهنج یانی: خه زینه، مروّف پپی خوشه ته قدير بکری و بگوتری: تۆ خۆت کارت کرده و خۆت ماندوو بووی، هه ر بۆیه وشه ی (مُتَّقِينَ)، خۆ پارێزه ران، یانی: خۆیان پاراستوه، بۆیه چوونه نیۆ نازو نیعمه ته وه و، ئه و خواردن و خواردنه وه بێ گرفت و بێ سه ره نجام خرا په یان، پاداشتی ئه وه یه که ده یان کرد له کرده وه ی باش، که باشترین کرده وه ی باش بریتیه له ئیمان، دوا یی به ندایه تی بۆ خوا، ئنجا کرده وه کانی دیکه، که مروّف له زاتی خۆی ئه نجامیان ده دات، یان له گه لّ ده ور به ریدا.

٦- ﴿مُتَّكِئِينَ عَلَى سُرُرٍ مَّصْفُوفَةٍ﴾، پالیا ن دا وه ته وه و، شانیان دادا وه له سه ر ته ختا نیکی ریز کرا و، (الْإِتِّكَاء) به مانای پالدا نه وه و شاندا دان دی، (سُرُر) یش کۆی (سُرُر) ه،

(مَا يُضْطَجَعُ عَلَيْهِ)، ئهوهیه که مروّف لهسهر رادهکشێ، یان شانی لهسهردا ده‌داو پالده‌داته‌وه، (مَصْفُوفَةً): به‌مانای ریز کراوه‌کان دێ، به‌لام به‌مانای به‌ره‌و پرووه‌کانیش دێ، ئه‌و ته‌خت و کورسییان‌ه‌ی له‌سهریان پال ده‌ده‌نه‌وه‌و ئیسپراحت ده‌که‌ن، به‌ره‌و پرووی یه‌ک‌دیین، وه‌ک له‌ شوینی دیکه‌ ده‌فه‌رموێ: ﴿مُتَقَبِّلَاتٍ﴾، خواردن و خواردنه‌وه‌که‌شیان پیکه‌وه‌ ده‌خۆن، چونکه‌ بۆ ئولفه‌ت و دلخۆشی و شادمانیی و خوشتره‌، ﴿يَنْزَعُونَ فِيهَا كَأْسًا﴾، ئنجا یه‌کیک له‌ خۆشی و چێژه‌کانی خواردن و خواردنه‌وه‌ ئه‌وه‌یه‌، که‌ مروّف به‌ ته‌نیا نه‌بێ و به‌ کۆمه‌ل و له‌گه‌ل خه‌لک‌دایێ.

ئنجا خ‌وای میهره‌بان باسی نازو نیعمه‌تێکی دیکه‌ی به‌هه‌شت ده‌کات:

(۷) - ﴿وَزَوْجَتُهُمْ بِحُورٍ عِينٍ﴾، هه‌روه‌ها جووتمان کردوون له‌گه‌ل ئافره‌تانێ سپی و سۆل و ساف و، چاو گه‌ش و گه‌وره‌و جوان دا، (أَي: قَرْنَاهُمْ وَاجْعَلْنَا كُلَّ قَرْدٍ زَوْجًا وَالْبَاءُ لِلْمُصَاحَبَةِ)، که‌ ده‌فه‌رموێ: ﴿وَزَوْجَتَاهُمْ: أَي قَرْنَاهُمْ﴾، واته‌: جووتمانکردن و کردمانن به‌ هاوسه‌ر، له‌وێ که‌س به‌ ته‌نێ نیه‌، هه‌ر تاکێکیان به‌ رانبه‌ریکی هه‌یه‌، که‌ به‌ هه‌ر کامێکیان ده‌گوترێ: (زَوْج)، واته‌: هاوسه‌ر، ئه‌گه‌ر به‌ مانای ماره‌کردن بایه‌، ده‌یفه‌رمو: ﴿وَزَوْجَتَاهُمْ حُورًا عِينًا﴾، وه‌ک له‌ سووره‌تی (الأحزاب)، خوا ده‌فه‌رموێ: ﴿فَلَمَّا قَضَىٰ زَيْدٌ مِّنْهَا وَطَرًا زَوَّجْنَاهَا﴾، چونکه‌ (زَوْج) به‌ مانای (نَكَح) پێویستی به‌ (ب) ناکات بۆ خواستنی به‌رکارو ده‌گوترێ: (زَوَّجْنَاهَا)، به‌لام (زَوْجُهُ يه‌: قَرْنُهُ يه‌)، واته‌: له‌گه‌لیدا جووتی کردو کردی به‌ هاوسه‌ری.

ئنجا (حُورٍ عِينٍ)، له‌ ته‌سلدا (حُورٍ وَعِينٍ) ه‌، به‌لام له‌به‌ر ئه‌وه‌ی زۆر پیکه‌وه‌ هاتوه‌ (و) ه‌که‌ی قرتێنراوه‌و بۆته‌: (حُورٍ عِينٍ)، ئه‌گه‌رنا له‌ راستییدا ئه‌وانه‌ دوو وه‌صفن (حُور)، کۆی (أَحُور)، بۆ پیاو و (حُورَاء)، بۆ ئافره‌ته‌، واته‌: زۆر سپی و روون و ساف، (عِين) یش کۆی (عِينَاء) ه‌، واته‌: چاوگه‌ش و گه‌وره‌.

که‌واته‌: له‌م چوار ئایه‌ته‌دا، شه‌ش جوړه‌ نیعمه‌ت باسکراون:

۱- خانوو به‌ره‌کانیان و، نازو نیعمه‌تی به‌رده‌وام.

٢- شادمانییان.

٣- پارێزرانیان له سزا.

٤- خواردن و خواردنهوهی بێ گرفت و دهرد.

٥- پالڤانهوه بهرانبهه به یه کدی.

٦- جووتکرانیان له گه‌ڵ خو‌رییاندا.

AliBapir/عەلی بابیر

رێگەی پێدانی مەڵکەکانی عەلی بابیر

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

www.alibapir.net

English - عربي - کوردی

رێگەی پێدانی مەڵکەکانی عەلی بابیر

کەتانی

رێگەی پێدانی مەڵکەکانی عەلی بابیر

مهسه لهی دووه م:

بروادارانیک که وه چه که یان به ئیمانیه وه شوینیان که وتوون، خوا پیکه وه یان
کۆده کاته وه، بی ئه وهی له پاداشتی ئه وان که م بکاته وه، چونکه هه ر که سه
بارمه ی کرداری خو به تی:

خوا ده فه رموی: ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا وَاتَّبَعَتْهُمْ ذُرِّيَّتُهُمْ بِإِيمَانٍ أَلْحَقْنَا بِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ وَمَا أَلَتْنَاهُمْ مِنْ
عَمَلِهِمْ مِنْ شَيْءٍ كُلُّ امْرِئٍ بِمَا كَسَبَ رَهِينٌ﴾ (۱)

شیکردنه وهی ئه م ئایه ته به پیژه، له چوار برگه دا:

(۱) - ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا وَاتَّبَعَتْهُمْ ذُرِّيَّتُهُمْ بِإِيمَانٍ﴾، ئه وانیه بر وایان هی ناوه، وه چه که شیان
به بر واه شوینیان که وتوون، خویندرا وه ته وه ش: (ذُرِّيَّاتِهِمْ)، وه چه که یان و وه چه که انیان
واته: رۆله کانیشیان به ئیمانیه وه شوینیان که وتوون له دنیا دا.

هه ر وه ها (وَاتَّبَعَتْهُمْ)، خویندرا ویشه ته وه: (وَاتَّبَعْنَا هُمْ)، وه چه که انیشیا ئمان
خستۆته شوینیان، ئجا ئه گه ر (أَتَّبَعْنَا هُمْ) بی، ئه و کاته ئه گه ر (ذُرِّيَّتَهُمْ) بی،
ده بی بگوتری: (وَاتَّبَعْنَا هُمْ ذُرِّيَّتَهُمْ)، به لام ئه گه ر (وَاتَّبَعَتْهُمْ) بی، ده خویند ریته وه:
(وَاتَّبَعَتْهُمْ ذُرِّيَّتَهُمْ)، به لام (ذُرِّيَّاتِهِمْ)، له هه ردوو حاله تاندا هه ر وه ک خو به تی.

که ده فه رموی: ﴿بِإِيمَانٍ﴾، وشه ی (إِيمَان)، به نه زانراو (نِكَرَة) هاتوه و دوو
حالته هه ن:

أ- ده گونجی بۆ مه زنی بی، واته: به ئیمانیکه چاکه وه شوینیان که وتوون.

ب- ده شگونجی بۆ ئه وه بی که هه ر جو ره ئیمانیکیان هه بی، به س ئیماندار بن،
ئیمه وه چه که انیان که له دوا یانه وه دین، له گه ل ئه واندا کو یان ده که ی نه وه.

(۲) - ﴿أَلْحَقْنَا بِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ﴾، یان: (أَلْحَقْنَا بِهِمْ ذُرِّيَّاتِهِمْ)، ئیمه وه چه که یان یان وه چه که انیان
به وان ده گه یه نین، (الْإِلْحَاقُ): بَدَلِ الْإِدْخَالِ إِشَارَةً إِلَى أَوَّلًا: لَمْ يَكُونُوا مُسْتَحْقِّينَ، ثَانِيًا: قَدْ

يَكُونُ بَعْدَ إِجْرَاءِ الْعِقَابِ)، بۆیه خوا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** له حیاتی (أَدْخَلْنَا)، (أَلْحَقْنَا) ی به کار هیئاوه
{پیمانه وه په یوه ست کردن و به دواى ئه واندا بردمانن} ئه وه ئاماژه یه بۆ ئه وه:

یه که م: هه رچه نده شایسته ی ئه و پیکه و پاداشته نه بوون، به لام ئیمه ئه وانیشمان به
ئه وانده وه په یوه ست کرد له به خششی خومان.

دووه م: ﴿الْحَقْنَا بِهِمْ﴾، ئاماژه یه بۆ ئه وه که ئه گهر ئه و منداڵ و کوړو کچانه یان،
رۆله کانیاں پیویست بووبی، سزا بدرین و شایسته ی سزا بووبن، دواى سزاو پاک
بوونه وه، ئنجا خوا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** ئه وانیش ده باته لای باب و دایکیان.

۳- ﴿وَمَا أَلْنَتْهُمْ مِنْ عَمَلِهِمْ مِنْ شَيْءٍ﴾، له کرده وه که یان هیچمان لى که م نه کردوونه وه،
(لَات وَأَلَات)، هه ردووکیاں به مانای که می کرده وه (نَقَصَ) دین، (لَاتَهْ وَأَلَاتَهْ)، واته:
(نَقَصَهْ)، لى که م کرده وه، ﴿وَمَا أَلْنَتْهُمْ مِنْ عَمَلِهِمْ مِنْ شَيْءٍ﴾، له کرده وه که یان هیچمان لى
که م نه کردنه وه، واته: خوا له کرده وه ی باب و دایکیان که م ناکاته وه، بیخاته سه ر ه ی
رۆله کانیاں، تاكو پیاں بگهن، یاخود: له پله ی ئه وان دانابه زینى، که بیانباته وه خوارتر،
تاكو له گهل رۆله کانیاں دا پیکه وه کوښنه وه، به لکو خواى به خشه ر له به خششی خوى
بۆ رۆله کانیاں زیاد ده کات، تاكو به رزیاں بکاته وه بۆ ئاستی باب و دایکیان.

که ده فه رموى: (مِنْ شَيْءٍ)، ئه م (مِنْ) ه، بۆ به شکردن (تَبْعِيض) ه، واته: هیچ
شتى له پاداشتی کرده وه که یان که م ناکه ینه وه.

۴- ﴿كُلُّ أَمْرٍ بِمَا كَسَبَ رَهِينٌ﴾، هه ر مروفتیک بارمته ی ئه وه یه که وه ده ستی هیئاوه،
(الْكَسْبُ: يُطْلَقُ عَلَى مَا يُحْصَلُهُ الْمَرْءُ بِعَمَلِهِ لِإِرَادَةِ نَفْعِ نَفْسِهِ، وَرَهِينٌ: فَعِيلٌ مِمَّا مَعْنَى
مَفْعُولٍ مِنَ الرَّهْنِ وَهُوَ الْحَبْسُ)، (كَسَبَ): ئه وه یه که مروفت به ویستی خوى، بۆ
سوود به خو گه یانندن و بۆ قازانجی خوى وه ده ستی دینى، (رَهِينَ) یش، له سه ر کیشى
(فَعِيلٌ) ه، به لام به مانای (مَفْعُول) ه، یانى: (مَرْهُون)، له (رَهن) وه هاتوه، یانى: رایگرت
(حَبَسَ)، واته: هه ر که سیك بارمته ی کرده وه که ی خویه تی، به پى کرده وه که ی خوى
جیگا و ریگا و شوینی بۆ دیاریی ده کری.

مه‌سه‌له‌ی سییه‌م:

زیادکردنی خوا له میوه‌و گوشت به‌پیی ئاره‌زووی به‌هه‌شتییان و، ده‌ستاو ده‌ست پیکردنی، پیکمی مه‌ی له نیوانیاندا، بی ئه‌وه‌ی قسه‌و کرداری پووچ و گونا‌ه‌بار‌که‌ری تیدابی و، به‌سه‌ره‌وه‌ گه‌رانی کورانی نه‌وجه‌وان، وه‌ک گه‌وه‌ه‌ری شیردراوه‌ بو خزمه‌تکردنیان:

خوا ده‌فه‌رموی: ﴿وَأَمْدَدْنَهُمْ بِفِكَهَةٍ وَلَحْمٍ مِّمَّا يَشْتَهُونَ ۝۲۲﴾ يَنْتَرَعُونَ فِيهَا كَأْسًا لَا لَغْوٌ فِيهَا وَلَا تَأْسِيمٌ ۝۲۳ وَيَطُوفُ عَلَيْهِمْ غِلْمَانٌ لَهُمْ كَأَنَّهُمْ لُؤْلُؤٌ مَّكْنُونٌ ۝۲۴﴾

شیکردنه‌وه‌ی ئه‌م ئایه‌تانه، له چوار بر‌گه‌دا:

۱- ﴿وَأَمْدَدْنَهُمْ بِفِكَهَةٍ وَلَحْمٍ مِّمَّا يَشْتَهُونَ﴾، بو‌مان زیادکردن له میوه‌و له گوشت، له‌وه‌ی ئاره‌زووی ده‌که‌ن، (الإمداد: إعطاء المدد، وَهُوَ الزَّيَادَةُ مِنْ نَوْعٍ نَافِعٍ فِيمَا زِيدَ فِيهِ)، (إمداد): بریتیه له به‌خشینی زیاده له جو‌ری ئه‌و شته‌ی سوودی هه‌یه، وه‌ک گوتمان: (إمداد): زیده‌بیه له شته‌ خۆش‌و‌یستراوه‌کانداو، (مد)، زیده‌کردنه له شتی ناخۆش‌و‌یستراو، بو وینه: له سزادا.

پیشتریش ئاماژه‌مان پێدا که خوا لیره‌دا (فَاكِهَةٍ)، پیش گوشت، خسته‌وه، پسپۆرانی بواری ته‌ندروستی ده‌لین: وا باشه‌ مرو‌ف سه‌ره‌تا میوه‌ بخوات، پاشان خواردن بخوات، به‌ پێچه‌وانه‌ی عاده‌تی زۆربه‌ی خه‌لکه‌وه، وا باشه‌ مرو‌ف پیشی میوه‌ بخوات، دوایی خواردنی دیکه، بخوات: نانه، گوشته، هه‌رچی هه‌یه، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی میوه‌که ئاساتر هه‌رس ده‌بی و، جه‌سته له‌ فیتامین و پێکهاته‌کانی به‌هه‌ره‌ وهرده‌گرێ و، ئنجا که خواردن ده‌خوات، مادام پیشتر میوه‌ی خوارد بی، به‌شیک له‌ گه‌ده‌ی پر‌بۆته‌وه‌و که‌م‌تریش خواردنی بو ده‌خوری.

به‌لام به‌د‌ل‌ن‌ی‌ای‌ی که بو دنیا وایه، پیشی میوه‌ بخوری باش بی، دوایی خواردنی دیکه بخوری، مه‌رج نیه له به‌هه‌شتیش دا وایی، چونکه حال و دۆخی

به هه شتی هه مووی جیا به له هی دنیا، چونکه له دنیا دا مروؤف ته گهر زیاده بخوات، له میوه، یان له خواردن و خواردنه وه، پیی ناره حهت ده بی، به لام له به هه شتا وانیه، بویه ده فهرموئی: (هَنِيئًا)، بی گرفت.

(۲) ﴿يَنْزِعُونَ فِيهَا كَأْسًا لَا لَغْوٌ فِيهَا وَلَا تَأْنِيَةٌ﴾، په ردا خیک - پر له شه راپ - لیک وهرده گرن و له یه کدی ده ستینن له ویدا، هیچ جوړه قسه یه کی پووچ و گونا بهار که ری تیدانیه. (يَتَنَازَعُونَ، التَّنَازُعُ: التَّدَاوُلُ والتَّعَاطِي، وَأَصْلُهُ تَفَاعُلٌ مِنْ نَزَعَ الدَّلُو مِنْ الْبُرِّ عِنْدَ الْإِسْتِقَاءِ)، (تَنَازُعُ): به مانای ویکدیدان و ده ستاو ده ست پیکردنه، ته صله که شی (تَفَاعُلُ) ه، له دهره یانی دۆلچه له بیر، له کاتی ئاو هه له ینجاندا {که ئه ویان به شی خوی هه لینجاو، ئنجا وه ئه ویدیکه شی بدات، ئه ویش دۆلچه یه ک هه له ینجی} واته: ئه و په رداخه پر شه رابه وه ده ستی یه کدی ده ده ن.

﴿لَا لَغْوٌ فِيهَا وَلَا تَأْنِيَةٌ﴾، ئه مه به دوو شیوه خویندرا وه ته وه: (لَا لَغْوٌ فِيهَا وَلَا تَأْنِيَةٌ)، هه روه ها خویندرا ویشه ته وه: ﴿لَا لَغْوٌ فِيهَا وَلَا تَأْنِيَةٌ﴾، (لَغْوُ): به مانای قسه ی پووچ و کرداری پووچ دی، (تَأْنِيَةٌ) یش، واته: گونا بهار کردن، هه ر شتی بپیته هو ی گونا بهار کردن مروؤف، بویه ش خوا **سَمِيعُ الْحَمْدِ الرَّحْمَنُ** وا ده فهرموئی، له به هه شتا گونا هی لی نیه، له بهر ئه وه ی خه لکی مه یخوره وه له دنیا دا، شه راپ خوران له دنیا دا، هه م قسه ی نارپیک و، هه م کردار و ره فتاری نارپیکشیان لی ده پشکو یته وه، واته: وا مه زانن که شه راپ خواردنه وه ی به هه شت وه ک هی دنیا به، نه پیی سه رخوش ده بن و نه قسه ی پووچیش ده که ن و، نه ره فتار و هه ل سو که و تی نارپیکش له گه ل یه کدیدا ده که ن.

(۳) ﴿وَيُطَوَّفُ عَلَيْهِمْ غُلَامٌ لَّهُمْ﴾، نه وجه وانا نیک که هی خویانن، به سه ریانه وه ده گهرین، (الْغُلَامُ: جَمْعُ غُلَامٍ، وَحَقِيقَتُهُ مَنْ كَانَ فِي سِنِّ يُقَارِبُ الْبُلُوغَ، أَوْ يَبْلُغُهُ، وَيُطْلَقُ عَلَى الْخَادِمِ؛ لِأَنَّهُمْ كَانُوا أَكْثَرَ مَا يَتَّخِذُونَ خَدَمَهُمْ مِنَ الصَّغَارِ)، (غُلَامان) کو ی (غُلَام) ه، (غُلَام): ئه وه یه نیزیک بوو پیته وه، له بالغ بوون یان گه یشتبیتیی، وشه ی

(غلام) یان، زیاتر بۆ خزمه تکار به کارهیناوه، له بهر ئه وهی عاده تیان وابوو، ئه گهر ویستبیا ن خزمه تکاران بگرن، له گه نجی که م ته مهن گرتوو یانن {له بهر ئه وهی ئاسانتر کاروباریان بۆ راده په رینری} ئنجا که ده فهرموئ **﴿لَا لَغْوٌ فِيهَا﴾** له ویدا راناوه که بۆ مینینه یه کی مه جازی ده چیتته وه:

أ- ده گونجی مه به ست پپی مهی (خمر) بی، که مینینه ی مه جازی (مؤنث المجازی) ه، واته: شه رابه که ی ده یخونه وه، هیچ قسه ی پووچ و گونا بهار که ری تیدانیه.

ب- یا خود ده گه ریتته وه بۆ په رداخ (کاساً) ئه ویش بریتیه له وه ده فره ی شه رابی تی کرابی، که ئه ویش له رووی زمانی عه ره بییه وه به مینینه ی مه جازی به کار ده یینری.

ج- یا خود (فیها)، ده چیتته وه بۆ به هه شت، واته: له به هه شتدا هیچ قسه ی پووچ و گونا بهار که ری تیدانیه، دیاره وشه ی (لغو): یانی: قسه ی پووچ (اللغو: سقط الكلام، والتأثيم: ما يؤثم به فاعله شرعاً، أو عادةً من فعلٍ أو قولٍ)، (تأثيم): هه ر شتی که بکه ره که ی پپی گونا بهار بی، قسه بی یان کرده وه.

که ده فهرموئ: **﴿وَيَطُوفُ عَلَيْهِمْ﴾** (الطواف: مَشْيٌ مُتَكَرِّرٌ ذَهَاباً وَرُجُوعاً، وَكَثْرُ مَا يَكُونُ عَلَى اسْتِدَارَةٍ)، له ئه صلدا (طواف): به مانای رۆیشتنیکه، که چوون و هاتنه وهی تیدابی، به لام به زۆری که حاله قی باز نه یی بی، له وسه ره وه ده چی و له وه سه ره وه ده گه ریتته وه.

بۆچی ده فهرموئ: **﴿غُلَامٌ لَهُمْ﴾**؟

واته: ئه وه نه و جه وانانه هی خویانن، یانی: خزمه تکاری خویانن و به س خزمه تیان وان ده که ن و، به سه ریانه وه ده گه رین و پیداو یستییه کانیا ن جیه جی ده که ن.

٤- **﴿كَانَهُمْ لَوْلَوْ مَكُونٌ﴾**، وه ک گه وهه ری شیر درا وهن، واته: گه وهه ر، زۆر سپی و بریقه دارو جوانه، ئنجا ئه گهر گه وهه ر به کاره یینرابی و زۆر هی نرابیتته گوړی، له وانیه

ئەو باریقەیی و سپی و سافییهی نەما بێ، بەلام کە شێردرابیتهوهو بەس بۆ هەندێ بۆنە بهیئەتە دەری و لە کاتی پێویستدا، ئەو دیارە باریقەیی و سافییهکەیی خۆی دەپاریزی، (وَاللُّؤْلُؤُ: الدُّرُّ، وَاللُّؤْلُؤُ: يَتَكَوَّنُ فِي الْأَصْدَافِ مِنْ رَوَاسِبٍ، أَوْ جَوَامِدَ صَلْبَةٍ، لِمَاعَةٍ مُسْتَدِيرَةٍ فِي بَعْضِ الْحَيَوَانَاتِ الْمَائِيَةِ الدُّنْيَا مِنَ الرَّخَوِيَّاتِ)^(۱)، واتە: (لُؤْلُؤ) یانی: (دُر)، بە کوردیی دەڵێن: گەوهر، لە نیو قۆزاخان، صەدەفان دا دروست دەبێ، لە هەندێک ماددەیی نیشتوو، یان ماددەیی وشکی رەق کە باریقەدارو، مەیلەو خەر، لە نیو هەندێک لە ژياندارانی ئاویی پلە خواردا، لەوانەیی پێیان دەگوترێ: نەرمەکان (رَخَوِيَّات) {کە جەستەیان نەرمە و لە نیو ئەو ژياندارانەیی نیو قۆزاخان دا، ئەو گەوهر و مروارییه پێک دێ}.

مه‌سه‌له‌ی چواره‌م و کۆتایی:

یه‌کدی دواندن به‌هه‌شتیان به‌پروو، له‌یه‌کدی کردنه‌وهو، یادکردنی چاکه‌ی خوا به‌سه‌ریان‌ه‌وه‌ له‌دنیا‌دا، که به‌ران‌به‌ر به‌خواو قیامه‌ت، بیمداربوون، ترس و سامیان له‌دلدابوو، نه‌ک بیاک بن، خواش به‌چاکه‌ی خو‌ی له‌ئازاری گره‌بای دۆزه‌خ پاراستوونی و، ئه‌وان له‌دنیا‌دا به‌رده‌وام له‌خوا پارانه‌وه‌و، ئه‌ویش بێگومان پارانه‌وه‌که‌ی وه‌رگرتوون، چونکه‌خوا هه‌ره‌چاکه‌کاری ئه‌وپه‌ری به‌به‌زه‌بیه:

خوا ده‌فه‌رمو‌ی: ﴿وَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ يَتَسَاءَلُونَ﴾ (۲۵) قَالُوا إِنَّا كُنَّا قَبْلَ فِي أَهْلِنَا مُشْفِقِينَ (۲۶) فَمَنْ أَلَّهِ عَلَيْهِمْ وَعَقْنَا عَذَابَ السَّمُومِ (۲۷) إِنَّا كُنَّا مِنْ قَبْلَ نَدْعُوهُ إِنَّهُ هُوَ الْبَرُّ الرَّحِيمُ (۲۸)

شیکردنه‌وه‌ی ئه‌م ئایه‌تانه، له‌شه‌ش برگه‌دا:

(۱)- ﴿وَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ يَتَسَاءَلُونَ﴾، به‌هه‌شتیه‌کان هه‌ندیکیان پروویان له‌هه‌ندیکیان کردو پرسیاریان کرد، واته: له‌ئێو خو‌یاندا، قسه‌و باسیان ده‌کرد، وه‌ک له‌ته‌فسیری سووڤه‌تی (الصافات) دا، کورته‌باسیکمان له‌وباره‌وه‌ کرد، که به‌هه‌شتیه‌کان چۆن پێکه‌وه‌ داده‌نیشن: ﴿فَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ يَتَسَاءَلُونَ﴾ (۵۰) قَالَ قَائِلٌ مِنْهُمْ إِنِّي كَانَ لِي قَرِينٌ (۵۱) يَقُولُ أَأَنْتَ لِمَنِ الْمَصْدِقِ (۵۲) أَمْ أَنَا رَأْبَا وَعَظْلَمَا إِنَّا لَمَدِينُونَ (۵۳) قَالَ هَلْ أَنْتُمْ مُطْلِعُونَ (۵۴) فَأَطَعَ قَرَاءُ فِي سَوَاءِ الْجَحِيمِ (۵۵) قَالَ تَاللَّهِ إِنْ كِدْتَ لَتُرْدِينَ (۵۶) وَلَوْلَا نِعْمَةُ رَبِّي لَكُنْتُ مِنَ الْمُخْضَرِّينَ (۵۷)

له‌راستییدا یه‌کیک له‌نیعمه‌ته‌ زۆر به‌رچاوه‌کانی به‌هه‌شت، که خوا **سَمِيعُ الْعَمَلِ** له‌قورئاندا، زۆر باسی کردوه، بریتیه‌له‌و پێکه‌وه‌ کۆبوونه‌وه‌و، هۆگر‌بوونی یه‌کدی و یادکردنه‌وه‌ی ژیا‌نی دنیا، به‌تایه‌تی ئه‌وه‌ی سووڤه‌تی (الصافات)، هه‌ر زۆر پروو و

راشکاوه، که ته نانهت یادی ئاشناو ناسیاوه کانیشیان ده که نه وه، که له بههه شتیش نین، به لکو له دۆزه خدان و، له ویوه ده شیاندوینن، له وی باسمانکردوه که به رهو پیشچوونی ته کنولۆژیا، ئیستا تیگه یشتنی نه و ئایه تانه ی بو ئیمه ئاسانتر کردوه، وه ک له رابردوودا، ئیستا له ری ئینته رنیتته وه که سیک لیره دانیشتوه، له مالی خوئی پالیداوه ته وه، دۆستیک، یان خزمیکی له ئه مریکا ده دوینن، له ئوستورالیا ده دوینن، به لکو نه گهر له سه ر مانگ بی ده توانی بیدوینن، بیگومان بههه شت عالمیک ده بی و، دۆزه خ عالمیکی دیکه و، یه کجار زور لیک دوور ده بن، نه دی چون له ویرا یه کدی ده دوینن؟ ئنجا نه گهر مروف بتوانی له ری ئینته رنیتته وه و به هوئی ئامیریکه وه یه کدی بدوینن، به دهنگ و به وینه وه، به دلنیایی خوی پهروه ردگار، بهس خوئی ده زانی چی بو ئه هلی بههه شت ده ره خسینن و، چون هه م یه کدی به سه ر ده که نه وه له بههه شتدا، هه م ناسیاوه کانیشیان که کاتی خوئی له دنیا دا پیکه وه بوون، بزنان داخو چونن و چییان لیها ته وه و سه ره نجامیان چی بووه؟ لیره ش ده فه رموی: ﴿وَاقْبَلْ بَعْضُهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ يَسَاءَ لَوْلَا﴾، هه ندیکیان پرویان له هه ندیکیان کرد، پیکه وه قسه یان ده کرد، پرسیاریان له یه کدی ده کرد.

۲- ﴿قَالُوا إِنَّا كُنَّا قَبْلَ فِي أَهْلِنَا مُشْفِقِينَ﴾، گو تیان: ئیمه پیشتر، (له دنیا دا) له نیو کهس و کاری خویمان و مال و خیراتماندا ترس و بیممان هه بوو، (الإشفاق: تَوْفُّعُ الْمَكْرُوهِ وَهُوَ ضِدُّ الرَّجَاءِ)، (إشفاق): بریتیه له چاوه ریکردنی شتی خراپ و پیچه وانه ی ئومید (رَجَاءِ) ه، که به مانای ئومیده وار بوونه به شتی باش، (إشفاق): بریتیه له ترس و بیم هه بوون، له شتی خراپ، ده لین: ئیمه پیشتر له نیو کهس و کارو مال و خیراتماندا، خاوه نی ترس و بیم بووین، له وه که تووشی سزای خوا ببین.

۳- ﴿فَمَنْ أَلَّهِ عَلَيْهِ﴾، ئنجا خوا سَمَدُ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ چاکه ی له گه لدا کردین یانی: (أَنْعَمَ عَلَيْنَا بِالْإِيمَانِ) أَوْ أَنْعَمَ عَلَيْنَا بِالْعَفْوِ، خوا چاکه ی له گه لدا کردین، که ئیمانی به قسمهت کردین، یان چاکه ی له گه لدا کردین که چاوپۆشی لی کردین، هه لبه ته خواش چاوپۆشی بهس له پرواداران ده کات.

كەواتە: ئەو دووانە ھەردووکیان يەكن: چاكەى لەگەلدا كردين، كە ئىمانى يى بەخشىن و، يارمەتى داین ئيمان بىنين، چاكەشى لەگەلدا كردين، بەو كە چاوپۆشى لە كەم و كورپىيە كانمان كرد، ھەموو كەس پىويستى بە چاوپۆشى و لىيوردنى خوا **سَمِيعُ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** ھەيە، تەنانەت پىغەمبەرانىش (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام).

(۴) - ﴿وَوَقْنَا عَذَابَ السَّمُومِ﴾، ئىمەى چەپالەداو پاراست لە ئازارى گرەبا، (السَّمُوم: الرِّيحُ الَّتِي تَهْبُ مِنْ جِهَةٍ حَارَّةٍ جِدًّا، فَتَكُونُ جَافَّةً شَدِيدَةَ الْحَرَارَةِ)، ئەو ھى ئىمە دەيزانىن (سَمُوم): ئەو بايەيە كە لە شوئىيىكى زۆر گرەمەو ھەلەدەكات، كە زۆر وشك دەبى و زۆرىش گرەم دەبى.

لەو بىابانانە، كاتى خۆى كە سەفەر دەكراو ئىستاش - بەلام ئىستا سەيارەكان سارد كەرەو ھەيان تىدايەو ھەواى فېنك دەدەن - ئەگەرنا كاتى خۆى كە سەفەر دەكرا، كە پەنجەرەى پاسەكەت دەكرەو ھەك گرەباى تەندوور لىت دەدا، ئاوا بۆت دەھاتە ژوورى، ئنجا ئەو ھى باى سەموومى پىدەلین، واتە: ئەو بايە دەچىتە نىو كونەكانى پىستەو، ياخود ئەو بايەى ھەك چۆن ژەر كارىگەرى لەسەر مروڤدا دادەنى، ئاوا كارىگەرى خراپ لەسەر جەستەى مروڤ دادەنى.

زانايان دەلین: خوا **سَمِيعُ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** بۆ تىگەيشتنى ئىمە وشەى (سَمُوم)ى، بەكارھىناو، واتە: گرەبا، گرەى ئاگرى دۆزەخ ئەو وشەيەى بۆ بەكارھىناو، لەبەر ئەو ئىمە لەو ھالى دەبين و تىدەگەين، ئەگەرنا ئەو گرە بايەى لە دۆزەخدا ھەيە، زۆر جيايە لەو گرە بايەى لە دنیادا ھەيە، ھەرچەندە زۆر زۆر گرەم بى، جياوازيەكەيان زۆر زۆرە.

(۵) - ﴿إِنَّا كُنَّا مِنْ قَبْلُ نَدْعُوهُ﴾، ئىمە پىشتر لىى دەپاراینەو، واتە: دەپاراینەو بۆ خویمان كە چەپالەمان بدات و، بۆ مالى و مندالمان كە بىانپارىزى.

(۶) - ﴿إِنَّهُ هُوَ الْبَرُّ الرَّحِيمُ﴾ {نەيفەرموە: ئەویش ھەلامى داينەو، بەلكو دەفەرموى:} بە دلنایى ئەو زۆر چاكەكارى بە بەزەيە، ئنجا كە زۆر چاكەكارى بە بەزەيى بى و تۆش داواى لى بکەى، مسۆگەر ھەلامت دەداتەو.

(بَرْ)، كه سێكه چاكه ی زۆر فراوان بێ، (رَحِيم) یش، واته: زۆر به بهزه یی و میهره بان، ئنجا زاتێك خاوه نی ئهوپه ری چاكه کاریی بێ و، خاوه نی ئهوپه ری بهزه یی بێ، تۆش لێی بپارییه وه و داوای لێكه ی، به دلنیا یی به ده نگته وه دی و وه لامت ده داته وه.

كه واته: پاران هه ی باب و دایكان بۆ پۆله كان، گیرایه، ههروهك پاران هه ی پۆله ش بۆ باب و دایكان، دیسان وهرده گیرێ، ئه وه كه پاران هه ی باب و دایكان بۆ پۆله كانیان وهرده گیرێ، ئه م ئایه ته ئاماژه ی پێ دهكات و، ئه وه ش كه پاران هه و چاكه ی پۆله كانیش بۆ باب و دایكان سوودی هه یه، ئه و فه رمایشته ی پیغه مبه ر ﴿﴾ ده یگه یه نی كه ده فه رموێ:

إِذَا مَاتَ الْإِنْسَانُ انْقَطَعَ عَنْهُ عَمَلُهُ إِلَّا مِنْ ثَلَاثٍ: صَدَقَةٍ جَارِيَةٍ، أَوْ عِلْمٍ يُنْتَفَعُ بِهِ، أَوْ وَلَدٍ صَالِحٍ يَدْعُو لَهُ { (أُخْرِجَهُ مُسْلِمًا) }، ئه گه ر مروف مرد، کرده وه کانی هه موویان ده پچرێن، جگه له سێ شتان: خێریکی بهرده وام، یان زانیاریه کی به سوود (که بههره ی لێ وه ربگیرێ)، یاخود مندالێکی چاک (هه م کوڕ ده گرێته وه، هه م کچ)، که بۆ باب و دایکیان بپارینه وه.

هه لبه ته پیغه مبه ر ﴿﴾ لێره دا نموونه ی هێناوه ته وه به و سێ شته، ئه گه رنا شتی دیکه ش هه یه که مروف له دوا ی مه رگی لێیان بههره مند بێ، به لام ئه و سێ نموونه ی هێناوه وه که یه کیکیان بریتیه له پاران هه ی مندال بۆ باب و دایکی.

کو تایی ئه م ده رسه شمان به م فه رمایشته ی پیغه مبه ر ﴿﴾ دینین، که هه رچه نده له پرووی سه نه ده که یه وه، هه ندێ مشتومر هه یه، به لام مه گه ر چو ن ئه گه رنا هه موو ته فسیره کان هێناویانه و به چه ند ریوایه تیکیش هاتوه، من یه کی که له ریوایه ته کان دینم، که پیم وایه له هه موویان گونجاوتره ده فه رموێ:

إِذَا دَخَلَ أَهْلُ الْجَنَّةِ الْجَنَّةَ، سَأَلَ أَحَدُهُمْ عَنْ أَبِيهِ وَعَنْ زَوْجَتِهِ وَوَلَدِهِ؟ فَيَقَالُ لَهُمْ: إِنَّهُمْ لَمْ يَدْخُلُوا مَا أَدْرَكْتُمْ، فَيَقُولُ: يَا رَبِّ إِنِّي عَمِلْتُ لِي وَلَهُمْ، فَيُؤْمَرُ بِالْحَاقِيقِ

بِهَ، (أُخْرِجَهُ الطَّبْرَانِي فِي الْكَبِيرِ: ١٢٢٤٨، وَفِي الصَّغِيرِ: ٦٤٠، قَالَ الْهَيْثَمِيُّ ج ٧، ص ١١٤: فِيهِ مُحَمَّدُ بْنُ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ غَزْوَانَ، وَهُوَ ضَعِيفٌ، وَأُخْرِجَهُ أَيْضًا: الدِّيلَمِيُّ: ١١٥٣).

واته: کاتیک خه لکی به ههشت ده چنه به ههشت، یه کیکیان ده پرسئ له باره ی باب و دایکی و هاوسه ری و پۆله کانی، پییان ده گوترئ: ئه و (پله ی) ه ی تۆ پیی گه شتووی ئه وان به وه نه گه شتوون {واته: ئه وانیش هه ر له به هه شتن، به لام له خوارین} ده لئ: پهروه ردگارم! من بۆ خوشم و بۆ ئه وانیشم کرده وه ی باش کرده، ئیدی فه رمان ده کړئ که ئه وانیش به و بگه یه نن.

وه ک گوتم سه نه ده که ی بی هیزه، به لام ئیمه هیئامان له بهر ئه وه ی زانیان ده لئین: ئه و ده قانه ی له پرووی سه نه ده وه بیه یزیش بن، مادام بۆ وه رگرتی هوکمییکی شه رعی نه بی، ده گونجئ سوودیان لی بیئرئ، وه ک گوتم: زۆربه ی تهفسیره کانیس ئه و ده قه، یاخود شیوه ی ئه و ده قه یان هیئاوه.

لیره دا دینه کوئای ئهم دهرسه مان و، له خوای پهروه ردگار ده پارپینه وه: خوایه! به لوتف و که په می خوئ، ئیمه له و که سانه بگپری، که هه م له دنیا دا، چاکه یان له گه لدا ده که ی، به هوئ ئه وه وه که ئیمانیان پی ده به خشی و، به هوئ ئه وه وه که به پیی داخوای ئیمانه که یان کرده وه ی باش ده که ن، ههروه ها له و که سانه شمان بگپری که له دنیا و دواړوژدا دلخوئ و شادمان بین، به چاکه و خیری وه چه و پۆله و خزم و کهس و دوست و نیزی کامان.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

پێناسە ی ئەم دەرسە

ئەم دەرسەمان ئایەتەکانی: (۲۹ - ۴۹)، یانی: بیست و یەک (۲۱) ئایەتی کۆتایی سووڤەتی (الطور) دەگرێتە خۆی، تەوهری بنه‌ڕەتی ئەم بیست و یەک ئایەتەش باسی پێخەمبەراییەتی موحەممەد ﷺ، بەرپەرچدانەوه‌ی تۆمەتەکانی ناحەزانیه‌تی بە پلە یەكەم، هەروەها باسی ئالۆژیکیی بێپروایی و، پێچەوانە ی عەقڵ و زگمابوونی و، پووچەڵیی ژمارە یەك له‌ بێرۆکەکانی هاوبەش بۆ خوادانەران و بێپروایانە، تێکرای تۆمەتەکانی بۆ پێخەمبەری خویان ﷺ کردوون، چوارن:

۱- گوايه‌ کاهینە (فالچیی).

۲- گوايه‌ شیتە.

۳- گوايه‌ شاعیرە.

۴- گوايه‌ خۆی قورئانی هەلبەستو.

هەروەها سەرجه‌م بێرۆکە ئەفسانەییە پووچەڵ و ئالۆژیکییەکانیشیان، ئەم یازدە یەن:

۱- بەبێ بەدیھێنەر دروست بوون و، کەس وەدی ئەھێناون!

۲- خۆیان بەدیھێنەری خۆیان!

۳- ئاسمانەکان و زەوییان هێناونە دی!

۴- عەمبارەکانی خویان لەبەر دەست دان، خەزینەکانی خوا!

۵- بالادەستن بەسەر گەردووندا!

۶- پەژدە یەکیان هەیه، لێیەو دەچنە ئاسمان و، گوێ دەگرن و هەوالی پەنھان دیئن!

۷- خوا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** کچی هەن و، ئەوان کورانیان هەن!

۸- کرییان لی داوا دەکری، بۆیە بارگران کراون و، ئامادەنین مل بۆ پەيامی خوا بدەن، لەبەر ئەو کرییە قورسە لییان داوا دەکری!

۹- پەنھان دەزانن و، لە لای خۆیان نووسیویانە!

۱۰- دەیانەوی فیڵ و پیلان بگێرن، (ئەمەیان بە راستیی وابوو).

۱۱- جگە لە خوا پەرستراویکی دیکەیان هەیه!

خواش **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** سەرچەم ئەو یازدە تۆمەتە، یان ئەو یازدە بیروکە پووجە، بەس باس دەکات و دەیانخاتەرۆو، بە پیچەوانە ی چوار تۆمەتەکەووە کە بۆ پیغەمبەر ﷺ کراون، بەرپەرچیان دەداتەووە.

لە کۆتاییشدا خوا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** عینادی و نەسەلماندنی بیروایان دەخاتەرۆو، کە ئەگەر پارچەیهک لە ئاسمانیشیان بەسەردا بکەوێ، دەڵێن: ئەو هەوڕیکی کە ئەو بوویە! واتە: دانی پێدا ناهێنن، هەرچەندە دەشزانن، بۆیە خوا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** فەرمان بە پیغەمبەرە کە ی موحەممەد ﷺ دەکات، کە وازیان لی بێنێ، واتە: وازیان لی بێنێ و گوێ بە ئازارەکانیان بدات، یاخود واز لە زۆر دواندن و شەرەقسە لەگەڵ کردنیان بێنێ، نەک واز لە وریا کردنەووە ئاگادارکردنەووەیان بێنێ، وازیان لی بێنێ تاکو پۆژی خۆیان دەبینن، تووشی سزای خۆیان دەبن، کە بەر لەو هەش ئازارو سزای دیکەیان هەر هەیه، بەلام زۆربەیان نازانن!

سەرەنجامیش فەرمان بە پیغەمبەر ﷺ کراوە، کە خۆراگر بێ و، بشزانێ خوا ئاگادارو چاودێریەتی و، بەردەوام بێ لەسەر بە پاکگرتن و ستایشکردنی خواو، پەرستنی بە پۆژو شەوو لە بەرەبەیانیشدا.

﴿ فَذَكِّرْ فَمَا أَنْتَ بِنِعْمَتِ رَبِّكَ بِكَاهِنٍ وَلَا مَجْنُونٍ ﴾ (۳۹) أَمْ يَقُولُونَ شَاعِرٌ نَّتَرَبَّصُ بِهِ رِبِّ الْمُنُونِ ﴿ ۴۰ ﴾ قُلْ تَرَبَّصُوا فَإِنِّي مَعَكُمْ مِنَ الْمُتَرَبِّصِينَ ﴿ ۴۱ ﴾ أَمْ تَأْمُرُهُمْ أَخْلَعُوا بِهَذَا أَمْ هُمْ قَوْمٌ طَاعُونَ ﴿ ۴۲ ﴾ أَمْ يَقُولُونَ نَقُولُهُ بَلْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿ ۴۳ ﴾ فَلْيَأْتُوا بِحَدِيثٍ مِثْلِهِ إِنْ كَانُوا صَادِقِينَ ﴿ ۴۴ ﴾ أَمْ خُلِقُوا مِنْ غَيْرِ شَيْءٍ أَمْ هُمْ الْخَالِقُونَ ﴿ ۴۵ ﴾ أَمْ خَلَقُوا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بَلْ لَا يُوقِنُونَ ﴿ ۴۶ ﴾ أَمْ عِنْدَهُمْ خَزَائِنُ رَبِّكَ أَمْ هُمْ الْمُضْطَرُّونَ ﴿ ۴۷ ﴾ أَمْ هُمْ سُلَّمٌ يَسْتَعِينُونَ فِيهِ فَلْيَأْتِ مُسْتَمِعُهُمْ بِسُلْطَانٍ مُبِينٍ ﴿ ۴۸ ﴾ أَمْ لَهُ الْآبَتَاتُ وَلَكُمُ الْآبَنُونَ ﴿ ۴۹ ﴾ أَمْ سَأَلْتَهُمُ أَجْرًا فَهُمْ مِنْ مَغْرَمٍ مُثْقَلُونَ ﴿ ۵۰ ﴾ أَمْ عِنْدَهُمُ الْغَيْبُ فَهُمْ يَكْتُبُونَ ﴿ ۵۱ ﴾ أَمْ يُرِيدُونَ كَيْدًا فَالَّذِينَ كَفَرُوا هُمُ الْمَكِيدُونَ ﴿ ۵۲ ﴾ أَمْ لَهُمْ إِلَهٌ غَيْرُ اللَّهِ سُبْحَانَ اللَّهِ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿ ۵۳ ﴾ وَإِنْ يَرَوْا كِسْفًا مِنَ السَّمَاءِ سَاقِطًا يَقُولُوا سَحَابٌ مَرْكُومٌ ﴿ ۵۴ ﴾ فَذَرَهُمْ حَتَّى يَلَاقُوا يَوْمَهُمُ الَّذِي فِيهِ يُصْعَقُونَ ﴿ ۵۵ ﴾ يَوْمَ لَا يُغْنِي عَنْهُمْ كَيْدُهُمْ شَيْئًا وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ ﴿ ۵۶ ﴾ وَإِنَّ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا عَذَابًا دُونَ ذَلِكَ وَلَكِنْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿ ۵۷ ﴾ وَأَصْبَحَ لُحْمُ رَبِّكَ فَإِنَّكَ بِأَعْيُنِنَا وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ حِينَ تَقُومُ ﴿ ۵۸ ﴾ وَمِنَ اللَّيْلِ فَسَبِّحْهُ وَإِدْبَرَ الْجُورِ ﴿ ۵۹ ﴾

مانای دهقا و دهقی ثایه تهکان

{ئنجا (ئهی موحه ممهه!) که حال بهو جوړه په راستیه کان) بیر (خه لکی) بخه وه، بیگومان تو به هوئی چاکه ی په روه ردگارته وه (که کردووی به پیغه مبه ر) نه فالچی و نه شیتیشی (وهک ناحه زانت ده لین) (۳۹) به لکو ثایا ده لین: (موحه ممهه!) شاعیریکه (وهک شاعیرانی دیکه)، چاوه پری پروودای پروژگاری بو ده که یین! (۳۰) بلئ: چاوه ری بن! بیگومان منیش له گه لتان له چاوه پروانانم (۳۱) ثایا عه قل و هو شه کانیان فرمانیان بهو (جوړه قسان) ه، پیده که ن؟ به لکو نه وان کومه لیک یاخیین (۳۲) یان ثایا ده لین: خوئی (قورئانی داناوه به ناوی خواوه) هه لیه ستوه؟ به لکو پروانانینن (نه گهرنا خوشیان ده زانن، راست ناکه ن) (۳۳)

دەجا ئەگەر لە راستان، با قسەیه کی وینە ی وی بینن ﴿۳۴﴾ بە لکو ئایا بە بی شتیک دروستکراون، یان خویمان بە دیهینەری خویمان؟ ﴿۳۵﴾ یان ئایا ئاسمانەکان و زەوییان دروستکردوون؟ بە لکو دلناین (لە خواناسیاند) ﴿۳۶﴾ یان ئایا عەمبارەکانی پەرورەدگارتیان لە لان، یان ئەوان بەلادەستن (بەسەر هەموو شتیکدا)؟ ﴿۳۷﴾ یان ئایا پەژەیه کیان هەیه (بەهۆیهو دەچنە ئاسمانی و) لێهەو گوێ هەلەخەن (بوو هەوالی ئاسمانی)؟ دەجا با گوێ هەلەخەرەکیان بە لگەیه کی روون بینن ﴿۳۸﴾ یان ئایا ئەو (خوا) کچی هەن و کورانیشت بوو ئیوون؟ ﴿۳۹﴾ یان ئایا کرێهەک (ی زۆر) یان لئ داوا دەکە، (لە) بەرانبەر گەیانندی پەيامی خوا، ئنجا ئەوانیشت بە هۆی باجدانەو بەرگرانن (و بۆیان نادری)؟ ﴿۴۰﴾ یان ئایا (زانایری) پەنەیان لە لایه، ئەوان (بوو خەلکی) دەنووسن (و هەوالیان پێدەدەن)؟ ﴿۴۱﴾ یان ئایا دەیانەوێ فیل و پیلان ساز بکەن (لە دژی تو)؟ بێگومان ئەوانە ی بێروان گرفتاری نەخشە (ی خوا) دەبن ﴿۴۲﴾ یان ئایا جگە لە خوا پەرستراویکی دیکەیان هەیه؟ پاکیی بوو خوا لەوێ دەیکەنە هاوبەشی ﴿۴۳﴾ (ئەوانە هێندە کەللەرق و نەسەملین)، ئەگەر پارچەیه کی کەوتوو خواریش لە ئاسمانەو بەینن، دەلین: (ئەو) هەوری کەلەکە بوو! ﴿۴۴﴾ دەجا وازیان لئ بینە، تاکو تووشی ئەو پوژەیان دەبن، کە تێیدا بیهوش دەبن ﴿۴۵﴾ ئەو پوژە کە نەفیلەکیان هیچ دادیان دەدات و، نەسەریشت دەخرین ﴿۴۶﴾ بە دلنایش بەر لەو، بوو ئەوانە ی ستەمیان کردو (بە هۆی بێرواییهو)، (سزاو) ئازاری دیکە هەیه، بەلام زۆر بەیان نازانن ﴿۴۷﴾ خوراگریشت بە (بوو بەجی هینانی) بریاری پەرورەدگارت، چونکە مسوگەر زۆر باش چاودیریشت دەکەین (و دەتپاریژین) و، لە کاتی (لە خەو) هەلسانیشتا بەستایشکردنەو پەرورەدگارت بە پاک بگرە ﴿۴۸﴾ هەرۆهە لە شهویش دا بە پاکیی بگرە (و ستایشی بکە) و، دوا (ئابوون و پەنەیان بوونی) ئەستێرانیشت (لە کاتی بەرەبەیان دا) ﴿۴۹﴾.

شیکردنه وهی هه ندیک له وشه کان

(بَکَاهِنْ): (الْكَاهِنُ: الَّذِي يُخْبِرُ بِالْأَخْبَارِ الْمَاضِيَةِ الْخَفِيَّةِ بِضَرْبٍ مِنَ الظَّنِّ، وَالْعَرَّافُ: الَّذِي يُخْبِرُ بِالْأَخْبَارِ الْمُسْتَقْبَلَةِ)، (كَاهِنْ): ئەو کەسە یە هەوآله رابردوو هەکان، کە پەنھانن بە شیوە یە ک لە گومان، بە خەلک دەدات، بە لām (عَرَّاف): بە کەسیک دەگوێری: کە هەوآله داها توو هەکان - بە حیسابی خوێ - بە خەلک رادەگەیەنێ، بێگومان هەردوو کیشیان درۆ دەکەن.

(رَبِّ الْمُنُونِ): (رَبِّ الْمُنُونِ: حَوَادِثُ الدَّهْرِ، پووداو هەکانی پۆژگار، یاخود (رَبِّ) بە مانای پووداو، (الْمُنُون): بە مانای مردن، (مُنُون): بە مانای پۆژگاریش دی و بە مانای مردنیش دی، یان پووداوی پۆژگار، یاخود مەبەست پێی کارەساتی مەرگ و مردن.

(أَحْلَامُهُمْ): (أَحْلَامُ جَمْعُ حِلْمٍ، وَهُوَ ضَبْطُ النَّفْسِ وَالطَّبْعِ عَنْ هَيْجَانِ الْغَضَبِ، وَالْأَحْلَامُ: الْعُقُولُ لِكُنْ الْعِلْمُ مِنْ مُسَبَّاتِهِ، (أَحْلَام) کوێ (حِلْم) ه، کە بریتیە لە خوێنترۆڵکردن و سروشت کوێنترۆڵکردن لە کاتی کە دا توو پەیی مروێ هەلە چێ و، مەبەست لە (أَحْلَام)، عەقلە کانی، لە بەر ئەو هێ بە هێ عەقلە وه مروێ هیدیی و مەندو خو کوێنترۆڵکەر دەبێ، واتە: (حِلْم)، لە پەیدا کراو هەکانی عەقلە، بۆیە ناوی یەکیک لە ناو هەکانی عەقل بریتیە لە (حِلْم).

(نَقَوْلُهُ): (وَاتَه: هەلیبەستو، (نَقَوْلٌ عَلَيْهِ)، یانی: (كَذَبَ عَلَيْهِ)، درۆی بە ناوی ئەو هەو ه کرد.

(الْمُصْطِرُونَ): (الْبُؤْوَان، کە هەموو شتیکیان خستبێتە ژێر پکیفی خوێانە وه، (الْمُصْطِرُ وَالْمُصْطِر): هەم بە (س) و هەم بە (ص)، (الْمُسْلَطُ عَلَى الْإِنْسَانِ لِيُشْرِفَ عَلَيْهِ)، (مُصْطِر): بە (س) و (مُصْطِر): بە (ص)، کەسیک کە بالادەستە بە سەر مروێدا، تا کو چاودێری و سەرپەرشتی بکات.

(مَغْرَمٍ): (الْمَغْرَمُ: الْغَرَامَةُ: مَا يَلْزَمُ آدَاؤُهُ، وَكَذَا الْغُرْمُ، سَيَّ وَشَه هَهَن: (مَغْرَمٍ) و، (غَرَامَةٌ) و (غُرْمُ): به کوردیی ده بن به باج، ئه وهی پیویسته بدری، به لام هه قیش نیه بدری، به کوردیی تاوانیشی پیده لَین، تاوانی لیوه رگرت، ههروه ها باجیشی پیده لَین، به لام باج جاری وایه به ههقهو، جاری وایه به ناههقه، به لام که ده گوتری: تاوانی لیوه رگرت، تاوان نهک به مانای گونا ه به لکو یانی: نه ندازه یهک مالی لی ستاند به ناههق.

(مُثْقَلُونَ): (الْمُثْقَلُ: الْمُحْمَلُ بِشَيْءٍ ثَقِيلٍ)، که سیک که کو لکی گران لی نرابی، (مُسْتَعَارٌ لِمَنْ يُطَالَبُ بِمَا يَعْسِرُ عَلَيْهِ آدَاؤُهُ)، (مُثْقَلُ): خوازراوه ته وه بو که سیک که داوای شتیکی لی ده کری، له سه ری به زه حمه ته بیدات و، به کوردیی (مُثْقَلُ)، ده بیته بارگرانکراو که سیک بارگرانی خراوه ته سه رشان.

(الْمَكِيدُونَ): (الْمَكِيدُ: إِرَادَةُ مَضَرَّةٍ الْغَيْرِ خَفِيَّةً، وَهُوَ مِنَ الْخَلْقِ: الْحِيلَةُ السَّيِّئَةُ، وَمِنَ اللَّهِ: التَّدْبِيرُ بِالْحَقِّ)، (کَید): بریتیه له ویستنی زیانگه یاندن به به رانه به به په نهانی، ئنجا نه گهر له دروستکراوانه وه له خه لکه وه بی، پی ده گوتری: فیل و شتیکی خراپه، به لام نه گهر ئه م وشه یه بو خوا به کار به یی نری، بریتیه له نه خشه دانانی خوا به شیوه یه کی په نهان، به لام به ههق، چونکه خوای په روه ردگار جگه له ههق و چاکه ی لی چاوه روان ناکری.

(كَسَفًا): (الْكِسْفَةُ: الْقِطْعَةُ مِنَ الشَّيْءِ، وَالْجَمْعُ كِسْفٌ وَكِسْفٌ)، (کِسف): لی ره دا به مانای (کِسْفَةُ) یه، که بریتیه له پارچه یهک له شت، پارچه یهک له ئاسمان که به (کِسْفٌ وَكِسْفٌ)، واته: (قِطْعٌ)، کو ده کری ته وه.

(مَرْكُومٌ): (رَكْمَهُ يَرْكُمُهُ رَكْمًا: جَمَعَهُ وَأَلْفَى بَعْضَهُ عَلَى بَعْضٍ)، کو ی کرده وه وه هه ندیکی هه لدا یه سه ر هه ندیکی دیکه ی، به کوردیی پی ده لَین: که له که بوو، که له که ی کرد، بو وینه: که له که به رد، بویه پی ده گوتری: چونکه به رده کان له سه ر یهک هه لده چنرین و خر ده کری نه وه سه ر یهک.

(يُضَعِّقُونَ): (صَعِقَ الرَّجُلُ: غُشِيَ عَلَيْهِ، هَلَكَ، وَالصَّاعِقَةُ: نَارٌ تَسْقُطُ مِنَ السَّمَاءِ)، دهگوتری: (صَعِقَ الرَّجُلُ)، یان (صَعِقَ الرَّجُلُ، غُشِيَ عَلَيْهِ)، چونکه ههردوو قیرائهتهکه ی هاتوون: (يُضَعِّقُونَ) یش هاتوهو (يُضَعِّقُونَ) یش هاتوه، ئنجا (صَعِقَ أَي: غُشِيَ عَلَيْهِ) واته: بیهوش بوو، ههروهها به مانای مردنیش دی و، (صَاعِقَةٌ) ش ئاگریکه له ئاسمان دهکهوئته خواری دهبیته هوئی فهوتاندن.

(بِأَعْيُنِنَا): (فُلَانٌ بِعَيْنِي، أَي: مِرْأَى مَنِّي وَمَسْمَعٍ)، ئهگه دهگوتری: (فُلَانٌ بِعَيْنِي)، واته: له بهر چاوی منهو گویم له دهنگیه تی و چاوم لییه تی و، کهواته: (بِأَعْيُنِنَا) واته: تو له ژیر چاودییری و پاراستنی ئیمه دی.

(وَأَدْبَارَ النُّجُومِ): (إِدْبَارُ: مَصْدَرٌ مَجْعُولٌ ظَرْفًا نَحْوَ مَقْدَمِ الْحَاجِّ، وَخُفُوقَ النِّجْمِ، وَمَنْ قَرَأَ «أَدْبَارَ»، فَجَمَعَ)، (إِدْبَارُ النُّجُومِ)، (إِدْبَارُ): چاوگه، بهلام کراوه به (ظَرْفِ)، واته: له کاتی ئاوابوونی یان پشت هه لکردنی ئهستیراندا، ئهستیرهکان که پشت تیدهکن و دهپۆن، وهک دهگوتری: (مَقْدَمُ الْحَاجِّ)، (مَقْدَمُ) چاوگه، یانی: هاتن، بهلام کراوه به (ظَرْفِ)، واته: له کاتی هاتنی حاجیان دا، (وَحُفُوقَ النِّجْمِ)، (خُفُوقِ) یش، دیسان چاوگه به مانای کاتی ئاوابوونی ئهستیره، (إِدْبَارُ النُّجُومِ)، خویندراویشهتهوه: (أَدْبَارُ النُّجُومِ)، واته: له پشت ئهستیرهکانهوه، دوا ی ئهستیرهکان، واته: دوا ی ئهوه ی ئهستیرهکان ئاوا دهبن، ههلبهته ئهستیرهکان له جیی خویانن، بهلام له ئهجامی ئهوهدا که تیشکی خوړ دنیا دادهگری، دنیا پرووناک دهکاتهوهو شوقی ئهستیرهکان نامینی.

مانای گشتی ئایە تەکان

وێک لە پێناسەی ئەم دەرسەدا گۆمان، ئەم دەرسە دەرسی سێیەم و کۆتاییە و، بیست و یەک ئایەتی کۆتایی سوورەتی (الطور)ی تێدا، کە تەوهری سەرەکیان باسی پێغەمبەرایی تی موحمەد ﷺ، راستییەتی قورئانە، کە فەرماشتی خۆیەو بۆ موحمەد دابەزێنراوە، بەلام هاوکات لەگەڵ ئەوەش دا، کۆمەڵیک بیرۆکە پووچی هاوبەش بۆ خوادانەران و بێروایانیش خراونەرۆو، بۆ ئەوەی دەربری کە ئەوانە پڕوایان بە موحمەد نەو، تۆمەتی فالچیەتی و، شیتییەتی و، شاعیری و، ئەو کە گواپە خۆی قورئانی بە ناوی خواوە هەلبەستو، ئەو تۆمەتانە دەدەنە پال، بزانی کە چەند دواکەوتوون و، چەند بیرۆکە پووچ و ئەفسانەییان هەن، یازدە (۱۱) بیرۆکە پووچی ئەفسانەییان خراونەرۆو.

دواییش باسی کەللەرقی و نەچوونە ژێر باری هەقی ئەوان کراوە، کە تەنانت ئەگەر ئاسمانیش بێنن بەسەریاندا پڕووخێ، دەلێن: ئەو هەورە هەلە کە بوو لەسەریەک!

لە کۆتاییدا خوا ﷻ بە پێغەمبەر ﷺ دەفرموێ کە وازیان لێ بێنێ، بەلام بەو واتایەنا واز لە ئامۆژگاری کردن و بیرخستنهویان بێنێ، بەلکو بەو واتایە:

أ- کە واز لە ئازارو ناپەهتییەکانیان بێنێ و نادیدە بگرێ.

ب- یاخود واز بێنێ لەوێ زۆر خەفەتیان لێ بخوات.

ج- یاخود واز بێنێ لەوێ زۆر شەپە قسەو وتووێژیان لەگەڵدا بکات و ئومیدی پێیان بێ پڕا بێنن، ئەوانەش وێک کۆمەڵیکی دیارییکراوی ئەو کاتە، نەک تێکرای خەلک.

خوایسمند الرحمن الرحیم ده‌فهرموئ: ﴿فَذَكِّرْ فَمَا أَنْتَ بِنِعْمَتِ رَبِّكَ بِكَاهِنٍ وَلَا مَجْنُونٍ﴾ بئیربخه‌وهو ئاموژگاریی بکه‌و په‌ندیان دابده، بیگومان تو به هوئی چاکه‌ی په‌روه‌ردگارته‌وه، نه فالچی و نه شیتیشی، نه‌وانه دوو له تومه‌ته‌کانی بیروایان بوون، پالیان ده‌دانه لای پیغه‌مبه‌ر موحه‌ممه‌د ﴿وَلَا تَقْرَأُ الْكِتَابَ﴾!! نه‌و ئایه‌ته‌ موپاره‌کانه‌ی بوئی داده‌به‌زین و، باسی هاتنی پوژی دوايي: ئاخیر زه‌مان و، قیامت و، باسی به‌هه‌شت و دۆزه‌خ و ... هتدیان ده‌کرد، نه‌وانیش نه‌و قسانه‌یان پی سهر بوون و، خویشیان به‌س به‌وه ئاشنا‌بوون که فالچی و کاهینیان هه‌بوون، قسه‌ی سه‌ریان بو ده‌کردن، هه‌روه‌ها که قورئان باسی گهلانی رابردووی ده‌کرد، که له رابردوودا گه‌لی نووح ئاوا فه‌وتاون و، گه‌لی عادو گه‌لی ته‌موودو گه‌لی مه‌دیه‌ن و گه‌لی لووط و ... هتد، ده‌یانگوت: نه‌وه کاهین و فالچییه هه‌والمان پی ده‌دات، به‌شته رابردووه‌کان، هه‌رچه‌نده هه‌ندی‌ک له زانایان ده‌لین: (گاهن)، که‌سی‌که هه‌وال ده‌دات به‌شته رابردووه‌کان، به‌لام (عراف)، که‌سی‌که هه‌وال ده‌دات به‌شته داهاتووه‌کان، به‌لام له قورئاندا ته‌نیا وشه‌ی (گاهن)، به‌کاره‌ینراوه‌و، نه‌و شیوه لی‌کدانه‌وه‌یه‌ش ده‌گونجی بلین لی‌کدانه‌وه‌یه‌کی زاراوه‌یه^(۱)، به‌لام له نه‌صلی زماندا (گاهن)، که‌سی‌که که هه‌وال به‌شتی نادیار ده‌دا، چ په‌یوه‌ندی به‌ رابردووه‌هه‌بی، چ په‌یوه‌ندی به‌ داهاتووه‌هه‌بی، خو ده‌فهرموئ: تو به‌هوئی چاکه‌ی په‌روه‌ردگارته‌وه {که بریتیه له پی به‌خشرانی پله‌ی پیغه‌مبه‌رایه‌تی} نه فالچی و نه شیتیشی.

﴿أَمْ يَقُولُونَ شَاعِرٌ نَّبَرَّصَ بِهِ رَبِّبَ الْمَنُونِ﴾، یاخود ئایا ده‌لین: (موحه‌ممه‌د) شاعیری‌که چاوه‌پرسی پروداوی پوژگاری بو ده‌که‌ین، یاخود چاوه‌پرسی پروداوی مهرگ و مردنی بو ده‌که‌ین!

(۱) زاراوه‌یی: اصطلاحی، یانی: پیکه‌هوتنی کومه‌لی‌ک له‌سه‌ر چه‌مک و واتایه‌کی تایه‌ت بو وشه‌یه‌ک یان رسته‌یه‌ک، که تایه‌ته به‌ خو‌یانه‌وه، بو‌وینه: نه‌و وشه‌و زاراوانه‌ی شه‌رعزانان (فقهاء)، یان فه‌رمووده‌ناسان (مُحَدِّثُونَ) له سه‌ریان پیکه‌اتوون.

﴿قُلْ تَرَضُّوا﴾، پیمان بلئ: چاوه پئی بن، ﴿فَإِنِّي مَعَكُمْ مِنَ الْمُرِصِينَ﴾، منیش له گهل ئیوه دا له چاوه پروانانم، واته: من دلنیاو پشت ته ستوورم به په یامی خوم و به خوی خوم، که داهاتوو له گرهوی من دایه، چونکه پیغه مبهرو ره وانه کراوی خوام و، خوا سه ره پرشتیم ده کات و ناگای لیمه و پشتیوانه، به لام ئیوه هیچ سه ره نجامیکتان نیه، جگه له زه بوونی و سه رشوپی له دنیا داو، ریسوایی و شهرمه زاری له پوژی دواپی دا.

﴿أَمْ تَأْمُرُهُمْ أَحْلُمُهُمْ بِهَذَا أَمْ هُمْ قَوْمٌ طَاغُونَ﴾، وشه ی (أم)، که له م نایه ته موباره کانه دا، پازده (۱۵) جاران دووباره بوته وه، زانایان ده لئین: (أم)، لیره دا پی ده گوتری: (أَمْ الْمُتَقِطَعَةُ)، واته: (ئه م) ی دابراو، که زوربه یان ده لئین: هه م مانای (هَمْزَةُ الْإِسْتِفْهَام) ده گه یه نی و هه م مانای (بَلْ) یش، ده گه یه نی، واته: به لکو ئایا عه قله کانیا ن فه رمانیا ن به وه پیده کهن، به لکو ئایا ئه وان کو مه لکی یاخی ن؟ هه ندیکش گوتوو یانه: (أم) هه ر به مانای پرسیا رکرنه، یانی: ئایا، هه ندیکش گوتوو یانه: (أم) هه ر به مانای (به لکو) یه یانی: به لکو عه قلیان به وه فه رمانیا ن پی ده کات، به لام دیسان ده بی به شیوه ی پرسیا رو به ئاوازی پرسیا رکرن بی، به لام پای یه که میان زیاتر زانایان له سه ری کوکن، دواپیش له مه سه له گرنگه کاند ا زیاتر تیشک ده خه ینه سه ر ئه و بابه ته.

لیره دا خوا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** ده فه رموی: به لکو ئایا ئه وه عه قله کانیا ن فه رمانیا ن به و جو ره قسانه پیده کهن؟ ئایا ئه و قسانه له عه قله وه دین، موحه ممه د **﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ﴾** که له لووتکه ی عه قل و تیگه یشتن دایه، به شیت تو مه تبار بکری؟ موحه ممه د **﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ﴾** که له ژیا نیدا دروی له گهل خه لکدا نه کردوه، ئیستا به ناوی خوا وه هه و آل بدات به ناراستی؟ یا ن موحه ممه د **﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ﴾** که له ژیا نی دا شیعی نه گوتوه، ئیستا له نا کاو بیته شاعیر؟ ئنجا ئه م قورئانه که ی شیعه و کوپی وه ک شیعر ده چی؟

هه روه ها ئه وه ش که ئه وان ده لئین: ئیمه چاوه پئی ده که ی ن مه رگ و مر دنی به سه ر بی، یا خود پرو داوی پوژگاری به سه ر بی، فه رمو ون ئیوه چاوه پئی بن و

ئیمەش چاوەڕێین، ئیمە دڵنیاين که سەرەنجام چۆن دەبێ؟ بۆیە خوا دەفەرموێ: ئایا عەقلەکانیان بەووە فەرمانیان پێ دەکەن، بەلکو ئەوانە کۆمەڵیکی یاخیین، یانی: ئەو جوۆرە هەلۆیست و قسانەیان، لە یاخی بوونیانەووە سەرچاوە دەگرن، نەک لە عەقل و لۆژیکەووە.

﴿أَمْ يَقُولُونَ نَقُولُهُ﴾، یان ئایا دەڵێن: هەڵبەستووە، موحمەد ﷺ قورئانی هەلبەستووە، ﴿بَلْ لَا يُؤْمِنُونَ﴾، بەلکو هەر برواناھێنن، ئەگەرنا دەزانن و بە موحمەد ﷺ شارەزان و پێی ئاشنان، کە پیاوی قسە هەلبەستن نیە، بەلام هەر نایانەووی بروابێنن و ئەو شتانە دەکەنە بیانووی بروانەھێننایان.

﴿فَلْيَأْتُوا بِحَدِيثٍ مِّثْلِهِ إِنْ كَانُوا﴾، ئەگەر راست دەکەن و لە راستان کە موحمەد ﷺ قورئانی هەلبەستووە، بە ناوی خواوە، با ئەوانیش قسەیکە وەک هی ئەو بێنن، چونکە ئەوان تاکە ھونەرێک زۆر تێیدا بالادەست بن، بریتییە لە پەوانبێژی و زمانپارایی و قسەزانی، فەرموون مەیدان مشکان نەیانکیلاو، با ئەوانیش قسەیکە وای بێنن، ئەگەر راست دەکەن، بەلام کە نەیانتوانی، مانای وایە راست ناکەن.

ئەجاخوا ﷺ لەسەر باسی پیغەمبەرە کە ﷺ لایان دەبات و، دەیانھێنێتە سەر ئەصلی مەبەست، کە بریتییە لەووەی ئەوان بروایان بە خوا نیەو، وەک پێویست خوایان نەناسیووە ﷺ، بۆیە ئەو جوۆرە تۆمەتانە ئاراستەیی پیغەمبەرە کە ﷺ دەکەن، ئەووەش شیوەیکە لە شیوەکانی پیکەووە پەيوەست بوونەووەی ئایەتەکانە، شیوەیکە دیکە کە من زیاتر ئەووەم بە دڵ، وەک دواییش باسی دەکەم، ئەووەیە کە لێرەدا خوا ﷺ بۆ پووجەلێی ئەو تۆمەتانەو بێ بنەمایان، یازدە لە بیروکە پووجەکانیان باس دەکات، کە ئەوانە خواوەنی ئەو جوۆرە بیرو بۆچوونانەن و، خواوەنانی ئەو بیرو بۆچوونانەش هەر ئەووەیان لێ دەووەشیتەووە کە موحمەد ﷺ بە شیت و فالچی و، شاعیرو هەلبەستەر ناوژەد بکەن.

دەفەر مۆی ﴿أَمْ خُلِقُوا مِنْ غَيْرِ شَيْءٍ﴾، ئایا ئەوانە بەبێ هیچ شتێک هێزانە دی،
﴿أَمْ هُمُ الْخَالِقُونَ﴾، یان خۆیان بەدیھێنەری خۆیان، واتە: ئایا بەبێ بەدیھێنەر
دروست بوون، یان خۆیان بەدیھێنەری خۆیان، کە بیگومان ھەردووکیان
نالۆژیکیی و غەلەتن، نە هیچ پەیدا کراویک بەبێ پەیدا کەر دەبێ و، هیچ
دروست کراویک بەبێ دروست کەر دەبێ، نە دەشگونجێ هیچ شتێک بۆ خۆی
خۆی دروست کرد بێ، چونکە ئەگەر نەبوو بێ، چۆن بە دیھێنەری خۆی بوو؟
ھەردووکیان مە حالی عەقلین، کە واتە: بەحوکمی عەقل تەنیا خوا بەدیھێنەر یانە.
ئەجا لەو گەر ئایا ئەوان لە خۆو پەیدا بوون، بەبێ بەدیھێنەر، یان خۆیان
بەدیھێنەری خۆیان؟ ئەدی ئەم گەردوونە؟!

﴿أَمْ خَلَقُوا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾، بەلکو ئایا ئاسمانەکان و زەویان هینانە دی؟
یانی: ئەگەر گریمان گوتیان: ئیمە خۆمان خۆمان بەدیھێنەر، یان ھەر کامێکیان
گوتی: باب و دایکم میان دروست کردو، کە ئەو ھەش پاست نیە، ئەدی باب و
دایکی، کێ هینانویە دی تا کو دەگاتەو ھەر دوو مەوقی یە کەم کە (ئادەم و
حەووا) ن سەلامی خویان لە ھەر بێ؟ ھەر ھەھا ئەوانە ی پڕوایان بە ئادەم و
حەوواش نەبێ، ئەو زنجیرە یە، ھەر دەبێ لە شوێنێک بوەستێ، دیسان گریمان
بیردۆزە کە ی داروینیش راستبێ، کە ئیستا زانست دەریخستو، پووجە لەو شتێکی
بێ بنەمایە، بەلام مەوق ئەگەر بچیتەو ھەر مەیموونیش و مەیمونە کەش
بچیتەو ھەر شتێکی دیکەش، لە شوێنێک ھەر دەوەستێ و زنجیرە ی بێ
کو تایی مەحالیکی عەقلی، بەلام با ئەو لەوێ بوەستێ: ئاسمانەکان و زەوی
واتە: ئەم گەردوونە بە ھەر خوار یەو، ئایا ئەوان وەدییان هینان؟

﴿بَلْ لَا يُفْقَهُنَّ﴾، بەلکو راستییە کە ی ئەو یە ئەوان خاوەنی زانیاری دنیاکەر
نین، لە خوا ناسییە کە یاندا، واتە: باش خوا ناسن و، کە دەلێن: دەزانن خوا
ھە یەو پڕوامان بە خوا ھە یە، ھەر قسە یە کە بەزار دەیکەن، دەنا ئەگەر بە
راستی خویان ناسیو دنیابان لەو دە، ئەو جۆرە قسانە یان نە دە کردن.

﴿أَمْ عِنْدَهُمْ خَزَائِنُ رَبِّكَ أَمْ هُمُ الْمُصِيطِرُونَ﴾، یان ئایا عه مباره کانی په روه ردگار تیان له لان، ئنجا به که یفی خو یان ببه خشن، فلانکه س ده که نه پیڅه مبه رو، فلانکه س ناکه نی، ﴿أَمْ هُمُ الْمُصِيطِرُونَ﴾، یان ئایا ته وائن زال و بالادست به سهر هه موو شتیکدا، به سهر که ردووندا، ته وان بریار به ده ستی؟ بیگومان هیچیان واین.

﴿أَمْ لَهُمْ سُلَّمٌ يَسْتَمِعُونَ فِيهِ﴾، یان ئایا په یژه په کیان هه یه، که له و په یژه په دا گوئی ده گرن و، به هوئی ته و په یژه په وه گوئی ده گرن، بو هه والی ئاسمان، ﴿فَلَيَأْتِيَنَّ مُسْتَمِعُهُمْ﴾، ئنجا با گوئی هه لڅه ره که یان، گوئی که یان که به هوئی په یژه که وه چوته سهری و گوئی له ده نگ و باسی ئاسمان گرتوه، به لکه په کی پوون و ئاشکرا بیئی!! نه مه ش جوړیکه له گالته پیکردن و، توانج تیگرتن، که مه گهر هه والی نادیارو په نهانی ئاسمان له لای ته وانه، که موحه ممه د ﴿يَسْمَعُونَ﴾ پیڅه مبه ری خوا نیه؟ که به دلنیا یی وانیه، ئنجا ته گهر وایه، ئایا ته و هه والی یان چوون ده سته که وتوه؟ ده بی په یژه په کیان هه بی و، قادرمه یان هه بی، پییدا سهر که وتبن، ده با به لکه بیتن.

﴿أَمْ لَهُ الْبَنَتْ وَلَكُمْ الْبُنُونَ﴾، یان ئایا ته و، (خوا ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾) کچانی هه ن و ئیوه کورانتان هه ن؟ چونکه په کی که له بیرو که ته فسانه ییه کانی هاو به ش بو خوا دانه ران، ته وه بوو ده یانگوت: فریشته کان مین و کچانی خوان، که چی بو خو یان رازی نه ده بوون به کچ، که واته: ته وه ی بو خو تان پی رازی نین، چوون پالی ده ده نه لای خوا؟!

﴿أَمْ تَسْأَلُهُمْ أَجْرًا فَهُمْ مِنْ مَغْرَمٍ مُثْقَلُونَ﴾، یان ئایا تو کری په کیان لی داوا ده که ی، ته وانیش له نه نجامی ته و غه رامه و تاوانه دا که لیان داوا ده که ی، بارگران؟ واته: ئایا ته رکیکیان که وتوته سهر شان بو یان جیه جی ناکری، بویه بروا ناهین؟ که ته وه ش وانیه و پیڅه مبه ر ﴿يَسْمَعُونَ﴾ هیچ چاوه روانیه کی لیان نه بووه.

﴿أَمْ عِنْدَهُمُ الْغَيْبُ فَهُمْ يَكْتُمُونَ﴾، یان ئایا په نهان له لای ته وانه و ته وان ده ینووسن و، تو ماری ده که ن، ئایا هه والی نادیاره کان، له لای ته وائن، تا کو بزائن موحه ممه د ﴿يَسْمَعُونَ﴾ پیڅه مبه ری خوا نیه؟!

﴿أَمْ يُرِيدُونَ كَيْدًا﴾، یان ئایا ئەوان پیلان و فیلان دەوێ، نه خشه و پلاتیکیان به دهسته وهیه و مه به ستیانه پیلان له پیغه مبهه بگێرن؟

﴿فَالَّذِينَ كَفَرُوا هُمُ الْمَكِيدُونَ﴾، به دنیایی ئەوانه ی بیپروان، به س ئەوان فیل لیکران، واته: فیلکه به سه ر سه ری خۆیاندا ده شکێته وهه، خوا نه خشه داده نی بو پووچه لکردنه وه ی فیل و پیلانی ئەوان.

﴿أَمْ لَهُمْ آلِهٌ غَيْرُ اللَّهِ﴾، یان ئایا په رستراویکی دیکه ی جگه له خویان هیه؟ ﴿سُبْحَنَ اللَّهِ عَمَّا يُشْرِكُونَ﴾، پاکیی بو خوا له وه ی ده یکه نه هاوبه شی، واته: خوا پاک و بیگه ردو دووره له وه ی هاوبه شی هه بن له په رستراندا، چونکه خوا به دیهینه ری هه موو شتیکه و په روه ردگاری هه موو شتیکه، ژیننه رو مرینه ره و، هه رشتیکی دیکه هه مووی دروستکراوی خۆیه تی، ئنجا له کو تایی ده رخستنی ئەو بیروکه ئەفسانه ییانه ی کافره کان و، پووچه لیی بیرکردنه وه یان دا، باسی عینادی و که لله په قبیان ده کات و ده فه رموی: ﴿وَإِنْ يَرَوْا كِسْفًا مِّنَ السَّمَاءِ سَاقِطًا﴾، ئەگه ر پارچه یه ک له ئاسمان به که وتوه خوار بینن، به ربیته وه و بکه ویته خوار، ﴿يَقُولُوا سَحَابٌ مَّرْكُومٌ﴾، ده لیئن: هه وریکی که له که بوویه، هه وریکه چۆته سه ر یه ک و په ستراوه ته وه، یانی: ئەگه ر ئاسمانیشیان به سه ردا پرووخێ، دیسان دانی پێدا ناهینن!

﴿فَذَرَهُمْ حَتَّى يَلَاقُوا يَوْمَهُمُ الَّذِي فِيهِ يُصْعَقُونَ﴾، ئنجا (مادام به و شیوه یه ن) وازیان لی بینه، تا کو تووشی ئەو رۆژه یان ده بن، که تێیدا بی هوش ده که ون، یان تێیدا ده مرن، که رۆژی ئاخیر زه مانه، یاخود ئەو رۆژه یه که تێیدا ده مرن، چونکه هه موو مروفتیک ئاخیر زه مانیکی هه یه و رۆژیکی هیه، تێیدا له دنیا ده رده چێ و، ده مرێ و، پێش مردنه که شی بیهوش ده بی.

﴿يَوْمَ لَا يَنفَعُهُمْ كَيْدُهُمْ شَيْئًا﴾، ئەو رۆژه که پیلان و فیلکه یان هیه چ دادیان نادات و سوودیان پیناگه یه نی، ﴿وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ﴾، پشتیوانیشیان لێناکری، واته:

نہبۆ خوڤان پیلان و فیلکەیان لە فریایان دى، دەر بازیان بکات، نە لە دەرەوہی خوڤیان ھاوکارى دەکړن و پشتیوانى دەکړن.

﴿وَإِنَّ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا عَذَابًا دُونَ ذَلِكَ﴾، بە دُنیاى ئەوانەى ستەمیان کردوہ (بەھۆى کوفرو شیرکەوہ) بەر لەوہش سزاو ئازارێکیان ھەیە، واتە: بەر لە ھاى ئاخىر زەمان، یان بەر لە سزای پۆژى دواىش، سزاو ئازارى دیکەیان ھەیە، کە مەبەست پێى ئەو ئازارو ناپەھەتییانەى کە لە ژانیاندا دینە پێیان، لە نەخۆشى و ناخۆشى و گرفتاریى، یاخود ئەو ھەپەشەیکە لێیان، کە بەر لە ھاى ئاخىر زەمان و قیامەتیش، ئەوانە بە دەستى ئەھلى ئیمان تووشى سزا دین و، ئاماژەى بۆ جەنگى بەدرو پووبەروو بوونەوہکانى دیکە.

﴿وَلَكِنْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ﴾، بەلام زۆربەیان نازانن، یانى: ھەندیکیان بەدُنیاى زانیوانە کە موھەممەد ﷺ پێغەمبەرى خواىەو، ئەو ھەپەشانەى لێیان دەکات، پۆژیک دى، تووشى دەردى خوڤان دەبن، چ بە نسبەت پۆژى دواىەو، چ بە نسبەت دنیاىەو، ھەندیکیان دەستیان ھەر لەسەر دلیان بوو، بەلام کەللەپەقى و عینادى و بەرژەوہندییە ناھەرعییەکانیان دەست و پێیان بەستوون، بۆیە برۆیان نەھیناوە، بۆیەش دەفەرموى: زۆربەیان نازانن، چونکە ھەندیکیان ھەر زانیوانە کە ئەو پێیە پووجەى ئەوانى لەسەرن، بى سەرەنجامەو، ئەوہى موھەممەد ﷺ دەیفەرموى، ئاکام و سەرەنجامى خیرى ھەیە، لە دنیاو دواپۆژدا.

لە کۆتایى دا خوا بە پێغەمبەر دەفەرموى: ﴿وَاصِرٌ لِّحُكْمِ رَبِّكَ﴾، خۆت رابگرە بۆ بریارى پەرورەدگارت، یان بۆ دادوەرى کردنى پەرورەدگارت، ھەتا دى، یان ئەو بەرنامەى پەرورەدگارت بۆى دانای، خۆت لەسەر رابگرەو پشوو درێژ بە، ﴿فَإِنَّكَ بِأَعْيُنِنَا﴾، بە دُنیاى تۆ لە ژێر چاودێرى ئیمەداى، تۆ بە چاوەکانى ئیمەى، یانى: لە ژێر چاودێرى ئیمەداى و ئاگامان لیتەو دەتپاریژن، ﴿وَسَيَجْجِدُكَ رَبُّكَ حِينَ نَقُومُ﴾، بەستاییش کردنەوہش پەرورەدگارت بە پاک بگرە،

له کاتیکدا هه‌لده‌ستی، له مه‌جلیس هه‌لده‌ستی، یاخود له خه‌و هه‌لده‌ستی، هه‌ردووک واتایه‌که‌ی هه‌ن، به‌لام زیاتر وا پیده‌چئ مه‌به‌ست پئی له کاتی له خه‌و هه‌لسان بئ.

﴿وَمِنَ اللَّيْلِ فَسَبِّحْهُ وَإِدْبَرَ النُّجُومِ﴾، ههروهه ها له شهویشدا پهروهردگارت به پاک بگره (و ستایشی بکه و یادی بکه) ﴿وَإِدْبَرَ النُّجُومِ﴾، ههروهه ها له کاتی ئاوا بوونی ئهستیرهکانیشدا، کاتییک ئهستیرهکان ون و په نهان ده بن، به هوئی ده رکه وتئی تیشکی خوړه وه ئهستیرهکان دیار نامینن، واته: که ده کهویه نیو پوژیش، دیسان پهروهردگارت به پاک بگره و ستایشی بکه، یانی: به شه و پوژ سهرگرمی به پاکگرتن و ستایشکردنی پهروهردگارت به و، سهرگرمی به ندایه تی بو خوا کردن و په رستن به، ئاهه وه وزه و توانایه کت ده داتئ که خوړاگر بی، له سهرئه وراسته رییه ی خوا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ**.

خوای په‌روه‌ردگار ئیمه‌ش ته‌و‌ف‌ی‌ق بدات و، یارمه‌تیمان بدات که به‌ه‌و‌ی به‌ندایه‌تی باش ب‌و‌ کردنی و، به‌ پاک‌گرتنی و ستایش ب‌و‌ کردنی و، هه‌میشه یاد‌کردنیه‌وه، له‌ شه‌و و پ‌و‌ژاندا، د‌ل و ده‌روومان به‌ه‌یز و پ‌ر وزه‌و توانا ب‌ی و، خ‌و‌را‌گرین له‌سه‌ر ر‌اس‌ته‌ ر‌ی‌ی خوا.

مه‌سه‌له گرنه‌گه‌کان

مه‌سه‌له‌ی یه‌که‌م:

فه‌رمان‌کردنی خوا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ**، به پی‌یغه‌مبه‌ره‌که‌ی موحه‌ممهد **﴿۲۹﴾** که له‌سه‌ر بیرخستنه‌وه‌و ئاموژگاریی کردنی خو‌ی به‌رده‌وام بی و، نه فالچییه‌و، نه شیته‌و، نه شاعیره، وه‌ک ناحه‌زانی ده‌لین و، ئه‌و قسانه‌یان له عه‌قله‌وه‌ نایه‌ن، به‌ل‌کو به‌ره‌می له خوا یا‌خیی بوونیانن، هه‌روه‌ها که ده‌لین: موحه‌ممهد **﴿۳۰﴾** خو‌ی قورئانی هه‌لبه‌ستوه، راست ناکه‌ن، ئه‌گه‌ر راست ده‌که‌ن، با ئه‌وانیش وینه‌ی ئه‌وه‌فرمایشته‌ی خوا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** بینن، چونکه موحه‌ممهدیش **﴿۳۱﴾** مرو‌فیکه‌وه‌ک ئه‌وان و ئه‌گه‌ر ئه‌م قورئانه، قسه‌ی خو‌ی بی، ئه‌وانیش مرو‌فن و، ده‌توانن قسه‌ی وه‌ک وی بکه‌ن، به‌لام ئه‌گه‌ر وه‌ک موحه‌ممهد **﴿۳۲﴾** ده‌فه‌رمو‌ی: فه‌رمایشتی خوا بی، بی‌جگه له خوا هیچ که‌س ناتوانی فه‌رمایشتی وه‌ک هی خوا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** بفه‌رمو‌ی:

خوا ده‌فه‌رمو‌ی: **﴿فَذَكِّرْ فَمَا أَنْتَ بِنِعْمَةِ رَبِّكَ بِكَاهِنٍ وَلَا مَجْنُونٍ﴾ (۲۹)** أَمْ يَقُولُونَ
شَاعِرٌ تَرْبِصُ بِهِ، رَبِّ الْمُنُونِ **﴿۳۰﴾** قُلْ تَرَبَّصُوا فَإِنِّي مَعَكُمْ مِنَ الْمَرِصِينَ **﴿۳۱﴾** أَمْ تَأْمُرُهُمْ أَهْلُكُمْ
بِهَذَا أَمْ هُمْ قَوْمٌ طَاعُونَ **﴿۳۲﴾** أَمْ يَقُولُونَ نَقُولُهُ، بَلْ لَا يُؤْمِنُونَ **﴿۳۳﴾** فَلْيَأْتُوا بِحَدِيثٍ مِثْلِهِ إِنْ كَانُوا
صَادِقِينَ **﴿۳۴﴾**

شیکردنه‌وه‌ی ئه‌م ئایه‌تانه، له ده‌برگه‌دا:

(۱)- **﴿فَذَكِّرْ فَمَا أَنْتَ بِنِعْمَةِ رَبِّكَ بِكَاهِنٍ وَلَا مَجْنُونٍ﴾**، بیریان بخه‌وه تو به‌هو‌ی چاکه‌ی په‌روه‌ردگارته‌وه نه‌کاهینی و نه‌شیت. (دُم وَاَسْتَمِرَّ عَلَى التَّذْكِيرِ، وَاثْبُتْ عَلَى مَا أَنْتَ عَلَيْهِ مِنَ الْوَعْظِ وَالتَّذْكِيرِ)، به‌رده‌وام و پشوو درێژبه، له‌سه‌ر بیرخستنه‌وه‌و، چه‌سپاو به له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی تو‌ی له‌سه‌ری، له ئاموژگاریی کردن و بیرخستنه‌وه، واته:

بیرخستنه وهی راستیییه کان بو ئهو خه لکه، ﴿فَمَا أَنْتَ بِنِعْمَتِ رَبِّكَ بِكَاهِنٍ وَلَا مَجْنُونٍ﴾، تو به هوئی چاکه ی پهروه ردگارتته وه، نه فالچی و نه شیتیشی، که دهفه رموی: ﴿فَذَكِّرْ﴾، ئەم (ف)ه، ﴿فَاءُ التَّفْرِيعِ﴾ ی پی ده لێن، واته: مادام حال بهو شیویه به بی، که له رابردوودا باسکرا، که واته: تو یادیان بخه وهو بیریان بخه وهو، بهرده وامبه له سه ر بیرخستنه وهی خو ت و، به دلنیا یی به هوئی چاکه ی پهروه ردگارتته وه {که بریتیه له پی به خشرانی پله ی پیغه مبه رایه تی} نه فالچی و نه شیتیشی.

پسته ی: ﴿فَمَا أَنْتَ بِنِعْمَتِ رَبِّكَ بِكَاهِنٍ وَلَا مَجْنُونٍ﴾، تو به هوئی چاکه ی پهروه ردگارتته وه، نه فالچی و نه شیتی، زانایان چوار واتایان بو لیکداونه وه:

۱- ﴿فَمَا أَنْتَ بِنِعْمَتِ رَبِّكَ﴾، ده لێن: (ب)ه که، ﴿مُتَعَلِّقٌ بِمَحْذُوفٍ هُوَ حَالٌ﴾، ئەم (ب) ایه په یوه سته به شتیکی قرتینراوه و که ده بیته حال، یانی: ﴿مَا أَنْتَ مُتَلَبِّسًا بِنِعْمَةِ رَبِّكَ الَّتِي أَنْعَمَ بِهَا عَلَيْكَ، مِنْ رَجَاحَةِ الْعَقْلِ وَالنُّبُوَّةِ، بِكَاهِنٍ وَلَا مَجْنُونٍ﴾، واته: تو له حالیکدا که به هره مه ندی له چاکه ی پهروه ردگارت و به تو ی به خشیوه له تیر و ته واوی له عه قلداو، له پله ی پیغه مبه رایه تی، نه فالچی و نه شیتیشی.

۲- ﴿مَا أَنْتَ فِي حَالٍ إِذْكَارِكَ بِنِعْمَةِ رَبِّكَ بِكَاهِنٍ، وَلَا مَجْنُونٍ﴾، تو له حالیکدا که چاکه ی پهروه ردگارتیان بو باس ده که ی و ده یخه یه وه یادیان، که بریتیه له په یامی خوا، نه فالچی و نه شیتیشی.

۳- ﴿إِنْتَفَى عَنْكَ الْكَهَانَةُ وَالْجُنُونُ بِسَبَبِ نِعْمَةِ اللَّهِ عَلَيْكَ﴾، هه ر کام له فالچییه تی و شیتی له تو دا لاچوون، به هوئی چاکه ی پهروه ردگارتته وه له سه رت.

۴- ﴿فَمَا أَنْتَ بِنِعْمَتِ رَبِّكَ﴾، (ب) بو سوینده، وه ک: ﴿وَاللَّهُ، بِاللَّهِ، تَالِهِ، مَا أَنْتَ بِنِعْمَةِ رَبِّكَ﴾، سویند به چاکه ی پهروه ردگارت، تو نه فالچی و، نه شیتی.

هه ر چوار واتیه که ش ری ک و گونجاون و ئەمه (الشوکانی)، له (فتح القدير) ه که ی خویدا هی ناونی^(۱).

(کَاهِن)، وهک: (راغیبی ئهسفههانی)، دهلئ: کاهین ئهوهیه که ههوال دهات به شتی په نهانی رابردوو، بهلام (عَرَّاف)، ئهوهیه که ههوال دهات به شتی په نهانی داهاتوو، بهلام له بهکارهینانی قورئاندا کاهین ئهوه کهسهیه واده خاته وههم و زهینی خه لکهوه که په نهان دهزانئ، بهبئ وهحیی، چ ئهوه په نهان په یوه ندیی هه بئ به رابردوووه یان به داهاتوووه، چونکه خوا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** باسی (کَاهِن) و (عَرَّاف) ی نه کردوه، به لکو هه ر باسی (کَاهِن) ی کردوه، که هانه هه بووه له کاتی خویداو، کاهینه کان ههم باسی داهاتووشیان کردوه، ههم باسی رابردووشیان کردوه، ئنجا ئهوان که تۆمهتی کاهینی و فالچییه تییان پالداوه ته لای پیغه مبه ر **لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ**، له بهر ئهوه بووه، که ئهوه قورئانه ی خویندووویهتی، ههم باسی رابردووی تیدا هه بووه و باسی گهلانی رابردوو، ههم باسی داهاتووشی تیدا هه بووه، که ئاخیر زه مان و پوژی دوایی دئ و سزا و پاداشت، باسی هه ردوویکیانی تیدا هه بووه، بویه گوتوو یانه: کاهینه، واته، فالچییه وهوالده ری که به نادیار، وهک ئهوه کاهینه نه ی ناسیویانن، که دروو ده له سه ی زوریان بو خه لک کردوه و، کلایان له سه ری خه لک ناوه و به دلنیایی ساده یی خه لکیان ئیستیغلال کردوه، ئهوه جوړه که سانه له م پوژگاره ی ئیستای ئیمه شدا هه ر هه ن، که چ له بواری ته ندروستییداو، چ له بواری بهخت و چاره نووسداو، چ له بواری دیکه دا، قسه ده که ن، بئ ئهوه ی قسه که یان پشت ئه ستوو ر بئ، به به لگه یه کی زانستی، که له پئی عه قل و هو ش و ههسته کانه وه ده زانری، یاخود به به لگه یه کی نه قلی، که ده بئ له وه حیی ساغ و بئ خلته وه سه رچاوه بگری.

هه لبه ته که تۆمه تی شیتیان پالداوه ته لای پیغه مبه ری خوا **لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ**، له راستیدا ئهوه شیتیه، تۆمه تی شیتی پال بدریته لای پیغه مبه ری خاته م **لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ**، که له عه قل و تیگه یشتندا له لووتکه دا بووه، هه موو پیغه مبه ران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) عاقلترینی خه لکی پوژگاری خو یان بوون، پاکترین و چاکترین و په وشت به رزترینی خه لکی پوژگاری خو یان بوون، ته نانه ت پی ش ئه وه ی خوا هه لیشیا نبزیری به

پێغه‌مبەر، بە‌لام دواى ئە‌وه‌ش که‌ خواى په‌روه‌ردگار به‌هره‌مه‌ندى کردوون له‌ وه‌حی و پێغه‌مبهرایه‌تیی، بێگومان هه‌م عه‌قله‌که‌یان زیادی کردوه‌و، هه‌م عیلمه‌که‌یان و، هه‌م په‌وه‌شته‌که‌یان و، هه‌م پاکیی و چاکیه‌که‌یان.

(۲) - ﴿أَمْ يَقُولُونَ شَاعِرٌ﴾، یان ئایا ده‌لێن: شاعیرێکه‌، شاعیریش ئه‌وانه‌ بوون که‌ شیعوو هه‌ندراوه‌یان گوته‌.

(۳) - ﴿تَرْبِصْ بِهِ رَبِّ السَّمُونِ﴾، چاوه‌پێی بو ده‌که‌ین، به‌‌لای پوژگاری به‌سه‌ر بێ، یاخود چاوه‌پێی ده‌که‌ین پرووداوی مه‌رگی بێته‌ سه‌رێ، (رَبِّ)، له‌ عه‌بدوللای کورێ عه‌به‌باسه‌وه‌ (خوا له‌ خۆی و بابی پازی بێ)، هاته‌وه‌ که‌ گوته‌وه‌یه‌تی: (رَبِّ فِي الْقُرْآنِ شَكٌّ، إِلَّا مَكَانًا وَاحِدًا فِي الطُّورِ رَبِّ السَّمُونِ)، واته‌: وشه‌ی (رَبِّ): له‌ قورئاندا هه‌مووی به‌ مانای دوو دلییه‌، جگه‌ له‌ شوینیك له‌ (الطور) دا.

(ظَنَ) به‌ مانای گومانه‌، به‌‌لام (شَكَّ) به‌ مانای دوو دلییه‌، دوو دلییش ئه‌وه‌یه‌ له‌ نێو قه‌ده‌ی بوه‌ستێ و به‌ هیچ لایاندا نه‌که‌وێ، (ظَنَ) ئه‌وه‌یه‌ به‌ لایاندا بکه‌وێ، لای بوونی ئه‌وه‌ شته‌، یان لای نه‌بوونی، عه‌بدوللای کورێ عه‌به‌باس (خوا له‌ خۆی و بابی پازی بێ)، ده‌لێ: وشه‌ی (رَبِّ) له‌ هه‌موو قورئاندا به‌ مانای دوو دلیی به‌کارهاته‌وه‌، ته‌نیا له‌ یه‌ک شوین له‌ قورئاندا به‌ مانای پرووداوی مه‌رگ، یاخود پرووداوی پوژگار به‌کارهاته‌وه‌، که‌ بریتیه‌ له‌ ﴿تَرْبِصْ بِهِ رَبِّ السَّمُونِ﴾ (رَبِّ السَّمُونِ): (حَوَادِثُ الدَّهْرِ، صُرُوفُ الدَّهْرِ، نَتَتِظَرُ بِهِ الْحَوَادِثُ فَيَمُوتُ كَمَا مَاتَ غَيْرُهُ)، کاره‌سات و پێشهاته‌کانی پوژگاری بو چاوه‌پێی ده‌که‌ین و ده‌مری، وه‌ک چوون ئه‌وانی دیکه‌ی پێشتریش مردوون، له‌ شاعیره‌کان، (السَّمُونِ) هه‌م به‌ مانای پوژگار (دَّهْرِ)، هاته‌وه‌، هه‌م به‌ مانای مردنیش.

(۴) - ﴿قُلْ تَرَبَّصُوا فَإِنِّي مَعَكُمْ مِنَ الْمُرَبِّصِينَ﴾، بلی: چاوه‌پێی بن، منیش له‌گه‌ڵ ئێوه‌دا له‌ چاوه‌پوانانم، واته‌: ئێوه‌ چاوه‌پێی مردن و له‌ به‌هینچوونی من بن، منیش چاوه‌پێی مردن و فه‌وتانی ئێوه‌م و، دلنایام که‌ سه‌ره‌نجامی چاک بو من و بو شوینکه‌وتووایم و بو

په یامه کهم ده بی، ئیوهش بهشتان ته نیا له بهینچوون و سهرنگووم بوون و پرسوایی و، شهرمه زاری دنیو دواوژه، که هر واش دهرچوو، ئنجا ئهمه بو خوی ئیعجازیکی میژووویه له قورئاندا، که له زور شویندا هاتوه، چونکه کهسیک هر له سهره تاوه که ئه گهری هه بووه بکوژری یان په نهانکوژ بکری، یاخود بهمردنی ئاسایی مری، یان به لای به سهر بی، کهچی لهو سهره تایه وه زور به دلنیا یی و پشتنه ستوورانه، بلای: سهره نجامی چاک بو منه، چاوه ری بن، منیش چاوه رییم و سهرکه وتن، بو په یامه کهمهو، له بهینچوون و شهرمه زارییش بو ئیوهیه، ئاوا به له خوڤرادی تووی قسه بکات! به دلنیا یی ئه گهر پشت به خوا به ستوو نه بی و، له خواوه قسه نه کات و، له خواوه دلنیا نه کرابیتهوه، ناتوانی قسه ی وا بکات.

وشه ی (أَمْ)، که دهفه رموی: ﴿أَمْ يَقُولُونَ شَاعِرٌ نَّتَرَبَّصُ بِهِ رَبِّبِ الْمُنُونِ﴾، که لهم ئایه تانه دا پازده (۱۵) جاران دووباره بوتهوه، وهک پیشتریش گوتوو مانه، زانیان به چوار واتیان هیئاویانه:

۱- هه ندیکیان گوتوو یانه: (أَمْ)، لی ره دا ههم به مانای ههمزه ی پرسیارکردن (هَمَزَة الْإِسْتِفْهَام) و ههم به مانای (بَلْ ه)، (بَلْ الْإِسْتِدْرَاكِیَّة)، به مانای (ئایا)، به مانای (به لکو)، هه ردووکیان پیکه وه، که دهفه رموی: (أَمْ يَقُولُونَ)، یانی: (بَلْ أَيْقُولُونَ)، به لکو ئایا ده لئین؟

۲- هه ندیک گوتوو یانه: ته نیا به مانای (بَلْ ه)، واته: به لکو (أَمْ يَقُولُونَ)، یانی: به لکو ده لئین.

۳- هه ندیکیان گوتوو یانه: به مانای پرسیارکردنه، (أَمْ يَقُولُونَ)، یانی: ئایا ده لئین؟ (خلیل بن أحمد الفراهیدی) رای وابوو.

۴- سیه وه یهیی گوتوو یه تی: (لِخُرُوجٍ مِنْ كَلَامٍ إِلَى كَلَامٍ آخَرٍ)، گوتوو یه تی: (أَمْ)، لی ره دا ته نیا بو ئه وه یه قسه یه کت کردوه له وه وه ده گوازیه وه بو قسه یه کی دیکه، ئهم چوار رایه هه و په نگه هه چواریشیان، هه کامیکیان له حال و مه قامی خویدا راست

بی، واتہ: وشہی (اُم)، کہ خوا **سَمِعْنَا الْحَمْدَ الرَّحْمَ** بہ کاری ہیٰناوہ، جاری وایہ: بہ مانای ہمہ مزہی
پرسیار کردن و بہ لَکو (بَلْ) یش بی و، جاری وایہ تہ نیا بہ مانای (بہ لَکو) یہ، جاری
وایہ تہ نیا بہ واتای (ثایا) ی پرسیار کردندو، جاری واش ہہ یہ بوؑ ٹو گواستنہ وہ یہ لہ
قسہ یہ کہوہ بو قسہ یہ کی دیکہ، و ہک شارہ زایان و پسپورانی زمانی عہ پرہ بیی گوتوو یانہ.

۵- ﴿ اَمْ تَأْمُرُهُمْ اٰھْلُکُمْ بِہَذَا ﴾، (خوا دہ فہ رموی): ثایا عہ قَلَّہ کانیان فہرمانیان بہوہ
پیدہ کہن؟ یانی: (بَلْ اَتَأْمُرُهُمْ عَقُوْلُهُمْ بِہَذَا الْکَلَامِ الْمُتَنَاقِضِ)، بہ لَکو ثایا عہ قَلَّہ کانیان
کہ فہرمانیان پیدہ کہن، بہو قسہ تی کھَل و پیکھَل و ڈڑیہ کانہ؟ چونکہ ٹہ گہر شاعیر
بی، چوَن شیتہو، ٹہ گہر فالچی بی، چوَن شیتہ، ٹو قسانہ ہمہ موویان یہ کدی
ہہ لَدوہوہ شیتہوہو ڈڑیہ کن، ٹنجا ثایا ٹو قسانہ یان لہ عہ قَلَّ یانہوہ سہرچاوہ دہ گرن
و عہ قَلَّ یان بہوہ فہرمانیان پیدہ کات؟ ٹاشکراشہ قسہ لہ بارہوہ کراوانی، کہ ٹہم ٹایہ تہ
موبارہ کانہ قسہ یان لہ بارہوہ دہ کہن، بہ پلہ ی یہ کہم کافرہ کانی پوژگاری پیغہ مہبری
کوٹابی بوون، لہ ہوژی قورہ یش پیش ہمہ مووان، قورہ یشیش خویان زور بہ خواوہن
عہ قَلَّ و ہوَش و رہوانبیژی و بالادہ سستی زانیوہ، بہ تایبہ ت لہ بواری عہ قَلَّ و
تیگہ یشتن و قسہ زانیی و قسہ نہستہ قییدا، واتہ: ٹہوان کہ لافی ٹہوہ لیڈہ دہن عہ قَلَّ
و ہوَش کی بہ ہیژیان ہہ یہ، ثایا عہ قَلَّہ کانیان فہرمانیان بہوہ پیدہ کہن، ٹہو جوړہ
قسانہ بکہن، کہ ہہر کامیکیان ڈڑی ٹہوی دیکہ یہ؟

۶- ﴿ اَمْ هُمْ قَوْمٌ طٰغَوْنَ ﴾، بہ لَکو ٹہوان، کوْمہ لیکی یاخیین، یانی: (بَلْ تَجَاوَزُوا الْحَدَّ
فِي الطُّغْيَانِ وَالْعِنَادِ، فَقَالُوا مَا قَالُوا)، بہ لَکو سنوور شکینییان کردوہ لہ یاخییبوون
و کہللہ پرہ قیی و نہسہ لماندننا، بو یہ ٹہوہ یان گوتوہ کہ گوتوو یانہ، ہہندیک لہ
زانایان گوتوو یانہ: ٹہم قسانہ گواستنہوہن لہ قسہ یہ کہوہ بو قسہ یہ کی دیکہ،
لہ گہَل پرسیار کردندا، ہہروہک چہمک واتای (اُم) ی دابراو (اُمِ الْمُنْقِطِعَةِ)، کہ بہ
مانای (پرسیار کردن) و بہ مانای (بہ لَکو) یہ، ٹہوہ دہ گہ یہ نی کہ ٹہو قسانہ، ہہر
کامیکی دواتر، لہوہی پیشتر ناقولتر و نہگونجاوترہو، کہللہ پرہ قیی زیاتریشی تیدایہ.

(۷) - ﴿أَمْ يَقُولُونَ نَقُولُهُ﴾، یان ئایا ده لَین: هه لَیبه ستوه، وهک له جِیی دیکه دا ده فه رموی: ﴿أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَيْنَاهُ﴾ یونس، ئایا ده لَین: هه لَیبه ستوه (به ناوی خواوه)؟ (تَقُولُ)، ئه وه یه قسه به ناوی که سیکه وه بکری، (التَقُولُ: نِسْبَةُ كَلَامٍ إِلَى أَحَدٍ لَمْ يَقُلْهُ، وَيَتَعَدَّى إِلَى الْكَلَامِ بِنَفْسِهِ، وَيَتَعَدَّى إِلَى مَنْ يُنْسَبُ إِلَيْهِ بِحَرْفِ «عَلَى»، قَالَ تَعَالَى: ﴿وَلَوْ نَقُولُ عَلَيْنَا بَعْضُ الْأَقَاوِيلِ﴾ (۴۴) الحاقه، وَضَمِيرُ «تَقُولُهُ» عَائِدٌ إِلَى الْقُرْآنِ الْمَفْهُومِ مِنَ الْمَقَامِ).

واته: (تَقُولُ)، بریتیه له وه که قسه یه ک پال بدریته لای که سیک که نه یگوتبی، ننجنا (تَقُولُ الْكَلَامِ)، هه ر بۆ خوی ته عه ددا ده کات و به رکار ده خوازی، بی ئه وه ی پیتیکی دیکه به کار بی، به لام ته گهر بویستری ئهم (قسه به ده م هه لَبه ستنه و) ه، پال بدریته لای که سیک، به پیتی (عَلَى)، به رکار ده خوازی، وهک ده فه رموی: ﴿وَلَوْ نَقُولُ عَلَيْنَا بَعْضُ الْأَقَاوِيلِ﴾ (۴۴) الحاقه، ته گهر به ناوی ئیمه وه هه ندی قسه ی هه لَبه ستبانه، ﴿لَاخْذَنَا مِنْهُ بِالْيَمِينِ﴾ (۴۵) ثُمَّ لَقَطَعْنَا مِنْهُ الْوَتِينَ (۴۶) الحاقه، قوئی راستیمان ده گرت، دواپی ره گی ملیمان ده په راند، ﴿فَمَا مِنْكُمْ مِنْ أَحَدٍ عَنْهُ حَاجِزِينَ﴾ (۴۷) الحاقه، هیچ کام له ئیوه ش نه یده توانی ریگر بی و به رگری لی بکات. که ده فه رموی: (تَقُولُهُ) ئهم (ه) ی سه ر (تَقُولُهُ)، راناویکه ده چیته وه بۆ قورئان که له ره ووت ده فامریته وه، ته گهرنا پیشی له م رستانه دا باسی قورئان نه کراوه، به لام له ره ووت ده فامریته وه که مه به ست پیی قورئانه و، ئه وه ش له قورئاندا زوره، که خوا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** جارێ باسی شتیکی نه کردوه، به لام راناویک به کار ده هیتری ده چیته وه بۆ ئه و شته ی پیشتر باس نه کراوه، به لام به سیاق و سه ليقه ده زانری که مه به ست پیی ئه وه، چونکه ئه وه ی که پیغه مبه ری ﴿﴾ پی تۆمه تبار کراوه، هه ر ئه وه بووه که قورئانی له خویه وه گوتوه وه هه لَبه ستوه، به ناوی خواوه، بۆیه ده زانین که ده گوتری: ئه وه ی هه لَیبه ستوه، مه به ست پیی قورئانه.

(۸) - ﴿بَلْ لَا يُؤْمِنُونَ﴾، واته: به لکو (ئهو قسانه بۆیه ده کهن، چونکه) بروا ناهینن، یانی: نایانه وێ بروا بینن، بۆیه ئه و قسانه ده کهن، وهک پاساو دانه وه ی هه لویستی خویان و، بیانوو هیئانه وه بۆ بروا نه هیئانیان.

۹- ﴿فَلْيَأْتُوا بِحَدِيثٍ مِّثْلِهِ إِنْ كَانُوا صَادِقِينَ﴾، ئەگەر نا ئەگەر لە راستان، با قسەیه کی وهک ئەو (قورئانه) بێنن، که ده لێن: قورئان موحه ممهد ﷺ به ناوی خواوه هه لێبه ستوه، با ئەوانیش قسەیه کی ئاوا بکهن، ئەگەر راست ده کهن، ئەوانیش کهس دهستی نه گرتوون و ئەوانیش مروفن، وهک موحه ممهد ﷺ و، خوشیان بهوی نادهن و، پێیان وایه لهو ژیرترن و، قسه زانترن و، به تواناترن، چونکه په خه نیهان ده گرت دهیانگوت: ﴿أَهَذَا الَّذِي بَعَثَ اللَّهُ رَسُولًا﴾ (۴۱) الفرقان، واته: ئا ئەوهیه خوا کردوو یهتی به پیغه مبهه ﷺ؟! حاشای مه قامی به رزی پیغه مبهه ﷺ، ئنجا ئەگەر خوێان بهوی نادهن و، خوێان پێ لهو گرنگترو به تواناتره، ئەگەر راست ده کهن موحه ممهد ﷺ ئەو قسەیه ی هه لێبه ستوه، با ئەوانیش قسەیه کی وا بێنن، به لام راست ناکهن.

کهواته: له کوێ ئەم شهش ئایه ته دا، خوا ﷻ چوار تۆمه تی بێ پروایانی خسته پروو، که بو پیغه مبهه ی خاته میان کردوون:

یه که میان: فالچییه تی.

دووهم: شیتیه تی.

سییه م: شاعیری.

چوارهم: گوايه خوێ قورئانی هه لێبه ستوه.

خواش ﷻ بهر په رچی هه ر کام لهو چوار تۆمه ته ی داوه ته وهو، هه ر چواری هه لوه شان دوو نه وه:

أ و ب - به نسبت ئەوه وه که تۆمه تباریان کردوه به وهی فالچییه و له خووه قسه ی په نهان ده کات، له باره ی رابردوو و داهاتوو وهو، شیته، خوا ﷻ به وه بهر په چی ئەو دوو تۆمه ته یانی داوه ته وه که ده فه رموێ: ﴿فَمَا أَنْتَ بِنِعْمَتِ رَبِّكَ بِكَاهِنٍ وَلَا مَجْنُونٍ﴾، واته: تو به هوێ چاکه ی په روه ردگار ته وه (که پیغه مبهه رایه تییه) فالچی و شیت نی. که سیک خوا بیکاته پیغه مبهه رو وه حیی بو بنیری، ناگونجی نه فالچی بێ و، نه شیتیش بێ.

د- به نسبت توّمه‌تی چواره‌مه‌وه‌ش که گوتووایانه: (تَقْوَلَهُ)، به ناوی خواوه
 هه‌لّیه‌ستوهو گوتوویه‌تی، خوا به‌وه به‌ریه‌رچیان ده‌داته‌وه: ﴿فَلْيَأْتُوا بِحَدِيثٍ مِّثْلِهِ﴾
 ﴿إِنْ كَانُوا صَادِقِينَ﴾ ۳۴، با ئه‌وانیش قسه‌یه‌کی وه‌ک قورئان بّینن، ئه‌گهر راست
 ده‌که‌ن موحه‌مه‌د به‌ ناوی خواوه هه‌لّیه‌ستوه، با ئه‌وانیش قسه‌یه‌کی وا بکه‌ن،
 وه‌ک قورئان بّی، به‌لام به‌دلّنیایی ناتوانن، بۆیه با دلّنیابن که ئه‌و توّمه‌ته‌شیان بّی
 بنه‌مايه‌و ئه‌و تیره‌شیان نیشانه‌ی نه‌بیکه‌ا.

مەسەلەى دووهم:

خستنه پرووى يازده (۱۱) بىرۆكەى پووچى كافرەكان بەبى بەرپەرچدانەوہيان، چونكە تەنيا بە خستنه پروويان، پووچەلبيان ديارە، ئەو يازدە بىرۆكە پووچەى كافرەكانيش ئەمانەن:

- ۱- دروستکردنيان بەبى ھۆكار، يان بەبى بەديھيئەنەر.
- ۲- يان خويان بەديھيئەنەر بن.
- ۳- بەديھيئەنەرى گەردوون بن.
- ۴- خەزىنەكانى خويان لە لابن.
- ۵- بالادەست بن بەسەر ھەموو شتەكدا.
- ۶- پەيزەى چوونە ئاسمانيان لەلا بى، ھەوالى ناديار لە ئاسمانەوہ بيئن.
- ۷- خوا كچى ھەبن، بەلام ئەوان كوپيان ھەبن.
- ۸- موخەممەد ﷺ كرىيان لى داوا بكات، كرىيەك كە بارگرايى بى بويان و نەيتوانن.
- ۹- ئەوان پەنھانبزانن و بينووسن لەلای خويان.
- ۱۰- ئەوان لە پيلان گيران بن و، بيانەوئى پيلان بگيرن.
- ۱۱- جگە لە خوا پەرستراوئىكى دىكەيان ھەبى.

خوا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** ئەم يازدە بىرۆكە پووچەى بىپروايان دەخاتە پروو، بى ئەوہى بەرپەچى ھىچ كامىكيان بداتەوہ، چونكە ھەندىك بىرۆكە كە پووچەلەو بى بنەمايە، ھەر خستنه پرووى بىرۆكەكە بۆ خوئى، بەرپەرچ دانەوہيەتى:

خوا دەفەرموئى: ﴿أَمْ خُلِقُوا مِنْ غَيْرِ شَيْءٍ أَمْ هُمْ الْخَالِقُونَ﴾ (۳۵) ﴿أَمْ خَلَقُوا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ﴾ (۳۶) ﴿أَمْ عِنْدَهُمْ خَزَائِنُ رَبِّكَ أَمْ هُمُ الْمُصِيطِرُونَ﴾ (۳۷) ﴿أَمْ لَهُمْ سُلَّمٌ يَسْتَمِعُونَ فِيهِ فَلْيَأْتِ مُسْتَمِعُهُمْ بِسُلْطَانٍ مُبِينٍ﴾ (۳۸) ﴿أَمْ لَهُ الْآبَتَاتُ وَلَكُمُ الْآبَنُونَ﴾ (۳۹) ﴿أَمْ تَسْأَلُهُمْ أَجْرًا فَهُمْ

مِنْ مَّغْرَمٍ مُّثْقَلُونَ ﴿٤٠﴾ أَمْ عِنْدَهُمُ الْغَيْبُ فَهُمْ يَكْتُمُونَ ﴿٤١﴾ أَمْ يُرِيدُونَ كَيْدًا فَالَّذِينَ كَفَرُوا هُمُ الْمَكِيدُونَ ﴿٤٢﴾ أَمْ لَهُمْ إِلَهٌ غَيْرُ اللَّهِ سُبْحَانَ اللَّهِ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٤٣﴾

شیگردنه‌وهی ئەم ئایەتانه، له شازده برگه‌دا:

۱- ﴿أَمْ خُلِقُوا مِنْ غَيْرِ شَيْءٍ﴾، یان ئایا، ئەوانه بێ شتێک وه‌دییه‌نراون و دروستکراون؟ ته‌عبیری: (مِنْ غَيْرِ شَيْءٍ)، زانا یان سێ واتایان بۆ لیکداونه‌وه:

أ- (مِنْ غَيْرِ خَالِقٍ)، ئایا به‌ بێ به‌دییه‌نهر هاتوونه دی و، هیه‌نراونه دی؟

ب- (مِنْ غَيْرِ آبَاءٍ وَأُمَّهَاتٍ)، ئایا ئەوانه به‌بێ باب و دایک په‌یدا بوون؟

ج- (لِغَيْرِ شَيْءٍ)، ئایا ئەوانه بێ حیکمه‌ت هیه‌نراونه دی؟ وه‌ک عه‌ره‌ب ده‌لێن: (فَعَلْتُ كَذَا وَكَذَا لِغَيْرِ شَيْءٍ)، واته: به‌بێ ئەوه‌ی هیه‌چ مه‌به‌ستێکم هه‌بێ و هیه‌چ حیکمه‌تێک هه‌بێ له‌ کاره‌که‌مدا.

به‌لام ئەوه‌ی زیاتر دێته‌ زه‌ینه‌وه‌ ئەوه‌یه: (مِنْ غَيْرِ خَالِقٍ)، ﴿أَمْ خُلِقُوا مِنْ غَيْرِ شَيْءٍ﴾، ئایا دروستکراون به‌بێ به‌دییه‌نهر؟ چونکه‌ دوا یی له‌ به‌رانبه‌ره‌که‌یدا ده‌فه‌رموێ:

۲- ﴿أَمْ هُمُ الْخَالِقُونَ﴾، یان ئەوان به‌دییه‌نهرن؟ واته: ئایا ئەوانه بێ به‌دییه‌نهر به‌دییه‌نراون، یان خۆیان به‌دییه‌نهری خۆیان، یاخود: ئایا ئەوانه بێ به‌دییه‌نهر دروستکراون، یاخود خۆیان به‌دییه‌نهری خۆیان و هه‌موو دروستکراوه‌کانی دیکه‌شن؟ ئێمه‌ دوا یی له‌ کورته‌ باسیک له‌ سێ سه‌رنجدا، زیاتر تیشک ده‌خه‌ینه‌ سه‌ر ئەم ئایه‌ته‌ موباره‌که‌و، ئەم ئایه‌ته‌ موباره‌که‌ به‌لگه‌یه‌کی زۆر ده‌مکوته‌که‌رو داندشکێنه‌ بۆ بیروۆکه‌ی ئیلحاد، وه‌ک له‌ مه‌وسووعه‌ی (درووشاوه‌یی ئیمان و پووجه‌لیی ئیلحاد، له‌به‌ر پۆشنایی زگماک و عه‌قل و زانست و وه‌حیی) دا قسه‌مان له‌باره‌وه‌ کردوه‌، هه‌روه‌ها له‌ هه‌ندیک له‌ کتێبه‌کانی دیکه‌ی خۆمان دا وه‌ک کتێبی (خواناسیی، ئایین، ئیمان) و مه‌وسووعه‌ی: (ئیمان و عه‌قیده‌ی ئیسلامیی) کتێبی دووه‌م.

(۳)- ﴿أَمْ خَلَقُوا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ﴾، یان ئایا ئەوان ئاسمانه کان و زهویان وه دیهینان؟
ئهم پرسیارکردنه پرسیارکردنی نکوولییلیکردنه، واته: ئەوان ئاسمان و زهویان وه دی
نه هینان و، خوشیان دان بهوه دادین.

(۴)- ﴿بَلْ لَا يُفْقِنُونَ﴾، به لکو ئەوانه دنیانین، زانیارییه کی دنیاکه ریان نیه، یانی: هوکاری
ئهو جوړه قسانه یان ئەوهیه، که زانیارییه کی دنیاکه ریان نیه له باره ی خواناسیهوه،
یاخود: له باره ی زیندووکرانهوه هاتنی پوژی دوایهوه دنیانین، ئهگه رنا ئهو جوړه
قسانه یان نه ده کردن، ئهو تۆمه تانه یان پال نه ده دانه لای پیغه مبهری خاتهم ﷺ.

(۵)- ﴿أَمْ عِنْدَهُمْ خَزَائِنُ رَيْكٍ﴾، یان ئایا ئەوان عه مبار و خه زینه کانی پهروه ردگارتیان
له لان؟ (الْخَزَائِنُ: جَمْعُ خَزِينَةٍ، وَهِيَ الْبَيْتُ، أَوِ الصُّنْدُوقُ الَّذِي تُخْزَنُ فِيهِ الْأَقْوَاتُ)،
(خَزَائِنُ) کۆی (خَزِينَةٌ)یه، که بریتیه لهو ژووره، یاخود صندوقه ی بژیوه کانی تیدا
هه لده گیرین، کاتی خو ی ناو بووه بو ئەوه، به کوردیی ده لین: عه مبار، خه زینه،
شوینی شت تیدا کو کردنهوه، یانی: ئایا عه مباره کانی پهروه ردگارتیان له لان، که هه موو
شتیک به دهستی ئەوان بی، ئنجا به که یفی خو یان بی: کی ده که نه پیغه مبهرو کی
ناکه نه پیغه مبهرو؟!

(۶)- ﴿أَمْ هُمُ الْمُصِيطِرُونَ﴾، یان ئایا ئەوان زال و ده سترۆیشتوون؟ (الْمُصِيطِرُونَ): به
دوو شیوه خویندراوه تهوه، به (ص)، (مُصِيطِرُونَ)و، به (س)، (مُصِيطِرُونَ)، (مُصِيطِر)،
(اسْمُ فَاعِلٍ مِنْ سَيْطَرَ، وَصَيْطَرَ: حَفِظَ وَتَسَلَّطَ)، (مُصِيطِر)، ناوی بکه ر له (سَيْطَرَ)و
(صَيْطَرَ)، یانی: پاراستی و خستیه ژیر رکیفی خو یهوه، که لیږه دا مه به ست ئەوهیه
(أَي: غَالِبُونَ عَلَى الْكُونِ، أَوْ قَاهِرُونَ مُتَجَبِّرُونَ عَلَى الْخَلْقِ)، زالن به سهر گه ردووندا،
یاخود خو سه پینن به سهر خه لک و ولاتدا، که بیگومان هیچ کامیان نین، واته: نه
به سهر گه ردووندا زالن و نه به سهر خه لکیشدا، به لئ ده توانن سته م و زولم بکه ن،
زله زله کانیان سته م بکه ن له خه لکه بی چاره که یان، به لام مانای ئەوه نیه به سهر
هه موو خه لکی دنیا دا زال و خاوه ن رکیفن.

ئنجا ده‌گوازیته‌وه بو بیرۆکه‌یه‌کی دیکه‌ی پووچیان و ده‌فه‌رموئ:

(۷) - ﴿أَمْ لَهُمْ سُلَّمٌ يَسْتَمْعُونَ فِيهِ﴾، یان ئایا ئەوانه په‌یژه‌یه‌کیان هه‌یه، تێیدا گوئ هه‌ڵده‌خه‌ن؟ واته: گوئ هه‌ڵده‌خه‌ن بو باسی ئاسمان و هه‌والی په‌نه‌ان، تا‌کو له‌و‌یو به‌زانن که موحه‌ممهد ﷺ راست ناکات و پێغه‌مبه‌ری خوا نیه، ئایا ئەوه‌یان هه‌یه؟ (السُّلَّمُ: آلهُ الصُّعُودِ إِذْ يَكُونُ الصَّاعِدَ عَلَى السُّلَّمِ فِي السُّلَّمِ)، ئامرازى پى به‌رزبوونه‌وه‌و سه‌رکه‌وته‌نه، بو‌یه ده‌فه‌رموئ: ﴿يَسْتَمْعُونَ فِيهِ﴾ تێیدا گوئ هه‌ڵده‌خه‌ن، له‌به‌ر ئەوه‌ی که‌سێک که به‌سه‌ر په‌یژه‌یه‌که‌دا سه‌رده‌که‌وئ له ئیو په‌یژه‌که‌دا‌یه، ئنجا که ده‌فه‌رموئ: (يَسْتَمْعُونَ فِيهِ)، (يَسْتَمْعُونَ فِيهِ الْغَيْبِ مِنَ السَّمَاءِ)، گوئی تێیدا هه‌ڵده‌خه‌ن تا‌کو په‌نه‌انی ئاسمان به‌زانن؟! چونکه موحه‌ممهد ﷺ فه‌رموو‌یه‌تی: من په‌وانه‌که‌راو پێغه‌مبه‌ری خوام، زانیو‌یشیانه کاروباری خوا زیاتر په‌یوه‌ندی به ئاسمانه‌وه هه‌یه، یانی: ده‌ره‌وه‌ی زه‌وی، به‌و واتایه که له سه‌ر‌یو ده‌نگ و باس و فه‌رمانه‌کانی خوای په‌روه‌ردگار دین.

(۸) - ﴿فَلْيَأْتِ مُسْتَمْعِعُهُمْ بَسْطَنِ مُبِينٍ﴾، ده‌جا با گوئ هه‌ڵخه‌ره‌که‌یان، به‌لگه‌یه‌کی روون و ئاشکرا بێنی (له‌سه‌ر راستی ئه‌و قسانه‌ی ده‌یکه‌ن) که ده‌لێن: ئه‌ی موحه‌ممهد ﷺ! تو پێغه‌مبه‌ری خوا نی و، فالچی، یان شاعیری، یان شیتی، یان قسه‌ت هه‌لبه‌ستوه، با به‌لگه‌یه‌کی روون و ئاشکرا بێن، به‌لگه‌ روون و ئاشکرایه‌که‌ی موحه‌ممهد ﷺ ئه‌و قورئانه‌یه‌و، موحه‌ممهدیش خو‌شی هه‌ر به‌لگه‌یه‌ له‌سه‌ر راستی خو‌ی، به‌حه‌یاتی درۆتان لئ نه‌بیه‌ستوه‌و، شتیکی ناشیرینتان لئ نه‌بینیوه، ئیستا دوا‌ی ئەوه‌ی ته‌مه‌نی له‌ چل (۴۰) سالی هه‌لکشاهه، مادام له‌ قو‌ناغی مندا‌لی و گه‌نجی و دوا‌ی گه‌نجیه‌تێیدا شتی خراپی لئ نه‌پشکوه‌ته‌وه‌و، درۆتان لئ نه‌بیه‌ستوه‌و، خراپه‌تان لئ نه‌بینیوه، ئایا له‌ دوا‌ی چل سالی؟ که مرو‌ف به‌ره‌و کاملبوونی زیاتر ده‌چئ، هه‌موو مرو‌فیک، ئەوه شتیکی پێچه‌وانه‌ی عه‌قل و لوژیکه.

(۹) - ﴿أَمْ لَهُ الْبَنَتْ وَلَكُمُ الْبُنُونَ﴾، یان ئایا خوا ﷻ کچانی هه‌ن و، ئیوه‌ کورانتان هه‌ن؟ راناوی (لَه): هه‌ر دیا‌ره‌بو‌خوا ﷻ ده‌چیته‌وه‌و به‌پیی سیاق ده‌زانرئ، چونکه

نهک لیږه له شوینې دیکهش دا گوتوو یانه: خوا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** کچانی هه ن که بریتین له فریشته کان و فریشته کانیان به مې له قهله مداون، وهک له تهفسیری سووره تی (الزخرف) دا، باسمان کردو له سووره تی (الأنعام) یش دا هاتوه: **﴿وَحَرِّقُوا لَهُمُ بَنِينَ وَبَنَاتٍ بِغَيْرِ عِلْمٍ ۖ﴾**، واته: کچان و کورانیان بو خوا دانان، به بی زانیاری.

ده یانگوت: فریشته کان کچانی خوان و شهیتانه کانش کورانی خوان، که ده فهرموئ: **﴿أَمْ لَهُ الْآبَتْ وَلَكُمُ الْبُنُونَ﴾** نایا ئه و کچانی هه ن و ئیوه کورانتان هه ن؟ (هَذَا مُبَالَغَةٌ فِي تَشْنِيعِ قَوْلِهِمْ، فَلَيْسَ الْمُرَادُ أَنَّهُمْ لَوْ نَسَبُوا الذُّكُورَ إِلَيْهِ، لَكَانَ قَوْلُهُمْ مَقْبُولًا)، ئه مه زیاتر بو ناشیرین و ناقولا پېشان دانی قسه که یانه، ئه که رنا مه به ست ئه وه نیه، ئه گهر کوریان بو خوا دانابایه، قسه که یان په سندو چاک ده بوو! به لکو مه به ست ئه وه یه که ته نانه ت ئه وانه به پیوهری خویشان خوی په روه ردگاریان، وهک خویشان حیساب نه کردوه، خو یان ئه گهر موژده ی کچیان پی درابایه نارحه ت ده بوون و پېیان ناخوش بوو، کچیان بی، که چی ئه وه ی بو خو یانیان پېناخوشه، پالیده دهنه لای خواو ده لېن: خوا کچی هه ن که فریشته کان، لیږه دا مه به ست دهرخستنی پووجه لای بیرکړنه وه ی ئه وانه که ههر ئه و عه قله پووجه یانه، ئه و تومه تانه شی لیوه هه لده قولن و بو موحه ممه دیان **﴿وَاللَّهُ﴾** ده که ن، چونکه وهک پیشتړ گوتمان: ته وه ره ی سهره کی ئه م سووره ته موباره که، باسی پیغه مبه رایه تی موحه ممه دو راستی وی و راستی قورئانه، که فهرمایشت و په یامی خوایه.

(۱۰)- **﴿أَمْ تَسْأَلُهُمْ أَجْرًا﴾**، یان نایا (ئهی موحه ممه د **﴿وَاللَّهُ﴾**! کرییان لی داوا ده که ی، یاداشت و به رانبه ریکیان لی داوا ده که ی؟ لیږه دا مه به ست پیی گالته پیکړدنه و، به توانجه وه قسه به رانبه ر کردنیانه، چونکه پیغه مبه ر کریی لی داوانه کردوون و، خوی په نهانزان زانیویه تی که موحه ممه د **﴿وَاللَّهُ﴾** کرییان لی داوا ناکات، خوی زانو تواناش پیی فهرمووه: **﴿قُلْ مَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ وَمَا أَنَا مِنَ الْمُتَكَلِّفِينَ﴾** (ص، بلی من کریتان لی داوا ناکم و، من له ئه رکدانه رانیش نیم (له سهر شانی خه لک) که باری شانی خه لک گران بکه م، یاخود له لاف لیږه ران نیم، که شتییک بلیم وانه بی).

(۱۱) - ﴿فَهُمْ مِّنْ مَّغْرَمٍ مُّثْقَلُونَ﴾، ئنجا ئهوان به هوئی ئه و تاوان و باجه وه، که لییان وهرده گیرئ، بارگران کراون. (الْمَغْرَمُ وَالْغَرْمُ وَالْغَرَامَةُ: وَهُوَ مَا يُفْرَضُ عَلَى أَحَدٍ مِنْ عَوَضٍ يَدْفَعُهُ ظُلْمًا)، (الْمَغْرَمُ وَالْغَرْمُ وَالْغَرَامَةُ)، ئه وهیه قهره بوویه که له سهر که سیکی فهرز بکری، به لام به ستهم لی وهر بگیری و هه ق نه بی، (وَالْمُثْقَلُ: أَصْلُهُ الْمُحْمَلُ بِشَيْءٍ ثَقِيلٍ، وَهُوَ هُنَا مُسْتَعَارٌ لِمَنْ يُطَالَبُ بِمَا يَعْسُرُ عَلَيْهِ أَدَاؤُهُ)، (مُثْقَلُ): له ئه صلدا، که سیکی کولیکی قورسی خرابیته سهر و، لیرده خواراوه ته وه بو که سیکی داوای شتیکی لی بکری، پیی قورس بی، پیی هه لئه ستی له توانیدا نه بی، ﴿فَهُمْ مِّنْ مَّغْرَمٍ مُّثْقَلُونَ﴾، له ئه نجامی پاداشت و کرییه که لییان داوا ده که ی، ئهوان به هوئی ئه و باج و تاوانه وه که لییان وهرده گیرئ، باری شانیان گران کرابی و بویان هه لئه ستی، بویه برپا ناهینن؟ که واش نیه، بویه ئه م پرسیار کردنه پرسیار کردنی نکوولییلکه رانه یه.

(۱۲) - ﴿أَمْ عِنْدَهُمُ الْغَيْبُ فَهُمْ يَكْتُمُونَ﴾، یان ئایا ئهوان نادیاریان له لایه و دهینووسن، لیرده وشه ی (الْغَيْبُ)، (أل)ی ناساندنی له سهره و بو تییکرا (جنس)یه: ئایا سهرجه م نادیارو په نهان له وانه و دهینووسن، که بیگومان ئه وه شیان وانیه و په نهان له لای وان نیه، تاكو بزائن: ئایا موحه ممه د ﴿يَكْتُمُونَ﴾ پیغه مبه ری خوایه، یان نا، قورژان فهرماشته خوایه، یان نا؟ ئه دی چوئ له خوړا ره ق ده که نه وه؟ (الْغَيْبُ: هُنَا مَصْدَرٌ مِّمَعْنَى الْفَاعِلِ، أَيْ: غَائِبٌ)، ﴿أَمْ عِنْدَهُمُ الْغَيْبُ﴾، یانی: (غیب) لیرده چا وگه و به مانای بکه ره، په نهان بوو.

(۱۳) - ﴿أَمْ يُرِيدُونَ كَيْدًا﴾، یاخود ئایا فیلیان مه به سته، پیلان گیرییان مه به سته؟

(انْتِقَالَ مِنْ نَقْضِ أَقْوَالِهِمْ إِلَى إِبْطَالِ نَوَائِيهِمْ) ئه مه، گواسته وهیه له هه لوه شانده وهی قسه کانیه وه بو هه لوه شانده وهی نیاز و مه به سته کانیان، که به دلیایی ئهوان مه به ستیان له و قسانه هه موویان، بیانوو هیئانه وه و پاسا و هیئانه وه بووه، ترس خسته به رده م خویان بووه بو ئیمان هیئان، یانی: مه به ستیان پیلان گیریی و فیلکردن بووه، بویه ده فهرموئ: ئایا پیلان و فیلیان ده وئ و، ده یانه وئ پیلان و فیل له دژی تو بکه ن؟

(۱۴) - ﴿فَالَّذِينَ كَفَرُوا هُمُ الْمَكِيدُونَ﴾، به دلتیابی ئەوانەهی بێپروان، ئەوان فیل لێکراون و ئەوان نەخشە لە دژ داندراون، (الکيد: إِرَادَةُ مَصْرَةِ الْغَيْرِ خُفْيَةً)، (کيد): بریتیه لهوهی به پنهانیی بویستری زیان به کهسیک بگهیهنری، (مکیدون)یش، یانی: (الممکور بهم)، فیللێکراو، ئەوانەهی فیللیان له دژ دهکری و، نەخشەیان له دژ دادهنری.

(۱۵) - ﴿أَمْ لَهُمْ آلِهٌ غَيْرُ اللَّهِ﴾، (له کو تاییدا خوا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** دهفه رموی: یان ئایا ئەوانه جگه له خوا په رستراویکی دیکه یان ههیه؟ ئەمه خراپترین بیروکه یان بوو، که پێیان وابوو دهبی جگه له خوا په رستراوی دیکه بپه رستن.

(۱۶) - ﴿سُبْحَنَ اللَّهِ عَمَّا يُشْرِكُونَ﴾، پاکیی بو خوا لهوهی دهیکه ن به هاوبهش (ی خوا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ**) چونکه هه رچی بیکه ن به هاوبهشی خوا هه ر دروستکراوی خوایه، خوا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** ته نیا خووی به دیهینه ره، ته نیا خووی پهروه ردگار ه، ته نیا خووی خاوه نه، که واته: هه موو ئەو شتانهی دیکه ی دهکری نه هاوبهشی خوا، بێگومان هه موویان دروستکراوی خوان، ئنجا ئەگه ر دروستکراو و خاوه ندار بهیتریه، ریزی به دیهینه ره پهروه ردگار، به مسوگه ریی ئەوه تاوانیکی زۆر گه ورهیه و، پاکیی بو خوا لهوه.

له نۆزه كۆمهله به یهكێكمان
Stay in touch on social media
ئێم هه مگه ر بۆ بۆهه تۆهه له تۆهه

Alibapir

archive.org/details/@alibapir

Alibapir

www.alibapir.net

English - عربي - كوردی

Alibapir

Alibapir

www.alibapir.net

English - عربي - كوردی

کورتە باسیک لە سێ سەرنج دا

سەرنجی یە کەم: خوا **سُبْحَانَكَ الْحَمْدُ** به پێچهوانەی چوار تۆمەتە کەووە کە بۆ پێغەمبەری خاتەم کران، لە ئایەتەکانی: (۲۹ - ۳۴) داو، وەلامی داوێنەو، وەلامی ئەو یازدە بیروکە پووچەلەیی هاوبەش بۆ خوا دانەرەکانی نەداوەتەو، کە لە نو ئایەتی دواي ئەواندا هاتوون، ئایەتەکانی: (۳۵ - ۴۳).

حیکمەتی ئەو جیاوازییەش ئەوەیە، کە خوا **سُبْحَانَكَ الْحَمْدُ** کاتیک ئەو چوار تۆمەت و گومانەیی بێپروایەکان لە بارەیی پێغەمبەرەو **ﷺ** باس دەکات:

۱- کە تۆمەتباریان کردووە بەوێ کاهین (فالجیی)ە.

۲- گوايە شیتە.

۳- گوايە شاعیرە.

۴- گوايە هەلبەستەری قورئانە بە ناوی خواوە.

وێک پێشتر باسمانکرد خوا **سُبْحَانَكَ الْحَمْدُ** بەرپەرچی هەر کام لەو چوار تۆمەتەیی داوەتەو، چونکە خەلکیکی سادەو فامکال هەیی، پەنگە هەندیکی لەو تۆمەتانەیی بچیتە عەقلەو دزە بکاتە ئێو عەقل و هۆشی کرچ و کالی، بابزانی چۆن؟

۱- پێغەمبەری خاتەم **ﷺ** کە بە ناوی خواوە هەواییداو، هەم لە بارەیی گەلانی رابردوووەو: چۆن فەوتاون و چییان بەسەر هاتو؟ دەربارەیی گەردوون و ژیان، چۆن دەستیان پێکردو؟ لە داهاوودا ئاخیر زەمان چۆن دی و، پوژی دوايي چۆن دی و، سزاو پاداشت چۆنەو، سەرەنجامی ئەهلی ئیمان چۆن دەبی و، سەرەنجامی نەیارانی ئیمانداران چۆن دەبی؟ کە سەرەنجامیکی شوومیان دەبی لە دنیاو دواوژدا، بەلێ

پیغہ مبهری خوا ﷺ کہ لهو باره وه هه والی داوه، ئه وه به پړا له ت ده شوبه یته ئه وه وه که له نیو کاهینه کاندایا بووه، ئه وانیش له باره ی پابردو وه قسه یان کردوه، که به دنیای ئه وان به گومان قسه یان کردوه، به لام پیغہ مبهری خاتهم ﷺ له بهر رۆشنایی وه حیی خوا دا، دواوه، به لام گرنگ ئه وه یه جوړیک له ویکچوون هه یه.

۲- هه روه ها که گوتوویانه: شیته، له بهر ئه وه ی پیغہ مبهری خوا ﷺ شتیکی هیناوه، پیچه وانیه عورف و عاده ت و باوو کلتووری کو مه لگا که ی خو ی بووه، بویه سه ریان سورما وه گوتوویانه: ﴿ اَجْعَلْ اِلٰهَةً اِلٰهَا وَحِدًا ۚ اِنَّ هٰذَا لَشَيْءٌ مُّجَابٌ ۝۵ ﴾ ص، واته: ئایا هه موو په رستکرا وه کانی کردنه وه به یه که، به راستیی ئه وه شتیکی زور سهیره، هه روه ها گوتوویانه: ﴿ اَوَ اَنتَ اَمْتًا وَّكُنَّا اَنْبَا ۚ ذٰلِكَ رَجْعٌ بَعِیدٌ ۝۳ ﴾ ق، واته: ئایا که مر دین و بووینه وه به خاک و خول، ئانه وه گه رانه وه یه کی زور دووره، ئنجا گوتوویانه: شتی سه رسورپه ینه رو دوور له عه قل، به س مرو فیک ده ی کات عه قل و هو شی تیکچووبی، بویه له سونگه ی ئه وه شه وه خه لکیکی فامکال جوړیک له ئیشکالی دروست کردوه.

۳- هه روه ها که قورئان هه ندیک کیش (وزن) یان سه روا (قافیه) له به شیک له ئایه ته کانی دا هه ن و، شیعر نیه، به لام هه ندیک له په گه زه کانی شیعر ی تیدا هه ن، بویه ئه وه ش دیسان جوړیک له شوبه وه ئیشکالی بو دروست کردوون.

۴- هه روه ها که پیغہ مبهری خاتهم ﷺ به ناوی خوا ی په روه ردگار وه قسه ی کردوه، گوتوویانه: به ناوی خوا وه قسه ی هه لبه ستوه! بویه ئه و چوار تو مه ته که بو پیغہ مبه ر کراون، پیویستی یان به وه لام بووه و، خواش **سَمِعْنَا الْحَمْدَ** هه ر کامیانی دا وه ته وه و پوچه لی کردو ته وه.

به لام ئه و یازده بیرو که یه ی له نو ئایه ته کانی: (۳۵ - ۴۳) دا هه ن، که پیشتر با سمان کردن، هه موویان بیرو که ی پوچه لن و، به س خسته پرووی خو یان به سه بو در خسته نی پوچه لیان و، پیویستی یان به وه لامدانه وه ناکات:

۱- ئەو ھەبى بەدھېنەر دروست بووبن، بېرۆكەيەكى زۆر پووچە، چۆن شتېك دروستكرابى، دروستكەرى نيه و، پەيداكرابى، پەيداكرى نيه؟ ئەو پېچەوانەى ياسايەكى عەقلىي زۆر بەھىزە كە برىتتە لە ياساى ھۆكارىي (قانون السببية) كە ھەموو پەيداكرائىك دەبى پەيداكرەيىكى ھەبى (لِكُلِّ حَادِثٍ مُّحَدَّثٍ، لِكُلِّ مَخْلُوقٍ خَالِقٍ).

۲- ھەروەھا ئەو كە خۆيان بەدھېنەر خۆيان بن، ئەو ھەش ديسان بېرۆكەيەكى زۆر پووچە، چونكە شتېك نەبى، چۆن خۆى پەيدا دەكات؟

۳- ديسان ئەو كە مروّفەكان ئاسمانەكان و زەوييان ھىنابنە دى، يانى: گەردوون بەو پان و پۆر زەبەلاحىيە، ئەو ھەش ھەموو كەس دەزانى كە بۆچوونىكى پووچە.

۴- ئنجا ئەو كە عەمبارو خەزىنەكانى خواى پەرورەدگار لەبەر دەستى ئەواندان بن، ئەو ھەش ھەموو كەس دەزانى بېرۆكەيەكى بۆشەو وانىە.

۵- ئەو ھەش كە ئەوان زالبىن بەسەر كەون و كائىناتداو، ھەموو شتېك لە ژىر ركىف و دەستەلاقى ئەواندا بى، ديسان ديارە كە بېرۆكەيەكى پووچ و بى بناغەيە.

۶- ئەو كە پەيژەيەكيان ھەبى و پېيدا سەرکەون بۆ ئاسمان و، گوئى لە ھەوالى ناديار بگرن، لە ھەوالى ئاسمان قسەو باسى فرىشتەكان، ديسان ئەو ھەش ديارە جگە لە خەيالپلاو ھىچى دىكە.

۷- ئەو كە خوا كچى ھەبن و ئەوان كورپان ھەبن، كوا بەلگەكەى؟ بىگومان بېرۆكەيەكى پووچەو، چۆن دەبى شتى خراپتر كە بە لای ئەوانەو خراپترە، نەك لە واقع و (نفس الأمر) دا، ھى خوا بى؟ چونكە ھەم نىرو ھەم مى، ھەردووكيان خوا خولقاندوونى و ھەر كامىكيان ئەركى خۆى ھەيەو، كۆمەللىك تايبەتمەندىي خۆيانيان ھەن و، نە نىر بوون نىشانەى چاكىيەو، نە مى بوون نىشانەى خراپىيە، بەلكو نىرو مى، بە كەردەو ھى چاكى خۆيان چاك دەبن و، بە كەردەو ھى خراپى خۆيان خراپ دەبن، بەلام ئەو كە خوا كچى ھەبن و ئەوان كورپان ھەبن، وىپراى ئەو كە ئەو دانانى بەشى خراپترە، بە لای ئەوانەو، بەپىي فەرھەنگى ئەوان بۆ

خوا، خوا، پەرۆهردگاریش که پەرگه زی نه بی، زاووزیشی نهو، خوا **بسم الله الرحمن الرحيم** له سه رووی دروستکراوه کانی خوویه تی و، له سه رووی نهو وهویه که وه چهی هه بی و، له کهس بووبی و یان که سی لی بووبی.

۸- هه روها نهو که پیغه مبه ر داوای کرییان لی بکات و، نهوان له نهجامی داوالیکرانی نهو کرییه دا، باری شانیان گران بووبی، بویه وهلامی پیغه مبه ر نه ده نهو! نهو شیان نهصل و نه ساسی نهو، ئاشکرایه که پیغه مبه ر **بسم الله الرحمن الرحيم** هه رگیز هیچ چاوه پروانییه کی لییان نه بووه.

۹- دیسان نهو که نهوان په نهان بزنان و بینووسن، دیسان جگه له خه یال پشتته ستوور نیه به هیچ به لگه یه ک و شتیکی پووچه.

۱۰- نهو هه که نهوان به ته مابن، پیلان له دژی پیغه مبه ر بگپرن و پیلان که یان سه ربگری! ئاشکرایه: مادام خوا سه ره رشتیاری پیغه مبه ر بی و هاوکارو پشتیوانی بی، موسته حیه پیلان و فیلی نهوان سه ربگری، له دژی پیغه مبه ر، به لکو پیلان و فیله که یان به سه ر خویندا ده شکیتته وه.

۱۱- یازده یه م و کو تای: نهو که نهوان په رستراویکیان هه بی جگه له خوا، ئاخر بیجگه له خوا، به لگه تان چیه، که شتیکی دیکه به رستری، چ جندیک و مروفتیک بی، چ له خوار مروفته وه بی، نه ستیره و خرۆکه یه ک، مانگ و خور، ئاژه ل، دارودره خت ... هتد، به لگه تان چیه؟!

بویه نه م یازده بیرۆکه یه خوا **بسم الله الرحمن الرحيم** هیچانی به پیویست نه زانیوه که له م سیاقه دا، پووچه لییان ده ربخات، به لام بیگومان له جی دیکه دا، له قورئاندا خوا **بسم الله الرحمن الرحيم** که موزور به ره رچی نهو بیرۆکه نهی داوه ته وه.

سه‌رنجی دووهم: له دوو ئایه‌ته‌که‌ی: (۳۵ و ۳۶) دا، به‌هێزترین به‌لگه‌ی هه‌لوه‌شاندنه‌وه‌ی بیرۆکه‌ی ئیلحاد هه‌یه، چونکه‌ بۆ دروستکرانی مرۆڤ و، بۆ دروستکرانی ئهم گهردوونه، ته‌نیا سێ ئه‌گه‌ری عه‌قڵی، که مه‌رج نیه هه‌ر سێکیان مه‌عقوول بن، به‌لام سێ ئه‌گه‌ر (احتمال) هه‌ن:

۱- مرۆڤ و گهردوون و ژیان، که‌س نه‌یهێنابنه دی و، گهردوون هه‌ر بووبی و له خۆوه بووبی!

۲- مرۆڤه‌کان خۆیان و گهردوونیان هێنابنه دی!

۳- خوا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** به‌دییهێنهره‌وه‌په‌یدا که‌ری مرۆڤ و ژیان و گهردوون بێ به‌سه‌رو خواریه‌وه.

له‌م دوو ئایه‌ته‌ موباره‌که‌دا هه‌ر سێک ئه‌گه‌ره‌کان خراونه‌روو:

یه‌که‌م: که خوا ده‌فه‌رموی: ﴿أَمْ خُلِقُوا مِنْ غَيْرِ شَيْءٍ﴾، ئه‌مه ئه‌گه‌ری یه‌که‌مه، ئایا دروستکراون به‌بێ هه‌یج به‌دییهێنهرییک؟

دووهم: ﴿أَمْ هُمُ الْخَالِقُونَ﴾، ئه‌میش ئه‌گه‌ری دووهم: یاخود خۆیان به‌دییهێنهرن؟ ئهم دوو ئه‌گه‌ره‌که‌ خوا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** ده‌یانیهێنی، هه‌رکات پووچه‌ل بوونه‌وه، ده‌مییته‌وه ئه‌گه‌ری سێیه‌م که ئهم گهردوونه که په‌یدا کراوه، به‌بێ به‌دییهێنهر په‌یدا نه‌کراوه، خۆشیان مرۆڤه‌کان به‌دییهێنهر نین، که‌واته مایه‌وه ئه‌گه‌ری:

سێیه‌م: خوا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** به‌دییهێنهره.

ئنجا له کتێبه‌کانی زانستی عه‌قیده (علم الکلام) دا، دوو ئه‌گه‌ری دیکه‌ش باسکراون له ئه‌گه‌ره‌ پووچه‌کان:

یه‌که‌: پێی ده‌گوتری: (الدور)، ئه‌وه‌ی که دوو شت بوونی هه‌ر کامێکیان له‌سه‌ر بوونی ئه‌وه‌ی دیکه‌ بوه‌ستی، بۆ وینه: (أ)، به‌بێ (ب) نه‌یه‌ته دی و (ب) ش به‌بێ (أ) نه‌یه‌ته دی، که ئه‌مه‌ش مه‌حاله، بۆ وینه: مرۆڤ گهردوونی دروستکردبێ و، گهردوونیش مرۆڤی دروستکردبێ، بوونی هه‌ر کامێک له‌و دووانه، له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی دیکه‌ وه‌ستابێ،

ئەمە شتيكى مه حاله، بلي (أ) پهيدانابي، تاكو (ب) پهيدانه بي و، (ب) يش پهيدانابي، تاكو (أ) پهيدانه بي، ماناي وايه هيچيان پهيدانابن، چونكه ئەوه مه حالتيكي عهقلييه.

دوو: ئەوي ديكه بريتيه له زنجيره ي بي كوتايي (التسلسل اللانهائي)، زنجيره يه ك پروا به رهو رابردوو، به بي ئەوه ي بوه ستى، ئەمەش مه حالتيكي عهقلييه، بويه ئەزه لى بووني گهردوون، مه حالتيكي عهقلييه، هه لبه ته كاتي خو ي هه نديك له مولحیده كان، په نايان ده برده بهر بي سه ره تاي و ههر بووي مادده، يان گهردوون، له گه ل ئەوه شدا كه مه حالى عهقلييه، به لام دواي ئەوه ي زانستي گهردووناسي و فيزيا به رهو پيشتر چوو، ئيستا به خواناس و خوانه ناسه وه، به وانه ي پروايان به بووني خوا هه يه وه، به وانەش كه پروايان پي نيه، هه موويان له سه ره ئەوه يه كده نكن واته: زانايان گهردووناس و فيزيازان، كه ئەم گهردوونه سه ره تايه كي هه يه وه، ئەوه ي پي ده گوتري: تووي گهردووني (البذرة الكونية) يان هيلكه ي گهردووني (البيضة الكونية) يان يه كه ي گهردووني، (الوحدة الكونية)، كه به ئينگليزي (سينگولارتي) (SINGULARITY) پي ده لين، كه گوايه ته نيكي يه كجار يه كجار بچووك بووه كه به هيچ پيوه ريك ناگونجى بيورى، له بهر بچووكيان، زور له ئەليكترونيش بچووكتره، ئەليكترون كه به ده وري نيوكي گهرديله دا ده خولپته وه، نيوكي گهرديله ش له پروتون و نيترون پيك دي، (سينگولارتي) زور زور له وهش بچووكتر بووه، به لام خاوه ني ئەوپه پري گهرمي بووه، له ئەنجامدا ته قيوه ته وه وه، ئەوه ي پي ده گوتري: (بيگ بانگ) (BIG BANG) ته قينه وه ي مه زن (الانفجار العظيم)، له وه په دابووه، سه ره نجام ئەو گهردوونه له وه وه هاتوه، واته: له نه بوونه وه هاتوه، چونكه ئەو ته نولكه يه ي ئەوان ده لين، دياره ههر نه بوونه، به لام له بهر ئەوه ي ئەگه ر بلين: هيچ شتيك نه بووه و گهردوون دروست بووه، دياره ده بي به ديپينه ريكي بووي و، ئەوهش يه كسه ر ناچار يان ده كات، به لام كه دان به وهش دا ناهين، هه موويان دان به وه دا دين كه ئەم گهردوونه سه ره تايه كي هه بووه، كاتيكي بووه گهردوون بووني نه بووه، ناوي له كووله كه ي ته ردا نه بووه.

خوا **سَمِيعُ الدَّمْعِ** ئەو ئەگه ره ي ديكه ي ليره دا باس نه كردوون:

أ- ئەگه ره ي په ككه وتني دوو شتان ههر كام له سه ره بووني ئەوه ي ديكه.

ب- زنجیرہ ی بَ کۆتایی، خوای کار به جی، ئەو دووہی باس نہ کردوون، چونکہ ریک دژو پیچەوانە ی عەقڵ و لوژیکن، بە لکو تەنیا ئەو دووہی باسکردوون، کە مرۆفەکان و گەردوون، بە بَ بە دیھێنەر دروست بووبن، یان خوایان بە دیھێنەربن؟ بیکومان هیچ شتێکی پەیدا کراو بە بَ پەیدا کەر نابێ و، ناشگونجی مرۆف خۆی خۆی پەیدا بکات، یان مرۆف گەردوون پەیدا بکات، وەک دوایی دەفرموێ: ﴿أَمْ خَلَقُوا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بَلْ لَا يُوقِنُونَ﴾ واتە: یان ئایا ئاسمانەکان و زەوییان هێناونە دی؟ بە لکو زانیاری جیی دلنایان نیە، یانی: چاک خوا ناسن، بۆیە ئەو جوړە بیروکە پووجەلانیان دەکەونە زەین و میشکەوہ.

سەرئنجی سییەم: زانیان لە بارە ی چۆنیەتی پەیوەست بوونی ئەو ئایەتانەوہ، زۆریان قسە کردوون.

من یم وایە باشتەین را لەو بارەوہ، ئەوہیە کە بلیین: خوا **سَمِيعُ الْغُيُوبِ** ویستووہتی پووجەلی بیروپایەکانیان بخاتەر وو، بۆیە ش بەرپەرچی نەداونەوہ، تاکو بزانی کوفر بە چی گەیاندوون، وەک ھەر لەسەرەتاوہ گوتوو مانە: تەوہری سەرەکی سوورەتی (الطور)، بریتیە - بە تاییەتی ئەم ئایەتانە ی دوایی لە ئایەتی (۲۹) وە، تاکو کۆتایی - باسی پیخەمبەراییەتی موحەممەد **ﷺ**، ئنجا دوای ئەوہی لە شەش ئایەتی پیشوودا ئایەتەکانی: (۲۹ - ۳۴)، چوار تۆمەتی بیروپایانی باسکرد، کە بۆ پیخەمبەر دەکرین و خوای بالادەست پووجەلی کردنەوہ، ئنجا باسی ئەو یازدە بیروکەییە ی بیروپایەکان دەکات، واتە: ئەوانە ی پیخەمبەری خاتەم **ﷺ** تۆمەتبار دەکەن، بە جادووگەریی و، بە فالچیەتی و، بە شاعیری و، بە شیتیی و، بە قسە ھەلبەستن، ھەر وەھا لە شوینی دیکەدا تۆمەتی جادووگەریی ھاتوہ، خواوہی ئەو جوړە بیروکانەن، ئنجا کەسانی خواوہی ئەو جوړە بیرە پووجەلانی بن، دیارە قەدری زیڕ لەلای زیڕنگەرە، ئەو کەسە ش ھەلگری ئەو یازدە بیروکە پووجانە بێ، بە تەئکید ئەوہشی لێ چاوەرێ دەکری، کە پیخەمبەری خاتەم **ﷺ** بە شیتیی تۆمەتبار بکات، کە لە لووتکە ی عەقلمەندی و تێگەشتن دابووہو، بە شاعیری

تۆمەتباری بکەن، کە شیعری ھەر نەزانیوھو، بە کاهینی تۆمەتباری بکات، کە پیڤمبەری خوا هیچ شتێکی نەفەرموو، نەبووبی و، ھەمووی لەبەر پۆشنایی وەحیددا فەرموو، بەقسە ھەلبەستن بە ناوی خواو تۆمەتباری بکات، کە پیڤمبەر ﷺ درۆی لەگەڵ خەڵکیشدا نەکردو، پێش ئەوێ بێتە پیڤمبەریش، پێش تەمەنی چل (۴۰) سالییش، بە ئیعتیرافی کافرەکانی مەککە، کە ناویان لێنا بوو: (الصّادق) راستگوو ناویان لێنا بوو: (الأمین) ئەمیندارو دەستپاک، ئەدی لە دوای تەمەنی چل سالی و، دوای ئەوێ لاجانگی سپیی بوون، وەک خۆیان گوتووینە، چۆن بە ناوی خواو بسم الله الرحمن الرحيم شتی ناپراست دەلێ؟ بۆیە من پێم وایە: چۆنیەتی پەیوەستکردنی ئەم ئایەتانە، بە شەش ئایەتی پێشووەو، ئەوێ کە خوا بسم الله الرحمن الرحيم ویستووێتی پوچەلی بیرکردنەوێ ئەوان و بیرو زەینیان و بخاتەرۆو، کە ئەوانە خواوێ ئەو جوړە بیروکانەن، بۆیەش خوا بسم الله الرحمن الرحيم بەرپەرچی ئەو بیروکە پوچەلانە نەداوێتەو.

لە ئێزێ کۆمەڵانە نوێکان لەکەتانی
Stay in touch on social media
بە ئێزێ نوێکان لەکەتانی

رێگەبەندی مەکتەبی مەسئۇلەتە عەلی بابیر

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

Google Play

App Store

QR Code

www.alibapir.net

English - عربي - کوردی

عەلی بابیر/ AliBapir

مەسئۇلەتە عەلی بابیر

QR Code

رێگەبەندی مەکتەبی مەسئۇلەتە عەلی بابیر

مهسه له ی سټیه م:

دهر خستنی عینادی و، که لله پره قی کافر هکان، که نه گهر پارچه یه کی
 ئاسمانیشیان به سهردا بکه وئ ده لټن: نه وه هه وری که له که بوویه! بویه خوا
 فره مانی به پیغه مبه ره که ی کردوه که لټیان بکه پټ و وازیان لئ بټنی، هه تا
 توووشی پوژی خو یان ده بن، که تټیدا ده مرن، یان له هوش خو یان ده چن و،
 فیل و پیلانیشیان دادیان نادات، له و پوژده او پیش نه وه ش سزای دیکه ش هه ر
 هه یه بو یان و، فره مان کردنی خوا به پیغه مبه ره به خوراگری و، سه رکه رمبوونی به
 پاکگرتنی خواو، ستایش کردنی و په رستنی، هه م له پوژی دا، هه م له شه ویدا،
 هه م له به ره به یاناندا:

خوا ده فره موئ: ﴿وَإِنْ يَرَوْا كِسْفًا مِّنَ السَّمَاءِ سَاقِطًا يَقُولُوا سَحَابٌ مَّرْكُومٌ ٤٤﴾ فَذَرَهُمْ حَتَّىٰ
 يُلَاقُوا يَوْمَهُمُ الَّذِي فِيهِ يُصْعَقُونَ ٤٥ يَوْمَ لَا يُغْنِي عَنْهُمْ كَيْدُهُمْ شَيْئًا وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ ٤٦ وَإِنَّ
 لِلَّذِينَ ظَلَمُوا عَذَابًا دُونَ ذَلِكَ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ٤٧ وَأَصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ فَإِنَّكَ بِأَعْيُنِنَا وَسَبِّحْ
 بِحَمْدِ رَبِّكَ حِينَ تَقُومُ ٤٨ وَمِنَ اللَّيْلِ فَسَبِّحْهُ وَإِدْبَرَ النُّجُومِ ٤٩﴾

شیکردنه وه ی نه م ئایه تانه، له دوازه برکه دا:

(١) - ﴿وَإِنْ يَرَوْا كِسْفًا مِّنَ السَّمَاءِ سَاقِطًا يَقُولُوا سَحَابٌ مَّرْكُومٌ﴾، نه گهر پارچه یه که له ئاسمان
 ببینن، بکه وټته خواو، به که وټووی و به به ربووه وه یی ده لټن: هه وری کی که له که
 بوویه، (ساقط)، یانی: به ربووه وه، که وټووه خواو، (الكِسْفُ: الْقِطْعَةُ، وَيُقَالُ: كِسْفَةُ،
 (كِسْفٌ وَكِسْفَةٌ)، به مانای (قِطْعَةٌ)، پارچه یه که له ئاسمان، (مِنْ)، (مِنَ السَّمَاءِ)، بو
 به شټیک، یانی: نه گهر به شټیک له به شه کانی ئاسمان ببینن، به سه ریاندا بکه وټته خواو
 به ربټته وه، ده لټن: نه وه هه وری کی که له که بوویه، (سَحَابٌ)، که (مُزْنٌ) یشی پټ ده گوترئ
 و، له قورئاندا جاری وایه وشه ی (سَمَاءٌ) یش بو هه ور به کارهاتوه، (مَرْكُومٌ أَي: مَجْمُوعٌ
 بَعْضُهُ عَلَىٰ بَعْضٍ)، واته: هه ندی کی له سه ر هه ندی کی کو بوته وه که له که بووه، وه که

دهفه رموی: ﴿ثُمَّ يَجْعَلُهُ رُكَّامًا فَتَرَى الْوَدَّكَ يَخْرُجُ مِنْ خِلَالِهِ﴾ ﴿٤٣﴾ النور، دواپی هه و ره که، پاش ئه وهی پالی پیوه ده نی، که له که ی ده کات له سهر یه ک و ئاو ده بین ی، له میانی ئه وه هه و ره دیته خواری.

لیره دا وه ک تو یژه ره وانی قور ئان گو تو و یانه، رایه که شیان زور راست و به جییه، به بوچوونی من- خوای موته عال بویه لی ره دا ئه مه باس ده کات، یانی: ئه وه بیروایانه ی رۆژگاری تو پیغه مبه ر ﴿وَاللَّهُ﴾ ئه ی موحه ممه دا! له عینادی و که له ره قبی و سهره خه ربی و نه سه له مانندا گه یشتوونه لووتکه، ته نانه ت ئه گهر پارچه یه ک له ئاسمانیشیان به سهر دا به ربیته وه، دانی پیدانا هینن و ده لێن: ئه وه هه و ره که له که بووه له سهر یه ک.

٢- ﴿فَذَرَهُمْ﴾، مادام حالیان وایه وازیان لێ بینه، ئه م (ف) ه، ﴿فَاءُ التَّفْرِيعِ﴾ ه، یانی: ئنجا که ئه وان حالیان وایه، وازیان لێ بینه و لێیان گه ری، ﴿فَذَرَهُمْ﴾: ﴿فَذَرَهُمْ﴾، (فاترکهم) وشه ی (ذَر)، ته نیا حاله تی کرداری فه رمانیی هاتوه وه ک ئیره و حاله تی کرداری ئیستاش: ﴿أَمْرٌ وَمَضَارِعٌ﴾ ی هاتوون، به لام رابردوو (مَاضِي) ی نه هاتوه، (مضارع) یش وه ک: ﴿وَيَذَرُهُمْ فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ﴾ ﴿١٨٦﴾ الأعراف، لێیان ده گه ری و وازیان لێ دینی.

٣- ﴿حَتَّى يَلْقَوا يَوْمَهُمُ الَّذِي فِيهِ يُصْعَقُونَ﴾، هه تا تووشی ئه و رۆژه یان ده بن که تییدا له هوش خو یان ده چن، ﴿يَلْقَوا﴾، خویندرا ویشه ته وه: ﴿حَتَّى يَلْقَوا﴾، یانی: تووشی ده بن، ﴿يَلْقَوا﴾ له سهر کیشی (مُفَاعَلَة) یه، واته: پیکده گهن، تا کو تووشی ئه و رۆژه یان ده بن، یا خود: به و رۆژه یان ده گهن ﴿الَّذِي فِيهِ يُصْعَقُونَ﴾، ئه وه ی تییدا له هوش خو یان ده چن، یا خود تییدا ده مرن، چونکه (صَعَقَ)، به مانای مردن (إغماء) دی و به مانای (موت) یش دی.

که ده فه رموی: ﴿فَذَرَهُمْ﴾، لێیان گه ری، وازیان لێ بینه، واتیه که ی چه ند ئه گه ریکی هه ن:

یه که م: لێیان گه ری که داوات لێ ده که ن، نیشانه و موعیزه یه ک وه ک پیغه مبه رانی پیشوویان بو بینه، گو ییان پی مه ده، بایه خیان بکه.

دووه م: واز له شه ره قسه و مشتومر بینه له گه لیان.

سییه م: ئەمه هه ره شه کردنه لیان، یانی: لیان گه پری و وازیان لی بینه، داخو دواپی چییان پی ده کهین؟

هه ر سئ واتایه که هه ن و، هه ر سیکیشیان پیکه وه نه گونجاو نین و، ده گونجی له یه ک کاتدا هه ر سیکیان مه به ست بن:

أ- لییان گه پری که داوای نیشانه و موعجیزه ی وه ک هی پیغه مبه رانی پیشووت لیده کهن، وازیان لی بینه و گوپیان بو مه گره، موعجیزه ی و به لگه ی تو به س ئەم قورئانه یه، چونکه موعجیزه ی پیغه مبه رانی پیشوو (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) گونجاو بووه، له گه ل ئاستی فیکری گهلانی رابردودا، هه روه ها ته نیا په یوه ست بووه به رۆژگاری ئەو پیغه مبه ره وه که بوویه تی، به لام به وه فاتکردنی پیغه مبه ره که، موعجیزه که شی رۆیشته، به لام تو ته نیا پیغه مبه ری ئەو کوومه لگه و رۆژگاره ی خۆت نی، به لکو هی هه موو مروفایه تی به پانتایی زه مین و به دریزی زه مان، بویه ده بی شتیک موعجیزه و به لگه ی تۆبی، مینیتته وه، ئەویش موعجیزه یه کی فیکری و عیلمیه، که فره مایشتی خواجه و، له هه مان کاتدا به رنامه شته و موعجیزه شته، بویه گوئ به و داواکاریانه یان مه ده.

ب- زۆر له گه لیان پیدا مه چۆ و مشتومریان زۆر له گه لدا مه که، دیاره ئەوانه هه ر نایانه وئ پروابینن و په کیان له سه ر ئیقناعکردن و تیگه یاندن نه که وتوه، قه ناعه ت هینانی پیش بیرکردنه وه، پری لیگرتوون پروا بینن، وه ک پیشتریش فره مووی: ﴿لَا يُؤْمِنُونَ﴾، نایانه وئ پروا بینن.

ج- ئەوه جوړیکه له هه ره شه لیان، له هه مان کاتدا که تو لیان ده گه پری، بزانه چییان به سه ر دی، هه ر له خودی ئایه ته که شدا هاتوه: ﴿فَدَرَهُمْ حَتَّىٰ يُلْقُوا يَوْمَهُمُ الَّذِي فِيهِ يُصْعَقُونَ﴾، لیان گه پری هه تا تووشی ئەو رۆژه یان دین، که تیدا له هۆش خویان ده چن، یاخود ده مرن.

(۴) ﴿يَوْمَ لَا يُغْنِي عَنْهُمْ شَيْئًا﴾، ئەو پوژە پیلان و فیلەکیان هیچ سوودیان پێ ناگەینێ و هیچ دادیان نادات، (الإغناء: جَعَلَ الْغَيْرَ غِنِيًّا)، (إغناء): ئەوێ بەرانبەرە، ئەو دیكە بێ نیازو دەولەمەند بکری، دەگوترێ: (أَغْنَى عَنْهُ: قَامَ مَقَامَهُ فِي دَفْعِ حَاجَةٍ كَانَ حَقُّهُ أَنْ يَقُومَ بِهَا)، (أَغْنَى عَنْهُ) واتە: چوو شوینی ئەو لە جیبەجیی کردنی پیوستییە کدا که هەق بوو جیبەجیی بکات، بەلام ئەو لە جیاتی وی جیبەجیی کرد.

کە دەفەرموێ: ﴿يَوْمَ لَا يُغْنِي عَنْهُمْ شَيْئًا﴾، ئەو پوژە پیلان و فیلەکیان هیچ سوودیکیان پێ ناگەینێ، هەلبەتە لە دنیا دا بپروایان دەتوانن فیل بکەن و پیلان بگێرن و لە پیلان و فیلەکیان بەهرەمەند بن، بەلام ئەو تەنیا لە چوارچێوەی ژبانی دنیا دا، کە شوینی تاقیکردنەوەیەو لە پوژێ دوایی دا، ئەو پیلان و فیل و تەلەکیە سوودی نیە بۆیان.

(۵) ﴿وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ﴾، هەروەها لە دەرەوێ خوشیان هاوکاری ناکێن، یانی: نە پیلانی خوێان بە کەلکیان دی، و، نە جگە لە خوشیان لە فریایان دی، ﴿وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ﴾، سەریش ناخێن، کەس دەر بازیان ناکات و پشتیوانییان لێ ناکێ.

(۶) ﴿وَإِنَّ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا عَذَابًا دُونَ ذَلِكَ﴾، بە دلنایایی بۆ ئەوانە ستمیان کردو، پیش ئەوێش ئازاریک هەیه

وشە (دُون)، چەند مانایەکی هەیه لەم ڕەوت (سیاق) دا:

أ- بە مانای پیش (قَبْل) دی، (دُون ذَلِكَ): (قَبْلَ ذَلِكَ)، پیش پوژێ دواییش سزاو ئازاری دیکە بۆ ئەوان هەیه.

ب- هەروەها (دُون) بە مانای کەمتر (أَقَل) یش دی، یانی: (أَقَلَّ مِنْ ذَلِكَ)، کەمتر لە سزای پوژێ دواییش، سزای دیکە بۆوان هەیه لە دنیا دا، یاخود لە قوونای بەرزەخ دا.

ج- هەروەها (دُون)، بە مانای جگە لە (غَيْر) یش دی، واتە: جگە لە سزای پوژێ دوایی، سزای دیکەش بۆ ئەوان هەیه، ئنجا چ لە دنیا دا، چ لە قوونای بەرزەخ دا.

(۷) - ﴿وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ﴾، به‌لام زۆربه‌یان نازانن، واته: زۆربه‌یان نازانن که پیش سزای قیامه‌تیش، سزاو ئازاری دیکه چاوه‌پێیان ده‌کات، بۆیه فه‌رمووویه‌تی: زۆربه‌یان نازانن، چونکه هه‌ندیکیان که زیاتر دووربین بوون و خاوه‌نی تیگه‌یشتنی قوولترو وردتر بوون، ئه‌گه‌ری ئه‌وه‌یان داناوه، شتیان بێته‌ پێ، به‌لکو که‌مینیه‌کیان هه‌ر دلنیا‌بوون که موحه‌ممهد پێغه‌مبه‌ری خوايه ﷺ، بۆیه زانیویه‌نه ئه‌وه‌ی هه‌والی پێده‌داو، هه‌ره‌شه‌ی پێ لێیان ده‌کات، دێ، به‌لام زۆربه‌یان که شوینکه‌وتووی زله‌زله‌کان و لاساییکه‌ره‌وه‌ی کوێرانه‌یان بوون، وه‌ک زۆربه‌ی خه‌لکی پوژگا‌ره‌کان که به‌دوای تاغووته، خو‌به‌ په‌روه‌ردگا‌رزانه‌کان و خو‌به‌ په‌رسترا‌وزانه‌کان و خو‌سه‌پێنه‌کان ده‌که‌ون و، پێشیان وایه‌ راست ده‌که‌ن، بگه‌ر پێیان وایه‌ هیچ که‌س له‌وان چاک‌ترو راست‌ترو باشت‌ر نه‌یه! ئیدی ده‌یانپه‌رستن به‌ نه‌زانیی و لاساییکه‌ردنه‌وه‌ی کوێرانه، بۆیه ده‌فه‌رمووی: زۆربه‌یان نازانن، به‌لام که‌مینیه‌کیان زانیویه‌نه که موحه‌ممهد ﷺ راست ده‌فه‌رمووی و، ئه‌وه‌ی ده‌شیلێ، دێته‌ دی، چ له‌ دنیا‌داو، چ له‌ پوژی دوایی دا.

له‌ هه‌ندی‌ک سه‌رچاوه‌ی سیره‌دا هاته‌وه: جا‌ری‌ک پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ به‌ لای هه‌ندی‌ک له‌ زله‌ زلانی قو‌ره‌یشدا تێپه‌ری، ئه‌وانیش گالته‌یان پێ‌کرد و قسه‌یان پێگوت و پێی پێکه‌نین، پێغه‌مبه‌ریش ﷺ پ‌رووی تێ‌کردن و فه‌رمووی: سویند به‌وه‌ی گیانی منی به‌ ده‌سته (أَتَيْتُكُمْ بِالذَّبْحِ)، هاتووم سزای سه‌رپ‌رینم بۆتان پێیه! ئه‌وانیش ترسان و پا‌چله‌کین و گو‌تیان: ئه‌ی ئه‌بالقاسم تو هه‌رگیز ئینسانی نه‌فام نه‌بووی (چو‌ن هه‌ره‌شه‌ی وامان لێ ده‌که‌ی؟)، که‌واته: ده‌یانزانی پێغه‌مبه‌ر ﷺ راست ده‌کات و ئه‌وه‌ی ده‌یفه‌رمووی، دێته‌ دی، هه‌لبه‌ته زله‌زله‌کانیان و بریار به‌ده‌سته‌کانیان ئه‌وه‌یان زانیوه، به‌لام خه‌لکه‌ زۆرینه‌که که بریار به‌ده‌سته‌کان هه‌ل‌یانخه‌له‌ تاندوون و چه‌واشه‌یان کردوون و کلایان له‌سه‌ر نا‌ون، به‌و قسانه‌ی بۆ پێغه‌مبه‌ریان هه‌لبه‌ستوون، که کاهینه‌و، جادووگه‌ره‌و، شێته‌و، شاعیره‌و، له‌خو‌وه قسه‌ هه‌ل‌ده‌به‌ستێ، وادیاره له‌ خسته‌چوون و چه‌واشه‌کرا‌ون و ئه‌و تۆمه‌تانه له‌ بازا‌ری په‌شی ئه‌وان دا ساغ کرا‌ونه‌وه‌ پێیان فرۆشرا‌ون! ئه‌گه‌رنا زله‌زله‌کان زانیویه‌نه

که موحه ممهەد ﷺ شایستهی ئەو تۆمه تانه نیهەو، پیاویکی راستگۆیهەو ئەوهی دهیغه رموی پیک وایه.

۸- ﴿وَأَصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ﴾، بۆ بریار و حوکمی پهروهردگاریشت خۆپاگر به، حوکمی پهروهردگارت، لیره دا سێ واتایان هه لدهگری:

۱- بۆ ئایین و بهرنامهی پهروهردگارت که حوکمی خوایه، خۆپاگر بهو پێیهوه په یوه ست و پا به ندبه.

۲- حوکمی پهروهردگارت واته: بۆ دادوه ریی کردنی پهروهردگارت، که له نیوان تۆ و ئەواندا، دهیکات، بۆیه تا کو کاتی ئەو دادوه ریی هدی، خۆپاگر و چاوه پێ به.

۳- خۆپاگر به بۆ ئەوهی خوا ﷻ بریاری داوه، ئەندازه گیریی بۆ کردوه، پشوو درێژو دامه زراوو نه له خشاو به ههتا دێته دی.

۹- ﴿فَإِنَّكَ بِأَعْيُنِنَا﴾، به دلنیا یی تۆ به چاوه کانی ئیمه ی، واته: تۆ له ژێر چاودێریی ئیمه دای، (هَذَا مِنْ تَفْرِيعِ الْعِلَّةِ عَلَى الْمَعْلُولِ)، ئەمه لق لیکردنه وهی هۆکاره له پهیدا کراو، بۆچی خۆپاگر بێ بۆ حوکمی پهروهردگاری؟ چونکه تۆ له ژێر چاودێریی ئیمه دای و، له ئەنجامی ئەوه دا که تۆ له ژێر چاودێریی ئیمه دای، ده بێ خۆپاگر بێ، یه کییک له پروونکه رهوانی قورئان، گو توه یه تی: (لَأَنَّكَ مَحَلُّ الْعِنَايَةِ وَالْكَلَاءَةِ مِنَّا، فَاصْبِرْ لِأَنَّنَا نَحْنُ نَعْلَمُ مَا تَلْقَاهُ وَمَا يُرِيدُونَهُ بِكَ، فَتَحْنُ نَجَازِيكَ عَلَى مَا تَلْقَاهُ، وَنَحْرُسُكَ مِنْ شَرِّهِمْ، وَنَنْتَقِمُ لَكَ مِنْهُمْ)، (وهک زۆر جار ان گو توه مه: هه ندیک جار ئەوهی زۆر بهی تهفسیره کان ده یه یین و، له رواله تی ئایه ته کان وهرده گیرێ به سه رنج دان و تیوه رامانییک، به پێویستی نازانم هه موو جارێ بیگی رمه وه بۆ یه کییک له تهفسیره کان، چونکه جاری وا هه یه ته عبیری یه کییک له تهفسیره کان هه لده بژێرم، که زۆر بهی تهفسیره کان هه مان ماناو مه به ست دینن).

که دهفه رموی: ﴿فَإِنَّكَ بِأَعْيُنِنَا﴾، واته: به هو ی ئەوه وه که تۆ له ژێر چاودێریی ئیمه و له ژێر پارێزگاریی ئیمه دای، خۆپاگر به، ئیمه ئاگامان له تۆیه، چونکه

ئیمه ده‌زانین تۆ تووشی چی دئی، له لای وانه‌وهو، ئه‌وه‌ی ئه‌وان ده‌یان‌ه‌وئ به‌سه‌ر تۆی بێنن، ئیمه ده‌یزانین، بۆیه ئیمه پاداشتت ده‌ده‌ینه‌وه له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی تووشی دئی و، ده‌شت‌پار‌ری‌زین له‌ پیلان و خراپه‌ی ئه‌وان و، تۆله‌شت بۆ ده‌که‌ینه‌وه له‌وان، که‌واته: هیچ پاساوێک نیه بۆ خۆپانه‌گرییت و خۆراگره‌.

وشه‌ی (بَاعَيْنَا)، (عَيْن)، به‌ مانای چاوه (أَعَيْن)، چاوه‌کان، که به‌د‌ل‌نیایی لێره‌دا مه‌به‌ست پێی چاودێری‌کردن و پاراستنه، وه‌ک چۆن له‌ سووره‌تی (طه) دا، خوا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** به‌ مووسای فه‌رموو: ﴿وَلِنُصْنَعْ عَلَىٰ عَيْنَيْكَ﴾، تا‌کو له‌سه‌ر چاوی من دروست بکریی، واته: له‌ ژێر چاودێریی مندا په‌روه‌رده‌ بیی و، به‌خێو بکریی، به‌لام لێره‌دا خوا بۆ پی‌خه‌مبه‌ری خاته‌م فه‌رموو: ﴿فَإِنَّكَ بِأَعْيُنِنَا﴾، تۆ به‌ چاوه‌کانی ئیمه‌ی، بۆی کۆکردۆته‌وه! واته: زۆر ئاگامان له‌ تۆیه‌و ده‌تپار‌ری‌زین و چاودێرییت ده‌که‌ین، ئهم ته‌عبیره‌ وه‌ک ئه‌وه وایه بگوتری: (نحن لَا نَغْفُلُ عَنْكَ)، ئیمه له‌ تۆ بێ ئاگا نین، یاخود که ده‌گوتری: (هُوَ مِمَّا رَأَىٰ مِنِّي وَمَسْمَعٍ، أَيْ لَا يَخْفَىٰ عَلَيَّ شَأْنُهُ)، واته: من ده‌بینم و ده‌بیستم، واته: حاڵی له‌ من په‌نه‌ان نیه.

لێره‌دا که ده‌فه‌رموی: ﴿فَإِنَّكَ بِأَعْيُنِنَا﴾، بۆچی (عَيْن) ی به‌ کۆ هیناوه، به‌ چاوه‌کانی ئیمه؟ ئهمه دوو واتای هه‌ن:

۱- بۆ تۆ‌خ‌کردنه‌وه‌ی وێنه هینانه‌وه‌که‌یه، واته: ئیمه به‌ زۆر چاوان ئاگامان له‌ تۆیه‌و چاودێریی تۆ ده‌که‌ین، وه‌ک له‌ سووره‌تی (هود) دا، خ‌وای په‌روه‌ردگار به‌ نوو‌ح‌یشی فه‌رموو: ﴿وَأَصْنَعُ الْفُلَ بِأَعْيُنِنَا﴾، واته: له‌ ژێر چاودێریی چاوه‌کانی ئیمه‌دا‌ی، یانی: له‌ ژێر چاودێرییه‌کی خه‌ست و خۆلی ئیمه‌دا که‌شتیه‌که دروست بکه، که‌واته: (بَاعَيْنَا) زیاتر بۆ تۆ‌خ‌کردنه‌وه‌ی چاودێریی خ‌وای ئاگادارو پارێزه‌رو ئاگا لێ‌بوونیه‌تی له‌ پی‌خه‌مبه‌ری خاته‌م.

۲- بۆیه خوا چاوه‌کانی کۆکردوونه‌وه، چونکه ئه‌وه‌ی چاودێریی کردنه‌که پی‌یه‌وه په‌یوه‌سته، جو‌راو جو‌ره؛ جا‌ری‌ک چاودێریی ده‌کات بۆ به‌رگ‌ریی لێ‌کردنی، جا‌ری‌ک

چاودیڤیری دهکات بۆ سهرخستنی، جاریک چاودیڤیری دهکات بۆ پینمایی و ئامۆڤگاری کردنی، جاریک چاودیڤیری دهکات بۆ پاداشت دانهوهو پله بهرزکردنهوهی و ... هتد.

(۱۰) - ﴿وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ حِينَ تَقُومُ﴾، به ستایش کردنهوهش پهروهردگارت به پاک بگره، کاتییک ههلهدهستی، ههلهدهستی دهگونجی:

أ- مهبهست پیی ههلهسان بی له خهو، واته: کاتییک له شهودا بیدار دهبیهوه، پهروهردگارت به پاک بگره، ستایشیشی بکه، ههم بللی: (سُبْحَانَ اللَّهِ)، ههم بللی: (الْحَمْدُ لِلَّهِ) و وینهی ئهوانه.

ب- یاخود (حِينَ تَقُومُ)، ههر کاتییک له ههر کۆرو مهجلیسیک ههلهدهستی، بهو شیویه یادی خوا بکه، به پاکی بگره و ستایشیشی بکه.

(۱۱) - ﴿وَمِنَ اللَّيْلِ فَسَبِّحْهُ﴾، ههروهها له شهوگاریشدا دیسان پهروهردگارت به پاک بگره، ههروهها ستایشیشی بکه.

(۱۲) - ﴿وَإِذْبَارَ النُّجُومِ﴾، له کاتی ئاوابوونی ئهستیرهکانیشدا، بهههمان شیوه به پاکی بگره و ستایشی بکه. (إِذْبَارُ)، به مانای ئاوابوونه، خویندراویشهتهوه: (أَذْبَارُ النُّجُومِ)، له پشت ئهستیرهکانهوه، (أَذْبَارُ)، کۆی (دُز)، واته: پشت ئهستیرهکان که ئاوا دهبن، (إِذْبَارُ)یش، واته: لهگهڵ ئاوابوونی ئهستیرهکاندا، یان دواي ئاوابوونی ئهستیرهکان، که مهبهست پیی بهرهبهیانه.

که دهفهرموی: ﴿وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ﴾، ههروهها دوايی دهفهرموی: ﴿وَمِنَ اللَّيْلِ فَسَبِّحْهُ﴾، (التَّسْبِيحُ: التَّنْزِيَهُ، وَالْمُرَادُ مَا يَدُلُّ عَلَيْهِ مِنْ قَوْلٍ، وَأَشْهَرُ ذَلِكَ هُوَ قَوْلُ: «سُبْحَانَ اللَّهِ» وَمَا يُرَادُّهُ مِنَ الْأَلْفَاظِ، وَلِذَلِكَ كَثُرَ إِطْلَاقُ التَّسْبِيحِ وَمَا يُشْتَقُّ مِنْهُ عَلَى الصَّلَوَاتِ، وَالْبَاءُ فِي قَوْلِهِ: بِحَمْدِ رَبِّكَ، لِلْمَصَاحَبَةِ جَمْعًا بَيْنَ تَعْظِيمِ اللَّهِ بِالتَّنْزِيهِ عَنِ النَّقَائِصِ، وَبَيْنَ الثَّنَاءِ عَلَيْهِ بِأَوْصَافِ الْكَمَالِ).

وشه‌ی (تَسْبِيحُ)، واته: به پاک‌گرتن که مہبہست پیی ہەر قسہیہ کہ ئہوہ بگہیہ‌ئی، کہ ناودارترین قسہ لہو بارہوہ بریتیه لہ: (سُبْحَانَ اللَّهِ)، {ہەر وہا بۆ ستایشکردنی خوا بریتیه لہ (الْحَمْدُ لِلَّهِ)}، {ہەر وہا ہەر بیژہیہ کہ ئہو واتایانہ بگہیہ‌ئی، بۆیہش وشہی (تَسْبِيحُ) و ئہوہی لہ (تَسْبِيحُ)، دادہ تاشری، بہ کارہیژاوە بۆ نوێژ و مہبہست پیی نوێژہ {چونکہ لہ نوێژدا ہەم خوا بہ پاک دە‌گیری، ہەم خوا ستایش دە‌کری} پیتی (ب)، کہ لہ سەر (بِحَمْدِ رَبِّكَ)، دانراوہ، بۆ ھاوہ لایہ تیہ و بۆ کوکردنہوہیہ لہ نیوان بہ مہزنگرتنی خوادا بہ‌ھوێ بہ پاک‌گرتنیہوہ، لہ سەر جہم کہم و کوپیان و، ستایشکردنی بہ سیفہ تہ تیرو تہواوہ کانی.

کہ دہفہرموی: (حِينَ تَقُومُ)، واتہ: (وَقْتُ الْهُبُوبِ مِنَ النَّوْمِ)، لہ کاتی لہ خہو ھەلساندا، ئہویش کاتی کہ مروۆف تیتدا پرووبہ پرووی کارہ کانی پوژ دہبیتہوہو، ئہو حالہ تانہی پیویستییان بہ خوڤاگری و پشوو دریزی دہکات، دووبارہ دہبنہوہ، بۆیہ لہو کاتانہدا مروۆف پیویستی بہوہ ھہیہ کہ زیاتر خوا بہ پاک بگری و ستایشیشی بکات، تا کو تواناو وزہیہ کی پرووچی زیاتری ھہبی و، ئہو یادی خواو بہ پاک‌گرتن و ستایش کردنی خوا، بۆی بیتہ داینہمۆیہک و سەرچاوہی وزہ بۆ خوڤاگری لہ سەر ئہو شتانہی لہ پوژدا دینہ پئی.

﴿وَمِنَ اللَّيْلِ﴾، چونکہ (من) ی بہ شیخ (تبعيض) ی لہ سەرہ، یانی: لہ بہ شیخ لہ شہوگاریشدا خوا بہ پاک بگرہ، چ ہەر (سُبْحَانَ اللَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ)، بگوتری، چ مہبہست پیی نوێژ بی، کہ (تَسْبِيحُ تَحْمِيدِ) یشی تیتدایہو، واش پیدہچی ھی دووہم مہبہست بی.

﴿وَإِذْ بَرَأَ النُّجُومَ﴾، (الْإِدْبَارُ: رُجُوعُ الشَّيْءِ مِنْ حَيْثُ جَاءَ، لِأَنَّهُ يَنْقَلِبُ إِلَى جِهَةِ الدُّبْرِ، أَيْ الظَّهْرِ، وَإِدْبَارُ النُّجُومِ: سُقُوطُ طَوَالِعِهَا، فَإِطْلَاقُ الْإِدْبَارِ هُنَا مَجَازٌ فِي الْمَفَارِقَةِ وَالْمَزَايِلَةِ، أَيْ عِنْدَ احْتِجَابِ النُّجُومِ)، (إِدْبَارُ) گہرانہوہی شتی کہ بۆ شوینی

لِیوهاتنی، لیردا پشت هه لکردنی ئەستیره کان، به مه جاز به کارهینراوه بو
دوورکهوتنهوهیان و ون بوونیان، واته: له کاتیک دا ئەستیره کان په نهان ده بن.

ئەستیره کان کهنگی په نهان ده بن؟ کاتیک که خور هه لدی، ئەگه رنا
ئەستیره کان هه ر له شوینی خوینان، که ده گوتری ئەستیره ئاوابوون واته:
تیشکیان به ده ره وه نه ما، له بهر ئەوهی تیشکی خور دنیا رووناک ده کاته وه،
ناگونجی تیشکی ئەستیره کان که بیهتره له هی خور، بو ئیمه بییری.

کۆتایی ئەم دهرسه ش بهم دوو فه رمایشته ی پیغه مبه ری خوا ﴿﴾ دینین:

۱- {كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﴿﴾ بِآخِرَةِ إِذَا قَامَ مِنَ الْمَجْلِسِ يَقُولُ: سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ
أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ} (أخرجه أبو داود: ٤٨٥٩، والنسائي في «عمل
اليوم والليلة»: ٤٢٦، وَصَحَّحَهُ الْحَاكِمُ، وَوَفَّقَهُ الذَّهَبِيُّ).

واته: پیغه مبه ر ﴿﴾ که له کۆتایی کۆرو مه جلیسدا هه لده ستا ده یفه رموو:
(سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ)، ئەهی خوایه! تۆ به پاک ده گرم و ستایشت ده که م،
(أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ)، شایه دیی ده دم جگه له تۆ هیچ په رستراویک نیه،
(أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ)، داوا ی لیوردنت لیده که م و بۆ لای تۆ ده گه ریمه وه.

له کۆتایی هه ر مه جلیسیکدا پیغه مبه ر ﴿﴾ ئەو زیکره ی ده فه رموو.

۲- پیغه مبه ر ﴿﴾ ده فه رموی: {مَنْ جَلَسَ فِي مَجْلِسٍ فَكَثُرَ فِيهِ لَغَطُهُ، فَقَالَ قَبْلَ أَنْ يَقُومَ
مِنْ مَجْلِسِهِ: سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ،
إِلَّا غُفِرَ لَهُ مَا كَانَ فِي مَجْلِسِهِ ذَلِكَ}، (أخرجه أبو داود: ٤٨٥٨، والترمذي: ٣٤٣٣، إسناده
صحيح).

واته: هه ر که سیک له کۆرو مه جلیسیکدا دابنیشی، قسه ی جوړاو جوړی
تیدا بکری، {قسه ی باش و خراپ، تیکه ل بکرین} پيش ئەوهی هه لبه ستی بلای:
(سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ)، ئەم زیکره

بخوینئى كه پيشتر مانامان كرد، ئهوه مسوگهر هه رچى له و كوړو مه جليسهيدا بووه، له قسه يه ك كه خراپه و، بيستوو يه قى، يان خوئى كردوو يه قى و له ده مى ده رچوو، لئى ده بوردرئ و چاو پوشى لئ ده كرى.

ئيمه ش ليره دا دواى ستايش كردنى شا يسته بو خوا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ**، كو تا يى به م ده رسه مان دين و، كو تا يى به ته فسيري سوو ره قى (الطور) يش دين، خوا به لوتف و كه ره مى خوئى يارمه تيمان بدات، زياتر له و فه رمايشته به رزو بئ و ينه يه ي تيبگه ين و، به هو يه وه پيبگه ين، خوا بو مان ئاسان بكات كه كومه لگه و ده ورو به رى خو شمان تيبگه يه نين و پئ بگه يه نين، به و فه رمايشته موباره ك و پر پيت و پيزه ي خوا سبحانه و تعالى.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

له نازه كومانه بيههكل نهكلانين
Stay involved on social media
ئىن مهكم بىر موانع التواصل الاتصافى

ډاگه ياندى مهكله يى ماموستا عهلى باپير

archive.org/details/alibapir

AliBapir

Google Play

App Store

www.alibapir.net

English - عربي - كوردى

مهلى باپير/ AliBapir

مهلى باپير/ AliBapir

تعماري

ډاگه ياندى مهكله يى ماموستا عهلى باپير

Telegram

WhatsApp

Phone

ډاگه ياندى مهكله يى ماموستا عهلى باپير

ته فسیری سووږه تی

الخمر

ډاگه یاندنې مکتبه یې ماموستا عهالي بایپر

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

ډاگه یاندنې مکتبه یې ماموستا عهالي بایپر

www.alibapir.net

English • عربي • کوردی

ډاگه یاندنې مکتبه یې ماموستا عهالي بایپر

ته لویه کوربه (ایډیو پښتانه) مکتبه یې
www.alibapir.net ته لاسرسی کولای شئ
نن مکتبه یې غیر موافق المانوال ډاگه یاندنې

عالي بایپر/ AliBapir

عالي بایپر/ AliBapir

کتابخانه
ډاگه یاندنې مکتبه یې ماموستا عهالي بایپر

ډاگه یاندنې مکتبه یې ماموستا عهالي بایپر

له نازه كومهلار په پيښه كې لښكمنان
Stay in touch on social media
نن مه هم پر موخه انوشل اړينده

علي بابېر/Alibapir

ډاگه ياندي مه كنه بهي ماموستا علي بابېر

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

www.alibapir.net

ګردی - عربي - English

ډاگه ياندي مه كنه بهي ماموستا علي بابېر

علي بابېر/Alibapir

كه تاسي
ډاگه ياندي مه كنه بهي ماموستا علي بابېر

ډاگه ياندي مه كنه بهي ماموستا علي بابېر

دەستیگ

بە پێزان!

ئەمڕۆ کە پۆژی (۲۸) ی (رجب) ی سالی (۱۴۴۱) ی کۆچیە، بەرانبەر: (۲۰۲۰/۳/۲۳) ی زایینی، بە پشتیوانی خوای پەرورەدگارو، ئاسانکاری خوای بەخشش و بەزەیی بۆ سنوور، لە شاری هەولێر دەستدەکەین بە تەفسیری سوورەتی (النجم)، سەرەتاش پێناسە و نێوەپۆکی ئەم سوورەتە موبارەکە دەخەینەروو، لە هەوت (۷) بڕگەدا.

پێناسە سوورەتی (النجم) و بابەتەکانی

یەکەم: ناوی ئەم سوورەتە:

ئەم سوورەتە هەر بە ناوی (سورة النجم)، هەرۆهەا بە (النجم) ناسراوە، وەک لەم دەقانهوه دیارە:

۱- {عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا: أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ، سَجَدَ بِالنَّجْمِ، وَسَجَدَ مَعَهُ الْمُسْلِمُونَ وَالْمُشْرِكُونَ وَالْجِنُّ وَالْإِنْسُ} {أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ: ۱۰۷۱، وَالتِّرْمِذِيُّ: ۵۷۵، وَابْنُ حَبَانَ: ۲۷۶۳، وَابْنُ أَبِي حَتْمٍ فِي الْكَبَرِيِّ: ۳۵۲۷، وَالتَّطَبَّاعِيُّ فِي الْكَبِيرِ: ۱۱۸۶۶}.

واتە: عەبدوللای کۆری عەباس ﷺ، دەلی: پێغەمبەری خوا ﷺ سوورەتی (النجم) ی خوێندو کړنووشی تیدا برد، مسوڵمانان و هاوبەش بۆ خوا دانەرەان و جینن و ئینس، (هەموو ئەوانە ی ئامادە بوون لەوێ، کړنووشیان برد، بەهۆی کړنووش بردنەکە ی پێغەمبەرەوه ﷺ).

۲- {عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ رضی اللہ عنہ، أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ، قَرَأَ سُورَةَ النَّجْمِ، فَسَجَدَ لَهَا، فَمَا بَقِيَ أَحَدٌ فِي الْقَوْمِ إِلَّا سَجَدَ، أَخَذَ رَجُلٌ مِنَ الْقَوْمِ كَفًّا مِنْ حَصْبَاءَ، أَوْ تُرَابٍ فَرَفَعَهُ إِلَى وَجْهِهِ وَقَالَ: يَكْفِينِي هَذَا، «قَالَ عَبْدُ اللَّهِ: فَلَقَدْ رَأَيْتُهُ بَعْدَ قَتْلِ كَافِرًا» (أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ: ۱۰۶۷، وَمُسْلِمٌ: ۵۷۶).

واتە: عەبدوللای کوری مەسعوود رضی اللہ عنہ گێراویە تەو، کە پیغەمبەری خوا ﷺ سوورەتی نەجمی خویندووە و سەجدە ی بۆ بردووە، هیچ کەس نەما، لەو خەڵکە ی لەوئ بوون، مەگەر سەجدە ی برد، پیاویک لە خەڵکە کە، (لە پیاویە تی دیکە دا هاتو، دەلئ: لەبەر ئەو ی زۆر زەبەلاح و بەکە لەش بوو)، نەیتوانی و چنگە چەویک یاخود چنگە گلێکی هەلگرت و بەرزی کردووە بۆ لای ئیوچەوانی خو، سەری وێکردو گوتی: ئەو بۆ من بەسە، عەبدوللای دەلئ: دوایی ئەو کابرایەم بینی بە کافرئیتی کوژرا.

لە پیاویە تی دیکە دا هاتو وەک (القرطبي)، هیناویە تی دەلئ: پیاو کە ناوی (أُمَيَّةُ بْنُ خَلْفٍ) بوو، لە جەنگی بەدر دا لەگەڵ کوژراو کانی هاوبەش بۆ خوا دانەران بوو، لە حەفتا کوژراو کە بوو.

۳- {عَنْ زَيْدِ بْنِ ثَابِتٍ رضی اللہ عنہ، أَنَّهُ قَرَأَ عَلَى النَّبِيِّ ﷺ سُورَةَ النَّجْمِ: ﴿وَالنَّجْمِ إِذَا هَوَىٰ﴾ (۱) (أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ: ۱۰۷۲، وَمُسْلِمٌ: ۵۷۷).

واتە: زەیدی کوری سابیت رضی اللہ عنہ، دەلئ: سوورەتی: ﴿وَالنَّجْمِ إِذَا هَوَىٰ﴾ (۱) بەسەر پیغەمبەری خوا دا ﷺ خویند، کړنووشی نەبرد.

کەواتە: دەشگونجی کړنووش نەبردئ، ئنجا ئایا ئەو تاییە تە بەم سوورە تەو، یاخود بە نەسبەت شوینە کانی دیکە شەو هەروایە؟ چونکە ئیمە لە کوئای سوورە تی (الأعراف) دا، باسیکمان کرد لە بارە ی کړنووش بردنە کانی قورئان خویندنەو، کە زانایان هەندیکیان بەواجبیا داناو، هەندیکیان بە شتیکی پەسندو باشیان داناو، بەگشتی لەو شوینانە دا کە لە قورئان دا هاتوون و، زانایان لە بارە ی ژمارە ی

شۆینه کانی شهوه، دیسان مشتومریان ههیه، ههندیك كه مترو ههندیك زیاتران دهلین، کړنووش بردنه کesh به پای هه مووان به لای كه مه وه شتیکی په سه ندو باشه، به لام مسولمان پابه ند نیه، هه قهن کړنووش به ری، ئنجا ته نانه ت له سه ر ئه و رایه ش كه واجبه کړنووش ببرد ری، ئه گهر مروؤف بوی نه گونجا، ده کری ئاماژه بکات، وه ک پای هه ندیك له زانایان، یاخود ببوئرد ری و چاوپووشی لی ده کری، مادام بوی نه گونجی، چونكه خوا زیاد له توانا پیویست ناکات.

دووه م: کات و شۆینی دابه زینی:

ئهم سوڤه ته موباره كه به په كده نگی هه موو زانایان سوڤه تیکی مه ككه ییه، وهك (السیوطي) له (الدر المنثور) دا^(۱)، له هه ر كام له عه بدوللای كوری عه بباس و عه بدوللای كوری زوبه یه وه (خوا له خویان و بابیان پازی بی)، هیناویه تی و، (السیوطي) ئه و گێردراوه شی پالداوه ته لای (ابن مردویه).

ئنجا به پیی ئه وه ش كه زانایان ژماره (۲۲)، یان (۲۳) یان بو داناه، له ریزه بندی دابه زیندا، وهك دواپی باسی ده كین، وا پیده چی ئهم سوڤه ته له نیوان سالانی چوارو پینجی پیغه مبه رایه تییدا دابه زیی، كه ئه مه ش ئیشكالیکی گه وه بو میژووی باوی سه فه ری شه وړو به رزبوونه وه (الإسراء والعروج)، كه به (المعراج)، زیاتر هاتوه، پهیدا ده كات، چونكه میژووی باوی سه فه ری شه وړو به رزبوونه وه:

أ- هه ندیك ده لین: سالی ده یه می پیغه مبه رایه تی بووه.

ب- هه ندیك ده لین: سالی یازده یه م بووه.

ج- هه ندیك ده لین: سالی دوازده یه م بووه.

ئیشکالیک گهوره بۆ ئه و رایه دروست ده بئ، به لام ئه وه هه لده گرین و دوایی له و باره وه کورته باسیک ده کهین و، له نیویدا باسی ئه م مه سه له یه ش ده کهین.

سییه م: ژماره ی ئایه ته کانی ئه م سوورته:

ژماره ی ئایه ته کانی به (۶۱) و، هه ندیک به (۶۲)، دایانناوه، به لام زیاتر ژماره (۶۲) یان ته به نینی کردوه، له و موصحه فانه ی له بهر ده ستی ئیمه دا هه ن، به لام ئه گهر ژماره (۶۱) یشتان که وته بهرچاو، بزانی ئه ویش هه ر سه ر ژمیکی دیکه ی زانایانه و، که می و زۆری ژماره ی ئایه ته کانی ش، ده گهر پته وه بۆ کورتیی و دریزی رسته کانی قورئان.

چواره م: ریزه بندی له موصحف و له دابه زین دا:

ریزه بندی له موصحف دا ژماره (۵۳) یه و، له دابه زینیشدا وه ک گوتمان: ژماره (۲۲)، یاخود (۲۳) ی، بۆ داندراوه و، زیاتریش ژماره (۲۳) یان ته به نینی کردوه، واته: له پیش ئه م سوورته موباره که دا، ته نیا (۲۲) سوورته ی دیکه ی قورئان له مه که دابه زیون، ئنجا به پیی ئه م میژووه بئ، که واش پیده چئ و سرووشتی سوورته که وا ده خوازئ له سالانی سه ره تای دابه زینی قورئاندا بوو بئ، سالانی سئ و چوارو پینج و ئه و ده وروبهره، ئه مه ئیشکالیک دروست ده کات، بۆ ئه و میژووه باوه ی بۆ سه فه ری شه وپۆ به رزبوونه وه ی پیغه مبه ر (الإسراء والمعراج) داندراوه، که له نیوان سالی ده تاکو سالی دوازه یه م (۱۰ - ۱۲) ی پیش کوچکردنی پیغه مبه ر دایه.

پێنجەم: نێوەرۆکی:

ئەم سوورەتەش، وە ک سەرچەم قورئانی مەککەیی بە گشتیی، هەرسێک تەوهری سەرەکی ئیمانی گرتوونە خۆی:

أ- خواناسیی و تەنیا خواپەرستیی.

ب- پێغەمبەرایی تەبی و وەحیی، بە تایبەت پێغەمبەرایی تەبی موحەممەد ﷺ، و وەحیی بۆ کرانی و باسی قورئان.

ج- پۆژی دوایی و سزاو پاداشت و، بەهەشت و دۆزەخ، بەلام ئوهری زیاتر لەم سوورەتە موبارەکەدا جەختی لەسەر کراوەتەو، هەردوو تەوهری خوا بەیەکگرتن و راستیی موحەممەدن ﷺ لە پێغەمبەرایی تەبی و لە سروش بۆکرانیدا، بە تایبەت لەم سوورەتەدا، هێرشێکی توندو خەست و خۆل کراوەتە سەر بتپەرستیی، بە تایبەت پەرستنی فریشتان و، گومانی سەهرو سەمەرە پێردنیان.

هەلبەتە لەم سوورەتەدا جگە لەو سێ تەوهری باسمانکردن، کۆمەڵیک پێنمایی گەورەو گرنگیش هاتوون، لە بواری بووناسیی و فیکرو عەقیدەیی ئیسلامیی داو، ئاماژەیک کورتیش بە فەوتینانی کۆمەڵیک لە گەلانی یاخی کراوە.

شەشەم: تایبەتە نەدییهکانی:

ئیمە پێنج تایبەتە نەدییهکان بۆ ئەم سوورەتە موبارەکە هێناون:

۱- تەنیا لەم سوورەتەدا باسی بەرزبوونەوهری پێغەمبەر کراوە، کە ناوی (معراج) ی، بۆ بەکارهێنراوە لە سەرچاوە ئیسلامییەکاندا، بەلام (معراج)، (آلة العروج)، ئامرازێ پێ بەرزبوونەوهری، لە ئەسڵدا دەبوو گوترا بایە: (الإسراء والعروج)، شەوڕۆ بەرزبوونەوهری، ئەویش لە حەوت ئایەت، ئایەتەکانی: (۱۲ - ۱۸) دا، باسکراوە، تەنیا

لەم سوورەتەشدا باسی ئەو کراوە، چونکە لە سوورەتی (الإسراء)دا، تەنیا باسی شەورۆ (إسراء)ی پێغەمبەر کراوە لە مزگەوتی حەرامەووە بۆ مزگەوتی ئەقصا، باسی بەرزبوونەووەی پێغەمبەریش بۆ ئاسمانەکان و تاكو لای درەختی کۆتایی (سدرۃ المُنتهی)، تەنیا لەم سوورەتەدا هاتووە، لە ئایەتەکانی: (١٢ - ١٨) دا.

٢- وردەکاریی چۆنیەتی وەحیی ناردنی خوا بۆ پێغەمبەر لە پێی جیبریلهووە، تەنیا لەم سوورەتەدا باسکراوە، هەلبەتە لە سوورەتی (التکویر)و، سوورەتی (الشعراء)دا، باسی ئەو کراوە، کە جیبریل قورئانی دابەزاندۆتە سەر دڵی پێغەمبەر ﷺ، بەلام ئەو وردەکارییە لەم سوورەتەدا هاتووە، وەک دواوی باسی دەکەین، لە هیچ کام لە شوێنەکانی دیکە قورئاندا نەهاتووە، ئەویش لە ئایەتەکانی: (٣ - ١١)دا.

٣- ناوی سَیِّ بَتَّه سەرەکییەکی گەلی عەرەب، تەنیا لەم سوورەتەدا هاتووە: (أَلَلَّتْ، وَالْعُزَّى، وَمَنْوَةُ).

٤- تەنیا لەم سوورەتەدا، ئەو دوازدە راستییە کە صوحوفی ئیبراهیم و موسا خستوویناننەروو، باسکراون، کە لە ئایەتەکانی: (٣٨-٥٤)دا، خراونەروو، خوا ﷻ فەرموویەتی: ئەو راستییانە - کە دوازدە راستی گەورە و گرنگن - لە هەر کام لە صوحوفی ئیبراهیم و صوحوفی موسادا، صەلات و سەلامی خوا لەسەر ئیبراهیم و موسا بێ، هاتوون.

٥- چەند وشەیەکی تەنیا لەم سوورەتەدا هاتوون، هەلبەتە زیاتر ئەوانە زەق بوون، هیناومن، ئەگەرنا زیاتریش هەن:

١- ﴿وَمَا يَنْطِقُ عَنِ الْهَوَىٰ﴾

٢- ﴿شَدِيدُ الْقُوَىٰ﴾

٣- ﴿ذُو مِرَّةٍ﴾

٤- ﴿بِالْأَفْقِ الْأَعْلَىٰ﴾

- ۵- ﴿قَابَ قَوْسَيْنِ﴾ (۹)
- ۶- ﴿سَدْرَةَ الْمُنْهَى﴾ (۱۴)
- ۷- ﴿الَّتِ﴾ (۱۹)
- ۸- ﴿وَالْعَزَى﴾ (۱۹)
- ۹- ﴿وَمَنُوءَ﴾ (۲۰)
- ۱۰- ﴿ضَبِذَى﴾ (۲۴)
- ۱۱- ﴿الْمَم﴾ (۳۲)
- ۱۲- ﴿وَأَكْدَى﴾ (۳۴)
- ۱۳- ﴿وَأَقْنَى﴾ (۴۸)
- ۱۴- ﴿سَمِدُون﴾ (۶۱)

وهك گوتمان: وشەى دىكەش هەن، بەلام ئەوانەم بە پيويست زانين، ئاماژەيان پى بکەين.

حهوتەم: دابهشکردنى ئايەتەکان بو چەند دەرسىك:

ئيمە هەر (۶۲) ئايەتەكەى ئەم سوورەتە موبارەكەمان بو سى دەرسان دابهش کردوون:

دەرسى يەكەم: ئايەتەکانى: (۱ - ۱۸)، هەژدە ئايەتى سەرەتاي ئەم سوورەتە، باسى راست بوونى پيغەمبەر موحەممەد ﷺ لە پيغەمبەرايەتبيداو، چۆنيەتتى وهحىي بو نيردرانى و، باسى ميعراج، بەرزبوونەوهى پيغەمبەرى خوا.

دەرسى دووهم: ئايەتەکانى: (۱۹ - ۳۲)، چوارده ئايەت باسى دەرختنى پووچەللى بپەرستى و، ناراستى پەرستنى فريشتان و، پيئمايى کردنى پيغەمبەر

بۆ چۆنیەتی مامەلە کردنی لە گەڵ هاوبەش دانەران و بێپروایانداو، چەند بابەتێکی دیكە، بە تاییەت ئەووە کە خوا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** ئاسمانەکان و زەوی هێناونەدی بۆ ئەووەی سزای خراپەکاران بدات و، پاداشتی چاکەکاران بداتەووە، چاکەکارانیش ئەوانەن کە خۆیان لە هەرچی گوناھی گەورەو ناخۆلایە دەپاریزن، جگە لە گوناھی گچکەو ورد.

دەرسی سییەم: کە لە ئایەتەکانی: (۳۳ - ۶۲)، سی (۳۰) ئایەتی کۆتایی ئەم سووپەتە موبارەکە، پێکدێ، باسی جوړە مروفتیکی پشوو کورت لە دینداریییداو بە گرو فەر، کە سەرەتا ویستووێتی پرووبکاتە خواو دینداریی، بەلام دوایی بەرەو پاش چۆتەووەو لێ چوووەتەووەو، سەرزنشتکردنی کە ئایا ئاگاداری ئەو راستییانە نیە، کە صوحوفی ئیبراھیم و موسا گرتووینانە خۆیان؟ کە سەرجهەم دوازدە راستین، پاشان هۆشداریی دان بە نزیك کەوتنەووەی قیامەت و، سەرزنشتکردنی بێپروایان کە بۆچی مامەلە جیدیدی، لە گەڵ فەرماشتی خوادا ناکەن و، بێئاگان؟ لە کۆتاییش دا فەرمان پێکرانیان بە کړنووش بردن بۆ خوا عزو جل.

لە ئێرە وێنەلەیانەکان ئەمەکانمان
You're watching on social media
ئێمە ئێرە مەشەم بێر مەشەم بێر مەشەم

Alibapir

archive.org/details/alibapir

Alibapir

www.alibapir.net

www.alibapir.net

www.alibapir.net

عەلی بابیر/Alibapir

عەلی بابیر/Alibapir

Alibapir

www.alibapir.net

www.alibapir.net

www.alibapir.net

دهرسی یہ کہم

[illegible]

پێناسەی ئەم دەرسە

بەڕێزان!

ئەم دەرسەمان لە هەژدە (۱۸) ئایەتی سەرەتای (النجم) پیک دی، ئایەتەکانی: (۱ - ۱۸)، که خوای بەرزو مەزن لەو هەژدە ئایەتەدا، سەرەتا سویند بە ئەستێرە دەخوات، لە کاتی ئاوابوون، یاخود کهوتنیدا، که پێغەمبەری خاتەم موحەممەد ﷺ نە پێی لێ ون بوووە نە بێ مرادو بێ ئاکامیش بوو، هەروەها لەسەر ئەوە که ئەوەی دەلێ، لە ئارەزووەوە نیە، بەلکو وەحیی و پەيامی خوايە، بۆی دەنێردرێ، که مەبەست پێی قورئانە، چونکه مشتومڕ هەر لەسەر قورئان بوو، وەک دوایی باسی دەکەین.

پاشان باسی چۆنیەتی پەيامی خوا پێ گەیه‌ندانی موحەممەد لە لایەن جیبریلەو (عَلَيْهِ السَّلَام)، باسی ئەوە کراوە، وێرایی وەسفی جیبریل و، جەختیش لەسەر ئەوە کراوەتەو که پێغەمبەر ﷺ لەویدا که بینوویی، بە چاوی سەر بینوویی، عەقل و دلی بە هەڵەدا نەچوون و، وێرایی جاری یەکه‌می لەسەر زەوی، جاریکی دیکەش لە ئاسمان لەلای درەختی کۆتایی جیبریلی دیو، که مەبەست کاتی بەرزبوونەوێ پێغەمبەر ﷺ لەو سەفەرەدا، که بە شەوڕۆ بەرزبوونەو (الإسراء والعروج) ناسراوە، لەو سەفەر و گەشتەشیدا چاوی پێغەمبەر ﷺ نە لایداوە، نە سەرکێشی کردووە، گەلێ لە نیشانه‌ گەورەکانی خوای بەرزو مەزن و بێ وێنەشی بینوون.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿وَالْجَنَّمُ إِذَا هَوَىٰ ۝۱ مَا ضَلَّ صَاحِبُكُمْ وَمَا غَوَىٰ ۝۲ وَمَا يَنْطِقُ عَنِ الْهَوَىٰ ۝۳ إِنْ هُوَ إِلَّا وَحْيٌ يُوحَىٰ ۝۴ عَلَّمَهُ شَدِيدُ الْقُوَىٰ ۝۵ ذُو مِرَّةٍ فَاسْتَوَىٰ ۝۶ وَهُوَ بِالْأُفُقِ الْأَعْلَىٰ ۝۷ ثُمَّ دَنَا فَتَدَلَّىٰ ۝۸ فَكَانَ قَابَ قَوْسَيْنِ أَوْ أَدْنَىٰ ۝۹ فَأَوْحَىٰ إِلَىٰ عَبْدِهِ مَا أَوْحَىٰ ۝۱۰ مَا كَذَبَ الْفُؤَادُ مَا رَأَىٰ ۝۱۱ أَفَتَمْنُونَهُ عَلَىٰ مَا يَرَىٰ ۝۱۲ وَلَقَدْ رَءَاهُ نَزْلَةً أُخْرَىٰ ۝۱۳ عِنْدَ سِدْرَةِ الْمُنْتَهَىٰ ۝۱۴ عِنْدَهَا جَنَّةُ الْمَأْوَىٰ ۝۱۵ إِذْ يَغْشَى السِّدْرَةَ مَا يَغْشَىٰ ۝۱۶ مَا زَاغَ الْبَصَرُ وَمَا طَغَىٰ ۝۱۷ لَقَدْ رَأَىٰ مِنْ آيَاتِ رَبِّهِ الْكُبْرَىٰ ۝۱۸﴾

مانای دهقاودهقی ئایهتەکان

{به ناوی خواى به بهزهیی بهخشنده، (سویند) به ئهستیره کاتی دهکهوی (ئاوا دهبی) ۱ هاوهلهکهتان (موحهممهد) نه پئی لی ونبوووه، نه بيمراد بووه ۲ به ئارهزووهوش نادوی ۳ ئهوهی (دهیخوینى و) دهیلئ: تهنیا سروش (ی خوايه) ه بوی دهنیردری ۴ (فریشتهیهکی) زۆر بههیزو توانا فیتری دهکات ۵ که خاوهنی هوّش و عهقلیکی پتهوه، ئنجا (ئهو فریشتهیه لهسهه شیوهی خوئی) پیک وهستا ۶ له کاتیکیدا ئهه له ئاسوی هههره بهرز بوو ۷ دوايي نيزیک کهوتهوه، ئنجا شوپبووه (بو لای پیغهمبهه) ۸ ئنجا وهک ئهندازهی دوو کهوانه یان نزیکتیش بوو (له پیغهمبهه) ۹ ئنجا (خوا) ئهوهی سروش کرد بو بهندهکهی که سروشی کرد ۱۰ عهقلی (موحهممهد) لهوهدا که بینى بههلهدا نهچوو ۱۱ (ئهی بیروایهکان!) ئایا له بارهی ئهه (فریشتهیه) هوه، که دهییینی، مشتومری لهگهلهدا دهکهن! ۱۲ به دلنایى جاریکی دیکهش ئههوی بینیه ۱۳ له لای درهختی کوئایى ۱۴ که بهههشتی سههوتگای (بروادارانی) لهلایه ۱۵ کاتییک که درهختهکهی دادهپووشی ئهوهی دا پدهپووشی! ۱۶ چاوی (موحهممهد) بهملاولادا لای نهداو سنووریشی

نەبەزاند ﴿١٧﴾ بە دلتیایی (ژمارەیهک) لە نیشانه گەورەکانی پەرورەدگاری (لەو سەفەرەیدا) بینین ﴿١٨﴾.

شیکردنەوێ هەندیک لە وشەکان

(وَالنَّجْمِ): واتە: ئەستێرە، (أَصْلُ النَّجْمِ: الْكَوْكَبُ الطَّالِعُ، جَمْعُهُ نُجُومٌ)، وشەى (نَجْمٌ)، لە ئەسڵدا بە ئەستێرەیهکی هەڵهاتوو دەگوترێ و بە (نُجُوم)، کۆدەکرێتەوه، دەگوترێ: (نَجْمٌ: طَلَعَ)، دەرکەوت، (نُجُومًا وَنَجْمًا)، ئەمانە هەردووکیان چاوگن، (فَالنَّجْمُ مَصْدَرٌ وَاسْمٌ)، (نَجْمٌ)، هەم چاوگەو، هەم ناویشە، (نُجُومٌ)یش دەگونجێ چاوگ بێ و، دەشگونجێ کۆى (نَجْمٌ) بێ، واتە: ئەستێرەکان کە بە (أَنْجَمٌ)یش، کۆدەبیتهوه.

(هَوًى): (الْهَوِيُّ: سُقُوطٌ مِنْ عُلُوٍّ إِلَى سُفْلٍ)، (هَوًى): بریتیه لە کەوتنە خوار لە بەرزیهوه بۆ نزیمى، بەلام (الْهَوِيُّ: ذَهَابٌ فِي ارْتِفَاعٍ)، (هَوًى): بریتیه لە بەرزبوونهوهو پۆشتن بەرهو بەرزى.

(ضَلَّ): (الضَّلَالُ: الْعَدُولُ عَنِ الطَّرِيقِ الْمُسْتَقِيمِ وَيُضَادُّهُ: الْهِدَايَةُ)، (ضَلَّالٌ): بریتیه لە لادان لە پێی راست و، هیدایەت دژو پیچەوانەکەیت، کەواتە: هیدایەت، واتە: پێی راست گرتن.

(صَاحِبُكُمْ): (الصَّاحِبُ: الْمُلَازِمُ إِنْسَانًا كَانَ، أَوْ حَيَوَانًا، أَوْ مَكَانًا، أَوْ زَمَانًا)، (صَاحِبٌ): یانی: هاوێ، کەسێک یان شتێک لەگەڵ کەسێک بێ، مرووف بێ، یان ئاژەڵ بێ، یان شوێن بێ، یاخود کات بێ.

دیاره مەبەست لە (صَاحِبُكُمْ)، موخەممەد پیغەمبەرى خوايه ﷺ، ئەو تەعبیرهش بۆیه بەکارهاتوه، واتە: ئەو هاوێلەى خۆتان کە چاکى دەناسن و لە نزیکهوه پێى ئاشنان.

(غَوِيٌّ): (الْغِيُّ: جَهْلٌ عَنِ اعْتِقَادٍ فَاسِدٍ)، وشهى (غَيٌّ): زانايان به چهند واتايهك ليكيان داوه تهوه:

- أ- هه نديكيان گوتوو يانه: بريتيه له نه زانينيك به هوئى پروا پئ بوونيكي خراپه وه.
- ب- هه نديك گوتوو يانه: (الْغِيُّ: الْخَيْبَةُ): بريتيه له بئ مرادى و به ئامانج نه گه يشتن.
- ج- هه نديك گوتوو يانه: (غَوِيٌّ: أَي فَسَدَ عَيْشُهُ، غَوِيَ الْقَصِيدُ أَي: بِشَمٍّ)، (غوي)، يانى: ژيانى تيکچوو، (غَوِيَ الْقَصِيدُ)، (فَصِيلُ)، واته: به چكه حوشت، نه گهر شیر زور بخوات و گه دهى پئى تيکچئ، نه وه يان بو به کاره يناوه، (وَيُضَادُّهُ الرُّشْدُ)، نه وهى دژو پيچه وانهى (غَيٌّ) يه، بريتيه له (رُشْدُ)، ﴿قَدْ تَبَيَّنَ الرُّشْدُ مِنَ الْغَيِّ﴾ ﴿البقرة، (رُشْدُ)، واته: به ئامانج گه يشتن و به ئاکام گه يشتن، به لام (غَوَايَةِ)، بريتيه له بئ مرادى و بئ ئاکامى.

(يَنْطِقُ فِي التَّعَارُفِ: الْأَصْوَاتُ الْمُقَطَّعَةُ الَّتِي يُظْهِرُهَا اللِّسَانُ وَتَعْيَهَا الْأَذَانُ)، (نطق): له باوى نيو خه لکدا بريتيه له وه دهنگه پچر پچرانهى زمان دهريان ده خات و گوئيه كان لبيان تيده گهن، زمانه كان ده يانيژن و گوئيه كان لبيان تيده گهن.

(الْهَوَى): (الْهَوَى: مَيْلُ النَّفْسِ إِلَى الشَّهْوَةِ)، (هَوَى): لادانى نه فسه به ره و ئاره زوو، (الْهَوَى: النَّفْسُ الْمَائِلَةُ إِلَى الشَّهْوَةِ) (هوى)، نه فسيكه لايداه به ره و ئاره زوو، (لأنَّه يَهْوِي بِصَاحِبِهِ فِي الدُّنْيَا إِلَى كُلِّ دَاهِيَةٍ)، له بهر نه وهى خاوه نه كهى له دنيا دا تووشى ههر به لايهك ده كات، به ريده داته وه بو چال و زه لكاوى ههر به لايهك.

(وَحْيٌ): (أَصْلُ الْوَحْيِ: الْإِشَارَةُ السَّرِيعَةُ، قِيلَ: أَمْرٌ وَحِيٌّ، أَي: سَرِيعٌ، وَالْوَحْيُ: الصَّوْتُ الْخَفِيُّ، وَالْوَحْيُ: صَوْتُ الْحَلِيِّ)، وشهى (وَحْيٍ): له نه صلدا به ئاماژهى خير ده گوتري، بوئه گوتراوه: (أَمْرٌ وَحِيٌّ)، كاريكى خيرا، ههروه ها به دهنگى كپ ده گوتري و به دهنگى خشليش ده گوتري، له بهر نه وهى دهنگى كپه.

(فَاسْتَوَى): (اسْتَوَى أَي: اسْتَقَامَ وَاعْتَدَلَ)، (فَاسْتَوَى)، یانی: ریک وەستاو هاوسەنگ وەستاو، جوان خۆی خستە بەرچاو.

(بِالْأُفُقِ): (النَّاحِيَةِ وَالْجَمْعُ أَفَاقُ: النَّوَاجِي)، (أُفُقٌ): بە مانای لا، کە بە (أَفَاق)، کۆدەکریتەو: لایەکان، خوا دەفەرموئ: ﴿سَنُرِيهِمْ آيَاتِنَا فِي الْأَفَاقِ وَفِي أَنْفُسِهِمْ﴾ (۵۳) فصلت، واتە: نیشانەکانی خۆمانیمان پێشان دەدەین لە ئاسۆیەکاندا (لە لایەکاندا، لە گەردووندا) و لە خودی خۆشیاندا.

(دَنَا): (الدُّنُو: الْقُرْبُ بِالذَّاتِ، أَوْ بِالْحُكْمِ، وَيُسْتَعْمَلُ فِي الْمَكَانِ وَالزَّمَانِ وَالْمَنْزِلَةِ)، (دُنُو): بریتیه لە نزیك بوونەو، خودی ئەو شتە، نزیك بێتەو، یاخود بە حوکم، هەروەها بە کارهێنراوە لە شوێن و لە کاتدا و لە پرووی پێگەوێش.

(فَدَلَّ): (التَّدَلَّى: الدُّنُو وَالْإِسْتِزْسَالُ، دَلَّوْتُ الدَّلُو: إِذَا أَخْرَجْتَهَا، أَوْ أَرْسَلْتَهَا، وَأَدَلَيْتُ الدَّلُو، إِذَا أَرْسَلْتَهَا أَوْ أَخْرَجْتَهَا)، (تَدَلَّى): بە مانای بەردانەو و شوێن بوونەو دێ، نزیكکەوتنەو و شوێن بوونەو، ئەگەر لەسەر یۆ شۆر بێتەو، (دَلُّو)، واتە: دۆلچە کە ئاویان پێ لە بیر هەڵینجاو، (دَلَّوْتُ الدَّلُو)، بۆ دەرھێنانی دۆلچە کە لە بیر، کە ئاوی پێ هەڵینجن و، جاری واش هەیه بۆ بەردانەو نیو بیر، بە کارهاتو، (أَدَلَيْتُ) یش دیسان بۆ بەردانەو نیو بیر کە ئەو کە ی پێ هەڵینجن و، جاری واش هەیه بۆ دەرھێنانەو نیو بیر کە بە ئەو، بەلام (دَلَّوْتُ) زیاتر بۆ دەرھێنانی دۆلچە کە لە بیرو (أَدَلَيْتُ)، بۆ بەردانەو، بە کارهاتو.

(قَابَ): (الْقَابُ: مَا بَيْنَ الْمِقْبِضِ وَالسَّيَةِ مِنَ الْقَوْسِ)، (قَوْسٌ)، یانی: کەوان، ئنجا کەوان ئەملاو لای پێیان دەگوتری: (سَيَةٍ) و ئەو شوێنە دەستی پێ دەگیری، پێی دەگوتری: (مِقْبِضٌ)، (وَتَر) یش، ژێهەیه کە پێی راھێل دراو، بۆ ئەو تیرە کە ی پێ هەڵبدری، کەواتە: هەر کەوانی: دوو سیە هەن، ئەملاو لای و (مِقْبِضٌ) یکی هەیه و ژێهەیه.

هه‌ندی‌کیش گوتوو یانه: ئه‌و لاو لای که‌وان پێیان ده‌گوتری: (قَاب) و که ده‌فه‌رموی: (قَاب قَوْسَيْنِ: أَي قَابِي قَوْسَيْنِ)، واته: به‌ ئه‌ندازه‌ی ئه‌ملاو لای که‌وان.

(قَوْسَيْنِ): (القَوْسُ: آلةٌ عَلَى هَيْئَةِ هِلَالٍ تُرْمَى بِهَا السَّهَامُ)، (قَوْس): ئامیڕیکه به شیوه‌ی مانگی چه‌ند شه‌وه، تیری پێ ده‌هاویشتری و پێ هه‌له‌دری، وشه‌ی (قَوْس)، به (مُذَكَّر) یش دی، به (مُؤَنَّث) یش دی و به (أَقْوَس)، کو‌ده‌کرێته‌وه و به (قَسِي) یش کو‌ده‌کرێته‌وه.

(مَا كَذَبَ الْفُؤَادُ مَا رَأَى): واته: عه‌قلی، یان دلی له‌وه‌دا که‌ بینی، درۆی نه‌کرد، (كَذَبَ: أَي أَخْبَرَ عَنِ الشَّيْءِ بِخِلَافِ مَا هُوَ عَلَيْهِ فِي الْوَاقِعِ)، (كَذَبَ)، یانی: هه‌والیدا له‌ باره‌ی شتی‌که‌وه، به‌ پێچه‌وانه‌ی ئه‌وه‌وه که‌ ئه‌و شته له‌ واقیعه‌دا له‌سه‌ریه‌تی. هه‌روه‌ها (كَذَبَ)، به‌ مانای (أَخْطَأَ) به‌هه‌له‌دا چوو، دی، ده‌گوتری: (كَذَبَ فُلَانٌ فُلَانًا)، فلان‌کەس له‌گه‌ل فلان‌کەس دا درۆی کرد، واته: هه‌والی درۆی پێدا.

(الْفُؤَادُ كَالْقَلْبِ)، هه‌ندی‌ک له‌ زانایان وایان لیکداوه‌ته‌وه که (فُؤَاد): به‌ مانای دل دی، هه‌ندی‌کیش ده‌لێن: (فُؤَاد) به‌ مانای عه‌قل دی، له‌ قورئاندا به‌ زۆری (أَفْتَدَ) دی و، جاروباریش (فُؤَاد) دی به‌ تاک و، هه‌ر به‌ مانای عه‌قله‌و، هه‌ندی‌ک جاری که‌میش به‌ مانای دله، عه‌قل و دلێش له‌ قورئاندا هه‌ردووکیان وه‌ک چه‌قی تیگه‌یشتن و فامکردن و لێ وردبوونه‌وه و پامان، به‌کارهاتوون.

(أَفْتَمَرُونَهُ): (الْمُتَمَرَّةُ: الْمُحَاجَّةُ وَالْمُجَادَلَةُ)، (مَمَارَة) به‌مانای شه‌ره‌ قسه‌و دمبه‌دمه‌یه، ئایا ئیوه شه‌ره‌ قسه‌ و، مشت و مری له‌گه‌ل ده‌که‌ن؟ خویندراویشه‌ته‌وه: (أَفْتَمَرُونَهُ)، یانی: (أَفْتَجَحَدُونَهُ)، ئایا نکوولی لێده‌که‌ن؟

(نَزْلَةُ أُخْرَى): (النَّزْلَةُ: الْمَرَّةُ مِنَ النُّزُولِ)، (نَزْلَةُ): بریتییه له‌ جارێک له‌ دابه‌زین، (وَلَقَدْ رَءَاهُ نَزْلَةَ أُخْرَى ۖ) ﴿١٣﴾، له‌ دابه‌زینیکی دیکه‌شدا پێغه‌مبه‌ر ﷺ جیبری‌لی بینیوه.

(سِدْرَةُ الْمُنْتَهَى): (سِدْرَة) تاکی (سِدر) ه، که کویه و (سِدْرَة)، تاکه که یه تی، (شَجَرٌ قَلِيلُ الْغَنَاءِ عِنْدَ الْأَكْلِ)، (سدره) دره ختی که به ره که ی سوودی کی وای نیه، کاتیک ده خوری، ئنجا ئه و دره ختی کو تاییه ی خوا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** باسی ده کات، ده بی شیوه ی دره ختی (سِدر) ی، هه بی و (نَبَق) یشی، پیده لَین، جوړه دره ختی که گه لای ورده و بوئی کی خوشی هه یه، به لام دیاره گه وره ییه که ی به س خوا ده زانی، چهنده!

(جَنَّةُ الْمَأْوَى): به هه شتی سره وتگا، (سره وتگا) بو خوُم دامتاشیوه، چونکه سره وتن به مانای پشوودان و ئیسراحت کردنه، سره وتگا ش یانی: شوینی تیدا سره وتن و ئیسراحت، (مَأْوَى)، (مَصْدَرُ: أَوْيَ يَأْوِي، أَوْيَاءً وَمَأْوَى، أَوْيَ إِلَى كَذَا: انْضَمَّ إِلَيْهِ)، (مَأْوَى): چاوگه له (أَوْيَ يَأْوِي، أَوْيَاءً) وه، هاتوه، واته: په نای برد، په نا ده با، په نا بردن، (مَأْوَى) ش به مانای په نابردن و، شوینی تیدا پشوودان و تیدا سره وتن، دی، (أَوْيَ إِلَى كَذَا: انْضَمَّ إِلَيْهِ)، واته: چوو بو ئه و شوینه، یاخود په نای پی برد و تیدا سره وت.

(مَا زَاغَ الْبَصَرُ): چاو لای نه دا، دیاره (أَل) ی سهر (بَصَر) بو ناساندنه (أَل) ی، (عَهْدَ) ه، واته: چاوه که لای نه دا، که مه به ست پیی چاوی پیغه مبه ره **﴿٧﴾**، یاخود (أَل) ه که، (عَوِضٌ عَنِ الْإِضَاقَةِ)، یانی: (مَا زَاغَ بَصَرُهُ)، چاوی وی، هی پیغه مبه ره **﴿٧﴾** لای نه دا، (الزَّيْغُ: الْمَيْلُ عَنِ الْإِسْتِقَامَةِ وَالزَّيْغُ: التَّمَايُلُ)، (زَيْغ): بریتیه له لادان له راستیه وه و له خه تی نیوه راست، به لای راستدا، یان به لای چه پدا پیی ده گوتری: (زَيْغ)، وه ک له سووره تی (آل عمران)، خوا ده فهرموئ: **﴿٧﴾ فَأَمَّا الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ زَيْغٌ فَيَتَّبِعُونَ مَا تَشَبَهَ مِنْهُ** **﴿٧﴾**، نه وانه ی دلیان لادانی تیدایه، به دوا ی ئه و ئایه تانه ده که ون، که مانای ویکچوویان هه ن، نه ک مانایه کی پروون و دیارییکراو، به لکو به دوا ی ئه و ئایه تانه ده که ون که مانایه ک زیاتر هه لده گرن، (تَزَايَع)، به مانای (تَمَّيْل)، واته: لادان دی، به لام له سهر کیشی (تَفَاعُلَ) ه.

(طَغَى): (طَغَوْتُ وَطَغَيْتُ طُغْيَانًا وَطُغَوْنَا، وَأَطْعَاهُ كَذَا: حَمَلَهُ عَلَى الطُّغْيَانِ وَذَلِكَ تَجَاوَزُ الْحَدِّ فِي الْعِصْيَانِ)، (طَغَوْتُ وَطَغَيْتُ)، هه ردوویان واته: سنوورشکینیم

کرد، (طُغْيَانٌ وَطُغْوَانٌ) یش هەردووکیان چاوگن، بە مانای سنوور بە زاندن و سنوور شکاندن، (وَأَطْعَاهُ كَذًّا)، فلان شتە وای لیکرد، سنوور بە زینتی و سنوور بشکینتی، (حَمَلَهُ عَلَى الطُّغْيَانِ)، واتە: هانیداو وای لیکرد، سنوور بشکینتی، (طُغْيَانٌ) یش، بریتیه لە (تَجَاوَزَ الْحَدَّ فِي الْعُصْيَانِ)، واتە: سنوور شکینتی لە سەرپێچی کردندا، سەرپێچیکردن هەر بۆ خووی سنوور شکینیه، بەلام کەسیک کە زۆر تێپەرینتی و سنوور بە زینتی، پێی دەگووتری: (طَغَى).

مانای گشتیی ئایە تەکان

بە کورتیی و پوختیی مانای ئایە تەکان دەکەین، لەبەر ئەوەی ئێمە دوایی کورتە باسیکمان هەیە لە بارەی چەمک و واتای ئەو ئایە تە موبارە کانهو، لە شیکردنهوێ ئایە تەکانیشدا، جاریکی دیکە هەلۆهستهیان لە بەردهمدا دەکەین.

خوا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** دەفهرموی: **(يَسْـَٔلُ اللَّهَ الرَّحْمَنَ الرَّحِيمَ)** بە ناوی خوای بە بەزەبی بەخشنده، واتە:

دەستپێکردنم بە ناوی خوایه، کە ئەو هەش مەبەستی ئەو هیه:

- ۱- ئەم کارە تەنیا بۆ خوا دەکەم.
- ۲- ئەم کارە بە پێی شەرعی خوا دەکەم.
- ۳- ئەم کارە بە تواناو یارمەتیی خوای پەرورەدگار دەکەم.
- ۴- ئەم کارە بۆ هێنانەدی پەزنامەندیی خوا، ئەنجام دەدەم.

﴿وَالْجَمْرُ إِذَا هَوَىٰ﴾ سویند بە ئەستێرە کاتیکی ئاوا دەبی، یاخود: سویند بە ئەستێرە کاتیکی دەکەوی، کە لە ئەنجامی کەوتنە کەشیدا، لەبەر چاوی ئێمە ئاوا دەبی، دەشگونجی مەبەستی پێی جوولەهێ ئەستێرەکان بی، یان مەبەستی

ئەو بە بئى كە لەبەر چاوى ئىمە كاتىك خۆر هەلدى، ئەستىرەكان ئاوا دەبن، كە ئەستىرەكان هەر لە شوئى خۆيانن، بەلام ئەو تىشكى خۆرە وا دەكات ئىمە ئەستىرەكان نەبينن، ﴿وَالنَّجْمُ إِذَا هَوَىٰ ۝١ مَاضِلٌ صَاحِبُكُمْ وَمَا غَوَىٰ ۝٢﴾، سوئند بە ئەستىرە كاتىك ئاوا دەبئى، ياخود دەكەوئى، هاوہلەكەتان، كە موحمەدە ﷺ و لە نىزىكەوہ چاكى دەناسن و پئى ئاشنان، نە گومرا بووہ و نە بىمرادىش بووہ، نە ئەوہىە پئى لئ تىكچووئى و، نە ئەوہشە سەرگەردان و بئى ئاكام بووئى.

﴿وَمَا يَنْطِقُ عَنِ الْهَوَىٰ ۝﴾، لە ئارەزوہوش قسە ناكات، واتە: ئەوہى دەيلئ كە قورئانە، وەك گوتراوہ: قسە لە گىرفانى خۆى دەرناهيئى و لە ئارەزوہوش قسە ناكات، ئەدى چيە؟

﴿إِنَّ هُوَ إِلَّا وَحْيٌ يُوحَىٰ ۝﴾، ئەوہى دەيلئ، تەنيا سروشكە بو لای دەنئردرئ و، بوئى سروش دەكرئ.

﴿عَلَّمَهُ شَدِيدُ الْقُوَىٰ ۝﴾، كەسيك فيرى دەكات كە زۆر بەهيەزە، هيەزى زۆر توندە، واتە: فرىشتەيەك كە زۆر بەهيەزە، فيرى دەكات، وەك لە سوورەتى (التكوير) دا، دەفەرموئى: ﴿ذِي قُوَّةٍ عِنْدَ ذِي الْعَرْشِ مَكِينٍ ۝﴾، خاوەن هيەيەك كە لە لای خاوەن عەرش، پيەگەدارو بەرپزەو حورمەتە، كە جبريلە (عليه السلام).

﴿ذُو مِرَّةٍ فَاسْتَوَىٰ ۝﴾، واتە: زۆر عاقل و ژيرو بەهۆشە، عەقلىكى زۆر پتەوئى هەيە، ياخود ﴿ذُو مِرَّةٍ ۝﴾، هەر بە مانای زۆر پتەوو بەهيەزە، هەنديكيش ئاوايان ليكداوہتەوہ: شيوہو ديمەنى زۆر جوانە، (فَاسْتَوَىٰ)، واتە: پيەك وەستا، لە كاتىكدا خۆى پيشانى پيغەمبەردا ﷺ، واتە: هاتە سەر شيوہى راستەقينەى خۆى.

﴿وَهُوَ بِالْأُفُقِ الْأَعْلَىٰ ۝﴾، كە لەو كاتەدا لە ئاسوئى بەرزتر بوو، ئەمەيان باسى يەكەم خو پيشاندانى جبريل دەكات بو پيغەمبەر ﷺ لەسەر زەوى.

﴿ثُمَّ دَنَا فَدَلَّى ۝﴾، دوايى نىزىك كەوتەوہو شوپوؤو، خۆى وەنيزىك خست.

﴿فَكَانَ قَابَ قَوْسَيْنِ أَوْ أَدْنَىٰ﴾، به ئەندازهی دوو کهوان، یاخود نزیکتیش بوو، دوو کهوان که پیکهوه جووتکراون، یاخود: ﴿قَابَ قَوْسَيْنِ﴾، واته: کهوانیک که ئەملاولای هەن، چەند لیک نزیکن بهوجۆره، یاخود: ﴿قَابَ قَوْسَيْنِ﴾، به ئەندازهی دوو کهوان، ئەگەر درێژ بکریڤن، یانی: دوو باسک، یاخود کهمتریش لێی نزیک بووه، له پێغه‌مبەری خوا ﷺ.

﴿فَأَوْحَىٰ إِلَىٰ عَبْدِهِ مَا أَوْحَىٰ﴾، ئنجا (خوا) سרוشی کرد بو لای به‌نده‌که‌ی ئەوه‌ی بو‌ی سروشکرد، ده‌شگونجی ب‌لێین: جیبریل سרוشی کرد بو به‌نده‌ی خوا، ئەوه‌ی بو‌ی سروشکرد، واته: به‌س خوا ده‌زانێ چی بوو و چۆن بوو؟ نایه‌ته وه‌صف له‌به‌ر مه‌زنیی.

﴿مَا كَذَبَ الْفُؤَادُ مَا رَأَىٰ﴾، عه‌قله‌که (ی پێغه‌مبەر ﷺ) هه‌له‌ی نه‌کرد، له‌وه‌دا که بینێ، به‌هه‌له‌دا نه‌چوو، درۆی نه‌کرد، به‌لکو رێک ئەوه‌ی چاو بینییوو، عه‌قلیش پێی باوه‌ردار بوو، یان ئەوه‌ی به‌چاو بینییوو، عه‌قلیش پشتگیری کردو هه‌له‌ی نه‌کرد، له‌به‌ر ئەوه‌ی به‌ر له‌وه‌ی به‌چاو جیبریل بینێ، به‌عه‌قل و د‌لی جیبریلی ناسییوو، پێی ئاشنا‌بوو، ب‌ۆیه عه‌قله‌که‌ی به‌هه‌له‌دا نه‌چوو بوو له‌وه‌دا که به‌چاو بینێ.

﴿أَفَتُمَارُونَهُ عَلَىٰ مَا يَرَىٰ﴾، ئایا ئیوه مشتومری له‌گه‌ڵدا ده‌که‌ن، له‌سه‌ر ئەوه‌ی ده‌بینێ، یانی: ئایا مشتومر له‌گه‌ڵ موحه‌ممهد دا ﷺ ده‌که‌ن، له‌سه‌ر ئەوه‌ که جیبریل ده‌بینێ؟!

﴿وَلَقَدْ رَآهُ نَزْلَةً أُخْرَىٰ﴾، به‌د‌ل‌نیایی له‌ دابه‌زینیکی دیکه‌شدا بینییوه‌تی، ﴿عِنْدَ سِدْرَةِ الْمُنْتَهَىٰ﴾، له‌ لای دره‌ختی کو‌تایی، ﴿عِنْدَ حَاجَةِ الْمَأْوَىٰ﴾، که به‌هه‌شتی سه‌روه‌تگای به‌رواداران له‌وییه، ﴿إِذْ يَغْشَىٰ السِّدْرَةَ مَا يَغْشَىٰ﴾، کاتی‌ک ئەوه‌ی ئەو دره‌خته داده‌پو‌شی، که دا‌یده‌پو‌شی، یانی: شتی‌ک که وه‌سف نا‌کری.

﴿ مَا زَاغَ الْبَصَرُ وَمَا طَغَى ﴾، چاو، واتہ: چاوی پیغہمبہر ﷺ لای نہداو سنوور
شکینیشی نہ کرد، بہو شیوہیہی بو دیاریکراہو، سہرنجی ئہو شتانہی دا.
﴿ لَقَدْ رَأَى مِنْ آيَاتِ رَبِّهِ الْكُبْرَى ﴾، بہ دنیایی لہ نشانہ گہورہکانی پہروہردگاری
خوی، بینی، لہو سہفہری شہورپویہدا، کہواتہ: ئہی کافرہکان! ئیوہ مشتومپی
لہ گہلدا مہکەن و شہرہ قسہی لہ گہلدا مہکەن، یاخود نکوولی مہکەن، چونکہ
خویندراویشہتہوہ: (أَفْتَمَرُونَهُ)، یانی: (أَفْتَجَدُونَهُ)، ئایا نکوولی لی دہکەن لہوہدا،
کہ دہفہرموی: جیبریلیم بینی کہ فریشتہیہکەو وەحیی بو ھینام؟ ھہلہتہ
کہسیکیش کہ دہزانئ بہلگہیہ لہسەر کہ نازانئ و، کہسیک کہ دہبینئ،
بہلگہیہ لہسەر کہسیک کہ نابینئ و، ھەرگیز نہدیتن و نہزاین بہلگہنین و
نہبوون، لہسەر نہبوون (عدم العلم لایستلزم عدم العلم).

لا تروا كونهنا بغيره من الحقائق
Stay in touch on social media
نحن معكم في مواقع التواصل الاجتماعي

AliBapir

archive.org/details/@alibapir

www.alibapir.net

English - عربي - گۆردی

عەلی بابیر/ AliBapir

عەلی بابیر/ AliBapir

کەتەبی
زانیاندنی مەکتەبی مەنسەبە عەلی بابیر

AliBapir

Google Play

App Store

WhatsApp

Telegram

Facebook

Instagram

مهسه له گرنگه كان

مهسه له ی یه كه م:

سویند خواردنی خوا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** به ئەستێره، له کاتی کهوتنی، یان ئاوابوونیدا، که موحه ممه دی ئاشناو هاوه لیان، نه گومرایه و نه بیمرادهو، به ئاره زووش قسه ناکات، به لکو له سروشه وهیه، فریشته یه کی خاوهن هیزی زۆرو خاوهن ژیری مه حکمه، بۆ وی چۆته سهر شیوهی خۆی، له کاتی کدا له ئاسۆی ههره بهرزدا بووه له سهر زهوی، پاشان بۆ لای شوڤبوته وه و نزیك بوته وه، خوا ئه وهی مه بهستی بووه بۆ بهنده کهی خۆی ناردوهو، عه قله کهشی له وهدا که دیویهتی، به هه له دا نه چووه:

خوا دهفه رموی: ﴿وَالنَّجْمِ إِذَا هَوَىٰ ۝۱ مَا ضَلَّ صَاحِبُكُمْ وَمَا غَوَىٰ ۝۲ وَمَا يَنْطِقُ عَنِ الْهَوَىٰ ۝۳ إِنْ هُوَ إِلَّا وَحْيٌ يُوحَىٰ ۝۴ عَلَّمَهُ شَدِيدُ الْقُوَىٰ ۝۵ ذُو مِرَّةٍ فَاسْتَوَىٰ ۝۶ وَهُوَ بِالْأُفُقِ الْأَعْلَىٰ ۝۷ ثُمَّ دَنَا فَتَدَلَّىٰ ۝۸ فَكَانَ قَابَ قَوْسَيْنِ أَوْ أَدْنَىٰ ۝۹ فَأَوْحَىٰ إِلَىٰ عَبْدِهِ مَا أَوْحَىٰ ۝۱۰ مَا كَذَبَ الْفُؤَادُ مَا رَأَىٰ ۝۱۱﴾.

شیکردنه وهی ئەم ئایه تانه، له سیژده برگه دا:

۱- ﴿وَالنَّجْمِ إِذَا هَوَىٰ﴾، سویند به ئەستێره کاتیک ئاوا ده بی، یاخود: سویند به ئەستێره کاتیک ده که وهی، (و) هکه، بۆ سویند (واو القسم) ه، یانی: (قَسَمًا بِالنَّجْمِ)، چونکه سی پیت هه ن، سویندیان پی ده خوری: (و، ب، ت)، (والله، بالله، تالله)، له هه مووشیان ناودارتر (و) ه، له هه مووان زیاتر بۆ سویند به کارده هیتری.

کهواته: (والنجم)، یانی: سویند به ئەستێره، ئنجا (أل) ی سهر (نجم) یش بۆ ناساندنهو، مه بهست پیی جینسه، واته: سویند به تیکرای ئەستیران، (إِذَا هَوَىٰ)،

له کاتیکدا ئاوا دەبی، (والهوی: السُّقُوطُ، وَأُطْلِقَ عَلَى غُرُوبِ الْكَوْكِبِ)، (هوی): بریتیە له بەربوونەوه، بەلام لیڕەدا بەکارهێنراوه بۆ ئاوابوونی ئەو ئەستێرەیه، ئەمەش ئاماژەیه بەوه که ئەستێرەیهک نەتوانی بەردهوام بێ، لەبەر چاوان ون بێ و، ئاوا بێ، یاخود جوولەهێ بێ، چۆن دەپەرستن؟ ئنجا خوا دەفهرموێ: سویند بە ئەستێرە، که ئاوا دەبی، یاخود سویند بە ئەستێرە، که دەکهوێ.

۲- ﴿مَا ضَلَّ صَاحِبُكُمْ وَمَا غَوَى﴾، هاوێلهکەتان (که له نیزیکهوه دەیناسن، موحەممەد ﷺ) نە گومرا بووه، نە بێمرادو بێ ئاکامیش بووه، بۆیهش دەفهرموێ: (صَاحِبُكُمْ)، هاوێلهکەتان، چونکه له نیزیکهوه ناسیویانهو لهگەڵی ژیاون و پێی ئاشنا بوون، ئەو موحەممەدهی ﷺ که پێیهوه په یوهستن و له نیزیکهوه پێی ئاشنان، نە گومرا بووه، (وَمَا غَوَى) نە بێمرادو بێ ئاکامیش بووه.

روونکردنەوێههك له باره‌ی واتای (ضَلَّ) و (غَوَى):

زانایان هه‌موویان له‌سه‌ر ئەوه یه‌کده‌نگن که (ضَلَّ)، یانی: (ضَاعَ وَفُقِدَ)، گومرا‌بوو، نه‌ما، ئنجا ئە‌گه‌ر به (لازم) به‌ی‌نرێ، یانی: ون‌بوو، وه‌ک: (ضَلَّ فُلَانٌ)، فلان‌که‌س ون بوو، (ضَلَّ الْبَعِیْرُ)، وش‌تره‌که ون بوو، به‌لام ئە‌گه‌ر به‌ تێپه‌رکه‌ر (مُتَعَدِّی) به‌ی‌نرێ وه‌ک: (ضَلَّ فُلَانٌ الطَّرِیْقَ)، فلان‌که‌س ڕێه‌که‌ی ون کرد، ئە‌و کاته به‌ مانای: ون‌کردن و بزر کردن دی، (مَا ضَلَّ صَاحِبُكُمْ)، یانی: (مَا ضَلَّ صَاحِبُكُمْ الطَّرِیْقَ)، هاوێله‌کەتان ڕێی ڕاستی ون نه‌کردوه و بزر نه‌کردوه، نه‌ک مه‌به‌ست ئە‌وه‌ بێ: ون نه‌بووه، (وَمَا غَوَى)، بێمرادو بێ ئاکامیش نه‌بووه، ئنجا له‌ باره‌ی مانای (ضَلَّ)وه، زانایان هه‌موویان له‌سه‌ر ئە‌وه یه‌کده‌نگن، که گوتمان، به‌لام له‌ باره‌ی (غَوَى)وه، من ڕای پێنج له‌ زانایانم هێناوه، که ته‌عبیرو دارشتنه‌کانیان لێک جیان و، هه‌ندی‌ک جار له‌ ماناشیان دا لێک جیان، دوایی ڕای خۆشم له‌و باره‌وه ده‌لێم، به‌پێی تێوه‌ڕامانم بۆ قسه‌ی زانایان و شاره‌زایان:

یه که م: خاوه نی (المعجم الوسيط)، ده لئ: (غَوَى يَغْوِي غَوَايَةً أَي: أَمَعَنَ فِي الضَّلَالِ)^(١)، واته: زۆر گومرا بوو، یانی: مانای (غَوَى)ی، به زۆر گومرا بوو و زۆر سه ری لیشیوا، کردوه.

هه روه ها واتایه کی دیکه شی بو دینئ و ده لئ: (غَوَى الشَّيْطَانُ فَلَانًا أَي: أَضَلَّهُ وَخَيَّبَهُ)، واته: شهیتان فلانکه سی گومرا کردو بیمراد کرد، (خَيَّبَهُ) به مانای بی ئامانجیی و بی ئاکامیی دی.

دیسان واتایه کی دیکه ش دینئ و ده لئ: (الرَّضِيعُ أَكْثَرُ مِنَ الرِّضَاعِ حَتَّى أَتُخَمَّ وَفَسَدَ جَوْفُهُ)، کۆرپه زۆری مه مکی دایکی مژی، هه تا له خوئی زیاد بوو و، نیو هه ناوی تیکچوو، واته: له ئه نجامی زۆر شیر خواردندا، تیکچوو، ئه وه بو به چکه حوشریشیان به کارهیناوه (غَوَى الْفَصِيلُ أَي: بَشِمَ)، واته: به چکه حوشره که شیری زۆر خواردو سه ره نجام هه ناوی تیکچوو.

دووهم: (راغب الأصفهانی) به سئ واتایان هیناویه تی و ده لئ:

أ- (الْغَوَايَةُ: جَهْلٌ عَنِ اعْتِقَادٍ فَاسِدٍ)، (غَوَايَةً): نه زانیی که له پروا پئ بوونیکی هه له وه خراپه وه.

ب- واتایه کی دیکه: (غَوَى أَي: خَابَ)، واته: په شیمان و بیمراد بوو، بی ئاکام بوو.

ج- واتایه کی دیکه: (غَوَى: أَي فَسَدَ عَيْشُهُ)، ژیا نی تیکچوو خراپ بوو.

سییه م: (الشوکانی) ده لئ: (الْعَيُّ: ضِدُّ الرُّشْدِ)، (عَيٍّ) دژی (رُشْد)ه، (رُشْد)ه، ماناکه ی چی بی، (عَيٍّ) پیچه وانه که یه تی، ئنجا ده لئ: که ده فه رموی: (وَمَا غَوَى: مَا خَابَ فِيمَا طَلَبَ)، له وه دا که داوای کردوه و به داویدا چوو، بیمرادو بی ئاکام نه بووه، بۆیه ده لئ: (الْعَيُّ: الْخَيْبَةُ)، (عَيٍّ): به مانای بیمرادی و بی ئاکامیی دی.

چوارهم: (محمد حسين الطباطبائي) له (تفسير الميزان) دا^(١)، ده‌لێ: (الضَّلَالُ: الخُرُوجُ وَالْإِنْحِرَافُ عَنِ الصِّرَاطِ الْمُسْتَقِيمِ، وَالْغَيُّ: خِلَافُ الرُّشْدِ الَّذِي هُوَ إِصَابَةُ الْوَاقِعِ)، واته: (ضلال): بریتیه له ده‌رچوون و لادان له ڕێی راست، به‌لام (غَيِّ): پێچه‌وانه‌ی (رُشْد)ه، که بریتیه له ئه‌وه‌ی شتیک پر به پێستی واقیع بێ، دوا‌ی ده‌لێ: (مَا ضَلَّ صَاحِبُكُمْ وَمَا غَوَى: أَي لَمْ يَخْطِئْ فِي طَرِيقِ السَّعَادَةِ، وَلَا فِي الْغَايَةِ الْمَطْلُوبَةِ الَّتِي هِيَ السَّعَادَةُ الْإِنْسَانِيَّةُ، وَهِيَ عِبُودِيَّتُهُ لِلَّهِ تَعَالَى)، واته: ڕێی به‌خته‌وه‌ری و نه‌کردوه‌و به‌هه‌له‌دا نه‌چووه، نه‌ له ڕێه‌که‌دا به‌هه‌له‌دا چووه‌و، نه‌ له ئامانجه‌ داوا‌کراوه‌که‌ش دا، که بریتیه له به‌خته‌وه‌ری م‌رو‌فایه‌تی که له به‌نده‌یه‌تی دایه بو‌ خوا‌ی به‌رز.

پینجه‌م: (ابن عاشور) ده‌لێ: (الضَّلَالُ: عَدَمُ الْإِهْتِدَاءِ إِلَى الطَّرِيقِ الْمَوْصِلِ إِلَى الْمَقْصُودِ، وَهُوَ مَجَازٌ فِي سُلُوكِ مَا يُتَنَافَى الْحَقَّ، وَالْغَوَايَةُ: فَسَادُ الرَّأْيِ وَتَعَلُّقُهُ بِالْبَاطِلِ)، (ضلال): بریتیه له به ڕێ نه‌زانین، ڕێه‌کی به ئامانج گه‌یه‌نهر، که لێره‌دا مه‌به‌ست پێی گرتنی ڕێه‌که‌ که پێچه‌وانه‌ی هه‌قه، به‌لام (غَوَايَةُ)، {که‌ چاوگی (غَوَى)یه} بریتیه له تێگه‌یشتنی خراب و په‌یوه‌ست بوونی به شتی ناهه‌قه‌وه.

ئه‌وه‌ش که من له کۆی قسه‌ی زانایان بۆم ده‌رده‌که‌وی، ئاوا‌یه:

(ضلال): بریتیه له به ڕێ نه‌زانین و (غَوَايَةُ) و (غَيِّ): بریتیه له بێ‌مراد بوون و بێ ئاکام‌بوون، واته: (ضلال) و (غَيِّ)، پێشه‌کی و ئه‌نجامن، هه‌رکه‌سێک تووشی (ضلال) بوو، تووشی (غَوَايَةُ)یش ده‌بی، له ئه‌نجامی به ڕێ نه‌زانیندا، م‌رو‌ف بێ ئاکام و بێ‌مراد ده‌بی، هه‌روه‌ک هیدایه‌ت و روشدیش له‌ولاوه، هه‌روان، وه‌ک له‌جێی دیکه‌ش دا باسم کردوه، که به‌داخه‌وه زۆر له زانایان ئه‌وانه‌ تێکه‌ڵ ده‌که‌ن، (ضلال) هه‌ر به مانای (غَيِّ) دێنن و (ه‌دا‌یه‌)یش، به مانای (رُشْد) دێنن، که له راستییدا وانیه، (ه‌دا‌یه‌)، واته: به ڕێ زانین، به‌لام (رُشْد)، یانی: دوا‌ی ئه‌وه‌ی به ڕێت زانیوه، ئنجا به مراد و ئاکام بگه‌ی و بگه‌یه ئه‌و ئامانجه‌ی ده‌ته‌وی.

کهواته: (رُشد)، واته: ئامانج پێکان، به لām (عَوَايَة)، واته: بێمرادی و بێتاکامی، (ضلال) به پێ نه زانینهو، (هَدَايَة) یش به پێ زانینه، یانی: (ضلال) و (هُدَى)، پێچهوانه یه کدین و، (غَيِّ) و (رُشد) یش، ههر پێچهوانه یه کدین، (ضلال) و (هَدَايَة) زیاتر لایه نی تیوری و فیکری ده گرنهوه، که (هَدَايَة) به پێ زانینهو، (ضلال) به پێ نه زانینه، به لām (رُشد) و (عَوَايَة)، زیاتر حاله تی کرده یین واته: به ئامانج گه یشتن و، بێ تاکام بوون و بێمراد بوون.

٣- ﴿وَمَا يَنْطِقُ عَنِ الْهَوَىٰ﴾، له ئاره زوووه وه قسه ناکات و نادوێ، (الْهَوَى: مَيْلُ النَّفْسِ إِلَى مَا تُحِبُّهُ أَوْ تُحِبُّ أَنْ تَفْعَلَهُ، دُونَ أَنْ يَفْتَضِيَهُ الْعَقْلُ السَّلِيمُ)، (هَوَى): بریتیه له ئاره زووکردنی نهفس بۆ شتی که حهزی لێ دهکات، یاخود حهزی لێیه تی بیکات، به بێ ئهوه ی عهقلی راست و چاک په سندی بکات، واته: ئهوه ی موحه ممه د ﴿وَمَا يَنْطِقُ عَنِ الْهَوَىٰ﴾ بو تان ده فهرموێ، ئه و دوان و قسه کردنه ی له ئاره زوووه وه نیه.

٤- ﴿إِنْ هُوَ إِلَّا وَحْيٌ يُوحَىٰ﴾، ئهوه ی ده بی پێژی ته نیا وه حییکه سروش ده کری. (إِنْ: (إِنْ) النَّافِيَةِ) یه، یانی: (مَا هُوَ إِلَّا وَحْيٌ يُوحَى)، ئهوه ی ده یلێ ته نیا وه حییکه بۆ سروش ده کری، په یامیکه بۆ ده نیردری، راناوی (هُوَ)، (عَائِدٌ إِلَى الْمَنْطُوقِ مِنْ فِعْلِ «يَنْطِقُ» كَمَا فِي قَوْلِهِ تَعَالَى: ﴿أَعْدِلُوا هُوَ أَقْرَبُ لِلتَّقْوَىٰ﴾ ٨ ﴿المائدة﴾، آي: الْعَدْلُ الْمَأْخُودُ مِنْ فِعْلِ: ﴿أَعْدِلُوا﴾)، یه کی که بۆ هیه بلێ: (إِنْ هُوَ إِلَّا وَحْيٌ يُوحَى)، ئه م راناوی (هُوَ)، بۆچی ده چیته وه؟ ده لیین: ده گه پیته وه بۆ ئهوه ی په یوه ندی به بیژراوه وه هیه، که فهرموویه تی: ﴿وَمَا يَنْطِقُ عَنِ الْهَوَىٰ﴾ ٢ ﴿﴾، ئهوه ی له کرداری (يَنْطِقُ) وه رده گیری، واته: ئه و دوانه ی وی، ته نیا وه حییه، بۆ سروش ده کری، ئنجا ئه مه وه ک قسه ی خوی بهرز وایه که ده فهرموێ: ﴿أَعْدِلُوا هُوَ أَقْرَبُ لِلتَّقْوَىٰ﴾ ٨ ﴿المائدة﴾، راناوی (هُوَ)، بۆچی ده چیته وه؟ که ده فهرموێ: دادگه ر بن ئه وه له پارێزکارییه وه نیزیکتره، باسی عه دل نه کراوه، به لām ئه و عه دله ی له (اعْدِلُوا)، وه رده گیری، ئه وه له پارێزکارییه وه نیزیکتره، لی ره ش (إِنْ هُوَ إِلَّا وَحْيٌ يُوحَى)، واته: ئه و بیژراوه ی له کرداری (يَنْطِقُ)، وه رده گیری، ئه وه ته نیا سروشی که بۆ ده نیردری.

۵- ﴿عَلَّمَهُ شَدِيدُ الْقُوَى﴾، یه کێکی زۆر به هیز فیری کردوه، که مه بهست پی جیبریه، یانی: (عَلَّمَهُ مَلَكٌ شَدِيدُ الْقُوَى)، فریشته یه کی زۆر خاوهن هیزی پتهو فیری کردوه.

که ده فهرموئ: (عَلَّمَهُ) پاناوه که بو پیغه مبه ر ده چتهوه، واته: فیری موحه ممه دی کردوه، فریشته یه کی زۆر به هیز، ده گو ترئ: (رَجُلٌ شَدِيدُ الْقُوَى، أَي: شَدِيدُ أَسْرِ الْخَلْقِ)، یانی: ئەندامه کانی زۆر پتهون، (شَدِيدُ الْقُوَى)، واته: له پرووی جهسته ییهوه زۆر به هیزه، جهسته ی فریشتانیش له پرووناکی دروست بووه، وه ک پیغه مبه ر ﴿فَهَرَمُوهُنَّ﴾ فره موویه تی: {خُلِقَتِ الْمَلَائِكَةُ مِنْ نُورٍ} ^(۱).

۶- ﴿ذُو مِرْقٍ﴾، خاوهن هو شیک ی به هیزو دیمه نیک ی جوان، (ذو)، یانی: (صاحب)، (مِرَّة) به سئ واتایان هاتوه:

أ- {(المِرَّة): قُوَّةُ الذَّاتِ} له زاتی خویدا زۆر به هیزه.

ب- (المِرَّة: مَتَانَةُ الْعَقْلِ وَأَصَالَتُهُ)، عه قل و هو شیک ی زۆر به هیزو ره سه نی هه یه، ئنجا له بهر ئه وه ی پی شئ فره مووی: (شَدِيدُ الْقُوَى)، وا پیده چئ (ذو مِرَّة): به مانای عه قل و هو شیک ی زۆر به هیزی هه یه، بی، وه ک چو ن جهسته یه کی زۆر به هیزی شی هه یه.

ج- هه ندی کیش گو توو یانه: (مِرَّة): به مانای دیمه نی جوان دی.

۷- ﴿فَأَسْتَوَى﴾، ئنجا (جیبریل) ریک وه ستا، (مُفَرَّغٌ عَلَى «عَلَّمَهُ» وَالْفَاءُ لِتَفْصِيلِ عَلَّمَهُ، وَالْمُسْتَوِي هُوَ جَبْرِيْلُ)، (ف) ه که، په یوه ندیی به (فیری کرد) وه هه یه، ریک وه ستاو (مُسْتَوِي) یش جیبریه، یانی: ئه و فریشته زۆر به هیزه ی فیری کرد، ریک وه ستا، هاته سه ر شیوه ی خو ی.

۸- ﴿وَهُوَ بِالْأَفْقِ الْأَعْلَى﴾، له کاتیکدا ئه و له ئاسو ی هه ره بهرز بوو، ئه مه مه بهست پی یه که مین بینینی پیغه مبه ره ﴿فَهَرَمُوهُنَّ﴾ بو جیبریل له سه ر زه وی، وه ک له سه حیحه

(۱) أخرجه أحمد: ۲۵۲۳۵، ومسلم: ۲۹۹۶، وعبد بن حميد: ۱۴۷۹، وإسحاق بن راهويه: ۷۸۶، وابن حبان: ۶۱۵۵.

بوخاریی و صەحیحی موسلیمدا ھاتوہ^(۱)، کە پیغەمبەر ﷺ کاتیکی جیبریلی ئاوا
بینیوہ، کەوتوہو زۆر ترساوہو داچلەکاوہ، جیبریلیش ئاسۆی ون کردوہ، ئەوہندە
گەورە بووہ.

(الْأَفْقُ: اسْمٌ لِلْجَوِّ الَّذِي يَبْدُو لِلنَّازِرِ)، (أَفُقٌ)، ناوہ بۆ ئەو جەووەی لە بابای
بینەر دەردەکەوێ، (وَعَلَبَ إِطْلَافُهُ عَلَى نَاحِيَةٍ بَعِيدَةٍ عَنْ مَوْطِنِ الْقَوْمِ)، بەزۆری
بە شوێنێکی دوور لە نشینگە کۆمەلە خەڵکە کەوہ، گوتراوہ.

لێرەدا مەبەست ئەو کاتە کە جیبریل (عَلَيْهِ السَّلَام)، بۆ یەکەم جار لەسەر
شیوہی راستەقینە، خۆی پیشانی پیغەمبەردا ﷺ، کە وەک دوایی باسی دەکەن،
پیغەمبەری خاتەم ﷺ جیبریلی زۆرجار بینیوہ لە شیوہی پیاویکدا، بۆ وێنە:
شیوہی (دحية الكلبي) دا، کە یەکێک بوو لە ھاوہلان، بەلام تەنیا دوو جار لە
شیوہی راستەقینە خۆیدا، دیتووێتی:

یەکەمجار: لەسەر زەوی، کە ئەو یەکەمجارە، ئیستا ئەم ئایەتانە باسی دەکەن.
دووہمجار: لە ئاسمان، وەک خوا ﷻ دەفەر مۆی: ﴿وَلَقَدْ رَأَوْهُ تَزَلُّةً أُخْرَىٰ ۖ عِنْدَ
سِدْرَةِ الْمُنْتَهَىٰ ۚ وَاتَهُ: بە دلنایایی جاریکی دیکەش بینی، لەلای درەختی کۆتایی.
وشە (فَاسْتَوَى)، زانایان دوو واتایان بۆ لیکداونەوہ:

یەکەم: ڕێک وەستاو خۆی پیشاندا، بە شیوہ راستەقینە خۆی، کە لە
سەر یەتی.

دووہم: ھەلسا زۆر بە ئێرادە یەکی پتەوہوہ، بۆ ئەوہی پەيامی خوا وەر بگرێ،
یان بۆ ئەوہی پەيامی خوا بگەنێ.

کەواتە: (فَاسْتَوَى)، یان مەبەست پێی حالەتی جەستەیی و ماددییە، یان
مەبەست حالەتی مەعنەوی و ڕووحییە.

(۱) أخرجه البخاري: ٤٨٥٦، ومسلم: ١٧٤.

(۹) - ﴿ثُمَّ دَنَا﴾، دواىى نیزىك كهوتهوه، جیبریل بۆلای موحهممهد شوڤرېووه. (ثُمَّ) لِلتَّارِخِی الرَّتَبِی، (ثُمَّ) بۆ به دوداهاتنى پلهییه، چونكه دواى ئهوهى جیبریل له شیوهى راستهقىنهى خویدا، خوۋى پېشانداوه، ئنجا نزیك كهوتۆتۆهوه.

۱۰- ﴿فَدَلَى﴾، ئنجا خۆی شوپړکرده وه، له سه ریوه بهره وخوار دابه زی. (وَتَدَلَى: انْخَفَضَ مِنْ عَلَوْ قَلِيلًا)، واته: شوپړووه له سه ریوه خۆی شوپړ کرده وه.

(۱۱) - ﴿فَكَانَ قَابَ قَوْسَيْنِ أَوْ أَدْنَىٰ﴾، به دهندهای دو کوه، یا خود نزدیکتر بود،
 واته: له گه ل پیغمبر را ﷺ هیئندہ نیزیک بووه، وهک چوَن دوو کوهان لیَک نیزیک
 دهکده ونه وه، دواپی زیاتر دهمه شی دهکده ونه وه.

(۱۲) - ﴿فَأَوْحَىٰ إِلَىٰ عَبْدِهِ مَا أَوْحَىٰ﴾، ئنجا بۆ بەندەكەى خۆى سروشکرد، ئەوہى بۆى نارد، واتە: خوا **سبحانك الحمد للہ** سروشى بۆلای بەندەى خۆى كرد (كە موحمەممەدە **ﷺ**) ئەوہى بۆلای سروشکرد، ياخود جیبریل بە بەندەى خواى راگەیانند، ئەوہى پىی راگەیانند، بەلام زیاتر وا پیدەچى راناوى شىرراوہ (مُسْتَتَرِى نىو (أَوْحَى) بۆ خواى پەرورەدگار بچیتەوہ، چونكە جیبریل تەنیا گەیانندى لەسەر بووہ، بەلام وەحىى ناردنەكە ھى خواى بەرز بووہ، يانى: ﴿فَأَوْحَىٰ اللَّهُ عَن طَرِيقٍ جِبْرِيلُ إِلَىٰ عَبْدِهِ مَا أَوْحَىٰ﴾، خوا لە رىى جیبریلەوہ بۆ لای بەندەكەى خۆى، كە موحمەممەدە **ﷺ** ناردى، ئەوہى بۆى نارد.

وشه‌ی (مَا)، (مَا: إِنْهَامٌ لِلتَّفْخِيمِ)، بۆ مه‌زن پێشاندان و گه‌وره پێشاندانی ئه‌وه‌یه، که خوا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** بۆ موحه‌مه‌دی **ﷺ** ناردوه.

(۱۳) - ﴿مَا كَذَبَ الْفُؤَادُ مَا رَأَى﴾، عهقل، دل ئهوهی دیتی دروی تیدا نه کرد، تیدا بههلهدا نه چوو. (مَا كَذَبَ)، خوینراویشه تهوه: (مَا كَذَبَ)، یانی: به دروی دانهنا، بهلام (مَا كَذَبَ)، یانی: دروی نه کردو بههلهدا نه چوو، عهقل یان دل واته: عهقل و دلی موحه مههد ﴿﴾، ئنجا ﴿مَا كَذَبَ الْفُؤَادُ مَا رَأَى﴾ بهدوو شیوه مانایان لیکداو تهوه:

یەكەم: (مَا أَخْطَأَ عَقْلُهُ فِيمَا رَأَى)، عەقڵی پێغەمبەر ﷺ بەهەڵدا نەچوو بوو، لەوەدا کە بە چاوبینی، واتە: ئەوەی بە چاوبینی، عەقڵیشی لە ناسینیدا، بەهەڵدا نەچوو.

دووهم: (لَمْ يَكْذِبْ قَلْبُهُ، أَوْ عَقْلُهُ فِيمَا رَأَى وَأَبْصَرَهُ)، عەقڵی، یان دڵی (پێغەمبەر ﷺ) درۆی نەکرد لەوەدا کە بینی، یانی: ئەوەی بە چا و بینبووی، عەقڵیشی درۆی نەکردو هەوایی بە درۆی نەدا.

بەلام: (مَا كَذَّبَ الْفُؤَادُ مَا رَأَى)، واتە: دڵ و عەقڵی پێغەمبەری خوا ئەوەی بە درۆ دانەنا، کە بە چا و بینبووی، بەلکو بە راستی دانا، واتە: عەقڵ و چاوی پێغەمبەر ﷺ پشتگیری یەكدیيان کرد، لەوەدا کە بینی.

(إِبْنُ عَجَبَةَ)، خاوەنی: (الْبَحْرُ الْمَدِيدُ فِي تَفْسِيرِ كِتَابِ اللَّهِ الْمَجِيدِ)، بۆئەم تەعبیرە، دوو پای هێنان:

أ- (مَا قَالَ فُؤَادُهُ لَمَّا رَأَى: لَمْ أَعْرِفْكَ، وَلَوْ قَالَ ذَلِكَ، لَكَانَ كَاذِبًا لِأَنَّهُ عَرَفَهُ بِقَلْبِهِ، كَمَا عَرَفَهُ بِبَصَرِهِ)، واتە: عەقڵەكە (پێغەمبەر ﷺ) کاتیك كە (جیبریلى) بینی، نەيگوت: ناتناسم، ئەگەر وای گوتبایە، بە درۆکار دادەنرا، چونکە بە دڵ و عەقڵ جیبریلى ناسیبوو، وەك چۆن بە چا و ناسیی و بینی.

ب- (مَا كَذَّبَ الْقَلْبُ فِيمَا رَأَى الْبَصَرُ، بَلْ مَا رَأَى الْبَصَرُ حَقَّقَهُ)، عەقڵ و دڵەكە (پێغەمبەر ﷺ) درۆی نەکرد لەوەدا کە بە چا و بینی، بەلکو ئەوەی بە چا و یتبووی، بە دلێش چەسپاندی و ساغی کردەوه (کە ئەوه جیبریل خۆیەتی).

له نۆچه كۆمهله نه به مان ئه كهلانين
Stay in touch on social media
ئهن نهم ئهر موانع النول الاتصالي

ڤاگه ياندين مهكتهبي ماموستا عهالي باپير

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

ڤاگه ياندين مهكتهبي ماموستا عهالي باپير

عالي باپير/ AliBapir

عالي باپير/ AliBapir

www.alibapir.net

ڤاگه ياندين مهكتهبي ماموستا عهالي باپير

ڤاگه ياندين مهكتهبي ماموستا عهالي باپير

کورته باسیک: سی سهرنجی ورد

سهرنجی یه کهم: ﴿وَمَا يَطِقُ عَنِ الْهَوَىٰ﴾، له ئاره زوووه قسه ناکات، واته: ئهوهی موحه ممه ده یلی، له ئاره زوووه نایلی، که مه به ست پی قورئانه، به لام زانایان لهو بارهوه زوریان قسه کردوه، هاتوونه سهر باسی ئهوهش که: ئایا وه حی خوا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** بو پیغه مبه ره کهی ته نیا قورئان بووه^(۱)؟ لهو بارهوهش ئهم ده قه دینن که پیغه مبه ره فهرموویه تی: {أَلَا إِنِّي أُوتِيتُ الْكِتَابَ وَمِثْلَهُ مَعَهُ} (أخرجه أحمد: ۱۷۲۱۳، وأبو داود: ۴۶۰۴)، واته: ئاگادار بن! من کتیم پیدراوه، وینهی ئه ویشم پیدراوه.

بیگومان سوننه تیش ههر بریتیه له جیه جی کردنی قورئان له به شیکی زوری دا، بو به شیکی بریتیه له پوونکردنه وهی هه ندیک له ئایه ته کانی قورئان، له چۆنیه تی جیه جی کردنیان دا، یان له چۆنیه تی لی تیکه یشتیان دا، پشتریش باسی ئه و باب ته مان کردوه، به لام نه گهر ئینسان باش سهرنجی ئایه ته کان بدات، ده زانی که ئه وانه ی مشتومریان بووه له خزمه ت پیغه مبه ردا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** و نکوولییان لیکردوه، نه یانگوتوه و مشتومریان له سهر ئه وه نه بووه، که هه موو ئه و قسانه ی ده یانکه ی وه حی نین، به لکو مشتومر هه مووی له سهر قورئان بووه، یانی: (محل النزاع)، شوینی مشتومر، قورئان بووه، پیغه مبه ریش **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** کیشه و مشتومری له گه ل قوره یش و له گه ل کافره کانی مه که ده له سهر ئه وه نه بووه، که بلی: ههرچی ده یلیم وه حییه، به لکو فهرموویه تی: قورئان وه حییه.

(۱) بیگومان پیغه مبه ری خوا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** جگه له قورئانیش وه حی دیکه ی بو هاتوه که سوننه ت گرتوویه ته خو، به لام به دلنیا یی قورئان هه مووی وه حی خوایه، به لام ریاز (سنة) وانیه و جوراو جوره.

بێگومانیش پێغه مبه‌ر ﷺ هه‌رچی فه‌رموو یه‌تی و کردوویه‌تی، هه‌مووی هه‌ر وه‌حیی نه‌بووه، به‌ به‌لگه‌ی ئه‌وه که خوا ﷻ له‌ چه‌ند شوێن له‌ قورئاندا، ئه‌و ئیجتیهادو کو‌ششانه‌ی که پێغه مبه‌ر ﷺ کردوونی و تێیاندا نه‌پێکاو، بۆی پاست کردوونه‌وه، بۆ وێنه:

أ- ئه‌و شیوه مامه‌له‌یه‌ی له‌گه‌ڵ (عبدالله ابن أم مکتوم) دا کردی، که له‌ سه‌ره‌تای سوورەتی (عبس) دا باسکراوه:

﴿عَبَسَ وَتَوَلَّى ۝۱ أَنْ جَاءَهُ الْأَعْمَى ۝۲ وَمَا يُدْرِيكَ لَعَلَّهٖ يَزْكَى ۝۳ أَوْ يَذَّكَّرُ فَتَنْفَعَهُ الذِّكْرَى ۝۴ أَمَّا مَنِ اسْتَغْنَى ۝۵ فَأَن ت لَهُ تَصَدَّى ۝۶ وَمَا عَلَيْكَ أَلَّا يَرْكَى ۝۷ وَأَمَّا مَنِ جَاءَهُ يَسْعَى ۝۸ وَهُوَ يَخْشَى ۝۹ فَأَن ت عَنْهُ تَلَهَّى ۝۱۰ كَلَّا ۝۱۱...﴾ (کلا) واته: جاريکی دیکه وانه‌که‌ی، یاخود: ئه‌وان پاست ناکه‌ن، گرنه‌گ ئه‌وه‌یه خوا له‌وباره‌وه په‌خنه‌ی له‌ پێغه مبه‌ر گرت و، له‌ شوێنه‌واردا هاتوه، هه‌ندیک جار پێغه مبه‌ری خوا ﷻ که عه‌بدو‌ل‌لای ده‌بینی، ده‌یفه‌رموو: (مَرْحَبًا بِالَّذِي عَاتَبَنِي فِيهِ رَبِّي)، س‌ل‌او له‌و که‌سه‌ی له‌سه‌ر وی، په‌روه‌ردگارم گله‌یی لێ کردم و، سه‌ر کو‌نه‌ی کردم.

ب- هه‌روه‌ها له‌ مه‌سه‌له‌ی مو‌له‌تدانی هه‌ندیک له‌ د‌ل نه‌خو‌ش و ئیمان لاوازه‌کان، یان ده‌غه‌ل و مونافیه‌که‌کان له‌ جه‌نگی ته‌بووکدا، که پێغه مبه‌ر ﷺ مو‌له‌تی دان نه‌یه‌ن، خوا په‌خنه‌ی لێگرت: ﴿عَفَا اللَّهُ عَنْكَ لِمَ أَذِنَتْ لَهُمْ حَتَّىٰ يَتَبَيَّنَ لَكِ الْذَوِبُ صَدَفُوهٗا وَتَعْلَمَ الْكَذِبِ ۝۴۳﴾، واته: خوا لێت ببووری بۆچی مو‌له‌تت دان، تاكو ئه‌وانه‌ی پاست ده‌که‌ن، له‌گه‌ڵ ئه‌وانه‌ی درو‌کار بوون، بو‌ت لێک جیا‌بو‌وبانه‌وه؟

ج- هه‌روه‌ها له‌ بواری مامه‌له‌ی له‌گه‌ڵ دیله‌کانی جه‌نگی به‌دردا خوا په‌خنه‌ی لێگرت: ﴿مَا كَانَتْ لِيَنَّ أَنْ يَكُونَ لَهُٗ أُسْرَىٰ حَتَّىٰ يُشْرَكَ فِي الْأَرْضِ ۝۶۷﴾ (الأنفال)، واته: هیه‌ج پێغه مبه‌ریک بۆی نیه، دیلان بگرتی، هه‌تا کافران له‌ په‌ل و پۆ نه‌خات، له‌ زه‌ویددا، تاكو زۆریان کوشتار لێ نه‌کات، یانی: په‌خنه‌که‌ی خ‌وای کاربه‌جی له‌ سوورەتی (الأنفال) دا، له‌سه‌ر ئه‌وه نیه، که بۆچی دیله‌کانی نه‌کوشتوون؟ چونکه‌ دیل هه‌ر ناکوژری، به‌ل‌کو

گلەییەکه لەسەر ئەوەیە بۆچی بە دیلتان دەگرتن، بە تەماعی ئەوەی قەرەبوویان لە بەرانبەردا وەرەبگرن.

هەرۆه ها لە شوینی دیکە شدا هاتو، که خوا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** هەندیک لە هەلۆیستەکانی پیڤەمبەرەکە ی که لە ئیجتیهادو کۆششیو هەلقولێون، رەخنە ی لیگرتوون.

کەواتە: ناگونجی بلیین: پیڤەمبەر **ﷺ** هەرچی فەرموویەتی: هەمووی وەحیی بوو، بە لکو لیڤەدا (**وَمَا يَنْطِقُ عَنِ الْهَوَىٰ**) مەبەست قورئانە، بە لام بیگومان جگە لە قورئانیشت، وەحیی بۆ هاتو، هەر شتیک بە وەحیی بۆ پیڤەمبەری خوا **ﷺ** هاتبێ، سەدا سەد تێیدا پیکاو، بە لام ئەوەی بە کۆششی خۆی بوو بێ، زۆر جارن پیکاو یەتی و، جاروباریش نەپیکاو، ئنجا که نەپیکابێ، خوا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** بۆی راستکردۆتەو.

بە لئ ئەوەی شوینی مشتومر بوو، بریتی بوو لە قورئان، بۆیە: **﴿وَمَا يَنْطِقُ عَنِ الْهَوَىٰ﴾** ناکرێ بە بە لگە بهیڤزیتەو لەسەر ئەو که هەرچی پیڤەمبەر **ﷺ** فەرموویەتی، هەمووی وەحییە، لەبەر ئەو بە لگانە ی باسمانکردن و، لەبەر ئەو هەش که ئەوەی کێشەو مشتومری لەسەر بوو، ئەو بوو: ئایا قورئان فەرمایشتی خوا یە، بۆ پیڤەمبەر (موحه مەد) ی دەنێرێ، یان موحه مەد وە ک کاهینێک دەیلێ، یان وە ک شاعیرێک، یان وە ک جادوو گەریک، یان وە ک شیتیک، یان وە ک هەلبەستەریک: **﴿أَمْ يَقُولُونَ افتره﴾** **﴿الاحقاف﴾**! حاشای پیڤەمبەری خوا **ﷺ** لەو تۆمە تانە.

کەواتە: ئەصلی کێشە لەسەر قورئان بوو، لەبەر ئەو ناگونجی (**وَمَا يَنْطِقُ عَنِ الْهَوَىٰ**) بە بە لگە بهیڤزیتەو لەسەر ئەو که هەرچی پیڤەمبەر **ﷺ** فەرموویەتی، هەمووی وەحییە، هەلبەتە ئەوەی وەحیی بێ، وەحییە، بە بە لگە، بە لام ئەم ئایە تە ناکریتە بە لگە لەسەر ئەوەی هەرچی لە زاری موبارەکی پیڤەمبەر دەرچوو، هەمووی وەحییە، بە لکو جاری وا هە یە، پیڤەمبەر **ﷺ** شتیک فەرموو، دوا یی

بۆ خۆی دەستبەرداری بووه، بۆ وینه: موتوربه کردنی دارخورمایه کان که فرمووی: پیم وایه ئەگەر واش نه کهن، زەرەری نیه، دواپی هاوه لّان وازیان هیئا له موتوربه کردنی دارخورمایه کان و بهریان نه گرت و چوونه وه خزمەتی، ئەویش فرمووی: ئەگەر شتیکم پێگوتن وهک وه حیی، لیم وه ربگرن، به لّام به پای خۆم وامگوت، ئەگەر شتیك به پای خۆم وامگوت، ئیوه له کاروباری دنیا تاندا شاره زاترن، (فأنتم أعلم بأمر دنیاکم) وهک له (صحيح مسلم) دا هاتوه^(۱).

سەرنجی دووهم: که ده فرمووی: ﴿عَلَّمَهُ شَدِيدُ الْقُوَى﴾، ئەو که سه فیری کردوه، که زۆر به هیزه، (قَوَى) کۆی (قَوَّة) یه، (قَوَى)، یانی: هیزه کان، به لّام لیره هەر به مانای هیز (قوة) به کارهاتوه، بۆ ده لالهت له سه ر زۆر به هیزی، یانی: زۆر زۆر به هیز، زاتیک زۆر به هیز فیری کردوه، هه ندیک له زانایان گوتوو یانه: مه به ست پیی خوای به رزه، ئنجا ئەگەر مه به ست پیی خوای به رز بئ، پێگومان شه ش سیفه ته کانی دیکه ش هەر بۆ خوای به رزی بئ وینه ده گه پینه وه: ۱- ﴿عَلَّمَهُ شَدِيدُ الْقَوَى﴾، ۲- ﴿ذُو مِرَّةٍ﴾، ۳- ﴿فَأَسْتَوَى﴾، ۴- ﴿وَهُوَ بِالْأُفُقِ الْأَعْلَى﴾، ۵- ﴿ثُمَّ دَنَا﴾، ۶- ﴿فَدَنَلْنِ﴾، ۷- ﴿فَكَانَ قَابَ قَوْسَيْنِ أَوْ أَدْنَى﴾.

هه موویان بۆ خوا ده چنه وه، به دلیلی ییش ئەو سیفه تانه له گه لّ خوای پهروه ردگادا ناگونجین، بۆیه پای راستتر ئەوه یه: که مه به ست پیی جیبريله (عليه السلام)، به لگه مان چیه؟ ئیستا با ئەوه ساغ و پوون بکهینه وه، چونکه هه ندیک له تهفسیره کان، هه ندیک شوینه واریش دین و ده لّین: ئەو سیفه تانه مه به ست پییان خوای به رزی مه زنه، به لّام بهو سئ به لگانه ی من ئیستا ده یانه پیمه وه، ده سه لمیتری که ناگونجئ ئەو سیفه تانه بۆ خوا به کار به پینرین:

یه کهم: له سوورەتی (التکویر)، ئایه ته کانی: (۱۹ - ۲۳) دا، هەر شیوه ی ئەو ئایه تانه بۆ جیبریل به کارهاتوون، له وئ هیچ گومانی تیدانیه، که مه به ست جیبريله: ﴿إِنَّهُ لَقَوْلُ رَسُولٍ

(۱) أخرجه مسلم: ۲۳۶۳، عن أنس وعائشة معاً.

كِرِيمٍ ﴿١١﴾ ذِي قُوَّةٍ عِنْدَ ذِي الْعَرْشِ مَكِينٍ ﴿٢٠﴾ مُطَاعٍ ثَمَّ أَمِينٍ ﴿٢١﴾ وَمَا صَاحِبُكُمْ بِمَجْنُونٍ ﴿٢٢﴾ وَلَقَدْ رَءَاهُ بِالْأَفْقِ الْمُبِينِ ﴿٢٣﴾ ۞ ئەمانە بێگومان ھەموویان وەسفن بۆ جیبریل (علیە السلام):

﴿إِنَّهُ﴾ ئەم قورئانە، ﴿لَقَوْلُ رَسُولٍ كَرِيمٍ﴾ قسە ی نێردراویکی بەرپێزە، ﴿ذِي قُوَّةٍ﴾ خاوەن ھێزە، وەک لێرە دەفەرموی: ﴿شَدِيدُ الْقُوَى﴾ لەوێش دەفەرموی: ﴿ذِي قُوَّةٍ﴾ خاوەن ھێزە، ﴿عِنْدَ ذِي الْعَرْشِ مَكِينٍ﴾ لە لای خاوەن عەرش، (کە خوايە) بەرپێزو حورمەت و خاوەن پێگەيە، ﴿مُطَاعٍ﴾ گوێڕایەڵیی بۆ کراوە، ﴿ثَمَّ أَمِينٍ﴾ لەوێ ئەمیندارە، ﴿وَمَا صَاحِبُكُمْ بِمَجْنُونٍ﴾ ھاوھەڵکەشتان شیت نیە، ﴿وَلَقَدْ رَءَاهُ بِالْأَفْقِ الْمُبِينِ﴾ لە ئاسۆی ڕوون و ئاشکرا دا بینوویەتی، کە مەبەست پێی دیتنی یەکەم جاری پێغەمبەرە ﴿بِأَمْرِ رَبِّكَ﴾ بۆ جیبریل ئەمە بەلگەيەک.

دووھەم: ھەروەھا ھاوشیوہی ئەوہ لە سوورەتی (الحاقة)، ئایەتەکانی: (٤٠ - ٤٧) یشدا ھاتوہ، بۆیە قورئان ھەندیکی ھەندیکی تەفسیر دەکات و، لە راستیییدا ھەر کەسیک چاو لەسەر ئایەتیک چڕ داگرێ، بە تاییەتی ئەو ئایەتەش لە سیاقی خۆی دەربێتێ و تەماشاش نەکات، لە بارە ی ئەم بابەتەوہ، خوا چی دیکە ی فەرمووہ؟! بەھەڵە دا دەچێ لە تێگە یشتنی زۆر ئایە تاندا، یانی: ئەگەر زانایان ئەوانە ی ڕایان وابووہ کە ﴿شَدِيدُ الْقُوَى﴾ مەبەست پێی خۆ ی پەرورەدگارە و سیفەتەکانی دیکەش، ئەگەر تەماشای ئەم ئایە تانە ی سوورەتی (التکویر) یان، کردبایە، دەیانزانی ھەر شیوہ ی ئایەتەکانی ئێرەن و ھەموویان باسی جیبریل دەکەن، ھەروەھا لە سوورەتی (الحاقة) ش دا، ئایەتەکانی: (٤٠ - ٤٧)، بەھەمان شیوہن:

﴿إِنَّهُ لَقَوْلُ رَسُولٍ كَرِيمٍ ﴿٤٠﴾ وَمَا هُوَ بِقَوْلِ شَاعِرٍ قَلِيلًا مَّا تُؤْمِنُونَ ﴿٤١﴾ وَلَا بِقَوْلِ كَاهِنٍ قَلِيلًا مَّا تَذْكُرُونَ ﴿٤٢﴾ نَزِيلٌ مِّن رَّبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٤٣﴾ وَلَوْ قَوْلَ عَلَيْنَا بَعْضُ الْأَقَاوِيلِ ﴿٤٤﴾ لَأَخَذْنَا مِنْهُ بِالْيَمِينِ ﴿٤٥﴾ ثُمَّ لَقَطَعْنَا مِنْهُ الْوَتِينَ ﴿٤٦﴾ فَمَا مِنْكُمْ مِّنْ أَحَدٍ عَنْهُ حَاجِزِينَ ﴿٤٧﴾﴾ ۞

واتە: بە دنیایی ئەم قورئانە، قسە ی نێردراویکی بەرپێزە، (کە مەبەست پێی جیبریلە)، قسە ی شاعیریک نیە، کەم بڕوا دیئن . قسە ی کاهین و فالچیە کیش

نیه، کهم بیر ده که نه وه . دابه زیناوه له پهروه ردگاری جیهانییانه وه . ئەگەر (موحه ممه د) هه ندیک قسه ی پپوه هه لبه ستباين. دهستی راستیمان ده گرت، دوایی ره گی ملیمان ده په راند. هیچ کام له ئپوه ش نه یده توانی (بیته به رده ممان و) بیته په رده و ئیوان (و نه هیلی ئیمه سزای بدهین).

سپیهم: وه سفه کانی دیکه ش، که دین، هه موویان هی جییریلن (علیه السلام) و، ته نیا له گه ل ئه ویشدا ده گونجین، نه ک له گه ل خوا ی به رزی بی وینه دا.

بو وینه:

أ- که ده فهرموئ: ﴿ذُومِرَقَ﴾، نه مانبینیوه له قورئاندا خوا ی پهروه ردگار خوی به ﴿ذُومِرَقَ﴾، یانی: خاوه ن عه قل و هووشی به هیژ، یان خاوه ن جه سته ی به هیژ، یان خاوه ن شیوه ی جوان، وه سف بکات!

ب- (فاستوی)، خوا ی پهروه ردگار (استوی) ی بو خوی به کارهیناوه، ﴿ثُمَّ أَسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ﴾ ٢٩ ﴿الرعد، یان ﴿ثُمَّ أَسْتَوَىٰ إِلَى السَّمَاءِ﴾ ٢٩ ﴿البقرة، که له ویدا به مانای چوونه سه ر عه رش، به رز بوونه وه بو سه ر عه رش، یاخود: ﴿ثُمَّ أَسْتَوَىٰ إِلَى السَّمَاءِ﴾ ٢٩ ﴿البقرة، واته: پوو ی کرده ئاسمان.

ج- ﴿وَهُوَ بِالْأُفُقِ الْأَعْلَى﴾ ٧ ﴿، خوا ی پهروه ردگار خوی به وه وه سف نه کردوه که له ئاسوی هه ره به رز بی!

د- ﴿ثُمَّ دَنَا فَتَدَلَّى﴾ ٨ ﴿، نیزیک بووه شوڤبووه، ئه وه وه سفانه هه موویان له گه ل جییریلدا ده گونجین.

ه- ﴿فَكَانَ قَابَ قَوْسَيْنِ أَوْ أَدْنَى﴾ ٩ ﴿، به ئەندازه ی دوو کهوان، یاخود نیزیکتریش له وانه، له پیغه مبه ره وه بوو، ئەوانه هیچیان ناگونجی بو خوا ی به رزی مه زن به کاربه یترین.

سهرنجی سییه م: له کۆتایی ئەم باسەدا قسەیه کی (محمد حسین الطباطبائی) له تەفسیره کهی خووی دا (المیزان) دینین^(۱)، که له تەفسیری ئەو وشەیه دا کردوو یهتی، که ده فەرمووی: ﴿مَا كَذَبَ الْفُؤَادُ مَا رَأَى﴾ **سهر تاش ده لێین:** وشە (فؤاد)، (أل) ه که بو (عَهْد) ه، واته: عه قله زانراوه که که عه قلی پیغه مبه ره **سهرنجی:** یان دله که، هه رچه نده (فؤاد)، زیاتر به مانای عه قل هاتوه، به هه له دا نه چوو بوو، یان دروی نه کرد بوو، له وه دا که بینێ، یاخود (أل) ه که قه ره بووی پالوه لادراو (مضاف إليه) ه، یانی: (مَا كَذَبَ فُؤَادُهُ)، دله که ی ئەو یان عه قله که ی ئەو (هی پیغه مبه ره) به هه له دا نه چوو بوو.

ئنجا خاوه نی تەفسیری (المیزان)، ده لێ: (وَلَا يَدْعُ فِي نِسْبَةِ الرُّؤْيَةِ وَهِيَ مُشَاهَدَةُ الْعَيْنِ إِلَى الْفُؤَادِ، فَإِنَّ لِلْإِنْسَانَ نَوْعًا مِنَ الإدْرَاكِ الشُّهُودِيَّ وَرَاءَ الإدْرَاكِ بِإِحْدَى الْحَوَاسِّ الظَّاهِرَةِ وَالتَّخِيلِ وَالتَّفَكُّرِ بِالْقُوَى الْبَاطِنَةِ، كَمَا أَنَّنا نَشَاهِدُ مِنْ أَنْفُسِنَا أَنَّنا نَرَى، وَلَيْسَتْ هَذِهِ الْمُشَاهَدَةُ الْعَيْنِيَّةُ إِنْصَارًا بِالْبَصَرِ، وَلَا مَعْلُومًا بِفِكْرٍ، وَكَذَا نَرَى مِنْ أَنْفُسِنَا أَنَّنا نَسْمَعُ وَنَشْمُ وَنَذُوقُ وَنَلْمَسُ وَنَشَاهِدُ أَنَّنا نَتَخَيَّلُ).

واته: شتیکی سهیر نه که بینین که بریتیه له بینینی چاو، پال بدریته لای عه قل، یان لای دل، چونکه مروف زانییکی دیکه ی هه یه، له پشت زانین، به یه کی که له پینچ ههسته کان و، خه یال کردن و، بیرکرنه وه به هیزه په نهانه کان، وه ک ئیمه له زاتی خو ماندا ده توانین شتی که ههسته پی بکهین، بی ئەوه ی به چاو بینیمان، یاخود به فیکر زانییمان، ههروه ک ئیمه ده توانین له خودی خو ماندا ههسته بکهین، به بیستن و بۆنکردن و چیژتن دهسته لی کوتان و دیتن، یاخود خه یالکردن، [بی ئەوه ی پینچ ههسته کان به کاربینین].

منیش ده لێم: که واته: (فؤاد) چ مه بهسته پی عه قل بی، چ مه بهسته پی دل بی، ئەویش جوړیک له زانین ئیدراکی هه یه، زۆر به هیژتر له و ئیدراک و

هه‌ست پێکردن و زانینه‌ی له‌ پێنج هه‌سته‌كانه‌وه‌، یاخود له‌ پێی عه‌قڵی
 پواڵه‌تییه‌وه‌ ده‌ستگیر ده‌بێ، ئێنسان به‌ هیژه‌ په‌نه‌انه‌ کانی خۆی، به‌ زگماکه‌ که‌ی
 و به‌ هیژی پرووچی خۆی، هه‌ندیک شت ده‌زانێ، مه‌رج نیه‌ په‌یوه‌ندیی به‌
 پێنج هه‌سته‌كانه‌وه‌ هه‌بێ، ئێنسان له‌ زاتی خۆیدا هه‌ست به‌ بوونی خۆی ده‌کات،
 هه‌ست به‌ زۆر له‌ شتان ده‌کات، بێ ئه‌وه‌ی بتوانێ به‌ پێنج هه‌سته‌کان،
 بیانسه‌لمێنێ، به‌لام له‌ ده‌رکه‌ردنی پێنج هه‌سته‌کانیش زیاتر متمانیه‌ به‌و زانین و
 هه‌ست پێکردن و ئیدراکه‌ی خۆی هه‌یه‌.

مه سه له ی دووهم:

سه ركونه كردنی خوا **سَمِ الْحَجَرُ** بۆ بێ پروایه كان، كه له باره ی دیتنی پیغه مبه ره وه **سَمِ الْحَجَرُ** بۆ جیبریل (علیه السلام) مشتومریان كردوه، راگه یاندنی ئه و راستیه ش كه پیغه مبه ری خوا موحه ممه د **سَمِ الْحَجَرُ**، وێرای ئه و جاره ی سه ر زه وی، جاریکی دیکه ش جیبریلی بینوه له سه ر شیوه ی راسته قینه ی خۆی، به لام له ئاسمان و له شه وی به رزبوونه وه (العروج) دا، له لای دره ختی گۆتایی، كه به هه شتی سه روتگای پرودارانیشی لییه، ته نیا خواش **سَمِ الْحَجَرُ** ده زانی چی ئه و دره خته ی داپۆشیوه، پیغه مبه ر بۆ ئه وه ی چاوی لابداو سنوورشکینیی بکات، گه لیک نیشانه ی گه وره ی په روه ردگاری بینن:

خوا ده فهرموئ: ﴿أَفْتَمْرُوْنَهُ عَلَى مَا يَرَىٰ﴾ ١٢ ﴿وَلَقَدْ رَآهُ نَزْلَةً أُخْرَىٰ﴾ ١٣ ﴿عِنْدَ سِدْرَةِ الْمُنْتَهَىٰ﴾ ١٤ ﴿عِنْدَهَا جَنَّةُ الْمَأْوَىٰ﴾ ١٥ ﴿إِذْ يَغْشَى السِّدْرَةَ مَا يَغْشَىٰ﴾ ١٦ ﴿مَا زَاغَ الْبَصَرُ وَمَا طَغَىٰ﴾ ١٧ ﴿لَقَدْ رَأَىٰ مِنْ ءَايَاتِ رَبِّهِ الْكُبْرَىٰ﴾ ١٨ ﴿

شیکردنه وه ی ئه م ئایه تانه، له حه وت برگه دا:

١- ﴿أَفْتَمْرُوْنَهُ عَلَى مَا يَرَىٰ﴾، ئایا شه ره قسه و مشتومری له گه ل دا ده که ن، له سه ر ئه وه ی ده یبینی (که بریتیه له جیبریل **عَلَيْهِ السَّلَام** و وه حیی په یامی خوای بۆ دینی؟ خو ئیندر اویشه ته وه: (أَفْتَمْرُوْنَهُ)، یانی: (أَفْتَجَحْدُوْنَهُ)، ئایا نکوولیی لیده که ن له وه ی ده یبینی، نه یارو ناحه زانی پیغه مبه ر **سَمِ الْحَجَرُ** به وه تۆمه تباریان ده کرد، ده یانگوت: ئه وه شه یتانی که خۆی پێشان ده دات و خوتخوته ی بۆ ده کات، یاخود تۆمه تباریان ده کرد به وه ی که شیت بووه، جندو شه یتان ده ستیان لی وه شاندوه! خواش **سَمِ الْحَجَرُ** به پرسیارکردنی نکوولیی لیکه رانه و په خنه گرانه وه ده فهرموئ: ئایا ئیوه شه ره قسه ی له گه ل ده که ن، له سه ر ئه وه ی ده یبینی، یاخود: ئایا ئیوه نکوولیی لیده که ن؟

(۲) - ﴿وَلَقَدْ رَآهُ نَزْلَةً أُخْرَىٰ﴾، بەدڵنیایی دابەزینیکی دیکەش بینووییەتی، بە (ل)ی سویندو، بە (قَدْ)ی ساغ کردنەو: ﴿وَلَقَدْ رَآهُ نَزْلَةً أُخْرَىٰ﴾ بە دڵنیایی دابەزینیکی دیکەش بینووییەتی، جاریکی دیکەش بینووییەتی، (النَّزْلَةُ: مَرَّةٌ مِنَ النَّزُولِ، وَهُوَ مَصْدَرٌ مِّمَّعْنَى مَرَّةً)، (نَزْلَةً) لە (نُزُول)ووە هاتو، چاوگە بە مانای جاریک، (نَزْلَةً)، یانی: جاریک دابەزین، هەروەک (جَلْسَةً)، بە مانای جاریک دانیشتن، لە کوێ بینی؟

(۳) - ﴿عِنْدَ سِدْرَةِ الْمُنْتَهَى﴾، لە لای درەختی کوئیایی بینی، (سِدْر)، جوړیکە لە درەخت (تَبَق)یشی پێ دەلێن، گەلای وردە، (سِدْرَة)ش تاکەکە یەتی واتە: یەک درەختی (سِدْر). (الْمُنْتَهَى)، (سِدْرَة)، پالدراو تە لای (مُنْتَهَى)، واتە: درەختی کوئیایی، (سِدْرَة الْمُنْتَهَى) اسمٌ أَطْلَقَهُ الْقُرْآنُ عَلَى مَكَانٍ عُلوِيٍّ فَوْقَ السَّمَاءِ السَّابِعَةِ، وَالْإِضَافَةُ بَيَانِيَّةٌ، أَوْ تَعْرِيفٌ لِسِدْرَةٍ مِمَّا كَانِ يُنْتَهَى إِلَيْهِ وَلَا يَتَجَاوَزُهُ أَحَدٌ، واتە: ﴿سِدْرَة الْمُنْتَهَى﴾، ناویکە قورئان بە کاریهێناو بەو شوینیکی بەرز لە سەر ووی ئاسمانی حەوتە میشه وە یەو، پالدرانە لایە کە [﴿سِدْرَة الْمُنْتَهَى﴾] {سِدْرَة} پال دراو (مُضَافٌ) و (مُنْتَهَى)، پالووە لادراو (مُضَافٌ إِلَيْهِ) یە، [بۆ ڕوونکردنەو یە، واتە: درەختیک کە هی کوئیاییە، یاخود: ناساندنی درەختە کە یە بە شوینیکی، کە هیچ کەس لەو شوینە تێناپەرێ و کوئا شوینە.

دوایی باسی ئەو دەکەین، بۆچی بە: ﴿سِدْرَة الْمُنْتَهَى﴾، گوتراو درەختی کوئیایی؟!

(۴) - ﴿عِنْدَهَا جَنَّةُ الْأَوَى﴾، لە لای وی [درەختی کوئیایی]، بەهەشتی سەر و تگا هە یە، یانی: ئەو بەهەشتە شوینە بۆ تێدا سەر و تن و پشوودانی ڕوواداران، ئنجا ئەمە دەگونجی مەبەست پێی ئەو بەهەشتە بێ کە لە قوئاغی بەرزە خدایەو، جیابێ لە بەهەشتی یە کجارەکی، کە لە قیامەتدا ڕوواداران دەیچنەتێ، دەشگونجی هەر مەبەست پێی ئەو بەهەشتە بێ، کە لە قیامەتدا هە یەو، ڕوواداران ئەو کاتە بە ڕووح و جەستەو دەیچنەتێ، بەلام ئیستا تەنیا ڕووحە کە یان لەوێ بێ، هەردوو و اتایان

هه‌لده‌گری و، ئه‌وه‌شتی‌کی په‌نه‌انه‌ته‌نیاخوا **سَمِيعُ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ** ده‌یزانی و، پی‌څه‌مبه‌ری خو‌شی بی‌گومان ئا‌گادار کردوه، به‌لام ئه‌وه‌ی له‌ ئایه‌ته‌کانی قورئان و ده‌قه‌کانی سوننه‌ت بو‌ ئیمه‌ ده‌رده‌که‌وئ، پروون نیه، که‌ ئایا ئه‌و به‌هه‌شته به‌هه‌شتی‌که تایبه‌ته به‌ قو‌ناعی به‌رزه‌خه‌وه؟ ئه‌گه‌ر وابئ، ده‌بی ئا‌گرو دۆزه‌خه‌کش تایبه‌ت بئ، به‌ قو‌ناعی به‌رزه‌خه‌وه، یاخود هه‌ر مه‌به‌ست پئی به‌هه‌شتی یه‌که‌جاره‌کیه‌و، مه‌به‌ست پئی دۆزه‌خی یه‌که‌جاره‌کیه‌و. که‌ له‌ فه‌رمایشته‌کاندا هاتوه، مرو‌ف که‌ پرو‌وحی له‌ جه‌سته‌ی جیاده‌بیته‌وه، یان له‌ به‌هه‌شتدا ده‌بی، یاخود له‌ دۆزه‌خدا ده‌بی؟!

٥- ﴿إِذْ يَغْشَى السِّدْرَةَ مَا يَغْشَى﴾، له‌ کاتی‌که‌دا که‌ دره‌خته‌که‌ داده‌پو‌شئ، ئه‌وه‌ی دا‌یده‌پو‌شئ، (يَغْشَى)، یانی: (إِذْ يَغْطِي السِّدْرَةَ مَا يَغْطِي)، دا‌یده‌پو‌شئ ئه‌وه‌ی دره‌خته‌که‌ داده‌پو‌شئ، (مَا)، لی‌ره‌دا: (الْمُتَفَخِّمِ أَيْ: تَضِيقُ عَنْهُ عِبَارَاتُ الْوَصْفِ فِي اللُّغَةِ)، بو‌ قه‌به‌و گه‌وره‌ پێشان‌دانه، واته‌: ده‌رپینه‌کانی باس‌کردن له‌ زماندا ته‌نگن، له‌وه‌ی جی‌گای ئه‌و وه‌سف‌کراوه‌یان تیدا‌بیته‌وه.

٦- ﴿مَا زَاغَ الْبَصَرُ وَمَا طَغَى﴾، چاو نه‌ لایدا، نه‌ سنو‌ور شکینیی کرد، (لَمْ يَمَلِ الْبَصَرُ وَلَمْ يَنْحَرِفْ، وَلَمْ يَتَجَاوَزِ الْحَدَّ الْمَرْسُومَ لَهُ)، چاو نه‌ لایداو، به‌ملا‌ولادا چوو، نه‌ له‌و سنو‌وره‌ی بو‌ی دیاری‌یکراوه، تی‌په‌ری.

وشه‌ی (بَصَر)، یان (أل)ه‌که‌ که‌ بو‌ ناساندنه‌ بو‌ (عه‌د)ه‌، واته‌: چاوه‌که‌ ئه‌و چاوه‌ی ده‌زانی چاوی پی‌څه‌مبه‌ری خوا **سَمِيعُ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ**، چونکه‌ باس باسی ئه‌وه‌، یاخود (أل)ه‌که‌ (عَوَضَ عَنِ الْمُضَافِ إِلَيْهِ) قه‌ره‌بو‌وی پا‌لوه‌لادراوه، یانی: (مَا زَاغَ بَصَرُهُ)، چاوه‌که‌ی ئه‌و [ه‌ی پی‌څه‌مبه‌ر]، لای نه‌داو سنو‌ور شکینیشی نه‌کرد.

٧- ﴿لَقَدْ رَأَى مِنْ آيَاتِ رَبِّهِ الْكُبْرَى﴾، به‌دل‌نیا‌یی له‌ نیشانه‌ گه‌وره‌کانی په‌روه‌ردگاری دیتن، دو‌وباره‌ خوا **سَمِيعُ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ** به‌ (ل)ی سو‌یند پئ خو‌اردن، یاخود زه‌مینه‌ خو‌شکه‌ر بو‌ سو‌یندو، به‌ (قَدْ)ی سا‌غکردنه‌وه ده‌فه‌رمو‌ئ: به‌ دل‌نیا‌یی و مسو‌گه‌ر له‌ نیشانه‌ گه‌وره‌کانی په‌روه‌ردگاری بینین، مه‌به‌ست له‌ نیشانه‌ گه‌وره‌کانی په‌روه‌ردگاریش خوا

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ بهس خوئی دهر زانی، چیهه؟ رهنگه یه کییک له نیشانه گه وره کان ﴿سِدْرَةُ الْمُنْتَهَى﴾، بی که بینوویه تی، ههروه ها ئه وشته ی: ﴿سِدْرَةُ الْمُنْتَهَى﴾ ی داپووشیوه، که وهک دوایی باسی ده که یین، جوړیک بووه له پرووناکیی، له شیوه ی په پووله ی زیړین دا. یه کییک دیکه، له نیشانه گه وره کانی په روه ردگاری جیبریل بووه له سهر شیوه ی خوئی، یه کییک دیکه لهو نیشانانه، به ههشت ﴿جَنَّةُ الْمَأْوَى﴾ بووه، ته نیا خواش دهر زانی چیدیکه شی بینووه، وا پیده چی فریشته کانی دیکه شی ههر بینین، گرنگ ئه وه یه مه به ست له نیشانه گه وره کانی په روه ردگار، ئه و شتانه ن که دهسته لاقی خواو مه زنیی خویان تیدا به رجهسته ده بی، ئه و نیشانه گه ورانه و ئه و به لگه گه ورانه ی بینین، لیږده که دهفه رموی: ﴿وَلَقَدْ رَءَاهُ نَزْلَةً أُخْرَىٰ ﴿١٣﴾ عِنْدَ سِدْرَةِ الْمُنْتَهَى ﴿١٤﴾ عِنْدَهَا جَنَّةُ الْمَأْوَى ﴿١٥﴾﴾، ئیمه کاتی خوئی، له باسی شه ورؤو به رزبوونه وه ی پیغهمبه ردا ﴿الرحمن﴾، باسیکی خهست و خو لمان کردوه، له سه ره تای ته فسیری سووره تی (الإسراء) داو، ئه و فه رمایشتانه ی لهو باره وه هاتوون، به دریژی هی ناومانن، ههم دهقه که یان و، ههم ماناشمان کردوون.

له ژوره كودونه په پيښه كې ليكنه كتنې

Stay in touch on social media

نن مخكې پر موافق انټرنېټي

علي بابېر AliBapir

ډاگه پانډې هڅه به يې ماښوستانه علي بابېر

علي بابېر AliBapir

هغه به يې ماښوستانه علي بابېر

---

archive.org/details/@alibapir

علي بابېر AliBapir

ډاگه پانډې هڅه به يې ماښوستانه علي بابېر

AliBapir

ډاگه پانډې هڅه به يې ماښوستانه علي بابېر

ډاگه پانډې هڅه به يې ماښوستانه علي بابېر

www.alibapir.net

English - عربي - كوردی

ډاگه پانډې هڅه به يې ماښوستانه علي بابېر

علي بابېر AliBapir

علي بابېر AliBapir

هغه به يې ماښوستانه علي بابېر

---

archive.org/details/@alibapir

علي بابېر AliBapir

ډاگه پانډې هڅه به يې ماښوستانه علي بابېر

AliBapir

ډاگه پانډې هڅه به يې ماښوستانه علي بابېر

ډاگه پانډې هڅه به يې ماښوستانه علي بابېر

www.alibapir.net

English - عربي - كوردی

ډاگه پانډې هڅه به يې ماښوستانه علي بابېر

روونکردنەوێهێک لە بارەى (سِدْرَةِ الْمُنتَهَى)وێ

لێرەدا بەس ئەوێ له دەقه کانی سونەت، که په یوهسته به (سِدْرَةِ الْمُنتَهَى) وێ دهیهینین:

پێغه مبه‌ر ﷺ فەرموویهتی: {ثُمَّ ذَهَبَ بِي إِلَى سِدْرَةِ الْمُنتَهَى، وَإِذَا وَرَقُهَا كَأَذَانِ الْفِيلَةِ، وَإِذَا ثَمَرُهَا كَالْقِلَافِ، فَلَمَّا غَشِيَهَا مِنْ أَمْرِ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ مَا غَشِيَ، تَغَيَّرَتْ فَمَا أَحَدٌ مِنْ خَلْقِ اللَّهِ يَسْتَطِيعُ أَنْ يَنْعَتَهَا مِنْ حُسْنِهَا} (أخرجه أحمد: ۱۲۵۲۷، ومسلم: ۱۶۲، وأبو يعلى: ۳۳۷۵).

واته: دواى بردرام به‌ره‌و دره‌ختى کۆتایى، گه‌لایه‌کانى وه‌ک گۆیه‌کانى فیلان وابوون، (واته: زۆر پان بوون)، میوه‌کانى وه‌ک گۆزه‌ وابوون {یان وه‌ک کووپه‌} ئنجا کاتیک به‌ فەرمانى خوا (عزوجل) دایپۆشى ئەوێ دایپۆشى، گۆرا، هێچ که‌س له‌ دروستکراوانى خوا ناتوانی له‌به‌ر جوانییان وه‌سفى بکات.

ئەوێش که‌ پێغه‌مبه‌ر ﷺ گه‌لایه‌کانى به‌ گۆی فیلان شوبه‌اندوون و، به‌ره‌و میوه‌که‌شى به‌ گۆزه‌و کووپه‌ شوبه‌اندوون، له‌به‌ر ئەوێه که‌ ئیمه‌ هه‌ر ئەوێنده‌ حالى ده‌بین و، بۆى خستووینه‌ قالبیکى ته‌عبیرییه‌وه‌، که‌ ئیمه‌ پى‌ ئاشنا بین، چونکه‌ ئیمه‌ هێچ شتیکمان له‌ گۆی فیل پانتر نه‌بینیوه‌، تاكو‌ گه‌لای ئەو دره‌خته‌ی پى‌ ته‌شبه‌ه‌ بکری و، هێچ شتیکیشمان له‌ کووپه‌و گۆزه‌ گه‌وره‌تر نه‌بینیوه‌، که‌ له‌ شیوه‌ی میوه‌دا بى‌ و میوه‌ی پى‌ بچوینى.

هه‌روه‌ها ئهم فەرمووده‌یه‌ش هاتوه‌: {إِذْ يَغْشَى السِّدْرَةَ مَا يَغْشَى} ۱۶: قَالَ غَشِيَهَا فِرَاشٌ مِنْ ذَهَبٍ { (أخرجه مسلم: ۱۷۳)، که‌ ده‌فه‌رموئى: کاتیک دایپۆشى ئەوێ دره‌خته‌که‌ی دایپۆشى، فەرمووی: په‌پوله‌ی له‌ زیر ئەو دره‌خته‌یان دایپۆشى.

(القرطبي) له باره‌ی ئه‌وه‌وه که بۆچی به دره‌ختی کۆتایی گوتراوه: دره‌ختی کۆتایی، نو ڕای زانایان دین، له ته‌فسیره‌که‌ی خۆیدا:

۱- (عَنِ ابْنِ مَسْعُودٍ **رَضِيَ** اللَّهُ عَنْهُ أَنَّهُ يَنْتَهِي إِلَيْهَا كُلُّ مَا يَهْبِطُ مِنْ فَوْقِهَا، وَيَصْعَدُ مَنْ تَحْتِهَا) واته: له‌به‌ر ئه‌وه‌ی هه‌رچی له سه‌رێ دێته‌ خواره‌وه‌و، هه‌رچی له‌ خواره‌ی به‌رز ده‌بێته‌وه، له‌وێ کۆتایی پێ دێ، بۆیه‌ واناوناوه، هه‌لبه‌ته‌ ئه‌وه‌ ڕای عه‌بدوللای کۆری مه‌سه‌عووده **رَضِيَ** اللَّهُ عَنْهُ، ئه‌وانه‌ش هه‌موویان ڕای زانایان و، بێگومان ئه‌گه‌ر ده‌قیکی له‌سه‌ر بووایه، نو ڕای له‌سه‌ر په‌یدا نه‌ده‌بوون و یه‌کرا ده‌بوون!

۲- هه‌ندیکی دیکه‌ گوتووایه: (يَنْتَهِي عِلْمُ الْأَنْبِيَاءِ إِلَيْهَا)، بۆیه‌ واناوناوه چونکه‌ زانیاری پێغه‌مبه‌ران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) له‌وێ کۆتایی دێ، واته: له‌ باره‌ی بوون (وجود)ه‌وه، پێغه‌مبه‌رانیش (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) زانیارییه‌که‌یان تاكو دره‌ختی کۆتایی ده‌روا، له‌وه‌ به‌و لاوه‌ نازان چیدیکه‌ هه‌یه!

۳- (الْأَعْمَالُ تَنْتَهِي إِلَيْهَا وَتُقْبَضُ مِنْهَا)، کرده‌وه‌ی مرو‌فان تاكو دره‌ختی کۆتایی ده‌چن و، له‌وێه‌ کرده‌وه‌کان وه‌رده‌گیرین.

۴- (لَا تَنْتَهَاءُ الْمَلَائِكَةُ وَالْأَنْبِيَاءُ إِلَيْهَا وَتَوْفُّقُهُمْ عِنْدَهَا)، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی هه‌م فریشته‌کان، هه‌م پێغه‌مبه‌ران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) تاكو وێ ده‌چن و، له‌وێ کۆتایی دێ و ده‌هه‌ستن.

۵- (يَنْتَهِي إِلَيْهَا أَرْوَاحُ الشُّهَدَاءِ)، ڕووحی شه‌هیدان ده‌گه‌نه‌ وێ و، له‌ وێ کۆتایی به‌ ڕۆیشتن و به‌رز بوونه‌ویان دین.

۶- (تَنْتَهِي إِلَيْهَا أَرْوَاحُ الْمُؤْمِنِينَ)، ڕووحی ڕواداران به‌ گشتی، نه‌ک ته‌نها هی شه‌هیدان، له‌ به‌رزبوونه‌ویاندا له‌وێ ده‌هه‌ستن و کۆتاییان دێ.

۷- (يَنْتَهِي إِلَيْهَا كُلُّ مَنْ كَانَ عَلَى سُنَّةِ مُحَمَّدٍ **ﷺ** وَمِنْهَاجِهِ)، ئه‌وانه‌ی به‌ دوا‌ی ڕی‌بازو ڕێ و شوینی پێغه‌مبه‌ر که‌وتوون، ڕووحه‌که‌یان تاكو وێ ده‌روا.

۸- (هِيَ شَجَرَةٌ عَلَى رُؤُوسِ حَمَلَةِ الْعَرْشِ)، درختی که له سهر سهری هه لگرافی
عه پشه وهیه.

۹- (مَنْ رُفِعَ إِلَيْهَا، فَقَدْ انْتَهَى مِنَ الْكِرَامَةِ)، بویه وا ناو نراوه، چونکه که سیک بگاته وئ، مانای وایه له ریزلیگیراندا، کوتایی پیهیناوه و گه یشتوته ئه وپه ری.

هه‌بەته هه‌ندی‌ک له‌و‌رایانه ده‌چ‌ه‌وه ئێ‌و‌هه‌ندی‌کیان، به‌لام هه‌ی‌چ‌یشیان ده‌ق‌نین له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی به‌توانین ئێ‌ی د‌ل‌نیابین و‌ب‌ل‌یین: ئه‌وه‌مه‌به‌سته، ده‌گونجی زۆربه‌ی ئه‌و‌رایانه‌ش به‌یه‌که‌وه‌مه‌به‌ست بن.

کورتە باسیک له باره‌ی دوو دیتنکه‌ی پیڤه‌مبه‌ره‌وه

به‌ڕێـزان!

خوا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** له‌و ئایه‌تانه‌دا باسی دووجار بینینی پیڤه‌مبه‌ره‌ ده‌کات، جارێکیان له‌سه‌ر زه‌وی و، جارێکیان له‌ ئاسمان، ئنجا زانایان له‌ باره‌ی ئه‌و دوو دیتنه‌ی پیڤه‌مبه‌ره‌وه، مشتومڕو پراجیایی زۆریان بووه، هه‌رچه‌نده‌ زۆربه‌یان له‌لایه‌کن و که‌مینیه‌ک له‌لایه‌کی دیکه‌ن، گرنگ ئه‌وه‌یه‌ من ئه‌م باسه‌ له‌ پینچ برگه‌دا، ده‌خه‌مه‌روو:

برگه‌ی یه‌که‌م: زانایان له‌ باره‌ی ئه‌و دووجار دیتنه‌ی پیڤه‌مبه‌ره‌وه **﴿١﴾**، که‌ ئایا بۆ خوای به‌رزو بۆ وێنه‌ بووه، یان بۆ جیبریل؟! مشتومڕی زۆریان بووه، به‌هۆی چۆنیه‌تی ته‌فسیرکردنی ئه‌و ئایه‌تانه‌وه، که‌ به‌ گشتی به‌ دوو جوړ ته‌فسیریان کردوون:

جوړی یه‌که‌م: زۆربه‌ی هه‌ره‌ زۆری زانایانی له‌سه‌رن، ئه‌وه‌یه‌ که‌ پیڤه‌مبه‌ری خوا **﴿٢﴾** جیبریلی بینیه‌ و، باسی دیتنی پیڤه‌مبه‌رن **﴿٣﴾** بۆ جیبریل (عَلَيْهِ السَّلَام).

جوړی دووهم: که‌ هه‌ندێ له‌ زانایانی له‌سه‌رن، ئه‌وه‌یه‌ که‌ گوايه‌ پیڤه‌مبه‌ری خوا **﴿٤﴾** خوای به‌رزو بۆ وێنه‌ی بینیه‌، له‌ شه‌وی شه‌ورۆو به‌رزبوونه‌وه‌دا، له‌و باره‌وه‌یه‌، وه‌ک دوایی ده‌قه‌کان دینن، له‌ ئیوان دایکمان عایشه‌ (خوا لێی پازی بۆ) و له‌ عه‌بدوڵلای کوڕی عه‌بباس (خوا له‌ خۆی و بابی پازی بۆ) دا، پراجییه‌ک هه‌یه‌ که‌ په‌یوه‌ندی به‌ دیتنی پیڤه‌مبه‌ر **﴿٥﴾** بۆ خوای به‌رزو بۆ وێنه‌وه‌ هه‌یه‌، له‌ شه‌وی شه‌ورۆو به‌رزبوونه‌وه‌دا، نه‌ک له‌سه‌ر زه‌وی.

برگه‌ی دووهم: سه‌ره‌تا چه‌ند ده‌قیکی سوننه‌ت دیننه‌وه‌ له‌و باره‌وه‌، که‌ من هه‌ولمدا هه‌موو ئه‌و ده‌قانه‌ی له‌و باره‌وه‌ هاتوون، بیانیه‌ینم، که‌ هه‌ندێکیان

له صهحيحى بوخارى و صهحيحى موسليما هاتوون و، ههنديكيشيان له جگه له نه واندا هاتوون، ههنديكيان سهنده ده كيان راسته و، ههنديكيان له سهر سهنده ده كيان راجيائي ههيه و، مه رج نيه سهنده ده كيان راست بئ، دوازه (۱۲) ده قم له باره وه هئان، هه موو له وه قانه ي له باره وه هاتوون، يا خود پوخته ي هه موويان:

۱- {عَنِ ابْنِ مَسْعُودٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، أَنَّهُ قَالَ: إِنَّ مُحَمَّدًا ﷺ لَمْ يَرَ جِبْرِيلَ فِي صُورَتِهِ إِلَّا مَرَّتَيْنِ: أَمَّا مَرَّةٌ فَإِنَّهُ سَأَلَهُ أَنْ يُرِيَهُ نَفْسَهُ فِي صُورَتِهِ، فَأَرَاهُ صُورَتَهُ فَسَدَّ الْأَفْقَ، وَأَمَّا الْأُخْرَىٰ فَإِنَّهُ صَعِدَ مَعَهُ حِينَ صَعِدَ بِهِ، وَقَوْلُهُ: ﴿وَهُوَ بِالْأَفْقِ الْأَعْلَىٰ﴾ (۷)، ﴿لَقَدْ رَأَىٰ مِنْ آيَاتِ رَبِّهِ الْكُبْرَىٰ﴾ (۱۸)، قَالَ: خَلَقَ جِبْرِيلُ (أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ: ج ۱، ص ۴۰۷، والطبري: ۳۲۴۷۱، إسناده حسن، وَصَحَّحَهُ الشَّيْخُ أَحْمَدُ شَاكِر: ۳۸۶۴).

واته: عه بدوللای کوری مه سعوود ﷺ ده لئ: پیغه مبهری خوا ﷺ جیبریلی له سهر وینه ی راسته قینه ی خو ی نه بینوه، مه گهر دوو جار ان، جاریکیان نه وه بوو که داوای لی کرد، خو ی پیشان بدات و، نه وی له سهر شیوه ی راسته قینه ی خو ی بین، ئاسوی پر کرد بوو، جاریکی دیکه ش نه وه بوو که له گه لی دابوو، کاتیک بهرز بووه له گه لی، وه ک ده فه رموی: ﴿وَهُوَ بِالْأَفْقِ الْأَعْلَىٰ﴾ (۷)، له کاتیکدا نه وه له ئاسوی ههره بهرز بوو، دوا یی ده فه رموی: ﴿لَقَدْ رَأَىٰ مِنْ آيَاتِ رَبِّهِ الْكُبْرَىٰ﴾ (۱۸)، به دلنیا یی (موحه ممه د) له نیشانه گه وره کانی په روه ردگاری خو ی بین، ده لئ: مه به ست پیی جهسته و دیمه نی جیبریل بوو.

۲- {عَنِ ابْنِ مَسْعُودٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ قَالَ: رَأَيْتُ جِبْرِيلَ عِنْدَ سِدْرَةِ الْمُنْتَهَىٰ لَهُ سِتْمَاءَةٌ جَنَاحٌ (أَخْرَجَهُ الطَّبْرِي: ۳۲۴۷۲، وإسناده حسن).

واته: عه بدوللای کوری مه سعوود ﷺ ده لئ: پیغه مبهر ﷺ فه رمویه تی: جیبریل له لای دره ختی کو تایی بین، شه شسه د (۶۰۰) بالی هه بوو.

۳- {عَنِ ابْنِ مَسْعُودٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، فِي قَوْلِهِ: ﴿فَكَانَ قَابَ قَوْسَيْنِ أَوْ أَدْنَىٰ﴾ ٩، قَالَ: رَأَى النَّبِيَّ ﷺ جَبْرِيلَ لَهُ سِتْمِائَةٌ جَنَاحٍ { (أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ: ٤٨٥٦، وَمُسْلِمٌ: ١٧٤، وَالتِّرْمِذِيُّ: ٣٢٧٧، وَالنَّسَائِيُّ فِي التَّفْسِيرِ: ٥٥٤)،

واته: عهبدوڤلای کوری مهسعوود رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، له باره‌ی فه‌رمایشتی خواوه که ده‌فه‌رموئ: ﴿فَكَانَ قَابَ قَوْسَيْنِ أَوْ أَدْنَىٰ﴾ ٩، واته: به ئەندازه‌ی دوو کهوانه، یاخود نیزیکتریش لای نیزیک بوو، گوتووێه‌تی: پێغه‌مبه‌ر ﷺ جیبریلی بینیوه، شه‌شسه‌د (٦٠٠) بالی هه‌بووه.

واته: لێره‌دا مه‌به‌ست پێی دیتنی پێغه‌مبه‌ره ﷺ بو جیبریله.

۴- {عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ فِي قَوْلِهِ تَعَالَى: ﴿مَا كَذَبَ الْفُؤَادُ مَا رَأَىٰ﴾ ١١، ﴿وَلَقَدْ رَآهُ نَزْلَةً أُخْرَىٰ﴾ ١٣، رَأَىٰ مُحَمَّدٌ ﷺ رَبَّهُ بِقَلْبِهِ مَرَّتَيْنِ، (أَخْرَجَهُ مُسْلِمٌ: ٢٨٥ وَ ٢٨٦، وَالنَّسَائِيُّ فِي التَّفْسِيرِ: ٥٥٥)،

واته: عه‌بدوڤلای کوری عه‌بباس رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، له باره‌ی قسه‌ی خوای به‌رزوه که ده‌فه‌رموئ: ﴿مَا كَذَبَ الْفُؤَادُ مَا رَأَىٰ﴾ ١١، دوایی ده‌فه‌رموئ: ﴿وَلَقَدْ رَآهُ نَزْلَةً أُخْرَىٰ﴾ ١٣، گوتووێه‌تی: موحه‌مه‌د ﷺ په‌روه‌ردگاری خو‌ی به د‌ل بینی، دوو جارانه.

۵- {عَنْ أَبِي ذَرٍّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: سَأَلْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ: هَلْ رَأَيْتَ رَبَّكَ؟ قَالَ: نُورٌ أَنَّىٰ أَرَاهُ؟} (أَخْرَجَهُ مُسْلِمٌ: ١٧٨، وَالتِّيمَالِيُّ: ٤٧٤، وَالتِّرْمِذِيُّ: ٣٢٨٢، وَأَبُو عَوَانَةَ: ج ١، ص ١٤٦، وَابْنُ حَبَانَ: ٥٨)،

واته: ئەبوو زه‌ر رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ ده‌ل: له پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ پرسى: ئایا په‌روه‌ردگاری خۆت بینی؟ فه‌رمووی: په‌رووناکییه چو‌نی بینم!!

۶- {عَنْ أَبِي ذَرٍّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: سَأَلْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ: هَلْ رَأَيْتَ رَبَّكَ؟ قَالَ: رَأَيْتُ نُورًا،} (أَخْرَجَهُ مُسْلِمٌ: ٢٩٢)،

واته: ئەبوو زه‌ر رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ ده‌ل: له پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ پرسى: ئایا په‌روه‌ردگاری خۆت بینی؟ فه‌رمووی: په‌رووناکییم بینی.

۷- {عَنْ أَبِي ذَرٍّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: رَأَى رَسُولُ اللَّهِ ﷺ رَبَّهُ بِقَلْبِهِ وَلَمْ يَرَهُ بِبَصَرِهِ} (أَخْرَجَهُ النَّسَائِيُّ فِي التَّفْسِيرِ: ۵۵۶، وَابْنُ خَزِيمَةَ: ۳۱۰، وَإِسْنَادُهُ صَحِيحٌ).

واتە: ئەبوو زەر رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ دەلى: پىغەمبەرى خوا ﷺ پەروەردگارى خۆى بە دل بىنيوەو بە چاو نەبىنى.

۸- {عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ فِي قَوْلِهِ تَعَالَى: ﴿وَلَقَدْ رَأَاهُ نَزْلَةً أُخْرَى﴾ (۱۳)، قَالَ: رَأَى جِبْرِيلَ { (أَخْرَجَهُ مُسْلِمٌ: ۱۷۵). واتە: ئەبوو ھورەيرە رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ لە بارەى قسەى خۆى بەرزەووە کە دەفەر موو: ﴿وَلَقَدْ رَأَاهُ نَزْلَةً أُخْرَى﴾ (۱۳)، جارێكى دیکە دابەزینیکی دیکە بىنى، دەلى: جیبریلی بىنى.

۹- {عَنْ مَسْرُوقٍ قَالَ: كُنْتُ مُتَكِنًا عِنْدَ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا، فَقَالَتْ: يَا أَبَا عَائِشَةَ! ثَلَاثٌ مَنْ تَكَلَّمَ بِوَاحِدَةٍ مِنْهُنَّ فَقَدْ أَعْظَمَ عَلَى اللَّهِ الْفِرْيَةَ، قُلْتُ: مَا هُنَّ؟ قَالَتْ مَنْ زَعَمَ أَنَّ مُحَمَّدًا رَأَى رَبَّهُ، فَقَدْ أَعْظَمَ عَلَى اللَّهِ الْفِرْيَةَ. قَالَ: وَكُنْتُ مُتَكِنًا فَجَلَسْتُ فَقُلْتُ: يَا أُمَّ الْمُؤْمِنِينَ! أَنْظِرِيْنِي وَلَا تُعْجِلِيْنِي، أَرَأَيْتَ قَوْلَ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ: ﴿وَلَقَدْ رَأَاهُ بِالْأَفْقِ الْمُبِينِ﴾ (۲۳)، التَّكْوِيرِ، قَالَتْ: إِنَّمَا هُوَ جِبْرِيلُ، رَأَاهُ مَرَّةً عَلَى خَلْقِهِ وَصُورَتِهِ الَّتِي خُلِقَ عَلَيْهَا، وَرَأَاهُ مَرَّةً أُخْرَى حِينَ هَبَطَ مِنَ السَّمَاءِ سَادًّا عِظَمَ خَلْقِهِ مَا بَيْنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ، قَالَتْ: أَنَا أَوَّلُ مَنْ سَأَلَ النَّبِيَّ ﷺ عَنْ هَذِهِ الْآيَةِ، قَالَ: هُوَ جِبْرِيلُ عَلَيْهِ السَّلَامُ} (أَخْرَجَهُ مُسْلِمٌ: ۱۷۷).

واتە: مەسرووق (پەرحمەتى خۆى لى بى) کە یەکیکە لە زانایانى شۆینکەوتوووان لە دایکمان عایشەووە (خۆ لى پازى بى) (دایکى پرۆاداران) دەگێریتەووە کە گوتووێتى: ئەى بابى عایشە! {دیارە مەسرووق کچیکی ھەبوو بە ناوی عایشە، ئنجا بە کونیه کەى بانگی کردووە} ھەر کە سیک پى وابى موھەممەد ﷺ پەروەردگارى خۆى بىنيوە، ئەووە ھەلبەستنیکی مەزنى بە ناوی خواووە کردووە، مەسرووق دەلى: من لەو کاتەدا پالم دابوو، شانم دادابوو دانیشتم و گوتم: ئەى دایکى پرۆاداران! چاوہ پیم بکەو پەلەم لى مەکە، ئەدى

قسهی خوای بهرزت بینوه: ﴿وَلَقَدْ رَءَاهُ نَزْلَةً أُخْرَىٰ﴾، جاریکی دیکه بینى، ههروه‌ها که ده‌فهرموئى: ﴿وَلَقَدْ رَءَاهُ بِالْأَفْقِ الْمُبِينِ﴾، التکویر، به دئییایى له ئاسوئى پرووندا بینى؟ ئه‌ویش گوئى: {واته: دایکمان عایشه (خوا لئى پازى بئى)} ئه‌وه مه‌به‌ست جیبریل، جاریک له‌سه‌ر شیوه‌و وینه‌ی خوئى، که له‌سه‌ری دروستکراوه بینى {واته: له ئاسمان} جاریکی دیکه‌ش بینى کاتیک دابه‌زیه سه‌ر زه‌وى، که جه‌سته‌ی مه‌زنى جیبریل نیوان ئاسمان و زه‌وى، {ئاسوئى هه‌موو گرتبوو} گوئى: دایکمان عایشه گوئى: من یه‌که‌مین که‌س بووم که پرسیارم له پیغه‌مبه‌ر ﷺ کرد له باره‌ی ئه‌و ئایه‌ته‌وه، فهرمووی: ئه‌وه جیبریل بوو، مه‌به‌ست پئی جیبریل (عَلَيْهِ السَّلَام).

۱۰- ﴿قَالَ كَعَبُ لَابْنِ عَبَّاسٍ ﷺ يَعْنِي كَعَبُ الْأَخْبَارِ، إِنَّ اللَّهَ قَسَمَ رُؤْيَاهُ وَكَلَامَهُ بَيْنَ مُحَمَّدٍ وَمُوسَى، فَكَلَّمَ مُوسَى مَرَّتَيْنِ، وَرَأَى مُحَمَّدٌ رَبَّهُ مَرَّتَيْنِ﴾ (أخرجه الترمذی: ۳۷۲۸، وَضَعَفَهُ الْأَلْبَانِي).

واته: که‌عبی ئه‌خبار (که یه‌کیک بووه له زانایانی جووله‌که‌و مسوئلمان بووه)، به‌عه‌بدوللای کوپری عه‌بیاسی ﷺ گوئوه: بیگومان خوا بینینی خوئى و فه‌رمایشترکردنی خوئى له نیوان موحه‌ممهدو مووسادا دابه‌شکردوه: دوو جارمان مووسای دواندوه‌و، دوو جاریش موحه‌ممهد بینویه‌تی سه‌لات و سه‌لامی خوا له‌سه‌ر موحه‌ممهدو له‌سه‌ر مووسا.

۱۱- ﴿قِيلَ لَابْنِ عَبَّاسٍ ﷺ: أَلَمْ يَقُلِ اللَّهُ: ﴿لَا تُدْرِكُهُ الْأَبْصَارُ﴾﴾، الْأَنْعَام، قَالَ ذَلِكَ إِذَا تَجَلَّى بِنُورِهِ الَّذِي هُوَ نُورُهُ الْأَصْلِيُّ، وَاتَه: به‌عه‌بدوللای کوپری عه‌بیاس گوئراوه: ئه‌دی خوا نه‌یفه‌رموه: ﴿لَا تُدْرِكُهُ الْأَبْصَارُ﴾، الْأَنْعَام، چاوه‌کان نایبینن؟ {هه‌لبه‌ته ئیبنوعه‌بیاس ﷺ گوئوویه‌تی: پیغه‌مبه‌ر ﷺ خوای په‌روه‌ردگاری بینیه‌و، ئنجا له‌وباره‌وه پرسیارکه‌ره‌که ئه‌و ئایه‌ته‌ی به به‌لگه له‌سه‌ر هیئاوه‌ته‌وه، که خوا ده‌فهرموئى: چاوه‌کان نایبینن} ئه‌ویش گوئوویه‌تی: ئه‌وه کاتیکه که خوا به پرووناکییه‌که‌ی که پرووناکیی خودی خوئیه‌تی خوئى ده‌ریخت.

واته: به لام ده گونجی به شیوهیه کی دیکه خوئی بو بهنده کان دهریختات و بتوانن بیینن.

(ابن عجبیه) خاوهنی تهفسیری (البحر المدید)، ده لئ: (يَعْنِي أَنَّ اللَّهَ تَعَالَى يَتَجَلَّى لِخَلْقِهِ عَلَى مَا يُطِيقُونَ، وَلَوْ تَجَلَّى بِنُورِهِ الْأَصْلِيِّ، لَتَلَاشَى الْخَلْقُ، كَمَا قَالَ فِي الْحَدِيثِ: حِجَابُهُ النُّورُ لَوْ كَشَفَهُ، لَأَحْرَقَتْ سُبْحَاتُ وَجْهِهِ مَا انْتَهَى إِلَيْهِ بَصَرُهُ مِنْ خَلْقِهِ) (أخرجه مسلم: ۲۹۳).

واته: خوای بهرز بو دروستکراوه کانی خوئی به ئەندازهی ئەوهی بتوانن خویان پیشان دەدا، ئەگەر بئ و به پرووناکییه راسته قینه کهی خوئی، خوئی دهریختات، دروستکراوه کان هه موویان له بهین ده چن، وهک له فه رمایشتدا هاتوه {که پیغه مبهه} ده فه رموئی: {پهردهی خوا پرووناکییه، ئەگەر لایبه ری، پرشنگه کانی پرووی هه رچی بکه ویته بهر حوكمی دیتنی، هه مووی له بهین ده بهن.

واته: هه موو دروستکراوه کان، چونکه هیچ شتیک له دروستکراوه کان نیه، خوا نه بیینی.

۱۲- {عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، فِي قَوْلِهِ تَعَالَى: ﴿وَلَقَدْ رَأَوْهُ نَزَلَ أُخْرَىٰ﴾ ۱۳، قَالَ: ﴿ثُمَّ دَنَا فَتَدَلَّى﴾ ۸، ﴿فَكَانَ قَابَ قَوْسَيْنِ أَوْ أَدْنَىٰ﴾ ۹، قَالَ ابْنُ عَبَّاسٍ: قَدْ رَأَى النَّبِيُّ ﷺ { (أخرجه الطبري: ۳۲۵۶۸).

{عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، إِنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ رَأَى رَبَّهُ بِقَلْبِهِ} فَقَالَ لَهُ رَجُلٌ عِنْدَ ذَلِكَ، أَلَيْسَ: ﴿لَا تُدْرِكُهُ الْأَبْصَارُ﴾ ۱۳، الْأَنْعَام، قَالَ لَهُ عِكْرِمَةُ: أَلَيْسَ تَرَى السَّمَاءَ؟ قَالَ: بَلَى، أَفَكُلَّهَا تَرَى؟ { (أخرجه الطبري: ۳۲۵۶۷).

واته: له تهفسیری ئەو ئایه ته دا که ده فه رموئی: جاریکی دیکه ش بینی، پهروه ردگاری لیی نزییک کهوته وهه هاته خوار، هه تا به ئەندازهی دوو کهوانه، یاخود نزییکتریش له پیغه مبهه وهه بوو، ئنجا ئیبنو عه عباس رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا گوتوو یه تی: (قَدْ

رَأَاهُ النَّبِيُّ، پێغه‌مبهری خوا ﷺ خوای په‌روه‌ردگاری بینی، واته: خوای بینووه به چاوی سه‌ر.

هه‌ر له ئینو عه‌بباسه‌وه هاتوه، که پێغه‌مبهر ﷺ په‌روه‌ردگاری خۆی بینووه، به‌لام به دلی بینوویه‌تی، پیاویک پێی گوت: ئه‌دی ئه‌وه نیه خوا ده‌فه‌رموێ: ﴿لَا تُدْرِكُهُ الْاَبْصَارُ﴾ (۱۳) الْأَنْعَام، چاوه‌کان نایینن؟ عی‌کریمه‌ش {که قوتابی عه‌بدو‌ل‌لای کوری عه‌بباسه} گوتوویه‌تی: تۆ ئاسمان نایینی؟ گوتی: با، گوتی: هه‌مووی ده‌بینی؟ واته: به ئه‌ندازه‌ی خۆت ئه‌وه‌نده ئاسمانه‌ی له چه‌شمه‌ندازی چاودایه، ده‌بینی، واته: هه‌ر که‌سه‌ش ئه‌گه‌ر خوای په‌روه‌ردگار ببینی، به چاوی سه‌ر، به ئه‌ندازه‌ی خۆی ده‌بینی.

ئه‌وانه ئه‌و ده‌قانه‌ن له‌و باره‌وه، که ئه‌گه‌ر به گشتی ته‌ماشایان بکه‌ین، ده‌بینن: ئه‌و پرایه‌ی ده‌لی پێغه‌مبهری خاتهم ﷺ خوای په‌روه‌ردگاری نه‌بینووه، پشت‌ه‌ستوورن به‌و فه‌رموودانه‌ی سه‌نه‌ده‌که‌یان راسته‌و، له بوخاریی و موسلیما هاتوون و، دایکمان عایشه‌ش (خوا لێی پازی بێ)، زۆر به جه‌خت‌کردنه‌وه گوتوویه‌تی و بۆ خۆشی له پێغه‌مبهری پرسیه‌وه ئه‌ویش فه‌رموویه‌تی: ئه‌وه‌ی ئه‌و ئایه‌تانه باسی ده‌که‌ن، باسی دیتنی پێغه‌مبهره ﷺ بۆ جی‌ریل.

برگه‌ی سییه‌م: له سیاقی ئه‌م ئایه‌تانه‌وه، زۆر جوان دیاره، که مه‌به‌ست له‌و ئایه‌ته‌ موباره‌کانه، چۆنیه‌تی وه‌حیی ناردنی خوایه بۆ موحه‌ممهد له‌ رێی جی‌ریله‌وه‌وه، ئه‌و سیفه‌تانه‌ش به‌هیچ جو‌ریک له‌گه‌ڵ خوادا گونجاو نین، واته: ئه‌و ئایه‌تانه باسی دیتنی پێغه‌مبهر ناکه‌ن، بۆ خوای به‌رزی بێ وێنه، هه‌لبه‌ته نالێن: شتێکی نه‌گونجاوه، خوا ﷺ که ئه‌و سه‌فه‌ره‌ گه‌وره‌و گرنگه‌ی به پێغه‌مبهر خاتهم کردوه، ده‌ش‌گونجی خۆشی پێشان بدات، واته: پێغه‌مبهر ﷺ هێنده به توانا بکات و چاوی هێنده به حوکم بکات، یان دلی هێنده به حوکم بکات، بتوانی خوا ببینی، هه‌لبه‌ته دیتنی به‌ه‌قل و دل، هه‌موو

دەمی هەر ههیه، بۆ ئەهلی ئیمان، هەر کەس لە قەدەر خۆی، بەلام دیتنی چاویش، خوای مۆتەعال دەتوانی چاوی پیغەمبەری خاتەم هیندە بهیژ بکات، خوا بینی، لە حالیک دا مووسا نەیتوانی، کێوەکەش بینی و، لە هۆش خۆی چوو، کاتیک خوا خۆی پیشانی کێوەکەدا، وەک لە سوورەتی (الأعراف) دا هاتوو، ئیمە لە سوورەتی (الأنعام) دا، لە کاتی تەفسیرکردنی ئەو ئایەتەدا: ﴿لَا تُذِرْكُمُ الْأَبْصَرُ وَهُوَ يُدْرِكُ الْأَبْصَرَ﴾، (الأنعام)، باسیکی سەر بەخۆمان لەو بارەووە کردووە، بۆیە ناچینه نێو ئەو وردەکارییهووە، بەلام ئەم ئایەتانه ئەگەر سەرنجیان بدەین، زۆر جوان دیارن، کە باسی چۆنیەتی وەحیی ناردنی خوا دەکەن بۆ پیغەمبەری خاتەم، جیبریل چۆن وەحیی بۆ هیناو؟ ئەو سیفەتانهی خوا باسی کردوون، بەهیچ جوړیک لەگەڵ خوای پەروەردگارا ناگونجین، کە حەوت سیفەتن:

۱- ﴿عَلَمُهُ، شَدِيدُ الْقُوَى﴾، خاوەن هیژی زۆر، فیزی کردووە، خوا لە قورئاندا خۆی بە (قَوِي) و (مَتِين) (قادر) و (مقتدر) وەسف کردووە، بەلام بە: ﴿شَدِيدُ الْقُوَى﴾، خوا خۆی وەسف نەکردووە، ئنجا وەک پیشتریش گوتمان، هەر ئەم تەعبیرە لە سوورەتی (التکویر) یش دا هاتوو: ﴿إِنَّهُ لَقَوْلُ رَسُولٍ كَرِيمٍ﴾ (۱۹) ﴿ذِي قُوَةٍ عِنْدَ ذِي الْعَرْشِ مَكِينٍ﴾ (۲۰)، تەعبیری: ﴿ذِي قُوَةٍ﴾، خاوەن هیژ، مەبەست پیی جیبریلە، بە تەئکید ئەوێ سوورەتی (التکویر) کەس مشتومپی لەبارەووە نیە، چونکە دەلی: ﴿إِنَّهُ لَقَوْلُ رَسُولٍ كَرِيمٍ﴾، قسە ی پەوانەکراویکی بەرپێزە، ﴿ذِي قُوَةٍ﴾، خاوەن هیژە، ﴿عِنْدَ ذِي الْعَرْشِ مَكِينٍ﴾، لە لای خاوەن عەرش، خاوەن پیگەو ریزو حورمەتی گەورەیه.

۲- ﴿ذُو مِرَّةٍ فَاسْتَوَى﴾ (۶) ﴿ذُو مِرَّةٍ﴾، چ (مِرَّة): بە مانای دیمەنی جوان بێ، چ بە مانای هیژ بێ، چ بە مانای عەقل و هۆشی بهیژ بێ، (فَاسْتَوَى)، واتە: ریک وەستا، دیسان ئەمەش بەس لەگەڵ جیبریل دا دەگونجی و، بۆ خوا بەکارنایهت و پیشتریش لەوبارەووە قسەمان کرد.

۳- ﴿وَهُوَ بِالْأُفُقِ الْأَعْلَى﴾ (۷)، خوا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** هه رگیز خووی به وه وه سف نه کردوه، بفه رموی: له ئاسووی هه ره به رزم، ئاسووی هه ره به رزیش بو خه لکی سه ر زه وویه، ئیمه وه ک خه لکی سه رزه وی ته ماشای ئاسوده کهین، خوا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** هه رگیز به وشپوه خووی وه سف نه کردوه و، ئه وه وه سف له گه ل خوا دا ناگونجی.

۴- ﴿ثُمَّ دَنَا فَتَدَلَّى﴾ (۸)، دوا ی نیزی که وه ته وه و شوڤ بووه، هه رگیز ئه وه له گه ل خوا ی بی و وینه و تاک و پاک دا ناگونجی: نیزی که وه تنه وه و شوڤ بوونه وه.

۵- ﴿فَكَانَ قَابَ قَوْسَيْنِ أَوْ أَدْنَى﴾ (۹)، وه ک ئه ندازه ی دوو که وانه، یان نیزی که تریش (قَاب)، یانی: (مقدار)، (قَوْسَيْنِ)، واته: دوو که وان، مه به ست جووته که وانه، عه ره به کان عاده تیان وابوو، کاتی که په یمانیا ن پی که وه ده به ست، سه روک عه شیره تی ئه ملاو، سه روک عه شیره تی ئه ولا، هه ردووکیان دوو که وانه کانی خو یان ده هیئان و پی که وه یان جووت ده کردن، دوا یی به و که وانه تیریکیان ده هاویشته، به و مانایه ی ئه وانه له مه وودا هیزیان یه ک هیزه و، یه ک هه لو یستن.

یا خود مه به ست له: ﴿قَابَ قَوْسَيْنِ﴾، ئه وه یه هه ر که وانیک دوو لای هه ن، ئه و لاو ئه و لای پیان ده گو تری: (قَاب)، ژییه که ش پیی ده گو تری: (وَتَر)، ئه وه ی دیکه ش بنکه که یه تی.

هه ندیکیش گو تو ویا نه: ئه ملاولای که وانه که پیان ده گو تری: (سیة)، گرنگ ئه وه یه، چ مه به ست که وانیک بی که ده کاته ده وری باسکیک، گه زیک، که ئه و کاته ش به ئه ندازه ی دوو که وان، یانی: دوو گه ز، یا خود دوو باسک، چ مه به ست پیی دوو که وان بن که پی که وه جووت ده کرین، هه رگیز بو خوا ی په ره و ردگار ناگونجی، هیئده له پیغه مبه ر ﴿لَا يَمَسُّهُ﴾ نیزی که بوو بی.

۶- ﴿وَلَقَدْ رَآهُ نَزْلَةً أُخْرَىٰ﴾ (۱۳) عِنْدَ سِدْرَةِ الْمُنْتَهَىٰ ﴿۱۴﴾، له دابه زینیکی دیکه شدا بیینی له لای دره ختی کو تایی، که واته: ئه وه ی پی ش بیاسی دیتنی پیغه مبه ر ده کات له سه ر

زەوی، چونکە ئەمەیان لە ئاسمانییە، لە لای درەختی کووتایی، ئەوێ پێشی لەسەر زەوییه، ئنجا هەرگیز پێغەمبەر ﷺ بۆ هیچ کەس باسی ئەوێ نەکردووە، کە خواى بەرز و مەزنی لەسەر زەوی بینووە.

۷- ﴿لَقَدْ رَأَىٰ مِنْ آيَاتِ رَبِّهِ الْكُبْرَىٰ﴾، بەدڵنیایی لە نیشانه گەورەکانی پەرورەدگاری بینین، ئەمیش دیسان هەر پشت راستی دەکاتووە، کە پێغەمبەر ﷺ تەنیا نیشانهکانی پەرورەدگاری بینوون، ئەگەرنا دەیفەرموو: خواى پەرورەدگاری بینى، بەلام دەفەرموئ: بە دڵنیایی نیشانه گەورەکانی پەرورەدگاری بینین.

پرگەى چوارەم: لەو ئایەتەوهش بە پوونى دياره، - پيشتريش ئاماژه‌مان پي‌دا - کە ناگونجی شەورۆو بەرزبوونەوه (الإسراء والعروج)، لەسالی (۱۰، ۱۱، ۱۲) ی پيش پيغەمبەرایەتی دا بووبی، چونکە خوا عزوجل لەم سوورەتەدا، ئاماژەى بە دیتنى پيغەمبەر ﷺ بۆ جیبریل کردووە، لە لای درەختی کووتایی، کە بیگومان ئەویش بەهەشتی سەروتگای پروادارانى لى نيزیکه، کە بیگومان لە ئاسمانه‌و، لە سه‌فه‌رى شەورۆو بەرزبوونەوه‌کەى دا بووه، ئنجا مادام ئەم سوورەتە ژمارەى (۲۳)ی هەبى لە ریزبەندیی دابەزیندا، دەبى لە سالانى (۴ و ۵) دا دابەزیی، ئەک سالانى (۱۰ و ۱۲) دا، چونکە ئەم سوورەتە باسى ئەو دیتنەى پيغەمبەرى خاتەم دەکات بۆ جیبریل لە لای درەختی کووتایی، کە بە تەئکید لە سه‌فه‌رى شەورۆو بەرزبوونەوه‌کەیدا بووه، کەواته: دەبى دیتنە‌کەى پيغەمبەر بۆ جیبریل لە پيش دابەزینی ئەم سوورەتەدا بووبی، چونکە ئەم سوورەتە باسى دیتنە‌کە دەکات، وه‌ک شتيكى رابردوو، هەروەها ئەم دەقه‌ش بەلگەیه‌کى دیکه‌ى به‌هيزه‌ له‌سەر زوو دابەزینی ئەم سوورەتە:

{عَنِ ابْنِ مَسْعُودٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: أَوَّلُ سُورَةٍ نَزَلَتْ فِيهَا السَّجْدَةُ: (وَالنَّجْمِ) فَسَجَدَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ، وَسَجَدَ مَنْ خَلْفَهُ، إِلَّا رَجُلًا رَأَيْتُهُ أَخَذَ كَفًّا مِنْ تُرَابٍ فَسَجَدَ عَلَيْهِ، فَرَأَيْتُهُ بَعْدَ ذَلِكَ قَتَلَ كَافِرًا، وَالرَّجُلُ أُمِّيَّةٌ بَنُو خَلْفٍ} (أخرجه البخاري: ۴۸۵۳، ومسلم: ۵۷۶، وأبو داود: ۱۴۰۶).

واته: عەبدوڵلای کۆری مەسعوود ﷺ، دەڵێ: یەكەمین سوورەتێك كه دابەزێ و سەجدهی تێدا بوو، سوورەتی (والنجم) بوو، كه پێغەمبەر ﷺ کړنووشی برد، خەلکیش تیکرا کړنووشیان برد، (واته: ئەو هی كه لهوئ بوون به مسوڵمان و نامسوڵمانهوه، چونكه ئەو سوورەته مهزنه، هه‌مووی باسی خوای په‌روه‌رگارو نیشانه‌کانی خوایه و خاڵی هاوبه‌شی زۆری تێدان، له نیوان ئیمانداران و هاوبه‌ش بو‌ خوا دانه‌راندا)، ته‌نیا پیاوێك کړنووشی نه‌برد، بینیم چه‌نگه‌ گل یاخود چه‌نگه‌ چه‌وێکی هه‌لگرت و به‌رزی کرده‌وه‌و به‌نیو چه‌وانی خۆیه‌وه‌ ناو، سەجدهی له‌سه‌ر برد، دوايش بینیم: به‌ بێ‌پروایی کۆژا، ئەویش ئومە‌یی‌ه‌ی کۆری خە‌له‌ف بوو.

برگه‌ی پینجه‌م: بۆیه‌ش زانایان له‌ باره‌ی کاتی شه‌و‌پۆ‌و به‌رزبوونه‌وه‌ (الإسراء والعروج)‌ه‌وه‌، له‌ دێ‌ر زه‌مانه‌وه‌ مشتومریان بووه‌.

۱- له‌ باره‌ی ئە‌وه‌وه‌ كه‌ ئایا به‌ جه‌سته‌و‌ ڤووحه‌وه‌ بووه‌، یاخود ته‌نیا به‌ ڤووح بووه‌؟

۲- ئایا له‌ حاڵه‌تی بێ‌دارییدا بووه‌، یان به‌ خه‌ون بووه‌؟

۳- ئایا له‌ چ کاتێ‌ک‌دا بووه‌؟

ئنج‌ا ئێمه‌ به‌ درێژیی له‌و باره‌وه‌، له‌ سه‌ره‌تای ته‌فسیری سوورەتی (الإسراء)‌دا قسه‌مان کرده‌وه‌ دووباره‌ی ناكه‌ینه‌وه‌، به‌لام لێ‌ره‌دا ده‌ڵێ‌ن:

۱- ناگو‌نجی ئە‌و سه‌فه‌ره‌ له‌ سالی (۱۰) تاكو (۱۲)‌ی پێش پێغەمبەرایه‌تییدا بووبی، له‌به‌ر ئە‌و هۆیانه‌ی باس‌مان كردن.

۲- ئە‌و قسه‌یه‌ی ده‌ڵێ: په‌نگه‌ سه‌فه‌ره‌كه‌ تاكو (بيت المقدس)، به‌ ڤووح و جه‌سته‌وه‌ بوو بئ و، له‌و‌پوه‌ به‌ره‌و سه‌ری، ته‌نیا به‌ ڤووح بوو بئ، قسه‌یه‌کی میانجییه‌ له‌ نیوان ئە‌و دوو پرایه‌دا، كه‌ پرایه‌کیان ده‌ڵێ: هه‌مووی هه‌ر به‌ ڤووح بووه‌و، هه‌ندی‌كیش ده‌ڵێن: هه‌مووی هه‌ر به‌ ڤووح و جه‌سته‌ بووه‌، هه‌رچه‌نده‌ من هه‌ر ئە‌و پرایه‌م پئ راسته‌، كه‌ هه‌موو سه‌فه‌ره‌كه‌ به‌ ڤووح و جه‌سته‌وه‌ بووه‌.

۳- ئەو ڕایە زانیان کە دەگونجی پیڤەمبەری کۆتایی ﷺ زیاتر لە بەرزبوونەوه (عروج) یکی بوو بۆ، وەک (القرطبي) هیناویەتی، بە ڕایەکی گرنج و جیی سەرنجی دەزانم^(۱).

۴- وا پێدەچۆ ئەوێ ئەو ئایەتانە (النجم) باسی دەکەن، لە سالانی (۴ و ۵) دا بوو بۆ، یان زووتریش، چونکە ئایەتەکان وەک ڕابردوو باسی دەکەن، ئەوەش ڕای (ابن الوقاصي) یە، کە لە (ابن شهاب) هەو هیناویەتی و، (ابن شهاب) ڕای وایە لە سالێ حەوتەمی پیڤەمبەرایەتی (بعثة) دا بووبۆ، وەک القرطبي لە تەفسیرەکی خۆی دا^(۲) لێوێ نەقل کردوون.

کەواتە: ئەگەر بلیین: پیڤەمبەری خوا ﷺ بە لای کەمەوه دوو جارێ سەفەری (عروج) بەرز بوونەوهی بوو، یەکیان پێش دابەزینی سوورەتی (النجم) و، یەکیکیان لە سالانی نیوان: (۱۰ و ۱۲) دا، لەو ئیشکالەیی باسما کرد دەربازمان دەبۆ، بەلام لەو تەفسیرانەدا کە تەماشام کردوون، نەمبینووە باسی ئەو ئیشکالەو چۆنیەتی لابرندیان کرد بۆ، شایانی باسە: بەشێک لە زانیانیان ڕایان وایە پیڤەمبەری کۆتایی (موحەممەد) ﷺ نەک دووجار، بگرە زیاتریش ئەو جۆرە سەفەرە پێکراوە.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

(۱) الجامع لأحكام القرآن: ج ۹، ص ۲۷۳.

(۲) جامع الاحكام القرآن: ج ۹، ص ۲۷۳.

له نړۍ كومانډېنېسيان نېكولاسين
Stay in touch on social media
نن مېنډ پر مواقع الوتول اړتيا مناسي

ډاگه ياندنې مه كلنه يې ماموستا عهلي بابېر

علي بابېر/Alibapir

archive.org/details/@alibapir

Alibapir

www.alibapir.net

English - عربي - گوردی

ډاگه ياندنې مه كلنه يې ماموستا عهلي بابېر

کښتلي
ډاگه ياندنې مه كلنه يې ماموستا عهلي بابېر

علي بابېر/Alibapir

ډاگه ياندنې مه كلنه يې ماموستا عهلي بابېر

دهرسى دووهم

ډاگه ياندنې مەكتەپى مەلۇماتىغا ئەلەي ناپېر

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

ډاگه ياندنې مەكتەپى مەلۇماتىغا ئەلەي ناپېر

www.alibapir-net

English - عربي - كوردى

ډاگه ياندنې مەكتەپى مەلۇماتىغا ئەلەي ناپېر

هه ئۆچە كۆمەلەپەرىپەكەن ئەمگەلەپەن
هه ئۆچە كۆمەلەپەرىپەكەن ئەمگەلەپەن
هه ئۆچە كۆمەلەپەرىپەكەن ئەمگەلەپەن

هه ئۆچە كۆمەلەپەرىپەكەن ئەمگەلەپەن
هه ئۆچە كۆمەلەپەرىپەكەن ئەمگەلەپەن
هه ئۆچە كۆمەلەپەرىپەكەن ئەمگەلەپەن

هه ئۆچە كۆمەلەپەرىپەكەن ئەمگەلەپەن
هه ئۆچە كۆمەلەپەرىپەكەن ئەمگەلەپەن
هه ئۆچە كۆمەلەپەرىپەكەن ئەمگەلەپەن

هه ئۆچە كۆمەلەپەرىپەكەن ئەمگەلەپەن
هه ئۆچە كۆمەلەپەرىپەكەن ئەمگەلەپەن
هه ئۆچە كۆمەلەپەرىپەكەن ئەمگەلەپەن

هه ئۆچە كۆمەلەپەرىپەكەن ئەمگەلەپەن
هه ئۆچە كۆمەلەپەرىپەكەن ئەمگەلەپەن
هه ئۆچە كۆمەلەپەرىپەكەن ئەمگەلەپەن

هه ئۆچە كۆمەلەپەرىپەكەن ئەمگەلەپەن
هه ئۆچە كۆمەلەپەرىپەكەن ئەمگەلەپەن
هه ئۆچە كۆمەلەپەرىپەكەن ئەمگەلەپەن

پێناسە ی ئەم دەرسە

ئەم دەرسە چوار دە (۱۴) ئایەت دەگرێتە خۆی، ئایەتەکانی: (۱۹ - ۳۲)، تەوهری سەرەکیان باسی پووجه‌لیی بیروکە ی بت پەرستییه، بە تایبەت هەرسێک بتی ناوداری: (اللات) و (العزى) و (مناة)، که گوايه مینهن و کچانی خوا بوون.

خوای کارزان و شارەزاش پرایگەیان دوه که بتپەرسته‌کان، جگه له شوین کهوتنی گومان و خه‌یال و ئاره‌زووی خو‌یان و، پەرستراوه‌کانیشیان، جگه له چهند ناویکی بئى نیه‌پۆک که باب و باپیرانیان له‌و دروستکراوانه‌یان هه‌ل‌داون، هه‌یچی دیکه نین، دوايش خوای به‌رزو بئى وینه **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** پووێ کردۆته‌وه، که فریشته‌کان به‌ پێی پێدان و مۆله‌تی خوا نه‌بئى، تکا بۆ هه‌یچ که‌س ناکهن، ئه‌ویش له‌ حالێکدا که ئه‌و تکا بۆ کراوه، خوا پازى بئى، تکای بۆ بکری.

پاشان خوا تبارک و تعالی فه‌رمان به‌ پێغه‌مبه‌ری خو‌ی موحه‌ممهد ده‌کات: ئه‌وانه پشت گوێ بخت، که لامل ده‌که‌نه به‌رنامه‌ی خواو، ته‌نیا ژیاى دنیایان ده‌وێ و دواڕۆژیان فه‌رامۆش کردوه.

له‌ کۆتاییشدا خوا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** پرایده‌گه‌یه‌نئى که خاوه‌نى په‌های گه‌ردوونه به‌سه‌رو خواریه‌وه (ئاسمانه‌کان و زه‌وى)، بۆ ئه‌وه‌ی سزاو پاداشتی شایسته به‌سه‌ر خراپه‌کاران و چاکه‌کاراندا بچه‌سپینئى و، ئامۆژگاریی هه‌موو لایه‌کیش ده‌کات، که ئاگاداربین! خوا پێیان زانیه‌و، با ستایشی خو‌یان نه‌که‌ن و خو‌یان پێی په‌سندو چاک نه‌بئى.

﴿أَفَرَأَيْتُمُ اللَّتَّ وَالْعُزَّىٰ ۖ (۱۹) وَمَنْوَةَ الثَّالِثَةَ الْآخَرَىٰ ۚ (۲۰) أَلَكُمُ الذَّكْرُ وَلَهُ الْأُنثَىٰ (۲۱) تِلْكَ إِذًا قِسْمَةٌ ضِيزَىٰ (۲۲) إِنْ هِيَ إِلَّا أَسْمَاءٌ سَمِيَّتُوهَا أَنْتُمْ وَعَابَاؤُكُمْ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ بِهَا مِنْ سُلْطَانٍ إِنْ يَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَمَا تَهْوَى الْأَنْفُسُ وَلَقَدْ جَاءَهُمْ مِنْ رَبِّهِمْ الْهُدَىٰ (۲۳) أَمْ لِلْإِنْسَانِ مَا تَمَنَّىٰ (۲۴) فَلِلَّهِ الْآخِرَةُ وَالْأُولَىٰ (۲۵) وَكَرِهَ مِنْ مَلَكٍ فِي السَّمَوَاتِ لَا تُغْنِي شَفَعَتُهُمْ شَيْئًا إِلَّا مِنْ بَعْدِ أَنْ يَأْذَنَ اللَّهُ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَرْضَىٰ (۲۶) إِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ لَيَسْمُؤْنَ مِنَ الْمَلِكَةِ سَمِيعَةِ الْأُنثَىٰ (۲۷) وَمَا لَهُمْ بِهِ مِنْ عِلْمٍ إِنْ يَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَإِنَّ الظَّنَّ لَا يُغْنِي مِنَ الْحَقِّ شَيْئًا (۲۸) فَأَعْرِضْ عَنْ مَنْ تَوَلَّىٰ عَنْ ذِكْرِنَا وَلَوْ يُرِدُ إِلَّا الْحَيَاةَ الدُّنْيَا (۲۹) ذَلِكَ مَبْلَغُهُمْ مِنَ الْعِلْمِ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِمَنْ ضَلَّ عَنْ سَبِيلِهِ وَهُوَ أَعْلَمُ بِمَنِ اهْتَدَىٰ (۳۰) وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ لِيَجْزِيَ الَّذِينَ أَسْتَوُوا بِمَا عَمِلُوا وَيَجْزِيَ الَّذِينَ أَحْسَنُوا بِالْحُسْنَىٰ (۳۱) الَّذِينَ يَجْتَنِبُونَ كَثِيرَ الْإِثْمِ وَالْفَوَاحِشِ إِلَّا اللَّمَمَ إِنَّ رَبَّكَ وَاسِعُ الْمَغْفِرَةِ هُوَ أَعْلَمُ بِكُمْ إِذْ أَنْشَأَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ وَإِذْ أَنْتُمْ أَجْنَةٌ فِي بُطُونِ أُمَّهَاتِكُمْ فَلَا تُرْكَوْا أَنْفُسَكُمْ هُوَ أَعْلَمُ بِمَنِ أَنْفَقَ (۳۲)﴾

مانای دهقاودهقی ئایهتەکان

{(ئەه ی هاوبەشدانەرەکان!) ئایا لات و عوززاتان دیون! (۱۹) هەرۆهەها مەناتی سێهەمی دیکە! (۲۰) ئایا (پەرەوایە) ئیوێ نێرینەتان هەبێ و ئەو (خوا)یش مێینە؟ (۲۱) کەواتە: ئەوێ دابەشکردنێکی سەتەمکارانەیه! (۲۲) ئەو (پەرستراو)انە تەنیا ناو (ی بێ ئیوێ پۆک)ن، خۆتان و باب و باپیرانتان داتانان، خوا هیچ بەلگەی لەسەر نەناردوونە خوار، ئەو (بێروایانە) تەنیا شوێن گومان و ئەوێ دەکەون، کە نەفسەکان ئارەزووی دەکەن، لە حالیکدا کە بێگومان لە پەرۆردگاریشیانەو، پێنمایەکی (ی مەزن)یان بوو هاتوێ! (۲۳) یان ئایا مەرووف هەرچی خۆزگەی پێ بخوازی، بۆی دەبێ (بەبێ ویستی خوا؟! (۲۴) (بە دنیایی نەخێر، چونکە، (ژیانی) دواپۆژوێهە کەم (ی دنیا) تەنیا هی خۆان (۲۵) گەلیک فریشتەش لە

ئاسماناندا هەن، كە تەكا كەردنە كەیان هیچ ئەندازەيەك سوود (بە كەس) ناگەيەنئ، مەگەر دواي ئەوێ ئهوهی خوا بۆ هەر كەسێ بیهوێ و پەسندی بکات، مۆلەت بدات (تەكای بۆ بکەن) ﴿٢٦﴾ بە دنیایی ئەوانە ی پروایان بە (ژیانی) دوايی نیە، فریشتان بە ناوی مینە ناودەنن ﴿٢٧﴾ هیچ زانیاریشیان لەو بارەوہ نیە، بەس شوین گومان دەکەون و، گومانیش هیچ کەلینکی هەق ناگرێ (و ناویتە جیگرەوہی) ﴿٢٨﴾ (دەجا مادام حال وایە ئهێ موحمەد!) پوو لەو کەسە وەرگیرە، کە پشتی کردۆتە (یادو بەرنامەي) ئیمەو، تەنیا ژیانی دنیای مەبەستە ﴿٢٩﴾ (هەلبژاردنی ژیانی دنیا) ئەوپەری زانیاری (و عەقل پێشکان) یانە، بێگومان پەرورەدگار زانترە بە کەسێک لە پێی وی لایداوہو، هەر ئەویش بەو کەسە زانترە کە پێی راستی گرتوہ ﴿٣٠﴾ هەرچی لە ئاسمانەکان و لە زەویش دایە (تەنیا) هی خوايە، تاكو سزای ئەوانەي خراپەیان کردوہ، بەپێی ئەوہی کردوویانە، بداتەوہو، پاداشتی هەرە چاکیش بداتە ئەوانەي چاکەیان کردوہ ﴿٣١﴾ ئەوانەي خۆیان لە گوناھە زلەکان و (پەفتارە) دزیو ناقلایەکان دەپاریزن، جگە لە گوناھە وردیلەکان، بە دنیایی پەرورەدگار ت لیبوردنی فراوانە، ئەویش پێتان زانترە، کاتیک لە زەویوہ پێگەیان دوون و، کاتیکیش ئیوہ کۆرپە لە بوون لە سکی دایکتاندا، بۆیە خۆپەسندی مەکەن، ئەو (خوا) زانترە بەو کەسەي پارێزی کردوہ ﴿٣٢﴾

ئە ئۆو قووە! ئەزە پێشەکان ئەمەکانی

www.alibapir.com

www.alibapir.net

English - عربي - كوردی

عەلی بابیر/ AliBapir

ئەگەر پێشەکان ئەمەکانی

www.alibapir.com

www.alibapir.net

English - عربي - كوردی

AliBapir

Google Play

App Store

AliBapir

Google Play

App Store

شیکردنهوهی هه‌ندیک له وشه‌کان

(الَّاتِ) و (الْعَزَى) و (مَنَا): ئەمانه هه‌ر سێکیان بت و سه‌نه‌می ناوداری بپروایه‌کانی پۆژگاری پی‌خه‌مبه‌ر بوون، له‌ نیو‌گه‌لی عه‌په‌بدا ده‌په‌ستران، (الَّاتِ وَالْعَزَى صَنَمَانٍ وَأَصْلُ اللَّاتِ: اللّٰهَ فَحَذَفُوا مِنْهُ الهَاءَ، وَأَدْخَلُوا التَّاءَ فِيهِ، وَأَنْثَوُها تَنْبِيْهَا عَلَى قُصُوْرهِ عَنِ اللّٰهِ)، به‌په‌تی وشه‌ی (لَّات)، (لَّاه)، بووه (هه‌)که‌یان لێ لابردوه‌و (ت)یان له‌ جیا‌تی داناوه‌و، وه‌ک مێینه‌ ته‌ماشایان کردوه‌، به‌ حیساب که‌ له‌ خوار‌ خوای په‌روه‌دگار‌ه‌وه‌یه‌.

(عَزَى): هه‌ندیک گوتوو‌یان‌ه‌: (مُؤَنَّثِی، (أَعَزَّ)، یان (مُؤَنَّثِی، (عَزِيزَ)، (فِعْلٌ مِنَ الْعَزَّ)، ئەو‌یش له‌ وشه‌ی (عِزَّة)‌وه‌ هاتوه‌، (مَنَا)‌یش، بت‌یکی دیکه‌یه‌، هه‌ندیک گوتوو‌یان‌ه‌: (مُؤَنَّثِی (مَنَانِ)‌ه‌، له‌ پرووی داتاش‌انی ئەو‌ و‌شان‌ه‌وه‌، زانیان‌ راجیایی زۆریان هه‌یه‌، گرنگ ئەوه‌یه‌: (لَا)‌و، (عَزَى)‌و، (وَمَنَا)، سێ بتی ناودارو سه‌ره‌کی بپروایه‌کان و‌ هاوبه‌ش بو‌ خوا‌ دانه‌رانی پۆژگاری پی‌خه‌مبه‌ر بوون.

(مَا تَمَنَّى): (التَّمَنَّى: تَقْدِيرُ الشَّيْءِ فِي النَّفْسِ، وَتَصَوُّيرُهُ فِيهَا)، (تَمَنَّى): به‌ کوردیی خۆزگه‌ خواستن و به‌ ئاوات خواستنی پێ ده‌لێن و، بریتیه‌ له‌ ئەندازه‌گیریی شتیک له‌ ده‌روون داو و‌یناکردنی.

(لَا تُعْنِي): واته‌: سوودی پێناگه‌یه‌نی، که‌لێنی بو‌ ناگرێ، (أَغْنَى عَنْهُ: كَفَاةً)، واته‌: بوو به‌ جیگره‌وه‌ی.

(مَبْلَغُهُمْ): ﴿ذَلِكَ مَبْلَغُهُمْ مِنَ الْعِلْمِ﴾، واته‌: ئەوه‌ ئەوپه‌ری زانیاریی و‌ عه‌قل پێ شکانیانه‌، (قَدْرُ عَقُولِهِمْ وَنَهَايَةُ عِلْمِهِمْ)، ئەوه‌ ئەندازه‌ی عه‌قل پێ شکان و‌ کۆتایی زانیاریانه‌.

(كَبِيرَ الْإِثْمِ): (كَبَائِرَ: جَمْعُ كَبِيرَةٍ)، یانی: گه‌وره‌و بو‌ مێینه‌ (مُؤَنَّثِی، (الْإِثْمُ: الذَّنْبُ، الْمُعْصِيَةُ)، (إِثْمُ): گونا‌هو‌ تاوانه‌.

(وَالْفَوَاحِشُ): (الْفَوَاحِشُ: جَمْعُ فَاحِشَةٍ)، وهك پيشتر گوتووومانه، (الْفُحْشُ وَالْفَحْشَاءُ وَالْفَاحِشَةُ)، هەر سیکیان بو گوناھیک به کارده هیژن که له سنوور دەرچوو بی، یان زۆر ناڤۆلاو دزیو بی، هه ندیکیش گوتووایانه: (کَبَائِرُ): بریتین لهو گوناھه که ورا نه ی جیا لهو گوناھانه ی له لایه نی سیکسیه وه په دایده بن و، (فَوَاحِشُ) یش ئه و گوناھانه ن که لهو پوووه وه په دایده بن.

به لام من وای تیده گه م: هەر کام له (کَبَائِرُ) و (فَوَاحِشُ)، هەر به مانای گوناھی گه وه دین، به لام له پرووی قه باره وه گه وه رن و، له پرووی ناشیرینیشه وه ناشیرین و ناڤۆلاو دزیون، بۆیه زیناش گوناھی گه وه ریه و له هه مان کاتدا فاحیشه شه، قه تلش گوناھی گه وه ریه و، له هه مان کاتدا گوناھیک ناڤۆلاو دزیویشه، به لام به ئیعتیاری ناشیرینیان پیا ن ده گوتری: (الْفَوَاحِشُ) و، به ئیعتیاری گه وه بیان، پیا ن ده گوتری: (کَبَائِرُ).

(الْلَمَّ): (صَغَائِرُ الذُّنُوبِ)، (الْلَمَّ)، وهك دواییش باسی ده که ی ن، زانیان به چه ند ته عبیریک هی ناویانه، گرنگ ئه وه یه مادام خوا بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ (الْلَمَّ) ی، هه لاواردوه له: ﴿كَتَبَرُ الْأَثَمِ وَالْفَوَاحِشُ﴾، که واته: جیا به له وان، بۆیه زۆربه ی زانیان گوتووایانه: گوناھه گچه که کان، هه ندیکیش گوتووایانه: (الْلَمَّ) نیزیکه وتنه وه یه له گوناھ به لام نه کردنی، هه ندیکیش گوتووایانه: (مَا يُعْمَلُ مَرَّةً وَلَا يَتَعَمَّقُ فِيهِ)، ئه و گوناھه ی جاریک ده کری، به لام پیا ن قوول نابیته وه، چونکه (الْإِلْمَامُ: الذُّنُوبُ وَالْقُرْبُ)، لی نزیکه وتنه وه و تخوونکه وتن، دواتریش زیاتر قسه ی لی وه ده که ی ن.

(أَجَنَةً): (جَمْعُ جَنِينٍ، وَهُوَ الْوَلَدُ فِي الْبَطْنِ، أَوْ فِي الرَّحِمِ) (جنین)، بریتیه له رۆله یان کۆرپه له له سکدا، یان له مندا لدا ندا، ئنجا به هی مرو فیش ده گوتری و، به هی ئاژه لیش ده گوتری هه تا له تۆلدا بی.

﴿فَلَا تُزَكُّوا أَنْفُسَكُمْ﴾: (أَيُّ: لَا تَمْدَحُوهَا وَلَا تُبْرِئُوهَا عَنِ الْأَثَامِ، وَلَا تُثَنِّوا عَلَيْهَا)، به چه ند ته عبیریک هی ناویانه، ﴿فَلَا تُزَكُّوا أَنْفُسَكُمْ﴾ ته زکیه، یانی: به پاک و چاک

و گەشە کردو دانان، یاخود ئەنجامدانی پاککردن و چاککردن و گەشەکردن، ئنجا ﴿فَلَا تُزَكُّوا أَنْفُسَكُمْ﴾، واتە: مەدحی خۆتان مەکەن، یاخود خۆتان لە گوناھان بەریی مەکەن، پێتان وابێ هیچ گوناھتان نیە، یاخود: بە خۆتان ھەلمەلێن و خۆپەسندیی مەکەن.

مانای گشتیی ئایەتەکان

خو **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** ڕوو دەکاتە ھاوبەش بۆ خوا دانەرەکان، کە نکوولییان دەکرد لەوێ موحەممەد **ﷺ** ئەو کەسە دەبینی، فریشتەییەکی خوا بێ، کە جیبریلەو پەيامی خوای بۆ دین، بەلکو پێیان وابوو ئەو شەیتانیکیەو حالێ تێکداوەو دەستی لێوەشاندو، یان خوتخوتەو خەیاڵی بێ جێی بۆ دەکات، ئەو جوۆرە گومانانەیان پێ دەبرد!! خوا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** ڕوو لە ھاوبەش بۆ خوا دانەرەکان دەکات، کە بەو شیوەیە تەماشای پیغەمبەری خاتەم **ﷺ** و، ئەو فەرماشتەیی خوا دەکەن، کە بۆی دێ، لە ڕیی جیبریلەو ئنجا ڕووبە ڕوویان دەکاتەو لەگەڵ پەرستراوەکانی خویان دا، کە ئیوە کاتیک بڕوا ناھێنن بە پەيامەکە موحەممەد **ﷺ** کە لە خواوە بۆی دێ، بەو فەرماشتەیی خوا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** کە ئەوپەری زانیاری و حیکمەت و ڕی ڕوونی تێداوە، تۆسقالیک ھەلەو کەم و کورپی تێدا نیەو، تۆسقالیک زێدەرۆیی تێدانیە، لە هیچ ڕوویەکەو، ھەر کەسێ لێی وردبیتەو: دەزانێ کە بەشەر قسە وانا کەن و دلیا دەبێ کە فەرماشتی خوا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ**، ئیوەش ئەو جوۆری بووناسیی و جوۆری تێروانیتانە کە ئەو ھەلۆیستە لارو ھەلەیان تێدا پەیدادەکات، ئنجا با تەماشای بکەین داخو، ئیوە چی دەپەرستن و عەقیدەتان بەچیە؟

﴿أَفَرَأَيْتُمُ اللَّاتَ وَالْعُزَّى﴾، ئایا لات و عوززاتان بینین! لێرەدا ئەگەر بینین، بینینی چاوی بێ، (أَفَرَأَيْتُم)، ئایا بینوتان واتە: ئەگەر بینوتان دەبێ سەرتان لێیان سوورپێنی ئەوانە بپەرستێن، بەلام ئەگەر بینین، بینینی عەقل و دل بێ،

واته: ئایا زانیوتانن؟! ئنجا ئەگەر مەبەست دیتنی عەقڵ و زانین بێ، دەبێ بەرکاری دووھ میشی ھەبێ، بەلام ئەگەر بینینی چاوی بێ، بەس یەک بەرکاری ھەیە: ئایا بینوتانن؟ بەلام ئەگەر بە مانای زانین بێ: ئایا زانیوتانن ئەوانە پەرستراوین؟ یاخود: ئایا زانیوتانن ئەوانە ھیچیان بەدەست بێ؟ ﴿وَمَنْوَةُ الثَّالِثَةِ الْآخَرَى﴾ ھەروەھا مەناتی سییەمی دیکە، لە سێ پەرستراوە سەرەکییەکی ھەبێ، لەئێوە گەلی عەرەبدا باو بوون.

﴿الْكُمُ الذَّكْرُ وَلَهُ الْأُنثَى﴾، ئەو سییە کە ئێوە بە مێنەیان لە قەلەم دەدەن، پێشخان وایە فریشتەن، یان پێیان وابوو ئەوانە جوړیک لە پەيوەندیان لەگەڵ خۆی پەرەردگارا ھەیە، نەک پەيوەندی ئێوان دروستکراو و دروستکەر، بەلکو پەيوەندییەکی تایبەت، کە ئەوانە کچی خۆیان! یان بە جوړیک لە جوړەکان ئەوانە وەچەیی خۆیان! ﴿الْكُمُ الذَّكْرُ وَلَهُ الْأُنثَى﴾، ئنجا ئایا دەگونجی ئێوە ئێرینەتان ھەبێ و، ئەویش مێنەیی ھەبێ؟ واتە: ھەر بە پێودانگی خۆشان، چون دەبێ خۆتان کە بە مێنە و بە کچان پازی نین، ئەوانە بە کچانی خوا لە قەلەم بدەن؟

ئێرەدا مەبەست ئەوە نیە کە خوا **سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ** ھەلۆیستەکی ئەوان، کە بە کچان پازی نین و ناپازین لەوێ کچیان بێ، بە راست بزانێ، بەلام وەک عەرەب دەلێن: (أَدِيْنُكَ مِنْ قِمَمِكَ)، بە زاری خۆت دەتگرم.

﴿تِلْكَ إِذَا قَسَمْتُ ضِرَی﴾، کەواتە: ئەوە (ئەگەر ئێوە ئێرینەتان ھەبێ و، خوا مێنەیی ھەبێ) دابەشکردنێکی ستەمکارانەییە.

﴿إِنْ هِيَ إِلَّا أَسْمَاءٌ سَمِيَتْهُمَا أَنْتُمْ وَعَبَاؤُكُمْ﴾، ئەمانە تەنیا ناو، خۆتان و باب و باپیرانتان داتناناون، ﴿مَا أَنْزَلَ اللَّهُ بِهَا مِنْ سُلْطَانٍ﴾، خوا ھیچ بەلگەی لەسەر نەناردوونە خوار، (سُلْطَان): بە مانای بەلگە و دەلیلە، بۆیەش ئەو ناوێ لێنراوە، چونکە بەلگە دەستەلاتی ھەیە، لەسەر عەقڵ و دلی مرووف و، ئەگەر چ پر بە

ئىنصاف بى، دەيخاته ژيڤر ڤكيف و كوڤتروڤلى خويوهوه، ﴿إِنْ يَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَمَا تَهْوَى الْأَنْفُسُ﴾، پيشى خوا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** به شيوهى دواندن (خطاب) ده ياندويښى، دوايى به شيوهى ناديار (غياب)، وهك چوڤ كه سيك پيشى كه سيك ده دويښى، دوايى بو ده رخستنى ئه وه كه شايسته ي ئه وه نيه، بيدويښى، پرووى لى وه رده گيرى و به شيوهى ناديار قسه ده كات، ده فهرموى: ئه وانه ته نيا شوين گومان و شوين ئه وه ده كه ن، كه نه فسه كان ده يخوازن و ئاره زوى ده كه ن، ﴿وَلَقَدْ جَاءَهُمْ مِنْ رَبِّهِمْ الْهُدَى﴾، به دلنبايى له په روه ردگار يشانه وه پينمايه كي زور ناوازه و مه زنيان بو هاتوه، كه له قورئاندا به رجه سته يه، هه روه ها له ريبازه كه ي پيغه مبه ردا **﴿الْحَقُّ﴾**.

﴿أَمْ لِلْإِنْسَانِ مَا تَمَنَّى﴾، يان ئايا مروڤ هه رچى بيخوازي، بوى ده بى، ئه مه ده گونجى مه به ست پي مروڤى بيروابى، كه پيان وابوو ئه و فريشته نه تكاو په جايان بو ده كه ن، له لاي خوا، ده شگونجى مه به ست مروڤ به گشتي بى، واته: مروڤ به گشتي هه رچى بيخوازي، بوى نايه ته دي، به بى ويستی خوا، واته: وانيه كه مروڤ هه رچى پي خوش بوو بيكات و به ئه نجام بگات، به لكو شته كان به ويستی خوا ده بن، ﴿فَلِلَّهِ الْآخِرَةُ وَالْأُولَى﴾، مه نزلگاي دوايى و هى يه كه م، به س هى خوان، واته: مه نزلگاي كوڤايى كه به هه شته و، مه نزلگاي يه كه م، كه ژياني دنبايه، هه ردووكيان له بهر ده ستى خوادان.

﴿وَكَمْ مِنْ مَلَكٍ فِي السَّمَوَاتِ لَا تُغْنِي شَفَعُهُمْ شَيْئًا﴾، (كم): ليره دا ناوى پرسيار كردنه (كم الاستفهاميه) يه، به لام مه به ست پي زورييه، ده گوتري: (كم كتاب عندك؟)، چه ند كتيت له لان؟ ﴿وَكَمْ مِنْ مَلَكٍ فِي السَّمَوَاتِ﴾، واته: زور فريشته هه ن، له ئاسمانه كاندا، ﴿لَا تُغْنِي شَفَعُهُمْ شَيْئًا﴾، تكا كردنه كه يان هيچ سووديان پي ناگه يه نى، ﴿إِلَّا مِنْ بَعْدِ أَنْ يَأْذَنَ اللَّهُ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَرْضَى﴾، مه گه ر دواي ئه وهى خوا موڤه ت و ريگا ده دات بو هه ر كه سيك بيه وى و ليشى پازى بى، ئه وه كه سه تكاى بو بكرى، پواله تي ئه م ته عبيره ئه وه ده گه يه نى، كه ئه وان تكا بكه ن و تكا كردنه كه سوودى نه بى، به لام مه به ست پي ئه وه يه ئه وان هه ر كه سى

نه زانن خوا مۆله قی داوه و لێی پازییە، تکای بۆ ناکەن، بەلام تەعبیرە کە بۆیە واهاتو، تاکو ئەو بیروایانە ی بە تەمای تەکاردنی پەرستراوەکانیان، لێ گەراون، ئنجا ئەگەر فریشتەن و، ئەگەر هەرچی هەن، بزانی کە لە راستیدا تەکاردنی ئەوان، هیچ دادیکیان نادات و هیچ سوودیکیان پێ ناگەیەنێ، مەگەر دواى ئەوەی خوا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** بۆ هەر کەسێ بیهوێ، مۆله ت بدات و لێشی پازی بێ، تکای بۆ بکری.

﴿إِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ لَيُسَمُّونَ الْمَلَائِكَةَ تَسْمِيَةً الْأُنثَى﴾، بە دلنایى ئەوانە ی پروایان بە مەنزلگای کۆتایی نیە، بە ناو هیئانی مێنان، فریشتەکان ناو دین، لێرەدا ناو هیئان مەبەست پێی وەسفکردنە، واتە: بە وەسفی مێنە، وەسفیان دەکەن و وەک مێنە تەماشایان دەکەن.

﴿وَمَا لَهُمْ بِهِ مِنْ عِلْمٍ﴾، هیچ زانیارییە کیشیان لەو بارەو نیە، (بە)، واتە: ئەو وەسفی لەو فریشتانە ی هەڵدەدەن، یان ئەوە ی باسکرا، هیچ زانیارییان پێی نیە، (مِنْ)، کە خراوە تە سەر (عِلْمٍ)، (مِنْ عِلْمٍ)، بۆ دەستپێکە یانی: هەر لە سەرەتای زانیارییەو نیانە تاکو کۆتایی، واتە: هیچ جوړە زانیارییەکیان نیە، شارەزایان گوتوو یانە: (زَائِدَةٌ لِلتَّوَكُّيدِ) بۆ جەختکردنەو زیاد کراوە کە هیچ جوړە زانیارییەکیان نیە کەم و زۆر، بەو شتە، ئەدی چۆن ئەو قسە یە دەکەن؟ **﴿إِنْ يَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ﴾**، تەنیا شوین گومان دەکەون، **﴿وَإِنَّ الظَّنَّ لَا يَعْنِي مِنَ الْحَقِّ شَيْئًا﴾**، بە دلنایى گومانیش هیچ کەلێنی هەق پەر ناکاتەو، گومان نابێتە جێگرەو ی هەق و، هیچ سوودی ک بە کەسێک ناگەیەنێ کە بە دواى هەقدا دەگەرێ، ئەو گومانە بۆی بێتە جێداری هەقی ک، کە لێی دەگەرێ.

ئنجا خوا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** پیغەمبەری خاتەم **ﷺ** دەدوینێ و دەفەر موی: **﴿فَأَعْرِضْ عَنْ مَنْ تَوَلَّى عَنْ ذِكْرِنَا﴾**، ڕوو وەرگێرە لەو کەسە ی پشتی کردۆتە یادی ئیمە و بەرنامە ی ئیمە، وشە ی (ذِکْر)، کە خوا پالێ داوە تە لای پاناوی کۆ و بۆ خوێ بە کاری

هیناوه، زیاتر وا پێده چۆ مه بهست پێی قورئان بێ، ئه گهرنا (ذکر) به مانای (یاد کردن) دی، به لام یه کیك له ناوه کانی قورئانیش بریتیه له (الذکر): ﴿إِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا الذِّكْرَ وَإِنَّا لَهُ لَحَافِظُونَ﴾ (الحجر، له بهر ئه وهی قورئان راستیه کان ده خاته وه بیر مروۆف و، ئامۆژگاریی و بیر خستنه وهیه بۆ مروۆف.

﴿وَلَنُرِيدُ إِلَّا الْحَيَاةَ الدُّنْيَا﴾ جگه له ژیا ئی دنیا ئی ناوی، ته نیا ژیا ئی دنیا ی ده وی، هه لبه ته لی ره دا که خوا سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ به پیغه مبه ری خاتم وَلَا تُخَذِّلْنَا ده فه رموی: پروویان لی وه رگیره پشت گو ییان بخه، مه به ست ئه وه نیه که به رده وام نه بی له سه ر ئامۆژگاریی کردن و بیر خستنه وه یان، چونکه ئه وه ئه رکی پیغه مبه ره وَلَا تُخَذِّلْنَا، به لکو مه به ست ئه وه یه: پروویان لی وه رچه ربخینه و زۆر له گه لیان پێدا مه چۆو، زۆر مشتومریان له گه ل مه که، یاخود: گو ی مه ده به ئازار و نا په حه تییه کان، که له لایه ن ئه وانه وه بۆت دینه پیش، یاخود: پروو وه رگیره له و داوا کارییه بی جیا نه ی ده یان که ن، که پیغه مبه ری خوا موعجیزه و به لگه ی به ره سه تیان بۆ بی ئی، یاخود: ئه مه هه ره شه یه که یانی: پروویان لی وه رچه ربخینه و به که لکی بیر خستنه وه و ئامۆژگاریی کردن نایه ن، ئه مه ش هه م جو ریکه له بی بایه خ پیشاندانیان و، هه م جو ریکه له هه ره شه لی کردنی شیان، یانی: ئه وانه به لگه یان له سه ر ته واهو کرا وه، هه ر ئه وه ما وه خوا سزایان بدات، چونکه نایانه وی هه ق وه ربگرن و، یادی خوا و به رنامه ی خوا و کتییی خویان له بهر ده سه ته و له بهر چا وه، به لام پشتی تیده که ن و پرووی لی وه رده گیرن، ئه ویش له بهر دنیا ویستی و ئاره زوو خوازیی.

هه لبه ته لی ره دا زیاتر مه به ست زله زلانی بی پروایه کانه و، سه رکرده و قسه رو یش ته ووه کانیانه، که ده یان زانی ئه گه ر شو ین ئه و په یامه ی خوا بکه ون، که به پیغه مبه ری خاته مدا وَلَا تُخَذِّلْنَا ناردوویه تی، ئه و به زم و بازاره ی پێکیانه وه نا وه، که بریتیه له چه وساندنه وه ی خه لک و قو رخراریی و ده ست به سه ردا گرته ی سامانی گشتی، ئه وه یان لی تیکده چۆ، چونکه ئه و کاته به پێی په یامی خوا، هیه چ

مرۆڤئیک لە هیچ مرۆڤئیکی دیکە، زیاتر بەشی بە نێعمەتەکانی خواوە نیەو، مرۆڤەکان لە ڕووی ئابوورییەووە لە ڕووی کۆمەڵایەتیەووە، هەموویان، وەک یەکن، لە ڕووی سیاسییەووە، نابێ هیچکەس خۆی بەسەر خەڵک و کۆمەڵگادا بەسەپێنێ، بەڵکو دەبێ بە مۆلەتی خۆیان و، بۆ خۆیان کاریکی پێ بسپێرن و، بەو شیوەیەش کە ئەو خەڵکە دەیهوێ، ولاتیان بۆ بەرپۆەبەرێ.

کەواتە: ئەوان بەهۆی پەیام و بەرنامەیی پر دادگەریی خواوە: دۆخی سیاسیی و حالەتی ئابووری، واقعی کۆمەڵایەتی، کە بەستەم سازاندبوویان، لێیان تێکدەچوو، بۆیە خوا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** دەفەرموێ: **﴿وَلَمْ يَرْدِ إِلَّا الْحَيَاةَ الدُّنْيَا﴾**، تەنیا ژيانى دنيای دەوێ، ئنجا کەسێک تەنیا ژيانى دنيای بوێ و، برپای بە ڕۆژی دوایی نەبێ، بێگومان چۆن بۆ ژيانە دنياییەکەى قازانج بێ، وا دەکات و، ئەو بەرنامەيەش تەبەننێ دەکات، کە بەرژەووەنديیە ناشەرعییەکانی لە دنيادا، بۆ دەستەبەر و مسۆگەر دەکات.

﴿ذَلِكَ مَبْلَغُهُم مِّنَ الْعِلْمِ﴾، خوا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** دەفەرموێ: ئا ئەو ئەوپەری زانیاریانە، (مَبْلَغ)، بە مانای (بلاغ)ە، یانی: گەشتن بەوپەری شتێک، ئەو ئەوپەری زانیاریانە، هەر ئەوئەندە عەقڵیان پێ دەشکێ، زانیارییەکیان هەر ئەوئەندە بر دەکات، **﴿إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِمَن ضَلَّ عَنْ سَبِيلِهِ﴾**، بە دنیایی پەرورەدگارت زانترە بەو کەسەى لەپێى وی لایداو، **﴿ضَلَّ عَنْ سَبِيلِهِ﴾**، واتە: لایداو و ن بوو، **﴿وَهُوَ أَعْلَمُ بِمَن أَهْتَدَى﴾**، هەرورەها خوا زانترە بەو کەسەى پێی راستی گرتووە، هاتۆتە سەر راستە پێی خوا.

ئەمە بۆ دلیاکردنەوێ پێخەمبەرى خاتەمە، کە: تۆ بەلێ زۆرت مەبەستە، ئەوانە هەموویان بێنە سەر راستە پێی خوا، لە گومرایی بیانگیریهووە، بەلام بەس خوا زانترە بەوێ کێ لە پێی وی، لایداو و ناشیەتووە سەر پێ و، کیش پێی راستی گرتووە پێی راست دەگرێ، کەواتە: تۆ ئەرکی خۆت جێبەجێ

بکه، به لام خوژگهی ئه وهت له دلداهه بئ، ئه وه خه لکه هه مووی هیدایه تی خوا وه بگری و، هه مووی واز له گومرایی بئ!

﴿وَلِلّٰهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ﴾ هه چی له ئاسمانه کان و هه چی له زه ویدایه، هی خوایه، هه مووی مولکی خوایه و بهس خوا خاوه نیه تی، بۆچی؟ ﴿لِيَجْزِيَ الَّذِيْنَ اَسْتَوْا بِمَا عَمِلُوْا﴾ بۆچی خوا **بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ** ئه و ئاسمان و زه و بییه ی ره خساندوون، (ل) ی (لیجزی) ده گونجی (لام التعلیل) بئ و، ده شگونجی (لام الأجل) بئ، یانی: خوا هه چی له ئاسمانه کان و زه ویدایه، هی خوایه، بۆ ئه وهی ئه وانه خراپه یان کردوه به پئی خراپه که یان سزایان بدات، ﴿وَيَجْزِيَ الَّذِيْنَ اَحْسَنُوْا بِالْحَسَنٰی﴾ ئه وانهش که چاکه یان کردوه، به پاداشتی هه ره چاک پاداشتیان بداته وه، یاخود: هه چی له ئاسمانه کان و زه ویدا هه یه، هی خوایه و خوا خاوه نی هه موو شتی که، تا کو سه ره نجام خراپه کاران به سزای خو یان بگهن و، چاکه کارانی به پاداشتی هه ره باشی خو یان بگهن.

ئنجا خوا **بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ** پیناسه ی ئه وانه ده کات که به پاداشتی هه ره چاک، پاداشتیان ده داته وه، ئه وه چاکه کارانه، تا کو وا نه زانری، که ئه وانه بوونه فریشته و هه چی که و کورپیه ده بئ تیاندا نه مینئ، ئنجا وه بهر ئه و موژده یه ی خوا ده که ون و، پاداشتی هه ره چاک خوایان پی ده بری، ده فه رموی: ﴿الَّذِيْنَ يَجْتَنِبُوْنَ كَثِيْرَ الْاِثْمِ وَالْفَوْحِشِ﴾ ئه وانهش که سانیکن خو یان ده پاریزن و خو یان دوور ده گرن له گونا هه گه وه ره کان، ﴿وَالْفَوْحِشِ﴾ هه ره وه ها له گونا هه ناقولا و دزیو و ناشیرینه کان، ﴿اِلَّا اللّٰمَ﴾ جگه له ورده گونا هان ﴿اللّٰمَ﴾ پیشتریش گوتمان: (اللّم) واته: ورده گونا هه یاخود: مه گهر که سیکن جاریک به هه له گونا هه یکی کرد بئ، یاخود: که سیکن نزیک که وتبیته وه له گونا هه گه وه ره، به لام نه یکرد بئ، به لام زیاتر زانایان وایان لیکندا وه ته وه: ﴿اللّم﴾ واته: گونا هه بچووک، (الّم بالشیء)، واته: چووه سو یی و لی نیزی که که وته وه، یان که میکی لی کرد (إلّام)، ئه وه یه که مروّف به شیکی که می له شتیکن پی بی ری، ده گو ترئ: (لّه إلام بهذا العلم)، یانی: شتیکی لی ده زانی و سه ره ده ریکی لی ده کات، که واته: ﴿اللّم﴾، ئه وه یه مروّف که میکن گونا هه بکات، واته: گونا هه بچووک.

﴿إِنَّ رَبَّكَ وَاسِعُ الْمَغْفِرَةِ﴾ به دلتیایی پەرورەدگارت لیبوردنی فراوانە، واتە: لیبوردنی خوا هێندە فراوانە، جێی بەخشین و چاوپۆشیی کردن لە هەموو گوناھانی تێدا دەبێتەو، ئەگەر کەسێکیش گوناھێ گەورە لە دەست قەوما بێ، یان گوناھێکی ناوۆڵا، با بزانی، کە لیبوردنی خوا هێندە فراوانە، جێی ئەو گوناھە ئه‌ویشی تێدا دەبێتەو، کە بێهەشی و چاوپۆشیی لێ بکات و، با ناوێد نەبێ.

﴿هُوَ أَعْلَمُ بِكُمْ إِذْ أَنْشَأَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ﴾، خوا بە ئێوە زانترە لە کاتێکدا ئێوەی لە زەوی دا پێکەیاندا، (الْإِنشَاءُ وَالنَّشْأَةُ) بریتیه لە پێکەیاندن و دروستکردنی شتێک بە پله پله، ﴿أَنْشَأَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ﴾، یان مەبەست پێی ئادەمە ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ ئادەم و هەوایە، کە راستەوخۆ لە خاک دروستبوون، لە زەوی، یان مەبەست پێی ئەوێهە کە ئێمە ئەوێهە بوونە کەمان لە پرووی جەستەو دەگەرێتەو بوو خاک، پرووێهە شەمان نەپێیەکی خۆیەو، دروستکراویکی تاییه‌تی خۆیە، چونکە جەستە ئێمەش، چ وەک ئەو نۆتفەیه‌ی ئێمە لێ دروست بووین، تۆوی باب و دایک، ئەو تۆو لە خۆین پەیدا دەبێ و، خۆین لە خواردنی هەرسکراو، خواردنی هەرسکراویش لە خواردن و، خواردنیش دەگەرێتەو بوو زەوی، بە شێوێهە کە لە شێوێهە کان: بەرھەمی دانەوێلەو سەوزەو تەرەکارو میوێهە، یان بەرھەمی ئازەل و پەرەورەو، ئەوانیش هەر دەگەرێنەو بوو زەوی.

بەلێ چ وەک نۆتفە، هەر لە زەوی پەیدا دەبین و، ئەو خواردن و خۆراکەش کە دەخۆین، دیسان هەر لە زەوی پەیدا دەبێ و، لەو خواردن و خۆراکەش خانەکانی جەستەمان پێک دێن، کەواتە:

أ- چ وەک دروست بوونی باب و دایکمان راستەوخۆ لە خاکی زەوی، لە زەویێهە هاتووین.

ب- چ وەک دروست بوونی ئەو نۆتفەیه‌ی لێی پێکھاتووین، کە ئەویش هەر دەگەرێتەو بوو خۆین و، خۆینە کەش بوو خواردنی هەرسکراو، ئەویش بوو زەوی.

ج- چ وهك جهستهی خوومان، ئه‌ویش دیسان خانه‌کانی له خواردنی هه‌رسکراو، دروست ده‌بن، دواى ئه‌وه‌ی ده‌بیته‌ خوین و، ئه‌ویش دیسان هه‌ر ده‌گه‌رپه‌ته‌وه‌ بۆ زه‌وى

بۆیه‌ خوا ده‌فه‌رموئ: ﴿هُوَ أَعْلَمُ بِكُمْ إِذْ أَنشَأَكُم مِّنَ الْأَرْضِ﴾، خوا له‌ ئیوه‌ زاناته‌، کاتى ئیوه‌ی له‌ زه‌وى پى‌ گه‌ياندوه‌، پله‌ پله‌، ﴿وَإِذْ أَنْتُمْ أَحِجَّةٌ فِي بَطُونِ أُمَّهَاتِكُمْ﴾، هه‌روه‌ها پیتان زاناته‌، کاتیک که ئیوه‌ کۆرپه‌له‌ بوون، له‌ سکانی دایکانتان دا، (أَحِجَّةٌ) کۆى (جَنِین)ه‌، واته‌: کۆرپه‌له‌، (الْجَنِین): هُوَ الْوَلَدُ مَا دَامَ فِي بَطْنِ أُمِّهِ، منداڵ هه‌تا له‌سکی دایکیدایه‌، پپی ده‌گوتری: کۆرپه‌له‌ (جَنِین)، کاتیک که ئیوه‌ کۆرپه‌له‌ بوون، له‌ سکی دایکانتانیدا، خوا پیتان زانتر بووه‌، ﴿فَلَا تُرْكُوا أَنفُسَكُمْ﴾، که‌واته‌: خۆتان په‌سند مه‌که‌ن، واته‌: خۆتان پى‌ په‌سند نه‌بى و ستایشی خۆتان مه‌که‌ن، خۆتان پى‌ پاک و چاک نه‌بى، به‌ قسه‌، به‌لام به‌ کرده‌وه‌، خوا ده‌فه‌رموئ: ﴿قَدْ أَفْلَحَ مَن زَكَّى﴾ ﴿١٤﴾ ﴿الْأَعْلَى﴾، ﴿قَدْ أَفْلَحَ مَن زَكَّاهَا﴾ ﴿٩﴾ ﴿الشَّمْسُ﴾، به‌ راستی سهر‌فرازه‌، ئه‌و که‌سه‌ی خۆی پاک و چاک ده‌کات، خۆی پاک و چاک کردوه‌، به‌ کرده‌وه‌، به‌لام که‌ به‌ قسه‌ خۆت پاک و چاک پیتان بده‌ی، قه‌ده‌غه‌ کراوه‌، هه‌م لیره‌و هه‌م له‌ سووره‌تی (النساء)یشدا، خواى په‌روه‌ردگار ده‌فه‌رموئ: ﴿أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ يَزْكُونَ أَنفُسَهُمْ بَلَىٰ اللَّهُ يُزَكِّي مَن يَشَاءُ وَلَا يُظْلَمُونَ فَتِيلًا﴾ ﴿١٩﴾ ﴿أَنْظُرْ كَيْفَ يَقَرُّونَ عَلَىٰ اللَّهِ الْكَذِبَ وَكَفَىٰ إِثْمًا مُّبِينًا﴾ ﴿٥٠﴾، ته‌ماشای ئه‌وانه‌ت نه‌کردوه‌ خۆیان پاک و چاک ده‌که‌ن، به‌لکو خوا هه‌ر که‌سى بیه‌وئ، پاک و چاکى ده‌کات و هینده‌ی توێکلی سهر‌ نیوکه‌ خورما (نواة)یش سته‌میان لیتا‌کری. دواى ده‌فه‌رموئ: ﴿أَنْظُرْ كَيْفَ يَقَرُّونَ عَلَىٰ اللَّهِ الْكَذِبَ﴾، سهر‌نج بده‌ چۆن درۆ به‌خواوه‌ هه‌لده‌به‌ستن! که‌واته‌: خۆ په‌سه‌ندکردن و خۆ پى‌ پاک و چاک بوون، درۆیه‌که‌ به‌ ناوی خواوه‌، چونکه‌ که‌ گوتت: من پاک و چاکم، یانی: له‌لای خوا وام، که‌ ئاگاداری زانیاری لای خواش نیه‌، به‌ تابه‌تی بۆ که‌سانیک -که‌ هه‌م لیره‌و، هه‌م له‌ ئایه‌ته‌کانی سووره‌تی (النساء)یش دا، که‌ له‌ سیاقی باسکردنی جووله‌که‌کاندایه‌- که‌ له‌سهر‌ پڕیازی هیدایه‌ت نین و، له‌سهر‌ راسته‌ پری خوا

نین، کەچی خۆیان پێ پاک و چاک بێ، بێ ئەوەی پێ پاک و چاکیان گرتبێ، ئەو بەدلتیایی درۆکردنەو درۆ هەلبەستنه بە ناوی خواوە.

﴿هُوَ أَعْلَمُ بِمَنِ اتَّقَى﴾، خوا زاناترە بەو کەسە پارێزی کردو، کەواتە: لە پێ پارێزکردنەو، ئینسان پاک و چاک دەبێ، نەفسی تەزکیە دەبێ، هەروەک لە پێ تەزکیە بوونیشەو، تەقوا پەیدا دەبێ، وەک لە ئایەتەکانی سوورەتی (الشمس)دا، خوا **بِسْمِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** دەفەرموێ: ﴿وَنَفْسٍ وَمَا سَوَّاهَا﴾ (٧) **فَالْمُهَاجِرَ هَاتِفَتَهَا﴾ (٨) قَدْ أَفْلَحَ مَنْ زَكَّاهَا** ﴿٩﴾ **وَقَدْ خَابَ مَنْ دَسَّاهَا﴾ (١٠)**، واتە: سویند بە نەفس و بەو کەسە دروستی کردو (هیناویەتە دی، بە پێک و پێکی). هەم گوناھکردنەکە فیڕ کردو، هەم پارێزکاری کردنەکە فیڕ کردو، (واتە: توانایەکی داوەت، هەم گوناھان بکات، هەم چاکە و پارێزیش بکات) ئنجا ئایا پارێز لە پێ چییەو پەیدا دەبێ؟ ﴿قَدْ أَفْلَحَ مَنْ زَكَّاهَا﴾، بەدلتیایی هەركەس خۆی پاک و چاک کردو، سەرفرازە. کەواتە: لە پێ تەزکیە بوونی نەفسەو، تەقوا پەیدا دەبێ، ﴿وَقَدْ خَابَ مَنْ دَسَّاهَا﴾، زیانبارو پەشیمانە، کەسێک خۆی ون کردو و پەنھان کردو، لە ژێر چلکی گوناھاندا، کەواتە: بەهۆی گوناھبارییەو ئینسان تووشی خراپەکاری (فجور) دی و، بە هۆی پیسکردنی نەفسەو، ئینسان گوناھان دەکات، هەروەها بەهۆی پاککردن و چاککردنی نەفسەو، ئینسان بەرەو پارێزکاری هەنگاو دەنێ، بۆیە دەفەرموێ: ﴿فَلَا تُزَكُّوا أَنْفُسَكُمْ هُوَ أَعْلَمُ بِمَنِ اتَّقَى﴾، خۆتان بە پاک و چاک دامەنێن، خوا زاناترە بەو کەسە پارێزی کردو، ئەو کەسەش پارێز دەکات کە روو لە بەرنامەیی خوا بکات، ئەو کەسە پارێز دەکات، کە خۆی پارێزی لە هەر شتێک کە خوا پێ ناخۆشە، ئەو کەسە کاتیکی بۆ مرووف دەستەبەر دەبێ، بەرنامەکەیی خوا بکاتە پێیازی ژبانی و، بە دواي هیدایەتی خوا بکەوێ، ئنجا کە بە دواي پێبازو بەرنامەو هیدایەتی خوا کەوت، ئەو کاتە بەرنامەیی خوا هەرچی خراپە، پێشانی دەدات کە نەیکات و، هەرچی چاکەو پەسندە، پێشانی دا کە بیکات، ئنجا لە ئەنجامی خۆپاراستن لە خراپەو قەدەغە کراوەکان و، جێبەجێ کردنی فرمان پێکراوەکان دا، حالەتی تەقوا پەیدا دەبێ و، حالەتی پاکیی و چاکیی نەفس پەیدا دەبێ.

مه سه له گرنگه کان

مه سه له ی یه که م:

خستنه پرووی پووچه لئی بیروکه ی بته رستی، به تایهت هه ر سیک بتی:
(لات) و، (عزّی) و، (مناة)، به مینه و کچی خوا دانانیان، که جگه له ناوی بی
نیوه پوک هیچی دیکه نین و، په رسترانیان بناغه که ی بریتیه له شوینکه وتنی
گومان و ئاره زوو:

خوا ده فه رموی: ﴿أَفَرَأَيْتُمُ اللَّاتَ وَالْعُزَّىٰ ۝١٩ وَمَنَاةَ الثَّالِثَةَ الْأُخْرَىٰ ۝٢٠ أَلَكُمُ الذَّكْرُ
وَلَهُ الْأُنثَىٰ ۝٢١ تِلْكَ إِذًا قِسْمَةٌ ضِيزَىٰ ۝٢٢ إِنَّ هِيَ إِلَّا أَسْمَاءُ سَمَّيْتُمُوهَا أَنْتُمْ وَآبَاؤُكُمْ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ
بِهَا مِنْ سُلْطَانٍ إِن يَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَمَا تَهْوَى الْأَنْفُسُ ۖ وَلَقَدْ جَاءَهُمْ مِنْ رَبِّهِمُ الْهُدَىٰ ۝٢٣﴾

شیکردنه وی ئەم ئایه تانه، له جهوت برگه دا:

(١)- ﴿أَفَرَأَيْتُمُ اللَّاتَ وَالْعُزَّىٰ ۝١٩ وَمَنَاةَ الثَّالِثَةَ الْأُخْرَىٰ﴾، خوا بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ پرووله هاوبه ش بو
خوا دانهره کان ده کات و ده فه رموی: ئایا (لات) تان بینیه، ههروه ها عوززا (شتان
دیوه)، ههروه ها مه ناتی سییه می دیکه شتان بینیه؟ ئەو سێ په رستراوه، که ده یانکه نه
هاوبه شی خواو له جیاتی خوا ده تان په رستن! هه مزه ی (أَفَرَأَيْتُمْ)، بو پرسیارکردنه و
پرسیارکردنه که ش: (تَهَكِّمِي تَفْرِيرِي)، بو جوړیک له گالته پیگردن و توانج تیگردن
و بو چه سپاندنه، یانی: به دلنیا یی ئیوه لات و عوززاو مه ناتی سییه می دیکه تان
بینیون، (ف) ی (أَفَرَأَيْتُمْ)، (تَفْرِيعٌ عَمَّا سَبَقَ)، بو هه لچرانه له سه ر بناغه ی ئه وه ی
پا بردوه، واته: بیا له سه ر ئەو قسانه ی پیشتر کران، ئایا ئیوه لات و عوززاو مه ناتان
بینیون؟ ئنجا ئەگەر بینینه که مه به ست پیی بینینی چاو بی، یانی: ئایا ده یان بینن

چۆن؟ به لّام ئەگەر مەبەست لە بینین دیتنی عیلمیی و عەقڵیی بێ، واتە: ئایا پێتان وایه که لات و عوززا مەنات مێینه بن و کچانی خوا بن، وەک خەیاڵ دەکەن؟!

چونکه ئەگەر مەبەست لە دیتن (رؤیة) دیتنی چاو بێ یەك بهرکاری دهوێ و، ئەویش خودی: لات و عوززا و مەنات، به لّام ئەگەر مەبەست لە دیتن زانین بێ، دوو بهرکاری دهوێن: ئایا زانیوتانه لات و عوززا و مەنات مێینه بن، یان پهستراو بن؟!

چونکه دوايي که دهفهرموئ: ﴿الْكُمُ الذَّكْرُ وَلَهُ الْأُنثَى﴾، ئەمه جیگره وهی بهرکاری دووه مه، واتە: ئایا پێتان وایه ئەوانه کچ و مێینه بن؟ چونکه پستهی: ﴿الْكُمُ الذَّكْرُ وَلَهُ الْأُنثَى﴾، ئایا ئیوه ئیرینه تان ههیه و خوا مێینهی ههیه؟ که ئینی بهرکاری دووه م پر دهکاتهوه.

له باره ی داتاشرانی ئەو وشانهوه له پرووی زمانی عه‌ره‌بییه‌وه: گوتوو یانه:

أ- لات (الآه) بووه و (ه) کهیان لابرده و (ت) یان له شوین داناه، تاكو له خوار خواوه حیسابی بکه‌ن.

ب- عوززا (مؤنثی)، (أعزّه).

ج- مەناتیش (مؤنثی)، (مَنان) ه، به لّام هه‌ندیك له زانایانی دیکه‌ی شاره‌زایی پرێزمان و داتاشین له زمانی عه‌ره‌بییدا، به جوړیکی دیکه قسه‌یان کردوه، ئەوه‌ی به لای ئیمه‌وه‌ش گرنگه، ئەوه‌یه که ئەوانه هه‌ر سیکیان (لات) و (عزّی) و (مَنّا)، سێ په‌ستراوی ناوداری عه‌ره‌بان بوون، ئنجا مه‌رج نیه، هه‌موو خه‌لکه‌که هه‌ر سیکیان په‌ستبن، به‌لکو به سه‌ریان دا دابه‌ش بوون، هه‌ندیکیان پتر لاتیان په‌ستوه‌و، هه‌ندیکیان عوززایان زیاتر په‌ستوه‌و، هه‌ندیکیان مەناتیان په‌ستوه‌و.

(الزمخشری) ده‌لێ: ﴿الْكُمُ الذَّكْرُ وَلَهُ الْأُنثَى﴾، (سَادَّ مَسَدَّ الْمَفْعُولِ الثَّانِي)، ئەو پسته‌یه له شوینی بهرکاری دووه م دانیشته، ئەگەر مەبەست (أَفْرَأَيْتُمْ)، بینینی

عهقلیی و عیلمیی بئ، ئهو کاته دوو بهرکاران دهخوازی: ئایا لات و عوزز او مهناتان زانیون، زانیوتانه مینه بن؟ ئنجا ئایا {ئهو زانیوتانه، مینه بن} له کوینه؟ زه مهخشهریی دهلی: ﴿الْکُمُ الذَّکْرُ وَلَهُ الْآخَرُ﴾، له شوینی بهرکاری دووهم دانیشتهوه.

زانایان لهو بارهوه که بوچی خوا فهرموویهتی: ﴿وَمَنْزَةُ الثَّالِثَةِ الْآخَرُ﴾ ئاشکرایه که مهنا ت سیه مه؟! ئنجا (أَخْرَى) ی بوچی لی زیاد کراوه؟ لهو بارهوه زور مشتومریان بووه:

أ- بهلام ئهوهی زیاتر به عهقلهوه ده نووسی، ئهوهیه که خوا ﴿سَلَامٌ عَلَيْهَا﴾ لیره دابه جوړیک له دریژ کردنهوه (إطنا ب) باسی ئهو سی بته ی کردوه، له بهر ئهوهی مهقامه که وا دهخوازی، واته: مهنا ت سیه مهوه، هی دیکه شهوه، له کو تاییشهوه هاتوه.

ب- بهلام هه ندیک گوتوو یانه: بویه خوا فهرموویهتی: (الْآخَرُ)، له بهر ئهوهی له هه مووان که متر، جیی بایه خ بووه له لای عه ره به کان.

ج- هه ندیکیش گوتوو یانه: به پیچه وان هوه له بهر ئهوهی له هه موویان گرنگ تر بووه، چونکه له زمانی عه ره بییدا شتیکی باوه که ده گوتری: (وَقُلَانُ هُوَ الْآخَرُ)، فلانکه سیش کو تاییه که یه، ئنجا له بهر زیده گه ره یی خوی په روه ردگار ده فهرمووی: مه نا ت سیه می دیکه ش: ﴿وَمَنْزَةُ الثَّالِثَةِ الْآخَرُ﴾، له بهر ئهوهی له لایان زور گه ره بووه.

د- هه ندیکیش گوتوو یانه: له بهر ئهوهی له پوو ی ریز به ندییه وه، له دوی لات و عوزز او هاتوه.

و شه ی (لات)، وه ک چو ن به: ﴿أَفَرَأَيْتُمُ اللَّاتَ﴾، یانی: به فه تحه خو یندرا وه ته وه، به فه تحه و گیره ش خو یندوو یانه ته وه: (أَفَرَأَيْتُمُ اللَّاتَ)، مه نا تیش وه ک چو ن به (مَنَاءَ)، خو یندرا وه ته وه، به (مَنَاءَ) یش، خو یندرا وه ته وه: (وَمَنَاءَةُ الثَّالِثَةِ الْآخَرُ)، به لام له مانادا وه ک یه کن و جیاواز نین.

(۲) ﴿الْكُمُ الذَّكْرُ وَلَهُ الْأُنْثَى﴾، ئایا ئیو ه نیرینه تان ههیه و ئهو (خوایند) **سورة الجن** (مییینه؟) ئه مه بهرز بوونه و هیه له هه لوه شاندنه و هو، توانج تیگرتن و نه فام پیشان دانی بیروایان دا.

(۳) ﴿تِلْكَ إِذَا قَسَمْتُ ضِيزَى﴾، كهواته ئهو دابه شكردنه سته مكارانه یه! (تِلْكَ)، ده چیتته و هو (قِسْمَة)، واته: ئهو دابه شكردنه، دابه شكردنیکی نادادگه رانه یه، وشه ی (ضِيزَى)، خویندر اویشه ته وه: (ضِيزَى)، به هه ردوو جوړ خویندر اوته وه، (ضَارَ فِي الْحُكْمِ: جَارَ، وَضَارَ حَقَّهُ يَضِيزُهُ ضِيزًا: نَقَصَهُ وَبَحَسَهُ)، (ضَارَ فِي الْحُكْمِ)، واته: له دادوهری کردندا، لایداو سته می کرد، (وَضَارَ حَقَّهُ يَضِيزُهُ ضِيزًا)، مافه که ی لئ کهم کردو لئی نادیده گرت و لئی داشکاند.

له باره ی وشه ی (ضیزی) وه (محي الدين الدرويش) له تهفسیره که ی خو ی (إعراب القرآن) دا،^(۱) قسه یه ک له (إبن الأثير) هوه دینئ، دواییش بو خو ی زیده ی ده خاته گه ل و ده لئ:

پوژیک کابرایه کی موته فه لسیف (وای ناو ناوه، یانی: ئهوانه ی خو یان به فه یله سووف زانیوه)، هات په خنه ی هه بوو له قورئان، له بهر ئه وه ی له و ئایه ته موباره که دا وشه ی (ضیزی) به کارهاتوه، له حالیکدا که له وشه ی (ضیزی)، له پرووی زمان پاراوی و په وان بیژییه وه، باشر هه یه، وه ک (جَائِرَة) و (ظَالِمَة)، له جیاتی ئه وه ی فه رمووبای: ﴿تِلْكَ إِذَا قَسَمْتُ ضِيزَى﴾ ده بوو ئاوابوویا: (تِلْكَ إِذَا قِسْمَة جَائِرَة)، یان (ظَالِمَة)!

(إبن الأثير) وه لامی ده داته وه و ده لئ: ئهم سوورته ته گهر ته ماشا بکهین، کو تایی ئایه ته کان هه موویان به یائی مه قصوره هاتوه: ﴿وَالنَّجْمِ إِذَا هَوَىٰ ۝۱ مَا ضَلَّ صَاحِبُكُمْ وَمَا غَوَىٰ ۝۲ وَمَا يَبْطُحُ عَنِ الْمُوَىٰ ۝۳﴾، هه موویان واهاتوون و وشه ی (ضیزی)، له گه ل ئهو سه جعانه ی پیشو و دوایی دا دیتته وه، به لام ته گهر فه رمووبای (جَائِرَة)، یان (ظَالِمَة)، نه ده گونجاو گرنگییدان به ئاوازی کو تایی ئایه ته کانش، که پیکه وه

رێك بكهون، كه پێی دهگوتری: (سَجْع)، یه كێكه له ڤوهه كانی ڤهوانیژی و خوای كاربه جی ئهوهشی زۆر ڤهچاو كردوه، (محي الدين الدرويش) دهلی: قسهكهی ئههه ڤی چاكه و دهلالهت لهسهه ئهوه دهكات، كه نیتگهیشتن و چیژیکى باشی ههبووه، بهلام ههر چوون بێ له سنووری بیژه و شان دهڕناچی، بهلام لیڤه دا شتیکی دیکه ی مهعنهویی ههیه، كه په یوهسته بهم قسهیهوه دهلیین: له بهر ئهوهی مه بهست له و فهرمایشتهی خوا ههلهوه شاندهوه و ڤووچه له دهرخستنی بیروکه ی بتهپرستی و ناشیرین پێشاندانی بووه، بۆیه خوا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** وشهیه کی گونجاوی بو ئه و ناشیرین پێشاندان و قیزهون پێشاندانهی بیروکه که ی ئهوان ههلبژاردوه، كه بریتیه له وشه ی (ضیژی)، وشه ی (ضیژی) ش وشهیه که له چاو وشه کانی دیکه، پله که ی له خواریه و کهم بایه ختره، بو ئهوهی خوا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** پێیان بفرموی: وهک چوون بیروکه ی بتهپرسته که ی ئیوه شتیکی ڤووچه، منیش وشهیه کی کهم بایه خم به کارهیناوه بو تهعبیرکردن له کهم بایه خیی بیروکه که ی ئیوه.

دوایی له کو تاییدا (محي الدين الدرويش) دهلی: (وَهَذَا مِنْ أَعْجَبِ مَا وَرَدَ فِي الْقُرْآنِ الْكَرِيمِ مِنْ مُطَابَقَةِ الْأَفَاطِ مُفْتَضَى الْحَالِ)، ئه مه له سهه سوڤهینه رترین شته، كه له قورئانی بهرێزدا هاتوه، له پر به پێست بوونی وشه کان له گه له ئه و حال و مانایه دا، كه وشه کان تهعبیری لی ده کهن.

(۴)- ﴿إِنْ هِيَ إِلَّا أَسْمَاءٌ سَمِيَّتُوهَا أَنْتُمْ وَآبَاؤُكُمْ﴾، ئه و بته په رستراوانه ی ئیوه، ته نیا ناو، خو ئان و باب و باپیرانتان داتانناو، (إِنْ هِيَ: مَا هَذِهِ الْأُوتَانِ)، ئه و بتانه هیچ شتیکی نین، جگه له چه ند ناویک كه خو ئان و باب و باپیرانتان داتانناو، (سَمِيَّتُوهَا: جَعَلْتُمُوهَا أَسْمَاءً وَوَضَعْتُمُوهَا، فَهِيَ أَسْمَاءٌ مُجَرَّدَاتٌ بِلَا مُسَمِّيَّاتٍ)، ئه وانه ته نیا چه ند ناویکی ڤووتن، خو ئان و باب و باپیرانتان داتانناو و ڤووتانناو و هیچ نیوه ڤوکیکیان نیه.

(۵)- ﴿مَا أَنْزَلَ اللَّهُ بِهَا مِنْ سُلْطَانٍ﴾، خوا هیچ به لگه ی له سهه دانه به زاندوون، دابه زاندنی به لگه له لایه ن خواوه، واته: هه و آل پیدانی، خوا له لای خو یه وه، هیچ به لگه یه کی له سهه ئه وانه، هه و آل پێ نه داو و داینه به زاندوه.

(۶) ﴿إِنْ يَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَمَا تَهْوَى الْأَنْفُسُ﴾، بەس شوین گومان دەکهون و ئەوهی
 نەفسەکان بپه‌خوازن، خوا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** پرویان لپوه‌ده‌گێڕی له‌شیوه‌ی دواندنه‌ (خطاب) هوه
 بۆ شیوه‌ی نادیار (غیاب)، (التَّفَاتُ مِنَ الْخِطَابِ إِلَى الْغِيَابِ، تَحْقِيرًا لَهُمْ)، ئاور‌دانه‌وه‌یه
 له‌ شیوه‌ی دواندنه‌وه‌ بۆ شیوه‌ی نادیار، بۆ به‌که‌م دانانیان، یانی: ئەوانه‌ شایسته‌ی
 ئەوه‌ نین، چیدیکه‌ بدوینن، بۆیه‌ ده‌فه‌رموی: ته‌نیا شوین گومان ده‌کهون و ئەوه‌ی
 نەفسەکانیان هه‌زی لێ ده‌که‌ن و ده‌یخوازن، وشه‌ی (الْأَنْفُسُ)، (أل) هکه‌ی بۆ ناساندنه‌،
 (عَوَضٌ عَنِ الْإِصَافَةِ: أَنْفُسُهُمْ)، ئەمه‌ قه‌ره‌بوویه‌ بۆ پالوه‌لادان یانی: له‌ جیی پالوه‌لادراو
 دانیه‌شته‌، (أَي: أَنْفُسُهُمْ)، ته‌نیا دوا‌ی گومان و ئەوه‌ ده‌کهون که‌ نەفسه‌که‌یانیان
 ئاره‌زووی ده‌که‌ن.

(۷) ﴿وَلَقَدْ جَاءَهُمْ مِنْ رَبِّهِمْ الْهُدَى﴾، به‌ دلنیا‌یش له‌ لایه‌ن په‌روه‌ردگاریانه‌وه‌،
 رینماییه‌کی تیرو ته‌واویان بۆ هاته‌وه‌، (هَذِهِ الْجُمْلَةُ حَالِيَّةٌ مُقَرَّرَةٌ لِلتَّعْجِيبِ مِنْ
 حَالِهِمْ)، ئەم رسته‌یه‌ رسته‌یه‌کی حالییه‌، چه‌سپینه‌ری سه‌رسوپماندنه‌ له‌ حالیان، له‌
 حالیکدا له‌ په‌روه‌ردگاریشیانه‌وه‌، رینماییه‌کی تیرو ته‌واویان بۆ هاته‌وه‌.

هه‌لبه‌ته‌ که‌ ده‌فه‌رموی: ﴿وَلَقَدْ جَاءَهُمْ﴾ (ل) بۆ سوینده‌و (قَدْ) یش بۆ
 ساغکردنه‌وه‌یه‌ (لِتَأْكِيدِ الْخَبَرِ لِلْمُبَالَغَةِ فِيهَا مِنَ التَّعْجِيبِ مِنْ حَالِهِمْ، كَأَنَّ الْمُخَاطَبَ
 يَشْكُ فِي أَنَّهُ جَاءَهُمْ مَا فِيهِ هُدًى) (لَقَدْ) بۆ جه‌ختکردنه‌وه‌ی هه‌واله‌که‌یه‌ بۆ
 زیده‌پۆ‌یی کردن له‌ سه‌رسوپماندن له‌ حالیان، وه‌ک بابای دویندراو دوو دل بۆ،
 له‌وه‌دا که‌ له‌لایه‌ن خواوه‌ ئەوه‌یان بۆ هاتبی، رینمای‌ی تیدابی، بۆیه‌ دلنیا‌یان
 ده‌کاته‌وه‌ که‌ له‌ لایه‌ن په‌روه‌ردگاریانه‌وه‌ رینماییان بۆ هاته‌وه‌.

(أَصْلُ الظَّنِّ: الْإِعْتِقَادُ غَيْرُ الْجَازِمِ، وَقَدْ يُطْلَقُ عَلَى الْعِلْمِ الْجَازِمِ، إِذَا كَانَ فِي مَقَامِ
 الْمَدْحِ مِثْلُ: ﴿يُظَنُّونَ أَنَّهُمْ مُلْكُوا اللَّهَ﴾ ۲۴۹، البقرة، وشه‌ی (ظَن): له‌ ئە‌صلدا
 به‌ مانای ب‌روا پ‌ئ بوونی‌که‌ خوا‌ه‌نه‌که‌ی تیدا دلنیا نه‌بی، به‌لام جاری واش
 هه‌یه‌، ئە‌گه‌ر له‌ مه‌قامی مه‌دح و ستایش دابی، مه‌به‌ست پ‌ئی ب‌روابوونی‌کی

دَلَّيَا نَهَيْه، وهك له سوورەتی (البقرة) دا هاتوه، دهفه رموی: ﴿يَظُنُّوكَ أَنَّهُمْ مُلَاقُوا اللَّهِ﴾ ۱۴۹، ئەو بروادارانە ی پێیان وایه، به دیداری خوا دهگهن.

ئەم پێیان وایه واته: دَلَّيَان، لێره دا (ظَنَّ)، به مانای دَلَّيَا نَهَيْه، واته: (يَسْتَيْقِنُونَ أَنَّهُمْ مُلَاقُوا اللَّهِ)، چونکه هەر کهسێ پێی وابێ و گومانێ وابێ به دیداری خوا دهگات، ئەوه هیچ مه دحیکێ تێدا نیه، زانایان ده لێن: بۆیه خوا **سُبْحَانَ الْحَمْدِ الرَّحْمِ** وشه ی (ظَنَّ) ی ههم به مانای گومان به کارهێناوه، ههم به مانای یه قینیشی به کارهێناوه، چونکه زانیاریی مەرۆف له باره ی شته کانه وه، پله پله یه، ئنجا ئەگەر له سه ره تا وه بێ، ده گونجێ به س جوړیک له گومان و دوو دلی و پێ وابوون بێ، به لام ئەگەر ئەو زانیارییه نیشانه کانی و به لگه کانی زۆر بن، ده گاته حاله قی دَلَّيَا نَهَيْه ته وای، ئنجا به پێی سیاق ته ماشا ده کری: ئایا ئەو (ظَنَّ) ه، مه به ست پێی گومانه، یا خود مه به ست دَلَّيَا نَهَيْه، که له چه ند شوینێکی که مدا (ظَنَّ) به مانای (دَلَّيَا نَهَيْه) هاتوه، ئەویش له حالیکدا که خوا مه دحی بروادارانێ کردوه، ئەگه رنا به زۆری (ظَنَّ) له قورئاندا به سه رزه نشکرایی و به خراپ باسکراوه، له بهر ئەوه ی بریتیه له وه که مەرۆف دَلَّيَا نَهَيْه، له و شته ی هه لۆیستی له به رانبه ردا وه رده گری.

که ده فه رموی: ﴿وَمَا تَهْوَى الْأَنْفُسُ﴾، له وه ی که نه فسه کانیان ئاره زووی ده که ن، (أَي: مَا تَشْتَهِيهِ أَنْفُسُهُمُ الْأَمَارَةُ بِالسُّوءِ بَدُونِ دَلِيلٍ مُسْتَنَدٍ إِلَيْهِ، وَإِلَّا فَلَيْسَ كُلُّ مَا تَهْوَاهُ النَّفْسُ مَذْمُومًا، فَيَنْظُرُ فِي نَوْعِيَةِ الشَّيْءِ الْمُشْتَهَى، وَدَافِعِ الْإِشْتِهَاءِ وَمُسْتَنَدِهِ)، یانی: ئەوه ی نه فسه کانیان ده یخوازن، واته: نه فسێک که فه رمان ده کات به خراپه، به بێ به لگه یه کی پشت پێ به ستراو، ئەگه رنا مه رج نیه، هه رچی نه فس هه زی پیکرد، خراپ بێ، به لکو ده بێ ته ماشای ئەو شته بکری که هه زی پیکراوه و ته ماشای پالنه ری، هه زی پیکردنه که بکری و، ته ماشای به لگه ی هه زی پیکردنه که بکری، ئەگه رنا ئیماندار هه زی له به هه شته و، هه زی له ئیمان وه ئاره زووی لێ خۆشبوونی خواش ده کات، هه روه ها مەرۆف ئاره زووی

خواردنی خوش دکات، کواتہ: دہبے تہ ماشا بکری: داخو جوڑی ئہو شتہی ئارہزووی بو کراوہ چییہو، پالئہری ئارہزوو بوکردنہ کە چییہو، بے لگہ کەشی چییہ؟ کواتہ: ﴿وَمَا تَهْوَى الْأَنْفُسُ﴾ وەک گوتمان: (أل)ی سەر (الْأَنْفُسُ)، کە (أل)ی ناساندنہ، دہگونجی بو (عہد)بی، واتہ: نەفسہکان، نەفسہکانی ئہوان و، دہگونجی (أل)ہ کە قەرہبووی (مُصَافٍ إِلَيْهِ) پالوہلادراوی کردبیتہوہ: ﴿وَمَا تَهْوَى أَنْفُسُهُمْ﴾، نەفسہکانی ئہوان، لہ ہەردوو حالاندا، مہبەست ہەموو نەفسیک نیہ، یانی: ئەلیف و لامہ کە بو جینس نیہ، ہەرچی ہەر نەفسیک بیخوازی، چونکە نەفسیک ئارامگرتوو (مُطْمَئِنَّةً)بی، حەز لہ شتی چاک دکات، بے لام نەفسیک کە زور فەرمانکەر بہ خراپہ (أَمَّارَةٌ بِالسُّوءِ) بی، حەز لہ شتی خراپ دکات، کە لیرەدا مہبەست پیی ئہو جوڑہ نەفسیہ.

کە دہفہرموی: ﴿وَلَقَدْ جَاءَهُمْ مِنْ رَبِّهِمْ الْهُدَى﴾، (أل)ی سەر (الْهُدَى)، بو ناساندنہو، بو پیشاندانی ئہوہیہ کە ئہو پینماییہ، پینماییہ کی زور پوشنہو، پینماییہ کی زور تیرو تہواوہ، کەچی ئہوان لہ حالیکدا کە ئہو پینماییہ تیرو تہواو و بہرچاوپوشنییہ تیرو پرہیان بو ہاتوہ، دواي گومان و دواي ئہوہ دہکەون کە نەفسیان ئارہزووی دکات.

پاکستاندنی مەکتەبی ماموستا عالی بابیر

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

www.alibapir.net

English - عربي - گۆډی

AliBapir

علي بابير

علي بابير

پاکستاندنی مەکتەبی ماموستا عالی بابیر

www.alibapir.net

English - عربي - گۆډی

مه سه له ی دووهم:

مرۆف هه رچی خۆزگه ی پێ خواست، بۆ نابێ، ناشی پێی وابێ، به خه یال پلاوان به ئاوات ده گات، چونکه هه ر خوا خاوه نی ره های دواړوژو دنیایه:

خوا ده فه رموی: ﴿أَمْ لِلْإِنْسَانِ مَا تَمَنَّى ۚ (۲۴) فَلِلَّهِ الْآخِرَةُ وَالْأُولَىٰ ۚ﴾.

شیکردنه وه ی ئەم دوو ئایه ته موباره که، له دوو برگه دا:

(۱)- ﴿أَمْ لِلْإِنْسَانِ مَا تَمَنَّى ۚ﴾، ئایا مرۆف هه رچی خۆزگه ی پێ خواست، بۆی ده بی؟! ئەمه پرسیارکردنی نکوولیی لیکردنه، واته: مرۆف هه رچی خۆزگه و ئاواتی پێ خواست، بۆی نایه ته دی.

(۲)- ﴿فَلِلَّهِ الْآخِرَةُ وَالْأُولَىٰ ۚ﴾، به دنیایای مه نزلگای کو تای و مه نزلگای یه که میش هه ردووکیان هی خوان **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ**، له پرووی ره وان بیژیه وه زانایان ده لێن: (هَذَا إِضْرَابٌ انْتِقَالِي نَاشِئٌ عَنْ قَوْلِهِ: ﴿وَمَا تَهْوَى الْأَنْفُسُ ۚ﴾، وَالْإِسْتِفْهَامُ بَعْدَ أَمْ انْكَارِي، قُصِدَ بِهِ إِبْطَالُ نَوَالِ الْإِنْسَانِ مَا يَتَمَنَّا، وَأَنْ يَجْعَلَ مَا يَتَمَنَّا بِاعْتِمَادٍ عَلَى أَعْمَالِهِ، بَلْ عَلَيْهِ أَنْ يَطْلُبَ الْحَقُّ مِنْ دَلَائِلِهِ).

واته: ئەمه گواستنه وه یه که له وه په یدا بووه که ده فه رموی: ﴿وَمَا تَهْوَى الْأَنْفُسُ ۚ﴾، ئەوانه شوین گومان و ئەوه ده که ون، که نه فسه کان ده یخوازن، ئنجا پرسیارکردنه که بۆ نکوولیی لیکردنه، مه به ست پێی ئەوه یه ئەوه هه لبو هه شی نیته وه که مرۆف هه رچی خۆزگه ی پێ خواست بۆی ببێ و، خۆزگه ی پێ خواستنه که ی بکاته هانده ری کرده وه کانی، به لکو ده بی هه ق له پرووی به لگه وه داوا بکات، نه ک له پرووی پێ خۆشبوون و خۆزگه ی پێ خواستنه وه.

که واته: که ده فه رموی: ﴿فَلِلَّهِ الْآخِرَةُ وَالْأُولَىٰ ۚ﴾، ئەمه: (تَفْرِيعٌ عَلَى مَا سَبَقَ، أَيِ اللَّهِ هُوَ الْمَالِكُ الْمُطْلَقُ، وَالْمُتَصَرِّفُ فِي أَحْوَالِ الدَّارَيْنِ)، ئەم (ف) یه بۆ ته فریعه،

واتە: بنیاتنان لەسەر ئەوەی ڕابردوو، یانی: خوا خاوەنی پەهای حال و باڵی هەردوو مەنزەلگای کۆتایی و یەكەمە، پۆژی دوایی و دنیا، کەواتە: بە خۆزگە پێخواستن و پێ خۆشبوونی مروڤان، شت نایەتە دی، بە لکو بە ویستی پەهای خوا شت دێتە دی.

لەبەر ئەوە بە تەما مەبن، بت و صەنەمە کانتان تکاو پەجاتان بۆ بکەن، بە نەسبەت کاتی خۆیەو، هەروەها کەسانێکی دیکەش ئیستا لە نێو ئەهلی ئیسلامیشدا هەن، بە هەندێک خۆزگەو ڕیاو ئاواقی بێ بناغە، خۆیانیان هەڵخەڵەتاندووە و هەک گوتراوە: ئیمانی بەنێسکی دەسپێرن، یەکیک بە تەمای پەچەلەک و نەسەبی تێکەوتووە، یەکیک بە تەمای ناو و لەقەبی تێکەوتووە، یەکی بە تەمای مەشرەب و شیخەکە تێکەوتووە، یەکی بە تەمای ئەوە تێکەوتووە، کە ناوی فلان شتەیهو، فلان نازناوەی هەلگرتووە، کە ئەوانە هیچی وانین و، مەرج بناغەو نێوەپۆکە لە زاتی خۆتدا، بۆ خۆت چۆنی، نەک عینوانە کەت چۆنە؟ سەلەفی یان خەلەفی، یان صۆفی، یان ئیسلامی ... هتد، بەلێ ئەگەر مسوڵمانی دەبێ نێوەپۆکی مسوڵمانەتییت هەبێ و، هەر ناویکی دیکەت هەیه، دەبێ نێوەپۆکیکی باشی هەبێ، ئەگەرنا ناوی بە تەنێ دادی کەس نادات.

لە ئۆرە کۆمەڵەیەکان ئەمەکانمان
Stay in touch on social media
لەن ئەمەن بۆ مەلەکان ئۆرەکان

Alibapir

archive.org/details/@alibapir

Alibapir

www.alibapir.net

عەرەبی - ئوردی - English

عەلی بابێر/Alibapir

عەلی بابێر/Alibapir

کەتانی
ئەمەکانمان بۆ مەلەکان ئۆرەکان

www.alibapir.net

عەرەبی - ئوردی - English

سۆی راسیتی گرنگ لهم ئایه ته دا

۱- **راسیتی یه کهم:** مروؤف به کارکردنی راست و دروست به ئامانج ده گات و، ههر کارهش ده بئ له پئی خۆیه وه بئ، نهک به خۆزگه پئی خواستن، وهک خوا له باره ی (ذو القرنین) هوه، فهرموویه تی: ﴿وَعَالَيْنَهُ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ سَبَبًا﴾ (۸۴) **فَالْبَعْ سَبَبًا** (۸۵) **الْكَهْف**، واته: بۆ ههر شتیک هۆکار ی کمان پیدابوو، ده کهوته شوین هۆکاره که (و به ئامانج ده گه شت).

کورده واریی خوشمان ده لئین: (کهس به خه یال نه بووه به مال)، که سیک که به بئ بناغه و به بئ هه ولدان و، به بئ کارکردنی ریک و راست، به ره و شتیک بچئ، ده لئین: فلانکهس خه یال پلاوان ده کات!

۲- **راسیتی دووه م:** ته نیا خوا خاوه و هه مه کاره ی دواړوژو دنیا یه و، پئویسته له پئی په یوه ندیی راست و دروسته وه له گه ل خوادا، به ره و ئامانج و مه به سته کا ئمان بچین، لیره دا خوا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** دواړوژی پیش دنیا خستوه: ﴿فَلِلَّهِ الْآخِرَةُ وَالْأُولَى﴾ (۲۵) **هه م مه نزلگای کو تایی، هه م هی یه که م، هی خوان، تا کو حالییمان بکات: ئه وئ گه و ره و گرنگه و جئ بایه خ پیدانی ته واره و، دنیا ته نیا شوینی پیدا ره ت بوون و تیدا تا قیکرانه وه یه، ئاگاتان لئ بئ! با ئه م هۆلی تیدا تا قیکرانه وه یه و، ئه م پردی به سه ردا ره ت بوونه، هه موو هه و ل و گرنگی پیدانی ئیوه به خۆیه وه خه ریک نه کات و، دواړوژتان له بیر بچئ، ئیره ته نیا ئامرازه بۆ روژی دوا یی و، پردیکه ده تانگه یه نئ به وئ و، شوینی تیدا تا قیکرانه وه یه و ئه نجامه که ی له وئ و ره ده گر نه وه.**

۳- **راسیتی سییه م:** ئه و شتانه ش که کاتی خۆی کافره کان به ئاواتیان خواستوون، که لیره دا خوا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** به ره په رچیان ده داته وه، مه رج نیه ههر شتئ به ئاواتیان خواستوه و خۆزگه یان پئی خواست، بۆیان ببئ، لیره دا ئامازه به چواریان ده که یین:

یەكەم: شەفاعەتی بته‌كانیان بووه، كه شەفاعەتیان بۆ بكەن.

دووهم: بۆچی خوا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** مروڤی‌کی کردۆته‌پێغه‌مبەر و فریشتە‌ی نه‌ناردوه؟ له‌چه‌ند شوێنان ئه‌وه دووباره‌ بۆته‌وه، بۆ وێنه: له سوورەتی (الأنعام) ۸- و سوورەتی (الإسراء) ۹۴-.

سێهه‌م: شتی‌کی دیکه‌ كه به‌ ئاواتیان بووه‌و خۆزگه‌یان پێ خواستوه، ئه‌وه‌بووه‌ كه پێغه‌مبەری کۆتایی موحه‌ممەد **ﷺ** موعجیزه‌ی وه‌ک ه‌ی پێغه‌مبەرای پێشووی هه‌بێ.

چواره‌م: شتی‌کی دیکه‌ كه خۆزگه‌یان پێ خواستوه، ئه‌وه‌ بووه‌ كه پێغه‌مبەرایه‌تی به‌ پێی پێوه‌ری ئه‌وان ببه‌خشری: ﴿وَقَالُوا لَوْلَا نُزِّلَ هَذَا الْقُرْآنُ عَلَى رَجُلٍ مِّنَ الْقَرْيَتَيْنِ عَظِيمٍ﴾ (الزخرف، ۳۱) ﴿أَهَذَا الَّذِي بَعَثَ اللَّهُ رَسُولًا﴾ (الفرقان، ۴۱).

وشه‌ی (مَا)، له: ﴿أَمْ لِلْإِنسَانِ مَا تَمَنَّى﴾ (۲۴)، پسپۆرانی زمان گوتووینا: وه‌ک (لام‌ الجنس) وایه، به‌ تابه‌تی له‌گه‌ڵ پرسیارکردنی نكوولیی‌کردنداو مانای گشتیی ده‌گه‌یه‌نی، یانی: (مَا لِلْإِنسَانِ شَيْءٌ مِّمَّا تَمَنَّى، أَيْ: لَيْسَ شَيْءٌ جَارِيًا عَلَى إِرَادَتِهِ وَحَسَبِ اشْتِهَائِهِ وَتَمَنِّيهِ، بَلْ يَجْرِي عَلَى إِرَادَةِ اللَّهِ تَعَالَى فِي الدَّارَيْنِ)، ئینسان ئه‌وه‌ی ده‌یخوازی ه‌یچ شتی‌کی بۆ نابێ، به‌ خۆزگه‌و ئاواتی پروت، چونکه‌ کاروباره‌کان به‌پێی ئاره‌زوو و خۆزگه‌ خواستنی مروڤ به‌پێوه‌ ناچن، به‌لکو به‌پێی ویستی خوای به‌رز له‌ هه‌ردوو مه‌نزلگای دنیاو دوا‌پۆژدا، به‌پێوه‌ ده‌چن.

له‌ نۆزه‌ كۆمه‌ڵه‌یه‌یه‌كان له‌كەڵانی
Stay in touch on social media
ئێمەشكهم بێر موانع‌ التواصل‌ التكناسی

هه‌ڵ بایه‌پیر AliBapir

هه‌ڵ بایه‌پیر AliBapir

archive.org/details/@alibapir

Alibapir

www.alibapir.net

ئێمەشكهم بێر موانع‌ التواصل‌ التكناسی

مه سه له ی سییه م:

زۆر فریشته له ئاسمانی هه ن، که تکا کردنیان نابێ و، گریمان بشبێ هیچ کهس لێی به هه مه ند نابێ، مه گه ر دوا ی مۆله تدانی خوا بو هه ر که سی که بیهوێ و په سه ندی بکات:

خوا ده فه رموێ: ﴿وَكَمْ مِّن مَّلَكٍ فِي السَّمَوَاتِ لَا تُغْنِي شَفَعُهُمْ شَيْئًا إِلَّا مِنْ بَعْدِ أَنْ يَأْذَنَ اللَّهُ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَرْضَى﴾ (۶۱)

شیکردنه و ی ئه م ئایه ته، له دوو برگه دا:

(۱)- ﴿وَكَمْ مِّن مَّلَكٍ فِي السَّمَوَاتِ لَا تُغْنِي شَفَعُهُمْ شَيْئًا﴾، که لێک فریشته له ئاسمانان دا هه ن، تکا کردنه که یان هیچ شتێک سوود ناگه یه نی. (کَمْ: اسْمٌ يَذُلُّ عَلَى كَثْرَةِ الْعَدَدِ، (کَمْ: الْخَبَرِيَّةُ) ی پێ ده لێن، یانی: زۆر فریشته هه ن له ئاسمانان دا، ئه و پرسته یه له پرووی پرێزمانییه وه به نیهاد (مُبْتَدَأ)، له قه له م ده درێ و، گوزاره (خبر) که ی بریتیه له پرسته ی دوا یی که ده فه رموێ: ﴿لَا تُغْنِي شَفَعُهُمْ شَيْئًا﴾، تکا کردنیان هیچ سوود ناگه یه نی، ﴿وَكَمْ مِّن مَّلَكٍ﴾، هه مووی ده بیته نیهاد (مُبْتَدَأ) و ﴿فِي السَّمَوَاتِ﴾، ده بیته سیفه تی (مَلَك) و، مه به ست پێی ئه وه یه که ئه و فریشتانه زۆر به پرێزن و له ئاسمانین، ئه و شوێنه به رزه ی بێ فه رمانیی خوا ی لێ نا کرێ، هه ر بۆیه هه ر که سی بێ فه رمانیی خوا ی کرد بێ، له وێ شوڤبوته وه، ئیبلیس بێ فه رمانیی کرد، شوڤکرایه وه، ئاده م و حه ووا بێ فه رمانییان کرد، شوڤکرانه وه و هیترانه سه ر زه و ی، چونکه ئه وێ شوێنی بێ فه رمانیی خوا ی په روه ردگار نیه و، سه ر زه و ی شوێنی تا قیکرانه وه یه، بۆیه له ویدا خوا مۆله تی داوه خه لک فه رمانبه ریی بکات، یان بێ فه رمانیی بکات، به مه به سستی تا قیکرانه وه یان.

که ده فه رموێ: ﴿لَا تُغْنِي شَفَعُهُمْ شَيْئًا﴾، وشه ی (شَيْئًا)، ده بیته به رکاری په ها (مفعول مطلق)، واته: تکا کردنی ئه و فریشتانه هیچ جوڤه سوودێک ناگه یه نی.

(۲) - ﴿إِلَّا مِنْ بَعْدِ أَنْ يَأْذَنَ اللَّهُ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَرْضَى﴾، مهگەر دواى ئهوهى خوا مؤلّهت ده دات، بۆ هەر کهسێ بیهوئى و په سەندى ده کات. کهواته: دوو بهند هەن، له سەر ئهوه که تکارکردنى فریشتان سوود بگهیهنئ:

یه کهم: ده بئى خوا مؤلّهت بدات، ئهوه فریشتانه تکا بکهن.

دووهم: ده بئى خوا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** ئهوه که سه تکای بۆ ده کړئ، لئى پازى بئى و په سەندى بکات.

ئنجا ئهوه قهیدهى دوايى که ده فەرموئ: هەر کهسێ خوا لئى پازیهو په سەندى ده کات، هاندانه بۆ خەلک که کارێکى وابکهن خوا لئیان پازى بئى، بههۆى ئهوه کردهوانهوه، که په زامه ندى خوايان بۆ ده سته بهر ده کهن، واته: تاکو خوا په سەندت نه کات، پئى نادات فریشته کان تکات بۆ بکهن، کهواته: کارێکى وا بکه خوا په سەندت بکات، خواش بهوه په سەندمان ده کات و لئیمان پازى ده بئى، شوین ئهوه به رنامه یه بکهوین که په سەندى کردوه و بریتیه له ئیسلام: ﴿وَرَضِيتُ لَكُمْ الْإِسْلَامَ دِينًا﴾ المائدة، هەر که سێک به دواى به رنامه په سەندى کراوه کهى خوا بکهوئ، خوا په سەندى ده کات و، هەر که سێکیش خوا په سەندى بکات و لئى پازى بئى، فریشته کان تکای بۆ ده کهن.

ئنجا که خوا ده فەرموئ: ﴿لَا تُغْنِي شَفَعَتُهُمْ شَيْئًا﴾، پواله ته کهى وای لئى وەر ده گیرئ، که ئهوه فریشتانه تکا ده کهن، که چى خوا تکا کردنه کهیان وەر ناگرئ، به لām مه به سەست پئى ئهوه یه: ئهوانه تکا نا کهن و ناوێرن تکا له لای خواى بهرز بکهن، به لām بۆ زیاتر زه قکردنه وهى ئهوه که هاوبهش بۆ خوا دانه ره کان، به ته مای تکای فریشتان نه بن، ئهوه ی پێشخستوه: ﴿لَا تُغْنِي شَفَعَتُهُمْ شَيْئًا﴾، تکای وان هیچ سوودێک ناگهیهنئ.

دوايى که ده فەرموئ: ﴿إِلَّا مِنْ بَعْدِ أَنْ يَأْذَنَ اللَّهُ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَرْضَى﴾، یانى: دواى ئهوهى خوا مؤلّهت ده دات بۆ هەر که سێک که بیهوئى و په سەندى ده کات، فریشته کان تکا ده کهن و ئهوه کاتهش تکا کهیان سوود ده گهیهنئ، به لām بۆیه

خوا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** سوود نه گه یاندنی تکار د نه که ی ئه وانی پێشخستوه - هیچ جوړه سوود گه یاندنیک، چونکه (شَيْئًا)، وه ک بهرکاری په ها (مَفْعُول مَطْلُوق) یه، یانی: هیچ جوړه سوود گه یاندنیک سوود ناگه یه نئ - بۆ نائومید کردنی هاوبه ش بۆ خوا دانه ران و بته پرسته کانه که به ته مای تکار په جای فریشتان تیکه وتوون، به لām خوا ده فهرموئ: ئه وانه تکار نا که ن، مه گهر دوا ی ئه وه ی خوا مۆله ت بدات، بۆ ههر که سئ بیهوئ و لیشی پازی بئ.

ئهمه وه ک ئایه ته که ی سوورەتی (الانبیاء)، وایه که ده فهرموئ: **﴿وَلَا يَشْفَعُونَ إِلَّا لِمَنِ ارْتَضَىٰ وَهُمْ مِّنْ خَشْيَتِهِ مُشْفِقُونَ﴾ (۲۸)**، فریشته کان تکار نا که ن، مه گهر بۆ که سی ک خوا لئ ی پازی بئ و، ئه وان زۆر خاوه نی ترس و بیمن له به رانبه ری دا، هه روه ها وه ک ئایه ته که ی سوورەتی (البقرة) یه، (آیه الكرسي)، که ده فهرموئ: **﴿مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ﴾ (۲۵۵)**، کتیه ئه و که سه ی تکار ده کات، مه گهر دوا ی مۆله تی وی ^(۱).

بۆ چۆنیه تی پیکه وه به ستنه وه ی ئایه ته کانیش ده لئین: پێشتر خوا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** فهرموئ: **﴿أَمْ لِلْإِنسَانِ مَا تَمَنَّى﴾ (۲۱) فَلِلَّهِ الْآخِرَةُ وَالْأُولَىٰ﴾ (۲۵)**، ئایا بۆ مروقه هه رشتیک خۆزگه ی پێخواست؟ مه نزلگای کو تایی و هی یه که م به س هی خوان، لیره ش ده فهرموئ: **﴿وَكَمْ مِّنْ مَّلَكٍ فِي السَّمَوَاتِ لَا تُغْنِي شَفَاعَتُهُمْ شَيْئًا إِلَّا مِّنْ بَعْدِ أَنْ يَأْذَنَ اللَّهُ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَرْضَىٰ﴾**، زۆر فریشته هه ن له ئاسمانان تکار کردنه که یان هیچ سوود ناگه یه نئ، مه گهر دوا ی ئه وه ی خوا بۆ ههر که سئ بیهوئ مۆله ت بدات و په سندی بکات، چونکه به هیوای شه فاعه ت بوونی فریشتان، زه قترین نموونه ی خۆزگه و ئاوات و خه یالپلاوی کافره کانه، که ده یانگوت: **﴿مَا نَعْبُدُهُمْ إِلَّا لِيُقَرِّبُونَا إِلَى اللَّهِ زُلْفَىٰ﴾ (۳) الزمر**، نا یان په رستین، مه گهر بۆ ئه وه ی به نزیك خستنه وه له

(۱) شایانی باسه: ئیمه له تەفسیری سوورەتی (یونس) دا، کورته باسیکی تاراددهیه ک باشمان له باره ی شه فاعه ت و تکار د نه وه کردوه.

خوامان نيزیک بخه نه وه، به لّام خوا **بسم الله الرحمن الرحيم** خستوويه ته ږوو که له راستييدا نه ک
په رستنی ئه وان له خويان نيزیک ناخاته وه، به لّکو له خويان دوور ده خاته وه،
چونکه شايسته ی په رستران نين و، په رستران ته نيا شايسته ی خوا ی به ديهيته رو
په روه ردگارو خاوه نی هه موو شتيکه.

له زوره کړه له لايه يه يان نه کيښانئ
Stay, Retouch on social media
نن همکام پر موخه لټولئ او پيژانئ

ډاگه يازدنې مه کړئ چې ماغونښه غلې ياږيږ

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

Google Play App Store

www.alibapir.net

انگرېزي - عربي - گوردي - English

علي باباږ AliBapir

علي باباږ AliBapir

کښايي

ډاگه يازدنې مه کړئ چې ماغونښه غلې ياږيږ

Telegram WhatsApp Messenger

ډاگه يازدنې مه کړئ چې ماغونښه غلې ياږيږ

مه سه له ی چواره م:

ناوبردن ی بیرویان بۆ فریشتان به مینه، به بی هیچ زانیارییهک، به لکو ته نیا به گومانی کویرانهو، گومانیش هیچ دادیکیان نادات بۆ هه قناسی:

خوا ده فه رموی: ﴿إِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ لَيَسْمُؤْنَ الْمَلٰٓئِكَةَ سَمِيَةَ الْاُنْثٰى﴾ (۲۷) وَمَا لَهُمْ بِهِ مِنْ عِلْمٍ اِنْ يَتَّبِعُونَ اِلَّا الظَّنَّ وَاِنَّ الظَّنَّ لَا يُغْنِي عَنْ الْحَقِّ شَيْئًا ﴿۲۸﴾

شیکردنه وه ی ئەم دوو ئایه ته، له پینچ برگه دا:

- (۱) - ﴿إِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ﴾، به دنیای ئه وانه ی برویان به مه نزلگای کو تای نیه.
- (۲) - ﴿لَيَسْمُؤْنَ الْمَلٰٓئِكَةَ سَمِيَةَ الْاُنْثٰى﴾، ناو له فریشتان ده نی، به ناوه ی نانی مینه، واته: فریشته کان به وه سفی مینه وه سف ده که ن، ﴿اسْتَعْمِلْتَ التَّسْمِيَةَ هُنَا مَعْنَى التَّوْصِيفِ، مِثْلَ قَوْلِهِ تَعَالٰی: ﴿عَيْنًا فِيهَا تُسَمَّى سَلْسَبِلًا﴾﴾ (۱۸)، أي تُوصَفُ، وَ هَلْ تَعْلَمُ لَهُ سَمِيًّا مريم - ۶۵ -، أي: مَثِيلاً، ﴿لَيَسْمُؤْنَ الْمَلٰٓئِكَةَ سَمِيَةَ الْاُنْثٰى﴾، أي: (لَيَصِفُونَ الْمَلٰٓئِكَةَ وَصَفَ الْاُنْثٰى) واته: (تسمية) به مانای وه سف کردن به کاره ی نراوه، وهک فه رمو وده ی خوای بهرز: سه رچاوه یه که پیده گو ترئ: سه لسه بیل، یانی: به وه وه سف ده کرئ، ههروه ها: ئایا هیچ هاوناویکی ده زانی؟ یانی: وینه ی وی، که واته: ﴿لَيَسْمُؤْنَ الْمَلٰٓئِكَةَ سَمِيَةَ الْاُنْثٰى﴾ (یانی: فریشته کان به مینه وه سف ده که ن).

(الْاُنْثٰى مَعْرِفٌ تَعْرِيفَ الْجِنْسِ وَهُوَ فِي مَعْنَى الْمُتَعَدِّدِ، وَذَلِكَ مُرَاعَاةً لِلْفَاصِلَةِ، اَوَّلًا: ثُمَّ لَوْ قَالَ (اِنَاث)، لَأَوْهَمَ اَنَّهُ يُقْصَدُ بِهِ الْأَسْمَاءُ الْأَعْلَامُ الْمُتَعَدَّادَةُ: حَفْصَةً، وَعَائِشَةَ، نَجَاةً)، که ده فه رموی: ﴿سَمِيَةَ الْاُنْثٰى﴾، (أل) ی سه ر (الْاُنْثٰى)، مه به ست پیی جینسه، یانی: کو ی مینه کان و مانای زو ریش ده گه یه نی، ئه ویش له بهر:

یه که م: ره چاو کردنی کو تای ئایه ته که، بۆ ئه وه ی له گه ل ئه وانی دیکه سه جعه که ی بیته وه، {ئه وه ش یه کی که له پوهه کانی ره وان بیژیی}.

دووهم: ئەگەر خوا فەرمووبای: (تَسْمِيَةِ الْإِنَاثِ)، وێرای ئەوەی سەجەهەکی تێکدەچوو، ئەو وەهمەشی دروست دەکرد، کە مەبەست پێی ناوی ئافەرەتان بێ بە گشتیی، وەک ناوی (حَفْصَةُ وَعَائِشَةُ وَنَجَاةٌ)، بەلام ئیستا کە دەفەرموێ: ﴿تَسْمِيَةِ الْأُنْثَى﴾، واتە: ناوی مێینە، ئەک ناوی ئافەرەتان بە گشتیی.

(۳)- ﴿وَمَا لَهُمْ بِهِ مِنْ عِلْمٍ﴾، هیچ زانیاریشیان پێی نیە، (مِنْ)، کە چۆتە سەر (عِلْمٍ) ئێ: **أَيَّ قَدَرٍ مِنَ الْعِلْمِ**، هیچ جۆرە زانیارییەکیان بەو نیە کە دەیلێن.

(۴)- ﴿إِنْ يَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ﴾، شوێن هیچ ناکهون جگەلە گومان، تەنیا شوێن گومان دەکەون و، جگەلەو شوێن هیچ شتێک ناکهون، چونکە (إِنْ) بە مانای (ما)ی لایەرەیه.

(۵)- ﴿وَإِنَّ الظَّنَّ لَا يُغْنِي مِنَ الْحَقِّ شَيْئًا﴾، گومانیش شتێک سوود ناگەیهنێ بە خاوەنەکە و قەرەبووی هەقی بۆ ناکاتەو، قەرەبووی هەقناسینی بۆ ناکاتەو، (وَاسْتَعِيرَ الْإِتْبَاعَ لِلْأَخْذِ بِالشَّيْءِ، وَاعْتِقَادِ مُقْتَضَاهُ)، کە دەفەرموێ: ﴿إِنْ يَتَّبِعُونَ﴾، وشە (إِتْبَاعَ): خوازاوێتەو بۆ گرتنی شتێک و پرۆابوون بە داخوازی ئەو شتە، یانی: تەنیا پرۆایان بە گومان هەیه، کە دەفەرموێ: تەنیا شوێن گومان دەکەون، لەبەر ئەوەی ئینسان پرۆای بە شتێک بێ، شوێنیشی دەکەوێ، بۆیە پەيوەست (لازم) هەکی هێناو، مەبەست پێی پێو پەيوەستکراو (ملزوم) هەکی هەقی کە بریتیه لە پرۆا پێبوون، (وَأُطْلِقَ الظَّنُّ عَلَى الْإِعْتِقَادِ الْخَاطِئِ عَلَى الْأَكْثَرِ)، وشە (ظن)، لە زۆربە بەکارهێنانەکانی قورئاندا، مەبەست پێی حالەتی زەممەو، لێرەدا مەبەست پێی پرۆای هەلەیه، وشە (شَيْئًا)، بەرکارە بۆ (يُغْنِي)، یانی: (شَيْئًا مِنَ الْإِغْنَاءِ) هیچ شتێک لە سوود گەياندن، مانایەکی ئاواي لێ دێتەو: ئەو هەقی بریتیه لە راستیی شتەکان، وەک لە خودی خوێاندا لەسەرنی و زانیانیان، زانین (علم)یش ئاوا پێناسە کراو، (تَصَوُّرُ الْمَعْلُومِ عَلَى مَا هُوَ عَلَيْهِ)، وینا کردنی زانراو، بەو شیوێهەیی خۆی لەسەریهتی، ئنجا گومان هیچ کەلینێکی ئەو جۆرە زانیە پرناکاتەو، تەنانەت ئەگەر هەندیک جار بە رێکەوتیش هەق بپێکێ، چونکە خاوەنەکە لەسەر بناغە بەلگە ئەو

ههقهه نهپێکاوه، بهلکو لهسهر بناغهه گومان و بۆچوونیکهو، پێی وابوو وایه و
واخه یالی یکردوه، بۆیه هیچ کات گومان شوینی ناسینی ههق و، په ی پێبردنی ههق
ناگریتهوه.

واته: گومان هیچ سوودیگ ناگهیه نی به خاوه نه که ی له هه قناسیندا، به لکو ده بی هه ق خو ی بناسری، به هو ی به لگه کانیه وه، نه ک هه روا له گو تره و به بی به لگه که سیگ شتیگ بل ی.

مه سه له ی پینجه م:

فه رمانکردن به پشتکردنه که سائیک، که پروو له بهرنامه ی خوا وهرده گیرن و، جگه له ژیا نی دنیا یان ناوی و، عه قل و زانستیان له وه زیاتر بر ناکات، چونکه خوا به هه موو لایه ک زاناتره:

خوا ده فه رموی: ﴿ فَأَعْرِضْ عَنْ مَنْ تَوَلَّى عَنْ ذِكْرِنَا وَلَمْ يُرِدْ إِلَّا الْحَيَاةَ الدُّنْيَا ۚ ذَٰلِكَ مَبْلَغُهُمْ مِنَ الْعِلْمِ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِمَنْ ضَلَّ عَنْ سَبِيلِهِ وَهُوَ أَعْلَمُ بِمَنِ اهْتَدَى ۚ ﴾ (۲۰)

شیکردنه وه ی ئەم دوو ئایه ته، له پینج بر گه دا:

۱- ﴿ فَأَعْرِضْ عَنْ مَنْ تَوَلَّى عَنْ ذِكْرِنَا ﴾ {خوا بسم الله الرحمن الرحيم} پروو ده کاته پی یغه مبه ری خاته م موحه ممه ده و، فه رمانی پی ده کات ده فه رموی: پروو وه رگپره له که سییک، که پشتی کردو ته یادی ئیمه (یان بهرنامه ی ئیمه). پیتی (ف) ی سهر (فَأَعْرِضْ)، (فاء: مُفْصِحَةٌ عَمَّا قَبْلَهَا أَوْ مُتَفَرِّعَةٌ عَمَّا سَبَقَ)، ئەم فایه (مُفْصِحَةٌ) یه، گه یه نه ری چه ند واتایه که، که مه زه نه ده کړین له پیش ئه وه دا، واته: مادام حال به و شیوه یه و ئه وان واده که ن و ئاوا نه سه لمین و که لله پره قن، تو پروویان لی وه رگپره، یا خود (ف) بو (تفریع) ه، واته: بینا له سه ر ئه وه ی رابرد، پروو وه رگپره له که سییک که پشتی کردو ته بهرنامه و یادی ئیمه.

که ده فه رموی: ﴿ عَنْ ذِكْرِنَا ﴾ (ذکر): پال دراوه ته لای راناویک، که بو خوا به کاره ی تراوه، مه به ست پیی قورئانه، ده شگونجی مه به ست پیی له بیر بوون و له یاد بوونی خوا بی، چونکه قورئانیش به (ذکر) ناو براوه: ﴿ إِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا الذِّكْرَ وَإِنَّا لَهُ لَحَافِظُونَ ۝۱ ﴾ الحجر، ههروه ها یادی خوا کردنش دیسان به (ذکر)، هاتوه: ﴿ أَلَا يَذْكُرُ اللَّهُ تَطْمِئِنُّ الْقُلُوبُ ۝۲۸ ﴾ الرعد، ﴿ يَتَأَيَّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا أَذْكُرُوا ۝۴۱ ﴾ الأحزاب، (ذکر) یش، دوو واتای هه ن:

یه که م: به سه ر دلدا هیانی شتیک، چ دوا ی له بیر چوونه وه بی، چ به بی له بیر چوونه وه.

دووهم: به سەر زماندا هینان و باسکردنی ئەو شتە ی باس دەکری، واتە: باسکراو (مەزگور)ەکە.

کە دەفەرموی: ڕوو وەرگێڕە لە کەسێک کە پشتی کردۆتە بەرنامە ی ئێمە، یاخود: یادی ئێمە، مەبەست ئەوە نیە ئەو جوړە کەسە ئامۆزگاریی نەکری و بیری نەخړیتەو، بە لکو مەبەست ئەوەیە: وتووێژو دمبەدمەو شەڕە قسە ی لە گەڵدا مەکە، یاخود: گرنگی و بایەخی پێ مەدە، با تووشی سزا ببی، مادام هەر بە قسەت ناکات و بە ئەندازە یەک کە پێویست بوو، بە ئەرکی سەرشانی خۆت هەلساوی، لەمەودوا زیاتر کاتی خۆی پێوە بەفەرۆ مەدەو، زیاتر لەوە خەفەتی پێوە مەخۆ.

ئنجای وەک جاری دیکەش باسمانکردو: هەموو ئەو پێگرتنانە ی خوای مۆتەعال لە پێغەمبەر ﷺ کە زیاتر خەفەت بخوات و، ئەو فەرمانانە ی خوا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** بە پێغەمبەر ﷺ کە وازیان لێ بینی و پشتیان تێ بکات و ڕوویان لێ وەرگێڕی، ستایش و مەدحیکە گەورە ی پێغەمبەری خوایان تێدا یە، چونکە مانای وایە پێغەمبەری خوا ﷺ ئەوەندە بە خەم و دڵسۆز و بە مشوور بوو، ئەوەندە خۆی ماندوو کردو، پێویست بوو خوا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** زوو زوو پێی بفەرموی: هێندە خەفەت مەخۆ و هێندە ناپەرەحت مەبە، وازیان لێ بینەو ڕوویان لێ وەرگێڕە.

(۲) - ﴿وَلَمْ يَرْدِ إِلَّا الْحَيَاةَ الدُّنْيَا﴾، کەسێک کە پشتی لە بەرنامە یادی ئێمە کردو و تەنیا ژیا ی دنیا ی دەوی، هیچی ناوی، جگە لە ژیا ی دنیا، واتە: ڕوای بە ڕۆژی دوا یی نیە، کەسێکیش ڕوای بە ڕۆژی دوا یی نەبوو، دنیا ی زۆر لە لا گەورەو خوشەویست دەبی و، زۆر باوەشی پێدا دەکات.

(الإِعْرَاضُ: لَفْتُ الْوَجْهِ عَنِ الشَّيْءِ؛ لِأَنَّهُ مُشْتَقٌّ مِنَ الْعَارِضِ وَهُوَ صَفْحَةُ الْخَدِّ)، (عَارِضُ): بریتیه لە لا ڕوومەت، ئنجای (إِعْرَاضُ) لە ئەصلاً بریتیه لە ڕوو وەرگێڕان لە شتێک، چونکە کە لا ڕوومەت تێکرد، مانای وایە ڕووت تێی نیە، ئەمە مانا راستەقینە کە یەتی، بە لām لێردا مانا مەجازیە کە ی مەبەستەو، ڕوو لێوەرگێڕان

خوازراوه تهوه بو وازهینان له شه‌ره قسه له‌گه‌ل کردن، یاخود: وازهینان له گرنگی و بایه‌خ پیدان و خه‌م لی‌خواردن.

وشه‌ی (تَوَلَّى) ش، مانایه‌که‌ی: پشت‌تیکردن و واز لی هینانه، به‌لام لی‌ره‌دا خوازراوه تهوه بو گوێ لی‌نه‌گرتن له په‌یامی خواو، گرنگی نه‌دان به په‌یامی خوا، واته: پشت‌تیکردنه‌که مه‌به‌ست پی گوێ لی نه‌گرتن و گرنگی پی نه‌دان و بایه‌خ پی نه‌دانه.

۳- ﴿ذَلِكَ مَبْلَغُهُم مِّنَ الْعِلْمِ﴾، (خوا ده‌فه‌رموێ: ئا ئه‌وه ئه‌ندازه‌ی ئه‌وانه له زانیارییدا، واته: هه‌ر ئه‌وه‌نده‌یان زانیاری هه‌یه، به‌س ئه‌وه‌نده‌یان عه‌قل پی ده‌شکێ، (مَبْلَغ)، چ به‌ مانای ئه‌ندازه‌ بێ، چ به‌ مانای کو‌تایی بێ، (أَي: هَذَا مَقْدَارُ وَنْهَائِيَّةٌ عَلَيْهِم)، ئه‌وه ئه‌ندازه‌و کو‌تایی زانیاری ئه‌وانه، زانیارییان ته‌نیا تاكو ئه‌وێ ده‌روات، هه‌تا ژیا‌نی دنیا ده‌رواو له‌وه به‌ولاوه‌ بر ناکات.

۴- ﴿إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِمَن ضَلَّ عَنْ سَبِيلِهِ﴾، به‌ دلنیا‌یی په‌روه‌ردگارت خو‌ی زاناتره به‌ که‌سیک که له‌ ری‌ی وی لایداوه‌و سه‌رگه‌ردان بووه.

۵- ﴿وَهُوَ أَعْلَمُ بِمَن آمَنَ﴾، هه‌روه‌ها ته‌نیا خو‌ی زاناتره به‌ که‌سیک که ری‌ی پاستی گرتوه‌و پاسته‌ ری‌ی بووه.

لی‌ره‌دا که ده‌فه‌رموێ: ﴿إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِمَن ضَلَّ عَنْ سَبِيلِهِ وَهُوَ أَعْلَمُ بِمَن آمَنَ﴾، ئه‌مه پاساو هینانه‌وه‌یه بو‌ پرسته‌ی پی‌شوو و دل‌دانه‌وه‌یه بو‌ پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ، ده‌فه‌رموێ: په‌روه‌ردگارت زاناتره به‌ که‌سیک که له‌ ری‌ی وی لایداوه، ئنجا که په‌روه‌ردگارت پی‌یان زاناتره، که‌واته: ئه‌ویش به‌سه‌ریان پاده‌گات و مشووریان ده‌خوات بو‌ لی‌پرسینه‌وه‌و سزا، که ئه‌مه هه‌ره‌شه‌یه‌کی پی‌چراوه‌یه بو‌ بی‌روایه‌کان، هه‌روه‌ها که ده‌فه‌رموێ: ﴿وَهُوَ أَعْلَمُ بِمَن آمَنَ﴾، ئه‌مه‌ش دیسان گف‌ت و به‌لین و موژده‌یه بو‌ برواداران، که خوا پی‌یان زاناتره‌و، خو‌شی پاداشتی که‌سیک ده‌داته‌وه که ری‌ی پاستی گرتوه.

مهسه لهی شه شه م و کو تایی:

پراگه یاندنی ئەو پراستییه که خوا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** خواوەنی ئاسمانه کان و زهوی (گهردوون) ه، تاگو سزای خراپه کاران و پاداشتی چاکه کاران بداتهوه، ئەو چاکه کارانهی خۆیان له هه رچی گوناھی زل و نا قۆلایه ده پار یزن، جگه له گوناھی گچکه، نابێ هیچ که سیش خۆپه سندی بکات، چونکه خوا پێیان زاناتره، هه ر له سه ره تای دروستکردنیانه وه له زه ویداو، له و کاته شدا که له نیو سکی دایکیشیاندا بوون وهک کۆریه له:

خوا ده فهرموێ: ﴿وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ لِيَجْزِيَ الَّذِيْنَ اَسْتَوٰ بِمَا عَمِلُوْا وَيَجْزِيَ الَّذِيْنَ اَحْسَنُوْا بِالْحَسَنٰی ۝۳۱﴾ الَّذِيْنَ يَحْتَنِبُوْنَ كَثِيْرًا الْاِثْمِ وَالْفَوْحِشِ اِلَّا اَللّٰمُ اِنَّ رَبَّكَ وَّسِيْعُ الْمَغْفِرَةِ هُوَ اَعْلَمُ بِكُمْ اِذْ اَنْشَاَكُمْ مِّنَ الْاَرْضِ وَاِذْ اَنْتُمْ اَجْنَةٌ فِیْ بُطُوْنِ اُمَّهَاتِكُمْ فَلَا تُزَكُّوْا اَنْفُسَكُمْ هُوَ اَعْلَمُ بِمَنِ اَتَقٰی ۝۳۲﴾

شیکردنه وهی ئەم دوو ئایهته، له یازده برگه دا:

۱- ﴿وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ﴾، هه رچی له ئاسمانه کان و له زه ویدا هه یه، هی خوایه.

ئهمه هه والدانه به خوا نه دار یتی خوا بو بوون، به سه رو خواریه وه، به لام ئایا بوچی خوا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** ئەو هه والهمان پێ ده دات، که خۆی خوا نه دار یتی هه رچی له ئاسمانه کان و هه رچی له زه ویدا یه، ده کات؟

۲- ﴿لِيَجْزِيَ الَّذِيْنَ اَسْتَوٰ بِمَا عَمِلُوْا﴾، تاگو ئەوانه ی خراپه یان کردوه، به پێی ئەوهی کردوو یانه سزایان بدات.

۳- ﴿وَيَجْزِيَ الَّذِيْنَ اَحْسَنُوْا بِالْحَسَنٰی﴾، ئەوانه ش که چاکه یان کردوه، به پێی چاکه که یان پاداشتی هه ره چاکیان بداته وه، (الحَسَنٰی)، (مُؤَنَّثٌ)، (الْاَحْسَنُ)، ه، واته: پاداشتی

هه ره چاک، (الْحُسْنَى) سیفه تی وه صفکراویکی قرتینراوه، یانی: (بِالْمَثُوبَةِ الْحُسْنَى)، به پاداشتی هه ره چاک.

که ده فهرموئ: ﴿لِيَجْزِيَ الَّذِينَ أَسْتَوُوا بِمَا عَمِلُوا وَيَجْزِيَ الَّذِينَ أَحْسَنُوا بِالْحُسْنَى﴾ (ج) ی سهر: ﴿لِيَجْزِيَ الَّذِينَ أَسْتَوُوا بِمَا عَمِلُوا﴾، تا کو سزای ئه وانهی که خراپه یان کردوه، به پیی کرده وه که یان بداته وه، یان لامی هوکار (لام تَعْلِيل) ه، واته: له بهر ئه وهوکاره خوا خاوه ندرایتیی ئاسمانه کان و زهوی کردوه.

یا خود: لامی سهره نجام (لام الْعَاقِبَةِ) یه، واته: خوا خاوه ندرایتیی ئاسمانه کان و زهوی و هه رچی تیاندا هه یه، ده کات، تا کو سهره نجام سزاو پاداشت به سهر خراپه کاران و چاکه کاراندا به پیئ.

ده شگونجی (وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ)، په یوه ست بیته وه به (أَعْلَم) که، له ئایه تی پیشوودا هاته وه: ﴿إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِمَنْ ضَلَّ عَنْ سَبِيلِهِ وَهُوَ أَعْلَمُ بِمَنِ اهْتَدَى﴾ (۳۰)، خوا زانتره به که سیک که له پیی وی لایداوه، زانتریشه به که سیک که پیی راستی گرتوه، هه رچی له ئاسمانه کان و زهویدا هه یه، خوئی خاوه نیه تی و خاوه ندرایتیی ده کات، تا کو ئه وانهی خراپه یان کردوه به پیی کرده وه که یان سزایان بدات و، ئه وانیه که چاکه یان کردوه پاداشتی هه ره باشیان بداته وه.

ئنجا خوا بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ پیئاسه ی ئه وانیه ده کات که به پاداشتی هه ره چاک، پاداشتیان ده داته وه و ده فهرموئ:

(۴) - ﴿الَّذِينَ يَجْتَنِبُونَ كَبِيرَ الْإِثْمِ وَالْفَوَاحِشَ إِلَّا اللَّمَمَ﴾، ئه وانهی خوئیان دوورده گرن له گونا هه گه وره کان و (له گونا هه) ناقو لاو دزیوه کان، جگه له ورده گونا هه ﴿كَبِيرَ الْإِثْمِ﴾، خویندراویشه ته وه: (كَبِيرَ الْإِثْمِ)، واته: گونا هه ی گه وره.

تیس تاش له کورته باسیک دا پیئاسه ی گونا هه گه وره کان و ورده گونا هان ده که یین:

پێناسە یەکی کورتی گوناھە گەورەکان و وردە گوناھ

ئێمە لە رابردوو شدا لە چەند شوێنیکی دیکە تەفسیرەدا، پێناسە ی گوناھە گەورەمان کردووە، لێرەش کەمێکی لێ باس دەکەینەووە، مادام خوا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** لە چەند شوێنیدا ئەم تەعبیرە ی هێناوە، ئەگەر لە هەموو ئەو شوێنانە شدا تیشکیکی بخەیتەووە سەر، جێی خۆیەتی:

زانایان لە بارە ی گوناھانی گەورە: **كَبِيرَ الْأَثْمِ** هەو، را جیا یان هە یە:

بەلام زۆر بە یان لە سەر ئەو هە یە کە دەنگن دەلێن: (الْكَبِيرَةُ: كُلُّ ذَنْبٍ عَلَيْهِ عِقَابٌ دُنْيَوِيٌّ، أَوْ وَعِيدٌ آخَرَوِيٌّ)، گوناھە گەورە هەر گوناھێکە سزایەکی دنیا یی یا خود هەر پەشە یەکی قیامەتی لە سەر هاتبێ، بۆ وێنە: ئەو هە ی سزای دنیا یی لە سەر هە وە ک: قەتل، زینا، دزی و پرێگری، بوختان، ئەوانە هەموویان سزای دنیا یان لە سەر هە، ئەو هە ی هەر پەشە ی قیامەتی لە سەر هە وە ک: غەیبەت کردن، بوختان کردن، {نە ک هە ی داوین پیسی، کە سزای هە یە و هە شتا قەمچیە، واتە: تۆمەت هە لێ ستن بۆ خە لک جگە لە مە سە لە ی داوین پیسی، کە ئەو هە سزایە کە ی دیاری بکراوە} هەر وە ها درۆ کردن لە گە ل خە لک و، پە یمان شکی نبی و، ئازاردانی خە لک، ئەوانە هەموویان هەر پەشە ی قیامەتی یان لە سەر هە، وە ک لە تەفسیری سوورەتی (الحجرات) دا، با سمان کردووە.

﴿وَالْفَوَاحِشُ﴾ (الفَوَاحِشُ: الْفِعْلَاتُ الَّتِي يُعَدُّ الَّذِي فَعَلَهَا مُتَجَاوِزًا الْكَبِيرَ، مِثْلُ الزُّنَى، وَالسَّرْقَةِ وَقَتْلِ الْغِيلَةِ)، (فَوَاحِشُ)، کۆ ی (فاحشة) یە، بریت یە لە و کردە وانە ی ئە نجام دانە کە ی بریت یە لە تێ پە راندن لە گوناھە گەورە کانیش، وە ک زینا و دزی و کوشتنی پە نامە کی، ئەو هە قسە ی یە کی ک لە زانایانە

بەلام من پێم راست نیە، چونکە مەرج نیە (فَوَاحِشُ)، لە گوناھە گەورەکان تێ پە رێنن، بە لکو (فَوَاحِشُ)، جوړی کن لە گوناھە گەورەکان، کە زۆر دزی و نا شیرین

و ناڤۆلّان، له بهر چاوی خه لک، یا خود ئه و گونا هانه ن که په یوه ندیان به لایه ن
جینسییه وه هیه، وه ک هه ندیک له زانیان گوتوویانه، یا خود گونا هه گه وره کان
و (فَوَاحِش) هه ریه کن، به لّام له پرووی قه باره یانه وه، به گونا هه گه وره داده نرین
و، له پرووی دیمه نیانه وه به دزیوو ناڤۆلّان ئه ژمار ده کرین، ئه و ته عبیره شم له
ته فسیره کاندانه بینیه، به لّام پیم وایه واباشه به و شیویه ته عبیریان لّی بکری
له و دوو جوړه، واته: (فَوَاحِش) و (کَبَائِر)، هه موویان گونا هه گه وره ن، له پرووی
قه باره یانه وه به گه وره داده نرین و، له پرووی دیمه ن و حاله تی بینزوا یانه وه به
دزیوو ناشیرین داده نرین، له سۆنگه ی ئه وه وه که هه موو گونا هه کی گه وره،
ویپرای گه وره بوونی ناڤۆلّاشه و، هه موو گونا هه کی ناڤۆلّاش، ویپرای نا قۆلّو دزیوو
ناشیرین بوونی گه وره شه، به لّام خوا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** هه ردوو وشه که ی به کاره یێناون.

زانیان له باره ی پێناسه ی: (کَبَائِر) و (فَوَاحِش) وه، زۆر قسه یان کردوه، به لّام
ئه وه ی گوتم، به رایه کی گونجاوی ده زانم.

﴿إِلَّا اللَّامُ﴾ خۆیان له هه موو گونا هه گه وره کان و، گونا هه ناڤۆلّو دزیوه کان
ده پارێزن، جگه له هه ی بچووک، ئه م هه لّواردنه پێی ده گوتری: هه لّواردنی دابراو
(إِسْتِثْنَاءٌ مُنْقَطِعٌ)، هه لّواردنی په یوه ست (إِسْتِثْنَاءٌ مُتَّصِلٌ) ئه وه یه که هه لّوێردراو
(مُسْتَثْنَى) به شیک بّی له لّی هه لّوێردراو (مُسْتَثْنَى مِنْهُ)، که لّیره دا (لَمَمْ) جیا یه
له گونا هه گه وره و گونا هه ناڤۆلّو دزیو، که واته: هه لّوێردراو جیا یه له لّی
هه لّوێردراو، بۆیه پێی ده گوتری: هه لّواردنێکی دابراو، واته: خۆیان له هه موو
گونا هه کان ده پارێزن، گونا هه گه وره کان و گونا هه ناڤۆلّو ناشیرینه کان، بێجگه
له گونا هه بچووک، زۆربه ی هه ره زۆری زانیان (لَمَمْ) یان به گونا هه گچکه
لێکدا وه ته وه، ئنجا ئایا (لَمَمْ) له چیه وه هاته و؟

با سه رنجێکی قسه ی زانیان بده ی: (لَمَمْ) ناوی چاوگه و (إِلْمَامٌ)، چاوگه که یه تی
(الْمَم يُلْمُ إِلْمَامًا)، (الْمَم): ناوی چاوگ (اسم مصدر) ه، ئیمه چه ند رایه کی

زانایان لهو بارهوه دینین تاكو زیاتر تیشك بخهینه سه‌ر چه‌مك و واتای وشه‌ی (لَمَم)، كه زانایان زۆر قسه‌یان له باره‌یه‌وه كردوه:

۱- (الأزهري) كه یه‌كێكه له زانایانی شاره‌زای زمان ده‌لێ: (الإِلْمَامُ: الدُّنُو وَالْقُرْبُ)، (الإِلْمَامُ): (كه چاوگی (لَمَم)ه) بریتیه له نیزیك كه‌وتنه‌وه‌و توخن كه‌وتن.

۲- (المبرد) ده‌لێ: (أَنْ تُلَمَّ بِشَيْءٍ مِنْ غَيْرِ أَنْ تَرْكَبَهُ)، (لَمَم)، ئه‌وه‌یه له شتیك نیزیك ببیه‌وه، بێ ئه‌وه‌ی ئه‌نجامی بده‌ی.

۳- (الزَّجَّاج) ده‌لێ: (مَا يَعْمَلُهُ الْإِنْسَانُ الْمَرَّةَ بَعْدَ الْمَرَّةِ، وَلَا يَتَعَمَّقُ فِيهِ)، (لَمَم): بریتیه له‌و گونا‌هه‌ی مرو‌ف جاروبار ده‌یكات، به‌لام پێیدا قوول نابێته‌وه، له‌سه‌ری به‌رده‌وام بێ.

۴- (الرازي) له (مختار الصحاح) دا، ده‌لێ: (أَلَمَّ الرَّجُلُ مِنَ اللَّمَمِ، وَهُوَ صَغَائِرُ الذُّنُوبِ)، (أَلَمَّ الرَّجُلُ)، پیاوه‌كه ئیلامی كرد له له‌مه‌مه‌وه هاتوه، ئه‌ویش گونا‌هه‌ بجوو‌كه‌كانن.

۵- (الشوكاني) ده‌لێ: (الْجُمُهور عَلَى أَنَّهُ صَغَائِرُ الذُّنُوبِ)، زۆربه‌ی زانایان له‌سه‌ر ئه‌وه‌ن كه مه‌به‌ست له (لَمَم) ورده گونا‌هه‌كانه.

۶- (ابن عاشور) ده‌لێ: (اللَّمَمُ: الْفِعْلُ الْحَرَامُ الَّذِي هُوَ دُونَ الْكِبَائِرِ وَالْفَوَاحِشِ فِي تَشْدِيدِ التَّحْرِيمِ)، (لَمَم): بریتیه له‌و كرده‌وه قه‌ده‌غه‌یه‌ی كه له خوار گونا‌هه‌ كه‌وره‌كان و گونا‌هه‌ نا‌قو‌لاو دزیوه‌كانه‌وه‌یه، له‌رووی خه‌ستیی قه‌ده‌غه‌بوونیدا.

۷- (وَقِيلَ: هُوَ الْهَمُّ بِالسَّيِّئَةِ)، گوتراوه: (لَمَم): بریتیه له‌وه‌ی مرو‌ف بیه‌وی گونا‌هه‌ی بكات، به‌لام نه‌یكات، واته: به‌ دلیدا بێ كه گونا‌هه‌كه بكات، به‌لام نه‌یكات و دلێ خو‌ی له‌سه‌ر نه‌چه‌سپینێ.

۸- له ئه‌بوو سه‌عه‌یدی خودرییه‌وه گێردراوه‌ته‌وه‌ گوتوو‌یه‌تی: (اللَّمَمُ: هِيَ النَّظَرَةُ وَالْغَمْرَةُ وَالْقُبْلَةُ)، خاوه‌نی (إعراب القرآن)^(۱) هیناویه‌تی، لێره‌دا ئه‌بوو سه‌عه‌یدی خودری

ﷻ، چەند نموونە یە کەمان لە (لَمَم) بۆ دینیتە وەو دە لێ: بریتییە لە تەماشاکردنی بە حەپامیی و چاو لێ داگرتن و ماچ کردن، ئەوانە ئەو گوناھە بچووکانەن کە ئەوانە ی چاکەکارن، ئەگەر خوشیان پێ لەوور دە گوناھانە نە پارێزرێ، خوا ﷻ پاداشتیان بە پاداشتی هەرە باش دەداتە وە، مادام خوێان لە گوناھە زل و نا قۆلایە کان بپارێزن.

٩- (عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ ﷻ فِي قَوْلِهِ تَعَالَى: (إِلَّا اللَّامُ) قَالَ: هُوَ الرَّجُلُ يُلْمُ بِالْفَاحِشَةِ ثُمَّ يَتُوبُ عَنْهَا) أَخْرَجَهُ التِّرْمِذِيُّ: ٣٢٨٤ وَالْحَاكِمُ: ٣٧٥٠.

واتە: (اللَم) بریتییە لە وە ی پیاوی ک جاریک گوناھیک بکات، دوایی بگەریتە وە.

ئەگەر ەمانە وێ لەو نو ڕایەش شتیک ەهە لێنجین، ئەو یە کە خوا دە فەر موی: ئەوانە ی خوێان دە پارێزن لە گوناھە گەورە کان و گوناھە ناشیرین و نا قۆلایە کان (إِلَّا اللَّامُ)، کە واتە: ئەو گوناھانە ی خوێانیان بۆ لێ ناپارێزرین، نە گەورە ن و نە زۆر ناشیرین و نا قۆلشن، ئنجا وە ک ئە بوو سە عیدی خودری ﷻ گوتوویە تی: ڕوانینی حە ڕام یە کیک لەوانە یە، ەهروە ها سە رجە م ئەو شتانە ی دیکە کە دە چنە ئەو باز نە یە وەو، گوناھ ی بچوو کیش پێناسە یە ک ی باشە بۆ ئەو، خواش ﷻ لە سوورە تی (النساء) دا، دە فەر موی: ﴿إِنْ تَجْتَنِبُواْ كَبَائِرَ مَا تُنْهَوْنَ عَنْهُ نَكْفُرْ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ﴾ (٣١)، ئەگەر خو تان لەو گوناھە گەورانە بپارێزن، کە لێ تان قە دە غە کراون، خراپە کانتان لێ دە سپرینە وە، کە واتە: (سَيِّئَات) و (اللَم) یە ک دە گرنە وە (سَيِّئَات)، یانی: ئەو خراپانە ی وانین سزای دنیایی، یان ەهەرە شە ی قیامە تی یان لە سەر بێ و، بە گەورە لە ڕووی ئە ندازە وەو، بە نا قۆلاو ناشیرین لە ڕووی دیمە نە وە، دانانرین، کە واتە: لە خوار وانە وەن، ەهروە ک چۆن (اللَم) یش لە گوناھە گەورە و دزیو ە کان جیان.

٥- ﴿إِنَّ رَبَّكَ وَسِعَ الْمَغْفِرَةَ﴾، بە دنیایی پەروەردگارت لێبوردنی فراوانە، واتە: لێبوردنە کە ی ەیندە فراوانە، جێ ی ەموو ئەو گوناھو تاوانانە ی تێدا دە بێتە وە، کە خاوە نە کان یان لێ یان پە شیمان دە بنە وەو دە ستیان لێ ەهە لئە گرن.

(۶) - ﴿هُوَ أَعْلَمُ بِكُمْ﴾، خوا بە ئیوہ زاناترە.

(۷) - ﴿إِذْ أَنشَأَ مِمَّكَ الْأَرْضَ وَإِذْ أَنْتُمْ أَجْنَةٌ فِي بُطُونِ أُمَّهَاتِكُمْ﴾، کاتیکی ئیوہی لە زەوی دا پیگەیانندووە، کاتیکی کە ئیوہ کۆرپەلە بوون لە سکی دایکتاندا، واتە: ھەر لە سەرەتاوە تا کو ئیو سکی دایکتان، خوا پیتان زانتر بوووە دواتریش، بەلام بۆچی ئەو دوو حالەتە فەرموون؟ چونکە بەر لەوێ مەرووف ببیتە نوتفەش، خوا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** کاتیکی کە لە شێوێ گەردیلان دا بوو، ئەو گەردیلانە دوا یی گەرد (جُزْئِی - molcol) پیک دین، دوا یی خانە ی زیندوو یان لئ پیک دی، پاشان دەبن بە خواردن و خوراک و دوا یی دەبن بە خوین، دوا یی دەبن بە تۆو (مَنِي) ھی پیاو و ئافرەت، خوا قوناغ بە قوناغ پیتان ئاگادار بوو، بۆیە ش وشە ی (إِنْشَاء)ی، بەکارھێناو: ﴿هُوَ أَعْلَمُ بِكُمْ إِذْ أَنشَأَكُمْ﴾، چونکە (إِنْشَاء وَتَنْشِئَةً)، بریتییە لە پیگەیانندن و دروستکردنی شتیکی پلە پلە، لەو کاتەوێ خوا پیتان زانا بوو: ﴿وَإِذْ أَنْتُمْ أَجْنَةٌ فِي بُطُونِ أُمَّهَاتِكُمْ﴾، ھەر وەھا لە کاتیکیدا ئیوہ کۆرپەلە بوون لە سکی دایکتاندا، خوا پیتان زانتر و شارەزاتر بوو، (جَنِين)، کە کۆیە کە ی (أَجْنَةٌ) یە: (الْوَلَدُ مَا دَامَ فِي الرَّحِمِ، وَهُوَ فَعِيلٌ مِمَّنْ مَفْعُولٍ)، (جَنِين) لە سەر کیشی (فَعِيل)ە، بەلام بە مانای (مَفْعُول)ە، بە منداڵ دەگوترێ ھەتا لە ئیو منداڵانی دایکیدا بێ.

خوا ئەمە ی بۆیە فەرموووە تا کو ئیوہی لە سەر بینا بکات، کە دەفەرموێ:

(۸) - ﴿فَلَا تَزْكُوا أَنفُسَكُمْ﴾، کەواتە: (بە قسە ی زار) خۆتان پەسند مەکەن، پەسندی خۆتان دەر مەبرن، پاکیی پال مەدەنە لای خۆتان، خۆتان پێ پاک و چاک نەبێ.

(۹) - ﴿هُوَ أَعْلَمُ بِمَنِ اتَّقَى﴾، خوا زانترە بەو کە سە ی پارێزی کردووە، کەواتە: بە ھۆ ی پارێز کردنەوێ تەزکیە پەیدا دەبێ و، بە ھۆ ی تەزکیە ی نەفسیشەوێ پارێز لە خوا کردن پەیدا دەبێ و، لە راستیییدا ئەو دووانە تیکھەلکیشن، ئینسان تا کو زیاتر لە گەل خۆیدا خەریک بێ و، خۆ ی پاک و چاک بکات، زیاتر شایستە دەبێ کە خەسلەتی تەقوای تیدا بێتە دی و، ھەتا زیاتریش پارێز بکات، نەفسی پاک و چاکتر دەبێ، پاک دەبێتەوێ لە خراپەکان و، دەپازێتەوێ بە چاکەکان.

که دەفهرموئ: ﴿هُوَ أَعْلَمُ بِمَنِ اتَّقَى﴾، ئەمە پاساو هێنانەو هیه بۆ پێگرتن لە خۆپەسند کردن، واتە: مادام خوا زاناترە بەو هی کێ پارێزی کردووە؟ تەقواش حالەتێکی پەنانهو لە دڵ و سینهی مەروفا، سەقامگیر دەبێ، بەلام شوێنەوارەکانی دەرەدەکەون، وەک پێخەمبەر ﷺ سێ جار ان ئاماژە ی بۆ سینهی موبارەکی کردووە فەرموویەتی: (التَّقْوَى هَا هُنَا، التَّقْوَى هَا هُنَا، التَّقْوَى هَا هُنَا)، (أَخْرَجَهُ أَحْمَد: ٧٧١، ومسلم: ٢٥٦٤)، تەقوا لێرەدایە، تەقوا لێرەدایە، تەقوا لێرەدایە. واتە: پێشەو بنکی تەقوا لە دڵ و دەروونی مەروفا، بەلام دوایی شوێنەوارەکانی لەسەر جەستە ی مەروفا دەرەدەکەون، ئنجا هەر خوا دەزانێ چی لە دڵ و سینهی مەروفا کاندایە، بۆیە نابێ کەس لافی پارێزکار بوون لێ بدات، هەروەها نابێ هیچ کەس لافی ئەو لێ بدات، کە پاک و چاکە.

ئە زۆرە کۆمەڵەی ئایەتەکانی ئەم کۆتەکانی

www.alibapir.net

English - عربي - كوردی

مەلای باپیر/ AliBapir

www.alibapir.net

English - عربي - كوردی

ئە زۆرە کۆمەڵەی ئایەتەکانی ئەم کۆتەکانی

www.alibapir.net

English - عربي - كوردی

مەلای باپیر/ AliBapir

www.alibapir.net

English - عربي - كوردی

ئە زۆرە کۆمەڵەی ئایەتەکانی ئەم کۆتەکانی

www.alibapir.net

English - عربي - كوردی

مەلای باپیر/ AliBapir

www.alibapir.net

English - عربي - كوردی

کورتە باسیک له باره‌ی خو‌یان خه‌لک به پاک و چاک دانانه‌وه

سه‌ره‌تا با چه‌ند ده‌قیکی سوننه‌ت بێینه‌وه، که تیشکی زیاتر ده‌خه‌نه سه‌ر چه‌مک و واتای ئه‌و دوو ئایه‌ته‌ موپاره‌که‌ی ژماره: (۳۱ و ۳۲)، که باسی زاناتبوونی خوا به پارێزکاران و، قه‌ده‌غه‌ بوونی خو‌ پێ پاک و چاکبوون، ده‌که‌ن:

۱- پێغه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رمووێه‌تی: {إِنَّ اللَّهَ كَتَبَ عَلَى ابْنِ آدَمَ حَظَّهُ مِنَ الزَّيْنَةِ أَذْرَكَ ذَلِكَ، لَا مَحَالَةَ: فَرَزْنَا لِعَيْنِ النَّظَرِ، وَزَيْنَا اللِّسَانِ الْمَنْطِقِ، وَالنَّفْسِ تَتَمَنَّى وَتَشْتَهِي، وَالْفَرْجُ يُصَدِّقُ ذَلِكَ أَوْ يُكَذِّبُهُ} (أخرجه أحمد: ۸۹۱۹، والبخاري: ۶۲۳۸، ومسلم: ۲۶۵۷، وأبو داود: ۲۱۵۲).

واته: بێگومان خوا پشک و به‌شی خو‌ی له زینا له‌سه‌ر پۆله‌ی ئاده‌م نوسیوه، هه‌چ چاری نیه، تووشی پشک و به‌شێک ده‌بێ: زینای چاو بریتیه له‌ پروانین (پروانینی هه‌رام) و، زینای زمان بریتیه له‌ قسه‌کردن (قسه‌کردنی هه‌رام)، نه‌فسیش ئه‌وه ده‌خو‌ازێ و ئاره‌زووی ده‌کات، داوینیش ئه‌وه به‌پراست ده‌گیرێ، یاخود به‌ درۆی ده‌گیرێ.

که‌واته: پروانینی هه‌رام، هه‌روه‌ها قسه‌کردنی هه‌رام، {هه‌روه‌ها خه‌لوه‌تی هه‌رام، واته: به‌ ته‌نیاو له‌ شوێنی چۆلدا، ئافره‌تێک و پیاویکی نامه‌هره‌م پێکه‌وه بوون} ^(۱)، ئه‌وانه هه‌موویان پێشه‌کی و زه‌مینه‌ خو‌شکه‌رن بۆ زینا.

ئنجاکه پێغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌فه‌رموێ: خوا له‌سه‌ر پۆله‌ی ئاده‌م پشک و به‌شی خو‌ی له زینا هه‌ر بۆ نووسیوه، واته: ئه‌مانه ده‌بنه پێشه‌کی و زه‌مینه‌ خو‌شکه‌ر بۆ زینا، ئه‌گه‌رنا به‌دلنایایی ئه‌وانه به‌ زینا دانانرێن، به‌لام له‌به‌ر ئه‌وه‌ی به‌ زۆریی ئه‌وانه‌ی زینا ده‌که‌ن، له‌ پروانینی هه‌رامه‌وه، پاشان له‌ قسه‌کردنی

(۱) وه‌ک له‌ ده‌قی دیکه‌ی سوننه‌ت دا هاته‌وه: {لَا يَخْلُونَ أَحَدُكُمْ بِأَمْرَةٍ، فَإِنَّ الشَّيْطَانَ ثَالِثُهُمَا} أخرجه أحمد: ۱۴۶۹۲، تعليق شعيب الأرناؤوط: صحيح رجاله ثقات رجال الشيخين.

هه ډامه وه، دوايى له جيژوان دانانى هه ډامه وه له پيکگه يشتنى هه ډامه وه، له تيکه ليى هه ډامه وه، تووشى ده بن، بويه وايفه رمووه.

٢- ده قيکى دیکه ش له باره ي له مه مه وه دينين: {عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا فِي قَوْلِهِ تَعَالَى: ﴿إِلَّا أَلَمَّ﴾، قَالَ: هُوَ الرَّجُلُ يُلَمُّ بِالْفَاحِشَةِ، ثُمَّ يَتُوبُ مِنْهَا، وَقَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: إِنْ تَغْفِرَ اللَّهُمَّ تَغْفِرْ جَمًّا، وَأَيُّ عَبْدٍ لَكَ لَا أَلَمًا} (أخرجه الترمذي: ٣٢٨٤، وقال: حسن صحيح غريب، والحاكم: ٣٧٥٠، وَقَالَ: صَحِيحٌ عَلَى شَرْطِ الشَّيْخَيْنِ، والبيهقي في شعب الإيمان: ٢٠٥٣٥، وَصَحَّحَهُ الألباني في «صحيح الترمذي»: ٢٦١٧)،

واته: هه بدوللای کوری عه عباس رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، ده لي: له باره ي فرهمايشتى خواوه که ده فره موى: ﴿إِلَّا أَلَمَّ﴾، بريته له پياويک که جاريک گوناهيک ده کات، به لام دوايى ليى په شيمن ده بيته وه وه ده گه ريته وه.

به لام پيوسته نه وه بزاني که ده لي: دوايى پيغهمبه رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا فره موى: {إِنْ تَغْفِرَ اللَّهُمَّ تَغْفِرْ جَمًّا، وَأَيُّ عَبْدٍ لَكَ مَا أَلَمًا}، نه ي خوايه! نه گه ر تو لي بيوورى، به گشتي لي ده بوورى {واته: ليوردني تو زور گوره يه (جم)، ياني: گه وره و فراوان} و چ بهنده يه کى تو هه يه، تووشى له مه نه بووي، واته: تووشى گوناهيکى بچووک نه بوو بي، تووشى هه له نگوتن و ساهمه بردنيک و لادانيک، يان خه تهره يه کى خراپ به سهر دلدا هاتن، نه بووي.

به لام نه م شيعره هى پيغهمبه ري خوا نيه و خو ي نه يفه رمووه، به لکو شيعري (أمية بن أبي صلت) ه، وه ک (لسان العرب)، له بيژه ي (لمم) دا هيئاويه تي، که واته: پيغهمبه ري خوا رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا جاري واش هه بووه، شيعري شاعيريکى هيئاوه ته وه، نه گه ر مانايه که ي پي راست بوو بي، هه روه ک له مه قاميکى دیکه دا شيعريکى له بيدي کوري په بيعه ي هيئاوه:

{عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: إِنَّ أَصْدَقَ بَيْتٍ قَالَهُ شَاعِرٌ: أَلَا كُلُّ شَيْءٍ مَا خَلَا اللَّهَ بَاطِلٌ} (أخرجه أحمد: ١٠٠٧٦، والبخاري: ٣٦٢٨، ومسلم: ٢٢٥٦،

وابن ماجه: (۳۷۵۷)، واته: ٲه‌بوو هوږه‌يره ۞ ده‌گيرٲته‌وه، ٲيځه‌مبه‌ري خوا ۞ فه‌رموويه‌تي: ٲه‌وه ږاسترين قسه‌يه شاعيريک گوٲبيٲتي: ناگاداربن! هه‌موو شتيک جگه له خوا ٲووچه‌و بوځه....

۳- {عَنْ زَيْنَبِ بِنْتِ أَبِي سَلَمَةَ ۞، أَنَّهَا سُمِّيتَ بَرَّةً، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ۞: «لَا تُزَكُّوْا أَنْفُسَكُمْ، اللَّهُ أَعْلَمُ بِأَهْلِ الْبَرِّ مِنْكُمْ، سَمُّوْهَا زَيْنَبُ»}، (أخرجه مسلم: ۱۶۸۸، وأبو داود: ۴۹۵۳).

له زه‌ينه‌بي کچی ٲه‌بي سه‌له‌مه‌وه هي‌ناويانه {زه‌ينه‌بي کچی ٲه‌بي سه‌له‌مه ۞ کچی ٲوممو سه‌له‌مه‌شه که هاوسه‌ري به‌ريزي ٲيځه‌مبه‌ر ۞ بووه، به‌لام دواي کوچی دوايي ٲه‌بوو سه‌له‌مه شووي کردوٲته‌وه به‌ ٲيځه‌مبه‌ر ۞} گيراويه‌ته‌وه که ناوي لينزاه: (برة) {ياني: چاک، چاکه‌کار}، ٲيځه‌مبه‌ري خواش ۞ فه‌رموويه‌تي: خوٲتان ٲه‌سه‌ند مه‌که‌ن و خوٲتان ٲي چاک نه‌بي، خوا ده‌زاني له ٲيوه کي چاکه‌کاره، ناوي لي بنين زه‌ينه‌ب، بچووک بووه‌و ٲيځه‌مبه‌ري خوا ۞ ناوه‌که‌ي لي گوږيوه له (برة)‌وه بو زه‌ينه‌ب.

۴- ده‌قي چواهم که له‌و باره‌وه ده‌يه‌نين: {عَنْ أُمِّ عَطِيَّةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا، حِينَ مَاتَ عُثْمَانُ بْنُ مَطْعُونٍ فِي بَيْتِهَا، وَدَخَلَ عَلَيْهِ رَسُولُ اللَّهِ ۞، فَقَالَتْ أُمُّ عَطِيَّةَ: رَحِمَهُ اللَّهُ عَلَيْكَ أَبَا السَّائِبِ «كُنِيَّةُ عُثْمَانَ بْنِ مَطْعُونٍ» فَشَهِدْتُ عَلَيْكَ، لَقَدْ أَكْرَمَكَ اللَّهُ، فَقَالَ لَهَا رَسُولُ اللَّهِ ۞: وَمَا يُدْرِيكَ أَنَّ اللَّهَ أَكْرَمُهُ؟ فَقَالَتْ: إِذَا لَمْ يُكْرِمْهُ اللَّهُ فَمَنْ يُكْرِمُهُ اللَّهُ؟ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ۞: أَمَّا هُوَ فَقَدْ جَاءَهُ الْيَقِينُ، وَإِنِّي لَأَرْجُو لَهُ الْخَيْرَ، وَإِنِّي وَاللَّهِ مَا أَذْرِي وَأَنَا رَسُولُ اللَّهِ، مَا يُفْعَلُ بِي! قَالَتْ أُمُّ عَطِيَّةَ: فَلَا أَزِي أَحَدًا بَعْدَ مَا سَمِعْتُ هَذَا مِنْ رَسُولِ اللَّهِ ۞} (أخرجه أحمد: ۲۷۴۹۷، والبخاري: ۱۱۸۶).

واته: ٲوممو عه‌تيه (خوا لي‌ي رازي بي) ده‌لي: کاتيک عوسماني کوږي مه‌زعوون {که يه‌کيک بووه له هاوه‌لاني به‌ ري‌زي ٲيځه‌مبه‌ر ۞ و زور ٲياويکي خوا ٲه‌رست و دنيا به‌ که‌مگر‌بووه} له ماله‌که‌ي ٲه‌ودا {له مالي ٲوممو عه‌تيه‌دا} کوچی دوايي کردوه، ٲيځه‌مبه‌ري خوا ۞ له ٲوممو عه‌تيه‌ وه‌ژوور که‌وت {که

جه نازه که شی لهوێ بووه { ئوممو عهتییه گوێ: خوا بهزهیی پێتدا بێ، ئه ی ئه با سائیب، {ئه با سائیب کونیهی عوسمانی کوری مه زعوونه، کورپکی هه بووه ناوی سائیب بووه} من شایه دیت بو ده ده م که خوا پێزی لیگرتووی، پیغه مبه ر ﴿١﴾ به ئوممو عه تییه ی فهرموو: چوو زانی خوا پێزی لیگرتوه؟ ئه ویش گوێ: ئه گه ر خوا پێز له و نه گری، ئایا پێز له کێ ده گری، (دیاره زۆر به ئینسانی باشی هاتۆته بهرچاو، هه رواش بووه)، پیغه مبه ری خواش ﴿٢﴾ فهرمووی: ئه و مردنی بو هات و من خێرو چاکه ی بو به ئومید ده خوازم، به لام سویند به خوا من که پیغه مبه ری خوام، نازانم چیم لی ده کری؟ ئوممو عه تییه گوێ: دوا ی ئه وه ی ئه وه م له پیغه مبه ری خوا بیست، له مه و دوا هه رگیز هیچ که س ته زکیه ناکه م {به و شیوه یه که مه دحیککی بکه م، به سه به ت لای خواوه، له به ر ئه وه ی په نه انه}.

هه لبه ته پیغه مبه ری خوا ﴿٣﴾ ده رسیکی باشی داوه ته مسولمانان، له پێی ره خنه گرتیه وه له ئوممو عه تییه، که هه ر له خوڤا وه ک وه کیلی خوا، قسه نه که ن، چونکه به سه به ت لای خوا ی پهروه ر دگا ره وه ده توانی بلی: گو مانه که م وایه و ئومید م وایه، به لام بلی: شایه دیی ده ده م تو خوا پێزی لیگرتووی، ئه وه پێویستی به وه ده کات مروف په نه ان و نادیار (غیب) بزانی، به دلتیایش هیچ که س غه یب نازانی، بویه زانیان وه ک ئه ده بیکی به رزی ئیسلامیان داناه که مروف ده بی خو ی بپاریزی، له به چاک دانانی خه لک و خو به چاک دانان، بو به چاک دانانی خه لک و مه دح کردنیان به سه به ت لای خواوه ﴿٤﴾، ده توانی بلی: پیم وایه به و شیوه یه، به لام من به پاک و چاکی دانانیم، وه ک ته عبیری ک به عه ره بیی ده لی: (أَحْسَبُهُ كَذْلِك، وَلَا أَرْيُّ عَلَى اللَّهِ أَحَدًا)، که هه ر په نگه له و ته عبیره ی ئوممو عه تییه وه ریانگرتبی: (فَلَا أَرْيُّ أَحَدًا بَعْدَ مَا سَمِعْتُ هَذَا مِنْ رَسُولِ اللَّهِ ﴿٥﴾).

ئنجا بو به پاک و چاک دانانی خه لک به سه به ت لای خواوه نا، به سه به ت قیامه ته وه، به لکو به سه به ت ژیا نی دنیا وه، چه ند حا له تیک له و بنه مایه هه لاوێردراون:

۱- به پاک و چاک دانانی شایه‌دان، که سێک شایه‌دیی بدات له باره‌ی شتێکه‌وه، دروسته یه‌کێکی دیکه له باره‌یه‌وه بَلّی: ئاگادارم که مَرۆڤیکی راستگۆیه‌و ئه‌مینه‌و ...هتد، چونکه پێویست به‌وه ده‌کات، بناسرێ: ئایا ئه‌و که‌سه به‌ که‌لکی شایه‌دیی دێ و شایه‌دیی لێ وه‌رده‌گیرێ، یان نا؟

۲- هه‌روه‌ها گیره‌ره‌و (راوی)ه‌کان، که فهرمایشته‌کانی پێغه‌مبه‌ریان ﷺ نه‌قل کردوون، بۆیه‌ش زانایان باسیان کردوون و، زانستیکی تایبه‌تیان داناهه‌ به‌ ناوی (علم الجرح والتعديل) زانیاری بریندارکردن و به‌ چاک دانان، دروسته‌ بگوترێ: فلانکه‌س مَرۆڤیکی راستگۆیه‌ ئاواو ئاوايه، به‌لام جار جار شتی له‌ بیر چوو، ئنجا به‌پێی وه‌سفی راوییه‌کانیش، ده‌قه‌کانی سوننه‌ت له‌ پرووی پریایه‌ته‌وه، پله‌یان بۆ دانراوه، ئایا ئه‌و ده‌قه به‌ موته‌واتیر دانراوه، ئه‌گهر گیره‌ره‌وه‌کان زۆر بووبن و هه‌موویان راستگۆو متمانه‌ پێ کران بووبن، یاخود به‌ راست (صحیح) داده‌نرێ، یان به‌ چاک (حسن) داده‌نرێ، یان به‌ بێهێز (ضعیف) داده‌نرێ، یان به‌هه‌لبه‌ستراو (موضوع) داده‌نرێ؟ به‌پێی سرووشتی ده‌قه‌که‌و نێوه‌پۆکی و شێوه‌ی گیره‌ره‌وه‌کانی ده‌قه‌کانی سوننه‌ت، پله‌ به‌ندیان بۆ داده‌نرێ.

۳- هه‌روه‌ها حاله‌تێکی دیکه، بریتیه‌ له‌ ته‌زکیه‌ کردنی بابای فهرمانده‌ یاخود پێشه‌واو هوکمران، بۆ هه‌ندێک له‌ وانه‌ی به‌ ده‌وریه‌وه‌ن و کاربه‌ده‌ستان، بۆی هه‌یه‌ بَلّی: فلانکه‌س به‌ که‌لکی فلان کاره‌ دێ و، فیسارکه‌س که‌سێکی وایه، تاكو خه‌لک متمانه‌ی پێ بکه‌ن و کاره‌که‌ی بۆ برواوه‌ک خۆی بیناسن.

۴- هه‌روه‌ها کاتێک چه‌سپاندنی هه‌قیک، یاخود لابردنی ناهه‌قیک و سته‌میک، په‌کی له‌سه‌ر ئه‌وه‌ که‌وت، دروسته‌ مَرۆڤ قسه‌ی خۆی بکات و بَلّی: ئه‌و شته‌ وایه‌ یان وانیه‌، ئه‌و که‌سه‌ چاکه‌ یان خراپه‌، دروسته‌ بۆ ئه‌و مه‌به‌سته‌ش هه‌م به‌ باری چاکه‌دا باس بکری، هه‌م به‌ باری خراپه‌و که‌م و کوپرییه‌کانیدا باس بکری، بۆ ئه‌وه‌ی خه‌لک وه‌ک خۆی بیناسن.

ئەم چەند حالەتە ھەلاویڤردراون لە بنەمای: بە چاک دانان، یان زەم کردنی خەڵک، ئەگەرنا بە گشتیی دەبی مەرۆف خۆی بپاریزی لە مەدح کردن و پێدا ھەلگوتنی خەڵک، یان زەمکردن و شکاندنیان، مەگەر بەرژەوہندییەکی شەرعیی پەکی لەسەر ئەوہ کەوتبی، یان باسکردنی مافیکی خۆی کە پێویست بی لەو مەقامەدا بخریتەپروو.

لێرەدا کۆتایی بەم دەرسەمان، دینین، خوا بە لوتف و کەرەمی خۆی وامان لی بکات کە بە کردەوہ خویمان پاک و چاک بکەین، بەلام بە قسە خۆپەسند نەیین و خویمان پەسند نەکەین، خوا بە لوتف و کەرەمی خۆی وامان لی بکات، لەلای خوا چاک بین و لەلای خەڵک چاک بین، بەلام لە لای خویمان و لە دەروونی خویماندا، خویمان پی خراپ و گوناھبار بی، تاکو ئەوہ ببیتە ھاندەرمان بو زیاتر خو پاک و چاککردن و، باشتەر لە خواوہ نزیک کەوتن.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

له نازه كونه لاريه بيه من له كنه لاريه
Stay involved on social media
دې مېنم پرېر مېنم لاريه لاريه لاريه

پاڼه ياندي مېنم لاريه لاريه لاريه

archive.org/details/@alibapir

Alibapir

www.alibapir.net

English - عربي - كوردی

پاڼه ياندي مېنم لاريه لاريه لاريه

علي بابېر/Alibapir

علي بابېر/Alibapir

كه تېرې
پاڼه ياندي مېنم لاريه لاريه لاريه

پاڼه ياندي مېنم لاريه لاريه لاريه

پێناسە ی ئەم دەرسە

ئەم دەرسەمان لە سی (۳۰) ئایەتی کوۆتایی سوورەتی (النجم)، پێک دێ، ئایەتەکانی: (۳۱ - ۶۲)، کە تەوهری سەرەکیان باسی جوۆرە کەسیکی تایبەتە، یان کەسیکی دیاریکراو، کە پشتی کردۆتە خواو بەرنامەکە ی و، دوای بەخشیینی کەم، وازیپێناوە و هەستاوە! خوا ی دادگەریش سەرزنەشتی دەکات و، بە سەر کۆنە کردنەو دەفەرموێ: ئایا ئەو کەسە نادیار دەزانێ؟ یان ئایا بەو راستییانە هەوایی پێ نەدراوە، کە لە لاپەرەکانی مووسا و ئیبراھیم (عَلَيْهِمَا الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) دان؟ کە سەرچەم دوازدە راستیین و بریتین لە:

- ۱- کەس گوناھێ کەس هەلناگری.
- ۲- مروۆف جگە لە کوۆشی خوێ، خواوەنی هیچ شتێک نیە، واتە: وەک ماف و خواوەنداریتی تەنیا خواوەنی بەرھەم و کوۆشی خوێەتی.
- ۳- مروۆف کوۆشەکە دەبینێتەو، واتە: بەرھەمەکە دەبینێتەو، چاک، یان خراپ، بێ.
- ۴- مروۆف پاداشتی ھەرە تەواوی دەدرێتەو، ئەگەر چاکە ی کردبێ.
- ۵- کوۆتایی کارەکان بو لای خوا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ**.
- ۶- خوا مروۆفی پێگەناندووە گریانداوە، واتە: خوا ھەردووکی سیفەتی پێکەنین و گریانێ لە مروۆفدا داناون و تایبەتیشن بە مروۆفەو.
- ۷- تەنیا خوا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** دەژیەنێ و دەمرینێ.
- ۸- بەس خوا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** نیرو مێ، جووت، دروست دەکات.
- ۹- تەنیا خواش **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** جاریکی دیکە دروستیان دەکاتەو، واتە: دوای مردنیان، ژانیان بو دەگیرێتەو.

۱۰- تەنیا خوا خەلک دەولەمەندو خواوەندار دەکات، واتە: کەسێک خوا بیهوێ دەولەمەندی دەکات و، دەیکاتە خواوەنی کەل و پەل و شەمەک و سەرۆت و سامان.

۱۱- خوا خۆی خواوەن و سەرپەرشتیاری ئەستێرە گەلاوێژە (شەعری) بە عەرەبیی.

۱۲- هەرۆهەا خوا هەر کام لە گەلەکانی عادی ئەموودو گەلی نووح و گەلی لووطی سزا داو.

ئەمانە ئەو دوازدە راستییەن، کە لە لاپەرەکانی مووسا و ئیبراھیمیشدا هاتوون و، مەرج نیە تەنیا ئەو دوازدە راستییەشیان تێدا هاتبن، وەک دواوی باسی دەکەین.

لە کۆتاییشدا خوا بە پرسیار کردنی نکوولییەکەرەوانەو پوو دەکاتە مەروڤ، کە بە کام لە چاکەکانی خواو، لە بارە ی کام لە چاکەکانی خواوە، مشتومڕ دەکە ی و نایسەمێنی؟ دوایش خوا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** رایدەگەیهێنێ کە ئەم قورئانە، یان پیغەمبەریش **ﷺ** هەر لە شیوەی وریا کەرەوێکانی پیشووییە، واتە: عادی خوا وابوو کە وریاکەرەوێ ترسێنەر بۆ مەروڤەکان بنێرێ، لە دوو تووێی پەيامەکانیداو، لە رێی پیغەمبەرەکانیەو (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام)، ئنجا باسی نزیکی کەوتنەوێ قیامەت دەکات و، بە نکوولییکردنەو دەپرسێ: ئایا ئەم قسەیهتان پێ سەیرهو پێدەکەن و ناگڕین، لە حالیکدا کە بێئاگان؟! دواجار پێیان دەفەرموێ: کڕنووش بۆ خوا بەرن و بیپەرستن، ئەگەر دەتانهوێ لەو نەهامەتییهی لە پوژی دوایدا چاوهرێتان دەکات، دەرەزبن.

رێکەڵاندنی مەکتەبی ماموستا عەلی بابیر

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

www.alibapir.net

گوێزی - عربي - English

AliBapir مەکتەبی ماموستا عەلی بابیر

رێکەڵاندنی مەکتەبی ماموستا عەلی بابیر

﴿ أَفَرَأَيْتَ الَّذِي تَوَلَّى ۖ (۳۲) وَأَعْطَى قَلِيلًا وَأَكْدَى ۚ (۳۳) أَعِنْدَهُ عِلْمُ الْغَيْبِ فَهُوَ يَرَى ۚ (۳۴) أَمْ لَمْ يُبْتَأْ بِمَا فِي صُحُفِ مُوسَى ۖ (۳۵) وَإِبْرَاهِيمَ الَّذِي وَفَّى ۚ (۳۶) أَلَا نَزَرُ وَأَزْرَهُ ۖ وَزُرْ أَخْرَى ۚ (۳۷) وَأَنْ لَّيْسَ لِلْإِنْسَانِ إِلَّا مَا سَعَى ۚ (۳۸) وَأَنْ سَعِيهِ سَوْفَ يُرَى ۚ (۳۹) ثُمَّ يُجْزَاهُ الْجَزَاءُ الْأَوَّلَى ۚ (۴۰) وَأَنْ إِلَىٰ رَبِّكَ الْمُنْتَهَى ۚ (۴۱) وَأَنَّهُ هُوَ أَضْحَكَ وَأَبْكَى ۚ (۴۲) وَأَنَّهُ هُوَ أَمَاتَ وَأَحْيَا ۚ (۴۳) وَأَنَّهُ خَلَقَ الزَّوْجَيْنِ الذَّكَرَ وَالْأُنثَىٰ ۚ (۴۴) مِنْ نُطْفَةٍ إِذَا تُمْنَىٰ ۚ (۴۵) وَأَنْ عَلَيْهِ النَّشْأَةُ الْأُخْرَىٰ ۚ (۴۶) وَأَنَّهُ هُوَ أَغْنَىٰ وَأَقْنَىٰ ۚ (۴۷) وَأَنَّهُ هُوَ رَبُّ الشَّعَرَىٰ ۚ (۴۸) وَأَنَّهُ أَهْلَكَ عَادًا الْأُولَىٰ ۚ (۴۹) وَنُوحًا إِذْ أَبَقَىٰ ۚ (۵۰) وَقَوْمَ نُوحٍ مِّن قَبْلُ إِنَّهُمْ كَانُوا هُمْ أَظْلَمَ وَأَطَىٰ ۚ (۵۱) وَالْمُؤْتَفِكَةَ أَهْوَىٰ ۚ (۵۲) فَغَشَّيْنَاهَا مَا غَشَىٰ ۚ (۵۳) فَيَا أَيُّهَا الْعَالَمِينَ إِنَّا أَنزَلْنَاهُ هَذَا نَذِيرٌ مِّنَ النَّذِرِ الْأُولَىٰ ۚ (۵۴) أَرَأَيْتَ الْآزِفَةَ ۚ (۵۵) لَيْسَ لَهَا مِنْ دُونِ اللَّهِ كَاشِفَةٌ ۚ (۵۶) أَفَمِنْ هَذَا الْحَدِيثِ تَعْجَبُونَ ۚ (۵۷) وَتَضْحَكُونَ وَلَا تَبْكُونَ ۚ (۵۸) وَأَنْتُمْ سَمِيدُونَ ۚ (۵۹) فَاسْجُدُوا لِلَّهِ وَاعْبُدُوا ۚ (۶۰) ﴾

مانای دهقاودهقی ئایهتەکان

{ئایا ئەو کەسەت دی، کە (دوای بە ڕێی راست ئاشنا بوون)، پشتی هەڵکرد! (۳۵) کەمێکی بەخشی و چەقی (چرووکی کرد) (۳۶) ئایا زانیاریی پەنھانی لەلایە، بۆیە ئەو (کاروباری خوا) دەبینی! (۳۷) یان ئایا لە بارە ی ئەو (پراستییان) هەو هەوالی پێنەدراوە کە لەلایە پەکانی مووسادایە (۳۸) هەروەها لە (لایە پەکانی) ئیبراھیمدا، ئەو کەسە ی بە تەواوی ئەرکی خۆی ئەنجام دا! (۳۹) کە (هیچ کەسی) گوناھبار، گوناھ ی کەسی دیکە هەڵناگری؟ (۴۰) هەروەها کە مەوۆ تەنیا (بەرھەمی) کۆشش و تەقەلای خۆی دەبێتە هی وی؟ (۴۱) هەروەها کە لەمەودوا (بەرھەم و پاداشتی) کۆششە کە ی دەبینی؟ (۴۲) ئنجا پاداشتی هەرە تەواوی دەدرێتەو (۴۳) هەروەها کە کۆتایی (هەموو شتێک) بەرەو لای پەرەردگارتە (۴۴) هەروەها کە بەس ئەو (خوا) پێدەکەنینی و دەگریەنی (۴۵)

ههروهها که بهس ئهو (خوا) دهمرینئ و دهژیهنئ ٤٦ ههروهها (ئهو) جووتی
 نیرو می دروستکردوون ٤٧ له نوتفهیهک کاتییک دهپرژینئ (بو نیو مندالدان)
 ٤٨ ههروهها که ئهو (خوا) دروستکردنهوهی کۆتایی لهسهره، ههروهها که
 تهنیا ئهو خهلکی دهولهمنهذکردهوه خواهندارکردوه ٤٩ ههروهها که تهنیا ئهو
 (خوا) پهروهردگاری (ئهستیره) گهلایژه ٥٠ ههروهها که ئهو (خوا) گهلی
 عادی یهکهمی فهوتاند ٥١ وپرای گهلی تهموود، ئنجا هیچی لئ نههیشتن
 ٥٢ گهلی نووحیشی بهر لهوه (فهوتاند) به دلنایی ئهوان ستهمکارترو،
 یاخیتریش بوون (له گهلانی پیشوویان) ٥٣ (ئاوهدانیه) ههگپراوهکشی (پاش
 بهرزکردنهوه) بهردایهوه خوار ٥٤ ئیدی دایپۆشی ئهوهی دایپۆشی (لهبهرده
 پئ بهردبارانکراوهکان) ٥٥ ئنجا ئایا له بارهی کام له چاکهکانی پهروهردگارتوه
 له دوودلی دای؟ ٥٦ ئهمنه ترسینهرو وریاکهروهیه که له (جۆری) ترسینهرو
 هۆشیارکهروهه پیشووهکان ٥٧ (قیامهتی) نیزیک وهنیزیک کهوت ٥٨ بیجگه له
 خوا هیچ لابهرو دوورخهروهیه کی نه ٥٩ ئایا سهرتان لهم قسهیه سوپردهمینئ
 (ئهی بیپروایهکان)؟ ٦٠ ههروهها پیدهکهنن و ناگرین؟ ٦٠ له حالیکدا که
 خافلاوو بئ ئاگان؟ ٦١ دهجا (ئهگهر به تهمای سهرفرازیین) کپنووش بو خوا
 بهرن و بیپهستن ٦٢.

پاڤاندي مهكتهبي ماموستا علي بابير

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

www.alibapir.net

English - عربي - كوردی

علي بابير/ AliBapir

علي بابير/ AliBapir

پاڤاندي مهكتهبي ماموستا علي بابير

شیکردنه وهی هه ندی له وشه کان

(وَأَكْدَى): دوا یی چه قی (الْكُدْيَةُ: صَلَابَةٌ تَكُونُ فِي الْأَرْضِ، يُقَالُ: حَفَرَ فَأَكْدَى، وَصَلَ إِلَى الْكُدْيَةِ، وَاسْتَعِيرَ ذَلِكَ لِلطَّالِبِ الْمُخْفِقِ وَالْمُعْطَى الْمُقِلَّ)، (كُدْيَةُ): به شوینیکی چه قهن، یا خود به ردیک، شاخیک، ده گوتری له زه ویداو به زه حمهت هه لده قهنری، ده گوتری: (حَفَرَ فَأَكْدَى)، زه وی هه لقهنه، دوا یی گه یشته چه قهن (كُدْيَةُ)، واته: زه وییه کی ره قهنی زور سهخت، یا خود: پارچه شاخیک، به ردیک، ئەمه خواز راوه ته وه بو که سیک که به دوا ی شتیکدا ده چی، به لام سه رکه وتوو نابی، ههروه ها بو که سیک که ده به خشی، به لام دوا یی ده ست ده گریته وه، یا خود که م ده به خشی.

(صُحُفٌ): (جَمْعُ صَحِيفَةٍ: الْمَبْسُوطُ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ، مَا يُكْتَبُ عَلَيْهَا، وَالْجَمْعُ صُحُفٌ، وَصَحَائِفٌ)، (صُحُفٌ) و (صَحَائِفٌ) کوی (صَحِيفَةٌ)ن، ئەو یش هه ر شتیکه پا خرا بی، پا ن کرابی، به لام لی ره دا مه به ست پیی ئەوه یه که له سه ری ده نووسری، به کوردیی ده گوتری: په ر، لاپه ر، په راو، ده فته ر.

(وَقَى): (أَيُّ أَوْقَى: مَمَّ الْعَهْدَ، وَقَى: بَدَّلَ الْمَجْهُودَ فِي جَمِيعِ مَا طُلِبَ بِهِ)، (وَقَى): په یمانه که ی برده سه ر، یا خود کاره که ی به ته وایی ئەنجامدا، ده گوتری: (وَقَى)، هه رچی لی داوا کراوه، توانای خو ی تیدا به کاره ینا.

(وَاِزْرَةٌ): (أَيُّ نَفْسٍ وَازِرَةٌ)، نه فسیکی گونا هکار (نَفْسٌ آتَمَةٌ، لِأَنَّ الْإِثْمَ حِمْلٌ ثَقِيلٌ)، له به ر ئەوه ی گونا ه باریکی گرانه، کۆلیکی قورسه بو خاوه نه که ی.

(سَعَى): (السَّعْيُ: الْمَشْيُ السَّرِيعُ، وَهُوَ دُونَ الْعَدْوِ، وَيُسْتَعْمَلُ لِلْجِدِّ فِي الْأَمْرِ خَيْرًا كَانْ، أَوْ شَرًّا)، (سَعَى): رۆشتنیکی خیرا به لام نه گاته ئەندازه ی پا کردن و غاردان، به کاریش ده هیتری بو سووربوون له سه ر کاریک، چاک بی، پا ن خراب.

(الْجَزَاءُ الْأَوْفَى): (الْجَزَاءُ الْأَكْمَل)، پاداشتی هه‌ره چاک، (الْوَفَى: الَّذِي بَلَغَ التَّمَام)،
(وافی) ئەوهی گەشتۆته کۆتایی و حالەتی ته‌واوی خوێ.

(الْمُنْهَى): (مُنْتَهَى): چاوگی میمییه، ﴿وَأَنَّ إِلَىٰ رَبِّكَ الْمُنْهَى﴾، واته:
په‌روه‌ردگارت کۆتایی هه‌موو دروستکراوه‌کان و شوینی بۆلا گه‌رانه‌وه‌یانه،
(مُنْتَهَى)، یانی: کۆتایی هه‌موو کاروباره‌کان.

(تَمَنَّى): (أَي: تُقَدِّفُ وَتُصَبُّ وَتُنْزَلُ)، (مُنْتَى): به مانای ده‌رژینری و داده‌به‌زینری
و ده‌خړیته نیو، له به‌رزیه‌وه ده‌خړیته نیو نزمیی، (مُنْتَى: تُقَدَّرُ بِالْعِزَّةِ الْإِلَهِیَّةِ
مَا لَمْ يَكُنْ مِنْهُ)، به هوێ عیززه‌تی خواوه، ئەو نوتفه‌یه شتیکی تیدا داده‌نری
که تیدا نه‌بووه، که بریتیه له‌وه مروڤیکی پر به کراسی، له‌و نوتفه به‌چووکه
په‌یداده‌بی به ده‌سته‌ل‌اتی بی سنووری خوا.

(النَّشْأَةُ): (النَّشْأُ وَالنَّشْأَةُ: إِحْدَاثُ الشَّيْءِ وَتَرْبِيَّتُهُ)، (نَشَأَ وَنَشَأَةً)، بریتیه له
په‌یداکردنی شتیکی و په‌روه‌رده‌کردنی و به‌خێوکردنی و پی‌گه‌یاندنی.

(وَأَفْنَى): (أَعْطَى مَا فِيهِ الْقِنْيَةُ: وَهُوَ الْمَالُ الْمُدَّخَرُ، وَقِيلَ: أَفْنَى: أَرْضَى)، (أَفْنَى)، واته:
شتیکی به‌خشی سامانی پاشه‌کهوت کراوی تیدابی، (قنیه) مالی پاشه‌کهوتکراو،
هه‌ندیکیش گوتوو‌یانه: (أَفْنَى)، یانی: (أَرْضَى)، خوا به‌خشی به‌و که‌سه، تا‌کو رازی
بوو.

(الشَّعْرَى): (الشَّعْرَى: نَجْمٌ، وَتَخْصِيصُهُ فِي قَوْلِهِ: ﴿وَأَنَّهُ هُوَ رَبُّ الشَّعْرَى﴾، لِكُونِهَا
مَعْبُودَةً لِّقَوْمٍ)، (شَعْرَى): ئەستیره‌یه که به‌کوردیی گه‌لاوێژی پی ده‌لین، له
هاویناندا که ئەستیره‌ی گه‌لاوێژ هه‌ل‌دی، دنیا به‌ره‌و فینکی ده‌چی، ده‌گوتری:
گه‌لاوێژ ئەنگوتوه، که ئەستیره‌ی گه‌لاوێژ ده‌رده‌که‌وێ، س‌ال له‌گه‌رمیی
هاوینه‌وه به‌ره‌و فینکی پاییز ده‌چی، لیره که به‌تایه‌ت باسکراوه: ﴿وَأَنَّهُ
هُوَ رَبُّ الشَّعْرَى﴾، بی‌گومان ته‌نیا خوا په‌روه‌ردگاری (شَعْرَى)یه، له‌به‌ر ئەوه‌ی
که‌سانیک په‌رستوو‌یانه‌و، له‌به‌ر کۆمه‌لێک تایبه‌تمه‌ندی که دوا‌یی باسیان

دەكەین، كۆمەلێك تاییه تهنه نیدی له ئەستیره گهلایژدا هەن، جیای دەكەنوه له ئەستیره كانی دیکه.

(وَالْمُؤْتَفِكَةَ): (الْقَرْيَةُ الْمُؤْتَفِكَةُ)، ئاوه دانیه هه لگێردراوه كه، (الإفك): كُلَّ مَضْرُوفٍ عَنِ وَجْهِهِ الَّذِي يَحِقُّ أَنْ يَكُونَ عَلَيْهِ، (إفك): بریتیه له هه ر شتیک كه لهو پرووه راسته ی پووسته له سه ری بئ، لادری، درۆ بویه پئی ده گوتری: (إفك) له بهر ئەوه ی پێچه وانه ی راستیه، (المؤتفكة): المنقلبة، واته: هه لگێردراوه، (مؤتفكة)، ئاوه لئاوی وه صفراویکی قرتیندراوه: (الْقَرْيَةُ الْمُؤْتَفِكَةُ)، یان: (المدينة المؤتفكة)، شاره هه لگێردراوه كه، ئاوه دانیه هه لگێردراوه كه.

(أَهْوَى): (أَيَّ أَسْقَطَ: رَفَعَهُ فِي الْهَوَاءِ وَأَسْقَطَهُ)، به ریدایه وه، به رزی کرده وه بو سه ری و، دوا یی به ریدایه وه.

(ءَالَاءَ): (وَاحِدُهَا: أَلًا وَإِلَى)، (ءَالَاءَ)، به (أَلًا)، و به (إِلَى)، كۆده کریته وه، وهك (أَنَا وَإِنِّي لِوَاحِدِ الْأَنْاءِ)، (أَنْاءَ)، كاته كان، تاکی (أَنْاءَ)، بریتیه له (أَنَا وَإِنِّي)، هه م به سه ری هه مزه كه، هه م به ژیری، به هه مان شیوه: (ءَالَاءَ) یش، تاكه كه ی بریتیه له (أَلًا وَإِلَى)، واته: یهك نیعمه ت، ئەوی دیکه ش، یانی: یهك کات.

(تَمَارَى): (الْمِرْيَةُ: التَّرَدُّدُ فِي الْأَمْرِ، وَهُوَ أَخْصُ مِنَ الشَّكِّ)، (مِرْيَةٍ): بریتیه له دل له دلدان له کاریکدا كه تاییه تتره له دوو دلی، هه روه ها (المماراة): الْمُحَاجَّةُ فِيمَا فِيهِ مِرْيَةٌ، (مماراة) بریتیه له مشتومر کردن له باره ی شتیکه وه دوو دلی تیدا هه بئ، بویه (تَمَارَى)، هه ندیکیان به مانای: (تَشَاكُتٌ)، هیناویانه، واته: له باره ی کام له چاکه کانی په روه رگارتیه وه له دوو دلی دای؟

(الْأَرْفَةُ): (أَرْفَتِ الْأَرْفَةُ)، یانی: (دَنَتِ الْقِيَامَةُ)، (أَرْفَةُ)، یه کیکه له ناوه کانی قیامه ت، واته: پرووداوه نزیکه كه، (أَرْفَةُ) ش، وه صفی وه صفراویکی قرتیندراوه، یانی: (الْحَادِثَةُ الْأَرْفَةُ)، یان (الْوَاقِعَةُ الْأَرْفَةُ)، ئەو پرووداوه، ئەو کاره ساته نزیکه، (أَرْفَتِ الْأَرْفَةُ) وه نزیك كهوت پرووداوه نزیکه كه، كه مه به ست پئی پوژی دوا ییه

به گشتی، یان قوئاغی یه که میه تی که ئاخیر زه مانه، یان قوئاغی دووهمیه تی که قیامهت و زیندوو کرانه وه و هه لسیترانه وهی مروّقه کانه.

(كَاشَفَةُ): (كَشَفْتُ الثُّوبَ عَنِ الْوَجْهِ وَغَيْرِهِ)، واته: پوڤا که کهم له سه ر ده م و چاوو جگه له ویش لادا. (وَيُقَالُ: كَشَفَ غَمَّهُ)، خه مه که ی لابرده، (وَاسْتَعِيرَ لِلْإِزَالَةِ)، لیره دا وشه ی (كَاشَفَةُ)، خوازراوه ته وه بو لابرده، که واته: ﴿لَيْسَ لَهَا مِنْ دُونِ اللَّهِ كَاشِفَةٌ﴾، جگه له خوا هیچ که سیکی توانای لادان و لابرده و دوور خستنه وهی نیه.

(سَمِدُونُ): (سَمَدٌ: عَلَى وَرَقَعِ رَأْسِهِ، وَنَضَبَ صَدْرَهُ، سَمَدٌ لَهَا وَسَمَدٌ عَنْهُ، سَمَدٌ: أَي لَهَا وَسَمَدٌ عَنْهُ: أَي لَهَا عَنْهُ: غَقْلَ وَسَهَا، سَمَدُهُ: أَلْهَاهُ)، وشه ی (سَامِدُونُ)، مانا لیکده ره وانی وشه کانی قورئان به: (لَاهُونُ) و (سَاهُونُ)، لیکیان داوه ته وه، (لَاهُونُ)، خافلاوان، (سَاهُونُ)، بیئاگیان، جگه له و دوو واتایه، (سَمَدٌ) به مانای (عَلَى)، به رز بووه و، سه ری به رز کرده وه و، سینگ ی هینایه پێش، سینگ ی ده رپه پێاند، هاتوه، (سَمَدٌ)، بیئاگا بوو، (سَمَدٌ عَنْهُ)، لێ بیئاگا بوو، (غَقْلَ وَسَهَا)، ده گوتری: (سَمَدُهُ: أَلْهَاهُ)، خافلاندى و بیئاگای کرد.

هۆی هاتنه خواره وهی ئایه ته کان

ئهم ئایه تانه، یان باسی که سیکی دیارییکراو ده که ن، که له تهفسیره کاندای ناویان هیناوه و دوایی باسی ده که یین، یاخود باسی جوړه که سیکی تاییهت ده کات، (الطبري) له تهفسیره که ی خو ی دا^(١)، ده لی:

﴿وَذَكَرَ أَنَّ هَذِهِ الْآيَةَ: ﴿أَفَرَأَيْتَ الَّذِي تَوَلَّى ۖ (٣٣) وَأَعْطَى قَلِيلًا وَأَكْدَى ۖ (٣٤)﴾ نَزَلَتْ فِي الْوَلِيدِ بْنِ الْمُغِيرَةِ مِنْ أَجْلِ أَنَّهُ عَاتَبَهُ بَعْضُ الْمُشْرِكِينَ، وَكَانَ قَدْ اتَّبَعَ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ

عَلَىٰ دِينِهِ، فَضَمِنَ لَهُ الَّذِي عَاتَبَهُ إِنَّهُ هُوَ أَعْطَاهُ شَيْئًا مِنْ مَالِهِ، وَرَجَعَ إِلَىٰ شَرِكِهِ أَنْ يَتَحَمَّلَ عَنْهُ عَذَابَ الْآخِرَةِ، فَفَعَلَ، فَأَعْطَىٰ الَّذِي عَاتَبَهُ عَلَىٰ ذَلِكَ بَعْضَ مَا كَانَ ضَمِنَ لَهُ، ثُمَّ بَخِلَ عَلَيْهِ وَمَنَعَهُ مِمَّا ضَمِنَ لَهُ،

(الطبري) په حمهتی خوی لی بئ، ده لی: باسکراوه که ئەم ئایه ته: ﴿أَفَرَأَيْتَ الَّذِي تَوَلَّى ۖ ۝۳۳ وَأَعْطَىٰ قَلِيلًا وَأَكْدَىٰ ۖ﴾ له باره ی وه لیدی کوږی موغیره وه هاتوته خوار، له بهر نه وه ی هه نديک له هاوبه ش بو خوا دانهره کان سه رکونه یان کرد، چونکه شوین پیغه مبهري خوا که وتبوو، شوین ئایین و بهرنامه که ی که وتبوو، بابای سه رکونه که ری گوئی: من ئوبالت بو ده کیشم، (گره نتييت ده ده مئ)، نه گهر نه ندازه یه ک له مال و سامانی خوتم بده یه، به لام بگه رپیه وه بو بته رستی و هاوبه ش بو خوا دانان، من سزاو ئازاری روژی دوايیت بو ته حه ممول ده که م {نه گهر هه بوو، با من له جیاتی تو سزا بدریم} وه لیدی کوږی موغیره ش وایکرد، ئنجا نه ندازه یه ک له مال و سامانه ی که به لینی دابوو، (به بابای سه رکونه که ر) پییدا، به لام دوايی چرووکی کردو ته وای مافه که ی نه دایه، {که به لینی پیدابوو، نه گهر نه و سزای قیامه تی له کوڵ بکاته وه، نه ویش هه ندي مال و سامانی بداتی، وه ک به لا گیره وه}.

هه روه ها ئیمه دوو ږیوايه تی دیکه شی لی دینین:

۱- {عَنْ مُجَاهِدٍ فِي قَوْلِهِ: ﴿وَأَكْدَىٰ﴾ قَالَ: الْوَلِيدُ بْنُ الْمُخْبِرَةِ أَعْطَىٰ قَلِيلًا ثُمَّ أَكْدَىٰ} (أخرجه: الطبري: ۳۲۶۷۶، مرسلًا)، واته: له موجه یده وه هاتوه له باره ی فهرمايشتی خواوه که ده فهرموی: ﴿وَأَكْدَىٰ﴾ گوتوو یه تی: وه لیدی کوږی موغیره هه نديک له مالی خو ی دا {به و که سه ی که گره نتيي سزادرانی قیامه تی بو کرد بوو، که له جیاتی نه و سزا بدری} دوايی چه قی {و نه ندازه که که به لینی پیدابوو بو ته و نه کرد}.

۲- {قَالَ ابْنُ زَيْدٍ، فِي قَوْلِهِ: ﴿أَفَرَأَيْتَ الَّذِي تَوَلَّى ۖ ۝۳۳﴾، إِلَى قَوْلِهِ: ﴿أَعِنْدَهُ عِلْمُ الْغَيْبِ فَهُوَ بِرَىٰ ۖ ۝۳۵﴾، قَالَ: هَذَا رَجُلٌ أَسْلَمَ، فَلَقِيَهُ بَعْضُ مَنْ يُعِيرُهُ، فَقَالَ: أَتَرَكْتَ دِينَ الْأَشْيَاحِ

وَصَلَّيْتَهُمْ، وَزَعَمْتَ أَنَّهُمْ فِي النَّارِ، كَانَ يَنْبَغِي لَكَ أَنْ تَنْصُرَهُمْ، فَكَيْفَ يُفْعَلُ بِآبَائِكَ؟ فَقَالَ:
إِنِّي خَشِيتُ عَذَابَ اللَّهِ، فَقَالَ: أَعْطِنِي شَيْئًا، وَأَنَا أَحْمِلُ كُلَّ عَذَابٍ كَانَ عَلَيْكَ عَنْكَ، فَأَعْطَاهُ
شَيْئًا، فَقَالَ زِدْنِي، فَتَعَاسَرَ حَتَّى أَعْطَاهُ شَيْئًا، وَكَتَبَ لَهُ كِتَابًا، وَأَشْهَدَ لَهُ، فَذَلِكَ قَوْلُ اللَّهِ:
﴿أَفْرَأَيْتَ الَّذِي تَوَلَّى ۖ ﴿٣٣﴾ وَأَعْطَى قَلِيلًا وَأَكْدَى ۖ ﴿٣٤﴾﴾، عَاسَرَهُ: ﴿أَعْنَدَهُ، عِلْمُ الْغَيْبِ فَهُوَ يَرَى ۖ ﴿٣٥﴾﴾، نَزَلَتْ فِيهِ هَذِهِ الْآيَةُ، (اخرجه: الطبري: ۳۲۶۷۷، وإسناده مرسل، الإستيعاب في
بيان الأسباب: ج ۳، ص ۲۹۹، قلنا: وسنده ضعیف جدًا لِضَعْفِ عبد الرحمن و إعضاله).

واته: ئینو زهید (که یه کیکه له زانایانی جیلی شوینکه وتووای هاوه لآن
خوا له هه موویان رازی بی)، له باره ی قسه ی خوای بهرز هوه، که ده فه رموی:
﴿أَفْرَأَيْتَ الَّذِي تَوَلَّى ۖ ﴿٣٣﴾﴾، تا کو ده گاته ئه و شوینه ی ده فه رموی: ﴿أَعْنَدَهُ، عِلْمُ
الْغَيْبِ فَهُوَ يَرَى ۖ ﴿٣٥﴾﴾، گو توویه تی: له باره ی که سیکه وه هاته خوار، که مسولمان
بوو بوو، ئنجا هه ندیک له وانه ی ره خنه ی لی ده گرن و سه رکۆنه ی ده که ن، پیی
گه یشتن، یه کیکیان پیی گوت: ئایا ئایینی پیاوه به ته مه نه کانت واز لی هی ناوه و،
به گومرات داناون و، پیت وایه ئه وان له نیو ئاگردان؟ له سه ر تو پپو یست
بوو، ئه وان سه ربخه ی و پشتیان بگری، چۆن به و شیویه له گه ل باب و باپیراندا
مامه له ده کری؟ ئه ویش وه لأمی دایه وه و گو تی: له سزاو ئازاری خوا تر سام،
بابای سه رکۆنه که ر پیی گوت: ئه گه ر شتیک له مال و سامانت بده یه من، هه ر
سزایه ک له سه ر تو بی، له قیامه تدا هه لیده گرم، ئه ویش ئه ندازه یه ک له مال و
سامانی خو ی دایه، ئنجا داوای زیاده ی لی کرد، به لأم تیکگیران، هه تا هه ندیکی
دیکه ی دایه، دوا یی نووسراو یکی بو نووسی و شایه دیشی بو گرت، که له
روژی دوا ییدا ئه و سزاو ئازاره ی ده خریده سه ر ئه و که سه هه لیگیرا وه ته وه له
ئیسلام} ئه و ته حه ممولی بکات و له جیاتی وی سزا بدری {له به رانه ر ئه و
مال و سامانه دا} ئه وه یه قسه ی خوای بهرز که ده فه رموی: ﴿أَفْرَأَيْتَ الَّذِي
تَوَلَّى ۖ ﴿٣٣﴾ وَأَعْطَى قَلِيلًا وَأَكْدَى ۖ ﴿٣٤﴾﴾، ئایا ئه و که سه ت بی نی که پشتی هه لکردو
ئه ندازه یه ک مال و سامانی به خشی، دوا یی چه قیی و چیدی که ی نه به خشی،

(أُكْدَى: عَاسِرَه)، واتە: لە گەڵی کەوتە مشتومر، ﴿أَعْنَدَهُ عِلْمُ الْغَيْبِ فَهُوَ رَئِيٌّ﴾^(٣٥)، ئایا زانیاری پەنھانی لە لایەو دەبینی؟! {کە کەسیکی دیکە بۆی هەیە، لە جیاتی وی سزا بدری و کۆلی کوفر و شیرک و تاوانی وی هەڵبگری؟!} لەو بارەو هەم ئایەتە موبارە کە هاتە خوار.

هەڵبەتە هەردوو ک نووسەری (الإستيعاب في بيان الأسباب)، دەلێن: سەنەدە کە ی زۆر بێهێزە، لەبەر عەبدو پرەحمان، کە فەرموودە کە ی (إعضال) ی تیدا هەبوو، (إعضال) یش زاراوەیە کە لە زاراوە کانی فەرموودە ناسان^(١)، بەلام مادام ئەو دەقە (الطبري) هیناویەتی و زۆربە ی تەفسیرەکان ئەو بەسەر هاتەیان هیناوە، کە دواتریش ئیمە جاریکی دیکە قسە ی لە بارەو دەکەینەو، بۆیە ئیمەش هینامان و، جاری واش هەیە، یەکیک لە زانیان و شارەزایی فەرموودە دەلی: ئەو دەقەم پی بێهێزە لە پرووی سەنەدەو، بەلام زانیانی دیکە بە بەهیزی دادەنێن.

جاری واش هەیە زانیە ک لە قۆناغیکی تەمەنیدا، دەقیکی پی بێهێزەو لە قۆناغیکی دیکەدا، دەلی: پەشیمان بوومەو لەو کە بە بێهێزم داناو، یاخود بە پیچەوانەو: دەقیکی بە بەهیز داناو، لە پرووی سەنەدەو، دوایی لە قۆناغیکی دیکەدا، زیاتر لی دەکۆلێتەو دەلی: بەهەلەدا چوو بووم، ئەو دەقە بەهیز نیەو بێهێزە، وە ک (ناصرالدين الألباني) پەحمەتی خوی لی بی، فەرموودە ناسی ناوداری سەدە ی بیستی زایینی، ئەو حالەتە ی بوو و دوو بەرگ کتیب دانراون لە بارە ی چاو پێداگیرانەو کانی ئەلبانییەو، بە هەلۆیستی خو ی دا لە بارە ی هەندیک لە دەقە کانی سوننەتەو، کە بە بێهیزی داناون، دوایی لیان پەشیمان بۆتەو گوتوویەتی: بەهیزن، یاخود بە بەهیزی داناون و، دوایی گوتوویەتی: بێهیزن، ئەو هەش شتیکی ئاساییە، گرنگ ئەو یە ئەو پریوایە تانە لە زۆربە ی تەفسیرەکاندا هاتوون، ئیمەش وە ک بەرچاو پروونی هینامان.

(١) ئەو فەرموودە یە کە دوو لە گیرە رەو کەن (رواة) ی بە دوای یە ک دا کەوتن و دیار نەبن، لە هەر شوێنیکی زنجیرە کەدا بی.

مانای گشتیی ئایە تەکان

خو **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** لەم سی (۳۰) ئایە تەهی کۆتایی سوورەتی (النجم) دا، ئایە تەکانی: (۳۳) - (۶۲)، کە وەک گوتمان: ئەم سوورەتی (النجم) هەمووی، جگە لە ئایە تەکانی سەرەتای کە باسی چۆنیەتی سروشکردنی خوا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** بۆ پیغەمبەری خاتەم **ﷺ** لە پێی جیبریلەو، ئەو کە پیغەمبەری خوا **ﷺ** جیبریلی بینیوە، جارێک لەسەر زەوی و، جارێک لە ئاسمان، لە لای درەختی کۆتایی، کە بەهەشتی سرەوتگای پروادارانیشی لێیە، جگە لەو بابەتە، ئەوێ دیکە هەمووی باسی هەلۆهاندنەوێ بیرۆکەیی بپەرستییە، بە تایبەت پەرستنی هەر سی بتی سەرەکی: (لات) و، (عُزَّى) و، (مَنَا) و، بە مێینە و کچی خوا دانانیان، لە دواي ئایەتی ژمارە (۱۸) و، لە ئایەتی (۱۹) و، تاکو کۆتایی، ئەو سوورگە سەرەکییە کە تی.

ئنجای لێردا خوا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** دواي ئەوێ بە گشتیی لە بارەیی هاوبەش بۆ خوا دانەرانی و بیرۆکەیی پووچی هاوبەش بۆ خوا دانان و پەرستنی جگە لە خواوە، فەرماشتی کرد، وەک نموونەیک لە بارەیی کەسیکی تایبەت و دیارییکراو، یاخود جوړە کەسیک، کە وەک دوايی لە مەسەلە گرنگەکانیشدا باسی دەکەین، هەندیک لە زانایان گوتووین: لێردا خوا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** لە بارەیی جوړە کەسیکەو قسە دەکات، نە کەسیکی دیارییکراو، بە لکو جوړە کەسیک، یانی: ئەو جوړە کەسانەش هەن، کە بەو شیوێ مەلە دەکەن و، هەردوو واتایەکانیش هەر گونجاو، هەرچەندە زیاتر وا پێدەچێ مەبەست پێی کەسیکی دیارییکراو بێ، کە لە هۆی هاتنە خوارەو کەشدا باسمان کرد، بە لām بێگومان چەمک و واتایە کە گشتگیرەو، تایبەت نیە بە کەسیکی دیارییکراو و لە سەری قۆرخ نەکراو.

خو دەفەرموی: ﴿أَفَرَأَيْتَ الَّذِي تَوَلَّى﴾ ئایا ئەو کەسەت بینی، کە پشتی هەلکرد، پشتی کردە خواو بەرنامەکە، ئایا بینیوتە؟ (أَفَرَأَيْتَ)، دەگونجی

مه‌به‌ست بینینی چاو بئی، ئە‌گەر که‌سیکی دیارییکراو بئی، ده‌شگونجی مه‌به‌ست بینینی عه‌قل و دل بئی، ئە‌گەر مه‌به‌ست جو‌ره که‌سیک بئی، ئە‌و کاته‌ش یانی: ئایا زانیت ئە‌و که‌سه‌ی پشتی هه‌لکرد، که ده‌فه‌رموی: (تَوَلَّى)، مانای وایه‌ پیشی بروای هه‌ناوه‌و، هاتۆته‌ سه‌ر پئی راست، به‌لام دوایی پشتی کردۆته‌ پئی راست و پشتی کردۆته‌ خوا.

﴿وَأَعْطَى قَلِيلًا وَأَكْثَى﴾، که‌میکی به‌خشی و دوایی چه‌قی، واته: چیدیکه‌ی نه‌به‌خشی وازی هه‌ناو چرووکی نواند.

﴿أَعِنْدَهُ عِلْمُ الْغَيْبِ فَهَوْ يَرَى﴾، ئایا زانیاری په‌نهانی له‌ لایه، ئنجا ده‌بینی، یان: ده‌زانئ؟ به‌پیی هاتنه‌ خواره‌وه‌که‌ی بئی، واته: ئە‌ندازه‌یه‌ک له‌ مال و سامانه‌که‌ی دا، به‌و که‌سه‌ی به‌لینی پیدا بوو، سزای دوا پۆژی له‌ کۆل بکاته‌وه‌و خو‌ی له‌ کۆلی بنی و له‌ جیاتی وی سزا بدری، ئیدی ئە‌ندازه‌یه‌ک له‌ مال و سامانی خو‌ی پیدا به‌ مه‌رجیک ئە‌و بیته‌ به‌لاگیره‌وه‌ی، به‌لام دوایی چیدیکه‌ی پینه‌داو چه‌قی، خوا ده‌فه‌رموی: ئایا زانیاری په‌نهانی له‌ لایه، که ئە‌و که‌سه‌ ده‌توانی له‌ جیاتی ئە‌و سزا بدری و ئوبالی بو بکیشی و، گره‌نتی سزا نه‌درانی بو بکات؟!

﴿أَمْ لَمْ يُنَبِّأْ بِمَا فِي صُحُفِ مُوسَى﴾، یان ئایا هه‌والی پی نه‌دراوه به‌وه‌ی له‌لاپه‌ره‌کانی مووسادا هه‌یه، ﴿وَلِإِبْرَاهِيمَ الَّذِي وَفَّى﴾، هه‌روه‌ها له‌لاپه‌ره‌کانی ئیبراهیم دایه، که به‌ ته‌واویی ئهرکی سه‌ر شانی خو‌ی ئە‌نجامدا؟ ئایا ئە‌و راستیه، چیه؟

﴿الْأَنْزِلُ وَازِرَةً وَزَرَ أُخْرَى﴾، که هه‌یچ نه‌فسیکی گوناهاکار، گوناھی که‌سی دیکه‌ هه‌لناگری، (و‌ز‌ر): به‌ مانای (ثقل)، قورسای له‌به‌ر ئە‌وه‌ی گوناھ قورسه‌ که بابای گوناها‌ر له‌ کۆلی ده‌نی، واته: هه‌م له‌لاپه‌ره‌کانی مووسادا، یانی: له‌ ته‌وراتدا، هه‌م له‌لاپه‌ره‌کانی ئیبراهیمدا ﴿سُورَةُ الْحَجِّ﴾ هاتوه، که هه‌یچ گوناها‌ریک گوناھی که‌سی دیکه‌ هه‌لناگری.

﴿وَأَنْ لَّيْسَ لِلْإِنْسَانِ إِلَّا مَا سَعَى﴾، دیسان ئەو راستییەش هەیە، کە بۆ مرۆڤ نیه، مەگەر ئەوەی خۆی هەوڵی بۆ دابی و کۆششی بۆ کردبێ، واتە: مرۆڤ تەنها دەبێتە خاوەنی بەرھەمی کۆششی خۆی.

﴿وَأَنْ سَعْيَهُ سَوْفَ يُرَى﴾، ئەو راستییەش: کە هەوڵ و کۆششەکە ی لە مەودوا دەبینرێ، یانی: پاداشت دەدرێتەو.

﴿ثُمَّ يُجْزَاهُ الْجَزَاءُ الْآوَفُ﴾، دوایی پاداشتی هەرە باش دەدرێتەو، لەسەر کردەو بەشەکانی.

﴿وَأَنَّ إِلَى رَبِّكَ الْمُنْهَى﴾، ھەروەھا ھەر لەو لاپەرانی مووسا و ئیبراھیمدا (عَلَيْهِمَا الصَّلَاةُ وَالسَّلَام)، ئەو راستییەش هەیە، کە کۆتایی بەرھەو لای خوا، کۆتایی ھەموو کاروبارەکان، کۆتایی ژیاڵی مرۆڤەکان و، خاڵی کۆتایی ھەموو دروستکارەکان بۆ لای پەروردگار.

﴿وَأَنَّهُ هُوَ أَضْحَكَ وَأَبْكَى﴾، ھەروەھا ھەر لەو لاپەرانی شادا هەیە، کە ھەر خوا پێدەکەنێنی و دەگریەنی.

﴿وَأَنَّهُ هُوَ أَمَاتٌ وَأَحْيَا﴾، ھەروەھا لەو لاپەرانی شادا هەیە، کە ھەر خوا دەمرێنی و دەژیەنی.

﴿وَأَنَّهُ خَلَقَ الزَّوْجَيْنِ الذَّكَرَ وَالْأُنثَى﴾ ٤٥ ﴿مِنْ نُطْفَةٍ إِذَا تُمْنَى﴾، ھەروەھا لەو لاپەرانی شادا هەیە، کە خوا بسم الله الرحمن الرحيم جووتی دروستکردو، نێرو مێ لە نوتفە یە کە دەپژێرێ، نوتفە یە کە دەچێتە نێو منداڵدانەو، بریتیە لە ئاوی ھەر کام لە پیاوو ئافرەت.

﴿وَأَنَّ عَلَيْهِ النَّشْأَةَ الْآخِرَى﴾، ھەروەھا ئەو راستییەش هەیە، کە زیندووکردنەو و پێگە یاندنەو ی دوایەش بەس لەسەر خوا بسم الله الرحمن الرحيم و بەلێنی داو.

﴿وَأَنَّهُ هُوَ أَعْنَى وَأَقْنَى﴾، ھەروەھا لەو لاپەرانی شادا هەیە، کە ھەر خوا دەوڵەمەندو بێ نیاز دەکات و، ساماندارو خاوەندار دەکات.

﴿وَأَنَّهُ هُوَ رَبُّ الشَّعَرَى﴾ هەر لهو لاپه‌رانه‌دا هه‌یه، که ته‌نیا خوا خاوه‌نی
ئه‌ستیره‌ی گه‌لاویژه که ئه‌ستیره‌یه‌کی تایبه‌ته‌و کۆمه‌لێک تایبه‌مه‌ندی هه‌ن، وه‌ک
دوایی باسی ده‌که‌ین.

﴿وَأَنَّهُ أَهْلَكَ عَادًا الْأُولَى﴾ هه‌روه‌ها لهو لاپه‌رانه‌دا هه‌یه، لاپه‌ره‌کانی مووسا و
ئێبراهیم (عَلَيْهِمَا الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) که خوا عادی یه‌که‌می فه‌وتاندوه.

﴿وَتُمُودًا أَفْئَى﴾ گه‌لی ئه‌موودیشی فه‌وتاندوه و هه‌چی لێ نه‌هه‌شتوون.

﴿وَقَوْمٌ نُوحٍ مِّن قَبْلُ﴾ هه‌روه‌ها گه‌لی نووحیشی له‌وه‌په‌ش فه‌وتاندوه.

﴿إِنَّهُمْ كَانُوا هُم أَظْلَمَ وَأَطْفَى﴾ که به‌ دلتیایی ئه‌وان سته‌م‌کارترو یاخه‌یترو
سنوور شکینتیش بوون، له‌ گه‌له‌کانی دواي خویان.

﴿وَالْمُؤَنَفَكَةُ أَهْوَى﴾ هه‌روه‌ها به‌س خوا **سَمِيعُ الْحَمْدِ** ئاوه‌دانییه هه‌لگه‌په‌راوه‌که‌ی
به‌ردایه‌وه، یانی: به‌رزی کرده‌وه و به‌ری دایه‌وه، که مه‌به‌ست پێی ئاوه‌دانییه‌که‌ی
گه‌لی لوطه **سَمِيعُ الْحَمْدِ**

﴿فَقَسَّهَا مَا عَشَى﴾ ئنجا دایپۆشی ئه‌وه‌ی دایپۆشی، واته: شتێک دایپۆشی که
نایه‌ته وه‌سفکردن، که مه‌به‌ست پێی ئه‌و به‌ردانه‌یه که به‌سه‌ریاندا باریژان،
وه‌ک ده‌فه‌رمووی: ﴿حِجَارَةٌ مِّن سِجِّيلٍ﴾ **٧٤** **الحجر**، به‌ردی که له‌ قووری وشکراوه
دروستکرا بوون.

﴿فَإِنِّي إِلَآءِ رَبِّكَ نَتَمَارَى﴾ ئنجا ئایا له‌ کام له‌ چاکه‌کانی په‌روه‌ردگارتدا دوو دلی،
یان: له‌ باره‌ی کام له‌ چاکه‌کانی په‌روه‌ردگارته‌وه مشتومر ده‌که‌ی، ئه‌ی مروؤف!

﴿هَٰذَا نَذِيرٌ مِّنَ النَّذْرِ الْأُولَى﴾ ئه‌مه ترساندنێکه‌و وریا کردنه‌وه‌یه که له‌ ترساندن
و وریا کردنه‌وه پێشووه‌کان، واته: ئه‌و قورئانه، یاخود ئه‌و پێغه‌مبه‌ره **سَمِيعُ الْحَمْدِ**
وریاکه‌ره‌وه و ترسینه‌ریکه له‌ هه‌مان شێوه‌ی وریاکه‌ره‌وه و ترسینه‌ره پێشووه‌کان،
واته: عاده‌تی خوا **سَمِيعُ الْحَمْدِ**، هه‌روابوووه، موحه‌ممهد **سَمِيعُ الْحَمْدِ** شتێکی دا‌هه‌یتر او په‌یدا کراوی

بئى پېشىنە نيه، وهك له سوورەتی (الأحقاف) دا، دەفەر موئى: ﴿قُلْ مَا كُنْتُ بِدْعًا مِّنَ الرُّسُلِ﴾. بلى: من داهيتراوئىك نيم، له پېغەمبەراندا (به لكو منيش يه كيكم له پېغەمبەران).

له كوئاييدا خوا دەفەر موئى: ﴿أَزِفَتِ الْأَازِفَةُ﴾. وه نيزىك كه وتوو وه نيزىك كهوت، نيزىك كه وتوو، مه بهست پئى پوژى دوايهو، يه كيكم له ناوه كانى پوژى دوايهو.

﴿لَيْسَ لَهَا مِن دُونِ اللَّهِ كَاشِفَةٌ﴾. جگه له خوا كهس ناتوانى لای بدات، كهس ناتوانى دوورى بخاتهوه.

﴿أَمِنَ هَذَا الْحَدِيثِ تَعَجُّبُونَ﴾. ئايا لهم فەرمايشته سەرتان سوور دەمىنى، له بهر نه زانىى خوئان؟ چونكه مرووف به زوړى وايه، له بهر نه زانىى بهرانبهر به شتيك سەرى سوور دەمىنى كه تى ناگات، واته: به هوئى نه زانىيتانه وه سەرتان لهم قسه يه سوور دەمىنى، مه بهست له سەرسوړماندنش ليرەدا نكوئيلليکردن و به ناراست دانانه.

﴿وَتَضَحَّكُونَ وَلَا تَبْكُونَ﴾. ههروهه پیده که نن و ناگریه نن؟ واته: پیده که نن وهک گالته پیکردن و، ناگرین وهک ئه وهی بترسین له هه پره شهی خوا؟

﴿وَأَنْتُمْ سَمِدُونَ﴾. له حالیکدا ئیوه بئى ئاگاو خافلون؟

﴿فَاسْجُدُوا لِلَّهِ وَاعْبُدُوا﴾. ده جا کرنووش بو خوا بهرن و بیهه رستن.

ئەگەر دەتانهوئى دەرباز بن، لهو هه پره شه يهى خواو، له سزای خوا، كه بو كه سانئىكى داناو، به شيوه يهك ده ژين، خوا بو ئه و شيوه ژيانه دروستى نه كردهون و، حيكمه قى دروستكران و ئامانجى دروستكرانيان له ژيانى خوئاندا، ناهيننه دى، به بهندايه تىي كردن بو خوا، كه ئەگەر وابكه ن، ههم ژيانى دنيايان ريك و راست ده بئى، ههم له پوژى دوايشدا سەربه رزو سەرفراز ده بن.

مه سه له گرنگه کان

مه سه له ی یه که م:

باسی که سیک یان جوړه که سیک، که دوا ی ناسینی پینمایی خوا، پشتی هه لکردوه و شتیکی که می به خشیوه و دوا یی چه قیوه، وه که سیک په نهان بزانی، به لام وا دیاره بی ئاگایه له و راستییانه ی له په ره کانی مووسا و، ئیپراهیمی به ته وایی ئه رکی سه رشانی خو جیبه جیکه رد، هاتوون:

خوا ده فهرموئ: ﴿أَفَرَأَيْتَ الَّذِي تَوَلَّى ۖ (۳۲) وَأَعْطَى قَلِيلًا وَأَكْدَى ۖ (۳۴) أَعِنْدَهُ عِلْمُ الْغَيْبِ فَهُوَ يَرَى ۖ (۳۵) أَمْ لَمْ يُنَبِّأْ بِمَا فِي صُحُفِ مُوسَى ۖ (۳۶) وَإِنَّا نَكْتُبُ إِلَيْهِمُ الَّذِي وَفَّى ۖ (۳۷)﴾

شیکردنه و ی ئه م ئایه تانه، له پینج برگه دا:

۱- ﴿أَفَرَأَيْتَ الَّذِي تَوَلَّى﴾، ئایا ئه و که سه ت دی که پشتی هه لکرد! دویندراو (مُخَاطَب)، ده گونجی پیغه مبه ری خاتهم موحه ممه د ﴿وَلَا يَخَافُ﴾ بی و، ده شگونجی هه ر که سیک بی، که قورئان ده خوینیتته وه، ﴿أَفَرَأَيْتَ الَّذِي تَوَلَّى﴾ ئایا ئه و که سه ت بین ی که پشتی هه لکرد، ئه م بینینه، وه که پیشتیش باسما ن کرد، ده گونجی بینینی چاو بی، به چاوی سه ر، واته: ئایا به چاوی سه ر ئه و که سه ت بین ی، ئه مه له حالیکدایه ئه و که سه که سیکی دیارییکرا و بی، که له هو ی هاتنه خواره وه کاند ا زیاتر باسی وه لیدی کوری موغیره یان کردوه، به لام ئه گه ر مه به سه ت جوړه که سیک بی، نه که که سیکی تایبه ت، ئه و کاته ده بی بلین: بینین لیره دا مه به سه ت پیی زانینه نه که بینینی چاو، چونکه ئه و جوړه که سه دیار نیه، تا کو به چاوی سه ر بینری، به لکو به چاوی عه قل و دل ده زانری، له هه ردوو حالاندا، پرسیار کردنه که (أَفَرَأَيْتَ)، بو سه رلی سو پماندنه (ف) که ش بو لقی لیکردنه وه (تَفْرِيع) و بنیاتانی قسه یه که، په یوه سه ت به

قسه یه کی پیشوووه، که بریتیه لهوهی خوا فهرمووی: ﴿لِجَزَى الَّذِينَ أَسْتَوْا بِمَا عَمِلُوا وَجَزَى الَّذِينَ أَحْسَنُوا بِالْحُسْنَى﴾ ﴿٣١﴾، بینا لهسه ر ئهوه، دهفه رموی: ئایا ئه وه کهسه ت بینى، که پشتی هه لکرد، که دهفه رموی: پشتی هه لکرد، یان پرووی وه رگێرا، مانای وایه پیشی پێی راستی گرتوه، پێی راستی ناسیوه و پێی ئاشنا بووه، به لām دوایی دهسته بهرداری بووه وازی لیه نه و.

(۲) - ﴿وَأَعْطَى قَلِيلًا وَأَكْثَى﴾، که می‌یکی به‌خشیی دوايي چه‌قیی، وازی هی‌نا، وه‌ک چۆن که‌سی‌ک زه‌وییه‌ک هه‌لده‌قه‌نی، دوايي ده‌گاته شوینیی‌کی ره‌قه‌ن و سه‌خت و چیدی‌که ناتوانی هه‌لده‌قه‌نی، نه‌ویش ماوه‌یه‌ک به‌خشیی، به‌لام دوايي راوه‌ستا، نه‌گهر مه‌به‌ست که‌سی‌کی تایبه‌ت و دیاری‌یکراو بی، به‌پی‌ی هو‌ی هاتنه خواره‌وه‌که واته: نه‌ندازه‌یه‌ک مال و سامانی دا، به‌و که‌سه‌ی سه‌رکۆنه‌ی کردبوو و گوتبووی: به‌مه‌رجی‌ک نه‌ندازه‌یه‌ک مال و سامانی خو‌ی بداتی، ئوبالی نه‌وه‌ی بو ده‌کی‌شی و گره‌نتیی ده‌داتی که‌سزای دواپۆژی له‌ کۆل بخات، به‌لام نه‌گهر مه‌به‌ست پی‌ی جو‌ره که‌سی‌کی تایبه‌ت بی، نه‌ک که‌سی‌کی دیاری‌یکراو، نه‌و کاته‌ش واته: که‌می‌ک مال و سامانی خو‌ی به‌خشیی له‌ پیناوی خوا‌داو خپرو چاکه‌ی کرد، دوايي وازی هی‌نا.

یا خود که میکی به خشیی له فه رمانبه ریی کردن و شوینکه وتتی په یام و به رنامه ی خواو، که میک هاته پيش، دوايي وازی هیئاو چه قیی، (أَعْطَى)، یانی: (أَعْطَى الطَّاعَةَ)، فه رمانبه ریی به خشیی و ملکه چیی و جیه جیکردنی ئه رکی به ندایه تیی به خشیی، به لام دوايي دهستی لی هه لگرت و وازی لی هیئا.

(۳) - ﴿اعْزِدْهُ عِلْمُ الْغَيْبِ فَهُوَ بِرَى﴾، ئايا زانيارى پنهانی له لایه و ده بینى، ئەم پرسیار کردنه، بیگومان پرسیار کردنی نکو و لیلی کردنه، ئەگەر مەبەست جوړه که سییک یان که سییکی دیارییکراو بێ، مانایه که ی: نکو و لیلی کردنه له وهی ئەو باسکراوه زانيارى پنهانی له لا بوو بێ و زاینبى، یان دیتبى که ئەو که سهی بوته ئوبالداری، بتوانی سزای دواپوژی له کۆل بخت، ئايا زانيارى پنهانی له لا بوو و ئەوهی ده بینى؟ به دلنباى نه خێر.

(۴) - ﴿أَمْ لَمْ يَبْتَأْ بِمَا فِي صُحُفِ مُوسَى﴾، یان ئایا هه‌وآلی پێ نه‌درابوو به‌وه‌ی له‌ لاپه‌ره‌کانی مووسادا هه‌یه؟ (أَمْ) لێره‌دا بۆ گواستنه‌وه‌یه له‌ بابه‌تیکه‌وه بۆ بابه‌تێکی دیکه، شتیک که زیاتر جیی سه‌رسوڤمانه له‌وه‌ی پێش و، بۆ نکوولیی لێکردنی زیاتریشه له‌وه‌ی که پێش نکوولیی لێکرا، ئه‌وه‌یش بریتیه له‌وه که بێئاگابوو له‌وه‌ی ده‌بی ئه‌وانه‌ی له‌ خوا ده‌ترسین، بیزانن، شتیک که له‌سه‌ر زمانی پێغه‌مبه‌ران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام)، هاتوه، ئایا هه‌وآلی پێنه‌دراوه به‌وه‌ی له‌ لاپه‌ره‌کانی مووسادا هه‌بوو؟

(۵) - ﴿وَاتَّبَعِهِمُ الَّذِي وُفِّي﴾، هه‌روه‌ها له‌ لاپه‌ره‌کانی ئیبراهیمدا هه‌بوو، ئه‌و ئیبراهیمه‌ی ﴿سَمِعَ النَّبِيُّ الْخَبْرَ﴾ هه‌رچی ئه‌رکی سه‌رشانی بوو، به‌ته‌واوی جێه‌جیی کرد؟ لێره‌دا خوا ﴿سَمِعَ النَّبِيُّ الْخَبْرَ﴾ باسی په‌ره‌کانی مووسا و ئیبراهیم ده‌کات، وه‌ک له‌ سوڤه‌تی (الأعلى) ش‌دا ده‌فه‌رموی: ﴿صُحُفِ إِبْرَاهِيمَ وَمُوسَى﴾، چونکه ئیبراهیم له‌پێش مووسا وه‌یه ﴿سَمِعَ النَّبِيُّ الْخَبْرَ﴾، چ له‌ پله‌و پێگه‌و، چ له‌ رووی ریزه‌ندی کاتییه‌وه، به‌لام لێره‌دا له‌ خوارتره‌وه بۆ سه‌رت‌ر، ریزه‌ندی کردوون، واته: ئایا هه‌وآلی پێنه‌دراوه به‌وه‌ی له‌ لاپه‌ره‌کانی مووسادا هه‌بوو، یان ئه‌وه‌ی له‌ سه‌رچاوه‌یه‌کی متمان‌ه‌ پێکراوتردا هه‌بوو، که لاپه‌ره‌کانی ئیبراهیمی وه‌فادار و ئه‌رکی سه‌رشانی خۆ به‌ ته‌واوی جێه‌جیکه‌رن؟ یان هه‌ر له‌به‌ر ئه‌وه‌ی سه‌ج‌ع و کو‌تایی ئایه‌ته‌کان پێک‌ه‌وه‌ بگ‌ونجین، لێره‌دا مووسا ﴿سَمِعَ النَّبِيُّ الْخَبْرَ﴾ پێش‌خراوه، سه‌لات و سه‌لامی خوا له‌سه‌ر هه‌موو پێغه‌مبه‌ران بێ.

پێش‌تریش باس‌مان کرد، که روونکه‌ره‌وانی قوڤ‌ئان په‌حمه‌تی خ‌ویان لێ بێ و خوا پاداش‌تیان بداته‌وه، دوو رایان هه‌ن:

رای یه‌که‌م: گ‌وتوویانه: ﴿الَّذِي تَوَلَّى﴾، ئه‌و که‌سه‌ی پشتی هه‌ل‌کردوه، که‌سێکی دیاریک‌راوه، ئنجا له‌و باره‌وه که ئایا کیه؟ له‌ ته‌فسیره‌کاندا به‌ کو‌ی هه‌موویان چ‌وار جۆره که‌س باس‌ک‌راون:

۱- (الوليد بن المغيرة)، ئه‌مه (ابن زید و مجاهد) وایان گ‌وتوه، که زۆربه‌ی ته‌فسیره‌کان هه‌ر باسی وه‌لیدی کورێ موغیره ده‌که‌ن.

۲- (العاص بن وائل السهمي)، ئەمیشیان (السُّدِّي) گوتوویەتی.

۳- (أبو جهل)، (محمد بن كعب) گوتوویەتی.

۴- (النضر بن الحارث)، (الضحاك)، گوتوویەتی.

پای دووهم: گوتوویانە: (الذي تولى) جوړه که سیکه، خوا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** وینە ی پێ هیناوتەو، جوړه که سیکه پێشی ږوو دەکاته ئیسلام، بەلام به نهفه سی کورتهوهو زوو پشووی سوار دەبی و، دوا یی لێی هه لده گه ږیتهوه، وهک کوردهواریی خو مان ده لێن: فلانکه س گرو فږه، واته: ئه وه که سیکی دیارییکراو نیه، به لکو جوړه که سیکه، که ئه و کاتیش ده گریتهوهو، ئیستاش ده گریتهوهو، دوا ی ئیستاش ده گریتهوه، هه لبه ته ئه گهر مه به ست که سه دیارییکراوه که ش بی، ئنجا وه لیدی کوږی موغیره یان هه ر کامیکیان بی، به لام زیاتر باسی ئه و ده کری، زانا یان بنچینه یه کیان هه یه ده لی: (إِنَّ خُصُوصَ السَّبَبِ لَا يَمْنَعُ شُمُولَ الْمُعْتَى)، تابه تی هۆکار، ږی له گشتگیری واتا ناگری، به لی ده لێن: له باره ی ئه و که سه دیارییکراوهو خوا ئه وه ی فهرمووه، به لام هه ر که سیکی دیکه ش ئه و سیفه تانه ی ئه و که سه ی تیدا بن، هه ر ده یگریتهوه، ئه مه ش بنچینه یه که هه موو زانا یان له سه ری یه کده نگن.

له نازه کوته یان به یه کێش

Stay in touch on social media

ئێش مەگه یز موبه یز الوهال الاتمهانی

Alibapir/عەلی بابیر

archive.org/details/alibapir

Alibapir/عەلی بابیر

Alibapir

Google Play

App Store

www.alibapir.net

English - عربي - گۆڤی

Alibapir/عەلی بابیر

Alibapir/عەلی بابیر

Alibapir/عەلی بابیر

باسیکی کورت له باره‌ی لاپه‌ره‌کانی

مووسا و ئیبراھیم‌ه‌وه (علیهما السلام)

به‌ڕێزان!

به‌دُنیا‌یی‌ه‌وه مه‌به‌ست له لاپه‌ره‌کانی مووسا (صحف موسی) **سُورَةُ الْحَجِّ** ته‌و‌ر‌اته، ئه‌و ته‌و‌ر‌اته‌ی بۆ مووسا دا به‌زێناوه‌و له له‌و‌حاندا نووسراوه‌ته‌وه‌و، هه‌ر به‌ نووسراوه‌یی ته‌س‌لیمی مووسا **سُورَةُ الْحَجِّ** کراوه‌، وه‌ک‌خوا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** له‌سو‌و‌ره‌تی (الأعراف) دا، ده‌فه‌رمو‌ی: **﴿وَأَلْقَى الْأَلْوَاحَ وَأَخَذَ بِرَأْسِ أَخِيهِ يَجُرُّهُ إِلَيْهِ﴾** (١٥)، واته‌: مووسا {کاتیکی له جێژوانی خ‌و‌ای په‌روه‌ردگاری گه‌رایه‌وه‌، د‌و‌ای چ‌ل شه‌و و پ‌و‌ژه‌که به له‌و‌حه‌کانه‌وه} له‌و‌حه‌کانی فری‌دان و (ق‌ژ‌ی) سه‌ر ب‌رایه‌که‌ی گ‌رت به‌ره‌ول‌ای خ‌و‌ی رایک‌یشا.

کاتیکی مووسا ته‌ماش‌ای کرد، خه‌ل‌که‌که‌ی ده‌ستی‌ان کرد بوو به‌ گ‌و‌ل‌ک په‌رستی، له‌و‌حه‌کانی دانان، یان فری‌دان له‌ تو‌و‌ره‌بیان، هه‌تا له هه‌ندیک گ‌ی‌ر‌د‌را‌وان دا هات‌وه‌، که هه‌ندیک له له‌و‌حه‌کان ش‌کا‌ون، که ده‌لێن: جو‌ره به‌ردیکی تایه‌ت بوون، به‌س خ‌وا ده‌زان‌ی له‌ چ‌ ماد‌ده‌یه‌کی ز‌و‌ر سه‌ی‌رو به‌ ن‌رخ بوون، گ‌ر‌نگ ئه‌وه‌یه ته‌و‌رات به‌نووسراوه‌یی له‌سه‌ر له‌و‌حه‌کان هه‌بو‌وه‌و، مووسا بۆ ئه‌وه‌ی ده‌ستی به‌ ت‌ال‌ ب‌ی بۆ سه‌رو ر‌یش گ‌رت‌نی ها‌رو‌ونی ب‌رای، له‌و‌حه‌کانی فری‌ دا‌ون! ئه‌و لاپه‌رانه‌ی مووساش **سُورَةُ الْحَجِّ** که ته‌و‌راته‌که‌ی پ‌ی‌ک‌د‌ی‌ن - ته‌و‌رات یانی: شه‌ریعه‌ت، به‌رنامه - له‌ چ‌وار به‌ش پ‌ی‌که‌ات‌وه‌، که پ‌ی‌یان ده‌گو‌تر‌ی: (الأسفار الأربعة): (س‌فر الت‌کوین، س‌فر الخ‌روج، س‌فر الع‌دد، س‌فر الت‌ثنیه)^(١)، که ئ‌ی‌ستا (په‌ی‌مانی ک‌و‌ن) سی و ن‌و (٣٩) سی‌فه‌، (س‌فر) واته‌: ک‌ت‌ی‌ب، یان به‌ش، به‌ هه‌ندیک سه‌رژم‌ی‌ر‌یش چ‌ل و ن‌و (٤٩) سی‌فه‌، چ‌واری یه‌که‌میان، پ‌ی‌یان ده‌گو‌تر‌ی: ته‌و‌رات و دیارن،

(١) هه‌ندیک‌یش سی‌ف‌ری پ‌ی‌ن‌جه‌م‌یش‌یان خ‌ست‌و‌ونه گ‌ه‌ل: (س‌فر ال‌ل‌و‌ب‌ی‌ن).

به لام ئایا چهندی وهک خوئی ماوه، که خوا بو مووسای ناردوهو ﴿شَرَّ النَّاسِ أَجْرًا﴾، چهندی کهم و زیادیی تیدا کراوه؟ هیچ گومانی تیدا نیه، کهم و زیادیی تیدا کراوهو، له (سفر التکوین) دا، که یه کهمین سیفری تهو پاته، شتی وای تیدا هیه، به هیچ شیوهیه که له گهڵ خوای به رزی مه زندا ناگونجی، ههروهها شتی وای تیدا هیه، که له گهڵ پیغه مبه راندا (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) ناگونجی، به لام هه ندیک زانیاریشی تیدا هه، له گهڵ عه قلداو له گهڵ قورئاندا ده گونجین، که ده گونجی وهک زیاتر بهرچاو روونی، به ههریان لی وهربگیری، هه ر بویه ش پیغه مبه ر ﴿شَرَّ النَّاسِ أَجْرًا﴾ فهرموویه تی: {بَلِّغُوا عَنِّي وَلَوْ آيَةً، وَحَدِّثُوا عَنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ وَلَا حَرَجَ} (أخرجه أحمد: ۶۴۸۶، والبخاري: ۳۲۷۴، والترمذي: ۲۶۶۹، وابن حبان: ۶۲۵۶) واته: ئایه تیکیش بی له منه وه بیگه یه نن و له باره ی به نوو ئیسرا ئیله وه ش قسه بکه، شت بگپرنه وهو سه غله تیتان له سه ر نیه، واته: وهک بهرچاو روونی بو تان هیه، له کتیه کانی ئه وان به هه ر مه ندبن، به لام نه ک وهک پشت پی به ستن، چونکه له فهرما یشتی دیکه ی پیغه مبه ردا ﴿شَرَّ النَّاسِ أَجْرًا﴾ هاتوه: {لَا تُصَدِّقُوا أَهْلَ الْكِتَابِ وَلَا تُكَدِّبُوا لَهُمْ} (أخرجه البخاري: ۴۲۱۵) واته: خاوه ن کتیه کان نه به راست دابنن، نه به درو یان دابنن، به راستیان دامه نین، نه وهک شتیک بلن، پیچه وان هه ی هه ق بی و، به درو شیان دامه نین، نه وهک شتیک بلن، راست بی ت و ئیوه ش به درو ی دابنن و تووشی گونا ح بن، یانی: به ره های نه به راستیان دابنن، نه به درو یان دابنن. که واته: قه باره ی په ره کانی مووسا ﴿شَرَّ النَّاسِ أَجْرًا﴾ به گشتی ئه ندازه که ی دیاره، ئه و چوار سیفره ن، که ئیستا له په یمانی کوندا هه، به لام به له بهر چاو گر تنی ئه وه که کهم و زیادییان تیدا کراوه.

لا په ره کانی ئیبرا هیم (صحف ابرا هیم) ﴿شَرَّ النَّاسِ أَجْرًا﴾ زانیان گو توویانه: ده (۱۰) لا په ره بوون، به ئه ندازه ی چل (۴۰) ئایه ت، ئه گه ر هه ر چوار ئایه ت، لا په ریکی بو دابنن و ده کاته ده لا په ر، ئه و کاته هه ر له سه ر دیویکی په ره که نوو سیویانه، ئنجا تیانوو سه که: پیستی ته نک بووه، به رد بووه، کاغه ز بووه، هه رچی بووه،

باسی پەرەکانی ئیبراهیم و مووسا، وێرای ئێرە لە یەک شوینی دیکە قورئانیشدا هاتو، ئەویش بریتیه لە سوورەتی (الأعلى)، که خوا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** دەفەرموێ: ﴿قَدْ أَفْلَحَ مَنْ تَزَكَّىٰ ۖ وَذَكَرَ اسْمَ رَبِّهِ فَصَلَّىٰ ۝۱۴﴾ بَلْ تُؤْثِرُونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا ۖ وَالْآخِرَةُ خَيْرٌ وَأَبْقَىٰ ۝۱۵﴾ إِنَّ هَذَا لَفِي الصُّحُفِ الْأُولَىٰ ۝۱۸﴾ صُحُفِ إِبْرَاهِيمَ وَمُوسَىٰ ۝۱۹﴾. بەلام لێرەدا، ئیبراهیم پێش خراوه، چونکە هەم لە ڕووی پلەو پایەو، هەم لە ڕووی ڕیزبەندی کاتییەو، ئیبراهیم پێش مووسایە سەڵات و سەلامی خوا لەسەر هەردووکیان بێ.

بەلام لە سوورەتی (النجم)دا، مووسا پێشخراوه: بەو ئیعتیارە کە لە نزمییەو بەرەو بەرزێ چوو، یان لەبەر ڕەچاوکردنی کۆتایی ئایەتەکە، کە هەموویان لەسەر یەک ئاواز بێن: ﴿وَالنَّجْمُ إِذَا هَوَىٰ ۝۱﴾ مَا ضَلَّ صَاحِبُكُمْ وَمَا غَوَىٰ ۝۲﴾ وَمَا يَنْطِقُ عَنِ الْهَوَىٰ ۝۳﴾، ئەوێ دیکەش: ﴿أَمْ لَمْ يُنَبِّأْ بِمَا فِي صُحُفِ مُوسَىٰ ۝۳۱﴾ وَإِبْرَاهِيمَ الَّذِي وَفَّىٰ ۝۳۷﴾.

شایانی باسە: لە سوورەتی (الأعلى)شدا، لەو ئایەتانەدا کە باسمانکردن، کە خوا دەفەرموێ: ئەمە لەلایەرە پێشووەکاندا، لایەرەکانی ئیبراهیم و مووسادا هەیە، لەوێ پێنج راستیی باسکراون:

- ۱- ﴿قَدْ أَفْلَحَ مَنْ تَزَكَّىٰ ۝۱۴﴾، بە راستیی سەرەرا، ئەو کەسە خۆی پاک و چاک کردو.
- ۲- ﴿وَذَكَرَ اسْمَ رَبِّهِ ۝۱۵﴾، ئەو کەسە ناوی پەروەردگاری دینی.
- ۳- ﴿فَصَلَّىٰ ۝۱۵﴾، ئنجا نوێژی بەرپا کردو.
- ۴- ﴿بَلْ تُؤْثِرُونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا ۝۱۶﴾، بەلکو ئێوە ژیانی دنیا (یان نزمتر یان نزیکتەر) هەڵدەبژێرن.
- ۵- ﴿وَالْآخِرَةُ خَيْرٌ وَأَبْقَىٰ ۝۱۷﴾، بەلام مەنزلگای کۆتایی چاکترەو بەردەوامتری شە.

ئنجای دوا ئەوێ خوا دەفەرموێ: ﴿قَدْ أَفْلَحَ مَنْ تَزَكَّىٰ ۝۱۴﴾ وَذَكَرَ اسْمَ رَبِّهِ فَصَلَّىٰ ۝۱۵﴾ بَلْ تُؤْثِرُونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا ۝۱۶﴾ وَالْآخِرَةُ خَيْرٌ وَأَبْقَىٰ ۝۱۷﴾، دوازی دەفەرموێ: ﴿إِنَّ هَذَا ۝۱۸﴾

بِیْگُومان ئه‌وه‌ی باسکرا ﴿لَفِي الصُّحُفِ الْأُولَى﴾، له لاپه‌ره پێشووه‌کاندا هه‌یه، ﴿صُحُفِ إِبْرَاهِيمَ وَمُوسَى﴾، لاپه‌ره‌کانی ئیبراهیم و موسا، سه‌لات و سه‌لامی خویان له‌سه‌ر بێ.

لێره‌ش له‌ سوپره‌تی (النجم) دا، خوا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** وه‌ک له‌ سه‌ره‌تاوه‌ باسما‌ن کرد، دوا‌زده راستی خستوونه‌پروو و پالیداونه لای صوحوفی موسا و ئیبراهیم (عَلَيْهِمَا الصَّلَاةُ وَالسَّلَام)، لێره‌ش پێنج راستی دیکه‌ی باسکردوون، که‌واته: $(12 + 5 = 17)$ ، ئه‌مه‌ حه‌فده (17) راستی مه‌زن، له‌ لاپه‌ره‌ پێشووه‌کان، لاپه‌ره‌کانی ئیبراهیم و موسادا (عَلَيْهِمَا الصَّلَاةُ وَالسَّلَام)، به‌لام ئایا لاپه‌ره‌کانی موسا و ئیبراهیم، یان ئیبراهیم و موسا، هه‌ر ئه‌م حه‌فده راستیه‌یان تێدان؟ به‌دڵنیایی نه‌خێر، به‌لام خوا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** ئه‌و حه‌فده راستیه‌ی له‌و دوو شوینه‌دا، له‌ شوینیک دوا‌زده‌و، له‌ شوینیک پێنج، بو‌ ئێمه‌ گواستوونه‌وه‌.

رێگه‌په‌لانی مه‌کتبه‌ی ماموستا عه‌لی بابێر

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

www.alibapir.net

English - عربي - کوردی

هه‌نگامه‌ی
رێگه‌په‌لانی مه‌کتبه‌ی ماموستا عه‌لی بابێر

عه‌لی بابێر/ AliBapir

عه‌لی بابێر/ AliBapir

رێگه‌په‌لانی مه‌کتبه‌ی ماموستا عه‌لی بابێر

AliBapir

Google Play

App Store

هه‌نگامه‌ی
رێگه‌په‌لانی مه‌کتبه‌ی ماموستا عه‌لی بابێر

رێگه‌په‌لانی مه‌کتبه‌ی ماموستا عه‌لی بابێر

AliBapir

Google Play

App Store

مەسەلە ی دووهم:

یازده راستیی گەورە و گرنگ، کە لە پەرەکانی مووسا و ئیبراھیمدا ھاتوون، کە چواریان پەیوەستن بە مڕۆڤەو، ھەوتیشیان پەیوەستن بە ژمارەیک لە سیفەت و کردەوکانی خواو، کە بە لگە و نیشانەی پەرەردگاریتی و بەلادەستی و ھەمەکارەبوونی خوای پەرەردگارن.

راستی دوازدەھەم و کۆتاییش ھەلەدەگرین بۆ مەسەلە ی سیھەم، چونکە ئەویش جوړە راستیھەکی تایبەتە و جیاھە لەم یازدە راستیھە:

خوادەفرموی: ﴿أَلَا نَزَرُ وَأَزَرُهُ وَزَرُ الْآخَرَىٰ ۚ﴾ (٣٨) وَأَنْ لَّيْسَ لِلْإِنْسَانِ إِلَّا مَا سَعَىٰ (٣٩) وَأَنَّ سَعْيَهُ سَوْفَ يُرَىٰ (٤٠) ثُمَّ يُجْزَاهُ الْجَزَاءَ الْأَوْفَىٰ (٤١) وَأَنَّ إِلَىٰ رَبِّكَ الْمُنْتَهَىٰ (٤٢) وَأَنَّهُ هُوَ أَضْحَكَ وَأَبْكَىٰ (٤٣) وَأَنَّهُ هُوَ أَمَاتَ وَأَحْيَا (٤٤) وَأَنَّهُ خَلَقَ الذَّرَّاجِينَ الذَّكَرَ وَالْأُنثَىٰ (٤٥) مِنْ نُّطْفَةٍ إِذَا تُمْنَىٰ (٤٦) وَأَنَّ عَلَيْهِ النَّشَأَ الْآخَرَىٰ (٤٧) وَأَنَّهُ هُوَ أَغْنَىٰ وَأَقْنَىٰ (٤٨) وَأَنَّهُ هُوَ رَبُّ السَّعَرَىٰ (٤٩).

شیکردنەوێ ئەم ئایەتانە، لە دوازدە بڕگەدا:

(١) - ﴿أَلَا نَزَرُ وَأَزَرُهُ وَزَرُ الْآخَرَىٰ ۚ﴾، کە ھیچ گوناھکاریک، گوناھێ ھیچ نەفسێکی دیکە ی گوناھبار، ھەلناگری: (تَأْنِیْتُ وَازَرَةً بِتَأْوِيلٍ: نَفْسٍ، وَكَذَلِكَ تَأْنِیْتُ أُخْرَى)، کە دەفرموی: ﴿أَلَا نَزَرُ وَأَزَرُهُ ۚ﴾، کە ھیچ (وَازَرَةً) یەک، (وَزَرِی)، یەکیکی دیکە ھەلناگری، (وَازَرَةً)، بۆچی بە مێینە (مۆنث) ھاتو؟ یانی: (نَفْسُ وَازَرَةٍ)، ھیچ نەفسێکی گوناھکار، گوناھێ نەفسێکی دیکە ھەلناگری، واتە: کەس گوناھێ کەس لە کۆلی ناکات و، کەس ناتوانی لە جیاتی کەس سزا بدری و ببێتە بە لاگیرەوێ.

(٢) - ﴿وَأَنَّ لَّيْسَ لِلْإِنْسَانِ إِلَّا مَا سَعَىٰ﴾، ھەرەھا کە مڕۆڤ بەس خاوەنی ئەوێ ھەوڵی بۆ دەدات.

ئەمەش راستییەکی دیکەیه که مرووف تەنیا ئەوەندە هەڵدەدات و کۆشش دەکات، تەنھا خواوەنی ئەوە دەبێ که کۆششی بۆ کردو، (أَصْلُ السَّعْيِ: الْمَشْيُ، السَّرِيعُ، فَأُطْلِقَ عَلَى الْعَمَلِ مَجَازاً مُرْسَلاً أَوْ كِتَابَةً، وَالْمُرَادُ هُنَا عَمَلُ الْخَيْرِ بِقَرِينَةِ ذِكْرِ لَامِ الْإِخْتِصَاصِ)، وشە (سَعْيٍ): له ئەصدا بە مانای پوشتنی خێرایە، بەلام لێرەدا بە مانای کردارو وەدەستەپێنان هاتو، مەبەستیش پێی کاری خێرە، بە نیشانە ی ئەوە که لامی تاییەتکردنی خراوەتە سەر ﴿وَأَنْ لَّيْسَ لِلْإِنْسَانِ إِلَّا مَا سَعَى﴾، یانی: هیچ بەرھەم و سوودێک بۆ مرووف نیە، مەگەر ئەوەی خوێ هەوڵی دابی.

(۳)- ﴿وَأَنْ سَعْيُهُ سَوْفَ يُرَى﴾ هەروەها که کۆششەکە لەمەودوا دەبینرێ، واتە: بە بەرجەستە کراوی دەبینرێ، که ئەمە یەکیکە لە بەلگەکانی ئەوەی لە پوژی دواپیدا، خوا کردووی مرووفەکان، چ نیەتی دلیان و، چ دەربەرپێنەکانی زمانیان، چ کردووی ئەندامەکانیان، بۆیان بەرجەستە دەکات، وەک لە تەفسیری سوورەتی (الجاثية)دا، لەو بارەو بەسیکمان کرد، هەروەها لە سوورەتی (الکھف)یشدا، لەبەر پوشتنایی ئەو ئایەتەدا که دەفەرموێ: ﴿وَوَجَدُوا مَا عَمِلُوا حَاضِرًا﴾، ئەوەی کردبوویان بە ئامادە کراوی بینییان، یانی: بە دەنگ و وێنەو، هەروەها لە سوورەتی (الجاثية)دا، کاتیکی دەفەرموێ: ﴿إِنَّا كُنَّا نَسْتَنْسِخُ مَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ﴾، ئێمە ئەوەی که دەتانکرد، کوپیییمان دەکردو نوسخەمان لەبەر دەگرتەو، لێرەش بە هەمان شیوە: ﴿وَأَنْ سَعْيُهُ سَوْفَ يُرَى﴾، کۆششەکە لەمەودوا دەبینرێ، بە بەرجەستە کراوی دەبینرێ.

(۴)- ﴿ثُمَّ يُجْزَاهُ الْجَزَاءُ الْأَوْفَى﴾، دوا یی پاداشتی هەرە تێرو تەواوی دەدرێتەو، یانی: لێی کەم ناکرێتەو، {صَمِيرُ النَّصَبِ فِي قَوْلِهِ: «يُجْزَاهُ» عَائِدٌ إِلَى السَّعْيِ، أَي: يُجْزَى عَلَيْهِ، أَوْ يُجْزَى بِهِ: ﴿الْجَزَاءُ الْأَوْفَى﴾} واتە: پانای مەنصوب لە: (یجزاه)دا که (ه) یەکیەو بەرکارو دەگەرێتەو بۆ (سَعْيٍ)، واتە: لەسەر کۆششەکە پاداشتی هەرە تێرو تەواوی دەدرێتەو.

(الأَوْفَى: اسْمٌ تَفْضِيلٍ مِنَ الْوَفَاءِ، وَهُوَ التَّمَامُ وَالْكَمَالُ، وَالتَّفْضِيلُ مُسْتَعْمَلٌ هُنَا فِي الْقُوَّةِ، وَلَيْسَ الْمُرَادُ تَفْضِيلُهُ عَلَى غَيْرِهِ،) واتە: وشە (الأَوْفَى) لە (وفاء)و، هاتو

که بهمانای تیرو ته‌واوییه و ناوی هه‌لێژاردنه، به‌لام لی‌ره‌دا مه‌به‌ست پێی ئه‌وه نیه، به‌سه‌ر به‌رامبه‌ری‌کدا هه‌لێژێردری، به‌لکو مه‌به‌ست پێی هی‌زو تیرو ته‌واویی خودی پادا‌شته‌که‌یه، نه‌ک به‌راورد کردنی له‌گه‌ڵ پادا‌شتی که‌سیکی دیکه‌دا.

٥- ﴿وَأَنَّ إِلَىٰ رَبِّكَ الْمُنْتَهَىٰ﴾، [ئه‌و پاستییه‌ش له‌ لاپه‌ره‌کانی مووسا و ئیبراهیمدا هاتوه‌] که‌ کو‌تایی به‌ره‌و لای په‌روه‌ردگارت، (مُنْتَهَى)، ده‌گونجی ناوی شوین (اسم مَكان) بێ و، ده‌گونجی چاوگیکی میمی بێ، واته‌: کو‌تایی، یانی: خودی کو‌تایی بۆ لای په‌روه‌ردگارت، کو‌تایی هه‌موو کاره‌کان له‌لای خوایه.

یانی: شوینی، یاخود کو‌تایی هه‌موو کاره‌کان و سه‌ره‌نجامه‌کیان له‌لای خوای په‌روه‌ردگار.

شایانی باسه‌: ئیمه‌ دوایی کورته‌ باسیک ده‌که‌ین، له‌ باره‌ی واتای ئه‌م ئایه‌ته‌ موباره‌که‌وه‌: ﴿وَأَنَّ لَيْسَ لِلْإِنْسَانِ إِلَّا مَا سَعَى﴾، که‌ مشتومری زانیانی زۆر له‌سه‌ره‌، له‌و کورته‌ باسه‌دا خوا پشتیوان بێ تیشکی باش ده‌خه‌ینه‌ سه‌ر ئه‌وه‌، که‌ ئایا مه‌به‌ست له‌م ئایه‌ته‌ موباره‌که‌ ئه‌وه‌یه‌ که‌ مرو‌ف هه‌ر شتی بۆ خو‌ی وه‌ده‌ستی نه‌هێنی و نه‌یکات، لێی به‌هره‌مه‌ند نابێ؟ که‌ ئیمه‌ چه‌ندان ئایه‌ت و چه‌ندان فه‌رمایشتی پی‌غه‌مبه‌رمان هه‌ن، ئه‌وه‌ ده‌گه‌یه‌نن که‌ مسو‌لمانان له‌ هه‌ول و کۆششی یه‌کدی به‌هره‌مه‌ند ده‌بن، به‌ تایه‌ت خزمان له‌ هی یه‌کدی و، دایک و باب له‌ هی پۆله‌، پۆله‌ له‌ هی دایک و باب!! دوایی قسه‌ی لێ ده‌که‌ین که‌ ئه‌م پسته‌ قورئانییه‌، مه‌به‌ست پێی ئه‌وه‌یه‌ که‌ مرو‌ف وه‌ک خاوه‌نداریتی، ته‌نیا ده‌بی‌ته‌ خاوه‌نی ئه‌وه‌ی خو‌ی کردوویه‌تی، به‌لام کرده‌وه‌یه‌ک خه‌لکی دیکه‌ کردی‌تی، ئه‌و خاوه‌نی نیه‌، به‌لام ئه‌گه‌ر خاوه‌نه‌که‌ی پێی به‌خشی و بۆی بکاته‌ دیاری، ئه‌م ئایه‌ته‌ پێی لێ ناگرێ، که‌ لێی به‌هره‌مه‌ند بێ، به‌لام وه‌ک خاوه‌نداری، مرو‌ف ته‌نیا خاوه‌نی به‌ره‌مه‌ی کردو کۆششی خو‌یه‌تی.

که‌ ده‌فه‌رموی: ﴿وَأَنَّ إِلَىٰ رَبِّكَ الْمُنْتَهَىٰ﴾، زانیان چه‌ند واتایه‌کیان بۆ لیکدا‌ونه‌وه‌:

۱- (الرُّجُوعُ وَالْإِنْتِهَاءُ إِلَى حُكْمِهِ الْمَحْضِ الَّذِي لَا تُلَاسِئُهُ أَحْكَامُ أُخْرَى)، گه ڤانه وه و كو ٽايي پيها تن بۆ لای حوكمی ساغی خواي پهروه ردگار وه، حوكمی كه سيكي ديكه ی له گهل تيكل نيه، واته: ته نيا ده چنه وه بۆ لای خواو بريار ته نيا برياري نه وه.

۲- (الْمُنْتَهَى: الْوُقُوفُ وَانْتِهَاءُ السَّيْرِ مِثْلُ: حُدُودِ اللَّهِ، فَيَجِبُ الْوُقُوفُ عِنْدَهُ)، كو ٽايي، ياني: وه ستان له رويشتندا بۆ لای خوايه **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** وهك وشه ی (حُدُودِ اللَّهِ)، سنووره كانی خوا، كه واته: ده بی نه وه ی خوا برياري داوه، له وۆ بوه ستی و كو ٽايي بی.

۳- (إِنْتِهَاءُ الْمَخْلُوقَاتِ عِنْدَ اللَّهِ وَوُجُودِهِ الْوَاجِبُ)، دروستكراوه كان هه موويان له لای خوا و بوونی پيويستی خوا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** ده وه ستن.

كه ته نيا خوا بوون پيويست (وَاجِبُ الْوُجُودِ) ه^(۱)، نه گه رنا جگه له خوا هه مووی بوون گونجاو (مُمْكِنُ الْوُجُودِ) ه، واته: جگه له خوا هه مووی ده گونجا بی و خوا دروستی بکات و، ده شگونجا نه بی و خوا دروستی نه کات، به لام بوونی خوا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** پيويسته ونه ده گونجا خوا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** نه بی.

۶- ﴿وَأَنَّهُ هُوَ أَضْحَكَ وَأَبْكَى﴾، ديسان بهس نه و (خوا) هي ناويه ته پيكه نين و گريان. نه و راستييه ش له لاپه ره كانی مووسا و ئيبراھيمدا صه لات و سه لامی خوايان له سه ر بی، هاتوه، كه نه مه ده بيته راستی شه شه م، كه بهس خوا پيده كه نيئ و ده گريه ني، (جَعَلَ الْإِنْسَانَ ضَاحِكًا بَاكِيًا)، مروقي و ليكردوه پييكه ني و بگري، كه دياره پييكه نين ده ره نجامی دلخوشييه و، گريانيش به زوري ده ره نجامی دلته نكييه، هه رچه نده جاری واش هه يه، ئينسان له خوشيانيش ده گري و، جاری واش هه يه ئينسان له نا په حه تي يانش پيده كه ني، به لام به زوري وايه، مروق كه دلخوش بوو پيده كه ني و، كه دلته نگ بوو ده گري و، نه م دووه ش تا بيه تن به مروقه وه و، ته نيا مروق پيده كه ني

(۱) زار اوه كانی: (واجب الوجود) و (ممکن الوجود) دوو زار اوه ی عیلمی كه لام و فه لسه فه ن و له مه وسووعه ی: (ثیمان و ئیلحاد) و، به رگی دووه می مه وسووعه ی (ثیمان و عه قیده ی ئیسلامی) و، کتبی: (خواناسی، ئلین، ثیمان) دا به دريژی له باره يانه وه دواوين.

و ده‌گری، هه‌ندیک له زانایانی ئاژه‌لناس گوتوو یانه: مه‌یموونیش پێده‌که‌نێ به‌لام ناگری و، حوشت‌ریش ده‌گری، به‌لام پێناکه‌نێ، به‌لام ته‌نیا مرو‌ف پێده‌که‌نێ و ده‌گری. ده‌لێم: نه‌پێکه‌نینی مه‌یموون و نه‌گریانی حوشت‌ریش، به‌لگه‌یه‌کی وا پشت‌راستی ناکاته‌وه، که جێی د‌ل‌نیایی بێ، په‌نگه‌ مه‌یموون وه‌ک چو‌ن له شتی دیکه‌شدا، لاسایی مرو‌ف ده‌کاته‌وه، له‌وه‌شدا خو‌ی وا لێ بکات که پێده‌که‌نێ نه‌ک پێکه‌نینی راسته‌قینه بێ، به‌س لاسایی کردنه‌وه بێ.

(۷) ﴿وَأَنَّهُ هُوَ أَمَاتٌ وَأَحْيَا﴾، هه‌روه‌ها به‌س ئه‌و (خوا) که مراندوو یه‌تی و ژیانددوو یه‌تی، (أحیا وأمات) یانی: (أَعْطَى الْحَيَاةَ وَسَلَبَهَا)، ژیا‌نی داوه‌و وه‌ری گرتو‌ته‌وه، دوا‌یی دووباره ده‌ژیه‌نی‌ته‌وه، لێ‌ره‌دا خوا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** مرد‌نی پێش‌خستوه، چون‌که حا‌له‌که واده‌خو‌ازی و مه‌قامی باس‌کرد‌نی بال‌اده‌ستیی خو‌ایه‌و، له بال‌اده‌ستیی خو‌اش ئه‌وه‌یه که ده‌مری‌نی و ده‌ژیه‌نی، ژیا‌ن وه‌رده‌گری‌ته‌وه‌و ژیا‌نیش ده‌به‌خش‌یته‌وه.

(۸) ﴿وَأَنَّهُ خَلَقَ الزَّوْجَيْنِ الذَّكَرَ وَالْأُنثَى﴾، هه‌روه‌ها ئه‌و (خوا) جوو‌تی نی‌رو می‌ی دروست‌کردوون، هه‌ر کام له نی‌رو می‌ی له زما‌نی عه‌ره‌بییدا پێیا‌ن ده‌گوت‌ری: (زَوْج)، ئه‌وه که ئیستا له عور‌فی زما‌نی عه‌ره‌بییدا باوه ده‌لێن: (زَوْجٌ وَزَوْجَةٌ)، له پ‌رو‌ی زما‌نی عه‌ره‌بییه‌وه راست نیه، به‌ل‌کو ئاف‌ره‌تیش (زَوْج) ه‌و پیا‌ویش (زوج) ه، به یه‌کی‌کیان ده‌گوت‌ری: (زَوْج) و به هه‌ردوو‌کیان ده‌گوت‌ری: (زَوْجَيْنِ)، بۆیه ده‌فه‌رمو‌ی: ﴿وَأَنَّهُ خَلَقَ الزَّوْجَيْنِ﴾ خوا دوو (زَوْج) ی دروست‌کردوون، جوو‌تی دروست‌کردوه، ئه‌و دوو (زَوْج) ه چین؟ هه‌ردوو‌کیان خاوه‌نی په‌گه‌زن: نی‌رو می‌ن.

(۹) ﴿مِنْ نُطْفَةٍ إِذَا تَأَنَّى﴾، له نو‌تفه‌یه‌ک له کاتی‌کدا ده‌پ‌ژێ‌ری، (مَنْى): تُدْفَقُ، أَوْ تُصَبُّ، أَوْ تُنْزَلُ، واته: کاتی‌ک که ده‌رده‌قو‌لێ‌ری، یا‌ن ده‌پ‌ژێ‌ری، یا‌ن به‌ر ده‌دری‌ته‌وه، ده‌گوت‌ری: (أَمْنَى وَمَنْى مِمَّغْنَى)، (أَمْنَى وَمَنْى)، یانی: تو‌وی هات، هه‌روه‌ها (مَنْى)، به مانای (تُقَدَّر) یش دێ، یانی: ئه‌ندازه‌گیری ده‌ک‌ری، ده‌گوت‌ری: (مَنْى لَكَ الْمَانِى: أَيْ قَدَّرَ لَكَ الْمُقَدَّرُ)، (مَانِى)، ئه‌ندازه‌گیر‌کار، ئه‌ندازه‌گیری‌کار بۆی ئه‌ندازه‌گیری کردو‌وی، (نُطْفَةٌ) ش، یانی: ئاو‌ی‌کی که‌م.

بێگومان مەبەست لە نوتفەش، لێرەدا تۆوی پیاوو ئاfrهتە، چونکە خوا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** باسی هەردووکیانی کردووە: ﴿وَأَنَّهُ خَلَقَ الزَّوْجَيْنِ الذَّكَرَ وَالْأُنثَىٰ ۖ مِن نُّطْفَةٍ إِذَا تُمْنَىٰ ۚ﴾ (٤٦) لە تەفسیری سوورەتی (الحجرات) یس دا، باسman کرد، کە خوا دەرەرمووی: ﴿يَتَأْتِيَ النَّاسُ إِنَّا خَلَقْنٰكُمْ مِّن ذَكَرٍ وَأُنْثَىٰ ۖ﴾ (١٣) بەلگەیه لەسەر ئەوەی کۆرپەلە ی مرووف، کە دروست دەبێ لە کۆی ئاوی پیاوو ئاfrهت دروست دەبێ، لە تۆوی باب و دایک، هەردووکیان دروست دەبێ، ئەمەش پێچەوانە ی ئەوەیه کە کاتی خۆی وا باو بوو، پێیان وابوو: تەنیا تۆو ئاوی پیاو، کۆرپەلە ی لێ دروست دەبێ، بەلام لە نێو مندالەدانی دایکدا گەرە دەبێ و پەرورەدە دەبێ و گەشە دەکات، بەلام ئیستا زانیاریی کۆرپەلەناسیی (علم الأجنة) ڤوونی کردۆتەو کە لە زیندەوهری تۆوی پیاو و هیلکۆلە ی ئاfrهت (الحيوان المنوي والبويضَة)، لە هەردووکیان نوتفە دروست دەبێ و، ئیمە لە سەرەتای سوورەتی (المؤمنون) دا، باسیکی تیرو تەسەلمان لە بارە ی دروست بوونی مرووفەو، کردووە.

(١٠)- ﴿وَأَنَّ عَلَيْهِ النَّشَأَ الْآخِرَىٰ﴾، هەر وەها پێگەیانندنەو و دروستکردنەو ی دیکەش هەر لەسەروی (خوا) یه. (النَّشَأُ: المَرَّةُ مِنَ الْإِنشَاءِ، أي: الإيجاد والخلق، والآخِرَى: مَوْنَتُ الْآخِرِ، أي: النَّشَأُ الَّتِي لَا نَشَأَ بَعْدَهَا، وَهِيَ مُقَابِلُ النَّشَأِ الْأَوَّلِي الَّتِي يَتَضَمَّنُهَا قَوْلُهُ تَعَالَى: ﴿وَأَنَّهُ خَلَقَ الزَّوْجَيْنِ الذَّكَرَ وَالْأُنْثَىٰ ۖ﴾ (٤٥)، واتە: (نشأَة): جارێکە لە (إنشاء)، دروستکردن و پەیداکردن^(١)، وشە ی (أخرى) ش، مێینە ی (آخر) ه، یانی: دروستکردنی کە دروستکردنی دیکە ی بەدوادا نایەت، بەرانبەر ی دروستکردنی یەکەمە، کەواتە: بە مانای زیندووکرانەو ی.

(١١)- ﴿وَأَنَّهُ هُوَ أَغْنَىٰ وَأَقْنَىٰ﴾ {ئەو ڤاستییەش لە لاپەرەکانی مووسا و ئیبراهیمدا هەیه} کە بەس خوا خەلک دەولەمەند دەکات {مرووفەکان دەولەمەند دەکات} و خواوێ سامانیان دەکات، (أَغْنَىٰ أي: مَوَّلَ، أَقْنَى: أَخْدَمَ)، ئەو ش واتایەکی دیکە (أقنى) یه:

(١) لە ڤاستیی دا (نشأَة) بەمانای پێگەیانندی پلەپلەییە، وەک پێشتر باسman کردووە.

خه لک ساماندار دهکات و، واشیان لی دهکات خزمهت بکریښ، یان: (أَغْنَى: أَي جَعَلَهُ غَنِيًّا، وَأَقْنَى أَي جَعَلَهُ ذَا قِنْيَةٍ، وَهُوَ الْمَالُ الْمُدَّخَرُ)، (أَغْنَى)، واته: دهوله مهندي کرد (أَقْنَى)، واته: کردی به خاوهن مآل و سامانیکی په زمهنده کراو، ههروهها (أَقْنَى)، به مانای (أَرْضَى) ش دئ، واته: وای لیکرد پازیی بی.

واته: (أَقْنَى) چوار مانای هه: ١- سامانداری کرد، ٢- خزمه تکراری کرد، ٣- کردیه خاوهنی سامانی په زمهنده کراو، ٤- پازییکرد.

(١٢)- ﴿وَأَنَّهُ هُوَ رَبُّ الشَّعَرَى﴾، {دیسان له لاپه رکانی مووساو ئیبراهیمدا هاتوه، که} بهس خوا په روه ردگاری (شَعَرَى)یه، به کوردیی ئه ستیره ی گه لاویژی پیده لیښ، که ئه ستیره کی تایبه تهو، دوايي له کورته باسیکدا باسی ئه ستیره ی گه لاویژ ده که یښ.

له زوره کوته لایه نه بکښان

Stay attached on social media

نښه بکښه پر موبایل تۆالامی

Alibapir/علي بابير

علي بابير/Alibapir

archive.org/details/@alibapir

www.alibapir.net

English - عربي - کوردی

علي بابير/Alibapir

علي بابير/Alibapir

علي بابير

Google Play

App Store

کوتاي

علي بابير/Alibapir

علي بابير/Alibapir

علي بابير/Alibapir

علي بابير/Alibapir

علي بابير/Alibapir

علي بابير/Alibapir

سۆ كورته سه رنجی گرنج

خوای به رزی مه زن که ده فه رموی: ﴿وَأَنَّهُ خَلَقَ الزَّوْجَيْنِ الذَّكَرَ وَالْأُنثَىٰ﴾ (۱۵) **مِنْ نُطْفَةٍ إِذَا تُمْنَىٰ** (۱۶) واته: یه کیك لهو راستییانه ی له لاپه په کانی مووساو ئیپراهیما (عَلَيْهِمَا الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) ههن، ئه وه یه که خوا جووتیکی نیرو میی دروستکرده، له نوتفه یه ک کاتیک ده رژی نری، ئنجا ئیمه له بهر تیشکی ئهم دوو ئایه ته موباره که دا، سۆ سه رنجی گرنج ده خهینه روو:

سه رنجی یه که م: که ده فه رموی: ﴿وَأَنَّهُ خَلَقَ الزَّوْجَيْنِ الذَّكَرَ وَالْأُنثَىٰ﴾ لیردها که خوا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** وشه ی (الزَّوْجَيْنِ)، باس ده کات له دوای ئه ویش وه ک جیگره وه (بَدَل) ده فه رموی: ﴿الذَّكَرَ وَالْأُنثَىٰ﴾ له جیاتی ئه وه ی بفه رموی: (خَلَقَ الْإِنْسَانَ)، ده فه رموی: ﴿وَأَنَّهُ خَلَقَ الزَّوْجَيْنِ الذَّكَرَ وَالْأُنثَىٰ﴾، ئهمه له بهر گه یاندنی دوو مه به سه ته:

یه که م: بۆ ئه وه ی خوا چاکه ی خۆیمان له جووتیه تییدا بیر بخاته وه، که پیاوان په گه زی نیریان هه یه و ئافره تان په گه زیان مینه یه و، ئه و نیرو مییه ش هوگری یه کدین و پیکه وه گونجاون و ته واکه ری یه کدین، به هو ی ئه و نیری و مییه شه وه، وه چه ی مرو فایه تی درێژه ی ده بی و به رده وام ده بی، له ژیا نی سه رزه ویدا، واته: خوا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** و پرای ئه وه ی باسی دوو جووته که (زَوْجَيْنِ) ده کات، دواییش باسی نیرومی **﴿الذَّكَرَ وَالْأُنثَىٰ﴾** ده کات، که دوو زه وچه که ش هه رنیرو مین، بویه ش خوا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** ئهمه زه ق ده کاته وه که ئه و دوو جووته بریتین له نیرو می **﴿الذَّكَرَ وَالْأُنثَىٰ﴾** تا کو ئه و چاکه و نیعمه ته ی خو ی بخاته وه به ر چاوی ئیمه، که ئیمه ی مرو ف به هو ی ئه و هه بوونی هه ردوو په گه زی نیرو مییه وه، ههم ژیا نی کو مه لایه تییمان به پویه ده چی، به و واتایه ی پیاوان هوگری ئافره تانن و ئافره تان هوگری پیاوانن، ههم به هو ی ئه و حاله قی جووتیه تییه شه وه، وه چه ی به شه ر له سه ر زه وی به رده وام ده بی.

دووهم: ئاماژەيە بۆ ئەو کە هەر کام لە نێرو مێ، پشک و بەشیان هەیه لە دروستکردنی نوتفەدا، ئەو نوتفەيەي کە مەوۆفی لێ پێک دێ، وەک لە فەرمايشتی پێغەمبەریشدا ﷺ بە راشکاوی هاتو، کە دەفەرموێ: {أَمَّا الشَّيْءُ إِذَا سَبَقَ مَاءَ الرَّجُلِ مَاءَ الْمَرْأَةِ، ذَهَبَ بِالشَّيْءِ، وَإِذَا سَبَقَ مَاءَ الْمَرْأَةِ مَاءَ الرَّجُلِ، ذَهَبَتْ بِالشَّيْءِ} (أخرجه أحمد: ۱۲۰۷۶، وعبد بن حميد: ۱۳۸۹، والبخاري: ۳۷۲۳، وابن حبان: ۷۱۶۱)،

واتە: بەلام ھۆکاری پێچوون (بە باب لە نێریەتی دا، یان بە دایک لە مێیایەتی دا) ھەركات ئاوی پیاو کە پێش ئاوی ژنە کە ھوت، مندالە کە دەچێتەو ھەری و، ئەگەر ئاوی ژنە کەش پێش ئاوی پیاو کە ھوت، مندالە کە دەچێتەو ھەری (دەچێتەو ھەری ژنە کەو مێنە دەبێ).

ئەمە ئاماژەيە بۆ ئەو، کە ئاوی پیاو {حَيْمَن} (ھەکی) دوو جوورە: (X, Y) بەلام ھە ئافرەت (XX) ھ، ئنجا ئەگەر جووری (حیمن) ھەکی پیاو جووری (Y) بێ، ھە ئافرەت دا کە ھەمیشە (X) ھ، یەک بگرێ، ئەو نێر دەبێ و، ئەگەر ھەیمەنە کە پیاویش جووری (X) بێ، لەگەڵ (X) ئافرەت دا، مێ دەردەچێ، مەبەست لە زالبوونە کەش و پێدەچێ ئەو بێ: ئایا ئاوی ئافرەتە کە وادەکات، تەنیا لەگەڵ جووری (X) دا، یەک بگرێ و ھێلکۆلە ئافرەت تەنھا جووری (X) ی، ھەیمەن پەلکێش دەکات، یاخود ئاوی پیاو کە زال دەبێ، کە ئەگەر ھەیمەنە کە ئاوی پیاو جووری (Y) بێ کوو، ئەگەر جووری (X) یش بێ، کچ دەردەچێ، بەلام کاتی کە قورئان دابەزیو، و باو بوو ئەو ھە کۆرپەلە لێ دروست دەبێ، تەنیا ئاوی پیاو، پۆلێنێ ئافرەت تەنیا ئەو ھە، کە ئاوی پیاو، لە نێو مندالەدان ئافرەتدا، گەشە دەکات، بەلام ھەم ئەم ئایەتە موبارە کە، ئاماژە پێدەکات و، ھەم فەرمايشتە کە پێغەمبەر ﷺ یش بە راشکاوی دەیفەرموێ و، لە سوورەتی (الحجرات) یش داخوا ﷺ بە راشکاوی دەیفەرموێ: {يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّا خَلَقْنَاكُمْ مِنْ ذَكَرٍ وَأُنْثَىٰ} (۱۳)

سه رنجی دووهم: که ده فهرموئ: ﴿مِنْ نُطْفَةٍ إِذَا تُمْنَى﴾ (إِذَا) بۆ کات به کاردی، چونکه (إِذَا) (ظرف زمان) ناوی کاتهو، ئەمه ئاماژه یه بهوه که هەر له گه‌ڵ ئەو نوتفه یه چوو ه نۆ مندالڤانی ئافره تهوه، یه کسه ر ئەو کۆرپه له یه ده ست به دروستبوون ده کات، واته: زینده وه ری تووی پیاو که ده چیته نۆ هیلکۆله ی ئافره تهوه، به ههردووکیان (نُطْفَةٍ) پیکدینن، ئەو (نُطْفَةٍ) یه داده به زێ بۆ نۆ مندالڤان و، له ئەنجامی ئەوه دا ئەو کۆرپه له یه دروست ده بی و، ئەگه ر خوا مۆله تی له سه ربی، ده ست ده کات به گوزه راندنی قوئاغه کانی: خوینپاره (عَلَقَةٌ) و زارجوو (مُضْغَةً)، ئنجا ئیسقان (عظام)، دوایی به گوشت داپوشران و، پروو به بهردا کران.

سه رنجی سییه م: وشه ی (تُمْنَى) به کارهاتهوه، ئەمه ش ئاماژه یه بهوه که ئەو تووه ی پیاو، ده دلۆپینری و ده پرژیته سه ر شتیکی دیکه ی به رانه ری، چونکه پرژان، که ده فهرموئ: پرژان دیه سه ری، ئەمه خوازیاری ئەوه یه شتیکی دیکه ش هه بی، پرژابیته سه ری، ئەمه ش ئاماژه یه بهوه که تووی پیاو ده پرژیته سه ر ئاوی ئافره ت، هیلکۆله ی ئافره ت، که ئەویش له نۆ ئاوی ئافره ت دایه و زینده وه ری تووی (الحيوان المنوي) ی پیاو، که کورته که ی (حیمن) ه، له گه‌ڵ هیلکۆله (بُيُضَةً) ی ئافره ت دا، یه کده گرن و دروستکراویکی دیکه ی سییه م که پیی ده گوتری: (نُطْفَةٍ) پیکدینن، که واته: وشه ی ده پرژینری (تُمْنَى) ئاماژه یه، بهوه که ئاوی پیاو ده پرژیته سه ر شتیکی دیکه و، ده پرژیته سه ر دروستکراویکی دیکه و دوایی به ههردووکیان ئەو مروقه یان لی پیک دی، به مۆله تی خوا.

ئیمه له تەفسیری سووڤه تی (المؤمنون) دا، به درژی یی له باره ی چۆنیه تی دروستکرانی مروقه وه له لایه ن خوا ی پهروه ردا گاره وه، قسه مان کردوه.

ئیس تاش دیننه سه ر کورته باس یک له باره ی به هره مه ند بوونی مروقه وه، له چاکه ی جگه له خوی:

کورتە باسێک لە بارەى بەهرەمەندبوونی مرۆڤهوه

لە چاکەى جگە لە خۆى

بەڕێزان!

ئەم کورتە باسە لە سێ تەوهردا دەخەینەروو:

**تەوهرى یەكەم: راجیایی زانیان لە بارەى بەهرەمەندبوونی مرۆڤهوه
لە کردەهوى جگە لە خۆى:**

مشتومر و راجیایی زانیان لە بارەى بەهرەمەند بوونی مرۆڤ لە کردەهوى جگە لە خۆیهوه، زۆره، هەر لە سەرەتاوه، چ لە نێو هاوه‌ل‌اند (خوا لێیان پازى بێ)، دواىى لە نێو تابیعین دا، تاكو دەگاتە پۆژگارى ئیمه و، ئیستاش راجیایی و مشتومر لەو بارهیهوه زۆره، كه ئایا مرۆڤ، لەلای خوای پەرەردگار، بۆ قیامەت و پۆژی دواىى، لە کردەهوى چاکى جگە لە خۆى بەهرەمەند دەبێ، یان نا؟

بابزانی چۆن و بۆچی؟

ئەو ئایەتە موبارەكەى دەفەرموێ: ﴿وَأَنْ لَّيْسَ لِلْإِنْسَانِ إِلَّا مَا سَعَى﴾، یەكێك لەو راستییانەیه كه لە لاپەرەكانى مووسا و ئیبراھیمدا (عَلَيْهِمَا الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) هەن، كه مرۆڤ نابێتە خاوەنى هیچ شتێك، مەگەر بەرهەمى كۆشش و هەول‌دانى خۆى بێ.

ئنجاهەندێك لە زانیان وای لێ حالیى بوون: كه مرۆڤ لە کردەهوى هیچ كەسى دیکە بەهرەمەند نابێ، تەنانەت ئیمام شافعی (پەرهمەتى خوای لێ بێ)، زانراوه كه گوتووێتى: كهسێك قورئان بخوێنێ و پاداشته‌كهى بۆ یەكێ دیکە بە دیاریى بنێرێ، پاداشته‌كهى ناگات، بەو كەسەى بۆى دەنێرێ.

تَیستاش با سهرنجی شەش جوړه بوچووئی زانایان بدهین، که ههندیکیشیان
پیک ده چن و ده چنه وه نیو یه کدی:

۱- عیكریمه که قوتابی عه بدوللای کوری عه عباسه، (خوا لیان رازی بی) ده لی: ﴿وَأَنَّ
لَيْسَ لِلْإِنْسَانِ إِلَّا مَا سَعَى﴾: (حِكَايَةُ عَنْ شَرِيعَةٍ سَابِقَةٍ فَلَا تَلْزَمُ فِي شَرِيعَتِنَا)، واتە: ئەمە
گێڕانهوهی بهرنامهیهکی پیشووه و، له شەریعهتی ئێمه دا پێویست و پابه‌ندکەر نیه، (آی):
إِنْ قَبُولَ عَمَلٍ أَحَدٍ عَنْ غَيْرِهِ، مِنْ خَصَائِصِ هَذِهِ الْأُمَّةِ، واتە: ئەوه که کهسیک له کردهوهی
جگه له خۆی بههرمه‌ندبی، له تایبه‌مه‌ندییه‌کانی ئۆمه‌ه‌تی پێغه‌مبه‌ره ﴿ﷺ﴾، به‌لام ئەوهی
خوا فەرموویه‌تی: له لاپه‌ره‌کانی مووسا و ئیبراهیمدا هه‌یه، ئەوه به‌نسبه‌ت شەریعه‌تی
ئەوانه‌وه‌یه.

من جاری به‌س رایه‌کان دینم و قسه‌ی خۆمیان له‌سەر ناکهم.

۲- په‌بیعی کوری ئەنه‌س، وشه‌ی (الإنسان)ی، که ده‌فه‌رموی: ﴿وَأَنَّ لَيْسَ لِلْإِنْسَانِ إِلَّا
مَا سَعَى﴾ (۲۱)، به‌وه مانا کردوه، که مه‌به‌ست پێی ئینسانی بیروایه، گوتوویه‌تی: به‌لام
بابای بروادار، هه‌م له کردو کۆششی خۆی به‌هرمه‌نده، هه‌م له هی جگه‌له‌ خۆشی،
مادام بیکاته‌ دیاریی و خه‌لات و پێشکەشی بکات.

۳- هه‌ندی له زانایان ئەم ئایه‌ته‌یان وا مانا کردوه، که مرو‌ف له کرده‌وه‌ی جگه‌له
خۆی به‌هرمه‌ند نابێ، ئەگەر که‌سیک کرده‌وه‌که‌ی نه‌دات به‌و که‌سه‌ی ده‌یه‌وی لێی
به‌هرمه‌ند بی: (أَنَّهُ نَفَتْ أَنْ تَكُونَ لِلْإِنْسَانِ فَائِدَةٌ مَا عَمَلَهُ غَيْرُهُ، إِذَا لَمْ يَجْعَلِ السَّاعِي
عَمَلَهُ لِعَیْرِهِ)، ئەمه‌ش شتیکی پروون و ئاشکرایه، که ئەگەر که‌سیک کرده‌وه‌که‌ی خۆی به
دیاریی نه‌دات به‌ که‌سیک، ئەو که‌سه‌ی دووهم به‌دلنیا‌یی به‌هرمه‌ند نابێ له کرده‌وه‌ی
که‌سی یه‌که‌م، مادام نه‌یدات، هه‌ر که‌سیک کرده‌وه‌که‌ی هی خۆیه‌تی.

۴- ئیبنو فه‌ره‌س پێی وابوو‌ه‌ رو‌اله‌تی ئایه‌ته‌که‌ جێبه‌جێ ده‌کری و، هه‌یج که‌س له
کرده‌وه‌ی هه‌یج که‌س به‌هرمه‌ند نابێ، که‌سیک بو‌ خۆی کرده‌وه‌یه‌کی نه‌کرد بی،
با خه‌لکیکی دیکه‌ کرده‌وه‌ی باش بکات: پۆژوو‌ی سوننه‌ت ده‌گری و بو‌ی ده‌کاته

دیاریی، حەج و عەمرە دەکات و بۆی هەدیە دەکات، قورئان دەخوینێ و بۆی هەدیە دەکات، لییان بەهرەمەند نابێ.

۵- (القرطبي) بۆچوونی وایە کە پاداشتی هەندیک لە کردەوان دەگات بە جگەلە ئەنجامدەوانی ئەو کردەوانە، واتە: بە گشتیی ئەو بەنەمایەکەو هەیه، بەلام کە دینە سەر وردەکارییەکان، زانیان راجیایان پەیدادەبن، (القرطبي)^(۱) ئەو رایەیی خوێ هیناوە، (ابن عاشور)یش بۆچوونەکە وەک هی (القرطبي)یەو هەردووکیان لەم بۆ چوونە پینجەم دا دەیانھینم، دەلی: (وَعَلِمَ أَنَّ أَدْلَةَ لِحَاقِ ثَوَابِ بَعْضِ الْأَعْمَالِ إِلَى غَيْرِ مَنْ عَمَلَهَا، ثَابِتَةٌ عَلَى الْجُمْلَةِ، وَإِنَّمَا تَتَرَدَّدُ الْأَنْظَارُ فِي التَّفْصِيلِ أَوْ التَّعْمِيمِ)^(۲)، واتە: بەلگەئێ ئەو کە پاداشتی هەندیک لە کردەوانەکان دەگات بە جگەلە خوێان، مادام ئەو کەسەئێ کردەوانەکە ئەنجامداوە، بیکاتە دیاریی بۆ ئەو کەسە، ئەو شتێکی چەسپاوە، بەلام لە وردەکارییەکاندا راجیایی هەیه.

۶- (الطبري) لە تەفسیرەکەئێ خویدا^(۳) دەلی: (رُويَ عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ **رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا** أَنَّ هَذِهِ الْآيَةَ مَنَسُوحَةٌ، قَالَ: نَزَلَ قَوْلُهُ تَعَالَى: **﴿وَأَن لَّيْسَ لِلْإِنسَانِ إِلَّا مَا سَعَى﴾**، فَأَنْزَلَ اللَّهُ بَعْدَ هَذَا: **﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا وَاتَّبَعَتْهُمْ ذُرِّيَّتُهُمْ بِإِيمَانٍ أَلْحَقْنَا بِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ﴾** **﴿الن﴾** الطور، فَأَدْخَلَ اللَّهُ الْأَبْنَاءَ الْجَنَّةَ بِصَلَاةِ الْأَبَاءِ، ثَبِنُو عَهْدَ ابْنِ عَبَّاسٍ **رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا** (ئەمە و لەو گێردراوەتەو، ئنجا ئایا راستە یان نا؟ نازانم، گوایه) گوتووێت: دوا ئێوەئێ ئەم ئایەتە هات و دابەزی: **﴿وَأَن لَّيْسَ لِلْإِنسَانِ إِلَّا مَا سَعَى﴾**، خوا ئەم ئایەتەئێ دابەزاند: **﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا وَاتَّبَعَتْهُمْ ذُرِّيَّتُهُمْ بِإِيمَانٍ أَلْحَقْنَا بِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ وَمَا أَلَتْنَاهُمْ مِنْ شَيْءٍ مِنْ أَمْرِهِمْ بِمَا كَسَبَ رَهِيْنٌ﴾** **﴿الن﴾** الطور، ئەوانەئێ برۆیان هیناوە وەچەکەشیان بە ئیمانەو بە شوێنیان کەوتوون، وەچەکانیان بە وانەو پەيوەست دەکەین و لە کردەوانەئێ ئەوانیش کەم ناکەینەو، هەرکەسەو بارمتەئێ کردەوانەئێ خوێت.

(۱) ج ۱۷، ص ۹۱.

(۲) التحرير والتنوير: ج ۱۱، ص ۱۳۳.

(۳) جامع البيان: برقم: ۳۲۷۰۲.

ئینو عه‌بباس خوا له خوځی و بابی رازی بی، ده‌لئ: خوا پوځله‌کانی به هوځی چاکی بابه‌کانه‌وه خستنه به‌هه‌شته‌وه به‌وانیه‌وه په‌یوه‌ست کردن.

ئه‌وان زاراوه‌ی (نسخ) یان به‌کاره‌یناوه بو تاییه‌تکردن (تخصیص)، یانی: ته‌عبیریکی به‌گشتی هاتوه، به‌لام ته‌عبیریکی دیکه، چه‌مکی ئه‌وه ته‌عبیره‌گشتیه‌ی تاییه‌ت کردوه به‌هه‌ندیکی له‌تاکه‌کانیه‌وه، یاخود ته‌عبیریکی به‌په‌های هاتوه، ته‌عبیریکی دیکه هاتوه، به‌نددار (مُقید)ی کردوه به‌هه‌ندیکی له‌تاکه‌کانیه‌وه، مه‌رج نیه (نسخ) مه‌به‌ست پیی ئه‌وه بی که حوکمه‌که‌ی لابردوه.

هه‌لبه‌ته ئه‌وه له‌حالیکدا که ئه‌وه گپ‌دراوه‌یه له‌عه‌بدو‌ل‌لای کوری عه‌بباسیه‌وه (خوا له‌خوځی و بابی رازی بی) پاست بی.

که‌واته: به‌گشتی ئه‌م شه‌ش بوچوونه‌هه‌ن، له‌باره‌ی ئه‌وه ئایه‌ته‌موباره‌که‌وه، ئه‌وه ته‌وه‌ری یه‌که‌م: مشتومرو پاجیایی زانیان له‌واره‌وه.

ته‌وه‌ری دوهم: بیست به‌لگه‌له‌سه‌ر به‌هره‌م‌ه‌ند بوونی مروّف له‌کرده‌وه‌ی جگه‌له‌خوځی:

زانیان زور به‌لگه‌یان هیناونه‌وه، به‌لام من که ته‌ماشای ته‌فسیره‌کانم کرد، له‌هه‌موویان کوکه‌ره‌وه‌تر ئه‌وه بوو که خاوه‌نی ته‌فسیری (صفوة البیان لمعانی القرآن)^(۱) هیناویه‌تی، ئه‌ویش له‌ته‌فسیری (العلامة الجمل)، له‌په‌راویزه‌که‌ی له‌سه‌ر ته‌فسیری (الجلالین)، ئه‌ویش له‌ئینو ته‌یمیه‌وه په‌حمه‌تی خوا‌ی لی بی، نه‌قلی ده‌کات، منیش وی‌پرای هینانی ئه‌وه بیست (۲۰) به‌لگه‌یه، به‌پی پیویست پروونکردنه‌وه‌ی خو‌شمیان له‌باره‌وه ده‌ده‌م، ئه‌وانه‌یان که به‌پیویستیان بزانه‌م، ئینو ته‌یمیه (ابن تیمیه) گوته‌ویه‌تی: (مَنْ اعْتَقَدَ أَنَّ الْإِنْسَانَ لَا يَنْتَفِعُ إِلَّا بِعَمَلِهِ فَقَدْ خَرَقَ الْإِجْمَاعَ، وَذَلِكَ بَاطِلٌ مِنْ وَجْهِهِ)، واته: هه‌ر که‌سی بروای وابی: مروّف

(۱) تألیف: الشیخ حسین محمد مخلوف، ط ۳، ص (۶۷۸ و ۶۷۹).

ته نیا له کردهوهی خوئی بههرمه‌نده، ئه‌وه به‌کده‌نگیی زانایانی درپوهه له به‌کده‌نگیی زانایان چۆته ده‌ری، ئه‌وه‌ش پووچ و هه‌له‌یه له چه‌ند ڤووێکه‌وه (به‌ چه‌ند به‌لگه‌یه‌ک):

به‌لگه‌ی به‌که‌م: (أَحَدَهَا: أَنَّ الْإِنْسَانَ يَنْتَفِعُ بِدُعَاءِ غَيْرِهِ، وَهُوَ انْتِفَاعٌ بِعَمَلِ الْغَيْرِ)، شتیکی سه‌لمێزاه و مسوگه‌ره، که‌ مرووف له‌ پارانه‌وه‌ی جگه‌له‌ خوئی به‌هرمه‌نده، ئه‌وه‌ش به‌هرمه‌ند بوونه له‌ کردهوه‌ی جگه‌له‌ خو.

بۆیه‌ش هه‌یج به‌لگه‌ی نه‌هه‌یانه‌وه، چونکه‌ شتیکی زور ئاشکرایه، بۆ وینه: خوا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** له‌ سوڤه‌تی (الحشر) دا‌ب‌اسی کوچکه‌ران ده‌کات، دوا‌ی با‌سی پشتیوانان ده‌کات، ئنجا ده‌فه‌رمو‌ی: ﴿وَالَّذِينَ جَاءُوا مِنْ بَعْدِهِمْ يَقُولُونَ رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا وَلِإِخْوَانِنَا الَّذِينَ سَبَقُونَا بِالْإِيمَانِ ۖ﴾، ئه‌وانه‌ی له‌ دوا‌ی کوچکه‌ران و پشتیوانانه‌وه دین (که‌ هه‌موو مسو‌لمانان ده‌گریته‌وه، تا‌کو ئاخیر زه‌مان) ده‌لین: په‌روه‌ردگارمان! له‌ ئیمه‌وه ئه‌و ب‌رایانه‌مان خو‌شبه، که‌ به‌ ئیمانه‌وه پێشمان که‌وتوون.

هه‌روه‌ها هه‌رکام له‌ نووح **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** و ئیبراهیم **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** بۆ‌برواداران به‌گشتی ده‌پارینه‌وه‌و، پێغه‌مبه‌ری خاته‌م **ﷺ**، به‌ هه‌مان شیوه‌و، مه‌گه‌ر چو‌ن ئه‌گه‌رنا هه‌موو پێغه‌مبه‌ران دوعایان کردوه بۆ‌برواداران به‌گشتی.

به‌لگه‌ی دووه‌م: (ثَانِيَهَا: أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ يَشْفَعُ لِأَهْلِ الْمُؤَقِفِ فِي الْحِسَابِ ثُمَّ لِأَهْلِ الْجَنَّةِ فِي دُخُولِهَا ثُمَّ فِي رَفْعِ دَرَجَاتِهِمْ)، (شتیکی سه‌لمێزاهه) که‌ پێغه‌مبه‌ر **ﷺ** بۆ خه‌لک که‌ ڤاده‌وه‌ستین، له‌ ڤوژی لێرسینه‌وه‌دا، ت‌کا ده‌کات، تا‌کو ده‌ست به‌ لێرسینه‌وه‌و س‌زا و پاداشت بک‌ری و، دوا‌یش ت‌کا ده‌کات بۆ به‌هه‌شتیان که‌ بچنه‌ نی‌و به‌هه‌شته‌وه‌و، دوا‌یش ت‌کا بۆ به‌هه‌شتیان ده‌کات، تا‌کو به‌ هو‌ی ت‌کا کردنی پێغه‌مبه‌ره‌وه **ﷺ** په‌لیان به‌رزتر بێته‌وه.

ئه‌میش له‌ فه‌رمووده‌ ڤاسته‌کاندا که‌ بوخاریی و موس‌لیم هه‌یانه‌یان، هاته‌وه ته‌نانه‌ت هه‌ندیکیان ئه‌و ئایه‌ته‌ موباره‌که‌ی ده‌فه‌رمو‌ی: ﴿أَنْ يَبْعَثَكَ رَبُّكَ مَقَامًا

مَحْمُودًا ۷٨ ﴿الإسراء﴾ بهوه تەفسیر دەکەن و ئیمەش لە دوای داوا بۆ بانگ دا دەلیین: (وَابْعَثْهُ مَقَامًا مَّحْمُودًا الَّذِي وَعَدْتَهُ)، خۆیە! ئەو پێگە تێدا ستایشکراوەی گەشت پێداوە، پێییدە. (المقام المحمود) واتە: ئەو پێگەیهو پلەیهی پێخەمبەر ﷺ کە ستایشکراوەو هەموو مەودایەتی ستایشی دەکات، چونکە کاریک دەکات هەموو مەودایەتی لێی بەهەرمەند دەبێ، ئەویش ئەودیه کە لە رۆژی کۆکرانەوهو بۆ لێرسرانەوهو، تەو دەکات دەست بکری بە لێرسینەوهو، هەر کەسەو بە شوینی خۆی بگات.

بەلگە سییه: (تَالَيْهَا: أَنَّهُ ﷺ) یشفع لأهل الكبائر في الخروج من النار، وهذا انتفاع بسعي الغير)، کە پێخەمبەر ﷺ تەو دەکات بۆ خاوەنی گوناھە گەورەکان، تاكو له ئاگر بێنە دەری و، ئەوێش بەهەرمەند بوونە لە کۆشش و کاری جگە لە خۆ.

ئەویش پێخەمبەر ﷺ خوا ﷻ لە چەند فەرموودەیه ک دا فەرموویەتی: هەرکەس ئەهلی ئیمان بێ، بەلام گوناھبار بێ و، شایستەیی سزاداران بێ، دەسووتێنری و سزا دەدری، بەلام دوایی پێخەمبەر ﷺ خوا ﷻ تەو دەکات بۆ دەربازیان دەبێ.

بەلگە چوارەم: (رابعها: أن الملائكة يستغفرون ويدعون لمن في الأرض، وذلك منفعة بعمل الغير)، بێگومان فریشتەکانیش دەپارێنەوهو داوا لێبوردن دەکەن، بۆ ئەو خەڵکە لەسەر زەوین و، ئەوێش بێگومان سوودمەند بوونە بەهۆی کردەوهی جگە لە خۆوه.

خوای پەروەردگار لە سوورەتی (غافر) دا، دەفەرموێ: ﴿الَّذِينَ يَحْمِلُونَ الْعَرْشَ وَمَنْ حَوْلَهُ يُسَبِّحُونَ بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَيُؤْمِنُونَ بِهِ وَيَسْتَغْفِرُونَ لِلَّذِينَ ءَامَنُوا ۖ﴾ (له خوا) دەکەن بۆ برواداران، هەر وهه له سوورەتی (الشوری) شدا، هاتوه کە فریشتەکان داوا لێبوردن دەکەن بۆ خەڵکی سەر زەوی: ﴿وَيَسْتَغْفِرُونَ لِمَنْ فِي الْأَرْضِ ۗ﴾.

بەلگە پێنجەم: (خامسها: أن الله تعالى يخرج من النار من لم يعمل خيراً قط «أي: من المؤمنين» بحض رحمته، وهذا انتفاع بغير عملهم)، {ئەمەش لە فەرموودە

صەحیحە کاندە هاتووە { که خوا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** که سانیک له برواداران له ئاگری دۆزەخ دەردیئێ، هەرگیز چاکە یەکیان نە کردووە، تەنیا بە پەحمەتی خوێ و، ئەوەش بەهرەمەند بوونی بروادارانە، لە کردەوێ جگە لە خوێان.

بەلگەی شەشەم: (سادسها: أَنْ أَوْلَادَ الْمُؤْمِنِينَ يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ بِعَمَلِ آبَائِهِمْ، وَذَلِكَ انْتِفَاعٌ بِمَحْضِ عَمَلِ الْغَيْرِ)، ئەوەیە که پۆلەکانی برواداران دەچنە بەهەشتەو، بە هۆی کردەوێ باب و دایکیانەووە بەهرەمەندبوونە لە کردەوێ جگە لە خو. وەک لە سوورەتی (الطور) دا خوا دەفەرموێ: ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا وَاتَّبَعَتْهُمْ ذُرِّيَّتُهُمْ بِإِيمَانٍ أَلْحَقْنَا بِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ﴾، که پیشتر مانامان کردووە.

بەلگەی حەوتەم: (سابعها: قَالَ اللَّهُ تَعَالَى فِي قِصَةِ الْغُلَامِينَ الْيَتِيمَيْنِ: ﴿وَكَانَ أَبُوهُمَا صَالِحًا﴾ الكهف، فانتفعا بصلاح أبيهما، وليس من سعيهما)، خوای بەرز لە بەسەر هاتی دوو مندالە هەتیوێ کە دا دەفەرموێ: ﴿وَكَانَ أَبُوهُمَا صَالِحًا﴾ الكهف، بابیان مەزۆقێکی باش بوو، ئەوانیش بەهرەیان وەرگرت لە چاکیی بابیان و چاکیی بابیشیان کردو کۆششی خوێان نیه.

بەلگەی هەشتەم: (ثامنها: أَنَّ الْمَيِّتَ يَنْتَفِعُ بِالصَّدَقَةِ عَنْهُ، وَبِالْعِتْقِ، بِنَصِ السُّنَّةِ وَالْإِجْمَاعِ، وَهُوَ مِنْ عَمَلِ الْغَيْرِ)، مردوو بەهرەمەند دەبێ لەوێ که خێرو چاکە ی بۆ بکری، هەر وەها که کۆیلە ی بۆ ئازاد بکری {کاتی خوێ کۆیلە هەبوون} ئەمە هەم بە دەقی سوننەت و، هەم بە یەکدەنگیی زانیان و، ئەو دووانەش کردەوێ جگە لە کردەوێ مردووێ کەن.

بەلگەی نۆیەم: (تاسعها: أَنَّ الْحَجَّ الْمَفْرُوضَ يَسْقُطُ عَنِ الْمَيِّتِ، بِحَجِّ وَلِيِّهِ بِنَصِ السُّنَّةِ، وَهُوَ انْتِفَاعٌ بِعَمَلِ الْغَيْرِ)، حەجی فەرزی لەسەر مردوو لادەچێ، ئەگەر سەرپەرشتیارەکی حەجی بۆ بکات، ئەمیش بە دەقی سوننەت هاتووە، ئەوەش هەر بەهرەمەند بوونە لە کردەوێ جگە لە خو.

به لڳه دهیه م: (عاشرها: أَنَّ الْحَجَّ الْمَنْدُورَ أَوْ الصَّوْمَ الْمَنْدُورَ، يَسْقُطُ عَنِ الْمِيَّتِ بِعَمَلٍ غَيْرِهِ، وَهُوَ انْتِفَاعٌ بِعَمَلٍ الْغَيْرِ)، حه جیك كه له خوگیرایی (نه زر کرابی) و روژووێك له خو گیرایی، له سه ر مردوو لا ده چئ، ئه گه ر جگه له خو ی بو ی بکات، {ئهمهش به ده قی سوننهت} ئه وهش هه ر به هره مه ند بوونه له کرده وه ی جگه له خو.

به لڳه یازدهیه م: (حادي عشرها: الْمَدِينُ قَدْ اُمْتَنَعَ ﷺ مِنَ الصَّلَاةِ عَلَيْهِ حَتَّى قَضَى دَيْنَهُ أَبُو قَتَادَةَ، وَقَضَى دَيْنَ الْآخَرِ عَلِيٌّ بْنُ أَبِي طَالِبٍ، وَانْتَفَعَ بِصَلَاةِ النَّبِيِّ ﷺ وَهُوَ مِنْ عَمَلِ الْغَيْرِ)، بابایه کی قه رزدار هه بوو پیغه مبه ر ﷺ نوێژی له سه ر نه کرد، تا کو قه تاده قه رزه که ی بو دایه وه و، یه کیکی دیکه ش عه لی کوپری ئه بی تالیب قه رزه که ی بو دایه وه خوا له قه تاده و عه لی کوپری ئه بی تالیب رازی بی، پیغه مبه ریش ﷺ دوا ی ئه وه ی قه رزه کانیان بو درانه وه، نوێژی له سه ر کردن و، مسوگه ریش که پیغه مبه ری خوا ﷺ نوێژی له سه ر کردوون به هره مه ند بوون و نوێژ له سه ر کردنه که ش کرده وه ی یه کیکی دیکه یه.

به لڳه ی دوازهیه م: (ثاني عشرها: أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ قَالَ لِمَنْ صَلَّى وَحْدَهُ: «أَلَا رَجُلٌ يَتَصَدَّقُ عَلَى هَذَا فَيُصَلِّيَ مَعَهُ» فَقَدْ حَصَلَ لَهُ فَضْلُ الْجَمَاعَةِ بِفِعْلِ الْغَيْرِ)، پیغه مبه ر ﷺ یه کیك به ته نیا نوێژی ده کرد، فه رمووی: ئه ری پیاوێك نیه، چاکه یه ک له گه ل ئه مه دا بکات {خپړیکی پی ببه خشی و نوێژی له گه لدا بکات، بو ئه وه ی نوێزه که ی بپیته نوێژی به کو مه ل} ئیدی که سیك چوو نوێژی له گه لدا کرد که واته: خیر و پاداشتی نوێژی به کو مه لی ده ست که وت، به هو ی کرده وه ی جگه له خو یه وه.

به لڳه ی سیزدهیه م: (ثالث عشرها: أَنَّ الْإِنْسَانَ تَبْرَأَ ذِمَّتُهُ مِنْ دِيُونِ الْغَيْرِ، إِذَا قَضَاهَا عَنْهُ قَاضٍ، وَذَلِكَ انْتِفَاعٌ بِعَمَلِ الْغَيْرِ)، مرو ف ئو بآلی خالی ده بی، (واته: قه رزی خه لکی له سه ر نامینی)، ئه گه ر قازی و دادوهر له جیاتی ئه و قه رزه کان بداته وه، ئه وهش به هره مه ند بوونه له کرده وه ی جگه له خو ی.

بەلگەى چواردەم: (رابع عشرها: أن من عليه تبعات ومظام، إذا حُلَّ منها، سقطت عنه، وهذا انتفاع بعمل الغير)، هەر كەسێك مافی كەسێكى لەسەر بێ، {بۆ وێنە: ستمى له كەسێك كرد بێ} هەركات لێى ئازاد كرا لێى بوردرا، ئەو هەقانى لەسەر لادەچن، ئەویش دیسان بەهرەمەند بوونە لە كردهوهى جگە لە خۆى.

بەلگەى پازدەیهەم: (خامس عشرها: أن الجار الصالح ينفع في المحيا وفي الممات «كما جاء في الأثر»، وهذا انتفاع بعمل الغير)، دراوسێى باش لە ژيان دا و لە دواى مردنیش، سوود دەگەيەنێ، وەك لە شوێنەواردا هاتوو، ئەوێش بەهرەمەند بوونە لە كردهوهى جگە لە خۆى.

بەلگەى شازدەیهەم: (سادس عشرها: أن جَلِيسَ أهل الذكر يُرَحِّمَ بهم، وهو لم يكن معهم، ولم يجلس لذلك، بل لحاجة عَرَضَتْ له، والأعمال بالنيات، فقد انتفع بعمل غيره)، كەسێك لەگەڵ كەسانێك دانیشتیى یادی خوا بكەن، لەگەڵ ئەواندا بەزەیی لەگەڵ دەنویژنێ، لەگەڵ ئەوێشدا یەكێك نەبوو لە وان و، بۆئەوێش نەچوو لەگەڵیاندا دانیشی [یادی خوا بكات، وەك لە فەرموودەى پیغەمبەردا هاتوو، بەلكو ئیشیكى هەبوو بەلام پێى كەوتوو ئەو مەجلیسە {هەرچەندە كردهوێش بە نیهتە، كەچی بەهۆى كردهوهى ئەوانەو كە یادی خویان كردو، ئەویش بەهرەمەند بوو.

بەلگەى هەفدەم: (سابع عشرها: الصلاة على الميت، والدعاء له في الصلاة، انتفاع للميت بصلاة الحي عليه، وهو عمل غيره)، نوێژکردن لەسەر مردوو و بۆ پارانەوهى لە نوێژدا، ئەوێش دیسان بەهرەمەند بوونی مردوویە لە نوێژی زیندوو لەسەرى و نوێژی مردوو لەسەر مردوو كەش، كردهوهى جگە لە مردوو كەیه، كەچی لێشی بەهرەمەند بوو.

بەلگەى هەژدەیهەم: (ثامن عشرها: أن الجمعة تحصل باجتماع العدد، وكذا الجماعة بكثرة العدد، وهو انتفاع للبعض بالبعض)، نوێژی جومعه بە هۆى

كۆبۈنە ھەي ژمارەيەك خەلک پيک دى، {لە دوو و سى و چوارەو تەكو چل و زياتر رۆيشتوون} ھەرۈەھا نوپىژى كۆمەلپش لە ژمارەيەك پيک دى، كە ئەويش بریتيە لە بەھرەمەند بوونی ھەندىكيان لە ھەندىكيان.

ئەگەر ھەموويان پيکەو ھەو ھەو نوپىژە بە كۆمەلەكەيان و نوپىژەي جومەكەيان بۆ ناکرى و، خپرى نوپىژى بە كۆمەلە و جومەكەيان، دەست ناکەوئ.

بەلگەي نۆزدەيەم: (تاسع عشرها: أَنَّ اللَّهَ تَعَالَى قَالَ لِنَبِيِّهِ ﷺ: ﴿وَمَا كَانَتْ اللَّهُ لِيُعَذِّبَهُمْ وَأَنْتَ فِيهِمْ﴾ ۳۲) وَقَالَ: ﴿وَلَوْلَا رِجَالٌ مُّؤْمِنُونَ وَنِسَاءٌ مُّؤْمِنَاتٌ لَّمْ تَعْلَمُوهُمْ أَنْ تَطَؤُوهُمْ فَتَضَيَّبَكُمْ مِنْهُمْ مَعَرَّةٌ بِغَيْرِ عِلْمٍ لِيُدْخِلَ اللَّهُ فِي رَحْمَتِهِ مَنْ يَشَاءُ﴾ ۳۳) فَقَدْ رَفَعَ اللَّهُ تَعَالَى الْعَذَابَ عَنْ بَعْضِ النَّاسِ بِسَبَبِ بَعْضٍ، وَذَلِكَ انْتِفَاعٌ بِعَمَلٍ غَيْرِهِ، خَوای بەرز بە پيغەمبەرەكەي خۆي ﷺ فەرموو: ﴿وَمَا كَانَتْ اللَّهُ لِيُعَذِّبَهُمْ وَأَنْتَ فِيهِمْ﴾ ۳۲) خوا خەلکی كۆمەلگایەكەت ھەتا تۆ لە نیویان دابی، سزایان نادات، ھەرۈەھا خوای بەرز فەرموویەتی: ئەگەر پیاوانیکی برودارو ئافرەتانیکی برودار نەبوونیە، كە ئیو نەتاندەزانی، نەبادا زەبریان لیبدەن و بەھۆی وانەو ەییەو ئازاریكتان پى بگات...

یانی: لەبەر ئەو نەبواییە، خوا پروودای حودەییییە بە جوړیکی دیکە دەھینایە پیش، كە صولح نەبی و بەشەر بچنە ئیو مەككەو، بەلام لەبەر ئەو پیاوانیکی ئیماندار ئافرەتانیکی ئیماندار لە مەككەدا ھەبوون، ئیو ش نەتاندەزانی و لەبەر دەست و پیااندا دەچوون و دەفەوتان، لەبەر ئەوان خوای میھرەبان، صولحی حودەییییە ھینایە پیش.

كەواتە:

أ- ئەو كە ھەتا پيغەمبەری خوا ﷺ لە ئیو خەلکەكەدا بی، خوا سزایان نادات، مانای وایە بەھرەیان وەرگرتو لە بوونی پيغەمبەر ﷺ كە كەردەو ەجگەلە خۆیانە.

ب- هاوه لانی که له خزمهت پیڅه مبهه دا بوون، بههره مهند بوون، که شهریان بو نهیه ته پيش، به هووی نهو پیاوو ئافره ته پرواداران هوه که لهو کاته دا له شاری مه ککه دا بوون، بو نهوهی له بهر دهست و پیااندا نه چن.

به لگه ی بیسته م و کو تایی: (أَنَّ صَدَقَةَ الْفِطْرِ تَجِبُ عَلَى الصَّغِيرِ وَغَيْرِهِ مِمَّنْ يَمُونَهُ الرَّجُلُ، فَإِنَّهُ يَنْتَفِعُ بِذَلِكَ مَنْ يُخْرِجُ عَنْهُ، وَلَا سَعْيَ لَهُ فِيهَا)، سهرفته له سهر بچووک و له سهر جگه له بچووکیش {ئه گهر شیت بی و، گیل و نه خووش بی} مادام له وانه بی که پیاو ده یانژی نهی و مشووریان لی ده خوات، ئنجا نهو که سهی زه کاته که ی له جیاتی ده درئ، بههره مهند بووه، بی نهوهی بو خووشی رۆلی تیدا گیرایی و کووشی بو کردبی!

دوایی ئینو تهیمییه ده لی: (وَمَنْ تَأَمَّلَ الْعِلْمَ، وَجَدَ انْتِفَاعَ الْإِنْسَانِ بِمَا لَمْ يَعْمَلْهُ مَا لَا يَكَادُ يُحْصَى، فَكَيْفَ يَجُوزُ أَنْ تُتَأَوَّلَ الْآيَةُ الْكَرِيمَةُ، عَلَى خِلَافِ صَرِيحِ الْكِتَابِ وَالسُّنَّةِ، وَإِجْمَاعِ الْأُمَّةِ؟!) واته: ههر که سیک سهرنجی زانیاری بدات، (واته: زانیاری شهرعی) ده بینئ: هینده حالهت هه، لهو باره وه که مرووف له کرده وهی جگه له خووی بههره مهند ده بی، که نایه نه ژماردن، ئنجا چوون ده بی نایه ته که به جوړی مانا بکری، که پیچه وانیه ده لاله تی راشکاو قورئان و سوننه تی پیڅه مبهه بی و، پیچه وانیه یه کدهنگی و یه کرای تی کرای زانیانی ئیسلام بی؟!

واته: نهو نایه ته ده بی به جوړیکی دیکه مانا بکری، که له گه ل نهو بیست به لگه یه، زیاتریش لهو بیست به لگه یه دا، تیکنه گیرئ، هه موو نه وانیه یان له قورئاندا هاتوون، یان له سوننه تی پیڅه مبهه و، ژماره یه کیشیان یه کدهنگی زانیان، که مرووف له کرده وهی جگه له خووی بههره مهند ده بی.

که واته: که خوا ده فهرموئ: ﴿وَأَنْ لَّيْسَ لِلْإِنْسَانِ إِلَّا مَا سَعَى﴾، مانای وانیه که مرووف له کرده وهی جگه له خووی به هیچ جوړیک بههره مهند نابئ، به لکو

ئەو مانایەکی دیکەى هەیه، که پیشتر شتیکمان لى گوت: بەلام له تەوهرى سییه‌دا زیاتر تیشک دەخەینه سەر ئەو رایە، که چۆن ئەو ئایەتە موبارەکه له گەڵ ئەو بیست (۲۰) بەلگەیه‌دا که هیناماننەو‌و هەموویان بەلگەن لەسەر ئەو که مرووف له کردەو‌و‌ی جگەله خو‌ی به‌هرەمەند دەب‌ی، ئەو ئایەتە موبارەکه چۆن واتایەکه‌ی له‌گەڵ ئەو‌و‌دا ده‌گونج‌ی؟

تەوهرى سییه‌م: چۆنیەتیى تەئویلکردن و گونجاندنی ئایەتی ژماره (۳۹) ى سوورەتی (النجم)، له‌گەڵ: به‌هرەمەند بوونی مرووف له کردەو‌و‌ی جگە له‌ خو‌ی دا:

ئەو دوو ئایەتە موبارەکه: ﴿وَأَنْ لَّيْسَ لِلْإِنْسَانِ إِلَّا مَا سَعَىٰ﴾ (۳۹) ﴿وَأَنَّ سَعْيَهُ سَوْفَ يُرَىٰ﴾ (۴۰) زانایان هەولیانداوه به‌ چەند جوړیک واتایان بکه‌ن، بۆ ئەو‌و‌ی له‌گەڵ ئەو راستیانه‌ی دیکە‌دا، که ده‌قه‌کانی دیکه‌ گرتوو‌یاننە خو‌یان، تیک نه‌گیر‌ن، به‌دڵنیاییش یه‌کیک له‌ نیشانه‌ هه‌ره‌ دیاره‌کانی فه‌رمایشتی خوا، ئەو‌یه‌ که ئایەتە‌کانی ناکوکی و دژیه‌کی (تناقض) و تیکگیرانیان له‌ نیوان دا نیه‌، وه‌ک ده‌فه‌رمو‌ی: ﴿وَلَوْ كَانَ مِنْ عِنْدِ غَيْرِ اللَّهِ لَوَجَدُوا فِيهِ اخْتِلَافًا كَثِيرًا﴾ (۸۲) النساء، ئەگەر ئەم (قورئان) ه‌ له‌ لایه‌ن جگە له‌ خواوه‌ بووایه‌، تیکگیرانی زۆریان تیدا ده‌دی. دواى سه‌رنجدانم له‌ قسه‌و بیرو‌رای زانایان له‌وباره‌وه‌، سه‌ره‌نجام سه‌رجه‌م شه‌ش جو‌ره‌ بۆچوونم که‌وتنه‌ به‌رچاو:

بۆچوونی یه‌که‌م:

(القرطبي) ده‌ل‌ی: (قُلْتُ: وَيَحْتَمِلُ أَنْ يَكُونَ قَوْلُهُ: ﴿وَأَنْ لَّيْسَ لِلْإِنْسَانِ إِلَّا مَا سَعَىٰ﴾ (۳۹) ﴿وَأَنَّ سَعْيَهُ سَوْفَ يُرَىٰ﴾ (۴۰) خَاصًّا فِي السَّيِّئَةِ، بِدَلِيلِ مَا فِي صَحِيحِ مُسْلِمٍ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: قَالَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ: إِذَا هَمَّ عَبْدِي بِحَسَنَةٍ وَلَمْ يَعْمَلْهَا، كَتَبْتُهَا لَهُ حَسَنَةً، فَإِنْ عَمِلَهَا، كَتَبْتُهَا لَهُ عَشْرَ حَسَنَاتٍ إِلَى سَبْعِمِائَةٍ ضِعْفٍ، وَإِذَا هَمَّ بِسَيِّئَةٍ، وَلَمْ يَعْمَلْهَا لَمْ

أَكْتَبَهَا عَلَيْهِ، فَإِنْ عَمِلَهَا كَتَبْتُهَا سَيِّئَةً وَاحِدَةً { (أخرجه البخاري: ۷۰۶۲، ومسلم: ۱۲۸، والترمذي: ۳۰۷۳، وقال: حسن صحيح، وابن حبان: ۳۸۰).

واته: دەلیم: دەگونجی مەبەست لە فەرماشتی خوا که دەفەرمووی: ﴿وَأَنَّ لَيْسَ لِلْإِنْسَانِ إِلَّا مَا سَعَى﴾، مەرۆف تەنیا ئەوەی هەولێ بو دەدات، لێی بەهرەمەندە، تایبەت بێ بە خراپەو، که پێخەمبەر ﷺ فەرموویەتی: خوا (عزوجل) فەرموویەتی: ئەگەر بەندە کهم، ویستی چاکەیک بکات، بەلام نەیکرد، چاکەیکە بو دەنووسم و ئەگەر چاکەیکە کرد، یەک بە دە (۱/۱) بوی دەنووسم، تاكو حەوتسەدیش (۷۰۰) دەپرات {بەپێی بەهێزی نیازو مەبەستە کهی} و، ئەگەر ویستی خراپەیک بکات و بە دلی داها، بەلام نەیکرد، بوی نانوسم، بەلام ئەگەر خراپەیکە کرد، یەک خراپە بوی دەنووسم.

(القرطبي) وای لێکداو تەو که لێرەدا تەنیا مەبەست پێی خراپەیکە، مەرۆف تەنیا ئەوەی ئەنجامی دەدات، لە خراپە، لەسەری دەنووسری، بەلام لە خراپەیک جگە لە خوێ بو نایەت، بەلام من بۆچوونە کهیم پێی بپهێزە، چونکە خواي دادگەر دەفەرمووی: ﴿وَأَنَّ لَيْسَ لِلْإِنْسَانِ إِلَّا مَا سَعَى﴾، (ل)یش بو خواوەنداریتی (مَلِيك)ەو، ئەویش بە زۆری بو شتی باشە، ئنجا خوا نەیفەرموو: (وَأَنَّ لَيْسَ عَلَى الْإِنْسَانِ إِلَّا مَا سَعَى). هیچ شتیک (لە تاوان) لە سەر مەرۆف نیە، مەگەر ئەوەی هەولێ بو دابی.

بۆچوونی دووهم:

(وَقَالَ أَبُو بَكْرٍ الْوَرَّاقُ: ﴿إِلَّا مَا سَعَى﴾، إِلَّا مَا نَوَى، بَيَانُهُ قَوْلُهُ ﷺ: يُبْعَثُ النَّاسُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ عَلَى نِيَّاتِهِمْ) (أخرجه أحمد: ۹۰۷۹، وابن ماجه: ۴۲۲۹، وأبو يعلى: ۶۲۴۷، وصححه الألباني في صحيح الجامع: ۸۰۱۴).

واته: ئەبوو بەکری وەرراق (که یەکیکە لە زانیان) گوتوویەتی: ﴿إِلَّا مَا سَعَى﴾، یانی: (إِلَّا مَا نَوَى)، مەگەر ئەوەی نیهتی لێ هێناو، واته: بو مەرۆف هیچ

بهه ره وه رگرتییک نیه، مه گهر نیه قی لی هینابی (نیه قی لهو کرده وه یه هینابی) ئه ویش ئه وه فرمایشته ی پیغه مبه ر روونی ده کاته وه که ده فهرموئ: له روژی قیامه تدا، خه لک به پیی نیازو مه به ستیان زیندوو ده کرینه وه.

که واته: کرده وه یه که مروف نیه قی لی نه هینابی، بوئ نابئ، ئه گهرنا باسی ئه وه ناکات که له کرده وه ی جگه له خوئ به هره مه ند نابئ که بیکاته دیاری، به لکو خوئ ته نیا لهو کرده وانیه به هره مه ند ده بی (له کرده وه چاکه کانی) که نیه قی لی هینابی و، نیازو مه به ستی بووبئ، ئه وه کرده وه چاکه ئه نجام بدات بو خوا، به لام ئه گهر به لگه ی به وه فرمایشته ی پیغه مبه ر هینابایه وه، باشتر بوو، که ده فهرموئ: {إِنَّمَا الْأَعْمَالُ بِالنِّيَّاتِ، وَإِنَّمَا لِكُلِّ امْرِئٍ مَا نَوَى} (أُخْرَجَ البخاري: ۱)، کرده وه کان، {واته: کرده وه باشه کان} به پیی نیازو مه به سته کان، بو ههر مروفیک، به پیی ئه وه که نیازو مه به ستی له دلدا بووه، کرده وه که ی بو حیساب ده کری.

خواه نی: (صفوة البيان لمعاني القرآن)، (الشيخ حسين محمد مخلوف)، له ته فسیره که یدا^(۱) ئه و چوار رای دیکه دیئ، وه که ته ئویل کردن و، مانا لیکدانه وه ی ئه و ئایه ته موباره که، به جوړیک که له گه ل ئایه ت و فرمایشته کان و به لگه کان دا، که خستمانه روو، تیکنه گیرئ.

بوچوونی سییه م:

(إِنَّ الْآيَةَ عَامَّةً خُصَّصَتْ بِأَمُورٍ كَثِيرَةٍ مِّمَّا ذُكِرَ)، ئایه ته که گشتیه، به لام تاییه ت کراوه به زور شت که باسکران، واته: ئایه ته که به گشتی وایفه رمووه، به لام وه که بنچینه یه که هیه، ده لی: (مَا مِنْ عَامٍ إِلَّا وَقَدْ خُصَّصَ)، هیچ حوکمیکی گشتی نیه، مه گهر تاییه ت کراوه، ئنجا ئه و ئایه ته که ده فهرموئ: وَأَنْ لَّيْسَ لِلْإِنْسَانِ إِلَّا مَا سَعَى ، ئه مه گشتیه، به لام به و ئایه تانه ی دیکه و به وه فرمایشته نه ی پیغه مبه ر مانایه که ی تاییه ت کراوه، واته: تاییه ت کراوه به ئه وه وه که مروف به هره مه ند نابئ، مه گهر له کرده وه ی خوئ، جگه له کرده وه ی که سانیک که

هاوکاری ده کهن و پیشکشی ده کهن و بۆی ده نیرن، پارانه وهیه، چه ج بۆ کردنه، رۆژوو بۆ گرتنه، قهرز بۆ دانه وهیه... هتد.

بۆچوونی چواره م:

ده لى: (إِنَّهَا مَخْصُوصَةٌ بِقَوْمِ مُوسَى وَإِبْرَاهِيمَ لِأَنَّهَا حِكَايَةٌ عَمَّا فِي صُحُفِهِمَا، أَمَّا هَذِهِ الْأُمَّةُ فَلَهَا مَا سَعَتِ هِيَ، وَمَا سَعَى لَهَا غَيْرُهَا، بِدَلِيلِ مَا ذُكِرَ، وَبِدَلِيلِ قَوْلِهِ تَعَالَى: ﴿الْحَقْنَا بِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ﴾ الطور، حَيْثُ أَدْخَلَ الْأَبْنَاءَ الْجَنَّةَ بِصَلَاحِ آبَائِهِمْ) پیشتریش ئەم رایەمان هینا، که ئەم ئایەتە مووبارە که تایبەتە بە گەلی مووسا و ئیبراھیمە واته: بە زاراوەی زانایانی (أصول الفقه)، لە بازنەى بەرنامەى پیش خوومان (شرع من قبلنا) دایە، چونکە ئایەتە که باسی ئەو دەکات که لە صوحوفی مووسا و ئیبراھیمدا هاتو {لە پەرەکانی ئەواندا} بەلام ئۆممەتی پیغەمبەری خاتم ﷺ هەم ئەوێ بۆ خوێ کۆششی بۆ دەکات، لێی بەهرەمەندەو، هەم ئەوێش که جگە لە خوێ کۆششی بۆ دەکات، مادام بیداتی و پیشکشی بکات، هەر لێی بەهرەمەندە، بە بەلگەى ئەوێ که باسمان کردو، بە بەلگەى قسەى خواى بەرزیش که دەفەرموێ: ﴿الْحَقْنَا بِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ﴾ الطور، وەچەکانیانمان بەوان گەياند، که پۆلەکان خوا دەیانخاتە بەهەشتەو، بە هوێ چاکیی دایک و بابیانەو.

بەلام بە مەرجیک ئەوانیش برۆدار بن، کهواتە پەيوەستکردنیان بە باب و دایکیانەو چۆنە؟ یانی: با ئەوان پلەشیان نزمتر بێ، لە بەهەشتدا، خوا دەیانگەیهنێ بە پلە بەرزەکانی لای باب و دایکیان.

بۆچوونی پینجەم:

(إِنَّ سَعِيَ غَيْرِهِ لَمَّا لَمْ يَنْفَعُهُ، إِلَّا مَبْنِيًّا عَلَى سَعِي نَفْسِهِ، وَهُوَ كَوْنُهُ مُؤْمِنًا، كَانَ كَأَنَّهُ سَعَى نَفْسِهِ)، هەولدان و کۆششی جگە لە خوێ، مادام سوودی پێ ناگەیهنێ، مەگەر بینا لەسەر کۆششە کهی خوێ، که بریتیە لەوێ برۆدار بێ، کهواتە: وەک

واته: مه‌به‌ست له ئینسان، ئینسانی بی‌پروایه‌و، مه‌به‌ست ئه‌وه‌یه که ته‌نیا به‌وه‌ی کردوویه‌تی پاداشت ده‌دریته‌وه، ئه‌وه‌ش دادگه‌رییه، هه‌روه‌ک ته‌نیا له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی له‌خرابه، کردوویه‌تی، سزا ده‌دری، ئه‌وه‌ش وه‌ک دادگه‌ریی مامه‌له‌ی خوا له‌گه‌ڵ نامسوڵماناندا، که خوا **سَمِیْعَةُ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ** به‌ دادگه‌ریی مامه‌له‌یان له‌گه‌ڵدا ده‌کات، نه‌ک به‌به‌خشش و چاکه‌کاری، به‌لام له‌گه‌ڵ برپواداران دا، خوا به‌چاکه‌کاری و به‌خشش مامه‌له‌ ده‌کات، بۆیه له‌لای خوا ئاسانه له‌به‌خششی خۆی بۆ هه‌ر که‌سێ بیه‌وی، زیاد بکات {به‌هۆی مسوڵمانانه‌وه که دوعای بۆ ده‌که‌ن، دیاریی بۆ ده‌نێرن، هاوکاری ده‌که‌ن} وه‌ک له‌فه‌رمووده‌ی راستی پێغه‌مبه‌ریش دا **ﷺ** هاتوه ده‌فه‌رموی: هه‌ر کاتێک پۆله‌ی ئاده‌م مرد، کرده‌وه‌که‌ی ده‌بڕی، مه‌گه‌ر له‌سێ پڕیانه‌وه: ۱- چاکه‌یه‌کی به‌رده‌وام و، ۲- زانیارییه‌ک که به‌هه‌ری لێ وه‌ربگیری و، منداڵێکی چاک که بۆی بپاریته‌وه، {دیسان چاکه‌ی به‌رده‌وام: مزگه‌هۆتی دروستکرده‌وه، رۆژی چاک کرده‌وه، خه‌سته‌خانه‌ی دروست کرده‌وه،

قوتابخانه‌ی دروست کرده، هر شتیک که خه‌لک به‌هری باشی لئ وه‌برگرئ، تاكو ئه‌و شته بمئنئ، ئه‌ویش خئرو پاداشتی بو ده‌چئ. هه‌روه‌ها زانیاریه‌ك كه به‌هری لئ وه‌رده‌گیرئ: قوتایی پئگه‌یاندوون، بانگه‌وازی كرده، كتیی نووسیون، تاكو ئه‌و زانیاریه‌ بمئنئ، ئه‌ویش خئرو پاداشتی بو ده‌چئ.

منداللی صالحیش که بو باب و دایکی ده پارێتیهوه، ئنجا ئهوانه ههرسیکیان و هاووپنه کانیشیان، مرووف دوای خووی به هووی ئه و جوړه شتانهوه پاداشتی بو ده چی { ئنجا ئه وهش هه مووی به خششی خوای به رزی مه زنه پهروه ردگاره، ههروه ک چون خوا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** که پاداشتی چاکه کانی چه ند به رانبه ر ده کاته وه، ئه ویش هه ر به خششی خوای به رزه.

قسہ یہ کی کورتی بہندہ لہو بارہوہ:

پیڻم وایه که خوا دهفه رموی: ﴿وَأَنْ لَّيْسَ لِلْإِنْسَانِ إِلَّا مَا سَعَى﴾، واته: نینسان نابیته خاوه نی جگه له هه وڵ و کۆشش که ی خۆی، به لām هه وڵ و کۆششی جگه له خۆی، بکه ره که ی جگه له خۆی خاوه نیه تی، به لām ئه گهر ئه و خاوه نه، کرده وه که ی بکاته دیاریی و خه لات و هاوکاریی ئه و بروداره ی پتی بکات، با له ئه سلدا ئه و خاوه نیشی نه بی، به لām لیی به هره مه ند ده بی، خواش نه یفه رمووه: لیی به هره مه ند نابی، فه رموویه تی: مروؤف ته نیا خاوه نی به ره مه می هه وڵ و کۆششی خۆیه تی، به لām نه یفه رمووه: به هره وه رناگری له هه وڵ و کۆششی جگه له خۆی، مادام هاوکاریی بکه ن و به دیاریی بوی بنیرن.

له لویه کوشنه پوره کړي لیکنګان
 ښه لوستنه او Social media
 څخه مخکې دې موافقې اخیستې

علي باباپير AliBapir

علي باباپير AliBapir

archive.org/details/@alibapir

علي باباپير AliBapir

www.alibapir.net

English - عربي - کوردی

علي باباپير مکتبه يي ماموستا علي باباپير

کورتہ باسیک له بارہی ئه ستیره ی گه لاویژوه

خوا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** فہرموویہ تی: ﴿وَأَنَّهُ هُوَ رَبُّ الشَّعَرِ﴾ ۴۹، یانی: یه کییک له راستییہ کانی که له لاپه ره کانی مووساو ئیپراهیما (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) هاتوون، ئه وه یه که خوا پهروه ردگاری (شَعْرِ) یه، که به کوردیی پی ده لئین: گه لاویژ، ئه ستیره ی گه لاویژ، کورده واریی خۆمان ده لئین: (گه لاویژ ئه نگوتوه) کاتیکی له کۆتایی هاوین دا به ره و پاییز، که ئه ستیره ی گه لاویژ ده رده که وی و سال به ره و فینکی ده چئ، هه ندیک وایان زانیوه: ئه وه تیشکی ئه ستیره ی گه لاویژ ده گاته ئیمه و تیشکه که ی به لای ساردیدیایه، بۆیه دنیا سارد ده بی! به لام وانیه و کاتیکی که شی سال، فینک ده بی و به ره و پاییز ده چئ، ئه وه ئه ستیره یه ئه و کاته ده رده که وی، نه ک فینک بوونی که ش و هه و، کاریگه ریی تیشکی ئه ستیره ی گه لاویژ بی، گوايه سارده! نه خیر، چونکه تیشکی ئه ستیره کان هه موویان گه رمه.

بیگومان خوا پهروه ردگاری هه موو شتیکه و، خاوه نی تیکرای ئه ستیره کانه، که واته: نه ئینی ئه وه چیه، که به تایهت باسی (شَعْرِ) ئه ستیره ی گه لاویژی کردوه؟ ئیمه له سی پرگه دا باسی ئه ستیره ی گه لاویژ ده که ی، بۆچی خوا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** به تایهت خاوه نداریتی خۆی بۆ ئه وه ئه ستیره یه خستۆته پروو؟

۱- پیناسه یه کی ئه ستیره ی گه لاویژ:

(ابن عاشور) له تهفسیره که ی خۆی دا^(۱)، ده لئ: (الشَّعْرِ: اسْمٌ نَجْمٍ مِنْ نُجُومٍ بُرْجِ الْجَوَازِ شَدِيدُ الضِّيَاءِ وَيُسَمَّى: كَلْبَ الْجَبَّارِ؛ لِأَنَّ بُرْجَ الْجَوَازِ يُسَمَّى الْجَبَّارُ عِنْدَ الْعَرَبِ أَيْضًا، وَسُمِّيَتِ الْجَوَازُ لَشِدَّةِ بَيَاضِهَا فِي سَوَادِ اللَّيْلِ تَشْبِيهَا لَهُ بِالشَّاةِ

الْجَوَازِ، وَهِيَ الشَّاةُ السَّودَاءُ الَّتِي وَسَطُهَا أُنْيَضُ، وَسُمِّيَ كَلْبَ الْجَبَّارِ لِتَحْيَلِ الْجَبَّارِ صَائِدًا وَشِعْرَى يَتَّبَعُهُ كَالْكَلْبِ وَقَدْ يَقُولُونَ: يَدُ الْجَبَّارِ، (شِعْرَى): ناوی ئەستێرەیه که له ئەستێرەکانی که لووی جەوزا، که زۆر بە شۆقه، ئەو ئەستێرەیه پێشی دەگوتری: (کَلْبُ الْجَبَّارِ)، سەگی جەببار، چونکه که لووی جەوزا له لای گەلی عەرەب پێی دەگوتری: (جَبَّار)، بۆیهش پێی دەگوتری: که لووی (الجوزاء)، لهبەر ئەوهی له کاتییدا شەو زۆر ڕەشه، ئەو زۆر زۆر بە شۆقه، ئنجا چواندووێانه به مەری جەوزائەوه، مەری جەوزائیش ئەو مەریه که ڕەش بێ، بەلام له نیوهراستیدا سپیهتی هەبێ {واته: شەویش که زۆر تاریکهو، ئەو ئەستێرە تیدا دەردهکهوێ، شیوهی ئەو مەریه که هەمووی ڕەشه، بەلام خالی سپی تیدایه} بۆیهش به (شِعْرَى) گەلایژ گوتراوه: سەگی جەببار، چونکه وایانزانیه جەببار ڕاوجیهو، (شِعْرَى)، {ئەستێرە گەلایژ}یش وهک سەگ دواي دهکهوێ بۆ ڕاکردن، هەندیکیش گوتووێانه: (يَدُ الْجَبَّارِ)، دەستی جەببار.

۲- سەرەتای سەرەلدانی پەرستراڤی: گەلایژ له نیو عەرەب دا:

له فەرهنگ و کلتووری عەرەبدا، بهو شیوهیه هاتوه، که سەرەتا هۆزی (خَزَاعَة)، ئەستێرە (شِعْرَى)یان، پەرستوه، پیاویک له گەورەکانیان به ناوی (أَبَا كَبْشَة)، ئەو جۆره پەرستنه بۆ هیانوان، بۆیهش عەرەبی قورەیش به پیغه مبهری خاتهم موحه ممه د یان گوتوه: (إِبْنُ أَبِي كَبْشَة)، چونکه پیغه مبهری خوا ئەو ئایین و پەيامه‌ی خۆی پەرورده‌گار هیئابووی، پیچه‌وانه‌ی عاده‌تی ئەوان بوو، له‌بت پەرستییداو دژی بت پەرستییه‌که‌ی ئەوان بوو، یان له‌بەر ئەوه‌ی (أَبُو كَبْشَة)، له‌بایرانی پیغه‌مبه‌ر بووه له‌سه‌ری دایک‌هوه، یان بۆ ئیخفال کردنی خه‌ڵکه‌که‌یان که بانگیان ده‌کات، گوایه: پیغه‌مبه‌ر بانگیان ده‌کات، بۆ پەرستنی (شِعْرَى) ئەستێرە گەلایژ، به‌چی ده‌زانین که قورەیش وایان به‌ پیغه‌مبه‌ر گوتوه، گوتووێانه: (إِبْنُ أَبِي كَبْشَة)؟ ئەبوو سوڤیان و ئەوانه‌ی

له گه‌لیدا بوون کاتیک هیڤه‌قل باسی پیغه‌مبه‌ری خوای لی پرسین - وه‌ک له
صه‌حیحی بوخارییدا^(۱) هاتوه - ئەوانیش وه‌لامیان دایه‌وه‌و هیڤه‌قل گوئی: ئە‌گه‌ر
راست بکه‌ن، ئە‌و (موحه‌مه‌د) ژیر پیی منیش ده‌گرێ، ئە‌بوو سو‌فیانی‌ش گوئی:
(لَقَدْ أَمَرَ ابْنُ أَبِي كَبْشَةَ، إِنَّهُ يَخَافُكَ مَلِكُ بَنِي الْأَصْفَرِ!)، کاری کو‌ری ئە‌بی
که‌شه‌ وا گه‌وره‌ بووه، ته‌نانه‌ت هوکمرانی پۆمه‌کانیش {ئە‌وان به‌ پۆمیان گوته‌و:
(بَنُو الْأَصْفَرِ)} لیی ده‌ترسێ.

۳- چە‌ند زانیارییه‌کی گه‌ردوونیی له‌ باره‌ی ئە‌ستیره‌ی گه‌لاوێژه‌و:

۱- بارستایی (کته‌له‌)ی ئە‌ستیره‌ی گه‌لاوێژ، بیست ئە‌وه‌نده‌ی بارستایی خۆره‌.

۲- تیشک و پرووناکییه‌که‌ی گه‌لاوێژ، په‌نجا هینده‌ی هی خۆره‌.

۳- دووری ئە‌ستیره‌ی گه‌لاوێژ لی‌مانه‌وه‌: (۱,۰۰۰,۰۰۰) ملیۆن هینده‌ی دووری
خۆره‌ لی‌مانه‌وه‌، ئنجا خۆر (۱,۳۰۰,۰۰۰) جار له‌ زه‌وی گه‌وره‌تره‌ له‌ پرووی قه‌باره‌وه‌و،
(۱۵۰,۰۰۰,۰۰۰) کم له‌ ئیمه‌وه‌ دووره‌، ئە‌ستیره‌ی گه‌لاوێژ (۱,۰۰۰,۰۰۰) هینده‌ی دووری
خۆر لی‌مانه‌وه‌ دووره‌، که‌واته‌:

ئە‌گه‌ر مانه‌وی بزاین ئە‌ستیره‌ی گه‌لاوێژ چە‌ند کیلۆمه‌تر لی‌مانه‌وه‌ دووره‌؟
ده‌بێ: (۱۵۰,۰۰۰,۰۰۰) کم - که‌ دووری خۆره‌ لی‌مانه‌وه‌ - جارانی (۱,۰۰۰,۰۰۰)ی
بکه‌ین، که‌ ئە‌نجامه‌که‌ی ئاواده‌بێ: (۱۵۰,۰۰۰,۰۰۰ × ۱,۰۰۰,۰۰۰) = سه‌دو په‌نجا
تریلیۆن کیلۆمه‌تر (۱۵۰,۰۰۰,۰۰۰,۰۰۰,۰۰۰) کم لی‌مانه‌وه‌ دووره‌، یانی: (۱۵۰) دوا‌زه
سفری له‌ پێشه‌وه‌ بن.

ئنجا بۆ ئە‌وه‌ی بزاین به‌ ماوه‌ی چە‌ند سالان (سالی تیشکی) تیشکی
ئە‌ستیره‌ی گه‌لاوێژمان ده‌گاتێ؟ ده‌بێ سه‌ره‌تا بزاین تیشک له‌ سالی‌کدا چە‌ند
کیلۆمه‌تر ده‌بێ، ئه‌ویش به‌وه‌ ده‌بێ که‌ تیشک له‌ چرکه‌یه‌کدا: (۳۰۰,۰۰۰)

کم دەبێ، دەبێ ئەو (۳۰۰,۰۰۰) ه، جارانی (۶۰) ی بکهین، تاكو بزاین له خوله کێکدا چهنده، (۱۸,۰۰۰,۰۰۰ = ۶۰ × ۳۰۰,۰۰۰) کم، له خوله کێکدا، ئنجا دوایی بو ئەوهی بزاین له سهعاتیک دا تیشک چهند کیلومه تران دهبرێ؟ (۱۸,۰۰۰,۰۰۰) جارانی (۶۰) دهکهین، چونکه سهعاتیک شهست خوله که، دهکاته: (۱,۰۸۰,۰۰۰,۰۰۰) کم، له سهعاتیک دا، ئنجا جاریکی دیکه بو ئەوهی بزاین له شهوو پوژیکدا، تیشک چهند دهبرێ: (۲۴ × ۱,۰۸۰,۰۰۰,۰۰۰) = ۲۵,۹۲۵,۰۰۰,۰۰۰ کیلومه تر له شهوو پوژیکدا، ئنجا بو ئەوهی بزاین له سالیکیدا تیشک چهند دهبرێ: (۳۶۵ × ۲۵,۹۲۵,۰۰۰,۰۰۰) دهکهین و دهکاته: (۹,۴۶۰,۵۲۸,۰۰۰,۰۰۰) کم، (نو تریلیۆن و چوارسه دو شهست ملیارو، پینج سه دو بیست و ههشت ملیۆن) کم، تیشک له سالیکیدا ئەوهنده دهبرێ.

ئنجا بو ئەوهی بزاین تیشکی ئەستیره گه لاویژ که: (۱۵۰,۰۰۰,۰۰۰,۰۰۰,۰۰۰) کم له ئیمه وه دووره، به چهند دهگاته ئیمه؟ دهبێ دابهشی ئەو کیلۆ مهترانهی بکهین، که تیشک له سالیکیدا دهیانبرێ، کهواته: (۱۵۰,۰۰۰,۰۰۰,۰۰۰,۰۰۰) ÷ دهکاته (۱۹۳) مانگ و، به پوژیش دهکاته: (۵,۷۸۷) شهوو پوژ، له حالیکدا که تیشکی خۆر به ههشت خوله ک و (۱۸) چرکه، دهگاته ئیمه، کهچی تیشکی گه لاویژ به (۱۵) سالی و ههشت مانگ، یان به (۱۹۳) مانگ، دهشتوانین بلیین: به (۵۷۸۷) شهو و پوژ دهگاته ئیمه، کهواته: بویه خوا **بسم الله الرحمن الرحيم** به تایه تی باسی ئەستیره گه لاویژ دهکات.

رێگه یانێکی مهکتەبی ماموستا عەلی بابیر

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

Google Play App Store

له ئۆره ئۆمهده یهێمهێمان ئهنگێڵان

ئێمه ئهنگێڵان ئێمه ئهنگێڵان

ئێمه ئهنگێڵان ئێمه ئهنگێڵان

www.alibapir.net

www.alibapir.net

English - عربي - کوردی

عەلی بابیر/ AliBapir

عەلی بابیر/ AliBapir

هەمان

رێگه یانێکی مهکتەبی ماموستا عەلی بابیر

WhatsApp Telegram

مه سه له ی سییه م:

ههروه ها له راستیه کانی نیو لاپه ره کانی مووسا و ئیبراهیمدا (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ)، نهوهیه که خوا گه لانی عادی یه که م و، نه موودو، گه لی نووح و، گه لی لووطی ولات ژیر و ژوور کراوی، فه وتاندوون:

خوا ده فه رموی: ﴿وَأَنذَرْتُ أَهْلَكَ عَادًا الْأُولَىٰ ۝۵۰ وَتَمُودًا فَمَا أَبْقَىٰ ۝۵۱ وَقَوْمَ نُوحٍ مِّن قَبْلُ إِنَّهُمْ كَانُوا هُمْ أَظْلَمَ وَأَطَىٰ ۝۵۲ وَالْمُؤْتَفِكَةَ أَهْوَىٰ ۝۵۳ فَغَشَّيْنَاهَا مَا غَشَّىٰ ۝۵۴ فَاِئْتِ الْآلِئَ رَبِّكَ نَتِمَارَىٰ ۝۵۵﴾

شیکردنه وهی ئەم ئایه تانه، له چهوت بر گه دا:

(۱)- ﴿وَأَنذَرْتُ أَهْلَكَ عَادًا الْأُولَىٰ﴾، {هه ره له و راستییانه ی که له لاپه ره کانی مووسا و ئیبراهیمدا (عَلَيْهِمَا الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ) هاتوون، نهوهیه که {نهو (خوا) خو ی گه لی عادی یه که می فه وتاندوه، بویه ش گوتراوه: ﴿عَادًا الْأُولَىٰ﴾، که هه م خویندراویشه ته وه: (عَادًا الْأُولَىٰ)، هه م خویندراویشه ته وه: (عَادًا لُولَى)، له بهر نه وه ی یه که مین گه لی عه ره ب بوون، باسکراون.

(۲)- ﴿وَتَمُودًا فَمَا أَبْقَىٰ﴾، ههروه ها نه موودیش فه وتاندو هیچی لی نه هیشتن، خوینراویشه ته وه: (تَمُودًا)، به (غَیْرُ مُنْصَرَفٍ)، ههروه ها خویندراویشه ته وه: (تَمُودًا)، به (منصرف)، یانی: خوا گه لی نه موودیشی فه وتاندو هیچی لی نه هیشتن.

(۳)- ﴿وَقَوْمَ نُوحٍ مِّن قَبْلُ﴾، ههروه ها (خوا) گه لی نووحیشی پیشتر فه وتاند.

(۴)- ﴿إِنَّهُمْ كَانُوا هُمْ أَظْلَمَ وَأَطَىٰ﴾، نهوان سته مکارتر و یاخیتریش بوون، واته: له گه لانی دوا ی خو یان، یاخود: هه ر کام لهو سن گه له پیشووه، زور سته مکارتر و یاخیتر بوون له گه لانی دوا ی خو یان.

(۵)- ﴿وَالْمُؤْتَفِكَةَ أَهْوَىٰ﴾، ههروه ها (شاره) هه لگێردراویشه که شی بهردایه وه، (الْمُؤْتَفِكَةَ: مَفْعُولٌ أَهْوَى، أَهْوَى: جَعَلَهَا هَاوِيَةً سَاقِطَةً)، (الْمُؤْتَفِكَةَ)، سیفه تی وه صف کراویکی

قرتیندراوه، یانی: (وَالْمَدِينَةُ الْمُؤْتَفِكَةُ)، یاخود: (وَالْقَرْيَةُ الْمُؤْتَفِكَةُ أَهْوَى)، (خوا) شارە، ئاوه دانیه هه لگێردراوه کهشی بهردایهوه، یانی: پێشی بهرزی کردهوهو دواپی بهریدایهوه.

(۶) - ﴿فَفَشْنَهَا مَاعَشَى﴾، ئنجا دایپووشی ئهوهی دایپووشی، واته: شتیکی دایپووشی که له وهسف نایهت، {(ما) (للمتهويل)} (ما)ی سهر ﴿مَاعَشَى﴾ بۆ سامناک و بێرهزا پێشاندا، یانی: ئهوهی دایپووشی نایهت وهسف، مه بهست پێی ئهوه بهردانهن که بهسهریاندا بارینراون، وهک فهرموویهتی: ﴿وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ حِجَارَةً مِنْ سِجِّيلٍ﴾ (۷۶) ﴿الحجر﴾ له بهردی که له قوڤی وشکراوه بوون، به سه زماندا باراندن، (ابن عاشور) دهلی: (وَكَانَتِ الْحِجَارَةُ بُرْكَانِيَّةً وَحِجَارَةً خَاصَّةً)، بهردی ئاگرپژین، یاخود بهردی تایبهت بوون، دهلیم: واباشتره تهعبیره که وهک خۆی تهفسیر بکری، ئهوشانهی خوا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** وهک موعجیزه باسی کردوون، ئیمه پیمان شهرم نه بی، وهک موعجیزه بیانخهینه روو، نهک بیانخهینهوه چوارچێوهی دیارده سروشتیهکان!

(۷) - ﴿فَبَإِيْءِ اِلَآءِ رَبِّكَ نَتْمَارِيْ﴾، له بهرانبهر کام له چاکهکانی پهروهردگارتدا، له دوو دلیلی دای؟ یاخود: له بارهی کام له چاکهکانی پهروهردگارتوه مشتومر ده کهی، ئهی مرووف! لێره دا مه بهست پێی مرووفیکه که دهوینری، (ءالاء) کۆی (إلی) یه، یان کۆی (ألی) یهو به مانای نعمهت دی، (والتَّمَارِي: التَّشْكُّ، وَهُوَ تَفَاعُلٌ مِنَ الْمِرْيَةِ)، (تَمَارِي): کهوتنه دوو دلیلی (تَفَاعُل) هه له (مِرْيَةِ) وه، هاتوه، دهگونجی پرووی دواندن له پێغه مبهری خوا **ﷺ** بی، واته: تۆ له کام له چاکهکانی پهروهردگارتدا دوو دلیلی؟ دهشگونجی بۆ کهسیکی دیاریی نهکراو بی، یان ئهگهر بۆ پێغه مبهریش **ﷺ** بی، واته: له بارهی کام له چاکهکانی پهروهردگارتوه، ده یانهوی دوو دلت بکهن و بتخه نه گومانهوه؟!

(الطبري) له بارهی: ﴿فَفَشْنَهَا مَاعَشَى﴾، تهعبیریکی جوان دینێ، دهلی: (فَفَشْنَى) اللّهُ الْمُؤْتَفِكَةُ مِنَ الْحِجَارَةِ الْمَنْصُودَةِ الْمُسَوِّمَةِ، مَا غَشَاها فَأَمْطَرَهَا إِيَّاهُ مِنْ سِجِّيلٍ، خوا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** شارە هه لگێردراوه کهی دایپووشی به بهردی ریزکراوی نیشانه دار کراو، ئهوهی که دایپووشی و بهردی له قوڤی وشکراوهی بهسهردا باراندن.

له باره‌ی: ﴿فَإِنِّي إِلَآءُ رَبِّكَ نَسْمَارِي﴾ وه، (الطبري) ده‌فه‌رموئ: (فَإِنِّي نِعْمَاتِ رَبِّكَ يَا ابْنِ آدَمَ! الَّتِي أَنْعَمَهَا عَلَيْكَ تَرْتَابُ وَتَشْكُ وَتُجَادِلُ؟)، به کام له چاکه‌کانی په‌روه‌ردگارت، ئه‌ی پۆله‌ی ئاده‌م! که له‌گه‌ڵ تۆیدا کردوون، له گومان و دوو دلیلی دای و مشتومر ده‌که‌ی؟

پاڤیاری مەکتەبی مەنۆسە عەلی بابیر

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

www.alibapir.net

English - عربي - کوردی

عەلی بابیر/ AliBapir

عەلی بابیر/ AliBapir

کەتەبی

پاڤیاری مەکتەبی مەنۆسە عەلی بابیر

مەسەلە ی چوارەم:

پێغەمبەر ﷺ ترسێنەرێکە، وەک ترسێنەرە پیشووەکان، قیامەتیش نزیکەو جگە لە خوا هیچ کەس لاینادات، بێ پروایەکانیش کە لە رووی نەگۆناییکردنەوە سەریان لە فەرماشتی خوا سوپماوەو، پیتی پێدەکەنن، لە جیاتی گریان و بێ ئاگاو خافلان، ئەوانە یە کجار نەفام و دواکەوتوون، بۆیە کڕنووش بۆ خوا بێن و بپەرستن:

خوا دەفەرموێ: ﴿ هَذَا نَذِيرٌ مِّنَ النَّذْرِ الْأُولَىٰ ۚ ﴿٥٨﴾ أَزِفَتِ الْأَافَافُ ﴿٥٩﴾ لَيْسَ لَهَا مِن دُونِ اللَّهِ كَاشِفَةٌ ﴿٦٠﴾ أَفَنَ هَذَا الْحَدِيثِ تَعْجَبُونَ ﴿٦١﴾ وَتَصْحَكُونَ وَلَا تَتَكُونُونَ ﴿٦٢﴾ وَأَنْتُمْ سَمِيدُونَ ﴿٦٣﴾ فَاسْجُدُوا لِلَّهِ وَاعْبُدُوا ﴿٦٤﴾ ۝

شیکنهوی ئەم ئایەتانه له حەوت بڕگەدا:

١- ﴿ هَذَا نَذِيرٌ مِّنَ النَّذْرِ الْأُولَىٰ ۚ ﴾، ئەمە ترساندن و بیدارکردنەو و شیارکردنەو یە لە ترساندن و بیدارکردنەو کانی سەرەتا، (النَّذِيرُ: حَقِيقَتُهُ الْمُخْبِرُ عَنْ حُدُوثِ حَدَثٍ مُّضِرٍّ بِالْمُخْبِرِ بِالْفَتْحِ) وَيُطْلَقُ النَّذِيرُ عَلَى الْإِنذَارِ، وَهُوَ خَبَرُ الْمُخْبِرِ، (نَذِيرٌ): لە بنەرەت دا بە مانای هەوالدانە، لە بارە ی رووداویکەو کە زیان دەگەینێ بە هەوال پێدراو، بەلام بە مانای ئاگادارکردنەو و ترساندنیش بە کاردی، کە دەفەرموێ: ﴿ هَذَا نَذِيرٌ مِّنَ النَّذْرِ الْأُولَىٰ ۚ ﴾، زانیان چەند واتایەکیان بۆ لیکداونەو:

١- مەبەست پیتی قورئانە، ئەم قورئانەش ترساندن و شیارکردنەو یە، وەک ترساندن و شیارکردنەو کانی یەکەم، کە بە پێغەمبەرانی دیکەدا (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) نێرراون.

٢- ئاماژە یە بۆ موخەممەد ﷺ واتە: ئەو پێغەمبەرەش هەر ترسێنەرێکە، چونکە (نَذِيرٌ): وەک چۆن بە مانای ترساندن (إِنذَار) دی، بە مانای ترسێنەر (مُنذِر) یش دی، واتە: ئەم پێغەمبەرە ﷺ ترسێنەر و شیارکەرەو یە کە، وەک پێغەمبەرانی پیشوو.

۳- مەبەست پێی ئەوەیە کە لەو ئایەتە موبارەکانەدا هاتو، ئەم رایەش زیاتر پێ دەچێ پاست بێ، ئەوەی لەو ئایەتە تانەشدا هاتو، هەر وریاکردنەووە ترساندنیکە وەک ترساندنە پیشووەکان، کە لە بەرنامەی پێغەمبەرای پێشوودا هاتوون، واتە: مانای ئەم فەرماشتەش هەروەک مانای ئەو فەرماشتانەیە کە لە بەرنامەی پێغەمبەرای پێشوودا (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام)، هەبوو، وەک ئەو فەرموودەیە پێغەمبەر ﷺ کە دەفەرموێ: {إِنَّ مِمَّا أَدْرَكَ النَّاسُ مِنْ كَلَامِ النَّبِيِّ، إِذَا لَمْ تَسْتَحِ فَاصْتَعِ مَا شِئْتَ} (أخرجه أحمد: ۱۷۱۳۱، والبخاري: ۵۷۶۹، وأبو داود: ۴۷۹۷، وابن ماجه: ۴۱۸۳). واتە: ئەوەی خەڵک لە فەرماشتی پێغەمبەرای پێشوو، پێیگەیشتو، ئەوەیە: ئەگەر شەرمت نەکرد، هەرچی دەتەوێ بیکە.

کەواتە: خوا کە دەفەرموێ: ﴿هَذَا نَذِيرٌ مِنَ النَّذْرِ الْأَوَّلِ﴾ (۵۶)، واتە: ئەو بیروایەکان! پەیامەکە موحەممەد بەشتیکی ریز پەرۆ داهێنراو پەیدا کراو مەزانن، بەڵکو ئەوەی موحەممەد ﷺ هێناویەتی و، ئەوەی لە قورئاندا هەیە، هەر شێوەی ئەوەیە کە لە کتێبە پیشووەکان دایەو، لە پێغەمبەرای پێشووەو (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) هاتو.

دوایی خوا دەفەرموێ:

۲- ﴿أَزِفَتِ الْأَرْفَةُ﴾، نیزیکیکەوتوو وەنیزیکی کەوت، (الأَرْفَةُ)، یەکیکە لە ناوەکانی رۆژی قیامت، وەک خوا ﷻ دەفەرموێ: ﴿وَأَنْذِرْهُمْ يَوْمَ الْأَرْفَةِ﴾ (۱۸) غافر، لە رۆژی (الأَرْفَةُ)، بیانترسێنەو وریایان بکەو، (أزفت) یانی: (إقتربت)، نیزیکیکەوت (الأَرْفَةُ)، یانی: نیزیکی، واتە، رۆژی قیامتێ نزیکی، نزیکی کەوتەو، (وَتَأْنِيْتُ الْأَرْفَةُ بِتَأْوِيلِ الْوَأَفْعَةِ، أَوْ الْحَادِثَةِ، أَي: وَقَعَتِ الْوَأَفْعَةُ، وَعَشِيَتْ الْغَاشِيَةُ، وَالْعَرَبُ يَسْتَعْمِلُونَ التَّأْنِيْتَ دِلَالَةً عَلَى الْمُبَالَغَةِ فِي النُّوعِ، وَلَعَلَّهُمْ رَاعَوْا أَنَّ الْأُنْثَى مَصْدَرُ كَثْرَةِ النُّوعِ)، واتە: وشە (الأَرْفَةُ)، بۆیە بە مێینە (ی مەجازی)، هاتو، کە مانای (وَأَفْعَةُ وَحَادِثَةٍ)، رووداو و کارەسات دەگەیهێنێ، عەرەبیش عەدەتیا وایە حالەتی بە مێینە دانانی شتەکان بە مەجازی

بەکار دێنن، بۆ زێدەپەرۆییکردن لە بارەى بە ھیزی شتێکەو، پەنگە پەچاوی ئەو ھیان کردبێ کە مێینە سەرچاوەی زۆربوونە.

۳- ﴿لَيْسَ لَهُمَا دُونِ اللَّهِ كَاشِفَةٌ﴾، جگە لە خوا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** کەس لابەر و لادەری نیە.

ئنجاکە دەفەرموی: ﴿أَزِفَتِ الْأَافَةُ﴾ ۵۷، وەک چۆن مانای ئاخیر زەمانی گەورە دەگەیهێنێ، مانای مردنیش ھەر دەگەیهێنێ، کە ئەویش ئاخیر زەمانی بچووکی ھەر مرووفیکە (مَنْ مَاتَ فَقَدْ قَامَتْ قِيَامَتُهُ)، ھەر کەسێ مرد، قیامەتی وی ھاتو.

کە دەفەرموی: ﴿لَيْسَ لَهُمَا دُونِ اللَّهِ كَاشِفَةٌ﴾ ۵۸، (کَاشِف) بە مانای لابردنی شتێک دی و، بە مانای دەرخستنی شتێکیش دی، کەواتە: ئەو ئایەتە دوو مانای ھەن:

یەكەم: ھیچکەس ئاخیر زەمان لانا، کە بێ، مەگەر خوا بۆ خۆی بیهوی، خواش بەلێنی داو و پرایگەیانداوە کە ھەر دی.

دووھەم: ھیچکەس کاتی ئاخیر زەمان نازانی، کە پەردە لەسەر لابادات و کاتەکە بزانێ، تەنیا خوا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** کاتەکە دی دەزانێ.

۴- ﴿أَمِنْ هَذَا الْحَدِيثِ تَعْجَبُونَ﴾، ئایا سەرتان لەم قەسە سۆردەمێنی، ئەو بێپروایەکان!

کە دەفەرموی: سەرتان لێ سۆردەمێنی، واتە: بە دوور و مەحالی دەزانن، چونکە زۆرجاران سەرسۆرمان نیشانە بە دوور زانی شتێکە، یان: نیشانە پروا نەبوون بە شتێکە، وەک لە سوورەتی (ھود) دا، فریشتەکان بە خێزانی ئیبراھیم (سارا خاتوون) یان گوت: ﴿أَتَعْجَبِينَ مِنْ أَمْرِ اللَّهِ﴾ ۷۲، ئایا کاری خوات پێ سەیرە! واتە: پێت دوورە کە بێ، کاتێک بەلێیان پێدا: کورتان دەبێ، کە گوێ: نەزۆکم و مێردە کەشم پیرە!

۵- ﴿وَتَضْحَكُونَ وَلَا تَبْكُونَ﴾، ھەر ھەڵا پێدەکەن و ناگرین، ئەو بێپروایەکان! لێرەدا مەبەست لە پێکەنین گالته پێکردنە، واتە: گالته دەکەن بە ھەندێک لە

فهرمايشتهكه‌ی خوا، يان به هه‌ندیك له فهرمايشته‌كانی پيڤه‌مبه‌ری خواو پي‌تان سه‌یره، چونكه له‌گه‌ل كلتوور و فهره‌هنگی ئي‌وه‌داو، له‌گه‌ل بیری دواكه‌وتووانه‌ی ئي‌وه‌دا تيك ده‌گیری؟

(٦)- ﴿وَأَنْتُمْ سَمِدُونَ﴾، له‌ حالیکدا ئي‌وه، بي‌ئاگان و خافلاون، واته: ئي‌وه‌ حالیکي زور خراپتان هه‌یه، كه خافلاو و بي‌ ئاگان و پي‌ده‌که‌نن و گالته ده‌که‌ن، له‌ جياتی ئه‌وه‌ی بگري‌ن، ئه‌و ږوژه مه‌زنه‌ش چاوه‌پي‌تانه كه ږوژی دوايیه.

(٧)- ﴿فَاسْجُدُوا لِلَّهِ وَاعْبُدُوا﴾، کړنووش بو خوا به‌رن و بي‌په‌رستن.

كه ده‌فهرموئ: ﴿فَاسْجُدُوا لِلَّهِ وَاعْبُدُوا﴾، ئه‌مه: (تَفْرِيعٌ عَلَى الْإِنْكَارِ وَالتَّوْبِيخِ الْمُفْرَعَيْنِ عَلَى الْإِنْذَارِ بِالْوَعِيدِ)، ئه‌مه بنياتنراوه له‌سه‌ر ئه‌و نكو‌لي‌لي‌کردن و سه‌رزه‌نشت‌کردنه، كه ئه‌وانيش بنياتنرابوون له‌سه‌ر ترساندن به‌هه‌ره‌شه، واته: كه حال به‌و شي‌وه‌یه: ئي‌وه چ سزا و ئه‌شكه‌نجه‌یه‌ك چاوه‌پي‌تانه، چ سه‌ره‌نجامي‌کی ره‌ش چاوه‌پي‌تانه، كه‌واته: بو ئه‌وه‌ی له‌و سه‌ره‌نجامه‌ دژواره سه‌لامه‌ت بن، کړنووش بو خوا به‌رن و به‌ندايه‌تی بو خوا بکه‌ن، ته‌نيا به‌وه ده‌ربازتان ده‌بی له‌و سه‌ره‌نجامه‌ی چاوه‌پي‌تانه، ئه‌گه‌رنا تاكو ئي‌ستا کرده‌وه‌كانتان به‌ره‌و ئاکامي‌کی خراپيان بردوون و، ئه‌گه‌ر بي‌ت و وه‌چه‌رخاني‌ك دروست نه‌که‌ن له‌ ژيانی خو‌تанда و، واز له‌وه‌ی رابردووتان نه‌هي‌نن، كه بري‌تیه له‌هاوبه‌ش بو خوا دانان و، بي‌پروايی و کاری خراپ و دژايه‌تی کردنی پيڤه‌مبه‌ر ﴿وَاللَّهُ﴾، و، نه‌گه‌رپي‌نه‌وه بو راسته شه‌قامی خواو، بو به‌ندايه‌تی بو کردنی و کړنووش بو بردنی، ئاکامي‌کی خراپ چاوه‌پي‌تانه.

هه‌لبه‌ته زو‌ربه‌ی زانايان رايان وايه، سه‌جده بردن لي‌ره‌دا پي‌ويسته، به‌لام ئيمام مالي‌ك پي‌ی وايه سه‌جده بردن پي‌ويست نيه‌و، هه‌ندیك له‌ زانايانش ده‌لي‌ن: ئه‌و سه‌جده بردنانه، هه‌موويان سوننه‌ت و په‌سندن، هه‌ندي‌کيش ده‌لي‌ن: هه‌موويان فه‌رزن و، هه‌ندي‌کيشيان له‌ باره‌ی فه‌رزيان سوننه‌ت بوونيانه‌وه، پو‌لينيان ده‌که‌ن و، به‌شي‌کيان به‌ فه‌رزو به‌شي‌کيشيان به‌ سوننه‌ت و په‌سندن

داده‌نین. له کوټایي سووپړتي (الأعراف) یش دا باسیکمان له باره‌ی کړنووش
بردنه‌کاني قورټان خویندنه‌وه کړدوه‌و، نوقته‌مان تیدا خستوټه‌سه‌ر پیت.

لیرهش دا کوټایي به ته فسیری سووړه تی (النجم)، دینن.

خوا به لوتف و کهڙه می خوئی یارمه تیمان بدات، که زیانر له فره میشته که ی تیښکه ین، ئنجا دوا ی تیښکه یشتن تییدا پئی بگه ین و، ته و فیکیشمان بدات و کارمان ئاسان بکات، که خه لک و ده و روه ریشمان تئ بگه ینه ین و پئی بگه ینه ین، بو ئه وه ی هم له دنیا دا ژیا نیکی به خته وه رانه بگوزه ریښین، هم له دوا پو ژیشدا سه رفرازو شادمان بین.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

له لویه څوموله بهیرکې لیکلکتنی
Stay in touch on social media
 دین شکام غیر موافق الزامی الزامی

ډاکیټاپډي مخکښې ماڼۍسټا عکلي بایپر

archive.org/details/@alibapir

www.alibapir.net

English + عربي - کوردی

علي باباير AliBapir

ډاکیټاپډي مخکښې ماڼۍسټا عکلي بایپر

YouTube, Telegram, WhatsApp, Messenger icons

Alibapir

Get it on Google Play

Get it on the App Store

تەفسیری سوورەتی

القیمەر

تە ئۆزۈڭلەر ئېھتىياتىڭلار ئىكەنلىكىڭلارنى
Stay In touch on social media
ئىن ئىچىڭلار بىر مۇلاقەت ئالماڭلار

Alibapir

archive.org/details/@alibapir

Alibapir

www.alibapir.net

English - عربي - كوردى

تە ئۆزۈڭلەر ئېھتىياتىڭلار ئىكەنلىكىڭلارنى
Stay In touch on social media
ئىن ئىچىڭلار بىر مۇلاقەت ئالماڭلار

Alibapir

archive.org/details/@alibapir

Alibapir

www.alibapir.net

English - عربي - كوردى

تە ئۆزۈڭلەر ئېھتىياتىڭلار ئىكەنلىكىڭلارنى
Stay In touch on social media
ئىن ئىچىڭلار بىر مۇلاقەت ئالماڭلار

ده ستیځک

به ریـزان!

ټه مړو که (۵) ی شه عبانی سالی (۱۴۴۱) ی کوچی، به ران بهر به: (۲۰۲۰/۳/۲۹) ی زاینیه، خوا پشتیوان بی له شاری هولویر ده ست ده کین، به تهفسیرکردنی سووړه تی (القمر) و پوونکردنه وهی چه مک و واتای ثایه ته به پیزه کانی و، سه ره تاش پیناسه و نیوه پوکی سووړه تی (القمر) ده کین، بو ټه وهی بهر له وهی بچینه نیو دریژهی پوونکردنه وهی چه مک و واتای ثایه ته موباره که کانی، نه خشه ی گشتی ټه و سووړه ته موباره که له بهر چاومان بی، هه روه ها چوارچیوه که ی و هیله گشتیه کانی، له هوت برگه دا پیناسه و نیوه پوکی ټه م سووړه ته موباره که ده خه ینه پروو.

پیناسه سووړه تی (القمر) و بابه ته کانی

یه که م: ناوی ټه م سووړه ته:

ټه م سووړه ته سی ناوی بو به کارهی تراون:

۱- (سُورَةُ اقْتَرَبَتِ السَّاعَةِ).

۲- (سُورَةُ الْقَمَرِ).

۳- (سُورَةُ اقْتَرَبَتِ).

له و باره وهش ټه م ده قه هه یه: {عَنْ عُبَيْدِ اللَّهِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ أَنَّ عُمَرَ بْنَ الْخَطَّابِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ سَأَلَ أَبَا وَاقِدٍ اللَّيْثِيَّ: بِمَ كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ يَقْرَأُ فِي الْعِيدِ؟ قَالَ: كَانَ يَقْرَأُ بِقَافٍ وَاقْتَرَبَتْ} (أخرجه أحمد: ۲۱۹۴۶، تعليق شعيب الأرناؤوط: حديث صحيح).

واته: عوبه یدوللای کورې عه بدوللای ده گپړېته وه، که عومه ری کورې خه تتاب
 پرسیاری کرد له ئه بی واقیدی له یثی (که یه کیک بووه له هاوه لان)، ئایا
 پیڅه مبه ری خوا له جه ژندا، (واته: له نویژی جه ژندا) چ سووږه ټیکي ده خویند؟
 (واته: جگه له سووږه تی فاتحه)، ئه ویش وه لام ده داته وه (قاف واقتربت)، واته:
 له ږکاتی یه که مدا له دوی سووږه تی فاتحه، سووږه تی قافی ده خویندو، له ږکاتی
 دووه میشدا سووږه تی اقتربت الساعة ی، ده خویند.

مه به ست ئه وه یه که ئه و ناوه به کارهاتوه و ناوه کانی دیکه ش، وه ک دوا ییش
 له هه ندیک ده قی دیکه دا ده یگه ینی، به کارهاتوون.

دووه م: کات و شوینی دابه زینی:

له لای زوږ به ی هه ره زوږی زانایان، ئه م سووږه ته مه ککه ییه، هه رچه نده
 هه ندیک له زانایان ږاجیایه کی که میان هه بووه، ئه گه رنا زوږ به ی زانایان
 یه کده نگن له سهر ئه وه که ئه و سووږه ته مه ککه ییه، به به لگه ی ئه وه ش که
 ږیز به ندی له دابه زیندا، ژماره (۳۷) ه، وه ک دوا یی ده یگه ینی، واش پیده چئ له
 نیوان سالانی (۶ - ۸) ی، پیڅه مبه رایه تی (بعثة) دا، واته: پيش کوچکردن، دابه زیبی
 و، هه ندی شوینه واریش هه ن، ده لاله ت له سهر ئه وه ده کهن، بو وینه، ئیمه دوو
 شوینه واران دینن:

۱- {عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ قَالَ: كَانَ بَيْنَ نُزُولِ آيَةِ: ﴿سَيَهْرَمُ الْجَمْعُ وَيُولُونَ الدُّبُرَ﴾ وَبَيْنَ
 بَدْءِ سَبْعِ سِنِينَ} (التحریر والتنویز: ج ۲۷، ص ۱۶۶)، واته: عه بدوللای کورې عه عباس
 گوتوویه تی: له نیوان دابه زینی ئایه تی: ﴿سَيَهْرَمُ الْجَمْعُ وَيُولُونَ الدُّبُرَ﴾ {ئهو کوومه له
 توکمه یه تیده شکین و پشت هه لده کهن} و، له نیوان جه نگی به دردا، هه وت سال
 هه بوون.

(دیاره به مه زه نده ی خو ی عه بدوللای کورې عه عباس وای داناوه، ئنجا
 ئه گه ر وایی که جه نگی به در له سالی دووه می کوچیدا بووه، ده بی ئه م

سوږه ته موباره که، پینج سال پیش کوچی پیغمبر ﷺ بو مه دینه، واته: له سالی هه شتمی پیغمبرایه تییدا دابه زیی.

۲- {عن عائشة أم المؤمنين رضي الله عنها قالت: لقد نزل مكة على محمد ﷺ وإني لجارية ألعب: ﴿بَلِ السَّاعَةُ مَوْعِدُهُمْ وَالسَّاعَةُ أَدْهَىٰ وَأَمَرٌ﴾} (أخرجه البخاري: ۴۵۹۵)، واته: عائشه دایکی پرواداران (خوا لپی رازی بی)، ده لی: کاتیک ئهم ئایه ته موباره که دابه زیه سهر موحه ممد ﷺ له مه که، من کچیک بووم، یاری و گهمه ده کرد، {کچیک پاره له بووه، ده بی شش هوت ساله بوو بی} که ئهمه دابه زی: ﴿بَلِ السَّاعَةُ مَوْعِدُهُمْ وَالسَّاعَةُ أَدْهَىٰ وَأَمَرٌ﴾، به لکو کاته که (ساعة)، {پوژی دواپی} به لینگه یانهو، پوژی دواپیش بو ئهوان بیړه زاترو تالتره.

هه ندیک له زانایانیش گوتو یانه: دابه زینی ئهم سوږه ته پینج سالن بهر له کوچکردن بووه بو مه دینه، ئنجا قسه که ی عه بدوللای کوری عه بباسیش (خوا له خو و بابی رازی) بی، هه روا ده گه یه نی.

سپیه م: ژماره ی ئایه ته کانی:

به یه کده نگی ژمیره ران، ژماره ی ئایه ته کانی ئهم سوږه ته: په نجاو پینج (۵۵) ه و راجیایی له و باره وه نه بووه.

چواره م: ریزه بندی له موصحف و دابه زین دا:

ریزه بندی له موصحف دا، ژماره په نجاو چواره (۵۴) ه، له پیش ئهم سوږه ته وه که له (الفاتحة) وه دی، په نجاو سی (۵۳) سوږه تی دیکه هه و، ئهمه په نجاو چواره م (۵۴) میانهو، له دابه زینشدا ژماره که ی سی و هوت (۳۷) ه، واته: له پیش ئهم سوږه ته دا سی و شش (۳۶) سوږه تی دیکه دابه زیون.

پێنجەم: نێوەرۆکی:

نێوەرۆکی ئەم سوورەتەش، هەمان نێوەرۆکی سوورەتە مەككەییەكانە، لە باسکردنی بوونناسیی و، خستنه پرووی سێ پایە بنەرەتییهكەى ئیمان: خواناسیی و خواپەرستیی و، دواڕۆژ ناسیی و، پێغەمبەر ناسی و باسی وەحیی، بەلام لە پەنجاو پێنج (۵۵) ئایەتەكە، پانتاییهكی زۆری بۆ باسکردنی بەسەرھات و لە بەین چوونی هەر پێنج كۆمەلگای: (گەلی نووح، گەلی عاد، گەلی ئەموود، گەلی لووط، گەلی فیرعەون)، تەرخانكراون و، جوگرافیای دابەشبوونی پانتایی ئایەتەكانی ئەم سوورەتە، بەمجۆرەیه:

۱- هەشت (۸) ئایەتی سەرھتا بۆ باسی ڕۆژی دوایی، بە هەردوو قۆناغی ئاخیر زەمان و، زیندووكرانهوهو، هەلسێزانەوهوه.

۲- سێ و چوار (۳۴) ئایەت بۆ بەسەرھاتی پێنج گەلەكەو چۆنیەتی فەوتیترانیان، دواى سەرپێچییكردن و یاخییووونیان لە پێغەمبەرەكانیان (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام).

۳- یازدە (۱۱) ئایەتی كۆتایی بۆ ترساندن بێروایانی ڕۆژگاری پێغەمبەر ﷺ و، خستنه پرووی چەند راستییەكی مەزنی پەيوەست بە خواناسییەوه.

۴- لە كۆتاییدا دوو ئایەت، باسی ئاكامی خێری پارێزكاران دەكەن.

كەواتە: (۸ + ۳۴ + ۱۱ + ۲ = ۵۵)، یانی: تەنیا دوو ئایەتی كۆتایی باسی موژدەو بەلێنی خواى پەرورەدگارن، بۆ پارێزكاران و سەرەنجامی خێریان، ئەگەرنا پەنجاو سێ (۵۳) ئایەتەكەى دیکە، هەموویان لە بارەى ڕۆژی دوایی و، زەبر وەشاندنی خواى دادگەرەوهن، لە گەل و كۆمەلگە سەرکەش و یاخییەكان.

شه شه م: تاییه تمه ندیه کانی:

ئهم سووره ته ش کۆمه لیک تاییه تمه ندیی و جیا که ره وهی هه ن:

۱- باسی له تبوونی مانگ، ته نیا له م سووره ته دا هاتوه، ئایه تی ژماره یه ک.

۲- باس و وه صفی که شتییه که ی نووح به: ﴿وَحَمَلْنَاهُ عَلَىٰ ذَاتِ الْوُجِّ وَدُسِّرَ﴾، خواوه نی ته خته کان و بزماره کان، ته نیا له م سووره ته دا که شتییه که ی نووح، پیکهاته که ی باسکراوه، که دوو شتی سه ره کیین: ته خته داری گه و ره، بزمار، گولم یخ و بزمار ی گه و ره که ته خته کان یان بی به ستراونه وه.

۳- دوو باره بوونه وهی ته عبیری: ﴿فَهَلْ مِنْ مُدْکِرٍ﴾، چوار جار ان له ئایه ته کانی: (۱۷ و ۲۲ و ۳۲ و ۴۰) دا، ﴿فَهَلْ مِنْ مُدْکِرٍ﴾، واته: ئایا که سیکی بیر که ره وه، که سیکی په ند وه رگر هه یه؟

۴- دوو باره بوونه وهی ته عبیری: ﴿وَلَقَدْ سَرْنَا الْقُرْآنَ لِلذِّکْرِ﴾، به دلنیا یی قور ئانمان ئاسان کردوه بۆ (ذکر)، واته: بۆ خویندنه وه، له بهر کردن، لی تیگه یشتن، لیورد بوونه وه، په ند لیوه رگرتن، ئهم ته عبیره چوار جار ان دوو باره بۆته وه له ئایه ته کانی: (۱۷ و ۲۲ و ۳۲ و ۴۰) دا.

۵- دوو باره بوونه وهی ته عبیری: ﴿فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِي وَنُذْرٍ﴾، ئازاردانی من و ترساندنی من، {واته: ئاکامی ترساندنی من} چۆن بوو؟ ئهمیش چوار جار ان دوو باره بۆته وه له ئایه ته کانی: (۱۶ و ۱۸ و ۲۱ و ۳۰) دا.

۶- هاتنی ته عبیری: ﴿سَيَهْرَمُ الْجَمْعُ وَيُولُونَ الدُّبُرَ﴾، کۆمه له تۆکمه که تیگده شکین و پشت هه لده که ن و پاش ده که نه وه، له ئایه تی ژماره چل و پینج (۴۰) دا، که ئاماژه یه به تیگشکانی بیروایه کان له جهنگی به دردا.

۷- چه ند وشه یه ک ته نیا له م سووره ته دا هاتوون، که من ده (۱۰) وشه م هی ناو ن و ئه گه ر ورد سه رنج بدری، ده گونجی زیاتریش بن، به لام ئهو ده یه م هه لباردوون:

- ۱- ﴿جَرَادٌ مُّنتَشِرٌ﴾ (۷)، کوللهی بَلَاو بووهوه.
- ۲- ﴿مُنْهَمِرٌ﴾ (۱۱)، به لووزه و، یان هه لِرژاو، مه به ست پیی ئاوی هه لِرژاوه له ئاسمانهوه.
- ۳- ﴿جَرَاءٌ لِّمَنْ كَانَ كُفْرٌ﴾ (۱۴)، ئه وه پاداشت بوو، بۆ که سییک که سپلهیی پیکرا، یان بیروایی به رانبهر کرا، که نووچه ﴿بَشَرًا لِّبِإِحْرَاجِهِ﴾.
- ۴- ﴿مُنْفَعِرٌ﴾ (۲۰)، هه لقه ندراو له ریشه وه، له بیخه وه هیتراو.
- ۵- ﴿وَسُعْرٌ﴾ (۲۴)، که له ئایه ته کانی: (۲۴ و ۴۷) دا هاتوه، (سُعْر) یش: ده گونجی به مانای مهینه تیی بی و، ده گونجی به مانای شیتیی بی و، ده گونجی به مانای ئاگری بلیسه داری دۆزه خ بی.
- ۶- ﴿سَيَعْلَمُونَ عَدَا مِّنَ الْكَذَّابِ الْأَشِرِّ﴾ (۳۱)، (الْأَشِرُّ): بابایه کی به خو نازی خو په سه ندی خو پی زور.
- ۷- ﴿مُخَضَّرٌ﴾ (۲۸)، له لا ئاماده بوو، ئاوه که کرابوو به نوره، له نیوان حوشره که ی صالحی ﴿بَشَرًا لِّبِإِحْرَاجِهِ﴾ و- که وهک موعجیزه، خوا بۆ صالحیی نارد بوو- و گه لی ئه موود دا، هه ر پۆژه ده بوو یه کیکیان ئاوی لی بخونه وه، ئنجا ده فهرموئ: ﴿كُلُّ شَرِّبٍ مُّخَضَّرٌ﴾ (۲۸)، هه ر نوره ئاوه ده بی، خاوه نه که ی خوئی له لای ئاماده بی، ته نیا خاوه نه که ی خوئی بوئی هه بوو له و نوره ئاوه دا بیچی و ئاوی لی بخواته وه.
- ۸- ﴿كَهَشِيمٍ لِّلْحَضِرِ﴾ (۳۱)، وهک پووش و په لاشی تی کشکیترای بابای ئاغه لدا، ﴿لِّلْحَضِرِ﴾، که سییک ئاغه ل (حظیره)ی دروست کردوه بۆ ئاژه له کانی.
- ۹- ﴿أَذْهَى وَأَمْرٌ﴾ (۴۶)، بیهره زاترو تالتره.
- ۱۰- ﴿مُسْتَطَرٌّ﴾ (۵۳)، نووسراو، له (سَطَر) وه هاتوه، ﴿مُسْتَطَرٌّ﴾ و (مُسَطَّر)، هه ردووکیان به مانای به دیپر نووسراون.

حه وته م: دابه شکردنی ئایه ته کان بو چه ند دهرسیك:

ئیمه كۆی په نجاو پینج (۵۵) ئایه ته كه ی ئهم سووږه ته موباره كه مان، بو سئ
دهرسان دابه ش كردوون:

دهرسی یه كه م: ئایه ته كانی: (۱ - ۸)، هه شت ئایه تی سه ره تا، باسی نیزیك
كه وتنی ئاخیر زه مان و، له ت بوونی مانگ و، به رده وام بوونی بیروایان له سه ر به
جادوو دانانی نیشانه كانی خوا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** و، گوئ نه دان به م هه موو هه و آل و باسانه ی
كه مایه ی سه له ماندنه وه یانن و، حیکمه تی به ئامانج گه یه نه رن، بو كه سیك
مه به ستی بئ، كه چی بئ سوودن بو ئه و بیروایانه ی كه لله ره ق و نه سه لمین و
گوئ پئ نه دهرن، بویه فه رمان كردن به پیغه مبه ر **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** كه پشتیان تیبكات، تاكو
تووشی پوژیک ترسناک دین.

دهرسی دووه م: ئایه ته كانی: (۹ - ۴۲)، واته: سی و چوار (۳۴) ئایه ت، كه
باسی گیرانه وه ی به سه ره هاتی پینج له پیغه مبه رانی خوا (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام)
و گه له كانیان ده كه ن، پیغه مبه ره كان: (نوح و هوودو صالیح و لوط و مووسا)
ن (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) و، گه له كانیشیان: گه لی نوح و، گه لی هوود كه
عاد بووه و، گه لی صالیح كه ته موود بووه و، گه لی لوط كه هه ر به ناوی
خویه وه ناونراون و، گه لی فیرعه ون كه مووسا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** له گه ل هاروونی برای
چوو ون بو هوشداری پیدانی فیرعه ون و گه له كه ی، بو له چه نگ دهره یانی
گه له چه وسیتراوه كه ی خویان، كه فیرعه ون ده یچه وساندنه وه و سوغره و بیگاری
پئ ده كردن، كه سه ره نجام ئه و پینج گه له هه موویان به سزاو به لای خوا
فه وتیتراون، ده بووایه خه لکی دیکه په ندیان لی وه ربگری و، وه ك ئه وان نه كات
تاكو وه ك ئه وانی به سه ر نه یه ت.

دهرسی سییه م: ئایه ته كانی: (۴۳ - ۵۵)، كه سیژده (۱۳) ئایه تی كوتایی سووږه تی
(القمر)، ده گریته خو ی و، خوا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** تییاندا روو ده كاته بیروایانی پوژگاری

پێغه مبه ره که ی ﷺ و کۆمه لگای پۆژگاری پێغه مبه ر ﷺ، که ئەوانیش له گه له پێشووه کان، باشت نین، واته: له پرووی هیژو دهسته لاته وه، یان له پرووی سیفه ته مه عنه و ییه کانه وه، له وان باشت نین، ههروه ها ئەستۆ پاکیی و پاکانه شیان بۆ نه کراوه له لایه ن خوا وه له کتێبه کانی خوای پهروه ردگار داو، واش نیه که خۆیان به کۆمه لێکی تۆکمه بزانی و بڵێن: ئێمه سه ره که وتوو ده بین، بۆیه با بزانی که ئەگه ر به رده وام بن له سه ر بێ پروایی و سته م و خراپه و لادان و تاوان، پۆژێکی سه ختیان له پێشه، ئنجا باس کردنی کۆمه لێک له سیفه ته کانی خوا **بسم الله الرحمن الرحيم**، وه ک:

أ- خوا هه موو شتیکی به ئەندازه گیریی دروست کردوه.

ب- فه رمانی خوا ته نیا یه ک وشه یه و چاو تروو کانی که، ئەوه ش بۆ تیگه یشتنی ئێمه یه.

ج- خوا **بسم الله الرحمن الرحيم** گه له هاوشیوه کانی کافره کانی پۆژگاری پێغه مبه ری کۆتایی ﷺ که وتاندوون.

د- هه رچی کردوویانه هه موو تۆمار کراوه پارێزراوه.

ه- دوا ییش باسی ئاکام خێری، پارێزکاران له پۆژی دوا ییدا که له نیو باخ و کانی و سه رچا وه، له خزمه ت خوای حوکم رانی په هاو، خا وه ن توانای بێ سنوور دا، ده بن.

له نۆڤه کۆمه له نه یه کانی لێک لانیان
Stay around on social media
ئێن مه م بێر موافق التواصل التامه

رێگه یاندنی مه کتبه یی عه قووستا عه قی بایریر

Facebook

علي بابیر/ AliBapir

Facebook

archive.org/details/@alibapir

PDF

علي بابیر/ AliBapir

YouTube

AliBapir

Google Play

App Store

www.alibapir.net

کوردی - عربي - English

رێگه یاندنی مه کتبه یی عه قووستا عه قی بایریر

Telegram

WhatsApp

Phone

پێناسەی ئەم دەرسە

ئەم دەرسەمان هەشت (۸) ئایەتی سەرەتای سوڤهتی (القمر) دەگرێتە خۆی، که بریتین لە ئایەتەکانی: (۱ - ۸)، تەوهری سەرەکی ئەم هەشت ئایەتە، باسی ئاخیر زەمان و ئەو کارەساتانەیە که تێیدا ڤوو دەدەن، هەروەها باسی کهللەپه‌قی و عینادی بیروایانە، بیروایانی ڤۆژگاری پیغه‌مبەر ﷺ و، کۆمه‌لگایەک که پیغه‌مبەری خوا ﷺ سەرەتا لە ئیواندا ڤه‌وانکراوە، که هەرچه‌نده لە قورئاندا به‌سەرھاتی زۆر ڤر حیکمەتیان بۆ دەگیردینەو، به‌لام به‌ره‌یان لیوهرناگرن، وه‌ک پێویست.

پاشان فەرمانکردنی خوا **سَمِعْنَا الْحَمْدَ** به‌ پیغه‌مبەر ﷺ که وازیان لی بینی و چاوه‌ڤی بی، تاکو ڤۆژی دوایان بۆ دیتە پیش، که خەلک تێیدا لە گۆڤان دینەو، ده‌ری و، وه‌ک کولله‌ ده‌پڕژین، ئەو کاته بیروایان ده‌لین: ئەمڤۆ ڤۆژیکێ زۆر سەخت و دژواره‌!

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿اَقْتَرَبَتِ السَّاعَةُ وَانْشَقَّ الْقَمَرُ ۝۱﴾ وَإِنْ يَرَوْا آيَةً يُعْرِضُوا وَيَقُولُوا سِحْرٌ مُّسْتَمِرٌّ ۝۲
وَكَذَّبُوا وَاتَّبَعُوا أَهْوَاءَهُمْ وَكُلُّ أَمْرٍ مُّسْتَقَرٌّ ۝۳ وَلَقَدْ جَاءَهُمْ مِنَ الْأَنْبَاءِ مَا
فِيهِ مُزْدَجَرٌ ۝۴ حِكْمَةٌ بَلِغَةٌ فَمَا تُغْنِ الْأُنْدُرُ ۝۵ فَتَوَلَّى عَنْهُمْ يَوْمَ يَدْعُ الدَّاعِ
إِلَى شَيْءٍ نُّكْرٍ ۝۶ خُشْعًا أَبْصَرُهُمْ يَخْرُجُونَ مِنَ الْأَجْدَاثِ كَأَنَّهُمْ جَرَادٌ مُّنتَشِرٌ ۝۷ مُهْطِعِينَ إِلَى
الدَّاعِ يَقُولُ الْكَافِرُونَ هَذَا يَوْمٌ عَسِرٌ ۝۸﴾

مانای دهقاودهقی ئایهتہکان

{به ناوی خوای به بهزهیی بهخشنده. کاتهکه (ئاخیر زهمان) زۆر نیزیکی کهوتهوهو، مانگ لهت بوو (۱) بهلام (بیپروایان) نهگهر نیشانهیهک (ی مهزن) یش بینن، پرووهردهگیرن و، دهلین: (ئه مه) جادوویهکی بهردهوامه (۲) ههروهها (په یامی خویان) به درۆ داناو شوین ئاره زووهکانیان کهوتن و، هه موو کاریکیش (سه ره نجام) جیگیر ده بی (و ده چه سپن) (۳) به دنیاییشه وه ئه وان (بیپروایان) له هه واله کان (ی پیشووان)، هی وایان بو هاتوه که مایه ی سلهماندنه وه یه (له کوفرو خراپه) (۴) (ئه م قورئانه) حیکمه تیکی تیرو ته واوه، (به لام بو کهسانی مله پوری نه سه ملین)، ترسینه ران بی سوودن (۵) ئنجا (مادام وایه، ئه ی موحه ممه دا!) پشتیان تیکه (و چاوه پی بکه)، ئه و پۆژه ی بانگکه ر (خه لک) به ره و لای شتیکی ترسناک و نامۆ بانگ ده کات (۶) (له و پۆژه دا بیپروایان) چاوه کانیان زه بوون (و پر ترس و بیم)ن، وه ک کوله ی پرژو بلاو له گوڤه کان دینه ده ری (۷) به خیرایی به ره و لای بانگکه ره که مل ده نین و، بیپروایان ده لین: ئه مه پۆژیکی زۆر سه خت و دژواره! (۸) }.

شیکردنه وه ی هه ندیک له وشه کان

(اقْتَرَبَتِ السَّاعَةُ): (قَرَبْتُ) واته: نیزیکیکه وته وه، (اقْتَرَبْتُ: مُطَاوَعُ قَرَبْتُ، أي: قَرَبْتُ جِدًّا)، زۆر نیزیکی کهوته وه، چونکه: (زِيَادَةُ الْمُبْنَى تَدُلُّ عَلَى زِيَادَةِ الْمَعْنَى)، بیژه یه ک هه تا پیکهاته و پیته کانی زیاتر بن، مانایه که شی به هیژتره، (اقْتَرَبْتُ السَّاعَةَ)، واته: زۆر نیزیکی کهوته وه ئاخیر زه مان، وشه ی (سَاعَة)، لیره دا به مانای ئه و کاته یه، که ئه م ژیا نی دنیا و گهردوونه ی تیدا کو تایی دی، چونکه جاری واش

ههیه (ساعة)، به مانای کوی پوژی دوی دی و، جاری واش ههیه، به مانای قیامت دی، به لام به زوری به مانای ئاخیر زه مان دی.

(وَأَنشَقَّ الْقَمَرُ): مانگ لهت بوو، (الشَّقُّ: الْخَرْمُ الْوَاقِعُ فِي الشَّيْءِ، يُقَالُ: شَقَّقْتُهُ بِنَصْفَيْنِ، وَالْإِنْشِقَاقُ: قُبُولُ الشَّقِّ)، (شق): بریتیه له له تبوون، قلیشان له شتیکدا، ده گوتری: (شَقَّقْتُهُ بِنَصْفَيْنِ)، کردمه دوو نیوه، دوو له تمکرد، (انْشِقَاقُ) یش له سهر کیشی (انْفِعَال) هو بریتیه له قبولکردنی له تبوون، یانی: (شَقَّقْتُهُ فَأَنشَقَّ)، له تمکرد، نهویش له تبوو.

(مُسْتَمِرٌّ): واته: به ردهوام، (المُرُورُ: الْمُضِيُّ وَالْإِجْتِيَازُ بِالشَّيْءِ)، (مُرُور): بریتیه له ره تبوون و تیه ره بوون به لای شتیکدا، (مُسْتَمِرٌّ: مُدَاوِمٌ وَمُطَرِّدٌ، وَالْإِسْتِمْرَارُ فِي الشَّيْءِ مُرُورٌ مِنْهُ بَعْدَ مُرُورٍ)، (مُسْتَمِرٌّ)، به مانای به ردهوام و لیککشاوه، وشه ی (استمرا): بریتیه له رویشن به لای شتیکدا، یان به نیو شتیکدا، رویشن له دوی رویشن.

(مُسْتَقَرٌّ): (القَارُ: الْمُسْتَقَرُّ الثَّابِتُ فِي الْمَكَانِ)، (قَارَ): به مانای جیگیر، ئنجا (مُسْتَقَرٌّ)، واته: زور چه سپاوو جیگیر.

(مُرْدَجَرٌ): (طَرْدٌ وَمَنْعٌ عَنِ ارْتِكَابِ الْمَآثِمِ)، ده رکردن و ری لیگرتن له گوناهان، که واته: (مُرْدَجَرٌ)، واته: شوینی سلّه ماندنهوه، یاخود چاوگه به مانای سلّه ماندنهوه و دوورخستنهوه.

(حِكْمَةٌ): (راغب الأصفهاني) ئاوی پیناسه کردوه: (الْحِكْمَةُ: إِصَابَةُ الْحَقِّ بِالْعِلْمِ وَالْعَمَلِ، وَحِكْمَةُ اللَّهِ: مَعْرِفَةُ الْأَشْيَاءِ وَإِبْجَادُهَا عَلَى غَايَةِ الْإِحْكَامِ، وَالْحِكْمَةُ مِنَ الْإِنْسَانِ: مَعْرِفَةُ الْمَوْجُودَاتِ وَفِعْلُ الْخَيْرَاتِ)، حیکمهت بریتیه له پیکانی ههق له پرووی زانیاری و کردهوهوه {جاری وایه مرووف شتیک ده زانی، به لام که دیته سهر جیه جی کردن، نایتوانی، حیکمهت نهوویه ههم له پرووی زانیاریهوه شته که باش بزانی، ههم له پرووی کردهوهوه چاکی جیه جی بکات} حیکمهتی

خواش بریتیه له زانینی شته کان و دروستکردنیاں بهوپه پری ریک و پیکیی، به لام
حیکمهت له مروّفه وه، بریتیه له ناسینی دروستکراوه کان و نهجامدانی چاکه کان.

(بَلَّغَةُ): (البُلُوغُ وَالْبَلَاغُ: الْإِنْتِهَاءُ إِلَى أَقْصَى الْمَقْصِدِ)، (بُلُوغٌ وَبَلَاغٌ)، ههردووکیان
به مانای گه یشتنه کو تایى نهو په پری ئامانج و مه به ستیک، که واته: (حِكْمَةُ
بَالِغَةٍ)، یانی: حیکمه تی: که گه یشتو ته نهوپه پری ئامانجی خو ی.

(النُّذْرُ): (النُّذْرُ: جَمْعُ إِذْذَارٍ، أَوْ مُنْذِرٍ، وَالْإِنْذَارُ: إِخْبَارٌ فِيهِ تَخْوِيفٌ)، (نُذْرٌ) یان
کو ی (إِنْذَارٌ) ه، واته: ترساندن و ئاگادارکردنه وه، یا خود کو ی (مُنْذِرٌ) ه، واته:
ترسینه رو وریاکه ره وه، ئنجا (إِنْذَارٌ) یش، بریتیه له هه وال پیدانیک ترساندن
تیدابی.

(نُكْرٍ): (النُّكْرُ: الدَّهَاءُ وَالْأَمْرُ الصَّعْبُ، الَّذِي لَا يُعْرَفُ، نِكْرَ نَكَارَةٍ، فَهُوَ مُنْكَرٌ
وَنُكْرٌ)، (نُكْرٌ): یانی: به لایه ک و کاریکی قورس که ناسرئ و نامویه، ده گو ترئ:
(نِكْرَ نَكَارَةٍ)، واته: نه ناسراو بوو، نه ناسران.

(خُشْعًا): (خُشْعًا)، کو ی (خَاشِعٌ) ه، (خَاشِعٌ) یش له (خُشُوعٌ) ه وه، هاتوه (الخُشُوعُ:
الضَّرَاعَةُ)، واته: کپووزانه وه و ملکه چیی، که واته: (خُشْعًا أَبْصَارُهُمْ)، چاوه کانیان پر
ترس و بیم و داماوو کزن.

(الْأَجْدَاثِ): (الْأَجْدَاثِ: جَمْعُ جَدَثٍ، وَهُوَ الْقَبْرُ)، (أَجْدَاثٌ)، یانی: گو ره کان.

(جَرَادٌ): (سُمِّيَ الْجَرَادُ جَرَادًا، مِنْ جَرَدِهِ الْأَرْضَ مِنَ النَّبَاتِ)، (جَرَادٌ)، کولله، بویه
به کولله گو تراوه (جَرَادٌ)، چونکه زهوی پرووت ده کاته وه له پروهک و هه مووی
ده خوات، تاکی (جَرَادٌ) بریتیه له (جَرَادَةٌ)، که هه م بو مئ و هه م بو ئیریش
به کاردی، واته: یه ک کولله.

(مُهْطِعِينَ): (هَطَعَ الرَّجُلُ بَبَصَرِهِ، أَي: صَوَّبَهُ)، واته: پیاوه که چاوی بریه فلان
شته، به زوری (مُهْطِعِينَ)، به مانای سه ره لهرین له کاتی خیرا رویشته،

به کارده هیئرئ، که واته: (مُهِطِعَيْنِ)، به مانای (مُسْرِعَيْنِ)، واته: به خیرایی پویشتوو، له گه لیشیدا گهردن بهرزکردنه وه و سهر هه لیئان.

(عَسْرٌ): (العَسْرُ: نَقِیْضُ الْیُسْرِ، یَوْمٌ عَسِرٌ وَعَسِيرٌ: یَتَصَعَّبُ فِیْهِ الْأُمُورُ)، (عَسْرٌ) له (عُسْرٌ) هوه هاتوه، (عُسْرٌ)، پیچه وانهو دژئ (یُسْرٌ) ه، یانی: ئاسانی و (عُسْرٌ) یانی: زه حمه تی، که واته: (یَوْمٌ عَسِرٌ وَیَوْمٌ عَسِرٌ)، واته: هه م به (ی)، هه م به (كُسْرَةً) به ژیر: پوژیکه که کاره کان تییدا وه زه حمه ت ده کهون و قورس ده بن.

هوی هاتنه خواره وهی ئایه ته کان

له باره ی ئهم دوو ئایه ته موباره که وه: ﴿اقْتَرَبَتِ السَّاعَةُ وَانْشَقَّ الْقَمَرُ ۚ وَإِنْ يَرَوْا آيَةً يُعْرِضُوا وَيَقُولُوا سِحْرٌ مُّسْتَمِرٌّ﴾ (۲)، زور شت هاتوه، به لام ئیمه ئه وهی که له پرووی سه نه ده وه پاسته، یان به پاسترمان هاتوته بهرچاو، به پیی قسه ی پسپورانی ئه و بواره، ئه وه مان هیئاوه:

إِعْنِ أَنْسَ رَضِيَّ، قَالَ: «سَأَلَ أَهْلَ مَكَّةَ النَّبِيُّ ﷺ آيَةً، فَأَنْشَقَّ الْقَمَرُ مِرَّتَيْنِ، فَنَزَلَتْ: ﴿اقْتَرَبَتِ السَّاعَةُ وَانْشَقَّ الْقَمَرُ ۚ وَإِنْ يَرَوْا آيَةً يُعْرِضُوا وَيَقُولُوا سِحْرٌ مُّسْتَمِرٌّ﴾ (۲) { (أَخْرَجَهُ عَبْدُ الرَّزَّاقِ فِي تَفْسِيرِهِ، ج ۲، ص ۲۵۷، وَمِنْ طَرِيقِهِ مُسْلِمٌ فِي صَحِيحِهِ: ۲۱۵۹، لَكِنْ لَمْ يَسْقِ لَفْظَهُ، وَأَحْمَدُ فِي مُسْنَدِهِ، ج ۳، ص ۶۵، وَعَبْدُ بْنُ حُمَيْدٍ: ۱۱۸۲، وَالتِّرْمِذِيُّ فِي الْجَامِعِ الصَّحِيحِ: ۳۲۸۶، وَقَالَ: حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ، وَرَوَاهُ الْحَاكِمُ فِي الْمُسْتَدْرَكِ ج ۲، ص ۶۷۲، وَابْنُ أَبِي حَتْمٍ فِي دَلَائِلِ النُّبُوَّةِ: ج ۲، ص ۲۶۳، وَقَالَ الْحَاكِمُ هَذَا حَدِيثٌ صَحِيحٌ عَلَى شَرْطِ الشَّيْخَيْنِ وَلَمْ يَخْرُجَاهُ بِهَذِهِ السِّيَاقَةِ، وَوَافَقَهُ الذَّهَبِيُّ وَصَحَّحَهُ مُؤَلِّفُ الْإِسْتِيعَابِ فِي بَيَانِ الْأَسْبَابِ: ج ۳، ص ۳۰۰-۳۰۲).

واته: ئه نه سی کوری مالیک ﷺ ده لی: خه لکی مه ککه داوایان له پیغه مبه ر کرد، نیشانه یه کیان، به لگه یه کیان له سهر پاستیی خوی پیشان بدات، ئه ویش

پاړاوه ته وه له خواي په روه ردگارو { مانگ له تېوو، دوو جارانيش نه وه پروویدا له مه ککه، ئیدی بهو بونه وه نه و ئایه ته موباره که، یان نه و چهند ئایه ته موباره که، هاتنه خوار.

شایانی باسه: نیمه دوايي کورته باسیک ده که یښ، له باره ی له تېوونی مانگه وه، بویه لیره هه روا به خپرایي به سهر هو ی هاتنه خواره که یدا، تپه پړین، نه گهرنا نه و مه سه له یه ورده کاری و دريژه ی زیاتری هه یه.

مانای گشتي ئایه ته کان

به پړ—زان!

وهک له خستنه پرووی نیوه پړوکی نه م سووپرته موباره که دا، باسمانکرد، نه م سووپرته سهره تايه که ی هه مووی باسی پړو ی دوايیه، به تايه ت ناخیر زه مان، هه روه ها له سیژده ئایه ته که ی کو تايیشدا، به هه مان شیوه، ئنجا هه شت ئایه ته که ی سهره تا له گهل سیژده ئایه ته که ی کو تايی ده که نه: بیست و یهک و، سی و چوار ئایه تیش له م سووپرته موباره که، ده رباره ی به سهره ها پیغه مبه رانن (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام)، پینج له پیغه مبه ران: (نوو و هوودو صالیح و لوط و موسا)، (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) له گهل گه له کانیا، ئنجا نه م هه شت ئایه تی سهره تا، خواي زانای کارزان، تیاندا باسی زور وه نیزیکه و تنی، کو تايی هاتنی نه م ژيانه دنیا ییه، که ناخیر زه مانی پی ده گو تر ی، ده کات، که وشه ی (ساعة) له قورئاندا، وهک ناویکی ناسینه ر (عَلَم) بوی به کارهاتوه، هه روه ها باسی له تېوونی مانگ و، باسی نه وه که بیپروایه کان، هه رچه نده نشانان بیین، هه ر به جادووی به رده وامی داده نیین و، به دواي ئاره زووی خو یان ده که ون و، گو ی بهو هه موو حکمه ت و په ندو ئاموژگاریانه نادهن، که له به سهره ها پیغه مبه رانی پیشوودا (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) و گه له کانیا، که خوا بوی گپراونه وه، وه رده گیرین.

خو **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** دەفەرموئ: **(بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ)** بە ناوی خوای بە بەزەیی
بەخشندە، واتە:

دەستپێکردنم بە ناوی خوایە، ئەوەش مەبەستی پێ ئەوەیە:

۱ - ئەم کارە تەنھا بۆ خوا دەکەم.

۲ - ئەم کارە بە پێی شەری خوا دەکەم.

۳ - ئەم کارە بە تواناو یارمەتیی خوای پەروەردگار دەکەم.

۴ - ئەم کارە بۆ هێنانەدی پەرەزەندیی خوا ئەنجام دەدەم.

(أَقْرَبَتِ السَّاعَةُ وَأَنْشَقَّ الْقَمَرُ)، **(سَاعَةً)**، زۆر نزیك کەوتەووە مانگ لەتبوو،
(سَاعَةً)، ئاخیر زەمان، ئەو کاتەی ئەم ژيانە دنیاییە تیدا کۆتایی پێ دێ و،
ئەم گەردوونە دەپێچرێتەووە.

(وَإِنْ يَرَوْا آيَةً يُعْرِضُوا وَيَقُولُوا سِحْرٌ مُّسْتَمِرٌّ)، ئەگەر نیشانیەك ببینن،
نیشانیەکی زۆر مەزن و ناوازش ببینن، پشت هەڵدەکەن، پرووی لێ
وەردەچەرخیئن و دەڵێن: ئەمە جادووێکی بەردەوامەو درێژەی هەیە، ئەم
جادووی موحەممەد ﷺ! حاشای پێغەمبەر و قورئان و ئیسلام، ئنجا ئەم ئایەتی
دووهم، بەلگەیە لەسەر ئەو کە مانگ لە پۆژگاری پێغەمبەردا ﷺ لەتبوو،
چونکە دەفەرموئ: ئەگەر نیشانیەك ببینن، پشتی تێدەکەن و پرووی لێوەردەگیرن
و دەڵێن: ئەمە جادووێکی بەردەوامە، ئیمە دوایی کورتە باسیک لەو بارەو
دەکەین، بۆیە ئیستا بە خیرایی بەسەر ئەو ئایەتانەدا پەت دەبین.

(وَكَذَّبُوا وَاتَّبَعُوا أَهْوَاءَهُمْ)، بە درۆیان دانا، واتە: پێغەمبەری خاتەم ﷺ و،
ئەو پەیامەیی کە خوا پێیدا نارد بوو، لە دوو توپی قورئاندا، بە درۆیان دانا،
(وَاتَّبَعُوا أَهْوَاءَهُمْ)، کەوتە شوێن ئارەزووەکانیان، واتە: هۆی بە درۆ دانانیان
بۆ پەیامی خوا، کە بە پێغەمبەری خاتەمدا ناردووێتی، ئەو بوو، کە بە دوای

ٲاره زووه کانیان ده کهوتن و، ٲهو په یامه ی خواش له گهل ٲاره زووه کانی ٲهوان و، بهر ژه وه ندییه ناشه رعیه کانی سه ران و بریار به ده ستان و زله زله کانیان دا نه ده گونجا، خه لکه که ی دیکه ش، وهک چوٲ با، له پووش و په لاش و قانگه لو شک ده داو رای ده مالی، ٲاوا به دوا ی ٲهو سه رزلانه یان که وتبوون، ٲهوانیش هه ر شوٲن ٲاره زووی خو یان ده کهوتن و، چاویان چر دا گرتبوو له سه ر بهر ژه وه ندییه ناشه رعیه کانیان، که به هو ی کوفرو شیر که وه بو یان دابین ده بوون، به لام په یامی خوا به یه کگرتن و ته نیا خوا په رستن، ٲهو به زم و بازاره ناشه رعیه ی لی ٲیکده دان، له و کاتیشدا ٲه وه وابووه و، له روژگاری ٲیستاشدا هه روایه، ﴿وَكُلَّ اَمْرٍ مُّسْتَقَرٌّ﴾ هه موو کاریکیش جیگیر ده بی، واته: هه موو کاریک سه ر نه جام ده گاته ٲاکام و ٲه نجامی خو ی.

﴿وَلَقَدْ جَاءَهُمْ مِنَ الْاَنْبَاءِ مَا فِيْهِ مُّزْدَجَرٌ﴾ به دلنای ی له هه وال ه کان، هی وایان بو ٲهاتبوو که مایه ی سل هماندنه وه بوو، مایه ی ترساندنیان و دوور خستنه وه یان بوو، له کوفرو تاوان و خراپه.

﴿حِكْمَةٌ بَلِیْغَةٌ﴾ ٲهوه ی بو یان ٲهاتبوو له هه وال ه پی شو وه کان، زانیارییه کی زور راست و به سوودو نی شان ه پی که ر بوو ﴿بَلِیْغَةٌ﴾ یانی: که یشتبووه ٲهو په ری ٲامانجی خو ی، ﴿فَمَا تُغْنِ الْاَنْدُرُ﴾ به لام ترساندنه کان، چ سوودیکیان هه یه! یاخود: (ما) لی ره دا لابه ره (نافیه) یه، نهک (ما) ی پرسیار کردن (ما الإستفهامیه)، واته: به لام ترساندنه کان و ٲاگادار کردن هه کان سوودیان نیه، بو یه ٲهوان به هره مه ند نه بوون له و قور ٲانه پر حی که مه ته.

﴿قَوْلَ عَنْهُمْ﴾ که واته: ٲه ی موحه ممه د ﴿قَوْلَ﴾ که حال یان به و شیو ه یه، روویان لی وه رگیره و ٲشتیان تی بکه، نهک وازیٲنی له ٲاگادار کردن هه یان، به لام یانی: چاوه پروانییت لییان نه بی، یاخود: ٲه مه هه ره شه یه بو ٲهوان، واته: لییان که ری، چاوه ری یه و بو ٲیمه یان لی که ری، ﴿يَوْمَ يَدْعُ الدَّاعُ اِلٰى شَيْءٍ نُّكْرٍ﴾ ٲهو

پۆژه که بانگهەر بانگ دهکات بۆ شتیکی نه ناسراو، بۆ شتیکی زۆر سامناک و نامۆ، که مه بهست پێی سزای خویه له پۆژی دوااییدا.

﴿خُشَعًا أَبْصَرُهُمْ﴾، چاوه کانیان (هی بیروایان) پر ترس و بیم و له رزن، ﴿يَخْرُجُونَ مِنَ الْأَجْدَاثِ كَأَنَّهُمْ جَرَادٌ مُنْتَشِرٌ﴾، وهک کوللهی پرژو بلاو له گۆره کانیان دینه دهری.

﴿مُهْطِعِينَ إِلَى الدَّاعِ﴾، زۆر به خیرایی به رهو بانگه ره که ده پۆن، ئهو بانگه ره، ده گونجی مه بهست پێی ئیسرافیل بێ ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ که دوو جارن فوو به که په نادا دهکات، جاری یه که میان ده بیته هۆی هاتنی ئاخیر زه مان و، جاری دووهم ده بیته هۆی زیندوو کرانه وه، که لیره دا مه بهست پێی جاری دووهمه، به خیرایی ده پۆن له حالیکدا که سهریان به رزکردۆته وهو ملیان پاکیشاوه، به رهو ئهو بانگه ره ی بانگ دهکات، مل ده نی، ﴿يَقُولُ الْكَافِرُونَ هَذَا يَوْمٌ عَسِرٌ﴾، ئه وانه ی بیروان، ده لێن: ئه مپۆ پۆژیکی زۆر قورس و زه حمهت و تووشه، پۆژیکی زۆر سامناکه، کاروبار تییدا زۆر دژواره، حالئ ئه وانیش حالیکێ زۆر شپرزو قورس و زه حمهت ده بێ.

خوا په نامان بدات له مهینه تییه کانی ئهو پۆژهو، لهو که سانه مان بگێرێ که لهو پۆژه دا دلیاو هیمن ده بن و، بێ ترس و بیم ده بن، به هۆی ئهو ئیمان و ته قوایه وه که له دنیا دا وه دهستی دین.

رێگه یانێدنی مهکتهبی عهفی بابیر

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

Google Play

App Store

www.alibapir.net

English - عربي - كوردی

عمل بابیر/ AliBapir

عمل بابیر/ AliBapir

کەتانی

رێگه یانێدنی مهکتهبی عهفی بابیر

رێگه یانێدنی مهکتهبی عهفی بابیر

مهسه له گرنگه کان

مهسه له ی یه کهم:

هه والدانى خوا عزوجل به نزيككهوتنه وهى ئاخير زه مان و، له تېوونى مانگ و، به رده وام بوونى بېروايان له پشت هه لكردن و، به جادوو دانانى هه ر به لگه و نيشانه يه ك كه پيغه مبهري خاتهم موحه ممه د ﴿﴾ بويان دينى و، شوينكه وتنى ئاره زوو هه كانيان و گوئى نه دان، به هه موو هه وال و به سه رهاتانه ي خوا، كه وهك حيكمه تيكى هه ره بالآ بوئى باس كر دوون و، به هه رمه ند نه بوونيان له هه موو تر سينه رو تر ساندنانه:

خوا ده فه رموى: ﴿اَقْتَرَبَتِ السَّاعَةُ وَانْشَقَّ الْقَمَرُ﴾ ١) وَانْ يَرَوْا آيَةً يُعَرِّضُوا وَيَقُولُوا سِحْرٌ مُّسْتَمِرٌّ ٢) وَكَذَّبُوا وَاتَّبَعُوا أَهْوَاءَهُمْ وَكُلُّ أَمْرٍ مُّسْتَقَرٌّ ٣) وَلَقَدْ جَاءَهُمْ مِنَ الْأَنْبَاءِ مَا فِيهِ مُزْدَجَرٌ ٤) حِكْمَةٌ بَلِغَةٌ فَمَا تُغْنِ الْتَذَرُ ٥) ﴿﴾

شيكردنه وهى ئهم ئايه تانه، له هه شت بر گه دا:

١)- ﴿اَقْتَرَبَتِ السَّاعَةُ وَانْشَقَّ الْقَمَرُ﴾، كاته كه (السَّاعَةُ)، زور وه نيزيك كهوت و مانگ له ت بوو، (الْإِقْتِرَابُ أَصْلُهُ صِيغَةُ مُطَاوَعَةٍ، وَهَذَا لِلْمُبَالَغَةِ فِي الْقُرْبِ)، په ژگه ي به ر فه رمان بوون (صِيغَةُ الْمُطَاوَعَةِ) ئه وه يه كار يك روو له شتيك بكات و، ئه و شته ئاماده يى ببي و جيبه جى بكات، وهك ده گو ترئ: (أَمَرْتُهُ فَأَمَرَ)، فه رمانم پيكرد، فه رمانه كه ي جيبه جى كرد، (كَسَرْتُهُ فَأَنْكَسَر)، شك اندم ئه و يش شك، به لام لي ره دا بو زي ده رو يي كرده له زور نيزيككهوتنه وه دا، واته: (سَاعَةً)، زور وه نيزيك كهوتنه وه، (سَاعَةً) ش، وهك ناويكى عه له م بو ئاخير زه مان، بو ئه و كاته ي ژيانى دنياى تي دا كو تا يى دئ، له قور ئاندا به كار هاتوه، جارى واش هه يه به ماناى قيامه ت دئ، به لام به زوري به

مانای ئاخیر زەمان و، کاتی تیدا کۆتایی هاتنی ژبانی دنیا، وهک پیڤه مبهەر ﴿وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ يُمْسِكَ السَّمَاءَ بِالسَّبَابِقِ﴾ (أَخْرَجَهُ الْبَخَارِيُّ: ۶۵۰۴، ومسلم: ۲۹۵۱ عن أنس بن مالك)، واته: له ئه نه سی کوپی مالیکه وه ﴿وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ يُمْسِكَ السَّمَاءَ بِالسَّبَابِقِ﴾ هیناویانه، واته: پیڤه مبهەر ﴿وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ يُمْسِكَ السَّمَاءَ بِالسَّبَابِقِ﴾ ئاماژهی به په نجهی شایه تمانی و به په نجهی نیوه راستی کردو فهرمووی: من و کاته که ئاوا پیکه وه هاتووین و پیکه وه جووتین.

واته: له دوا پیڤه مبهری خاتهم ﴿وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ يُمْسِكَ السَّمَاءَ بِالسَّبَابِقِ﴾ هیچ پیڤه مبهری دیکه نایه و، دنیا کۆتا هاتن له پوژگاری ئۆمهتی موحه مه ددا دی، که ده فهرمووی: مانگ له ت بوو ﴿وَأَنشَقَّ الْقَمَرُ﴾، (أَنشَقَّ مُطَاوَعُ شَقَّةٍ فَأَنشَقَّ)، واته: له تم کرد، ئه ویش ئاماده یی له ت بوونی هه بوو.

(۲) - ﴿وَإِنْ يَرَوْا آيَةً يُعْرِضُوا﴾، ئه گهر نیشانه یه ک ببینن {واته: بیبروایی پوژگاری پیڤه مبهری خوا ﴿وَأَنشَقَّ الْقَمَرُ﴾ ههر نیشانه یه ک ببینن} پشتی تیده که ن و پرووی لیوه رده گیرن.

(۳) - ﴿وَيَقُولُوا سِحْرٌ مُسْتَمِرٌّ﴾، ده لێن: ئه وه جادوویه کی به رده وامه، (مُسْتَمِرٌّ: مُسْتَقٌّ مِنْ فِعْلٍ مَرَّ الَّذِي هُوَ مَجَازٌ فِي الزَّوَالِ، وَالسَّيْنُ وَالتَّاءُ لِلتَّقْوِيَةِ فِي الْفِعْلِ، أَوْ مُسْتَقٌّ مِنَ الْمِرَّةِ بِكَسْرِ الْمِيمِ، أَيِ الْقُوَّةِ، وَالسَّيْنُ وَالتَّاءُ لِلطَّلَبِ، وَالْمَعْنَى: هَذَا سِحْرٌ مَعْرُوفٌ مُتَكَرِّرٌ، مُسْتَمِرٌّ):

أ- یان داتاشراوه له کرداری (مَرَّ)، واته: تپه پری، لی ره دا مه به ست پپی له به ینچوونه، (س و ت) سین و تایه کهش بۆ به هیژکردنی کاره که تپیدا زیادکراون.

ب- یاخود داتاشراوه له وشه ی (مِرَّة) هوه یه که، به مانای: هیژ دی {مِرَّة} ش، به مانای جاریک دی {سین و تایه کهش داواکردن ده گه یه نن، مه به ست ئه وه یه ئه مه جادوویه کی ناسراوی دووباره بووه وه یه.

(۴) - ﴿وَكَذَّبُوا وَاتَّبَعُوا أَهْوَاءَ هُمْ﴾، به درو یان دانا و شوین ئاره زوو ه کانیان که وتن، چییان به درۆ دانا؟ به رکار (مَفْعُولٌ بِهِ) که هی قرتی تراو (مَحْذُوفٌ ه)، واته: پیڤه مبهریان

به درۆ دانا، قورئانیان به درۆ دانا، پوژی دواییان به درۆ دانا، هه‌موویان ده‌گریته‌وه، ﴿وَاتَّبِعُوا أَهْوَاءَ هُمْ﴾ هه‌روه‌ها کهوتنه شوین ئاره‌زووه‌کانیان.

۵- ﴿وَكُلُّ أَمْرٍ مُّسْتَقَرٌّ﴾، هه‌موو کاریکیش چه‌سپاو، (كُلُّ أَمْرٍ مُّسْتَقَرٌّ)، خویندراویشه‌ته‌وه: (كُلُّ أَمْرٍ مُّسْتَقَرٌّ)، هه‌ر چوون بئ (مُسْتَقَرِّ)، ژێردار (مکسور) یان بو‌ردار (مرفوع) بئ، هه‌ر ناوی بکه‌ر (اسْمُ فَاعِلٍ)، له (اسْتَقَرَّ) واته: جی‌گیر بوو، نیشته‌جئ بوو، واته: هه‌ر کاریک له‌کاره‌کان به‌ره‌و ئه‌و چاره‌نووس و سه‌ره‌نجامه‌ی بو‌ی شایسته‌یه ده‌چئ و، کاری پی‌خه‌مبه‌ریش ﴿وَاللَّهُ﴾ به‌ره‌و ئه‌و ئاکام و سه‌ره‌نجامه‌ی لی‌ی ده‌وه‌شیتته‌وه ده‌چئ، که بریتیه له‌چه‌سپان و، به‌رده‌وام بوون و، به‌ئاکام گه‌یشتن، له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌شدا که بی‌پروایه‌کان به‌درۆی داده‌نن و، پشتی لی‌ی هه‌ڵده‌که‌ن و ناره‌حه‌تی و گرفتاریانی بو‌ دیننه‌ پیش، به‌لام سه‌ره‌نجام هه‌ر کاره ده‌گاته ئه‌و سه‌ره‌نجامه‌ی بو‌ی شایسته‌یه، وه‌ک عه‌ره‌ب ده‌لین: (لَا يَصِحُّ إِلَّا الصَّحِيحُ)، هه‌ر شتی راست، راست ده‌رده‌چئ، مه‌یدانی درۆیه‌کورت، به‌لام راستی له‌مه‌یدانی درێژدا تاقی ده‌گریته‌وه، لی‌ره‌دا که ده‌فه‌رمو‌ی: ﴿وَكَذَّبُوا وَاتَّبِعُوا أَهْوَاءَ هُمْ﴾، به‌درۆیان دانا، واته: پی‌خه‌مبه‌ریان ﴿وَاللَّهُ﴾ به‌درۆ دانا، قورئانیان به‌درۆ دانا، پوژی دواییان به‌درۆ دانا، په‌یامی خویان به‌گشتی به‌درۆ دانا، شوین ئاره‌زووه‌کانیان کهوتن، وه‌ک پیش‌تریش ئاماژه‌مان پێدا، که‌واته: شوین ئاره‌زووان کهوتنه، وایان لی‌ی ده‌کات په‌یامی خوا به‌درۆ دابنن، نه‌ک له‌به‌ر ئه‌وه‌ی عه‌قڵ و مه‌نتیق به‌وه‌ واداریان ده‌کات، به‌لکو شوینکه‌وتنی ئاره‌زوو و، دابینکردنی به‌رژه‌وه‌ندییه‌ ناشه‌رعییه‌کانیان، وایان لی‌ی ده‌کات به‌دوای هه‌ق نه‌که‌ون، چونکه ئه‌گه‌ر شوین ئه‌و په‌یامه هه‌قه بکه‌ون، که خوا ناردوویه‌تی به‌ پی‌خه‌مبه‌ر خاته‌مدا، که ده‌لئ: ده‌بئ هه‌مووتان به‌نده‌ی خوا بن و، پیکه‌وه براو ته‌با بن و، ده‌لئ: ئیوه بو‌ تاقیکرانه‌وه له‌سه‌ر زه‌ویدا دانراون و ئیوه جینیشینی خوان و، هه‌مووتان به‌پێزن له‌لای خوا، ﴿وَلَقَدْ كَرَّمْنَا بَنِي آدَمَ﴾ ۷۰ ﴿الإِسْرَاءِ﴾، بۆیه که‌س بو‌ی نیه، که‌س بکاته کۆیله‌ی خو‌ی و، که‌س بو‌ی نیه که‌س بکاته خزمه‌تکارو قه‌ره‌واشی خو‌ی، به‌لکو ده‌بئ پیکه‌وه ته‌بابن، خوا نیعمه‌ته‌کانی بو‌

هه مووان له سهر زه ویدا داناون: ﴿وَالْأَرْضَ وَصَعَهَا لِلْأَنَامِ﴾ ﴿١٠﴾ الرحمن، ﴿هُوَ الَّذِي خَلَقَ لَكُمْ مَّا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا﴾ ﴿٢١﴾ البقرة، ته گهر به دواى تهو په یامه بکهون، تهو بهزم و بازاره ناشه رعیمیه دروستیان کردوه، چ زله زلانی قوره یش، کاتی خوئی له مه ککهو، چ جووله کهکان و سهرانی جووله کهکان له مه دینهو، سهرانی نه صرائیه کان له شوینه کانی دیکه و، چ خو سه پینه رانی نیستا له م پوزگارهدا، حوکمرانه خو سه پینه رو به زه برو زوره کان، ته گهر شوین هه ق بکهون و، مل بو هه ق که چ بکهن، له پرووی سیاسیه وه، پئی خو سه پاندنیان نامینى و، له پرووی ئابوورییه وه، پئی قورخکاری و گهنده لییان نامینى و، له پرووی کومه لایه تییه وه، پئی خو سه نندیان نامینى، کهواته: تهو بهزم و بازاره یان لى تیک ده چى.

(٦)- ﴿وَلَقَدْ جَاءَهُمْ مِنَ الْأَنْبَاءِ مَا فِيهِ مُزْدَجَرٌ﴾، به دلنیایی له هه واله کان دا هی وایان بو هاتوه سله ماندنه وهی تیدایه، وشه ی (لَقَدْ)، (ل) بو سوینده، یاخود: زه مینه خوشکه ره بو سویند (مُمَهَّدَةٌ لِلْقَسَمِ)، (قَدْ) بو ساغکردنه وهیه، واته: زور به دلنیایی له هه واله کاند، که بویان هاتوون، هی وایان بو هاتوه سله ماندنه وهو دور خستنه وهی تیدایه، بو تهوان له شیرک و کوفرو لادان و تاوان، (الْمُزْدَجَرُ: مَصْدَرٌ مِمِّی، زَجَرَهُ، أَي: نَهَرَهُ وَمَنَعَهُ، وَمَادَّةُ الْإِفْتِعَالِ فِيهِ لِلْمُبَالَغَةِ)، (مُزْدَجَرُ): که تهصلی خوئی (المُسْتَجَرُ) بووه، چاوگیکی میمییه له (زَجَرَهُ) هه هاتوه، (زَجَرَهُ) واته: ده ری کردو پئی لیگرت، پیژگه ی (إِفْتِعَال) یش توخی و اتایه که ی و زیده پوئی تیدا کردنی و به هیز کردنی ده گه یه نن، واته: لهو هه والانه دا که بویان هاتوون، که بریتیه له هه والی به سه رهاتی پیغه مبه ران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ) و گه له پیشووه کان، هی وایان تیدایه، ﴿مَا فِيهِ مُزْدَجَرٌ﴾، مایه ی سله ماندنه وهو دور خستنه وهو ری لیگرتنی تهوانه له کوفرو شیرک و خراپه.

(٧)- ﴿حِكْمَةً بَلِغَةً﴾، حیکمه تیکی گه یشتوو (به تهوپه ری). که دهفه رموی: ﴿وَلَقَدْ جَاءَهُمْ مِنَ الْأَنْبَاءِ مَا فِيهِ مُزْدَجَرٌ﴾ ﴿٤﴾، ته م ﴿حِكْمَةً بَلِغَةً﴾ جیگره وهی (ما) یه، واته: حیکمه تیکی وایان بو هات، که گه یشتوته تهو په ری ئامانجی

خَوَى، (حِكْمَة) يش، به زور شیوه واتا کراوه و دهگونجی بَلَّيْن: (إِصَابَةُ الْعَقْلِ وَتَقَانُ الْعَمَلِ)، (حكمة) نهوويه عقل بپیکی و کردهه ریگ بی، واته: مروّف ههق بناسی و بهپیی نهو ههقناسینهش بهپیوهبجی، (الْبَالِغَةُ: الْوَاصِلَةُ، أَيْ: وَاصِلَةً إِلَى الْمَقْصُودِ مُفِيدَةً لِصَاحِبِهَا، مِمَّا فِيهِ مَانِعٌ لَهُ مِنْ ارْتِكَابِ مَا ارْتَكَبُوهُ)، (بَالِغَةُ): به مانای گهیشتوو به ئامانج و بهسوود بو خاوهنهکهی، چونکه رییان لی دهگری له نهجامدانی نهو خراپانهی، نهوان نهجامیان دهدان.

۸- ﴿فَمَا تَعْنِي النُّذُرُ﴾، ترساندنهکان سوود ناگهیهنن، (ما)، دهگونجی لابه ره (نافية) بی، (أَي لَا تُغْنِي عَنْهُمْ النُّذُرُ بَعْدَ ذَلِكَ)، یانی: ترساندنهکان و ئاگادار کردنهوهکان سوودیان پی ناگهیهنن، له دواى نهو حیکمهتهی گهیشتوته نهوپهپی ئامانج و سنووری خوی، بهلام نهوان ههر وهلامیان نه دایهوهو نه سلّه مینهوه، ههرچهنده نهو ههوالانهیان بو هاتن، که مایهی سلّه ماندنهوهو دوورخستنهوهیان بوون، له گوناھو لادان و تاوان، ﴿فَمَا تَعْنِي النُّذُرُ﴾ ترساندنهکان سوودیان نیه، یانی: (فَمَا تُغْنِيهِمُ النُّذُرُ)، واته: ترساندن و ئاگادار کردنهوهکان سوود بهوان ناگهیهنن.

دهشگونجی: (ما) پرسیارکه رانه (إِسْتِفْهَامِيَّة) بی، ﴿فَمَا تَعْنِي النُّذُرُ﴾ ترساندنهکان چ سوودیکیان پی دهگهیهنن؟! یانی: (مَا الَّذِي يُفِيدُ النُّذُرَ هَؤُلَاءِ الْمُعَانِدِينَ)، نهو کهله رهقانه ترساندنهکان، چ سوودیکیان پی دهگهیهنن؟ (أَي: غَنَاءٍ تُغْنِي النُّذُرَ)، ترساندنهکان چ که لینیکیان بو دهگرن و چ سوودیکیان پی دهگهیهنن؟ واته: (ما) ی پرسیارکردن (الِإِسْتِفْهَامِيَّة)، به مانای نکو لیلیکردنه، واته: هیچ سوودیکیان پی ناگهیهنی.

پیشتیش گوتمان: (نُذْرُ):

أ- یان کووی (نَذِير)ه.

ب- یان کووی (مُنْذِر)ه.

ج- یاخود کووی (إِنْذَار)ه، (إِنْذَار)یش ناوی چاوگه.

(نُذِرْ)، لَیْرەدا سَی ئەگەری هەن:

۱- لَیْرەدا دەگونجی کۆی (نَذِیر) بێ، بە مانای ترسینەر، واتە: ترسینەرەکان و وریاکەرەوهکان چ سوودیکیان پێدەگەیەنن؟ یاخود هیچ سوودیان پێ ناگەیەنن.

۲- یاخود کۆی (مُنْذِر)ە، یانی: ترسینەر، (نَذِیر وَمُنْذِر)، یەكەمیان لەسەر کیشی (فَعِيل) و، ئەوەی دیکە لەسەر کیشی (مَفْعِل)، هەردووکیان ناوی بکەر (اسم فاعِل)ن، واتە: ترسینەر و وریاکەرەوه.

۳- یاخود کۆی (إِنْذَار)ە، (إِنْذَار)یش، ناوی چاوگە واتە: ترساندن و وریاکردنەوه، کە ئەمە دلدانەوهیە بۆ پیڤەمبەری خوا ﷺ کە تۆ کەمتەرخەم نی بەرانبەر بەوان و، ئەوەی پێویست بوو گەیاندوو، بەلام ئەوانە هیچ شتێک سوودیان پێ ناگەیەنن ئەوەندە کەللەپەق و نەسەلمین، کەواتە: تۆ ئەرکی سەرشاری خۆت بەرانبەر بە ئەوان ئەنجام داوە، خەمیان لێ مەخۆ، چونکە وەک دواوی دی، ئەمە زەمینە خۆشکردنە بۆ ئەوەی دواوی لە ئایەتی ژمارە (۶) دا دی و، لە مەسەلەیی دووھەدا دەیخەینەرۆو.

لە تۆرە کۆمەڵەبەرەکان ئەمەڵتان
Stay in touch on social media
تۆن ئەمەم بۆ مەلەم مەلەم مەلەم

Alibapir/عەلی بابیر

archive.org/details/@alibapir

Alibapir

www.alibapir.net

English - عربي - کوردی

Alibapir/عەلی بابیر

کەتەلۆگ

رەگەزەکانی مەلەم مەلەم مەلەم

QR codes for Alibapir and social media links.

مهسه لهی دووهم:

ئەو پوژە کە بانگەر خەلک بۆ لای شتیکی ترسناک و نامۆ بانگ دەکات و،
بیروایان بە چاوی کزو مات و پڕ ترس و لەرزەو لە گوێرەکان دینە دەری و،
وەک کوللە ی پڕزو بلۆ بە خیرایی بەرەو لای بانگەرە کە مل دەنێن و دەلێن:
ئەمپۆ پوژیکی سەخت و دژوارە:

خوا دەفەر موی: ﴿فَتَوَلَّ عَنْهُمْ يَوْمَ يَدْعُ الدَّاعِ إِلَى شَيْءٍ نَّكُرٍ﴾ ٦ ﴿خُشَعًا أَبْصَرُهُمْ
يَخْرُجُونَ مِنَ الْأَجْدَاثِ كَأَنَّهُمْ جَرَادٌ مُّنتَشِرٌ﴾ ٧ ﴿مُهْطِعِينَ إِلَى الدَّاعِ يَقُولُ الْكَافِرُونَ هَذَا يَوْمَ عِسرٍ﴾ ٨ ﴿

شیکردنەوهی ئەم ئایەتانە، لە شەش بڕگەدا:

(١)- ﴿فَتَوَلَّ عَنْهُمْ﴾، ئنجا پشتیان تێبکە، پیتی (ف) لێرەدا (تَفْرِيعٌ عَلَى «فَمَا تَعْنِ
النُّذُرُ»،) لە رابردوودا خوا فەرمووی: ترساندنەکان سوودیای پێ ناگەیهنن، یاخود
ترساندنەکان، چ سوودیکیان پێ دەگەیهنن؟ وەک پرسیارکردنی نکوولییلیکەرانه، ئنجا
ئەمە بنیات دەنری لەسەر ئەوهی رابرد، ﴿فَتَوَلَّ عَنْهُمْ﴾، واتە: کە حال بەو شیوەیه،
تۆ پشتیان تێ بکەو وازیان لێ بێنە، (أَي: أَعْرِضْ عَنْ مُجَادَلَتِهِمْ، فَإِنَّهُمْ لَا يُفِيدُهُمْ
النُّذُرُ، كَقَوْلِهِ: ﴿فَأَعْرِضْ عَنْ مَنْ تَوَلَّى عَنْ ذِكْرِنَا﴾ النجم، أَي إِنَّكَ قَدْ بَلَغْتَ، فَمَا أَنْتَ بِمَسْئُولٍ
عَنِ اسْتِجَابَتِهِمْ)، واتە: واز لە شەرە قسەکردنیان لەگەڵ بێنە، چونکە ترساندنەکان
سوودیای نیه بۆ ئەوان، ئەمە وەک فەرمايشتی خوايه: ﴿فَأَعْرِضْ عَنْ مَنْ تَوَلَّى عَنْ ذِكْرِنَا وَلَمْ
يُزِدْ إِلَّا الْحَيَاةَ الدُّنْيَا﴾ ١٩ ﴿النجم، پشت هەلبکە لەو کەسە، پشتی لە بەرنامەو یادی
ئێمە کردو، تەنیا ژیانی دنیای دەوی، واتە: تۆ پەيامی خوات گەياندو و بەرپرسیار
نی کە ئەوان وەلام نادەنەوه.

(٢)- ﴿يَوْمَ يَدْعُ الدَّاعِ إِلَى شَيْءٍ نَّكُرٍ﴾، ئەو پوژە بانگەر بانگ دەکات بۆ شتیکی
نەناسراو، بۆ شتیکی نامۆ، دەلی: (نَكْر: مُنْكَرٌ فَطِيعٌ تُنْكَرُهُ النُّفُوسُ وَتَكْرَهُهُ، وَالنُّكْرُ
صِفَةٌ مِثْلُ: رَوْضَةٌ أَنْفٌ، أَيْ جَدِيدَةٌ)، واتە: تۆ پشتیان تێبکەو لێیانگەرێ بۆ پوژیک

که بانگکهر بانگ دهکات، بۆ شتیکی نه ناسراو که نه فسه کان حه زی پی ناکهن و، بۆ شتیکی ترسناک و بیره زه، وشه ی (نکر) یش سیفه ته، وهک (رَوْضَةُ أَنْفِ أَيْ: جَدِيدَةً)، واته: باغیکی تازه، ﴿شَيْءٌ نُّكِّرٌ﴾، (شئیء)، شتیکی (نکر)، سیفه ته که یه تی: شتیکی نامۆو نه ناسراو و ساملیکراو.

ثایا مه به ست له (الدَّاعِ)، کییه؟ ﴿يَوْمَ يَدْعُ الدَّاعِ﴾ خوای کاربه جی باسی نه کردوه، به لام وا پیده چی مه به ست پیی ئیسرافیل بی، که بۆ جاری دووه م فوو به که ره نادا دهکات له پوژی دوا ییداو، ده بیته هو ی زیندوو کرانه وهی مروقه کان، چونکه دوا یی باسی هاتنه دهریان له گو په کان دهکات، که واته: نه وه فوو دووه مه، که له فه رمایشتی پیغه مبه ردا هاتوه: ئیسرافیل که فوو به که ره نادا دهکات، جاری یه که م ده بیته هو ی نه مان و تیکچوونی ژیا نی دنیاو، هه لوه شانه وهی گه ردوون به و سیستمه ی ئیستا هه یه و، جاری دووه م ده بیته هو ی نه وهی مروقه کان زیندوو ببنه وه و عاله میکی دیکه بیته ئاراوه، وهک له سووره تی (إبراهیم) دا، ده فه رموی: ﴿يَوْمَ تَبْدُلُ الْأَرْضُ غَيْرَ الْأَرْضِ وَالسَّمَوَاتُ وَبَرَزُوا لِلَّهِ الْوَاحِدِ الْقَهَّارِ﴾، نه و پوژه که نه زه وی وهک ئیستا ده مینی و، نه ئاسمانه کانیش و بۆ خوای تاکی ملکه چکه ره دینه گو پی، وهک له ته قسیری سووره تی (إبراهیم) دا، باسمان کردوه.

۳- ﴿خُشَعًا أَبْصَرُهُمْ﴾، چاوه کانیا ن زه بوون و پر ترس و له رزن. (خُشَع)، خو یزاو یشه ته وه: (خُشَعًا أَبْصَرُهُمْ)، (خُشَع)، کو ی (خُشَع) ه، (خُشَع أَيْ: ذَلَّ وَضَرَع)، زه بوون و ملکه چ بوو، ترس و بی می پینیش ت، که واته: (خُشَعًا أَبْصَرُهُمْ)، و ﴿خُشَعًا أَبْصَرُهُمْ﴾، نه گهر (خُشَع) بی، واته: هه موویان چاویان پر ترس و له رزه، وهک یه ک چاو، به لام نه گهر (خُشَعًا) بی، یانی: چاوی هه رکام یکیان پر ترس و له رزه.

۴- ﴿يَخْرُجُونَ مِنَ الْأَجْدَاثِ كَأَنَّهُمْ جَرَادٌ مُنْتَشِرٌ﴾، له گو په کان دینه ده ری، وهک کولله ی پرژو بلاون، (جراد) یش، کو ی (جرادة) یه، یانی: یه ک کولله بۆ نیرو بۆ می به کار دی.

(۵) ﴿مُهْطِعِينَ إِلَى الدَّاعِ﴾، ملیان ٲاکیشاوه به خیرایی بهرهو بانگکه ده چن. (مُهْطِعِينَ: جَمْعُ الْمُهْطِعِ: الْمَاشِي سَرِيعًا مَادًّا عُنْقَهُ)، (مُهْطِعِينَ)، کوئی (مُهْطِعٌ)، ٲهویش به که سیک ده لَین به خیرایی ٲرواو ملی ٲاکیشا بَی (وَهِيَ مَشِيَّةٌ مُذْعَوِرٌ غَيْرٌ مُلْتَفِتٍ إِلَى الشَّيْءِ)، ٲهویش بریتیه له ٲویشتنی بابایه که زور سامی ٲنیشستبَی و، زور ترسا بَی و ٲاور له هیچ شتیک نه داتهوه، ٲیک بهرهو ٲهو شوینه ٲروا که بوی بانگ ده کری، ﴿مُهْطِعِينَ إِلَى الدَّاعِ﴾، واته: بهرهو بانگکه ره که ده ٲون، ملیان ناوه زور به خیرایی.

(۶) ﴿يَقُولُ الْكَافِرُونَ هَذَا يَوْمٌ عَسِرٌ﴾، بیٲروایه کان ده لَین: ٲهٲو ٲوژیکی سهخت و زهحهته، (عَسِرٌ: صِفَةٌ مُشَبَّهَةٌ مِنَ الْعُسْرِ وَهُوَ الشَّدَّةُ وَالصُّعُوبَةُ أَي: زَمَانٌ لِأُمُورٍ عَسِرَةٍ شَدِيدَةِ الْعُسْرِ)، وشه ی (عَسِرٌ)، صیفهقی چویندراوه به کردارهوه (صِفَةٌ مُشَبَّهَةٌ بِالْفِعْلِ)، له (عُسْرٌ) هوه، هاتوه ٲهویش بریتیه له سهختیی و نارچهختیی، واته: ٲهٲو ٲوژی کاره نارچهخت و دژواره کانه.

که سهرنجی ٲهم ٲایهته موباره کانه ده دهین، ده بینین خوا ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ ههوت شتی ترسناکی باسکردوون، وهک (ابن عاشور) هیٲناونی، له باره ی ٲهو ٲوژه سهختهوه که ٲوژی زیندوو کرانهوهو سزاو ٲاداشته:

یه که م: (يدعُ الداع) بانگکردنی بانگکه، ٲهمهش ٲاماژهیه بهوه که بانگ ده کریٲ و ره ٲیچهک ده دریٲ و ٲاماده ده کریٲ، بو سزادران.

دووه م: ﴿إِلَى شَيْءٍ نُّكْرٍ﴾، که وشه ی (شَیْءٍ)، یانی: شتیک، بانگ ده کریٲ بو شتیک، ٲهمهش ٲهو ده گهیه نی که شتیک ی زور ترسناکه، بویه ههر به وشه ی (شَیْءٍ)، هیٲناویهقی و به نه زانراو (نکرة) ش واته: شتیکه زانیاریی دهوری نادات، هیٲنده گهورهو گرنگ و ترسناکه.

سییه م: که ده فره موٲ: ﴿شَيْءٍ نُّكْرٍ﴾، (شَیْءٍ)، به (نُّكْرٍ)، وه صفکراوه، (نُّكْرٍ) یش، واته: نه ناسراو ناموو ساملیکراوو بیملیکراو.

چوارہم: کہ دہ فہ رموی: ﴿حُشَعًا أَبْصَرُهُمْ﴾، (أَي دَلِيلَةً خَائِفَةً)، واتہ: چاویان زہ بوونہ پر ترس و لہ رزہ، و ہک لہ سوورہ تی (المعارج) دا، دہ فہ رموی: ﴿حُشَعًا أَبْصَرُهُمْ تَرَهَقْتُمْ دَلَّةً﴾، چاوہ کانیان پر ترس و لہ رزن، ملکہ چیی و زہ بوونیی دی تہ سہریان.

ہہ روہا لہ سوورہ تی (الشوری) دا، دہ فہ رموی: ﴿وَتَرْنَهُمْ يُعْرَضُونَ عَلَيْهَا خَشِيعَاتٍ مِنَ الدَّلِيلِ يَنْظُرُونَ مِنْ طَرْفٍ خَفِيٍّ﴾، دہ یانبینی رادہ نو یزین لہ سہر ناگری دوزخ، ملکہ چن بہ ہوی زہ بوونیہ وہو بہ سیلہ چاویک (یاخود: بہ چاویکی مہیلہ و نووقا) تہ ماشا دہ کھن لہ ترسان، مروف تہ گہر لہ شتیک زور بترسی، چاوی تینا بری و بہ سیلہ ی چاو تہ ماشای دہ کات.

پینج: کہ فہ رموی تی: ﴿كَأَنَّهُمْ جَرَادٌ مُنْتَشِرٌ﴾، چویندراون بہ کوللہ ی پرژو بلاوہو، تہ مہش ہم زوریہ کہ یان دہ گہ یہ نی، ہم تی کہ ل پی کہ لیبہ کہ یان دہ گہ یہ نی، کوللہ تہ گہر زور بن، تی کہ وہ داوین^(۱) و تی کہ ل و پی کہ ل دہ بن.

شہ شہم: کہ دہ فہ رموی: ﴿مُهْطِعِينَ﴾، (مُهْطِعِينَ) ش، کہ سی کہ بہ خیرایی پروا، ملی بہ رز کرد بیتہ وہو راکیشا بی و، ناو لہ ہیچ شتیک نہ داتہ وہ، تہوہش کاتی دہ بی تہو کہ سہ زور داچلہ کیبی و ترسا بی و، سامی رینیشتب.

حہ و تہم: کہ بی پروایہ کان دہ لین: ﴿هَذَا يَوْمُ عَسَرٍ﴾، تہ مرو پوژیکی زور سہخت و دژوارہ، وشہی (عَسَرٍ) ش (صِفَةً مُشَبَّهَةً بِالْفِعْلِ)، سیفہ تی کہ شوبہ ی تراوہ بہ کردارہ وہو لہ (عَسَرٍ) وہو ہاتوہ، (عَسَرٍ)، واتہ: دژواری و زہ حمہ تی و نارہ حہ تی.

(۱) تی کہ وہ داوین: بہ یہ کدا دین و دہ چن.

کورته باسیک له باره ی دژواری پوژۍ دواییه وه

به پړزان!

له چهنډ پرویكه وه، باسی دژواری و سه ختی ټه و پوژه دهكهن، چونكه پوژۍ دوایی دهگونجۍ له زور پروه وه، باسی قورسی و دژواری و زه حمه تیبه كه ی بكه ی، به لام ټیمه پینج بو ارمان له بواره كانی قورسی و دژواری و زه حمه تی پوژۍ دوایی، قو ناغی دووه می پوژۍ دوایی، كه بریتیه له قو ناغی هه لسانه وه و، زیندووكرانه وه و، سزاو پاداشترانه وه، هی ناو ن:

۱- له و پوژده ا لیستی كرده وان دابه ش ده كړن و نه ینییه كان ټاشكرا ده كړن:

وه ك خوا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** له سوږه تی (التكویر) دا، ده فهرموئ: ﴿وَإِذَا الصُّحُفُ نُشِرَتْ ﴿۱۰﴾﴾، ټه و پوژه كه لپه په كان بلا و ده كړنه وه، واته: لیستی كرده وه كان بلا و ده كړنه وه. هه روه ها له سوږه تی (الطارق) دا، ده فهرموئ: ﴿يَوْمَ يُبْلَى السَّرَائِرُ ﴿۹﴾﴾، ټه و پوژه ی نه ینییه كان ټاشكرا ده كړن و ده خړنه گوړی، ﴿فَأَلْهَمْنَاهُ مِنْ قُوَّةٍ وَلَا نَاصِرٍ ﴿۱۰﴾﴾، مروږ نه خو ی توانای هه یه، له و پوژه خو ی رزگار بكات، نه هیچ پشتیوان و هاوكارو یارمه تییده ریكیشی هه یه.

كه واته: ټه و پوژه ی لیستی كرده وه كانی تیډا بلا و ده كړنه وه و، هه ر كه سه نامه ی كرده وه ی خو ی ده دریته وه و، ټه و پوژه ی نه ینییه كانی تیډا ټاشكرا ده كړن، به دلنیایی پوژۍ كی سه خت و دژواره.

۲- هیچ گه وره و گچکه یه ک نیه، که تۆمار نه کرابی، ته نانه ت به ئه ندازه ی گه ردیکش، یان گه ردیله یه کیش:

وه ک خوا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** له سوږه تی (الزلزلة) دا، ده فهرموئ: ﴿فَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ خَيْرًا يَرَهُ﴾ ۷ وَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ شَرًّا يَرَهُ ۸ واته: ههر که سه به قه ده ر گرانی ی گه ردیله یه ک، چاکه ی کرد بی ده بیینیته وه، ههر که سی به قه ده ر گرانی ی گه ردیله یه ک خراپه ی کرد بی ده بیینیته وه.

هه روه ها له سوږه تی (الكهف) دا، خوا ده فهرموئ: ﴿يَوْمَلْنَا مَا لِهَذَا الْكِتَابِ لَا يُغَادِرُ صَغِيرَةً وَلَا كَبِيرَةً إِلَّا أَحْصَاهَا﴾ ۴۹ بیروایه کان گو تیان: هه ی هاوار بو ئیمه، هه ی سزای سه خت بو ئیمه! ئهم نووسراوه چییه؟ هیچ گچکه یه ک و گه وره یه کی نه بواردوه، مه گه ر سه رژمی ری کرده، واته: وردو درشتی سه رژمی ر کرده، تئیدا تۆمار کراوه له و نووسراوه دا، نووسراوی هه ر کامیکان.

۳- دژوارییه کی دیکه ی پوژی دوایی و پوژی قیامه ت، ئه وه یه ههر که سه چی کرده، ده بیینیته وه، به ئاماده کراوی، و پرای نووسراوی:

خوا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** هم باسی نووسینی کرده، وه ک ده فهرموئ: ﴿وَإِنَّ عَلَيْكُمْ لَحَافِظِينَ ۱۰ كِرَامًا كَاتِبِينَ ۱۱ يَعْلَمُونَ مَا تَفْعَلُونَ﴾ ۱۲ الانفطار، واته: به دلنایی ئیوه چهن د پارێزه ریکتان به سه ره وه ن، زۆر به پیزن و نووسه رن و، هه رچی ئیوه ده یکه ن، ده یزانن، هه رچی ئیوه ده یکه ن: له نه تی دل و خولای می شک و، ده رپری نی زمان و، کرده وه ی ئه ندامه کان، هه مووی ده زانن و هه مووشی تۆمار ده که ن.

ئنجا و پرای نووسین، کرده وه کان به ئاماده کراوییش ده بیینیته وه، واته: به به رجه سه ته کراوی، له زۆر شوینی قورئاندا، ئه و راستیه خراوه ته پوو، که ئیمه هم له ته فسیری سوږه تی (الكهف) دا، له و باره وه، له کاتی ته فسیرکردنی ئه و ئایه ته موباره که دا: ﴿وَجَدُوا مَا عَمِلُوا حَاضِرًا﴾ ۴۹، ئه وه ی کردبوویان به ئاماده کراوی بینانه وه، هه روه ها له کاتی ته فسیرکردنی ئه و ئایه ته ی سوږه تی

(الجاثیة) دا: ﴿إِنَّا كُنَّا نَسْتَنْسِخُ مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ (۲۹)، ئیمه ئهوهی ئیوه ده تانکرد،
نوسخه مان له بهر ده گرتلهوهو کوپییمان لی ده کرد، لهویشدا کورته باسیکمان
کردوه، له باره ی بهرجهسته بوونی کرده وانهوه، که ههم ئه و دوو ئایه ته موباره که
ته عبیری لی ده که ن، ههم ئه و ئایه ته موباره که ی ده فهرموئ: ﴿وَأَنَّ سَعْيَهُ سَوْفَ
يُرَى﴾ (۴۰) النجم، ههول و کوششه که ی له مه وودوا ده بینزی، واته: بهر ههمی ههول
و کوششه که ی به بهرجهسته کراوی ده بینزی، ههروه ها ئه وه ی ئایه ته که ی
سووره تی (الزلزله) ش، که ده فهرموئ: ﴿فَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ خَيْرًا يَرَهُ﴾ (۷)
وَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ شَرًّا يَرَهُ﴾ (۸)، ههر که سیک گرانیی گهردیگ چاکه
بکات، ده بینیتته وه، (واته: خودی چاکه که ی ده بینیتته وه)، ههر که سی گرانیی
گهر دیله یه ک خراپه بکات، ده بینیتته وه، واته: خودی خراپه که ی ده بینیتته وه.

ئنجا ئه گهر ئیستا مروؤف بتوانی کامیرای شیردراوه دابنی و، نه بینیه کان
به هوئی ئه و کامیرای شیردراوه وه که شف بن، وه ک زورجار که دزیی ده کری و
که تن و خراپه ده کری، دواپی به هوئی کامیرای شیردراوه وه، که داندراون: بکه رانی
ئه و دزییه، یان ئه و که تنه، یان ئه و قه تلّه، یان ئه و خراپه یه، له بهر ئه وه ی
وینه یان گیراوه، که شف ده بن، ئنجا ئه گهر مروؤف بتوانی شتی ئاوا دروست
بکات، ده بی خوا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** ئه و فریشتانه ی ته رخانی کردوون بو پاراستنی کرده وه کانی
مروؤفه کان، چ ئامیریکی وای دابنی که ههموو شته کانی مروؤف، تومار بکات!
چونکه مروؤف ئیستا به س ده توانی قسه کان تومار بکات و وینه کان بگری، به لام
فریشته کان ئه وه ی نیو دلش تومار ده که ن وه ک له فهرمایشتی پیغه مبه ردا **وَاللَّهُ**
هاتوه: ﴿وَإِذَا هُمْ بِسَيِّئَةٍ﴾^(۱) ئه گهر به دلشی دابی خراپه بکات، یان به دلشی

(۱) عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ -صلى الله عليه وسلم-: «قَالَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ إِذَا هُمْ بِسَيِّئَةٍ فَلَا تَكْتُبُوهَا عَلَيْهِ، فَإِنْ عَمِلَهَا فَاکْتُبُوهَا سَيِّئَةً، وَإِذَا هُمْ بِحَسَنَةٍ فَلَمْ يَعْمَلْهَا فَاکْتُبُوهَا حَسَنَةً، فَإِنْ عَمِلَهَا فَاکْتُبُوهَا عَشْرًا» أخرجه البخاري: ۷۰۶۲، ومسلم: ۱۲۸، والترمذي: ۳۰۷۳، وابن حبان: ۳۸۰.

دابی چاکه بکات، فریشته کان به هوی ئه و ئامیره وه که پیانه، نیو دلی مرویش ده خویننه وه و توماری ده کهن، ئنجا بیگومان وه ختییک مروف کرده وه کانی خوئی به بهرجهسته کراویی بینه وه بهرچاوی و بلین: ئه وه توئی و دیاری و ناتوانی نکوولی بکهی! به راستی مانای وایه ئه و پوژه، پوژیکی قورس و زه حمهت و دژواره، به تاییه قی بۆ ئه وانهی به خراپه و ناره واه دهستیان ده چیتته: خوین و نهفس و نامووس و مال و سامان و هیمنی و ئاساییشی خه لکه وه.

۴- پرووی چواره می قورسی و زه حمه تی پوژی دواپی و سزاو پاداشت، ئه وه یه که هیچ قهره بوو کرده وه و چاره سه رییک نیه:

با ته ماشای ئه م ئایه ته موباره که بکهین که ده فهرموئ: ﴿وَأَتَقُوا يَوْمًا لَا تَجْرِي فِيهِ نَفْسٌ عَنْ نَفْسٍ شَيْئًا وَلَا يُقْبَلُ مِنْهَا شَفَعَةٌ وَلَا يُؤْخَذُ مِنْهَا عَدْلٌ وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ﴾ (البقرة، ۴۸) خوتان له پوژییک بپاریزن، هیچکس بۆ هیچکس هیچی پی ناکری، هیچ شتیکی پی ناکری {هیچکس ناتوانی هیچ شتییک له هیچکس دوور بخاته وه} تکاردنیشی لی وهرناگیری و قهره بوو و به لا گیره وه شی لی وهرناگیری و ئه وان پشتیوانیش ناکرین، واته: هه موو ئه گهره کانی که مروف دهریازی بی، هه موویان لابران، نه کهس هیچی بۆ کهس پی ده کری، نه هیچکس تکای بۆ ده کری، به بی مؤله قی خوا، نه هیچکس هیچ قهره بووی لی وهرده گیری و، نه هیچکس شیش هیچ جوړه پشتیوانیه کی لی ده کری.

۵- سه ختی و دژوارییه کی دیکه ی ئه و پوژه: پوژی هه لسانه وه و زیندووکرانه وه، ئه وه یه سزای خوا ﴿سَمِيعٌ الْعَمَلِ﴾ هینده سه خته، بابای تاوانبار خوژگه ده خوازی نیزیکانی خوئی بکاته به لا گیره بووی خوئی:

وه ک له سووره قی (المعارج) دا، خوا ﴿سَمِيعٌ الْعَمَلِ﴾، جوان بۆمان وینا ده کات ده فهرموئ: ﴿يَوْمَذُ الْمُجْرِمُ لَوْ يَفْتَدِي مِنْ عَذَابِ يَوْمِهِ بِبَنِيهِ﴾ (۱۱) ﴿وَصَحْبَتِهِ﴾ (۱۲) ﴿وَفَصِيلَتِهِ﴾ (۱۳) ﴿الَّتِي تُؤْتِيهِ﴾

﴿۱۳﴾ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا ثُمَّ يُنْجِيهِ ﴿۱۴﴾ كَلَّا إِنَّهَا لَأَطْفَىٰ ﴿۱۵﴾ نَزَاعَةً لِّلشَّوْىِ ﴿۱۶﴾ تَدْعُوا مَن أَدْبَرَ وَتَوَلَّىٰ ﴿۱۷﴾ وَجَمَعَ فَأَوْعَىٰ ﴿۱۸﴾

﴿يُودُ الْمُجْرِمُ﴾ لَوْ يَفْقَدِي مَن عَذَابِ يَوْمٍ ﴿يُنْجِيهِ﴾، واتە: لەو پۆژەدا بابای تاوانبار خۆزگە دەخوایێ لە سزاو ئازاری ئەو پۆژە پۆلەکانی و هاوسەری و برای و ئەو کۆمەڵەی دەیگرە خۆیان و تیکرای ئەوانە لە سەر زەوین، بیانکاتە بە لاگێرەوێ خۆی دوایی ئەو دەربازی بکات. کەواتە: ئەوانە بابای تاوانبار حەز دەکات بیانکاتە بە لاگێری خۆی پێنج جوړە کەسن:

۱- ﴿بَيْنِهِ﴾ پۆلەکانی و جگەر گوڵەکانی، پۆلەو جگەر گوڵە لە لای مەرۆق، لە هەموو کەس خۆشەویستەرن، کەچی ئەو تاوانبارە، بەر لە هەر کەس ئامادەییە جگەر گوڵەکانی خۆی بکاتە بە لاگێرەوێ قەرەبووی خۆی، کە لە جیاتی وی سزا بدرێن.

۲- ﴿وَصَحْبَتِهِ﴾، ژنەکە، ئامادەییە هاوسەرەکە خۆشی بکاتە بە لاگێرەوێ.

۳- ﴿وَأَخِيهِ﴾، برابەرە، ئامادەییە برابەرەکە خۆشی بکاتە بە لاگێرەوێ خۆی.

۴- ﴿وَفَصِيلَتِهِ الَّتِي تُتَوَبُّ﴾، ئەو کۆمەڵەی کە ئەو دەگرە خۆیان، ئنجا ئەگەر عەشیرەتە، ئەگەر حیزبە، ئەگەر نەتەوێ، ئەگەر هەر کۆمەڵیکە، کە ئەو سەر بەوانە سەر بەو، ئامادەییە تیکرای کۆمەڵەکە، سەر جەم خەم و عەشیرەتەکە بکاتە بە لاگێرەوێ خۆی.

۵- ﴿وَمَنْ فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا ثُمَّ يُنْجِيهِ﴾، بە لکە ئامادەییە هەرچی کە سێک لە سەر زەوی هەبێ، هەمووی بکاتە بە لاگێرەوێ قەرەبووی خۆی، بە لای دەربازی بێ، ئنجا لێرەدا لەبەر ئەوێ خوا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** باسی بابای تاوانبار دەکات، لە کوێو پێدا هاتو؟ لەو کەسەوێ لێی نزیکتەر، جگەر گوڵە لە هەموو کەس لە مەرۆق نزیکتەر، لە دوا ئەو ژن و هاوسەر، ئنجا برا، ئنجا خەم و قەوم، ئنجا دوا بێ هەموو خەلکی سەر زەوی! بە لای خوا دەفەرموێ: (کَلَّا)، نەخێر، ﴿إِنَّهَا لَأَطْفَىٰ﴾، ئەو ئاگری دۆزەخە بلیسەدارە، ﴿تَدْعُوا مَن﴾

أَدَبَرٌ وَقَوْلٌ ۝۱۷ وَجَمْعٌ فَأَوْعَى ۝۱۸، ئەو كەسە بانگ دەكات كە پشتی هەڵكردووە وازی
هێناوە و پرووی وەرچەرخاندووە، بەس خەریکی كۆكردنەوێ سەرۆت و سامان و
ژماردنی و پەزەندە كردنی بوو، لەسەر حیسابی خوا لە خۆ رازیبكردن، بۆیە لەو
پۆژەدا هیچ شتێك دادی نادات.

خوا لە سەختی و دژوارییەكانی ئەو پۆژە، بە میهرەبانیی كەپەمی خۆی
هەڵپاریزی و، هەڵبەختی و ئاساییش و ئۆقربەییەوه.

لە نۆڤ كۆمەڵەبەنەمان ئەمەكانمان
بە ئێمە پێشكەش كردووە: www.alibapir.net
ئێمە ئێمە بۆ ئێمە ئێمە ئێمە ئێمە

Alibapir

archive.org/details/@alibapir

Alibapir

www.alibapir.net

ئێمە ئێمە بۆ ئێمە ئێمە ئێمە

Alibapir/عەل یابیر

Alibapir/عەل

Alibapir/عەل

Alibapir/عەل

Alibapir/عەل

Alibapir/عەل

کورتە باسیک له باره‌ی له‌تبه‌وونی مانگه‌وه

به‌پرێزان!

خوایسته‌ی **الرحم** ئەم سوڤه‌ته‌ی موباره‌که‌ی به‌باسکردنی دوو ڤووداوان ده‌ست پێک‌دوه: **﴿أَقْرَبَتِ السَّاعَةُ وَانْشَقَّ الْقَمَرُ﴾**، کاته‌که (السَّاعَةُ)، زۆر نیزیکی که‌وته‌وه، مانگ له‌تبه‌وو، له‌باره‌ی له‌تبه‌وونی مانگه‌وه‌ش، ئێمه‌ ئەم کورتە باسه‌ له‌حه‌وت ب‌رگه‌دا ده‌خه‌ینه‌ڤوو:

ب‌رگه‌ی یه‌که‌م: له‌باره‌ی موعجیزه‌کانی پێغه‌مبه‌ره‌وه **ﷺ زێده‌ڤۆیی و که‌مه‌ترخه‌می هه‌یه:**

أ- زێده‌ڤۆیی‌که‌ ئه‌وه‌یه‌ که‌ سه‌رحه‌م موعجیزه‌کانی پێغه‌مبه‌ری خوایسته‌ی **ﷺ** که‌ له‌ ژێر ناوونیشانی: (خَوَارِقِ الْعَادَةِ)، {یاسا د‌ر‌ه‌کان} دان، هه‌موویان به‌به‌لگه‌و موعجیزه‌ی سه‌لم‌ینه‌ری پێغه‌مبه‌رایه‌تی موحه‌ممهد **ﷺ** داب‌ن‌ر‌ین، ئه‌مه‌ تێپه‌راندن و زێده‌ڤۆیی، به‌ل‌ئ‌ی پێغه‌مبه‌ری خوایسته‌ی **ﷺ** شتی یاسا د‌ر (خَوَارِقِ الْعَادَةِ)ی زۆر بووه، گومانی تێدانییه، له‌کتیبه‌کانی سوننه‌ت و سپه‌رده‌ زۆرن، به‌لام ئایا ئه‌و یاسا د‌ر‌انه‌ی پێغه‌مبه‌ری خوا، مه‌به‌ستی پ‌ی ئه‌وه‌ بووه، ئه‌ی‌سپاتی پێغه‌مبه‌رایه‌تی خ‌و‌ییان پ‌ی ب‌کات؟ ب‌یگومان نه‌خ‌یر، چونکه‌ یاسا د‌ر‌ه‌کان له‌ ن‌ی‌و هاوه‌ل‌اندا خوا ل‌ی‌یان پ‌ازی ب‌ی، بوون، که‌واته: ب‌و زیاتر چه‌سپاندنی ئ‌ی‌مان، یان ب‌و د‌ه‌رب‌ازکردنیان له‌ ته‌نگ‌انه‌یه‌ک، وه‌ک برسیه‌تی و ب‌ی ئ‌اوی و، چاره‌سه‌ر‌یک له‌ نه‌خ‌وش‌یی، زیاتر ب‌و ئه‌وانه‌ بووه، نه‌ک ب‌و ئه‌وه‌ی وه‌ک به‌لگه‌ ه‌ی‌نانه‌وه‌ له‌سه‌ر سه‌لماندن‌ی راست‌ی‌تی له‌ پێغه‌مبه‌رایه‌ت‌ی‌دا.

ب- که‌مه‌ترخه‌می‌که‌ش بریتیه‌ له‌ نک‌و‌ل‌ی‌کردن له‌وه‌ که‌ پێغه‌مبه‌ری خوا موحه‌ممهد **ﷺ** ب‌یجگه‌ له‌ ق‌و‌ر‌ئان موعجیزه‌ی د‌یکه‌ی بووبن، ب‌یگومان ئه‌وه‌ش که‌مه‌ترخه‌می و ک‌و‌رت‌ه‌ی‌نانه، چونکه‌ پێغه‌مبه‌ری خوا موحه‌ممهد **ﷺ** وه‌ک گ‌و‌مان: یاسا د‌ری د‌یکه‌ی - ئه‌گه‌ر به‌ موعجیزه‌و ده‌سته‌وسانکه‌ر داب‌ن‌ر‌ین - زۆر بوون، ب‌و و‌ی‌نه:

۱- پیغہمبہری خوا ﴿﴾ نہک جارِیک، چہند جارِیک خواردنِیک کی کہم له بہردہم دا بووہ، دوعای کردوہو خوا بہرہکەتی خستووتی، کہ بہشی سی چوار کہسان بووہ، بہشی (۵۰۰ - ۶۰۰)، کہس زیاتریشی کردوہ^(۱).

۲- ہہروہہا پیغہمبہری خوا ﴿﴾ چہند جارِیک ئاوِیک کی کہم، یان شوینِیک ئاوی تیدا نہبووہ، توژِیک ئاویان تیکردوہ، ئاوہکە ی زوربووہ، وەک له صولحی حودەیبیہدا بیرِیک ئاوی تیدا نہبووہ، توژِی ئاویان تیکردوہ، پیغہمبہریش ﴿﴾ دوعای خویندوہو، ئاو دەرقلوہوہو ہەرچی مەشکەو کوندەو دەر بووہ، پریان کردوہ له ئاو!^(۲)

۳- ہہروہہا له جہنگی تہبووک دا پیغہمبہری خوا ﴿﴾ دوعای کردوہ، کاتِیک ہاوین بووہ، ہیچ ہہورِیک بہ ئاسمانہوہ نہبووہ، پەلہ ہہورِیک ہاتووتہ ئاسمان و بارانِیک کی زور بہخورزەم داباریوہ، ئیدی ہەموو شتیان پر کردوہ له ئاو و پیداوِیستی خویان پی جیبہجی کردوہ.^(۳)

۴- ہہروہہا له نیوان پەنجەکانی دا ئاو ہەلقوہوہ.^(۴)

۵- ہہروہہا کہسیک کہ چاوی کویر بووہ له جہنگدا، چاوہکە ی لەسەر دەستی بووہ پیغہمبەر ﴿﴾ دوعای بو کردوہ.^(۵)

۶- ہہروہہا بنکە دار خورمایەک، کووتەرہدار خورمایەک کہ وتاری لە سەر دەدا، دوا ی ئەوہی مینبەرِیکیان بو دروستکردو چووہ سەر مینبەرہکە، ہاوہلان گوئیان له دہنگی

(۱) رواہ البخاری: ۱۰۱۳، ۳۵۷۸، ومسلم: ۸۹۷، ۲۰۴۰.

(۲) السیرة النبویة لابن ہشام، ج ۳ ص ۱۶۴، ۱۶۳.

(۳) ہەمان سەرچاوہ، ج ۳ ص ۲۹۷.

(۴) رواہ البخاری: ۳۵۷۲ الی ۳۵۷۹، ومسلم: ۲۲۷۹، ۳۰۱۳، ۱۸۵۶.

(۵) المستدرک، والإصابة، أسد الغابة، ترجمة: قتادة بن النعمان رضي الله عنه.

ئەو کۆتەرە دارخورمایە بوو، وەک بە چکە حوشر نالاندی و گریا، پیڤخەمبەریش ﷺ لەسەر مینبەرەکە دابەزی و دەستی پێداهینا، تاکو بێدەنگی کرد^(۱).

۷- چاکبۆنەوهی لاقی (عبدالله بن عتيك) که شکاوه، دواي دەست پێداهینانی^(۲)، که من له کتییی حەوتەمی مەوسووعەي: (الإسلام كما يتجلى في كتاب الله)، بە ناوونیشانی: (خاتم النبیین، موجز سیرتە و براهین نبوتە)دا، ژمارەیکە زیاتر لەو موعجیزانەم باس کردوون^(۳)، بۆیە ئەوێش کورتەپێنانە بگوتری: پیڤخەمبەری خوا ﷺ تەنیا قورئانی هەبوو، وەک موعجیزە، نەخێر، غەیری قورئانیشی هەبوو، بۆیە رای راست و میانجیی و بەلگەدار ئەوێه، که بگوتری: پیڤخەمبەری کۆتایی موحەممەد ﷺ تەنیا قورئانی وەک موعجیزەو بەلگە ی پیڤخەمبەراییەتی خۆی بەکارهیناوه، ئەگەرنا یاسادری دیکە ی زۆر بوون.

ئەجا ئەگەر مەبەست لە وشە ی موعجیزە، شتێک بێ که ئیسپاتی پیڤخەمبەراییەتی پی بکری، دەگونجی بەو زاراویە بلیین: موحەممەد تاکە موعجیزەکە ی بریتی بوو لە قورئان، بەلام ئەگەر مەبەست لە موعجیزە هەر شتێکی یاسادری بێ، بەدنیایی پیڤخەمبەری خوا ﷺ یاسادری زۆر بوون وەک ئاماژەمان پێدان، بەلام پیڤخەمبەری کۆتایی تاکە شتێک که بەکاری هیناوه، وەک بەلگە بۆ سەلماندنی راستیی خۆی لە پیڤخەمبەراییەتیدا، خوا تەنیا قورئانی پێداوه، لەو بارەوه، که ئەوێش لە زۆر شوینی قورئاندا، ئەو راستییە دووبارە بۆتەوه، که بێروایەکان بیانووین بە پیڤخەمبەری خاتەم دەگرت و دەیانگوت: بۆچی نیشانەو موعجیزە ی وەک هی پیڤخەمبەرائی پیشووی پی نەدراون؟ وەک گۆچانەکە ی مووسا ﷺ که دەبوو بە ماریکی گەورەو هەژدیهاو، دەستی که دەئایسا وەک گۆپیکی زۆر بە شۆق، هەروەها عیسا که مردووی زیندوو کردۆتەوهو، چەندان جوړە نەخۆشی چاککردوونەوهو، بە فەرمانی خوا و، لە قورئاندا دروستکردووهو،

(۱) رواه البخاري: ۳۵۸۳، ۳۵۸۴، ۳۵۸۵.

(۲) رواه البخاري: ۴۰۳۸، ۴۰۳۹.

(۳) یازدە دانەم هیناون، پروانە: ص ۲۴۰-۲۴۳، ط ۲ / ۲۰۱۷م.

فووی پیدا کردوہو بۆتہ بالندہو فریوہ، ھەروەھا حوشرەکە ی صالح سَلَّمَ اللّٰهُ اَعْلٰیهِمْ کافرەکان لە زۆر شوینی قورئاندا ھاتوہ، کە داویان لە پیغەمبەری خاتم کردوہ سَلَّمَ اللّٰهُ اَعْلٰیهِمْ موعیزە ی وەک ھی پیغەمبەرائی پیشوویان بۆیئنی، بەلام خوا سَلَّمَ اللّٰهُ اَعْلٰیهِمْ ھەرگیز وەلامی ئەو داواکارییە ی بیروایانی نە داوہ تەوہ، بۆ وینە:

أ- لە سوورەتی (الانبیاء) دا خوای بالادەست دەفەر موئی: ﴿بَلْ قَالُوا أَضْغَتْ أَحْلَمٌ بَلْ أَفْتَرْتَهُ بَلْ هُوَ شَاعِرٌ فَلْيَأْنِئْنَا بِنَایَةِ كَمَا أَرْسَلْنَا الْأَوَّلُونَ ﴿٥٥﴾، واتە: بەلکو گوئیان: (ئەوہ) وریئەکانی نیو خەوئە، (قسە ی تیکەل و پیکەلی خەوئە، یاخود: خەونی تیکەل و پیکەلە) بەلکو ھەلیبەستوہ، بەلکو ئەو شاعیرە، با نیشانە یە کمان بۆ بیئنی وەک چۆن پیشووەکان (پیغەمبەرائی پیشوو) رەوانە کران {بە موعیزە و بەلگەوہ}.

ب- لە سوورەتی (الانعام) دا، خوا دەفەر موئی: ﴿وَقَالُوا لَوْلَا نُزِّلَ عَلَيْهِ آيَةٌ مِنْ رَبِّهِ قُلْ إِنَّ اللَّهَ قَادِرٌ عَلَى أَنْ يُنْزِلَ آيَةً وَلَكِنْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٣٧﴾ وَمَا مِنْ دَابَّةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا طَائِرٍ يَطِيرُ بِجَنَاحَيْهِ إِلَّا أُمَمٌ أَمْثَلُكُمْ مَا فَرَطْنَا فِي الْكِتَابِ مِنْ شَيْءٍ ثُمَّ إِلَى رَبِّهِمْ يُحْشَرُونَ ﴿٣٨﴾، (واتە: بیروایەکان) گوئیان: بۆچی نیشانە یەکی بۆ دانابە زنی لە پەرورەدگاریەوہ، (دەبووایە نیشانە یەکی بۆ دابە زنی، {وەک ھی پیغەمبەرائی پیشوو، موعیزە یەکی بەرھەست} بلی: بیگومان خوا توانایە کە نیشانە یەکی دیکە دابە زیننی، بەلام زۆربەیان نازانن.

واتە: زۆربەیان نازانن کە کاتی ئەو جوۆرە موعیزانە بەسەر چووہ، ئنجا خوا سَلَّمَ اللّٰهُ اَعْلٰیهِمْ سەرنجیان رادە کیشی بۆ ئەوہ، کە ئەگەر لە بەلگە بگەرین، بەلگە پری ئاسمان و زەویە، دەفەر موئی: ﴿وَمَا مِنْ دَابَّةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا طَائِرٍ يَطِيرُ بِجَنَاحَيْهِ إِلَّا أُمَمٌ أَمْثَلُكُمْ﴾، ھیچ پیرویک لەسەر زەوی نیەو، ھیچ بالندە یەک بە دوو بالەکانی نافری، مەگەر کوئمەلانی وەک ئیوہن، {کوئمەلە دروستکراوی خوان} لەم کتیبە دا ھیچ شتی کمان زایە نە کردوہ، {ھیچ شتی کمان نادیدە نە گرتوہ، کە پیویست بی، باس بکری، باس نە کری، یاخود: لە زانیاریی خوا دا ھیچ شتیکی نیە نە بی} دواییش ھەموو ئەوانە بۆ لای پەرورەدگاریان کوۆدە کریئەوہ.

واته: ئیوہ ئه گهر له به لگه ده گه رین، فهرموون ته ماشای دروستکراوه کانی خوا بکه، ئه گهر مه به ستان خواناسییه، ئه گهر مه به ستیشتان ناسینی موحه ممه ده ﴿وَقَالُوا لَوْلَا نُزِّلَ عَلَيْهِ آيَاتٌ مِّن رَّبِّهِ قُلْ إِنَّمَا الْآيَاتُ عِنْدَ اللَّهِ وَإِنَّمَا أَنَا نَذِيرٌ مُّبِينٌ ٥٠ أَوَلَمْ يَكْفِهِمْ أَنَّا أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ يُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَرَحْمَةً وَذِكْرَىٰ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ٥١﴾ واته: بیروایه کان گوئیان: ده بووایه نیشانه کانی له پهروه ردگاریه وه دابه زنه سه ری، {موعجیزه بهر ههسته کانی وهک هی پیغه مبه رانی پیشوو} بلن: بیگومان نیشانه کان ته نیا له لای خوان و، من ته نیا ترسینه رو وشیارکه ره وهیه کی پروون و ناشکرام، (یاخود پروونکه ره وه و ناشکراکه رم)، ئایا بو ئه وان بهس نیه، که ئیمه کتیییکمان دابه زاندو ته سه ر تو، به سه ریاندا ده خوینریت ته وه، له وه دا به زه یی و بیرخه ره وه هه یه، بو کومه لئ بروا بینن، واته: ئه گهر له بروا هینان بن، ئیمه قورئانمان وهک موعجیزه و به لگه ی سه لمینه ری پیغه به رایه تی تو، بو سه رت دابه زاندوه^(۱) حیکمه تی ئه مه ش ئه وه یه که پیغه مبه رانی پیشوو (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام):

۱- بو قوناغه کانی دیکه ی ژیا نی به شه ر نیردراون، که له سه رده می پیغه مبه ری خاته مدا ورده ورده له پرووی هو ش و کامل بوونه وه به ره و تیرو ته واوی چوو، ئه و کاته مرو فایه تی له قوناغی ساوا بییه وه نیزی کتر بوو، به شه ر به هاوکوی به ره و کامل بوون تیگه یشتنی زیاتر ده چی، بویه موعجیزه کانی که به پیغه مبه رانی (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) پیش پیغه مبه ری کو تایش دراون، له قه ده ر خه لکی ئه و روژگاران به بووه.

۲- هه ر کام له و پیغه مبه رانه بو کومه لگایه کی دیاری بیکرا و بو کاتیکی دیاری بیکرا و نیردراون، بویه موعجیزه و به لگه که ی هه ر کام له پیغه مبه ران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) تابی هت بووه، به خو به وه و به قوناغ و سه رده می خو یه وه و، کاتیکی که ئه و پیغه مبه ره

(۱) رواه البخاري: ۳۵۷۲ الى ۳۵۷۹، ومسلم: ۳۰۱۳، ۳۲۷۹.

به پریزه کوچی دواپی کردوه، موعجیزه که شی پویشته، چونکه دواپی ئه و پیغه مبه ره،
 ئنجا خوا پیغه مبه ریکی دیکه ی ناردوه، بو وینه: بو گه لی عاد خوا هوودی ناردوه، له
 پیش هوودا بو گه لی مه دیه ن شوعه یی ناردوه، ههروه ها بو (أَصْحَابُ الْآيَةِ)، ئنجا له
 دواپی گه لی عاد، بو گه لی ته موود صالیحی ناردوه، ههروه ها پیغه مبه ران دیکه (عَلَيْهِمْ
 الصَّلَاةُ وَالسَّلَام)، په یتا په یتا هاتوون، هه ره پیغه مبه ریکیش پویشته، موعجیزه که شی
 له گه ل خو ی دا پویشته، به لام ته گه ره که سیک به دواپی هه قدا گه رابی، په کی نه که وتوه و
 پیغه مبه ریکی دیکه هاتوه و موعجیزه یه کی دیکه ی بو هاتوه، گونجا و له گه ل خه لکی
 ئه و پوژگاره ی ئه و کاته دا، به لام پیغه مبه ری خاتهم موحه ممه د ﴿لَبَّهْرُ ئَهْوَى بُو﴾ له بهر ئه وه ی بو
 تی کرای به شه، به پانایی زه مین و به درپزایی زه مان نیردراوه، ده بووایه موعجیزه و
 به لگه که شی به رده وام بی، نه ک به ژیان ی خو ی کو تایی پی بی، چونکه پیغه مبه ری
 خاتهم موحه ممه د ﴿لَبَّهْرُ ئَهْوَى بُو﴾ ته نیا بو گه له که ی خو ی و، بو کو مه لگایه که ی خو ی نه نیردراوه،
 وه ک خوا ده فره مو ی: ﴿وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا كَافَّةً لِّلنَّاسِ بَشِيرًا وَنَذِيرًا﴾ ﴿٢٨﴾ سبأ، واته:
 ئیمه تو مان نه ناردوه، مه گه ره بو تی کرای خه لکی موژده ده رو تر سینهر بی، ههروه ها له
 سووره تی (الأعراف) دا، ده فره مو ی: ﴿قُلْ يٰٓأَيُّهَا النَّاسُ إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ جَمِيعًا﴾
 ﴿١٥٨﴾، واته: بل ی ئه ی خه لکینه! من پیغه مبه ری خوا و ی کرا و تی کرا بو هه مووتان، بو یه
 ده بووایه موعجیزه و به لگه که شی که سه لمینهر ی راستیی موحه ممه ده له بانگه شه ی
 پیغه مبه رایه تییدا، به رده وام بی، ئه گه رنا ئه گه ره پیغه مبه ری خاتهم ﴿لَبَّهْرُ ئَهْوَى بُو﴾ ئه و شتانه ی
 دیکه ی که یاسا در بوون، کردبانی به به لگه ی پیغه مبه رایه تی خوی، ئیستا ئیمه
 چیمان کردبایه! به لام تاکه شتیک که کردوویه تی به به لگه ی ئی سپاتی پیغه مبه رایه تی
 خو ی، ئه م قورئانه یه، قورئانیش ئه وه له بهر ده سستی ئیمه شدا هه یه، بو ی خوا ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾
 ده فره مو ی: ﴿أَوَلَمْ يَكْفِهِمْ أَنَّا أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ يُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ﴾ ﴿٥١﴾، ئایا بو ئه وان
 به س نیه، که ئیمه کتیبمان دابه زاندو ته سهرت، به سهر یاندا بخوینریته وه؟ به س نیه بو
 ئه وان، یانی: بو ئی سپاتی پیغه مبه رایه تی تو، که ته حه ددایان بکات: ئه گه ره لاف ی ئه وه لی
 ده ده ن، موحه ممه د ﴿لَبَّهْرُ ئَهْوَى بُو﴾ خو ی قورئانی هه لبه سته وه، یان بو خو ی گوتوویه تی، فره موون
 مه دیدان مشکان نه یان کیلاوه: ﴿فَلْيَأْتُوا بِحَدِيثٍ مِّثْلِهِ إِنْ كَانُوا صٰدِقِیْنَ﴾ ﴿٣٤﴾ الطور، با
 قسه یه کی وه ک وی بینن، ئه گه ره راست ده که ن! ئنجا نه یان توانی وه ک قورئان بینن، وه ک

ئەو ھەندە قورئانەى ئەو کاتە دابەزیو، با وینەى دە سوورەت بێنن: ﴿فَأَتُوا بِعَشْرِ سُوْرٍ مِّثْلِهِ مُفْتَرِيْنَ﴾ ۱۲ ھود، ئیوھش دە سوورەتى ھەلبەستراوى وەک بێنن! بەلام ئەگەر نەیانتوانی: ﴿قُلْ فَأَتُوا بِسُوْرَةٍ مِّثْلِهِ﴾ ۲۸، کە ھەم لە سوورەتى (یونس) دا ھاتوھو ھەم لە سوورەتى (البقرة) ش دا ھاتوھ، واتە: بلى: یەک سوورەتى وەک وى بێنن، بۆیە خوا دەفەرموى: ﴿إِنِّ فِيْ ذٰلِكَ لَرَحْمَةً وَذِكْرٌ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُوْنَ﴾ ۵۱ العنکبوت، بە راستیى لەو دەدا، [لە دابەزاندنى خواى بەرز بۆ فەرمايشتى بەرزو بى وینەى خوێ دا] بەزەبى و، بیرخستنەو ھەبە، بۆ کۆمەلێک پڕوا بێنن، کۆمەلێکیش کە پڕوا نەھێنن و لە پڕوانەھێنانى بن، وەک پێشینان دەلێن: (ئەگەر دز دز بى، تاریکە شەو زۆرە)، کەسێک لە پڕوا نەھێنانى بى^(۱)، ھەر پڕوا ناھێنى.

بەرگەى دووھەم: پڕوداوى لەتبوونى مانگ، وێرای دەلالەتى پڕوالەتى ئایەتەکە ژمارەبەک فەرموودەشى لەسەرن:

پڕوالەتى ئایەتەکە ئەگەر باش سەرنج بدرى، وەک ئیمە ئایەتەکەمان تەفسیر کردو ئایەتەکانى دواى ویش، زۆر پڕونە کە مەبەست پێى ئەو ھەبە لەت بوونى مانگ، پڕوداویکە و تێپەریو، ئایەتەکان بەم شیوہیەن: ﴿أَقْرَبَتْ السَّاعَةُ وَانْشَقَّ الْقَمَرُ﴾، ئاخیر زەمان زۆر نزیکەوتۆتوھو و مانگیش لەت بوو، ﴿وَإِنْ يَرَوْا آيَةً يُعْرِضُوا وَيَقُولُوا سِحْرٌ مُّسْتَمِرٌّ﴾، ئەگەر نیشانەبەک بێنن (وەک لەت بوونى مانگ) پشت ھەلەدەکن و پڕو وەرەدەگیرن و دەلێن: ئەو ھەبە جادوویەکی بەردەوامە، کەواتە: نیشانەبەکیان بێنێو، کە لەت بوونى مانگە، وێرای دەلالەتى پڕوالەتى و پڕوشنى ئایەتەکە، چەند دەقیکی فەرموودەش ھەن، لە سوننەتى پیغەمبەردا ﷺ، کە ئیمە چواریانمان تیدا ھەبژاردوون، ئەگەرنا زیاترن:

۱- {عَنْ أَنَسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ أَهْلَ مَكَّةَ سَأَلُوا رَسُولَ اللَّهِ ﷺ أَنْ يُرِيَهُمْ آيَةً، فَأَرَاهُمُ الْقَمَرَ شَقَّتَيْنِ، حَتَّى رَأَوْا حِرَاءَ بَيْنَهُمَا} (أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ: ۴۸۶۷، وَمُسْلِمٌ: ۲۸۰۲، وَالتِّرْمِذِيُّ: ۳۲۸۶، وَالنَّسَائِيُّ

(۱) یانى: مەبەستى بى پڕوا نەھێنى.

في التفسير: ٥٧٤، عن أنس، وأنس لم يدرك ذلك، ولكن سمعه من ابن مسعود، أو غيره ممن أسلم في مكة).

واته: ئەنەسی کۆری مالیک ﷺ دەلی: خەلکی مەککە، داوایان لە پیڤەمبەری خوا ﷺ کرد، نیشانەیه کیان پێشان بدات، (بەلگەیه ک لەسەر راستی خۆی)، ئەویش مانگی پێشاندان، بە دوو لەتی، {لە کاتی ک دا مانگ لە شەوی چوارده دابوو، داوای بەلگەیه کیان لیکردو، ئەویش فەرموو یەتی چیتان دەوی؟ گوتوو یانە: مانگمان بۆ لەت بکە، ئەویش لە خۆی پەرورەدگار، پاراو تەووەو مانگ لەت بوو} هەتا ئەشکەوتی حیرایان لە نێوان دا دتین {ئەو چیا یە ئەشکەوتی حیرای تێدایە، لە نێوان دوو لەتە کەکانی بینیان لەتیک لەو لا بوو، لەتیک لەو لا بوو}.

ئەمە ئەنەسی کۆری مالیک ﷺ گێراو یە تەو، کە بیگومان ئەنەس لەو کاتە دا لەوێ نەبوو، تەمەنی فریای ئەو نەکو تەو، بەلام لە عەبدوللای کۆری مەسعود ﷺ و، لە غەیری ئەویشی، لە هاوەلان (خوا لیان پازی بێ)، کە لە مەککە مسوڵمان بوون، بیستو، هاوەلانی کە قسەیه کیان لە یە کدی بیستو، لەبەر ئەو یە متمانی سەدا سەدیان بە یە کدی بوو، یە کسەر ئەو قسەیه ی لە یە کدی بیستو، پالیانداو تە لای پیڤەمبەری خوا ﷺ، هەشیان بوو گوتوو یەتی: لە فلان لە هاوەلانم بیستو، ئەویش لە پیڤەمبەری ﷺ بیستو، هەشیانە یە کسەر پالی داو تە لای پیڤەمبەر ﷺ.

۲- {عَنِ ابْنِ مَسْعُودٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: انْشَقَّ الْقَمَرُ عَلَى عَهْدِ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ فِرْقَتَيْنِ؛ فِرْقَةٌ فَوْقَ الْجَبَلِ، وَفِرْقَةٌ دُونَهُ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: اشْهَدُوا} (أخرجه البخاري: ۳۶۳۶، ومسلم: ۲۸۰۰، والترمذي: ۳۲۸۵، والنسائي في التفسير: ۵۷۲)

واته: عەبدوللای کۆری مەسعود ﷺ دەلی: لە پوژگاری پیڤەمبەری خوا ﷺ مانگ بوو بە دوو بەشەو، پارچەیه کیان لە پشت چیا یە کەووەو، پارچەیه کیشیان لە خوار چیا یە کەووەو {لە بەر چاوی ئەوان} پیڤەمبەری خواش ﷺ فەرموی: بیینن، یاخود شاھیدی بدەن.

چونکه (اشْهَدُوا)، هه م به مهانای ته ماشا بکهن (أَنْظَرُوا) دئی، هه م به مانای شاهیدی بدهن، دئی.

۳- {عَنِ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا فِي قَوْلِهِ: ﴿أَقْرَبَتِ السَّاعَةُ وَأَنْشَقَّ الْقَمَرُ﴾ قَالَ: كَانَ ذَلِكَ عَلَى عَهْدِ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ أَنْشَقَّ فِرْقَتَيْنِ؛ فِرْقَةً مِنْ دُونِ الْجَبَلِ، وَفِرْقَةً خَلْفَهُ، فَقَالَ النَّبِيُّ ﷺ: اللَّهُمَّ اشْهَدْ} (أَخْرَجَهُ مُسْلِمٌ: ۲۸۰۱، وَالتِّرْمِذِيُّ: ۳۲۸۸).

واته: عه بدوللای کورای عومهر ﷺ له باره ی فهرمووده ی خواوه که ده فهرمووی: ﴿أَقْرَبَتِ السَّاعَةُ وَأَنْشَقَّ الْقَمَرُ﴾ ده لئ: ئەو له پوژگاری پیغه مبهری خوادا ﷺ بووه، مانگ بوو به دوو لهت، له تیکیان له خوار چیا به کهوه بووهو، له تیکیان له پشتیه وه بوو، پیغه مبهری خواش ﷺ فهرمووی: ئەی خوا به! شایه ده به.

۴- {عَنْ أَبِي عَبْدِ الرَّحْمَنِ السُّلَمِيِّ قَالَ: خَطَبَنَا حُذَيْفَةُ بْنُ الْيَمَانِ بِالْمَدَائِنِ، فَحَمِدَ اللَّهَ وَأَثْنَى عَلَيْهِ ثُمَّ قَالَ: ﴿أَقْرَبَتِ السَّاعَةُ وَأَنْشَقَّ الْقَمَرُ﴾، أَلَا وَإِنَّ السَّاعَةَ قَدْ أَقْرَبَتْ، أَلَا وَإِنَّ الْقَمَرَ قَدْ أَنْشَقَّ عَلَى عَهْدِ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ، أَلَا وَإِنَّ الدُّنْيَا قَدْ أَذْنَتْ بِفِرَاقٍ، أَلَا وَإِنَّ الْيَوْمَ الْمِضْمَارَ، وَغَدًا السُّبَاقُ} (أَخْرَجَهُ الطَّبْرِيُّ: ۳۲۷۰۳، وَالحَدِيثُ الصَّحِيحُ بِشَوَاهِدِهِ).

واته: ئەبوو عه بدورپه حمانی سوله می ده لئ: حوزه یفه ی کورای یه مان ﷺ وتاری بو داین، له مه دائین (سه مان پاک ی ئیستا، که له به غدایه)، ستایشی خوا ی کردو، مه دحی خوا ی کرد، دوایی گوتی: ﴿أَقْرَبَتِ السَّاعَةُ وَأَنْشَقَّ الْقَمَرُ﴾ ئەو ئایه ته ی خوینده وه، دوایی گوتی: ئاگاداربـن! ئاخیر زه مان زور نیزیـک که وتۆته وهو، ئاگاداربـن! مانگ لهت بوو له پوژگاری پیغه مبهری خوادا ﷺ و ئاگاداربـن! دنیا خه ریکی خوا حافیزی به، ئەمـرۆ پوژـی خۆماندوو کردنه، به یانیش پوژـی پیشـبرکی به.

(مِضْمَار) بهو پوژیه یان گوتوه بهو کاته یان گوتوه: که ئەسپیان یان حوشتریان تیدا مه شق پـن کردوهو برسییان کردوه، بوئـه وه ی کیشی زیادی، دابه زئی، تاکو دوایی له پیشـبرکیـدا جهـسته ی سووک بـیت و پیشـبکه ویتـه وه، مه بهـستی ئەوه

بووه که ئەمڕۆ لە دنیا دا کاتی ئەوه‌یه که هه‌ولبده‌ین و کرده‌وه‌و کۆشش بکه‌ین و، سبه‌ینیش له‌ قیامه‌تا پێشبرکه‌ ده‌که‌ین، داخۆ کۆ کرده‌وه‌ی چاکی زیاتره‌ و کۆ له‌ خوا نیزیکتیه‌؟!

برگه‌ی سییه‌م: زۆربه‌ی جه‌ماوه‌ری زانایان، رایان وایه‌ مانگ له‌ پۆژگاری پیغه‌مه‌ردا ﷺ له‌ت بووه‌و، هه‌موو ته‌فسیره‌کان ئەوه‌یان هه‌یناوه‌:

بۆ وێنه‌: من قسه‌ی دووان له‌ زانایان دێنم:

۱- (ابن کثیر) له‌ ته‌فسیره‌که‌ی خۆیدا ده‌لێ: (وَقَوْلُهُ تَعَالَى: ﴿وَأَنشَقَّ الْقَمَرُ﴾، قَدْ كَانَ هَذَا فِي زَمَنِ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ كَمَا وَرَدَ ذَلِكَ فِي الْأَحَادِيثِ الْمُتَوَاتِرَةِ بِالْأَسَانِيدِ الصَّحِيحَةِ. قَالَ: وَهَذَا أَمْرٌ مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ بَيْنَ الْعُلَمَاءِ أَنَّ انْشِقَاقَ الْقَمَرِ قَدْ وَقَعَ فِي زَمَنِ النَّبِيِّ ﷺ، وَأَنَّهُ كَانَ إِحْدَى الْمُعْجَزَاتِ الْبَاهِرَاتِ)^(۱).

واته‌: قسه‌ی خوای به‌رز که ده‌فه‌رموێ: ﴿وَأَنشَقَّ الْقَمَرُ﴾ ئەوه‌ له‌ پۆژگاری پیغه‌مه‌ری خوادا ﷺ بووه‌، وه‌ک له‌ فه‌رمووده‌ موته‌واتیره‌کاندا به‌ سه‌نه‌ده‌ راسته‌کان، هاتوه‌و، شتیکی یه‌کده‌نگی له‌سه‌ر کراوه‌، له‌ نیوان زانایاندا، که مانگ له‌ت‌بوون له‌ پۆژگاری پیغه‌مه‌ردا ﷺ بووه‌و، یه‌کیک بووه‌ له‌ موعجیزه‌ روون و ئاشکرایه‌کان.

هه‌لبه‌ته‌ که ده‌لێ: (فِي الْأَحَادِيثِ الْمُتَوَاتِرَةِ)، ئەم قسه‌یه‌ی زێده‌پۆییه‌و وایه‌، چونکه‌ فه‌رمووده‌کان له‌و باره‌وه‌ به‌ موته‌واتیر له‌ قه‌له‌م نادرین، وه‌ک دوایی باس ده‌که‌ین، به‌لام له‌ کاردانه‌وه‌ی ئەوانه‌دا که نکوولییان کردوه‌ له‌وه‌ی ئەوه‌ پرویدایی، هه‌ندی‌ک له‌ زانایان ئیددیعیای ئەوه‌یان کردوه‌ که فه‌رمووده‌کان موته‌واتیرن!

(۱) المصباح المنیر فی تهذیب تفسیر ابن کثیر، ص ۱۳۳۶.

۲- زانای دووہم کہ لہو بارہوہ قسہکہی وہک نموونہ دینین (محمد الطاهر بن عاشور)
ہ، لہ تہفسیرہکہی خویدا^(۱) دہلئ:

(وَكثْرُهُ رُوَاةُ هَذَا الْخَبَرِ تَدُلُّ عَلَى أَنَّهُ كَانَ خَبَرًا مُسْتَفِيزًا، وَقَالَ فِي شَرْحِ الْمَوَاقِفِ:
هُوَ مُتَوَاتِرٌ، وَفِي عِبَارَتِهِ تَسَامُحٌ لِعَدَمِ تَوْفُرِ شَرْطِ التَّوَاتُرِ، وَمُرَادُهُ: أَنَّهُ مُسْتَفِيزٌ).

واتہ: زوری گپرہرہوہکانی ئەم ھەوآلە، بەلگە یە لەسەر ئەو ھەوآلیکی
بلاو بابووہو، لہ کتیی (شرح المواقف) دا^(۲)، دہلئ: ھەوآلیکی موئەواتیرە، بەلام
لە تەعبیرەکہیدا جوړئ لہ چاو پۆشی ھەیە، چونکە مەرچی تەواتور نەھاتۆتە
دی، لہ گیرانەوہی ئەو پرووداوہداو، مەبەستی ئەو یە ھەوآلیکی زۆر بلاو بووہ.

جوړئیک لہ تەئویلی بۆ قسەکہی کردوہو، ھەندیک لہ زانایان زیاتر لہ
کاردانەوہی ئەوانە ی دیکەدا، کە نکوولیان کردوہ لەوہی پرویدابئ، گوئوویانە:
بەلکو موئەواتریشە، موئەواتریش بریت یە لەوہ کە ژمارە یەک لہ ھاوہلان (خوا
لیان رازی بئ) شتیکیان لہ پیغەمبەر ﷺ بیستبئ، یان بینبئ، کە ئەو ژمارە زۆر
بە عەقل و عادت نەگونجئ لەسەر درۆ کوئبنەوہ، ئنجا ئەو ژمارە زۆر، بە
ژمارە یەکی دیکە ی دوا ی خوئیانیان گەیاندبئ و ئەوانیش ھەروا، تاکو ئەو کاتە ی
دەقەکانی سوننەت نووسراونەوہ، ئەم پرووداوہش ئەو مەرچە ی تیدا نەھاتۆتە
دی، بەلکو دەقەکان بە جوړی ئاحاد دادەنرئ، عەبدوللای کوری مەسعوود ﷺ
بیستوویەتی و، ئەنەس لەو ی بیستوہو، عەبدوللای کوری عەباس و، حوزە یفە ی
کوری یەمان و، ئاوا تاک تاک بوون، نەک ھەموویان شتیکیان نەقل کرد بئ، یان
ژمارە یەکی وا کە نەگونجئ بە پی عەقل و عادت لەسەر درۆ کوئبنەوہ، ھەبە تە
زانایان وایان پیناسە ی تەواتور کردوہ، ئەگەر نا مانای وان یە، ئەگەر یەکیک لہ
ھاوہلان، یان دووان لہ ھاوہلان، شتیکیان بۆ ئیمە گواستوہو، بگوئری: ئەگەری

(۱) التحرير والتنوير: ج ۱۱، ص (۱۶۶)،

(۲) نووسەرە کہی (عُصْدَالِدِينِ الْإِيْجِي) ھ.

ههیه راست نهبی! نا ئیمه وا نالین، به لام که گوتت: موته واتیر، یانی: ئه و رو داوه یان ئه و قسه یه دنیایی پهیدا ده کات، بو ههر که سیک پیی بگات، بو وینه: قورئان به شیوه ی تهواتور بو ئیمه نه قل بووه، ههروه ها ژماره یه کی که م له فهرمووده کانی پیغه مبه ر ﴿وَالْقَمَرُ﴾ که زیاتر فهرمووده ی کرده یین به و جوړه پیمان گهشتوون و، زانایان له و باره وه مشت و میان زوره، وه ک له کتییی: (پیناسه و پیوستی و گرنگی ریازی پیغه مبه ر ﴿وَالْقَمَرُ﴾) دا به ته فصیل باسمان کردوه.

برگه ی چواره م: هه ندیک له زانایانی پیشین و پاشین، گوتوو یانه: مه به ست له له تبوونی مانگ له روژی دوا بیدایه:

ئیمه وه ک ئه مانه تی عیلمیی، پیوسته ههر باب ته تیک ده یخهینه روو، وه ک عاده تی خو مان هه موو رایه کان له و باره وه بینین، نه ک ههر ئه و رایه ی خو مان پیمان خو شه، با دوو وینه ش له و باره وه بینمه وه:

۱- زانای یه که میان: (القرطبی) ده لی: (وَقَالَ قَوْمٌ: لَمْ يَقَعِ انْشِقَاقُ الْقَمَرِ بَعْدُ، وَهُوَ مُنْتَظَرٌ، أَيِ اقْتَرَبَ قِيَامُ السَّاعَةِ وَانْشِقَاقُ الْقَمَرِ، وَأَنَّ السَّاعَةَ إِذَا قَامَتْ، انْشَقَّتِ السَّمَاءُ بِمَا فِيهَا مِنَ الْقَمَرِ وَغَيْرِهِ. وَكَذَا قَالَ الْقُسَيْرِيُّ. وَذَكَرَ الْمَاوَرِدِيُّ: أَنَّ هَذَا قَوْلُ الْجُمْهُورِ، وَقَالَ: لِأَنَّهُ إِذَا انْشَقَّ مَا بَقِيَ أَحَدٌ إِلَّا رَأَهُ، لِأَنَّهُ آيَةٌ وَالنَّاسُ فِي الْآيَاتِ سَوَاءٌ. وَقَالَ الْحَسَنُ: اقْتَرَبَتِ السَّاعَةُ فَإِذَا جَاءَتِ انْشَقَّ الْقَمَرُ بَعْدَ النَّفْخَةِ الثَّانِيَةِ. وَقِيلَ: ﴿وَأَنشَقَّ الْقَمَرُ﴾، أَيِ وَضَحَ الْأَمْرُ وَظَهَرَ، وَالْعَرَبُ تَضْرِبُ بِالْقَمَرِ مَثَلًا فِيمَا وَضَحَ، وَقِيلَ: انْشِقَاقُ الْقَمَرِ هُوَ انْشِقَاقُ الظُّلْمَةِ عَنْهُ بِطُلُوعِهِ فِي أَثْنَائِهَا، كَمَا يُسَمَّى الصُّبْحُ فَلَقًا، لِانْفِلَاقِ الظُّلْمَةِ عَنْهُ^(۱).

واته: کو مه لیک گوتوو یانه: جار ی له تبوونی مانگ رووی نه داوه و چاوه ری کراوه، به لکو مانای ئایه ته که نه وه یه که هه لسانی ئاخیر زه مان زور نیزیک بو ته وه، ههروه ها له تبوونی مانگیش نزیک بو ته وه، قوشه ی ریش ههر وای گوتوه و

ئەلماوهر دیش گوتوویەتی: ئەمە رای جەماوهری زانایانە، {قسە کە ی ماوهر دیی زیدە پۆییە بە بۆ چوونی من، چونکە کە تەماشای تەفسیرەکان و کتیبەکانی سوننەت دەکە، زۆرینە رایان وایە ئەو پووداو، پوویداو، کەچی ئەلماوهر دیش دیسان، وەک چۆن بەرانبەرەکان گوتوویانە: ئەو دەقیکی مۆتەواتیرە، ئەویش ئاوی گوتو، بۆ ئەوێ بەرانبەرەکانی بۆ دەنگ بکات} (ئەلماوهر دیی) گوتوویەتی: چونکە ئەگەر مانگ لەت بووبایە، هیچکەس نەدەما نەبیینی، چونکە نیشانە یەکی گەورە یەو، خەلکیش لە دیتنی نیشانەکاندا، یەکسان، حەسەنی بەصرایش گوتوویەتی: ئاخیر زەمان نزیکی بۆتەو و هەر کاتیک هات، ئەو کاتە مانگیش لەت دەبێ، دوا فووی دووهم، کە بە کەرەنادا دەکرێ، هەوەها گوتراو: ﴿وَأَشَقُّ الْقَمَرُ﴾ واتە: کارە کە زۆر پوون بوو وەو دەرکەوت، عەرەب عادیان وایە، وینە بە مانگ دیننەو و بۆ دەرکەوتنی شتیک {دەلین: (كَالْقَمَرِ فِي الْبَدْرِ)}، وەک مانگە لە چواردە ی دا {رایەکی دیکەش ئەو یە، کە لەت بوونی مانگ بریتە لە لەت بوونی تاریکی لە مانگ، کاتیک هەلدی واتە: تاریکییە کە دەر پیدەدا، هەر وەک چۆن بەرەبەیان پێی گوتراو: (فلق)، لەبەر ئەو ی وەختی بەرەبەیان دی {خۆر بەرەو هەلاتن دی} دەر بە تاریکی دەدات.

۲- زانای دووهم: (جمال الدين القاسمي) دەلێ: (وَزَعَمَ ابْنُ كَثِيرٍ أَنَّ أَحَادِيثَهُ مُتَوَاتِرَةٌ، إِلَّا أَنَّ الشُّهَابَ نَقَلَ عَنِ الْإِمَامِ الْخَطَّابِيِّ أَنَّ مُعْجَزَاتِهِ ، غَيْرَ الْقُرْآنِ، لَمْ تَتَوَاتَرَ، وَالْحِكْمَةُ فِيهِ أَنَّهَا لَوْ تَوَاتَرَتْ كَانَتْ عَامَّةً، وَالْمُعْجَزَةُ إِذَا عَمَّتْ، أَهْلَكَ اللَّهُ مَنْ كَذَّبَهَا، كَمَا جَرَتْ بِهِ الْعَادَةُ الْإِلَهِيَّةُ، وَالنَّبِيُّ بُعِثَ رَحْمَةً، وَأَمَّنَ اللَّهُ أُمَّتَهُ مِنْ عَذَابِ الْإِسْتِئْصَالِ، ثُمَّ قَالَ: وَسَبَبُ تَعَرُّضِهِمْ لِلتَّوَاتُرِ طَعْنُ بَعْضِ الْمَلَاحِدَةِ بِأَنَّ الْقَمَرَ يُشَاهِدُهُ كُلُّ أَحَدٍ، فَلَوْ انْقَسَمَ قِطْعَتَيْنِ تَوَاتَرَ وَشَاعَ فِي جَمِيعِ النَّاسِ، وَلَمْ يَخْفَ عَلَى أَحَدٍ^(۱)).

واتە: (ابن کثیر) پێی وایە، فەرموودەکانی لە بارە ی لەت بوونی مانگەو هاتوون، مۆتەواتیرن، [کە دەلێ: (زَعَمَ)، یانی: راست ناکات و نەپێکاو، بەلام شیهاب

کہ یہ کیکہ لہ زانیان لہ پیشہوا (خَطَّاي) یہوہ ہیٹاویہ تی، کہ موعجزہ کانی پیغہمبہری خوا ﴿﴾ جگہ لہ قورٹان، ہیچیان موٹہواتیر نین {ہیچیان بہ شیوہی تہواتور بہ ئیمہ نہ گہ یشتوون} حیکمہ تیش لہوہ دا ئہوہ یہ: ئہ گہر موعجزہ کانی پیغہمبہر ﴿﴾ {چ لہ تبوونی مانگ، چ ئہوانی دیکہ} بہ تہواتور گہ یشتبانایہ، گشتیی دہ بوون و، موعجزہش کاتیک بہ گشتیی خہ لک بیزانی، ہەر کہ سئ بہ درؤی دابئی، خوا دہ یفہ و تینئ، ہەر وہ ک یاساو عادہ تی خوا ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ بہو شیوہ یہ بہر دہوام بووہ، پیغہمبہری خاتہ میس ﴿﴾ وہ ک بہ زہیی نیردراوہ بو مرقایہ تی و خوا ئوممہ تہ کہی، {ئوممہ تہ کہی موحممہ د ﴿﴾ یس ہہ موو مرقایہ تیہ تاکو دنیا بہ کوٹا دی، ہہ مووی لہ سہر میلاکی پیغہمبہرہ} دلنیا کردوہ کہ بہ سزایہ کی لہ ریشہ دہرہینہرو کوٹایی پیہینہر، نایانفہ و تینئ {دوایی (الخطَّاي)، گوتوویہ تی:} ئہوہش کہ باسی تہواتوریان کردوہ، لہ بہر ئہوہ بووہ کہ ہہ ندیک لہ مولحیدہ کان نکوولییان لہ لہ تبوونی مانگ کردوہ، [ئہوان وہ ک تانہ دان لہ ئیسلام]، گوتوویانہ: مانگ ہہ موو کہس دہ بیینی و ئہ گہر دوو پارچہ بووبایہ، ہہ موو کہس دہ بیینی و، ہہ والہ کہ بہ ئیو ہہ موو خہ لکیدا بلاودہ بووہو، لہ ہیچ کہس پەنہان نہ دہ بوو {لہ بہرانبہر ئہو قسہ یہ دا، ہہ ندیک لہ زانیان گوتوویانہ: نہ خیر موٹہواتیرہ}.

برگہی پینجہم: کہ سئ بروای بہ لہ تبوونی مانگ نہ بی، حوکمی چیہ؟

(جمال الدین القاسمی) ہەر لہ تہفسیرہ کہی خویدا، قسہ یہ کی جوان دہ کات بہ رای من، بویہ قسہ کہ ہہ مووی دینم دہ لی:

(وَلِي كَلِمَةً هَا هُنَا لَا بُدَّ مِنَ التَّنْبِيهِ عَلَيْهَا، وَهِيَ أَنَّ الرَّمِيَّ بِالْإِلْحَادِ لِمُنْكَرِ حَدِيثٍ، غَيْرِ مُجْمَعٍ عَلَى تَوَاتُرِهِ، جَنَایَةِ كُبْرَى، وَزَلَّةٍ عَظْمَى، فَإِنَّ بَابَ التَّكْفِيرِ وَالتَّضْلِيلِ، لَيْسَ بِالْأَمْرِ الْقَلِيلِ، وَلَأَجْلِهِ صَنَّفَ حُجَّةُ الْإِسْلَامِ الْغَزَالِي كِتَابَهُ «فَيَصِلُ التَّفْرِقَةُ بَيْنَ الْإِسْلَامِ وَالزُّنْدَقَةِ»، وَدَفَعَ بِحُجَّتِهِ أُولَئِكَ الْمُتَعْصِبِينَ الَّذِينَ سَهَّلَ عَلَيْهِمُ الرَّمِيَّ لِمَنْ خَالَفَهُمْ

بِالزُّنْدَقَةِ، وَلَعَمْرُ الْحَقِّ إِنَّ هَذَا مِمَّا فَرَّقَ الْكَلِمَةَ، وَنَفَرَ حَمَلَةَ الْعِلْمِ عَنْ تَعْرِفِ الْمَشَارِبِ وَالْآرَاءِ، حَتَّى أَصْبَحَ بَابُ التَّوَسُّعِ فِي الْعِلْمِ مُرْتَجَأً، وَمُحِيطُهُ بَعْدَ مَدِّهِ مُنَحْصِرًا، إِذْ هَجَرَتْ كُتُبُ الْفِرَقِ الْأُخْرَى بَلْ أُحْرِقَتْ، وَأُهِنَ مَنْ يَتَأْتِلُهَا، وَرُمِيَ بِالْإِبْنِدَاعِ وَالتَّزْنُدُقِ، كَمَا يَمُرُّ كَثِيرٌ مِنْ مِثْلِ هَذَا بِمُطَالَعِ كُتُبِ التَّأْرِيخِ وَطَبَقَاتِ الرِّجَالِ، فَلَا جَرَمَ نُسِيتِ الْأَقْوَالَ الْبَاقِيَةَ، وَعُدْتُ مِنَ الشَّاذِ غَيْرِ الْمَقْبُولِ. وَإِذَا أُلِصِقَ اسْمُ الْإِلْحَادِ بِقَائِلِهَا فَمَاذَا يَكُونُ حَالُهَا؟ وَهَذَا، كَمَا لَا يَخْفَاكَ، حَيْفٌ عَلَى قَوَاعِدِ الْعِلْمِ، وَعَلٌّ لِلْأَفْكَارِ، نَعَمْ! تَقَلَّتْ مِنْهُمْ عِلْمُ الْأُصُولِ، فَلَمْ تَزَلِ الْأَقْوَالُ الْغَرِيبَةُ تَتَرَاءَى عَلَى صَفَحَاتِهِ..... وَقَدْ تَنَبَّهَ كَثِيرٌ مِنَ الْمُحَقِّقِينَ لِمَا ذَكَرْنَاهُ، وَأَشَارُوا لَهُ فِي مَوَاضِعَ، فَقَرَّرُوا فِي كُتُبِ الْعَقَائِدِ أَنَّهُ لَا يَكْفُرُ أَحَدٌ مِنْ أَهْلِ الْقِبْلَةِ، وَقَالَ الْعَلَمَةُ الْفَنَارِيُّ فِي (الْفُصُولِ الْبَدَائِعِ) : وَلَا يُضَلُّ جَا حِدَ الْآحَادِ.

وَقَالَ الْإِمَامُ ابْنُ تَيْمِيَّةَ: الصَّوَابُ أَنَّ مَنْ رَدَّ الْخَبَرَ الصَّحِيحَ، كَمَا كَانَتْ الصَّحَابَةُ تَرُدُّهُ، لِاعْتِقَادِ غَلْطِ النَّاقِلِ أَوْ كَذِبِهِ، أَوْ لِاعْتِقَادِ الرَّادِّ أَنَّ الدَّلِيلَ قَدْ دَلَّ عَلَى أَنَّ الرَّسُولَ لَا يَقُولُ هَذَا، فَإِنَّ هَذَا لَا يَكْفُرُ وَلَا يُفْسِقُ، وَإِنْ لَمْ يَكُنْ اعْتِقَادُهُ مُطَابَقًا، فَقَدْ رَدَّ غَيْرَ وَاحِدٍ مِنَ الصَّحَابَةِ، غَيْرَ وَاحِدٍ مِنَ الْأَخْبَارِ الَّتِي هِيَ صَحِيحَةٌ عِنْدَ أَهْلِ الْحَدِيثِ^(۱).

واته: ليره دا وتهيه كم ههيه پيويسته بيليم و خه لكي لي ئاگادار كه مه وه،
تهويش تهويه كه تومه تبار كردن به ئيلحاد (واته: لادان له دين و لي
دهرچووني)، بو كه سيك كه نكوولي دهكات له فهرموودهيهك، كه يه كدهنگي
له سهر موته واتيربووني دروست نه بووه، (ههر له بهر ته وه تومه تبار بكرى، به
دهرچوو له دين) تاوانيكى گه ورهيه وه له يه كى مه زنه، چونكه كردنه وه
دهرگاي به كافردانان و به گومرا دانان، شتيكى كه م نيه، ههر بويهش له
پيناوه دا (حجة الإسلام الغزالي)، كتيه كه ي خوى به ناوى (فَيْصَلُ التَّفْرِقَةِ بَيْنَ الْإِسْلَامِ
وَالزُّنْدَقَةِ)، واته: ليك جيا كه ره وه نيوان مسولمانه تى و زينديقى، به به لگه كانى

بہرپہرچی ٺہو دہمارگیرانہی داوہتہوہ، کہ بہلایانہوہ ٺاسانہ، ہەر کہسئ لہ رایہ کدا پیچہوانہیان بئ، بہ زہندیق و لہ دین دەرچوو، ناوزہدی بکہن و، سوئند بہ ہق ٺہوہی وایکرد وشہی مسولمانان جیاوازیی بکہوئتی و، وایکرد کہ ہہ لگرائی زانیاریی ہہولنہدہن بہ دوائ مہشرہبہکان و رایہکاندا بگہرئین، ہہتا وای لئہات: دەرگای فراوان بوون لہ زانیاریی دا پیوہدراو، بازنہکہی دوائ ٺہوہی زور فراوان بوو، ہاتہوہ یہک و، کتییی لایہنہکانی دیکہ وازیان لئ ہیئرا، بہ لکو سووئتیزان و، ہەر کہسیک ٺہو کتییانہی کو کرد بایہوہو ہہ لگرتبایہ سووکایہتی پی دہکراو، تومہتبار دہکرا بہوہی داہینانی کردوہ، لہ دیندا، بہ لکو تومہتبار دہکرا بہ دەرچوون لہ دین و زہندہقہ، وہک ہەر کہسیک کتییہکانی میژوو و کتییہکانی (طبقات الرجال)، {چینہکانی پیاوان} بخوئینتہوہ، ٺہوہی زور بہرچاو دہکہوئ و، لہ ٺہنجامی ٺہوہش دا قسہکانی دیکہ، کہ لہ بارہی بابہتیکہوہ ہہن {قسہ جیاوازہکانی دیکہ کہ پیچہوانہی ٺہو رایہ باوہکانن} لہ بیر کران و بہ قسہی ریزپہرو ناپہسند دانران، ٺنجا کاتیک بیژہری قسہیہک کہ نہگونجاوہ لہ گہل رای گشتی دا بہ ئیلحاد ٺہژمار بکری، دہبی حالی چوون بئ؟ ٺہمہش بیگومان ستہمیکہ بہرانبہر بہ بنچینہکانی زانست و کوئتیکہ بو بیر و زہینہکان، تہنیا زانیاریی (أصول فقہ)، لہوہ دہرباز بووہ و، ئیستاش لہ گہلدا بئ قسہ ناموئہکان لہ لاپہرہکانی (أصول فقہ) دا ہہن.

ہہندیک لہ لیکوئلہرہوانیش لہوہی باسمان کرد، ٺاگادار بوونہوہو، لہ چہند شوئینیکدا ٺامازہیان بہوہ کردوہو، بوئہ لہ کتییہکانی عہقائیدا، {کتییہکانی بیرکردنہوہی ئیسلامی} ہاتوہو چہسپاوہ کہ ہیچکہس لہوانہی پروو لہ قبیلہ دہکہن بہ کافر دانانرئین، بو وئہ: (العلامة الفناری)، لہ کتییہکہی خوئ (الفصول البدائع) دا، دہلئ: کہسیک نکوولی بکات لہ فہرموودہیہکی ٺاحاد {پی وابی پیغہمبہری خوا ﷺ نہیفہرمووہ} بہ گومرا دانانرئ، ہہروہا پیشہوا ئیینو تہیمیہ دہلئ: قسہی راست ٺہوہیہ: ہەر کہسیک ہہوالیکی راست بہرپہرچہداتہوہ،

ههروهك چوَن هاوهلآن خوا لتيان رازي بي، جاري وابوو بهريهرچي شتيكيان دهدايهوه، كه يهكيكي ديكه له پيغهمبهروهوه نهقلي دهكات، لهبه ر ئهوهي پتيان وابوو باباي گوازهروهوه بو ئه و قسهيه، بهههلهدا چوهوه، يان پتيان وابوو راست ناكات، يان لهبه ر ئهوهي ئه و كهسهي ئه و شته بهريهرچ دهداثهوه، پتي وابي: بهلگه ئهوه دهگيهني كه پيغهمبه ر ﷺ ئهوهي نهفرمووه، كهسي وا نه به كافر و نه به فاسيقيش دادهنري، ههرچهنده قهناعهتهكeshي لهگهل واقيعدا گونجاو نهبي، چونكه زياتر له يهكيك له هاوهلآن، زياتر له يهكيك له ههوالهكانيان، كه راستيش بوون له لاي زاناياني فرمووده ناس بهريهرچداونهوهو قبولتيان نهكردوون پتيان وابوووه ئه و كهسه نهبييكاوه، نهك بزاني هي پيغهمبه ر ﷺ كه چي نكوولي لي بكات، چونكه بهوه كافر دهبي}.

منيش له كوَتايي ئه م برگهيهدا دهليم:

شاياني باسه: سهرجهم ئه و دهقانهي سوننهت كه له بارهي هاتني موهممهدي مههدي و، هاتني دهجال و، هاتنه خوارهوهي عيساوه ﷺ هاتوون، ههموويان دهقي جوَري ئاحادن، ههلبهته رهنگه ههنديك له زانايانيش ههبن بليِن: ههنديكيان موتهواتيرن، بهلام زوربه ي زانايان دهليِن: ئهوانهش ههموويان دهقي ئاحادن و هيچ كاميان موتهواتيرين، بويه كهسيك نكوولي بكات له يهكيك لهوانه، چونكه له نيو زاناياندا كهساني وابوون، ديسان بو ي به كوفرو به فيسق دانانري، ههرچهنده ههندي لهوانه ي زيدهرو يي له بواري پابهندي به دهقانهوهدا دهكهن، لهسه ر حيسابي لي تيگهيشتيان، به ئاساني لافي يهكدهنگي زانايان و، موتهواتير بووني ههنديك دهقان لي دهدهن، بهلام له راستيدا دهبي ههق چونه وا بگو تري و، لهبه ر دل راگرتي كهس، مروف نه تيپهري ني و نه كورتي بيني.

برگەى شەشەم: ئايا پەكمان لەسەر ئەو ەوتو، موەجىزەى لەتبوونى مانگ لەگەل زانستى پوژگارىدا بگونجىنين؟

هەر ئەو ەندە دەلىم: كە هەر كام لە تەفسىرى (التحرير والتوير)ى (ابن عاشور)^(۱)، هەر وەها تەفسىرى نموونەى (ناصرى مەكارىمى شىرازى)^(۲)، زۆريان ەو لداو ە هەر شىو ەك بى ئەو پرووداو، لەگەل زانىارىى گەردوونناسىى تازەدا بگونجىنين، بەلام پىم وایە ئەو ەمووى زیادەى، چونكە موەجىزە، يانى: شتىك پىچەوانەى باوو عادەتى خەلك بى و، زانىان بە (خارق العادة)، ياساد، پىناسەى دەكەن، كەواتە: پىوست بەو سەر ئىشە ناكات.

برگەى ەوتەم و كوئايى: نەبىزانى لەتبوونى مانگ لە لايەن خەلكى دنياو ە نەقل نەكرانى، بەلگەى نەبوونى نە:

دەتوانىن لەو بارەو ە چەند بەلگەىك بىننەو:

۱- ەمىشە مانگ لە لايەن نىو ەى خەلكى سەر زەوىيەو نابىزى، چونكە مانگ بەس لە نىو ەى خەلكى سەر زەوىيەو ديار دەبى.

۲- نىو ەكى دىكەش كە دەگونجى بىبنن، دەگونجى بىبنن و دەشگونجى زۆربەيان لە حالەتى خەودا بن، بە تايبەت كە مانگ دەكەوئىتە چواردەو پازدەى.

۳- ئەوانەش كە بىدارن، دەگونجى پەرچىك بىتە بەر دىدەيان، وەك ەو و تەم و توژ و گەرد نەبىبنن.

۴- پرووداو ئاسمانىيەكان كاتىك سەرنجى خەلك بە لای خوئاندا دەكيشن، كە بلىسە و دەنگ و سەداىەكيان ەبى، بەلام لەتبوونى مانگ، كەس نالى: ئەو دەنگ و سەداىەى ەبوو.

(۱) ج ۱۱ ص ۱۶۹، ۱۷۰.

(۲) ج ۲۳ ص ۱۳ - ۱۶.

۵- لەو پوژگارەدا (پوژگاری پیغەمبەری خوا ﷺ) ئامێرەکانی تۆمارکردنی پرووداوان و بلۆ کردنەوێان وەک ئیستا نەبوو، برووسکە ئاسا بلۆبەنەو، کەواتە: ئەوانەى دەلێن: لەبەر ئەوەى خەلک پێى نەزانیو، پروای پێ ناکرێ، ئەو قسەى قسەى کە لۆژیکی و زانستیی نیه.

لێرەش دا کۆتایی بەم کورتە باسە دێنین.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

له لۆره كۆمهڵێكی ههڵبژێاردن

Like, repost on social media

ئێمە ههڵبژێاردنێكی ههڵبژێاردن

رێككەڵاندنی ههڵبژێاردنێكی ههڵبژێاردن

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

Google Play App Store

www.alibapir.net

English - عربي - گۆردی

علي بابیر/Alibapir

علي بابیر/Alibapir

ههڵبژێاردنێكی ههڵبژێاردن

WhatsApp Telegram

رێككەڵاندنی ههڵبژێاردنێكی ههڵبژێاردن

دهرسى دووهم

له نږدې خپرونه ليدنه
Stay in touch on social media
نن مهلم پر نړياغ اړيکونو

پاڼه يادېدو: مهلمونو غاړې پاڼه

AliBapir

archive.org/details/@alibapir

www.alibapir.net

English - عربي - گوردي

علي بابېر/ AliBapir

علي بابېر/ AliBapir

کتابي

پاڼه يادېدو: مهلمونو غاړې پاڼه

QR codes and social media icons (Facebook, YouTube, Telegram, WhatsApp, Messenger)

پیناسہ ی ئەم دەرسە

ئەم دەرسەمان ئایەتەکانی: (۹ - ۴۲)، واتە: سی و چوار (۳۴) ئایەت دەگرێتە خۆی، ئەم دەرسە، کورتەیک لە بەسەرھاتی پینج لە پیڤخەمبەرانی خوا (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) و، گەلەکانیان و، چۆنیەتی فەوتیترانیان تیدا خراوەتەرۆو، کە بریتین لە:

۱- نووح و گەلەکە، کە بە توفان فەوتیتران و نووح و، شوینکەوتوانیشی بە سواری کەشتیی دەربازیان بوو.

۲- گەلی عاد، کە ھوود عليه السلام پیڤخەمبەرێان بوو، بەبایەکی بەھیزی سارد فەوتیتران.

۳- گەلی ئەموود، کە صالح پیڤخەمبەرێان بوو، بە ھارژن و بلیسەیکە بێرەزا فەوتیتران.

۴- گەلی لووط، کە لووط عليه السلام پیڤخەمبەرێان بوو، بە ژیاو ژوور کرانی شارەکیان و، ناردنە سەری بایەک کە چەوو بەردی بەسەردا فری داو، فەوتیتران.

۵- گەلی فیرعەون، کە مووسا و ھاروون (عَلَيْهِمَا الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) پیڤخەمبەرێان بوون، لە دەریای سووردا پاش دەربازکرانی مووسا و ھاروون و گەلە چەوسێراوەکیان بەنوو ئیسرائیل، خنکیتران.

شایانی گوتیشە: بۆیە لێرەدا ئیمە ئەو پینج بەسەرھاتەمان پیکەو ھێنان و، بە کورتیش لە بارەو ھەیانەو دەدوین، چونکە لە کاتی تەفسیرکردنی سوورەتەکانی دیکەدا، لە چەند شوێنێکی تایبەتدا، بە درێژی قسەمان لە بارە ھەر کام لەو بەسەرھاتانەو کردو، ھەر ھە بەسەرھاتی تیکرای ئەو پیڤخەمبەرانی دیکەش (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) کە ناویان لە قورئادا ھاتو، بە پیڤخەمبەری کۆتاییەو

بیست و پینج (۲۵) که سن، به نسبت تهو پینج پیغه مبه ره شه وه، له م شوینانه دا به دریژی به سهرهاته کا نمایان خستوونه ږوو:

۱- نوح عليه السلام و گه له که ی له سوږه تی (هوود) دا، به سهرهاته که یمان هیناوه.

۲- هود عليه السلام و گه له که ی عاد، دیسان له سوږه تی (هوود) دا، به سهرهاته که یمان هیناوه.

۳- صالح عليه السلام و گه له که ی ته موود، له سوږه تی (الحجر) دا، به سهرهاته که یمان هیناوه.

۴- لوط عليه السلام و گه له که ی، له سوږه تی (هوود) دا، دیسان به سهرهاته که یمان هیناوه.

۵- فیرعه ون و گه له که ی و، مووسا و هاروونی برای و گه له که یان، له سهره تاي سوږه تی (القصص) داو له سوږه تی (الأعراف) دا، به سهرهاته که یانمان هیناوه، نیمه به سهرهاتی مووسا و هاروون و گه له که یان و، فیرعه ون و دارو دهسته که یمان کرده به سیژده نالقه، پینج نالقه ی سهره تايان له سوږه تی (القصص) داو، هه شت نالقه که ی دواييشی له سوږه تی (الأعراف) دا، هیناومانه.

كَذَبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ فَكَذَّبُوا عَبْدَنَا وَقَالُوا مَجْنُونٌ وَازْدُجِرَ ⑨ فَدَعَا رَبُّهُ أَنِّي مَغْلُوبٌ فَأَنْصِرْ ⑩ فَفَتَحْنَا أَبْوَابَ السَّمَاءِ بِمَاءٍ مُّثَمَرٍ ⑪ وَفَجَّرْنَا الْأَرْضَ عُيُونًا فَالْتَقَى الْمَاءُ عَلَى أَمْرٍ قَدْ قُدِرَ ⑫ وَحَمَلْنَاهُ عَلَى ذَاتِ أَلْوَاحٍ وَدُسُرٍ ⑬ تَجْرِي بِأَعْيُنِنَا جَزَاءً لِّمَن كَانَ كُفِرَ ⑭ وَلَقَدْ تَرَكْنَاهَا آيَةً فَهَلْ مِنْ مُّذَكِّرٍ ⑮ فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِي وَنُذِرٍ ⑯ وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْآنَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُّذَكِّرٍ ⑰ كَذَبْتَ عَادٌ فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِي وَنُذِرٍ ⑱ إِنَّا أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِيحًا صَرْصَرًا فِي يَوْمٍ نَخِيسُ مُمْسَكِي ⑲ تَنَزَّعُ النَّاسُ كَانْتَهُمْ أَعْجَازُ تَخِلُ مِنْقَعٍ ⑳ فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِي وَنُذِرٍ ㉑ وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْآنَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُّذَكِّرٍ ㉒ كَذَبْتَ ثَمُودُ بِالنُّذُرِ ㉓ فَقَالُوا أَبَشَرًا مِّنَّا وَحِدًا نَّتَّبِعُهُ إِنَّا إِذَا لَفِئَ صُلَلٍ وَشُعْرٍ ㉔ أَلْفَى الذِّكْرُ عَلَيْهِ مِنْ بَيْنِنَا بَلْ هُوَ كَذَّابٌ أَشِرٌّ ㉕ سَيَعْلَمُونَ عَذَابَ الْكَذَّابِ الْأَشِرِّ ㉖ إِنَّا

مُرْسِلُوا النَّاقَةَ فَبَنَىٰ لَهُمْ فَارْتَقِبْهُمْ وَاصْطَبِرْ ۚ (۲۷) وَنَبِّئْهُمْ أَنَّ الْمَاءَ قِسْمَةٌ بَيْنَهُمْ كُلٌّ شَرْبٌ مَّحْضَرٌ ۚ (۲۸) فَادْعُوا صَاحِبَهُمْ فَتَعَاطَىٰ فَعَقَرَ ۚ (۲۹) فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِي وَنُذْرٍ ۚ (۳۰) إِنَّا أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ صَيْحَةً وَجِدَةً فَكَانُوا كَهَشِيمِ الْحُمْظِ ۚ (۳۱) وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْآنَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُّذَكِّرٍ ۚ (۳۲) كَذَّبَتْ قَوْمُ لُوطٍ بِالنُّذْرِ ۚ (۳۳) إِنَّا أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ حَاصِبًا إِلَّا آلَ لُوطٍ نَّجَّيْنَاهُمْ بِسَحَرٍ ۚ (۳۴) نِعْمَةٌ مِنْ عِنْدِنَا كَذَلِكَ نَجْزِي مَنْ شَكَرَ ۚ (۳۵) وَلَقَدْ أَنْذَرَهُمْ بَطْشَتَنَا فَتَمَارَوْا بِالنُّذْرِ ۚ (۳۶) وَلَقَدْ رَاودُوهُ عَنْ صَيفِيهِ فَطَمَسْنَا أَعْيُنَهُمْ فَذُوقُوا عَذَابِي وَنُذْرٍ ۚ (۳۷) وَلَقَدْ صَبَّحَهُمْ بُكْرَةً عَذَابٌ مُّسْتَقَرٌّ ۚ (۳۸) فَذُوقُوا عَذَابِي وَنُذْرٍ ۚ (۳۹) وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْآنَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُّذَكِّرٍ ۚ (۴۰) وَلَقَدْ جَاءَ آلَ فِرْعَوْنَ النُّذْرُ ۚ (۴۱) كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا كُلِّهَا فَأَخَذْنَاهُمْ أَخْذَ عَزِيزٍ مُّقْتَدِرٍ ۚ (۴۲)

مانای دهقا و دهقی ثابته کان

{له پیش نهواندا (کوهمه لگای پیغهمبهری کوٹایی له مه ککهو دهوروبهری) گه لی نووح (به په یامی خوا بیپروا بوون و) به درویان دانا (۹) سهره نجام بهنده کهمانیان به درو داناو گوتیان: شیتتهو (به چهندان شیوه نازاردراو) گه فی لیکرا (۱۰) نهویش له پهروه ردگاری پارایهوهو (گوئی: خویه!) من بی چاره م، نجا سهرم بخه (تولهم بو بستینه) (۱۱) تیمهش یه کسهر دهروازه کانی ناسمانان به ناویکی به لووزهو هه لپژاو کردنهوه (۱۲) ههروه ها کانی و سهرچاوه کانیشمان له زه ویدا ته قاندنهوهو دهرقولاندن، ئیدی ناوه که (له سهری و خوارپوه) پیکگه یشت، به شیوه یه که (پیشتر) نه ندازه گیری کرابوو (۱۳) نهویش (و شوینکه وتووانیشی) مان سواری (که شتییه کی) خاوه ن ته خته کان و بزماره کان کردو ده ربازمانکردن (۱۴) (نهو که شتییه) به چاوه کامان (له ژیر چاودیژی و پاریزگارییماندا) ده رویش و، (نهوهش) پاداشتی که سیک بوو که بیپروایی و سپله یی به رانبر کرابوو (۱۵) به دلنیا ییش نهو (که شتی) همان وه که نیشانهو به لگه یه که هیشتهوه، نجا ثایا که سی بیرکه رهوهو په ندوه رگر هه یه؟ (۱۶) نجا ثایا (سزادان و) نازارو ترساندن

من چۆن بوو! ﴿١٦﴾ بە دڵنیايش قورئانمان بۆ بیرخستنەووە لى تىگەشتنى سىنا کردووە، ئنجا ئايا كەسى بىركەرەووە پەند وەرگر هەيه؟ ﴿١٧﴾ (گەلى) عاديش بە (هوود بىپروا بوون و) بە درۆيان دانا، ئنجا ئايا ئازارو (هەرەشەو) ترساندنم چۆن بوو! ﴿١٨﴾ ئىمە بايەكى ساردى بەهێزمان ناردە سەريان، لە پۆژىكى بەردەوام نەگبەتدا ﴿١٩﴾ خەلكەكەى لە بىخەووە هەلەكەكەند، وەك كۆتەرە دارخورماى لە ريشەووە دەرکيشراو بوون ﴿٢٠﴾ ئنجا ئايا سەرەنجامى ئازارو ترساندن و هەرەشەكەم چۆن بوو! ﴿٢١﴾ بە دڵنیاى قورئانىشمان بۆ بىركەوتنەووە (ى پاستيان و پەندوەرگرتن) ئاسانکردووە، ئنجا ئايا كەسى بىركەرەووە پەندوەرگر هەيه؟ ﴿٢٢﴾ (گەلى) ئەموود (ورياکردنەووە) ترساندنەكانيان بە درۆدانان ﴿٢٣﴾ ئنجا گوتيان: ئايا شوين يەك مرووف لە خوومان بكەوين؟ كەواتە: ئىمە لە گومرايى و شىتتى (و مەينەتتى) دايان ﴿٢٤﴾ ئايا (پەيامى) بىرخەرەووە لە نيو ئىمە دابەزىناووەتە سەر وى (صاليح)؟ بەلكو ئەو درۆزنىكى خو پەسندە ﴿٢٥﴾ بىگومان سەبەينى دەزانن كى درۆزنى خو پەسندە ﴿٢٦﴾ ئىمە حوشترە (تايبەتە) كەيان بە تاقىکردنەووە بۆ دەنيرين، ئنجا توش (ئەى صاليح!) چاوەرپيان بكە (چيان بەسەر دى) و خوڤاگر بە ﴿٢٧﴾ هەواليشيان پى بدە (ئاگاداريان بكەووە) كە ئاوەكە (لە نيوان ئەوان و حوشترەكەدا) بەشكراو، هەر نۆرە ئاوێك لە لا ئامادە بوويه (لە لايەن خاوەن نۆرەكەيهووە) ﴿٢٨﴾ ئىدى (خەلكەكە) بانگى هاوەلەكەيانيان كرد، ئەويش دەستبەكاربوو، ئنجا (حوشترەكەى) پەى كرد ﴿٢٩﴾ ئنجا ئازارو ترساندى من سەرەنجامەكەى چۆن بوو؟ ﴿٣٠﴾ ئىمە يەك هارژن (ى بىپرەزا) مان ناردە سەريان، يەكسەر بوونە پووش و پەلاشى وردو خاشى باباى خاوەن ئاغل ﴿٣١﴾ بە دڵنیايش قورئانمان بۆ بىركەوتنەووە پەند ليوەرگرتن ئاسانکردووە، ئنجا ئايا كەسى پەندوەرگرو بىركەرەووە هەيه؟ ﴿٣٢﴾ گەلى لووط ترساندنەكاني (پىخەمبەرەكەيان)يان بە درۆ دانان ﴿٣٣﴾ ئىمەش بايەكى بەردو چەو، فرىدەرمان ناردە سەريان (و هەموويان فەوتان)، جگە لە نزيكان (و شوينكەوتوووان)ى

لووط (كه) له بهرهبه ياندا ده ربازمانكردن (٣٤) (ئهوه) چاكه يه ك بوو له لايه ن
 ئيمه وه، به و شيوه يه ش پاداشتي كه سيك ده دهينه وه، سواسگوزاري كردبى (٣٥)
 به دنيابيش ئهو (لووط) له زهبرى ئيمه ترساندبوونى، كه چى ئه وان له دوو
 دليى دابوون له باره ي ترساندن (و هوشاريى) كه وه (٣٦) بيگومانيش داويان
 ليكرد، ميوانه كانيان به دهسته وه بدات (بو خراپه له گه لكردن)، ئيمه ش چاويانمان
 سپينه وه (و كويرو كوتمان كردن)، ده جا بيچيژن ئازار (و ئاكامى) ترساندى من!
 (٣٧) به دنيابى به ياني زوو ئازاريكى جيگيرو به رده وام به سه ريदान (٣٨) (پيمان
 گوتن:) ده بيچيژن ئازار (و ئاكام) ي ترساندى من! (٣٩) به دنيابيش قورئايمان بو
 بيرخسته وه وه پهنده و رگرتن سينا كرده، ئنجا ئايا كه سى بيركه ره وه وه پهنده و رگر
 هه يه؟ (٤٠) بيگومان نيزيكان و شوينكه وتووانى فيرعه ونيش وريا كرده وه وه
 ترساندن (ي مووسايان) بو هات (٤١) (به لام ئه وان) هه موو نيشانه كايمانان
 به درؤ دانان، بويه ئيمه ش (سزaman دان و) گرتمان، گرتنى زاليكى توانادار (٤٢) {.

شیکردنه وهی هه ندیک له وشه کان

(وَأَزْدُجِرَ): (الزَّجَرُ: طَرْدُ بَصَوْتٍ عَالٍ، زَجَرْتُهُ فَأَنْزَجَرَهُ، مُزْدَجَرٌ: أَي طَرَدْتُ وَمَنْعُ عَنْ ارْتِكَابِ الْمَأْتِمِ، أَزْدُجِرَ: طَرِدَ وَمَنْعَ)، (زَجَرٌ): به مانای ده رکردنه به ده نگیکى بهرز، به کوردیی ده لیین: تیوه خوړین، ده گوتری: (زَجَرْتُهُ فَأَنْزَجَرَهُ)، تیوه خوړی و ئه ویش سلهمیه وه، (مُزْدَجَرٌ)، بریتیه له ده رکردن و ړی لیگرتن له گونا هو خراپه، (وَأَزْدُجِرَ)، (طَرِدَ): ده رکرا (مَنْعَ): ړی لیگیرا، یا خود به مانای گه فی لیگراو هه ږه شهی لیگرا.

(مَنْهَرٍ): به خورزه هه لږژاو (الْهَمْرُ: صَبُّ الدَّمْعِ وَالْمَاءِ، يُقَالُ: هَمَرَهُ فَأَنْهَمَرَهُ، هَمْرٌ): بریتیه له هه لږشتنی فرمیسک یا خود ئاو، ده گوتری: (هَمَرَهُ فَأَنْهَمَرَهُ)، ږژاندیی ئه ویش هه لږژا.

(وَفَجَرْنَا الْأَرْضَ عُيُونًا): واته: زه وییمان به سه رچاوان ته قانده وه، (الْفَجْرُ: شَقُّ الشَّيْءِ شَقًّا وَاسِعًا، كَفَجَرِ الْإِنْسَانِ السُّكْرَ، وَسَكَّرَ النَّهْرَ: مَا يُسَدُّ بِهِ)، (فَجَرٌ): بریتیه له له تکردنی شتیک به له تکردنی فراوان، لیگکردنه وه، وه ک ئه وه که مروږ ئه وهی بناوانی ږووبار و جوگه له ی پیگرتوه، لایه ری و ئه گهر شه قی بکات، ئنجا ئاوه که دی، (سَكَّرَ النَّهْرَ) ئه وهی به ری جوگاو ږووباری پی ده گیري.

(الْوُجُحُ): (وَاحِدُ الْأَوَاحِ السَّفِينَةِ: لَوْحٌ، وَاللُّوحُ: مَا يُكْتَبُ فِيهِ مِنَ الْخَشَبِ وَنَحْوِهِ)، (أَلَوَاحٍ) تاکه که ی (لَوْح) ه، که لیږده دا مه به ست پیی ئه و ته ختانه یه که که شتییه که ی نوو حیان لی دروست بوو بوو، (لَوْحٌ) به هه ر شتی، ده گوتری له سه ری بنووسری، له ته خته و له به ردی ته نک و له هه ر شتیکی دیکه، به لام لیږده دا مه به ست له (أَلَوَاحٍ)، ئه و ته ختانه که که شتییه که ی نوو حیان لی دروست بووه.

(وَدُسْرُ): (جَمْعُ دِسَار: مِسْمَار، وَأَصْلُ الدَّسْرِ: الدَّفْعُ الشَّدِيدُ بِقَهْرٍ)، (وَدُسْرُ) کوئی (دِسَار) ہ، (دِسَار) یش، بہ مانای (مِسْمَار)، بہ کوردیی ده لَیِّن: بزمار، وشہی (دَسْر): لہ ٹہ صِلْدَا بہ مانای پالپوہ نانٹکی بہ ہیّزہ، بزماریش کہ دایدہ کوٹی، دہ بئی بہ قووت دایکوٹی، بہ دلنیاایش مہ بہ ست پئی بزمار ی بچووک نہ بووہ و مہ بہ ست پئی گولمیخی گہورہ بووہ، کہ ٹہو تہ ختانی پیکہوہ پئی بہ ستراون۔

(کُفَر): (کُفِرَ بِهِ، أَوْ صَارَ مَكْفُورًا)، (کُفِرَ)، واتہ: بیپروایی بہ رانبہر کرا، پئی بیپروا بوون، یاخود بہ رانبہری سپلہ بوون، سپلہ یی بہ رانبہر کرا، (صَارَ مَكْفُورًا)، سپلہ بہ رانبہر کرا، یان بیپروایی بہ رانبہر کرا، بوو۔

(مُدَّكِر): (أَصْلُهُ مُدَّتِكِر: أَبْدَلْتُ التَّاءَ دَالًا مُهْمَلَةً، وَكَذَا الدَّالُ الْمُعْجَمَةُ وَأُدْغِمَتْ فِيهَا، وَادَّكَّرَ أَي: تَدَكَّرَ)، (مُدَّكِر)، لہ ٹہ صِلْدَا (مُدَّتِكِر) ہ، دواپی تائہ کہ بوٹہ دالی بئی نوختہ، ہہروہا ڈالہ کھش کہ نوختہ ہی ہہیہ، ٹہویش کراوہ بہ (ت)، دواپی ہہردوویان تیکدا دہ غمکراون و سہرہ نجام بوٹہ (وَادَّكَّرَ)، یانی: بیری ہاتہوہ، یان بیری کردہوہ، کہواتہ: (فَهْلَ مِنْ مُدَّكِر!)، یانی: ئایا کہس ہہیہ پہندی لیوہر بگری، یاخود: بیربکاتہوہ؟

(وَنَذْرُ): بہ مانای (إِنذَار) ہ، واتہ: وریا کردنہوہ و ترساندن، کہ دہ گونجی چاوگ بئی، دہ شگونجی (نُذْر)، کوئی (إِنذَار) بئی، واتہ: (إِنذَارَات)، واتہ: وریا کردنہوہ کان و ترساندنہ کان۔

(صَرَصَرَا): (بَارِدَةٌ شَدِيدَةُ الصَّوْتِ)، (رِيحٌ صَرَصَرٍ)، واتہ: باہہ کی بہ ہیّزی زور ساردو زوریش دہنگ بہ ہیّز۔

(نَحْسٍ): (أَي: الشُّومُ وَالشَّرُّ)، واتہ: نہ گبہت و بئی خیر۔

(مُسْتَمِرَّ): (أَي: دَائِمُ الشُّومِ، اسْتَمَرَّ عَلَيْهِمْ بِخَوْسَتِهِ)، ﴿فِي يَوْمٍ نَحْسٍ مُسْتَمِرٍّ﴾، لہ روژیکدا کہ نہ گبہت بیہ کہی و بئی خیریہ کہی بہ ردہوام بوو، (مُسْتَمِرَّ)، بہ ردہوام،

یانی: نەگەتییەکە ی بەردەوام بوو، پۆژەکە تاکو کۆتایی بو ئەوان هەر نەگەتیی و بێخیری بوو.

(نَزَعَ النَّاسُ): (أَي تَقْلَعُهُمْ مِنْ أَمَاكِنِهِمْ)، خەلکی لە شوێنەکانی خۆیان دەردەکێشاو هەڵدەقەند.

(أَعْجَازُ نَخْلٍ): بنکەکانی خورما، کۆتەرەکانی دار خورما، (أَعْجَاز: جَمْعُ عَجْز: مُؤَخَّرُ الشَّيْءِ، ﴿أَعْجَازُ نَخْلٍ﴾: أَصْلُهَا، أَي: النَّخْلُ مَا عَدَا الْفُرُوعَ)، (أَعْجَاز) کۆی (عَجْز) ه، کە بە مانای دواوەی هەر شتیکە، بەشی کۆتایی، ﴿أَعْجَازُ نَخْلٍ﴾ واتە: قەدو بنکەکانی دارخورما، واتە: دارخورما بەبێ لق و پۆپەکانی.

(مُنْقَعِرٍ): (قَعَرَ النَّخْلَ: قَلَعَهَا مِنْ أَصْلِهَا، وَقَعَرَ الْبِئْرَ: وَصَلَ إِلَى قَعْرِهَا)، (قَعَرَ النَّخْلَ)، دارخورمایەکە ی لە ریشەو هەڵکێشا (وَقَعَرَ الْبِئْرَ)، گەیشتە بنی بیرەکە، کەواتە: (مُنْقَعِرٍ)، یانی: دەرکێشاو هەڵکێشاو لە ریشەو.

(لِلذِّكْرِ): (ذَكَرَ الشَّيْءَ يَذْكُرُهُ ذِكْرًا وَذِكْرًا وَذِكْرَى وَتَذْكَار: حَفِظَهُ وَاسْتَحْضَرَهُ وَجَرَى عَلَى لِسَانِهِ بَعْدَ نِسْيَانِهِ، وَذَكَرَ اللَّهُ: أَثْنَى عَلَيْهِ، وَذَكَرَ النُّعْمَةَ: شَكَرَهَا)، وشە ی (ذِكْر)، بە چەند واتایەک دی، (ذَكَرَ الشَّيْءَ يَذْكُرُهُ)، باسی شتەکە ی کرد، باسی دەکات، ئنجا (ذِكْرًا وَذِكْرًا وَذِكْرَى وَتَذْكَارًا)، هەر چواریان چاوگن واتە: باسکردن، یان یاد کردن، (ذَكَرَهُ يَذْكُرُهُ)، یانی: (حَفِظَهُ)، بە مانای لەبەری کرد (وَاسْتَحْضَرَهُ)، بە مانای وهبیر خوێ هێنایەو، یادی کردووەو، بە مانای باسی کرد (وَجَرَى عَلَى لِسَانِهِ)، بە سەر زمانی خویدا هێنا، دوا ی ئەو ی لە بیر ی چوو بوو، (ذَكَرَ اللَّهُ)، ستایشی خوا ی کرد، (وَذَكَرَ النُّعْمَةَ)، سوپاسی چاکەو نێعمەتەکە ی کرد.

(يَسَّرَ): (يَسَّرَ الشَّيْءَ يَسِّرُهُ يُسَرُّ: أَي سَهَّلَ وَلَانَ وَانْقَادَ)، (يَسَّرَ الشَّيْءَ)، شتەکە، کارەکە ئاسان بوو و نەرم بوو و ملکەچ بوو، کەواتە: (يَسَّرْنَا)، یانی: (سَهَّلْنَا) ئاسانمان کرد، سێنامان کرد.

(وَسُعْرٍ): (سُعْرَ آي: جُنَّ وَهُوَ مَسْعُورٌ: أَي مَجْنُونٌ، السُّعْرُ: الْحَرُّ، وَالْجُنُونُ وَالسُّعُورُ: الْجُنُونُ)، (سُعْرَ) يَانِي: (جُنَّ)، شَيْتَ بُوو، (وَهُوَ مَسْعُورٌ)، يَانِي: (مَجْنُونٌ)، ئەو شَيْتە، بە لَام (سُعْر)، بە زەنە (سکون) ی عەینە کە، بە مانای (حَرَّ) گەرمیی دئی، هەر وەها بە مانای شیتیش هەر دئی، بە لَام (سُعْر)، تەنیا بە مانای (جُنُون)، شیتیی، دئی.

(أَشْرٍ): (أَشَرَ يَأْشُرُ أَشْرًا أَي: مَرِحَ وَنَشِطَ وَبَطَرَ وَاسْتَكْبَرَ، فَهُوَ أَشْرٌ)، (أَشِر)، خۆپەسند، خۆ بە زلگەر، چونکە (أَشَرَ يَأْشُرُ أَشْرًا: أَي مَرِحَ وَنَشِطَ)، زۆر دلخۆش بوو، زۆر چالاک بوو، (بَطَرَ وَاسْتَكْبَرَ)، بوغرا بوو، خۆی بە زلگرت (فَهُوَ أَشْرٌ)، ئەو بوغرایە، خۆپەسندە.

(فَارْتَقَبَهُمْ): (فَارْتَقَبَ الشَّيْءَ وَرَقَبَهُ وَتَرَقَّبَهُ: انْتَبَهَرَهُ)، (رَقَبَهُ)، یانی: (ارْتَقَبَهُ)، چاوەپرسی کرد، چاوەپروانی کرد، (ارْتَقَبَ الشَّيْءَ وَتَرَقَّبَهُ)، هەردووکیان بە یەک واتان: چاوەپرسی کرد، بە لَام (فَارْتَقَبَهُمْ)، یانی: زۆر بە هیژەووە بە گرنگی پێدانەووە چاوەپرسیان بکە.

(وَأَصْطَبِرَ): (الْإِصْطِبَارُ: الصَّبْرُ الْقَوِيُّ)، (إِصْطَبَارٌ): بریتیه لە خۆراگرتنیک بە هیژ، (وَهُوَ كَالِإِصْطِبَابِ أَقْوَى دَلَالَةً أَي: إِصْبِرْ صَبْرًا لَا يَعْتَرِيهِ مَلَلٌ وَلَا ضَجَرٌ)، وەک چۆن (رَقَبَهُ)، یانی: چاوەپرسی کرد، بە لَام (ارْتَقَبَهُ)، زۆر بە گرنگی پێدانەووە، بە هیژەووە، چاوەپرسی کرد، بە هەمان شێوە (صَبْرٌ)، یانی: خۆی پراگرت، بە لَام (أَصْطَبِرَ)، واتە: زۆر بە قووەتەووە خۆی پراگرت، کەواتە: (أَصْطَبِرَ)، یانی: زۆر بە گرنگی پێدانەووە بە هیژەووە، خۆراگەر بە، مانایەکی بە هیژترە، واتە: خۆراگەر بە، خۆراگرتنیک کە ماندوو بوون و، بیزاریی بەسەردا نەیت.

(شَرِبَ): (الشَّرْبُ: الْمَاءُ يُشْرَبُ)، (شَرِبَ): ئاوێکە دەخورێتەووە، (النَّصِيبُ مِنَ الْمَاءِ الْمَشْرُوبِ)، بە شێک لە ئاوێک کە دەخورێتەووە، (الشَّرْبُ: وَقْتُ الشَّرْبِ)، کاتی خواردنەووی ئاو، کەواتە: (شَرِبَ) بە سێ واتایان دئی:

أ- ئاوێک کە دەخورێتەووە.

ب۔ به شیک له ئاو که ده خوریته وه.

ج۔ کاتی ئاو خواردنه وه.

(مُحْتَضِرٌ): (اسْمٌ مَّفْعُولٍ مِنَ الْحُضُورِ ضِدُّ الْعَيْبَةِ، وَالْمَعْنَى: مُحْتَضِرٌ عِنْدَهُ فَحَذِفَ الْمُتَعَلِّقُ بِحُضُورِهِ)، (مُحْتَضِرٌ): ناوی به رکار (اسْمٌ مَّفْعُولٌ) ه، له (حُضُور) ه وه هاتوه، (حُضُور)، یانی: ئاماده بوون، که پیچه وانیه (غَيْبَةِ) ه، واته: نادیار بوون، مانای (مُحْتَضِرٌ) یش، واته: له لا ئاماده بوو.

(فَعَّاطٍ): (الْعَطُوفُ: التَّائُلُ وَالْمَعَاظَةُ: الْمُتَنَاوَلَةُ، وَالْإِنَالَةُ)، (عَطُوفٌ)، بریتیه ده ست پیگه یاندن، (مَعَاظَةُ)، پیدان، (إِعْطَاءٌ)، واته: (إِنَالَةُ)، ئه وه یه شتیک وه که سیک بدهی.

(فَعَقَرٌ): (عَقَرْتُهُ: أَصَبْتُ عُقْرَهُ، أَي: أَصَلُهُ، وَعَقَرْتُ الْبَعِيرَ: نَحَرْتُهُ، وَأَنْعَقَرُ الْبَعِيرُ: ضَرَبْتُ قَوَائِمَهُ)، (عَقَرْتُهُ)، واته: (أَصَبْتُ عُقْرَهُ)، واته: له ریشه یم دا (عَقَرْتُ الْبَعِيرَ: نَحَرْتُهُ)، حوشره کهم سهر بری (وَأَنْعَقَرُ الْبَعِيرُ)، وشتره که چوار پیکانی پهل کران، په یکران، له چوار پیی درا، بو ئه وهی بکه وی.

(صَيْحَةٌ): (صَاحَ: صَوَّتَ بِقُوَّةٍ، صَاحَ عَلَيْهِ: زَجَرَهُ وَنَهَرَهُ، الصَّيْحَةُ وَالصِّيَاحُ: النَّفْخُ فِي الصُّورِ)، (صَيْحَةٌ): به مانای هارژن، دهنگیکی زور بیرزه، دی: (صَاحَ: صَوَّتَ بِقُوَّةٍ)، هاواری به هیزه وه، دهنگیکی به هیزی هات، (صَاحَ عَلَيْهِ)، واته: تیوهی خوړی و لئی تووړه بوو، (صَيْحَةٌ) ش، به مانای هاوار کردن و هارژن و دهنگ و چریکهو، فوو به صووردا کردنیش دی.

(كَهَشِيرِ الْمُحْظَرِ): (هَشَمَ الشَّيْءَ الْأَجُوفَ أَوْ الْيَابِسَ هَشْمًا: كَسَرَهُ)، شتیکى بوش، یان شتیکى وشکی هاری تیکیشکاند (الْهَشِيمُ: الْمَهْشُومُ الْمُتَكَسِّرُ)، (هَشِيمٌ): له سهر کیشى (فَعِيلٌ) ه، به لام به مانای (مَفْعُولٌ) ه، تیکشکیژاوی وردو خاشکراو.

(الْمُحْظَرِ): (ثَاغَلَ دُرُوسَتَكَرْ يَانَ خَاوَهْنَ ثَاغَلَ، حَظَرَ الرَّجُلُ يَحْظُرُ حَظْرًا

وَحِطَارًا: اِتَّخَذَ حَظِيرَةً، (حَظَرَ الرَّجُلُ)، پیاوہ کہ ٹاغہ لی دروستکرد (حَظَرَ الرَّجُلُ يَحْظُرُ حَظْرًا وَحِطَارًا)، (حَظْرًا وَحِطَارًا)، ہر دو وکیان چاوگن (اِتَّخَذَ حَظِيرَةً)، (حَظِيرَةً) ی دروستکرد، (حَظِيرَةً)، چپہ؟ (الْحَظِيرَةُ: الْمَوْضِعُ يُحَاطُ عَلَيْهِ لِتَأْوِي إِلَيْهَا الْمَاشِيَةُ تَقِيهَا مِنَ الْبَرْدِ وَالرَّيْحِ)، (حَظِيرَةً): بریتہ لہ شوینیک دہورہ بدری، بو ٹہوہی ٹاژہ ل بیچنہ تی، (خطیرہ) ٹہو چوار دیوارہ یہ، کہ ٹاغہ لی پی دہ لین و ٹاژہ لآن لہ سہرماو لہ باو، ٹہوانہ پیاریزی.

(حَاصِبًا): (حَاصِبٌ: ذُو حَصْبَاءَ، وَالرَّيْحُ الشَّدِيدَةُ تَحْمِلُ الْحَصْبَاءَ)، (حَاصِبٌ): بہ مانای خاوہن (حَصْبَاءَ) ہ، (حَصْبَاءَ) ش، یانی: وردہ بہر دو چہو، کہواتہ: (حَاصِبٌ)، بایہ کی بہ ہیژہ کہ وردہ بہر دو چہو لہ گہ ل خوی دا پادہ مالئ و فریانی دہ دات. (سَحَرٌ): (السَّحَرُ: آخِرُ اللَّيْلِ قُبَيْلَ الْفَجْرِ)، (سَحَرٌ): بریتہ لہ کوٹای شہو پیش بہرہ بہ یان.

(بَطَّشْنَا): (الْبَطْشُ: الْأَخْذُ بِعُنْفٍ)، (بَطَّشَ): بریتہ لہ گرتنیک بہ ہیژ، بہ لاماردان، (وَبَطَّشَ بِهِ: أَمْسَكَهُ بِقُوَّةٍ)، زور بہ توندی گرتی.

(فَتَمَارَوْا): (تَمَارَى الْقَوْمُ: تَجَادَلُوا، وَتَمَارَى فِي الشَّيْءِ: شَكَّ فِيهِ، وَالْمِرْيَةُ: الْجَدَلُ أَوْ الشَّكُّ)، (تَمَارَى الْقَوْمُ)، کومہ لہ کہ پیکہوہ شہرہ قسہو مشتومریان کرد، بہ لام (تَمَارَى فِي الشَّيْءِ: شَكَّ فِيهِ)، تیدا دوو دل بوو، چونکہ (مِرْيَةً): بہ مانای دوو دلی دی و، بہ مانای مشتومریش دی، بہ لام (فَتَمَارَوْا بِالْأُذْرِ)، واتہ: تیدا دوو دل بوون، لہ ترساندنہ کاندہ دوو دل بوون، دہ شگونجی بہ مانای ٹہوہ بی: شہرہ قسہ یان لہ بارہی ترساندنہ کانی لووطہوہ **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** کرد.

(رَاوَدُوهُ عَنْ ضَيْفِهِ): (رَاوَدُوهُ عَنْ ضَيْفِهِ): داوای تہ سلیم کردنی میوانہ کانیان لیکرد، (رَاوَدَهُ: خَادَعَهُ وَرَاوَعَهُ)، ویستی فیلی لی بکات و بہ پہناو پہ سیواندا بو ی بی، (رَاوَدَ الْمَرْأَةَ عَنْ نَفْسِهَا: طَلَبَ أَنْ يَفْجَرَهَا)، داوای لہ ٹافرہ تہ کہ کرد خراپہ ی لہ گہ ل بکات، (رَاوَدَهُ عَنِ الْأَمْرِ: دَارَاهُ وَطَلَبَ مِنْهُ فِعْلَهُ)، (راودہ) یانی: لہ بارہی ٹہو کارہوہ، مودارای

له گه لدا کردو داواي لی کرد بیکات، که واته: (رَاوُدُوهُ عَنْ صَيْفِهِ)، واته: ویستیان به فیل، یان به شیوهیه کی ناره و لووط یقناع بکه و میوانه کانیا ته سلیم بکات، نه یانزانیوه که فریشته و هاتوونه سهر شیوهی گه نجی جوان، ته ماعیان تی کردوون، خراپه یان له گه لدا بکه.

(فَطَمَسْنَا أَعْيُنَهُمْ): چاویانمان سرینه وه، (طَمَسَهُ، أَيْ: شَوَّهَهُ وَمَحَاهُ وَأَزَالَهُ)، (طَمَسَ): به مانای شیواندن و سرینه وه و لابردن دی، که واته: (فَطَمَسْنَا أَعْيُنَهُمْ)، چاوه کانیا مان سرینه وه، لمان بردن و شیواندمان.

(صَبَحَهُمْ): (أَتَاهُمْ وَقَتَّ الصَّبَاحِ)، له کاتی به ره به یاندا بویان هات، سزایان بو هات.

(بُكْرَةً): (أَي: أَوَّلَ النَّهَارِ)، سه ره تایی پروژه.

(مُقَدَّرٍ): (قَوِي الْقُدْرَةِ)، زور به توانا، توانادار.

الکتابخانه دیجیتال مکتبته علی بابا

archive.org/details/alibapir

Alibapir

www.alibapir.net

English - عربي - کوردی

مکتبته علی بابا

Alibapir

الکتابخانه دیجیتال مکتبته علی بابا

مانای گشتیی ئایه ته کان

ئەو سی و چوار (۳۴) ئایه ته موباره که، مانا گشتیه که یان هەر به خیرایی ده که یان، چونکه وهک گوتمان: هەر کام لهم پینج به سه رهاته ی لیره دا هاتوون: به سه رهاتی نوح **﴿شَلَّا لَنَا الْجَرَّ الْجَرَّ﴾** و گه له که ی و، به سه رهاتی هوود **﴿شَلَّا لَنَا الْجَرَّ الْجَرَّ﴾** و گه له که ی عادو، به سه رهاتی صالح **﴿شَلَّا لَنَا الْجَرَّ الْجَرَّ﴾** و گه له که ی ئەموودو، به سه رهاتی لوط **﴿شَلَّا لَنَا الْجَرَّ الْجَرَّ﴾** و گه له که ی و، به سه رهاتی مووسا و هاروون **﴿عَلَيْهِمَا الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ﴾** و گه له که ی خویمان، به نوو ئیسرائیل و، فیرعهون و دارو دهسته که ی، له چهند شوینیکی تایه تدا، ئەو به سه رهاتانه مان به درێژیی باسکردوون، بۆیه لیره دا به خیرایی به سه ریاندا رەت ده بین.

﴿كَذَبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ فَكَذَّبُوا عَبْدَنَا وَقَالُوا مَجْنُونٌ وَازْدَجَرُوا﴾، له پیش ئەواندا واته: له پیش کۆمه لگای پیغه مبه ری خوادا **﴿عَلَيْهِ السَّلَامُ﴾** له پیش بیروایه کانی پۆژگاری پیغه مبه ردا **﴿عَلَيْهِ السَّلَامُ﴾**، گه لی نووحیش به درۆیان دانا، واته: په یامه کانی خویان به درۆ دانا، **﴿فَكَذَّبُوا عَبْدَنَا﴾**، به نده که ی ئیمه یان به درۆ دانا، پپی بیروا بوون، **﴿وَقَالُوا مَجْنُونٌ وَازْدَجَرُوا﴾**، گوتمان: شیتهو، دهستی لێوه شینراوه، یاخود گوتمان: شیتهو، گه ف و هه ره شه یان لی کردو ریگریان لیکرد.

﴿فَدَعَا رَبُّهُ أَنِّي مَغْلُوبٌ فَأَنْصِرْ﴾، ئەویش له پهروه ردگاری پارایه وه، بانگی پهروه ردگاری کرد: من بیچاره و بئ دهسته لاتم، تۆ سه رم بخه، یاخود تۆ لهم بۆ بکه وه.

﴿فَفَتَحْنَا أَبْوَابَ السَّمَاءِ﴾، یه کسه ر دهروازه کانی ئاسمان، دهروازه کانی سه ریمان کردنه وه، **﴿بِمَاءٍ مِّنْهُم﴾**، به ئاویکی هه لپژاو، به لووزه و، به خورزه م هه لده پژا. **﴿وَفَجَّرْنَا الْأَرْضَ عُيُونًا﴾**، زه ویشمان هه مووی به کانی و سه رچاوان ته قانده وه، **﴿فَالْنَفَى الْمَاءُ عَلَىٰ أَمْرٍ قَدْ قُدِرَ﴾**، ئاوه که له حاله تیکدا که ئەندازه گیری کرا بوو،

پێکگه‌یشت، واته: ئاوی سه‌ری که هه‌ڵده‌پرژاو، ئاوی خوارێ که ده‌رده‌قوڵی، ئه‌و دوو ئاوه‌ یه‌کدیيان گرته‌وه‌، هه‌روه‌ک یه‌ک ئاو بووبن، چونکه‌ دوا‌ی تێکه‌ڵ بوونیان، هه‌مووی بووه‌ یه‌ک ئاو و، تۆفانی نووحی لێ په‌یدا بوو.

﴿وَحَمَلْنَاهُ عَلَى ذَاتِ أَلْوَاحٍ وَدُسُرٍ﴾، ئه‌ویشمان هه‌لگرت له‌سه‌ر خاوه‌نی ته‌خته‌کان و بزماره‌کان، له‌سه‌ر شتیک که خاوه‌نی ته‌خته‌و بزماران بوو، واته: پێکهاته‌که‌ی دوو شتی سه‌ره‌کیی بوون، ته‌خته‌دارو بزمار، بزما‌ری گه‌وره‌، ته‌خته‌کانیان پێکه‌وه‌ پێ به‌سه‌را‌بوون.

﴿نَجْرِي بِأَعْيُنِنَا﴾، به‌چاوه‌کانی ئیمه‌ ده‌پڕۆیشت، واته: له‌ ژێر چاودێری ئیمه‌دا ده‌پڕۆی، بۆیه‌ش (عَيْن) به‌ کۆ هاتوه‌، ﴿بِأَعْيُنِنَا﴾، واته: ئیمه‌ له‌ زۆر پڕوه‌وه‌، چاودێری و سه‌ره‌پرشتی نووح ﴿سُبْحَانَ الْعِزِّ الْعَظِيمِ﴾ و شوێنکه‌وتووaniمان ده‌کرد:

أ- له‌و پڕوه‌وه‌ که سه‌لامه‌ت بن.

ب- له‌و پڕوه‌وه‌ که بێ ترس بن و دڵنیایان بکه‌ینه‌وه‌.

ج- له‌و پڕوه‌وه‌ که که‌شتیه‌که‌ تێک نه‌شکێ.

د- له‌و پڕوه‌وه‌ که دوژمنه‌کان له‌ به‌ین بچن و، هه‌تا دوا‌یی، ﴿جَزَاءَ لِمَنْ كَانَ كُفْرًا﴾، ئه‌وه‌ش هه‌مووی پادا‌شت بوو بۆ ئه‌و که‌سه‌ی بێپروایی به‌رانبه‌ر کرا بوو، یاخود سه‌پله‌ی ده‌ره‌ق کرابوو، له‌ لایه‌ن گه‌له‌ کافره‌که‌یه‌وه‌، واته: پادا‌شت بۆ نووحی ﴿سُبْحَانَ الْعِزِّ الْعَظِيمِ﴾ سه‌پله‌ی به‌رانبه‌ر کراو، یان بێپروایی به‌رانبه‌ر کراو.

﴿وَلَقَدْ تَرْكْنَهَا أَيْهَ فَهَلْ مِنْ مُدْكِرٍ﴾، به‌ دڵنیایی ئیمه‌ که‌شتیه‌که‌مان، وه‌ک نیشانه‌یه‌ک به‌جیه‌یشت، ئایا که‌سی بیرکه‌ره‌وه‌و په‌ند وه‌رگر هه‌یه‌؟ ﴿فَكَيْفَ عَذَابِي وَنُذْرٍ﴾، ئنجا ئایا ئازاری من و، ئاگادارکردنه‌وه‌و ترساندنه‌کانی من، چۆن بوون؟ واته: سه‌ره‌نجام و ئاکامه‌که‌یان چۆن بوو؟ ﴿وَلَقَدْ مَسَرْنَا الْقُرْآنَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُدْكِرٍ﴾، به‌ دڵنیایی قورئانی‌شمان بۆ له‌به‌ر کردن و، بۆ لێ تێگه‌یشتن و، بۆ

پہند لیوہرگرتن، ئاسانکردوہ، ئنجا ئایا کہسی لی تیگہیشتوو و، بیر کہرہوہ
ہہیہ، لیی بہہرہمہند بی؟

ئنجا دیتہ سہر باسی بہسہرہاتی ہوود **بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ** و گہلہکہی عاد: **﴿كَذَبَتْ عَادٌ﴾**،
گہلی عاد بہ دروین دانا، کییان بہ درو دانا؟ ہوودیان بہ درو دانا **بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ**، بہلام
لہبہر ئہوہی لہ شوینہکانی دیکہ ہاتوہ، لیرہ بہ پیویست نہزانراوہ، باس بکری،
گہلی عاد ہوودیان بہ درو داناو پیی بیپروا بوون، **﴿فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِيْ وَنُذْرِ﴾**،
ئنجا ئایا ئازاری من و ترساندنہکانی من، سہرہنجامہکیان چوون بوو؟ زور بیپہزا
بوو، **﴿اِنَّا اَرْسَلْنَا عَلَیْہِم رِّجًا صَرَصًا فِیْ یَّوْمِ نَحْسٍ مُّسْتَمِرٍّ﴾**، ئیمہ بایہکی زور بہہیزی،
زور ساردی دہنگ بہہیزمان ناردہ سہریان، لہ روژیککی نہگہتی بہردہوامدا،
واتہ: روژہکہ نہگہتی و بی خیریہکہی بہردہوام بوو، بہ نسبت ئہوانہوہ،
﴿تَنْزِعُ النَّاسَ﴾، خہلکہکہی دہردہکیشا لہ پیشہوہی دہیہینان، **﴿كَانَہُمْ اَعْجَازٌ نَّحْلٍ﴾**
مُنْفَعِرٍ﴾، وک کوٹہرہ دارخورمای لہ پیشہوہ دہرکیشراو و ہلقلہندراو، وا دہہاتنہ
بہرچاو، واتہ: وک چوون دارخورمالق و پوپ و گہلایہکہی لی دہکریٹہوہو،
قہدہکہی لہ زہوی دہردہکیشری و فری دہدری، ئہوانیش بہو شیوہیہ کہوتبوون،
ئہوہش ئاماژہیہ بہوہ کہ ئہوان خاوہن کہلہشی زل و قہبہ بوون، **﴿فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِيْ وَنُذْرِ﴾**،
ئایا ئازاردانی من و ترساندنہکانی من، سہرہنجامہکیان چوون بوو؟
بہ شیوہیہک بوو، کہ نایہتہ وہصفکردن.

﴿وَلَقَدْ سَرَّنا الْقُرْآنَ لِلذِّکْرِ﴾، دووبارہی دہکاتہوہ خوای بہرزی مہزن: بہ دنیایی
قورئانمان سینا کردوہ بو خویندن و لی تیگہیشتن و، بو پہند لی وەرگرتن، **﴿فَهَلْ مِنْ مُّذَكِّرٍ﴾**،
ئنجا ئایا کہسی بیرکہرہوہو پہندوہرگر و ئاموژگاریی وەرگر، ہہیہ؟

دوایی دیتہ سہر باسی بہسہرہاتی تہموود: **﴿كَذَبَتْ ثَمُوْدُ بِالنُّذْرِ﴾**، گہلی
تہموودیش ترساندنہکان و وریاکردنہوہکانیان بہ درو دانان، ترساندنہکانی کہ
صالیحی برایان **بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ** و پیغہمبہری خوا بوی ہینابوون، **﴿فَقَالُوا اَبَشْرًا مِّثَّا وَحِدًا نَّبِیْہُمْ﴾**،
گوتیان: ئایا دوا یہک مرووف لہ خویمان بکہوین؟ ہہموو گہلہ

کافره کان ئەوه یان به بیانوو گرتوه: چۆن دەبی مروّف ببێته پیڤه مبهه؟ به زۆری گوتوو یانه: دەبی پیڤه مبهه ران فریشته بن، یان گوتوو یانه: بۆچی ئەوکه سه بۆته پیڤه مبهه، که ئیمه لهو دهوله مه نترین و به دهسه لاتترین؟ چونکه خوا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** پیڤه مبهه رانی (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) له خه لکی ئاسایی و ساده و تیکه یشتوو ناردوون، پیڤه مبهه ران له زله زله کان و خو سه پینه کان نه بوون، به لام خه لکی مه عده ن پاک و چاک و، له لووتکه ی په وش به رزی و عه قل و تیکه یشتن دا بوون، به لام به پیوه رو ته رازووی ئەوان، گوتوو یانه: فلانکه سی ئیمه که سه روک عه شیرته، فلانکه س که گوره یه، فلانکه س که دهوله مه نتره، ئەو شایسته تره، پیڤه مبهه بی! نه یان زانیوه له لای خوا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** پیوه ر جوړیکی دیکه یه، پیوه ری خوا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** ته ماشای مه عده ن و نیوه روک و چیه ت و که سایه تی مه عه نوی مروقه کان ده کات، نه که ته ماشای سهروه ت و سامان و دهسته لاتیک که به زه برو زۆرو به چه رامیی، وه سه ری ک نراوه، یان به خو سه پاندن په یدا کراوه، ئەوه له لای خوا هیچ ئیعتیاریکی نیه، به لکو به گونا هو تاوان له قه له م ده درێ.

ئنجا گوتیان: ﴿أَبَشْرًا مِمَّا وَحَدَّا نَتَّبِعُهُ﴾، ئایا یه که مروّف له خو مان، شوینی بکه وین؟ ﴿إِنَّا إِذَا لَفِی ضَلَلٍ وَسُعْرٍ﴾، ئەگەر وابکه ین، که واته: ئیمه له گومرایی و له شیتی داین، یا خود له مه یه تی و ئازار داین، ﴿أَلَمْ لَفِی الذِّكْرُ عَلَیْهِمْ مِنْ بَیِّنَاتٍ﴾، ئایا له نیو ئیمه دا بیر خه ره وه، ئاموژگاریی، به رنامه ی خوا بو سه روی فریدراوه؟ ﴿بَلْ هُوَ كَذَّابٌ أَشِرٌ﴾، نه که خوا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** ئەو چاکه و نیعمه ته ی له گه لدا نه کردوه، به لکو ئەو درۆزنه و خو په سه ندو، خو به زلگه ر! ئەوان له هه مبه نه ی خو یاندا گوێزیان ژماردوه، خو یان درۆزن بوون و، خو په سه ندو خو به زلگه ر بوون، و یان زانیوه صالحیش **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** وه که ئەوانه، ﴿سَيَعْلَمُونَ عَذَابَ الْكَذَّابِ الْأَشِرِّ﴾، خواده فه رموی: به یانی ده زانن واته: له کاتیکی زوودا ده زانن، کێ درۆزنه و کێ خو په سه ندو!

﴿إِنَّا مُرْسَلُوا أَلْفَاةً فَفَنَّةٌ لَهُمْ فَاذْقَبْهُمْ وَأَصْطَبِرْ﴾، ئیمه نیره ری حوشتره که ین، حوشتره تابه ته که ین، وه که تافیکردنه وه بو ئەوان، ئنجا چاوه ری یان بکه، ئەی صالح **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ**!

زوریش خوراکر به، ﴿وَبَيَّنَّهْمُ أَنْ الْإِيمَاءَ فَسَمَاءُ بَيْنَهُمْ﴾، هه والیشیان پی بده، که ئاوه که له نیوانیاندا دابه شه و دابه ش ده کری، واته: له نیوان ئهوان و حوشتره که دا، له شوینی دیکه دا هاتوه، که حوشتره که رۆژیک له کانیه که ده خواته وهو، ئهوانیش رۆژیک له و کانیه و سه رچاوه یان ده خونه وه، ﴿كُلُّ شَرِبٍ مُّخَضَّرٌ﴾، هه ر نوره ئاویک له لا ئاماده بوو ده بی ﴿مُخَضَّرٌ﴾، ناوی بهرکار (اسم مفعول) ه، واته: خاوه نه که ی خوی ئه وهی نوره یه تی، له لای ئاماده ده بی و ئه وهی دیکه نایه ت.

﴿فَنَادُوا صَاحِبَهُمْ﴾، هاوه له که ی خویانیان بانگ کرد، ﴿فَنَعَاطَى فَعَقَرٌ﴾، ئه ویش ده ستی پیکردو حوشتره که ی په یکرد، واته: چوار په لی بری، یاخود سه ری بری، ﴿فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِي وَنُذْرِي﴾، ئنجا ئایا سزادانی من و ترساندنه کانی من که به صالحیدا نارد بوومان ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾، ئاکام و سه ره نجامیان چون بوو؟ ﴿إِنَّا أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ صَيْحَةً وَاحِدَةً﴾، ئیمه یه ک هارژنی گه وره مان نارد ه سهریان، ﴿فَكَانُوا كَهَشِيمِ الْحُمْظِرِ﴾، یه کسه ر بوونه پووش و په لاشی تیکشکی تراوی بابای خاوه ن ئاغه ل، که پووش و په لاش و کاو کو ت کو ده کاته وه، بو ئاژه له کانی له ئاغه له که دا، بو ئه وهی بیخون، ئاوا بوونه پووش و په لاشیک که دوا ی خورانی ده بیته چه وه ل، ﴿وَلَقَدْ يَمُرُّنَا الْقُرْآنُ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُّذَكِّرٍ﴾، به دلنایی قورئانمان ئاسان کردوه، بو لیتیکه یشتن و خویندنه وهو له بهر کردن و لی به هره مه ند بوون، ئنجا ئایا که سی بیرکه ره وهو په ندوه رگر هه یه؟

ئنجا دیته سه ر باسی گه لی لوط: ﴿كَذَّبَتْ قَوْمُ لُوطٍ بِالنُّذْرِ﴾، گه لی لوطیش بیروا بوون به ترساندنه کان، به ئاگادار کردنه وه کان که به لوطدا ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ بوومان نارد بوون، ﴿إِنَّا أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ حَاصِبًا إِلَّا آلَ لُوطٍ نَّجَّيْنَاهُمْ بِسَحَرٍ﴾، ئیمه بایه کی ورده به رد فریده رمان بو ناردن، بایه کی زور به هیز که ورده به ردو چه وی هه لده گرت و فرپی ده دا، جگه له نیزیکان و شوینکه و تووانی لوط ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ که به سه حه ر، پیش به ره به یان و له کو تایی شهودا، ده ربازمان کردن، ﴿يَعْمَةً مِنْ عِنْدِنَا﴾، ئه وه ش چاکه یه ک بوو له لایه ن ئیمه وه، ﴿كَذَلِكَ نَجْزِي مَنْ شَكَرَ﴾، ئاواش پاداشتی که سی که ده دینه وه که سوپاسگوزار بوو بی، ﴿وَلَقَدْ أَنْذَرَهُمْ بَطْشَتَنَا﴾،

به دنیایی لووطیش **سُورَةُ الْجِنِّ** له زهبری ئیمه، وریای کردبوونهوهو هۆشداریی پیدابوون، **﴿فَتَمَارُوا بِالْأَنْدَرِ﴾**، بهلام ئهوان له دوو دلییدا بوون، له ترساندنهکان و ئاگادارکردنهوهکان، یاخود مشتومریان کرد له بارهی ئاگادارکردنهوهو ترساندنهکان.

﴿وَلَقَدْ رَوَدُوهُ عَنْ ضَيْفِهِ﴾، به دنیایی ئهوان داویان لیکرد، که میوانهکانیان تهسلیم بکات، میوانهکان که فریشته بوون، لهسه شیهوی گهنجی جوان، وایانزانی مروفن، داویان لی کرد، تهسلیمیان بکات، بۆ ئهوهی خراپهیان لهگهڵ بکه، **﴿فَطَمَسْنَا أَعْيُنَهُمْ﴾**، ئیمهش چاوهکانیانمان سپینهوه، کوپرو کوترمان کردن، **﴿فَذُوقُوا عَذَابِي وَنَذِيرِ﴾**، پێشمانگوتن: بیچێژن ئازاری من و ترساندنهکانی من!

﴿وَلَقَدْ صَبَحَهُمْ بُكْرَةً عَذَابٌ مُسْتَقَرٌّ﴾، بهیانی زوو سزاو ئازاریکی چهسپاو، ملی گرتن، بهسهریاندا هات، **﴿فَذُوقُوا عَذَابِي وَنَذِيرِ﴾**، (پێمانگوتن): بیچێژن ئازاری من و ترساندنهکانی من! **﴿وَلَقَدْ يَسْرْنَا الْقُرْآنَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُدْرِكٍ﴾**، به دنیایی قورئانیشمان بۆ خویندنهوه، بۆ لیتیگهیشتن، بۆ پهنه لیوهرگرتن، ئاسانکردوه، ئایا کهسی بیرکه رهوهو پهنه لیوهرگر ههیه؟!

ئنجای له کوژایی دا باسی فیرعهون و گهلهکهی دهکات: **﴿وَلَقَدْ جَاءَ آلَ فِرْعَوْنَ النَّذِيرُ﴾**، به دنیایی ترساندنهکان، هۆشداریهکان {له پێی مووسا **سُورَةُ الْجِنِّ** و، هاپروونی برابهوه **سُورَةُ الْجِنِّ**} بۆ فیرعهون و دارو دهستهکهی بۆ نزیکانی فیرعهون و شوینکهوتووایی فیرعهونیش چوون، **﴿كَذَبُوا بِآيَاتِنَا كُلِّهَا﴾**، کهچی ههموو نیشانهکانی ئیمهیان به درۆ دانان، که مووسامان **سُورَةُ الْجِنِّ** وهک خوا له سوورهتی (الإسراء) داو، له سوورهتی (النمل) دا، فهرموویهتی: به نو نیشانهی گهورهوه ناردبوومان: **﴿وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى قِسْعَ آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ﴾** (الإسراء)، نو نیشانهی رۆشمان نو موعجیزه مان به مووسا دابوون، بهلام ئهوان ههموویانیان به درۆ دانان، **﴿فَاَخَذْنَاهُمْ أَخَذَ عَزِيزٍ مُّقْنَدٍ﴾**، ئیمهش گرتمان، گرتهی بالادهست و زالیکی زور خاوهن توانا، واته: وامانگرتن شایستهی ئیمه بی، مه بهست له گرتنیش لیردها سزادانه.

مه سه له گرنگه کان

مه سه له ی یه که م:

به سه رهاتی نووح **سُبْحَانَ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ** و گه له که ی و، به درو دانانی گه لی نووح بو پیغهمبه ره که یان، نووح **سُبْحَانَ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ** و، تو مه تبار کردنی به شیتی و، پئی لیگرتنی و، گه ف لیگرتنی، ئنجا پارانه وهی نووح له خوا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ**: بو سه رخستنی و تو له ستاندنه وهی له ناحه زه کانی و، سه ره نجام فه رمان کردنی خوا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** به کرانه وهی ده روزه کانی ئاسمان و هه لپژانی ئاوی به خوړو، ده رقو لینی کانی و سه رچاوه زوره کانی زه وی و، ده رباز کرانی نووح و **سُبْحَانَ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ** شو ئنکه وتووانی (خوا لیان رازی بی)، له که شتییه کی له ته خته کان و له بزماران دروستکراو، هیشتنه وهی ئه و که شتییه، وه ک نیشانه یه کی گه وه بو مرو فایه تی و، ئاسان کردنی قورئانیش بو خو ئندن و له به رکردن و لی تیگه یشتن:

خوا ده فه رموی: **كَذَبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ فَكَذَّبُوا عَبْدَنَا وَقَالُوا مَجْنُونٌ وَازْدُجِرَ ①** فَدَعَا رَبَّهُ أَنِّي مَغْلُوبٌ فَانْتَصِرَ ② فَفَتَحْنَا أَبْوَابَ السَّمَاءِ بِمَاءٍ مُنْهَمِرٍ ③ وَفَجَّرْنَا الْأَرْضَ عُيُونًا فَالْتَفَى الْأَمَاءُ عَلَىٰ أَمْرٍ قَدَرٍ ④ وَحَمَلْنَاهُ عَلَىٰ ذَاتِ الْأَوْجِ وَدُسِرَ ⑤ فَجَرَىٰ بِأَعْيُنِنَا جَزَاءُ لِمَن كَانَ كُفِرَ ⑥ وَلَقَدْ تَرَكْنَاهَا آيَةً فَهَلْ مِن مَّدَكِرٍ ⑦ فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِي وَنُذْرٍ ⑧ وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْآنَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِن مَّدَكِرٍ ⑨

شیکردنه وهی ئه م ئایه تانه، له پازده برگه دا:

وه ک پیشتریش گوتمان: ئیمه هم له مانای گشتی ئه م سی و چوار ئایه ته دا، که به سه رهاتی پینج له پیغهمبه ران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) و، گه له یاخییه کانیان ده گر نه نیو خو یان، هم لیره ش له مه سه له گرنگه کان دا، ناچینه نیو ورده کارییه کانی به سه رهاتی نووح **سُبْحَانَ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ** و گه له که ی، هه روه ها به سه رهاته کانی

دیکهش، به لکو بایی ئه وه ندهی له ئایه ته کان، به وردیی تیگهین، شهرح و تهفسیری ئایه ته کان ده کهین، چونکه به سه رهاقی هر کام لهو پیغه مبه رانه مان (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) له شوینی دیکه ی ته رخانکراودا، که پیشتر ئاماژه مان پێداوه، باسکردوون.

(۱) - ﴿كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ﴾، له پیش ئه واند، گهلی نووح به درۆیان دانا، (همی) (قبلهم) ئه و راناوه به پیی سیاق ده زانری که بو کومه لگای پیغه مبه ر ده چیته وه، واته: له پیش ئه و کومه لگایه ی توشدا، که تو به درۆ داده نین و تومه تبارت ده کهن، به جادووگه ریی و شیتیی و شاعیری و فالچییه تی، گهلی نووحیش له پیش ئه واندو زۆر له رۆژگارانی پیشوودا، به درۆیان دانا، دیاره به رکاره که ی قرتینراوه، له بهر ئه وه ی به سیاق و سه لیکه ده زانری، یانی: (كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ نُوحًا)، کومه لگا و گهلی نووح، نووحیان به درۆ دانا، یاخود په یامیک که خوا ناردبووی، به نووحدا، به درۆیان دانا، هه لبه ته گهلی نووح، بویه به ناوی نووحه وه هه لدراون، چونکه ناویکی دیکه یان نه بووه، پیی بناسرین، هه روه ها گهلی لووطیش وه ک دواپی ده یگه ینی به هه مان شیوه، واته: ئه و کومه لگایانه ی هیچ ناویکی دیکه یان نه بووه، بو وینه: وه ک گهلی عادو، گهلی ئه موودو، گهلی مه دیه ن، ئه وانه ی ناویکی ناسراو و باویان نه بووه، بویه خوای تاک و پاک هه ر به ناوی پیغه مبه ره که یانه وه هه لیان ده دات.

(۲) - ﴿فَكَذَّبُوا عَبْدَنَا﴾، به نده که ی ئیمه یان به درۆ دانا، مه به ست (به نده که مان) نووحه زانیان له و باره وه: ئایا بوچی لیره داخوا دوو جار ان وشه ی (کذب) ی هیناوه: ﴿كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ فَكَذَّبُوا عَبْدَنَا﴾؟ زۆریان قسه کردوه و به گشتیی سی وه لامیان داونه وه:

وه لامی یه که م: هه ندیک گو توویانه: هی پیشی، مه به ست پیی ئه وه بووه، که قه ناعه ت و برۆیان وابووه، نووح درۆ ده کات و راست ناکات، حاشای نووح .
هی دواپیش مه به ست پیی ئه وه یه، که ئه و قه ناعه ته ی بوویانه، ئاشرایان کردوه.

وه لامي دووهم: هه نديکي دیکه گوتوو يانه: ﴿كَذَبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ﴾ له پيش
 نه واندا گه لي نووح به درويان دانا، ياني: (كذبت قبلهم قوم نوح كل رسول لله)
 يان (كل رسالات الله) ياني: هه موو پيغه مبه راني خوا، يان هه موو په يامه کاني
 خويان به درو دانان، به لام هي دووهم که دووباره ي ده کاته وه: ﴿فَكَذَّبُوا عَبْدَنَا﴾
 به نده که ي تيمه که نووچه ﴿يُوحْيَا الْغَيْبِ﴾ به درويان دانا.

له سوورتهی (الشعراء) ییش دا خوای زاناو شاره‌زا ئه‌وه زور دووباره ده‌کاته‌وه:
﴿كَذَّبَتْ عَادُ الْمُرْسَلِينَ﴾ (۱۲۲)، ﴿كَذَّبَتْ ثَمُودُ الْمُرْسَلِينَ﴾ (۱۴۱)، بیگومان هه‌ر کامیک
له‌و گه‌لانه، یه‌ک پی‌خه‌مبه‌ریان بۆ هاته‌وه به‌س ئه‌ویان به‌ درۆ داناهه، به‌لام
له‌به‌ر ئه‌وه په‌یامی پی‌خه‌مبه‌ران هه‌مووی له‌ نی‌وه‌پۆکدا، یه‌کیکه، هه‌ر کامیکیان،
یه‌کیک له‌ پی‌خه‌مبه‌رانی به‌ درۆ دانابی، مانای وایه هه‌موویانی به‌ درۆ داناهه،
هه‌ر بۆیه‌ش ئه‌و جووله‌که‌وه نه‌صرانیانه‌ی پروا به‌ پی‌خه‌مبه‌ری کۆتایی موحه‌مه‌د
ﷺ ناهینن، وه‌ک پروایان به‌ مووساوعیسا‌ش نه‌هینا بی، چونکه مووساوعیسا
(عَلَيْهِمَا الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) هه‌والیان داوه به‌ گه‌له‌کانی خۆیان، که دوا‌ی ئه‌وان
پی‌خه‌مبه‌ری کۆتایی دی، له‌ ئاخیر زه‌ماندا، له‌ کۆتایی هه‌موو پی‌خه‌مبه‌ران، یه‌ک
پی‌خه‌مبه‌ر دی و، دوا‌ی ئه‌و هیچ پی‌خه‌مبه‌ری دیکه‌ نایه‌ن و، بروای پی‌ینن!

وہ لَامِی سیّہم: ھەندیکیش گوتوویانە: بۆیە دووبارە بۆتەوہ (لِإِفَادَةِ تَوْكِيدِ التَّكْذِيبِ، مِثْلُ قَوْلِهِ تَعَالَى: ﴿وَإِذَا بَطِشْتُمْ بَطِشْتُمْ جَبَّارِينَ﴾ ﴿١٣٠﴾ الشعراء، بۆ گەیانندی جەختکردنەوہیە، وەک خوا فەرموویەتی: ﴿وَإِذَا بَطِشْتُمْ بَطِشْتُمْ جَبَّارِينَ﴾ ﴿١٣٠﴾ الشعراء، ئەگەر زەبرتان وەشاند، ملھورانە زەبر دەوہشینن.

(۳) - ﴿وَقَالُوا مَجْنُونٌ وَازْدُجِرَ﴾، گویشیان: شیتھو گه فیشی لیڭرا، ئنجا که به دروځان دانا، ده بی پاساو یک بیښنه وه بو به درو دانانه که یان و پروا پی نه هیښانه که یان، بوځیه به دووشتان تۆمه تباریان کرد، ﴿وَقَالُوا مَجْنُونٌ وَازْدُجِرَ﴾، ئەم پرستەیه دوو واتای هەن:

أ- گوتیان: شیتہو دہستی لیوہشینراوہ، یانی: لەلایەن شەیتانەکانەوہ ھەرەشە ی لیکراوہ و گەفی لیکراوہ و تیکدراوہ.

ب- یاخود: (وَأَزْدَجِرْ)، یانی: وێرای ئەوہی تۆمەتباریان کرد بە شیتیی، گەف و ھەرەشەشی لیکرا، یان: پێشی لێگیرا، چونکە وەک پێشتر باسمان کرد: (إِزْدَجَارْ)، (افْتَعَالَ)، لە (زَجَرَ: أَي: هُدَّدَ وَمُنِعَ)، ھەرەشە ی لیکرا و پێی لێگیرا، کە پەيامی خوا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** بگەییەن، ئەمە ھەمووی لێرەدابۆڵدانەوہی پیغەمبەری خاتەمە **ﷺ** بەوہ کە تەنیا گەلەکە ی تۆ نین، تۆ بە درۆ دادەنێن، لەگەڵ ئەوہشدا تۆ لە لووتکە ی راستیی و پاکیی و ئەمینیی دای، بەلکو ئەوہ تا لە پێش ئەواندا گەلی نوووحیش ھەروا بوو، دوایی باسی کۆمەلگایەکانی دیکەش دەکات، کەواتە: دَلَّتْ لَهُ خَوْتُ دَانەمێن و، بزانی کە ھەر ئەوہ عادەت و نەڕێتی کۆمەلگا بیپروایەکان بوو، کاتیەک کە خوا پیغەمبەران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) بۆ ناردوون، پێیان بیپروا بوون، دوایش بۆ پاسا و دانەوہی بیپروایەکە ی خوێان، تۆمەتباریان کردوون بە چەند شتیک، کە ئەو پیغەمبەرانە (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) لە ھەموو کەس لێیان دوورتر بوون، بەلام بۆ چەواشەکردنی خەلکەکە ی خوێان، دەبووایە شتیک ھەر بلێن.

٤- ﴿فَدَعَا رَبَّهُ أَنِّي مَغْلُوبٌ فَأَنْتَصِرْ﴾، لە پەرورەدگاری پارایەوہ، کەمن بیچارەم سەرم بخە! (ف)، کە چۆتە سەر (دَعَا)، ﴿فَدَعَا رَبَّهُ﴾، (تَفَرَّيْعَ عَلَى السَّابِقِ)، ھەلچنراوہ لەسەر قسە ی پێشوو، لقییکە لەوێ دەبیئەوہ، یانی: لە ئەنجامی ئەوہدا، کە ئەوان وایانگوت، ئەویش لە پەرورەدگاری پارایەوہ، پەرورەدگاری بانگ کرد، ﴿أَنِّي مَغْلُوبٌ فَأَنْتَصِرْ﴾، پارانەوہکەشی ئەوہ بوو: من تیکشکاوم، بیچارەم، یارمەتییم بدە! (فَأَنْتَصِرْ)، یانی: (فَأَنْتَصِرْ لِي)، ئەمیش دوو واتای ھەن:

أ- (انْصُرْنِي) سەرم بخەو، پشتم بگرە.

ب- (انْتَقِمْ لِي) تۆلەم بۆ بستینەوہ، لەوانە ی بە ناھەق تۆمەتبارم دەکەن و دژایەتییم دەکەن.

۵- ﴿فَفَنَحْنَا أَوْتَابَ السَّمَاءِ بِمَاءٍ مُّنْهَمِرٍ﴾، یه کسه ر دوای پارانه وه که ی وی دهر وازه کانی ئاسمانان کردنه وه به ئاو یکی هه لږ ژاو. (ف) که چۆته سهر (فَتَحْنَا)، دوو ته گه ری هه ن:

أ- (فَاءُ التَّعْقِيبِ) ه، واته: یه کسه ر به دوای پارانه وه که ی ئه ودا، ئیمه ش دهر وازه کانی ئاسمانان کردنه وه به ئاو یکی هه لږ ژاو، به ئاو یکی به خورزه م و لووزه و، که له سه ری وه ده هاته خوار.

ب- یاخود ئه ویش بۆ (تَفْرِيعِ) ه، واته: بینا له سه ر ئه وه ی ئه و پارایه وه، ئیمه ش دهر وازه کانی ئاسمانان به ئاو یکی هه لږ ژاو کردنه وه.

﴿بِمَاءٍ مُّنْهَمِرٍ﴾ (الْمُنْهَمِرِ الْمَصْبَبِ)، هه لږ ژاو به خورزه م، یان به خوږ داباریو، ئنجا که خوا بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ باسی کردنه وه ی دهر گاکانی ئاسمان ده کات، ئه مه وینه هینانه وه یه که به وه، که ئه و ئاوه وه ک سوپایه ک وابی، له پشت دهر وازه وه، چاوه ږی بن، دهر وازه بکری ته وه و ئه وانیش هیږش بیتن.

۶- ﴿وَفَجَّرْنَا الْأَرْضَ عُيُونًا﴾، زه ویی شمان هه مووی به سه رچاوان ته قانده وه، (التَّفَجِيرُ: إِسَالَةُ الْمَاءِ تَفَجَّرَ الْمَاءُ، أَي: سَالَ)، (تَفَجِيرِ)، به مانای ږژاندنی ئاوه، (تَفَجَّرَ الْمَاءُ، أَي سَالَ الْمَاءُ)، ئاوه که ږژا.

۷- ﴿فَالْنَقَى الْمَاءُ عَلَى أَمْرٍ قَدْ قُدِرَ﴾، ئاوه که پیکه گه یشته، به شیوه یه ک که پیشتر ئه ندازه گیری کرابوو. که ده فه رموی: ﴿فَالْنَقَى الْمَاءُ﴾، بیکومان دوو ئاو بوون: ئاو ی سه ری و ئاو ی خواری، به لام بو یه خوا بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ده فه رموی: ﴿فَالْنَقَى الْمَاءُ﴾، ئاوه که پیکه گه یشته، چونکه سه ره نجام بوته یه ک ئاو، یاخود هه ر یه ک جوړه ئاو بووه، ئه وه ی له سه ری داباریوه و ئه وه ی له خواریوه دهر قو لیوه، هه مووی هه ر یه ک ئاو بووه، له ریشه و چیه ته دا، دوا ییش هه مووی بوته یه ک شته، که بریتی بووه له و لافاو و توفانه ی نووح بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ. که ده فه رموی: ﴿فَالْنَقَى الْمَاءُ﴾، ئاوه که پیکه گه یشته ﴿عَلَى أَمْرٍ قَدْ قُدِرَ﴾، یانی: له سه ر حالیک و به شیوه یه ک که پیشتر ئه ندازه گیری کرابوو.

شاره زایانی زمانی عہرہ بیی ده لَین: بۆیه خوا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** لیره دا ده فہ رموی: ﴿فَالْتَمَتِ الْمَاءُ﴾ چونکہ ئہو دوو ئاوہی چوواندوون بہ دوو کۆمہ لہ سوپاوہ، یہ کیکیان لہ لایہ کرا دی و، ئہوی دیکہش لہ لایہ کی دیکہوہ، دواپی ہہردووکیان یہ ک ده گرن و یہ ک ده ست ده بن، چونکہ ئہو ئاوہی لہ سہر یوہ ہہ لہر ژاوہو و ئہوی لہ زہویہوہ دہر قو لیوہ، ہہ مووی بۆ یہ ک ئامانج بووہ، ئہویش ئہوہ بوو کہ تۆفانیکیان لی پیک بی و ئہو خہ لکہ یاخی و سہرکہ شہی گہ لی نووح **سُبْحَانَ اللَّهِ عَمَّا يُشْرِكُونَ** کہ نوو حیان بہ درۆ دادہ ناو بروایان پی نہدہ کرد، بہو تۆفانہ بفہوتین، کہ لہ نیویاندا ژنہ کەشی بوو، ہہر وہا کورہ کەشی بوو، کورہ کەھی لہ سوورہتی (ہود) دا، باسکراوہ: ﴿وَنَادَى نُوحٌ ابْنَهُ، وَكَانَ فِي مَعْزِلٍ يَبْنَىٰ أَرْكَبَ مَعَنَا وَلَا تَكُنْ مَعَ الْكَافِرِينَ ٤٢﴾ قَالَ سَاوِيَ إِلَىٰ جِبَلٍ يَّعِصْمُنِي مِنَ الْمَاءِ قَالَ لَا عَاصِمَ الْيَوْمَ مِنْ أَمْرِ اللَّهِ إِلَّا مَنْ رَحِمَ وَحَالَ بَيْنَهُمَا الْمَوْجُ فَكَانَ مِنَ الْمُغْرَقِينَ ٤٣﴾ لیره دا باسی سہرہ نجامی کورہ کەھی ده کات و، لہ سوورہتی (التحریم) یشد، خوا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** باسی ہہر کام لہ خیزانی نووح و لووط ده کات: ﴿ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا لِلَّذِينَ كَفَرُوا امْرَأَتٍ نُوحٍ وَامْرَأَتٍ لُوطٍ كَانَتَا تَحْتَ عَبْدَيْنِ مِنْ عِبَادِنَا صَالِحَيْنِ فَخَانَتَاهُمَا فَلَمْ يُغْنِيا عَنْهُمَا مِنَ اللَّهِ شَيْئًا وَقِيلَ ادْخُلَا النَّارَ مَعَ الدَّاخِلِينَ ١٠﴾ لیره دا کہ نووح **سُبْحَانَ اللَّهِ عَمَّا يُشْرِكُونَ** لہ خوا پاراوہ تہوہ: ﴿فَدَعَا رَبُّهُ أَنِّي مَغْلُوبٌ فَأَنْصِرْ ١٠﴾ (مَغْلُوبٌ)، واتہ: تیکشکاو بیچارہو بی دہستہ لات، لیره دا نووح **سُبْحَانَ اللَّهِ عَمَّا يُشْرِكُونَ** ناو میدیہ کەھی خوئی لہوہ دا کہ وہ لأمی بدہ نہوہو بہ دہنگیہوہ بین، چواندوہ بہ حالی جہنگاوہ ری کەوہ کہ لہ گہل دوژمنیکدا، دہستہو یہ خہ دہ بی و دوژمنہ کەھی زہ فہری پیدہ بات و بہرہ سستی^(۱) دوژمنہ کەھی و بہرانبہرہ کەھی نایہت، نوو حیش دوا نو سہدو پہنجا سأل تیکو شان. ہہرماوہ لہ مہیدانداو ئامادہ نیہ، مہیدان چوّل بکات، بۆیہ پیوستی بہ هاوکاری و یارمہ تی و پشتگیری خواہیہ **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ**

ئنجا ئایا کہ ئہو ئاوہ بہو شیوہیہ ہاتہ خواریو ئہو تۆفانہی لی دروست بوو، نووح **سُبْحَانَ اللَّهِ عَمَّا يُشْرِكُونَ** و شوینکە وتووہ کانی چارہ نووسیان چوّن بوو؟

(۱) بہرہ سستی نہ ہات: پی نہویرا.

۸- ﴿وَحَمَلْنَاهُ عَلَىٰ ذَاتِ الْوُجِّ وَدُسْرٍ﴾، ههروهه ها ئه ویشمان (نووحیسمان) هه لگرت، له سه ر خاوه نی ته خته کان و بزماره کان.

ته نیا لیره دا خوا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** که شتییه که ی نووح، که به (فُلْک) یش ناوی هیئاوه: ﴿الْفُلْکِ الْمَشْحُونِ﴾ ۴۱ یس، ههروهه ها به (سَفِينَة) ش ناوی هیئاوه، ﴿فَأَنجَيْنَاهُ وَأَصْحَبَ السَّفِينَةَ﴾ ۱۵ العنکبوت، به لام لیره به: ﴿ذَاتِ الْوُجِّ وَدُسْرٍ﴾، وه سفی کردوه (ذَاتِ)، یانی: (صَاحِبَة)، خاوه ن، میننه ی مه جازییه، (الْوَجِّ)، ته خته کان، کو ی (لَوْح) ه، که به مانای ته خته دی، چ ئه وه ته خته یه ی که شتی لی دروست ده کری، چ ئه وه ی له سه ری ده نوو سړی، (دُسْر) یش کو ی (دَسَار) ه، واته: بزمار، یا خود په ت و گوریسی به هیژ، هه ندیکیش وایان لیکداوه ته وه، که واته: نووح **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** مان سواری خاوه ن ته خته کان و بزماره کان کرد، یانی: که شتییه که په پیکهاتبوو، له ته ختان و له بزماران، که ته خته کانیا ن پیکه وه به ستبونه وه.

وای تیده گم که لیره دا خوا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** ده یه وی بۆمان باس بکات، که که شتییه که ی نووح له چی پیکهاتوه؟ ئه مه رینماییشه بۆ مروّقه کان که که شتی ئا ئه وه پیکهاته سه ره کییه که یه تی، یه که م: ته خته داره کان. دووهم: بزماره کان که ته خته کان پیکه وه به ستنه وه، یان (دُسْر) واته: په ت و گوریسه کان، چونکه (دَسَار)، که به (دُسْر)، کوّده کریته وه، هه م به مانای بزمار دی و، هه م به مانای په تیکی مه حکم دی، هه ر شتیک که ته خته کان پیکه وه به ستیتته وه و پیکانه وه گری بدات.

۹- ﴿تَجْرَىٰ بِأَعْيُنِنَا﴾، به چاوه کانی ئیمه ده رۆیی، لیره دا خوا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** ده فه رموی: ﴿تَجْرَىٰ بِأَعْيُنِنَا﴾، له جیی دیکه ش وشه ی (عَيْنِي) ها توه، له سووږه تی (طه) دا: ﴿وَلَنُصَنِّعَ لَكَ عَيْنً ۙ﴾ ۳۱، بۆ ئه وه ی له سه ر چاوی من، په روه رده بکری، ههروهه ها بۆ پیغه مبه ری خاتهم **ﷺ** به کو (عین) هیئاویه تی له کو تایی سووږه تی (طور) دا: ﴿فَإِنَّكَ بِأَعْيُنِنَا﴾ ۴۸، ئنجا که خوا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** (عَيْنِ) ی به تاک و به کو (مفرد و جمع) هیئاوه، مه به ست پیی سیفه تیکی خوا ی په روه ردگار نیه، به لکو ئه مه ته عبیریکی مه جازییه، ئه گه رنا

ناگونجی له شوینی یهک چاو بی، له شوینییک کومه له چاویک! به لکو نه وه ته عبیریکی مه جازیه و خه لک به کاری دینن، ده لین: تو چاوی منی، یان: چاوم له تو یه، یانی: ئاگاداری تو و ده تپاریزم و، چاودیرییت ده کهم، بویه ش به کو (جمع) هیناویه تی، تا کو به هیزی مانای چاودیرییه که ده ریخات، چونکه هه میسه کو (جمع) ته عبیر له هیزه دکات، یا خود له بهر نه وه ی خوا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** کومه لیک جو ره چاودیری بو نووچ کردوون، نووچ **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** و نه وانه ی له گه لی بوون:

أ- چاودیریان بووه که شتییه که یان، نغرو نه بی.

ب- چاودیریان بووه که ده رباز بن.

ج- چاودیریان بووه، که دواپی له شوینیکی باش بنیشنه وه.

د- چاودیریان بووه که له نیو که شتییه که دا چون بگوزهرینن؟ خوا کومه لیک چاودیری و ئاگاداری تایبه تی بو ره خساندوون، واته: که شتییه که ده پویی به چهند جوریک له چاودیری و پاراستن و ئیشکگرتنی ئیمه، نه وه مانا بنه پره تییه که یه تی، هه ندیکیش گوتوو یانه: (بِأَعْيُنِ أَوْلِيَائِنَا مِنَ الْمَلَائِكَةِ)، له ژیر چاودیری دوسته کاهمان له فریشته کاند، فریشته کان ئاگیان لی بووه، به دلنیایی فریشته کان به فرمانی خوا، خوا هه ر کاری پیمان بسپی ری، نه نجامی ده دن، به لام نه وانیش که سه ربازی خوی په روه ردگارن، کاره که هه ر ده گه ریته وه بو خوا.

(۱۰) - ﴿جَزَاءً لِمَن كَانَ كُفْرًا﴾، نه وه ش پاداشتدانه وه بوو بو که سییک سپله یی به رانبه ر کرابوو، یا خود: بی پروایی به رانبه ر کرا بوو، واته: رویشتنی که شتییه که، به و شیوه یه و، ده رباز بوونی سوار بووانی که شتییه که، نووچ **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** نه و خاوو خیزانه ی له گه لی بوون و، نه و پروادارانیه له خزمه تی دابوون، نه وه پاداشت بوو بو که سییک که کوفری به رانبه ر کرابوو، کوفریش یان مه به ست پی بی پرواییه، یان مه به ست پی سپله یی (كُفْرًا)، بیگومان هه ر کام له پیغه مبه ران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) نیعمه تیکی هه ره به رزی خوی به خشه ره و، که سییک پروای پی نه هی تی، مانای وایه سپله یی به رانبه ر به و نیعمه ته ی خوی میهره بان کردوه، هه روه ها پیغه مبه ران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ

وَالسَّلَام) خوا ناردوونی بو ئه وهی بر وایان پی بهیتری، بویه که سیک پیان پی بیپروا بی، بیگومان تووشی سزا ده بی، ئه و پیغهمبه ره ش ﷺ له سهر ئه وه که به رانبه ره کانی پی بیپروا ده بن، یاخود له به رانبه ریدا، سپله و نا سوپاس ده بن، پاداشت ده دریته وه، وهک چۆن به رانبه ره کانیشی سزا ده درین.

(۱۱) - ﴿وَلَقَدْ تَرَكْنَهَا آيَةً﴾، به دلنیاپی ئیمه که شتییه که مان، وهک نیشانه که به جیهیشت.

لیره دا پروونکه ره وانی قورئان:

أ- هه ندیکیان ده لێن: راناوی (تَرَكَهَا)، ده چیته وه بو که شتییه که یانی: (تَرَكَهَا السَّفِينَةَ آية).

ب- هه ندیکیش ده لێن: ده چیته وه بو به سهرهات (قصة) ی نووح، هه لبه ته هه ردوو کیشیان: که شتییه که وه به سهرهاته که: به لگه و نیشانه ی راستی نووح ﷺ، به لگه و نیشانه ی ئه وه بوون که خوا ﷻ له سهر دۆسته کانی خو ی وه ده نگ دی، هه م که شتییه که ی نووح و هه م به سهرهاته که ی هیلدرا و نه وه، پیم وانی هه یچ گه ل و کۆمه لگایه ک هه بی له سهر گو ی زه وی، که باسی تۆفانی نووح نه بی، له کتیه میژوو ییه کانیاندا، هی میژو پۆتامیا و هی میسرو هی شام، سهر جه م ئه و شارستانییه تانه ی بوون: ئه که دییه کان و سۆمه رییه کان و ئاشوورییه کان و بابل ییه کان، هه روه ها ئه وانه ی هیندو چین و ئیران له نیو هه موویان دا، باسی تۆفانی نووح بووه، له بهر ئه وه ی تۆفانی نووح، وهک پێشتر باسمان کردوه له ته فسیری سوورته ی هوودا که به سهرهاتی نووح مان ﷺ، به ته فصیل هیناوه، وا پیده چی ئیقلمگیر بوو بی، دنیا گره وه بوو بی، بویه له که له پووری میژوو ی هه موو که لاند، باسی به سهرهاتی تۆفانه که ی نووح ﷺ و که شتییه که ی کراوه.

(۱۲) - ﴿فَهَلْ مِنْ مُدْكِرٍ﴾، ئنجا ئایا که سی بیرکه ره وه و په ند وه رگر هه یه؟! یانی: (هَلْ مِنْ مُتَذَكِّرٍ! أَوْ هَلْ مِنْ مُتَفَكِّرٍ! أَوْ هَلْ مِنْ مُتَعِظٍ)، (مُدْكِرٍ)، له بنه رته دا (مُتَذَكِّرٍ) هه، پێشتریش گوتمان: (مُدْكِرٍ)، ده گونجی به مانای: وه بیرهاته وه بی، که سیک که

شتیکی وه بیر دیتتهوه، یاخود به مانای: بیرکهرهوه بی، یانی: که سیک که بیر ده کاتهوه له شتیک، یاخود: به مانای: په ند وه رگر (مُتَّعِظٌ) بی، هه رسیکیان گونجاو، ئایا کهس ههیه؟ ئه مه پرسیارکردنی نکولییلێکردنه واته: که سی وانه بوو په ند وه ربگری و بیر بکاتهوه وه له وراستیانه په ند وه ربگری، که خوا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** له ناخوزگماکی مروڤدادایناون و پیغه مبه ران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) هاتوون، له پێی وه حیی خواوه، ئه وه راستییانه بیر خه لک بخه نه وه، که ئه صله که یان له زگماک و له ناخیاندا ههیه.

(١٣) - ﴿فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِي وَنُذْرِي﴾، ئنجا ئایا ئازاری من و ترساندنه کانی من، چوون بوون! (نُذْرٍ) کووی (نَذِيرٌ) ه که یان چاوگ (مصدر) ه و به مانای (إِنْذَارٌ) ه، واته: وریا کردنه وه و ترساندن، یان به مانای (مُنْذِرٌ) ه، یانی: وریا که ره وه و ترسینه ر، لی ره دا مه به ست ئه وه یه: ئایا سه ره نجامی ترساندن و ئاگادارکردنه وه کانی من چوون بوو؟ یان: سه ره نجامی سزادانه که ی من چوون بوو؟ بیگومان زور بیرزه با بوو، بویه خوا ی به رز به وشپوه یه ده یفه رموی، واته: له وه صف نایه ت، خوا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** چوون ئه وانه ی سزادا، دوا ی ئه وه ی ئاگاداری کردنه وه و ترساندن، سزادانه که ی زور حیی سه رسو پرمان بوو!

لی ره دا که ده فه رموی: ﴿وَلَقَدْ تَرَكْنَهَا آيَةً﴾، هه رچه نه ده ئیمه له ته فسیری سوورەتی (العنکبوت) یشدا، له و شوینه ی ده فه رموی: ﴿فَأَنجَيْنَاهُ وَأَصْحَبَ السَّيْفِينَا وَجَعَلْنَاهَا آيَةً لِلْعَالَمِينَ﴾ (١٥)، واته: خووی و هاوه لانی که شتییه که مان ده رباز کردن و کردمانه نیشانه بو جیهانیان، ئنجا ئه گه ر پاناوی (ها) له: ﴿وَلَقَدْ تَرَكْنَهَا آيَةً﴾ دا، ئه گه ری ئه وه هه بی، مه به ست پێی به سه رهاته که ی نوح بی **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ**، که ئه وه دووریشه و گونجاو نیه له گه ل ره وت (سیاق) ه که دا، که هه مووی باسی که شتییه که یه: ﴿وَحَمَلْنَاهُ عَلَى ذَاتِ الْوَجِّ وَدُسِّرَ﴾، ﴿تَجَرَّى بِأَعْيُنِنَا﴾، ﴿وَلَقَدْ تَرَكْنَهَا﴾، چونکه پاناو (ضمیر) ده بی بوو نیزیکترین باسکراو (أَقْرَبَ مَذْكُورٍ)، بجیتته وه و نیزیکترین باسکراویش که شتییه که یه، به لام ئه گه ر لی ره ئه گه ریکی هه بی، که مه به ست پێی به سه رهاته که بی، له سوورەتی (العنکبوت) دا، که خوا ده فه رموی: ﴿وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَى قَوْمِهِ فَلَبِثَ فِيهِمْ أَلْفَ سَنَةٍ إِلَّا خَمْسِينَ عَامًا فَأَخَذَهُمُ الطُّوفَانُ﴾

وَهُمْ ظَالِمُونَ ﴿١٤﴾ فَأَجْنَحْنَهُ وَأَصْحَبَ السَّفِينَةَ وَجَعَلْنَهَا آيَةً لِلْعَالَمِينَ ﴿١٥﴾، واته:
خوئی و هاوہ لانی کہ شتیہ کہمان دہرباز کردو، کردمان بہ نشانہ یہ کہ بو
جیہانیان، لہویدا زور بہ پروونی و راشکاوئی، دیارہ کہ راناوہ کہ بو کہ شتی
(سفینہ) دہ چتہوہ و لہوئی بہ دریژی لہو بارہوہ دواین، ہہروہا لہ سوورہتی
(ہود) یشدا کہ باسی بہ سہرہاتی نوو حمان ﴿سُورَةُ هُودٍ﴾ کردوہ، وردترو پرونتر لہ
بارہی بہ سہرہاتی نوو ح و لہ بارہی کہ شتیہ کہ شہوہ دواوین، کہ ئیستاش
شوینہ وارہ کہی لہ سہر چپای جوودی ہہر ماوہ، بہ لام با لیرہش ئہو قسہ یہی
(الطبری) بینن، کہ لہ تہفسیرہ کہی خویدا^(۱)، دہ لی:

(وَلَقَدْ تَرَكْنَا السَّفِينَةَ الَّتِي حَمَلْنَا فِيهَا نُوحًا وَمَنْ كَانَ مَعَهُ آيَةٌ، يَعْنِي عِبْرَةً وَعِظَةً
لِمَنْ بَعْدَ قَوْمِ نُوحٍ مِنَ الْأُمَمِ لِيَعْتَبِرُوا وَيَتَّعِظُوا، فَيَنْتَهُوا عَنْ أَنْ يَسْلُكُوا مَسَلَكَهُمْ
فِي الْكُفْرِ بِاللَّهِ، وَتَكْذِيبِ رُسُلِهِ، فَيُصِيبَهُمْ مِثْلُ مَا أَصَابَهُمْ مِنَ الْعُقُوبَةِ)، واتہ:
کہ شتیہ کہ کہ نوو ح ﴿سُورَةُ هُودٍ﴾ و ئہوانہی لہ گہ لی دا بوون، تیماندا ہہ لگرتبوون،
کردمانہ نشانہ یہ کہ، واتہ: پەندیک و ئاموژگاریہ کہ بو ئہوانہی لہ دوا ی گہ لی
نووحوہ دین، لہ نہ تہوہ کان تا کو پەند و ہر بگرن و، ئاموژگاریی بکریں و، واز
لہوہ بینن کہ ہہمان ری گہ لی نوو ح بگرن، لہ بیروایی بہ رانہر بہ خواو،
بہ درو دانانی پیغہ مہرہ کانی (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ) و، سہرہ نجام ہہمان سزا کہ
بہ سہر وان ہات، بہ سہر ئہوانیش بی.

ئنجہ (الطبری) دوو قسان دینن ہہردووکیان لہ قہ تادہوہ، کہ یہ کیکہ لہ
زانیانی تابعین:

یہ کہ م: (عَنْ قَتَادَةَ قَوْلُهُ تَعَالَى: ﴿وَلَقَدْ تَرَكْنَاهَا آيَةً﴾، قَالَ: «أَبْقَاهَا اللَّهُ بِإِقْرَدَى مِنْ
أَرْضِ الْجَزِيرَةِ، عِبْرَةً وَآيَةً، حَتَّى نَظَرْتُ إِلَيْهَا أَوَّلُ هَذِهِ الْأُمَّةِ نَظْرًا، وَكَمْ مِنْ سَفِينَةٍ كَانَتْ
بَعْدَهَا قَدْ صَارَتْ رَمَادًا»)، (أخرجه: الطبري: ۳۲۸۴۴).

واته: قهتاده (که یه کیکه له زانا زۆر موعته به په کانی پروونکردنه وهی قوړئان) ده لئ: که خوا ده فهرموئ: ﴿وَلَقَدْ تَرَكْنَهَا آيَةً﴾، که شتییه که مان، وهک نیشانه یهک و به لگه یهک، هیشتته وه خوا ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ له (باقه ردا) {ئهو کاته دئییهک بووه} ^(١) له سه ر زه مینی جه زیره، ئیستاش شاریک له کوردستانی تورکیا هه ر به ناوی جه زیره وه هه یه { وهک په ندیک و نیشانه یهک به جیهیشت، تا کو سه ره تا کانی ئۆممه تی پیغه مبه ر ﴿﴾ ته ماشایان کردوه، وهک ته ماشا کردن، چهندان که شتی دیکه ش، دوا ی وی هه بوون، بوونه خو له میث و شوینه واریان نه ماوه {به لام خوا شوینه واری ئه و که شتییه ی هیشتوته وه}.

دووهم: (عَنْ قَتَادَةَ، فِي قَوْلِهِ: ﴿وَلَقَدْ تَرَكْنَهَا آيَةً فَهَلْ مِنْ مُدْكِرٍ﴾)، قَالَ: «الَّلَقَى اللَّهَ سَفِينَةً نَوْحَ عَلَى الْجُودِيِّ حَتَّى أَذْرَكَهَا أَوَائِلَ هَذِهِ الْأُمَّةِ»، (أَخْرَجَهُ الطَّبْرِيُّ: ٣٢١٤٥)،

خوا که شتی نووحی له سه ر چیا ی جوودی ی فریدا، هه تا سه ره تاهه کانی ئه م ئۆممه ته {جیلی هاوه لان و دوا ی ئه وان} دیتوو یانه.

له و سه رچاوانه دا که ئاماژه م پیدان، به تایهت له تهفسیری سووڤه تی (هود) دا، به تهفصیل باسمر کردوه، که به مانگه ئاسمانییه کان وینه ی گیراوه، ئه ندازه ی که شتییه که چه نده و چۆنه؟ هه رچه نده کاتی خو ی خوا فهرمووییه تی ته خته بووه، به لام ئیستا وهک به ردی لیته اتوه به تیه پرینی کات و، پسپوړانی زه ویناسیی (جیولوجیا) ده لئین: به لای که مه وه ئه و که شتییه سه د هه زار (١٠٠٠٠٠) سالی به سه ردا تیه پر یوه!

(١٤) - ﴿وَلَقَدْ سَرْنَا الْقُرْآنَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُدْكِرٍ﴾، به دلنیا یی قوړئانمان ئاسان کردوه بو (ذکر)، ئایا که س نیه، لی ی تیبگات، په ندی لیوه ربگری، بیر ی لئ بکاته وه؟! (ذکر)، پینج واتای هه ن:

(١) کاردوخ، کاردو، ده که ویتته خوارووی ده ریاچه ی (وان) خوارووی پوژئاوای دیار به کر، له تورکیا (کوردستانی باکوور)، که له (باقه ردا) وه گوړاوه. پروانه: ویکیپیدیا و مه وسوعه ی (عریق).

یہ کہہ م: لہ بہر کردن (الحفظ).

دو وہ م: وہ بیر خو ھیئانه وه دوا ی له بیرچوونه وه (الإستحضار بَعْدَ النِّسْيَانِ).

سییہ م: باسکردن واتہ: بہ سہر زماندا ھیئان.

چوارہ م: تیگہ یشتن.

پیئنجہ م: پهنده و رگرتن.

کہ واتہ: کہ دہ فہرموی: ﴿وَلَقَدْ سَرْنَا الْقُرْآنَ لِلذِّكْرِ﴾، بہ دنیایی قورئانمان ئاسانکردوہ بو (ذکر)، واتہ: بو لہ بہرکردن و، بو ھیئانه وه بیر خو، بو باسکردن بہ زمان و، بو لیئیکہ یشتن و، بو پهنده لیوہ رگرتن.

لیرہدا بہ پیویستی دہ زانم بو روونکردنہ وه و چہمک و واتای ئہو ئایہ تہ موبارہ کہ، کہ خوا دہ فہرموی: قورئانمان ئاسانکردوہ بو (ذکر)، بہو پیئنج واتایانہ ی باسکردن، چہند قسہ یہ ک لہ (إبن عاشور) وه^(۱) بیئم:

دہ لئ: (التَّيْسِيرُ: إِيجَادُ الْيُسْرِ فِي شَيْءٍ، وَالْيُسْرُ: السُّهُولَةُ، وَعَدَمُ الْكُلْفَةِ فِي تَحْصِيلِ الْمَطْلُوبِ مِنْ شَيْءٍ، وَإِذْ كَانَ الْقُرْآنُ كَلَامًا فَمَعْنَى تَيْسِيرِهِ يَرْجِعُ إِلَى تَيْسِيرِ مَا يُرَادُ مِنَ الْكَلَامِ، وَهُوَ فَهْمُ السَّامِعِ الْمَعْنَى الَّتِي عَنَاهَا الْمُتَكَلِّمُ بِهِ دُونَ كُلْفَةٍ عَلَى السَّامِعِ، وَلَا إِغْلَاقٍ كَمَا يَقُولُونَ: يَدْخُلُ لِلأُذُنِ بِلَا إِذْنٍ. وَهَذَا الْيُسْرُ يَحْصُلُ مِنْ جَانِبِ الْأَلْفَاظِ وَجَانِبِ الْمَعْنَى؛ فَأَمَّا مِنْ جَانِبِ الْأَلْفَاظِ، فَذَلِكَ بِكُونِهَا فِي أَعْلَى دَرَجَاتِ فَصَاحَةِ الْكَلِمَاتِ وَفَصَاحَةِ التَّرَاكِبِ، أَيْ: فَصَاحَةِ الْكَلَامِ، وَانْتِظَامِ مَجْمُوعِهَا، بِحَيْثُ يَخْفُ حِفْظُهَا عَلَى الْأَلْسِنَةِ. وَأَمَّا مِنْ جَانِبِ الْمَعْنَى، فَيُوضَّحُ انْتِزَاعُهَا مِنَ التَّرَاكِبِ وَوَفَرَةِ مَا تَحْتَوِي عَلَيْهِ التَّرَاكِبُ مِنْهَا، مِنْ مَغَازِي الْغَرَضِ الْمُسَوِّقَةِ هِيَ لَهُ، وَبِتَوْلُّدِ مَعَانٍ مِنْ مَعَانٍ أُخَرَ، كُلَّمَا كَرَّرَ الْمُتَدَبِّرُ تَدَبُّرَهُ فِي فَهْمِهَا، وَوَسَائِلُ ذَلِكَ لَا يُحِيطُ بِهَا الْوَصْفُ، وَقَدْ تَقَدَّمَ بَسْطُهَا فِي الْمُقَدِّمَةِ الْعَاشِرَةِ مِنْ مُقَدِّمَاتِ هَذَا التَّفْسِيرِ، وَمِنْ أَهْمِّهَا إِيجَاُزُ

الْلَفْظُ، لِيُسْرَعَ تَعَلُّقُهُ بِالْحِفْظِ، وَإِجْمَالُ الْمَذْئُولَاتِ لِتَذَهَبَ نُفُوسُ السَّامِعِينَ فِي انْتِزَاعِ الْمَعَانِي مِنْهَا كُلِّ مَذْهَبٍ يَسْمَحُ بِهِ الْلَفْظُ وَالْغَرَضُ وَالْمَقَامُ، وَمِنْهَا الْإِطْنَابُ بِالْبَيَانِ، إِذَا كَانَ فِي الْمَعَانِي بَعْضُ الدَّقَّةِ وَالْخَفَاءِ).

واته: که خوا دهفه رموی: ﴿وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْآنَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُدَكِّرٍ﴾ ۱۷، به دلیای ئیمه قورئانمان ئاسانکردوه بو (ذکر)، ئایا کهس نیه، بی لئی تییگات و لئی وردبیته وهو بیرى لئ بکاته وه؟ ئاسانکردن (تیسیر) بریتیه له ئاسانی له شتیکدا، ئاسانییش بریتیه له سینای و زهحمهت پیوه نه کیشان، له وه دهست هینانی ئامانج، لهو شته دا، مهبهستیش له ئاسانکردنی قورئان، ئاسانکردنی ئه وهیه که له قسه دهویستری، ئه وهی له قسه دهویستری، بریتیه له تیگه یشتنی بابای بیسه ر، لهو مانایانه ی قسه بیژ، مهبهستی بوون، بی ئه وهی بابای بیسه ر زور ئهرک بکیشی و، بی ئه وهی لئی بنالقئ و لئی داخراو بی، وهک ده لئین: به بی مؤلهت ده چیته نیو گوئ، (واته: به ئاسانی مروؤف لئی حالیی ده بی)، ئنجا ئه و ئاسانییه که خوا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** دهفه رموی: قورئانمان ئاسانکردوه، دوو بواری هه ن:

أ- له بواری بیژه کانی دا.

ب- له بواری واتاکانی دا.

له بواری بیژه کانی دا، به وه که بیژه کانی قورئان له پله هه ره به رزه کانی ره وانی و پاراویدان، هه م له رووی وشه کان و، هه م له رووی پیکهاته ی وشه کان و، هه م له رووی ئه وه وه که هه مووی پیکه وه، پیک و پیکه و به شیوه یه که که زمانه کانیش به ئاسانی ئه و بیژانه یان بو ده گوترین و، بوشیان له بهر ده کرین.

له رووی واتاکانی شه وه، به وه که به ئاسانی ئه و واتایانه له پیکهاته کانی وشه کان وهرده گیرین، واته: رسته کانی و پرگه کانی، مانای زوریان تیدان، لهو مهبه ستانه ی که بیژه کان بو یان هاتوون، وهرده گیرین و، هه ندیک ماناش له هه ندیکی دیکه یان وهرده گیرین و، هه تا بابای راماو راهمینی، مانای دیکه ی

زیاتری وەدەست دین، کە ئامرازەکانی ئەوێش هێندە زۆرن، ناگونجی هەموویان باسبکری، بەلام لە هەموویان گەرتەر بریتیه لە: کورتیی بیژەکان (ایجاز)، بۆ ئەوەی بە ئاسانی لەبەر بکری و، پاشان بە کورتیی و پوختیی گوێی واتایەکان، بۆ ئەوەی بیسەرەکان، زەینیان بە هەموولایە کدا بچن، بۆ وەرگرانی ئەو واتایانە {نەک یەک واتای دیاریکراویان هەبن، لەوێ بوەستی} ئەویش بەپێی ئەوە کە بیژەکەو زمانی عەرەبی و شیوازی عەرەبی و ئەو مەبەست و ئامانجە، کە قسەکە بۆ گوتراوە، پێی پێ دەدەن، هەروەها لە شیوازیەکانی ئەو پەوانیژی و زۆر گەیانندی واتایە، بریتیه لە بە درێژی قسەکردن (إطناب)، ئەگەر لە شوێنێکدا، پەنھانیی یاخود وردیی، واتا هەبێ و، پێویست بەوە بکات ئەو شیوازی بەکار بێ.

واتە: لە جیاتی دوو وشە بەکاربهێزین، چوار وشە بەکاربهێزین و ئەوێش بەپێی حال و مەقام دەگوێڕێ، ئەگەرنا یاسا و بنەمای گشتیی لە قورئاندا بریتیه لە بە کورتیی و پوختیی دوان و، بیژە کەم و واتای زۆر.

بۆ ئۆڤە کۆمەڵەبەریەکەکان

Say in touch on social media

لەوێش ئێمە ئێوە ئێمە ئێمە

علي بابير/ AliBapir

archive.org/details/@alibapir

علي بابير/ AliBapir

AliBapir

www.alibapir.net

کوردی • عربي • English

بۆ ئۆڤە کۆمەڵەبەریەکەکان

علي بابير/ AliBapir

علي بابير/ AliBapir

علي بابير/ AliBapir

مه سه له ی دووهم:

گهلی عادی ش پیغه مبهری خوا هوود **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** و په یامه که بیان به درۆ دانا، بویه خوای دادگهرو بالاده ست بایه کی زۆر به هیزو ساردی له کاتیکی نه گبه تدا ناردده سهریان، سه ره نجام له بهینی بردن، وهک کوته ره دارخورمای له ریشه وه هه لکه ندراو، که وتن و سزاو ترساندنی خواش زۆر بیرهزا بوو، قورئانیش له هه موو پروو پیکه وه بۆ خه لکی خووی ئاسانکراوه، بیخوینن، له بهری بکه ن، لئی تیبگه ن، په ندی لیوه ربگرن و کاری پی بکه ن:

خوای زاناو توانا ده فه رموی: ﴿كَذَّبَتْ عَادٌ فَكَيْفَ كَانَ عَدَايَ وَنَذِيرِ﴾ (١٨) إِنَّا أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِيحًا صَرْصَرًا فِي يَوْمٍ نَحْسٍ مُّسْتَمِرٍّ ﴿١٩﴾ تَنْزِعُ النَّاسَ كَأَنَّهُمْ أَعْجَازُ نَخْلٍ مُّنْقَعِرٍ ﴿٢٠﴾ فَكَيْفَ كَانَ عَدَايَ وَنَذِيرِ ﴿٢١﴾ وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْآنَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُّذَكِّرٍ ﴿٢٢﴾

شیکردنه وهی ئهم ئایه تانه، له شهش برگه دا:

(١) - ﴿كَذَّبَتْ عَادٌ فَكَيْفَ كَانَ عَدَايَ وَنَذِيرِ﴾، گهلی عاد به درۆیان دانا، ئنجا ئایا ئازارو ترساندنه کانم چۆن بوون؟ بهرکاره که ی قرتیئراوه، یانی: (كَذَّبَتْ عَادٌ هُودًا)، یاخود (كَذَّبَتْ عَادٌ رِسَالَاتِ اللَّهِ، أَوْ رِسَالَةَ اللَّهِ)، گهلی عاد هوودیان به درۆ دانا، یاخود: گهلی عاد په یامه کانی خوا، یان په یامی خوایان به درۆ دانا، ﴿فَكَيْفَ كَانَ عَدَايَ وَنَذِيرِ﴾، ئنجا ئایا سزادانی من، ئازاردانی من و ترساندن و ئاگادار کردنه وه کانی من چۆن بوون؟ واته: ده ره نجامی سزادانی خواو ده ره نجامی ئاگادار کردنه وه و ترساندنه کانی خوا، هیئنده بیره زا بوو، که جیی سه رسورمانه و نایه ته وه صفکردن، ئنجا خوا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** باسی ده کات:

(٢) - ﴿إِنَّا أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِيحًا صَرْصَرًا﴾، ئیمه بایه کی زۆر به هیزو ساردمان که ده نگیکیی به هیزیشی هه بوو، ناردده سهریان، (صَرْصَرًا: الشَّدِيدَةُ الْقُوَّةُ الْبَارِدَةُ لَهَا صَوْتٌ)، (صَرْصَر) زۆر به هیزو سه خت، زۆر سارد که ده نگیشی لی بی، (الطبري) وشه ی (صَرْصَرًا) ئاوا

مانا دهكات: (رِيحًا بَارِدَةً)^(۱)، بایه کی زۆر سارد، ههر (الطبري)، ده لّی: (صَرَصْرًا: شديدة)^(۲) (صَرَصْرًا)، واته: زۆر پتهو و توند، به لّام زۆربه ی زانا یان بهو سی وه صفه (صَرَصْرًا) یان وه سف کردوه: أ- زۆر توند، ب- زۆر سارد، ج- ده نگیکی به هیژی شی هه بی.

۳- ﴿فِي يَوْمٍ نَخَسُ مَسْتَمِرًّا﴾، له پوژیکی نه گبه تی بهرده وامدا، واته: پوژیکی که نه گبه تی تییدا بهرده وام بی، وشه ی (نَخَسَ)، یانی: حال خراپی، به کوردی ده لّین: نه گبه ت، بی خیرو شووم، (الطبري) له (الصَّحَاك) هوه^(۳)، ئاوا مانای ﴿يَوْمٍ نَخَسُ مَسْتَمِرًّا﴾، ده کات: (فِي يَوْمٍ شَرٍّ وَشَوْمٍ، اسْتَمَرَّ بِهِمُ الْبَلَاءُ وَالْعَذَابُ فِيهِ إِلَى أَنْ وَافَى بِهِمْ جَهَنَّمُ)، له پوژیکی که به لّاو ئازار تییدا بهرده وام بوو، تا کو گه یاندنی به دۆزه خ.

مه به ست پی دۆزه خه له قوئاغی به رزه خدا.

وشه ی (مُسْتَمِرًّا)، ئاوه ئاوی (نَخَسَ) ه، ﴿فِي يَوْمٍ نَخَسُ مَسْتَمِرًّا﴾، یانی: پوژیکی که نه گبه تی و شوومیه که ی بهرده وام بوو.

۴- ﴿تَنْزِعُ النَّاسَ كَأَنَّهُمْ أَعْجَازُ نَخْلٍ مُنْقَعِرٍ﴾، خه لکی دهرده کیشا، هه لده کیشا، وه ک کوته ره دارخورمایه هه لکه ندراره وکان بن. (النَّزْعُ: الإِزَالَةُ بِعُنْفٍ)، (نزع) ئه وه یه به هیژ شتیکی لابه ری و هه لیکیشی، ﴿تَنْزِعُ النَّاسَ كَأَنَّهُمْ أَعْجَازُ نَخْلٍ مُنْقَعِرٍ﴾، خه لکی دهرده کیشاو هه لده کیشاو به توندی لای ده بردن، وه ک بنکه دارخورماو، کوته ره دارخورمای له ره گه وه دهرکیشاو بوون، (أَعْجَازُ)، کو ی (عَجَزَ) ه، که بریتیه له کوئایی ههر شتیکی، ﴿أَعْجَازُ نَخْلٍ﴾، (نَخْلٍ) یش، ناوی کو یه بو دارخورما، که تاکه که ی (نَخْلَةً) یه، وه ک کوته ره دارخورمایه کان، که هه لکیشراون و دهرکیشراون، ئاوا که وتبوونه گوژی، ﴿أَعْجَازُ نَخْلٍ﴾، (الأَعْجَازُ: جَمْعُ عَجَزٍ، وَأَعْجَازُ نَخْلٍ: أَصُولُ النَّخْلِ، وَشَبَّهَ النَّاسَ الْمَطْرُوحُونَ عَلَى الْأَرْضِ، بِأَصُولِ النَّخِيلِ الْمَقْطُوعَةِ الَّتِي تُفْلَعُ مِنْ مَنَابِئِهَا لِمَوْتِهَا، إِذْ تَزُولُ فُرُوعُهَا

(۱) برقم: ۳۲۸۵۴.

(۲) برقم: ۲۸۵۰۹.

(۳) برقم: ۳۲۸۶۳.

وَيَتَحَاتُّ وَرَقُهَا، فَلَا يَبْقَى إِلَّا الْجَذْوَعُ الْأَصْلِيُّ، (أَعْجَازُ)، كَوَى (عَجَزَ)، وَاثَه: كَوْتَابِي وَبَنَكِي هەر شتتیک، نَجَا (أَعْجَازُ نَخْلٍ)، يَانِي: بَنَك و کۆتەرہ دار خورمایه کان، گهلی عاد که له سەر زهوییه که کهوتوو و بایه که لاییداو، چوینراو به بَنَكی دارخورماوه، که له و شوینهی لَی پراوه هه لده که نرئ، له بهر ئه وهی وشک بووه، نَجَا لقه کانی لاییده بنه وه و گه لایه که ی لَی ده بیته وه و، ته نیا قه ده ئه صلییه که ی ده مینیتته وه.

منیش ده لَیم: (رُبَّمَا سَبَبَ تَشْبِيهِهِمْ بِأَصُولِ النَّخْلِ، هُوَ طَوْلُ أَجْسَامِهِمْ وَضَخَامَتُهَا!)، رهنگه هوکاری چوینرانیان به بَنَك و کۆتەرہ دارخورماوه، له بهر ئه وه بی که گهلی عاد زۆر بالآ به رز و قه به و به که له ش بوون و، دارخورماش زۆر به رزه.

(مُنْقَعِرٌ: اسْمٌ فَاعِلٍ انْقَعَرَ، مُطَاوَعٌ قَعَرَهُ، أَي: بَلَغَ قَعَرَهُ بِالْحَفْرِ، وَرَوَعِي فِي إِفْرَادِهِ وَتَذَكِيرِهِ صُورَةَ لَفْظِ النَّخْلِ دُونَ عَدَدٍ مَذْلُولِهِ، خِلَافًا لِمَا فِي قَوْلِهِ تَعَالَى: ﴿كَأَنَّهُمْ أَعْجَازُ نَخْلٍ خَاوِيَةٍ﴾ (۷) الْحَاقَّة).

وشه ی (مُنْقَعِرٌ)، ناوی بکه ر (اسْمٌ فَاعِلٍ) ه، له پرووی زمانی عه ره بییه وه، له (انْقَعَرَ) وه هاتوه، (انْقَعَرَ) ش (مُطَاوَع) ی، (قَعَرَهُ) یه، ده گو ترئ: (قَعَرْتُهُ فَأَنْقَعَرَ) هه لَم قه ند، هه لقه نرا، (قَعَرَهُ)، گه یشته بنی، {بیریکی هه لقه ند، چالیکی هه لقه ند، گه یشته بنه که ی} بویه ش به تاک و به نیرینه هاتوه، (مُنْقَعِرٌ) له بهر ئه وه ی وینه ی بیژهی (نَخْلٍ)، ره چاو کراوه، نه ک ژمارهی واتای (نَخْلٍ)، بیژهی (نَخْلٍ)، تاکه و نیریشه، له پرووی زمانی عه ره بییه وه، واته: نیرینه ی مه جازی، نَجَا (مُنْقَعِرٌ) یش، ده گه ریته وه بو (نَخْلٍ)، نه ک واتای (نَخْلٍ)، به پیچه وانهی ئه وه وه که له شوینیکی دیکه ده فه رموئ: ﴿كَأَنَّهُمْ أَعْجَازُ نَخْلٍ خَاوِيَةٍ﴾ (۷) الْحَاقَّة، ئه وان وه ک بنکه دارخورما کهوتوو ه کان بوون.

لیره دا (خَاوِيَةٍ)، که سیفه تی (أَعْجَازُ نَخْلٍ) یه، حاله تی مانایه که ی تیدا ره چاو کراوه و دارخورمایه کانیش کو بوون، بویه سیفه ته که یانی، که (خَاوِيَةٍ) یه {یانی: (سَاقِطَةً)} کهوتوو ه کان، به مینه ی مه جازی، هی ناوه.

(۵) ﴿فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِي وَنُذْرِي﴾، {خوایسم الله الرحمن الرحيم} جاری کی دیکھ دووبارہ ی دہ کاتہ وہ دہ فہ رموی؛
 ئنجا سزا و ئازاردانی من و، ترساندنہ کانی من، چوں بوون، واتہ: سہرہ نجامی ترساندنہ کانم
 و سزادانہ کہم چوں بوو؟ یانی: ہیئندہ بیہرہ زاو گہورہ بوو، و ہسف ناکری۔

(۶) ﴿وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْآنَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُدَكِّرٍ﴾، {جاری کی دیکھ خواہسم الله الرحمن الرحيم} ئہم رستہ موبارہ کہش
 دووبارہ دہ کاتہ وہ، و ہک چوں ئہ وہی پیشیشی دووبارہ کردہ وہ، دہ فہ رموی؛ بہ
 دنیایی قورئانمان بؤ لہ بہر کردن، بؤ خویندن، بؤ لیتیکہ یشتن، بؤ پہند لیوہرگرتن،
 بؤ بیرلیکردنہ وہ، ئاسانکردہ، ئایا کہ س نیہ بی، لئی تیہگات، پہندی لیوہرگری و
 لئی بہ ہرہ مہند بی؟!

ہہرچہ ند پیشتریش چہمک و واتای ئہم ئایہ تہ موبارہ کہمان پروونکردہ وہ، لہ
 زاری (ابن عاشور) وہہ رہحمہ تی خواہ لی بی، بہ لام لیرہش ئہم پروونکردنہ وہیہ
 لہ (الطبري) یہ وہ، دینین، کہ لہ تہفسیرہ کہیدا ہیئاویہ تی، دہ لی:

(وَلَقَدْ سَهَّلْنَا الْقُرْآنَ: بَيَّنَّاہُ وَفَضَّلْنَاهُ لِلذِّكْرِ، لِمَنْ أَرَادَ أَنْ يَتَذَكَّرَ وَيَعْتَبِرَ وَيَتَّعِظَ
 وَهُوَ نَاهُ، عَنْ مُجَاهِدٍ قَوْلُهُ: ﴿يَسَّرْنَا الْقُرْآنَ لِلذِّكْرِ﴾، قَالَ هُوَ نَاهُ) ^(۱)، واتہ: بہ دنیایی
 ئیمہ قورئانمان سینا کردہ، واتہ: پروومان کردوٹہ وہو یہ کلامان کردوٹہ وہ بؤ
 زیکر، واتہ: بؤ ہہر کہس بیہوی، بیر ی بکہوٹہ وہو پہند و ہرگری و ئاموژگاری
 و ہرگری و ئاسانمان کردہ، لہ مواہیدہ وہ ہاتوہ لہ بارہی فہرماشتی خواوہ
 کہ دہ فہ رموی: ﴿وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْآنَ لِلذِّكْرِ﴾، (قَالَ هُوَ نَاهُ)، واتہ: سینا و ئاسانمان کردہ.

بیگومانیش قورئان وایہ و بؤ لہ بہر کردن، بؤ خویندن، بؤ لیتیکہ یشتن، بؤ
 پہند لیوہرگرتن، ہیچ قسہ یہ ک نیہ بہ قہدہر قورئان ئاسان بی، بہ لام بیگومان
 بؤ خہ لکی خوئی، ہہرہ وہا بؤ لیوہرگرتنی یہ کجار زور لہ مانا و مہ بہ ست و
 حیکمہ ت، بہ لکو بی سنوور، واتا و مہ بہ ستی گہورہ و گرنگی گرتوونہ خوئی و،
 ہہرچی ژیانی بہ شہر پیویستی پیہ تی و پہ کی لہ سہر و ہحیی خوا کہوتوہ،

خوا خستوو یه ته نپو قورئانه وه، ئنجا که خوا ده فهرموئ: ﴿مَا فَرَطْنَا فِي الْكِتَابِ مِنْ شَيْءٍ﴾ (۳۸) ﴿الْأَنْعَام﴾، نه گهر مه به ست له (کتاب) قورئان بئ، واته: هیچ شتی کمان زایه نه کردوه له قورئان دا که تیدا نه بئ، واته: هیچ شتی که ژیا نی به شهر پیوستی پی بئ و په کی له سهر وه حی خوا که وتبئ، به لام ئه وه ی له مه ودای عه قلی به شهر دا بئ و، به شهر خوئی بتوانئ ده رک بکات، خوا ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ کتبی خوئی پی قه له بالغ نه کردوه؛ سه یاره چوئ دروست ده کری؟ فرو که چوئ دروست ده کری؟ ری و بان و خانووبه ره و... هتد، ئه وه هه مووی له مه ودای عه قلی به شهر دایه، بویه خوا باسی نه کردوه.

به لام زیاتر وایده چی: ﴿مَا فَرَطْنَا فِي الْكِتَابِ مِنْ شَيْءٍ﴾ (۳۸) ﴿الْأَنْعَام﴾، مه به ست له (کتاب)، زانیاری بئ سنووری خوی زانو شاره زا بئ، به لام ئه م نایه ته موباره که ی ده فهرموئ: ﴿وَنَزَّلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ تِبْيَانًا لِّكُلِّ شَيْءٍ وَهُدًى وَرَحْمَةً وَبُشْرَىٰ لِلْمُسْلِمِينَ﴾ (۸۹)، ئه مه بیگومان مه به ست پی قورئانه، ده فهرموئ: کتیبمان بو سهر تو دابه زانده و، روونکه ره وه یه بو هه موو شتی و، رینمای و به زه ی و موژده و دلخوشیه بو مسولمانان.

ئنجا نه گهر یه کی بلی: کوا قورئان هه موو شتی تیدایه؟ فلان شته چوئ دروست بکه ی و، فلان شته چوئ دروست بکه ی، یان فلان شته چوئ بکه ی؟ وه لامه که ی ئه وه یه که باس مان کرد، هه شتی په کی له سهر وه حی خوا که وتبئ، خوا خستوو یه ته نپو کتیه که ی خو یه وه و، هه شتی ژیا نی به شهر پیوستی پی بئ، که ژیا نی کی مرو فانه و، ری و راست له سهر ئاستی تاک و خیزان و ده ولت و کومه لگا و له سهر ئاستی مرو فایه تییش، بگوزه ری نی، ژیا نی که شایسته ی مرو ف بئ، خوا خستوو یه ته نپو قورئانه وه، چ له رووی بووناسیه وه و، له رووی ئیمان و عه قیده وه و، له رووی ته قوا و ته زکییه وه و، له رووی عیاده ته وه و، له رووی هه لسو که وته وه و، له رووی ره وشته وه و، له رووی به ریوه بردنی کومه لگا وه و، له رووی به یوه ندیه کان و، له رووی جهنگ و ناشتیه وه و، له هه موو روویه که وه.

كاتی خوئی ئیمه له تهفسیری ئەم ئایه ته له سوڤه تی (النحل) دا، ئەو به سه رهاته مان له شیخ (موحه ممه د عه بده) وه هینا، لیره ش دووباره ی ده کهینه وه: کاتی خوئی شیخ (موحه ممه د عه بده) له فه ره نسا دوور خراوه بووه، حکوومه تی میسر دووری خستۆته وه، یه کیک له زانا فه ره نسیه کان، لیتی ده پرسى: ئیوه ده لێن: قورئان هه موو شتیکی تیدایه و ئەم ئایه ته ی بۆ دینیته وه: ﴿وَنَزَّلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ تِبْيَانًا لِّكُلِّ شَيْءٍ﴾ (٨٩)، کتیبمان دابه زاندۆته سه رت پوونکه ره وه یه بۆ هه موو شتیکی،

لیره دا ده لێم: ئایا ئیرده بیکی^(١) گه نم، یان ئارد (ئیرده بیکی هینده ی فه رده گه مئیک ده بى)، چه ند نانی تیدایه؟ کوا له قورئاندا ئەوه هیه! شیخ موحه ممه د عه بده ش ده لى: با ئەوه شی تیدایه له قورئاندا.

ده لى: کوا له کویدایه؟

ده لى: قورئان ده فه رموى: ﴿فَسْأَلُوا أَهْلَ الذِّكْرِ إِنْ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ﴾ (٧) ﴿الْأَنْبِيَاءُ﴾، ئەگه ر نازانن له شاره زایان بپرسن، ده چین له نانه وایه ک ده پرسین، ئەرى ئیرده به ده غلێک چه ند نانی تیدایه؟ ئەویش پیمان ده لى.

ئەویش ده لى: تۆ ده لى: قورئان هه موو شتیکی تیدایه!

ئەویش ده لى: قورئان پیت ده لى: بۆ شاره زایى ده رباره ی هه ر شتیکی له خه لکی خوئی بپرسه، قورئان پینمایى تیدایه، بۆ هه ر شته چۆن پى بگه ی؟ ئیمه ش بۆ ئەوه ی بزاین ئیرده به ده غلێک، چه ند نانی تیدان؟ له نانه وایه ک ده پرسین، ئەو پسپۆرو شاره زایه، قورئانیش واما ن پینمایى ده کات و ده لى: بۆ هه ر شته له خه لکی پسپۆرو شاره زای خوئی بپرسن!

(١) الإردب: مکیال يتسع أربعة وعشرين صاعاً. المعجم الوسيط، ص ١٣. واته: هه ر (صاع) چوار مسته، که واته: ٩٦=٤×٢٤ مست ئیرده بیکه، واته: فه رده یه کی ده وری سه د (١٠٠) کیلویی.

مهسه له ی سٚیه م:

گهلی ته موودیش پیغه مبه ره که ی خویان صالیحیان به درۆ داناو په یامی خویان په تکرده وهو، خویان به زلگرت و پٚیان وابوو صالیح وهک مروفتیک شایسته ی پیدا نیردرانی په یامی خوا نیهو، به درۆزن و بوغراو خو په سندیان داناو، نهو حوشرهش که خوا وهک به لگه و موعجیزه یه که به شیوه یه کی تاییه ت بو صالیحی په خساند بوو، په بیان کرد (چوار په لیان بری و کوشتیان) سهره نجام خوا هارژنیک ی بیره زای نارد سهریان و، وهک پووش و په لاشی نیو ناغه لیان لیها ت، که بابای ئالفدا کهر بو ئاژه لان له ناغه لدا خری ده کاته وه:

خو ده فه رموی: ﴿كَذَبْتَ ثُمُودَ بِالنُّذْرِ ۖ فَقَالُوا أَشْرًا مِمَّا وَجَدْنَا نَبْعُهُ إِذَا لَفِيَ ضَلَالٍ وَسُعُرٍ ۖ﴾ (۲۴) ﴿أَلَمْ يَلَفَى الذِّكْرُ عَلَيْهِ مِنْ بَيْنِنَا بَلْ هُوَ كَذَابٌ أَشَرٌ ۖ﴾ (۲۵) ﴿سَيَعْلَمُونَ عَدَا مِنْ الْكُذَّابِ الْأَشْرُ ۖ﴾ (۲۶) ﴿إِنَّا مُرْسِلُوا النَّاقَةَ فَنَنَّا لَهُمْ فَارْتَقِبْهُمْ وَاصْطَبِرْ ۖ﴾ (۲۷) ﴿وَنَبِّئُهُمْ أَنَّ الْمَاءَ قِسْمَةٌ بَيْنَهُمْ كُلُّ شَرْبٍ مُخْضَرٌ ۖ﴾ (۲۸) ﴿فَادَاوْا صَاحِبَهُمْ فَتَعَاطَى فَعَقَرَ ۖ﴾ (۲۹) ﴿فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِي وَنُذْرٍ ۖ﴾ (۳۰) ﴿إِنَّا أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ صَيْحَةً وَاحِدَةً فَكَانُوا كَهَشِيمِ الْحَضَرِ ۖ﴾ (۳۱) ﴿وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْآنَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُدَكِّرٍ ۖ﴾ (۳۲).

شیکردنه وهی ئهم ئایه تانه، له شازده برگه دا:

(۱) - ﴿كَذَبْتَ ثُمُودَ بِالنُّذْرِ ۖ﴾، گهلی ته موود ترساندنه کانیان، به درۆ دانان، وشه ی (ثمود)، حاله ته ئیعرابییه که ی ناگوړی (مَمْنُوعٌ مِنَ الصَّرْفِ)، هوکاره که شی دووانن: (الْعَلَمِيَّةُ وَالتَّائِيثُ الْمَعْنَوِي)، عه له م بوون و، میینه ی مه عنه وی بوون، چونکه (ثمود)، ناوی هوژیک بووهو، له ماناش دا میینه یه له بهر ئه وهی مانای (قبیله) یه، ﴿كَذَبْتَ ثُمُودَ بِالنُّذْرِ ۖ﴾، بویه نالیین: (ثمود)، چونکه (غَيْرُ مُنْصَرِفٍ) ه، گهلی ته موود ئاگادار کردنه وهه کانی خویان بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ (که به صالیحدا نارد بوونی) به درۆ دانان.

(إِبْنِ عَاشُور) لیرہدا پروونکردنہ وہیہک دہدات، لہ تہفسیرہکھی خوئی دا^(۱) و
 دہلئ: (وَالنَّذْرُ: جَمْعُ نَذِيرٍ الَّذِي هُوَ اسْمٌ مَّصْدَرٍ أَنْذَرَ، أَيْ كَذَّبُوا بِالْإِنْذَارَاتِ الَّتِي
 أَنْذَرَهُمُ اللَّهُ بِهَا عَلَى لِسَانِ رَسُولِهِ، وَلَيْسَ النَّذْرُ هُنَا بِصَالِحٍ لِحَمَلِهِ عَلَى جَمْعِ النَّذِيرِ
 مَعْنَى الْمُنْذِرِ، لِأَنَّ فِعْلَ التَّكْذِيبِ إِذَا تَعَدَّى إِلَى الشَّخْصِ الْمَنْسُوبِ إِلَى الْكَذِبِ تَعَدَّى إِلَى
 اسْمِهِ بِدُونِ حَرْفٍ، قَالَ تَعَالَى: ﴿فَكَذَّبُوا رَسُولِي﴾ (۴۵) ﴿السَّبَّاءُ، وَقَالَ: ﴿وَلِنْ يَكْذِبُوكَ
 (۴۲) ﴿الْحَجَّ، وَإِذَا تَعَدَّى إِلَى الْكَلَامِ الْمَكْذُوبِ، تَعَدَّى إِلَيْهِ بِالْبَاءِ، قَالَ: ﴿وَكَذَّبْتُمْ
 بِهِ﴾ (۵۷) ﴿الْأَنْعَامَ، وَقَالَ: ﴿وَكَذَّبَ بِهِ قَوْمُكَ وَهُوَ الْحَقُّ﴾ (۶۶) ﴿الْأَنْعَامَ، وَقَالَ: ﴿إِنْ
 الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا﴾ (۶۰) ﴿الْأَعْرَافِ، وَهَذَا بِخِلَافِ قَوْلِهِ: ﴿كَذَّبَتْ ثَمُودُ الْمُرْسَلِينَ﴾ (۱۴۱) ﴿،
 فِي سُورَةِ الشُّعَرَاءِ. وَالْمَعْنَى: أَنَّهُمْ كَذَّبُوا إِنْذَارَاتِ رَسُولِهِمْ، أَيْ جَحَدُوهَا ثُمَّ كَذَّبُوا
 رَسُولَهُمْ).

پروونکردنہ وہیہکی جوانہ، بویہ بہ باشم زانی بیہینم و تہنیا ئہمہی ئیرہش
 ناگریتہوہ، بہ لکو لہ ہەر شوینیکی دیکہشدا ہاتبی، ئہو پروونکردنہ وہیہی
 (إِبْنِ عَاشُور) ہیئاویہتی، بہسہریدا دہچہسپی، (نَّذْرُ)، کوئی (نَذِيرُ)، کہ بریتیہ
 لہ ناوی چاوگی (أَنْذَرَ)، {واتہ: ترساندی یاخود ئاگاداری کردہوہ (فَهُوَ نَذِيرٌ)،
 ئہو ترسینہرہ، یان (أَنْذَرَهُ نَذِيرًا، أَيْ: إِنْذَارًا)، بہ مانای ئاگادارکردنہ وہو ترساندن}
 لیرہدا ﴿كَذَّبَتْ ثَمُودُ بِالنَّذْرِ﴾ (أَيْ: كَذَّبُوا بِالْإِنْذَارَاتِ الَّتِي أَنْذَرَهُمُ اللَّهُ بِهَا)، واتہ:
 گہلی ئہموود ئہو ترساندنہی خوا ﴿سَمِيعًا الْحَمْدُ الرَّحْمَ﴾ ئہوانی پی ترساندن و پی وریا
 کردنہوہ، بہ درویان دانان، لیرہدا وشہی (نَذْرُ)، گونجاو نیہ، بلین: کوئی (نَذِيرُ)
 ی، بہ مانای (مُنْذِرُ)، {مُنْذِرُ)، واتہ: کہسیکی ئاگادارکہرہوہ} چونکہ بہ درو
 دانان، ئہگہر پالبدیرتہ لای کہسیک کہ بہ درو داندراوہ، ئہو کاتہ بہ پی پیت
 بہرکار دہخوازی، بو ویئہ: ﴿فَكَذَّبُوا رَسُولِي﴾ (۴۵) ﴿، پیغہمبہرانی منیان بہ درو دانان،
 ہہرہوہا: ﴿وَلِنْ يَكْذِبُوكَ﴾ (۴۲) ﴿، ئہگہر تو بہ درو دابین، بہ لام ئہگہر وشہی
 (تَكْذِيبُ)، بہرکار بخوازی و بہرکارہکھی بریتی پی لہ قسہیہک کہ بہ درو

داندراوه، ئەو کاتە پێویستی بەو هەیه بە پیتی (ب)، ئەو بەرکارە بخوازی،
 وەک ﴿وَكَذَّبْتُمْ بِهِ﴾ (۵۷)، ئەو قسەیان بە درۆ دانا، ئەو قورئانەتان بە
 درۆ دانا {یان} ﴿وَكَذَّبَ بِهِ قَوْمُكَ وَهُوَ الْحَقُّ﴾ (۶۱) {گەلە کەت بە درۆیان دانا، لە
 حالیکدا هەقیشە} ﴿إِنَّ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا﴾ (۶۰) {بە دنیایی ئەوانە ی کە
 ئایەتەکانی ئیمەیان بە درۆ دانان} بەلام لێرەدا هەلواردنیک هەیه، لە سوورەتی
 (الشعراء) دا، کە دەفەرمووی: ﴿كَذَّبَتْ ثَمُودُ الْمُرْسَلِينَ﴾ (۱۶۱) {ئەموود پێغەمبەرانیان
 بە درۆ دانان} (۱) لێرەدا نەیفەرموو: ﴿كَذَّبَتْ ثَمُودُ بِالْمُرْسَلِينَ﴾، لێرەدا یانی: ﴿كَذَّبُوا
 إِذْ بَارَأْتِ رَبُّهُمُ، أَيْ: جَعَلُوهَا ثُمَّ كَذَّبُوا رَسُولَهُمْ﴾، گەلی ئەموود ئەو ئاگادارکردنەو
 ترساندنانە ی پێغەمبەرەان (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) هینابوو یانن، نکوولییان لێکردن،
 دواپیش پێغەمبەرە کە ی خویشانیان بە درۆ دانا.

واتە: لە ئەصلی زمانی عەرەبییدا (نُذِر)، کە کۆی (نَذِير) ه، دەگونجی بە
 مانای (مُنْذِر) بی، واتە: کەسیک کە وریای کردوونەو ترساندوونی، دەشگونجی
 (نَذِير)، بە مانای (إِنْذَار) بی، واتە: ترساندن و ئاگادارکردنەو چاوگ بی، لە
 ئەصلی زمانی عەرەبییدا هەردوو کە واتایە کە ی هەن، بەلام لێرە لەبەر ئەوە ی بە
 پیتی (ب)، بەرکارە کە ی خواستو، بەس بە مانای چاوگ (مصدر) ه (إنذار)، نە ک
 بە مانای ترسینەر (منذر) کەسیک کە ترساندوونی.

۲- ﴿فَقَالُوا أَأَشْرًا مِّنَّا وَاحِدًا نَّنِيعُهُ﴾، گوتیان: ئایا یە ک مرووف لە خویمان بە دوا ی
 بکەوین؟ لێرەدا پرسیارکردنە کە بۆ نکوولییلێکردنە، ئنجا کە گوتوو یانە: ﴿أَشْرًا مِّنَّا
 وَاحِدًا﴾، ئایا مرووفیک تاک لە خویمان؟ وشە ی (وَاحِدًا)، دوو واتای هەن:

أ- تەنیا یەو کەسی لە گەل نیه.

ب- تاکیکە وەک هەموو تاکەکان، واتە: هیچ ئیمتیازیکی بەسەر ئیمەدا نیه.

(۱) هەروەها ئەو تەعبیرە بۆ هەر کام لە: گەلی نووح، گەلی عاد، گەلی لوط، گەلی
 شووعەبیش، هاتو.

(۳) - ﴿إِنَّا إِذَا لَفَى ضَلَالٍ وَسُعُرٍ﴾، ئەگەر ئىمە بە دۋاي بکەوین، کەواتە: لە گومرايیداين و لە شىتیییداين، يانى: ئىمە گومراو سەرگەردانىن و شىتتىن، چونکە (ضَلَالٌ: أَيِ الْخَطَأُ وَعَدَمُ الْإِهْتِدَاءِ)، هەلەو بە پى نەزانی، (سُعُرٍ)یش، بە مانای شىتتى (جُنُونٌ) دى، (مَسْعُورٌ) يانى: (مَجْنُونٌ)، شىت، ياخود (سُعُرٍ)، بە مانای ئازارو سزاو مەینەتتى دى.

(۴) - ﴿أَلَيْكَ الذِّكْرُ عَلَيْهِمُ يَنِينًا﴾، ئایا لەنىو ئىمەدا (ذِكْرٌ)، بۆ ۋى فریدراو، هاویشتراو تە سەر ۋى؟ واتە: لە ئاسمانەو بۆ سەر ۋى دابەزیو، لە حالیک دا ئىمە لەو شایستەترین، ئەو چىیە تاكو ببیتە پیغەمبەرى ئىمەو وریا کەرەو و ترسىنەرى ئىمە، ببیتە رابەر و سەر مەشقى ئىمە؟! سەر مەشقى ئىمە؟! سەر مەشقى ئىمە!؟

هەمیشە گەلە کافرەکان پیغەمبەرانیان (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ) بە پىوهرى خۆیان، پىواون، پىوهرى ئەوانیش ئەو بوو: كى دەستەلاقى زیاترە؟ كى سەر وەت و سامانى زیاترە؟ كى قەبەترە؟ كى خزم و خەلکى زیاترە؟ بەلام پىوهر لەلای خوا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** خودى مەرفەکان و ناخ و چىيەت و مەعدەن و کەسایەتییانە، چونکە بە زۆرى سەر وەت و سامان، ئىستاش و ئەو کاتیش، بە شىوهرى ناشەرعى وەسەر پىک نراو، دەستەلات بە زۆرى بەخۆ سەپاندن بوو، خەلک و قەلەبالغى بە زۆرى لە دەستەلات و لە سەر وەتە کە خەپ بۆتەو، ئەو هەش نەك ئىمتیاز نیه، بەلكو نیشانەى نوقسانى بوون بۆ ئەو خەلکانە، بەلام ئەو هەى جى سەرنجى خوا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** بوو: ﴿اللَّهُ أَعْلَمُ حَيْثُ يَجْعَلُ رِسَالَتَهُ﴾ (۱۲۴) **الْأَنْعَامِ**، خاواناترە پەيامى خۆى لە كوێ دادەنئ، كى عەقلى باشتەر بوو، ناخى پاكتر بوو، مەعدەنە کەى چاکتر بوو، بۆ خوا سولحاوتر بوو، سافتەر و پىکتر بوو، خوا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** ئەوانەى کردو بە پیغەمبەرى خۆى، لە دۋاي پیغەمبەرانیش خوا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** هەر ئەوانە دەکات بە جىنشینی پیغەمبەران، کە بە سىفەتە پەسندە مەعنەو ییەکان لە خەلکى دیکە جیادەبنەو، لە پرووى مەعنەو ییەو لە خەلکى دیکە چاکترن و، رەوشتیان بەرزترەو، ناخیان پاكترەو بۆ خەلک دلسۆزترن و، عەقلىان بەهێزترە!

﴿أَلَمْ لَقِيَ الذِّكْرَ عَلَيْهِمْ مِنْ بَيْنِنَا﴾، ئایا له نێو ئێمه‌دا (ذکر)، {بیرخستنه‌وه، یاخود په‌یامی خوا} دابه‌زێنراوه‌ته‌ سه‌ر وی، فرێدراوه‌ته‌ سه‌ر وی؟!

٥- ﴿بَلْ هُوَ كَذَابٌ أَشْرٌ﴾، به‌لكو ئه‌و درۆزنێکی خۆپه‌سنده، [یان خو به‌زلگه‌ره، (كَذَابٌ أَي: كَثِيرُ الْكَذِبِ)، واته: زۆر درۆكه‌ر، به‌ كوردیی ده‌لیین: درۆزن، (أَشْرُ أَي: فَرِحَ وَبَطِرَ وَمُعْجَبٌ بِنَفْسِهِ، وَمُدَّعٍ مَا لَيْسَ فِيهِ)، (أَشْرُ): له زمانی عه‌ره‌به‌ییدا ده‌بیته‌ زۆر دلخۆش، له خو رازی و شانازی به‌خۆوه‌كه‌ر، به‌ خو سه‌رسام و، لاف لێده‌ر به‌ شتیك، كه‌ ئه‌و شته‌ی تێدا نه‌بی، حاشای صالح ﷺ كه‌ پێچه‌وانه‌ی هه‌موو ئه‌و سیفه‌ته‌ خراپانه‌ بووه، بۆیه خوا سُبْحَانَ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ده‌فه‌رموی:

٦- ﴿سَيَعْلَمُونَ غَدًا مِنَ الْكَذَابِ الْأَشْرُ﴾ له مه‌ودوا ده‌زانن كێ درۆزی خۆپه‌سندو له خۆرازییه! (سَيَعْلَمُونَ)، خۆیندراویشه‌ته‌وه: (سَتَعْلَمُونَ)، به‌شیوه‌ی دواندن پووبه‌پروو، نه‌ك به‌ شیوه‌ی دواندن نادیار، ﴿سَيَعْلَمُونَ غَدًا﴾، به‌یانی ده‌زانن، ﴿مِنَ الْكَذَابِ الْأَشْرُ﴾، كێیه درۆزی له خۆرازی! ئه‌مه‌ بێگومان گوتراوی قسه‌یه‌کی قرتیندراوه: گوتمان: به‌یانی ده‌زانن، (غَدًا: زَمَنَ الْمُسْتَقْبَلِ الْقَرِيبِ)، مه‌به‌ست له (غَدًا)، كه‌ به‌ كوردیی ده‌بیته‌وه: به‌یانی و، سه‌به‌ینن، یانی: كاتی داها‌توو‌یه‌کی نزیك.

٧- ﴿إِنَّا مُرْسِلُوا النَّاقَةِ فِتْنَةً لَهُمْ﴾، ئێمه‌ نێره‌ی حوشره‌كه‌ین، وه‌ك تاقیكردنه‌وه‌ بۆیان، ئه‌مه‌ روونكردنه‌وه‌ی ئه‌وه‌یه، كه‌ به‌سه‌ریان دی و، سه‌ره‌تاو ده‌ستیكی به‌لایه‌كه‌یانه.

(نَاقَةٍ): (أَل)ه‌كه‌ی، (أَل)ی ناساندنه، واته: حوشره‌ زان‌دراو و ناسراوه‌كه‌ كه‌ حوشرتیکی تاییه‌ت بووه، ﴿فِتْنَةً لَهُمْ﴾، حوشره‌كه‌ تاقیكردنه‌وه‌یه بۆ ئه‌وان.

٨- ﴿فَارْتَقِبْهُمْ وَاصْطَبِرْ﴾، ئه‌ی صالح! تۆش چاوه‌پێیان به‌و خۆراگه‌به، (الْإِرْتِقَابُ: الْإِنْتِظَارُ)، (إِرْتِقَابُ)، به‌ مانای چاوه‌پێكردنه، (ارْتَقَبَ مِثْلُ: رَقَبَ، وَهُوَ أَبْلَغُ دَلَالَةٍ مِنْ رَقَبَ، لِرِیَادَةِ الْمَبْنَى فِيهِ)، (ارْتَقَبَ): به‌ مانای (رَقَبَ)یه، (رَقَبَ)، یانی: چاوه‌پێی كرد، یان چاودێری كرد، به‌لام (ارْتَقَبَ)، له (رَقَبَ)، مانایه‌كه‌ی به‌هێزتره، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی پێته‌كانی زیاترن.

(۹) - ﴿وَيَنْتَهُمُ أَنْ الْمَاءَ قَسَمُهُ بَيْنَهُمْ﴾، ھەوالیشیان پئی بدە، کە ئاو دابەش کراو ھە لێوانیاندا، (أَي: بَيْنَ أَهْلِ الْقَرْيَةِ وَالنَّاقَةِ بِتَغْلِيْبِ صَمِيرِ الْعُقَلَاءِ)، (بَيْنَهُمْ)، لێرەدا رانای خاوێن عەقلان، زاکراو ھەسەر ھە ئەوانەدا کە عەقل و ھۆشیان نیە، کە حۆشترەکیە، واتە: ئاو کە دابەشکراو ھە لێوانیاندا.

دوایی باسی چۆنیەتی دابەشکردنە کە دەکات:

(۱۰) - ﴿كُلُّ شَرِبٍ مُحْتَضَرٌ﴾، ھەر نۆرە ئاوێک، لەلا ئامادە بوویە، واتە: ھەر نۆرە ئاوێک، ھەر بەشە ئاوێک، خاوێنی خۆی لە لای ئامادە دەبێ و، ئەوی دیکە لەو کاتەدا نایەت، (قَسَمُهُ بَيْنَهُمْ: مَقْسُومٌ، فَهُوَ مِنَ الْإِخْبَارِ بِالْمَصْدَرِ لِلتَّكْثِيرِ وَالْمُبَالَغَةِ) یانی: ھەوالیان پێدە کە ئاو کە دابەشکراو ھە لێوانیاندا، ئەمە لە جووری ھەوالپێدانە بە چاوگ، بۆ زیاتر جەختکردنەو و زێدەرۆییکردن، واتە: دەبێ بزانی کە ئاو کە دابەش دەکری لە لێوانیاندا ﴿كُلُّ شَرِبٍ مُحْتَضَرٌ﴾، (شَرِب: النُّصِيبُ مِنَ شَرْبِ الْمَاءِ)، پشک و بەش لە خواردنەو ھە ئاو، نۆرە ئاو، (المُحْتَضَرُ: اسْمٌ مَفْعُولٍ مِنَ الْحُضُورِ، وَهُوَ ضِدُّ الْغَيْبَةِ، وَالْمَعْنَى: مُحْتَضَرٌ عِنْدَهُ)، وشە (مُحْتَضَرُ): ناوی بەرکارە، لە وشە (حُضُور) ھە ھاتو، (حُضُور) یش واتە: ئامادە، پێچەوانە (غَيْبَة) یە، بە مانای نا ئامادە، نادیار (أَي مُحْتَضَرٌ عِنْدَهُ)، ھەر نۆرە ئاوێک لە لا ئامادە بوویە، واتە: خاوێنی خۆی لە لای ئامادە دەبێ و ئەو دیکە نابێ لەو کاتەدا لەوێ بێ.

(۱۱) - ﴿فَادُوا صَاحِبَهُمْ﴾ {گەلی ئەموود} ھاوئەکە خۆیانان بانگ کرد، بۆچی فەرموویەتی: (صاحبهم)؟ (صَاحِبُهُم: الَّذِي صَحِبُوهُ وَرِضُوهُ)، واتە: ھاوئەکە کە دەیانناسی و ھاوئەلیان بوو و لێی پازی بوون بە کارەکە و کردیانە نوێنەری خۆیان، کە ھەندێک دەلێن: ناوی {قودداری کوری سالیف} بوو، بەلام لە ھیچ سەرچاوەیەکی متمانە پێکراودا نەھاتو، ھەرۆھا ھەندێک گوتووینانە: (أَحْيَمِر)، بابایەکی سوورکار بوو، ئەو ھەش دیسان لە ھیچ سەرچاوەیەدا نەھاتو، گرنگ ئەو ھە کە سێک بوو لە ھەموویان خراپتر بوو، بۆیە لەویان را بینیو، دەست بۆ

ئەو حوشتەرە درێژ بکات، کە خوا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** بە تایبەت لە گاشە بەردیك، لە چیا یەك بۆ صالیح هیناویەتەدەر، لە سەر داوای خەڵکە کە کە داوای موعجیزەیان لێ کرد، وەک کاتی خۆی لە بە سەر هاتی صالیح **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** و گە لە کە ی ئەموودا، باسما نکر دوه لە سوورەتی (الحجر) دا.

(۱۲) - ﴿فَنَعَاطَىٰ مُعَقَّرٌ﴾ دەستی گە یاندی و پە ی کرد (عَطَىٰ يَعْطُوا أَي: تَنَاوَل)، (عَطَىٰ يَعْطُوا)، واتە: دەستی گە یاندی وەر یگرت، ئنجا مە بە ست ئەو یە شمشیری وەر گرت، چە قۆی وەر گرت، یاخود دەستی پیکرد، ﴿فَنَعَاطَىٰ مُعَقَّرٌ﴾، (عَقَّر)، پە ی کرد، نە یفەر موە: (نَحَرَ)، (ذَبَح)، چونکە: (نَحَرَ)، بە مانای سەر برینی حوشتەرە (ذَبَح)، سەر برینی جگە لە حوشتەرە، بە لām (عَقَّر)، ئەو یە حوشتەر پە ی بکری، واتە: لە پە لە کانی - بە تایبەت لە پاشوووە کانی - بدری، حوشتەر ئە گەر لە لاقە کانی پشستەووە ی درا، دە کەوێ و سەر برینی ئاسان دە بێ، بۆ چی خوای تاک و پاک فەر موو یە تی: (فَتَعَاطَى)؟! پسپۆرانی پە وان بیژی گوتوو یانە: بۆ ئەو ی ترسانی خە لکە کە و دل لە دل دانیان بچوینری بە خە لکێ کە وە کە هەر کامێکیان، بەو ی دیکە یان، بلی: تۆ بیکە، ئەو ییش بلی تۆ بیکە، یان هەر کامیان ئاماژە بۆ ئەو ی دیکە بکات، چونکە ترساو و زانیو یانە بە لایان بە سەر دی، یاخود بە لای کە مەوە ئە گەریان داناو، بە لایان بە سەر بی.

(العَقَرُ: أَضْلُهُ ضَرْبُ الْبَعِيرِ بِالسَّيْفِ عَلَى عَرَاقِيهِ لِيَسْقُطَ إِلَى الْأَرْضِ جَائِيًا فَيَتَمَكَّنَ النَّاجِرُ مِنْ نَحْرِهِ)، (عَقَّر): لە بنەرەت دا بریتیە لەو کە لە پاشوووە کانی حوشتەر بدری، تا کو بکەوێتە سەر زەو ی و بە سەر چۆ کدا بکەوێ و، بابای سەر بر ئاسانتر بیتوانی سەری بی.

(۱۳) - ﴿إِنَّا أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ صَيِّحَةً وَاحِدَةً﴾، ئیمە یە ک هارژن (یاخود: یە ک بلیسە ی) گەرە مان ناردە سەریان، لێرە دا بە (صَيِّحَةً) هیناویەتی، واتە: هارژن و دەنگێکی زۆر زە بە لاه، بە لām لە هە ندیک شوین دا فەر موو یە تی: (صاعقة): ﴿فَأَخَذَتْهُمُ صَاعِقَةُ الْعَذَابِ﴾ **أَلْهُونَ** (۱۷) ﴿فصلت، (صاعقة)، واتە: بلیسە یە ک ئاگر، لە شوینی دیکە ش دە فەر موو:

(طاغیة): ﴿فَأَمَّا ثَمُودُ فَأَمْلِكُوا بِالطَّاغِيَةِ﴾ ﴿٥﴾ العاقبة، (الطَّاغِيَةُ)، به لایه کی له سنوور ده رچوو، له شوینی دیکه ش ده فهرموئ: (الرَّجْفَةُ): ﴿فَأَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ﴾ ﴿٧٨﴾ الأعراف، (رَجْفَةً)، له رزینه وه، ئنجا ئه گهر که سیك ساده و سه رکیل و نه شاره زای، ده لئ: ئایا چوئه خوا چوار وشه ی به کاره ی ناو؟

له شوینیك ده فهرموئ: (صَيْحَةً) و، له شوینیك ده فهرموئ: (صَاعِقَةً) و، له شوینیك ده فهرموئ: (طَاغِيَةً) و، له شوینیك ده فهرموئ: (رَجْفَةً)، به لكو له سوورپه تی (الشمس) دا، وشه یه کی دیکه ی پینجه میش هاتوه: ﴿فَقَدَّمَدَمَ عَلَيْهِمُ رَبُّهُمْ بِذُرِّيَّتِهِمْ فَسَوَّاهَا﴾ ﴿١٤﴾، (قَدَّمَدَمَ)، یانی: (زلزل)؟

ده لئین: ئه وانه هه موویان یه کن، به لام خوا ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به پیی که ش و سیاقه کان هه رجاره وشه یه کی هه لبراردوه و، هه موویان ته عبیر ده که ن له یه ک راستی، به لام هه ر وشه یه کیان ته عبیر ده کات له لایه کی ئه و راستیه، وه ک که سیك زاناش بی و ئازاش بی و خیرخوازیش بی و خوا په رستیش بی، یه کیك بلئ: فلانکه س زور خوا په رسته، ئه وه ی دیکه بلئ: زور ئازایه، ئه وه ی دیکه بلئ: زور سه خیه، ئه وه ی دیکه بلئ: زور زانایه، ئه وانه هه موویان وه سفی یه ک که سن و هه ر کامیکیان وه سفی لایه نیکی ده کات، لیره شدا خوا ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ ئه و به لایه ی گه لی ته موودی پی فه وتاندوه، ناوی لئناوه: هارژن هارژنیکی گه وره، ئه و هارژن و ده نگه گه وره یه ش، له بلئسه یه کی ئاگره وه بووه و، سزایه ک بووه له سنوور ده رچوووه، له رزینه وه ی لی په یدا بووه و، سه ره نجام حاله تیکی بوومه له رزه ش بووه، که واته: هه موو ئه و وه صفانه ده گه رینه وه بو ئه و سزایه و هه ر کامیکیان له پرویه که وه باسی ده کات.

(۱۴)- ﴿فَكَانُوا كَهَشِيمِ الْحُمْرِ﴾، سه ره نجام بوونه پووش و په لاشی تیكشکی تراوی بابای خاوه ن ئاغه ل، یان ئاغه ل دروستکه ر، (الهَشِيمُ): مَا يَبْسُ وَجَفَّ مِنَ الْكَلِّ وَمِنَ الشَّجَرِ، وه و مُشْتَقٌّ مِنَ الْهَشِيمِ وه و الْكَسْرُ، (هَشِيمٌ)، هه ر شتیکی وشکه له پووش و په لاش

و دارو درهخت، که تیک دهشکینری و، له (هشم) هوه هاتوه، یانی: (کسر)، شکاندن، (المُحْتَظِر: مُفْتَعِلٌ مِنَ الْحَظِيرَةِ، اُنْی مُتْکَلَّفُ عَمَلِ الْحَظِيرَةِ)، (محتظر) کهسیکه (حَظِيرَةِ)، دروست دهکات، واته: ئاغهل، که پووش و پهلاش و چلوپی تی دهکات، بۆ ئازهلکانی.

له سوورهتی (الشعراء) دا، خوا **سَمِعْنَا الْحَمْدَ الرَّحْمَ** ئاوا باسی گهلی ئه موود دهکات، که صالح پیی گوتن: ﴿ قَالَ هَذِهِ نَاقَةُ لِمَا شَرَبْتُمْ وَلَكُمْ شَرْبٌ يَوْمَ مَعْلُومٍ ۝۱۰۰ وَلَا تَسْهَوْا يَسْوَاءَ فَيَأْخُذَكُمْ عَذَابُ يَوْمٍ عَظِيمٍ ۝۱۰۱ فَعَقَرُوْهَا فَاصْبِرْ اِنَّ دِمِیْنَ ۝۱۰۲ فَاَخَذَهُمُ الْعَذَابُ ۝۱۰۳ ۝۱۰۴ ۝۱۰۵ ۝۱۰۶ ۝۱۰۷ ۝۱۰۸ ۝۱۰۹ ۝۱۱۰ ۝۱۱۱ ۝۱۱۲ ۝۱۱۳ ۝۱۱۴ ۝۱۱۵ ۝۱۱۶ ۝۱۱۷ ۝۱۱۸ ۝۱۱۹ ۝۱۲۰ ۝۱۲۱ ۝۱۲۲ ۝۱۲۳ ۝۱۲۴ ۝۱۲۵ ۝۱۲۶ ۝۱۲۷ ۝۱۲۸ ۝۱۲۹ ۝۱۳۰ ۝۱۳۱ ۝۱۳۲ ۝۱۳۳ ۝۱۳۴ ۝۱۳۵ ۝۱۳۶ ۝۱۳۷ ۝۱۳۸ ۝۱۳۹ ۝۱۴۰ ۝۱۴۱ ۝۱۴۲ ۝۱۴۳ ۝۱۴۴ ۝۱۴۵ ۝۱۴۶ ۝۱۴۷ ۝۱۴۸ ۝۱۴۹ ۝۱۵۰ ۝۱۵۱ ۝۱۵۲ ۝۱۵۳ ۝۱۵۴ ۝۱۵۵ ۝۱۵۶ ۝۱۵۷ ۝۱۵۸ ۝۱۵۹ ۝۱۶۰ ۝۱۶۱ ۝۱۶۲ ۝۱۶۳ ۝۱۶۴ ۝۱۶۵ ۝۱۶۶ ۝۱۶۷ ۝۱۶۸ ۝۱۶۹ ۝۱۷۰ ۝۱۷۱ ۝۱۷۲ ۝۱۷۳ ۝۱۷۴ ۝۱۷۵ ۝۱۷۶ ۝۱۷۷ ۝۱۷۸ ۝۱۷۹ ۝۱۸۰ ۝۱۸۱ ۝۱۸۲ ۝۱۸۳ ۝۱۸۴ ۝۱۸۵ ۝۱۸۶ ۝۱۸۷ ۝۱۸۸ ۝۱۸۹ ۝۱۹۰ ۝۱۹۱ ۝۱۹۲ ۝۱۹۳ ۝۱۹۴ ۝۱۹۵ ۝۱۹۶ ۝۱۹۷ ۝۱۹۸ ۝۱۹۹ ۝۲۰۰ ۝۲۰۱ ۝۲۰۲ ۝۲۰۳ ۝۲۰۴ ۝۲۰۵ ۝۲۰۶ ۝۲۰۷ ۝۲۰۸ ۝۲۰۹ ۝۲۱۰ ۝۲۱۱ ۝۲۱۲ ۝۲۱۳ ۝۲۱۴ ۝۲۱۵ ۝۲۱۶ ۝۲۱۷ ۝۲۱۸ ۝۲۱۹ ۝۲۲۰ ۝۲۲۱ ۝۲۲۲ ۝۲۲۳ ۝۲۲۴ ۝۲۲۵ ۝۲۲۶ ۝۲۲۷ ۝۲۲۸ ۝۲۲۹ ۝۲۳۰ ۝۲۳۱ ۝۲۳۲ ۝۲۳۳ ۝۲۳۴ ۝۲۳۵ ۝۲۳۶ ۝۲۳۷ ۝۲۳۸ ۝۲۳۹ ۝۲۴۰ ۝۲۴۱ ۝۲۴۲ ۝۲۴۳ ۝۲۴۴ ۝۲۴۵ ۝۲۴۶ ۝۲۴۷ ۝۲۴۸ ۝۲۴۹ ۝۲۵۰ ۝۲۵۱ ۝۲۵۲ ۝۲۵۳ ۝۲۵۴ ۝۲۵۵ ۝۲۵۶ ۝۲۵۷ ۝۲۵۸ ۝۲۵۹ ۝۲۶۰ ۝۲۶۱ ۝۲۶۲ ۝۲۶۳ ۝۲۶۴ ۝۲۶۵ ۝۲۶۶ ۝۲۶۷ ۝۲۶۸ ۝۲۶۹ ۝۲۷۰ ۝۲۷۱ ۝۲۷۲ ۝۲۷۳ ۝۲۷۴ ۝۲۷۵ ۝۲۷۶ ۝۲۷۷ ۝۲۷۸ ۝۲۷۹ ۝۲۸۰ ۝۲۸۱ ۝۲۸۲ ۝۲۸۳ ۝۲۸۴ ۝۲۸۵ ۝۲۸۶ ۝۲۸۷ ۝۲۸۸ ۝۲۸۹ ۝۲۹۰ ۝۲۹۱ ۝۲۹۲ ۝۲۹۳ ۝۲۹۴ ۝۲۹۵ ۝۲۹۶ ۝۲۹۷ ۝۲۹۸ ۝۲۹۹ ۝۳۰۰ ۝۳۰۱ ۝۳۰۲ ۝۳۰۳ ۝۳۰۴ ۝۳۰۵ ۝۳۰۶ ۝۳۰۷ ۝۳۰۸ ۝۳۰۹ ۝۳۱۰ ۝۳۱۱ ۝۳۱۲ ۝۳۱۳ ۝۳۱۴ ۝۳۱۵ ۝۳۱۶ ۝۳۱۷ ۝۳۱۸ ۝۳۱۹ ۝۳۲۰ ۝۳۲۱ ۝۳۲۲ ۝۳۲۳ ۝۳۲۴ ۝۳۲۵ ۝۳۲۶ ۝۳۲۷ ۝۳۲۸ ۝۳۲۹ ۝۳۳۰ ۝۳۳۱ ۝۳۳۲ ۝۳۳۳ ۝۳۳۴ ۝۳۳۵ ۝۳۳۶ ۝۳۳۷ ۝۳۳۸ ۝۳۳۹ ۝۳۴۰ ۝۳۴۱ ۝۳۴۲ ۝۳۴۳ ۝۳۴۴ ۝۳۴۵ ۝۳۴۶ ۝۳۴۷ ۝۳۴۸ ۝۳۴۹ ۝۳۵۰ ۝۳۵۱ ۝۳۵۲ ۝۳۵۳ ۝۳۵۴ ۝۳۵۵ ۝۳۵۶ ۝۳۵۷ ۝۳۵۸ ۝۳۵۹ ۝۳۶۰ ۝۳۶۱ ۝۳۶۲ ۝۳۶۳ ۝۳۶۴ ۝۳۶۵ ۝۳۶۶ ۝۳۶۷ ۝۳۶۸ ۝۳۶۹ ۝۳۷۰ ۝۳۷۱ ۝۳۷۲ ۝۳۷۳ ۝۳۷۴ ۝۳۷۵ ۝۳۷۶ ۝۳۷۷ ۝۳۷۸ ۝۳۷۹ ۝۳۸۰ ۝۳۸۱ ۝۳۸۲ ۝۳۸۳ ۝۳۸۴ ۝۳۸۵ ۝۳۸۶ ۝۳۸۷ ۝۳۸۸ ۝۳۸۹ ۝۳۹۰ ۝۳۹۱ ۝۳۹۲ ۝۳۹۳ ۝۳۹۴ ۝۳۹۵ ۝۳۹۶ ۝۳۹۷ ۝۳۹۸ ۝۳۹۹ ۝۴۰۰ ۝۴۰۱ ۝۴۰۲ ۝۴۰۳ ۝۴۰۴ ۝۴۰۵ ۝۴۰۶ ۝۴۰۷ ۝۴۰۸ ۝۴۰۹ ۝۴۱۰ ۝۴۱۱ ۝۴۱۲ ۝۴۱۳ ۝۴۱۴ ۝۴۱۵ ۝۴۱۶ ۝۴۱۷ ۝۴۱۸ ۝۴۱۹ ۝۴۲۰ ۝۴۲۱ ۝۴۲۲ ۝۴۲۳ ۝۴۲۴ ۝۴۲۵ ۝۴۲۶ ۝۴۲۷ ۝۴۲۸ ۝۴۲۹ ۝۴۳۰ ۝۴۳۱ ۝۴۳۲ ۝۴۳۳ ۝۴۳۴ ۝۴۳۵ ۝۴۳۶ ۝۴۳۷ ۝۴۳۸ ۝۴۳۹ ۝۴۴۰ ۝۴۴۱ ۝۴۴۲ ۝۴۴۳ ۝۴۴۴ ۝۴۴۵ ۝۴۴۶ ۝۴۴۷ ۝۴۴۸ ۝۴۴۹ ۝۴۵۰ ۝۴۵۱ ۝۴۵۲ ۝۴۵۳ ۝۴۵۴ ۝۴۵۵ ۝۴۵۶ ۝۴۵۷ ۝۴۵۸ ۝۴۵۹ ۝۴۶۰ ۝۴۶۱ ۝۴۶۲ ۝۴۶۳ ۝۴۶۴ ۝۴۶۵ ۝۴۶۶ ۝۴۶۷ ۝۴۶۸ ۝۴۶۹ ۝۴۷۰ ۝۴۷۱ ۝۴۷۲ ۝۴۷۳ ۝۴۷۴ ۝۴۷۵ ۝۴۷۶ ۝۴۷۷ ۝۴۷۸ ۝۴۷۹ ۝۴۸۰ ۝۴۸۱ ۝۴۸۲ ۝۴۸۳ ۝۴۸۴ ۝۴۸۵ ۝۴۸۶ ۝۴۸۷ ۝۴۸۸ ۝۴۸۹ ۝۴۹۰ ۝۴۹۱ ۝۴۹۲ ۝۴۹۳ ۝۴۹۴ ۝۴۹۵ ۝۴۹۶ ۝۴۹۷ ۝۴۹۸ ۝۴۹۹ ۝۵۰۰ ۝۵۰۱ ۝۵۰۲ ۝۵۰۳ ۝۵۰۴ ۝۵۰۵ ۝۵۰۶ ۝۵۰۷ ۝۵۰۸ ۝۵۰۹ ۝۵۱۰ ۝۵۱۱ ۝۵۱۲ ۝۵۱۳ ۝۵۱۴ ۝۵۱۵ ۝۵۱۶ ۝۵۱۷ ۝۵۱۸ ۝۵۱۹ ۝۵۲۰ ۝۵۲۱ ۝۵۲۲ ۝۵۲۳ ۝۵۲۴ ۝۵۲۵ ۝۵۲۶ ۝۵۲۷ ۝۵۲۸ ۝۵۲۹ ۝۵۳۰ ۝۵۳۱ ۝۵۳۲ ۝۵۳۳ ۝۵۳۴ ۝۵۳۵ ۝۵۳۶ ۝۵۳۷ ۝۵۳۸ ۝۵۳۹ ۝۵۴۰ ۝۵۴۱ ۝۵۴۲ ۝۵۴۳ ۝۵۴۴ ۝۵۴۵ ۝۵۴۶ ۝۵۴۷ ۝۵۴۸ ۝۵۴۹ ۝۵۵۰ ۝۵۵۱ ۝۵۵۲ ۝۵۵۳ ۝۵۵۴ ۝۵۵۵ ۝۵۵۶ ۝۵۵۷ ۝۵۵۸ ۝۵۵۹ ۝۵۶۰ ۝۵۶۱ ۝۵۶۲ ۝۵۶۳ ۝۵۶۴ ۝۵۶۵ ۝۵۶۶ ۝۵۶۷ ۝۵۶۸ ۝۵۶۹ ۝۵۷۰ ۝۵۷۱ ۝۵۷۲ ۝۵۷۳ ۝۵۷۴ ۝۵۷۵ ۝۵۷۶ ۝۵۷۷ ۝۵۷۸ ۝۵۷۹ ۝۵۸۰ ۝۵۸۱ ۝۵۸۲ ۝۵۸۳ ۝۵۸۴ ۝۵۸۵ ۝۵۸۶ ۝۵۸۷ ۝۵۸۸ ۝۵۸۹ ۝۵۹۰ ۝۵۹۱ ۝۵۹۲ ۝۵۹۳ ۝۵۹۴ ۝۵۹۵ ۝۵۹۶ ۝۵۹۷ ۝۵۹۸ ۝۵۹۹ ۝۶۰۰ ۝۶۰۱ ۝۶۰۲ ۝۶۰۳ ۝۶۰۴ ۝۶۰۵ ۝۶۰۶ ۝۶۰۷ ۝۶۰۸ ۝۶۰۹ ۝۶۱۰ ۝۶۱۱ ۝۶۱۲ ۝۶۱۳ ۝۶۱۴ ۝۶۱۵ ۝۶۱۶ ۝۶۱۷ ۝۶۱۸ ۝۶۱۹ ۝۶۲۰ ۝۶۲۱ ۝۶۲۲ ۝۶۲۳ ۝۶۲۴ ۝۶۲۵ ۝۶۲۶ ۝۶۲۷ ۝۶۲۸ ۝۶۲۹ ۝۶۳۰ ۝۶۳۱ ۝۶۳۲ ۝۶۳۳ ۝۶۳۴ ۝۶۳۵ ۝۶۳۶ ۝۶۳۷ ۝۶۳۸ ۝۶۳۹ ۝۶۴۰ ۝۶۴۱ ۝۶۴۲ ۝۶۴۳ ۝۶۴۴ ۝۶۴۵ ۝۶۴۶ ۝۶۴۷ ۝۶۴۸ ۝۶۴۹ ۝۶۵۰ ۝۶۵۱ ۝۶۵۲ ۝۶۵۳ ۝۶۵۴ ۝۶۵۵ ۝۶۵۶ ۝۶۵۷ ۝۶۵۸ ۝۶۵۹ ۝۶۶۰ ۝۶۶۱ ۝۶۶۲ ۝۶۶۳ ۝۶۶۴ ۝۶۶۵ ۝۶۶۶ ۝۶۶۷ ۝۶۶۸ ۝۶۶۹ ۝۶۷۰ ۝۶۷۱ ۝۶۷۲ ۝۶۷۳ ۝۶۷۴ ۝۶۷۵ ۝۶۷۶ ۝۶۷۷ ۝۶۷۸ ۝۶۷۹ ۝۶۸۰ ۝۶۸۱ ۝۶۸۲ ۝۶۸۳ ۝۶۸۴ ۝۶۸۵ ۝۶۸۶ ۝۶۸۷ ۝۶۸۸ ۝۶۸۹ ۝۶۹۰ ۝۶۹۱ ۝۶۹۲ ۝۶۹۳ ۝۶۹۴ ۝۶۹۵ ۝۶۹۶ ۝۶۹۷ ۝۶۹۸ ۝۶۹۹ ۝۷۰۰ ۝۷۰۱ ۝۷۰۲ ۝۷۰۳ ۝۷۰۴ ۝۷۰۵ ۝۷۰۶ ۝۷۰۷ ۝۷۰۸ ۝۷۰۹ ۝۷۱۰ ۝۷۱۱ ۝۷۱۲ ۝۷۱۳ ۝۷۱۴ ۝۷۱۵ ۝۷۱۶ ۝۷۱۷ ۝۷۱۸ ۝۷۱۹ ۝۷۲۰ ۝۷۲۱ ۝۷۲۲ ۝۷۲۳ ۝۷۲۴ ۝۷۲۵ ۝۷۲۶ ۝۷۲۷ ۝۷۲۸ ۝۷۲۹ ۝۷۳۰ ۝۷۳۱ ۝۷۳۲ ۝۷۳۳ ۝۷۳۴ ۝۷۳۵ ۝۷۳۶ ۝۷۳۷ ۝۷۳۸ ۝۷۳۹ ۝۷۴۰ ۝۷۴۱ ۝۷۴۲ ۝۷۴۳ ۝۷۴۴ ۝۷۴۵ ۝۷۴۶ ۝۷۴۷ ۝۷۴۸ ۝۷۴۹ ۝۷۵۰ ۝۷۵۱ ۝۷۵۲ ۝۷۵۳ ۝۷۵۴ ۝۷۵۵ ۝۷۵۶ ۝۷۵۷ ۝۷۵۸ ۝۷۵۹ ۝۷۶۰ ۝۷۶۱ ۝۷۶۲ ۝۷۶۳ ۝۷۶۴ ۝۷۶۵ ۝۷۶۶ ۝۷۶۷ ۝۷۶۸ ۝۷۶۹ ۝۷۷۰ ۝۷۷۱ ۝۷۷۲ ۝۷۷۳ ۝۷۷۴ ۝۷۷۵ ۝۷۷۶ ۝۷۷۷ ۝۷۷۸ ۝۷۷۹ ۝۷۸۰ ۝۷۸۱ ۝۷۸۲ ۝۷۸۳ ۝۷۸۴ ۝۷۸۵ ۝۷۸۶ ۝۷۸۷ ۝۷۸۸ ۝۷۸۹ ۝۷۹۰ ۝۷۹۱ ۝۷۹۲ ۝۷۹۳ ۝۷۹۴ ۝۷۹۵ ۝۷۹۶ ۝۷۹۷ ۝۷۹۸ ۝۷۹۹ ۝۸۰۰ ۝۸۰۱ ۝۸۰۲ ۝۸۰۳ ۝۸۰۴ ۝۸۰۵ ۝۸۰۶ ۝۸۰۷ ۝۸۰۸ ۝۸۰۹ ۝۸۱۰ ۝۸۱۱ ۝۸۱۲ ۝۸۱۳ ۝۸۱۴ ۝۸۱۵ ۝۸۱۶ ۝۸۱۷ ۝۸۱۸ ۝۸۱۹ ۝۸۲۰ ۝۸۲۱ ۝۸۲۲ ۝۸۲۳ ۝۸۲۴ ۝۸۲۵ ۝۸۲۶ ۝۸۲۷ ۝۸۲۸ ۝۸۲۹ ۝۸۳۰ ۝۸۳۱ ۝۸۳۲ ۝۸۳۳ ۝۸۳۴ ۝۸۳۵ ۝۸۳۶ ۝۸۳۷ ۝۸۳۸ ۝۸۳۹ ۝۸۴۰ ۝۸۴۱ ۝۸۴۲ ۝۸۴۳ ۝۸۴۴ ۝۸۴۵ ۝۸۴۶ ۝۸۴۷ ۝۸۴۸ ۝۸۴۹ ۝۸۵۰ ۝۸۵۱ ۝۸۵۲ ۝۸۵۳ ۝۸۵۴ ۝۸۵۵ ۝۸۵۶ ۝۸۵۷ ۝۸۵۸ ۝۸۵۹ ۝۸۶۰ ۝۸۶۱ ۝۸۶۲ ۝۸۶۳ ۝۸۶۴ ۝۸۶۵ ۝۸۶۶ ۝۸۶۷ ۝۸۶۸ ۝۸۶۹ ۝۸۷۰ ۝۸۷۱ ۝۸۷۲ ۝۸۷۳ ۝۸۷۴ ۝۸۷۵ ۝۸۷۶ ۝۸۷۷ ۝۸۷۸ ۝۸۷۹ ۝۸۸۰ ۝۸۸۱ ۝۸۸۲ ۝۸۸۳ ۝۸۸۴ ۝۸۸۵ ۝۸۸۶ ۝۸۸۷ ۝۸۸۸ ۝۸۸۹ ۝۸۹۰ ۝۸۹۱ ۝۸۹۲ ۝۸۹۳ ۝۸۹۴ ۝۸۹۵ ۝۸۹۶ ۝۸۹۷ ۝۸۹۸ ۝۸۹۹ ۝۹۰۰ ۝۹۰۱ ۝۹۰۲ ۝۹۰۳ ۝۹۰۴ ۝۹۰۵ ۝۹۰۶ ۝۹۰۷ ۝۹۰۸ ۝۹۰۹ ۝۹۱۰ ۝۹۱۱ ۝۹۱۲ ۝۹۱۳ ۝۹۱۴ ۝۹۱۵ ۝۹۱۶ ۝۹۱۷ ۝۹۱۸ ۝۹۱۹ ۝۹۲۰ ۝۹۲۱ ۝۹۲۲ ۝۹۲۳ ۝۹۲۴ ۝۹۲۵ ۝۹۲۶ ۝۹۲۷ ۝۹۲۸ ۝۹۲۹ ۝۹۳۰ ۝۹۳۱ ۝۹۳۲ ۝۹۳۳ ۝۹۳۴ ۝۹۳۵ ۝۹۳۶ ۝۹۳۷ ۝۹۳۸ ۝۹۳۹ ۝۹۴۰ ۝۹۴۱ ۝۹۴۲ ۝۹۴۳ ۝۹۴۴ ۝۹۴۵ ۝۹۴۶ ۝۹۴۷ ۝۹۴۸ ۝۹۴۹ ۝۹۵۰ ۝۹۵۱ ۝۹۵۲ ۝۹۵۳ ۝۹۵۴ ۝۹۵۵ ۝۹۵۶ ۝۹۵۷ ۝۹۵۸ ۝۹۵۹ ۝۹۶۰ ۝۹۶۱ ۝۹۶۲ ۝۹۶۳ ۝۹۶۴ ۝۹۶۵ ۝۹۶۶ ۝۹۶۷ ۝۹۶۸ ۝۹۶۹ ۝۹۷۰ ۝۹۷۱ ۝۹۷۲ ۝۹۷۳ ۝۹۷۴ ۝۹۷۵ ۝۹۷۶ ۝۹۷۷ ۝۹۷۸ ۝۹۷۹ ۝۹۸۰ ۝۹۸۱ ۝۹۸۲ ۝۹۸۳ ۝۹۸۴ ۝۹۸۵ ۝۹۸۶ ۝۹۸۷ ۝۹۸۸ ۝۹۸۹ ۝۹۹۰ ۝۹۹۱ ۝۹۹۲ ۝۹۹۳ ۝۹۹۴ ۝۹۹۵ ۝۹۹۶ ۝۹۹۷ ۝۹۹۸ ۝۹۹۹ ۝۱۰۰۰ ۝۱۰۰۱ ۝۱۰۰۲ ۝۱۰۰۳ ۝۱۰۰۴ ۝۱۰۰۵ ۝۱۰۰۶ ۝۱۰۰۷ ۝۱۰۰۸ ۝۱۰۰۹ ۝۱۰۱۰ ۝۱۰۱۱ ۝۱۰۱۲ ۝۱۰۱۳ ۝۱۰۱۴ ۝۱۰۱۵ ۝۱۰۱۶ ۝۱۰۱۷ ۝۱۰۱۸ ۝۱۰۱۹ ۝۱۰۲۰ ۝۱۰۲۱ ۝۱۰۲۲ ۝۱۰۲۳ ۝۱۰۲۴ ۝۱۰۲۵ ۝۱۰۲۶ ۝۱۰۲۷ ۝۱۰۲۸ ۝۱۰۲۹ ۝۱۰۳۰ ۝۱۰۳۱ ۝۱۰۳۲ ۝۱۰۳۳ ۝۱۰۳۴ ۝۱۰۳۵ ۝۱۰۳۶ ۝۱۰۳۷ ۝۱۰۳۸ ۝۱۰۳۹ ۝۱۰۴۰ ۝۱۰۴۱ ۝۱۰۴۲ ۝۱۰۴۳ ۝۱۰۴۴ ۝۱۰۴۵ ۝۱۰۴۶ ۝۱۰۴۷ ۝۱۰۴۸ ۝۱۰۴۹ ۝۱۰۵۰ ۝۱۰۵۱ ۝۱۰۵۲ ۝۱۰۵۳ ۝۱۰۵۴ ۝۱۰۵۵ ۝۱۰۵۶ ۝۱۰۵۷ ۝۱۰۵۸ ۝۱۰۵۹ ۝۱۰۶۰ ۝۱۰۶۱ ۝۱۰۶۲ ۝۱۰۶۳ ۝۱۰۶۴ ۝۱۰۶۵ ۝۱۰۶۶ ۝۱۰۶۷ ۝۱۰۶۸ ۝۱۰۶۹ ۝۱۰۷۰ ۝۱۰۷۱ ۝۱۰۷۲ ۝۱۰۷۳ ۝۱۰۷۴ ۝۱۰۷۵ ۝۱۰۷۶ ۝۱۰۷۷ ۝۱۰۷۸ ۝۱۰۷۹ ۝۱۰۸۰ ۝۱۰۸۱ ۝۱۰۸۲ ۝۱۰۸۳ ۝۱۰۸۴ ۝۱۰۸۵ ۝۱۰۸۶ ۝۱۰۸۷ ۝۱۰۸۸ ۝۱۰۸۹ ۝۱۰۹۰ ۝۱۰۹۱ ۝۱۰۹۲ ۝۱۰۹۳ ۝۱۰۹۴ ۝۱۰۹۵ ۝۱۰۹۶ ۝۱۰۹۷ ۝۱۰۹۸ ۝۱۰۹۹ ۝۱۱۰۰ ۝۱۱۰۱ ۝۱۱۰۲ ۝۱۱۰۳ ۝۱۱۰۴ ۝۱۱۰۵ ۝۱۱۰۶ ۝۱۱۰۷ ۝۱۱۰۸ ۝۱۱۰۹ ۝۱۱۱۰ ۝۱۱۱۱ ۝۱۱۱۲ ۝۱۱۱۳ ۝۱۱۱۴ ۝۱۱۱۵ ۝۱۱۱۶ ۝۱۱۱۷ ۝۱۱۱۸ ۝۱۱۱۹ ۝۱۱۲۰ ۝۱۱۲۱ ۝۱۱۲۲ ۝۱۱۲۳ ۝۱۱۲۴ ۝۱۱۲۵ ۝۱۱۲۶ ۝۱۱۲۷ ۝۱۱۲۸ ۝۱۱۲۹ ۝۱۱۳۰ ۝۱۱۳۱ ۝۱۱۳۲ ۝۱۱۳۳ ۝۱۱۳۴ ۝۱۱۳۵ ۝۱۱۳۶ ۝۱۱۳۷ ۝۱۱۳۸ ۝۱۱۳۹ ۝۱۱۴۰ ۝۱۱۴۱ ۝۱۱۴۲ ۝۱۱۴۳ ۝۱۱۴۴ ۝۱۱۴۵ ۝۱۱۴۶ ۝۱۱۴۷ ۝۱۱۴۸ ۝۱۱۴۹ ۝۱۱۵۰ ۝۱۱۵۱ ۝۱۱۵۲ ۝۱۱۵۳ ۝۱۱۵۴ ۝۱۱۵۵ ۝۱۱۵۶ ۝۱۱۵۷ ۝۱۱۵۸ ۝۱۱۵۹ ۝۱۱۶۰ ۝۱۱۶۱ ۝۱۱۶۲ ۝۱۱۶۳ ۝۱۱۶۴ ۝۱۱۶۵ ۝۱۱۶۶ ۝۱۱۶۷ ۝۱۱۶۸ ۝۱۱۶۹ ۝۱۱۷۰ ۝۱۱۷۱ ۝۱۱۷۲ ۝۱۱۷۳ ۝۱۱۷۴ ۝۱۱۷۵ ۝۱۱۷۶ ۝۱۱۷۷ ۝۱۱۷۸ ۝۱۱۷۹ ۝۱۱۸۰ ۝۱۱۸۱ ۝۱۱۸۲ ۝۱۱۸۳ ۝۱۱۸۴ ۝۱۱۸۵ ۝۱۱۸۶ ۝۱۱۸۷ ۝۱۱۸۸ ۝۱۱۸۹ ۝۱۱۹۰ ۝۱۱۹۱ ۝۱۱۹۲ ۝۱۱۹۳ ۝۱۱۹۴ ۝۱۱۹۵ ۝۱۱۹۶ ۝۱۱۹۷ ۝۱۱۹۸ ۝۱۱۹۹ ۝۱۲۰۰ ۝۱۲۰۱ ۝۱۲۰۲ ۝۱۲۰۳ ۝۱۲۰۴ ۝۱۲۰۵ ۝۱۲۰۶ ۝۱۲۰۷ ۝۱۲۰۸ ۝۱۲۰۹ ۝۱۲۱۰ ۝۱۲۱۱ ۝۱۲۱۲ ۝۱۲۱۳ ۝۱۲۱۴ ۝۱۲۱۵ ۝۱۲۱۶ ۝۱۲۱۷ ۝۱۲۱۸ ۝۱۲۱۹ ۝۱۲۲۰ ۝۱۲۲۱ ۝۱۲۲۲ ۝۱۲۲۳ ۝۱۲۲۴ ۝۱۲۲۵ ۝۱۲۲۶ ۝۱۲۲۷ ۝۱۲۲۸ ۝۱۲۲۹ ۝۱۲۳۰ ۝۱۲۳۱ ۝۱۲۳۲ ۝۱۲۳۳ ۝۱۲۳۴ ۝۱۲۳۵ ۝۱۲۳۶ ۝۱۲۳۷ ۝۱۲۳۸ ۝۱۲۳۹ ۝۱۲۴۰ ۝۱۲۴۱ ۝۱۲۴۲ ۝۱۲۴۳ ۝۱۲۴۴ ۝۱۲۴۵ ۝۱۲۴۶ ۝۱۲۴۷ ۝۱۲۴۸ ۝۱۲۴۹ ۝۱۲۵۰ ۝۱۲۵۱ ۝۱۲۵۲ ۝۱۲۵۳ ۝۱۲۵۴ ۝۱۲۵۵ ۝۱۲۵۶ ۝۱۲۵۷ ۝۱۲۵۸ ۝۱۲۵۹ ۝۱۲۶۰ ۝۱۲۶۱ ۝۱۲۶۲ ۝۱۲۶۳ ۝۱۲۶۴ ۝۱۲۶۵ ۝۱۲۶۶ ۝۱۲۶۷ ۝۱۲۶۸ ۝۱۲۶۹ ۝۱۲۷۰ ۝۱۲۷۱ ۝۱۲۷۲ ۝۱۲۷۳ ۝۱۲۷۴ ۝۱۲۷۵ ۝۱۲۷۶ ۝۱۲۷۷ ۝۱۲۷۸ ۝۱۲۷۹ ۝۱۲۸۰ ۝۱۲۸۱ ۝۱۲۸۲ ۝۱۲۸۳ ۝۱۲۸۴ ۝۱۲۸۵ ۝۱۲۸۶ ۝۱۲۸۷ ۝۱۲۸۸ ۝۱۲۸۹ ۝۱۲۹۰ ۝۱۲۹۱ ۝۱۲۹۲ ۝۱۲۹۳ ۝۱۲۹۴ ۝۱۲۹۵ ۝۱۲۹۶ ۝۱۲۹۷ ۝۱۲۹۸ ۝۱۲۹۹ ۝۱۳۰۰ ۝۱۳۰۱ ۝۱۳۰۲ ۝۱۳۰۳ ۝۱۳۰۴ ۝۱۳۰۵ ۝۱۳۰۶ ۝۱۳۰۷ ۝۱۳۰۸ ۝۱۳۰۹ ۝۱۳۱۰ ۝۱۳۱۱ ۝۱۳۱۲ ۝۱۳۱۳ ۝۱۳۱۴ ۝۱۳۱۵ ۝۱۳۱۶ ۝۱۳۱۷ ۝۱۳۱۸ ۝۱۳۱۹ ۝۱۳۲۰ ۝۱۳۲۱ ۝۱۳۲۲ ۝۱۳۲۳ ۝۱۳۲۴ ۝۱۳۲۵ ۝۱۳۲۶ ۝۱۳۲۷ ۝۱۳۲۸ ۝۱۳۲۹ ۝۱۳۳۰ ۝۱۳۳۱ ۝۱۳۳۲ ۝۱۳۳۳ ۝۱۳۳۴ ۝۱۳۳۵ ۝۱۳۳۶ ۝۱۳۳۷ ۝۱۳۳۸ ۝۱۳۳۹ ۝۱۳۴۰ ۝۱۳۴۱

(محظّر) ده بیته ناوی بهرکار (اسم مفعول) و به مانای (حَظِیرَة) دئی، واته: خودی ئاغه له که، (گَهَشِیمُ الْمُحْتَظَر)، واته: پیوش و په لاشی تیکشکیترای نیو ئاغه له، به لام خویندنه وهی باو ئه وهیه که به: (الْمُحْتَظَر) بخویند ریته وه.

۲- فه رمایشتیک له بارهی حوشره که ی پیغهمبه رصالیحه وه **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** هه یه، به پیویستم زانی بیهینم:

عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ **رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ**، قَالَ: لَمَّا نَزَلْنَا الْجَبْرَ فِي مَعْرَى رَسُولِ اللَّهِ **ﷺ** تَبَوَّكَ، قَالَ: «أَيُّهَا النَّاسُ! لَا تَسْأَلُوا عَنْ هَذِهِ الْآيَاتِ، هَؤُلَاءِ قَوْمٌ صَالِحٌ، سَأَلُوا نَبِيَّهُمْ أَنْ يَبْعَثَ اللَّهُ لَهُمْ نَاقَةً، فَبَعَثَ اللَّهُ لَهُمْ نَاقَةً، فَكَانَتْ تَرِدُ مِنْ ذَلِكَ الْفَجِّ، فَتَشْرَبُ مَاءَهُمْ يَوْمَ وُرُودِهَا، وَيَخْلَبُونَ مِنْهَا مِثْلَ الَّذِي كَانُوا يَشْرَبُونَ مِنْهَا يَوْمَ غِبَّهَا» (أخرجه أحمد: ج ۳، ص ۲۹۶، وابن حبان: ۶۱۹۷، والحاكم في المستدرک: ۳۲۴۸، ۴۰۷۰، وقال الهيثمي في المجمع: ج ۶، ص ۱۹۴، رواه البزار والطبراني في الأوسط وأحمد بنحوه، ورجال أحمد رجال الصحيح).

واته: جابیری کوپی عه بدوللا (خوا له خوئی و بابی پازی بی)، ده لی: کاتیک له ناوچه ی حیجر دابه زین، له کاتی غه زای پیغهمبه ری خوادا **ﷺ** به ره و ته بووک، فه رمووی: ئه ی خه لکینه! داوای ئه و موعجیزه و نیشانانه مه که ن (وه ک هی گه لانی رابردو) ئه مانه گه لی صالح بوون، داوایان له پیغهمبه ره که یان کرد، حوشریکیان بو بره خسینی، خواش عزوجل حوشره که ی بو ره خساندن، که له م دوله وه ده هاته سه ر ئاو {پیغهمبه ر **ﷺ** ئاماژه ی کردو به شیوێک و دۆلێک} و، له ئاو هه که یانی ده خوارده وه، له و رۆژهدا که نۆره ی ئاوی بوو، (نۆره ی ئاو خواردنه وه ی بوو)، ئه و رۆژه ش که نۆره ئاوی نه ده بوو، به ئه ندازه ی ئه وه، که ئاوی ده خوارده وه، شیریان لیی ده دوشی.

پیغهمبه ری خوا **ﷺ** ئاماژه به وه ده کات که چی ئه و موعجیزه و نیشانانه یه ی خوا که داوایان کردبوو، دوایی هه ر خوشیان ده ست درێژیان کرده سه ری، که پیغهمبه ره که یان صالح **ﷺ** وه ک موعجیزه پییدرابوو، به س خوشیان لیی به هره مه ند بوون! سه ره نجام ئه و به لایه یان به سه ر خویان هیئا!

مه‌سه‌له‌ی چواره‌م:

بیب‌روایی گه‌لی لووط به پیغه‌مبه‌ره‌که‌یان، لووط **سُورَةُ الْجُرُجِ** و، هو‌شدار بیه‌که‌ی و، به‌رده‌وام بوونیان له‌سه‌ر تاوانی نیربازی و ته‌ما‌عکردنیانه فریشته میوانه‌کانی لووط **سُورَةُ الْجُرُجِ** و، سه‌ره‌نجام کو‌یرو کو‌تر کرانیان، دوا‌ی ده‌ربازکرانی لووط و نیزیکانی پیش به‌ره‌به‌یان و، ده‌مه‌و به‌یانی زووش، نیردرانی بایه‌کی به‌هیزی به‌ردو چه‌و رام‌آله‌رو قه‌لاچوکران و بنبرکرانیان:

خوا ده‌فه‌رموی: ﴿كَذَّبَتْ قَوْمُ لُوطٍ بِالَّذِي إِذْ أَنْزَلْنَا عَلَيْهِمْ حَاصِبًا إِلَّا آلَ لُوطٍ نَجَّيْنَاهُمْ بِسَحَرٍ ۖ نِعْمَةٌ مِّنْ عِنْدِنَا كَذَلِكَ نَجْرِي مَنْ شَكَرَ ۚ ﴿٢٣﴾ وَلَقَدْ أَنْذَرَهُمْ بَطْشَتَنَا فَتَمَارَوْا بِالَّذِي ۚ ﴿٢٤﴾ وَلَقَدْ رَاودُوهُ عَنْ صَيفِهِ ۖ فَطَمَسْنَا أَعْيُنَهُمْ فَذُوقُوا عَذَابِي وَنُذِرِ ﴿٢٥﴾ وَلَقَدْ صَبَحَهُمْ بُكْرَةً عَذَابٌ مُّسْتَقِرٌّ ۚ فَذُوقُوا عَذَابِي وَنُذِرِ ﴿٢٦﴾ وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْآنَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِن مُّذَكِّرٍ ۚ ﴿٢٧﴾﴾

شیگردنه‌وه‌ی ئەم ئایه‌تانه، له‌ پازده‌ برگه‌دا:

۱- ﴿كَذَّبَتْ قَوْمُ لُوطٍ بِالَّذِي﴾، گه‌لی لووط-یش به ترساندنه‌کان (یان به ترساندنی خوا **سُورَةُ الْجُرُجِ**) بیب‌روابوون، (نُذِر)، کو‌ی (نُذِر)، هه‌رچه‌نده‌ده‌ش‌گونجی به‌مانای (نُذِر) ی‌واتا (مُنْذِر) ناوی بکه‌ر (اسْمُ فَاعِل) بی، به‌لام لی‌ره‌دا هه‌ر به‌مانای (إِنْذَار)، واته: ترساندن و وریا کردنه‌وه، ئنجا ئە‌گه‌ر مانایه‌که‌ی کو (جمع) ش بی، یانی: (إِنْذَارَات) ترساندنه‌کان و ئا‌گادار کردنه‌وه‌کانی خوا **سُورَةُ الْجُرُجِ**، چونکه‌ پیش‌تریش با‌سمان کرد، که‌ وشه‌ی (كَذَّب)، کاتیک به‌رکار (مفعول) ده‌خو‌ازی، ئە‌گه‌ر ئە‌و به‌رکاره‌ خودی شته‌ به‌ درو‌ دانراوه‌که‌ بی، پی‌ویستی به‌ پیتی (ب) ده‌کات، به‌لام ئە‌گه‌ر ئە‌و که‌سه‌ بی که‌ به‌ درو‌ داده‌نری، ئە‌و کاته‌ بو‌ به‌رکار خواستنی هه‌و‌جی (ب) نیه، بو‌یه‌ لی‌ره‌دا ئە‌و ئە‌گه‌ره‌ نیه، که‌ مه‌به‌ست له‌ (نُذِر)، ترسی‌نه‌ران و وریا‌که‌ره‌وان بن، که‌ پی‌غه‌مبه‌رانن (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام)، به‌لکو‌ مه‌به‌ست وریا‌کردنه‌وه‌ی خوا، ترساندنی خوایه، ئە‌گه‌ر (نُذِر) چاو‌گ بی، یاخود: ترساندنه‌کانی خوا و وریا‌کردنه‌وه‌کانی خوایه، که‌ به‌ لووط دا **سُورَةُ الْجُرُجِ**، بو‌

گهله که ی نیررابوون، نه گهر (نذر) کو ی (إنذار) بی، بویه ش له قورئاندا، خوا گهله که ی لووطی پالداونه لای لووط ﴿شَرِّدْنَا الْجَرَّالَ حَبِيبًا﴾، چونکه ناویکی دیکه یان نه بووه، له لای گهله عه پهب، که لهو کات و ساته دا پیی بناسرین، بو وینه: گهله عا، ناویان عا، بووه، گهله نه موود ناویان نه موود بووه، گهله مه دیه ن ناویان مه دیه ن بووه، یان (أَصْحَابُ الْأَيْكَةِ)، به لام گهله لووط ناویکی دیکه یان نه بووه، بویه به هو ی پیغه مبه ره که یانه وه که لووطه ﴿شَرِّدْنَا الْجَرَّالَ حَبِيبًا﴾ ناسینراون.

(۲) - ﴿إِنَّا أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ حَاصِبًا﴾، نیمه بایه کی چهو پامالهرمان نارده سهریان، (الْحَاصِبُ: الرِّيحُ الَّتِي تَأْتِي بِالْحِجَارَةِ وَالْحَصْبَاءِ، وَالْمُرَادُ بِهِ: الرِّيحُ الَّتِي رَمَتْهُمْ بِسَجِّيلٍ مَّنْضُودٍ، وَالْحَاصِبُ: الرِّيحُ الَّتِي تَحْصِبُ، أَي: تَرْمِي بِالْحَصْبَاءِ)، ﴿إِنَّا أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ حَاصِبًا﴾، نیمه (حاصب) مان نارده سهریان، (حاصب) که به نه زانراو (نَكْرَةً)، هاتوه، واته: بایه که به ردو چهو ی فری دهدات (حَصْبَةٌ)، یانی: به ردی پی دادا، به ردو وچکه، ئنجا (حاصب) که نهو بایه به به ردو چهو هه لده گری و فری دهدات، لی ره دا ده گونجی مه به ست پیی نهو بی، که خوا ﴿سَمِعْنَا الْحَمْدَ﴾ باسی ده کات: ﴿حِجَارَةً مِّن سَجِّيلٍ مَّنْضُودٍ﴾ هود، به ردیک که له قوری وشک کراوه بوو، ریز به ستوو، یان: ﴿مُسَوَّمَةٌ﴾ نیشانه دار کراو، بوو، ده گونجی مه به ست پیی نهو بی و، ده شگونجی مه به ست پیی نهو بی که نهو بایه هی نه به هیز بووه، هه موو شتیکی پامالیوه، ئنجا نه گهر هه ردو مه به سته که ش هه بن، له یه ک کاتدا، تیک ناگیرین، چونکه گهله لووط هه م به ردیان به سهردا بارینرا، به ردی که له قوری وشک کراوه، دروست بوو بوو، (سَجِّيلٍ) (سهنگی گل)^(۱)، یانی: به ردی له قور دروست کراو، بایه که ش دیاره به هیز بووه هه موو شتیکی پامالیوه.

(۳) - ﴿إِلَّا آلَ لُوطٍ﴾، جگه له ئالی لووط، واته: شوینکه وه تووه کانی لووط، خه لکه تاییه ته که ی لووط، چونکه (آل الرَّجُلِ أَيْ: أَتْبَاعُهُ وَخَاصَّتُهُ)، (آل الرَّجُلِ)، واته: نه وانه ی شوینکه وه تووی پیاویکن و تاییه تن، زور لییه وه نزیکن، له پرووی ئیمان و عه قیده و

(۱) له شوینی دیکه دا به دریتی باسی (سجیل) مان کردوه، که له (سنگ گل) ی فارسی و کوردیه وه هاتوه.

هەڵسوکهوت و ئاكارەوه، کە مەرج نیە، تەنیا بۆ مەدح بێ، خوا عزو جل باسی ئالی فیرعهون دەکات، ئەوانە ی کە بە راستیی لەگەڵ فیرعهون دابوون: ﴿أَدْخُلُوا آلَ فِرْعَوْنَ أَشَدَّ الْعَذَابِ﴾ ٦٦ غافر، باسی ئالی نووح ﴿سُبْحَانَ الْعِزِّ الْحَمِيدِ﴾ و، ئالی ئیبراهیم ﴿سُبْحَانَ الْعِزِّ الْحَمِيدِ﴾ دەکات: ﴿إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَىٰ آدَمَ وَنُوحًا وَآلَ إِبْرَاهِيمَ وَآلَ عِمْرَانَ عَلَى الْعَالَمِينَ﴾ ٢٣ آل عمران، واتە: ئەوانە ی بە ساغیی لەگەڵ نووح و ئیبراهیم دابوون (عَلَيْهِمَا الصَّلَاةُ وَالسَّلَام)، وشە ی (آل) یش تەنیا پال دەدریته لای شەخص، بەلام (أهل البيت) هاتو، جاریکیان لە سوورەتی (الأحزاب) دا، کە وەصفی هاوسەرانی بە پریزی پیغەمبەرە ﴿ﷺ﴾ و، جاریکیان لە سوورەتی (هود) دا، کە مەبەست پێی هاوسەری ئیبراهیمە ﴿سُبْحَانَ الْعِزِّ الْحَمِيدِ﴾، بەس ئەو دوو جارە بە (أهل البيت) هاتو، کە مەبەست پێیان هاوسەرە!

هەر بۆیە شیعە کە پێیان وایە: (آل النبي)، یانی: (أهل البيت)، راست نیە، بەلکو ئەهلی پیاو، واتە: ژن و خێزانە کە ی، بەلام ئالی کەسیک واتە: شوینکەوتووانی ئەو کەسەو، پیشتریش گوتمان: (آل) تەنیا بۆ مەدح نیە، بەلکو جاری وایە بۆ زەممە: ﴿أَدْخُلُوا آلَ فِرْعَوْنَ أَشَدَّ الْعَذَابِ﴾ ٦٦ غافر، ئالی فیرعهون (فیرعهون و شوینکەوتووانی) بخەنە نیو سەختترین سزاو، کەواتە: لێرە کە دەفەرموێ: ﴿إِلَّا آلَ لُوطٍ﴾، جگە لە شوینکەوتووانی لوط ﴿سُبْحَانَ الْعِزِّ الْحَمِيدِ﴾، هەلبەتە دەشگونجی خزمانی کەسیک، شوینکەوتووایشی بن و، دەشگونجی خزمەکانی شوینی نەکەون، وە ک ئەبوو لەهەب مامی پیغەمبەر بوو ﴿ﷺ﴾، شوینی نەکەوت، هەروەها ئازەر بابی ئیبراهیم بوو ﴿سُبْحَانَ الْعِزِّ الْحَمِيدِ﴾، و کەنعان کۆری نووح بوو و، هەردوو ژنی نووح و لوط هاوسەری ئەو دوو پیغەمبەرە پایە بەرزە بوون، بەلام بە ئالی ئەوان لە قەلەم نادیین، چونکە شوینکەوتووایان نەبوون.

(٤)- ﴿يَجْنَبُهُمْ سَاحِرٌ﴾، ئیمە نیزیکانی لوطمان، شوینکەوتووانی لوطمان پیش بەرە بەیان دەر بازکردن، (سَاحِرٌ: آخِرُ اللَّيْلِ، وَجَاءَ مُنْصَرِّفًا لَّأَنَّهُ نِكْرَةٌ)، بۆیەش دەفەرموێ: ﴿يَجْنَبُهُمْ سَاحِرٌ﴾، ئیمە کاتی سەحەر، لە کۆتایی شەودا دەر بازمان کردن، یانی: حالەتی گۆرانی

چۆته سه رو ته نوینی قبوولکردوه، له بهر ئه وهی مه بهست پێی سه حهریکی دیارییکراو نه بووه، به لکو مه بهست پێی کۆتایی شهو بووه، نهک کۆتایی شهویکی دیارییکراو، ئه گهر مه بهست پێی کۆتایی شهویکی دیارییکراو بووایه ئه و کاته له بهر ناوی عاله م بوون و کیش (العَلَمِيَّةُ وَالْوَزْنُ) ده بوو به (غَيْرَ مُنْصَرِفٍ) و ده یفه رموو: (نَجَّيْنَاهُمْ بِسَحَرٍ).

(۵) - ﴿نِعْمَةٌ مِّنْ عِنْدِنَا﴾، ئه وه چاکه یهک بوو له لایهن ئیمه وه له گه ل لووط ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ و شوینکه وتوووه کانیمان دا کرد، لیره دا (نِعْمَةً)، که (مَنْصُوبٌ) ه، له سه ر حالبوون (الحَالِيَّةُ) (مَنْصُوبٌ) ه، که حاله بو پاناوی قسه بیژ، واته: (إِنْعَامًا مِّنَّا)، وهک چاکه له گه لدا کردنیک له ئیمه وه، له حالیکدا ئیمه چاکه مان له گه لدا کردبوون، ده ربازمان کردن.

(۶) - ﴿كَذَلِكَ نَجْزِي مَنْ شَكَرَ﴾، به و شیویه ههر که سییک سوپاسگوزاری بکات، پاداشتی ده دهینه وه، یانی: وهک ئه و پاداشتدانه وهیه که پاداشتی لووط ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ شوینکه وتوانیمان دایه وه، به هه مان شیویه ههر که سییک سوپاسگوزاری بکات، ئیمه پاداشتی ده دهینه وه و له فریای دین و پشستی ده گرین، چونکه خوا ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به پێی سیستم و یاسا له گه ل به نده کانیدا مامه له ده کات، ئه و سیستم و یاسایانه ی بو خوی دایناون و، ههر شایسته ی دادگهریی و کاربه جیی و میهره بانیی خوای پهروه ردگارن.

(۷) - ﴿وَلَقَدْ أَنذَرَهُمْ بَطْشَتَنَا﴾، به دلنیایی له زهبری ئیمه ترساندبوونی و هوشداری پێدaboون، واته: لووط ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ هوشداری پێدaboون که ئه گهر له سه ر ئه و حاله تانه به رده وام بن، له سه ر ئه و گوناھو تاوانه، خوا زه برتان لی ده وه شیئ، یانی: لووط ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ هوشداری پێدaboون و ترساندبوونی، له زه بر (بَطْشٌ) ی ئیمه، (بَطْشَةٌ) ش جاریکه له (بَطْشٌ)، (بَطْشٌ) یش، بریتیه له گرتنی توند و سه خت بو سزا دان، یان شیویه ئه وه.

(۸) - ﴿فَتَمَارَوْا بِالْأَنْذَرِ﴾، به لام ئه وان دوو دل بوون له و ترساندنه، یان له ترساندنه کان، وهک گوتمان: (نُذِرْ) یان کو (إِنْذَارٌ) ه، یان کو (نَذِيرٌ) ه، به مانای چاوگ: ترساندن (إِنْذَارٌ).

(تَمَارُوا)، (التَّمَارِي: تَفَاعُلٌ مِنَ الْمِرَاءِ وَهُوَ الشَّكُّ، وَصِيغَةُ الْمُفَاعَلَةِ لِلْمُبَالَغَةِ، وَضُمَّنَ تَمَارُوا مَعْنَى: كَذَّبُوا فَعْدِي بِالْبَاءِ)، وشهى (تَمَارِي): لهسەر كيشى (تَفَاعُل) ه، له (مِرَاءِ) هوه هاتوه، يانى: دوو دلى، [نهك گومان كه (ظَن) ه، به لَام (شَكُّ) و (رَيْب)، يانى: دوو دلى]، رېژگه (مُفَاعَلَةِ) ش له ئه صِلدا بۆ به شدارى و هاوبه شىيه، به لَام ليره دا بۆ زېده رۆي و تۆخ كرده وهى واتايه كهى به كار هاتوه، وشهى (تَمَارُوا)، ماناي (كَذَّبُوا) شى، خراوته نيو، بۆيه به (ب)، بهر كارى خواستوه: ﴿فَتَمَارُوا بِالْأَنْذَرِ﴾ ئه گه رنا، ئه گه ر بهس مه به ست پى كهوتنه دوو دلى بووايه و ماناي به درۆ دانانى نه خرابايه نيو، بۆ خوى بهر كارى ده خواست پيويستى به (ب) نه ده كرد، به لَام ليره دا: ﴿فَتَمَارُوا بِالْأَنْذَرِ﴾ واته: كهوتنه دوو دلى به وه له ترساندنه كان و به درۆ شيان دانان.

٩- ﴿وَلَقَدْ رَاوَدُوهُ عَنْ ضَيْفِهِ﴾، به دلىيى ئه وان ده ورو خولى هه لاتن، له بارهى ميوانه كانى، (الْمُرَاوَدَةُ: مُحَاوَلَةُ رِضَى الْكَارِهِ شَيْئًا يَقْبُولُ مَا كَرِهَهُ، وَهِيَ مُفَاعَلَةٌ مِنْ: رَادَ يَرُودُ رَوْدًا أَيْ: ذَهَبَ وَرَجَعَ فِي أَمْرٍ وَضُمَّنَ رَاوَدُوهُ مَعْنَى «دَفَعُوهُ وَصَرَفُوهُ» فَعْدِي بِـ «عَنْ»، وَيَتَعَلَّقُ قَوْلُهُ: ﴿عَنْ ضَيْفِهِ﴾، بِفِعْلِ ﴿رَاوَدُوهُ﴾، بِتَقْدِيرِ مُضَافٍ، أَيْ: عَنْ تَمَكِينِهِمْ مِنْ ضَيْفِهِ، واته: وشهى (مُرَاوَدَةُ): هه ولدانه بۆ رازيى كردنى كه سيك كه شتيكى پى ناخوشه، به وه كه ئه وهى پى ناخوشه قبوولى بكات، ئه ویش لهسەر كيشى (مُفَاعَلَةِ) يه، له (رَادَ يَرُودُ رَوْدًا)، ئه گه ر كه سيك بيت و بچيت له شتيكدا، ده گوتري: (رَادَ يَرُودُ رَوْدًا)، وشهى: ﴿رَاوَدُوهُ﴾ ش ماناي (دَفَعُوهُ وَصَرَفُوهُ)، [پاليان پيوه ناو لاياندام شى خراوته نيو، بۆيه به (عَنْ)، بهر كارى خواستوه، ﴿رَاوَدُوهُ عَنْ ضَيْفِهِ﴾، ﴿عَنْ ضَيْفِهِ﴾ يش په يوه ست ده بيته وه به كردارى ﴿رَاوَدُوهُ﴾ ئه ویش به ته قدیر كردنى پالداوئيك (أَيْ: رَاوَدُوهُ عَنْ تَمَكِينِهِمْ مِنْ ضَيْفِهِ)، هه ولان له گه لدا كه ميوانه كانى ته سليمي ئه وان بكات، واته: كاريكى وا بكات، ئه وان بتوانن خراپه له گه ل ميوانه كانى دا بكهن.

ئهو فريشانهى چوونه مالى لوط ﴿لُوطُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ الْحَمَزِيُّ﴾، لهسەر شيوهى گهنجى جوان بوون، گه لى لوط و ايانزانى مروفن و، عاده تيان وابوو ده ستر ريزيان ده كرده سەر هەر

کہ سیکی غریب و نہ ناسراو، ئەوانیش لەسەر شیوەی گەنجی جوان بوون، ئیدی خەڵکە پەوشت نزمەکە بەو خەیاڵە چوو بوون، بەلام بەسەر شتیکی دیکەدا کەوتن!

(۱۰) - ﴿فَطَمَسْنَا أَعْيُنَهُمْ﴾، چاوەکانیانمان سپینەو، (طَمَسْنَا):

أ- هەم بە مانای (مَحَوْنَا) هاتو، واتە: سپیماننەو.

ب- هەم بە مانای (أَزَلْنَا)، لامانبردن.

ج- هەم بە مانای (أَعْمَيْنَا)، کوێرمان کردن، وشە: (طَمَسَ)، بە مانای (مَحَوَ)، سپینەو، لابردنی شوینەواری شتیک دی، بۆیە زانیان بە چەند تەعبیریەک مانای ئەو پرستە قورئانییەیان کردو:

۱- (أَذْهَبَ اللَّهُ نُورَ أَبْصَارِهِمْ مَعَ بَقَاءِ الْأَعْيُنِ)، خوا پۆشنایی چاوەکانی لا بردن، لەگەڵ ئەوێش دا چاویان مابوون.

۲- (طَمَسْنَا أَعْيُنَهُمْ، أَي: صَيَّرْنَا أَعْيُنَهُمْ مَمْسُوحَةً، لَا يَرَى لَهَا شَيْئًا كَمَا تَطْمَسُ الرِّيحُ الْأَعْلَامَ بِمَا تُسْفِي عَلَيْهَا مِنَ التُّرَابِ)، واتە: دەم و چاویانمان سپینەو و شوینی چاوشیان لێ نەمابوو، وەک چۆن شوینیەک هەبێ و با گلی بەسەردا بکات و بیسپرێتەو.

گرنگ ئەوێه (طَمَسْنَا أَعْيُنَهُمْ)، یانی: چاویانمان سپینەو، ئنجا ئایا چاوەکان هەر ماون، بەلام کوێر کراون؟ یاخود لە بنەرەتەو چاوەکانیان لە پرویان دا سپرانەو و لووس بوو؟ هەردوو واتایەکی دەگرێتەو.

(۱۱) - ﴿فَذُوقُوا عَذَابِي وَذُرِّيَّ﴾، دەجا بیچیژن ئازاری من و ترساندنەکم! ئەمە لە قورئاندا زۆرەو: (مَقُولٌ قَوْلٍ مَّحْذُوفٍ)، گوتراوی قسەیهکی قرتیندراو، کە بە سیاق و سەلیقە دەزانرێ، واتە پێمان گوتن: بیچیژن ئازاری من و (ئەنجامی) ترساندنەکانی من (کە گوێتان پێ نەدان).

(١٢) - ﴿وَلَقَدْ صَبَحَهُمْ بُكْرَةً عَذَابٌ مُسْتَقَرٌّ﴾، بە دُنیاوی دەمهوبەیان ئازاریکی جیگیر گرتنی، (صَبَحَهُمْ)، (التَّصْبِيحُ: الْكَوْنُ فِي زَمَنِ الصَّبَاحِ، وَهُوَ أَوَّلُ النَّهَارِ، وَالْبُكْرَةُ: أَوَّلُ النَّهَارِ، وَهُوَ وَقْتُ الصُّبْحِ، كَمَا قَالَ تَعَالَى: ﴿إِنَّ مَوْعِدَهُمُ الصُّبْحُ أَلَيْسَ الصُّبْحُ بِقَرِيبٍ﴾ (٨١) هود، (تَصْبِيحُ): ئەوێه کەسیک بکەوێتە بەیانیی، بەیانیش سەرەتای پوژە، (بُكْرَةُ) ش سەرەتای بەیانیهو سەرەتای پوژە، وەک خوا **سَمِيعُ الْحَمْدِ الرَّحْمَنُ** له سوڤرەتی (هود) دادەفهرموئ: ﴿إِنَّ مَوْعِدَهُمُ الصُّبْحُ أَلَيْسَ الصُّبْحُ بِقَرِيبٍ﴾ (٨١)، ژوانگەیان (کاتی دیارییکراویان) دەمهو بەیانە، ﴿أَلَيْسَ الصُّبْحُ بِقَرِيبٍ﴾، ئایا بەیانیی نزیک نیه، بۆ سزادانیان؟

کە دەفهرموئ: ﴿عَذَابٌ مُسْتَقَرٌّ﴾، (عَذَابُ): ئازار، سزا، (مُسْتَقَرٌّ): نیشته جی و چهسپاو، ناوی بکەر (اسْمُ فَاعِلٍ) ه، له: (اسْتَقَرَّ)، واته: چهسپا، (وَالْمُسْتَقَرُّ: الثَّابِتُ الدَّائِمُ الَّذِي يَجْرِي عَلَى قُوَّةٍ وَاحِدَةٍ لَا يُقْلَعُ حَتَّى اسْتَأْصَلَهُمْ)، واته: ئەو ئازاره چهسپاو و بەردهوام بوو، لهسەر یەک هیز دەپویشت و وازی نەدەهینا و کووتایی نەدەهات (نەک هەروا گرو فر بئ) بەردهوام بوو، هەتابنبیری کردن.

(١٣) - ﴿فَذُوقُوا عَذَابِي وَنَذِيرِ﴾، (پێمان گوتن) بیچێژن ئازاری من و ترساندن و هۆشداریی من، واته: شوینەواری ترساندنی من، یان: ترساندنهکانی من.

(١٤) - ﴿وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْآنَ لِلذِّكْرِ﴾، بە دُنیاوی قورئانیشمان ئاسان کردووە بۆ (ذِکْر)، وەک پیشتر باسمانکرد، واته: بۆ خویندنهووە لیتێگەیشتن و بیرکردنهووە پەندوهرگرتن و کار پیکردن.

(١٥) - ﴿فَهَلْ مِنْ مُدْكِرٍ﴾، ئنجا ئایا کەسیکی بیرکەرەو، کەسی پەند وەرگر، کەسی خوینەرەو، هەیه؟!.

(فَذُوقُوا: اسْتَعْمَلِ الذُّوقُ فِي الْإِحْسَاسِ بِالْعَذَابِ، لَأَنَّهُ أَقْوَى أَنْوَاعِ الْإِحْسَاسِ)، بۆیه وشە (ذُوق) چیژتن بەکار هیئراوه (سزایه کەم بیچێژن) چونکە چیژتن بە زمان، بە هیژترین جوړهکانی هەستکردنه، بۆیه خوا **سَمِيعُ الْحَمْدِ الرَّحْمَنُ** لێرهش و له زۆر جی دیکه قورئانیش دا، وشە چیژتن و تامکردن بە کاردینئ بۆ سزا، واته: ئەو سزایه باش هەستی پئ دەکەن، وەک چۆن شتیک کە دەبخوێ، تامی دەکە و دەبیچێژی.

مه سه له ی پینجه م و کو تایی:

هه روه ها دارو ده سته و شوینکه وتووانی فیرعه ونیش ترساندن و وریا کردنه وه کانیا بۆ هاتن، له پئی مووسا سَلَامُ اللّٰهِ عَلَیْهِ وَاٰلِہٖ وَسَلَامٌ و، هاروونی برایه وه سَلَامُ اللّٰهِ عَلَیْهِ وَاٰلِہٖ وَسَلَامٌ، که چی تیکرای نیشانه و به لگه کانی خویان به درۆ دانان و، سه ره نجام زۆر به توندیی سزای دان:

خو ده فه رموی: ﴿وَلَقَدْ جَاءَ آلَ فِرْعَوْنَ النَّذْرُ﴾ (۴۱) ﴿كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا كُلِّهَا فَأَخَذْنَاهُمْ أَخَذَ عَزِيزٌ مُّقْنَدٍ﴾ (۴۲)

شیکردنه وه ی ئه م دوو ئایه ته، له سی برکه دا:

(۱) - ﴿وَلَقَدْ جَاءَ آلَ فِرْعَوْنَ النَّذْرُ﴾، به دنیایی شوینکه وتووانی فیرعه ونیش، ترساندنه کانیا بۆ هاتن، یا خود: ترساندن و هۆشداریی منیا بۆ هات، له پئی مووسا و هاروونی برایه وه، سه لات و سه لامی خویان له سه ر بی.

پیشتریش گوتمان: (نذر، کو ی (نذیر) ه، به مانای (إنذار)، ترساندن، به لام وه ک چون ده گونجی (نذر) ناوی چاوگ بی، ده شگونجی بۆ کو بی، واته: ئاگادارکردن و ترساندنه کانی من، بۆیه ش لی ره دا به کو هاتوه، چونکه مووسا سَلَامُ اللّٰهِ عَلَیْهِ وَاٰلِہٖ وَسَلَامٌ زۆر ئه و ترساندنه ی خوی بۆ دوو باره کردنه وه و، یه ک ترساندن نه بوو، به لکو وه ک چه ند ترساندنیک بوو.

(۲) - ﴿كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا كُلِّهَا﴾، به هه موو نیشانه کانی ئیمه، بی پروا بوون، هه موو نیشانه کانی ئیمه یان به درۆ دانان، نیشانه کانیش ئه وه ی خوا سَلَامُ اللّٰهِ عَلَیْهِ وَاٰلِہٖ وَسَلَامٌ بۆ ئیمه ی خستوونه پروو، نۆ نیشانه بوون: ﴿وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى تِسْعَ آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ فَمَسَّ عَلَىٰ إِسْرَءِيلَ إِذْ جَاءَهُمْ فَقَالَ لَهُ فِرْعَوْنُ إِنِّي لَأَظُنُّكَ يَمُوسَىٰ مَسْحُورًا﴾ (۱۰۱) الْإِسْرَاءُ، واته: به دنیایی ئیمه نۆ نیشانه مان، نۆ به لگه مان به مووسا دا بوون (ئهی موحه ممه د سَلَامُ اللّٰهِ عَلَیْهِ وَاٰلِہٖ وَسَلَامٌ!) له وه چه ی ئیسرا ئیل بپرسه؟ کاتی ک مووسا هات بۆ لایان، به نیشانه کانه وه، ئنجا فیرعه ون پییگوت: ئهی

مووسا! پیّم وایه توّ جادووت لیّ کراوه! هه لّبه ته مووساش **سُورَةُ الْحَجَرِ الْحَمِيمِ** وه لّامی داوه ته وه، پیّغه مبه رانی خوا علیهم السلام هیچ کاتیک دانه ماون، بیّ وه لّام بن، به لّام له قه دهر خویمان وه لّامیان داوه ته وه، خویمان نه بردو ته ئاستی به رانبه ره کانیان!

که ده فهرموئ: به هه موو نیشانه کاھمان بیّروا بوون، واته: ئهو نوّ نیشانه یه، یاخود هه ر نیشانه یه کی دیکه، که خوا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** له ریزی ئهو نوّ یانه دا باسی نه کردوه.

۳- ﴿فَاخْذَنَّهُمْ أَخْذَ عَزِيزٍ مُّقْتَدِرٍ﴾، ئیمهش گر تمانن، گر تنی بالّا دهستیکی خاوهن توانای بیّ سنوور، (الْأَخْذُ: مُسْتَعَارٌ لِلْإِنْتِقَامِ)، (أَخْذُ): گرتن، خوازاوه ته وه بوّ توّله ستاندنه وه، سزادانه که ی خواش بریتی بووه له وه که فیرعه ون خوئی و سوپایه که ی له ده ریای سووردا - که ئهو کاته پییان گوته: (بَحْرُ الْقُلُومِ) - نغرو کران، وهک له شوینی خویدا به سه رهاته که یمان به ته فصیل هیناوه.

خوا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** لیره دا دوو سیفه تی بوّ خوئی به کاره یناون: ﴿عَزِيزٍ مُّقْتَدِرٍ﴾:

(الْعَزِيزُ: الَّذِي لَا يُغْلَبُ، الْمُنِيعُ الْجَانِبِ)، (عَزِيزُ): ئهو که سه یه که به رانبه ره که ی پیی نه ویرئ و، به رانبه ره که ی له به رامبه ریدا، ده ستوه که ری پیّ نه کرئ و هیچ کاره بیّ.

(الْمُقْتَدِرُ)، (قَدِيرٌ وَقَادِرٌ) یش هه ن: (قَادِرٌ) توانا، (قَدِيرٌ) یش ریژگه ی زیده رویه تی، به لّام (الْمُقْتَدِرُ)، یانی: زور به توانا، چونکه (زِيَادَةُ الْمُبْنَى تَذُلُّ عَلَى زِيَادَةِ الْمُعْنَى) زیده ی پیکهاته، زیده یی واته ده گه یه نیّ.

شایانی باسه: ئهو پینج به سه رهاته: به سه رهاتی نووح **سُورَةُ الْحَجَرِ الْحَمِيمِ** و، گه لی هوودو، گه لی صایح و، گه لی لووط، هه روه ها فیرعه ون، که مووسا و هاروون، بوّای چوون، ویرای شوعه یب **سُورَةُ الْحَجَرِ الْحَمِيمِ** که ئه ویش بوّ لای گه لی مه دیه ن و (أَصْحَابُ الْأَيْكَةِ)، ره وانه کراوه، ئهم شه شه، له زور شوینی قورئاندا به سه رهاته کانیان باسکراون، بوّ وینه:

له سووږه تی (الأعراف) داو له سووږه تی (الشعراء) دا، به لَام لیره دا، ته نیا باسی شوعه یب نه کراوه و، له چهند شوینکی دیکه ی قورئاندا، هر شه شیان پیکه وه باسکراون، به سه رهاتی نه و گه له یاخیانه ی نه و پیغه مبه رانه یان (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) بُو چوون و وه لامیان نه داونه وه، سه ره نجام تووشی سزا بوون، نه و گه لانه ش به چهند شتیک سزا دراون: ئاو، با، هارژن و دهنگ، ئاگرو بلّیسه، گلی به ردیین:

۲۰۱- گه لی نووح و، فیرعه ون و گه له که ی به (ئاو)؛ خوا گه لی نووحی به توفان له بهین بردوه و، فیرعه ون و گه له که شی له ده ریای سووردا خنکاندوون.

۳- گه لی عادیش به بایه کی به هیژ فه وتینراون.

۴- هه روه ها بُو فه وتانی گه لی (لوط) یش باسی با کراوه: ﴿إِنَّا أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ حَاصِبًا﴾، (حاصب) بایه کی به هیژه که ورده به ردو چه و، له گه لّ خو ی راده دا.

۵- هه روه ها گه لی نه موودیش له سزادانه که یاندا، ههم باسی هارژن و چریکه کراوه، ههم باسی بلّیسه ئاگر کراوه.

۶- گه لی لووطیش و پرای با، خوی دادگه ر باسی نه وه شی کردوه که به رزی کردوونه وه، دویای به ریداونه وه و به ردی له قوری وشک بووی به سه ردا باراندوون، که واته: نه و چوار شتانه ی مروّف زور پیویستی پییان هه یه: ئاو و با و و ئاگرو گل، خوا ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ هه ر کام نه و چوار شتانه ی کردوون، به هوکاری سزادان و له به ینبردن ی گه له یاخییه کان!!

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

دەرسى سىيەم

رەزىدېنتى مەكتەپىي مەمۇرىيەت مەكتەپىي

www.alibapir.com

رەزىدېنتى مەكتەپىي مەمۇرىيەت مەكتەپىي

رەزىدېنتى مەكتەپىي مەمۇرىيەت مەكتەپىي

رەزىدېنتى مەكتەپىي مەمۇرىيەت مەكتەپىي

رەزىدېنتى مەكتەپىي مەمۇرىيەت مەكتەپىي

رەزىدېنتى مەكتەپىي مەمۇرىيەت مەكتەپىي

رەزىدېنتى مەكتەپىي مەمۇرىيەت مەكتەپىي

رەزىدېنتى مەكتەپىي مەمۇرىيەت مەكتەپىي

پێناسە ی ئەم دەرسە

ئەم دەرسەمان لە سێزده (۱۳) ئایەت پیک دئی، ئایەتەکانی: (۴۳ - ۵۵)، سێزده ئایەتی کۆتایی سوڤه تی (القمر)، تەوهری سەرەکی ئەو سێزده ئایەتە، بە توڤه یی و سەرزنشته وە دواندنی بېڤروا و هاو بەش پەرستانی ڤۆژگاری پېڤه مبه ری کۆتاییه ﷻ بە پله ی یه که م و، دواتریش بېڤروایانی دیکه له هه موو کۆمه لگا کاند، تا کو دنیا کۆتایی دئی.

سەرەتا خوا ﷻ به پرسیاری نکو و لیلیکه رانه ده فهرموئ، ئایا بېڤروایه کانی ئیوه، ئە ی خه لکی ڤۆژگاری پېڤه مبه ر ﷻ له مه که و ده وروبهری! باشتن، له و گه له فه وتاوانه، واته: له وان به هیزتر بوون، یاخود له ڤووی ئاکاره وه، باشت بوون، یاخود ئیوه له کتیباندا بوردرانتان هه یه، له سزادران؟ ئایا پاکنه تان بۆ کراوه و سزا نادرین، یان کافره کانی ڤۆژگاری ئیوه، باشت بوون، له و کافره پېشووانه ی خوا سزای داوون؟ یان ئایا ده لێن: ئیمه کۆمه لکی تۆکه مه و سهرکه و تووین؟ ئەو سئ ئە گهره ش هه یچیان راست نین، به لکو ئەو کۆمه له تۆکه مه یه ده شکێزین و پاش ده که نه به رامبه ریان.

دوایی خوا ﷻ باسی ڤۆژی دوایی ده کات، که بېڤه زاترو تالتریشه، کاتیک تاوانباران له گومرایی و ئیش و ژاندا ده بن، له سه ر ڤووان له ئاگردا ڤاده کێش رین و، پێیان ده گوتری: سزای دۆزه خ بچێژن!

دوایی خوا ی به رزو مه زن، پێنج له نیشانه و دیارده کانی بالاده ستیی خوی ده خاته ڤوو:

۱- هه موو شتیکمان به ئەندازه گیریی دروست کردوه.

۲- کاری ئیمه ته نیا چاو تروو کانیکی ده وئ.

۳- گەلە پێشوووە کاغان فەوتاندوون، ئایا کەسێ بێرکەرەو، پەندوەرگرتان ھەبە، پەندیان لێوەربگرئ؟!

۴- ھەرچی کردوویانە لە لیستندا تۆمار کراوە، بە ھەموو شێوەکانی تۆمار کردن.

۵- تێکرای گچکەو گەورە ی کردەو و پەفتاری مروڤان، نووسراوە و تۆمارکراوە.

لە کۆتاییشدا ڕاگەیەنراوە کە پارێزکاران لە نیو باخ و کانیی و سەرچاو و ڕووباراندا و، لە خۆشتەین جیگا و پێگادا، لە خزمەت خوادا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** کە ھوکمرانیکی توانادارە.

خوا بە لوتف و کەرەمی خۆی ئەو بە قسەت ئیمەش بکات.

﴿ أَكْفَرْتُمْ خَيْرٌ مِّنْ أُولَئِكُمْ أَمْ لَكُم بَرَاءَةٌ فِي الزُّبُرِ ٤٣ ﴾ أَمْ يَقُولُونَ نَحْنُ جَمِيعٌ مُنْتَصِرٌ ٤٤ سُبْحَٰنَ الْجَمْعِ وَيُولُونَ الدُّبُرَ ٤٥ بَلِ السَّاعَةُ مَوْعِدُهُمْ وَالسَّاعَةُ أَذًى وَأَمْرٌ ٤٦ إِنَّ الْمُبْجِرِينَ فِي ضَلَالٍ وَسُعُرٍ ٤٧ يَوْمَ يُسْجَبُونَ فِي النَّارِ عَلَىٰ وُجُوهِهِمْ ذُقُوا مِن سَقَرٍ ٤٨ إِنَّا كُلُّ شَيْءٍ خَلَقْتَهُ بِقَدَرٍ ٤٩ وَمَا أَمْرُنَا إِلَّا وَجِدَةٌ كَلَمْحٍ بِالْبَصَرِ ٥٠ وَلَقَدْ أَهْلَكْنَا أَشْيَاعَكُمْ فَهَلْ مِنْ مَّذْكَرٍ ٥١ وَكُلُّ شَيْءٍ فَعَلُوهُ فِي الزُّبُرِ ٥٢ وَكُلُّ صَغِيرٍ وَكَبِيرٍ مُسْتَطَرٌ ٥٣ إِنَّ الْثَنِّينَ فِي جَنَّتٍ وَنَهْرٍ ٥٤ فِي مَقْعَدٍ صِدْقٍ عِنْدَ مَلِكٍ مُّقْنَدٍ ٥٥ ﴾

مانای دهقا و دهقی نایه‌تہکان

{(ئەي خەلکی مەككەو دەورووبەری!) ئایا بېیروایەکانی ئێوە، لەو (کۆمەلگا فەوتینراو)انە (ی پێشوو) باشترن، یان پاكانه تان بۆ کراوه، لە کتێبه کان (ی خوا) دا (کە سزاندرێن)? (٤٣) یان ئایا دەلێن: ئێمە کۆمەل و تۆکمەو سەرکەوتووین (بەسەر بەرانبەرمان دا)? (٤٤) بە دُنیايی کۆمەلەکیان تێک دەشکێنرێن و پاش دەکەنەو (٤٥) بە لکو پوژی دوایی بەلێنگەیانە و پوژی دوایش، بېرەزاترو تالتریشە (٤٦) بە دُنیايی تاوانباران لە گومرایی و ئازار (ی ئاگر) دان (٤٧) ئەو پوژەي لەسەر پروویان لە ئاگر (ی دۆزەخ)دا پادەکیشرێن، (پێیان دەگوترێ: بچيژن، تووشبوونی (ئاگری) سەقەر (٤٨) بێگومان ئێمە هەموو شتیکیان بە ئەندازە دروستکردو (٤٩) فەرمانیشمان (بۆ هێنانە دی شتیک) بەس یەك (وشەي)ە، وەك چاو ترووکانتیکە (٥٠) بە دُنیايی ئەي بېیرواینە! کۆمەلە هاوشیوە کانتاھمان لە نیو بردوون، ئنجا ئایا کەسی بیرکەرەو (پەندوەرگر هەيە)! (٥١) هەر شتیک کردووشیانە لە نووسراواندایە، (تۆمار کراو) (٥٢) هەموو بچووک و گەورەيەکیش (لە کردارو پەفتاریان) نووسراو (٥٣) بە دُنیايی پارێزکاران لە نیو باخ و پووباران (٥٤) لە جیگاو پێگایەکی دڵپەسند دا، لە لای حوکمرانی توانادەرو بالادەست (٥٥) }.

[illegible]

شیکردنه وهی هه ندیک له وشه کان

(بَرَاءَةٌ): (أَصْلُ الْبُرءِ وَالْبَرَاءَةِ وَالتَّبَرُّي: التَّقْصِي مِمَّا يُكْرَهُ مُجَاوِرَتُهُ)، هه ر کام له (بُرء، بَرَاءة، تَبَرُّي)، بریتیه له دووری له شتیک، که مروڤ پی ناخوښ بی، لی نزیک بی، (بَرَاءة)، به کوردیی ده بیته پاكانه و نه ستوپاکیی.

(فِي الزُّبُرِ): (لِیْرِهِدَا (زُبُر) کۆی (زُبُور)ه، وه ک چۆن (کُتُب) کۆی (کِتَاب)ه، که مه به ست پی کتیه ئاسمانیه کان، کتیه کان خوا.

(مُنْصَرٌّ): سه رکه وتوو، یا خود تۆله ستین، (النَّصْرُ وَالنُّصْرَةُ: الْعَوْنُ وَالْإِنْتِصَارُ: طَلَبُ النُّصْرَةِ، وَأَنْتَصِرَ، أَي: اِمْتَنَعَ مِنْ ظَالِمِهِ، وَأَنْتَصَرَ، أَي: اِنْتَقَمَ)، (نَصْرٌ وَنُصْرَةٌ)، به مانای یارمه تی، دین (إِنْتِصَار)، واته: داوای یارمه تییکردن، (اِنْتَصَرَ)، وایکرد ئه و که سه ی دهیه وئ سته می لی بکات، نه هیلی سته می لی بکات، ههروه ها (اِنْتَصَرَ)، به مانای (تۆله ی ستانده وه) ش دی.

(سَيَرْزُمُ الْجَمْعُ): ئه و کۆمه له ی ده لین: ئیمه کۆمه لکی تۆکمه یین، تیکده شکیزین، (هَزَمَ الْعَدُوَّ: كَسَرَهُ)، دوژمنه که ی شکاند (وَأَصْلُ الْهَزْمِ: كَسَرُ الشَّيْءِ الْيَاسِ حَتَّى يَنْحَطِمَ، وَمِنْهُ الْهَزِيمَةُ، لِأَنَّهُ كَمَا يُعْبَرُ عَنْهُ بِذَلِكَ، يُعْبَرُ عَنْهُ بِالْحَطْمِ وَالْكَسْرِ)، (هَزَمَ): له ئه صلدا ئه وه یه شتیکی وشک بشکیزی، هه تا تیک ده شک و وردو خاش ده بی، وشه ی (هَزِيمَةُ)، له وه وه هاتوه، چونکه (هَزِيمَةُ) واته: تیکشکانی دوژمن، ههروه ک به وردو خاش بوون و شکاندنیش تهعبیر کراوه له: شکان، شکانی دوژمن، شکانی که سیک و هیزیک.

(الدُّبْرُ): (دُبْرُ الشَّيْءِ: خِلَافُ الْقَبْلِ، وَجَمْعُهُ: أَدْبَارُ)، واته: پشته وه به (أَدْبَارُ)، کۆده کریته وه، واته: پشته وه کان پیچه وانه ی پیشه وه یه.

(أَذْهَى): (دَہَاہُ: أَصَابَهُ بِدَاهِيَةٍ، وَالدَّاهِيَةُ: الْأَمْرُ الْمُتَكْرِرُ الْعَظِيمُ، وَدَوَاهِي الدَّهْرِ: مَا يُصِيبُ النَّاسَ مِنْ عِظَمِ النُّوبِ، وَالذَّهَى: الْمُتَكَرِّرُ: غَرِبَ دَهْيٌ، أَي: ضَخُمَ)، (أَذْهَى)،
واته: بپرہزاتر، (دَہَاہُ: أَصَابَهُ بِدَاهِيَةٍ)، (دَہَاہُ) توووشی بہ لایہ کی بپرہزای کرد،
(دَاهِيَةٍ): بریتہ لہ کاریکی ناموی مہزن، (وَدَوَاهِي الدَّهْرِ)، تہو شتانہن، تہو
بہ لایانہ توووشی خہ لکی دین، (دَہَى)، بہ مانای نہ ناسراو نامو دی، دہ گوتری:
(غَرِبَ دَهْيٌ)، واتہ: دۆلچہ یہ کی گہورہ کہ ئاوی پی ہل دہ ہیجری.

(وَأَمْرٌ): (مَرَّ الشَّيْءُ وَأَمَرَ: صَارَ مُرًّا)، واتہ: شتہ کہہ تال بوو لہ پرووی تامہوہ،
دوایی تالیی تام بہ کاردہ ہیجری بو تالیی سزا، یہ ک بہ یہ کیکی دی دہ لئ:
تالوت پی دہ چیژم.

(وَسُعْرٌ): (السُّعْرُ: الْحَرُّ، شَهْوَةٌ مَعَ جُوعٍ، السُّعْرُ: الْجُنُونُ)، (سُعْرٌ): بہ مانای
گہرمی دی، بہ مانای ئارہ زوو کردن و برسیہ تی دی و، بہ مانای شیتیش دی،
بہ لام (سُعْرٌ)، تہ نیا بہ مانای شیتی دی.

(سُحْبُونٌ): (سَحَبُ الشَّيْءِ: جَرُّهُ عَلَى الْأَرْضِ)، (سَحَبٌ): تہوہ یہ شتیک لہ سہر
زہوی پابکیشی.

(سَقَرٌ): (سَقَرٌ يَسْقُرُ سَقْرًا، أَي: بَعْدَ، وَالسَّقَرُ: حَرُّ الشَّمْسِ، وَحَرٌّ جَهَنَّمِ)، دہ گوتری:
(سَقَرٌ يَسْقُرُ سَقْرًا)، دوورکہ وتہوہ، دوور دہ کہویتہوہ، دوورکہ وتہوہ، (سَقَرٌ)، بہ
مانای گہرمی خوړ دی و، بہ مانای گہرمی دۆزہ خیش دی.

(قَدَرٌ): (الْقَدَرُ: الْمِقْدَارُ، الْقَدَرُ: مِقْدَارُ الشَّيْءِ وَحَالَاتُهُ الْمَقْدَرَةُ)، (قَدَرٌ): بہ
مانای تہ ندازہ دی، (قَدَرِيش، دیسان بہ مانای تہ ندازہی شتیک دی و، حالہ تہ
تہ ندازہ گیر بیکراوہ کانی، دی.

(كَلَمَجٍ بِالْبَصْرِ): (لَمَحَ الْبَصَرُ إِلَى الشَّيْءِ لَمَحًا وَتَلَمَّاحًا: امْتَدَّ إِلَى الشَّيْءِ، وَلَمَحَهُ
يَبْصَرُهُ: صَوَّبَهُ إِلَيْهِ وَأَبْصَرَهُ بَنْظَرٍ خَفِيفٍ، وَأَلْمَحَ الشَّيْءُ: أَبْصَرَهُ بَنْظَرٍ خَفِيفٍ)، وشہی

(لَمَحَ الْبَصَرُ إِلَى الشَّيْءِ لَمَحًا وَتَلَمَّاحًا)، واته: سه‌رنجی دایه‌ ئه‌و شته، (لَمَحَهُ بَصَرُهُ)، واته: چاوی لیکرد، به‌ شیویه‌کی سووک بینی، (أَلَمَحَ الشَّيْءُ)، واته: به‌ تیله‌ چاویک، به‌ سیله‌ چاویک، ته‌ماشای کرد، یاخود به‌ شینه‌یی بینی، نه‌ک چاوی تی ببری به‌ زوری.

(أَشْيَاعَكُمْ): (شَايِعُهُ مُشَايَعَةً وَشِيَاعًا: تَبِعَهُ، وَصَحِبَهُ، وَأَمَدَّهُ)، (شَايِعُهُ مُشَايَعَةً وَشِيَاعًا)، واته: شوینی که‌وت و، له‌گه‌لی دابوو و، هاوکاریی کرد، (الأشْيَاعُ: الأُمَثَالُ وَالْأَشْبَاهُ)، (أَشْيَاع) کو‌ی (شَيْعَةً)یه، (شَيْعَةً)ش، یانی: کو‌مه‌ل، (أَشْيَاعٌ وَشَيْعٌ)، هه‌ردووکیان کو‌ن، واته: کو‌مه‌له‌کان، که‌ لی‌ره‌دا (أَشْيَاعَكُمْ)، یانی: ئه‌و کو‌مه‌ل و گرووپانه‌ی هاوشیویه‌ی ئیوه‌ بوون، ئه‌وانه‌مان فه‌وتاندوون.

(فِي الزُّبْرِ): (زَبَرَ الْكِتَابَ أَي: كَتَبَهُ، وَالزُّبُورُ: الْكِتَابُ الْمَزْبُورُ)، به‌لام لی‌ره‌ (فِي الزُّبْرِ)، واته: (فِي الْكُتُبِ)، هه‌رچی که‌ کردوویانه‌ له‌ کتییان دا، له‌ نووسراوان دا، له‌ لیستندا، تو‌مار کراوه، (کَتَبَهُ)، واته: (زَبَرَهُ)، نووسی، (زَبُور)، به‌ مانای کتییکی نووسراو، دی.

(مُسَطَّرٌ): به‌ دی‌ر نووسراو، چونکه‌ (السَّطْرُ: الصَّفُّ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ، سَطْرٌ مِنْ كِتَابَةٍ، اسْتَطَّرَ الْكِتَابَ: سَطَرَهُ)، (سَطْرٌ): به‌ مانای شتیک دی‌ ریز کرابی، دی‌ری نووسین (اسْتَطَّرَ الْكِتَابَ)، کتیه‌که‌ی نووسی، (سَطَرَهُ)، نووسی، به‌لام (اسْتَطَرَّهُ)، واته: به‌ گرنگی پیدانه‌وه‌و به‌ چاکی نووسی.

(وَنَهْرٍ): (النَّهْرُ: الْمَاءُ الْعَذْبُ، وَالنَّهْرُ: السَّعَةُ وَالضِّيَاءُ)، وشه‌ی (نَهْرٌ، وَنَهْرٌ)، هه‌ردووکیان به‌ مانای ئاوی شیرین، دی‌ن، رووباریش به‌ زوری هه‌ر ئاوی شیرینه، مه‌گه‌ر رووباریک دروست بکری، له‌ ئاوی سویره‌وه‌ هه‌لبه‌ستری، (نَهْرٌ)، به‌ مانای فراوانی و رو‌شناییش دی.

(مَقْعَدٍ صَدِّقٍ): (الْمَقْعَدُ: اسْمٌ مَكَانِ الْقُعُودِ، وَالْقُعُودُ: هُنَا مَعْنَى الْإِقَامَةِ الْمُطْمَئِنَّةِ)، (مَقْعَدٍ): ناوی شوینی دانیشتنه، لی‌ره‌شدا دانیشتن به‌ مانای نیشته‌جی بوون و

سہ قامگیر بوونیکى ئوقره گرانه یه، که ده فہ رموی: ﴿فِي مَقْعَدِ صِدْقٍ﴾ (الصَّدَقُ): أَصْلُهُ مَطَابَقَةُ الْخَبَرِ لِلْوَاقِعِ، ثُمَّ شَاعَتْ لَهُ اسْتِعْمَالَاتٌ نَشَأَتْ عَنْ مَجَازٍ، أَوْ اسْتِعَارَةٍ، تَرْجِعُ إِلَى مَعْنَى مُصَادَفَةِ أَحَدِ الشَّيْءِ عَلَى مَا يُنَاسِبُ كَمَالَ أَحْوَالِ جَنْسِهِ، فَيُقَالُ: هُوَ رَجُلٌ صِدْقٍ، أَيْ قَامٌ رُجُلَةً، (صِدْقٍ): لَهُ تَهْلُكَةٌ بِرَيْتِهِ لَهُ وَهُوَ كَهَوَالَيْكَ بِرَبِّهِ يَسْتَتِي وَاقِيعَ بَنٍ وَ لَهْ كَهْلٌ وَاقِيعِدَا رَاسْتِ بَيْتَهُو، دَوَايِي زَوْرَ جَوْرَهْ بَهْ كَارِهِيَنَانِي دِيكَهِي بُوْ پَهِيْدَا بُوون، بَهْ شِيْوَهِي مَهْ جَازِ يَاخُوْدِ خَوَاسْتَنَهَوُو، هَهْ مَوُوِيَانِ دَهْ كَهْ رِيْنَهَوُو بُوْ تَهَوُو، كَهْ سِيْكَ شَتِيْكَ لِيْ هَهْ لَكَهَوِيْ، كَهْ تَهْوْ شَتَهْ لَهْ حَالَهْ تِيْكَ تِيْرو تَهَوَاوِيْ هَهْ بِيْ، لَهْ شِيْوَهِي جِيْنَسِيْ خَوِيْ، بُوْ وَيْنَهْ دَهْ گَوْتَرِيْ: (هُوَ رَجُلٌ صِدْقٍ)، تَهْوْ پِيَاوِيْ كَهْ تَهَوَاوِيْ پِيَاوَهْتِيْ وَ مَهْرْدَا يَهْتِيْ تِيْدَا يَهْ، ﴿مَقْعَدِ صِدْقٍ﴾ شُوِيْنِيْكَ كَهْ شُوِيْنِيْكَ زَوْرَ تِيْرو تَهَوَاوِيْ، پَرِ خِيْرَ وَ خَوْشِيْ وَ نَاَزُوْ نِيْعَمَهْ تَهْ.

هَوِيْ هَاتَنَهْ خَوَارَهَوِيْ ثَا يَهْ تَهْ كَانِ

۱- هَوِيْ هَاتَنَهْ خَوَارِيْ تَهْمَ ثَا يَهْ تَهْ مَوْبَارَهْ كَهْ، كَهْ دَهْ فَهْ رَمُوِيْ: ﴿بَلِ السَّاعَةُ مَوْعِدُهُمْ وَالسَّاعَةُ أَدْهَى وَأَمَرُّ﴾، لَهْوْ بَارَهَوُوْ تَهْمَ دُوُوْ گِيْرْدِرَاوَهِيْ هَهْنِ:

أ- إِنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: جَاءَ مُشْرِكُو قُرَيْشٍ يُخَاصِمُونَ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ فِي الْقَدَرِ، فَأَنْزَلَ اللَّهُ تَعَالَى: ﴿يَوْمَ يُسْحَبُونَ فِي النَّارِ عَلَى وُجُوهِِهِمْ ذُوقُوا مَسَّ سَقَرَ﴾ ﴿٤٨﴾ { (أَخْرَجَهُ مُسْلِمٌ فِي صَحِيحِهِ: ٢٠٤٦، ٢١٥٦).

وَ تَهْ: تَهْ بُوُوْ هَوْرَهْ يَهْ رَهْ دَهْ لِيْ: هَاوَبَهْ شِ بُوْ خَوَا دَانَهْ رَهْ كَانِيْ قَوْرَهْ شِ، هَاتَنَهْ خَزْمَهْ تِ پِيْغَهْ مَبَهْ رِيْ خَوَا ﷺ مَشْتُوْمِرِيَانِ لَهْ كَهْ لَدَا دَهْ كَرْدِ، لَهْ بَارَهِيْ قَهْ دَهْ رَهَوُو، خَوَايْ بَهْ رَزِيْشِ تَهْمَ ثَا يَهْ تَهْ نَارَدَهْ خَوَارِ: (تَهْوْ پَوْژَهِيْ لَهْ سَهْرَ پَرُوِيَانِ لَهْ نَاگَرْدَا رَادَهْ كِيْشِرِيْنِ وَ پِيَانِ دَهْ گَوْتَرِيْ: بِيْچِيْژَن سَزَايْ سَهْ قَهْر، تِيْمَهْ هَهْ مَوُوْ شَتِيْ كِمَانِ بَهْ تَهْ نَدَازَهْ گِيْرِيْ دُرُوْسْتَكِرْدَوَهْ).

ب- {عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو بْنِ الْعَاصِ رضي الله عنه، قَالَ: مَا نَزَلَتْ هَذِهِ الْآيَةُ: ﴿إِنَّ الْمُجْرِمِينَ فِي صَلَاحٍ وَسُعْرٍ ٤٧ يَوْمَ يُسْحَبُونَ فِي النَّارِ عَلَىٰ وُجُوهِهِمْ ذُوقُوا مَسَّ سَقَرَ ٤٨﴾ إِنَّا كُلَّ شَيْءٍ خَلَقْنَاهُ بِقَدَرٍ ٤٩﴾، إِلَّا فِي أَهْلِ الْقَدَرِ} (أخرجه البخاري: في «خلق أفعال العباد»: ج ٤٥، ص ١٦٦، والبرزأ: ٢٢٦٥، الإستهيعاب في بيان الأسباب، نقول: وهذا إسناد ضعيف، وذكره السيوطي في الدر المنثور: ج ٧، ص ٦٨٣، وزاد نسبته لابن المنذر، وقال: بسند جيّد، وكذا قال شيخنا أبو عبد الرحمن الألباني رحمه الله في «الصّحيحة»: ج ٤، ص ٥٣).

واته: عه بدوللای کوری عه مری کوری عاص رضي الله عنه ده لئ: ئهم ئايه تانه {كه خويند ماننه وه} له باره ی ئه هلی قه ده ره وه، (واته: ئه وانه ی نكولییان کردوه له وه ی خوا هه موو شتیکی ئه ندازه گیری کرد بئ)، هاتوونه خوار.

٢- هو ی هانه خواره وه ی ئه وه ئايه ته ی ده فه رموی: ﴿ذُوقُوا مَسَّ سَقَرَ ٤٨﴾ إِنَّا كُلَّ شَيْءٍ خَلَقْنَاهُ بِقَدَرٍ ٤٩﴾:

{عَنْ عَطَاءِ بْنِ أَبِي رِبَاحٍ قَالَ: أَتَيْتُ ابْنَ عَبَّاسٍ رضي الله عنه وَهُوَ يَنْزِعُ مِنْ زَمْرَمَ، وَقَدْ ابْتَلَيْتُ أَصَافِلَ ثِيَابِهِ، فَقُلْتُ لَهُ: قَدْ تَكَلَّمْتَ فِي الْقَدَرِ، فَقَالَ: أَوْ فَعَلَوْهَا؟ قُلْتُ: نَعَمْ، قَالَ: فَوَاللَّهِ مَا نَزَلَتْ هَذِهِ الْآيَةُ إِلَّا فِيهِمْ: ﴿ذُوقُوا مَسَّ سَقَرَ ٤٨﴾ إِنَّا كُلَّ شَيْءٍ خَلَقْنَاهُ بِقَدَرٍ ٤٩﴾، أَوَّلِكَ شَرَارُ هَذِهِ الْأُمَّةِ، فَلَا تَعُودُوا مَرْضَاهُمْ، وَلَا تَصَلُّوا عَلَىٰ مَوْتَاهُمْ، إِنْ رَأَيْتَ أَحَدًا مِنْهُمْ، فَقَاتُ عَيْنَيْهِ بِأَصْبَعِي هَاتَيْنِ} (الإستهيعاب في بيان الأسباب: ج ٣، ص: ٣٠٨، أخرجه ابن حاتم في تفسيره كما في تفسير القرآن العظيم: ج ٤، ص ٢٨٦ و ٢٨٧، وابن بطة في الإبانة، ج ٢، ص ١٢١ و ١٢٢، برقم: ١٥٥٠، واللالكائي في «شرح أصول اعتقاد أهل السنة والجماعة»: ٩٤٨، والبيهقي في الكبرى، ج ١٠، ص ٢٠٥، قلنا: وَهَذَا سَنَدٌ حَسَنٌ، وَرِجَالُهُ ثِقَاتٌ).

واته: عه تائی کوری ئه بی ره باح ده لئ: چوومه لای عه بدوللای کوری عه عباس رضي الله عنه، لهو کاته دا ئاوی له زه مزه م هه لده هیئجاو دامیتی پو شاکه که ی ته ر بوو بوو {به هو ی ئاوه که وه} پیمگوت: له باره ی قه ده ره وه قسه کراوه، گوئی: ئه وه یان کرد؟ گوتم: به لئ، گوئی: به خوا ئه م ئايه ته هه ر له باره ی ئه وانه وه هاتوته

خوار: ﴿ذُفُوًا مَّسَّ سَفَرٌ﴾ ۴۸ ﴿إِنَّا كُلَّ شَيْءٍ خَلَقْنَاهُ بِقَدَرٍ﴾ ۴۹، واته: بیچیژن تووش بوونی ناگری دۆزهخ، ئیمه هه موو شتیکیان به ئەندازه گیری دروستکردوه، ئەوانه خراپترینی ئەم ئۆممەتەن، (ئۆممەتی ئیسلامن)، [واته: ئەوانه ی پروایان بهوه نیه، خوا هه موو شتیکی له ئەزه له وه ئەندازه گیری کردوه] سەردانی نه خوشیان مه کهن و، نوێژ له سەر مردوو یان مه کهن، ئەگەر یه کیکی لهوانه بینم، ههردووکی چاوی بهم دوو په ناجانه م کوێر ده کهم، {ههلبهته مه بهستی ئەوه بووه که ئەوانه شایسته ی سزادرانن}.

مانای گشتی ئایه ته کان

خوا ﴿سَمِيعُ الْغُيُوبِ﴾ له کو تای ی ئەم سوو په ته موباره که دا، پروو ده کاته خه لکی پۆژگاری پیغه مبه ر ﴿الْمُحِيطُ﴾، دوا ی ئەوه ی به سه رهاتی ئەو پینج گه له که پیغه مبه ره کان یان (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ)، هۆشداریی و ترساندنه کانی خویان پیراگه یاندوون، په یامی خویان پی پراگه یاندوون، که واز بینن له په رستنی جگه له خواو، واز بینن له سته م و، له نیو یه کدییداو، واز بینن له په وشتی خراپ و، واز بینن له تاوان و لادان، به لام به قسه ی پیغه مبه رانیان نه کردوه و، هۆشداریه که ی پیغه مبه رانیان به درۆ داناوه، خوا سزای داو، له کو تاییدا خوا پروو ده کاته خه لکی پۆژگاری پیغه مبه ر ﴿وَدَّعَاهُمْ﴾ و ده فه رموی:

﴿اَكْفَارُكُمْ خَيْرٌ مِنْ اُولَئِكَ﴾، ئایا کافره کانی ئیوه لهوانه چاکترن، واته: په وشت و ئاکاریان جوانتره، یاخود توانایان زیاتره، ﴿اَمْ لَكُمْ بَرَاءَةٌ فِي الزُّبُرِ﴾، یان ئایا ئیوه له کتیه کانی خوادا ئەستۆ پاکیی و پا کانه تان بۆ کراوه، ده بوێردرین، و سزا نادرین؟ ﴿اَمْ يَقُولُونَ نَحْنُ جَمِيعٌ مُنْتَصِرٌ﴾، یاخود ده لین: ئیمه کۆمه لکیکن، تۆکمه ین و سه رکه وتووین و تۆله ده ستین، له به رانه رمان؟! ئایا کام له و سی ئەگه ره هه یه: ئایا ئەو کافرا نه چاکترن؟ یان ئەستۆ پاکییان بۆ کراوه؟ یاخود کۆمه لکی

تۆكمەن و كەس زەفەریان پى نابات؟ خواش **بِسْمِ الْحَمْدِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** ئەو پرسیارانە ھەموویان بە شیوەی پرسیاری نكوولییلىکردن دەكات، واتە: ھىچ کامیان وانىن.

بۆیە دەفەرموى: **﴿سَيَرْزُقُكَ جَمْعٌ﴾** ئەو كۆمەلە توندو تۆكمەيە (كە خۆيان پى زۆر تۆكمەو خەرو پەرە) تىكدەشكىن، **﴿وَيُولُونَ الدُّبُرَ﴾** پشتیشیان دەكەنە لایەنى بەرانبەرەن، ئنجا سزای خوايە، ھەر شتیکە.

﴿بَلِ السَّاعَةُ مَوْعِدُهُمْ﴾ بەلكو ژوانگەيان، بەلینگەيان پۆژى دوايە، **﴿وَالسَّاعَةُ أَذَى وَأَمْرٌ﴾** پۆژى دوايىش بە ھەردوو قۇناغى ئاخىر زەمان و قیامەتەو، سەختەرەو تالتریشە.

﴿إِنَّ الْمُجْرِمِينَ فِي ضَلَالٍ وَسُعُرٍ﴾ بە دنیایی تاوانباران لە نێو گومپاییدان و لە شىتیی و مەینەتیی دان، یاخود: لە دنیادا لە گومپاییدان و لە پۆژى دوايیدا، لە نێو ئاگرو سزای خوادان.

﴿يَوْمَ يُسْجَبُونَ فِي النَّارِ عَلَى وُجُوهِِهِمْ﴾ ئەو پۆژە كە لەسەر دەم و چاویان بە نێو ئاگرا رادەكیشرین، **﴿دُفِقُوا مِّنْ سَقَرٍ﴾** (پێیان دەگوترى: بیچیژن! تووشبوونی، سەقەر، تووشبوونی ئاگری دۆزەخ، كە یەكێك لە ناوەكانی بریتىە لە: (سَقَر).

﴿إِنَّا كُلَّ شَيْءٍ خَلَقْتَهُ بِقَدَرٍ﴾ بە دنیایی ئیمە ھەموو شتیکمان بە ئەندازە دروستکردو، كەواتە: ژيانى بەشەريش سیستم و ئەندازەو پێك و پێكی تێدايە، بۆیە نابى مروڤەكان لە دواى ژيانى دنیا، وەك بەرزەكى بانان بوى دەربچن، بەلكو دەبى چاكەكاران پاداشت بدرێنەووەو خراپەكاران سزا بدرین، ئەندازەگیری و سیستم و پێك و پێكی لە دروستكراوى خوادا، ئەو دەخوایى كە دەبى پۆژى دوايى ھەبى و، ئەنجام و بەرھەمی شیوەی ژيان و كردهوەكانى مروڤەكان، لەویدا بەرجەستە ببى، ھەر كەسە بە سزا، یاخود پاداشتی پر پێستی خوى بگات.

﴿وَمَا أَمْرُنَا إِلَّا وَاحِدَةٌ كَلَمْحٍ بِالْبَصَرِ﴾ فەرمانى ئیمەش تەنیا یەكە، وەك چاو ترووكانىك، واتە: یەك وشەيە، بۆیەش بە مینە (مۆنث)، ھیناويەتی يانی: (إِلَّا

كَلِمَةً وَاحِدَةً، وهك له شوینی دیکه دهفه رموی: ﴿إِنَّمَا أَمْرُهُ إِذَا أَرَادَ شَيْئًا أَنْ يَقُولَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ﴾ (٨٢)، فهرمانی خوا که شتیکی ویست، بهس ئهوهیه پیی بفه رموی: بیه، یه کسه ر ده بی، هه لبه ته ئه وهش بو نیزیک خستنه وهیه له عه قلی ئیمه، ئه گه رنا خوا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** به شته کهش نافه رموی: بیه، چونکه شتیکی نه بی، فهرمانی پیی ناکری، به لام له بهر ئه وهی له عه قلی ئیمه دا وشه ی بیه (گن)، له هه موو شتیکی کورتره و ئاسانتره، واته: چوون ئاسانه، خوا بهو شیوهیه فهرمانه کانی خوئی جیه جی ده کات، به چاو تر و و کانیک.

﴿وَلَقَدْ أَهْلَكْنَا أَشْيَاعَكُمْ﴾، به دنیایی ئیمه (ئه ی بیروایی پوژگاری پیغه مبه رو پوژگاره کانی دیکه!) گرووپه هاو وینه کانی ئیوه مان فه وتاندوون له رابردوودا، ﴿فَهَلْ مِنْ مُدْكِرٍ﴾، ئنجا ئایا کهس هه یه، بیربکاته وهو په ند وه ربگری و، وهک ئه وان نه کات، تاکو وهک ئه وانی به سه ر نه یهت؟!

﴿وَكُلُّ شَيْءٍ فَعَلُوهُ فِي الزُّبُرِ﴾، هه رچی کردووشیانه له کتیباندوا، له لیستاندا تومار کراوه نووسراوه، به هه موو شیوه کانی تومار کردن، نهک ته نیا به نووسین، به لکو به وینه و ده نگ و ... هتد.

﴿وَكُلُّ صَغِيرٍ وَكَبِيرٍ مُسْتَطَرٌّ﴾، هه موو گچکه یهک و گه وره یه کیش نووسراوه تومار کراوه.

له کو تاییدا خوا دهفه رموی: ﴿إِنَّ الْمُنَاقِبِينَ فِي جَنَّتِ وَنَهْرٍ﴾، به دنیایی پاریزکاران له نیو باغ و بیستانه کان و، له نیو جوگه له و رووباره کاندان، بیگومان وانیه، بچن نیو جوگایه که وه! یانی: له شوینیکن که باغ و گولزاری لیهو، کانی و سه رچاوه و رووبارو جوگه له ی لی هه لبه ستراون.

﴿فِي مَقْعَدٍ صَدِيقٍ﴾، له شوینیکی زور دلپه سنديان، له جیگا و پیگایه کی زور په سندو خوش، ﴿عِنْدَ مَلِكٍ مُّقْنَدٍ﴾، له لای حوکمرانیکی زور تواندار، که خوا ی بهریمه **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ**

مه سه له گرنگه كان

مه سه له ی یه كه م:

پرسیار کړدنی نکولیليکهرانه له خه لکی پوژگاری پیغه مبه ر ﷺ، که: ئایا کافرانې نه وان، له بیپروایانی گه له پیشووه کان باشترن، به هیژترن، یاخود ئاکارو په فتاریان جوانزه، یان پاکانه یان له کتیبه کانی خوادا بو کراوه، نه ستو پاکیان بو کراوه، که سزا نادرین؟ هه روه ها خورینیان به هیژو توکمه ییانه وه، ئایا پیتیان وایه کو مه لیکي توکمه و توندو تولن و زال ده بن؟ ئنجا هه وال پیدانیان که نه و کو مه له تیکده شکین و پاش ده که نه وه، پوژی دواپیش که به لینگه یانه، بیړه زاترو تالتریشه، چونکه تاوانباران له گومرایي و مهینه تی و له دوزه خدان، له ناگردا له سهر دم و چاویان راده کیشرین:

خوا ده فهرموئ: ﴿اَكْفَارُكُمْ خَيْرٌ مِّنْ اُولٰٓئِكُمْ اَمْ لَكُمْ بَرَاءَةٌ فِي الزُّبُرِ﴾ (۴۳) اَمْ يَقُولُونَ نَحْنُ جَمِيعٌ مُّنتَصِرٌ ﴿۴۴﴾ سَيَرْجُمُ الْجَمْعُ وَيُوَلُّونَ الدُّبُرَ ﴿۴۵﴾ بَلِ السَّاعَةُ مَوْعِدُهُمْ وَالسَّاعَةُ اَذْهَىٰ وَاَمْرٌ ﴿۴۶﴾ اِنَّ الْمَجْرِمِينَ فِي ضَلٰلٍ وَسُعُرٍ ﴿۴۷﴾ يَوْمَ يُسْحَبُونَ فِي النَّارِ عَلَىٰ وُجُوْهِهِمْ ذُقُوْا مَسَّ سَقَرٍ ﴿۴۸﴾

شیکردنه وهی ئه م ئایه تانه، له نو برگه دا:

(۱) - ﴿اَكْفَارُكُمْ خَيْرٌ مِّنْ اُولٰٓئِكُمْ﴾، ئایا بیپروایانان له وانه (که باسکران) باشترن! پرووی دواندن له کو مه لگای پیغه مبه ره ﷺ، هه ندیکیش له پروونکه ره وان ده لپن: پرووی دواندن له کافره کانی پوژگاری پیغه مبه ر بووه، به لام مادام ده فهرموئ: ﴿اَكْفَارُكُمْ خَيْرٌ مِّنْ اُولٰٓئِكُمْ﴾، ئایا بیپروایه کانی ئیوه، له وانه ی رابردوو چاکترن؟ دیاره پرووی دواندن له هه موو کو مه لگایه که یه، به مسولمان و نامسولمانه وهو، پرسیار کړدنه که ش پرسیار کړدنی سهرزه نشته که رانه یه، که ده فهرموئ: ﴿خَيْرٌ مِّنْ اُولٰٓئِكُمْ﴾، یانی: له پرووی

ھیڙو تواناوه، ئایا کافره کانی ئیوه هیڙو توانایان زیاتره، له هی گهله پیشووه کان، یاخود له پرووی پهوشت و ئاکاری جوانهوه، وهک سه خاوهت و ئازایه تی و نه جابهت و عهقل و مه عریفهت، ئایا ئیوه باشتن لهوان؟

(۲) - ﴿أَمَلَكُمْ بَرَاءَةً فِي الزُّبُرِ﴾، یان ئایا پاکانه تان بو کراوه له کتیبه کان (ی خوا) دا، که ئیوه سزا نادرین؟ (زُبُر)، کووی (زُبُور) ه، (زُبُور) یش، به مانای (مزبور) دی، یانی: نووسراو، که مه بهست پیی کتیبه ئاسمانییه کانه، کتیبه کانی خوا، ئایا له کتیبه کانی خوا دا پاکانه تان بو کراوه، که سزا نادرین؟

ئنجای خوی کار به جی له دواندی پرویه پرویه وه، شیوازه که ده گورپی، بو دواندی نادیار:

(۳) - ﴿أَمْ يَقُولُونَ نَحْنُ جَمِيعٌ مُنْتَصِرٌ﴾، یان ئایا نهوانه ده لین: ئیمه کوومه لیکین و سه رکه وتووین؟ نه مانه هه موویان بو سه رزه نشتکردن، واته: هیچ کام لهو سئ نه گهره نین:

نه نهوه یه ئیوه له نهوان چاکتر بن، نه نهوه یه نه ستو پاکیتان بو کرا بی و پاکانه تان بو کرا بی، له کتیبه کانی خوا دا، نه نهوه شه ئیوه کوومه لیک بن، کهس زه فهران پی نه بات و، توله بستین و، به سه ر به رانه رتاند زال بن.

که واته: مادام وایه، بروا بین و بگه رینه وه بو هه ق، بو نهوه ی تووشی هه مان سه رهنجام نه بن، که بیروایه کانی پیش ئیوه تووشی بوون.

(۴) - ﴿سَيَرْجُمُ الْجَمْعُ وَيُولُونَ الدَّبْرَ﴾، به دلنیایی نهو کوومه له {که به توکمه و خرو پرو به شیوه یه ک خویمان ده بینن، هه موو پیکه وهن} نهوانه تییک ده شکین و پشت هه لده کهن، ﴿سَيَرْجُمُ الْجَمْعُ﴾، (الجمع)، کوومه له خه لکه که ی ده یانگوت: ﴿نَحْنُ جَمِيعٌ﴾، ئیمه هه موومان پیکه وهین، واته: هیچ که سمان لی هه لنه ویردراوه، یان: ئیمه توکمه و توندو تولین، که خوا ده فهرمووی: ﴿سَيَرْجُمُ الْجَمْعُ﴾، (أل) ی سه ر

(جَمْع)، بُو (عَہد)ہو، بُو ناساندنہ، واتہ: کۆمہلہکە، ئہو کۆمہلہی خۆیان پی زۆر تۆکمہو توندو تۆلہ، تیدہشکین، ﴿وَيُولُونَ الدُّبُرَ﴾ پشتیش ھەلەدەکەن، لیڤرەدا بە تەعیبری: پشت ھەلەدەکەن و پاش دەکەنہو، ویناکراون و چوینراون بە کەسیکەوہ کە لە شەرپیدا تیک دەشکێ و پشت دەکاتە دوژمن و ڤادەکات.

(۵)- ﴿بَلِ السَّاعَةُ مَوْعِدُهُمْ﴾، بەلکو کاتەکە (سَاعَة)، بەلینگەیانہ، ئہو کات و شوینہیہ بویان دیارییکراوہ، (سَاعَة) لیڤرەدا مەبەست پیی ڤۆژی دواپیہو، عەلەمە بُو ڤۆژی دواپی ھەمووی بە گشتیی، ھەم ئاخیر زەمان، ھەم قیامت و لیڤرسرانہوہ، بە تاییبەت لیڤرەدا مەبەست پیی قیامتہ، چونکە لەویدا سزاو ڤاداشت دیتە پیشی، بۆیہ دەفەرموئی:

(۶)- ﴿وَالسَّاعَةُ أَذْهَىٰ وَأَمْرٌ﴾ کاتەکە (ی قیامت)یش بیڤرەزاتریشەو تالتریشە، (أَذْهَىٰ)، لە (ذَاهِيَة)وہ ھاتوہ، (اسْمٌ تَفْضِيلٍ مِنْ ذَهَاهُ إِذَا أَصَابَهُ بِذَاهِيَةٍ، وَهِيَ الْأَمْرُ الْمُنْكَرُ الْعَظِيمُ)، (أَذْهَىٰ)، ناوی ھەلٚبژاردن (تَفْضِيل)ہو لە (ذَهَاهُ)، ھاتوہ ئەگەر تووشی داھییەک بوو، (ذَاهِيَة)ش، بریتیہ لە کاریکی نامۆی مەزن، کە زۆر بیڤرەزا بی و مروڤ نەتوانی تەحەممولی بکات.

(أَمْرٌ)یش ناوی ھەلٚبژاردن (تَفْضِيل)ہ، لە (مُر)وہ ھاتوہ، واتہ: تالٚترو ناخۆشتریشە، ئنجا خوا ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ وینای دەکات کە لەو ڤۆژەدا چییان لی دی؟ دەفەرموئی:

(۷)- ﴿إِنَّ الْمُجْرِمِينَ فِي ضَلَالٍ وَسُعُرٍ﴾، مسۆگەر تاوانباران لە گومپایی و ئاگردان. ئەمە سی واتای ھەن:

أ- تاوانبارەکان لە دنیادا لە گومپایی دان و، لە دواڤۆژدا لە ئاگردان.

ب- تاوانباران لە ڤۆژی دواپییدا لە زیانبارییدان و، لە نیو ئاگریکی بلٚیسەدار دان.

ج- تاوانباران لە دنیادا، لە گومپایی و شٚیتی و مەینەتی دان.

٨- ﴿يَوْمَ يُسْحَبُونَ فِي النَّارِ عَلَىٰ وُجُوهِهِمْ﴾، ئەو ڕۆژه که لەسەر ڕوویان لە ئاگردا،
پادەکیشرین، لە پەو ڕوو لە ئاگردا پادەکیشرین.

٩- ﴿ذُقُوا مَسَّ سَقَرٍ﴾، (پێان دەگوتری): توو شبوونی سەقەر بچێژن! (يُقَالُ لَهُمْ)، أو
(نَقُولُ لَهُمْ)، پێیان دەگوتری، یان: پێیان دەلێین: بیچێژن توو شبوونی (سَقَر)، (سَقَر) یش
یەکیکە لە ناوێکانی دۆزەخ، (ذُق): بە مانای چێژتەنی بە زمانە، لەبەر ئەوەی شتێک
بە زمان بتمایینی و بیچێژی، هەستێکی زۆر بەهێزە، بۆیە خوا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** هەستکردن بە
گەرماي ئاگری ناواناوه: (ذُق)، چێژتەن.

پاڤه‌پاڤه‌ی مه‌کتەبه‌ی عه‌له‌ی باپه‌ر

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

www.alibapir.net

English - عربي - كوردی

عه‌ل باپه‌ر/ AliBapir

عه‌ل باپه‌ر/ AliBapir

كه‌تەبه‌ی
پاڤه‌پاڤه‌ی مه‌کتەبه‌ی عه‌له‌ی باپه‌ر

QR code 1

QR code 2

QR code 3

QR code 4

QR code 5

QR code 6

مه سه له ی دووهم:

خوا هه موو شتیکی به ئەندازه گیری دروستکردوهو، فه رمانیشی به ئەنجامدانی کاریک، یه ک وشه یه، وه ک چاو ترووکانیک، که لیڤه دا خوا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** به پی عه قلی ئیمه، ده ماندوینئ:

خوا ده فه رموی: ﴿إِنَّا كُلَّ شَيْءٍ خَلَقْنَاهُ بِقَدَرٍ ۖ ﴿٤٩﴾ وَمَا أَمْرُنَا إِلَّا وَاحِدَةٌ كَلَمْحٍ بِالْبَصَرِ ۖ ﴿٥٠﴾﴾

شیگردنه وهی ئەم دوو ئایه ته، له دوو برگه دا:

(۱)- ﴿إِنَّا كُلَّ شَيْءٍ خَلَقْنَاهُ بِقَدَرٍ﴾، به دنیایی ئیمه هه موو شتیکیان به ئەندازه گیری هی ناوه ته دی، ﴿كُلَّ شَيْءٍ﴾، (مَنْصُوبٌ بِفِعْلِ مُقَدَّرٍ يَدُلُّ عَلَيْهِ خَلَقْنَا، أَي خَلَقْنَا كُلَّ شَيْءٍ، خَلَقْنَاهُ بِقَدَرٍ، وَالْبَاءُ لِلْمُصَاحَبَةِ، أَي: مُصَاحِبًا لِقَدَرٍ)، که ده فه رموی: ﴿إِنَّا كُلَّ شَيْءٍ خَلَقْنَاهُ﴾، ﴿كُلَّ شَيْءٍ﴾ (كُلٌّ)، مه نصووبه و پالده درێته لای (شئی)، ﴿كُلَّ شَيْءٍ﴾ به کرداریکی مه زه نه نه کراو مه نصووبه که (خَلَقْنَاهُ) ی دواپی، ده یگه یه نن، یانی: (إِنَّا خَلَقْنَا كُلَّ شَيْءٍ خَلَقْنَاهُ بِقَدَرٍ)، ئیمه هه موو شتیکیان دروستکردوه، دروستمانکردوه به ئەندازه، (ب) ی (بِقَدَرٍ)، بۆ هاوه لیتییه، واته: که دروستمانکردوه، هه میسه ئەندازه گیری و نه خشه شی له گه لدا بووه.

(۲)- ﴿وَمَا أَمْرُنَا إِلَّا وَاحِدَةٌ كَلَمْحٍ بِالْبَصَرِ﴾، فه رمانیشمان ته نیا یه کیکه وه ک چاو ترووکانیک، وشه ی: (وَاحِدَةٌ) سیفه تی وه سفکراویکی قرتیندراوه، یانی: (كَلِمَةٌ وَاحِدَةٌ)، یه ک وشه که بریتییه له (گن)، ببه، یاخود: (مَرَّةً وَاحِدَةً)، یه کجار، یه کجار فه رمانی پی بکه ین، پیویست به دووباره کردنه وه ناکات.

که ده فه رموی: ﴿كَلَمْحٍ بِالْبَصَرِ﴾، ئەمه لیڤه دا ویچواندنی خیرایی، ئەنجامدانی خوا ی بالاده سه ته بۆ کاره کانی، به ترووکانی چاو، چاو که به خیرایی ده ترووکی، هه لبه ته نه ک بۆ ئەوه که خوا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** به و ئەندازه کاته ی چاوی تیدا ده ترووکی، کاره کانی ئەنجام ده دات، به لکو مه به سه ته ئەوه یه، که خوا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** بۆ ئەنجامدانی

کاره کانی پیوئستی به کات نیه، چونکه خودی کات و شوین، دروستکراوی خواي به رزن، بویه له سوورہتی (النحل) دا، ده فہرموی: ﴿وَمَا أَمْرُ السَّاعَةِ إِلَّا كَلَمْحِ الْبَصَرِ أَوْ هُوَ أَقْرَبُ﴾ (۷۷)، کاری کاتہ کہہ (ساعة) {پوژی دوايي} وہ ک چاوترووکانیک، یاخود نیزیکتریشہ، لہ بہر ئہوہی لہوئی باسی ہاتنی پوژی دوايي دہ کات.

بہ لام لیہرہ دا وشہی: ﴿أَوْ هُوَ أَقْرَبُ﴾ {یان: ئہو نیزیکتریشہ} ی لہ گہ لدا نیه، چونکہ مہ بہ ست تہ نیا گہ یاندنی ئہوہیہ، کہ خوا بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ کارہ کانی خوئی زور بہ خیرایی ئہ نجام دہا، بہ لام ئیمہ لہ چاوترووکان (لمح البصر) خیراترمان نیهو، لہ گوئنی وشہی (بہ) مان، خیراتر نیه.

چونہ تی پیوہ ستبوونی ئہم ئایہ تانہ، بہ ئایہ تہ کانی پیشہوہ، بہ تاییہ تی ئہم دوو ئایہ تہ (۴۹ - ۵۰)، کہ خوا بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ده فہرموی: ئیمہ ہہ موو شتیکمان بہ ئہ ندازہ دروستکردوہ: ﴿إِنَّا كُلَّ شَيْءٍ خَلَقْنَاهُ بِقَدَرٍ﴾، ئایا ئہ مہ چ پیوہ ستییہ کی ہہیہ، بہ ئایہ تہ کانی پیشہوہوہ؟! دہ ئین: خوا بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ کہ بومان باسی ہاتنی پوژی دوايي و، تیدا سزادرائی بیپروایان و، تیدا پاداشتدرانہوہی چاکہ کاران و پاریزکاران، دہ کات، دہیہوئی لیمان حالی بکات کہ ہہ موو شتیک بہ ئہ ندازہ گیری دروستکردوہ، ئہ گہر تہ ماشای گہ ردوون و، جہستہی خوومان بکہین، دہ بینین ہہ موو شتیک لہ جیی خویدایہ، ژیانی مروفیش کہ لہم سہر زہویہ دہ یگوزہ رینئی، مروفہ کان ہہ ندیکیان چاکہ کارن و ہہ ندیکیان خراپہ کارن، ہہ ندیکیان خواوہ نی چاکہ و پاریزن و، ہہ ندیکیان خواوہ نی تاوان و خراپہن، بہ لام ہہ موویان وہ ک یہ ک دہ مرن و کوٹاییان پی دی، ئنجا ئہ گہر ہاتباو پوژی دوايي و سزاو پاداشت نہ بووایہ، ئہوہ پیچہ وانہی ئہو سیستم و ریک و پیکییہیہ، کہ لہ ہہ موو دروستکراوہ کانی خوادا ہہیہ، بویه خوا بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ده فہرموی: ئیمہ ہہ موو شتیکمان بہ ئہ ندازہ گیری دروستکردوہ، کہ واتہ: ئہی مروفہ کان! نابئی ژیانی ئیوہش لہ سیستم و ریک و پیکیی و ئہ ندازہ گیری خالی بی، بویه ئہم ژیانہ دنیاییہ تان قونایکی دیکہ و ژیانیکی دیکہی بہ دوا دا دی.

مه سه له ی سییه م:

هه ره شه کردن له بیروایان که خوا کومه ل و گرووپه هاومه شره به کانیانی
فهوتاندوون، له رابردوودا، هه رچی کردووشیانه له لیستاندا تۆمار کراوه به
وردو درشته وه:

خوا ده فهرموئ: ﴿وَلَقَدْ أَهْلَكْنَا أَشْيَاعَكُمْ فَهَلْ مِنْ مَّذْكَرٍ ۝۵۱﴾ وَكُلُّ شَيْءٍ
فَعَلُوهُ فِي الزُّبُرِ ۝۵۲﴾ وَكُلُّ صَغِيرٍ وَكَبِيرٍ مُّسْتَطَرٌّ ۝۵۳﴾

شیگردنه وهی ئەم ئایه تانه، له چوار برگه دا:

(۱) - ﴿وَلَقَدْ أَهْلَكْنَا أَشْيَاعَكُمْ﴾، به دلنایایی ئیمه هاوشیوه کانی ئیوه مان
فهوتاندوون، له رابردوودا، (أَشْيَاعَكُمْ أَي: أَمْثَالُكُمْ وَأَشْبَاهُكُمْ)، ئەوانه ی هاو وینه کانی
ئیوه و هاوشیوه کانی ئیوه، (أَشْيَاع)، کوئی (شِيعَة) یه، ههروه ها (شِيع) یش: ﴿فِي شِيعِ
الْأَوَّلِينَ ۝۱۰﴾ الحجر، ئەویش کوئی (شِيعَة) یه، یانی: کومه ل، کومه له خه لکیک که له گه ل
که سیکدا هاوران و، له گه لیدا ده رۆن و پشتگیری ده که ن، ﴿وَلَقَدْ أَهْلَكْنَا أَشْيَاعَكُمْ﴾
واته: ئەو کومه لانه ی له پیش ئیوه دا بوون، وهک پشتگیری ئیوه یان کرد بئ، له سه ر
کوفرو شیرک، ئەوانه مان فهوتاندوون، ئەمه ش دووباره گه رانه وه یه، له شیوه ی دواندی
نادیاره وه، بۆ شیوه ی دواندی رووبه روو، که به (ل) و (قد) جه ختی له سه ر کراوه ته وه،
که دیاره خوا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** گه له پیشووه کانی فهوتاندوون، به لام جه خت کردنه وه که بوئنه وه یه:
که ئیوه ئەی کافره کانی رۆژگاری پیغه مبه ر ﴿وَاللَّهُ﴾! وهک نکوولیی بکه ن له وه ی گه له
پیشووه کان فهوتابن و نه مابن، بۆیه پیویستی به وه کردوه، بۆیان جه خت بکاته وه.

(۲) - ﴿فَهَلْ مِنْ مَّذْكَرٍ﴾، ئایا هیچ بیرکه ره وه یه ک، هیچ په ند وه رگریک هه یه؟

ئمه لیره دا پرسیارکردنی نکوئیلیکه رانه یه، واته: به گشتی په ند وه رگریک
و بیرکه ره وه یه ک و ئامۆژگاریی قبوولکه ریک نه بوو، که په ند له رابردووان
وه رگری، هه لبه ته مه به ست پیی بیروایانی رۆژگاری پیغه مبه ره ﴿وَاللَّهُ﴾.

(٣)- ﴿وَكُلُّ شَيْءٍ فَعَلُوهُ فِي الزُّبُرِ﴾، هەرچی کردوو شیاوه له لیستاندا، له نووسراواندا، تۆمار کراوه، (الزُّبُر: جَمْعُ زُبُورٍ أَي: كِتَاب، مُسْتَقَّةٌ مِنَ الزُّبُرِ وَهُوَ الْكِتَابَةُ)، (زُّبُر) کۆی (زُّبُور) ه، (زُّبُور) یش، به مانای (کِتَاب) ه، که له (زُّبُر) هوه هاتوه، (زُّبُر)، یانی: نووسین (کِتَابَةُ)، که دهفه رمۆی: ﴿وَكُلُّ شَيْءٍ فَعَلُوهُ فِي الزُّبُرِ﴾، هەرچی کردوو یانه له کتیباندا نووسراوه، بۆچی به کۆ هیئاویهتی؟ چونکه هەر کامیکیان لیستیکی تایبهتی خۆی هیهو، هەر کامیکیان دۆسیهیهکی تایبهتی خۆی هیه، کردهوه کانی تیدا تۆمار ده کرین.

(٤)- ﴿وَكُلُّ صَغِيرٍ وَكَبِيرٍ مُسْتَطَرٌّ﴾، هه موو بچووکیک و گه ورهیهک نووسراوه، پێشی دهفه رمۆی: هەرچی کردوو یانه له لیستاندا تۆمار کراوه، دوا یی دهفه رمۆی: هه موو بچووکیک و گه ورهیهک، ئەمه جوړیکه له (إِطْنَاب)، به درێژی قسه کردن، له بهر ئەوهی مه قامه که وا ده خوازی، وشه ی (مُسْتَطَرٌّ: اسْمٌ مَفْعُولٍ مِنْ سَطَرَ أَي: كَتَبَ سَطُورًا، وَكِتَابٍ مَسْطُورٍ)، (مُسْتَطَرٌّ)، ناوی بهرکار (مَفْعُول) ه، واته: نووسراو، له (سَطَرَ) هوه هاتوه، (سَطَرَ)، واته: دێری نووسین، ده گوتری: ﴿وَكَتَبَ مَسْطُورٌ﴾ (٢) الطور، یانی: کتیبیکی نووسراو، که دهفه رمۆی: ﴿وَكُلُّ صَغِيرٍ وَكَبِيرٍ مُسْتَطَرٌّ﴾، هه موو بچووکیک و هه موو گه ورهیهک نووسراوه، بچووکه مه به ست پێی ئەو شتهیه، که خه لک گوێی پێ نادات و نادیده ی ده گری، گه وره ش ئەو شتهیه که پێچه وانیه ی بچووکه واته: شتیک که جیی بایه خی خه لک بی، یانی: چ ئەو شتانه ی خه لک به بچووکه ته ماشایان ده کهن، چ ئەوانه ی به گه وره یان ته ماشایان ده کهن، هه موو یان نووسراون.

ئنجاهه ندیک له زانایان ده لێن: ئەو شتانه ی پاداشت و سزایان پێوه په یوه ست ده بی، نووسراون، به لام شتیک پاداشت و سزای پێوه په یوه ست نه بی، وهک هه ل سوکه وته ئاساییه کانی مرو فاقان، فرشته کان، ئەوانه نانووسن، هه ندیک له زانایانیش ده لێن: هه موو شتیک ده نووسن، چ ئەوه ی سزای بکه وێته سه رو، چ ئەوه ی پاداشتی پێوه په یوه ست بی، چ سزاو پاداشتی شیان پێوه په یوه ست نه بی.

مه سه له ی چواره م و کو تای ی:

باسی سه ره نجامی پر خیر و خوشی پاریزکاران و راگه یاندنی نه و راستیه که پاریزکاران، له نیو باخ و گولزارو کانی و پروباران داو، له جیگا و ریگایه کی دلپه سه ندو، له خزمه ت خوی حکومرانی بالا ده ست و توانادان:

خوا ده فهرموئ: ﴿إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي جَنَّاتٍ وَنَهَرٍ ﴿٥٤﴾ فِي مَقْعَدٍ صَدَقَ عَنْدَ مَلِكٍ مُّقْنَدٍ ﴿٥٥﴾﴾

شیگردنه وه ی نه م دوو ئایه ته، له سی برکه دا:

(۱)- ﴿إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي جَنَّاتٍ وَنَهَرٍ﴾، به دنیایی پاریزکاران له نیو باخان و پروباراندان، (جَنّات)، کوّ (جَنّة) یه، یانی: باخ، نهویش نه وه یه که هه م دره ختی تیدابن، هه م سه وزایی کشت و کال و گول و گولزاری تیدابن، (نهر) یش، به مانای پروبارهو، پروباریش مه رج نیه، ته نیا به چه مکه باوه که ی ئیستا بی، پروباریکی وه ک دیجله و فورات و نیل! به لکو (نهر) به ئاوی زوری جوگه له ش ده گوتری.

واته: له شوینیکدان، که جی و ریگا کانیان، هه م گول و گولزارو باخ و باخاته، هه م کانی و سه رچاوه و پروباریشه.

که ده فهرموئ: ﴿إِنَّ الْمُتَّقِينَ﴾، (مُتَّقِينَ)، کوّ (مُتَّقِي) یه، (مُتَّقِي)، خو پاریز، که واته: خو یان پاراستوه به هه ول و توانای خو یان، کاریان له سه ر خو یان کردوه، خو یان بپاریزن له و شتانه ی خوا پی ناخو شن، بویه سه ره نجامیان ئاویه، (نهر) و (نهر)، چ به زنه (سکون)، چ به سه ر (فتحة)، هه ردووکیان به مانای ئاوی شیرین، دین، پروباریک و جوگه له یه ک، ئاوی شیرینی لیوه بی.

(۲)- ﴿فِي مَقْعَدٍ صَدَقَ﴾، له جیگا و ریگایه کی په سه نددا، خانوو و به ره یه کی دلگیر، (مَقْعَد)، ناوی شوینه واته: شوینی نیشته جی بوون، لیرده دا مه به ست له شوینی دانیشتن، واته: شوینی نیشته جی بوونیککی به ئو قهره و ئو خر نه وه به ئارامیی، (صَدَق)

یش، وهک پیشتر گوتمان: له ئه صلدا ئه وه یه هه والیک له گه‌ل واقیعدا راست بێته وه، به‌لام دوا یی بو زور واتای دیکه به‌کارهاتوه، بو وینه: که ده‌گوتری: (رَجُلٌ صِدْقٌ)، یان (رَجُلٌ صِدْقٍ)، واته: پیاویک که ته‌واوی پیاوه‌تی تی‌دایه، ﴿فِي مَقْعَدِ صِدْقٍ﴾ یانی: جی‌گا و ری‌گایه‌کی دلپه‌سه‌ندو باش.

(۳) - ﴿عِنْدَ مَلِكٍ مُّقْتَدِرٍ﴾، له لای حوکمرانیکی توانادار، (مَلِكٍ)، (فَعِيلٌ)، به‌مانای (مَالِكٍ) دی، که لی‌ره‌دا بو زی‌ده‌پوویی، (مَلِكٍ) مانایه‌که‌ی به‌هیزتره له (مَلِكٍ)، (مُقْتَدِرٍ) یش، مانایه‌که‌ی به‌هیزتره له (قَادِرٍ) و (قَدِيرٍ)، (مَلِكٍ)، و (مُقْتَدِرٍ) یش، هه‌ردووکیان به‌نه‌زانراو (نکرة) هاتوون، ئه‌مه بو مه‌زن پێشان‌دانه واته: حوکمرانیکی و تواناداریکی که له سه‌رووی وه‌صفکردن و، له سه‌رووی ئه‌وه‌وه‌یه مرو‌ف بتوانی، وهک پیاویست ده‌رکی بکات.

که‌واته: خوا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** له کو‌تایی ئه‌م سوورپه‌ته موباره‌که‌دا - که ئه‌م سوورپه‌ته موباره‌که، جگه له‌م دوو ئایه‌ته، هه‌مووی باسی سزاو جه‌زربه‌و تو‌له‌ستان‌دنه‌وه‌ی خوا بوو **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ**، له بی‌پروایان - به‌لام له‌م دوو ئایه‌ته‌ی کو‌تایی ئه‌م سوورپه‌ته موباره‌که‌دا، باسی سه‌ره‌نجامی پرخی‌رو خوشیی پارێزکاران ده‌کات، بۆیه به‌ پارێزکارانی‌ش ده‌یانناسینی، چونکه پیش هه‌موو شتیکی، ده‌بی مرو‌ف خو‌ی له کوفرو شیرک و ئیلحاد بپاریزی، ئنجا دیته نیو بازنه‌ی ئیمان و ئیسلام و خوا به‌یه‌ک‌گرتنه‌وه، ئنجا دوا یی ده‌بی خو‌ی له‌ گونا‌هو تاوان و سه‌رپیچی بپاریزی، بو ئه‌وه‌ی بێته نیو بازنه‌ی تاعه‌ت و فه‌رمانبه‌ری و، دوا یی خو‌ی له‌ ورده‌ گونا‌هان بپاریزی، بو ئه‌وه‌ی بێته نیو بازنه‌ی زی‌اتر بو خوا صو‌لحان، که‌واته: پارێزکار (مُتَّقِي) که‌سیکه خو‌ی ده‌پاریزی له کوفرو شیرک و ئیلحاد، دوا یی خو‌ی ده‌پاریزی له‌ گونا‌هی گه‌وره، دوا یی خو‌ی ده‌پاریزی له‌ هه‌موو ئه‌و شتانه‌ی خوا پی ناخو‌شن، واته: پارێزکار ته‌نیا یه‌ک حا‌له‌تی نه‌و، ته‌قوا ته‌نیا یه‌ک پله نه‌، به‌لکو زور پله‌یه.

بۆیەش خوا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** لە کۆتایی ئەم سوورەتەدا باسی پاداشتی پارێزکارانی کردووە، تاكو بزانی ئێوە هەر کەسێ خۆی بپارێزێ لەوێ ئەو گە لە پێشووانە خۆیانان لێ ئەپاراستووە، ئە کوفرو شیرک و بە درۆ دانانی پێغەمبەرەکان (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) و، لە بە درۆ دانانی ترساندنەکانی خواو، هۆشداریی پێدانەکانی خوا، هەر کەسێ خۆی لەوانە بپارێزێ و ئەهلی تاعەت بێ، ئەو سەرەنجامە کە ئەوێه کە لە خزمەت خۆی پەرورەدگارد، لە جیگا و پێگایەکی دڵ پەسند، لە نیو کۆشک و تەلارو جۆگە و پروبارو باخ و گۆل و گۆلزاردا دەبێ.

خوای پەرورەدگار ئێمە لەو کەسانە بگێڕێ، بە لوتف و کەرەمیی خۆی و، سەرەنجامی هەموولایە کەمان خێر بکات.

لێرەش دا دینە کۆتایی تەفسیری سوورەتی (القمر)، بەلام دوا: {کورتە باسیک لە بارە ئێندازەگیریی خواوە لە دروستکراوەکاندا} کە لە (٢٥) خاڵدا باسی هەندیک نمونە دەکەین: چۆن خوا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** دروستکراوەکانی خۆی هەموویان، بەو پەڕی پێک و پێکی و ئێندازەگیرییەکی ورد دروستکردوون.

رێگەبەردانی مەکتەبی عەلای بابیر

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

www.alibapir.net

English - عربي - کوردی

عەلای بابیر/ AliBapir

عەلای بابیر/ AliBapir

رێگەبەردانی مەکتەبی عەلای بابیر

کورته باسیک له باره ی

ئەندازەگیریی خواوه له دروستکراوه کانیدا^(١)

به ریـزان!

ئەم باسه له بهر رۆشنایی ئەو ئایه ته موباره که ی سووږه تی (القمر) دا ده خهینه ږوو: ﴿إِنَّا كُلَّ شَيْءٍ خَلَقْنَاهُ بِقَدَرٍ﴾^(٤٩)، واته: ئیمه هه موو شتی کمان به ئەندازه دروستکردوه.

هه لبه ته ئەو راستیه ش له زۆر جیی دیکه ی قورئاندا، خوا **سَمِيعٌ رَحِيمٌ** رایگه یاندوه، بۆ وینه:

أ- له سه ره تای سووږه تی (الفرقان) بشدا ده فه رموی: ﴿تَبَارَكَ الَّذِي نَزَّلَ الْفُرْقَانَ عَلَى عَبْدِهِ لِيَكُونَ لِلْعَالَمِينَ نَذِيرًا﴾^(١) الَّذِي لَهُ مَلِكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَمْ يَخْذْ وَلَدًا وَلَمْ يَكُنْ لَهُ شَرِيكٌ فِي الْمُلْكِ وَخَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ فَقْدَرَهُ نَقْدِيرًا﴾^(٢)، مه به ستمان ئەو رسته ی دوا ییه: ﴿وَخَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ فَقْدَرَهُ نَقْدِيرًا﴾ (خوا) هه موو شتیکی هیناوه ته دی و، به ئەندازه گیریه کی تیرو ته واو، ئەندازه گیریی بۆ کردوه.

ب- هه روه ها له سووږه تی (الأعلى) دا، که ده فه رموی: ﴿سَبِّحْ اسْمَ رَبِّكَ الْأَعْلَى﴾^(١) الَّذِي خَلَقَ فَسَوَّى^(٢) وَالَّذِي قَدَّرَ فَهَدَى^(٣)، ناوی په روه ردگاری به رزت به پاک بگره، ئەو زاته ی هه موو شتیکی هیناوه ته دی و ږیک و ږیک دروستی کردوهو، ئەو زاته ی هه موو شتیکی ئەندازه گیریی کردوه و ږینمایی کردوه.

(١) سه رچاوه مان بۆ ئەم کورته باسه، که خوا پشتیوان بی له سی و ږینج خال دا، ده یخه ینه ږوو، به کورتیی و گوشراوی، ته فسیره که ی دکتۆر (محمد راتب النابلسی) یه، به لام به پوختکردنه وه و ږوونکردنه وه و دارشته وه ی خوّم و، سووکه ده ستکارییه که وه، یه کسه ریش که ته فسیره که ی ئەو به عه ږه بییه، به کوردیی واته که ی دینم.

سهره تا با وینه یه ک بینه وه: پلاکيکی کاره بایي که بو گلویک دانراوه،
یان بو پانکویه ک، یان بو هر شتيک، نهو پلاکه که له ژووریکدا داده نړی،
ده گونجی له سه قفه کهیدا دابنړی، ده گونجی له زهوییه کهیدا دابنړی، ده گونجی
له دیواره کهیدا، له دیواره کهیدا، ده گونجی زور بهر ز بئ و، ده گونجی زور نرم
بئ و، بوی دابییه وه، ده شگونجی به شیویه ک بئ پیویست نه کات، خوت
نه زیهت بده ی بو ده ست پیگه یاندنی و یه کسهر ده ستی بگه یه نیه، نجا کاتیک
ده چیه ژووریکه وه ده بینی نهو پلاکه به شیویه ک دانراوه، پیویست نه کات
بوی بچیه سهر شتيکی بلند، یان بوی به په یژه هه لگه پړی بو نه وه ی ده ستی
بگاتی، یان زور بوی دابییه وه، به لکو پړیک له ناستی ده ستی مروځ دا دانراوه،
ده زانی که سیکی لیزان دایناوه، که نه دنازه گیری ناستی پلاکه کهو جهسته ی
مروځی کردوه، هه روه ها له رووی سه لامه تییه وه ش دوور بیینی کردوه، وه ک: نهو
پلاکه مندالیکي بچووک ده ستی نه یگاتی، ته له ساردو گهرمه کانی وایه ره که زور
باش داپوشراون و... هتد، هه موو نهوانه سهرنجی تو راده کیشن و ده زانی که
که سیک هه موو نهو شتانه ی نه دنازه گیری کردوون و نهو پلاکه ی لهوئی داناوه.

که واته: هه میسه نه دنازه گیری و پړیک و پیکی و ورده کاریی له شته کاند،
سهرنجمان راده کیشی بو نهو حکمه ت و زانیاری و میهره بانی و کارامه ییه ی
دروسته که ره که ی که تیاندایه، ئیستاش باسهرنجی کومه لیک له دروستکراوانی پر
ورده کاریی خوا بده ین:

۱- قه باره ی زهوی که یه ک له سهر ملیونیک و سیسه د هه زار (۱۳۰۰۰۰۰/۱) جاری قه باره ی
خوره، نجا بارستایی و قه باره ی زهوی، نه گهر له وه ی هه یه گهره تر بووایه، کیشی
شته کانیش له سهری قورستر ده بوو، نه گهر بچووک تریش بووایه، کیشی شته کانیش
سووکتر ده بوو، بویه ش نهوانه ی چوونه سهر مانگ هه نگاویکیان هه لدینا چهند
مه تریک بهر ز ده بوونه وه، چونکه لهوئی کیشی شته کان، یه ک له سهر شهشی کیشی
شته کانه له سهر زهوی، واته: نه گهر لیړه شتيک شهش کیلو بئ، له سهر مانگ یه ک

کیلۆیە، مەرۆفیک لێرە حەفتا کیلۆ بێت، لەوێ دەبێتەوێ دوازدە کیلۆ کەمتریش، بە پێچەوانەوێش ئەگەر قەبارەو بارستایی زەوی لە هی ئیستای گەرەتر بووایە بۆ وێنە: دوو هیندە بووایە، ئەو کاتە کیشی شتەکان، دوو هیندە لێ دەهات، کەواتە: بارستایی و قەبارە زەوی بە ئەندازەگیری دانراون، لە قەدەر گونجان لەگەڵ جەستە مەرۆف و، ئەو ژیانەدا کە مەرۆف لەسەر زەوی دەیگوزەرێن.

۲- زەوی هەر بیست و چوارساعات جاریک، خولیک بە دەوری خۆیدا دەخوات، ئەندازە خیراییەکی بریتیه لە سی (۳۰) کم لە خولەکیکدا، مانای وایە: (۱۸۰۰) کم، لە سعاتیکدا دەبرێ، ئنجا ئەگەر هاتباو ئەو سوورپانەوێی زەوی، لەوێ خیراتر بووایە، بۆ وێنە: لە ماوەی دوو سعاتدا بە دەوری خۆیدا خولابایەو، ئەو کاتە شەو دەبوو بە سعاتیک و پۆژ دەبوو بە سعاتیک، هەرەها ئەگەر سستەر بووایە بۆ وێنە: چل و هەشت سعات، بووایە، ئەو کاتە پۆژ دەبوو بە بیست و چوار (۲۴) سعات، شەویش دەبوو بە بیست و چوار سعات، کە لە هەردوو حالاندا، ژیانی بەشەر بەو شیوەیە کە ئیستا هەیه نەدەبوو، بگرە ژیانی بەشەر هەر نەدەبوو! ئیستا هەندیک لە جەنگەلستانەکان گڕ دەگرن و دەئایسێن لە ئەنجامی بەهیزی تیشکی خۆردا، ئەو کاتە دەبێ چیمان لێهاتبایە! هەرەها شەویش پڕوی زەوی کە بیست و چوار سعات تیشکی خۆر لێی نەدەدا، دەبوو بەستەلەک.

۳- زەوی لە سوورپانەوێ بە دەوری خۆردا، شەست (۶۰) هیندە سوورپانەوێ بە دەوری خۆیدا، خیرایە، واتە: ئەگەر لە سوورپانەوێ بە دەوری خۆیدا لە خولەکیکدا سی (۳۰) کم دەبرێ، لە سوورپانەوێ بە دەوری خۆردا، لە چرکەیهکدا (۳۰) کم دەبرێ، واتە: شەست (۶۰) هیندە خیرایەو، زەوی بە (۳۶۵) پۆژ سوورپیک بە دەوری خۆردا دەکات، ئنجا دایبێنێ لە جیاتی (۳۶۵) پۆژ واتە: سالیک بە دەوری خۆردا بخولیتەو، بەسەد (۱۰۰) سأل، جاریک بە دەوری دا خولابایەو، ئەو کاتە بێگومان چوار وەرزه کافمان نە دەبینین و ئەگەر چوار وەرزه کان بیندرا باشنایە، بەشیوەی هاوکۆ (معدّل) هەرکامیان ماوەی بیست و پینج سالی دەخایاند، نەک مەرۆف سألانە چوار کەشەکان ببینێ!

۴- سورگەي زەوى لە سوورپانەوہى بە دەورى خۆردا بە: (۲۳,۵) پلە لارە، واتە: پړیک نیهو مەیلەو لارە، ئنجا ئەو لارییەي سورگەي زەوى لە سوورپانەوہى بە دەورى خۆردا، دەبێتە ھۆي پەیدابوونی چوار وەرزەکان، ئەو لایەي کە نزیکتر دەبێ، لە خۆرەو دەبێتە ھاوین و، ئەولایەي دوورترە دەبێتە زستان، ئەملاو لاشیان، دەبنە بەھارو پایز، بەو شیوہیە چوار کەشەکانی سالی بەسەر گوێ زەویدا دابەش دەبن، کە بێگومان ئەگەر سورگەکەي بە شیوہیەکی پړیک بووایەو، ئەو لارییەي تێدا نەبووایە، ئەو کاتە چوار کەشەکان نەدەمان، یان زستان دەبوو، یان ھاوین.

۵- زەوى کە دەسوورپیتەو بە دەورى خۆردا، ئەویش دیسان بە شیوہیەکی ھێلکەیی و ئیھیلیجیی دەخولیتەو، جەمسەرێکی کورتەو جەمسەرێکیشی درێژە، کاتییک دەگاتە جەمسەرە کورتەکەو، ماوہی نیوان زەوى و خۆر کەم دەبێتەو، ئەگەری ئەوہی ھەيە زەوى خۆر پاریکیشی و بەخۆیەو بنووسین، بۆیە لەو کاتەدا کە زەوى دەگاتە جەمسەرە کورتەکەي، خیراییەکەي زیاتر دەبێ، کە ئەویش پالی بە خۆرەو بنی و پیوہی نە نووسی و، کاتییک دەگاتە جەمسەرە درێژەکە، جەمسەرە دوورەکەش، لەو کاتەشدا، ئەگەری ئەوہ ھەيە زەوى لە مەودای ھیزی کیشندەي خۆر بچیتە دەری، بۆیە لەوئ سوورپانەوہکەي سستەر دەبێتەو، پاریشانی زەوى بۆی بھێژتر دەبێ، بۆ ئەوہی دەرئەچێ! ئنجا ھەر ئەوہشە دەبێتە ھۆي کورتیی و درێژی شەو و پۆژان، کە خوا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** لە چەند شوینان لە قورئان دا ئاماژەي پێ دەکات: ﴿يُولِجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَيُؤَلِّجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ﴾ لقمان، واتە: شەو دەخاتە ئێو پۆژی و پۆژی دەخاتە ئێو شەوئ.

۶- دووری زەوى لە خۆرەو بە سەدو پەنجا ملیۆن (۱۵۰,۰۰۰,۰۰۰) کیلۆمەتر دانراوہ ئەگەر زەوى لە خۆرەو نزیکتر بووایە، ھەموو شتییک دەسووتاو دەبوو بە قەرەبرووت و خۆلەمیئ، ئەگەر دوورتریش بووایە، بێگومان ھەرژیانداري لەسەریەتی، رەق دەبوو، سەر زەوى دەبوو بە بەستەلەک و ژيانی لەسەر نەدەبوو.

۷- ہر وہا قہ بارہی مانگیش دیسان بہ ٹہندازہیہ کی دیارییکراو دانراوہ، کہ بہ ٹہندازہی سیپہک (۱/۳) ی قہ بارہی زہویپہو، مانگ بہ (۲۷) شہوو یہک لہسہر دووی شہویک، خولیک بہ دہوری زہویدا دہدات، واتہ: لہ ہہموو مانگاندا خولیک بہ دہوری زہویدا دہدات، کہ پیشی، وک دہمہ داسیک دہردہکھوی و پیی دہگوتری: (ہلال) دواپی وردہ وردہ گہورہ دہبی، گہورہ دہبی تاکو دہبیٹہ بہدر لہ: (۱۴ و ۱۵ و ۱۶) دا، دواپی وردہ وردہ بچووک دہبیٹہوہ، تاکو وک دہمہ داسیکی لی دہیٹہوہو دووبارہ ون دہبیٹہوہ، بہ ہوی ٹہوہوہش ٹیمہ دہزانین ٹہو شہوہ چ شہویک، ٹہگہرنا شہوہکان بہہوی خورہوہ نازانرین، چونکہ رورژہکان ہہموویان وک یہکن، بہلام شہوہکان بہہوی مانگہوہ دہزانین، ٹہو شہوہ سہرہتای مانگہ، یان نیوہراستیہتی، یان کوٹایہتی؟

ٹنجا با دابہزین بو سہر پروکاری زہوی:

۸- دوورگہکانی زہوی (جزر الأرض)، ٹہو دوورگانہی لہ نیو دہریاکاندا ہن، زور رولان دہگپرن، یہکیان ٹہوہیہ کہ پہیوہندییان بہ ہہلکردنی باو جوولہکردنیہوہ ہہیہ.

۹- ہر وہا چیاکانیش زور بہ شیوہیہکی وردہکارییانہ دابہش بوون بہسہر گوی زہویدا، تاکو ہہم ہاوسہنگی زہوی رابگرن، ہہم وک چون پہیکہری ٹیسکیی لہ جہستہی مروقد، جہستہی مروقد رادہگری، چیاہکانیش بہو شیوہیہو، تویرالی سہرہوی زہوییان زورمہ حکم کردوہ، ہہربویہش خوا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** چیاہکانی بہسینگ و گولمیخ ناو بردوون: ﴿وَالْجِبَالُ أَوْتَادًا ۝۷﴾، ہر وہا دہفہرموی: ﴿وَالْقَىٰ فِي الْأَرْضِ رَوْسًا أَنْ نَمْدَكَ ۝۱۰﴾ لقمان، واتہ: چیا قورسہکامن فریدانہ نیو زہوی، بو ٹہوہی نہتانجوولینی، ٹہو تویکلہی زہوی، بہ ہوی چیاہکانہوہ زور قایم و مہحکہم بووہ، زانایانیش دہلین: ہہر چیاہک کہ ٹیمہ دہیبینین، چہندہی بہ دہرہوہیہ، ہہندی دہلین: حہوت (۷) ہیندہو، ہہندی دہلین: (۱۰ - ۱۵)، ہیندہشی لہ زہوی دایہ، بو وینہ: چیا ہیمالایہ کہ (۸۸۶۴) م، بہرزہ، (۱۰ - ۱۵)، ہیندہشی بہ ناخی زہویدا چوتہ خوار!

۱۰- دهرياو ئوقيانووسهكانيش، كه چوار لهسهر پينج (٤/٥)ى پانتايى زهوى دادهپوشن،
ئەو بەرگە ئاوييهى زهوييش، ژيانى ههموو ژياندارانى پيوه بهستراوه، چونكه هەرچى
ئاوى شيرينه، تهنيا لەو بەرگە ئاوييه پەيدا دەبى.

۱۱- لهسهر پووکارى زهوى بياپانهكانيش هەن، كه دەبنه هوى ئەوهى هەوا گەرم بى،
ئنجە كه هەوا گەرم دەبى دەكشى و، بههوى ئەوهوهش جوولەى تیدا پەيدادەبى و،
لهوى فشارى هەوا كەم دەبى، بەلام له ناوچه جهمسهرىيهكان (المناطق القطبية)دا
هەوا ساردەو چرەو زياتر هاتۆتەوه يەك و فشارى هەوا بەرزە، له ناوچه بياپانهكانيش
دا فشارى هەوا كەمە، بۆيه له ئەنجامى ئەو دوو جوړه فشارەدا، بایهكان پەيدا دەبن
و، با له هەردوو جهمسهرەكانى زهوييهوه واتە: جهمسهرى باكوور و باشوور، بەرەو
هیللى يەكسانى (خط الإستواء) دى.

۱۲- گريمان زهوى له جوولە كهوتبايه و ئەو خولانهوهيهى به دەورى خۆيدا دەيكات،
له بەرانبەر خۆردا، كه دەبیتە هوى پەيدا بوونى شەوو پوژ، ئەگەر زهوى ئەو جوولەيهى
نەبووايه، ئەو پرووى زهوى كه بەرەو خۆر دەبوو، پلهى گەرمىى تیدا دەبوو به
(١٥٣) پله، له سەرروى سفرهوه، كه ئاو له سەد (١٠٠) دەكولى! بەلام گەرمىى زهوى
(١٥٣+) پله له سەرروى سفرهوه دەبوو! بەلام ئەو پرووى پشتى له خۆرە، دەبوو به
(٢٧٠-) پلهى ژىر سفر! ئەمەش پىى دەگوترى: سفرى موتلهق، له حالیکدا كه ئیستا
پلهى گەرمىى زهوى به زۆرى له نىوان (١٠ - ٤٠)، دایهوه، هەر ئەوهش لهگەل مروڤدا
دەگونجى و، مروڤ تەحەممولى ئەوهندە دەكات.

۱۳- هەرروهه بەرگە هەواى دەورى زهوى، وهك جارى دیکهش باسمان کردوه،
ئەویش زۆر به ئەندازەگيرى دانراوه، بۆ وینه: گازى ئوكسجين (٢١%)ى بەرگە
هەوا پیکدینى، بەلام نایترۆجين (٧٨%) پیکدینى و، دووهم ئوكسىدى کاربۆن: (٣٠%)
پیکدینى، ئنجە ئەگەر گازى ئوكسجين پێژهکەى (٢١%) زياتر بووايه، كه ئوكسجين
يارمەتیی سووتان دەدات، بۆ وینه: ئەگەر پێژهکەى (٣٠%) بووايه، ئەگەر دەنكه

شقارتەيەكت لى دابايە، لە ئەنجامى تيشكى خۆردا، دىنيا گرى دەگرت و، ئەگەر كەمترىش بووايە، هەرچى ژياندارە نەك هەر مروڤ، هەموو ژيانداران تووشى تەنگە نەفەسىي و خنكان دەبوون، چونكە هەموويان بە ئۆكسجين دەژين.

۱۴- ئنجا با تەماشای هەلّمی ئاو بکەین: هەلّمی ئاو بە شیوەیەكە هەوا بتوانی هەلّیگرى، ئەو هەلّمی ئاوە كە تيشكى خۆر لە ئاوى ئوقیانووسەكان دەدات و گەرمى دەكات، هەلّمی لەسەر پەیدادەبى، ئنجا هەوا ئەو هەلّمی ئاو دەگوازیتهو، لە ئەنجامى ئەو جوولەيەى با دا، كە وەك گوتمان: لە بیابانەكاندا هەوا گەرم دەبى و چرییەكەى كەم دەبیتەو، لە بەستەلەكەكانى سەروو و خوارووی دنیاش، چریی هەوا زۆر، ئنجا لە ئەنجامى چریی لەوئى و، كەمیی چریی لە شوینە گەرمە سیڕەكاندا، هەوا دەجوولئى و دەبیتە هوئى ئەوئى (با) لە سەر پروی ئوقیانووسەكان پەیدا بئى و، هەلّمەكە لەگەلّ خوئى هەلّیگرى و، ئەو بایەش هەلّمەكە لە گەلّ خوئى دەبات و، لە شوینىك دا كە پلەى گەرمیی نزم دەبیتەو، گەردەكانى هەلّم كە پيشى پرژو بڵاوبوون، لە ئەنجامى ئەو پلە ساردەدا، لەوئى گەردەكان لە یەك نيزىك دەبنەو، دلوپە پىك دینن، دلوپەى ئاو، یان دلوپەى بەفر، یاخود دلوپەى تەرزە، سەرەنجام ئیمە ئاوى شیرینمان لەوئە دەست دەكهوئى، وەك خوا دەفەرموئى: ﴿وَأَنزَلْنَا مِنَ الْمُعْصِرَاتِ مَاءً ثَجَّاجًا ۚ﴾ (النبا، ۱۴) واتە: ئیمە لە هەورە گوشراوەكانەو ئاوئىكى بە خورزەممان دابەزاندو، بۆیەش خوا ناو لە هەورەكان دەنئى (مُعْصِرَات)، كە لێرەدا (مُعْصِرَات)، لەسەر كیشى (مُفْعِلَة)یە، بەلام بە مانای (مفعولة)یە، واتە: گوشراوەكان، چونكە: وەك چوون قوماشئىك یان ئیسفنجئىك لەسەر ئاوئىك دادەنئین و ئاو هەلدەگرئى، دوايى كە رايدەپازنین و دەیگووشین، ئاوەكەى لئى دیتە خوا، هەورەكانیش هەر بەو شیوەیەن و، ئەوانیش ئاویان لە خوئاندا هەلّگرتو، بەلام ئایا هەموو هەورئىك ئاوى پێوئە، باران و بەفرو تەرزە؟ نەخیر، بەلكو تەنیا هەورە متوربووكانن ئاویان پێوئە، نیشانەى متوربەبوونیش پەیدابوونى برووسكەو هەورە تریشقەكانن و، ئەوان لە ئەنجامى متوربە بوونى هەورەكاندا پەیدادەبن،

به زوري وايه هر هورپك ههورة تريشقهو برووسكهى له گهل دابى، ماناي وايه متوربه بووه، ئاوى پيوهيه.

ئجا با بينه ئيو دنياى پروه كه كانهوه: جوړه كاني پروه ك هر كامپكيان سيستمى تايه تي ههيه، بو وينه:

١٥- دانهويله گهنم و جوو نيسك و نوک و ماش و برنج و زورات و ... هتد، نه گهر سهرنجيان بدهين، ده بينين: له يه ك كاتدا هه مووى پى ده گات، ياني: په له گه نمپك، په له جوپه ك، په له مهره زه يه ك، په له ههر زنيك، په له نيسكيك، په له نوكيك، هه مووى به يه كه وه پى ده گات، چونكه نه گهر ئيستا هه نديك و، دواى ده روژى ديكه هه نديك و، دواى مانگيكي ديكه، هه نديك پى بگات! چون نهو به ره مه هه لده گيرايه وه؟ به لام خواى كار به جى **بسم الله الرحمن الرحيم** واي داناوه هه مووى پي كه وه پى بگات، به لى هه نديكي پيش هه نديكي زهرده بى و، دوايى ئه وى ديكه ...، به لام گرنگ ئه وويه هه مووى له كاتيكي مهيله و نيزيكا، پي كه وه پى ده گات.

١٦- به لام ميوه و سهوزه و ته ره كاره كان له ماوهى دوور دوور و ليكدا براودا پي ده گهن، بو وينه: بيستاني شووتى و كاله ك، يان ترورزى و خه يار، يان سهوزه، يان ميوه كاني: خورماو خوځ و گيلاس و هه نجيرو هه نارو هه رمى و ترى و به هى و ... هتد، هه موو نه وانه ههركاميان ويكراو پي كه وه پيناگات، نه گهر هه مووى به يه كه وه پى گه يبايه، نهو باخه وانه ياخود نهو خاوهنى ميوه يه، ياخود نهو خاوهن ته ره كار، يان نهو خاوهن سهوزه يه، لى خه سار ده بوو، به لام هه نديكي ئيستا پي ده گات و، هه نديكي دواى ده روژى ديكه و، هه نديكي دواى مانگيكي ديكه و، هه يه له ساليكا چهند جار بهر ده دات، بگره شووتى و كاله ك و، ترورزى و خه يار بو ماوهى دوو سى مانگان هه ر چهند روژ چيني ك بهرده دهن، بو يه گوتراوه: چيني بيستان، تاكو هه مووى به يه كه وه پى ناگات و خه سار بى، به لكو ماوه ماوه پي ده گات بو نه ووى خاوه نه كه ي بتوانى لى به هره مه ند بى.

۱۷- ئنجا لەلایەکی دیکەوێش: میوێو تەرەکارو سەوزەکان، ئەگەر سەرنج بدەین: هەر کەمیکیان لە کاتی خۆیداو لە کەشی خۆیدا پێدەگات، پرتەقال و لیمۆ و نارنج و ئەوانە لە کەشی زستاندا، چونکە مڕۆڤ لە کەشی زستاندا، زیاتر ئەگەری هەیه سەرماي بێ، بۆیە پێویستی بە فیتامین (C) زیاتر دەکات، کە لەو شتەدا هەیه، تاكو تواناو هیزی لە بەرانبەر نەخۆشییەکانی سەرمادا زیاتر بێ، بەلام تەرەکاری وەك شووتیی و کالەك و ترۆزی و خەیارو ئەوانە، زیاتر لە هاویندا پێدەگەن، چونکە لە هاویندا کە کەش و هەوا گەرمە، مڕۆڤ ئەندازەیهکی زۆر لە ئاوی جەستەیی دەپروات و، پێویستی بە میوێو تەرەکارانەیه قەرەبووی بکاتەو.

با بێنە ئێو جیهانی ئازەلان، بۆ وێنە:

۱۸- مانگایەك چەند بەرانبەری ئەوێ شیرت دەدات، کە دەبخوات، چونکە ئەگەر هاتباو ئەوێ شیری لێی دەدۆشرێ، هەر بار تەقایی ئەو خواردنەبووایە کە دێخواردو، ئەو مەسەرفەیی لێی دەکرا، کەس مانگای رانەدەگرت، هەر وەها ئەگەر مریشک، مانگانە، یان هەر بە دە (۱۰) پۆژان هێلکەیهکی داباینی، یان مراویی و قازو قەل، ئەوانە کەس بە خێوی نەدەکردن، بەلام هەر کامیان هەموو پۆژی هێلکەیهکت دەدات و، سألانە چەند جارێک - ئەگەر کورک بێ - ژمارەیهك جووچکەت دەدات، بۆ ئەوێ مەسەرفێک کە لێی دەکرێ، کەمتر بێ لە بەرهەمێک کە لێی وەدەست دێ.

۱۹- پەرەورە چرنووکارو دهنووک بە قولابەکان، وەك: بازو، شەهین و، خەرتەل ... هتد، ئەوانە خواردنیان بریتیه لە بالەندە بچووکهکان، بۆیەش ژمارەیان کەمەو، ئەگەر هاتباو ئەو گوشتخۆرانە ژمارەیان زۆر بووایە، بالەندە بچووکهکان و چۆلەکەو پاساری هەموو ئەو بالەندانە دیکە کە بچووکن و راویان دەکەن، بەدڵنیایی هێچیان لێ نەدەهێشتن، بەلام ئەوانە ژمارەیان و وەچەیان کەمە، بەس تەمەنیان زۆرە، ئنجا ئەگەر هێلکەیان زۆر بووایە و بچووکیان زۆر بووایە، بالەندە بچووکهکانیان کوتایی پێ دەهێنا، بەلام خوا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** ژمارەیهكەم کردوون و، شوێنەکانیشیان کە تێیان

دا دەبن، ديارىيىكراون و، ھىلكەو ترووكانى ھىلكەكانىشيان ھەمووى ديارىيىكراوو بە ئەندازەيە.

۲۰- ئەگەر لە جىھانى مەگەزان (عالم الحشرات) ىشدا وەك نمونەيەك: مېشە رەشە كە بە مليۇنان گەرا دادەنى و لە ھەموو شوپىنانىشدا دەژىي، بەلام تەمەنى تەنيا دوو ھەفتەيە، ئنجا ئەگەر ھاتباو مېش چەند مانگىك ژىبابايە، چ جاي چەند سالىك، دنيا پر دەبوو لە مېش، بەلام تەمەنى ئەوپەرەكەى دوو ھەفتەيەو دوايى دەمرى.

۲۱- ئنجا با بگوازينەو بۆ وردتر لە مېش: بەكترياو ميكروپەكان كە لە ھەموو دروستكراوكانى خوا زياترن و، لە ھەموويان زياتر زاووزى و گەشە دەكەن، بەلام لە ھەموويان تەمەنيان كەمتەر و سەرما دەيانكوژى و، گەرما دەيانكوژى و، تېرەشەلۆكى گەدە دەيانكوژى، ئەو ماددانەى بەكاردەھىنرېن لە دژە ميكروپ و بەكتريا، دەيانكوژن، بەلكو جارى وا ھەيە ھەواش دەيانكوژى، چونكە مادام ژمارەيان زۆرە، دەبى دژيشيان زۆر بن، تاكو دۆخەكە ھاوسەنگ بىتەو.

۲۲- ھەروەھا با سەرنجى دوو جۆرە سەرەككەيەكەى مار بدەين: مارى بچووك ژەھرەكەى زۆر كاريگەرەو، زۆر خىرايەو چەكەكەى كە بەرگريى پى لە خۆى دەكات، برىتيە لە پىوھدان و پاكردن، بەلام مارە گەورەكان ژەھرەكەيان بى ھىزە، بەلام زۆر گەورەن و ماسوولكەكانيان بەھىزن، جارى واىە مارى گەورە لەگەل پشيلەو پىويى و ژياندارانى ديكەدا بە شەر دى، مارە گەورەكان ھىزيان لە ماسوولكەكان و لە گەورەيى كەلەشيان داىە، بەلام مارە بچووكەكان ھىزيان لە پاكردن و لە ژەھرى بە قوھت داىە.

۲۳- ئاژەلە كىويەكان، دەبينىن خوا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** زۆر جۆرە شىوازى بەرگريى لە خۆكردنى بۆ پەخساندوون:

أ- ھەيانە بەھۆى پاكردنەو، بەرگريى لە خۆى دەكات.

ب- ھەيانە ۋەك كىسەل بەھۆى قەپىلىك و قەپاغەكەيەۋە، بەرگىرى لە خۆى دەكات.

ج- ھەيانە بەۋە كە پەنگى خۆى دەگۆرئى، ۋەك: (حرباء)، عەرەب دەلئىن: (يتلّون تلّون الحرباء)، (حرباء) جۆرە ژياندارىكە لە ھەر شوئىنىك بئى، پەنگى خۆى ۋەك ئەۋى لئى دەكات، ئەگەر لە سەر بەردىك بئى، پەنگى خۆى ۋەك بەرد لئى دەكات، لە شوئىنىكى سەۋز بئى، پەنگى خۆى سەۋز دەكات، لە شوئىنىكى سوور بئى، پەنگى خۆى سوور دەكات.

٢٤- ماسىيەكانىش خۋاى كاربەجئ شىۋازى دىكەى بەرگىرى لە خۆكردى بۆ پەخساندوون:

أ- ماسى ھەيە چەكەكەى برىتيە لە لئىدانى كارەبايى بە ھىزى (٤٠٠٠) قۇلت، بۆيە ھەر شتىك تووشى بئى، ئەو ھىزە كارەبايىەى لئى دەداۋ دەيكوژئى.

ب- بەلام ھەندىك لە ماسىيەكان كە ئەو ھىزە كارەبايىەيان نىە، دەتوانن تەم و مژىكى ۋەك ھەۋرى پەش پەيدابكەن بە دەۋرى خۇيانداۋ، سەرەنجام خۇيان پەنھان دەكەن، بئى ئەۋەى ئەو پراۋچىيەى بەداۋىدا دەگەرئى، - بە زۆرىى لە ژياندارانى دەريا - بىدۆزىتەۋە و، بە ھۆى ئەو ھەۋرە پەش و دوۋكەلەۋە، كە لە دەۋرى خۆى پەيدای دەكات، خۆى پەنھان دەكات و پرا دەكات.

ئىستاش دەگوازىنەۋە بۆ جەستەى مروؤف:

٢٥- ھىلكۆلە كە لە ئاۋى ئافرەتدا ھەيەۋ، ھەيمەنىش لە تۆۋى پياۋدا ھەيەۋ، لە ھەردوۋكىيان (نطفة) پىك دئى و دەپىتئى (تلقيح) دەبئى و دەچىتە نئو مندالداۋەۋە خۆى بە مندالداۋ ھەلدەۋاسئى و لە كاتەش دا نوتفە ھالەتى گۆشت خواردنى ھەيە! چونكە خۆى لە دىۋارى مندالداۋەكە گىر دەكات، خۆى تىدەچەقئىنى و دەيدرئى و، سەرەنجام ئەو شوئىنە بۆى دەبىتە گۆمىلىكەيەكى خوين و، خواردن و خۇراكى لەسەر ئەو خوينەيە، بۆيەش ئافرەت كە دوۋگىيان دەبئى و منداللى ۋەسك دەكەۋى، خوينى ھەيزى نامئىنى، چونكە خوينەكە لەۋىدا ھەپس دەبئى و، ئەو نوتفەيە لە سەرى

گەشە دەكات، بەلام دوايى كە ئەو كۆرپەلەيە گەورە دەبى و ناگونجى چىدىكە
خۆين بخوات، ئنجا پەتى نىوك (الْحَبْلُ السَّرِي)، بۇ پەيدا دەبى بە ھۆى ئەو پەتى
نىوكەو خواردنى بۇ دى و، ئەویش زۆر لەگەل جەستەيدا گونجاو، دواى ئەوەش
كە لە دايك دەبى، ئنجا ئەوە دوو مەمكەكەى دايكى بەشیرەو چاوپرې دەكەن،
ئەویش لە سەرەتاو لە چەند پوژى سەرەتادا، ماددەيەكى شلى سېى زەردباو
كە (ژك) ى پىدەگوترى، نەك شیر، ئەو ماددەيەش بەرھەلستىيەكى زۆر بەھیز لە
جەستەى ئەو كۆرپەلەيدا دروست دەكات، لە بەرانبەر مىكرۆب و قايرۆس داو، بە
شىوہەكىشە ئەو چەورىيەى لە نىو ريخۆلەكانى ئەو مندالەو لە نىو كۆئەندامى
ھەرسىدا ھەيە، بىتويىتەو، تاكو رېگا خۆش بكات بۇ ئەوہى لەمەودوا شیر
بخوات و خواردن ھەرس بكات، دوايى شیرى ئەو دايكە لە پوژانى دوايىدا وردە وردە
شىوہەكەى دەگورې و، بەشىوہەك دەبى، كە پى بە پى لەگەل قۇناغى تەمەنى ئەو
مندالەدا، بگونجى، كەواتە: كە خوا دەفەرموى: ﴿إِنَّا كُلُّ شَيْءٍ خَلَقْتُهُ بِقَدَرٍ﴾، مەبەست
ھەموو ئەو ئەندازەگىرىيە كە لە ھەموو شتىك دا ھەيە.

۲۶- لووى نەخامىي (الغدة النخامية) كە پىي دەگوترى: پادشای غوددەكان و، بەسەر
ھەموو كەرە پزىنەكاندا زالە، كە لە جەستەدا ھەن، غوددەى نەخامىي دوازە (۱۲)
ھۆرمۆن دەر دەكات و، چەقى كۆنترۆلكردنى ھەموو شلەمەنىيەكانى نىو جەستەيە،
ھەرۈھە چەقى كۆنترۆلكردنى گەرمىي نىو جەستەيە، ئەگەر بىت و ھاوسەنگىي
ئەو شلەمەنىيەنەى نىو جەستەى مروڤ تىكبېچى، ئەو كاتە مروڤ ھەر نابى، يان
ژيانى بە جۆرىكى ديكە دەبى، چونكە جارى وا ھەيە لە ئەنجامى چاك كارنەكردنى
غوددەى نەخامىيدا، پلەى گەرمىي جەستە بۇ چل (۴۰) پلە بەرز دەبىتەو، كە
مروڤ تەحەممولى ناكات و دەمرى.

۲۷- چەسپاوى پزىھى كلورى صۇديۆم: لە نىو جەستەى مروڤدا، ئەگەر پزىھى كلورى
سۇديۆم لە خويندا، لە سەرووى (۱۰۰۰/۸) بى، مروڤ دەمرى و، ئەگەر كەمتر لە
(۱۰۰۰/۷) یش بى ھەر دەمرى، كەواتە: دەبى (۷،۵) بى، يانى: بگاتە (۸) ھەر دەمرى،
بىتەوہ خوار بۇ (۷) ھەر دەمرى!

۲۸- پۈژەى خوۋى لە خوۋىن: ئەندازەى خوۋى لە خوۋىندا، دەبى لە نىۋان: (۷ - ۸/۱۰۰۰) بى، ئەگەر لەوہ كەمتر بى يان زياتر بى ديسان مروڤ ھەر دەمرى، ھەروہا كۆئەندامى گورچيلەكان زۆر بە شىۋەيەكى سەرسۈرپھىنەر پۈژەى ورديان بۆ دانراوہ، ئەم مەسەلەى خوۋى و كلۆرەش ھەموو پەيوەندىي ھەيە بە گورچيلەكانەوہ.

۲۹- مروڤ لە نىۋ خوۋىنىدا، خواى پەروەردگار ھەندىك ماددەى داناون، دەبنە ھۆى ئەوہ كە دەمارەكانى لە ھەندىك كاتى پىۋىستدا بگرن و وەك پەرچىك بىنە پۈى خوۋىنەكە، بۆ وىنە: مروڤ كاتى ھەلدەستى، كە پاكشاوہ، بەلام دەيەوى ھەلبەستى، پىشتەر ئەو ماددانەى لە خوۋىنەكەدا ھەن، گرتوويانە، لەوكاتەدا بەرى دەدەن بۆ ئەوہى يەكسەر خوۋىن بچى بۆ مىشك و ھەرەكەت بكات، كە ئەگەر ھەر لە خوارى بىننىتەوہو نەچى بۆ سەرى، مروڤ گىژ دەبى و ھەر ناتوانى ھەلبەستى.

۳۰- مروڤ كاتىك دىمەنىكى ترسناك دەبىنى، ئەو وىنەيە يەكسەر لە چاۋوہ دەگوازىتەوہ بۆ مىشك و، مىشك فەرمان دەكات بە غوددەى نەخامپى، كە پادشاى غوددەكانە، كە ھەلسۈكەوت بكات و، غوددەى نەخامپىش فەرمان دەكات بە غوددەى كەزەرىي (كظري)، كە لەسەرۋوى گورچيلەكانەوہيە و ئەويش فەرمان دەكات بە دل، كە خىراتر لى بدات، ديسان پۈژىنى (كظري)، فەرمان دەكات بە بۆرپىيەكانى خوۋىن، كە تەسك بىنەوہو، فەرمان دەكات بە جگەر كە شەكرى زياتر فرى بدات و، فەرمان دەكات بە ھۆپمۆنى خەست بوونەوہى خوۋىن، كە ئەو ماددەيە دەرېكات و، فەرمان دەكات بە سىيەكان كە خىراتر ئۆكسجين ھەلبەمژن، ئەوہش ھەمووى لە چەند چركەيەكدە!

۳۱- با تەماشايەكى جگەر بكەين:

لە جگەردا ھۆپمۆنى خەستەردنەوہى خوۋىن ھەيەو، ھۆپمۆنى پروونكرنەوہى خوۋىنىش ھەيە، ئنجا ئەو دوو ھۆپمۆنە كە يەككىيان دەبىتە ھۆى خەستەردنەوہى خوۋىن و، يەكشىيان دەبىتە ھۆى پروونكردن و شلكرنەوہى، ئائەوہ، زۆر بە

هاوسه نځي به پړوه ده چي و، نه گهر بيت و هوږموني خه سترکړنه وهی خوین زیاتر
بي، لهو پړژهیه ی پيوسته، مانای وایه خوین له جهسته ی مروځدا وهک قورپکی
لی دی و ناتوانی حه پرهکته بکات و خه ست ده بیتوهو مروځه که ده مری،
زورکس له نه جامي خه ستبوونه وهی خوینیدا ده مری، که خوین خه ست بووه
باش جووله ناکات، به تاییه تی بو می شک.

هه روه ها نه گهر هوږموني شلکړنه وهی خوین زیاتر بی، مروځ هه ر
شوینکی به ساده یی بریندار بی، خوینه که ی هه ر لی ده پړژي و دی و به هیچ
شتیک ناگیرته وه، به لام خوا **بسم الله الرحمن الرحيم** به نه ندازه دایناوه، نهو خه سترکړنه وهو
روونکړنه وهی خوین، له نه ندازه ی خو ی تیناپه ری.

۳۲- با ته ماشایه کی چاو بکهین:

خوای کار به چي دیتنی چاوی زور به نه ندازه گیریه کی سه رسو پهیته ر، داناوه،
بو وینه: تو سه یاره یه ک ده بینی به پریدا ده روا، ده توانی زور به وردی بیینی،
کاتیک ده روا، کاتیک ده وهستی، دوور ده که ویتوهو، نزیک ده که ویتوهو، به لام هیچ
کامپرایه ک بهو شیوه یه نیه، کاتیک شتیک نزیک ده که ویتوهو، نهویش یه کسه ر
عه ده سه که ی به جوړیک لی بکات له گهل نزیک که ویتوهو نهو نهو دیمه نه دا،
بگونجی و، کاتیک دوور ده که ویتوهو، کاتیک ده جوولی و، کاتیک ده وهستی!
به لام نه وانه هه موویان خوا **بسم الله الرحمن الرحيم** له نیو چاودا دایناون، که له جیسمیکی
بلووریدایه، هه مووی سئ مایکرو نه {سانتیمیک، سه د (۱۰۰) مایکرو نه} زور زور
بچووک، نهو هه موو دیتن و وینه گرتن و دیمه ن گه وره کړدن و بچووک کړنه وهی
شه به کییه و حه واله کړدن وینه کان بو می شک، بو نه وهی می شک لی تیگات
نهو وینانه چین؟ نهو هه مووی له ویدا نه نجام ده دری و، هه مووشی له زور له
که متر له چرکه یه کدا!!

۳۳- مه سه له ی داخراوی چاوو کراوه یی گوئ:

گوئ هه می شه کراوه یه، به لام چاو خوا **بسم الله الرحمن الرحيم** ده روزه ی بو داناوه، جگه له برۆیه کان و برژانگه کان، پیلوووه کانی چاوی شی داناون، چونکه ده نگه کان دین و ده برینه وه، به لام دیمه نه کان ده بیزین و ده میننه وه، ئنجا ئه وه ی که دیت و ده بریتته وه، ئه گهر گویش وه ک چاو داخرا بایه وه، دوا یی کرابایه وه، ده نگیک هاتبایه دوا یی له می شکوه وه فهرمان هاتبایه بو گوئ، ئه ی گوئ! ده روزه که ت بکه وه تا کو گویت لئی، به لام تازه ده نگه که تیپه ریوه، به لام دیمه نه کان که ده بیزین، وانین و هه می شه ده مین و به رده وامن، بویه ده گونجی چاو داخه ی و دوا یی بیکه یه وه و دیمه نه که بیینی، به لی خوا **بسم الله الرحمن الرحيم** هیچ ده روزه ی بو گوئ دانه ناوه، به لکو ههر ده نگیک بی له کاتی خه وتیشدا، ده بیستی، مروف چو ن خه به ری ده بیتته وه؟ به زوری له ری بیستنه وه خه به ری ده بیتته وه، چونکه چاوی هیچ نابینی، به لام گوئی کراوه یه وه، گوئی له ده نگیک ده بی و خه به ری ده بیتته وه.

۳۴- با ته ماشای دل بکه یین:

دلیش زور ئه ندازه گیریه کی وردی بو کراوه، بو وینه: تو له کاتیکدا بالیفیک، سه ری نیک، هه لده گری، لیدانی دل هینده ی قورسای، ئه و سه رین و بالنجه که می شک پیشتر ئه ندازه گیریه ده کات، ده بی و ئه و نه ده، هیز به کار دینی، بویه جاری وایه مروف ده ست ده داته شتیکی قورس، به لام ده بیینی سووکه، ئه وه می شک پیشتر به هه له ئه ندازه گیریه کردوه بو وینه: ده لی: په نگه ده (۱۰) کیلو بی، به لام ته ماشا ده کات کیلویه که وه، مروف زور سووک به ده ستیه وه دی، به پیچه وانه وه ش: جاری وایه ده ست ده ده یه شتیکی و ده زانی سووکه، به لام قورسه و داده نوویه وه، چونکه می شک فهرمانی نه کردوه به دل، ئه و نه ده هیزه بداته جهسته وه، می شک فهرمانی نه کردوه به ماسوولکه کان و به ئه ندامه کانی جهسته،

که له قهدهر نه و نه قورساييه تين بدهنه خوږيان، ئنجا ئيمه له دنياي ميکانيکدا، هيچ جوولنه ريکمان نيه، به پيی نهو باره قورسهی هه لیده گری، خووی بگوړی، به لام خوا **بسم الله الرحمن الرحيم** نهوهی له جهستهی مروځدا داناوهو، دل، هه روه ها میښک که فەرمانه که ده نیري و، دل به نه ندازهی نهوه خوین دابهش دهکات، به سهر جهسته دا، به نه ندازهی نهو کارهی پیی هه لده ستی، بو وینه: نه گهر بزانی په نجا (۵۰) کیلو ده ست ده دهیه، دل، له قهدهر نه و نه هه یز ده داته جهسته و، خیرایي خووی له لیدان زیاد دهکات، بو نهوهی خوینی زیاتر دابهش بکات به سهر جهسته داو، ماسوولکه کان زیاتر پیویستیان به وزه ده بی.

۳۵- با ته ماشای که لله سهری مروځ بکهین:

ئیمه هیچ به ردی کمان چنگ ناکه وې به قهدهر دوو چهنگ بی، به قهدهر کاله کی شووتیه کی بچووک بی، به لام چوار کانی و سهرچاوهی تیدابن، ئاوی ههر کام لهو کانی و سهرچاوانه جیا بی، لهوی دیکه، به لام نهوه که لله سهری مروځه و بهو شیویه:

۱- که لله سهری مروځ، ئاوی شیرین له زاری مروځدا دروست دهکات، که تو خواردن ده خووی، به هووی نهو لیکه وه، پارووه خواردنه که سهر و بهر ده بی و، به که لکی نهوه دی، قووت بدری.

۲- پاشان ئاوی چاو سویره، نهو ئاوه سویره ش بو چاو باشه، چونکه چاو زیاتر له ماده دهیه کی چه ورپی دروست بووه، پیویستی به وهیه هه میشه له نیو ئاوی سویر دابی، وهک چوون تو شتیک هه بی له نیو خوړواوکی ده که ی، بو نهوهی به کترياو میکروپ لی نه داو بوگنه نه بی، خواش **بسم الله الرحمن الرحيم** ئاوی چاوی سویر کردوه، تاکو به رده وام نهو چاوه بشواته وه، نهک ته نیا لهو کاتانه دا که مروځ ده گری، به بی گریانیش هه میشه ئاوی سویر له چاودا هه یه و، چاو به رده وام ده شوردری.

۳- به لام ئاوی نیو لووت جوړی کی دیکه یه و تامه که ی مزره، چونکه مروځ له ریی لووته وه هه ناسه هه لده کی شی و، زور توژو خوړ و میکروپ له ریی لووته وه ده چن،

ئىنجا خوا **بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ** دوو شتى له نىو لووتدا داناون: ههم مووه كانى داناون، كه زۆر لهو تۆزو خوّلە دەگرنهوه، پاشان ئەو ئاوه لىنجهشى داناوە كه مزرە، بۆ ئەوهى هەرچى مووه كان نه يانتوانى بىگرنهوه، ئەو ئاوه لىنجه بىگرىتهوهو، چلّم له ئەنجامى ئەوهدا پەيدا دەبى، بۆيه پەنگى چلّمىش بەپىي ئەو ژىنگەيهى مروّف تپيدا دەژى، دەبى، ئەگەر هەوايه كهى پەش بى، پەنگى چلّمەكهش پەش دەبى و، ئەگەر جوړىكى دىكه بى، جوړىكى دىكه، بەلام بەزۆرى زەردە، چونكه ئاوهكه بۆ خوّى له ئەنجامى كارلىك لهگەل ئەو تۆزو خوّل و شتانهدا، زەرد دەبى.

٤- ئاوىكى دىكهش هەيه له كەللەى سەردا، ئاوى گوئى كه زۆر تالە، ئاوى گوئى بۆچى تالە؟ چونكه زۆر كەس قەلّس دەبى بە چلّكى گوئى و، نازانى بۆيه خواى ميهربان و كارزان لهو پيدا داناوە، لەبەر ئەوهى ئەو شتانهى له پى گوپوه دەچن، زىندهوهرىك، مىكرۆبىك، بەكتىرياهەك ئەو ئاوه تالە، دەيكوژى، چونكه گوئى هىچ دەروازەى نيهو له حالىك دا تۆ ئاگاشت لى نيهو خەوتوو، بەلام ئەو ئاوه تالە دەيكوژى و ناهىلى بگاتە نىو لای پەردەى گوئى و شوپنه هەستىارهكانى گوئى، بۆيه ئەو ئاوه تالە هەميشە هەيهو، ئەگەر ئىنسان بىرى لى بكاتەوه: گریمان ئاوى تالى گوئى له نىو زاردا بووايه، يان ئاوى سوپرى چاو له نىو لووت دابووايه، يان ئاوى مزرى لووت له نىو چاودا بووايه، بەدلىيى ئەوه دەبووه نەخۆشيهكى چارهسەر نەكراو، بەلام خوا **بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ** لهو كەللەسەرەى مروّفدا، ئەو چوار جوړە كانى و سەرچاوهيهى داناون، هەر كامىكيان جوړە ئاوىكه، كه لهگەل ئەو ئەركەى ئەو ئەندامە دەپىنى، گونجاو و پرپەپىستن.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

ده ستیځک

به پړیزان!

نهمړو که (۹) ی شه عبانی سالی (۱۴۴۱) کوچییه، به رانبه ر (۲۰۲۰/۴/۲) زایینی، له شاری دیرینی هه ولیر، دواي خواستنی کومه ک و یارمه تی له خواي به رزو مه زن و کارزان و میهره بان، ده ست ده که ین به ته فسیرکردنی سووړه تی (الرَّحْمَن).

پیناسه ی سووړه تی (الرحمن) و بابه ته کانی

یه که هم: ناوی نهم سووړه ته:

نهم سووړه ته هه ر به م ناوه ناسراوه: (سُورَةُ الرَّحْمَنِ)، جاری واش هه یه هه ر به: (الرَّحْمَن) ناوی هاتوه، به لام به زوری به (سُورَةُ الرَّحْمَنِ) ناوی هاتوه، له و باره وه نهم ده قه هه یه:

عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: خَرَجَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ عَلَى أَصْحَابِهِ، فَقَرَأَ عَلَيْهِمْ سُورَةَ الرَّحْمَنِ مِنْ أَوَّلِهَا إِلَى آخِرِهَا، فَسَكَتُوا، فَقَالَ: لَقَدْ قَرَأْتُهَا عَلَى الْجَنِّ لَيْلَةَ الْجَنِّ، فَكَانُوا أَحْسَنَ مَرْدُودًا مِنْكُمْ، كُنْتُ كُلَّمَا أَتَيْتُ عَلَى قَوْلِهِ: ﴿فَيَأْتِيءُ الْآءَ رَبِّكُمْ تَكْذِبَانِ﴾ (الرحمن، قالوا: لَا بِشَيْءٍ مِنْ نَعْمِكَ رَبَّنَا نَكْذِبُ، فَلَكَ الْحَمْدُ) { أخرجه الترمذي: ۳۷۲۹۱، والحاكم: ج ۲، ص ۴۷۴، وابن عدي: ج ۳، ص ۲۱۹، والواحدی فی الوسیط: ج ۴، ص ۲۱۹، والبيهقي في الدلائل: ج ۲، ص ۲۳۲ عن جابر، وَصَحَّحَهُ الْأَلْبَانِي فِي صَحِيحِ سَنَنِ التِّرْمِذِيِّ: ج ۳، ص ۱۱۲}.

واته: جابیری کوری عه بدوللا رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، ده لی: پوژیک پیغه مبه ری خوا ﷺ هاته دهر بو لای هاوه لانی، سووړه تی (الرَّحْمَن) ی له سه ره تاوه تا کو کو تای

به سهردا خویندنه وه، ئه وانیش بئ دهنگ بوون، (بئ دهنگ بوون و گوئیان گرتبوو، پیڅه مبه ر ﷺ) فهرمووی: بوچی ده تانبینم بئ دهنگن؟ ئهم سووږه ته م به سهر جنددا خویندنه وه له شهوی جنددا {که پیشتر باسمانکردوه له تهفسیری سووږه تی (الأحقاف) دا} له ئیوه باشر هه لویستیان بوو، وه لامیان هه بوو، ههر جاریک فهرمووده ی خوا: ﴿فَإَيَّ آءِ الْآءِ رَيْكُمَا تُكْذِبَانِ﴾ (۱۳) الرحمن م، ده خویند، {ئه ی جند و مروّف! به کام له چاکه کانی په روهردگارتان بیپروان، نکوولی له کامیان ده کهن؟} ده یانگوت: نکوولی له هیچکام له چاکه کانت ناکه ین ئه ی په روهردگارمان! ستایش بو تو.

دووه م: شوینی دابه زینی:

هه رچه نده راجیایه ک له باره ی شوینی دابه زینه وه هه یه، به لام بیگومان ئه و رایه به هیتره که ده لئ: مه ککه ییه، هه م به پیی سرووشت و نیوه پوکی، که هه مان نیوه پوکی قورئانی مه ککه ییه و، هه م به پیی ئه وه ش که له چه ند ده قیکدا هاتوه: پیڅه مبه ری خوا ﷺ له شهوی جند (ليلة الجن) دا، به سهر جندانی دا خویندو ته وه، یان له نویرئ به یانیدا له (نَحْلَة)، خویندوویه تی، (القرطبي) گوتوویه تی: (وَصَحَّ أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ قَامَ يُصَلِّي الصُّبْحَ بِنَحْلَةٍ، فَقَرَأَ سُورَةَ (الرَّحْمَنِ) وَمَرَّ النَّقْرُ مِنَ الْجِنِّ فَأَمَّنُوا بِهِ) ^(۱)، واته: به سه نه دیکی ^(۲) راست هاتوه که پیڅه مبه ر ﷺ نویرئ به یانی کردوه له (نَحْلَة) {شوینی که له نزیک مه ککه} سووږه تی (الرَّحْمَنِ) ی خویندوه، ئه و کوومه له ش له جند به لایدا تیپه ریون و بروایان پیی هیناوه.

(۱) الجامع لأحكام القرآن: ج: ۱۷، ص: ۱۱۷.

(۲) (القرطبي) سه نه ده که ی نه هیناوه و خوا یاریی له کاتی تهفسیرکردنی سووږه تی (الجن) دا ده یهینین.

هه روه ها لهو باره وه ئهم ده قهش هه يه، كه ديسان (القرطبي)^(۱) له ته فسیره كهيدا هیناویه تی، هه رچه نده ديسان دیاریی نه کردوه له چ سه رچاوه یه ک وه ریگرتوه، به لام (القرطبي) بو خوئی زانایه کی موخته به رهو، ته فسیره كه شی تارادده یه کی زور، متمانه پیکراوه،

شایانی باسیشه: ئهو ده قه (السيرة النبوية لابن هشام) یش، هیناویه تی:

اروى عروة بن الزبير **رضي الله عنه**، قال: اَوَّلَ مَنْ جَهَرَ بِالْقُرْآنِ مَكَّةَ بَعْدَ النَّبِيِّ **ﷺ** ابْنُ مَسْعُودٍ، وَذَلِكَ أَنَّ الصَّحَابَةَ قَالُوا: مَا سَمِعْتُ قُرَيْشَ هَذَا الْقُرْآنَ يُجْهَرُ بِهِ قَطُّ، فَمَنْ رَجُلٌ يُسْمِعُهُمْ؟ فَقَالَ ابْنُ مَسْعُودٍ: أَنَا، فَقَالُوا: إِنَّا نَخْشَى عَلَيْكَ، وَإِنَّمَا نُرِيدُ رَجُلًا لَهُ عَشِيرَةٌ يَمْنَعُونَهُ، فَأَبَى، ثُمَّ قَامَ عِنْدَ الْمَقَامِ، فَقَالَ: **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** **﴿الْرَحْمَنُ ۝۱﴾** **﴿عَلَّمَ الْقُرْآنَ ۝۲﴾** الرحمن، ثُمَّ مَادَى رَافِعًا بِهَا صَوْتَهُ وَقُرَيْشٌ فِي أُنْدِيَتِهَا، فَتَأَمَّلُوا وَقَالُوا: مَا يَقُولُ ابْنُ أُمِّ عَبْدِ؟ قَالُوا: هُوَ يَقُولُ الَّذِي يَزْعُمُ مُحَمَّدٌ أَنَّهُ أَنْزَلَ عَلَيْهِ، ثُمَّ صَرَبُوهُ حَتَّى أَتَرُوا فِي وَجْهِهِ ^(۲).

واته: عوروهی کوری زوبهیر **رضي الله عنه**، (بیگومان له بابی بیستوه، ئه گه رنا عوروه ئهو کاته ته مه نی هینده نه بووه)، ده لی: یه که مین کهس که له مه که که له دوا ی پیغه مبه ر **رضي الله عنه** قورئانی به ئاشکرا خویند، عه بدوللای کوری مه سعود **رضي الله عنه** بووه، ئه ویش ئه وه بوو هاوه لان گوئیان: هوژی قوره یش هه رگیز گوئیان لهو قورئانه نه بووه به دهنگی بهرز بخویندری، چ پیاویک هه یه، بچی پیاان بیستین؟ عه بدوللای کوری مه سعود گوئی: من! گوئیان: ئیمه مه ترسییمان لیته هه یه، ئیمه پیاویکمان دهوی خزم و عه شیره تیکی هه بن، به رگری لی بکه ن، ئه ویش رازی نه بوو، دوا یی هه لسا چووه لای مه قام، {مه قامی ئیبراهیم} وه ستاو، گوئی: **﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾** **﴿الْرَحْمَنُ ۝۱﴾** **﴿عَلَّمَ الْقُرْآنَ ۝۲﴾** الرحمن، به ناوی خوا ی

(۱) الجامع لأحكام القرآن: ج: ۱۷، ص: ۱۱۷.

(۲) السيرة النبوية لابن هشام، ج ۱ ص ۱۵۸، ۱۵۹، ط ۲۰۰۶ دار ابن الهيثم.

به بهزهیی بهخشنده، خوای به بهزهیی، قورئانی فیر کردوه، دوایی لهسه‌ری به‌رده‌وام بوو دهنگی پئ به‌رز کردوه‌وو، قوربه‌یشیش که له کوڤو مه‌جلیسه‌کانی خویاندا‌بوون، پامان و گوتیان: ئه‌وه (إِبْنُ أُمِّ عَبْدٍ)، ده‌لئ: چی؟ {به‌عه‌بدو‌للای کوڤی مه‌سعوودیان ده‌گوت: (إِبْنُ أُمِّ عَبْدٍ) واته: کوڤی دایکی کوڤله، وه‌ک به‌ که‌م ته‌ماشا کردن} گوتیان: ئه‌وه ئه‌و شته ده‌لئ: که‌محه‌مه‌د ﴿١٧٧﴾ پئی وایه بووی له‌سه‌ری دابه‌زیندراوه، ئیدی بووی هه‌لسان لیاندا هه‌تا شوینه‌واری له‌ ده‌م و چاویدا په‌یدا‌کرد، {ده‌م و چاویان به‌ خویندا هیناوه}.

ئنجا ئه‌مه‌ش به‌لگه‌یه له‌سه‌ر ئه‌وه که‌ ئه‌م سووڤه‌ته له‌ مه‌که‌که‌ دابه‌زیوه‌و، به‌نسبه‌ت کاتی دابه‌زینیشی، به‌ پئی ئه‌وه که‌ ریزبه‌ندیی له‌ دابه‌زیندا چل و سئ (٤٣)ی بو دانراوه، وایده‌چی له‌ ده‌وری سالانی شه‌ش تا‌کو نو (٦ - ٩) له‌و ماوه‌یه‌دا دابه‌زیی، چونکه‌ ریزبه‌ندییه‌که‌ی به‌مه‌زه‌نده له‌ به‌رانبه‌ر ئه‌و سالانه‌ دایه‌.

سێیه‌م: ژماره‌ی ئایه‌ته‌کانی:

زانایان سئ جوڤه ژماره‌یان بو ئایه‌ته‌کانی ئه‌م سووڤه‌ته‌موباره‌که‌ داناون: (٧٦، ٧٧، ٧٨)، به‌لام زیاتر ژماره‌ی (٧٨) ته‌به‌ننیشی کراوه له‌و موصحه‌فانه‌ی له‌و ده‌قه‌ره‌ی ئیمه‌دا، باون، بویه‌ش ئه‌وه ده‌لیم، چونکه‌ له‌ هه‌ندی‌ک له‌ ته‌فسیره‌کاندا، به‌ تایبه‌ت ئه‌و ته‌فسیرانه‌ی هی ولاتانی ئه‌فریقیان، وه‌ک: لیبیا و سوودان و مه‌غریب و جه‌زائیر و تونس، هه‌یانه ژماره (٧٦)ی ته‌به‌ننیشی کردوه‌و، هه‌یه ژماره (٧٧)، پیش‌تریش زۆرجار گوتوو‌مانه که‌ که‌میی و زۆریی ژماره‌ی ئایه‌ته‌کان ده‌گه‌رێته‌وه بو کورتیی و درێژیی پسته‌کان و، شوینی وه‌ستانی قورئان خویننه‌کان، له‌ کوئی وه‌ستاون، واته: بو وینه هه‌ندی‌کیان گوتوو‌یانه: ﴿الرَّحْمَنُ ۝١ عَلَّمَ الْقُرْآنَ﴾ (٢) الرحمن، هه‌مووی یه‌ک ئایه‌ته، به‌لام زۆربه‌یان گوتوو‌یانه: ﴿الرَّحْمَنُ﴾ ئایه‌تیکه‌و ﴿عَلَّمَ الْقُرْآنَ﴾ ئایه‌تیکه‌ دیکه‌یه.

چوارهم: ریزبه نندی له موصحف و دابه زیندا:

له موصحفدا ژماره په نجاو پینج (٥٥)ه، له ریزبه نندی دابه زیندا، وهک
پیشتریش ئاماژه مان پیدا ژماره چل و سی (٤٣)ی بو دانراوه، پیش سووږه تی
(فاطر) و دواى سووږه تی (الفرقان) دابه زیوه، به لام جوریک له راجیایی له وه دا
هه یه و (الجعبري) که یه کیکه له زانایان، ژماره (٩٨)ی بو داناوه، ئنجا نه گهر
ژماره (٩٨) بیت، ده بی مه دینه یی بی، چونکه به هه موو حیسابان سووږه ته
مه ککه ییه کان له (٨٦) تا کو (٩٠) تینا پهن و، نه وانی دیکه نه و (٢٤)ه، یا خود
نه و (٢٨)ه، له مه دینه دابه زیون، به لام پیم وایه (الجعبري) نه پییکاوه، چونکه
به پیی نه وه ی باسما نکر دو به پیی نه وه ده قانه ی هینا مانن، سووږه تی (الرحمن)
له مه ککه دا خویندراوه و، عه بدولای کوږی مه سعوودیش **سعوود** که پیاوکی زور
بلیمه ت بووه له شاره زایی له قورئاندا، له سهر خویندن نه و سووږه ته، لییدراوه و
نازار دراوه و، ده م و چاوی به خویندا هینراوه.

پینجه م: نیوه رۆکی:

نه م سووږه ته ش وهک سهرجه م سووږه ته مه ککه ییه کان: باسی بووناسیی
تیدایه: نه م گهر دوونه چییه؟ مروڤ چییه؟ جند چییه؟ بوچی دروستکراون؟
نه م گهر دوونه سهره نجامه که ی چونه؟ ژیا نی مروڤ حیکمه ته که ی چییه و
سهره نجامه که ی چونه؟

هه روه ها باسی ئیمان و عه قیده ی تیدا کراوه به گشتیی و، جگه له ئاماژه یه ک
به فیترکردنی قورئان له ئایه تی ژماره دوو دا، وهک سهر پشتی چاکه کانی خوا،
تیکرای ئایه ته کانی دیکه باسی سیفه ته به رزو ناوازه کانی خوان **بسم الله الرحمن الرحيم** له میانی
خسته پرووی چاکه و نیعمه ته کانیدا، چ له دنیاو چ له دواږوژدا.

ئنجا له بهر ئه وهی له م سوږه ته دا، ژماره یه کی زوړ له چاکه کانی خوا **بِسْمِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** باسکراون، چاکه کانیش په یوه نډیيان به هه ر کام له جندو مروځه وه هه یه، بویه سی و یه ک (۳۱) جار، پرسته ی: ﴿فَإِيَّاءِ الْآءِ رَبِّكُمْ تَكْذِبَانِ﴾، ئه ی مروځ و جند! نکوویلی له کام له چاکه کانی په روهر دگارتان ده کهن، به کام له چاکه کانی په روهر دگارتان بیپروان، به درویان داده نیین؟ دووباره بوته وهو، پیم وایه له م سوږه ته دا زوړترین پانتایی بو باسکردنی به هه شت ته رخانکراوه، که بریتیه له: سی و سئ (۳۳) ئایه ت، ئایه ته کانی: (۶۶ - ۷۸) و، نه مبینیوه له هیچ سوږه ټیکی دیکه دا به دوا یه کدا، ئه وه نده پانتاییه بو باسی به هه شت ته رخان کرابی.

که واته: ده توانین بلین: ته وه ری سهره کیی ئه م سوږه ته، باسی خوی به رزو بی وینه یه و باسی چاکه کانی خوی وه، باسی روژی دوا یه، هه ردووک قوناغی ئاخیر زه مان و قیامه ت، پاشان باسیکی دوزه خ و، سزای بیپروایان و مهینه تییه کانی که به سهر بیپروایان دین، له قیامه تدا، دوا یی پانتاییه کی زوړ بو باسی به هه شت و نازو نیعمه ته کانی ته رخانکراوه، که بو هه ر کام له پرواداران جندو مروځ دانراوه.

شه شه م: تاییه تمه نډییه کانی:

ئیمه هه شت (۸) تاییه تمه نډییمان بو ئه م سوږه تی (الرحمن) ه، له بهر چاو گرتوون:

(۱) - ئه م سوږه ته تا که سوږه ټیکه له هه موو قورئاندا به یه کیک له ناوه کانی خوا ده ستي پیکرد بی: ﴿الرَّحْمَنُ ۝۱﴾، که دوا یی باسی ده که یین، ﴿الرَّحْمَنُ﴾، لیږده یان نیهادو و گوزاره که ی له دوا یی دی: ﴿الرَّحْمَنُ﴾ نیهاد (مبتدا) هو: ﴿عَلَّمَ الْقُرْآنَ﴾ و ئه وانی دیکه ټیکرا ده بن به گوزاره (خبر)، یا خود: ﴿الرَّحْمَنُ﴾، گوزاره (خبر) یه و، نیهاده که ی بو مه زه ننه ده کری، واته: (هو الرحمن) یان (الله الرحمن).

(۲) - ته نیا له م سوږه ته دا پرسته ی: ﴿فَإِيَّاءِ الْآءِ رَبِّكُمْ تَكْذِبَانِ﴾، هاتوه و سی و یه ک (۳۱) جاریش دووباره بوته وه.

(۳) - لهه سووږه ته دا زوړترین پانتایی بو باسی بهه شت ته رځانکراوه، که ده توانین بلیین: سی و دوو (۳۲) ټایه تن: ټایه ته کانی (۶۶ - ۷۷)، له بهر ټه وهی ټایه تی کوټایی: ﴿نَبْرُكَ اَسْمُ رَبِّكَ ذِي الْجَلَالِ وَالْاِکْرَامِ﴾ (۷۸) الرحمن، ناگه ږیته وه بو باسی بهه شت.

(۴) - ټه وه ندهی لهه سووږه ته دا، مروځ و جند پیکه وه دوینراون، له هیچ سووږه ټیک دا ټه وه نیه، که سه رجه م سی و پینج (۳۵) جار، مروځ و جند پیکه وه دوینراون، سی و یهک (۳۱) جار: ﴿فَبَايَءَ الْاَلَاءِ رَبِّكُمَا تَكْذِبَانِ﴾ و جاریک: ﴿اَيُّهُ الثَّقَلَانِ﴾ (۳۱)، ټه وه سی و دوو (۳۲) و، جاریک: ﴿يَمْعَشَرُ الْجَنِّ وَالْاِنْسِ﴾ (۳۳)، ټه مه سی و سی (۳۳) و، جاریک: ﴿يُرْسَلُ عَلَيْكُمَا شُوَاظٌ مِّنْ نَّارٍ وَنُحَاسٌ﴾ (۳۵)، ټه مه سی و چوار (۳۴) و، جاریکیش: ﴿فَلَا تَنْصِرَانِ﴾ (۳۵)، ټه مه سی و پینج (۳۵)، واته: لهه سووږه ته دا (۳۵) جار، خوا **بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ** پرووی کردو ته هه ردوو کو مه لی مروځ و جندو، پیکه وه دواندوونی.

(۵) - ته نیا لهه سووږه ته دا، له سی ټایه تی به دوا یه کدا، وشه ی: (المیزان) هاتوه، هه ر جاره ی به مانایه ک، ټایه ته کانی: (۷، ۸، ۹)، وهک دوا یی باسی ده که ی، نه می نیوه بهم شیوه یه له ته فسیره کاند باسکرا بی، زانایان له باره ی ټه و سی وشه ی: (المیزان) وه، که هاتوون، زوړ قسه یان کردوه و، دوا یی قسه له و باره وه ده که ی، به لام پیموایه (المیزان) ی یه که م مه به ست پی پی ټه ندازه گیری و هاوسه نگیی دانانه له نیو هه موو گه ردوونداو، (المیزان) ی دوو هم مه به ست پی پی دانانی شه ریه ت و بهرنامه ی دادگه رانه ی خوا یه له ژیا نی به شه رداو، (المیزان) ی سی یه م مه به ست پی پی ټه و ته رازوو و پیوه رانه یه که خه لک شتیان پی هه لده سه نگی نی و ده کی شی و ده پیون، واته: هی یه که میان: ته رازوو ی گه ردوونی یه و، هی دوو همیان: ته رازوو ی شه ریه و، هی سی یه میان: ته رازوو ی ئامرازیه، (المیزان الکوفی، والمیزان الشرعی، والسمیزان الآلی).

(۶) - ته نیا لهه سووږه ته دا، ئاماژه به چوونه بهه شتی جندان کراوه، هه لبه ته له شوینه کانی دیکه ی قور ټاندا، خوا **بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ** به هیماو ئاماژه باسی ټه وه ی کردوه که سزاو پاداشت چاوه ری هه ر کام له مروځ و جند ده که ن، به لام ته نیا لهه سووږه ته دا به

راشکاوی بی باسی ئه وه کراوه، که جندیش ده چنه به ههشت، ئه ویش ئه وه یه که خوا له ههردوو ئایه تی: (۵۶) و (۷۴) دا، له باره ی حوړیه کانی به ههشته وه ده فهرموئ: ﴿فِيهِنَّ قَصْرَتٌ اَلطَّرَفِ لَمْ يَطْمِئِنَّ اِنْسٌ قَبْلَهُمْ وَلَا جَانٌّ ۝۵۶﴾، ئافره تانیکی نیگای خو کورته ره وه یان تیدان، که له پيش وان دا {که ده چنه به ههشت} ئه و حوړیه یانه جندو مروّف ده ستکاریه یان نه کردوون {نه چوونه لایان و له گه لایان دا جووت نه بوون}.

(۷) - ته نیا له م سووړه ته دا، باسی دوو جووته به ههشت {واته: چوار دانه به ههشت} کراوه، له هه موو قورئاندا باسی به ههشت (جنة) یان به ههشته کان (جنات) کراوه، به لام له م سووړه ته دا باسی دوو جووته به ههشت (جنتین) کراوه، که واته: ده بن به چوار، ئه ویش له ئایه ته کانی: (۴۶ - ۷۶) دا.

(۸) - چه ند وشه یه ک ته نیا له م سووړه ته دا هاتوون:

۱- وشه ی ﴿لِلْاَنَامِ ۝۱۰﴾، واته: خه لک، یان دروستکراوان.

۲- وشه ی ﴿كَالْفَخَّارِ ۝۱۴﴾، واته: خه زه ف یان سوا له ت، واته: قورپک که وشک ده کریته وه ده سووتی نری.

۳- وشه ی ﴿كُلُّ يَوْمٍ هُوَ فِي شَأْنٍ ۝۲۹﴾، واته: له هه موو کاتانداو له هه موو روژاندا ئه و (خوا) خه ریک ی کارپکه.

۴- وشه ی ﴿اَيُّهُ الثَّقَلَانِ ۝۳۱﴾، واته: ئه ی دوو قورسه کان، واته: ئه و دوو دروستکراوه ی که سه ر زه ویتان قورس کردوه، که مه به ست پییان مروّف و جندن.

۵- وشه ی ﴿سَوَاطٍ مِّنْ نَّارٍ ۝۳۵﴾، واته: بلیسه یه ک له ئاگر.

۶- وشه ی ﴿وَرْدَةٌ كَالِدِّهَانِ ۝۳۷﴾، گولیک ی داگیرساو (وَرْدَةٌ) به مانای گوله، به لام به مانای سوور بوونه وه ش دی، (کَالِدِّهَانِ) به مانای چه رمی سوور دی و، به مانای کانزای تواوه ش دی.

۷- وشہی ﴿ذَوَاتَا أَفْنَانٍ ۶۸﴾ واتہ: ھەردووکیان خاوەن لق و پۆپ و چل، یان خاوەن جوۆرن، (أفنان) یان کوۆ (فن)، یان کوۆ (فمن)ە.

۸- وشہی ﴿لَمْ يَطْمِئِنَّ ۶۹﴾ واتہ: بە خوینیدا نەھینان، مەبەست پێی لەگەڵ جووت بوونە.

۹- وشہی ﴿مُدْهَامَّتَانِ ۷۰﴾ واتہ: سەوز و تۆخی پەشباو، واتہ: لەبەر تۆخییان سەوزییەکە مەیلەو پەش دەنوین، ئەو دوو باخە ھیندە سەوزن.

۱۰- وشہی ﴿نَضَّاحَتَانِ ۷۱﴾ واتہ: بە فیچقە ئاوەکەیان لێ دەردەچی زۆر بە توندیی.

۱۱- وشہی ﴿رَفَرَفِ حُضْرٍ ۷۲﴾ (رَفَرَفٍ) بەو دەگوترێ: کە پادەخرێ، (حُضْرٍ) واتہ: سەوز، واتہ: پایەخی سەوز.

۱۲- وشہی ﴿وَعَبْقَرِيَّ حِسَانٍ ۷۳﴾ (عَبْقَرِي) واتہ: شتی ناوازە، (حِسَانٍ) یش کوۆ (حَسَنی)یە، واتہ: زۆر جوان، جوانەکان، ئەویش ھەر ناوہ بۆ پایەخ و فەرش کە پادەخرێ.

ھەوتەم: دابەشکردنی ئایەتەکان بۆ چەند دەرسیک:

ئیمە کوۆ ھەفتا و ھەشت (۷۸) ئایەتەکە ی ئەم سوورەتە موبارەکە، بۆ سێ دەرسان دابەش دەکەین:

دەرسی یەکەم: لە ئایەتەکانی: (۱ - ۳۰) پێک دێ، لەو سێ (۳۰) ئایەتەدا، خوا ی بە بەزەیی بیست (۲۰) لە چاکەکانی خوۆ دەخاتەرۆو، ھەروەھا ھەشت (۸) جار لە میان خستە پرووی ئەو نەعمەتانەدا، ئەم پستەییە فەرموو: ﴿فَيَايَ ۱﴾ واتە: ئەو جند مروۆ! نکوولیی لە کام لە چاکەکانی پەرەردگارتان دەکەن! دوایی سێ سیفەتی بەرزو بێ وینە ی خوۆ دەخاتەرۆو، کە بریتین لە: ھەرماو (أبدی) بوونی خواو، ئاتاجیی تیکرای خەلکی ئاسمانەکان

و زهوی بۆ خوا، بهردهوام له کاردا بوونی خوا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** بۆ بهرپوه بردنی کاروباری دروستکراوه کان و گهردوون.

دهرسی دووهم: له پازده (۱۵) ئایهتهکانی: (۳۱ - ۴۵) پیک دئی و، ههمووشیان باسی پوژی دوایین، ههم قوئاغی ئاخیر زهمان، ههم قوئاغی قیامهت، به تاییهتی باسی سزاو ئازارو مهینهتی بیروایان له پوژی دوااییدا.

ئنجا لهو پازده (۱۵) ئایهتهشدا، خوا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** حهوت جارن: ﴿فَإِنِّي آءِ رَبِّكَمَا تَكْذِبَانِ﴾، دووباره کردۆتهوه، واته: له سی (۳۰) ئایهتی یهکهمد، ههشت (۸) جارو، له پازده (۱۵) ئایهتی دووهمدا حهوت (۷) جار، ئهوه پازده (۱۵) جار، که ههموویان په یوه ندییان ههیه به: قوئاغی ژیانی دنیاو، ئاخیر زهمان و قیامهتهوهو، شازده (۱۶) جاره که ی دیکهش ههموویان په یوهستن به باسی بهههشتهوه، واته: خوا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** له باسکردنی قوئاغی ژیانی دنیاو، قوئاغی بهرزهم و، ئاخیر زهمان و قیامهت (پوژی دوایی)دا، پازده (۱۵) جارن پرستهی: ﴿فَإِنِّي آءِ رَبِّكَمَا تَكْذِبَانِ﴾، هیناوه، بهلام له باسی نازو نیعمهتهکانی دوو جووته بهههشتهکهدا، واته: ههر چوار بهههشتهکه که بۆ برواداران و پاریزکارانی مروف و جندی داناون، شازده (۱۶) جارن، ئهو پرسته موباره که ی دووباره کردۆتهوه، ئهمهش ئهوهی لیوهردهگیری که نازو نیعمهتهکانی خوا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** به پلهی یهکهم و به شیوهیهکی بنهپهتی له پوژی دوااییدا بهرجهسته دهبن، ئهویش له ژیانی بهههشتدا بهرجهسته دهبن بۆ برواداران.

دهرسی سییهه: له سی و یهک (۳۱) ئایهتهکانی: (۴۶ - ۷۸)، پیک دئی، ئایهتهکانی کوئایی ئهم سوورته که ههموویان باسی سههره نجامی خیری کهسانی دل پر بیم و سامن، بهرانبه به پایهی بهرز یهروهردگاریان، ئهو سههره نجامه خیرهش له بهههشتهکانی خوادا بهرجهستهیهو، ئیرهش تاکه شوینیکه له ههموو قورئاندا، خوا باسی چوار بهههشت، واته: دوو جووته بهههشت دهکات.

پیناسہ ی ئەم دەرسە

ئەم دەرسەمان لە سی (۳۰) ئایەتی سەرەتای سوورەتی (الرحمن) پیکد دی، ئایەتەکانی: (۱ - ۳۰)، خوای کارزان و میهرەبان لەو سی ئایەتە موبارەکەدا، پاش ناوھێنانی خووی بە (الرحمن) واتە: خواوەنی ئەوپەری بەزەیی، بیست (۲۰) لە چاکەو نێعمەتە جوړاو جوړەکانی خووی دەخاتە روو، کە ئەمانەن:

(۱)- فێرکردنی قورئان، فێری پیغەمبەری خوای ﷺ کردو، فێری مروّفەکان و جندەکانی کردو، یان بە گشتیی هەم فێری پیغەمبەر ﷺ و، هەم فێری هەموو ئەوانەیی کردو کە شوینی دەکەون لە مروّف و جند.

(۲)- دروستکردنی مروّف.

(۳)- قسە فێرکردنی، یاخود فێرکردنی مروّف، کە چۆن ئەوێ لە دڵیدایە، ئەو نیازو مەبەستانە دەربەیری، چ بە قسەو چ بە نووسین، چ بە ئاماژە، بە چ هەرشێوازیکێ دیکە.

(۴و۵)- دروستکردنی خوړو، مانگ بە ئەندازەو وردەکاریی.

(۶و۷)- کړنووش بردنی پرووہکی پان راخراوو، دارو دەرختی بەرز هەلچوو.

(۸و۹)- دروستکردنی ئاسمان بە بەرزیی و، دانانی تەرازوو لە ئاسماندا، لە گەردوون دا.

(۱۰)- دانانی زەوی بۆ دروستکراوەکان، هەموو ئەوانەیی لەسەری دەژین، لە مروّف و جندو هەموو ئەوانەیی خواوەنی هەست و ھۆشن.

(۱۱و۱۲)- لە زەویدا دروستکردنی میوہو، دارخورمای خاوەن کیف بۆ ھیشوہکانی.

(۱۳و۱۴)- ھەروہا لە زەویدا پروواندنی دانەوێڵەیی خاوەن پووش و گیا، دانەوێڵەکە بۆ مروّفەکان و، پووش و گیایەکەش بۆ ئازەلەکانیان و، پرووہکە بۆنخۆشەکان.

(١٥)- دروستکردنی مروّف له قورپی وشک هه‌لاتووی خه‌زه‌ف ئاسا، وه‌ک سواله‌ت.

(١٦)- دروستکردنی جند له بلیسه‌ی ئاگریکی ساغ و بێ دووکه‌ل.

(١٧)- دانانی هه‌ردوو‌ک پوژه‌ه‌لات و هه‌ردوو‌ک پوژئاویه‌کانی هاوین و زستان.

(١٨)- تیکه‌لکردنی دوو ده‌ریای سوپرو شیرین، به‌لام به‌بی ئاویتیه‌ی یه‌کدی بوون، به‌هو‌ی په‌رده‌و نیوانیکه‌وه که خستوو‌یه‌ته نیوانیانه‌وه.

(١٩)- ده‌ره‌یترانی گه‌وه‌ه‌رو مرواریی له ده‌ریا.

(٢٠)- که‌شتیه به‌رزه چیا ئاسایه‌کان و، به ده‌ریادا په‌خسینانی پویشتیان له‌لایه‌ن مروّفه‌کانه‌وه، به‌و توانایه‌ی خوا پێیداوون و، به‌و که‌ره‌ستانه‌ی خوا بۆی په‌خساندوون.

له‌کو‌تاییشدا خوای بالا ده‌ست ئه‌و راستیه‌ی راگه‌یاندوه، که هه‌ر که‌س له‌سه‌ر زه‌وییه، له جندو مروّف ده‌مرن، ته‌نیا پرووی به‌رزو بێ وینه‌ی خوا، ده‌مینێ. دوایی دوو راستی دیکه‌ی یه‌کجار مه‌زنی راگه‌یاندوون:

(١)- هه‌ر که‌س له ئاسمانه‌کان و له زه‌ویدایه، له خاوه‌ن هه‌ست و هو‌شان، له مروّف و جندو فریشته‌و هه‌ر دروستکراو‌یکیش که به‌س خوا خو‌ی ده‌زانێ، داوا له خوا ده‌که‌ن و لێی ده‌پارینه‌وه، به‌هه‌موو شیوه‌کانی لێپارانه‌وه، به‌زمانی حال یان به‌زمانی وتار.

(٢)- به‌رده‌وام خوای به‌رزو مه‌زن له کاردایه بۆ به‌پۆه‌بردنی دروستکراوه‌کانی.

The banner is divided into several sections. At the top, it says 'هه‌ر که‌س له ئاسمانه‌کان و له زه‌ویدایه' (Whoever is in the sky and on the earth). Below this, there are social media icons for Facebook and YouTube, with the text 'علي بابير AliBapir' and 'علي بابير AliBapir'. In the center, there is a portrait of a man in a turban, with the text 'www.alibapir.net' and 'English - عربي - گۆردی'. At the bottom, there are QR codes and links to the AliBapir app on Google Play and the Apple App Store, with the text 'AliBapir' and 'archive.org/details/@alibapir'.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿الرَّحْمَنُ ۝۱ عَلَّمَ الْقُرْآنَ ۝۲ خَلَقَ الْإِنْسَانَ ۝۳ عَلَّمَهُ الْبَيَانَ ۝۴ الشَّمْسُ وَالْقَمَرُ بِحُسْبَانٍ ۝۵ وَالنَّجْمُ وَالشَّجَرُ يَسْجُدَانِ ۝۶ وَالسَّمَاءَ رَفَعَهَا وَوَضَعَ الْمِيزَانَ ۝۷ أَلَّا تَطْغَوْا فِي الْمِيزَانِ ۝۸ وَأَقِيمُوا الْوَزْنَ بِالْقِسْطِ وَلَا تُخْسِرُوا الْمِيزَانَ ۝۹ وَالْأَرْضَ وَضَعَهَا لِلْأَنَامِ ۝۱۰ فِيهَا فَكِكْهُهُ وَالنَّخْلُ ذَاتُ الْأَكْمَامِ ۝۱۱ وَالْحَبُّ ذُو الْعَصْفِ وَالرَّيْحَانُ ۝۱۲ فَيَا أَيُّهَا الْإِنْسَانُ ۝۱۳ خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ صَلْصَلٍ كَالْفَخَّارِ ۝۱۴ وَخَلَقَ الْجَانَّ مِنْ مَّارِجٍ مِنْ نَارٍ ۝۱۵ فَيَا أَيُّهَا الْإِنْسَانُ ۝۱۶ رَبُّ الْمَشْرِقَيْنِ وَرَبُّ الْمَغْرِبَيْنِ ۝۱۷ فَيَا أَيُّهَا الْإِنْسَانُ ۝۱۸ مَرَجَ الْبَحْرَيْنِ يَلْتَقِيَانِ ۝۱۹ بَيْنَهُمَا بَرْزَخٌ لَا يَبْغِيَانِ ۝۲۰ فَيَا أَيُّهَا الْإِنْسَانُ ۝۲۱ يَخْرُجُ مِنْهُمَا اللُّؤْلُؤُ وَالْمَرْجَانُ ۝۲۲ فَيَا أَيُّهَا الْإِنْسَانُ ۝۲۳ وَلَهُ الْجَوَارِ الْمُنشَآتُ فِي الْبَحْرِ كَالْأَعْلَامِ ۝۲۴ فَيَا أَيُّهَا الْإِنْسَانُ ۝۲۵ كُلُّ مَنْ عَلَيْهَا فَانٍ ۝۲۶ وَيَبْقَى وَجْهُ رَبِّكَ ذُو الْجَلَلِ وَالْإِكْرَامِ ۝۲۷ فَيَا أَيُّهَا الْإِنْسَانُ ۝۲۸ يَسْأَلُهُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ كُلُّ يَوْمٍ هُوَ فِي شَأْنٍ ۝۲۹ فَيَا أَيُّهَا الْإِنْسَانُ ۝۳۰﴾

مانای دهقا و دهقی ثابته کان

۱) به ناوی خوای به به زهی به خشنده. (خوای) به به زهی ۱) قورپانی
 ۲) مرقی دروست کردوه (له باشتین شیوه دا) ۲) پرو نکر دهنده وی
 ۳) خورو مانگ به ژماره (و نه ندازه گیری دروست کراو) (مه به سستی) فیر کردوه ۳)
 ۴) پوووه کی راخراو دره خت کړنووش (بو خوا) ده بهن ۴) ناسمانی به رزکردو ته وه و
 ۵) تهرارزووی (هاوسه نگیی تیدا) داناوه ۵) تا کو له تهرارزوو (ی شه ریعته) دا سهر
 ۶) کیشی نه کهن ۶) دادگه رانه ش کیشان (و پیوان) بکهن و، له تهرارزوودا داشکان
 ۷) (خوا) زه ویشی بو خه لکی (له مرق و جند) داناوه (که ژبانی) مه کهن ۷)

دنیای لەسەر بگوزەریڤنن) ﴿١٠﴾ میوه (ی جوړاو جوړ) و دارخورما خاوهن کیه کانی
(که هیشووو خورمایه کانیان گرتوونه خوږیان) تێیدان ﴿١١﴾ ههروهها (جوړه کانی)
دانهوێلهی خاوهن پووش و کاو پیحانه (و گوڵ و گیا بۆنخۆشه کانی) تێیدان ﴿١٢﴾
ئنجایا (ئه‌ی جندو مروّفی!) نکوویی له کام له چاکه کانی په‌روه‌ردگارتان ده‌که‌ن؟
﴿١٣﴾ (خوا) مروّفی له (قوړیکی وشکی) زرینگه‌داری وه‌ک سوآله‌ت دروستکردوه
﴿١٤﴾ جندیشی له بلیسه‌ی ئاگر دروستکردوه ﴿١٥﴾ ئنجایا (ئه‌ی جندو مروّفی!)
نکوویی له کام له چاکه کانی په‌روه‌ردگارتان ده‌که‌ن؟ ﴿١٦﴾ (خوا) په‌روه‌ردگاری دوو
پۆژه‌لاته‌کان (ی هاوین و زستان) و دوو پۆژئاوايه‌کانه ﴿١٧﴾ ئنجایا (ئه‌ی جندو
مروّفی!) نکوویی له کام له چاکه کانی په‌روه‌ردگارتان ده‌که‌ن؟ ﴿١٨﴾ (خوا) دوو
ده‌ریایه‌کانی به‌ره‌لدا کردوون، پێک ده‌گه‌ن ﴿١٩﴾ به‌ربه‌ستیکیان له نیوان دایه
سنوور به‌ لای یه‌کدا ناشکێتن ﴿٢٠﴾ ئنجایا (ئه‌ی جندو مروّفی!) نکوویی له
کام له چاکه کانی په‌روه‌ردگارتان ده‌که‌ن؟ ﴿٢١﴾ گه‌وه‌رو مروارییان لی دینه‌ده‌ری
﴿٢٢﴾ ئنجایا (ئه‌ی جندو مروّفی!) نکوویی له کام له چاکه کانی په‌روه‌ردگارتان
ده‌که‌ن؟ ﴿٢٣﴾ هه‌روه‌ها (که‌شتیه‌ له‌سه‌ر ئاو) دروستکراوه‌ پۆیشه‌تووه‌کانی وه‌ک
چیاکانیش هه‌ر هی وین ﴿٢٤﴾ ئنجایا (ئه‌ی جندو مروّفی!) نکوویی له کام
له چاکه کانی په‌روه‌ردگارتان ده‌که‌ن؟ ﴿٢٥﴾ هه‌موو ئه‌وانه‌ی له‌سه‌رنی (له‌سه‌ر
زه‌وی) له‌ نیوچوون ﴿٢٦﴾ (به‌س) پرووی په‌روه‌ردگاری خاوه‌ن شکوو ریزلیگرتن
و چاکه‌کارت ده‌مینئ ﴿٢٧﴾ ئنجایا (ئه‌ی جندو مروّفی!) نکوویی له کام له
چاکه کانی په‌روه‌ردگارتان ده‌که‌ن؟ ﴿٢٨﴾ (خوا) هه‌ر که‌س که‌ له‌ ئاسمانه‌کان و
زه‌وی دایه، داوای لی ده‌کات و هه‌ر پۆژه‌ ئه‌و (له‌ کردنی) کاریک دایه ﴿٢٩﴾ ئنجایا
ئايا (ئه‌ی جندو مروّفی!) نکوویی له کام له چاکه کانی په‌روه‌ردگارتان ده‌که‌ن؟
﴿٣٠﴾.

شیکردنه وهی هه ندیک له وشه کان

(الْبَيَانُ): (الْبَيَانُ: الْكَشْفُ عَنِ الشَّيْءِ، وَهُوَ أَعْمُ مِنَ النُّطْقِ)، (بَيَان): بریتیه له ده رخستنی شتیک، وشه ی (بَيَان) که ده فه رموی: ﴿عَلَّمَهُ الْبَيَانَ﴾، گشتیتره له دوان و قسه کردن، به لکو ئاماژه ش ده گریته وه و نووسینیش ده گریته وه، هه موو ئه و شیوه ده برپینانه ی دیکه ش، بۆ وینه: هونه ری ته شکیلیش ده گریته وه، هه موو ئه و شیوازانیه ی که خه لک پێیان له یه کدی تیده گهن.

(حُسْبَانُ): (الْحِسَابُ: اسْتِعْمَالُ الْعَدَدِ، حَسَبْتُ وَأَحْسَبُ حِسَابًا وَحُسْبَانًا)، (حُسْبَان) واته: (حِسَاب)، (حِسَاب) یش بریتیه له به کاره یانی ژماره، ده گوتری: (حَسَبْتُ وَأَحْسَبُ حِسَابًا وَحُسْبَانًا) واته: ژماردم، ده یژمیرم، ژماردن، که واته: (حُسْبَان) چاوگه به مانای ژماردن، دوایش ئهم ژماردنه ده خوازریته وه بۆ مانای دیکه ش، بۆ وینه ئه ندازه گیری، یان ورده کاری، وه ک له ئاخوتنی خو مان دا ده لیین: هه موو شتیک به حیساب و کیتابه، واته: به ورده کاری.

(وَالنَّجْمُ): (أَصْلُ النَّجْمِ: الْكَوْكَبُ الطَّالِعُ، وَالْجَمْعُ: نُجُومٌ)، وشه ی (نَجْم) له ئه صلی زمانی عه ره بییدا بریتیه له وه ئه ستیره یه ی ده رده که وێ، وشه ی (نَجْم) به (نُجُوم) کۆ ده کریته وه، (نَجْم: طَلَعَ نُجُومًا وَنَجْمًا فَالنَّجْمُ مَصْدَرٌ، وَاسْمٌ، وَمِنْهُ شُبَّةٌ بِه طُلُوعُ النَّبَاتِ وَالرَّأْيِ)، (نَجْم) واته: هه له ات، ده رکه وت، (نُجُومٌ وَنَجْمًا) هه ردووکیان چاوگن، (فَالنَّجْمُ مَصْدَرٌ وَاسْمٌ)، (نَجْم): هه م چاوگه وه، هه م ناویشه، (نَجْمًا نَجْمًا)، واته: (طَلَعَ طُلُوعًا)، له ویشه وه ده رکه وتنی پرووه ک، هه روه ها ده رکه وتنی بیرو بۆ چووئیک، ده لی: (نَجْمَ رَأْيُهُ عَنْ كَذَا) یان (نَجْمَ النَّبَاتِ) واته: پرووه که که ده رکه وت و به زه ویدا پاخرا.

(وَالشَّجَرُ): (الشَّجَرُ مِنَ النَّبَاتِ مَالَهُ سَاقٌ، شَجَرَةً وَشَجَرٌ، نَحْوُ: فَرَّةٌ وَفَرٌّ)، (شَجَر): له پرووه ک ئه وه یه، قه دی هه بی و به رزیته وه، تاکه که ی (شَجَرَةً) یه، ناوه کۆیه که ی

(شَجَر)ه، هه‌لّبه‌ته به (أشجار)یش کو ده‌کریته‌وه، وهک (مَرَّةً وَمَرَّةً) یه‌ک میوه‌و میوه به گشتیی.

(الْمِيزَانُ): (الْوَزْنُ: مَعْرِفَةُ قَدْرِ الشَّيْءِ، وَزْنُهُ وَزْنًا وَزَنَةً، وَالْمِيزَانُ آلَةُ الْوَزْنِ، وَزْنٌ): بریتیه له زانینی ئەندازه‌ی شتیک، ده‌گوتری: (وَزْنُهُ وَزْنًا وَزَنَةً) واته: کیشام، هه‌لمسه‌نگاند، (مِيزَان)یش ئامیڤری پی هه‌لمسه‌نگاندنه، به کوردیی ده‌لّیین: ته‌رازوو (مِيزَان)، به‌لام چه‌مک و واتایه‌که‌ی گشتیتره له‌وه‌ی ته‌نیا ئەو ته‌رازوو‌ه‌ی ئیمه به‌کاری دّیین، بگریته‌وه، به‌لکو جاری وا هه‌یه (مِيزَان) به مانای هاوسه‌نگیی دّی و، جاری وایه به مانای ریڤک و راستیی شتیک دّی و، به مانای هه‌لمسه‌نگاندن دّی، نه‌ک هه‌ر هه‌لمسه‌نگاندنی شتی ماددیی و به‌رجه‌سته، به‌لکو شتی مه‌عنه‌ویی و نابهره‌ه‌ستیش.

(بِالْقِسْطِ): (الْقِسْطُ: النَّصِيبُ بِالْعَدْلِ، كَالنَّصْفِ وَالتَّصْفَةِ، وَالْقِسْطَاسُ: الْمِيزَانُ وَ يُعَبَّرُ بِهِ عَنِ الْعَدَالَةِ كَمَا يُعَبَّرُ بِهِ عَنِ الْمِيزَانِ)، وشه‌ی (قِسْط) به مانای ڤشک و به‌شیک دّی که دادگه‌رانه دابه‌شکرابی، وهک (نَصْفٌ وَتَصْفَةٌ) ئەوانیش هه‌ردووکیان به مانای دابه‌شکردنیکی دادگه‌رانه‌و به ویژدانا‌نه‌ن، (قِسْطَاس) واته: ته‌رازوو (مِيزَان)، ته‌عبیر به ته‌رازوو ده‌کری له دادگه‌ریی، هه‌روه‌ک ته‌عبیر به دادگه‌رییش ده‌کری له جیاتی ته‌رازوو، ئەو شته‌م به ته‌رازوو بو بکیشه‌و، با ئەو شته به ته‌رازوو بی، واته: به دادگه‌ریی بی، یان به ریڤک و راستیی.

(وَلَا تُخْسِرُوا الْمِيزَانَ): واته: هه‌لمسه‌نگاندن، یان کیشان، یان ته‌رازوو‌ه‌که که‌م مه‌که‌ن، (الْخُسْرُ وَالْخُسْرَانُ: انْتِقَاصُ رَأْسِ الْمَالِ)، وشه‌ی (خُسْر) و (خُسْرَان) هه‌ردووکیان چاوگن به مانای که‌م بوون له ده‌ستمایه‌ن، (وَالْإِخْسَارُ: جَعْلُ الْغَيْرِ خَاسِرًا، وَالْخَسَارَةُ: النِّقْصُ)، (إِخْسَار) له‌سه‌ر کیشی (إِفْعَال)ه، ئەوه‌یه تو ئەوی دیکه توووشی زیان بکه‌ی، (خَسَارَة)ش به مانای که‌م و کوپیی و، لی که‌مکردن دّی.

(لَلْأَنَامِ): (الْخَلْقُ)، (أَنَامَ) زۆربہی پروونکہ رەوانی قورئان دەلین: بە مانای دروستکراوانە لەسەر زەوی بە گشتی، واتە: مرۆڤ و جند و ئەوانە ی خاوەن ھەست و ھۆشن، ھەردووکیان دەگریتەو، ھەندیکیان گوتووینانە: (أَنَامَ) تاییەتە بە مرۆڤەکانەو، بەلام پرای یەکەم راستترە.

(أَلَا كَمَامٍ): (جَمَعَ كُمْ: كُلُّ مَا يُعْطَى، وَيَدْخُلُ فِيهِ لِحَاؤُهَا وَلَيْفُهَا وَنَوَاهَا)، بە نسبەت دارخورماو، (أَكْمَامَ) کوو (كُم)ە، (كُم)یش ھەر شتیک کە شتیک داپۆشی، کە بە نسبەت دارخورماو: پووش و پەڵاشەکە ی و نیوکەکانیشی دەگریتەو، ھەروەھا دەشگونجی (أَكْمَامَ) کوو (كُم) بی، کە بەو توورەگەو کیفە دەگوتری، ھیشوو ھەروەھا لی دیتە دەری، کە (كُفَرَى)شی پی دەلین، (فَأَنَّهُ يَكُونُ فِي وَعَاءٍ فَيَنْشَقُّ فَيَخْرُجُ مِنْهُ الطَّلَعُ)، پێشی ھیشوو ھەروەھا لیو کیفیکدا دەبی، دواپی ئەو کیفە دەدری و ھیشوو ھەکی لی دیتە دەری، (رَاغِبُ الْأَصْفَهَانِي) گوتووینەتی: (الْكُمُ: مَا يُعْطَى الْيَدَ مِنَ الْقَمِيصِ، وَالْكُمُ مَا يُعْطَى مِنَ الثَّمَرَةِ)، (كُم): ئەو یە کە دەست دادەپۆشی لە کراس، واتە: قوڵ، بەلام (كُم): بریتیە لەو ی میو ھە دادەپۆشی، ھەر کیفیک، ھەر بەرگی، ھەرچەندە زیاتر بە ھی ھیشوو ھەروەھا، دەگوتری، بەلام ھەندیک لە میو ھەکانی دیکەش لە جوړیک لە توورەکەو کیف دان و بە ھی ھەموویان دەگوتری: (كُم) و بە (أَكْمَامَ) کوو دەگریتەو.

(وَالْحَبُّ): (الْحَبُّ وَالْحَبَّةُ مِنَ الْحِنْطَةِ وَالشَّعِيرِ وَنَحْوَهُمَا مِنَ الْمَطْعُمَاتِ، وَالْحَبُّ وَالْحَبَّةُ فِي بُزُورِ الرِّيَاحِينِ) وشە ی (حَبُّ) و (حَبَّةٌ) بو گەنم و جوو ھاوینەکانیان، لە خواردنەکان (ئەوانە ی دەخوین)، بەلام (حَبُّ) و (حَبَّةٌ) بو تووی گزوگیا بوئوخوشەکان {پەچانەو گول و ئەوانە} کە دەچینن، (حَبُّ) ناوی کوو، بەلام (حَبَّةٌ) بو تاکیکە، ھەروەک (حَبُّ)یش لەگەڵ (حَبَّةٌ)دا بە ھەمان شیو.

(الْعَصْفُ): (الْعَصْفُ وَالْعَصِيفَةُ: الَّذِي يُعَصَفُ مِنَ الزَّرْعِ، (عَصَفَ) و (عَصِيفَةً)، ئەو یە کە لە پروو ھە دەرویتەو، واتە: قەدەکە ی و گیایەکە ی، (وَيُقَالُ لِحُطَامِ الزَّرْعِ الْمَتَكْسَرِ: عَصَفٌ، وَرِيحٌ عَاصِفٌ وَعَاصِفَةٌ: تَكْسِرُ الشَّيْءِ)، پووش و پەڵاش و لاسک

و قه دی کشتوکال، ئنجا گهنم و جوٰیه، نيسک و نوکه، ههرچیه پووش و په لاشه کهی که ټیکده شکي، پي ده گوتری: (عَصَف) ههروه ها ده گوتری: (رِيحٌ عَاصِفٌ، وريحٌ عَاصِفَةٌ)، بایه ک که شته کان ټیکده شکي، یان پووش و په لاش راده مالی.

(وَالرَّيْحَانُ): (مَالُهُ رَائِحَةٌ وَقِيلَ: الرَّيْحَانُ: الرَّزْقُ)، (رِيحَان): ئه وه یه بوئی خوشی هه بی، ریحانه گیاه کی بوئوخوشه، یان هه موو گزوگیا بوئوخوشه کان، هه ندیکش گوتوو یانه: (رِيحَان) به مانای بژیوه به گشتی، به لام مانای یه که میان به هیتره.

(صَلْصَلٍ): (أَصْلُ الصَّلْصَالِ: تَرَدُّدُ الصَّوْتِ مِنَ الشَّيْءِ الْيَاسِ)، وشه ی (صَلْصَال) له ئه صلدا ده نگ هاتنه له شتیکی وشک، ههروه ها هه ر شتیکی زرینگه و دهنگی بیټ له ئه صلدا مانای ئه وه یه، به لام دوا یی وشه ی (صَلْصَال) به کاره یتره و بو: (الطِّينُ الْجَافُ وَقِيلَ: الْمُتْنِ مِنَ الطِّينِ)، هه م به قور ی وشک بووه ده گوتری: (صَلْصَال) و، هه م به قور ی بوئکر دووش ده گوتری، به لام ئه گه ر قور ی بوئکر دووش بی، ده بی وشک بوو بیته وه و که په نجه ت لیدا یان شتیکی پیکه وت، زرینگه ی بی، له فه رمایشتی پیغه مبه ردا ﷺ هاتوه که باسی چوئیه تی وه حیی بو هاتنی ده کات، ده فه رموی: [أَحْيَانًا يَأْتِينِي فِي مِثْلِ صَلْصَلَةِ الْجَرَسِ]، (أَخْرَجَهُ مَالِكُ: ۷۵، وأحمد: ۲۵۲۹۱، والبخاري: ۳۰۴۳، ومسلم: ۲۳۳۳، والترمذي: ۳۶۳۴) واته: جاری واش هه یه وه ک زرینگه ی جه ره س، زرینگه ی زه نگول (که دیته به ر گویم) بوم دی.

(كَالْفَخَّارِ): (الْفَخَّارُ: الْجِرَارُ وَذَلِكَ لِصَوْتِهِ إِذَا نُقِرَ كَأَمَّا تُصَوَّرُ بِصُورَةٍ مِّنْ يُكْثِرُ التَّفَاخُرَ)، (فَخَّار): به دیزه و گوژه و ئه وانه ده گوتری، ئه ویش له به ر ئه وه ی کاتیک پیته که^(۱) و په نجه ی لی بده ی دهنگی دی، وه ک که سیک وینا کراوه (له به ر ئه وه ی دهنگی زور دی) زور شانازی بکات، (فَخَّار) به کوردی ده لیین: سواله ت، جاری واش هه یه خه زه فیش به کار ده هیتر ی، که بریتیه له قور ی وشکراره ی سوو تیتره و به جوړیک که وه ک قور ی وشک بووه وه ی ئاسای نه بی، که ئاوی گه یشتی بتویته وه و بیته وه به قور.

(۱) پیته که: سه ره په نجه.

(الْجَنَّاتُ): (أَصْلُ الْجَنِّ: سَثْرُ الشَّيْءِ، وَالْجِنَّةُ: جَمَاعَةُ الْجِنِّ، وَالْمُرَادُ بِهِ إِبْلِيسُ، وَمَا خَرَجَ عَنْهُ مِنَ الشَّيَاطِينِ)، وشهى (جَانٌّ) له (جَنٌّ) وهه هاتوه، (أَصْلُ الْجَنِّ: سَثْرُ الشَّيْءِ)، بریتیه له داپوشینی شتیک {جِنَّةٌ} پۆشه، قه لغان، (مَجْنُونٌ) بویه وای پیده گوتری: چونکه عه قله که ی داپوشراوه، (جِنِّ) بویه وای پیده گوتری: چونکه له نیو هه ناوی دایکیدا په نهانهو، (جِنٌّ) یش بویه وایان پیده گوتری: چونکه په نهانن و نابینزین {الْجِنَّةُ: جَمَاعَةُ الْجِنِّ} (جِنَّةٌ) واته: کوی جندان، (جَانٌّ): لیږده دا مه به ست پیی ئیبلیس و هه موو ئه وانه یه که لیی په یدابوون له شه یتانان، به لام ده بی بزانی: که جند هه موویان شه یتان نین، به لکو شه یتان له مرو قانیس هه ن و، له جندانیس هه ن، هه روهک برودارو پاریزکارانیس له مرو قانیس هه ن و له جندانیس هه ن.

(مَارِجٌ): (الْمَارِجُ: الْمُخْتَلِطُ اسْمٌ فَاعِلٍ بِمَعْنَى إِسْمِ الْمَفْعُولِ مِثْلُ دَافِقٍ، وَمِثْلُ عَيْشَةٍ رَاضِيَةٍ)، (مارج) به مانای تیکه ل دی، ناوی بکه رهو به مانای ناوی به رکاره، وهک (دَافِقٌ) که له سهر کیشی (فَاعِلٌ) ه، به لام به مانای (مَدْفُوقٌ) ه، واته: فیچقه کراو، (عَيْشَةٌ رَاضِيَةٍ) واته: (عَيْشَةٌ مَرْضِيَّةٌ)، (راضية) له سهر کیشی (إِسْمٌ فَاعِلٌ) ه، ژیانیکی پازی، به لام مه به ست پیی ژیانیکه خاوه نه که ی پیی پازی بی، واته: (عَيْشَةٌ مَرْضِيَّةٌ)، ئنجا که ده فه رموی: ﴿وَخَلَقَ الْجَانَّ مِنْ مَّارِجٍ مِنْ نَارٍ﴾، واته: جندی له تیکه له یه که له ناگر دروست کردوه، یانی: ناگره که هه ندیک پیکهاته ی دیکه شی له گه ل دان، هه ندیکیش گوتوو یانه: (مَارِجٌ) به مانای بلیسه ی ناگری بی دوو که ل دی، ده گوتری: (مَرَجٌ أَمْرُهُمْ: اخْتَلَطَ، وَأَمْرٌ مَرِيجٌ: مُخْتَلِطٌ)، (مَرَجٌ أَمْرُهُمْ) واته: کاره که یان تیکه ل بوو، (وَأَمْرٌ مَرِيجٌ)، کاریکی تیکه ل.

(مَرَجٌ): (الْمَرَجُ: الْخَلْطُ)، (مَرَجٌ) به مانای تیکه لکردن دی، به لام (مَرَجٌ) به مانای تیکه لی، ﴿مَرَجَ الْبَحْرَيْنِ يَلْتَقِيَانِ﴾، واته: دوو ده ریایه که ی تیکه لکردوون، به ری هه لداونه لای یه که، هه ندیکیش گوتوو یانه: (مَرَجَ الْبَحْرَيْنِ: أُرْسَلَهُمَا) واته: ناردوونیه لای یه که، به لام که ناردوونیه لای یه که، پیکه یشتوون.

(بَرْزَخُ): (الْبَرْزَخُ: الْحَاجِزُ وَالْحَدُّ بَيْنَ الشَّيْئَيْنِ وَقِيلَ: أَصْلُهُ «بَرْزَهُ» فَعَرِبَ)، (بَرْزَخُ) به نیوانیک و سنووریک که له نیوانی دوو شتاندایه، ههندیکیش گوتوو یانه: (بَرْزَخُ) له ئەصلدا له (بَرْزَه) هوه هاتوه، (به رزه) وشهیه کی کوردییه، چونکه فارسیش ئیستا ئه وه وشهیه به کارناهیئن، فارس له جیاتی بهرز ده لێن: (بَلَد)، به لām دوا یی له جیاتی (ه) هیه که، بزوینه که ی کۆتایی (خ) یان داناوه و بۆته (بَرْزَخُ) چونکه ئه وه وشهیه ناویکی جامیده، نه زاندراره هی چی دیکه ی لئ بتاشری و ئیشتیقاق بکری.

(الْلَوْلُ): (تَلَّالًا الشَّيْءُ: لَمَعَ، لَمَعَانَ اللَّوْلُ، وَجَمَعَ اللَّوْلُ: لَآلِیَ)، (لَوْلُ) (تَلَّالًا الشَّيْءُ) واته: شته که دره وشایه وه، وهک چوون گهوه ره ده دره وشیته وه و ئاوا دره وشایه وه، کوو (لَوْلُ) یش (لَآلِیَ) ه، (لَوْلُ) یش به کوردیی ده گوتری: گهوه ره، رهنگه مرواریشی پی بگوتری.

(وَالْمَرْجَانُ): (الْمَرْجَانُ: صِغَارُ اللَّوْلُ) {ئه وه ش پایه که} واته: مهرجان ورده گهوه ره، به لām (مَرْجَان) وهک دوا یی باس ده که ین، له (لَوْلُ) جیا یه، (لَوْلُ) به شیوه یه که دروست ده بی و (مَرْجَان) به شیوه یه کی دیکه، بۆیه ئه وه راسته که (مرجان) (نَوْعٌ مِنَ الْحَجَرِ الْبَحْرِي)، مرواریی جوړیکه له به ردی نیو ده ریا، به لām ژيانداریک دروستی ده کات، گوتراوه: (حَيَّوَانٌ بَحْرِيٌّ ذُو أَصَابِعٍ دَقِيقَةٍ)، ژيانداریک ده ریا یه په نچه باریکه له ی هه ن، دوا یی ئه وه مادده یه ده ری ده کات ره ق ده بی، وهک به ردی لئ دی و په نگیک کی سووری هیه، دوا ییش زیاتر باسی (لَوْلُ) و (مَرْجَان) ده که ین.

(الْمُنَشَّاتُ): که شتییه پوشتووه دروستکراوه کان، (الْمُنَشَّاتُ: يَفْتَحُ الشَّيْنُ: إِسْمٌ مَّفْعُولٌ، إِذَا أُوجِدَ وَصُنِعَ، أَي: الَّتِي أَنْشَأَهَا النَّاسُ، وَالْمُنَشَّاتُ يَكْسِرُ الشَّيْنُ مِنْ أَنْشَأَ السَّيْرُ: أَسْرَعَ أَي: الَّتِي يَسِيرُ بِهَا النَّاسُ سَيْرًا سَرِيعًا)، ﴿وَلَهُ الْجَوَارِ الْمُنَشَّاتُ فِي الْبَحْرِ كَالْأَعْلَمِ﴾، خوێنراویشه ته وه: (لَهُ الْجَوَارُ الْمُنَشَّاتُ فِي الْبَحْرِ كَالْأَعْلَامِ)، (مُنَشَّاتُ) به سه ر (فتحة) ی شینه که، ناوی به رکاره، واته: په یدا کراوه دروستکراوه کان، که شتییه

دروستکراوه کان، که خه لک دروستیان ده که ن {به لām هه ر هی خوان، له بهر
ئه وهی هه م مروّقه کان که دروستیان کردوون و، هه م که ره سته ی که شتییه کانیش
هه مووی هی خواجه}. (مُنْشِئَات) یش خویندراوه ته وه که له (أَنْشَأَ السَّيْرَ: أَسْرَعَ)
واته: به خیرایی پویش، واته: ئه وه که شتییه نه ی خه لک به خیرایی پیمان ده روات.

(كَأَلَعَلَمٍ): (جَمْعُ عِلْمٍ وَهُوَ الْجَبَلُ)، (أَعْلَامٌ) کوی (عِلْمٌ) وه به مانای چیا دی،
له بهر ئه وهی چیا له دوور را دیاره، وه ک ئالایه ک، (عِلْمٌ) (ئالّا) ش واییده چی
هه ر له وه وه هاتبی له ناوی چیاوه.

(فَإِنْ): (فَإِنْ: إِسْمُ الْفَاعِلِ لِرَمَازِ الْإِسْتِقْبَالِ: أَيْ صَائِرٌ إِلَى الْفَنَاءِ)، ﴿كُلُّ مَنْ عَلَيْهَا فَانٍ﴾
(فَنَى، يَفْنِي، فَهُوَ فَانٍ)، واته: له بهین چوو، له بهین ده چی، ئه وه له بهین
چوو، واته: هه رچی له سه ر زه وویه، له خاوه ن عه قل و هوّشان، که مروّف و
جند ده گریته وه، هه موویان فه وتاون، لیره دا (فَإِنْ) ناوی بکه ره، به لām بو کاتی
داهاتوو به کاره ی نراوه، واته: له داهاتوودا ده فه وتین و هیچیان نامین.

(وَجْهٌ): ﴿وَبَقِيَ وَجْهُ رَبِّكَ﴾، (وَجْهٌ: ذَاتٌ، صِفَةٌ لِلَّهِ تَعَالَى، الْجَارِحَةُ ثُمَّ اسْتَعْمِلَ فِي
مُسْتَقْبَلِ كُلِّ شَيْءٍ وَأَشْرَفَهُ وَمَبْدَيْهِ: يُقَالُ وَجْهُ النَّهَارِ)، وشه ی (وَجْهٌ) وه ک دوایش
باسی ده که یین، زانایان به مانای (زاقی خوا) یان لیکداوه ته وه، ﴿وَبَقِيَ وَجْهُ رَبِّكَ﴾
واته: زاقی په روه ردگارت ده مینیتته وه، هه ندیکیش گوتوو یانه: (وَجْهٌ) سیفه تیکی
خوا ی به رزه، سیفه ته کانی خواش وه ک خوان، وه ک چوّن خوا زاته که ی نازانین
چوّن، به هه مان شیوه سیفه ته که شی نازانین چوّن، (لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ: أَيْ ذَاتًا
وَصِفَةً)، خوا هه م زاتی، هه م سیفه ته کانی، شتیک وه ک زاقی خوا وه ک سیفه تی
خوا نیه، وشه ی (وَجْهٌ) له ته سلدا به مانای ئه ندامه، ئه وه ئه ندامه ی ده زانین،
بو وینه: پرووی مروّف، دوا یی به کاره ی نراوه بو پیشوازییکه ری هه ر شتیک،
به پرترین و سه ره تای هه ر شتیک، ده گوتری: (وَجْهٌ الْمَسْأَلَةُ) واته: ئه وه پرسه
پرووه راسته که ی به وه شیوه یه، هه روه ها ده گوتری: (لَا أَرَى لِهَذِهِ الْقُضِيَّةِ وَجْهًا)،

ئەم بابەتە هیچ پروویکی نابینم، واتە: نابینم پروویەکی راست و چاکی هەبێ،
یان دەگووترێ: (وَجْهَ النَّهَارِ) واتە: سەرەتای پۆژ کە دەردەکەوێ.

(الْجَلَلُ): (الْجَلَالُ: الْعَظَمَةُ، وَالْجَلَالَةُ: عِظَمُ الْقَدْرِ، وَالْجَلَالُ بَعْدَ الْهَاءِ: التَّنَاهِي
فِي ذَلِكَ: وَالْجَلِيلُ: الْعَظِيمُ الْقَدْرُ)، (جَلَالُ): بە مانای مەزنیی دئی، (وَالْجَلَالَةُ:
عِظَمُ الْقَدْرِ) واتە: مەزنیی ئەندازە، یان مەزنیی پێژو پێگە، بە نەسبەت خوای
پەرورەدگارەوه، وشە (جَلَالُ) بەبێ (ة) واتە: ئەوپەری مەزنیی و پایە بەرزیی،
هەرۆهە (الْجَلِيلُ: الْعَظِيمُ الْقَدْرُ) واتە: زۆر پایە بەرز و پایە مەزن، وەک بۆ خوا
شایستەیه.

(وَالْإِكْرَامُ): (الْمُنْعَمُ عَلَى عِبَادِهِ) (إِكْرَام) بە مانای پێژلێگرتن دئی، بەلام لێرەدا
یانی: چاکەکار لە گەڵ بەندەکانی دا، (الْإِكْرَامُ وَالتَّكْرِيمُ: أَنْ يُوصَلَ إِلَى الْإِنْسَانِ إِكْرَامٌ أَيْ:
نَفْعٌ لَا يَلْحَقُهُ فِيهِ غَضَاظَةٌ)، وشە (إِكْرَامٌ وَتَكْرِيمٌ): ئەوەیە کە پێژگرتنێک بگاتە
مرووف، سوودێک کە هیچ کەمیی تێدانهبێ، کەواتە: ﴿ذُو الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ﴾، واتە:
خاوەنی شکۆو پایەبەرزیی و خاوەنی میهرەبانیی و چاکەکاریی و بەخشین.

(كُلُّ يَوْمٍ هُوَ فِي شَأْنٍ): وشە (يَوْمٌ) بە مانا باوەکە ی کە ئێمە بە کاری دینین،
بە کارنایەت، (يَوْمٌ) بە مانای شەو پۆژیک، واتە: بیست و چوار سەعات، لێرەدا
(يَوْمٌ) بە مانای موتهلهقی کات دئی، واتە: لە هەموو کاتاندا خوا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** لە کاردا،
(الشَّأْنُ: الشَّيْءُ الْعَظِيمُ، وَالْحَدَثُ لَهُامٌ مِنْ مَخْلُوقَاتٍ وَأَعْمَالٍ مِنَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ)،
واتە: خوا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** هەمیشە و بەردەوام کار دەکات و لە دروستکارەکان دەهێنێتە دی
و، لە کردەوهکان ئەنجام دەدات لە ئاسمانەکان و زەویدا.

مانای گشتی ئایہ تہ کان

خوا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** دہ فہ رموی: **(بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ)** بہ ناوی خوا ی بہ بہ زہ یی بہ خشنده، واتہ:

دہ ستی کردنم بہ ناوی خوا یہ، ئہویش مہ بہ ستی ئہوہ یہ:

- ۱ - ئہم کارہ تہ نہا بو خوا دہ کہم.
- ۲ - ئہم کارہ بہ پی شہرعی خوا دہ کہم.
- ۳ - ئہم کارہ بہ توانا و یارمہ تی خوا ی پەرور دگار دہ کہم.
- ۴ - ئہم کارہ بو ہینانہ دی پەرزامہ ندیی خوا ئہ نجام دہ دہم.

(الرَّحْمَنُ) واتہ: بہ بہ زہ یی، ئنجا بہ بہ زہ یی (الرَّحْمَن): یان نہاد (مُبْتَدَأً) و گوزارہ (خَبَر) ہکہ ی دوا یی دی، یا خود گوزارہ (خبر) یہو، نہاد (مُبْتَدَأً) ہکہ ی پیشتر ہاتوہ، واتہ: (ہو الرَّحْمَن) یان (اللہ الرَّحْمَن) ئہو بہ بہ زہ ییہ، یان: خوا بہ بہ زہ ییہ.

(عَلَّمَ الْقُرْآنَ) قورئانی فیر کردوہ، بہ لام کی فی قورئان کردوہ؟ وشہ ی (عَلَّمَ)، دوو بہرکاران دہ خوازی و (الْقُرْآن) بہرکاری دووہ مہ، واتہ: (عَلَّمَ النَّبِيَّ الْقُرْآنَ) پیغہ مہری فی قورئان کردوہ، یا خود: (عَلَّمَ الْإِنْسَانَ الْقُرْآنَ) یان (عَلَّمَ النَّاسَ الْقُرْآنَ) یان (عَلَّمَ الْإِنْسَانَ وَالْجِنَّ الْقُرْآنَ)، مروفی فی قورئان کردوون، مروفہ کانی فی قورئان کردوون، مروف و جندی فی قورئان کردوون، ہہموویان دہ گریتہوہ.

(خَلَقَ الْإِنْسَانَ) مروفی ہیناوتہ دی، ئہمانہ ہہموویان نیعمہ تی خوا ی پەرور دگارن، بویہ ش خوا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** لیکی دابریون و، بہ (و) ی بادانہوہ (عاطفہ) نہ یگیرا ونہوہ سہر یہ کدی، چونکہ ہہر کامیکیان چاکہ یہ کی سہر بہ خو یہ.

﴿عَلَّمَهُ الْبَيَانَ﴾، ږوونکړدنه وهی ډیر کړدوه، یانی: مړوځی ډیر کړدوه چوون مه به سته کانی خوځی ږوون بکاته وه؟ نه وهی له دهر وونیدایه دهری بېړی، چ به قسه، چ به نووسین، چ به ئاماژه.

﴿الشَّمْسُ وَالْقَمَرُ مُحْسَبَانِ﴾، خوړو مانگ به ژمیرهن، یانی: به ورده کاری و ږیک و ږیکی و به ئندازه، دروستکراون.

﴿وَالنَّجْمُ وَالشَّجَرُ يَسْجُدَانِ﴾، ږووهک و دره ختیش کړنووش ده بن، (نَجْم) وږای ږووهک (نبات) ده گونجی به مانای ئه ستیره ش بئ، وهک له زمانی عه ږه بییدا هه ردو و اتایه که ی هه، به لام لیږده دا به پیی ږهوت (سیاق) که که له گهل (شجر) دا هاتوه، ئه وهش له گهل دره ختدا که به رز هه لده چئ، گونجاوه باسبکری بریتیه: لهو ږووهک و گړوگیایه ی به رز نابیته وهو قه دو لق و پوپی نیه، به لکو له زه ویدا پان ده بیته وه.

﴿وَالسَّمَاءَ رَفَعَهَا وَوَضَعَ الْمِيزَانَ﴾، ئاسمانی به رز کړدو ته وه، واته: گه ردوونی زور به به رزی خولقاندوه، دواپی ئیمه هه م له باره ی ئندازه گیرییه کانی که له خوړو زهوی و مانگدا ږه چاو کراون، هه م له باره ی به رز کرانه وهی ئاسمانه وه، نه وهی تا کو ئیستا زانایان پیڼگه یشتون، لهو باره وه کورته باسیک ده خهینه ږوو.

ئاسمانی به رز کړدو ته وه (وَالسَّمَاءَ رَفَعَهَا)، واته: به به رزی خولقاندو ویه تی، نهک پیشی نزم بووبی و دواپی به رزی کړد بیته وه، زیاتر واپیده چئ به مانای: {به به رزی دروستی کړدوه} بی، ده شگونجی ئه و واتایه ش بگریته وه: {ورده ورده به رزی کړدو ته وه} که ئه مه له گهل ئه و بیردوژه زانستییه ش دا، گونجاوه که ده لی: گه ردوون لیک ده کشی، وهک له سووږه تی (الذاریات) دا باسمانکړد: ﴿وَالسَّمَاءَ بَنَيْنَاهَا بِأَيْدٍ وَإِنَّا لَمُوسِعُونَ﴾ ۴۷، واته: ئاسمانان به هیز دروست کړدوه و ئیمه فراوانکه رینی.

﴿وَوَضَعَ الْمِيزَانَ﴾، ته رازووشی داناهه.

تہ رازوو (میزان)، ہم بہ مانای ئہو ئامیرہ دی کہ شتی پی ہلده سہ نگینن، جاری واش ہئیہ (میزان) بہ مانای مہ جازیہ کھی دی، یاخود ہر مانا راستہ قینہ کھی ئہوہیہو، وک چوئن تہ رازوو (میزان) بہ مانای ئہو ئامیرہ بہ کارہی نراوہ، بو ہاوسہ نگیی و دادگہ ریی و ریک و پیکییش بہ کارہی نراوہ، ئہو شتہ بہ تہ رازوویہ، واتہ: ریک و ریک و ہاوسہ نگہ.

﴿أَلَا تَطْغَوْنَ فِي الْمِيزَانِ﴾، فہرمانی پیکردوون: سہرکیشی مہ کھن، لہ تہ رازوودا، وک دوائی باسی دہ کھین، واپیدہ چئی لیرہدا (میزان) مہ بہ ست پیی تہ رازووی شہریعت بی.

﴿وَأَقِمْوْا لَوِزْنَ بِالْقِسْطِ﴾، کیش (کیشان) بہ دادگہ رانہ بہرپا بکھن، ﴿وَلَا تُخْسِرُوا الْمِيزَانَ﴾، ئہو تہ رازووی شتی پی ہلده سہ نگینن، کھی مہ کھن، واتہ: تا تہ رازووی شت پی کیشانی بہ رانہ رہ کانتان، کھ مہ کھن.

﴿وَالْأَرْضَ وَضَعَهَا لِلْأَنَامِ﴾، خوا زہویشی داناوہ بو دروستکراوہ کان، ہموو ئہوانہی لہ سہر زہوی دہ ژین، لہ مروؤف و جند، زہوی چی تیدایہ؟

﴿فِيهَا فَنَكَمَةٌ وَالنَّحْلُ ذَاتُ الْأَكْمَامِ﴾، میوہی تیدایہ {ہموو جوڑہ کانی میوہ}، دارخورمای خاوہن کیفہ کانی تیدایہ، ئہو کیفانہی دوائی ہی شووہ کانیان لی دینہ دہری، بویہ باسی میوہ (فاکھہ) ی کردوہ بہ تاک واتہ: ہموو جوڑہ کانی میوہ، بو خورماش نہک باسی (قہر) بکات، بہ لکو باسی دارخورمای کردوہ، چونکہ ئہو زور سہر سوپرہی نرہ، ئہو دارخورمایہ کہ ہی ندہ بہرز ہلده چئی و، ئہو ہی شووہ گہورانہی پیوہن و، ئہو ہی شووانہش لہ توورہ کہو کیفاندان، دوائی توورہ کہو کیفہ کان دہرین و ہی شووہ کانیان لی دینہ دہری!

﴿وَالْحَبُّ ذُو الْعَصْفِ وَالرَّيْحَانُ﴾، ہرہوہا دانہ ویلہی خاوہن پووش و گیاو، ریحانہ (الرَّيْحَانُ) واتہ: گژوگیا بو نخوشہ کان، یان ریحانہ کہ گیایہ کی بو نخوشیی تابیہ تہ، ئہوہش ہر لہ زہویدا ہن، ﴿فَإِنَّ آءَاءَ رَبِّكُمَا تَكْذِبَانِ﴾، نجا ئایا

ئپوه به کام له چاکه کانی پهروه دگارتان بیپروان، ئه ی مروؤف و جند؟ یاخود ئایا نکوولی له کام له چاکه کانی پهروه دگارتان ده کهن؟

﴿خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ صَلْصَلٍ كَالْفَخَّارِ﴾ مروؤفی دروستکردوه له قورپکی وشک بووه وهی، وهک سوالهت و خه زهف، به دنیایی مه به ست له مروؤف (إنسان) لپرده دا ئاده مه.

﴿وَخَلَقَ الْجَانَّ مِنْ مَّارِجٍ مِّنْ نَّارٍ﴾ ههروه ها جانی شی له بلیسه ی ناگر، یاخود له ناگریکی تیکه ل دروستکردوه، ﴿فَإِذَا آءَاءَ رَبِّكُمَا تُكَذَّبَانِ﴾ ئنجا ئایا نکوولی له کام له چاکه کانی پهروه دگارتان ده کهن، ئه ی مروؤف و جند؟!

﴿رَبُّ الْمَشْرِقَيْنِ وَرَبُّ الْمَغْرِبَيْنِ﴾ پهروه دگاری ههردوو پوژه لاته کان و ههردوو پوژئاوایه کانه، واته: ههردوو پوژه لاته کانی هاوین و زستان، که له چاوی ئیمه دا خوړ له زستاندا جیا به له هی هاوین، ههروه ها: ﴿وَرَبُّ الْمَغْرِبَيْنِ﴾ پهروه دگاری ههردوو پوژئاوایه کان، دیسان هی هاوین و زستان، ﴿فَإِذَا آءَاءَ رَبِّكُمَا تُكَذَّبَانِ﴾ ئنجا ئایا نکوولی له کام له چاکه کانی پهروه دگارتان ده کهن، ئه ی مروؤف و جند؟!

﴿مَرَجَ الْبَحْرَيْنِ يَلْتَقِيَانِ﴾ دوو ده ریا به کانی تیکه لکردوون، یان به ره ه لدا ی لای یه کی کردوون، پیک ده گهن، ﴿بَيْنَهُمَا بَرْزَخٌ لَا يَبْغِيَانِ﴾ به لام په رده یه کیان له نیواندا هه یه، که سنوور شکینی ناکهن، واته: هیچ کامیان به سهر ئه ویدیکه دا زال نابی، نه ئاوی سویر به سهر هی شیرین دا زال ده بی، که ئیمه ئاوی شیرینمان نه مینی، چونکه ئاوی شیرین زور که متره له هی سویر، نه ئاوی شیرینیش هینده زوره که به سهر ئاوی سویردا زال بی، چونکه هه ر کامیکیان ئه رکی خو ی هه یه، ﴿فَإِذَا آءَاءَ رَبِّكُمَا تُكَذَّبَانِ﴾ ئنجا ئایا نکوولی له کام له چاکه کانی پهروه دگارتان ده کهن، ئه ی مروؤف و جند؟!

﴿يَخْرُجُ مِنْهُمَا اللُّؤْلُؤُ وَالْمَرْجَانُ﴾ لهو دوو ئاوه، لهو دوو ده ریا به {ئاوی سویر شیرین} گه وهه رو مروارییان لئ دپته ده ری {لهو باره شه وه دوا یی کورته باسیک

دەكەین} ﴿فَإِيَّاءِ الْآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ﴾، ئنجا ئایا نكووئیى له كام له چاكەكانى پەروەردگارتان دەكەن، ئەى مروۆف و جند؟!

﴿وَلَهُ الْجَوَارِ الْمُنشَآتُ فِي الْبَحْرِ كَالْأَعْلَامِ﴾، هەروەها بەس هى خوان، كەشتیە رویشتووە دروستكراوەكان لە دەریادا، كە وەك چیايانن، بەس هى خوان (الْمُنشَآتُ) خوینزاوەتەو، واتە: دروستكراوەكان (المصنوعات)، هەروەها (المنشآت) یش خوینزاوەتەو، واتە: (المسرعات) یانی: ئەوانەى مروۆفەكان بە خیرایى پێیان دەپۆن، (جوار) یش سیفەتی وەسفكراویكى قرتینزاو، واتە: (وله السفن الجوار)، كەشتیە رویشتووەكان كە بە دەریادا دەپۆن و دوایى مروۆفەكان دروستیان دەكەن، ئەوانیش هەر هى خوان، یاخود زۆر بە خیرایى دەپۆن لە دەریادا، وەك چیايانن، ئەوانیش هەر هى خوان، ﴿فَإِيَّاءِ الْآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ﴾، ئنجا ئایا نكووئیى له كام له چاكەكانى پەروەردگارتان دەكەن، ئەى مروۆف و جند؟!

﴿كُلٌّ مِّنْ عِلْمِهَا فَإِنَّ﴾، هەرچی و، هەر كەسێك كە لەسەریەتی واتە: لەسەر زەوییه له نێو چووێه، مردووێه.

﴿وَبَقِيَ وَجْهَ رَبِّكَ ذُو الْجَلَلِ وَالْإِكْرَامِ﴾، تەنیا پرووی پەروەردگاری خاوێن پێگەى بەرزو خاوێن پێزو چاكەو بەخششت، دەمینیتهو، ﴿فَإِيَّاءِ الْآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ﴾، ئنجا ئایا نكووئیى له كام له چاكەكانى پەروەردگارتان دەكەن، ئەى مروۆف و جند؟!

﴿يَسْأَلُهُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾، هەر كەس كە لە ئاسمانەكان و زەویدا هەیه (له فریشتەو جندو مروۆف) داواى لى دەكەن (بە زمانى حال، یان بە زمانى وتار).

﴿كُلُّ يَوْمٍ هُوَ فِي شَأْنٍ﴾، لە هەموو كاتاندا، ئەو لە كاردایە (و، سەرپەرشتی دروستكراوەكانى خۆى دەكات) ﴿فَإِيَّاءِ الْآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ﴾، ئنجا ئایا نكووئیى له كام له چاكەكانى پەروەردگارتان دەكەن، ئەى مروۆف و جند؟!

ئیمەش دەلێن: (لَا تُكْذِبُ بِأَيِّ مِّنْ آلَائِكَ يَا رَبَّنَا وَلَكَ الْحَمْدُ)، ئیمە نكووئیى له هیچ كام له چاكەكانى تۆ ناكەین، پەروەردگارمان! ستایش و شوكرانەش هەر بۆ تۆ.

مه سه له گرنگه کان

مه سه له ی یه که م:

ناساندنی خوای به رزی مه زن به سه رچاوه ی به زهیی و، خستنه پرووی چوارده له چاکه و به خششه کانی له ژیا نی مروؤف و جنددا، وه ک فیرکردنی قورئان و، هینانه دی مروؤف و، پروونکردنه وه ی مه به سستی خو ی فیرکردنی و، به ئەندازه گیری دروستکردنی خوړو مانگ و ... هتد، له کو تایی دا پروو کردنه مروؤف و جند به سه ر زه نشته وه و پرسیارکردن: ئایا نکوویی له کام له چاکه کانی خوا ده که ن؟!:

خوا ده فه رموی: ﴿الرَّحْمَنُ ۝۱ عَلَّمَ الْقُرْآنَ ۝۲ خَلَقَ الْإِنْسَانَ ۝۳ عَلَّمَهُ الْبَيَانَ ۝۴ الشَّمْسُ وَالْقَمَرُ بِحُسْبَانٍ ۝۵ وَالنَّجْمُ وَالشَّجَرُ يَسْجُدَانِ ۝۶ وَالسَّمَاءَ رَفَعَهَا وَوَضَعَ الْمِيزَانَ ۝۷ أَلَّا تَطْغَوْا فِي الْمِيزَانِ ۝۸ وَأَقِيمُوا الْوَزْنَ بِالْقِسْطِ وَلَا تُخْسِرُوا الْمِيزَانَ ۝۹ وَالْأَرْضَ وَضَعَهَا لِلْأَنْعَامِ ۝۱۰ فِيهَا فَاكِهَةٌ وَالنَّخْلُ ذَاتُ الْأَكْمَامِ ۝۱۱ وَالْحَبُّ ذُو الْعَصْفِ وَالرَّيْحَانُ ۝۱۲ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ۝۱۳﴾

شیکردنه وه ی ئەم ئایه تانه، له حه قده بر گه دا:

۱- ﴿الرَّحْمَنُ﴾، به به زهیی، ئەمه له لای زۆربه ی هه ر زۆری ژمیره رانی ئایه ته کانی قورئان، ئەم وشه یه به ته نیا ئایه تیکی سه ربه خو یه، که وه ک پێش گوتمان: یان گوزاره ی نیهادیکی قرتینراوه: (خَبَرٌ مُّبْتَدَأٌ مَحْذُوفٌ) وه ک (أَلله الرَّحْمَن)، یاخود (هو الرَّحْمَن)، یان به پێچه وانه وه: نیهادی که گوزاره که ی قرتینراوه و، به پێی ئەوه که مه قام ده یخوازی، بو ی داده نری، بو وینه: (الرَّحْمَن)، ده بیته نیهاد (مُبْتَدَأٌ)، ئنجا ئەوانی دوا یی دین، ﴿عَلَّمَ الْقُرْآنَ ۝۲ خَلَقَ الْإِنْسَانَ ۝۳﴾، هه موویان ده بن به گوزاره (خَبَرٌ)، (الرَّحْمَن) یش یه کی که له دوو ناوه زۆر ناوداره که ی خوا سُبْحَانَ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ و، زۆر

له زانایان ده لّین: خوا دوو ناوی عه له می هه ن: یه که م: (أَلله)، دووهم: (الرَّحْمَن)، وهک له سووږه تی (الإسراء) دا، ده فهرموئ: ﴿قُلْ أَدْعُوا اللَّهَ أَوْ أَدْعُوا الرَّحْمَنَ أَيًّا مَا تَدْعُوا فَلَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَىٰ وَلَا تَجْهَرُ بِصَلَاتِكَ وَلَا تُخَافُتْ بِهَا وَابْتَغَ بَيْنَ ذَلِكَ سَبِيلًا﴾ (۱۱)، بلّی: له (أَلله) بپارینه وه، یان له (الرَّحْمَن)، [واته: بلّین: (یا أَلله) یان بلّین: (یا رَحْمَان)] هه ر کامیکیان بلّین، خوا ناوه هه ره چاکه کانی هه ن.

هه روه ها له سووږه تی (الفرقان) دا ده فهرموئ: ﴿وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ اسْجُدُوا لِلرَّحْمَنِ قَالُوا وَمَا الرَّحْمَنُ أَنَسْجُدُ لِمَا تَأْمُرُنَا وَزَادَهُمْ نُفُورًا﴾ (۶۰)، واته: ته گهر پییان بگوئری: کړنووش بهرن بو (الرَّحْمَن) ده لّین: (رَحْمَن) چیه؟ ثایا کړنووش بهرین بو ته وهی تو فهرمانان پیده که ی، هه ر زیاتریش ده یانسله میښته وه.

هه روه ها له سووږه تی (الفرقان) دا، خوا بسم الله الرحمن الرحيم بهنده کانی پالداوته لای خوئ: ﴿وَعِبَادُ الرَّحْمَنِ الَّذِينَ يَمْشُونَ عَلَى الْأَرْضِ هَوْنًا وَإِذَا خَاطَبَهُمُ الْجَاهِلُونَ قَالُوا سَلَامًا﴾ (۱۳)، وشه ی (الرَّحْمَن) له قورئاندا زور دووباره بوته وه، هه لّبه ته که متر له وشه ی (أَلله)، به لّام به پړژه یه کی زور دووباره بوته وهو له هه موو (بِسْمِ اللّهِ) یه کدا (الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ) ی تیدان، به لّام (الرَّحْمَن) به جیاش هاتوه.

لیره دا خوا سهره تا ناوی خوئ دینئ، وهک له تایبه تمه نندییه کانی ئهم سووږه ته دا، گوتمان ئهمه تاکه سووږه ټیکه که به یه کیک له ناوه کانی خوا ده ست پیده کات که بریتیه: له ناوی (الرَّحْمَن)، دواپی خوا بسم الله الرحمن الرحيم هه وّال ده دا له باره ی ئهو (الرَّحْمَن) هوه، ئهو خواوون به زه یی بی سنوره وه، به چوار سیفیه ته که با نادرینه وه سهریه ک: ﴿الرَّحْمَنُ ۝۱ عَلَّمَ الْقُرْآنَ ۝۲ خَلَقَ الْإِنْسَانَ ۝۳ عَلَّمَهُ الْبَيَانَ ۝۴ الشَّمْسُ وَالْقَمَرُ بِحُسْبَانٍ ۝۵﴾، دواپیش چواری دیکه به پیتی بادانه وه (حرف العطف) باده داته وه سهریه ک: ﴿الشَّمْسُ وَالْقَمَرُ بِحُسْبَانٍ ۝۵ وَالنَّجْمُ وَالشَّجَرُ يَسْجُدَانِ ۝۶ وَالسَّمَاءُ رَفَعَهَا وَوَضَعَ الْمِيزَانَ ۝۷ أَلَّا تَطْغَوْا فِي الْمِيزَانِ ۝۸﴾، ئهو چوار سیفیه ته ش به وواپی بادانه وه (واو العطف) ده گپدرینه وه سهر یه ک، که

دوایی حکمه ته که ی ده خهینه روو، ئنجا یه که مین سیفته که خوا له باره ی (الرَّحْمَن) هوه هه والی پی ده دات، ئه وه یه که ده فهرموئ:

(۲) - ﴿عَلَّمَ الْقُرْآنَ﴾، قورئانی فیئر کردوه، گومان له وه دانیه که کرداری (عَلَّمَ)، له و کردارانیه دوو بهرکار (مفعول به) ان ده خوازی و، (الْقُرْآن) بهرکاری دووه مه و هی یه که میان قرتینراوه، واته: (عَلَّمَ الرَّسُولَ الْقُرْآنَ)، یاخود: (عَلَّمَ الْإِنْسَانَ الْقُرْآنَ)، یان: (عَلَّمَ الْإِنْسَانَ الْقُرْآنَ)، پیغهمبه ری ﴿بِسْمِ اللَّهِ﴾ فیری قورئان کردوه، مروؤفی فیری قورئان کردوه، جندو مروؤفی فیری قورئان کردوون، هه ندیکیش گوتوو یانه: (الْقُرْآن) بهرکاری یه که مه و بهرکاری دووه قرتینراوه، (فخرالدین الرازی) پایه کی وای هه یه، به لام به دلنیا یی ئه و پایه راستره که (الْقُرْآن) ده بیته بهرکاری دووه م.

ئنجا لی ره دا که خوا ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ فیئرکردنی قورئانی له دوای ناوه یانی خو ی به (الرَّحْمَن) واته: خاوه ن ئه و په ری به زه یی و، به خشین و، که ره م، باس کردوه، مانای وایه، فیربوونی قورئان و شاره زا بوون له قورئان، سه ر پشتی چاکه و نیعمه ته کانی خوی خاوه ن به زه ییه و، له هه موو نیعمه ته کانی دیکه ی خوا ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ گه وره تره.

یه کیک بو ی هه یه بلی: ئه دی ئیمان؟ ده لیین: ئیمانیش هه ر به هو ی قورئانه وه پهیدا ده بی، هه ره وک ئیسلامیش به هو ی قورئانه وه پهیدا ده بی، بیگومان له رووی ریزبه ندی بوونی (الترتیب الوجودی) یه وه دروستکرانی مروؤف له پیش فیربوونی قورئانه وه یه، به لام له بهر ئه وه ی مروؤف له سه ر بوونه که ی خو ی قه رزار ده بیته وه، ئه گه ر بر واه قورئان نه هیئ و شوین قورئان نه که وئ، بو یه خوا ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ ئه وه ی گرنگ تره پیشخستوه، ئه گه رنا بیگومان ئه گه ر مروؤف خو ی نه بی، چون شوین قورئان ده که وئ؟ له رووی ریزبه ندی کاتییه وه واته: ریزبه ندی بوونییه وه، دروستبوونی مروؤف له پیشه وه یه، به لام له رووی ریزبه ندی پله و پایه و گرنگیه وه، فیئرکردنی قورئان و فیربوونی قورئان له پیشه وه یه، بو یه دوایی ده فهرموئ:

(۳) - ﴿خَلَقَ الْإِنْسَانَ﴾، مروؤفی هی ناوه ته دی، ئه مه ش زه مینه خو شکهره بو ئه و هه والهی دوایی ده فهرموئ: ﴿عَلَّمَهُ الْبَيَانَ﴾، مروؤفی دروست کردوه و روونکردنه وه ی مه به سته کانی خو ی فیئر کردوه، له دروستکردنی مروؤفا دوو ده لاله ت هه ن:

یہ کہہ: کہ مروّف ہیٰندراوہ تہ دی، کہواتہ: بہ دیہیٰنہ ریکی ہہیہ.
دو وہم: وہ دیہیٰنہ مروّف، گہورہ ترین چاکہ ی خواہیہ لہ سہر مروّف.

ئجنا دوا ی ئہوہ دہ فہرموی:

(۴) - ﴿عَلَّمَ الْبَيَانَ﴾ پروونکر نہوہی فیہر کردوہ، (البیان) لہ ئہ صلّا بہ مانای پروونکر نہوہ دی، (البیان: الکشف)، (البیان: الإعرابُ عَمَّا فِي الضَّمِيرِ مِنَ الْمَقَاصِدِ وَالْأَغْرَاضِ، وَمِنْهُ النُّطْقُ وَالْكِتَابَةُ وَالْإِشَارَةُ وَالْحَرَكَاتُ الْمُخْتَلِفَةُ الْمُؤَدِّيَةُ لِلْغَرَضِ الْمَذْكُورِ)، (بَيَان): بریتیہ لہ خستہ روو و، دہر برینی ئہوہی لہ دہرووندا ہہیہ، لہ نیازو مہبہستہ کان، لہو پروونکر نہوہی ش قسہ کردن و، نووسینہو، ئامازہ کردنہ و، ہہموو ئہو جوو لہ جوړاو جوړانہن، کہ ئہو مہبہستہ دیننہ دی، جاری وایہ خہلک ئہوہی لہ وینہیہ کی کاریکاتیریدا، یان لہوینہیہ کی لہ ہونہری تہ شکیلییدا دہیخویننہوہ، یان لہ نواندندا تییدہ گن، لہ ہیچی دیکہ دا تییناگن، کہواتہ: ہہموو ئہو شیوانہی مروّف بہ کاریان دینن بؤ دہر برینی نیازو مہبہستہ کانی نیو دلّی، وشہی (بَيَان) ہہموویان دہگریتہوہ.

شایانی باسہ: کہ خوا ﴿سَمِعَ الْحَمْدَ الرَّحِيمَ﴾ دہ فہرموی: ﴿خَلَقَ الْإِنْسَانَ﴾، ئہوہ کہ خوا مروّفی ہیٰناوہ تہ دی، بیگومان شتیکی ئاشکرایہ بؤ ہہموو خاوہن عہقلّیک، چونکہ ہہموو دروستکراویک دہبئ دروستکریکی ہہبئ، ہہموو پیداکراویک دہبئ پیداکہری ہہبئ، بہ لام کہ خوا دوا ی باسی خوئی، وہک سہرچاویہ ہہموو بہ زہیی و بہ خششیک، باسی دروستکردنی ئینسان دہکات، بؤ ئہوہیہ: ئہی مروّف! لہ بیرت نہ چیٹہوہ کہ توّ وہ دیہیٰنراو و پیداکراوی خواو چاکہ لہ گہلداکروی خوی ﴿سَمِعَ الْحَمْدَ الرَّحِيمَ﴾

ئجنا لیہ کہ دہ فہرموی: ﴿عَلَّمَ الْبَيَانَ﴾، خوا پروونکر نہوہی فیہر مروّف کردوہ، بیگومان خوا چاکہو نیعمہ تی زورن لہ ژبانی بہ شہردا، بہ لام لیردا تہنیا (بَيَان) واتہ: پروونکر نہوہی نیازو مہبہستہ کانی، باسکردوہ، چونکہ بہ راستی

مرؤف ئه گهر ئه و توانایه ی نه بووایه، مه به سته کانی نیو دلی خوئی پروون بکاته وه،
 ئه و کاته ژیا نی کومه لایه تی مرؤف دروست نه ده بوو، به ره و پیش چوون و،
 شارستانی نه ده هاته ئاراهه، وه ک چوون ئاژه ل و به سته زمانه کان له یه ک دؤخدا
 ده میننه وه، له بهر ئه وه ی توانای لیک حالی بوونیان نیه، به و شیوه یه ی
 پیوسته، ئه گهرنا ئه وانیش به جوریک له جوره کان، هه ندیک شتی سه ره تای
 له یه کدی تی ده گهن، بولبول و چوله که و پاساری که ده جریوین، درنده یه کی
 دیکه که ده نگیک لی دی، شیر که ده نه پین، گویدریر که ده زه پین، مانگا که
 ده بو پین، مه رو بزن که ده باعین، هه موو ئه وان به جوریک له جوره کان
 هه ندیک شتی سه ره تای له یه ک تیده گهن، به لام بیگومان ئه وه زور جیا به
 له ده برینی ئه و مه به سته قوولانه ی مرؤف به هوئی به یانه وه، ئنجا چ دوان و
 قسه کردنه، چ نووسینه، چ ئاماژه یه، چ هه موو حاله ته کانی دیکه ی ده برینه، پی
 لیک تیده گهن.

له سه ره تای سووره تی (النحل) دا خوا **سورة النحل** باسی ئه وه ده کات که توانای به
 مرؤف داوه و مرؤفی هیناوه ته دی، که چی دوا یی مرؤف ئه و توانای ده برینه ی
 به کارهیناوه له دژی خوا و له دژی هه ق، وه ک ده فه رموی: **﴿خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ نُطْفَةٍ فَإِذَا هُوَ خَصِيمٌ مُّبِينٌ﴾** (النحل، واته: مرؤفی له نوتفه هیناوه ته دی،
 که چی ئه و بوته مش و مر که ریکی پروونکه ره وه (بو مه به سته خوئی) یان:
 مش و مر که ریکی پروون و ئاشکرا، به لام مش و مر کردنه که ی له دژی هه قه و، له
 دژی ئه و خوا به یه، که هیناویه ته دی و، له دژی په یامی ئه و خوا به یه که بو ی
 ناردوه، تاکو وه ک چوون چاکه ی له گه لدا کردوه و هیناویه ته دی و، ئه و هه موو
 نیعمه تانه ی پیداون، ئه و چاکه مه عنه و بییه شی له گه لدا بکات که به شیوه یه ک
 بژی شایسته ی مرؤف بیت، شایسته ی ئه و که سه بی، که خوا کردوو یه تی به
 ریز لیکه راوی خوئی و، جینشینی خوئی و، هه لگری سپارده ی خوئی.

(۵)- ﴿الشَّمْسُ وَالْقَمَرُ بِحُسْبَانٍ﴾، خور و مانگیش به ژمیره (و نه اندازه گیری)ن، وهک پيشتر ئاماژه مان پيدا، ئهه چواره خوا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** ههه چواری به بی (و)ی گپړانه وه (واو) العاطفة خستوونه روو:

یه کهم: (عَلَّمَ الْقُرْآنَ)، دووهم: (خَلَقَ الْإِنْسَانَ)، سیمیهه: (عَلَّمَهُ الْبَيَانَ)، چوارهه: (الشَّمْسُ وَالْقَمَرُ بِحُسْبَانٍ).

خور و مانگیش به ژمیره به نه اندازه گیری، واته: به نه اندازه گیری خوی موته عال دروستکارون، له بهر نه وهی ههه کامیکان نیعمه تیکی سه به خوږه وه، له بهر زیده گرنگی پیدان و بایه خ پیدان، بویه خوا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** ههه کامیکانی سه به خو باسکرده، نه که به (و) بیانگپړته وه سه به کدی، وه که نیعمه ته کانی دیکه که دواپی دین، که دهه رموی: ﴿بِحُسْبَانٍ﴾، (أي بِحُسْبَانِهِ: حُسْبَانُ الرَّحْمَنِ وَضَبْطُهُ، وَالْحُسْبَانُ مَصْدَرٌ حَسَبَ يَحْسُبُ حِسَابًا)، (حُسْبَانٌ) چاوگه، چاوگی (حَسَبَ يَحْسُبُ حِسَابًا)یه، واته: ژماردی، دهیژمیری، ژماردن، که دهه رموی: ﴿الشَّمْسُ وَالْقَمَرُ بِحُسْبَانٍ﴾، (أي كَاتِلَانِ بِحُسْبَانٍ)، واته: پهیداکارون به نه اندازه گیری خوا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ**، به وه ورده کارییه خوی پپی هیوانه دی، (حُسْبَان)یش کینایه یه له ریک و پیکپی پوشتیان، به ریک و پیکپی کی به رده وام، که ژماردن خه لک به جوولهی مانگ و پوژ، نارپیکپی تیناکه وی، ههروهه ها نه وه که ژوانگه کان و به لینگه کان داده نین، به پپی جوولهی مانگ و خوران نارپیک نابی، بهینه به چاوی خوت: نه گهر پوژیک دوازه سعات باو، پوژیکیان پازده سعات بووایه، بو وینه: شه ویک شه سعات بووایه، شه ویکش شازده سعات بووایه، یان پوژیک خور له و کاتانه دا که هه لدی، پوژیک دوو سعات پیشکه وتبایه، یان چوار سعات دواکه وتبایه، یان ههه جوولهی مانگ به دهوری زه ویدا، پیشکه وتن و دواکه وتنی تیدابایه، نه و کاته که س نه یده زانی چی ده کات و چوون ده کات و ژوانگه کان و به لینگه کان چوون داده نی!

تیمه دوایی له کورته باسیکدا باسی ئەو ئەندازە گیرییانە دەکەین، کە بۆ هەرکام له: خۆر و زهوی و مانگ، داندراون، ههروهها له ئایهتی دواتردا کە دهفرموئ: ﴿وَالسَّمَاءَ رَفَعَهَا﴾، ئاسمانی بهرزکردۆتهوه، یان به بهرزایی خولقاندوویهتی، تهرازووشی تیدا داناوه، له کورته باسیکدا ئاماژه به بهرزکرانهوهی ئاسمانیش دهکەین.

٦- ﴿وَالنَّجْمُ وَالشَّجَرُ يَسْجُدَانِ﴾، نهجم و درهختیش کړنووش دهبن، ئایا (نَّجْم) مه بهست پێی چیه؟

أ- دهگونجی مه بهست پێی ئەستیره بێ، (النَّجْم: إِسْمٌ جَمْعٍ لِلنُّجُومِ)، نهجم ناوی کۆیه بۆ ئەستیرهکان.

ب- یاخود ناوی ئەو پرووهک و گژوگیایه بێ کە قەدی نیه بهرزبیتتهوه به زهوییهوه دهنووسێ، ئنجا تهپهکارو کالهک و شووتیی و تروژی و خهیارو ..هتده، یان گژوگیای دیکهیه، ئەوهی لاسک قەدی نیه بهرزبیتتهوه، وهک جوړهکانی دانهوێڵه، ئەوانه ههموویان وشه (نجم) یان بۆ بهکاردی، واته: ئەو پرووهکانه ی به زهویدا، پان دهبنهوه.

ج- دهشگونجی (نجم) ناو بێ بۆ یهک ئەستیره ی تهنیا.

به لام به پێی ئەوه کە خوا **سُبْحَانَ الْحَزَنِ الرَّحْمٰ** (شجر) ی باسکردوه کە ئاشکرایه مه بهست پێی درهخته، ئەو درهخته ی یان ئەو پرووهکە ی بهرز دهبیتتهوه قەدو لق و پۆپی ههیه، ئنجا ئەوهی له گهڵ درهختدا گونجاوه، بریتیه لهو پرووهکە ی به زهویدا پان دهبیتتهوه، واته: پرووهکی بهرز هه لچوو، وهک دارو درهخته کان و، پرووهکی نزیك له زهوییهوه به زهوییهوه پان بووهوهی خولقاندوون و، ههردووکیان کړنووش دهبن، واته: ملکه چن بۆ ئەو سیستمه ی خوا بۆی داناون و، ملکه چن بۆ بهو شیوه به پێوه چوونه ی خوا بۆی دیاری کردوون.

له باره ی ئەو کړنووش بردنه ی پرووهکی نزم له زهوی، یان پان بووهوهی به زهوی داو، دارو درهخته وه، زانیان گوتوویانه:

(السُّجُودُ: يُطْلَقُ عَلَى وَضْعِ الْوَجْهِ عَلَى الْأَرْضِ بِقَصْدِ التَّعْظِيمِ، وَيُطْلَقُ عَلَى الْوُقُوعِ عَلَى الْأَرْضِ مَجَازًا مُرْسَلًا بِعَلَاقَةِ الْإِطْلَاقِ، أَوْ اسْتِعَارَةً، وَمِنْهُ قَوْلُهُمْ: «نَحَلَّةٌ سَاجِدَةٌ» إِذَا أَمَالَهَا حِمْلُهَا، فَسُجُودُ نُجُومِ السَّمَاءِ: نُزُولُهَا إِلَى جِهَاتِ غُرُوبِهَا، وَسُجُودُ نَجْمِ الْأَرْضِ: التَّصَافُّهُ بِالتُّرَابِ كَالسَّاجِدِ، وَسُجُودُ الشَّجَرِ: تَطَاطُؤُهُ بِهُبُوبِ الرِّيحِ وَدَنُو أَعْصَانِهِ لِلْجَانِبِ لِثِمَارِهِ وَالْخَابِطِينَ لَوَرْقِهِ، وَقَدْ شَبَّهَ تَعَالَى (ارْتِسَامَ ظِلِّهِ) عَلَى الْأَرْضِ بِالسُّجُودِ، كَمَا قَالَ تَعَالَى: ﴿وَلِلَّهِ يَسْجُدُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ طَوْعًا وَكَرْهًا وَظِلَالُهُمْ بِالْغُدُوِّ وَالْآصَالِ﴾ (۱۵) ﴿الرعد﴾.

واته: وشہی (سُجُود) بہ کارده هیئتی بۆ پرووختنه سەر زهوی، به مه بهستی به مه زه نگرنتی خوا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** و، به کارده هیئتی بۆ کهوتنه سەر زهوی به مه جازی مورسل یاخود به خواستنه وه، ده گوتری: (نَحَلَّةٌ سَاجِدَةٌ)، نه گهر نهو باره ی لیه تی و، نهو خورمایانه ی هه لیگرتوون، شوپی بکاته وه: دارخورمایه کی کپنووش بردو، کپنووش بردنی نه سیتیره کانی ئاسمانیش نهو یه که به رهو شوینی ئاوابوونیان ده کشین و، کپنووش بردنی نهو پرووکهش که به زهوییه وه نووساوه، بریتیه له به زهوییه وه نووسانی و، کپنووش بردنی دره ختیش بریتیه له وهی کاتیک با هه ل ده کات و بهو لاد دهینووشتیینه وه، لق و پۆپه کانی ده جوولین و شوپده بنه وه، ههروه ها لق و پۆپه کانی که شوپده بنه وه بۆ که سانییک که میوه که ی لی ده چنن و، که سانییک که گه لایه که ی لی ده وه ریئن بۆ ئاژه له کانیان، خوا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** سیهری شته کانی له سهر زهوی، به کپنووش ناوه یناوه، وه که له سووره تی (الرعد) دا ده فهرموئی: ﴿وَلِلَّهِ يَسْجُدُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ طَوْعًا وَكَرْهًا وَظِلَالُهُمْ بِالْغُدُوِّ وَالْآصَالِ﴾ (۱۵) ﴿الرعد﴾، واته: هه رچی له ئاسمانه کان و زهویدا هه یه، به پیخووشبوون و پیناخووش بوونه وه، کپنووش بۆ خوا ده بن، ههروه ها سیبه ره کانیشیان له به یانیان و ئیواراندا.

سیبه ری شته کان که به یانیان که خوړ له خوړه لاته وه هه لدی و، سیبه ره کانیان له لای راستن،^(۱) دواپی که خوړ به رهو ئاوابوون ده چی، سیبه ره کانیان ده کهونه لای چه پ، خوا نهو جوولیه سیبه ری دره ختانی، به کپنووش ناو هیناوه.

(۱) نهو له کاتیک دا مرووف پروو به پرووکه (قبلة) بوهستی.

ئنج دیتە سەر باسی ئەو چوار شتانە ی دیکە:

(۷) - ﴿وَالسَّمَاءَ رَفَعَهَا﴾، خوا ئاسمانی بەرز کردۆتەو، یاخود: (خَلَقَهَا مُرْتَفِعَةً)، خوا ئاسمانی بە بەرزایی دروستیکردو، وەک کەسێک کە بە بابای بەرگدروو دەلێ: قۆڵەکەیم بۆ فراوان بکە، واتە: کە دەیدرووی، با قۆڵەکە ی فراوان بێ، نەک دوا ی ئەو ی درووت، ئنجا قۆڵەکە ی فراوان بکە ی، یان پێ ی دەلێ: با دەلینگە کە ی ئاوا بێت، واتە: هەر لە کاتی دروونە کەیدا با بەو شیوێ یە بێ، کەواتە: ﴿وَالسَّمَاءَ رَفَعَهَا﴾، واتە: خوا کە ئاسمانی دروستکردو، بە بەرزایی دروستیکردو، هەر وەها ئەو واتایەش دەگریتەو: (رَفَعَهَا) واتە: ورده ورده خوا ئاسمانی بەرز کردو و بەرز ی دەکاتەو، بە رابردووی هیناویەتی، ئەمەش ئەو بیردۆز یە پشتراست دەکاتەو، کە دەلێ: ئەم گەردوونە ی ئێمە هەمووی لە تاکێکی گەردوونییەو (سینگولاریتی - Sungolarty) هاتو، تەقیو تەو، بەردەوام ئەو گەردوونە لێک دەکشێ، وەک خوا لە سوورەتی (الذاریات) یشدا ئاماژە ی پێ دەکات: ﴿وَالسَّمَاءَ بَنَيْنَاهَا يَافًيْدٍ وَإِنَّا لَمُوسِعُونَ﴾ (۴۷)، واتە: ئاسمانمان (واتە: هەموو گەردوومان ئەو ی کە بۆ ئێمە دیارە) بە هیز دروستکردو و ئێمە لێک کێشەر وەهینی، فراوانکە رینی.

(۸) - ﴿وَوَضَعَ الْمِيزَانَ﴾ (خوا) تەرازووشی داناو، (المِيزَانُ: أَصْلُهُ اسْمُ آلَةِ الْوِزْنِ، وَالْوِزْنُ تَقْدِيرٌ تَعَادُلِ الْأَشْيَاءِ وَضَبْطُ مَقَادِيرِ ثِقَلِهَا، وَيُسْتَعَارُ الْمِيزَانُ لِلْعَدْلِ وَالْإِزْزَانِ)، (مِيزان) لە بنەرەت دا ئامیری کێشانە، کێشانیش بریت یە لەو کە ئەندازەگیری شتەکان و هاوسەنگییان، رابگیری و کۆنترۆلی ئەندازە ی قورسییە کە یان بگری، وشە ی (مِيزان) خوازاو تەو ش بۆ دادگەری و هاوسەنگی، کەواتە: ﴿وَوَضَعَ الْمِيزَانَ﴾، چونکە لە دوا ی: ﴿وَالسَّمَاءَ رَفَعَهَا﴾، هاتو، واتە: خوا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** ئاسمانی بەرز خولقاندو، تەرازووشی تیدا داناو، هاوسەنگی تیدا داناو، ورده کاری و ئەندازەگیری تیدا داناو، نەک بەو واتایە: کە ئاسمانی بەرز کردۆتەو و تەرازووشی داناو، چونکە تەرازووی کە ئێمە شتی پێ دەکێشین، خۆمان دروستمان کردو و خوا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** راستەوخۆ دایە ناو، ئەو تەرازووی کە دانراو لە ئاسماندا، واتە: لە گەردووندا، بریت یە لەو

هاوسه نگی و ئه ندازه گیرییه و له و ورده کارییه ی که ئه گهر وانه بووایه، به پریوه نه ده چوو، که ئه وپه پری ورده کاری و هاوسه نگی و، پریک و پیکی له گهر دووندا هه یه وهک خوا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** ده فهرموئ: **﴿الَّذِي خَلَقَ سَبْعَ سَوَاتٍ طِبَاقًا مَّا تَرَىٰ فِي خَلْقِ الرَّحْمَنِ مِن تَفَوُّتٍ فَارْجِعِ الْبَصَرَ هَلْ تَرَىٰ مِن فُطُورٍ﴾** ۲۰ المملک، واته: ئه و که سه ی ههوت چینه ئاسمانی دروست کردوون، له دروست کردووی (خوای) به به زه ییدا نارپکیکی نابینی، چاو بگیه جار له دوا جار بزانه نارپکیکی ده بینی! نابینی.

۹- **﴿أَلَا تَطْغَوْا فِي الْمِيزَانِ﴾**، تاکو سه رکیشیی نه کهن له ته رازوودا، (أَلَا) ئه صلی خوئی (أَنْ لَا) یه، ئنجا زانایان ده لین: (أَنْ)، ده گونجی: (أَنْ التَّفْسِيرُ) بی و ده شگونجی: (أَنْ الْمَصْدَرِيَّةُ) بی، ئه گهر بووونکردنه وه بی واته: خوا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** بویه گهر دوونی به پریکی خولقاندوه، تاکو ئیوهش سه رکیشیی و یاخی بوون نه کهن له ته رازوودا، چه مکی ئه و ته رازووهش، دواپی پوون ده که یه وه. به لام ئه گهر (أَنْ) چاوگی بی، (بِتَقْدِيرِ لَامِ الْجَرِّ مَحْذُوفَةً قَبْلَهَا)، واته: (لَمَّا تَطْعَوْا فِي الْمِيزَانِ)، بو ئه وه ی له ته رازوودا سه رکیشیی نه کهن، واتیه که ی ئاوی لیدیته وه: خوا ئاسمانی به رزکردوته وه، یان به به رزی خولقاندوو یه تی و، ته رازووشی تیدا داناوه، نه بادا ئیوهش له ته رازوودا سه رکیشیی بکه ن.

۱۰- **﴿وَأَقِمْوْا لَوِزْنَ بِالْقِسْطِ﴾**، کیشانیش دادگه رانه به رپا بکه ن، (الْقِسْطُ: الْعَدْلُ) دادگه رانه، (الْإِقَامَةُ: جَعَلَ الشَّيْءَ قَائِمًا، وَهُوَ تَمَثُّلٌ لِلْإِثْمَانِ بِهِ عَلَى أَكْمَلِ وَجْهِهِ)، (إِقَامَةُ) واته: شتی بکه به رپا بکه ی و پای بوه ستینی، مه به ست ئه وه یه به چاکی و به باشتین شیوه ئه وکاره جیبه جی بکه ی، واته: به باشتین شیوه کیشان بکه ن به دادگه رانه.

۱۱- **﴿وَلَا تُخْسِرُوا الْمِيزَانَ﴾**، که می له ته رازوو، یان: که می له کیشاندا مه که ن، (الْإِخْسَارُ: جَعَلَ الْغَيْرَ خَاسِرًا وَالْخَسَارُ: النِّقْصُ)، (إِخْسَار) له سه ر کیشی (إِفْعَال)، ئه وه یه تو ئه ویدی که زیانبار بکه ی، (خَسَارَةٌ) واته: که می، (أَي: لَا تَجْعَلُوا صَاحِبَ الْحَقِّ خَاسِرًا مَغْبُوتًا)، خاوه ن هه قه که زیانبارو ماف فهوتاو مه که ن.

مہبست له وشہی (المیزان) له هہرسیک ئایہتی: (۷ و ۸ و ۹) دا:

بەر لهوہی پرگہکانی دیکہی ئەم مەسەلە یە کەمە تەواو بکەین،
هەلۆستەیک دەکەین لە بەردەم ئەوہدا، کە خوا سێ جارن لە سێ ئایەتی
بە دوا یە کدا، وشە (میزان) ی هیناوە:

۱- پێشی دەفەرموئ: ﴿وَوَضَعَ الْمِيزَانَ﴾.

۲- دوا یی دەفەرموئ: ﴿أَلَّا تَطْغَوْا فِي الْمِيزَانِ﴾.

۳- پاشان دەفەرموئ: ﴿وَاقِمْواَ الْوَزْنَ بِالْقِسْطِ وَلَا تُخْسِرُوا الْمِيزَانَ﴾.

زانایان زۆریان قسە کردوہ لە بارە ی ئەو سێ وشە (المیزان)ەوہ، کە لێرەدا
هاتوون:

أ- هەندیکیان وایان داناوہ کە هەرسیکیان بە مانای ئامیری کێشانی شتانن: (آلة وَزن
الأشیاء).

ب- هەندیککی دیکەیان گوتوو یانہ: هەر سیکیان بە مانای دادگەرین، چونکە میزان
بە مانای دادگەریش دئ.

بەلام دوا ی سەرنجدانی زۆر، وا حالیییم کە ئەم سێ وشە یە (المیزان)، لە
هەرسیک لە ئایەتەکاندا هەر جارە بە چەمکیک هاتوہ:

أ- ﴿وَالسَّمَاءَ رَفَعَهَا وَوَضَعَ الْمِيزَانَ﴾، خوا ئاسمانی بەرزکردۆتەوہ، بە بەرزایی
خوێقاندوو یەتی و، تەرازووی داناوہ، واتە: لەو ئاسمانە بەرزەدا تەرازووی داناوہ،
هاوسەنگیی داناوہ، کە وەک دوا یی باسی دەکەین، ئەو هەموو کە هەکەشانانە کە
تاكو ئیستا زانایان بە مەزەندە دەلێن: یەک تریلیۆن (۱,۰۰۰,۰۰۰,۰۰۰,۰۰۰) کە هەکەشان،
لەو گەردوونەدا کە ئەوان بۆیان بینراوہ، هەن و، هەمووشیان واییدەچی لە سنووری
ئاسمانی یە کەم دابن، بەلام هەموویان زۆر بەرپیکیی و وەک سەعات بەرپۆوہ دەچن،

ههروه‌ها دووریی خوړو مانگ و زهوی و قه‌باره‌یان و بارستاییان و کیشیان و تیره‌یان و بازنه‌یان هه‌مووی، به ئەندازه دانراوه، که‌واته: ئەم (میزان)ی یه‌که‌م، مادام له دواى باسى به‌رزکرانه‌وه‌ی ئاسمان هاتوه، یان به به‌رزىی دروستکردنی ئاسمان، مانای وایه په‌یوه‌ندى به ئاسمانه‌وه، به گه‌ردوونه‌وه هه‌یه، که‌واته: ئەم (میزان)ه، بریتیه له تهرازووی گه‌ردوونى (المیزان الکونی).

ب- ﴿الْأَطْفَا فِي الْمِيزَانِ﴾، ئەوه‌ی په‌یوه‌ندى به ئیره‌وه هه‌یه، ئەوه‌یه که (تطغوا) له (طغیان) هاتوه، ئەویش به مانای سه‌رکیشیی و سنوور شکاندن و یاخیببون دى، واته: ئیره‌ش سه‌رکیشیی و یاخیببون مه‌که‌ن له تهرازوودا، ئەم تهرازووه‌ی دووهم، که نابى ئیمه سه‌رکیشیی تیدا بکه‌ین، واپیده‌چى مه‌به‌ست پى تهرازووی شه‌ریعه‌ت (المیزان الشرعی) بى، خواى په‌روه‌ردگار ناویشی له شه‌ریعه‌ت ناوه تهرازوو، وه‌ک ده‌فه‌رموی: ﴿لَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلَنَا بِالْبَيِّنَاتِ وَأَنْزَلْنَا مَعَهُمُ الْكِتَابَ وَالْمِيزَانَ لِيَقُومَ النَّاسُ بِالْقِسْطِ﴾ (٢٥) الحديد، واته: پی‌غه‌مبه‌رافمان به به‌لگه‌ه‌روون و ئاشکریه‌کانه‌وه ناردوون و کتیب و تهرازوو‌شمان له‌گه‌ل ناردوونه‌وه‌وه، تا‌کو خه‌لک به دادگه‌ریی به‌پیره‌بچیت.

که‌واته: مه‌به‌ست له دابه‌زینی تهرازوو واته: دابه‌زاندنی شیوه‌ی به‌پیره‌چوونی مروّقه‌کان که له دوو توپی به‌رنامه‌که‌ی خوا‌دا هه‌یه، به شیوه‌یه‌کی دادگه‌رانه.

هه‌روه‌ها له سوږه‌تی (الشوری) دا ده‌فه‌رموی: ﴿اللَّهُ الَّذِي أَنْزَلَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ وَالْمِيزَانَ وَمَا يُدْرِيكَ لَعَلَّ السَّاعَةَ قَرِيبٌ﴾ (١٧)، واته: خوا ^{سَمِيعُ الْعَزْمِ} ئەه‌وزاته‌یه که قورئانی به‌حق دابه‌زاندوه‌وه، تهرازووشی دابه‌زاندوه‌وه {ته‌رازوو‌ه‌که‌ش هه‌ر له ئیو قورئاندا هه‌یه} که‌واته: (میزان)ی دووهم، مادام خوا ئیمه ده‌دوینى، ده‌فه‌رموی: بویه گه‌ردوونم به‌و شیوه‌ه‌ر پیک و پیکه‌ه‌ر دروست کردوه، که ئیره‌ش نه‌به‌نه‌ه‌نگی‌کی ریزپه‌ر و ده‌گمه‌ن و، ده‌رچوو له کوپسی بوونه‌وه‌ردا، ئەم بوونه‌وه‌ره هه‌مووی به پیک و پیکى و به تهرازوو داندراوه، تهرازووی شه‌ریعه‌تیشم بو ئیره‌ ناردوه، بویه ئیره‌ش نابى له تهرازووی شه‌ریعه‌ت دا یاخیببون و سه‌رکیشیی بکه‌ن.

ج- ﴿وَأَقِمْوْا لَوِزْنَ بِالْقِسْطِ وَلَا تُخْسِرُوا الْمِيزَانَ﴾، کیشان به دادگهرانه بکهن و، کهمیی مهکهن له تهرازوودا، ئهههش مادام باسی کیشانهه، کیشان به دادگهریی و، خوا پیگرییان لی دهکات، له کهمکردن له تهرازوودا، کهواته: (میزان) مه بهست پیی تهرازووی ئامیره (المیزان الآلی).

کهواته: (مِيزَان) ی یه کهم ته رازووی گهر دوونییه، هی دووهم ته رازووی شهرعییه، هی سییه میشیان ته رازووی ئامیرییه، واته: (المِيزَان الْکَوْنِیُّ، وَالمِيزَان الشَّرْعِیُّ، وَالمِيزَان الْاَلِیُّ)، پیم وایه ئهمه باشتین مانا لیکدانهوی ئه و سئ وشه ی (المِيزَان) هیه، که له سئ ئایه تی به دوا ی یه کدا خوا ی موته عال هی ناو نی و دوو باره ی کردونه وه.

(۱۲) ﴿وَالْأَرْضُ وَضَعَهَا لِلْأَنْعَامِ﴾ ههروه‌ها {له چاکه‌کانی خواو له کاره‌کانی خوا، که ئه‌نجامی داو، ئه‌وه‌یه که} زه‌ویشی داناوه بو دروستکراوه‌کان، (أَنَام) وایپیده‌چی به مانای (الْخَلْق) بی، واته: دروستکراوه‌کان که جندو مروّف ده‌گریته‌وه، چونکه به کرده‌وه ئه‌وانه‌ی له‌سه‌ر زه‌وی ده‌ژین مروّف و جندن، له خواهن عه‌قلان و خواهن هه‌ست و هوّشان، له‌وانه‌ی خوا داینان، بو تاقیکردنه‌وه.

ٺٺڄا ٺاڀا چي ٽيڊاڀه ٺهو زهوڀيه؟

(۱۳) - ﴿فَبِمَا فَاكِهَةٌ﴾، میوه‌ی تیدایه، واته: هه‌موو جوړه میوه‌یه‌کی تیدایه، چونکه خوا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** (فاکاهه) ی به نه زانراو (نکرة) هیناوه، یانی: هینده‌ی میوه تیدان، ئیوه بوټان دهرک نا کرین ئه وهنده جوړی زوړن، چونکه جاری وا هه‌یه شتیک که به نه ناسراو (نکرة) دی، مه به ست پیی دهرخستننن مه زنیی و گه وره‌یی و، بپړه زاییه‌تی، جاری واش هه‌یه مه به ست پیی: بچووکی و که میی پيشان دانیه‌تی و، به پیی سیاق ئه وه ده زانری، (وَالْفَاكِهَةُ: اسْمٌ لِّمَا يُؤْكَلُ تَفْكُهُا لَا قُوْتًا، مُشْتَقَّةٌ مِّنْ فِكَهٍ إِذَا فَرَحَ، إِذَا طَابَتْ نَفْسُهُ، (فَاكِهَةٌ): ئه وه‌یه که ههر له بهر چیژ وهرگرتن ده خوری، نه که وه ک بژیوو، داتاشراوه له وشه‌ی (فکه: فَرَح) واته: دلخو شبوو، نه فسی خو ش بوو، بوچی خوا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** باسی (فاکاهه)

دہکات، پیش تھوہی باسی تھوہ بکات کہ مروّف پیّی دہڑی؟! دہلّین: له راستییدا لیّره داخوا **بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ** تھو ریزبہ ندییہی رچاونه کردوہ، چشتیک له پیش چشتیکه وہیہو چشتیک بو مروّف گرنگترہ؟ به لکو لیّره داخوا **بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ** باسی دروستکراوہ کانی خووی و چاکہ کانی خووی دہکات له ژیا نی تّیمہ دا، هه لّبه ته دواییش دّیته سهر باسی دانہ ویلّو شتہ کانی دیکه.

(۱۴) - ﴿وَالنَّحْلُ ذَاتُ الْأَكْمَامِ﴾، ههروهّا {له زهویدا ههیه} دارخورما خاوہن کیف و تووره که کان، (اکمّام) یان کووی (کُم) ه، یان کووی (کِم) ه، که هه ندی له زانایان دہلّین: (کُم) و (کِم) ههردووکیان به مانای کیف و تووره کهن که هیّشووی دارخورمایان تّیّدایه، هه ندی کیش گوتوو یانه: (کُم) به مانای قوّلوه، (کِم) به مانای تھو تووره کهو کیفه دی، که هیّشووی دارخورمای تّیّدایه، لیّره دا: ﴿وَالنَّحْلُ ذَاتُ الْأَكْمَامِ﴾، (هَذَا وَصَفٌ لِلتَّحْسِينِ فَهُوَ اعْتِبَارٌ بِأَطْوَارِ النَّحْلِ وَأَمْتِنَانٌ بِجَمَالِهِ وَحُسْنِهِ)، که خوا **بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ** باسی میوه دہکات، دوایی باسی دارخورمای خاوہن کیف و بهرگ دہکات، تھمه بو جوان پیشاندانه، که دارخورما به چهند قوئاغیکدا دہروات، خوا چاکه ی خووی له دارخورمادا بیر تّیمه دّیّنته وه، که جوانیی و رهونه قیّکی زووری تّیّدایه، کاتیک که کیفه که ی ورده ورده دهرده کهوی، دوایی کیفه که دهری و هیّشووه کان لیّی دّینه دهری.

(نَحْلُ) ناوی کوّیهو، تاکه که ی بریتی له (نَحْلَة) واته: یهک دارخورما، باسی خورما (قمری) نه کردوه که بریتی له میوه ی دارخورما، چونکه میوه ی دارخورما به یهک قوئاغدا ناروات و به چهندان قوئاغدا دہروات، که له زمانی عه ره بییدا هه مووی ناوی ههیه: (بُسْر) ههیهو، (رُطْب) ههیهو، ئنجا دوایی (قمر) ... به چهند قوئاغیکدا دہروا، ئنجا تھو به هرهیه ی له دارخورما وهرده گیری، ته نیا خورمایه که ی نیه، به لکو بو زور شتی دیکهش به هره ی لیّوه رده گیری.

(۱۵) - ﴿وَالْحَبُّ ذُو الْعَصْفِ﴾، ههروهّا {له زهویدا ههیه} دانہ ویلّو خاوہن پووش و گیا.

(۱۶) - ﴿وَالرَّيْحَانُ﴾، ههروهه پهیحانیش، (رَیْحَانُ) واته: چ ئهو پهیحانهی دهزانین گیایه کی بۆنخوشه، چ ههموو گیا بۆنخوشهکان، (وَالرَّيْحَانُ: مَا لَهُ رَائِحَةٌ زَكِيَّةٌ مِنَ الْأَزْهَارِ وَالْحَشَائِشِ وَهُوَ فَعْلَانٌ مِنَ الرَّائِحَةِ)، (ریحان) یانی: ههموو ئهو گول و گیایانهی بۆنی خویشان ههیه، لهسه ر کیشی (فَعْلَان) ه و له (رَائِحَةٌ) هوه هاتوه، واته: بۆن، خویش، (حَبِّ) یش بریتیه لهو شتهی هییشوو و گولێ ههن، وهک گول هه گهنم، گول ه جو، گول مه رهزه، گول هه رزن، (الْحَبُّ الَّذِي لِنَبَاتِهِ سَنَابِلٌ وَلَهَا وَرَقٌ وَقَصَبٌ فَيَصِيرُ تَبْنًا، وَذَلِكَ الْوَرَقُ وَالْقَصَبُ هُوَ الْعَصْفُ، أَيْ الَّذِي تَعْصِفُهُ الرِّيحُ)، (حَبِّ): دانه ویله، بهو پرووه که دهگوتری: که گولان ده رده کات، {گول هه گهنم، گول ه جو، گول هه رزن، گول ه مه رهزه} ههروهه بهرگیشی ههیه و قه دو لقی ههیه، که دوایی ده بی به پووش و په لاش، ده بی به ئالف و کاو له وه پ بۆ ئازه له کانیان، ههروهه دانه ویله که ش ده بیته خوراک بۆ خویمان.

(عَصْفُ) بریتیه له وهی دوایی ده بیته پووش و په لاش ئهو بهرگ و گیایه گول هه گهنه که ی له خوێ وهرگرتوه، یان قه ده که ی که له سه ری وه ستاوه.

هه ندیکیش گوتوو یانه: په یحان مه به ست پیی گیای بۆنخویش و ئه وان ه نیه، به لکو مه به ست پیی بژیوه، به لام مانای دیارتری په یحان بریتیه له گیایه کی بۆنخویشی دیارییکراو که په یحانه، یاخود هه موو گیا بۆنخوشه کانه.

له کو تاییدا خوا ده فهرموئ:

(۱۷) - ﴿فَإِنَّ آيَاتِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ﴾ ئنجا ئه ی مرووف و جندا نکوولی له کام له چاکه کانی پهروه دگارتان ده که ن؟ پیته ی (ف) لیره دا: (الْقَاءُ لِلتَّفْرِيعِ عَلَى مَا تَقْدَمُ مِنَ السِّمَنِ)، واته: بینا له سه ر ئه وهی باسکرا له چاکه کانی خوا، ئایا ئیه نکوولی له کام لهو چاکانه ی خوا، ده که ن و به راستیان نازانن؟ وشه ی (أَيُّ) پرسیارکردنه بۆ دیارییکردنی یه کییک لهو جینسه ی پالی ده دریت ه لا، به لام لیره دا به کاره ی تراوه بۆ چه سپاندن، واته: بۆتان نیه نکوولی له هیچ کام لهو چاکانه ی خوا ی پهروه دگار بکه ن.

(تَكْذِيب) به مانای به درو دانانه، به لام لیره دا به مانای نکو و لیلی کردن و نه سه ماندن دی، (آلَاءِ) کوئی (إِلَى) یه، یان کوئی (أَلَى) هه ردو وکیان به مانای چاکه و نیعمه تن، لیره دا که رانای دووان به کاره یئراوه: ﴿فَيَأْتِي أَلَاءَ رَبِّكُمَا﴾ زور بهی زانایان ده لئین: مه به ست پیی مروؤف و جنده، چونکه دوایی خوای بی وینه و پیرای ئه وهی ئه و ته عبیره سی و یه ک (۳۱) جار دووباره ده کاته وه، دواییش خوا زور به روون و ئاشکراوی بانگی مروؤف و جند ده کات: ﴿يَمْعَشَرُ الْجِنُّ وَالْإِنْسُ﴾، بویه زور بهی هه زوری زانایان ده لئین: مه به ست پیی ئه و دوو کومه له مه خلوقه ن که مروؤف و جندن، به لام هه ندیکیان گوتوویانه: مه به ست پیی نیرو می مروؤفان و، هه ندیکیان گوتوویانن: مه به ست پیی به س مروؤفن، به لام ئه وه بو جه ختکردنه وهی بانگکردنه کیه، وه ک: (لَبَّيْكَ وَسَعْدَيْكَ) واته: دوو جار له خزمهت دام و، دوو جار تۆ به خته وه ده که م، به لام هه ر ئه وه پای راسته که مه به ست پیی مروؤف و جنده.

(محمد الطاهر بن عاشور) که تویره ره وه یه کی باشیشه، به لام هه ندیک جارن، پراو بو چوونی وای هه ن، به که لکی هیچ نایه ن، یه کی له وانه ش ئه و رایه یه تی، که ده لی: (وَقَالَ جُمُوهُورُ الْمُفَسِّرِينَ: هُوَ خِطَابٌ لِلْإِنْسِ وَالْجِنِّ، وَهَذَا بَعِيدٌ لَّأَنَّ الْقُرْآنَ نَزَلَ لِخِطَابِ النَّاسِ وَوَعظِهِمْ، وَلَمْ يَأْتِ لِخِطَابِ الْجِنِّ، فَلَا يَتَعَرَّضُ الْقُرْآنُ لِخِطَابِهِمْ) (۱)، واته: زور بهی تویره ره وان ده لئین: لیره دا پرووی دواندن له مروؤف و جنده، به لام ئه مه دووره، چونکه قورئان ته نیا بو دواندن خه لک و ئاموزگاری کردنیان هاتوه، نه ک بو دواندن جند، بویه قورئان باسی ئه وان ناکات و نیاندوینن!

به لام وه ک گوتراوه: (لِكُلِّ عَالِمٍ هَفْوَةٌ وَلِكُلِّ حَصَانٍ كِبُوةٌ)، هه موو زانایه ک هه له یه کی ده بی و، هه موو هه موو ئه سپیکی چاک، جاریک ساقه ده کات، ئه مه ش به سه ر (ابن عاشور) دا، ده چه سپن، چونکه زور ئاشکرایه، خوا ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ لیره دا

جندو مروّف ده دویښی و، نه وهش که ده لئ: قورښان ته نیا بؤ دواندنې مروّفانان هاتوهو حه قی به سهر جنده وه نیه، ههر رایه کی زور سهره، چونکه سووږه ټیک له قورښاندا ههر به ناوی سووږه تی (الجن) هوه هاتوه، ههروه ها له زور جی دیکه ی قورښان دا خوا باسی جندی کردوه، بؤ نمونه:

أ- ﴿وَإِذْ صَرَفْنَا إِلَيْكَ نَفَرًا مِّنَ الْجِنِّ يَسْتَمِعُونَ الْقُرْآنَ فَلَمَّا حَضَرُوهُ قَالُوا أَنصِتُوا فَلَمَّا قُضِيَ وَلَوْا إِلَىٰ قَوْمِهِمْ مُنْذِرِينَ﴾ (۲۹) الأحقاف، یادبکه وه کاتیک کومه لیک له جنلمان بؤ لای تو ناردن، که گوئی له قورښان بگرن...

ب- ههروه ها خوا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** له سووږه تی (الأنعام) دافه رموویه تی: ﴿يَمَعْشَرُ الْجِنِّ وَالْإِنسِ أَلَمْ يَأْتِكُمْ رُسُلٌ مِّنْكُمْ يَقُصُّونَ عَلَيْكُمْ ءَايَاتِي وَيُنْذِرُونَكُمْ لِقَاءَ يَوْمِكُمْ هَذَا قَالُوا شَهِدْنَا عَلَىٰ أَنْفُسِنَا وَغَرَّبْنَاهُمْ لِحَيَوٰةِ الدُّنْيَا وَشَهِدُوا عَلَىٰ أَنْفُسِهِمْ أَنَّهُمْ كَانُوا كَافِرِينَ﴾ (۱۳۰)، نه ی کومه لی جندو مروّف! ئایا له خوټان پیغه مبه رانتان بؤ نه هاتن، ئایه ته کا نمان به سهردا ده خویندنه وهو... ئنجا به لی پیغه مبه ران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) به پای زور به ی ههره زوری زانایان هه موویان له مروّفان بوون، به لام بیگومان بؤ جن دیش بوون، مادام خوا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** به جند ده فهرموئی: ئایا پیغه مبه رانتان بؤ نه هاتن؟!

که واته: جن دیش وه ک ئیمه ی مروّف ئه رکدار (مُكَلَّف) و، ئه وانیش پیوسته به دوا ی ری راست بکه ون و، پیغه مبه ران ئه وانیشیان دواندوون، نه ک به س پیغه مبه ری خاته میش **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** به لکو هه موو پیغه مبه ره کانی دیکه ش (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام)، بؤ هه موو مروّفه کان هاتوون و بؤ هه موو جنده کانیش هاتوون، بؤیه ئه و قسه یه ی (ابن عاشور) له و نه ده وه شایه وه، به لام به هه رحال به شه ره، شتی سه یرو به که لک نه هاتووشی جاری وا هه یه، به زاردا دی.

کوټای ی ئه و مه سه له یه مان به و فهرمایشته ی پیغه مبه رمان دینین **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ**، که پیشتیش هینامان:

{عَنِ ابْنِ عُمَرَ رضی اللہ عنہ قَالَ: إِنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ: قَرَأَ سُورَةَ الرَّحْمَنِ، أَوْ قُرِئَتْ عِنْدَهُ، فَقَالَ: «مَا لِي أَسْمَعُ الْجِنَّ أَحْسَنَ جَوَابًا لِرَبِّهَا مِنْكُمْ؟» قَالُوا: مَاذَا يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ قَالَ: مَا أَتَيْتُ عَلَى قَوْلِ اللَّهِ: ﴿فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ﴾؟ إِلَّا قَالَتِ الْجِنَّ: لَا بِشَيْءٍ مِنْ نِعْمَةِ رَبَّنَا نَكْذِبُ} (أخرجه الترمذي: ۳۳۰۲، وَصَحَّحَهُ الْأَلْبَانِي فِي صَحِيحِ سَنَنِ التِّرْمِذِيِّ).

واته: عہ بدوللای کوپری عومہر ﷺ دہلئ: پیغہمبہری خوا ﷺ سوورہتی (الرَّحْمَنِ) ی خویندہوہ، یاخود بہسہریدا خوینزایہوہ، فہرمووی: ئہوہ بوچی جند وہلامیان لہ ئیوہ باشتہر بوؤ وہلامدانہوہی ئہوہ پرسیارہی پہروہردگاریمان ﷺ؟ ئہوانیش گوتیان: ئہی پیغہمبہری خوا ﷺ چوؤ؟ فہرمووی: ہیچ جاریک ئہوہ فہرمایشتہی خوام دووبارہ نہدہ کردہوہ: ﴿فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ﴾، ئہی مروؤف و جند! نکوولی لہ کام لہ چاکہکانی پہروہردگارتان دہکەن؟ مہگەر جندہکان دہیانگوت: (لَا بِشَيْءٍ مِنْ نِعْمَةِ رَبَّنَا نَكْذِبُ)، ہیچ کام لہ چاکہکانی پہروہردگارمان نکوولی لئ ناکہین و دان بہ ہہموویان دا دئینن.

خوای پہروہردگار ئیمہش لہو کہسانہ بگیپرئ کہ ہہمیشہ چاکہکانی خوا ﷺ، وہک بوؤ خوا شایستہیہ، ستایش و سوپاسی خویان لہسہر بکہین، بوؤ ئہوہی لہ سپلہیی و بئ نمہکیی دووربین.

لہ توبہ کوملہریہیکان لہکاتین
Stay around on social media
لہن مہکم ہر موانع التوائل الہدائی

عہل بابیر/Alibapir

archive.org/details/@alibapir

Alibapir

www.alibapir.net

English - عربي - گوردی

عہل بابیر/Alibapir

عہل بابیر/Alibapir

عہل بابیر/Alibapir

کورتە باسیک لە بارە ی فراوانیی و بەرزکرانەوهی

ئاسمان و، هاوسەنگیی ئیوان خۆرو زهوی و مانگەوه:

بەڕێزان!

ئەم کورتە باسەش لە پێنج بەرگەدا پیشکەش دەکەین:

بەرگە یەكەم: باسی فراوانیی و بەرزکرانەوهی ئاسمان لە قورئان دا، لە بەرتیشکی زانستیی تازەدا.

بەرگە دووهم: باسی خۆر دەکەین، لە چوار خالدا: هەم تیرەکە ی، هەم چۆهەکە ی، هەم قەبارەکە ی، هەم بارستاییەکە ی.

بەرگە سییەم: باسی زهوی دەکەین لە چوار خال دا: تیرەکە ی و چۆهەکە ی و قەبارەکە ی و بارستاییەکە ی.

بەرگە چوارەم: باسی مانگ دەکەین ئەویش: تیرەکە ی و، چۆهەکە ی و، قەبارەکە ی و بارستاییەکە ی و، دووری مانگ لە زهوی.

بەرگە پینجەم: بەراوردی ئیوان خۆرو زهوی و مانگ دەکەین، کە چۆن خوا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** ئەندازە گیرییەکی زۆر وردی بو داناون، کە ئەگەر وانەبووایە ژیا نی مرووف و ژیا ندارانی دیکەش لەسەر زهوی، نەدەگونجا پەیدا بۆ.

بەرگە یەكەم: فراوانیی و بەرزکرانەوهی ئاسمان لە پروانگە ی قورئانەوهو لە بەرتیشکی زانستیی تازەدا:

خوای کاربەجۆ لە چەند شوێنیکدا، باسی فراوانیی ئاسمانی کردووە، هەڵبەتە وشە ی ئاسمان (سماء) بە زاراوی زانستی ئەم پۆژگارە، یانی: گەردوون، کە بە

ئینگلیزی (Universe) ی پئی ده لَین، واته: (بوونه وهر - الکون) به لام بیگومان چه مکی (Universe) گه ردوون، زور ته سکتزه له چه مک و نیوه پوکی وشه ی ئاسمان، که خوا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** به کاری هیناوه، به لکو ههر له سنووری ئاسمانی یه که میش ته سکتزه، چه جای ههوت ئاسمانه کان، چونکه خوا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** جاری وایه وشه ی (السماء) به کار دینئ و، جاری وا هه یه وشه ی (سبع سموات) به کار دینئ، ئنجا که (السماء) به کار دینئ واته: هه موو ئه وه ی له سه رووی ئیمه وه یه، که ههوت ئاسمانه کان به کار دینئ واته: ئه وه ههوت چینه ئاسمانه ی له سه رووی ئیمه وه ن و، که (السماء الدنيا) به کار دینئ، که ده فهرموئ: ﴿وَرَيْنَا السَّمَاءَ الدُّنْيَا بِمَصْبِيحٍ وَحِفْظًا ذَٰلِكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ﴾ فصلت، واته: ئاسمانی نیزیکتر له ئیوه مان به چریان رازاندو ته وه بو پاراستنیشیان، ئه وه ش ئه ندازه گیری زالی زانایه. (الدنيا) مینه ی مه جازی (المؤنث المجازی) (الأدنی) یه، واته: نیزیکتر له ئیوه (الأقرب)، ئاسمانی نیزیکتر له ئیوه مان رازاندو ته وه به چریان، که واته: هه رچی ده بیزین له ئه ستیره کان و که هکه شان هکان و گه له که هکه شان هکان، هه موو ئه وه به پیی ئه وه ئایه ته موباره که، ده که ویته سنووری ئاسمانی نیزیکتر له ئیمه وه، ئاسمانی یه که مه وه به نسبت ئیمه وه، یانی: که به ره وه سه ر ده چین، ئنجا له سه رووی ئه ویشه وه شه ش ئاسمانی دیکه هه ن، ناشزانین سنووری ئه وه ئاسمانی یه که مه ش له کوئی کوئایی پئی دی!

به لئ خوای په روه ردگار له چه ند شوینیکی قورئان دا، باسی به رزکرانه وه و فراوانیی ئاسمانی کردوه، بو نمونه:

۱- ده فهرموئ: ﴿وَالسَّمَاءَ رَفَعَهَا وَوَضَعَ الْمِيزَانَ﴾ الرحمن، واته: خوا ئاسمانی به رزکردو ته وه، یان به به رزی دروستی کردوه ته رازووشی داناوه، وه ک پیشتریش گوتمان: واپیده چی مه به ست له وه ته رازووه، ئه وه هاوسه نگیی و ئه ندازه گیری به بی، که خوا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** له نیوکه ردوون دابه گشتیی ویه که یه کی دروستکراوه کانی خویدا دایناوه، هه لبه ته زه وی ئیمه به شیکی زور بچووکه له هه موو گه ردوون، چونکه زه وی

یه کیکیکه له نو خروکه که به دهوری خوږدا ده خولینهوه، خوږیش بو خووی یه کیکیکه له نه ستیره کانی که هکه شانی کاکیشان (مجرة درب التبان) که فارس پیی ده لاین: (راهی شیر) پیی شیریی و، کورد پیی ده لاین: (پیی کاکیشان) و، ئینگلیز پیی ده لاین: (Milk way)، وایانزانیوه نهوه رییه که، خه لک پییدا پویشتوهو شیریی لی پڙاوه، هه ندیکیان گوتوو یانه: رییه که خه لک پییدا پویشتوهو کایان پییدا کیشاوهو کای لی پڙاوه، نهو سپیاییه ده بینری! نه یانزانیوه نه وانه هه موویان نه ستیره ی زور دوورن و به زه حمهت تیشکه که یان ده گاته ئیمه و، له دووره وه سپیی ده چن، ئنجا خووی ئیمه یه کیکیکه له نه ستیره کانی که هکه شانی کاکیشان که زانایان ده لاین: به مه زنده یه ک تریلیون واته: یه ک هه زار ملیار (۱,۰۰۰,۰۰۰,۰۰۰) نه ستیره له نیو که هکه شانی کاکیشاندا هه ن، یه کیکیکه لهو نه ستیرانه ش خووی ئیمه یه، ئنجا ئیستا زانایان ده لاین: یه ک تریلیون به لکو هه ندیک ده لاین: مه زنده ده کری دوو تریلیون که هکه شان له هه موو گه ردووندا، واته: لهو به شه ی گه ردوون که هاتوته به رچاوی ته لسه کو به کان، هه بن، که هکه شان (مجرة) به ئینگلیزی پیی ده لاین: (Galaxy - گالاکسی).

۲- ههروهه ها له سوورهی (الذاریات) دا، خوا ده فه رموی: ﴿وَالسَّمَاءَ بَنَيْنَاهَا بِأَيْدٍ وَإِنَّا لَمُوسِعُونَ﴾ ۴۷، ئاسمانمان به هیز دروست کردوه، ئیمه فراوانکه رین، یاخود به فراوانیی دروستمان کردوه، هه ردوو واتایه که ی هه ن، (لُوسِعُونَ):

أ- واته: بهردهوام فراوانی ده که ین، نویتین بیردوزه ی گه ردوونیش وا ده لی.

ب- یاخود به فراوانیی دروستمان کردوه، ههروهک ﴿وَالسَّمَاءَ رَفَعَهَا﴾، دیسان ده گونجی مه به ست پیی نهوه بی به به رزیی دروستی کردوه، ده شگونجی مه به ست نهوه بی خوا ئاسمانی دروست کردوه بهردهوام به رزی ده کاته وه، فراوانی ده کات.

۳- له سوورهی (النازعات) دا، خوا ده فه رموی: ﴿إِنَّمَا أَشَدُّ خَلْقًا أَمِ السَّمَاءَ بَنَاهَا﴾ ۲۷ ﴿رَفَعَ سَعَهَا فُسُولَهَا﴾ ۲۸ ﴿وَأَغْطَشَ لَيْلَهَا وَأَخْرَجَ ضُحَاهَا﴾ ۲۹ ﴿وَالْأَرْضَ بَعْدَ ذَلِكَ دَحَاهَا﴾ ۳۰ ﴿أَخْرَجَ مِنْهَا مَاءَهَا وَمَرْعَاهَا﴾ ۳۱ ﴿وَالْجِبَالَ أَرْسَاهَا﴾ ۳۲ ﴿مَتَاعًا لَّكُمْ وَلِأَنفُسِكُمْ﴾ ۳۳، خوا به پرسپار کردنه وه ده پرس،

پرسیارکردنی نکو و لیلیلکه رانه (الإستفهام الإنکاری)، یان پرسیارکردنی چه سپینه رانه (الإستفهام التقریری) ده فہرموی: ئایا دروستکردنی ئیوہ قورسترہ، یان سہ خترہ، یا خود ئاسمان؟ (بناھا) خوا بینای کردوہ، ﴿رَفَعَ سَعَتَهَا فُسُونَهَا﴾، بہ رزیبہ کہی بلیند کردوہ، ریکیخستوہ، ﴿وَأَغَطَشَ لَيْلَهَا وَأَخْرَجَ ضُحَاهَا﴾، شہوہ کہی تاریک داهیناوہ و رۆژہ کہشی پروناک کردوہ، ﴿وَالْأَرْضَ بَعْدَ ذَلِكَ دَحَاهَا﴾، دواى ئہوہ زہویشی ہیلکہی ہلخستوہ، ﴿أَخْرَجَ مِنْهَا مَاءَهَا وَمَرْعَاهَا﴾، ئاوہ کہی لی دہرہیناوہ، ہہروہا لہ و ہرگاکانی لی دہرہیناون، ﴿وَالْجِبَالَ أَرْسَاهَا﴾، چیاہ کانیشی تپدا داکوتاون، ﴿مِنَّا لَكُمْ وَلاَ تَنْفِكُمْ﴾، بو گوزہران و پابواردنی خوٲان و ئاژہ لہ کانتان {ئاوا زہوی پرکردوہ لہ نازو نیعمہت}.

۴- لہ سوورہتی (الأنبياء) دا، خوا بسم اللہ الرحمن الرحیم ده فہرموی: ﴿أَوَلَمْ يَرِ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ كَانَتَا رَتْقًا فَفَتَقْنَاهُمَا وَجَعَلْنَا مِنَ الْمَاءِ كُلَّ شَيْءٍ حَيٍّ أَفَلَا يُؤْمِنُونَ﴾ (۳۰)، واتہ: ئایا ئہوانہی بیپروان نابینن، نازانن، کہ ئاسمانہکان و زہوی پیکہوہ لکابوون، لیکمان جیاکردنہوہو، ہہموو زیندہوہ ریکیشمان (ہہموو ژیاندار ریکیشمان) لہ ئاو ہیناوہ تہ دی! ئایا پرواناہینن؟ ئہمہش ئاماژہیہ بہ نویترین بیردوژی گہردوونییی کہ ئیستا باوہو پیی دہگوتری: (Big Bang) تہقینہوہی گہورہ، کہ دہلین: ئہم گہردوونہ ہہمووی لہ یہک تاکی گہردوونییہوہ ہاتوہ، کہ پیی دہگوتری: ہیلکہی گہردوونییی (البیضة الكونية)، پیشی دہگوتری: تووی گہردوونییی (البذرة الكونية) و پیشی دہگوتری: تاکہ کہ (المفردة) و، بہ ئینگلیزی پیی دہگوتری: سینگولاریتی (Singularity)، ئنجا کہ ئہوہ تہقیوہ تہوہ، لہو کاتہوہ بہردہوام گہردوون لیک دہکشی، ئنجا کہ خوا بسم اللہ الرحمن الرحیم ده فہرموی: ئاسمانہکان و زہوی پیکہ لکابوون و لیکمان جیاکردوونہوہ، ئاماژہیہ بہو مہسہلہیہو، ئیمہ لہ تہفسیری سوورہتی (فصلت) دا، کورته باسیکی تاراددہیہک تیرو تہسہلمان لہ بارہی گہردوون و چوئنیہ تی دروست بوونی گہردوونہوہ کردوہو، ئیستا باسی ئہوہ ناکہین، تہنیا ویستمان ئاماژہ بہوہ بکہین، کہ لہ قورئاندا خوا بسم اللہ الرحمن الرحیم ئاماژہی کردوہ بہ فراوانیی گہردوون و فراوان بوونی گہردوونیش.

ئىنجا ئەگەر تەماشايەكى گەردوون بکەين، لەبەر پۆشنایى ئەو دەدا كە زانستى گەردوونناسى و زانستى فیزیا لەم پۆژگارەدا پىیگەيشتو، دەگەينه ئەم ئەنجامانە:

(۱) - **تەمەنى گەردوون:** زانایان بە سێزده ملیارو هەشتسەد ملیۆن (۱۳,۸۰۰,۰۰۰,۰۰۰) سال تەمەنى گەردوون مەزەندە دەکەن، واتە: دەلین: لەو کاتەو کە سینگۆلارتي (Singularity) تەقیو تەو، تاكو ئیستا: سێزده ملیارو هەشتسەد ملیۆن سالی پێچوو، ئەو ئەندە تەمەنى گەردوونە.

(۲) - **تیرەى گەردوون:** ئەگەر بمانهوی تیرەى گەردوون بزاین، واتە: بزاین لەمسەر بۆ ئەوسەرى گەردوون چەندە؟ دەبى جارى بزاین سالی تیشكى چەندە؟ چونکە تەمەنى گەردوون سێزده ملیارو هەشتسەد ملیۆن سال، ئىنجا بۆ ئەوێ بزاین لەمسەر بۆ ئەوسەرى گەردوون واتە: تیرەى گەردوون چەند کیلۆمەترە؟ دەبى بزاین سالی تیشكى چەندەو تیشك لە سالیكدا چەند کیلۆمەتران دەبێ؟ دوایى ئەنجامەكەى جارانی تەمەنى گەردوون بکەين، بۆ ئەوێ تیرەى گەردوونمان بە کیلۆمەتر بۆ دەربچیت.

سالی تیشكى (السنة الضوئية) ئەو ماوێە كە تیشك لە ماوێ سالیكدا دەبێ، پێشتریش باسمان كرد كە تیشك لە چركەيەكدا سێسەد هەزار (۳۰۰,۰۰۰) کیلۆمەتر دەبێ، كەواتە: بۆ ئەوێ بزاین تیشك لە سالیكدا چەند دەبێ؟

(أ) - ئەو سێسەد هەزار (۳۰۰,۰۰۰) کیلۆمەترە كە تیشك لە چركەيەكدا دەبێ، جارانی شەستى بکەين، بۆ ئەوێ بزاین لە خولەكیكدا چەند دەبێ؟ سێسەد هەزار (۳۰۰,۰۰۰) جارانی شەست ($6 \times 300,000 = 1,800,000$) کلم، یەكسانە بە هەژده ملیۆن کیلۆمەتر لە خولەكیكدا، خۆر هەژده ملیۆن کیلۆمەتر لە خولەكیك دا دەبێ.

(ب) - ئىنجا بۆ ئەوێ بزاین تیشك لە سەعاتیكدا چەند دەبێ؟ هەژده ملیۆن (۱۸,۰۰۰,۰۰۰) کیلۆمەتر جارانی شەست دەکەين، واتە: شەست دەقیقە، بۆ ئەوێ

بزانیڼ له سه عاتیکدا چه ند ده بری؟ ($10,80,000,000 = 60 \times 180,000,000$) ده کاته ملیاریک و هه شتا ملیون کیلومه تر له سه عاتیک دا.

(ج) - ئنجا بو ئه وهی بزانیڼ له بیست و چوار سه عاتدا واته: له شهو روژیکدا تیشک چه ند کیلومه تر ده بری، ماوهی چه ند کیلومه تر؟ ده بی بلیڼ: ملیاریک و هه شتا ملیون کیلومه تر جارانی بیست و چوار سه عات، ده کاته ($20,920,000,000 = 10,80,000,000$) کلم بیست و پینچ ملیارو نو سه دو بیست ملیون کیلومه تر له شهو روژیکدا.

(د) - ئنجا بو ئه وهی بزانیڼ تیشک له ماوهی سالییکدا چه ند ده بری؟ ده بی بیست و پینچ ملیارو نو سه دو بیست ملیون، جارانی سیسه دو شه ست و پینچ روژ بکهین ($20,920,000,000 = 96705280,000,000$)، که ده کاته: نو تریلیون و چوار سه دو شه ست ملیارو پینچ سه دو بیست و هه شت ملیون کیلومه تر له سالییکدا، واته: به نزیک خراوه یی ده لیڼ: نو تریلیون و نیو کیلومه تر تیشک له سالییکدا ده بری.

(ه) - ئنجا ئه مه جارانی ته مه نی گه ردوون ده کهین: نو تریلیون و چوار سه دو شه ست ملیار و پینج سه دو بیست و هه شت ملیون کیلومه تر جارانی: سیزه ملیارو هه شت سه دو ملیون ($20,920,000,000 \times 9,670,528,000,000 = 13,800,000,000 \times 10^3$) [هه شت پوینت هه شت جارانی ده توان بیست و سی]، کیلومه تر.

ئه گه ر به زمانیکی ساده تر بلیڼ، ده لیڼ: هه شتاو هه شت ملیون ملیون ملیون، واته: واته: هه شتاو هه شت بیست و چوار سفری هه بی، ئه وه ند ه کیلومه تره تیره ی مه زه ند ه کراوی گه ردوونه^(۱)، هه لبه ته زانایان ده لیڼ: له کاتیکدا ئه و مه زه ند ه یه ش ده کری که ئیمه خو مان داناه له نیوه پراستی گه ردوونین و وامان داناه که گو ی زه وی ده که ویت ه نیوه پراستی گه ردوونه وه، به لام ئه گه ر ئه م

(۱) بویه ته مه نی گه ردوون جارانی کیلومه تره کانی پرراوی سالی تیشکی ده کریڼ، به مه ننه ی ئه وه که گه ردوون هه ر له سه ره تای ده ستیک و سه ره ه لدا نیه وه که سینگولاریتی ته قیوه ته وه، به خیرایی تیشک لیککشاوه و، بیگومان ئه و ژماره و رایانه ش هه موویان مه زه ند ه یی و نزیکراوه یی (تقریبی) ن.

گۆی زەوی ئیمە لە سووچیکى گەردوون دا بى، مانای وایە ئەندازەى تیرەكەى زۆر زیاترە، ھەلبەتە ئەویش ھەمووی ئەوھەى كە تاكو ئیستا تەلسكۆبەكان بینویانن و دەبینن، ئەویش بە مەزەندە كردن، لەو تیرەيەدا وەك پێشتر گوتمان دوو تریلیۆن كەھكەشان (گالاکسیی) مەزەندە دەكری ھەبن، واتە: دوو ھەزار ملیار كەھكەشان!

۳- قەبارەى گەردوون: قەبارەى گەردوون مەزەندە كراوە بە: سى پۆنت پەنجاو ھەشت پۆنت سى جارانی دە توان ھەشتا مەتر سىجا (۳،۵۸،۱۰×۱۰^۸)، ئەگەر بیکەینە کیلۆمەتر سىجا، دەبى بلین: پەنجاو ھەشت پۆنت سى جارانی دە توان ھەفتاو ھەوت (۳،۵۸،۱۰×۱۰^۷ کلم) واتە: سىسەدو پەنجاو ھەشت، ھەفتاو ھەوت سفرى ھەبى، ئەوھەندە کیلۆمەتر سىجا قەبارەى گەردوونى مەزەندە كراوە.

۴- بارستایى (کیافە)ى گەردوون: بارستایى گەردوون و قورسایىيەكەى، مەزەندە دەكری بە يەك پۆنت چل و شەش، جارانی دە توان پەنجاو سى کیلوگرام (۱۱،۶۷×۱۰^۴) کلغم ئەگەر بیکەین بە تەن دەبى بلین: يەك پۆنت چل و شەش جارانی دە توان پەنجا تەن، ئەمە كیشى مەزەندەكراوى گەردوونە، ئەوانەش ھەموویان ژمارەيەكن لە خەيالى مروّفیشدا بە زەحمەت جيان دەيیتەو، چ جاي بتوانى لەسەر كاغەز بیاننووسى.

بەرگەى دووھەم: خۆر:

ئەویش بە كورتىي لە چوار بەرگەدا باس دەكەین:

(۱)- تیرەى خۆر، واتە: لەمسەر بۆ ئەو سەرى خۆر: بە ملیۆنیک و چوار سەد ھەزار کیلۆمەتر مەزەندە كراوە: (۱،۴۰۰،۰۰۰).

(۲)- چيۆه (دائرة)ى خۆر، بازنەكەى، بە چوار ملیۆن و سىسەدو ھەفتاو نۆ ھەزار (۴،۳۷۹،۰۰۰) کیلۆمەتر مەزەندە دەكری.

(۳)- قەبارە (حجم) ی خۆر: زۆر زۆرە بە یەک پۆینت چل و یەک جارانی دە توان هەژدە کیلۆمەتر سیجا (۱,۹۸۸۴ × ۱۰^{۱۸} کلم^۳) واتە: سەدو چل و یەک هەژدە سفری لە پێشەو بەیت، واتە: یەک ملیۆن ملیۆن کیلۆمەتر سیجا.

(۴)- بارستایی خۆر و قورساییه‌که‌ی: یەک پۆینت نۆ هەزارو هەشت سەدو هەشتاو چوار (۱,۹۸۸۴) جارانی دە توان سی (۳۱۰) کیلوگرام، یاخود یەک پۆینت نۆ هەزارو هەشتسەدو هەشتاو چوار، جارانی دە توان بیست و حەوت تەن (۱,۰۵۸۸۴ × ۱۰^{۲۷} تەن)، خۆریش سیسەدو سی و سێ هەزار جار هێندە زەوی قورسەو، بە نەسبەت قەبارە‌که‌شی: خۆر ملیۆنێک و سیسەد هەزار (۱,۳۰۰,۰۰۰) جار هێندە زەوییه، واتە: (۱,۳۰۰,۰۰۰) زەوی وەک ئێمە لە نێو خۆردا جیگایان دەبێتەوه!

برگە ی سییەم: زەوی:

ئەمیش لە چوار خال دا باس دەکەین:

(أ)- تیرە (قطر) ی زەوی: دوازدە هەزارو حەوتسەدو چل و دوو (۱۲,۷۴۲) کیلۆمەترەو، نیو تیرە (نصف القطر) که‌ی: شەش هەزارو سیسەدو حەفتاو یەک (۶۳۷۱) کیلۆمەترە، نیو تیرە که‌ی واتە: لە نیو پاستیی زەوییه‌و بۆ ئەولا، یاخود بۆ ئەولا، ئەو نیو تیرە که‌یه‌تی، بەلام لەو سەر بۆ ئەوسەری زەوی، چ لە پۆژەه‌لاته‌و بۆ پۆژئاوا، چ لە باکووره‌و بۆ باشوور، تیرە ی زەوی (۱۲,۷۴۲) کیلۆمەترە.

(ب)- چۆه (محیط، دائرة) ی زەوی: واتە: بازنه‌که‌ی، بریتیه‌ لە چل هەزارو حەفتاو پینج (۴۰۰۷۵) کیلۆمەترە.

(ج)- قەبارە ی زەوی: بریتیه‌ لە یەک پۆینت هەشتاو سێ جارانی دە توان دوازدە کیلۆمەتر سیجا (۱,۰۸۳ × ۱۰^{۱۳} کلم^۳) واتە: سەدو هەشتاو سێ، دوازدە سفری لە پێشەو بی، ئەو نەدە کیلۆمەتر سیجا.

(د) - بارستایی زەوی: واتە: کیشی زەوی، بریتیه له پینچ پۆینت نهوه دوو جهوت جارانی ده توان بیست و چوار کیلوگرام یاخود: پینچ پۆینت نهوه دوو جهوت جارانی ده توان بیست و یهک ($10 \times 5 / 97$ ته^{۲۲}) ته، نهوهنده کیشی زهوییه، شایانی باسه: قهبارهی زهوی په نجا هیندهی هی مانگه، واته: په نجا و هک مانگ له نپو قهبارهی زهویدا جییان ده بیتهوه، چونکه مانگ قهبارهکهی بریتیه له سه دا دوو (۲٪) ی قهبارهی زهوی.

برگهی چواره م: مانگ:

ئهمیش له پینچ خال دا ده خهینه پروو:

(أ) - تیرهی مانگ: سئ ههزارو چوار سه دوو جهفتاو چوار (۳۴۷۴) کیلومهتره لهو سه ر بو ئه وسه ری مانگ.

(ب) - چپوهی مانگ: ده ههزارو نو سه دوو بیست و یهک (۱۰۹۲۱) کیلومهتره، چوار ده وری مانگ.

(ج) - قهبارهی مانگ: دوو پۆینت ههزارو نو سه دوو په نجاو ههشت، جارانی ده توان ده کیلومهتر سیجا ($10 \times 2 / 1908$ کل^۳)، که سه دا دووی قهبارهی زهوییه.

(د) - بارستایی مانگ: جهوت پۆینت سیسه دوو چل و دوو، جارانی ده توان بیست و دوو کیلوگرام، یاخود: جهوت پۆینت سیسه دوو چل و دوو، جارانی ده توان نۆزده ($10 \times 7 / 342$ ته^{۱۹}) ته، نهوهنده قورساییه که یه تی.

(ه) - دووری مانگ له زهوی له نیوان سیسه دوو شهست ههزار (۳۶۰۰۰) کیلومهتر تاكو سیسه دوو ههشتاو چوار ههزار (۳۸۴۰۰) کیلومهتردا، مه زهنده ده کری، له بهرئه وهی مانگ که به ده وری زهوی دا ده خولیته وه، هه ندیک جار لیی نیزیک ده بیته وه هه ندیک جاریش لیی دوورده که ویته وه.

برگەى پىنچەم: بەراوردى نىوان خۆرو زەوى و مانگ:

- (۱)- زەوى: سەدو پەنجا مليۆن (۱۵۰,۰۰۰,۰۰۰) كىلۆمەتر لە خۆرەو دەورە.
- (۲)- مانگ: لە نىوان سىسەدو شەست هەزار (۳۶۰,۰۰۰) تاكو سىسەدو هەشتاو چوار هەزار (۳۸۴,۰۰۰) كىلۆمەتر لە زەوىيە دەورە.
- (۳)- مانگ: يەك لەسەر چوارسەدى (۴۰۰/۱) دوورى خۆر لىمانە دەورە، واتە: خۆر چوار سەد (۴۰۰) هەندەى دوورى مانگ لە زەوىيە دەورە، ئىنجا لىرەدا وردەكارى و ئەندازەگىرى سەرسوڤهينەرى خۆى كارزان و كاربەجى و، خاوەن تواناى بى سنوورو مېرەبانى پەها، بۆ ئىمە دەردەكەوى: ئىمە هەر كام لە مانگ و خۆر، بە ئەندازەى يەك دەبينىن، بە قەدەر كەلە بىژىنگىك، كەچى خۆر نەك هەر زۆر لە مانگ گەورەترە، بەلكو خۆر مليۆنىك و سىسەد هەزار (۱۳۰,۰۰۰) جار هەندەى زەوىيە، بەلام لەبەر ئەوەى دوورى خۆر لە ئىمەو، چوار سەد هەندەى دوورى مانگە لە ئىمەو، بۆيە ئەوەندە دىتە بەرچاو.
- (۴)- چىوہى خۆر: واتە: بازنەكەى برىتە لە سەدو نۆ پۆينت دوو، هەندەى چىوہى زەوى، چونكە چوار مليۆن و سىسەدو حەفتاو نۆ (۴,۳۷۹,۰۰۰) هەزار كىلۆمەتر دابەشى چل هەزارو حەفتاو پىنچ (۴۰,۰۷۵) كىلۆمەتر كە چىوہى زەوىيە، دەكاتە سەدو نۆ پۆينت دوو ($۴۳۷۹۰۰۰ \div ۴۰,۰۷۵ = ۱۰۹,۲$).
- (۵)- تيرەى خۆر: سەدو نۆ پۆينت هەشت (۱۰۹/۸) هەندەى تيرەى زەوىيە، چونكە مليۆنىك و چوار سەد (۱,۴۰۰,۰۰۰) هەزار دابەشى دوازە هەزارو چوار سەدو حەفتاو دوو، يەكسانە بە سەدو نۆ پۆينت هەشت ($۱۴۰۰۰۰ \div ۱۲۴۷۹ = ۱۰۹/۸$).
- (۶)- چىوہى زەوى: بازنەى زەوى، سى و دوو لەسەر سى هەندەى چىوہى مانگە، چونكە چل هەزارو حەفتاو پىنچ (۴۰,۰۷۵) كىلۆمەتر دابەشى دە هەزارو نۆ سەدو بىست و يەك (۱۰۹۲۱) كىلۆمەتر، يەكسانە بە سى پۆينت شەست و حەوت ($۱۰۹۲۱ \div ۴۰,۰۷۵ = ۲/۶۷$) واتە: سى و دوو لەسەر سى.

(۷)- ئېمە لە تېشكى خۆر: يەك لەسەر بېست مليۆن بەش (۲۰,۰۰۰,۰۰۰/۱) بەشېكمان پى دەپرى، واتە: تېشكى خۆر تەنیا يەك لەسەر بېست مليۆن بەشېكى دەگاتە ئېمە، ئنجا ئەگەر زەوى لە خۆر نزيكتر بووايهو، لە جياقي يەك لەسەر بېست مليۆن (۲۰,۰۰۰,۰۰۰/۱)، بۆ وئنه: دە لەسەر بېست مليۆن (۲۰,۰۰۰,۰۰۰/۱۰) يان پەنجا لەسەر بېست مليۆن (۲۰,۰۰۰,۰۰۰/۵۰) لە تېشكى خۆرمان گەيشتبایه، بېگومان ئەو کاتە زەوى هەمووی هەلدەپرووکا.

(۸)- زەوى وەك پېشتريش باسمان کردوه، بە نزيكکراوهی به خېرايى سى (۳۰) كيلۆمەتر لە خولەكێكدا بە دەورى خۆیدا دەخولیتەوه، كە دەكاتە هەزارو هەشتسەد (۱۸۰۰=۶۰×۳۰) كيلۆمەتر، زەوى دەپېرى لە سوورپانهوى بە دەورى خۆیدا، بەلام خېرايى سوورپانهوى بە دەورى خۆردا شەست هیندەيه، واتە: لە چركەيه كدا زەوى سى (۳۰) كيلۆمەتر دەپېرى لە سوورپانهوى بە دەورى خۆردا، بېگومان خولەكێكيش شەست چركەيه، كەواتە: زەوى شەست هیندە خېراتر لە خولانهوى بە دەورى خۆیدا بە دەورى خۆردا دەخولیتەوه و، دەكاتە سەدو هەشت هەزار كيلۆمەتر لە سەعاتێكدا (۱۰۸۰۰=۶۰×۶۰×۳۰).

(۹) هەروەها زەوى بە خېرايیهكى زیاتريش لەگەڵ خۆرو كۆمەڵەكەیدا بە دەورى دالى راوهستاو (النسر الجاني) دا دەخولیتەوه، دوايى بە خېرايیهكى ديكه لەگەڵ دالى راوهستاويشدا، ديسان بە نيو چهقى كەهكەشان دا دەخولیتەوه، ئەوه چوار خولانهوهو، سوورپانهويهكى ديكهى پېنجەميشى لەگەڵ هەموو كەهكەشانه كەدا، كەهكەشانی پى كاکیشان بە دەورى چهقیكى ديكه دا دەخولیتەوه، واتە: بەلای كەمهوه زەوى پېنج سوورپانهوى هەن:

۱- خولانهويهكيان بە دەورى خۆیدا.

۲- سوورپانهويهك بە دەورى خۆردا.

۳- سوورپانهويهك لەگەڵ خۆر بە دەورى دالى راوهستاوا.

۴- سوورپانهويهك بە دەورى چهقى كەهكەشان دا.

۵- سوورپانهويهك لەگەڵ كەهكەشان دا بە دەورى چهقیكى ديكه دا!

کهواته: که خوا ده فهرموئ: ﴿الشَّمْسُ وَالْقَمَرُ مُحْسَبَانِ ۝۵﴾ وَالنَّجْمُ وَالشَّجَرُ
يَسْجُدَانِ ﴿۶﴾ وَالسَّمَاءُ رَفَعَهَا وَوَضَعَ الْمِيزَانَ ﴿۷﴾ أَلَّا تَطْغَوْا فِي الْمِيزَانِ ﴿۸﴾ ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾
لیرهو له چهند شوینی دیکه دا باسی بهر زکرانه وهی ئاسمان و فراوانکردنی ئاسمان
ده کات، ئه وه تا ئیستا زانست که بهرهو پی شه وه چووه، مرووف ده زانی، خوا
﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ حی فهرمووه! بو به کو تابی زانست سهره تای وه حبه، نه ک وه ک هه ندیک

خه لکی نه زان یان خو نه زانکه ر، پیان وایه نه گهر زانست به ره و پیشه وه بچی،
 ئاین ده که ویتنه ژیر پرسیار! ئاین^(۱) نه گهر وه حی ساغ بی و فره مایشتی خوا
 بی، زانست باسی دروستکراوی خوا ده کات و، وه حییش فره مایشتی خوایه، ئنجا
 هه تا دروستکراوی خوا زیاتر بزانی زیاتر له گهل فره مایشتی خوا ده گونجی
 و زیاتر ده رده که وی خوا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** چی فره مووه؟ هه تا زانست پتر به ره و پیشه وه
 بچی، دروستکراوه کانی خوا زیاتر ده ناسرین و، که زیاتریش ناسران و زانران و
 زانیارییمان زیاتر له باره یانه وه هه بوو، نه و فره مایشته ی خوا که له باره ی
 دروستکراوه کانی خویه وه فره موویه تی، زیاتر بومان ده رده که وی، بو ویتنه:

۱- خوا فره موویه تی: ئیمه ئاسمانمان به رزکردوته وه **(وَالسَّمَاءَ رَفَعَهَا) الرَّحْمَنُ**.

۲- یان ده فره مووی: ئاسمان لیك ده کیشینه وه: **﴿وَالسَّمَاءَ بَنَيْنَاهَا بِأَيْدٍ وَإِنَّا لَمُوسِعُونَ﴾** الذاریات. ۴۷

۳- یان ده فره مووی: ئایا نابینن که ئاسمانه کان و زهوی یهک بوون و دواپی له یه کمان
 جیا کردنه وه، **﴿أَوَلَمْ يَرِ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ كَانَتْ رَتْقًا فَفَنَّاهُمَا﴾** ۳۰
 الأنبياء.

۴- هه روه ها که ده فره مووی: **﴿الشَّمْسُ وَالْقَمَرُ مُحْسَبَانِ﴾** ۵، خورو مانگ به حیساب
 و به ژماره و به نه ندازه گیری دانراون، ئیستا که زانست به ره و پیش چوو، چاک ده زانین
 نه و حیساب و ورده کارییه ی له خورو مانگ دا ره چاو کراوه چییه و چونه؟!

۵- هه روه ها خوا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** که ده فره مووی: **﴿أَلَمْ نَجْعَلِ الْأَرْضَ مِهْدًا﴾** ۶، النبأ، واته:
 ئایا زه وییمان بو نه کردوون به بی شکه و لانکه! لانکه و بی شکه و مندالی گچکه
 تیده هایشتی و پاده ژینتی، خواش زهوی ته شبیه کرده به لانکه بی شکه جولانه،
 واته: نه و زهوییه ئیوه پاده ژینتی: به دهوری خویدا ده خولیتته وه و به دهوری خوردا

(۱) ئاین به مانا باوه که ی که به رنامه ی خوایه، نه ک به مانا زمانه وانیه که ی که هه ر
 به رنامه یه که چ خوا کرد بی، چ مروق کرد.

دەخولیتەووە پێنج جوړە سوورانهوێ هەن، وەک چۆن لانیکی و بێشکەیهک ئەو مندالە ی تێیهاوێژراو، دەجووڵێن، بەلام نایکەوێن، ئەو زەوییهش لە ژێر ئێوەدا، چەندان خولانهووە سوورانهوێ هەن، بەلام ناشتانکەوێن.

کەواتە: تاكو زانست بەرهو پێشەو بەچێ، ورده کارییهک که خوا له دروستکراوه کانی خویدا دایناوه، زیاتر ورده کەوێ، ئەو فەرمايشتهی خواش که باسی دروستکراوه کانی خوێ دەکات و، باسی ورده کارییهک دەکات که خوا پەچاوی کردو له دروستکراوه کانی خویدا، پتر تێده گەین و قەدری دەزانی، وەک خوا دەفەرموێ: ﴿صُنْعَ اللَّهِ الَّذِي أَتَقَنَ كُلُّ شَيْءٍ إِنَّهُ خَيْرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ﴾ (النمل، واتە: دروستکراوی خوا که هەموو شتیکی بە ئەو پەری ورده کاریی دروستکردو، دیسان که دەفەرموێ: ﴿إِنَّا كُلُّ شَيْءٍ خَلَقْتَهُ بِقَدَرٍ﴾ (القمر، واتە: ئێمە هەموو شتیکیمان بە ئەندازە گیریی دروستکردو.

بەلێ تاكو زانیاری و هۆشیاریمان زیاتر بێ و، عەقلمان دەولەمەندتر بێ بە شارەزایی، زیاتر قەدری فەرمايشتی خوا دەزانی و باشتەر له فەرمايشتهکە ی خوا حالی دەبین، که له بارە ی دروستکراوه کانی خوێوە فەرموویەتی.

بۆیه من پێم وایه بەراستی له سەر مسوڵمانان فەرزه که له زانیاری پۆژگاری خوێان، شارەزاین، چ له بارە ی گەردوونناسییەو، له بارە ی فیزیای کیمیاو، له بارە ی زەوی ناسییەو، له بارە ی زیندەوێ زانییەو، له بارە ی کۆرپە له زانییەو، له بارە ی کۆمەڵناسییەو، دەبێ له هەموو بارەکانهوه هەولبەدن زانیاری پۆژگاری خوێان باش بزانی، بۆ ئەوێ باشتەر پێی له قورئان تی بگەن، چونکه قەدری زیڕ له لای زێڕنگەرەو، که سێک باش له فەرمايشتی خوا تێده گات، بەتایبەت ئەو فەرمايشتهی له بارە ی دروستکراوه کانی خواوە دەدوێ، که دروستکراوه کانی خوا چاک بزانی و، پێیان ناشنابی و، بە ورده کارییهکانیان زانابی.

مهسه له ی دووهم:

باسی شەشی دیکه له چاکه کانی خوای به بهزهیی که بریتین له: دروستکردنی مروّف له قوپی وشک بووهوهو، جند له ئاگری بئ خلتە، یان ئاگری تیکه‌ل و، په‌خساندنی دوو پوژه‌لآت و دوو پوژئاوا له‌سه‌ر زه‌وی و، تیکه‌لکردنی دوو ده‌ریایه‌کان به‌بئ ئاویتە‌ی یه‌کدی بوون، به‌هۆی په‌رده‌یه‌که‌وه له‌نێوانیانداو، ده‌رهاتنی گه‌وه‌ه‌رو مرواریی له‌و دوو ده‌ریایه‌ که مه‌به‌ست پێیان ئاوی سوپرو شیرینه‌و، که‌شتیه‌ دروستکراوه‌کانی وه‌ک چیا به‌رزه‌کان، که‌ ئه‌وانیش خوا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** هه‌ر به‌مولکی خۆی دایانده‌نئ، هه‌رچه‌نده‌ مروّفه‌کان دروستیان ده‌که‌ن، چونکه‌ هه‌م مروّفه‌کان دروستکراوی خوان و، هه‌م ئه‌و که‌رسته‌یه‌ش که‌شتیه‌کانی پێ دروست ده‌که‌ن، هه‌موویان دروستکراوی خوان:

خوا ده‌فه‌رموئ: ﴿خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ صَلْصَلٍ كَالْفَخَّارِ ۝۱۶ وَخَلَقَ الْجَانَّ مِنْ مَّارِجٍ مِنْ نَّارٍ ۝۱۷﴾ فَإِنِّي أَعْلَمُ بِلِقَائِ رَبِّكَ مَا تَعْلَمُ ۝۱۸ مَرَجَ الْبَحْرَيْنِ يَلْتَقِيَانِ ۝۱۹ بَيْنَهُمَا بَرْزَخٌ لَا يَبْغِيَانِ ۝۲۰ فَإِنِّي أَعْلَمُ بِلِقَائِ رَبِّكَ مَا تَعْلَمُ ۝۲۱ يَخْرُجُ مِنْهُمَا اللُّؤْلُؤُ وَالْمَرْجَانُ ۝۲۲ فَإِنِّي أَعْلَمُ بِلِقَائِ رَبِّكَ مَا تَعْلَمُ ۝۲۳ وَلَهُ الْجَوَارِ الْمُنشَآتُ فِي الْبَحْرِ كَالْأَعْلَامِ ۝۲۴﴾ فَإِنِّي أَعْلَمُ بِلِقَائِ رَبِّكَ مَا تَعْلَمُ ۝۲۵﴾

شیکردنه‌وه‌ی ئه‌م ئایه‌تانه، له‌ دوازه‌ بڕگه‌دا:

له‌ سێزده‌ ئایه‌تی پێشوو‌دا خوا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** باسی چوارده‌ له‌ چاکه‌و نيعمه‌ته‌کانی خۆی کرد، ئنجا دوا‌ی باسکردنی چوارده‌ له‌ چاکه‌و نيعمه‌ته‌کانی، فه‌رمووی: ﴿فَإِنِّي أَعْلَمُ بِلِقَائِ رَبِّكَ مَا تَعْلَمُ﴾، ئه‌ی جندو مروّف! نکوولیی له‌ کام له‌ چاکه‌کانی په‌روه‌ردگارتان ده‌که‌ن و دانیان پێدا ناهێنن؟ ئنجا دووباره‌ خوا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** ده‌ست ده‌کاته‌وه‌ به‌ ژماردنی ژماره‌یه‌کی دیکه‌ له‌ چاکه‌و نيعمه‌ته‌کانی خۆی که‌ شەش دانەن:

چاکھی یه که م:

(۱) ﴿خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ صَلْصَالٍ كَالْفَخَّارِ﴾، مروّقی هیئاوہ ته دی له (صَلْصَال) یک که وه که فه خخاره، (صَلْصَال) هه موو زانایان ده لّین: (الطِّينُ الْيَاسُ)، قوری وشک بووه وه، به جوړیک که نه گهر شتیکى لى بدهی، زرينگه ی لى بى، چونکه (صَلْصَالَة) به مانای زرينگه دى.

له ته فیسری: ﴿صَلْصَالٍ كَالْفَخَّارِ﴾ دا، (الطبري) له ته فسیره که ی خویدا هیئاو یه تی ده لى: (خَلَقَ اللَّهُ الْإِنْسَانَ، وَهُوَ آدَمُ مِنْ صَلْصَالٍ: وَهُوَ الطِّينُ الْيَاسُ الَّذِي لَمْ يُطْبَخْ، فَإِنَّهُ مِنْ يُبْسِهِ لَهُ صَلْصَالَةٌ إِذَا حُرِّكَ وَتَقَرَّ كَالْفَخَّارِ؛ يَعْنِي أَنَّهُ مِنْ يُبْسِهِ وَإِنْ لَمْ يَكُنْ مَطْبُوعًا، كَالَّذِي قَدْ طُبِخَ بِالنَّارِ)، (أخرجه: الطبري: ج ۲۷، ص ۱۳۱، عن قتادة: ۳۳۰۲۸، عن ابن عباس: ۳۳۰۲۱)

واته: خوا ﴿سَمِيعُ الْحَزَنِ الرَّجْمِ﴾ مروّقی که مه به ست پيى ئاده مه، له صه لصال دروستکردوه، (صَلْصَال) یش مه به ست پيى قوریکی وشک بووه وه یه که سوور نه کراوه ته وه، به لام هینده وشکه که وه که خه زه ف زرينگه ی لى دى، نه گهر بجوولینری و په نجه ی لییدری، (فَخَّار) یش بریتیه له و قوره ی به ئاگر سووتینراوه {وه که خشتی سووره وه کراو و دیزه و گوژه که سوور ده کرینه وه}.

(۲) ﴿وَخَلَقَ الْجَانَّ مِنْ مَّارِجٍ مِنْ نَّارٍ﴾، (خوا ﴿سَمِيعُ الْحَزَنِ الرَّجْمِ﴾) جاننیشی هیئاو ته دی، له (مَارِج) له ئاگر، (مَارِج: اللَّهَبُ الْخَالِصُ)، (مارج) به شه ش واتیان لیکیان داوه ته وه:

۱- (اللَّهَبُ الْمُخْتَلَطُ بِسَوَادٍ)، بلیسه یه که که تیکه ل بوو بى له گه ل ره شایى دا.

۲- (خَالِصُ النَّارِ) ئاگریکی بى خلته.

۳- (لَهَبُ النَّارِ) بلیسه ی ئاگر.

۴- (مَا اخْتَلَطَ بَعْضُهُ بِبَعْضٍ) نه و بلیسه یه ی هه ندیکى له گه ل هه ندیکى تیکه ل بووه.

۵- (أَحْسَنُ النَّارِ) باشتین جوړی ئاگر، واته: به هیژترینى.

۶- (اللَّهَبُ الْأَصْفَرُ وَالْأَخْضَرُ الَّذِي يَعْلُو النَّارَ إِذَا أُوقِدَتْ) ئەو بلیسە زەردو سەوزە ی لەسەر ئاگرەکە، بەرز دەبیته‌وه کاتیکی دادەگیرسیئری.

(الطبري) له ته‌فسیره‌که‌ی خۆی دا ئەم رایانه‌ی هیناوه^(۱).

دەبارە‌ی مانای وشە‌ی (جان)یش دوو را هەن:

أ- هەندیک دەلین: (الجان أبو الجن) وەک چۆن (آدم أبو الإنس) ئادەم بابی مروّفانه، جاننیش بابی جندانه.

ب- هەندیکیش دەلین: (جان) کۆی (جن)، بەلام رای یەکه‌میان راستتر پێده‌چێ که (جان) له بەرانبەر ئادەم بێ و، ئادەم بابی مروّفانه‌و، جاننیش (که ئیبلیسە) بابی کۆمه‌لی جنده.

۳- ﴿فَبَإِي آلاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ﴾، ئە‌ی جندو مروّف! له کام له چاکەکانی پەروەردگارتان نکوولیی دەکەن و بە درۆی دادەنێن و پ‌روای پێناهیین؟ شایانی باسە: (الطنطاوي) له ته‌فسیره‌که‌ی خۆیدا رایەک دیئێ، پێم باش بوو ئاماژە‌یەکی پێ بکەم، له بارە‌ی ئە‌وه‌وه که دەفه‌رموێ: ﴿خُلِقَ الْإِنْسَنُ مِنْ صَلْصَلٍ كَالْفَخَّارِ﴾، دەلێ: (وَهَذَا إِضَاحٌ لِّخَلْقِ الْإِنْسَانِ، وَبَيَانُهُ، أَنَّهُ كَمَا أَنَّ الطِّينَ الْمَطْبُوعَ مُرَكَّبٌ مِنْ مَادَّةٍ أَرْضِيَّةٍ وَحَرَارَةٍ سَوْتُهُ وَأَنْضَجْتُهُ لِيَحْفَظَ كِيَانَهُ؛ هَكَذَا هَذَا الْإِنْسَانُ لَهُ شَهْوَةُ الطَّعَامِ وَالشَّرَابِ وَالتَّزَاجِرِ، وَلَهُ قُوَّةٌ غَضَبِيَّةٌ تُورَثُهُ الشَّجَاعَةُ، وَهَذِهِ فِي الْإِنْسَانِ تُقَابِلُ طَبَخِ الطِّينِ لِيَصِيرَ فَخَّارًا، إِذْ لَا بَقَاءَ لِلطِّينِ بَعْدَ طَبَخِ النَّارِ لِيَتَسَمَّكَ أَجْزَاؤُهُ وَيَبْقَى بِنَاؤُهُ)^(۲).

واته: که خوا دەفه‌رموێ: ﴿خُلِقَ الْإِنْسَنُ مِنْ صَلْصَلٍ كَالْفَخَّارِ﴾، ئە‌مه‌ پ‌وونکردنه‌وه‌یه بو دروستبوونی مروّف و پێکهاته‌که‌ی، هەروەک چۆن قو‌ری سوورکراوه له خاکی زەوی و گەرما‌یه‌ک پێکهاته‌وه‌و، گەرما‌یه‌که‌یه ئە‌و قو‌ره

(۱) ج: ۲۷، ص: ۱۳۲، ۱۳۳.

(۲) الجواهر: ج: ۲۴، ص: ۱۹.

به هیڙ ده کات و پپی ده گه یه نی {قور ته گهر بهس خوئی بی، هه لده وه ری، به لام کاتیک ده سوو تیڙی به شیوه یه کی تایهت، دیزه و گوڙه ی لی دروست ده کری، شهر به و کوو په ی لی دروست ده کری، خشته ی سووری لی دروست ده کری و پته و ده بی} به هه مان شیوه مرو فیش ئاره زووی خواردن و خواردنه وه ی هه یه و، ئاره زووی هاوسه رگیری هه یه و، هیڙ کی تووړه بوونی هه یه، که ئازایه تی تییدا په یداده کات، هم سیفه تانهش له مرو ف دا ده که ونه به رانه ر سوور کړنه وه ی قور، بو ته وه ی بیته خه زه ف، قوریش به بی سوور کرانه وه به ئاگر ناتوانی مینته وه، {به لکو شی ده بیته وه بو گل و خو ل} به لام که سوور کرایه وه، خوئی پاده گری.

تستا ئیمه زور پرو دای میژووی چو د زانین؟ بیگومان به هوئی نه و کوو په و شهر به و گوڙه و دیزه و شتانه وه که له قوری سووره وه کراو، مرو ف دروستی کړوون و، نه و نوو سینانه ی له سهریان نوو سرون.

واته: وهک چو قور که به هوئی ئاگر که وه خوئی پاده گری و پته و ده بی، مرو فیش به هوئی نه و سیفه تانه وه که خوا تییدا داناون، ده مینته وه و به رده وام ده بی.

هه رچهنده پواله تی ئایه ته که زیاتر نه وه ده گه یه نی که دروست کرانی ئاده م **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ**، به چهنه قوناغی کدا تیپه ریوه و، گل و ئاو تیکه ل کراوه و بوته قور، قور که ماوه ته وه په ش داگه پراوه و بوئی کړدوه و، دوا یی وشک بوته وه، وهک خوی زانو شاره زا فهرموویه تی وهک خه زه ف (فخاری لی هاتوه).

چاکه ی دووهم:

ئنجا خوا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** له دوا ی نه وه ده فهرموئی:

(۴) - **رَبُّ الْمَشْرِقَيْنِ وَرَبُّ الْمَغْرِبَيْنِ**، په روه ردگاری دوو پوژ هه لاته کان و په روه ردگاری دوو پوژ ئاوا یه کانه.

زانایان لهو بارهوه زۆر قسهیان کردوه، که مه بهست له دوو پۆژهه لات و دوو پۆژئاوایه کان چیه؟ به لام ئه وهی زیاتر دیته زهینه وه، یانی: دوو پۆژهه لاته کانێ زهوی و دوو پۆژئاوایه کانێ زهوی، چونکه زهوی به دهووری خۆردا دهخولیته وه، هه رچه نده به چاو وادیاره خۆر به دهووری زهویدا دهخولیته وه، به لام له راستییدا زهوی به دهووری خۆیدا دهخولیته وه له به رانبهر خۆردا، وێرایی ئه وهی به دهووری خۆریش دا دهخولیته وه، له سوورپه گه یه کی بیست و سێ پله و نیو لاردا، هه لبه ته هه ر پۆژهش خۆر له خاڵێک هه لددی و، له خاڵێکیش ئاوا ده بێ، واته: هه ر پۆژه خۆر خاڵی هه له اتنی و خاڵی ئاوابوونی جیا به له وهی دیکه، به لام به گشتی ده گونجی بلیین: له که شی زستاندا خۆره لاتنه کانێ خۆر بۆ زهوی (نوقته کانێ لیوه هه له اتنی) و نوقته کانێ لیوه ئاوابوونی جوړیکن و، له که شی هاویندا جوړیکی دیکه ن، هه ره وهک له که شی به هاردا جوړیکن و، له که شی پاییزدا جوړیکی دیکه ن، بۆیه له شوینیک ده فهرموئ: ﴿رَبِّ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ ۝۴۰﴾ المعارج، واته: په ره وردگاری پۆژهه لاته کان و پۆژئاوایه کان، له شوینیک دیکه ش ده فهرموئ: ﴿رَبِّ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ ۝۴۸﴾ الشعراء، واته: په ره وردگاری پۆژهه لات و پۆژئاوا (به گشتی و وهک تیکراو جینس)، به لکو له هه ر سه عاتیکی دا خۆر خۆره لاتیکه هه یه و خۆژئاوایه کی هه یه، له بهر ئه وهی زهوی خپه و هه ر چوار دهووری زهوی ده بیته خاڵی خۆره لاتن و، به رانبه ره که شی ده بیته خاڵی خۆر ئاوابوون.

۵- ﴿فَبَايَءَ الْآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ﴾، ئه ی مرووف و جند! نکوولی له کام له چاکه کانێ په ره وردگارتان ده که ن؟

دوای دروستکردنی مرووف و جند، وهک یه که مین چاکه، ئنجا باسی دوو پۆژهه لات و دوو پۆژئاوایه کان ده کات، وهک چاکه ی دووهم، ئنجا دیته سه ر باس.

چاکه ی سییه م:

۶- ﴿مَجَّ الْبَحْرَيْنِ يَلْتَقِيَانِ﴾، دوو ده ریایه که ی به ره له دای یه کدی کردوون، پیک ده گهن، (مَجَّ) به مانای (أُرْسِلَ) دی و به مانای (خَلَطَ) ش دی، واته: دوو ده ریاکانی ناردوون، یاخود تیکه له کردوون، (يَلْتَقِيَانِ) پیک ده گهن، به لام:

چاکه ی چواره م:

(۷) - ﴿يَنْهَمَا بَرْزَخٌ لَا يَبْغِيَانِ﴾، له نیوانیاندا په رده یه ک هه یه، نیوانیک هه یه سنوور شکینیی ناکهن، ده ستر یژی ناکهن بو سهر یه کدی، واته: هیچ کامیان به سهر نه وی دیکه دا زال نابی، نه ده ریای سویر به سهر ئاوی شیریندا زال ده بی، که ئاوی شیرین نه مینئ و هه مووی سویر هه لگه ری! نه هی شیرین به سهر هی سویردا زال ده بی، چونکه ئاوی شیرین زور بچو وکه له چاو هی سویر، هیچ کامیان به سهر نه وی دیکه دا زال نابی، له بهر نه وی په رده یه کیان له نیواندا هه یه و سنوور شکینیی بو لای یه کدی ناکهن، که ده فهرموئ: ﴿مَرَجَ الْبَحْرَيْنِ يَلْتَقِيَانِ﴾، دوو ده ریایه کان بیگومان مه به ست پیان ئاوی سویرو شیرینه، هه ندیک دیکه گو توویانه: مه به ست پیان دوو ده ریای سویر، فلان دوو ده ریایان فلان دوو ده ریایا، به لام له راستییدا وانیه و مه به ست پیان دوو ئاوی سویرو شیرینه، که نه وه ته نیا لیره ش نه هاتوه و له چهند شوینی دیکه ش له قورئاندا باسکراوه (البحرین أي: البحر العذب والبحر المالح) ده ریای شیرین، ده ریای سویر، (مرج) به مانای (أرسل) (ناردوویه تی) و به مانای (خلط) (تیکه لیکرد) یش دی، (يَلْتَقِيَانِ) پیک ده گهن، (يَتَصَلَّانِ بِحَيْثُ يَصُبُّ أَحَدُهُمَا فِي الْأُخْرَى)، واته: په یوه ست دهن به جوړیک یه کیان ده رژیته نیوه نه وی دیکه یانه وه، که هه ر ئاوی شیرینه ده چیتته وه نیو ئاوی سویرو، نه گهر ئاوی سویر هاتبا یه نیو ئاوی شیرین، ئاوی شیرین نه ده ما، چونکه ئاوی سویر زور زوره و، ئاوی شیرین توژی که له ئاوی سویر، نه وه شیرینه که ش دوی نه وه مروف کارو پیداویستییه کانی خوئی پی جیبه جی کرد، ئنجا خواردن و خواردنه وه یه، ئاودیرییه، شتن و شواره، له م پوژگاره ش دا دروستکردنی وزه ی کاره بایه، هه رچی هه یه، نه وه ی لئی زیادبوو ده چیتته وه نیو ئاوی سویر.

﴿يَنْهَمَا بَرْزَخٌ لَا يَبْغِيَانِ﴾، (البرزخ: الفاصل الحاجب)، نیوان و په رده یه ک، پیشتیش گوتمان: (برزخ) له (برزة) وه هاتوه، یانی: شوینیکی به رزایی، که مه به ست پی نیوان و دیواری که، (لا يَبْغِيَانِ: لَا يُغْلِبُ أَحَدُهُمَا عَلَى الْأُخْرَى)، یه کیان به سهر نه ویدیکه دا زال نابی، واته: وانیه ئاوی سویر ئاوی شیرین نه هیلئ، یاخود ئاوی شیرین ئاوی سویر نه هیلئ، هه ر کامیکیان نه رکی خوئی هه یه.

زانایان لە بارەى ئەوەوە کە: ئایا مەبەست لە: {سنوورشکێنیی بۆ لای یەکدی ناکەن و بە سەر یەکیددا، زانابن} و مەبەست لە پەردە کە چیه؟ زۆر قسەیان کردوون و بە هیژترینیان ئەوەیە کە مەبەست لە سنوورشکێنیی بۆ لای یەکدی ناکەن، یانی: نە ئاوی سوێر وا دەکات، ئاوی شیرین نەمیئ و کۆتایی پێهێنئ، هەمووی لە نیو خۆیدا جئ بکاتەو، نە ئاوی شیرینیش وا دەکات کە کۆتایی بە ئاوی سوێر بهێنئ. مەبەست لەو بەرزەخ و پەردە یەش:

أ- هەندێک گوتووین: بۆ هەر کام لە ئاوی شیرین و ئاوی سوێر، پێکھاتە یەکی تایبەت هەیه و مەبەست پێی جیاوازیی پێکھاتە یانە.

ب- هەندێک گوتووین: مەبەست ئەوەیە کە ئاستی ئاوی شیرین هەمیشە بەرزترە لە ئاستی ئاوی سوێر، گومانیشی تێدانیه کە ئاوی شیرین بەرھەم ئەنجامی ئەو باران و بەفرو تەرزە یە، کە لە هەلەمی دەریا دروست دەبئ، کە تیشکی خۆر لە سەر دەریا پەیدای دەکات و با دەیهێنئ، دەبێتە باران و بەفرو تەرزەو لە شوینە بەرزەکان، دەبارن، چونکە شوینە بەرزەکانی زەوی ساردن و ئاوی شیرین لە شوینە بەرزەکانە، لە شوینە بەرزەو ئەو شۆر دەبێتەو دەچێتەو نیو ئاوی سوێر، ئاستی جوگرافیای ئاوی شیرین هەمیشە بەرزترە لە ئاستی ئاوی سوێر، مەبەست لەو بەرزەخە، ئەوەیە، ئنجا پای دووهم زیاتر شتیکی واقعیی و زانستییه و راستیشە کە پێکھاتە ی ئاوی شیرین و ئاوی سوێر لە یەک جیان، بەلکو زانایانی هاوچەرخ دەلێن: پێکھاتە ی هەر کام لە دەریایەکانیش لە یەک جیان، وەک ئۆقیانووسی هیندی و، ئۆقیانووسی ئەتلەسی، هەروەها دەریای عەرەبی و، دەریای سپیی نیووەراست و، دەریای سوورو، دەریای ڕەش، هەموو ئەوانە هەر کامێکیان پێکھاتە یەکی جیا لەوی دیکە ی هەیه.

(۸-) ﴿فَإَيُّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ﴾، ئایا نکوولیی لە کام لە چاکەکانی پەروەردگارتان دەکەن، ئە ی مرووف و جند؟!

چاکہ ی پیئجہ م:

(۹) - ﴿يَخْرُجُ مِنْهَا الزَّوْجُ وَالْمَرْجَاتُ﴾، لهو دوو ده‌ریایه (لهو ئاوی سو‌یرو شیرینه) گه‌وه‌هر و مرواریی دینه‌ده‌ری، (لُؤْلُؤُ) به‌کوریدی گه‌وه‌هری پی‌ده‌لیین و (مَرْجَان) یش مرواریی پی‌ده‌لیین، (يَخْرُجُ) خوینراوه‌ته‌وه‌و (يُخْرَجُ) شویندراوه‌ته‌وه‌و، (يَخْرُجُ): دیتته‌ده‌ر، (يُخْرَجُ): ده‌رده‌ه‌پ‌ن‌ری.

زانایان لهو بارهوه که خوا **بسم الله الرحمن الرحيم** گه وهه رو مرواری پالداونه لای هه ر کام له
ئاوی سوږو شیرین، له حالیکدا ته نیا له ئاوی سوږ په یداده بن!! گوتوو یانه:

أ- له بهر ئه وهی ئای سوێرو شیرین به سه ری ه که وهن، بۆیه وهک یهک ئاوو دهریان، هه رچه نده ته نیا له ئای سوێر پهیدا ده بن، به لام پالیداونه لای هه ردووکیان.

ب- پایه کی دیکهش ئهوهیه که ئای شیرین له چاو ئای سویر شتیکی زۆر کهمه،
 بۆیه خوا **سَمِ الْخَمْرِ الْحَمِيمِ** حیسانی زۆره کهی کردوه، که ئاوه سویره کهیه.

ج- پايه کی دیکهش نه وه په که گوهه رو مرواری، هم له ناوی سویدا هن و ده رده هیترین، هم له ناوی شیریندا.

د- پايه‌کی دیکه‌ش نه‌وه‌یه که به‌دلنیاپی بناغهی ئاوی شیرینیش هه‌ر ئاوی سویره، بۆیه خوا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** باسی هه‌ردووکیان ده‌کات، به‌لام ئه‌مه‌وه‌ک زالکردنی ئاوی سویره، به‌سه‌ر هی شیریندا، چونکه ئه‌سلی ئاوی شیرین هه‌ر ئاوی سویره، ئیمه ئاوی شیرینمان هه‌ر له ئاوی ئوقیانوسه‌کانه‌وه بۆ په‌یدا ده‌بی، که هه‌لمی ده‌ریایه به‌رزده‌بیته‌وه‌و دیته شوینه به‌رزه‌کان و هه‌ور دروست ده‌بی، باران و به‌فرو ته‌رزه دیته‌ خوا، که‌واته: ئاوی شیرینمان هه‌ر له ئاوی سویره‌وه بۆ په‌ی‌دا‌ده‌بی.

نیمه دوايي پروونکردنه و هیهک له باره‌ی هره کام له گوهه‌رو مرواریه‌وه ده‌ده‌ین.

(۱۰) ﴿فَإِيَّاءِ لَا رَبِّكُمْ تَكْذِبَانِ﴾، ئنجا ئايا نكووئیی له کام له چاکه کانی په روهر دگارتان ده کهن، ئه ی جندو مروؤ!

چاکه‌ی شه‌شه‌م:

(۱۱) - ﴿وَلَهُ الْجَوَارِ الْمُنشَآتُ فِي الْبَحْرِ كَالْأَعْلَامِ﴾، پویشتوووه دروستکراوه‌کان له ده‌ریادا وهک چیا به‌رزه‌کان، هی‌خو، بێگومان مه‌به‌ست له پویشتوووه‌کان که‌شتیه‌کانه، واته: (السُّفُنُ الْجَوَارِي)، که‌شتیه‌ پویشتوووه‌کان، (الْمُنْشَآتُ)، واته: (الْمَصْنُوعَات) که دروستکراون و هیندراونه دی، مروّقه‌کان دروستیان ده‌که‌ن، (كَالْأَعْلَامِ)، (أَعْلَام) کو‌ی (عَلَم)ه، واته: چیا به‌رز، واته: که‌شتیه‌کانیش که مروّقه‌کان دروستیان ده‌که‌ن و به‌ده‌ریادا ده‌پو‌ن، وهک چیا به‌رزه‌کان، ئه‌وانیش هه‌ر هی‌خوای په‌روه‌ردگارن و، نیعمه‌تی‌خو‌ان بو‌ ئیوه‌ی په‌خساندوون، هه‌م مروّقه‌که‌ که‌ که‌شتیه‌که‌ دروست ده‌کات، هه‌م که‌ره‌سته‌که‌ که‌ که‌شتیه‌که‌ی لی دروست ده‌کری، هه‌مووی هه‌ر دروستکراوی‌خوایه.

وشه‌ی (مُنْشَآت) له‌سه‌ر کیشی (مُفْعَلَات)ه‌و ده‌بێته‌ ناوی به‌رکار (اسم مفعول) دروستکراوه‌کان، خو‌ینراویشه‌ته‌وه: (الْمُنْشَآت) یانی: دروستکه‌ره‌کان، لی‌ره‌دا واته: (الَّتِي رَفَعَتْ قُلُوعَهَا)، ئه‌وانه‌ی که‌ قه‌لایه‌کانیان به‌رزکردوونه‌وه، یانی: چاده‌کانیان به‌رزکردوونه‌وه، یان (مُنْشَآت) (مِنْ أَنْشَأَ السَّيْرَ: أَسْرَعَ أَيِ الَّتِي يَسِيرُ بِهَا النَّاسُ سَيْرًا سَرِيعًا)، (مُنْشَآت) له (أَنْشَأَ السَّيْرَ)ه‌وه‌هاتوه، واته: به‌خیرایی پویشت، ئه‌و که‌شتیه‌نه‌ی خه‌لک به‌خیرایی له‌ده‌ریادا پێیان ده‌پو‌ن، شایانی‌باسه: ئیستا له‌م پو‌ژگاره‌دا که‌شتی و دروست کراوه، (۵۶۴,۰۰۰) ته‌ن نه‌وت هه‌لده‌گری، یه‌ک ته‌ن هه‌زار کیلویه، که‌واته: (۵۶۴,۰۰۰ × ۱۰۰۰ = ۵۶۴,۰۰۰,۰۰۰) کیلۆ.

له‌تۆنه‌ی خوێندنییه‌کان له‌کتابخانه‌ی

Stay in touch on social media

نحن معكم عبر مواقع التواصل الاجتماعي

AliBapir

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

www.alibapir.net

English - عربي - گۆڤی

علي بابير AliBapir

علي بابير AliBapir

کتابخانه‌ی

AliBapir

AliBapir

پیناسہی (لؤلؤ) و (مرجان) و سہرنجدانیکی زہوی :

(۱۲) - ﴿فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ﴾، ثایا نکوولی له کام له چاکه کانی پهروه ردگارتان ده کهن، نهی مروّف و جند؟!

له باره ی (لؤلؤ و مرجان) هوه، پیناسه یه کی گه وهه رو مرواری و سهرنجدانیکی زهوی به باشم زانی که نه م پروونکردنه وهیه له دکتور (محمد راتب النابلسی) هوه، بینم له ته فسیره که ی دا^(۱) ناوا پیناسه ی (لؤلؤ) ده کات:

أ- گه وهه ر (اللؤلؤ):

ده لی: (فِي الْبَحْرِ حَيَوَانٌ اسْمُهُ الْمَحَارُّ، وَهُوَ حَيَوَانٌ بَحْرِيٌّ هَلَامِيٌّ رَخْوِيٌّ لَهُ طِبَاعٌ خَاصَّةٌ وَلَهُ أَجْهَرَةٌ دَقِيقَةٌ جِدًّا، وَغِلَافُهُ الصَّدْفُ، أَي: صَفِيحَتَانِ كِلْسِيَّتَانِ قَاسِيَتَانِ جِدًّا، وَلَوْ دَخَلَتْ حَبَّةُ رَمَلٍ غُثُوَّةً إِلَى مَمْلَكَةِ هَذَا الْحَيَوَانِ، لَدَافَعَ هَذَا الْخَطَرَ بِإِفْرَازِ مَادَّةٍ كِلْسِيَّةٍ فُسْفُورِيَّةٍ عَلَى هَذِهِ الْحَبَّةِ مِنَ الرَّمْلِ لِيَحْمِيَ نَفْسَهُ، وَيُهَاجِمَ أَعْدَاءَهُ، فَيُصْنَعُ اللَّؤْلُؤُ، وَهُوَ لَا يَدْرِي أَنَّ هَذِهِ الْمَادَّةَ الْفُسْفُورِيَّةَ الْكِلسِيَّةَ الَّتِي يَفْرِزُهَا عَلَى حَبَّةِ الرَّمْلِ، هِيَ اللَّؤْلُؤَةُ).

واته: له ده ریادا ژیانداریک هه یه، پی ده گوتری: (مَحَار) ژیانداریکی ده ریایی گوشت نه رم و شله، هه ندیک سروشتی تایه تی هه ن و، هه ندیک کوئه ندامی زور وردی هه ن، ده چپته نیو قوزاخه یه که وه، به روپشتیکی هه ن له مادده ی کلسی زور ره ق دروست بوون، (نه ژیانداره ده چپته نیو نه قوزاخه یه وه)، کاتیک ده نکه ملیک ده چپته نیو نه جیی و شوینه ی نه ژیانداره وه مادده یه کی کلسی فوسفوری ده رده دات، بو به رگری له خو کردن و، ده وری نه ده نکه لمه ده دات بو خو پاراستنی و هیژشکردنه سهر دوژمنه کانی، به لام نه نازانی که نه مادده فوسفوری به کلسیه ی ده ری ده دات به ده وری نه ده نکه لمه وه، ده بیته نه گه وهه ره!

ب- مہرجان (المہرجان):

(هُوَ حَيَوَانٌ يَعِيشُ فِي الْبَحَارِ وَيَتَكَاثَرُ بِالْإِلْتِصَالِ، أَيْ: أَنَّ دُرِّيَّتَهُ لَا تَنْفَصِلُ عَنْهُ، فَيَنْمُو شَيْءٌ لَا يُصَدِّقُ، لِذَلِكَ نَجِدُ فِي اسْتِرَالِيَّةٍ رَصِيفاً مِّنَ الْمَرْجَانِ طُولُهُ أَكْثَرُ مِنْ (١٦٠٠) كَم، وَعَرْضُهُ (٥٠) كَم تَقْرِيباً، وَالْبَحْرُ الْأَحْمَرُ كُلُّهُ صُخُورٌ مَرْجَانِيَّةٌ).

له باره‌ی مہرجانه‌وه ده‌لئ: ژيانداريکه له ده‌رياکاندا ده‌ژي و، به هو‌ی زاو‌زي‌وه زياد ده‌کات، وه‌چه‌که‌ی لي‌ی جيانابيتته‌وه، به‌لکو هه‌ر پييه‌وه په‌يوه‌سته، ئيدي زياد ده‌کات، به‌شيويه‌که‌ی سه‌رسورپه‌يته‌ر، بويه له ئوستوراليا شوسته‌يه‌که‌ی مہرجاني هه‌يه، دريژييه‌که‌ی هه‌زارو شه‌سه‌د (١٦٠٠) کيلومه‌تره‌و، پانييه‌که‌شي په‌نجا (٥٠) کيلومه‌تره‌و، ده‌رياي سوور هه‌مووي له‌و به‌رده مہرجانيانه پيک دي.

که‌واته: مہرجان ژيانداره به‌لام دوايي زور ده‌بيت و وه‌چه‌که‌ی هه‌ر به خويه‌وه په‌يوه‌سته‌و، به پيکه‌وه به نووساويي وه‌ک چيايه‌ک پيکه‌وه ده‌بن و ئه‌وانه‌ی ده‌مرن ره‌ق ده‌بن و ده‌بنه به‌ردو سه‌ره‌نجام ده‌بنه مہرجان، مہرجان به‌کورديش وي‌پراي مروايي مہرجاني پي ده‌لئين و جو‌ره به‌رديکي زور به‌نرخه، ره‌نگي سووري هه‌يه‌و، ره‌نگي شيني هه‌يه‌و، ره‌نگي جو‌راو جو‌ري هه‌يه.

ج- سه‌رنج‌دانتي‌کی زه‌وي:

لي‌ره‌دا به‌باشم زاني وينا کردنيک له (طنطاوي) بخوازمه‌وه، که له ته‌فسيره‌که‌ی خوي دا^(١) وينايه‌که‌ی جوان ده‌کات بو‌گو‌ی زه‌وي و، ده‌ريايه‌کانی و پووباره‌کانی.

ده‌لئ: ئاوي سو‌پرو شيرين تيکه‌لن و ليک جيانابنه‌وه، چونکه پووباره‌کان و جوگه‌له‌کان له ئاوي باران {ده‌بو‌وايه‌گو‌تباي: له ئاوي باران و به‌فرو ته‌رزه دروست ده‌بن} ئه‌وانيش له هه‌لمی ئاو دروست ده‌بن، هه‌لمی ئاويش له ئوقيانووسه‌کان، له ده‌رياي سو‌پرو دروست ده‌بن، دواييش جاريکي ديکه ئاو

شیرینه که که مروّف پیویستی پی نامینی، ده چّته وه نیو ده ریا سویره که، که واته: ئاوی سویر و ئاوی شیرین و هه لّمی ئاو، هه روه ها پروبارو جوگه له کان که لیان پیکدین، هه مووی وه که یه که توپه که دهوری زهوی داوه، واته: هه رچی جوړی ئاوه، هه مووی دهوری زهوی داوه، که حهوت له سه ر ده (۱۰/۷) ی پانتایی زهوی {گوتبای: چوار له سه ر پینج (۵/۴) باشتربوو} داده گری، ئنجا ئه وه ده ریاپانه له هه ر شوینه ناویکی تاییه تیان هه یه: ده ریا ی پوم، ده ریا ی سوور، ده ریا ی فارس، ده ریا ی هیند، ده ریا ی چین، ئوقیانووسی هادی، ئوقیانووسی باسفیک و، ئوقیانووسی به لّتیق {ئه وه کاته ناوه کانیا ن و ابوون} که ئه وانه ئه سلّی ئاون.

ئنجا کاتیک تو تهماشای زهوی ده که ی؛ له لایه که وه به بهرگه هه وا داپوشراوه، دواییش به بهرگیکی ئاوی داپوشراوه، له سه رووی ئاوه که شه وه، ئنجا هه لّمی ئاو هه یه له سه ر ده ریاکان، که بهر ده وام له وه هه لّمه ئاوه ش هه وره کان دروست ده بن، هه وره کان هه ر هه لّمی ئاون ده چن بو شوینی سارد، له وی پارچه پارچه کانی هه لّم لیک نزیک ده بنه وه، دلّوپه پیک دینن، ئه گه ر زور سارد بی ده بیته به فر، ئه گه ر نا ته رزه، ئه گه ر نا باران، ئنجا ئه گه ر له لایه که وه تهماشای ده ریا بکه ین، که زور به ی هه ره زوری زهوی داپوشیوه، له لایه که وه تهماشای پروباره کان و زی و جوگه له کان بکه ین و، ده بینین، پروباره کان سه رچاوه که یان له چیاکانه، به لام شوینی پزانیان ده چّته وه نیو ده ریا، واته: له چیاپه کانه وه دین و ده پزّینه نیو ده ریا، ئاوی چیاپه کانیش له ئه سلّدا هه لّمی ئاو بووه، بوته هه ورو باریوه، بویه ده ریا وه که دره ختیک وایه، پروباره کانیش لقه کاننی که به وشکایی دا بلاوده بنه وه، هه ر پروباریک وه که لقیکه، ئنجا هه ر جوگه له یه که، یان هه ر شا جوگه یه که که له پروباریک هه لّده به ستری، وه که ده ماری گه لایه که وه، هه ر مه زرایه کیش که به و شا جوگه و جوگانه ئاو ده دری، وه که گه لایه کی ئه وه دره خته، یاخود به شیک له وه گه لایه وایه.

مه سه له ی سێیه م:

پراگه یاندنی ئەو پراستییه، که هەر کهس له سه ر زهویه دهمری و، ته نیا زاتی به رزی بێ وێنه ی خوا ده مینێ و، هه موو ئەوانه ی که له ئاسمانه کان و زهوی دان، داوا له خوا ده کهن و، هه می شه و به رده وام خوا کاری دروستکراوه کانی خۆی به پێوه ده بات:

خوا ده فه رموێ: ﴿كُلُّ مَنْ عَلَيْهَا فَانٍ ۝۲۶ وَبَقِيَ وَجْهَ رَبِّكَ ذُو الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ ۝۲۷﴾ فَيَا
ءَالَاءَ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿۲۸﴾ يَسْتَكْبِرُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ كُلُّ يَوْمٍ هُوَ فِي شَأْنٍ ﴿۲۹﴾ فَيَا ءَالَاءَ رَبِّكُمَا
تُكَذِّبَانِ ﴿۳۰﴾

شیکردنهوی ئەم ئایه تانه، له شهش برگه دا:

(۱)- ﴿كُلُّ مَنْ عَلَيْهَا فَانٍ﴾، هەر که سێک که له سه ریه تی، له نیوچوو یه، بێگومان پاناوی (ها) بۆ زهوی ده چێته وه، چونکه پێشتر باسی زهوی کراوه، هەر که سێک که له سه ر زهوییه، له ژياندارانی خاوهن هۆش، که مروّف و جند ده گرێته وه، هه موویان ده مرن، وشه ی (فَان: فَتَى، يَفْنِي فَهُوَ فَانٍ)، (فَتَى) له به ی ن چوو، (يَفْنِي) له به ی ن ده چی، (فَهُوَ فَان) ئەو له به ی ن چوو یه.

(۲)- ﴿وَبَقِيَ وَجْهَ رَبِّكَ ذُو الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ﴾، پرووی په روهر دگاری خاوهن شکوو به خشش و به زه یی ده مینێته وه.

بوچی فه رموویه تی: ﴿كُلُّ مَنْ عَلَيْهَا فَانٍ﴾ و نه یفه رمووه: (كُلُّ مَا عَلَيْهَا): له حالێک دا ژيانداران و زینده وه ران و په ره و رانی ش تێکرا هەر ده فه وتین؟! وه لئه مه که ی ئەوه یه که: خوا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** (مَنْ) ی به کاره ی ناوه که بۆ خاوهن عه قلان به کاردی و ته نیا جندو مروّف ده گرێته وه، چونکه سووپه ته که هه مووی دواندی هه ردوو کو مه لی مروّف و جنده و، باسی ژيانداران و دروستکراوه کانی دیکه نه.

کہ دہفہ رموی: ﴿وَبَقِيَ وَجْهُ رَبِّكَ ذُو الْجَلَلِ وَالْإِكْرَامِ﴾، وشہی (وَجْهٌ) زوربہی توئژرہوان بہ خود (ذَات) یان لیکداوہتہوہ، واتہ: زاتی پەرورہردگارت دہمیئتہوہ، دیارہ (وَجْهٌ) لہ ئہسَلدا بہو ئہندامہ دہگوتری کہ دہیزانین: پروو، دہم و چاو، (الْوَجْهُ: مَا يُسْتَقْبَلُ بِهِ الْغَيْرُ وَهُوَ فِي اللَّهِ تَعَالَى صِفَاتُهُ الْكَرِيمَةُ الَّتِي تَتَوَسَّطُ بَيْنَهُ وَبَيْنَ خَلْقِهِ، فَتَنْزِلُ بِهَا عَلَيْهِمْ بَرَكَاتُهُ وَفَيُوضُّهُ)، (وَجْهٌ) (پروو) ئہوہیہ کہ جگہ لہ خوئی پی پروو بہ پرووی، بہ لَام بہ نسبت خوی بہرزوہ مہبست پی ئہو سیفہتہ بی وئانہی خوان، کہ دہکونہ نیوان خواو دروستکراوہکانی و لہ پی سیفہتہکانیہوہ خیرو بہرہکەت و چاکہی وی دہپژئی بہسەر دروستکراوہکانی دا {بہوئی ویستہکەیہوہ، بہوئی زانیاریہکەیہوہ، بہوئی حیکمہتیہوہ، بہوئی بہزہییہوہ}.

کہواتہ: (وَجْهٌ) مہبست پی سیفہتہکانی خوی پەرورہردگارہ، بہ لَام ئہگەر بشلین: (وَجْهٌ) سیفہتیکی خوایہ **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** کہ ئیمہ نازانین چونہ ہەر گونجاوہ، بہ لَام بہدنیایی مہبست پی ئہو واتا پروالہتیہی نیہ، کہ بو دروستکراوہکان بہکاردی، دہشگونجی بلیین: (وَجْهٌ) زاتی خوی پەرورہردگارہ.

﴿ذُو الْجَلَلِ وَالْإِكْرَامِ﴾، پیشتریش باسمان کرد کہ (جَلال) واتہ: ہہبیہت و دہسہلات و بالادہستی و پایہ بہرزیی، (إِكْرَام) یش لہ ئہسَلدا واتہ: پزلیگرتن و چاکہکاری و میہربانی و بہخشندهیی خوا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ**، ئنجا خوا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** لیرہداکہ دہفہ رموی: ﴿وَبَقِيَ وَجْهُ رَبِّكَ ذُو الْجَلَلِ وَالْإِكْرَامِ﴾، پرووی پەرورہردگاری خواوہن ہہبیہت و پایہ بہرزیی و خواوہن پزلیگرتن و بہخشین و میہربانیہت، دہمیئی. (۳) - ﴿فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ﴾، ئنجا ئہی جندو مروؤ! نکوولی لہ کام لہ چاکہکانی پەرورہردگارتان دہکەن؟!

زانایان وشہی (جلال) و (اکرام) یان ئاوا لیکداونہوہ:

أ- (الْجَلال: الْعَظَمَةُ، وَفِيهِ مَعْنَى الْإِعْتِلَاءِ وَالتَّرْفُعِ الْمَعْنَوِيِّ عَلَى الْغَيْرِ، كَالْعُلُوِّ وَالْعَظَمَةِ وَالْكِبْرِيَاءِ وَالْإِحَاطَةِ وَالْغِنَى وَالْغَلَبَةِ وَالْقَهْرُ)، (جَلال) بہ مانای مہزنیی دی و، بہ مانای

بالا دەستی و، بەرزبوونەوهی مەعنەویی بەسەر جگەلە خویدا، وەک بەرزایی و مەزنی و، گەورەیی و، دەورەدان و، بێ نیازی و، بالا دەستی و، ملیچکەچکردن {هەموو ئەوانە دەگریته نێو خوێ}.

ب- (الإكرام: إفعال من الكرم والعطاء والسخاء والجود، وفيه معنى البهاء والحسن الذي يجذب الغير ويوليه، كالعلم والرحمة والقدرة والجود والجمال والعطاء، وتسمى صفات الجمال،) (إكرام) لەسەر كێشی (إفعال) هەو لە (كرم) هەو هاتو، كە بریتییە لە بەخشین و پێدان، ئەویش بەمانای ئەو جوانییە كە سەرنجی جگەلە خوێ پادەكێشی و شەیدای دەكات، وەک زانیاری و، بەزەیی و، دەسلەلات و، بەخشش و، جوانیی و، پێدان، هەموو ئەوانەش بەسیفەتەکانی جوانیی (جمال) ناو دەبرێن.

كەواتە: ﴿ذُو الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ﴾، ناویكە لە ناوێ چاكەکانی خوا **سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ** كە كۆكەرەوهیە بۆ هەموو سیفەتەکانی هەییەت و دەسلەلات و هەیمەنەیی خوا، هەموو سیفەتەکانی بەخشش و كەرەم و بەزەیی خوا **سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ**.

(٤- ﴿يَسْأَلُهُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾، هەر كەس كە لە ئاسمانەكان و زەویدا هەیه، داوای لێ دەكات، (مَنْ) دیسان بۆ خاوەن عاقلان دەچیتەوه، كە ئەمجارە فریشتەکانیش دەگریتهوه، كە فریشتەكان نیشتهجێی ئاسمانەكان و، لەسەر زەویش مەرووف و جەند هەن، هەموو ئەوانە لە ئاسمانەكان دا و لەسەر زەوی نیشتهجێن، داوا لە خوا دەكەن، واتە: داوای لێ دەكەن، بە زمانی حال یان بە زمانی وتار، بۆ هەموو پێداویستییهكانی خۆیان.

(٥- ﴿كُلُّ يَوْمٍ هُوَ فِي شَأْنٍ﴾، هەموو رۆژێك ئەو لە کاریكدا، بۆ مانای (يَوْمٍ) لە زمانی عەرەبییدا ئیমে دەلێن: رۆژ، بەلام لە ئەسلدا لە زمانی عەرەبییدا (يوم) واتە: كات، واتە: هەموو كاتیك خوا لە کاریکی تایبەت دایە، چونكە (شَأْنٍ) بە نەزانراو (نكرة) هاتو، واتە: کاری جیاواز لەوهی پیشی، بۆ ئیমে هەر كاتیك كە تێدەپەرێ، خوا کاریکی دیکە دەكات، داوای تۆزێکی دیکە تیشکی زیاتر دەخەینە سەر چەمك و واتای ئەم ئایەتە موبارەكە.

(۶) ﴿فَأَيُّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ﴾، ئایا ئیوہ ئہی مروّف و جند! بہ کام له چاکہکانی پەروەردگارتان بیپروان، نکوولی له کام له چاکہکانی پەروەردگارتان دەکەن؟

(یوم) بە مانای (کات) دئی، بەلام (شان) بە مانای (حال) دئی و، بە مانای کار دئی، واتە: له هەموو کاتیکیدا خوا له کاریکی جیا لەوہی پیشی دایە، یان له کاریکی تاییەتدایە، کە مەبەست پێی سەرپەرشتییکردنی دروستکراوەکان و بەرپووەبردنیەتی بۆیان.

(ابن عجبیة) له تەفسیرەکەى خوێ^(۱) دا، بۆ ڕوونکردنەوہی چەمکی ئەم ئایەتە موبارەکە: ﴿يَسْأَلُهُمْنَ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ كُلَّ يَوْمٍ هُوَ فِي شَأْنٍ﴾ (۲۱) الرحمن، واتە: هەر کەس کە له ئاسمانەکان و زەویدایە، داواى لى دەکات، هەر کاتە ئەو له کاریکدایە، گوتوویەتی:

(﴿يَسْأَلُهُمْنَ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ كُلَّ يَوْمٍ هُوَ فِي شَأْنٍ﴾ (۲۱) آی: مِنْ مَلَكٍ، وَإِنْسٍ، وَجِنٍّ، وَغَيْرِهِمْ، لَا غِنَى بِأَحَدٍ مِنْهُمْ عَنْهُ سُبْحَانَهُ، كُلُّهُمْ يَسْأَلُهُ حَاجَتَهُ، إِمَّا بِلِسَانٍ مَقَالِهِ، وَإِمَّا بِلِسَانٍ خَالِهِ، أَهْلُ السَّمَوَاتِ يَسْأَلُهُ قُوتَ أَرْوَاحِهِمْ، وَأَهْلُ الْأَرْضِ قُوتَ أَشْبَاحِهِمْ وَأَرْوَاحِهِمْ).

(قَالَ أَبُو السُّعُودِ: فَإِنَّهُمْ كَأَفَّةٍ مِنْ حَيْثُ حَقَائِقُهُمُ الْمُمَكِّنَةُ، مِمَّعْزِلٍ عَنْ اسْتِحْقَاقِ الْوُجُودِ، وَمَا يَتَفَرَّغُ عَلَيْهِ مِنَ الْكَمَالَاتِ بِأَسْرِهِ، بِحَيْثُ لَوْ انْقَطَعَ مَا بَيْنَهُمْ وَبَيْنَ الْعِنَايَةِ الْإِلَهِيَّةِ مِنَ الْعَلَاقَةِ.. لَمْ يَشْمُوا رَاحَةَ الْوُجُودِ أَصْلًا، فَهُمْ فِي كُلِّ آنٍ مُسْتَمِرُّونَ عَلَى الْإِسْتِدْعَاءِ وَالسُّؤَالِ).

واتە: ئەوانەى داوا له خوا بسم الله الرحمن الرحيم دەکەن، له فریشتەو مروّف و جندو جگە له ئەوانیش، هیچ کامیان بى نیاز نیە، له خوا بسم الله الرحمن الرحيم، هەر کامیکیان داواى پێداویستیى خوێ لى دەکات یان بە زمانى وتار، یان بە زمانى حال و، ئەهلى ئاسمانەکان

داوای بژیوی پروو حیانی لی ده کهن، به لآم ته هلی زهوی داوای بژیوی جه سته و پروو حه کانیانی لی ده کهن.

(ابن عجبیه) ته و قسانه له (أبو السعود) هوه دینئی، تهویش پروونکه ره هوه یه کی ناوداری قورئانه و ده لی: مروّقه کان تیکرا له و پروو هوه که چیه ت (ماهیه) ی ته و ان بریتیه له بوون گونجاوی {واته: ده گونجا هه بن و ده گونجا نه بن} له و پروو هوه که بوونه که یان له خوا ی پهره ردگار هوه یه، ههروه ها هه موو ته و شتانه ی دیکه که له بوونه و هه رچاوه ده گرن، هه موو ته و چا کانه، که ته گهر خوا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** تاویک په یوه ندیی لیان دابپرئ، هه ر بوونه که شیان نامینئ، چ جای ته و شتانه ی دیکه که هه یانن، بویه به رده و ام له چاوه پروانی به زهیی و به خششی خوا میهره بانن.

له کو تایی ئهم دهر سه ماندا ئهم دوو ده قه دینین:

(۱) - پیغهمبه ر **ﷺ** گو بیستی که سیک بوو ده یگوت: {يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ} ^(۱)، واته: ته ی خاوه ن جه لال و ئیکرام، پیغهمبه ر **ﷺ** فه رمووی: وه لامت درایه وه، داوا بکه! یانی: مادام به و دوو سیفه ته به رزه بانگی خوات کردوه، دو عایه که ت قبول بووه.

(۲) - {عَنْ أَبِي الدَّرْدَاءِ **رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ**، عَنْ النَّبِيِّ **ﷺ** فِي قَوْلِهِ تَعَالَى: ﴿كُلُّ يَوْمٍ هُوَ فِي شَأْنٍ﴾ **۲۹** } الرحمن، قَالَ: مِنْ شَأْنِهِ أَنْ يَغْفِرَ ذَنْبًا، وَيُفَرِّجَ كَرْبًا، وَيَرْفَعَ قَوْمًا، وَيَخْفِضَ آخَرِينَ } (أخرجه ابن ماجه: ۲۰۲، والطبرانی في الشاميين: ۲۲۰۲، وابن حبان: ۶۸۹).

(۱) {عَنْ أَبِي الْوَرْدِ عَنِ الْجَلَّاجِ حَدَّثَنِي مُعَاذُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ **ﷺ** آتَى عَلَى رَجُلٍ وَهُوَ يُصَلِّي وَهُوَ يَقُولُ فِي دُعَائِهِ: اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الصَّبْرَ، قَالَ: سَأَلْتَ الْبَلَاءَ فَسَلِ اللَّهَ الْعَافِيَةَ، قَالَ: وَأَتَى عَلَى رَجُلٍ وَهُوَ يَقُولُ: اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ تَمَامَ نِعْمَتِكَ، فَقَالَ ابْنُ آدَمَ! هَلْ تَدْرِي مَا تَمَامُ النُّعْمَةِ؟ قَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ دَعْوَةٌ دَعَوْتُ بِهَا أَرْجُو بِهَا الْخَيْرَ، قَالَ: فَإِنَّ تَمَامَ النُّعْمَةِ فَوْزٌ مِنَ النَّارِ وَدُخُولُ الْجَنَّةِ، وَأَتَى عَلَى رَجُلٍ وَهُوَ يَقُولُ: يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ! فَقَالَ قَدْ اسْتُجِيبَ لَكَ، فَسَلْ} أخرجه أحمد: ۲۲۱۰۹، تعليق شعيب الأرناؤوط: [إسناده حسن].

واته: ئه بوو دده پداء ﷺ، له پیغه مبه ره وه ﷺ ده گپ یتته وه، ده باره ی فه رمایشتی خوا: ﴿كُلَّ يَوْمٍ هُوَ فِي شَأْنٍ﴾ الرحمن، له هه ر کاتی کدا خوا له کاری کدایه، پی ی گوترا: ئه و کاره چیه که خوا ﷺ به رده وام ئه نجامی ده دات؟ فه رمووی: له کاری خوا ئه وه یه که له گونا هیک ده بووری و، ده روویک ده کاته وه له خه فه تیک {که سیک خه فه ت و مهینه تیه کی هه یه، ده رووی لئ ده کاته وه} کۆمه لیک به رز ده کاته وه {به هو ی تاعه ته وه} و، کۆمه لیک نزم ده کاته وه {به هو ی گونا هه وه}.

واته: کاره کانی خوا ﷺ ئه و کارانه ن که له دروستکراوه کاندایه ن، مراندن و ژیاندن و، به رزکردنه وه و نزمکردن و، هه ژاری و نه داری، ساغی و نه خوشی و، پیدان و پینه دان، سه رخستن و ژیر خستن ... هتد، به لام پیغه مبه ر ﷺ ئه و چواره ی وه ک نمونه له کاره کانی خوای به رزی مه زن هیناونه وه.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

The banner includes the following elements:

- Top Left:** Facebook icon and text: "رێگه یانێ ئه مێکنه یی مامۆستا عه لێ بابێر".
- Top Right:** Facebook icon and text: "علي بابير AliBapir".
- Center:** A portrait of a man in a turban, with text: "له ئۆره ی مامۆستایه یه که ئه مێکنه یی", "Stay rooted on social media", "ئێن مێکنه یی مامۆستا عه لێ بابێر", "www.alibapir.net", "English - عربي - کوردی".
- Bottom Left:** YouTube icon and text: "علي بابير AliBapir", "archive.org/details/@alibapir", and QR codes for Google Play and App Store.
- Bottom Right:** YouTube icon and text: "علي بابير AliBapir", "هه نایه یی مامۆستا عه لێ بابێر", and QR codes for Telegram, WhatsApp, and Instagram.

دهرسی دووهم

ډاګه پانډنې مېکنکې مائوسټا عاګې باپير

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

ډاګه پانډنې مېکنکې مائوسټا عاګې باپير

نه لږه کړنه لاريږه پېښګان لېکنکې لارښوونې

www.alibapir-net

ډاګه پانډنې مېکنکې مائوسټا عاګې باپير

عالي باپير/ AliBapir

عالي باپير/ AliBapir

کډالې

ډاګه پانډنې مېکنکې مائوسټا عاګې باپير

پیناسه ی ئەم دەرسە

به پێزان!

ئەم دەرسە لە پازدە (۱۵) ئایەت پێک دێ، ئایەتەکانی: (۳۱ - ۴۵)، هەمووشیان تەرخانکراون بۆ باسی پۆژی دوایی، بە هەردوو قۆناغی ئاخیر زەمان و قیامت و هەڵسانەوهوه، هەروەها بۆ چارەیی مەرۆف و جند، لە بەرانبەر دەسەڵاتی بۆ سنووری خوادا **سُورَةُ الْحَزْنِ الرَّحْمِ** و، ئەو گرفتاریی و مەینەتییه سەختە ی لەو پۆژەدا بۆ تاوانباران دیتە پێش، کە تاوانباران بە نیشانەیان دەناسرێنەوهوه، پرسیاران لێ ناکرێ لە بارە ی تاوانەکانیانەوهوه، تووکی پێشەسەر و پێشەکانیان پێکەوه دەگیرێن و فری دەدرێنە نێو دۆزەخەوهوه، لە وێشدا لە نێو ئاگری بلیسەدارو ئاوی کۆلیوو داغ دا دین و دەچن!

﴿ سَنَفَعُ لَكُمْ اَيُّهُ التَّقْلَانِ ۝۳۱﴾ فَاَيُّ اِلَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿۳۲﴾ يَمَعَشَرِ الْجَنِّ وَالْاِنْسِ
 اِنْ اَسْتَطَعْتُمْ اَنْ تَنْفُذُوا مِنْ اَقْطَارِ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ فَانْفُذُوا لَا تَنْفُذُوْنَ اِلَّا بِسُلْطٰنٍ ﴿۳۳﴾
 فَاَيُّ اِلَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿۳۴﴾ يُرْسَلُ عَلَيْكُمَا شَوَاظٌ مِّنْ نَّارٍ وَنَحَاسٌ فَلَا تَنْصِرَانِ ﴿۳۵﴾ فَاَيُّ
 اِلَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿۳۶﴾ اِذَا اُنْشَقَّتِ السَّمَاءُ فَكَانَتْ وَرْدَةً كَالدِّهَانِ ﴿۳۷﴾ فَاَيُّ اِلَآءِ
 رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿۳۸﴾ فَيَوْمَئِذٍ لَا يُشْعِلُ عَنْ ذَنْبِهِۦٓ اِنْسٌ وَلَا جَانٌّ ﴿۳۹﴾ فَاَيُّ اِلَآءِ رَبِّكُمَا
 تُكَذِّبَانِ ﴿۴۰﴾ يَعْرِفُ الْمُجْرِمُوْنَ بِسِمَتِهِمْ فَيُؤْخَذُ بِالنَّوَصِي وَالْاَقْدَامِ ﴿۴۱﴾ فَاَيُّ اِلَآءِ رَبِّكُمَا
 تُكَذِّبَانِ ﴿۴۲﴾ هٰذِهِۦٓ جَهَنَّمُ الَّتِي يُكَذِّبُ بِهَا الْمُجْرِمُوْنَ ﴿۴۳﴾ يَطُوفُوْنَ فِيْهَا وَبَيْنَ حِمِيْرٍ اَيْنِ ﴿۴۴﴾ فَاَيُّ
 اِلَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿۴۵﴾

مانای دهقا و دهقی ثابتهکان

{ئهی دوو (کۆمهله) قورسهکان (ی جندو مروڤ) له مهودوا بۆ (سزادان) تان
یهکلایی (و دهستخالیی) دهبینهوه ﴿۳۱﴾ ئنجا ئایا (ئهی جندو مروڤ!) نکوولی
له کام له چاکهکانی پهروهردگارتان دهکهن؟ ﴿۳۲﴾ ئهی کۆمهلی جندو مروڤ!
ئهگهر توانیتان له تهنیشت و لایهکانی ئاسمانهکان و زهوی بچنه دهری، دهریچن
(بهلام) بهبی تواناو دهستهلات دهرناچن (ئهو دهستهلات و توانایهشتان نیه)
﴿۳۳﴾ ئنجا ئایا (ئهی جندو مروڤ!) نکوولی له کام له چاکهکانی پهروهردگارتان
دهکهن؟ ﴿۳۴﴾ بلیسهی ئاگرو مس تان بهسهردا دهنیردری و سههرکهوتوو نابن
(له ههولی دهرچوونتان دا) ﴿۳۵﴾ ئنجا ئایا (ئهی جندو مروڤ!) نکوولی له کام
له چاکهکانی پهروهردگارتان دهکهن؟ ﴿۳۶﴾ ئنجا ههر کات (له ئاخیر زهمان دا)
ئاسمان لهت و پهت بوو و سوور ههلهگهرا، وهک پۆن (ی گهرم و داغ) ﴿۳۷﴾ ئنجا
ئایا (ئهی جندو مروڤ!) نکوولی له کام له چاکهکانی پهروهردگارتان دهکهن؟
﴿۳۸﴾ لهو پۆژهدا (که قیامهت دی به دواي ئاخیر زهمان دا) مروڤ و جند له
بارهی گوناهاهکانیانهوه پرسیاریان لی ناکری ﴿۳۹﴾ ئنجا ئایا (ئهی جندو مروڤ!)
نکوولی له کام له چاکهکانی پهروهردگارتان دهکهن؟ ﴿۴۰﴾ تاوانباران به نیشانهیان
دهناسرین، ئنجا تووکی پیشهسهر و پییهکان (ی تاوانباران پیکهوه) دهگیرین (بۆ
فریدرانه نیو دۆزهوه) ﴿۴۱﴾ ئنجا ئایا (ئهی جندو مروڤ!) نکوولی له کام
له چاکهکانی پهروهردگارتان دهکهن؟ ﴿۴۲﴾ (دهگوتری:) ئهمه ئهو دۆزهخیه
که تاوانباران به درۆیان دادهنا (و نکوولیان له بوونی دهکرد) ﴿۴۳﴾ (ئیستاش
تاوانباران) له نیوانی وی و له نیوان ئاوکی کولیوو داغ دا دهسوورین (دین و
دهچن و ههرجاره به یهکیان سزادهدرین) ﴿۴۴﴾ ئنجا ئایا (ئهی جندو مروڤ!)
نکوولی له کام له چاکهکانی پهروهردگارتان دهکهن؟ ﴿۴۵﴾.

شیگردنہوہی ھەندیک لہ وشەکان

(سَنفَعُ لَكُمْ): (الْفَرَاغُ: خِلَافُ الشُّغْلِ، وَقَدْ فَرَغَ فَرَاغًا وَفُرُوعًا، وَهُوَ فَارِغٌ، سَافِرٌ لَكَ أَي: سَاجِدٌ فِي أَمْرِكَ وَأَعَاقِبُكَ)، وشەى (فَرَاغٌ) پێچەوانەى سەرقالی و دەستگیراوییه، دەگوتری: (فَرَغَ فَرَاغًا وَفُرُوعًا، وَهُوَ فَارِغٌ)، واتە: فلانکەس کارى نەما، دەستى بەتال بوو، دەستى خالیى بوو، (سَافِرُ لَكَ) واتە: زۆر بە جیددیى بایەخ بە کارەکەى تۆ دەدەم و سزات دەدەم، کەواتە: (سَنفَعُ لَكُمْ أَيُّهُ الثَّقَلَانِ!) خوا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** دەفەرموى: ئەى جندو مروۆ! لە مەودوا بە جیددیى خەریکی کاروباری ئێوە دەبم، کە مەبەست پێى پۆزى دواپەشتەى هیژانە پێشى سزاو پاداشتە.

(أَيُّهُ الثَّقَلَانِ): ئەى دوو قورسەکان، (ثَقُلَ) بە مانای قورسایى دى، (ثَقْلَانِ) واتە: دوو قورسەکان، (الثَّقَلُ: وَالْخِفَةُ مُتَقَابِلَانِ، وَثَقْلَانِ تَثْنِيَةُ ثَقُلَ، وَهَذَا الْمُثْنَى اسْمٌ مُفْرَدٌ لِمَجْمُوعِ الْإِنْسِ وَالْجِنِّ)، (ثَقُلَ) قورسیى، (خِفَةُ) سووکیى و ئەوانە پێکەووە بەراورد دەکړین، ئنجا کە (ثَقُلَ) کراوە بە دووان (ثَقْلَانِ)، ئەم دووانەیه ناویکی تاکە بۆ کوێ جندو مروۆ، کەواتە: (الثَّقَلَانِ، الثَّقَلَيْنِ) واتە: دوو کۆمەلە قورسەکان کە مەبەست پێى مروۆ و جندن.

(يَمْعَشَرُ): (الْمَعْشَرُ: إِسْمٌ لِلْجَمْعِ الْكَثِيرِ الَّذِي يُعَدُّ عَشْرَةً عَشْرَةً دُونَ أَحَادٍ، مَعْشَرٌ) ناوە بۆ کۆمەلێکی زۆر کە دە دە ژمێردرێن، نەک یەک یەک، واتە: لەبەر زۆریان ناگونجێ یەک یەک بژمێردرێن.

(أَنْ تَفْذَرُوا): کە دەربچن، (نَفَذَ السَّهْمُ فِي الرِّمِيَّةِ نَفْذًا وَنَفَادًا، وَالْمِثْقَبُ فِي الْخَشَبِ: خَرَقَ إِلَى الْجِهَةِ الْأُخْرَى)، دەگوتری: تیرەکە لە بۆ هاوژراوەکە (لە نیچیرەکە) دەرچوو، (نَفْذًا وَنَفَادًا) بە دەرچوون، (وَالْمِثْقَبُ فِي الْخَشَبِ) ((مِثْقَبٌ) ئەوەیە داری پێ کون دەکەن) کونکەرەکەش لە تەختەکە دەرچوو، (خَرَقَ إِلَى الْجِهَةِ

(الْأُخْرَى) واته: لهملایه وه درې و کونی کرد، بو دیوه که ی دی، واته: دهراو دیوی کرد، ئنجا که ده فهرموئ: ئه ی کومه لی جندو مروؤ! ئه گهر توانیتان له لاه ته نیشته کانی ئاسمانه کان و زه وی دهریچن، بیگومان مه به ست پراکردن و هه لاتنه، (النَّفُودُ وَالنَّفَادُ: جَوَازُ شَيْءٍ عَنْ شَيْءٍ وَخُرُوجُهُ مِنْهُ)، (نُفُودٌ وَنَفَادٌ) هه ردووکیان به مانای په تبوونی شتی که به نیو شتی که داو لی دهرچوونیه تی، (منفذ) یش (المَمَرُ التَّافِذُ)، یانی: ئه و پیدا پویشتووه ی دهراو دیوه شوینی پیدارویشتن.

(أَقْطَارٍ): (جَمْعُ قَطْرٍ: وَهُوَ الْجَانِبُ، وَالْقَطْرُ: النَّاحِيَّةُ الْوَاسِعَةُ فِي الْمَكَانِ الْأَوْسَعِ)، (أَقْطَارٍ) کو ی (قَطْرَه)، که به مانای لا ته نیشت و لایه کی فراوان دی، له شوینیکی فراوانتر.

(سُلْطَانٍ): (السَّلَاطَةُ: التَّمَكُّنُ مِنَ الْقَهْرِ، وَسُمِّيَ الْحُجَّةُ سُلْطَانًا، وَسَلَاطَةُ اللِّسَانِ: الْقُوَّةُ فِي الْمَقَالِ، إِلَّا بِسُلْطَانٍ: إِلَّا بِمُلْكٍ وَلَيْسَ لَكُمْ مُلْكٌ)، (سَلَاطَةُ) ده سترپویشتووی له پووی دهسته لاتنه وه، به لگه ش پپی گوتراوه: (سُلْطَانٍ) {له بهر ئه وه ی ده سه لاتی هه یه به سه ر عه قلی به ران به ره که داو} (وَسَلَاطَةُ اللِّسَانِ) ده گوتری: فلانکه س (سَلِيْطُ اللِّسَانِ) زمان ی تیژه، له بهر ئه وه ی له دوان دا قسه زانه {قسه که ی تیژه و ده بری} که واته که ده فهرموئ: (لَا تَنْفِذُونَ إِلَّا بِسُلْطَانٍ)، واته: مه گهر به حوکمرانی و به ده سترپویشتووی ته دهریچن و ئه وه شتان نیه، که واته: ناتوانن دهریچن و له دهستی خوا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** پیا که ن.

(شَوَاطِئُ): (الشَّوَاطِئُ: اللَّهَبُ الَّذِي لَا دُخَانَ فِيهِ)، (شَوَاطِئُ) ئه و بلیسه یه که دوو که لی تیدانیه، واته: بلیسه ی ئاگری پرووت.

(وَنُحَاسٍ): (الْهَيْبُ بِلَا دُخَانٍ)، (لهیب) یانی: گرپیک که دوو که لی تیدانیه، به لام به مانای مسیش دی، (النحاس: الصُّفْرُ وَهُوَ الْقَطْرُ)، (صُفْر) واته: مس، که ئه م مانایه یان لی ره دا گونجاوتره، واته: ئه گهر ئیوه بتانه وی دهریچن، هه م بلیسه ی ئاگر، هه م مسی قالکراوه تان به سه ردا ده نیرری. واته: ئه و کانزایانه ی له پارچه

ئەستېرەو خرۆكەكاندا ھەن، كە لە شىۋەى نەيزەك و بلىسەدا بەرەو زەوى دىن. ھەرۋەھا (نُحَاسٌ) بە (دووكل)ى بىن خلتەش گوتراو، بەلام زياتر ماناى مس دەگەيەننى لەم سياقەدا.

(وَرْدَةٌ): (وَاحِدَةُ الْوَرْدِ) واتە: گۆل، يەك گۆل، (وَهُوَ زَهْرٌ أَحْمَرٌ مِنْ شَجَرَةٍ دَقِيقَةٍ ذَاتِ أَغْصَانٍ شَائِكَةٍ)، ئەويش برىتيە لە گۆلىكى سوور لە درەختىك كە گەلاكاني وردن و لقەكاني دېركاويين، لە كوردىيى دا گۆلەباغى پى دەگوترى.

(كَالِدِهَانِ): (الدَّهَانُ: دُرْدِيُّ الزَّيْتِ، والدَّهَانُ: الْأَيْمُ الْأَحْمَرُ، والدَّهَانُ: الدَّهْنُ، دِهَان) بە سى واتايان ھاتو:

أ- ھەم بە ماناى تلتى پۆنى زەيت (دُرْدِي) ھاتو.

ب- ھەرۋەھا بە ماناى پىست و چەرمى سووريش ھاتو.

ج- ديسان بە ماناى پۆن بە گشتىي، يان پۆنى داغ كراو و، قالبۆۋەوھش ھاتو. يانى: ئاسمان پەنگەكەى بەو شىۋەيەى لى دى.

(بِالنَّوَصِي): (جَمْعُ نَاصِيَةٍ: وَهِيَ شَعْرٌ مُقَدَّمُ الرَّأْسِ)، تووكى پيشەسەر پى دەگوترى: (نَاصِيَةٍ)، كە بە (نَوَاصِي) كۆ دەكرىتەو واتە: پيشەسەرەكان.

(حَمِيمٍ): (الْحَمِيمُ: الْمَاءُ الشَّدِيدُ الْحَرَارَةِ)، ئاوپكى كە زۆر گەرم بى، واتە: ئاوى كولاو داغ.

(ءَانٍ): (انْتَهَى حَرْهُ غَلِي حَتَّى انْتَهَى عَلَيْهِ، آن: الْحَاضِرُ)، (آن) بە ماناى گەرمىيەكەى كۆتايى ھاتو، واتە: كولاو تاكو گەيشتۆتە قوناغى كۆتايى، كە ئا لە پلەى سەدى گەرمىيى دا دەكولنى و دوايى دەبىتە ھەلم و نامىنى.

مانای گشتی ئایہ تہ کان

وہک پیشتریش گوتمان: ئہم پازدہ ئایہ تہ ہموویان لہ بارہی باس و خواسی
قیامہ تہ وەن، بہ لَام سەرہ تا خوا **بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ** دہ فہرموی: **﴿سَنَفَعُ لَكُمْ اَيُّهُ التَّقْلَانِ﴾**، بہ
دلنیایی بۆتان یہ کلایی دہ بینہ وە ئہی دوو قورسہ کان! کہ مہ بہ ست پییان مروّف
جندہ، ئہی کۆمہ لّی مروّف و جند! بۆتان یہ کلایی دہ بینہ وە و، دہ ست خالی
دہ بین، واتہ: زۆر بہ جیددی لّیتان^(۱) وە خو دہ کەوین. دوایی لہ مہ سہ لہ
گرنگہ کانیشدا زیاتر تیشک دہ خەینہ سەر ئہم وشە یہ.

بیگومان خوا **بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ**: (لَا يُشْغَلُهُ شَأْنٌ عَنْ شَأْنٍ)، ہیچ کاریک لہ کاریکی دیکہ
دہ ستگیراو و سەرقالی ناکات، بگوتری: لہ بہر ئہ وە ی خەریکی فلان کارہ یہ،
فلان کارہ ی بۆ ناکری! بہ لکو خوا **بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ** لہ یہک تاودا، بّی ئہ ژمار کاران ئہ نجام
دەدا، لہ بارہی دروستکراوہ کانی خو یہ وە کہ بەس خو ی بہ ژمارہ یان زانایہ و،
تہ نیا خو ی بہ کاروباریان ئاگادارہ لہ ئاسمانہ کان و لہ زەویداو، لہ دەرہ وە ی
ئاسمانہ کان و زەویش دا، وەک فہرمویہ تی: **﴿وَمَا يَعْلَمُ جُودَ رَبِّكَ اِلَّا هُوَ وَمَا هِيَ اِلَّا ذِكْرٌ
لِّلْبَشَرِ﴾** (۳۱) المذثر، جگہ لہ خو ی سەر بازہ کانی پەرورہ دگارت نازانی، بہ لَام لیڕەدا:
﴿سَنَفَعُ لَكُمْ اَيُّهُ التَّقْلَانِ﴾، واتہ: بۆتان دہ ستخالی دہ بینہ وە، چونکہ کە سیک
بیہ و ی خەریکی کاریک بّی، کارہ کانی دیکہ واز لّی دّینی، بۆ ئہ وە ی ئہ و کارہ ی
دیکہ کہ پرووی تّی دہ کات، بہ جیددی ئہ نجامی بدات، واتہ: ئیمہ بہ جیددی،
خەریکی جیہ جیکردنی کاری ئیوہ دہ بین، کاری ئہ و دوو کۆمہ لّی جندو مروّفیش
بریتیہ لہ سزاو پاداشت بۆ ھینانہ پیشیان، **﴿فَاَيُّ اِلَآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ﴾**، ئنجا ئہ ی
کۆمہ لّی جندو مروّف! ئایا نکوولی لہ کام لہ چاکہ کانی پەرورہ دگارتان دہ کەن؟
کہ پۆژیکی داناوہ تاییہت بۆ لیپرسینہ وە ی ئیوہ، بۆ سزاو پاداشت بہ سەردا

(۱) لّی وە خو کەوت: گرنگی پید، مشووری لیخوارد.

چه سپاندنتان، تاكو دادگهريي خوا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** بچه سپي و، چاكان پاداشت بدرينه وه و، خراپه كارانيش سزا بدرين، ئنجا ئايا كه س تواناي پاكردن و هه لاتتي هه يه له و رۆژه داو، كه س تواناي ده رباز بوون و قوتار بووني هه يه؟ نه خير.

خوا ده فهرموي: ﴿يَمَعْشَرَ الْجِنِّ وَالْإِنسِ﴾ ئه ي كو مه لي زوري جندو مرو فان! ﴿إِنْ أَسْتَطَعْتُمْ أَنْ تَنْفُذُوا مِنْ أَقْطَارِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ ته گهر توانيتان له كه لين و لايه كان، له گو شه و كه ناره كانى ئاسمانه كان و زهوى ده ربچن، تاكو رابكه ن و هه لين، ﴿فَانْفُذُوا﴾ ده ربچن، برۆن، ﴿لَا تَنْفُذُوا إِلَّا بِأَسْطِنِ﴾ ناتوانن ده ربچن و، قوتار بن، مه گهر به حوكمرانيي و ده سته لات {ئه و حوكمرانيي و ده سته لات هشتان نيه} كه واته: ئه ي مرو ف و جند كه له دنيا دا ده زين! خو تان ئاماده بكه ن بو ئه و رۆژه ي له ده ستي خوا قوتار نابن و، خواش **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** زور به جيددي خه ريكي لي پرسينه وه و سزاو پاداشتي ئيوه ده بي، خو تان بو ئه و رۆژه ئاماده بكه ن، كه ناشتوانن له گو شه و لايه كانى ئاسمانه كان و زهوييه وه ده ربچن و، له خوا رابكه ن و قوتارتان نابي، ﴿فَبَإِيَّ آيَةٍ رَّبِّكُمْ تَكْذِبَانِ﴾ ئنجا ئايا ئه ي كو مه لي جندو مرو ف! نكو ولي له كام له چا كه كانى په روه ردگارتان ده كه ن و داني پيدا ناهينن؟ ئنجا له سه ر باسي ئه وه به رده وام ده بي كه ئه گهر بيانه ووي رابكه ن، له ته نيشته و لايه كانى ئاسمانه كان و زهوى، له گو شه و كه ناره كان يانه وه بزائين چييان به سه ر دي؟

﴿يُرْسَلُ عَلَيْكُمَا شُوَاظٌ مِّن نَّارٍ وَنُحَاسٌ فَلَا تَنْصُرَانِ﴾ بليسه ي ئاگرو مسي قال كراوه تان به سه ردا ده ني دردي {واته: به سه رتان داده به زي نري} سه ركه و توو نابن.

ياني: ته گهر بتانه ووي رابكه ن و له گو شه و كه ناره كانى ئاسمانه كان و زهوى ده ربچن، تووشى ئه و بليسه ي ئاگرو مس و كانزاي تواوه ده بن، ئه مه ش ئاماژه يه بو ئه و پارچه نه يزه ك و بليسانه ي كه ئيمه ي خه لكى سه ر زهوى ده يانينين، به تايه قى له شه واندا كه خه لك ده لين: ئه وه ئه ستي ره يه راخزي، يان ئه وه ئه ستي ره يه كش، به لام له راستيدا ئه وانه هه موويان پارچه نه يزه ك و بچووكت

له نه یزه که کانن که ده بنه بلیسهی ئاگر، به لام ئه گهر گه وره بن، به قهبارهی جوړاو جوړ ده که ونه سهر زهوی و ویرانکاریی گه وره له ئه نجامی که و تنه سهر زهویان دا دروست ده بئ، به لام به زوړیی ئه و پارچه ئه ستیره و خرۆکانه ی به ره و بهرگه هه وای زهوی دین، له بهر ئه وهی بهرگه هه وای زهوی مه و دایه کی باشی هه یه و هه زار (۱۰۰۰) کیلۆمه تر بهر زتره، ئه و پارچانه ده سووتی زین، ئه گه رنا له ههر شه و پوژیکدا به مه زنده ی زانایان زیاتر له یه ک ملیۆن (۱۰۰۰۰۰۰) به ردی بچووک دینه نیو بهرگه هه واه، به لام له بهر ئه وهی ئه و بهرگه هه وایه گازی ئوکسجینی تیدایه که یارمه تی سووتان ده دات و، گازی هایدرو جینی تیدایه که ده سووتی و، ئه و پارچانه ش زوړ گهرمن، له ئه نجامی لیکه شاندای گر ده گرن ده سووتین، مه گهر به ده گمه ن و جار جار تاک و ته رایه کیان به قهباره یه ک بگاته زهوی، ئه گه رنا ئه وانی دیکه هه موویان ده سووتین و بلا و ده بنه وه، ئنجا که بلا ویش ده بنه وه دیسان ئه وه ش سوودی هه یه، چونکه تۆز و گه رده که یان ده بئ به چه ق بو ئه و دلۆپه باران و به فرو ته رزانه ی که پاش پرۆسه ی هه لماندنێ ده ریاکان، پهیدا ده بن و سه ره نجام له ئاسمانه وه ئاومان بو داد ده به زئی، له شیوه ی باران و به فرو ته رزه دا.

بو یه ده فه رمو ی: بلیسه ی ئاگری بئ خلته و، مسی قالکرا و ته تان بو سه رتان ده نیردری و ئیوه سه رکه و توو نابن، ﴿فَإِیَّ ءَالَآءَ رَبِّکُمْ اُتُکَذَّبَانِ﴾، ئنجا ئه ی کۆمه لی جندو مرو ف! ئایا نکوولی له کام له چاکه کانی په روه ردگارتان ده که ن؟

ئنجا خوا **سَمِیْعُ الْحَمْدِ** ده گوازیته وه بو باسیکی دیکه و باسی دوایی پوژی دوایی ده کات، هه لبه ته ئه وه ی پیشیش ههر زه مینه خوشکردن بووه بو باسی پوژی دوایی، که خوا **سَمِیْعُ الْحَمْدِ** فه رمو ی: خو متان بو یه کلایی ده که مه وه تا کو سزاو پاداشتتان بده م، دوایی فه رمو ی: ناتوانن رابکه ن، به گو شه و که ناره کانی ئاسمانه کان و زهوی دا، توانای پاکردنتان نیه، له بهر ئه وه ی بلیسه ی ئاگرو مسی قالکرا و ته تان به سه ردا ده به زی نری.

دوایی دہ فہرموی: ﴿وَإِذَا انشَقَّتِ السَّمَاءُ﴾ کہ دیتہ سہر باسی پوڑی دوایی، پیشی باسی قوناغی ناخیر زہمان دہکات و دہ فہرموی: کاتیک ئاسمان لہت بوو، واتہ: ئہم گہردوونہ، ﴿فَكَانَتْ وَرْدَةً﴾ سوور ہلگہرا ﴿كَالْدِهَانِ﴾، وہک (دہان)، (دہان) یش: ا- ہہم بہتلتی زہیت دہگوتری، ب- ہہم بہ پوئی داغ، ج- ہہم بہ چہرمی سووریش واتہ: ئاسمان وہک گولیک سوور ہلگہ گہری، لہ شیوہی تلتی زہیت، یان پوئی داغ کراو، یاخود چہرمی سووردا، ﴿فَيَأْتِي الْآءَ رَبِّكُمْ﴾ ﴿تَكْذِبَانِ﴾، ئنجا ئہی کومہ لی جندو مروؤ! ئایا نکوولی لہ کام لہ چاکہ کانی پہروہ ردگارتان دہکەن؟

﴿فَيَوْمَئِذٍ لَا يُسْأَلُ عَنْ ذَنْبِهِ إِنْسٌ وَلَا جَانٌ﴾، لہو پوڑہدا نہ مروؤ، نہ جند لہ بارہی گوناچیوہ لی ناپرسی، واتہ: ہیچ مروؤیک و ہیچ جندیک لہ بارہی گوناح و تاوانیوہ پرساری لی ناکری، ئایا کردووتہ یان نہ تکر دوہ؟ یان چیت کردوہ و چیت نہ کردوہ؟ چونکہ ہہموو شتیک تومارکراوہ، واتہ: پرسیارکردنی ئہوہ کہ بزانی: چیان کردوہ؟ ئہو پرسیارہ یان لی ناکری، بویہ کہ لہ شوینی دیکہدا دہ فہرموی: ﴿وَقِفُوهُمْ إِنَّهُمْ مَسْئُولُونَ﴾ ﴿٢٤﴾ الصافات، پرایانگرن ئہوان لیان دہ پرسریتہوہ، ئہو پرسیارکردنی، پرسیارکردنی سہرزہ نشتکردن و سہغلہ تکر دنہ، بہ لام ئہوہی ئیرہ کہ دہ فہرموی: لیان ناپرسی، مہ بہ ست پرسیارکردنی پیداکردنی زانیاریہ، خوا ﴿سُورَةُ الْحَجَرِ﴾ و فریشتہ کان لیان ناپرسن، تاکو زانیاریان لی وہدہ ست بینن، داخو چیان کردوہ و چیان نہ کردوہ؟ چونکہ ہہموو شتیک تومارکراوہ، ہہرچی کردوویانہ لہ لای خوای پہروہ ردگار زانراوہ و فریشتہ کانیش تواماریان کردوہ، ﴿فَيَأْتِي الْآءَ رَبِّكُمْ﴾ ﴿تَكْذِبَانِ﴾، ئہی کومہ لی جندو مروؤ! ئایا نکوولی لہ کام لہ چاکانی پہروہ ردگارتان دہکەن؟

﴿يَعْرِفُ الْمُجْرِمُونَ بِسِمَتِهِمْ﴾، تاوانباران بہ نیو چہوانہ کانیان دہناسریتہوہ، ﴿فَيُؤْخَذُ بِالنَّوَصِي وَالْأَقْدَامِ﴾، یہ کسہر تووکی پیشہرہ کانیان لہ گہل پیئہ کانیان پیئہوہ دہگیرین، تووکی پیشہ سہر و پیان خر دہ کرینہوہ، یانی: ہہردوویان پیئہوہ

دەگیرین و کەلەپچە دەکړین، بۆ ئەوەی فڕیډرینه دۆزەخهوه، خوا په نامان بدات، ﴿فَإِيَّاءَ الْآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ﴾، ئنجا ئەی کۆمه‌لی جندو مروڤ! نکوولی له کام له چاکه‌کانی په‌روه‌ردگارتان ده‌که‌ن؟

﴿هَٰذِهِ جَهَنَّمُ الَّتِي يُكَذِّبُ بِهَا الْمُجْرِمُونَ﴾، ئەمه ئەو دۆزەخه‌یه که تاوانباران به درۆی داده‌ن، تاوانباران نکوولی لێده‌که‌ن و بروای پی ناهین، واته: پێیان ده‌گوتری: ئەمه ئەو دۆزەخه‌یه فه‌رموون ته‌ماشای بکه‌ن! ﴿يَطُوفُونَ بَيْنَهَا وَبَيْنَ حَمِيمٍ آٰنٍ﴾، له نیوان دۆزه‌خ و له نیوان ئاوێکی کولاو و داغدا (که گه‌یشتۆته ئەوپه‌ری داغی و کولایی) دین و ده‌چن، واته: جارێ به‌ ئاگر ده‌سووتین و، جارێ ئاوێ کولاو داغیان به‌ گه‌روودا ده‌کړی، یاخود به‌سه‌ردا ده‌کړی، ﴿فَإِيَّاءَ الْآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ﴾، ئنجا ئایا ئەی کۆمه‌لی جندو مروڤ! نکوولی له کام له چاکه‌کانی په‌روه‌ردگارتان ده‌که‌ن؟ که بێگومان هه‌بوونی ئەو سزایه‌ش بۆ تاوانباران که سه‌ختترین سزایه، هه‌ر له چاکه‌و نيعمه‌ته‌کانی خوای په‌روه‌ردگاره که لی ناگه‌رێ سته‌مکاران و تاوانباران و خراپه‌کاران وه‌ک به‌رزه‌کی بانان بۆی ده‌ربچن، له دنیا‌دا، ته‌راتینی زۆریان کردوه‌و، سته‌م و خراپه‌ی زۆریان کردوه‌و، نابێ له قیامه‌ت دا وه‌ک به‌رزه‌کی بانان بۆی ده‌ربچن، بۆیه خوا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** ئەوه‌ش وه‌ک چاکه‌و نيعمه‌تێکی هه‌ره‌ بالای خۆی بۆ مروڤ و جند ده‌خاته‌ روو.

ئنجا له‌م ئایه‌ته‌ موباره‌که‌ش وه‌رده‌گیرێ که جندیش، وه‌ک مروڤ سزای ده‌بی، وه‌ک چۆن ئایه‌ته‌کانی دیکه‌ش به‌لگه‌ن له‌سه‌ر ئەوه که پاداشتی‌شان ده‌بی، هه‌روه‌ها کۆی ئەو سی و یه‌ک (۳۱) جاره‌ی خوا ده‌فه‌رموی: ﴿فَإِيَّاءَ الْآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ﴾، ئایا نکوولی له کام له چاکه‌کانی په‌روه‌ردگارتان ده‌که‌ن، ئەی کۆمه‌لی جندو مروڤ؟ به‌لگه‌ن له‌سه‌ر ئەوه که جندیش وه‌ک مروڤ، له هه‌موو ئەو نيعمه‌تانه‌ی خوا باسیان ده‌کات له دنیاو له دوا‌پوژدا، به‌هره‌مه‌ندن، واته: ئەوانیش به‌هره وه‌رده‌گرن له خۆر، له مانگ، له زه‌وی، له پووه‌کی زه‌وی، له ده‌ریا، له هه‌موو ئەو شتانه‌ی خوا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** باسیان ده‌کات، وه‌ک چۆن بۆ مروڤه‌کان

مہ سہ لہ گرنگہ کان

مہ سہ لہ ی یہ کہ م:

پاگہ یاندنی خوی دادگہر بہ جندو مروّف کہ لہ پوژی دواپییدا خوی بو
لیپر سینہ وہ یان، یہ کلایی و دەست خالیی دەکات:

خوا دە فہرموی: ﴿سَنَفِّرُ لَكُمْ أَيُّهَ الثَّقَلَانِ﴾ (۳۱) ﴿فَإِيَّاءِ الْآلِءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ﴾ (۳۲).

شیگردنہ وہ ی ئەم دوو ئایہ تہ لہ دوو برگہ دا:

(۱) - ﴿سَنَفِّرُ لَكُمْ أَيُّهَ الثَّقَلَانِ﴾، بہ دلنیایی بوّتان دەست خالیی دەبین، ئە ی دوو
قورسہ کان، خوینراویشہ تہ وہ: (سَنَفِّرُ لَكُمْ) واتہ: (سَنَفِّرُ لَكُمْ اللہ)، خوا بوّتان دەست
خالیی دەبی و خویتان بو یہ کلایی دەکاتہ وہ، (الثَّقَلَانِ) (مُتَنَّى الثَّقَلِ)، (الثَّقَلِ: هُوَ كُلُّ
شَيْءٍ لَهُ قَدَرٌ وَوَزَنٌ يُنَافِسُ بِهِ، وَأُطْلِقَ عَلَيْهِمَا الثَّقَلَانِ لِعَظَمِ قَدَرِهِمَا أَوْ لِأَنَّهُمَا أُثْقِلَا
بِالْتَّكْلِيفِ)، (ثَقُلَ): (مُتَنَّى) یہ کہ ی (ثَقْلَانِ) و ہ بریتیہ لہ ہەر شتیک کہ کیشی ہہ بی
و قہ دری ہہ بی، بہ راوردو پیشبرکیی پی بگردری لہ گہل شتیکی دیکہ دا، لیردا کہ
بہ مروّف و جند گوتراوہ: (ثَقْلَانِ) لہ بہر ئەوہ یہ قہ دریان مہ زنہ، یان لہ بہر ئەوہ یہ
شانیان قورسکراوہ بہ ئەرکہ شہرعییہ کان، ئنجا کہ خوا دە فہرموی: ﴿سَنَفِّرُ لَكُمْ﴾،
ئەمہ خوا ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ بہ پیی عہقلی ئیمہ فہرمایشتی فہرموہ تاکو تییبگہ یں.

(الْفَرَاغُ لِلشَّيْءِ: الْخُلُوُّ عَمَّا يُشْغِلُ عَنْهُ، وَهُوَ مَثِيلٌ لِلْإِعْتِنَاءِ بِالشَّيْءِ، وَشُبَّهَ حَالُ
الْمُقْبِلِ عَلَى عَمَلٍ دُونَ عَمَلٍ آخَرَ، بِحَالِ الْوِعَاءِ الَّذِي أُفْرِغَ مِمَّا فِيهِ لِيُمْلَأَ بِشَيْءٍ آخَرَ،
(الْفَرَاغُ لِلشَّيْءِ) واتہ: خالیی بوونہ وہ بو شتیک، بریتیہ لہ وہ کہ مروّف دەست
بہ تال بی لہو شتہ ی پیوہ ی سہ رقالہ، تاکو یہ کلایتہ وہ بو سہرگہرم بوون بہو
شتہ ی دیکہ وہ، ئەمہ لیردا وینہ ہیئانہ وہ یہ بو گرنگیدان بہ شتیک، ئنجا

حالی که سیځ که ږوو له کاریک ده کات بو ټه وهی خو ی بو یه کلای بکاته وه، چوپنزاوه به ده فریکه وه که ټه و شته ی تیدایه، لی ی ده ږیژری و لی خالی ده کریته وه، تا کو به شتیکی دیکه ږر بکری، که واته: ﴿سَنَفْرُغُ لَكُمْ﴾، واته: ﴿سَنَتَفَرَّغُ لَكُمْ﴾، واته: ټیمه له مه و دوا خو مانان بو یه کلای ده کهینه وه، یه کیک به یه کیک ده لی: ﴿سَأَتَفَرَّغُ لَكَ، أَي: سَأَجِدُ فِي أَمْرِكَ وَأَعَاقِبُكَ﴾ واته: زور به جیددی سهرگهرمی کاری تو ده بم و سزات ده دم.

زانیان زوریان له و باره وه قسه کرده، یه کیکیان (شیخ حسن بن محمد المخلوف)، له (صفوة البیان) که ی خویدا^(۱) ده لی: (الْفَرَاغُ هُنَا: الْقَصْدُ إِلَى الشَّيْءِ وَالْإِقْبَالُ عَلَيْهِ، يُقَالُ: فَرَعَ لَهُ وَقَرَغَ إِلَيْهِ، سَأَفْرُغُ لِفُلَانٍ: سَأَجْعَلُهُ قَصْدِي)، (فَرَاغُ: ده ست به تال بوون) لیره دا مه به ست پی ږوو کړنه شتیکه و، پیوه سهرگهرم بوونیه تی و، خو بو یه کلا کړنه وه یه تی، ده گوتری: (فَرَعَ لَهُ وَقَرَغَ إِلَيْهِ)، واته: خو ی بو خالی کرد، یان خو ی بو لا خالی کړدو بو یه کلا کړنه وه، (سَأَفْرُغُ لِفُلَانٍ) واته: فلانکه س ده که مه جی مه به ستم.

یه کیکی دیکه له زانیان ده لی: (مَعْنَى سَنَفْرُغُ لَكُمْ: سَنَطْوِي بِسَاطِ النَّشْأَةِ الْأُولَى وَنَشْتَغِلُ بِكُمْ، وَالْمَرَادُ بِالِاشْتِغَالِ بِهِمْ: بَعَثُهُمْ وَحَسَابُهُمْ وَمَجَازَاتُهُمْ بِأَعْمَالِهِمْ، فَالْفَرَاغُ اسْتِعَارَةٌ بِالْكِنَايَةِ عَنْ تَبَدُّلِ النَّشْأَةِ)، واته: مانای (سَنَفْرُغُ لَكُمْ) خو تان بو یه کلای ده کهینه وه، واته: ټهم ژیان هی یه که م کو تایی پی دین و، سهرگهرمتان ده بین، مه به ست له پیوه سهر گهرم بوونیان، زیندو و کړنه وه یان و لپرسینه وه یان و سزاو پاداشته دانه وه یانه.

که واته: لیره دا وشه ی (فَرَاغُ) خوازاوه ته وه به کناره، بو ټه وه که ټه م حاله ی دنیا ده گوږدری و ږوژی دوا یی دپته پی ش.

بێگومان گۆڕینی ئەم ژیاڵی دنیاوە کۆتایی پێهاتتی و، هێنانە پێشی پۆژی دوایی و، تێدا چەسپاندنی سزاو پاداشتی خوا؛ سزا بەسەر بێپروایانی تاوانبارو ستمکارو خراپەکارداو، پاداشت بوو پروادارانێک کە پارێزکاریبوون و چاکەکار بوون، پارێزکاریبوون بەرانبەر بە خواو چاکە کار بوون بەرانبەر بە خەڵکی خوا، بەڵێ بێگومان ئەوەش لە چاکەو نێعمەتە مەزنەکانی خواي میهره‌بانە، بۆیه‌ش دواي ئەوە یەكسەر خوا دەفهرموێ:

(۲) ﴿فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ﴾، ئنجا ئەي كۆمه‌لی جندو مروّڤ! نكووڵیی لە كام لە چاكه‌كانی په‌روه‌ردگارتان ده‌كه‌ن؟ واته‌: ئایا نكووڵیی له‌و چاكه‌یه‌ ده‌كه‌ن، كه ئەم ژیاڵی دنیا‌یه قووناغیكی دیکه‌ی به‌ دوا‌دا دی، كه قووناغی پۆژی دوا‌یه‌و، ته‌نیا به‌ ژیاڵی دنیا كۆتایی نایه‌ت و دیزه‌به‌ده‌رخو‌نه ناكړی له‌ ژیاڵی مروّڤان، به‌لكو ژیاڵیكی دیکه‌و قووناغیكی دیکه‌ له‌ ژیاڵ دیته‌ پێش، هه‌لبه‌ته‌ له‌ نێوان پۆژی دوا‌یی و دنیا‌شدا، قووناغیكی دیکه‌ هه‌یه، به‌ ناوی قووناغی به‌رزەخ، وه‌ك له‌ ته‌فسیری سوورەتی (المؤمنون)دا، باسیكمان له‌و باره‌وه‌ كړد، له‌به‌ر تیشكی ئەو ئایه‌ته‌ موباره‌كه‌دا كه ده‌فهرموێ: ﴿وَمِنْ وَرَائِهِمْ بَرْزَخٌ إِلَى يَوْمِ يُبْعَثُونَ﴾ (المؤمنون، واته‌: له‌ پشتیانوه‌ په‌رده‌یه‌ك و نێوانیك هه‌یه، تاكو ئەو پۆژه‌ی تێیدا زیندوو ده‌كرێنه‌وه، هه‌لبه‌ته‌ قووناغی به‌رزەخیش زۆر له‌ قووناغی ژیاڵی دنیا، فراوانتره‌، چونكه‌ ئەو مروّڤانه‌ی كه له‌ سه‌ره‌تاوه‌ دروست بوون و به‌س خوا ده‌زانێ چه‌ند هه‌زار ساڵه‌ مردوون، هه‌ر له‌ قووناغی به‌رزەخدا، شه‌ست، چه‌فتا (۶۰-۷۰) یان هه‌شتا نه‌وه‌د (۸۰-۹۰) ساڵیك، ئەوپه‌ری سه‌د، دوو سه‌د (۱۰۰-۲۰۰) ساڵیك ژیاون^(۱)، به‌لام چه‌ندان هه‌زار ساڵه‌ له‌ قووناغی به‌رزەخدا، به‌س خواش **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** ده‌زانێ چه‌نده‌زار ساڵی دیکه‌ش تێیدا ده‌می‌نن، تاكو پۆژی دوا‌یی دیته‌ پێش، كه‌واته‌: ژیاڵی مروّڤ، ته‌نیا له‌ چوارچێوه‌ی ژیاڵی دنیا دا كورت نه‌بۆته‌وه‌، به‌لكو قووناغیكی دیکه‌ی به‌دوا‌دا دی، كه قووناغیكی

(۱) جگه‌ له‌ نووح علیه‌ السلام و گه‌له‌كه‌ی و ئەوانه‌ی نزیکیان له‌ پرووی كاته‌وه‌، كه ته‌مانیان زیاتر بووه‌.

پاراگوزەرە، قوۋاغى بەرزەخ و، دواى ئەو قوۋاغى پۇژى دوايىش دى، كە قوۋاغى كۆتاسە.

وشەي: ﴿سَفَرُغُ لَكُمْ﴾، وەك گوتمان بە (يَفَرُغُ) ش هاتو، (سَيَفَرُغُ لَكُمْ) واتە: (سَيَفَرُغُ لَكُمْ اللّٰه)، خوا بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ خوڤتان بو ۛ يە کلايی دە کانه و، وشەي (أَيَّه) بە سی جوړ خوڤندرا وە تە وە:

أ- (أَيُّهَا) هاية که ئه لیفی هه بی.

ب۔ (آیہ) ہایہ کہ سہر (فتحة) ی ہہ بی۔

ج- ههروهه ها به (أَيُّهُ) هايه که بۆر (ضَمَّة) ی هه بێ، به ههر سییک جووره که خوینراوه ته وه.

ئەوھى لىرەدا خوا دەيفەرموئى، زەمىنە خوڭىکردنە بو ئەوھى دوايى دەيفەرموئى، كە باسى پوژى دوايى، لەوئىش خوا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** بەر لەوھى باسى پوژى دوايى بکات، پيښى ئاخىر زەمان و، دوايى قىامت، باسى ئەوھ دەکات: ئەى كۆمەلى مرووف و جند! ئيوه ئەگەر بشتانەوئى پرابکەن، ناتوانن لەبەر دەستى خواو لە ژېر رکئفى خوا بچنە دەرئى.

ئايەتەکانى قورئان ھەمىشە ھەك ئالقەكانى زنجير پيگە ۋە يەكدى دەبەستە ۋە، ھەر كامپيكان ھى دواى خوۋى دەخوازى و، ھەر كامپيكان ھى پيش خوۋى دەخوازى.

مهسه لهی دووهم:

هه پره شه کردنی خوای دادگهر له جندو مروڤ، که توانای دهر چوون له سنووری ئاسمان و زهوی و قوتار بوونیان له لیپرسینه وه و سزای خوا نیه، مه گهر به دهسه لات، ئه و دهسه لات هه شک نابهن و، له کاتی هه ولی پراکردنیاندا بلیسهی ئاگری پرووت و مسی قالدکراوه یان به سهردا دهبارینری و سهرکه ووتوو نابن:

خو دهفه رموی: ﴿يَمْعَشَرُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِنِ اسْتَطَعْتُمْ أَنْ تَنْفُذُوا مِنْ أَقْطَارِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ فَانْفُذُوا لَا تَنْفُذُونَ إِلَّا بِسُلْطَانٍ ﴿٣٣﴾ فَيَأْتِي آلَاءُ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٣٤﴾ يُرْسَلُ عَلَيْكُمَا شَوَاظٌ مِّنْ نَّارٍ وَنُحَاسٌ فَلَا تَنْصَرِفَانِ ﴿٣٥﴾ فَيَأْتِي آلَاءُ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٣٦﴾﴾

شیکردنه وهی ئهم ئایه تانه، له ههشت برگه دا:

(۱) - ﴿يَمْعَشَرُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ﴾، ئه ی کۆمه لی جندو مروڤ! (والمعشر: اسمٌ للجمع الكثير الذي يُعَدُّ عَشْرَةَ عَشْرَةً دُونَ أَحَادٍ)، (مَعَشَرٌ) ناوه بو کۆمه لیک که ده ده دهم پیردرین، نهک یهک یهک، لیڤه خوا **سَمْعُ الْحَمْدِ الرَّحْمَنِ** باسی جندی پیشخستوه: ﴿يَمْعَشَرُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ﴾، له بهر ئه وهی جند توانای پراکردن و دهر چوونیان زیاتره و، خیراترن له جموجوڵ دا، به لām ئیستا مروڤ به هوی ته کنولۆژیاوه پهنگه پیش جند که وتبیته وه، به تایبهت هه ندیکیان، به لām واییده چی هه ندیک له جوړه کانی جند که ده توانن بهرز ببنه وه و گوئی له قسهی فریشتان بگرن - کاتی خوی توانیویانه - واییده چی مروڤه کان نه توانن بگه نه ئاستی ئه و جوړانه ی جند، به لām گرنگ ئه وه یه به گشتیی جند جوولیه یان خیراتره و، له پراکردن ئازاترن، بویه خوا ئه وانی پیشخستوه.

که دهفه رموی: ﴿يَمْعَشَرُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ﴾، ئه ی کۆمه لی زوری جندو مروڤ! واییده چی ئه وهی لیڤه دا دواندنه که ی ئاراسته کراوه، ئه وانه بن که خه تابارو تاوانبارن له جندو مروڤ، چونکه پرواداران، نهک هه ر نایانه ووی له ژیر پکیفی خوا دهر بچن و پابکه ن، به لکو زوریش هه ز به دیداری خوای پهروه ردگاریان

ده کهن، وهک له فهرمووده ی پیغه مبهردا هاتوه ﴿مَنْ أَحَبَّ لِقَاءَ اللَّهِ أَحَبَّ اللَّهُ لِقَاءَهُ، وَمَنْ كَرِهَ لِقَاءَ اللَّهِ، كَرِهَ اللَّهُ لِقَاءَهُ﴾ (أخرجه مسلم: ۲۶۸۴) واته: ههر که سیک هه ز به دیداری خوا بکات، خوا هه ز به دیداری ده کات و، ههر که سیک دیداری خوی رق لی بی، هه ز له دیداری خوا نه کات، خواش هه ز به چاره ی ناکات.

(۲) - ﴿إِنْ أَسْتَطَعْتُمْ أَنْ تَنْفُذُوا مِنْ أَقْطَارِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾، نه گهر توانیتان دهر بچن له گو شه و که ناره کان و لایه کانی ئاسمانه کان و زهوی.

(۳) - ﴿فَانْفُذُوا﴾، دهر بچن، واته: نه گهر توانیتان رابکه ن، رابکه ن.

(۴) - ﴿لَا تَنْفُذُونَ إِلَّا بِسُلْطَانٍ﴾ (به لام) ناتوانن دهر بچن و رابکه ن، مه گهر به ده سه لات حوکمرانی (که بیگومان نه وه شتان نیه).

(النُّفُودُ وَالنَّفَادُ: جَوَازُ شَيْءٍ عَنْ شَيْءٍ وَخُرُوجُهُ مِنْهُ)، (وَنُفُودٌ وَنَفَادٌ) بریتیه له دهر چوونی شتیک له شتیک که پیدا تپه ری و لی دهر بچی، (أَقْطَارُ) یش کو ی (قُطْرُ) ه، (قُطْرُ: الْجَانِبُ وَالنَّاحِيَةُ الْوَاسِعَةُ مِنَ الْمَكَانِ الْأَوْسَعِ)، یانی: لا ته نیشته و گو شه و که ناریکی فراوان له شوینیکی فراوانتر.

بیگومان که ده فهرموئ: ﴿فَانْفُذُوا﴾، دهر بچن، نه م دواندنه له دنیا دا پیا ن ده گو تری و ئاراسته یان ده کری، هه ندیکیش گوتوویانه: نه وه له پوژی دوا پیدا ئاراسته یان ده کری، به لام من پی م وایه رای یه که م راسته، چونکه به س خوا ده زانی پوژی دوا یی و، پیکهاته ی نه وه و عاله مه ی مروقی تیدا زیندوو ده کری ته وه، سزاو پاداشتی تیدا به سه ردا ده چه سپیتری، چونه؟ خوا ده فهرموئ: ﴿يَوْمَ يُبَدَّلُ الْأَرْضُ غَيْرَ الْأَرْضِ وَالسَّمَوَاتُ وَبَرَزُوا لِلَّهِ الْوَاحِدِ الْقَهَّارِ﴾ (۴۸) ﴿إِبْرَاهِيمَ، نه و پوژه که زهوی جگه له م زهوییه ده بی و، ئاسمانه کانیش جگه له م ئاسمانه ده بن و، هه موویان بو خوی تاکی مل پی که چکه ر دینه گو ری، وهک له ته فیسری سوو ره تی (إِبْرَاهِيمَ) دا به ته فسیل باسمانه کردوه.

که خوا ده فہرموی: ﴿يَمْعَشَرُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِنِ اسْتَطَعْتُمْ أَنْ تَنْفُذُوا مِنْ أَقْطَارِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ فَانْفُذُوا لَا تَنْفُذُونَ إِلَّا بِسُلْطَانٍ﴾ (۳۳) الرحمن، (الطبري) له تهفسیرو لیکندانهوهی دا دوو رایان دینئ:

(أ) - (إِنْ اسْتَطَعْتُمْ أَنْ تَجُوزُوا أَطْرَافَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ، فَتَعَجِزُوا رَبَّكُمْ حَتَّى لَا يَقْدِرَ عَلَيْكُمْ، فَجُوزُوا ذَلِكَ، فَإِنَّكُمْ لَا تَجُوزُونَهُ إِلَّا بِسُلْطَانٍ مِنْ رَبِّكُمْ) ^(۱).

واته: نه گهر توانیتان له گوښه و کهناره کانی ناسمانه کان و زهوی دهرېچن و پهروه ردگارتان دهستهوسان بکهن، که دهسه لاتی بهسهرتان دا بشکئ، برؤن و دهرېچن! بهلام ناتوانن دهرېچن، مه گهر به دهسه لاتی که پهروه ردگارتانهوه. (ب) - (إِنْ اسْتَطَعْتُمْ أَنْ تَعْلَمُوا مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ، فَاعْلَمُوا وَلَنْ تَعْلَمُوهُ إِلَّا بِسُلْطَانٍ أَيْ بِبَيِّنَةٍ مِنَ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ).

واته: نه گهر توانیتان بزنان چ له ناسمانه کان و زهویدا هیه، بیزانن، بهلام ناتوانن بیزانن مه گهر به بهلگه یه که له خواوه.

بهلام به دنیایی مانای یه که میان راسته و، لیږه دا بهس ئه و مه بهسته، چونکه ههم نایه ته که ی پېشتر: ﴿سَنَفْرُغُ لَكُمْ أَيُّهَ الثَّقَلَانِ﴾ په یوه ست ده بیته وه به وه وه: دواي ئه وهی خوا خوئی یه کلایي ده کاته وه و ده ستخالی ده بی، به ته عبیری ئیمه به جیددی سهرگه رمی لیپرسینه وه و سزاو پاداشتی مروؤف و جند ده بی، نه وانیش نه گهر بویان بکری، راده کهن و هه لدین، بویه خوا ده فہرموی: نه گهر توانیتان رابکهن له گوښه و کهناره کانی ناسمانه کان و زهوی، رابکهن و دهرېچن، بهلام ناتوانن مه گهر به دهسه لات و، ئه و دهسه لاته شتان نیه، دوايی ده فہرموی:

(۵) - ﴿فَإِيَّاءِ إِلَهِ رَبِّكُمْ تَكْذِبَانِ﴾، ئه ی مروؤف و جند! به کام له چاکه کانی پهروه ردگارتان بیپروا ده بن، نکوولییان لی ده کهن؟.

(۶) - ﴿يُرْسَلُ عَلَيْكُمَا شَوَاظٌ مِّن نَّارٍ وَنُحَاسٌ﴾، بلیسہ لہ ناگر و مسی قالکراوہ اتان بہ سہردا دہ نیردری.

(۷) - ﴿فَلَا تَنْصِرَانِ﴾، ئنجا ئیوہ سہرکہ و توو نابن (لہ دہربازبوون دا) یاخود: ہیچ یارمہ تییدہ ریکتان دہست ناکہ وی، (شواظ) و ہک چوون بہ بؤر (ضمہ) خویندراوہ تہوہ، بہ (شواظ) یش خویندراوہ تہوہ، (نحاس) یش خویندراوہ تہوہ: (مِن نَّارٍ وَنُحَاسٍ)، ہہروہا خوینراوہ تہوہ ش: (وَنُحَاسٍ)، (نحاس) یش: ا- بہ دوو کہ لیک کہ بلیسہ لہ گہ لدا نیہ.

ب- بہ مسی قالکراوہ ش، دہ گوتری، واتہ: (الضُّفْرُ الْمَذَابِ) مسی تویندراوہ و قالکراوہ. ئنجا ئہ گہر بخوینریتہوہ: (يُرْسَلُ عَلَيْكُمَا شَوَاظٌ مِّن نَّارٍ وَنُحَاسٍ) واتہ: بلیسہ لہ ناگرو لہ مسی قالکراوہ تان بو دہ نیردری، بہ لام ئہ گہر بخوینریتہوہ: (يُرْسَلُ عَلَيْكُمَا شَوَاظٌ مِّن نَّارٍ وَنُحَاسٍ)، یانی: بلیسہ لہ ناگر و، مسی قالکراوہ تان بہ سہردا دہ نیردری، نہک مسہ کہش بہ شیک بی، لہ بلیسہ کہ، ﴿فَلَا تَنْصِرَانِ﴾، (أَيُّ لَا تَجِدَانِ مَخْلَصًا)، واتہ: شوینی دہربازبوونتان نابی، یاخود: (لَا تَجِدَانِ نَاصِرًا) واتہ: ہیچکس نابی هاوکاریتان بکات.

(۸) - ﴿فَيَأْتِيْءَا إِلَآءَ رَبِّكُمَا تُكَذَّبَانِ﴾، ئنجا ئہی کوہ لہی جندو مروؤ! نکوولی لہ کام لہ چاکہ کانی پہروہ ردگارتان دہکەن؟

شایانی باسہ: ہہندیک لہ زانایان ئہم ئایہ تانہ یان وا لیکداوہ تہوہ کہ مہ بہست پیی ئہوہ یہ مروؤ دہ توانی بچیتہ سہر مانگ و سہر مہر ریخ و خرؤکہ کانی دیکہ، بہ لام پیم وایہ ئہم ئایہ تہ ہیچ پہیوہست نیہ بہوہوہ، بہ لئی ئایہ تی دیکہ مان ہہیہ لہو بارہوہ کہ خوا دہ فہرموی: ﴿وَسَخَّرَ لَكُمَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا مِّنْهُ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَّفْكُرُونَ﴾ (۱۳) الجاثیہ، واتہ: ہہرچی لہ ئاسمانہ کان و زہویدا ہہیہ، بو ئیوہی دہستہ مو کردوہ، لہ لایہن خوئیہوہ، لہوہ دا نیشانہ

هەن بۆ کۆمەڵیک بیربەکنەوه. ئەو ئایەتانه باشتەر بە بەلگە بهێژنەوه بۆ ئەوه که مەرۆف خوا پێداوه، بچێتە سەر مانگ و هەر شوێنێکی دیکەش، بەلام ئەمەیان پەيوەست نیه بەوهوهو له گەڵ ئەو مەبەستەدا ناگونجی، بەلکو پێچەوانەى ئەوهوهیه، چونکه خوا دەفەرموی: ﴿فَلَا تَنْصَرَان﴾، ئیوه سەرکەوتوو نابن، چونکه بلیسەتان بەسەردا دەبارینى و، مسی قالدراوەتان بۆ دەنێردى، که ئەوهش راستییهکی زانستییهو، ئیستا هەر کەسێ بیهوی زهوی دەرچى و بەرهو بەرگە هەوا بەرز بێتەوه، پرووبەرووی بلیسە ئاگرو پارچە نەیزەکه کان دەبێتەوه، بۆیه جگە له دووری ماوه که، ئەو پەرچ و کۆسپەش هەر هیه، له بەردەم مەرۆفدا، بەلام خوای پەرورەدگار مەبەستی پێ ئەوهیه که ئەى مەرۆف و جند! ئیوه ناتوانن دەرچن له دەسەلاتی خواو، له گۆشەو کهنارەکانی ئاسمان و زهوییهوه پرۆنەدەرى، که به مەزەندەى زانایان زیاتر له دوو تریلیۆن (۲,۰۰۰,۰۰۰,۰۰۰,۰۰۰) کههکەشان له گەردوون دا هەن، ئەو گەردوونەى تاكو ئیستا بۆ مەرۆف بێندراوهو، هەر کام لهو کههکەشانهش نزیکەى تریلیۆنیک ئەستێرەى تیدا هەن، وهک پێشتر له چەند جێیه کی دیکەدا باسی فراوانیى ئاسمان و گەردوون و، بەرزکرانەوهی ئاسمانان کرد.

هەن بۆ کۆمەڵیک بیربەکنەوه. ئەو ئایەتانه باشتەر بە بەلگە بهێژنەوه بۆ ئەوه که مەرۆف خوا پێداوه، بچێتە سەر مانگ و هەر شوێنێکی دیکەش، بەلام ئەمەیان پەيوەست نیه بەوهوهو له گەڵ ئەو مەبەستەدا ناگونجی، بەلکو پێچەوانەى ئەوهوهیه، چونکه خوا دەفەرموی: ﴿فَلَا تَنْصَرَان﴾، ئیوه سەرکەوتوو نابن، چونکه بلیسەتان بەسەردا دەبارینى و، مسی قالدراوەتان بۆ دەنێردى، که ئەوهش راستییهکی زانستییهو، ئیستا هەر کەسێ بیهوی زهوی دەرچى و بەرهو بەرگە هەوا بەرز بێتەوه، پرووبەرووی بلیسە ئاگرو پارچە نەیزەکه کان دەبێتەوه، بۆیه جگە له دووری ماوه که، ئەو پەرچ و کۆسپەش هەر هیه، له بەردەم مەرۆفدا، بەلام خوای پەرورەدگار مەبەستی پێ ئەوهیه که ئەى مەرۆف و جند! ئیوه ناتوانن دەرچن له دەسەلاتی خواو، له گۆشەو کهنارەکانی ئاسمان و زهوییهوه پرۆنەدەرى، که به مەزەندەى زانایان زیاتر له دوو تریلیۆن (۲,۰۰۰,۰۰۰,۰۰۰,۰۰۰) کههکەشان له گەردوون دا هەن، ئەو گەردوونەى تاكو ئیستا بۆ مەرۆف بێندراوهو، هەر کام لهو کههکەشانهش نزیکەى تریلیۆنیک ئەستێرەى تیدا هەن، وهک پێشتر له چەند جێیه کی دیکەدا باسی فراوانیى ئاسمان و گەردوون و، بەرزکرانەوهی ئاسمانان کرد.

هەن بۆ کۆمەڵیک بیربەکنەوه. ئەو ئایەتانه باشتەر بە بەلگە بهێژنەوه بۆ ئەوه که مەرۆف خوا پێداوه، بچێتە سەر مانگ و هەر شوێنێکی دیکەش، بەلام ئەمەیان پەيوەست نیه بەوهوهو له گەڵ ئەو مەبەستەدا ناگونجی، بەلکو پێچەوانەى ئەوهوهیه، چونکه خوا دەفەرموی: ﴿فَلَا تَنْصَرَان﴾، ئیوه سەرکەوتوو نابن، چونکه بلیسەتان بەسەردا دەبارینى و، مسی قالدراوەتان بۆ دەنێردى، که ئەوهش راستییهکی زانستییهو، ئیستا هەر کەسێ بیهوی زهوی دەرچى و بەرهو بەرگە هەوا بەرز بێتەوه، پرووبەرووی بلیسە ئاگرو پارچە نەیزەکه کان دەبێتەوه، بۆیه جگە له دووری ماوه که، ئەو پەرچ و کۆسپەش هەر هیه، له بەردەم مەرۆفدا، بەلام خوای پەرورەدگار مەبەستی پێ ئەوهیه که ئەى مەرۆف و جند! ئیوه ناتوانن دەرچن له دەسەلاتی خواو، له گۆشەو کهنارەکانی ئاسمان و زهوییهوه پرۆنەدەرى، که به مەزەندەى زانایان زیاتر له دوو تریلیۆن (۲,۰۰۰,۰۰۰,۰۰۰,۰۰۰) کههکەشان له گەردوون دا هەن، ئەو گەردوونەى تاكو ئیستا بۆ مەرۆف بێندراوهو، هەر کام لهو کههکەشانهش نزیکەى تریلیۆنیک ئەستێرەى تیدا هەن، وهک پێشتر له چەند جێیه کی دیکەدا باسی فراوانیى ئاسمان و گەردوون و، بەرزکرانەوهی ئاسمانان کرد.

AliBapir

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

www.alibapir.net

English - عربي - کوردی

AliBapir

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

www.alibapir.net

English - عربي - کوردی

مه سه له ی سییه م:

باسی هاتنی ئاخیر زه مان به له تېوونی ئاسمان و سوور هه لگه پانی وهک پوئی داغ و، پرسیار لی نه کردنی جندو مروّف، له باره ی گونا هه کانیانه وهو، ناسرانی تاوانباران به نیشانه یان و، گرتنی تووکی پی شه سه رو پییه کانیان و، فریدرانه نیو دوزه خیان و، هاتن و چوون و سوورانیان له نیوان ئاگری دۆزه خ و ئاوی کولوو داغدا:

خوا ده فه رموی: ﴿فَإِذَا أَنْشَقَّتِ السَّمَاءُ فَكَانَتْ وَرْدَةً كَالدِّهَانِ (۳۷) فَيَأْتِيءُ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ (۳۸) فَيَوْمَئِذٍ لَا يُسْعَلُ عَنْ ذَنْبِهِ إِنْسٌ وَلَا جَانٌّ (۳۹) فَيَأْتِيءُ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ (۴۰) يُعْرِفُ الْمُجْرِمُونَ بِسِمَتِهِمْ فَيُؤْخَذُ بِالنَّوَصِي وَالْأَقْدَامِ (۴۱) فَيَأْتِيءُ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ (۴۲) هَذِهِ جَهَنَّمُ الَّتِي يُكَذِّبُ بِهَا الْمُجْرِمُونَ (۴۳) يَطُوفُونَ بَيْنَهَا وَبَيْنَ حَمِيرٍ إِن (۴۴) فَيَأْتِيءُ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ (۴۵)﴾

شیکردنه وهی ئەم ئایه تانه، له یازده برگه دا:

(۱) - ﴿فَإِذَا أَنْشَقَّتِ السَّمَاءُ﴾ ئنجا هه رکات ئاسمان له تېوو، وهک زۆرجار گوتوو مانه، لێره دا پیتی (ف) بۆ (تفریح) ه واته: بێنا له سه ر ئه و شتانه ی باسکران، هه ر کاتی ک ئاسمان له ت بوو، (إِنْشَقَّتْ: اِنْصَدَعَتْ) واته: له تېوو، شه ق و په ق بوو، وشه ی (سَمَاء) وهک زۆرجار باس مان کردوه که له قور ئاندا دی، واته: هه مو و دروست کراوی خوا **سَمِئَ الدِّهَانِ الرَّحْمَ** له خوار عه رش و، دره ختی کو ئایی (سَدْرَةُ الْمُنْتَهَى) یه وه، واته: هه موو ئه وه ی په یوه ندی به ژیا نی مروّف ه وه هیه، که جاری وایه خوا **سَمِئَ الدِّهَانِ الرَّحْمَ** به (سَمَاوَات) ده یه ی نی و، جاری وایه به (سَمَاء) و، جاری واشه به (سَبْعَ سَمَاوَات) و، هه مووی هه ر یه ک شته و مه به ست پی ی کو ی دروست کراوه کانی خوا یه، ئه وه ی ئیمه ئی ستا پی ده ی نی ن: گه ردوون (کون) به عه ره بی و (univers) به ئینگلیزی، ئه و ئه ندازه یه ده که ویت ته به رچاوی دوور بێن و ته لسه کو به کانی مروّف، که وهک پی شتر گوتوو مانه: به پی ی ئه وه که خوا **سَمِئَ الدِّهَانِ الرَّحْمَ** له چه ند شو ی نی ی که له قور ئاندا ده فه رموی: ئاسمانی نی زی کتر له ئی وه مان به چرایان

پازاندو ته وه: (وزینا السماء الدنيا بمصابیح) مه به سستیش له چرایان نه سستیره کانن، که واته: هه رچی نه سستیره وه هه رچی که هکه شانه که له نه سستیره کان پیک دین، هه رچی که له که هکه شانه، هه مووی ده بی له سنووری ناسمانی یه که مدا بن، هه رچی ده که ویته به رچاوی دووربینه کان، هه مووی نه و نه ندازه یه که مروف توانیویه تی له ناسمانی یه که م بیینی و، له سه رووی نه وه شه وه که بهس خوا ده زانی چه ندی دیکه ش هه یه وه، له کوئی سنووری ناسمانی یه که م کو تایی پی دی، نجا له سه رووی نه ویشه وه شه ش ناسمانی دیکه هه ن، نا نه وه به پیی نایه ته کانی قورنن، هه مووی وشه ی (سماء) ده یگریته وه، وه که له تهفسیری سوږه تی (فصلت) دا باسیکی که ردو ومان کردو، له چه ند شوینی دیکه ش دا له و باره وه قسه مان کردو.

که واته: ﴿فَإِذَا أَنْشَقَّتِ السَّمَاءُ﴾ یانی: کاتیک نه و دروستکراوه ی خوا خولقاندوویه تی، که هه مووشی په یوه سته به ژبانی مروقه وه: هه و ناسمانه کان و پیکهاته کانیان و، نه وه ی ده که ویته نیوانیان و، زه ویش که پیکهاته یه کی بچووکی که ردوونه، کاتیک نه و ناسمانه له تبوو شه ق و په ق بوو، (جَوَابٌ إِذَا مَحْدُوفٌ، أَي: يَكُونُ مِنَ الْأَهْوَالِ وَالْأَحْوَالِ مَا لَا يُحِيطُ بِهِ دَائِرَةُ الْمَقَالِ)، واته: کاتیک که ناسمان له ت و په ت ده بی، حال و بالی سامناکی وادینه پیشی، که بازنه ی قسه ناتوانی ده وره یان بدات، شتی وا ده قه ومی نایه ته وه سفکردن.

(۲) - ﴿فَكَانَتْ وَرْدَةً كَالدِّهَانِ﴾، ناسمان (که له ت ده بی) سوور هه لده گهری، وه که تلتی زهیت، یان وه که چه رمی سوور، چونکه وشه ی (وَردَة) له: (فَكَانَتْ وَرْدَةً) دا: (تَشْبِيهٌ بَلِيغٌ، أَي كَانَتْ كَوَرْدَةٍ، وَالْوَرْدَةُ: وَاحِدَةُ الْوَرْدِ، وَهُوَ زَهْرٌ أَحْمَرٌ مِنْ شَجَرَةٍ دَقِيقَةٍ ذَاتِ أَغْصَانٍ شَائِكَةٍ، تَظْهَرُ فِي فَصْلِ الرَّبِيعِ)، نه مه جوړیکه له جوړه کانی وچواندن پیی ده گوتری: (تَشْبِيهٌ بَلِيغٌ)، وچواندنیک که گه یشتبیتته نه وپه ری، واته: نه م ناسمانه، وه که گو لیک ی لی دی، (وَردَة) ش کو یه که ی (وَرد ه)، که جوړه گو لیک ی خاوه ن که لای ورده و لق و پوپه کانی درکاویین، زیاتر له که شی به هاردا، په یداده بی {نیمه گو له باغی پیده لیین} واته: نه و ناسمانه سوور هه لده گهری وه که په نگی گو له باغ، (كَالدِّهَانِ) له

گہرمییدا وہک تلتی زہیت، یان پوئی داغکراوی لی دی، کہ ئیمہ ہەر لهوہ حالیی دەبین، ئەگەرنا بەدنیایی لهوہش گەرمتەر، یاخود وہک چەرمی سووری لی دی، بہو شیوہیہ ئەو گۆرانکارییہ بہسەر ئەم ئاسمانەدا دی، چونکە (دەھان):

أ- یان کوئی (دەھن)ە، کہ بریتییە لە تلتی پوئی زہیت.

ب- یاخود: (دەھان: الْأَدِيمُ الْأَحْمَرُ)، پیستی سوور، چەرمی سوور، کوئی (دەھان)یش بریتییە لە (أَدُهْن) و (دُھن) واتە: چەرمەکان.

۳- ﴿فَإَيَّ آءَالَءٍ رَبِّكُمَا تَكْذِبَانِ﴾، ئنجا ئایا ئەی کۆمەڵی جندو مروّف! ئێوہ نکوولی لە کام لە چاکەکانی پەرورەدگارتان دەکەن؟ کہ وہک گوتمان: کۆتایی پێھاتنی ئەم دنیایەو، ھاتنە پێشی عالەمیکی دیکەو قوئاغیکی دیکە، بو ئەوہی دادگەری خوا بچەسپی لە ژبانی مروّف و جندداو، خراپەکاران بە سزای خوێان بگەن و، چاکەکاران بە پاداشتی خوێان بگەن، ئا ئەوہش ھەر لە چاکەکانی خوایە، بۆیە خوا دەپرسی: ئایا نکوولی لە کام لە چاکەکانی خوا پەرورەدگارتان دەکەن؟

۴- ﴿فَيَوْمَئِذٍ لَا يُسْأَلُ عَنْ ذَنْبِهِ إِنْسٌ وَلَا جَانٌّ﴾، لەو پوژەدا، نہ مروّف، نہ جند لە بارەى گوناھییەوہ لی ناپرسی، (إِنْسٌ: إِسْمٌ جَمْعُ الْإِنْسَانِ وَالْإِنْسِيَّ وَاحِدٌ مِنْهُمْ، وَالْجَانُّ: أَبُو الْجِنِّ أَوْ الْجِنُّ كُلُّهُمْ)، (إِنْسٌ) ناوی کوئی مروّفەو (إِنْسِيَّ) تاکى مروّفە، (جَانٌّ)یش یان بابی جندانە، یاخود کوئی: جندانە، ئنجا ئایا بوچی لە گوناھیان ناپرسی؟ لەبەر ئەوہی ھەموو شتێک تۆمارکراوہو زانراوہ، واتە: پرسیارکردنی پەیداکردنی زانیارییان لی ناپرسی و، ئەو جوړە پرسیارەیان لی ناکرێ کہ بزانی چیان کردوہو چیان نہکردوہ؟ پێویست بەوہ ناکات و ھەموو شتێک تۆمار کراوہ، بە ھەموو شیوہکانی تۆمارکردن، (الْمَقْصُودُ بِالسُّؤَالِ: هُوَ النَّحْوُ الْمَأْلُوفُ فَهُوَ النَّوْعُ الْمَنْفِيُّ مِنَ السُّؤَالِ، وَلَكِنْ قَوْلُهُ تَعَالَى: ﴿وَقَفُّهُمْ إِنَّهُمْ مَسْغُولُونَ﴾ ۲۴) ﴿فَرَبِّكَ لَسَعَلَنَّهُمْ أَجْمَعِينَ﴾ ۹۲ عَمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ ۹۳) الحجر، فَهُوَ سُؤَالٌ تَوْبِيخٌ وَرَجْرٍ، أَوْ الْمُرَادُ إِنَّ الْقِيَامَةَ فِيهَا مَوَاقِفٌ مُتَعَدِّدَةٌ، فَيُسْأَلُونَ فِي بَعْضِهَا وَيُخْتَمَ عَلَى الْأَفْوَاهِ فِي بَعْضِهَا)، کہ دەفەرموێ: لییان

ناپرسرئ مەبەست پئی پرسپاری ئاساییه، ئەو پرسپاره لابراوه، پرسپاری ئاسایی که بگوترئ: ئەوەت کردوه، یان نه تکرده؟ بەلام خوای بەرز که له سوورەتی (الصفات) دا دەفهرموئ: ﴿وَقَفُّوهُمْ إِنِّهُمْ مَسْئُولُونَ﴾ (۲۴) الصفات، رایانبگرن بێگومان لێپرساون، ههروهها له سوورەتی (الحجر) دا خوا دەفهرموئ: ﴿فَوَرَبِّكَ لَنَسْأَلَنَّهُمْ أَجْمَعِينَ﴾ (۹۲) عَمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ (۹۲) الحجر، واته: سویند به پهروهردگارت له تیکریانان دهپرسینهوه، له باره ی ئەوهوه که کردوویانه، ئەو پرسپارکردنانه ی له (الصفات والحجر) دا هاتوون، مەبەست پئیان پرسپارکردنی سەرزەنشتکه رانه و سەرکۆنه که رانه یه، {ئایا ئەوەت نه کرد! ئەوەت نه کرد! ئەوەت نه کرد!} یاخود مەبەست ئەوهیه که له قیامه تدا، قوئاغی جوړاو جوړ دینه پێش و، له هه ندیگ قوئاغان دا لێیان ناپرسرئ و له هه ندیگ قوئاغان دا لێیان دهپرسرئ و، له هه ندی قوئاغیش دا، وهک خوا **سَمِيعٌ ذَا بَصَرٍ** دهفهرموئ: مۆر به سەر زمانیان هوه دهنرئ و قسه یان بو ناکرئ و، فەرمان ده کرئ به ئەندامهکانیان قسه بکهن، وهک له تەفسیری سوورەتی (فصلت) دا باس مان کرد، له سوورەتی (النور) دا هاتوه: ﴿يَوْمَ تَشْهَدُ عَلَيْهِمْ أَلْسِنَتُهُمْ وَأَيْدِيهِمْ وَأَرْجُلُهُمْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ (۲۴) النور، ههروهها له سوورەتی (فصلت) دا که دهفهرموئ: ﴿حَتَّىٰ إِذَا مَا جَاءُوهَا شَهِدَ عَلَيْهِمْ سَمْعُهُمْ وَأَبْصَرُهُمْ وَجُلُودُهُمْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ (۲۰) فصلت، که واته: قیامهت قوئاغ قوئاغه، بۆیه که سیک به ساده یی و سهرکیلی ته ماشای قورئان بکات، چ لیره و، چ له ههر شوینیکی دیکه دا، ده لئ: بۆچی له جییهک و دهفهرموئ و، له جییهک ئاوا دهفهرموئ؟ به لام ئەوه جیاوازی دیمه نه کان و جیاوازی قوئاغه کانه، که ئەگەر به سهرکیلی ته ماشای بکه ی، ده لئ: لیره و دهفهرموئ و لیره و دهفهرموئ و تیکده گیرئ! به لام ئەوه تیکگیران نیه و ته واکردنی کۆی هه موو دیمه نه که یه، له و پرووه ته ماشای بکه ی ئا وایه و، له لایه کی دیکه وه ته ماشای بکه ی، ئاوا دیت به رچاوو، له ولوهش ته ماشای بکه ی، به جوړیکی دیکه، دیت به رچاو.

(۵) - ﴿فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ﴾، ئنجا ئەی کۆمه لی جندو مروؤ! نکوولی له کام له چاکهکانی پهروهردگارتان ده کهن؟

(۶) - ﴿يَعْرِفُ الْمَجْرُمُونَ بِسِمَتِهِمْ﴾، تاوانباران به نیشانه‌ی خویشان دهناسرینه‌وه، (السِّمَاءُ: الْعَلَامَةُ) نیشانه، زانایان هه‌ندیکیان باسیان کردوه که چاویان شین هه‌لده‌گه‌پری و پروویان ره‌ش داده‌گه‌پری! به‌لام خوی پهره‌ردگار لی‌رده‌ا باسی نه‌کردوه، ئه‌وه‌نده هه‌یه ده‌فه‌رموی: تاوانباران به نیشانه‌و سیمای خویشان دهناسرینه‌وه، هه‌ر که‌سه به پیی ئه‌و نیشانه‌یه و ئه‌وه‌ی خوا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** له‌پوژی دوا‌ییدا، ئه‌وانی تووش ده‌کات، دهناسرینه‌وه، په‌نگه‌ زانایان له‌وه وه‌ریان گرتبی که ده‌فه‌رموی: ﴿يَوْمَ يُنْفَخُ فِي الصُّورِ وَنَحْشُرُ الْمُجْرِمِينَ يَوْمَئِذٍ زُرْقًا﴾ طه، ئه‌و پوژی فوو به که‌په‌نادا ده‌کری و تاوانباران کو‌ده‌که‌ینه‌وه، به شینه‌ه‌لکه‌پراوی، ئنجا ئایا چاویان شینه‌ه‌لده‌گه‌پری؟ یان پروویان شین و ره‌ش و مؤر ده‌بیته‌وه؟ له‌وانه‌یه، له‌وه وه‌ریان گرتبی، ئینسان که زور خه‌فه‌ت ده‌خوات و ناره‌حه‌ت ده‌بی و ده‌ترسی، په‌نگی تلخ و ره‌ش ده‌بی، ده‌گوتری: شین و مؤر هه‌لکه‌پراوه، وا پی‌ده‌چی مه‌به‌ست پیی ئه‌وه بی.

(۷) - ﴿فَيُؤْخَذُ بِالنَّوَصِي وَالْأُقْدَامِ﴾، ئنجا تووکی پی‌شه‌سه‌روپی‌یه‌کان ده‌گیرین، (نَوَاصِي) کو‌ی (نَاصِيَة) یه، واته: تووکی پی‌شه‌سه‌ر، (أُقْدَام) یش کو‌ی (قَدَم) ه، واته: پی، واته: تووکی پی‌شه‌سه‌ریان و پی‌یه‌کانیان ده‌گیرین، که که‌سیک تووکی پی‌شه‌سه‌ری بگیری له‌گه‌ل پیی دا، مانای وایه وه‌ک گلو‌له‌خر ده‌کریته‌وه! یانی: که‌له‌پچه ده‌کری و تووکه سه‌ریان و پییان پی‌که‌وه ده‌به‌سترین، بو ئه‌وه‌ی هیچ جوو‌له‌یه‌کیان بو نه‌کری، ئنجا به‌و شیوه‌یه فری ده‌درینه دوزه‌خه‌وه، وشه‌ی (النَّوَاصِي) که (أَل) ی ناساندنی له‌سه‌ره، هه‌روه‌ها (الأُقْدَام) یش هه‌ردووک ناساندنه‌کان: (عَوْضٌ عَنِ الْمُضَافِ إِلَيْهِ) قه‌ره‌بووی پالو‌ه‌لادراون، واته: (فَيُؤْخَذُ بِالنَّوَاصِي أَيْ: بِنَوَاصِيهِمْ، وَالْأُقْدَامِ، أَيْ: وَأُقْدَامِهِمْ)، چونکه لی‌رده‌ا ناگونجی (أَل) بو تی‌کرا (جنس) بی، واته: تی‌کرای تووکی پی‌شه‌سه‌ره‌کان و تی‌کرای پی‌یه‌کان، که‌واته: (النَّوَاصِي وَالْأُقْدَامِ) له‌جیاتی بفه‌رموی: (بِنَوَاصِيهِمْ وَأُقْدَامِهِمْ) ئه‌و (أَل) ه له‌جی پالو‌یدراو (المُضَافِ إِلَيْهِ) به‌کاره‌یتراوه، یانی: تووکی پی‌شه‌سه‌رو پی‌یه‌کانیان ده‌گیرین.

هه لېه ته ته گهر بشگوتري: (أل) كه بو ناساندني (عهد) ه، واته: تووكي پيشه سهره كاني نهوان و پييه كاني نهوان، نهو هس هه گونجاوه.

نجا نه مه ناماژه يه كيشي تيدا يه به ئيعجازيكي عيلمبي، نهو يش نهو يه پيشه سهری مروځ، نهو به شهي ميشك كه لای پيشه سهره، چه قی بریار دانه و كه سايه تي مروځ زياتر لهويډا شپردراوه تهوه، لیره وه لهو به شهي ميشك كه له پيشه سهردايه، مروځ بریار ده دات و خيرو شهرو هه لده بژيړي، راست و چهوت ليك جيا ده كاته وه، بويه خوا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** ناماژه ي بهوي داوه، ههروهك له سوږه تي (العلق) دا ده فهرموي: ﴿كَلَّا لَئِنْ لَمْ يَنْتَهِ لَنَسْفَعًا بِالنَّاصِيَةِ ﴿١٥﴾ نَاصِيَةٍ كَذِبَةٍ خَاطِئَةٍ ﴿١٦﴾﴾ العلق، واته: نه خير، نه گهر وازنه هيئي ئيمه به توندي تووكي پيشه سهری ده گرین، نهو پيشه سهری كه دروزن بووه، گونا هبارو خه تاكار بووه، خوا پشتيوان بي كه گه يشينه تهفسيري سوږه تي (العلق)، لهوي زياتر باسي نهو ئيعجازه عيلمبيه ده كه ين.

۸- ﴿فَيَا أَيُّهَا آلَاءُ رَبِّكُمَا تُكَذِبَانِ﴾، نجا نه ي كو مه لي جندو مروځ! نكوولي له كام له چا كه كاني پهروه دگارتان ده كه ن؟

۹- ﴿هَذِهِ جَهَنَّمُ الَّتِي يُكَذِّبُ بِهَا الْمُجْرِمُونَ﴾، نه مه نهو دوزه خه يه كه تاوانباران به درويان داده نا و پي بي پروابوون، ﴿هَذِهِ جَهَنَّمُ الَّتِي يُكَذِّبُ بِهَا الْمُجْرِمُونَ﴾ (مَقُولٌ قَوْلٍ مَّحْدُوفٍ)، گوتراوي قسه يه كي قرتيزاوه، واته: ﴿نَقُولُ لَهُمْ﴾ يان ﴿يُقَالُ لَهُمْ﴾ پييان ده ليين، يان پييان ده گوتري: نه مه نهو دوزه خه يه كه تاوانباران پي بي بي پروابوون، نكوولي يان ليده كرو، به درويان داده نا، نهو هتا تيوه ي رامين!

۱۰- ﴿يَطْرُقُونَ بِإِنْفِائِهِمْ حَمِيمٍ﴾، له نيوان نهو دوزه خه و، له نيوان ناويكي كولاودا {كه گه يشتوته نهو په ري كولاوي و داغي} دي و ده چن، ﴿يَطْرُقُونَ﴾ (طَوَافٍ)، نهو يه به دهوري شتيكدا بي و بچي، به لام له شتيكيشه وه بو شتيكي ديكه بچي، هه ر پي ده گوتري: (طَوَافٍ)، هه ر بويه جووله ي نيوان سه فاو مهروه، جگه لهوه ي به رويشتن (سعي) ناوبراوه، به ته وافي ش ناوبراوه.

له نځوانياندا دین و ده چن، مهبه ست نه وه یه که له نځوان ټاگري بلیسه داری
دوزه خ و، ټاوی کولاو داغ دا، دین و ده چن، جاريک لهوئی ده سووتیږن و
جاريکیش ده برین بو ټه وئی، یان: خوځيان دواي ټه وهی ده سووتیږن، ده چن
خوځيان فینک بکه نه وهو توژی ټاو بخونه وه، به لام ټاوه که کولاوو داغه، که
هه م ده شیخونه وهو، هه م به سه ریشياندا ده کری، وهک خوا له سوورپه تی (الحج)
دا ده فهرموئ: ﴿يُصَبُّ مِنْ فَوْقِ رُءُوسِهِمُ الْحَمِيمُ ۝١١﴾ **يُصْهَرُ بِهِ مَا فِي بُطُونِهِمْ وَالْجُلُودُ**
﴿٢٠﴾ **الحج**، واته: به سه ر ته پلي سه رياندا ده کری (ټاوی کولاوو داغ)، به هو یه وه
هه رچی له نځو هه ناویاندا هه یه، ده تویت هه پیسته که شیان داده مالری و
قالده بیت هه، ﴿وَلَهُمْ مَقْعٌ مِنْ حَدِيدٍ ۝١١﴾ **الحج**، قه مچییه ټاسنه کانیشیان بو هه ن،
که ټه مه هه ر باسکر دنه که ی زور سامناکه و له خه یال و نه ندیش هی مروف دا، زور
به زه حمه ت جپی ده بیت هه، به لام هه رچی خوا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** بیغه رموئ: سه دا سه د وایه،
ټه ویش به س ټه و نه ندازه یه که ټیمه لیی حالیی ده بین، چ به نسبه ت ټازارو
مهینه تییه کانی دوزه خ و، چ به نسبه ت خوځی و نیعمه ته کانی به هه شته وه، به س
ټه و نه ندازه یه ی ټیمه لیی حالیی ده بین و، له قالبی ټه و وشه و ته عبیرانه دا، که
له ټاسی فیکری به شهردان، جییان ده بیت هه، ټه گه رنا به دلنایی به هه شتیش زور
زور له وه خوځتره، دوزه خیش زور زور له وه ناخوځتره، که خوا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** باسی ده کات
و، ده یه وئی ټیمه حالیی بکات و تیگه یه نن، واته: ټه وهی که به کرده وه هه یه
له وئی، له وهی ټیستا ټیمه بهانه وئی به و وشه و ته عبیرانه لیی تی بگهین، لیک
دوورن، هه ر بویه ش گوتراوه: {لَيْسَ الْخَبْرُ كَالْمُعَايَنَةِ} (أَخْرَجَهُ ابْنُ حِبَانَ: ٦٢١٣، قال
شعيب الأرناؤوط: حديث صحيح)، واته: هه وال وهک دیتن و له گه لدا بوون نیه، که
ده فهرموئ: ﴿يَطْرُقُونَ بَيْنَهَا وَبَيْنَ حَمِيرٍ آناً﴾ (الطَّوَّافُ: تَرْدَادُ الْمَشْيِ وَالْإِكْثَارُ مِنْهُ، يُقَالُ
طَافَ بِهِ، وَطَافَ عَلَيْهِ، وَالْحَمِيمُ: الْمَاءُ الْمَغْلِيُّ الشَّدِيدُ الْحَرَارَةِ، وَأَنْ: اسْمٌ فَاعِلٍ مِنْ أَتَى،
إِذَا اشْتَدَّتْ حَرَارَتُهُ)، (طَوَّافُ): بریتیه له دووباره کرده وهی رویشتن و زور رویشتن،
(طَافَ بِهِ وَطَافَ عَلَيْهِ) ده وری داو، به سه ریه وه گه را، (حَمِيمُ) یش ټه و ټاودیه که

زور کوليوه گه‌يشتوته ئه‌وپه‌رى كولان، (ءان): ناوى بکه‌ر (إسم فاعل)ه، (أنى) واته: ئاويكى گهرمى كولوى داغ که گه‌يشتوته ئه‌وپه‌رى له گهرمييدا.

(۱۱) - ﴿فَإِيَّاءَ الْآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ﴾، ئه‌ى جندو مروڤ! له كام له چاكه‌كانى په‌روه‌ردگارتان نكوولئى ده‌كه‌ن؟

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

پاڤير/علي باپير

archive.org/details/alibapir

AliBapir

www.alibapir.net

English - عربي - كوردی

علي باپير/AliBapir

علي باپير/علي باپير

پاڤير/علي باپير

دهرسى سيّهم

پښتانه دندې مکتبه په مکتبه کې

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

www.alibapir.net

پښتانه دندې مکتبه په مکتبه کې

پښتانه دندې مکتبه په مکتبه کې

www.alibapir.net

پښتانه دندې مکتبه په مکتبه کې

پښتانه دندې مکتبه په مکتبه کې

www.alibapir.net

پښتانه دندې مکتبه په مکتبه کې

پیناسه ئەم دەرسە

ئەم دەرسەمان لە سی و سی (۳۳) ئایەتی کۆتایی سووپەتی (الرحمن) پێک دێ، ئایەتەکانی: (۷۸ - ۴۶)، کە باسی پاداشتی برواداران خاوەن ترس و بیمە بەرانبەر بە پەروردگاریان، بروادارانیک کە سام و ھەببەتیان ھەیە بەرانبەر بە پێگەی بەرزو بێ وێنەی پەروردگاریان، ئنجا ئەو پاداشتەیی خوا دایناوە بۆ ئەوانەیی سام و ھەببەتیان بەرانبەر بە پێگەی بەرزو بێ وێنەی ھەیە، خوا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** لە دوو جووتە بەھەشت دا باسی دەکات، واتە: چوار باخ، کە خوای کارزان و میھرەبان ھەر کامیان (ھەر جووتە باخە) بە شەش وەسف پیناسە دەکات و سەرچەم دەبنە دوازدە (۱۲) وەسف:

جووتە بەھەشتی یەكەم: لە ھەوت ئایەتەکانی: (۴۸ و ۵۰ و ۵۲ و ۵۴ و ۵۵ و ۵۶ و ۵۸) دا، شەش وەسفیان دەکات.

جووتە بەھەشتی دووهم: لە ھەوت ئایەتەکانی: (۶۴ و ۶۶ و ۶۸ و ۷۰ و ۷۲ و ۷۴ و ۷۶) دا، یانی: جووتە باغی یەكەم لە ھەوت ئایەتاندان، جووتە باغی دووهم لە ھەوت ئایەتاندان، یەکی بە شەش سێفەت وەسف و پیناسە کراون.

﴿ وَلَمَنْ خَافَ مَقَامَ رَبِّهِ جَنَّاتٍ ۖ ﴿٤٦﴾ فَيَأْتِي ٱلْآلَءَ رَبِّكُمَا تُكَذَّبَانِ ﴿٤٧﴾ ذَوَاتَا أَفْنَانٍ ﴿٤٨﴾ فَيَأْتِي ٱلْآلَءَ رَبِّكُمَا تُكَذَّبَانِ ﴿٤٩﴾ فَيَأْتِي ٱلْآلَءَ رَبِّكُمَا تُكَذَّبَانِ ﴿٥٠﴾ فَيَأْتِي ٱلْآلَءَ رَبِّكُمَا تُكَذَّبَانِ ﴿٥١﴾ فَيَسْمَعْنَ لَكَ مِنَ ٱلْجَنَّةِ نَوْحًا ﴿٥٢﴾ فَيَأْتِي ٱلْآلَءَ رَبِّكُمَا تُكَذَّبَانِ ﴿٥٣﴾ مُتَّكِئِينَ عَلَىٰ فُرُشٍ بَطَآئِنُهَا مِنْ إِسْتَبْرَقٍ وَحَىٰ ٱلْجَنَّةِ ذَايِ ﴿٥٤﴾ فَيَأْتِي ٱلْآلَءَ رَبِّكُمَا تُكَذَّبَانِ ﴿٥٥﴾ فَيَنْفَعُ ٱلْظَّرْفُ لَمْ يَطْمِئِنَّ ٱلْإِنْسُ قَبْلَهُمْ وَلَا جَانٌّ ﴿٥٦﴾ فَيَأْتِي ٱلْآلَءَ رَبِّكُمَا تُكَذَّبَانِ ﴿٥٧﴾ كَأَنَّهُنَّ ٱلْيَاقُوتُ وَٱلْمَرْجَانُ ﴿٥٨﴾ فَيَأْتِي ٱلْآلَءَ رَبِّكُمَا تُكَذَّبَانِ ﴿٥٩﴾ هَلْ جَزَاءُ ٱلْإِحْسَنِ إِلَّا ٱلْإِحْسَنُ ﴿٦٠﴾ فَيَأْتِي ٱلْآلَءَ رَبِّكُمَا تُكَذَّبَانِ ﴿٦١﴾ وَمِنْ دُونِهِمَا جَنَّاتٍ

﴿۶۲﴾ فَاَيُّ الْاَيِّ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿۶۳﴾ مُدَّهَا مَتَّانٍ ﴿۶۴﴾ فَاَيُّ الْاَيِّ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿۶۵﴾ فِيهِمَا
عَيْنَانِ نَضَّخَتَا ﴿۶۶﴾ فَاَيُّ الْاَيِّ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿۶۷﴾ فِيهِمَا فُكْكُهُمْ وَنُحْلٌ ﴿۶۸﴾ فَاَيُّ الْاَيِّ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿۶۹﴾ فِيهِنَّ خَيْرٌ حَسَنٌ ﴿۷۰﴾ فَاَيُّ الْاَيِّ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿۷۱﴾ حُورٌ مَّقْصُورَاتٌ
فِي الْخِيَامِ ﴿۷۲﴾ فَاَيُّ الْاَيِّ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿۷۳﴾ لَمْ يَطْمِئُنَّ اِنْسٌ قَبْلَهُمْ وَلَا جَانٌّ ﴿۷۴﴾ فَاَيُّ الْاَيِّ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿۷۵﴾ مُتَكَبِّرِينَ عَلَى رَفْرَفٍ خُضِرَ وَعَبَقَرِي حَسَنٍ ﴿۷۶﴾ فَاَيُّ الْاَيِّ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿۷۷﴾
بَرَكَ اسْمُ رَبِّكَ ذِي الْجَلَالِ وَالْاِكْرَامِ ﴿۷۸﴾

مانای دهقا و دهقی ثابته کان

{ههروهها بو ههر كه سيكيش له پايهي بهرزي پهروهردگاري بترسي، دوو
باخ ههن ﴿۶۲﴾ ئنجا ئايا (ئهي مروؤف و جندا) نكوولیی له كام له چاكه كانی
پهروهردگارتان دهكهن؟ ﴿۶۳﴾ (ئهو دوو باخه) خاوهن لق و پوپه دلگیره كانن ﴿۶۴﴾
ئنجا ئايا (ئهي مروؤف و جندا) نكوولیی له كام له چاكه كانی پهروهردگارتان
دهكهن؟ ﴿۶۵﴾ (ئهو دوو باخه) دوو سهراچاوهيان تیدان (به نیویان دا) دهپوڤ
﴿۶۶﴾ ئنجا ئايا (ئهي مروؤف و جندا) نكوولیی له كام له چاكه كانی پهروهردگارتان
دهكهن؟ ﴿۶۷﴾ (ئهو دوو باخه) له ههر میوهیهك دوو جوړیان تیدان ﴿۶۸﴾ ئنجا
ئايا (ئهي مروؤف و جندا) نكوولیی له كام له چاكه كانی پهروهردگارتان دهكهن؟
﴿۶۹﴾ ئهو (بهههشتی) انه لهسهر (جیگاو) تهخت و رایهخی وا پراكشاو، دیوی
لای بنهوهیان ئاوریشمهو، میوهی دوو باخهكesh (لییانهوه) نيزيكه (به ئاسانی
دهچنری) ﴿۷۰﴾ ئنجا ئايا (ئهي مروؤف و جندا) نكوولیی له كام له چاكه كانی
پهروهردگارتان دهكهن؟ ﴿۷۱﴾ لهو جیگیانهدا (و لهسهر ئهو رایهخ و تهختانه)،
(ئافره تانیکی) نیگای خو کورت ههلهینههر (لهسهر میردهکانیان) ههن، كه
پیش وان نه مروؤف و نه جندا، کچینی لانه بردوون (دهستی لی نه داوون) ﴿۷۲﴾

ئىجا ئايا (ئەى مەرۆڧ و جىندا) نكووئىى لە كام لە چاكەكانى پەرورەدگارەتان دەكەن؟ ﴿۵۷﴾ (ئەو ئاڤرەتانه لە جوانىى و سىپى و سافىى دا) وەك ياقووت و مروارىين ﴿۵۸﴾ ئىجا ئايا (ئەى مەرۆڧ و جىندا) نكووئىى لە كام لە چاكەكانى پەرورەدگارەتان دەكەن؟ ﴿۵۹﴾ ئايا پاداشتى چاكەكارىى ھەر چاكەكارىى ئىھ؟ ﴿۶۰﴾ ئىجا ئايا (ئەى مەرۆڧ و جىندا) نكووئىى لە كام لە چاكەكانى پەرورەدگارەتان دەكەن؟ ﴿۶۱﴾ ھەرورەھا لە خوار وانىشەو ھەن دىكە ھەن ﴿۶۲﴾ ئىجا ئايا (ئەى مەرۆڧ و جىندا) نكووئىى لە كام لە چاكەكانى پەرورەدگارەتان دەكەن؟ ﴿۶۳﴾ دوو باخى سەوزى يەكجار تۆخىن (مەيلەو ڤەش دەنوئىن) ئىجا ئايا (ئەى مەرۆڧ و جىندا) نكووئىى لە كام لە چاكەكانى پەرورەدگارەتان دەكەن؟ ﴿۶۴﴾ دوو سەرچاوى ڤىچقەكەريان تىدان ﴿۶۵﴾ ئىجا ئايا (ئەى مەرۆڧ و جىندا) نكووئىى لە كام لە چاكەكانى پەرورەدگارەتان دەكەن؟ ﴿۶۶﴾ (جۆرەكانى) ميوەو دارخورماو ھەنارىان تىدان ﴿۶۷﴾ ئىجا ئايا (ئەى مەرۆڧ و جىندا) نكووئىى لە كام لە چاكەكانى پەرورەدگارەتان دەكەن؟ ﴿۶۸﴾ (و لەسەر ئەو تەختانەى ئىو دوو باخەكە)، ئاڤرەتانى زۆر چاك و ئەوپەرى جوان ھەن ﴿۶۹﴾ ئىجا ئايا (ئەى مەرۆڧ و جىندا) نكووئىى لە كام لە چاكەكانى پەرورەدگارەتان دەكەن؟ ﴿۷۰﴾ (ئەو ئاڤرەتانه) چاو گەش و ڤەشەن لە ئىو خىوہەتان دا نىشتەجىن (خزمەت دەكرىن) ﴿۷۱﴾ ئىجا ئايا (ئەى مەرۆڧ و جىندا) نكووئىى لە كام لە چاكەكانى پەرورەدگارەتان دەكەن؟ ﴿۷۲﴾ (ئەو ئاڤرەتە شوخ و شەنگانە) لە پىش وان دا نە مەرۆڧ و نە جىند (دەستيان نەگەياندوونى و) كچىنيان لانەبردوون ﴿۷۳﴾ ئىجا ئايا (ئەى مەرۆڧ و جىندا) نكووئىى لە كام لە چاكەكانى پەرورەدگارەتان دەكەن؟ ﴿۷۴﴾ لەسەر ڤاىەخىكى سەوزى ناوازەى ھەرە جوان ڤالىان داوہتەوہ ﴿۷۵﴾ ئىجا ئايا (ئەى مەرۆڧ و جىندا) نكووئىى لە كام لە چاكەكانى پەرورەدگارەتان دەكەن؟ ﴿۷۶﴾ بەرزو بەپىزە ناوى پەرورەدگارى خاوەن ڤاىەو شكۆو، چاكەو بەخشش ﴿۷۷﴾.

شیگردنه وهی هه ندیک له وشه کان

(مَقَامُ رَبِّهِ): (مَقَام: مَصْدَرُ قِيَام، أَوْ اسْمُ مَكَانِ الْقِيَامِ)، وشه ی (مَقَام)، یان چا وگی (قِيَام) ه، یانی: هه لسان، ږاوه ستان، یاخود ناوی شوینه بو ږاوه ستان و هه لسان، واته: یان به مانای پیگه و پایه دی، یاخود به مانای شوینی وه ستان له به رانه ږه ږه روگردا دی.

(أَفْنَانٍ): (وَالْأَفْنَانُ: جَمْعُ فَنٍّ، وَهُوَ الْغُصْنُ الْغَضُّ الْوَرَقِ)، (فَنٍّ): به چل و لقی ته ږو گه لدار ده گوتری، هه روها (فَنٍّ) به جوړیک له شتیش ده گوتری، هه ندیکیش گوتوویانه: جوړی شت به (فُنُون) کوډه کریته وه، نهک به (أَفْنَان).

(مُتَّكِئِينَ): (الْإِتِّكَاءُ: افْتِعَالٌ مِنَ الْوَكْءِ مَهْمُوزُ اللَّامِ وَهُوَ الْإِعْتِمَادُ، فَصَارَ الْإِتِّكَاءُ اسْمًا لِاعْتِمَادِ الْجَالِسِ وَمِرْقَهِ إِلَى الْأَرْضِ وَجَنْبِهِ إِلَى الْأَرْضِ، وَهِيَ هَيْئَةٌ بَيْنَ الْإِضْطِجَاعِ عَلَى الْجَنْبِ وَالْقُعُودِ)، (مُتَّكِئِينَ) له (اِتِّكَاء) هه هاتوه، نه ویش ئیفتیعاله له (و ك ء) هه که بریتیه له پال ویدان، (اِتِّكَاء) به کوردی ده لئین: شاندادان و پالډانه وه، که بریتیه له وهی بابای دانیشتوو، ئانیشکی له سهر زهوی بی و ته نیشتی له سهر زهوی بی، نه ویش شیوهیه که له نیوان ږاکشان و دانیشن دا، به کوردی ده لئین: شاندادان و پالډانه وه.

(فُرُشٍ): (جَمْعُ فِرَاشٍ كِتَابٌ وَكُتُبٌ)، (فُرُش) کو ی (فِرَاش) ه، وهک (كِتَاب) که کو یه که ی (كُتُب) ه، (الْفِرَاشُ: أَصْلُهُ مَا يُفْرَشُ، أَيْ: يُبْسَطُ عَلَى الْأَرْضِ لِلنَّوْمِ وَالْإِضْطِجَاعِ) له نه سلدا (فِرَاش) به وه ده گوتری: که ږاده خری بو خه و بو ږاکشان، (ثُمَّ أُطْلِقَ الْفِرَاشُ عَلَى السَّرِيرِ الْمُرْتَفِعِ عَلَى الْأَرْضِ بِسَوْقٍ)، دوا یی به و چوار پایه، یان به و ته خته ده گوتری که به چه ند پیچه که یه که به چه ند پایه یه که له سهر زهوی به رز ده کریته وه.

(بَطَائِنُ): (البَطَائِنُ: جَمْعُ بَطَانَةٍ، وَهِيَ مُشْتَقَّةٌ مِنَ الْبَطْنِ ضِدُّ الظَّهْرِ، وَهُوَ هُنَا مَجَازٌ عَنِ الْأَسْفَلِ وَضِدُّ الْبَطَانَةِ الظَّهَارَةِ)، (بَطَائِنُ) كَوَى (بَطَانَةً) يَهْ ثَمِيشْ لَه (بطن) هوه داتاشراوه، واته: سَكْ كِه پيچهوانه ي پشته، ئنجا ليَره دا به مه جاز به كارهيَنراوه بُو لاي بنه وهو، پيچهوانه ي (بَطَانَةً) بريتيه لَه (ظَهَارَةً) واته: لاي پشته وه، بُو ويَنه پوْشاكيك ديوى ده ريى پيى ده گوتري: (ظَهَارَةً)، ديوى بنه وه پيى ده گوتري: (بَطَانَةً)، ئنجا خوا **سَمِىَ الْحَزْنَ الرَّجْمَ** ده فهرموى: ديوى بنه وه ي ئه و پايه خ و جيگا و پوْشاكانه ي له سهريان داده نيشن، بريتيه لَه ئاوريشم، ئنجا ده بى ديوى ده ره وه يان چوْن بى!.

(وَجَى): (الْجَنَى: مَا يُقَطَّفُ مِنَ الثَّمَرِ)، (جنى) ئه وه يه كِه ده چنرى لَه ميوه.

(دَانِ): (أَي: قَرِيبَ)، (دَنَى، يَذْنُوا فَهُوَ دَانٍ)، واته: نيزيك بوو، نيزيك ده بيتته وه، نيزيك.

(قَصِرَتْ الطَّرْفُ): نىگاي خُو كورتكه ره وه، (صِفَةُ لِمَوْصُوفٍ مَحْذُوفٍ: نِسَاءً قَصَرْنَ طَرْفَهُنَّ عَلَى أَزْوَاجِهِنَّ، أَوْ الْمُرَادُ: نِسَاءً فِي نَظَرِهِنَّ مِثْلُ الْقُصُورِ وَالْعَصْرِ خِلْقَةً أَوْ حَيَاءً، (قَصِيرَاتُ الطَّرْفِ) سيفه ته بُو وه سفكراويكى قرتيندراو، واته: ئافره تانيك كه نىگاي خويان له سه ر ميَرده كانيان كورت كردوته وه، ياخود مه به ست ئه وه يه ئافره تانيك كه له چاوياندا جوْريك له شكستى هه يه، له پرووى شه رم و شكووه، يان هه ر خواى كارزان واى خولقاندوون، جوْريك له نه رميى له نىگاي چاوياندا هه يه، ياخود: (قَصِيرَاتُ الطَّرْفِ) ئافره تانيك كه وا ده كهن بينه ر ته نيا ته ماشاي ئه وان بكات، ئه وه نده پييان سه رسام بى.

(لَمْ يَطْمِئْنَنَّ): (الطَّمْتُ: مَسِيسُ الْأُنْثَى الْبِكْرِ)، (طَمْتُ): بريتيه له وه ي ده ست بگه يه نريته ميينه يه كى كچ، (الطَّمْتُ: دَمُ الْحَيْضِ)، (طَمْتُ): به خويى حه يزيش ده گوتري، هه روه ها به لابردي كچينييش ده گوتري، (الطَّمْتُ: الْحَائِضُ)، (طَامْتُ) ئافره تييك كه كه وتوته حه يزه وه، (وَطَمْتُ الْمَرْأَةَ: افْتَضَّهَا) واته: چووه لاي و

له گه لی جووت بوو، کچینی لابرډ، ده گوتری: (مَا طَمَثَ هَذِهِ الرُّوْضَةُ أَحَدٌ قَبْلَنَا، وَمَا طَمَثَ النَّاقَةُ جَمَلٌ)، ئەم باخچه یه پیش تیمه کهس دهستی نه گه یاندوتی و، حوشره مییه که، جاری نیره له گه لی دا جووت نه بووه.

(الْيَاقُوتُ): (حَجَرٌ مِنَ الْأَحْجَارِ الْكَرِيمَةِ وَاحِدُهُ أَوْ الْقِطْعَةُ مِنْهُ: يَاقُوتَةٌ وَالْجَمْعُ: يَوَاقِيتٌ)، (يَاقُوتٌ): جوړیکه له بهرده به نرخه کان، تاکه که ی یاخود پارچه یه کی پیی ده گوتری: (يَاقُوتَةٌ) و به کو پیان ده گوتری: (يَوَاقِيتٌ) یا قووته کان، له کوردیشدا هه روا به کارده هیئر.

(وَالْمَرْجَانُ): (جِنْسٌ حَيَوَانَاتٍ بَحْرِيَّةٍ ثَوَابِتٍ مِنَ الطَّائِفَةِ الْمَرْجَانِيَّةِ يُعَدُّ مِنَ الْأَحْجَارِ الْكَرِيمَةِ)، (المعجم الوسيط) وای پیناسه ده کات، ده لی: مرجان جوړیکه له ژيانداره ده ریاییه کان که له شوینی خویندا چه سپاون و، ئەویش له کومه لی مرجانییه کانه، ئەویش چند جوړیکی هه یه و، له بهرده به نرخ و ده گمه نه کان داده نری.

(مُدْهَامَتَانِ): (أَي سَوْدَاوَانٍ مِنْ شِدَّةِ الْخُضْرَةِ، اذْهَامٌ الشَّيْءُ: إِسْوَادٌ)، (مُدْهَامَتَانِ) واته: ئەو دوو باخه زور سهوزن له سهوزیان هینده توخن، رهش ده نوینن، ده گوتری: (إِذْهَامٌ الشَّيْءُ: إِسْوَادٌ)، واته: ره شهه لگه را.

(نَضَاحَتَانِ): (النَّضَاحَةُ مُؤَنَّثُ النَّضَاحِ، عَيْنُ نَضَاحَةٍ: فَوَارَةٌ غَزِيرَةُ الْمَاءِ، وَنَضَخَ الْمَاءُ يَنْضَخُ نَضَخًا وَنُضُوحًا: اشْتَدَّ فَوْرَانُهُ)، (نَضَاحَتَانِ) واته: ئەو دوو کانیاه ئاوه که یان به فیچقه دیته ده ری، چونکه (النَّضَاحَةُ) مینه ی (النَّضَاحِ) ه، ده گوتری: (عَيْنُ نَضَاحَةٍ) سه رچاوه یه ک که ئاوه که ی به فیچقه و به توندی دیته ده ر، (وَنَضَخَ الْمَاءُ يَنْضَخُ نَضَخًا وَنُضُوحًا: اشْتَدَّ فَوْرَانُهُ) واته: هه لقولینه که و ده ر قولینه که ی زور به هیز بوو.

(خَيْرَاتٌ): (جَمْعُ خَيْرَةٍ: مَا يُخْتَارُ)، (خَيْرَاتٌ) کو ی (خَيْرَةٍ) یه، واته: باشتین، یاخود ئەوه ی هه لده بژیردری، (وَالْخَيْرَةُ: الْفَاضِلَةُ فِي كُلِّ شَيْءٍ) (خیره) باشتین له هه ر شتی، ده گوتری: (فُلَانَةُ الْخَيْرَةُ مِنَ النِّسَاءِ)، فلان ئافره ته باشتینی ئافره تانه،

(خَیْرَاتُ) سوکراوهی (خَیْرَات) ه، واته: زۆر باش، لیره‌دا یانی: ئافره‌تانی زۆر چاک و په‌سند له‌ پرووی په‌وشت و ئاکارو هه‌لس و که‌وتی مه‌عنه‌ویییه‌وه.

(حَسَانُ): (جَمْعُ حَسَنَاء) (حِسان) کۆی (حَسَناء) ه: زۆر جوان له‌ پرووی جه‌سته‌یییه‌وه، که‌واته: ئه‌وانه‌ هه‌م مه‌خبه‌رو دیوی مه‌عنه‌وییان زۆر جوانه، هه‌م رواله‌ت و باری جه‌سته‌یی‌شان زۆر رێک و پێک و سه‌رنج راکیشه‌.

(حُورُ): (الْحُورُ: جَمْعُ حَوْرَاءَ وَهِيَ ذَاتُ الْحُورِ، وَهُوَ وَصْفٌ مُرْكَبٌ مِنْ مَجْمُوعِ شِدَّةٍ بَيَاضِ أَبْيَضِ الْعَيْنِ، وَشِدَّةٍ سَوَادٍ أَسْوَدِهَا)، (حُورٌ) کۆی (حَوْرَاء) ه، واته: خاوه‌ن، (حُورٌ) ئه‌ویش بریتیه‌ له‌ وه‌سفێک که‌ ئه‌و ئافره‌ته، یان ئه‌و که‌سه، سپینه‌ی چاوی زۆر سپیی بێ و، په‌شکینه‌ی چاویشی زۆر په‌ش بێ.

واتایه‌کی دیکه‌ی (حُورٌ) که‌ کۆی (حَوْرَاء) ه، واته: زۆر سپیی و پروون و گه‌ش.

هه‌روه‌ها واتایه‌کی دیکه‌ی (حُورٌ) که‌ کۆی (حَوْرَاء) ه، واته: (يَحَارُ فِيهِنَّ الطَّرْفُ مِنْ حُسْنِهِنَّ)، واته: چاو تێیاندا سه‌رسام ده‌بێ له‌به‌ر جوانیی، (حَارَ بَصَرُهُ يَحَارُ حَيْرًا وَحَيْرَةً وَحَيْرَانًا: نَظَرَ إِلَى الشَّيْءِ فَلَمْ يَقْوِ عَلَى النَّظَرِ إِلَيْهِ وَازْتَدَّ عَنْهُ)، کاتی مرو‌ف ته‌ماشای شتێک ده‌کات، به‌لام دوایی چاوی ده‌گه‌رپه‌ته‌وه‌ بو‌ لای له‌به‌ر ئه‌وه‌ی ناتوانی زۆر سه‌رنجی بدات له‌به‌ر جوانیی، یان له‌به‌ر ئه‌وه‌ی سه‌رسامی ده‌بێ، ناتوانی ته‌واو ته‌ماشای بکات، یان له‌به‌ر سپییتی و دره‌وشاوه‌یی، هه‌روه‌ها ده‌گوتری: (حَارَ فِي الْأَمْرِ: ضَلَّ فَهُوَ حَائِرٌ وَحَيْرَانٌ وَهِيَ حَيْرَى)، له‌و کاره‌دا سه‌رگه‌ردان بوو، سه‌راسیمه‌ بوو، ئنجا بو‌ پیاو (حَائِرٌ) و (حَيْرَانٌ) و، بو‌ ئافره‌تیش (حَيْرَى) ده‌گوتری: واته: سه‌رسام، (وَتَحَيْرَ: وَقَعَ فِي الْحَيْرَةِ) واته: که‌وته‌ نیو حاله‌تی سه‌راسیمه‌یی و سه‌رسوپمانه‌وه‌.

که‌واته: (حُور) سێ مانای هه‌ن: هه‌م به‌ مانای سپیی و گه‌ش دی، هه‌م به‌ مانای چاوگه‌ش و جوان دی، هه‌م به‌ مانای ئه‌وه‌ دی که‌ چاو ناتوانی چاک ته‌ماشای بکات له‌به‌ر جوانیی.

(مَقْصُورَاتُ): کورت ھەلێنراو، (قَصْرُتْ: جَعَلْتُهُ فِي قَصْرِ)، واتە: خستەمە نیو کۆشکەو، کەواتە: (مَقْصُورَات) واتە: کۆشک نشینەکان، واتایەکی دیکە: (المَقْصُورَةُ مِنَ النِّسَاءِ: الْمُتَعَمِّتَةُ فِي الْبَيْتِ لَا تَتَرَكُّهُ لِتَعْمَلِ)، (مَقْصُورَات) واتە: ئاڤرەتیک کە خزمەت دەکری و نازی دەکیشری و پیویست ناکات بو خوی کار بکات، ھەرۆھا واتایەکی دیکە: (الْمَرْأَةُ الْمُقْصُورَةُ: الْمُصُونَةُ الْمُخَدَّرَةُ) واتە: ئاڤرەتیک یارێزراوی داپۆشراو، نەک بچی بگەرێ لەملاو لا.

(الْحِيَامُ): (الْحِيَامُ: جَمْعُ حَيْمَةٍ، وَالْبَيْتُ الَّذِي يُقَامُ مِنْ أَغْوَادِ الشَّجَرِ)، (حِيَام) کووی (حَيْمَةٍ)یە، ئەو مالهێ کە لە دارو درەخت دروست دەکری، یاخود: (الْبَيْتُ الَّذِي يُتَّخَذُ مِنَ الصَّوْفِ أَوْ الْقُطْنِ، وَيُقَامُ عَلَى أَغْوَادِ وَيَشْدُ بِأُطْنَابِ)، یان ئەو مالهێ لە خوری یان لە لۆکە دروست دەکری، [یان لە جوړیک لە قوماش کە ئیمە رەشمال و خێوەت و چادری پی دەلێن]، لەسەر چەند داریک دادەنری، ئەستونە گیشی دەدریته بەرو، بە چەند پەتیکیش ئەو لاو لای دەبەستری، تاکو نەجوولێ و با نەیخات، کە بە (حِيَمَات) و (حِيَام) و (حِيَم)یش کو دەکریتهو.

(رَفَرَفٍ خَضِرٍ): (رَفَرَفٍ) تاکەکە (رَفَرَفَةٍ)یە، (رَفَرَفٍ): بریتیە لە ناوی کو، کە بە بالندە و بە سەرین و بە فەرپ و رایەخ و پۆشاک دەگوتری، (خَضِرٍ) کو (أَخْضَر)ە واتە: سەوز.

(وَعَبْقَرِيَّ): (وَهُوَ نِسْبَةٌ إِلَى عَبَقَرٍ، وَهُوَ صِفَةٌ لِكُلِّ مَا بُولِغَ فِي وَصْفِهِ، وَمَا يُنْفِقُهُ شَيْءٌ) (عَبْقَرِيَّ): پالندەدری بو لای (عَبْقَرٍ) کە سیفەتیکە بو ھەر شتیک زۆر وەسف بکری، پالندەدریته لای ئەو.

عەرەب قەناعەتیان وابوو شویک ھەبوو بە ناوی (عَبْقَرٍ)، ھەر شتیک زۆر نایاب و سەیر بێ، گوتووینە: لەو شیوەو ھاتو، کە جندی لێن و ئەوان دروستیان کردو، ئەو ھەش ئەفسانەیک بوو، بەلام دوایی (عَبْقَرِيَّ) واتە: شتی زۆر نایاب و سەرووی ئاستی چاوەروان کردن.

(نَبْرَكَ اَسْمُ رَبِّكَ): (تَبَارَكَ: اِرْتَفَعَ وَتَقَدَّسَ وَتَنَزَّهَ وَتَعَالَى)، واته: ناوی خوا بهرزو، پاکهو، دووره له کهم و کوپیی و، بلنده، کهواته: لیږه دا (نَبْرَكَ اَسْمُ رَبِّكَ)، واته: ناوی پهروهردگارت هره بهرزو پایه دارو به پیزو بلنده.

مانای گشتیی ثایه ته کان

خوای میهره بان و کارزان دواى ئه وهی له ئایه ته کانی پیشوودا باسی بیست (۲۰) له چاکهو نیعمه ته کانی خوئی کردو، چهند جاریک پرسیاری له کومه لى جندو مروؤف کرد: ئایا نکوولیى له کام له چاکه کانی پهروهردگارتان ده کهن؟ دواى ئه وه خوا **بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ** باسی پوژى دواىی کرد، که مروؤف و جند، ناتوانن له ژیر پکیفی خوا دهرباز بن و، باسی سهره نجامی شوومی بیپروایانی کرد له دوزه خدا، ئنجا باسی پاداشتی که سانیک ده کات که سام و هه ییه تی خوای پهروهردگاریان له دلدايه و، شهرم له خوا ده کهن و، پاریزکارن و پرواداران، ئه ویش له چوار بهه شتدا، له چوار باخدا به جووت جووت، واته: دوو جووته باخ که وهک پاداشت داندراون، بو پرواداران له بهرانبهر دوزه خیکی پر تاو و تین و بلیسه دارو کلپه ستاندوودا، که بو بیپروایانی سته مکارو تاوانبارو خراپه کار ئاماده کراوه.

سهره تا خوا **بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ** باسی جووته باخی یه کهم ده کات و ده فهرموئى: **وَلَمَنْ خَافَ مَقَامَ رَبِّهِ جَنَّاتٍ**، بو ههر که سیک له پایه و پیگه ی بئ وینه ی پهروهردگاری بترسئ، دوو باخ ههن، واتایه کی دیکه شی ئه وه یه: ههر که سیک له وه ستانی له بهردهم دادگای پهروهردگاریدا بترسئ، واته: ترس و سامی ئه و پوژیه له بهربئ، که پاده گیرئ بو دادگایی کران له بهردهم خوای پهروهردگاردا، دوو باخی بو داندراون، یاخود: ههر که سیک ترس و سامی ئه وه ی هه بئ که پهروهردگاری به سهریه وه چاودیره و به سهری پاده گات و مشووری ده خوات و سهرپه رشتیی ده کات، دوو باخی بو داندراون، چونکه وشه ی (مقام):

ا- دهگونجی به مانای پیگهو پایهی خوی بهرز بی.

ب- دهگونجی به مانای سهرپهرشتیی و چاودییری خوی بهرز بی، بوهر مروفتیک، وهک خوا دهفهرموئی: ﴿أَفَمَنْ هُوَ قَائِمٌ عَلَى كُلِّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ﴾ (۳۳) الرعد، واته: ئایا ئهو زاتهی وهستاوه بهسهر ههر کهسیکهوه، که چی دهکات؟ واته: ئاگای لییهتی.

ج- ههروهها دهشگونجی بریتی بی له وهستانی مروفت و جند له بهرانبهه خوی پهروهردگادا، ههر سیکیان دهگریتهوه، ههر کهسی وابی، دوو باخی ههن، ﴿فَإِيَّاءَ الْآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ﴾، ئنجا ئهی جندو مروفت! به کام له چاکهکانی پهروهردگارتان بیپروان، یان: نکوولی له کام له چاکهکانی پهروهردگارتان دهکهن؟

﴿ذَوَاتَا أَفْنَانٍ﴾، ئهو دوو باخه خاوهن چل و پویی زۆرن، یاخود خاوهن جووری زۆرن، واته: خاوهن جووری زۆرن له درهختهکان، چونکه (أَفْنَان) کوئی (فَنَن)ه، که ههم به مانای لق و پوپ و چل و گهلا دی، ههم به مانای جور (نوع)یش دی، جووره میوه، یان جووره درهخت، ﴿فَإِيَّاءَ الْآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ﴾، ئنجا ئایا ئهی کومهلی جندو مروفت! نکوولی له کام له چاکهکانی پهروهردگارتان دهکهن؟

﴿فِيهِمَا عِثَانِ تَجْرِيَانِ﴾، ئهو دوو باخه، که خاوهن چل و پویی نههم و شل و چرو پرین، یان خاوهن جووره میوه و درهختی زۆرن، دوو سهراچاوهیان تیدا دهپۆن، واته: دوو سهراچاوه که ئایان له بهر دهپوات، ئاوه که یان ههله دهقولی، بهلام هینده زۆره، له بهریان دهپوا، ﴿فَإِيَّاءَ الْآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ﴾، ئنجا ئهی کومهلی جندو مروفت! نکوولی له کام له چاکهکانی پهروهردگارتان دهکهن؟

﴿فِيهِمَا مِنْ كُلِّ فَرْكَةٍ زَوْجَانِ﴾، لهو دوو باخه، له ههر جووره میوهیهک دوو جور ههن، (زَوْجَان)، (زَوْج) به مانای جووقی ههر شتیک دی، بو وینه: جووته پیلاویک به ههر کامیکیان دهگوتری: (زَوْج)، ژن و میرد به ههر کامیکیان دهگوتری: (زَوْج) که دهفهرموئی: (زَوْجَان) واته: دووان، واته: له ههر جووره میوهیهک دووان ههن، ئنجا ئهو دووانه چین و چۆنن؟ زانایان قسهیان زۆر لهسهر کردوون،

تیمہش دواتر له مهسه له گرنگه کاندازیاتر شیان ده کهینهوه، نهو مهسه لانهی لیږه زیاتر به گشتی باسیان ده کهین، لهوئی پتر پرونیان ده کهینهوه، ﴿فَإِيَّاءَ الْآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ﴾، ئنجا نهی جندو مروؤف! نکوولی له کام له چاکه کانی په روه ردگارتان ده کهن؟ واته: چاکه کانی په روه ردگارتان و نیعمه ته کانی، هیچ کامیان هی نهوه نین نکوولیان لی بکه و، نه یانسه لمین و دانیان پیدانه هیئن،

﴿مُتَكِينٍ عَلَىٰ فُرُشٍ بَطَاطِنُهَا مِنْ إِسْتَبْرَقٍ﴾، شانیان داداوو و پاکشاون له سهر چهند جیگایه ک دیوه په نهانه کانیان له ئاوریشمی نه ستوره، (فُرُش) کوی (فِرَاش) ه، شوینی له سهر پشوودان و سره وتن و شان له سهر دادان و پالډانه وهیه، ئنجا نهو وراخوانه و نهو شوینانهی بو ئیسپراحت و پشوودان ئاماده کراون، ﴿بَطَاطِنُهَا مِنْ إِسْتَبْرَقٍ﴾، دیوه کانی بنهوه یان له ئاوریشمه، (بَطَاطِن) کوی (بَطَانَة) یه، وه ک چوون (ظَهَائِر) کوی (ظَهَارَة) یه، (ظَهَارَة) واته: پشت و دیوی دهره وهی پوښاکیک، یاخود نوینیک، به لام (بَطَانَة) واته: دیوی شیرواوو بنهوهی، ئنجا نه گهر دیوی بنهوهی له ئاوریشمی نه ستور بئ، که دیوی بنهوه که متر جیی بایه خ پیدانه، دیوی بنهوهی فهرشیک که راده خری، یاخود نوینیک و پیخه فیک، نه دی دیوی دهری ده بئ چوون بئ! ﴿وَحَيَّ الْجَنَّةِ دَانِ﴾، چنراوی دوو باخه کانیښ نیزیکه، واته: میوه که یان نیزیکه و به ئسانی دهستی ده گیه نریتن، ﴿فَإِيَّاءَ الْآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ﴾، ئنجا نهی جندو مروؤف! نکوولی له کام له چاکه کانی په روه ردگارتان ده کهن؟

﴿فِيهِنَّ قَصِيرَاتُ الْظَرْفِ﴾، لهو جیگایانه دا ئافره تانیکی نیگای خوئی کورت هه لهینه، نیگای خو کورت که ره وه هه، واته: ئافره تانیکی که چاوو نیگیان کورت کردو ته وه، له سهر هاوسه ره کانیان، له سهر میږده کانیان.

واتایه کی دیکه ی نهوه یه: چاوه کانی بینه ران له سهر خویان کورته له دینن، یانی: ههر کهس بیانینن، چاویان له سهر لاندات و چاویان له سهر کورت هه له دینن،

﴿لَمْ يَطْمِئِنَّ إِنْشُ قَبْلَهُمْ وَلَا جَانٌ﴾، نه چوونه لایان و له گه لایان دا جووت نه بوون، نه مروځ له پیش نه واند او نه جندیش، واته: هیچ کهس دهستی نه گه یاندوونئ، وشه ی (لَمْ يَطْمِئِنَّ)، مانا گشتیه که ی: له گه لایان دا جووت نه بوون و دهستی نه گه یاندوونئ له رووی جینسییه وه، به لام نه سلئ مانایه که ی: (طَمَثُ، يَطْمِئُ) یانی: خوینی پیدا هیڼا، نه و هاوسه ره له گه ل ژنه که ی دا جووت بوو، خوینی پیدا هیڼا، که واته: (طَمَثُ) مه به ست پی لابر دنی په رده ی کچینییه، به لام دوا یی بو هه ر جوړه جووت بوونیک به کاره ی نراوه، گرنه نه وه یه خوا ده فهرموئ: نه و نافر تانه له پیش نه و هاوسه رانه یاندا، که له به هه شتئ ده یاندریئ، نه مروځ دهستی گه یاندوونئ، نه جندیش، نه مهش نه وه ی لی وده رده گیری که جندیش ده چن بو به هه شت و، نه وانیش وهک مروځ هاوسه ریان ده بن و جووت بوونیان ده بی، ﴿فَيَايَا آلَاءَ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ﴾، ئنجا نه ی جندو مروځ! نکوولی له کام له چاکه کانی په روه ردگارتان ده که ن؟

﴿كَأَنَّهُنَّ الْيَاقُوتُ وَالْمَرْجَانُ﴾، نه و نافر تانه وهک یاقووت و مهرجان وان، یاقووت جوړه به ردیکه له به رده به نرخه کان، به زوری وایه په نگی سووره، زانایان ده لئین: له سووری کولمه و لیو یاندا چو نراون به یاقووته وه، مهرجانش وهک پیشتریش باسمان کرد، جوړه به ردیکه له ژیانداریکه ده ریای په یدا ده بی، که له نه سلدا ژیانداره، به لام دوا یی که هه ر پیکه وهن زاووزی ده که ن و لیک جیانابه وه، پاش مردن و په قبوون، ده بنه به ردو جاری و اهیه ده بنه چپایه کی گه ورو په بیان ده گو تری: دورگه مهرجانییه کان، مهرجانش زور سپی و سافه، که واته: له سووریدا وهک یاقووتن و، له روونی و صافییدا وهک مهرجان، ﴿فَيَايَا آلَاءَ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ﴾، ئنجا نه ی جندو مروځ! نکوولی له کام له چاکه کانی په روه ردگارتان ده که ن؟

﴿هَلْ جَزَاءُ الْإِحْسَنِ إِلَّا الْإِحْسَنُ﴾، ئایا پاداشتی چاکه کاری هه ر چاکه کاری نیه! واته: که سیک چاک به ندایه تی بو خوی کرد بی و، له گه ل به نده کانی

خوادا چاک بوو بئ و، چاک پابه‌ند بوو بئ به شه‌ریعه‌ته‌وه‌و، هه‌م هه‌قی خوای جییه‌جئ کردبئ، هه‌م هه‌قی به‌نده‌کان، پاداشتی هه‌ر ئه‌وه‌یه که چاکه‌ی بدریته‌وه‌و، چاکه‌ی خوای بئ هاوه‌لیش له به‌هه‌شتدا به‌رجه‌سته ده‌بئ، ئه‌م پرسیارکردنه‌ش، پرسیارکردنی چه‌سپاندن (تقریری) پئ ده‌لین، واته: (مَا جَزَاءُ الْإِحْسَانِ إِلَّا الْإِحْسَانُ)، پاداشتی چاکه‌کاری به‌س چاکه‌کاریه‌و هیچ شتیکی دیکه‌نی.

﴿فَإَيَّ آءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ﴾، ئنجا ئه‌ی جندو مروؤف! نکوولی له کام له چاکه‌کانی په‌روه‌ردگارتان ده‌که‌ن؟

ئه‌مه جووته‌باخی یه‌که‌م، که ئه‌م جووته‌باخه، وه‌ک زانیان گوتوو یانه‌و قسه‌که‌شیان زۆر پیده‌چئ و، فه‌رمایشتی پیغه‌مبه‌ریش ﷺ وه‌ک دوایی ده‌یه‌ئین، ئاماژه‌ی پیده‌کات، بو ئه‌وانه‌یه که پله‌و پایه‌یان به‌رزتره له به‌هه‌شت دا، که وه‌سفی (سابقون) یان بو به‌کاره‌ینراوه‌و، وه‌سفی (مُقَرَّبُونَ) یشیان بو به‌کاره‌ینراوه‌و، واته: ئه‌وانه‌ی پیشکه‌وتوو له چاکان داو، ئه‌وانه‌ی زۆر له خوا نیزیکن، چونکه وه‌سفه‌کانی ئه‌م دوو باخه، ئه‌م جووته‌باخه، به‌رزترن له وه‌سفه‌کانی ئه‌و دوو باخه‌ی، یان ئه‌و جووته‌باخه‌ی دوایی دین و، ئایه‌ته‌که‌ش که دوایی دئ به راشکاویی ده‌یفه‌رموئ: ﴿وَمِنْ دُونِهِمَا جَنَّتَانِ﴾، له خوار ئه‌وانه‌وه‌ش دوو باخ هه‌ن، هه‌رچه‌نده (مِنْ دُونِهِمَا) ده‌شگونجئ مه‌به‌ست (له خوار) له پرووی جوگرافییه‌وه بئ، به‌لام زیاتر واییده‌چئ له پرووی پیگه‌وه بئ، واته: ئه‌م دوو باخه له پرووی پیگه‌و پله‌وه، له خوار ئه‌و دوو باخه‌ی دیکه‌وه‌ن، ئه‌وانه‌ش - وه‌ک دوایی ده‌رده‌که‌وئ - بو که‌سانێکن که له قورئاندا به: (أَصْحَابُ الْمِیْمَنَةِ)، ئه‌وانه‌ی خاوه‌نی خێرو به‌ره‌که‌تن، یاخود (أَصْحَابُ الْیَمِیْنِ) ئه‌وانه‌ی به‌ده‌ستی راستیان نامه‌کانیان ده‌دریته‌وه، واییده‌چئ ئه‌وه‌ش بو ئه‌وان بن که هه‌ر برواداران، به‌لام له خوار کۆمه‌لی یه‌که‌مه‌وه‌ن، که (مُقَرَّبُونَ) و (سابقون) ن، ﴿فَإَيَّ آءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ﴾، ئنجا ئه‌ی جندو مروؤف! نکوولی له کام له چاکه‌کانی په‌روه‌ردگارتان ده‌که‌ن؟

﴿مُدْهَامَتَانِ﴾، ئەو دوو باخە زۆر سەوزی تۆخن، واتە: دوو باخی زۆر سەوزن و هیندە تۆخن لە تۆخیان دا، ڕەش دەنۆینن، ئەگەر لە دورەووە تەماشایان بکەین، ﴿فَإَيَّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ﴾، ئنجا ئەی جندو مروۆف! نکوولی لە کام لە چاکەکانی پەرورەدگارتان دەکەن؟

﴿فِيهِمَا عَيْنَانِ نَضَّاخَتَانِ﴾، دوو سەرچاوێ بە فیچقە دەرقلویان تێدان، یانی: ئاوێکیان لێ دەرەقلۆی بە فیچقە، ئاوێکیان بە تەوژم دێتە دەری و ئەو دوو باخیان پێ ئاوێر دەکری، یاخود هەر بۆ جوانیی ئەو دوو کانیی و سەرچاوێ بەتەوژم دەرقلۆی، لەو دوو باخەدا هەن، هەر کام لە دوو باخەکان، کانیی و سەرچاوێکی تێدا هەیە، ﴿فَإَيَّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ﴾، ئنجا ئەی جندو مروۆف! نکوولی لە کام لە چاکەکانی پەرورەدگارتان دەکەن؟

﴿فِيهِمَا فَكِيهَةٌ وَمَخْلٌ وَرَمَانٌ﴾، لەو دوو باخەدا هەیە، میوێ (هەموو جوړەکانی میوێ) و، دارخورماو هەنار، میوێ بە وشە: (فَاكِهَةٌ) دێتی، واتە: هەموو درەختەکانی کە میوێ دەگرن، خورماش باسی درەختەکە دەکات، چونکە دارخورما خورما دەگری، هەنار (رُمان) یش بە میوێکەشی و بە درەختەکەشی دەگوێری: (رُمان)، ئنجا دارخورما یە کجار بەرزەو، دار هەنار کەمتر بەرزە، کە دەفەرموێ: (فَاكِهَةٌ) لەبەر ئەوەی بە نەناسراو (نکەر) دەیهێنێ (میوێ) واتە: هەموو جوړە میوێکیان تێدا هەیە، ﴿فَإَيَّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ﴾، ئنجا ئەی جندو مروۆف! نکوولی لە کام لە چاکەکانی پەرورەدگارتان دەکەن؟

﴿فِيهِنَّ خَيْرَاتٌ حِسَانٌ﴾، لەو جێگاو ڕێگایانەدا (کە لە نێو ئەو دوو باخەدا هەن) ئافەرەتانی چاک و قەشەنگ هەن، واتە: لە کۆشکەکان و لە ژوورەکانیاندا، لە شوێنی هەوانەو و ئیسپراحتیاندا (خَيْرَاتٌ حِسَانٌ) ئافەرەتانیکی زۆر چاک و زۆر جوان، هەن، (خَيْرَاتٌ) کۆی (خَيْرَةٌ) یە، دەگوێری: (هَذِهِ الْمَرْأَةُ خَيْرَةُ النِّسَاءِ) واتە: لە هەموو ئافەرەتان بایتر، باشیی لە ڕووی مەعنەوییەو، لە ڕووی پەشت

و ئاکارو ڀهفتارو دیوی مه عندهوییه وه، (جِسَان) یش کۆی (حَسَناء) ه، واته: ههره جوان، واته: له ږووی ږوالهت و جهسته وه، ههره جوان و، له ږووی چاکی مه عندهوییه وه، ههره چاکن، ئه مهش باشتین وه سفه، (خَيْرَات) ئه سلی خوی له (خَيْرَات) وه هاتوه، به لام دواپی گیره (شَدَّة) هکه ی لبراهو بوته (خَيْرَات).

ئنجا که پیش خوا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** باسی دوو باخان ده کات و، دواپی به کۆ (جمع) ده فهرموئ: (فِيهِنَّ) زانایان هه نديکیان گوتوو یانه: جاری وا هه یه دووان (مُثْنَى) ش به کۆ دئ، هه نديکی دیکه ش گوتوو یانه: که خوا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** باسی دوو باخه کان ده کات، مانای وا نیه بهس دوو باخن و، میوه و دره خت و خورماو کانپی و سه رچاوه یان تیدایه و هیچی دیکه، به لکو ئه و باخانه کۆشکیان تیدان و کۆشکه کان ژووریان تیدان، که واته: له کۆشکه کانیا نداو له ژووره کانیا ندا، ئافره تانیکی ههره باش له ږووی مه عندهوییه وه، ههره جوان له ږووی جهسته ییه وه هه ن، ﴿فَيَايَ اٰلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ﴾، ئنجا ئه ی جندو مروؤف! نکوولی له کام له چاکه کانی پهروه ردگارتان ده که ن؟

﴿حُورٌ مَّقْصُورَاتٌ فِي الْخِيَامِ﴾، (حُور) کۆی (حَوْرَاء) ه، که زانایان سی و اتایان بو لیکداونه وه:

أ- (حَوْرَاء) ده گونجی به مانای ئافره تیک بی، زۆر سپیی و ږوون و جوان له ږووی جهسته وه، چونکه (حُور) به مانای (بَيَاض) سپیته ییه.

ب- واتایه کی دیکه ی ئه وه یه، که چاویان سپینه که ی زۆر سپییه و په شکینه که ی زۆر په شه، ئه وهش جوانترین جوړی چاوه.

ج- واتایه کی دیکه ی ئه وه یه (حُور) که کۆی (حَوْرَاء) ه، واته: ههر که سییک ته ماشایان بکات سه راسیمه ده بی و، سه ری سوږده مینی له جوانییان.

(مَقْصُورَاتٌ فِي الْخِيَامِ)، (مَقْصُورَات) کۆی (مَقْصُورَة) یه واته: کورت هه لئراو، (خِيَام) یش کۆی (خِيْمَة) یه، که هه م به مانای خپوهت و چادر دئ و، هه م به

مانای کۆشکیش دئی، وه ک دوایی له فرهمایشتی پیغه مبهردا ﴿فَإِذَا دَهَبَ ثَٰوِرَ الْكَلْبِ لَدُنَّ الْغَٰثِ﴾ ده یهینین که ده فره رموی: ئهو (خیمه) یه گه وه ره یکی کۆلدر اووه زۆر زۆر گه وره یه، ئنجا ئهو ئافره تانه له نیو ئهو خانوو به رانه دا ههر له ویدان، واته: پیویست ناکات ده ربچن بو ئیش و کار، چونکه عادهت وایه ئافرهت زۆر جار ئیش و کار ده کات، به لام ئهو ئافره تانه خزمه تکران و، له جیگاو ریگای سره وتیاندا کورت هه لێنراون و، خزمه تکران و پیویستیان به چوونه دهر نیه، ﴿فَإِذَا دَهَبَ ثَٰوِرَ الْكَلْبِ لَدُنَّ الْغَٰثِ﴾، ئنجا ئهی جندو مروؤ! نکوولی له کام له چاکه کانی پهروهردگارتان ده کهن؟

﴿لَمْ يَطْمِئِنَّ اِنْسٌ قَبْلَهُمْ وَلَا جَانٌّ﴾، له پیش ئهو (پیاوه به هه شتی) نه دا (که ئهو ئافره تانه یان پی ده درین، ئهو حۆریانه) هیچ مروؤتیک و هیچ جندیک دهستی نه گه یاندوونئ و له گه لیان دا جووت نه بووه، ﴿فَإِذَا دَهَبَ ثَٰوِرَ الْكَلْبِ لَدُنَّ الْغَٰثِ﴾، ئنجا ئهی جندو مروؤ! نکوولی له کام له چاکه کانی پهروهردگارتان ده کهن؟

﴿مُتَكَبِّرِينَ عَلَى رَفْرَفٍ خُضْرٍ وَعَبْقَرِيٍّ حَسَانٍ﴾، پالیاندا وه ته وه و شانیان داداوه له سه ره جیگایه ک و رایه خێک، که بو پشوودان داندراوه، (رَفْرَف) کوئی (رَفْرَفَة) یه، یانی: رایه خ و شوینی پشوودان و ئیسپراحت له سه رکردن، (خُضْر) یش کوئی (أَخْضَر) یان کوئی (خَضْرَاء) ه واته: سهوز، (عَبْقَرِيٍّ حَسَانٍ)، (عَبْقَرِيٍّ) له نیو عه ره باندا عادهت و ابووه، ههر شتیک زۆر نایاب و جیی سه رسوپمان بوو بئ، گوتوو یانه: ئه وه هی (عَبْقَر) ه، گوايه: شوینییک و دۆلیکه جندی تیدا هه ن، که شتی سه یرو عه جایب و سه رسوپهینهر دروست ده کهن، واته: ههر شتیک زۆر جیی سه رسوپمان بئ، پالیاندا وه ته لای (عَبْقَر)، دوایی به ههر مروؤتیک هه لکه وتوو شیان گوتوه: (عَبْقَرِيٍّ)، (حَسَانٍ) یش کوئی (حَسَنَاء) ه، واته: ئهو رایه خ و فرهش و نوینانه که پشوویان له سه ره ده ده ن و سهوزن، زۆر ده گمه ن و نایابن، ئهو په ری جوانن، ﴿فَإِذَا دَهَبَ ثَٰوِرَ الْكَلْبِ لَدُنَّ الْغَٰثِ﴾، ئنجا ئهی جندو مروؤ! نکوولی له کام له چاکه کانی پهروهردگارتان ده کهن؟

﴿نَبِّرْكَ أَتَمَّ رَيْكَ ذِي الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ﴾، بهرزو به پیرو بهره‌وامه، ناوی پ‌روه‌ردگاری خاوه‌ن‌ه‌یه‌ت و مه‌زنی و پایه‌به‌رزی و، خاوه‌ن‌چاکه و به‌زه‌یی و به‌خششت.

مه سه له گرنگه کان

مه سه له ی په که م:

وه سفی جوو ته باخی په که م، به شه ش سیفه تی گه وره و گرنگ:

(۱)- خاوه نی چل و پوپی زورن.

(۲)- دوو سه رچاوه ی ئاو له بهر پویش توویان تیدان.

(۳)- له هه ر میوه یه ک دوو جوړیان تیدان.

(۴)- له سه ر چه ند جیگایه ک پالیانداوه ته وه و شانیان داداوه، که دیوی لای بنه وه ی ئه و جیگه و رایه خانه ئاوریشمی ئه ستووره.

(۵)- میوه که یان زور نیزیکه بو چنن.

(۶)- ئافره تی قه شه نگ و نیگای خو ی له سه ر میرد کورنکه ره وه ی صاف و بیگه ردی وه ک یاقوت و مروارییان تیدان، که هیچ مروف و جندی ک پیش ئه وان توخنیان نه که وتوون.

خو ده فه رموی: ﴿وَلَمَنْ خَافَ مَقَامَ رَبِّهِ جَنَّاتٍ ۖ ﴿٤٦﴾ فَيَأْتِي ٱلْآلَءَ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ۚ ﴿٤٧﴾ ذَوَاتَا أَفْنَانٍ ۚ ﴿٤٨﴾ فَيَأْتِي ٱلْآلَءَ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ۚ ﴿٤٩﴾ فَيَمَّا عَيْنَاۤنَ تَجْرِيَانِ ۚ ﴿٥٠﴾ فَيَأْتِي ٱلْآلَءَ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ۚ ﴿٥١﴾ فَيَمَّا مِنْ كُلِّ فَنَكْهَةٍ رَّوَّجَانِ ۚ ﴿٥٢﴾ فَيَأْتِي ٱلْآلَءَ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ۚ ﴿٥٣﴾ مُشْكِبِينَ عَلَىٰ فُرُشٍ بَطَآئِنُهَا مِنْ إِسْتَبْرَقٍ ۚ وَجَنَى ٱلْجَنَّةَيْنِ دَانٍ ۚ ﴿٥٤﴾ فَيَأْتِي ٱلْآلَءَ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ۚ ﴿٥٥﴾ فَيَمَّا قَصَصْتُ ٱلْطَّرْفَ لَمْ يَطْمِئِنَّ ٱلْأَنسُ قَبْلَهُمْ وَلَا جَانٌّ ۚ ﴿٥٦﴾ فَيَأْتِي ٱلْآلَءَ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ۚ ﴿٥٧﴾ كَأَنَّهُنَّ ٱلْيَاقُوتُ وَٱلْمَرْجَانُ ۚ ﴿٥٨﴾ فَيَأْتِي ٱلْآلَءَ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ۚ ﴿٥٩﴾ هَلْ جَزَاءُ ٱلْإِحْسَنِ إِلَّا ٱلْإِحْسَنُ ۚ ﴿٦٠﴾ فَيَأْتِي ٱلْآلَءَ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ۚ

شیکردنه‌وه‌ی ئەم ئایەتانه، له‌ حەقده‌ بڕگەدا:

١- ﴿وَلَمَنْ خَافَ مَقَامَ رَبِّهِ جَنَّاتٍ﴾، بۆ هەر کەسێک له‌ پێگه‌ی په‌روه‌ردگاری بترسێ، دوو باخ هه‌ن، وه‌ک گوته‌مان: پێگه‌ی په‌روه‌ردگار (مَقَام رَبِّه‌): لێره‌دا سێ واتای هه‌ن:

أ- ده‌گونجی به‌ مانای پێگه‌و پایه‌ی به‌رزو بێ وێنه‌ی په‌روه‌ردگار بێ.

ب- ده‌گونجی به‌ مانای پراوه‌ستانی په‌روه‌ردگار بێ، واته‌: سه‌ره‌پرشتییکردن و چاودێری خوای په‌روه‌ردگار، کەسێک له‌وه‌ بترسێ.

ج- یاخود (مَقَام) به‌ مانای (قِيَامه‌ أَمَامَ رَبِّه‌) پراوه‌ستێنرانی له‌ به‌رده‌م په‌روه‌ردگاریدا، هەر کەسێک ترسی ئەو پوژده‌ی بێ، دوو باخی هه‌ن، (ل)ی (لَمَنْ) بۆ کردنه‌ خاوه‌ن (مَمْلُوكِه‌)، (مَنْ) یش مه‌به‌ست پێی تێکرای ئەوانه‌یه‌ که‌ ئەو ترس و سام و هه‌یه‌یه‌ته‌یان هه‌بووه‌ به‌رانبه‌ر به‌ په‌روه‌ردگاریان، یان ترسی وه‌ستانیان له‌ به‌رده‌م په‌روه‌ردگاریان له‌ دڵدا هه‌یه‌.

که‌ ده‌فه‌رموێ: دووباخ (جَنَّات) زانایان زۆر قسه‌یان له‌سه‌ر کردوون، که‌ بۆچی دوو باخن؟

(الشوکانی)^(١) له‌ تەفسیره‌که‌ی خویدا، له‌وباره‌وه‌ هه‌شت رای هێناون:

١- یه‌کیکیان (جَنَّةُ الْعَدْنِ) هه‌و ئه‌وه‌ی دیکه‌یان (جَنَّةُ النَّعِيمِ) هه‌، واته‌: باخی هه‌میشه‌ تێدا مانه‌وه‌و، باخی پڕ له‌ نازو نيعمه‌ت.

٢- یه‌کیکیان تاییه‌ت بۆ ئەو مروّقه‌، یان بۆ ئەو چنده‌ دروستکراوه‌، وه‌ک پاداشت، ئه‌وه‌ی دیکه‌شیانی به‌ میرات گرتوه‌، له‌و بێپرۆایه‌ی ئه‌گه‌ر ئیمانی هێنابایه‌، به‌هه‌شتیی ده‌بوو و، ئەو باخه‌ی ده‌درایه‌، ئه‌ویش له‌و به‌ میراتی گرتوه‌.

۳- یه کیان جیگاو ریگای خوئی و میوانیهتی، ئهوی دیکهش جیگاو ریگای مال و خیزانیهتی.

۴- یه کیان بو که سیکه که سام و هه یبهتی به رانبر به پهروهردگار هه بی له مروقان و، ئهوی دیکهش له جندان.

۵- یه کیکیان له به رانبر ئه وه دایه که فه رمانبهری بو خوا کردوه، ئهوی دیکهشیان له به رانبر ئه وه دایه که سه ریچی له خوا نه کردوه.

۶- یه کیکیان له به رانبر ئیمان و عه قیده کهی دایه، ئهوی دیکهشیان له به رانبر کرده وه باشه کهیدایه.

۷- یه کیکیان به کرده وهی خوئی وه دهستی هیناوه، ئهوی دیکهش به به خشی خوا.

۸- یه کیکیان نیعمهتی پرووحانیی تیدایه، ئهوی دیکهش نیعمهتی جهستهیی و ماددی.

هه لبه ته ئه وانه هه موویان راو بو چونن، به لام هیچیان دهق نین و، ده شگونجی هه موو ئه و پراینه یان زوربه یان، له یه ک کاتدا مه به ست بن.

۲- ﴿فَإِيَّ الْآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ﴾، [ئه م رسته یه بو جووته باخی یه که م، هه شت جارن دووباره ده بیته وه، بو جووته باخی دووه میش، هه شت جارن دووباره ده بیته وه]، واته: ئه ی کو مه لی جندو مروق! نکوولی له کام له چاکه کانی پهروهردگار تان ده که ن؟ واته: هیچ کام له چاکه و نیعمه ته کانی پهروهردگار هی ئه وه نین نادیده یان بگرن و نکوولی یان لیبکه ن و نه یسه لمینن، که ئه وه چاکه و په حمه ت و نیعمه تی پهروهردگار به خشیویه تی.

سیفه تی یه که می جووته باخی یه که م:

۳- ﴿ذَوَاتَا أَفْنَانٍ﴾، هه ردووکیان خاوه ن لق و پوپ و چلی زورن، ئه مه یه که مین سیفه تی جووته باخی یه که مه، له شه ش سیفه ته که یان، (أَفْنَان: جَمْعُ فَنَن)، (فَنَن):

أ- به مانای (الغصن) دئی، لق و پۆپ و چل، که لهو درهختانه جیا دهبنهوه.

ب- ههروهها (فَنَنْ) به مانای (نَوْع) دئی واته: ئهو دوو باخه جوړه درهختی زۆریان تیدا ههن، یاخود جوړه میوهی زۆریان تیدا ههن، (ذَوَاتَا) دووانه (مَثْنِی) (ذات) ه، واته: خاوهن، ههردووکیان خاوهنی لق و پۆپی چلی زۆرن، یاخود خاوهنی جوړه درهختی زۆرن، یان جوړه میوهی زۆرن.

(۴)- ﴿فَإِيَّاءَ الْآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ﴾، ئنجا ئایا ئهی کۆمهلی جندو مروڤ! نکوولی له کام له چاکهکانی پهروهردگارتان دهکهن؟

سيفهتی دووهمیان:

(۵)- ﴿فِيهِمَا عَيْنَانِ تَجْرِيَانِ﴾، له نپو ئهو دوو باخهدا، دوو سهراچاوه ههن، واته: ههر کامیکیان سهراچاوهیهک ئاوی زۆرهو لهبهری دهروات وهک پروواریک، یهکیک له پروونکه رهوانی قورئان دهلی: (ذُكِرَ الْعَيْنَانِ الَّتِي يَجْرِي مَآوُهُمَا بَعْدَ الْأَفْقَانِ، لَأَنَّ مَنْظَرَةَ الْأَشْجَارِ بَغَيْرِ ذِكْرِ الْمَاءِ، يَفْقَدُ فِي جَمَالِيَّةِ مَنْظَرَةِ الْأَشْجَارِ)، واته: باسی دوو سهراچاوهکان، که ئاوهکهیان لهبهر دهروا، له دواى باسی چل و لق و پۆپی درهختهکان، لهبهر ئهوهیه که دیمهنی درهختهکان بهبئ باسکردنی دیمهنی ئاوو کانی و سهراچاوه، زیان دهگهیهنئ به جوانیتی و پهونهقی دیمهنی دارو درهختهکان.

(۶)- ﴿فَإِيَّاءَ الْآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ﴾، ئنجا ئایا ئهی کۆمهلی جندو مروڤ! نکوولی له کام له چاکهکانی پهروهردگارتان دهکهن؟

سيفهتی سییهمیان:

(۷)- ﴿فِيهِمَا مِنْ كُلِّ فَاكِهَةٍ زَوْجَانِ﴾، له ههر میوهیهک جووتی تیدا ههن، (زَوْجَان) وهک چۆن به مانای دوو شتی وهک یهک دئی، ژن و میرد، به ههر کامیکیان دهگوترئ: (زَوْج)، ههروهها به جووته پیللویک و ههرشتییک دووان بی، به ههر کامیکیان دهگوترئ: (زَوْج)، به ههمان شیوه (زَوْج) به مانای جوړ (صنف)یش دئی، واته: له ههر میوهیهک

دوو جوړی تیدا ههن، ههموو جوړه میوه یه کی تیدایه، ئنجا له ههر میوه یه ک دوو جوړ ههن، ههن دیک له زانایان گوتوویانه: مه به ست له دووه که، یه کیکیان ناسراوه پیی ئاشنان و له دنیا دا بینویانه، یان شیوه یی ئه وه یان بینویه، به لام یه کیکیان پیی ئاشنان و پیی نامون و، له دنیا دا خو یی یان شیوه که ییان نه دیوه. ههروه ها زانایان زور قسه یی دیکه شیان کردوون، به لام هیچیان وانین لیی دلنیا بم که مه به سته که ئه وه یه، گرنگ ئه وه یه خوا **سَمِيعُ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ** ده فهرمو یی: له ههر میوه یه ک دوو جوړ یان دوو شیوه ههن.

۸- ﴿فَإِیَّ الْآءِ رَیْکُمَا تَکْذِبَانِ﴾، ئنجا ئایا ئه ی کومه لی جندو مروؤ! نکوولی له کام له چاکه کانی په روه ردگار تان ده که ن؟

سیفه تی چواره می ئه و جووته باخه ی یه که م:

۹- ﴿مُتَّكِئِينَ عَلَىٰ فُرُشٍ بَطَآئِنُهَا مِنْ إِسْتَبْرَقٍ﴾، پالیانداوه ته وه له سه ر چهن د رایه خیک به رگ و پو شاک ی بنه وه یان دیوی ژووریان له ئاوریشمی ئه ستوره، (بَطَانَة) واته: دیوی بنه وه ی پو شاک، (ظَهَارَة) ش دیوی ده رییه، (فُرُش) یش کو ی (فِرَاش): (مَا يُبْسَطُ لِلنَّوْمِ وَالْإِضْطِجَاعِ)، ههر شتیکه که راده خری بو له سه ر خه وتن و راکشان و پشوودان، هه لبه ته به هه شت خه وی لی نیه، وه ک پیغه مبه ر فهرموویه تی: {النَّوْمُ أَخُو الْمَوْتِ} (أَخْرَجَهُ الْبَيْهَقِيُّ فِي شُعَبِ الْإِيمَانِ: ٤٧٤٥، وَالِدِيلَمِيُّ: ٦٩٠٧) واته: خه و برای مردنه، به هه شت خه وی لی نیه، به لام مه به ست پیی پشوودان و ئیسراحت و پالدانه وه و شاندا دانه، (مُتَّكِئِينَ: الْإِتْكَاءُ: افْتِعَالٌ مِنَ الْوَكَّاءِ وَهُوَ الْإِعْتِمَادُ، وَمِرْقَفُهُ إِلَى الْأَرْضِ وَجَنْبِهِ إِلَى الْأَرْضِ، وَهِيَ هَيْئَةٌ بَيْنَ الْإِضْطِجَاعِ عَلَى الْجَنْبِ وَالْقُعُودِ)، وشه ی (إِتْكَاءُ)، له سه ر کیشی (افْتِعَالٌ) ه، له (وَكَّاء) وه هاتوه، (وَكَّاء) بریتیه له پالویدان، ئه ویش ئه وه یه شانی یاخود ئانیشکی له سه ر زه وی دا بنی، ههروه ها ته نیشتی شی له زه وی نیزیک بی، ئه مه ش حاله تیکه له نیوان راکشان و دانیشتن دا، کورده واریی (شاندا دان) ی پی ده لیئ و پالدانه وه شی پی ده لیئ، به لام ئه گه ر ئینسان بخه وی له سه ر ته نیشتن یان له سه ر پشت ده لیئ: راکشاه، ئه و جوړه دانیشتنه ش، دانیشتنی که سانی خو شگوزهران و خاوه ن پشوویه.

(الْإِسْتَبْرَقُ: صِنْفٌ رَفِيعٌ مِنَ الدِّبَاجِ الْغَلِيظِ، والدِّبَاجُ: نَسِجٌ غَلِيظٌ مِنَ الْحَرِيرِ، وَالْإِسْتَبْرَقُ يُنْسَجُ بِخُيُوطِ الذَّهَبِ، قَالَ: فَخَرَّ الدِّينَ الرَّازِي: وَهُوَ مُعَرَّبٌ عَنِ الْفَارِسِيَّةِ: تَبْرَك: ثَخِينٌ، أَوْ إِسْتَبْرَكَ) واته: (إِسْتَبْرَقُ) جوړيكي زور بهرزه له ټاوريشمى نه ستوور، (ديباج) يش چنوايكي له ټاوريشمى كه ده زووه كه ي نه ستوور بى (إِسْتَبْرَقُ) عاده ت وايه له داوى زير ده چنري، (فخرالدين الرازي) گوتوويه تي: ټمه وشه يه كه كراوه ته عهړه يي و له ټه سلا فارسيه (تبرك) و (إِسْتَبْرَكَ) ياني: ټه ستوور.

سيفه تي پينجه ميان:

(۱۰) - ﴿وَحَيَّ الْجَنَّةِينَ دَانٍ﴾، ميوه ي دوو باخه كانيش نيزيكيه، (جَنَى: مَا يُجْنَى وَيُقْطَفُ مِنَ الثَّمَرِ)، (جَنَى) هه رشتيكيه كه ده چنري و لى ده كريته وه له ميوه، (دَان: قَرِيبٌ، دَنَى، يَدْنُوا، فَهُوَ دَان) واته: نيزيك، ياني: پټويست به زه حمت ناكات، تاكو ميوه كه ي بچنن.

(۱۱) - ﴿فَيَأْتِيءُ الْآءَ رَيْكُمَا تَكْدَبَانِ﴾، ټنجا ټايا ټه ي كوومه لى جندو مروفي! نكوولبي له كام له چاكه كاني په روه ردگار تان ده كه ن؟

ټنجا دټه سهر سيفه تي شه شه م و كوټايي، كه باسي ټه و ټافره تانه يه له و باخانه ي ده وري ټه و كوڅكانه دان و، ده فهرموي:

(۱۲) - ﴿فِيهِنَّ قَصَصَاتُ الطَّرَفِ﴾، له نيو ټه و كوڅكانه دا، ياخود له نيو ټه و خانووانه دا، كه له دوو باخه كه دا هه ن، چونكه باخه كان هه ر باخي پروت نين، به لكو كوڅكيان ټيدان، خانووبه رهيان ټيدان، جيگه و ريگه يان ټيدان، ټه مهش به سياق و سه ليقه ده زانري، هه رچه نده خوا بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ليړه باسي كوڅكه كاني نه كرده، به لام له شويني ديكه باسي كرده وون، بويه هه نديك له زانايان گوتوويانه: ټه وه ټيشكاله كه خوا بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ باسي دوو باخان ده كات، دوايي ده فهرموي: (فِيهِنَّ) كه بو كو ي ميينه (مُؤَنَّث) يه؟ وه لامه كه شي ټه وه يه كه خوا بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ باسي دوو باخاني كرده، به لام ټه و دوو باخه پرن له كوڅك و ته لارو خانووبه ره و شويني ټيسپراحت، ټنجا خوا ده فهرموي: له و كوڅك

و ته لارانه دا، که لهو دوو باخانه دا ههن، لهو خانووبه رانه دا که شوینی پشودانن: ﴿فِيهِنَّ قَاصِرَاتُ الطَّرْفِ﴾ نافرته تانیکی نیگا کورتکه ره وه ههن، (قَاصِرَاتُ) سیفه تی وه سفکراویکی قرتی نراوه، واته: (نِسَاءٌ قَاصِرَاتُ الطَّرْفِ)، یاخود (خَوْرٌ قَاصِرَاتُ الطَّرْفِ)، نافرته تانیکی کورتکه ره وه ی نیگا، ههن.

(طَرْف) به مانای چاو ترووکندن دی و، به مانای نیگای چاو دی.

(قَاصِرَة) یانی: کورتکه ره وه و (قاصرات) کوپه که یه تی.

ثَنَجَا ثَمَّه سَيِّ وَاثَاي ههن:

أ- نیگا و چاوی خوین کورت کردو ته وه، له سهر میړده کانی خوین،

ب- یاخود: (قَاصِرَاتُ الطَّرْفِ)، یانی: وا ده کهن ههر که سیک ته ماشایان بکات، چاوی له سهریان کورت بکاته وه و چاو لانه دات، نه وه نده پییان سهرسام ده بی.

ج- واثایه کی دیکه ی نه وه یه: له چاویان دا جوړیک له نازو نه رمیی و ناسکی هیه، به جوړیک و ایزانری که چاویان باش هه لئایه ت.

(۱۳)- ﴿لَمْ يَطْمِثْنِ اِنْسٌ قَبْلَهُمْ وَلَا جَانٌّ﴾ له پیش وان دا به لایاندا نه چووه و له گه لیان جووت نه بووه، هیچ مروفتیک و هیچ جندیک، یانی: نه مروفت له گه لیان دا جووت بووه نه جند، (الطَّمْثُ: مَسِيسُ الْأُنْثَى الْبِكْرُ)، (طَمْثُ): بریتیه له جووت بوون له گه ل نافرته تیکی کچ دا، هه روه ها کچینی لابردي کچ، پیی ده گوتری: (طَمْثُ)، به لام لیړه دا مه به ست نه وه یه: نه له گه ل نافرته ته خوړیبه کاند که مروفتن، هیچ پیاویک جووت بووه، نه له گه ل نافرته ته خوړیبه جنده کاند، هیچ جندیکی پیاو جووت بووه. هه ندیک له زانایان باسی نه وه یان کردوه، که ئایا ده گونجی پیاو جند بچیته لای نافرته مروفت؟ یاخود پیاو مروفت بچیته لای نافرته جند؟ زوربه ی زانایان نه وه یان ره تکر دو ته وه، بوچوونیک و له (ئیمام مالیک) وه هاتوه، به لام گوتوویه تی: نه و پایه خراپه کاری لئ په یداده بی! منیش پیم وایه مه گهر وه ک حاله تیکی خه یال، نه گه رنا

هه رگیز له حالهقی بهرجهسته بوون دا، ئهوه نابیی و زوړیشم لهوبارهوه کؤلیوهتهوه، هه نډیک له زانایانیش گوتوویانه: ئه گهر که سیک له کاتی جووتبوون له گهل خیزانیدا (بسم الله) نه کات، ناوی خوا نه هیښی، جندی نیړ خوئی له ئه ندامی زاوژی پیاوه که ده ئالیښی!! به لام ئه وهش هیچ به لکه یه کی وای له سهر نیهو، رایه که له هه نډیک له زانایانهوه هاتوه.

که واته: که خوا ده فهرموئی: له پیش واندانه مروؤف له گهلاندا جووت بووهو، نه جند، واته: له گهل ئافره ته مروؤف خوړیبه کاند، مروؤف جووت نه بووهو، له گهل ئافره ته خوړیبه جنده کانیشدا پیاوی جند جووت نه بووه.

(۱۴) - ﴿فَإِيَّاءِ آلِهِ رَبِّكُمْ تَكْذِبُونَ﴾، ئنجا ئایا ئه ی کؤمه لی جندو مروؤف! نکوولی له کام له چاکه کانی په روه ردگارتان ده که ن؟

(۱۵) - ﴿كَأَنَّهُنَّ الْيَاقُوتُ وَالْمَرْجَانُ﴾، ئه و ئافره تانه [هیښه پوون و سوورو سپیی و جوانن]، ده لی یاقووت و مهرجانن، پیشتر باسمانکرد (یاقووت) جوړه به ردیکه زوړ سوورو جوانه، به ردیکه له سهر زهوی هیه، وهک چوڼ زیوو ئه لئاس، کانزان و له سهر زهوی ههن، به ههمان شیوه یاقووتیش ههر له به رده کانی سهر زهوی په یداده کری، به لام مهرجان جوړه به ردیکه له ژیانداریک په یدا ده بی که له ده ریادا دروستی ده کات، واته: له پووی سه فاو سافی و پوونییهوه، وهک یاقووتن و، له پووی سوورییهوه ش، وهک مهرجانن، یان به پیچه وانهوه: له پووی سوورییهوه وهک یاقووتن و، له پووی سافییهوه، وهک مهرجانن، چونکه ههر کام له یاقووت و مهرجانیش، په نگی سوورو جوانیان هیهو، سافی و پوونییشیان هیه.

(۱۶) - ﴿فَإِيَّاءِ آلِهِ رَبِّكُمْ تَكْذِبُونَ﴾، ئنجا ئایا ئه ی کؤمه لی جندو مروؤف! نکوولی له کام له چاکه کانی په روه ردگارتان ده که ن؟

(۱۷) - ﴿هَلْ جَزَاءُ الْإِحْسَنِ إِلَّا الْإِحْسَنُ﴾، ئایا پاداشتی چاکه کاری ههر چاکه دانهوه نیه؟ واته: (الإِحْسَانُ فِي الْعَمَلِ، جَزَاؤُهُ الْإِحْسَانُ فِي الثَّوَابِ)، واته: چاک ئه نجامدانی کار

(چاک ئه نجامدانی به ندایه تیی بۆ خوا) پاداشته که ی بریتیه له چاک پاداشت درانه وه ی له لایه ن خوای به خشه رو کارزانه وه.

که خَوای پِه‌روه‌ردگار ده‌فهرموئ: ﴿فِهِنَّ﴾ دَوای ئه‌وه‌ی باسی (جَنَّتَن) ی کردوه، زانایان به پینج جوَر مانایان کردوه:

۱- پايه ک ده لَئِي: (مثنی) له زما ني عه په بيدا ده گونجی به (کو) ش بگو ترې، وه ک له سووره تي (التحریم) دا، دهفه رموی: ﴿إِنْ نُّوْبَا إِلَى اللَّهِ فَقَدْ صَغَتْ قُلُوبُكُمَا وَإِنْ تَظَاهَرَا عَلَيْهِ فَإِنَّ اللَّهَ هُوَ مَوْلَاهُ وَجِبْرِيلُ وَصَالِحُ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمَلَائِكَةُ بَعْدَ ذَلِكَ ظَهِيرٌ﴾ التحريم.

(۲)- رایه کی دیکه ده لئی: واته: لهو نازو نیعمهت و شتانه دا که باسکران، له نیو واندا ئافره تانیک هه ن بهو شیوه یه ن، بۆیه راناوی کوو به کاره پناوه.

(۳) - پايه کی دیکه دهلئ : له نیو ټو کوښک و ته لارانه دا، که لهو دوو باخانه دا ههن، ئافره تانیکی وا ههن.

(۴) - پايه‌کی دیکه ده‌لّی: لهو سهر جيڳايانه که پاخراون بؤ پشوودان، مادام باسی جيڳايان ده‌کری، به زوري که باسی جيڳاو پاکشان و پالکه‌وتن ده‌کری، ئافره‌تیش به مَشک دا دی.

(۵) - پايه کی دیکه ده لّی: له و ژوورانده دا که له نیو ټه و دوو باخانه دا هه ن، ئافره تانیکی به و شیوه یه هه ن، که باسکران.

مهسه له ی دووهم:

وهسفی جووته باخی دووهم، به شەش سیفەتی گرنگ، بەلام نزمتر له هی جووته باخی یه کهم:

(۱)- دوو باخی سهوزی توخی رهشباو.

(۲)- دوو سهراچاوهی فیچقه کهرو به تهوژم هاتوو دهرو دهرقولیو.

(۳)- میوهو دارخورماو هه ناری زۆر.

(۴)- ئافرهتانی له پرووی مهعنهو ییهوه زۆر باش و پهسندو، له پرووی جهسته ییهوه ئهوپه پری جوان.

(۵)- چاوه گهش و گه وره و خزمه تکرارو سهقامگیر له خپوه تاندا، که پیش ئهوان مروفی و جند کچینییان لانه بردوون و، دهستیان لی نه داو.

(۶)- پالدانهوه له سهراپیه خی سهوزی هه ره نایاب.

خواد هه رموی: ﴿وَمِنْ دُونِهِمَا جَنَّتَانِ ۖ ﴿٦٢﴾ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٦٣﴾ مُدْهَمَّتَانِ ۖ ﴿٦٤﴾ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٦٥﴾ فِيهِمَا عَيْنَتَانِ مُصَاحَتَانِ ﴿٦٦﴾ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٦٧﴾ فِيهِمَا فَاكِهَةٌ وَنَخْلٌ وَرَمَانٌ ﴿٦٨﴾ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٦٩﴾ فِيهِمَا خَيْرٌ مِنْ حَسَنِ ﴿٧٠﴾ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٧١﴾ حُورٌ مَّقْصُورَاتٌ فِي الْخِيَامِ ﴿٧٢﴾ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٧٣﴾ لَمْ يَطْمِئِنَّ عَنْ قَبْلِهِمْ وَلَا جَأً ﴿٧٤﴾ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٧٥﴾ مُتَكَبِّرِينَ عَلَى رَفْرَفٍ خُضِرٍ وَعَبْقَرِيٍّ حَسَنِ ﴿٧٦﴾ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ﴿٧٧﴾ تَبَرَّكَ اسْمُ رَبِّكَ ذِي الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ ﴿٧٨﴾﴾

شیکردنه وهی ئهم ئایه تانه، له هه قده برکه دا:

(۱)- ﴿وَمِنْ دُونِهِمَا جَنَّتَانِ﴾، له خوار ئه و دوو (باخ) هوه، دوو باخی دیکه هه ن، هه رچه نده (مِنْ دُونِهِمَا) ده گونجی مه به ست پیی له پرووی جوگرافیه وه بی، واته: شوینی دوو

باخه که ی دیکه بهر زتره، ههروه ها ده شگونجی (مِنْ دُونِهِمَا) مه بهست پیی ئه وه بی که: جگه لهو دوو باخه، دوو باخی دیکه ش هه، هه ر بو ئه وه بهه شتیانیه ی باسکران.

به لام وایده چی مه بهست پیی ئه وه بی که له پرووی پیگه وه، له خوار ئه وه دوو باخه وه، که بو بهه شتیانیک دانراون، که پله و پایه یان بهر زتر بووه و به (مُقَرَّرِین) و (السَّابِقُونَ) وه سفکراون له قورئاندا، دوو باخی دیکه ش هه، بو ئه وانیه ی به (أَصْحَابُ الْيَمِينِ)، هاوه لانی لای راست وه سفکراون و، له پله و پیگه و پایه دا، له خوار ئه وه دوو باخی پیشووه وه، (أَي: أَذْنَى مِنْهُمَا مِنْ حَيْثُ الدَّرَجَةُ، فَهَاتَيْنِ أَنْزَلَ دَرَجَةً وَشَرَفًا)، له پرووی پله وه له خواره وه، ئنجا ئه وه دووانه ئه گهر ته ماشاشیان بکهین، سیفه ته کانیان له خوار سیفه ته کانی ئه وه دوو باخی پیشه وه.

۲- ﴿فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ﴾، ئه ی کۆمه لی جندو مروّ! نکوولی له کام له چاکه کانی پهروه دگارتان ده کهن؟

سیفه تی به که میان:

۳- ﴿مُدَّهَامَّتَانِ﴾، ئه وه دوو باخه زۆر سهوزی توّخ، مه یله و رهش دهنوین، (إِدْهِمَا): له (دُهْمَة) وه هاتوه، (دُهْمَة): بریتیه له زۆر سهوزو کهسک بوون، به شیوه یه که مه یله و رهش بنوین، هه لبه ته باخ و پرووه کیکی زۆر سهوزو جوان بی، مانای وایه زۆر ساغ و تهرو پاراوه.

۴- ﴿فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ﴾، ئه ی کۆمه لی جندو مروّ! نکوولی له کام له چاکه کانی پهروه دگارتان ده کهن؟ که هیچ کامیان شایانی ئه وه نین نکوولی یان لی بکه و، دانیان پیدانه هیین.

سیفه تی دووهم:

۵- ﴿فِيهِمَا عَيْنَانِ نَضَّخَتَانِ﴾، دوو کانیه ی و سهرچاوه ی به فیچقه دهرقولیویان تیدان، (نَضَّخَتَانِ: فَوَارَتَانِ، مُتَدَفِّقَتَانِ) واته: دوو کانیه ی و سهرچاوه ی دهرقولیوو به

فیچقہو به تهوژم هاتوهدهر، ئاوهکهیان بههیز دیتته دهری و دهردهقوئی، ههروهها ههنديکيش گوتوو يانه: (تَضَاخَتَان: تَضَمَّخَان الطَّيِّب) که دینه دهری بوئی خوشيشيان لهگه لدا بلاوده بیتتهوه.

٦- ﴿فَبَايَءَ الْآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ﴾، ئه ی کۆمه لی جندو مروۆ! نکوو لیی له کام له چاکه کانی پهروه ردگارتان ده کهن؟

سیفه تی سییه م:

٧- ﴿فِيهَا فَكِيهَةٌ وَنُحْلٌ وَرُمَانٌ﴾، له نیو ئهو دوو باخانه دا، میوه ههیه (هه موو جوړه کانی میوه) و دارخورماو، هه نار ههیه، هه ناریش ده گونجی مه به ست دره خته که ی بی و ده شگونجی مه به ست پی میوه که ی بی، که بیگومان دره خته که ی میوه شی پیوه یه، کهاته: که ده فه رموی: ﴿فِيهَا فَكِيهَةٌ وَنُحْلٌ وَرُمَانٌ﴾، مه به ست له دارخورماو هه نار میوه که یانه.

٨- ﴿فَبَايَءَ الْآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ﴾، ئه ی کۆمه لی جندو مروۆ! نکوو لیی له کام له چاکه کانی پهروه ردگارتان ده کهن؟

سیفه تی چواره م:

٩- ﴿فِيهِنَّ خَيْرَاتٌ حَسَنَاتٌ﴾، تییاندا ههن، ئافره تانیکی زۆر چاک و په سندنو جوان، واته: له و دوو باخه دا، هه رچه نده دووانن، به لام خوا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** راناوی کو ی بو به کاره ی ناوان یاخود: له کۆشکه کانی که له و دوو باخانه دا ههن، یاخود: ئهو نازو نیعمه ت و کانی و سه رچاوه و باخانه تییاندا ههن: ﴿خَيْرَاتٌ حَسَنَاتٌ﴾، (خَيْرَات) کو ی (خَيْرَة) یه و (خَيْرَة) ش ئه سه که ی (خَيْرَة)، له و دوو باخانه دا، ئافره تانیکی ههن، له پرووی مه عنه و ییه وه زۆر چاکن و ئاکارو به رزو په سندن و، له پرووی جه سته یی شه وه زۆر جوانن، چونکه (حَسَنَات) کو ی (حَسَنَات) ه، واته: ئه و په پری جوان، (خَيْرَات) یش کو ی (خَيْرَة)، واته: ئه و په پری چاک، واته: ئهو ئافره تانه ههم له پرووی مه عنه و ییه وه زۆر نایابن، ههم له پرووی جه سته ییه وه ش زۆر جوانن، چونکه ئافره تی وا هه یه، له پرووی جه سته ییه وه زۆر جوانه، به لام له پرووی

مه‌عنه‌وویه‌وه فلسی‌کی قه‌لب ناهی‌نئی و هی‌چی له باراندا نیه، یان هه‌یه له پرووی مه‌عنه‌وویه‌وه سیفه‌تی به‌رزو جوانی هه‌ن، به‌لام له پرووی جه‌سته‌و پ‌واله‌ته‌وه، به‌و شی‌ویه‌یه نیه، به‌لام نه‌و ئافره‌تانه‌ی خوا له به‌هه‌شت دا ده‌یان‌ره‌خسینئی، هه‌م له پرووی مه‌عنه‌وویه‌وه له پرووی ئاکارو ره‌وشت و ره‌فتارو دیوی په‌نه‌انه‌وه، له‌وپه‌ری چاک‌یدان، هه‌م له پرووی جه‌سته‌یه‌شه‌وه له‌وپه‌ری جوان‌یدان.

(۱۰) - ﴿فَإِيَّاءِ آلِآءِ رَبِّكَمَا تُكَذِّبَانِ﴾، نه‌ی کۆمه‌لی جندو مروّقی! نکوولی له کام له چاکه‌کانی په‌روه‌ردگارتان ده‌که‌ن؟

ئنج‌ا خوا بسم‌الله‌الحجرات‌الحجرات هه‌ر له در‌یژی سیفه‌تی چواره‌میان دا ده‌فه‌رموئی:

(۱۱) - ﴿حُورٌ مَّقْصُورَاتٌ فِي الْخِيَامِ﴾، سپیی و سوّ‌ن وله چادران دا کورت هه‌لی‌تراون. (حور) کۆی (حوراء)ه، پی‌شتر باس‌مان‌کرد به‌هه‌رسی واتایه‌که‌ی:

أ- مروّقی که ته‌ماشای ده‌کات سه‌ری سو‌ر ده‌مینئی و سه‌راسیمه‌ ده‌بی.

ب- زۆر سپیی و جوانن.

ج- چاویان زۆر گه‌وره‌و جوانن و ره‌ش‌کی‌نه‌که‌ی زۆر ره‌شه، سپینه‌که‌ی زۆر سپییه، ﴿مَّقْصُورَاتٌ فِي الْخِيَامِ﴾، له نیو خپه‌تانه‌ی کورت هه‌لی‌تراون، واته: خزمه‌ت‌کراون له نیو جی‌گاو ری‌یه‌کانی خویانداو، پی‌ویستی‌یان به‌چوونه‌ده‌ر نیه، واته: له‌وپه‌ری خو‌ش‌گوزه‌رانیی دان.

(۱۲) - ﴿فَإِيَّاءِ آلِآءِ رَبِّكَمَا تُكَذِّبَانِ﴾، نه‌ی کۆمه‌لی جندو مروّقی! نکوولی له کام له چاکه‌کانی په‌روه‌ردگارتان ده‌که‌ن؟

سیفه‌تی پی‌نجه‌م:

(۱۳) - ﴿لَمْ يَطْمِئْنَنْ اِنْسٌ قَبْلَهُمْ وَلَا جَانٌّ﴾، له پی‌ش نه‌واندا نه‌ مروّقی ده‌ستی گه‌یان‌دوونئی و له‌گه‌لیان جووت بوونه‌و، نه‌ جندیش.

(۱۴) - ﴿فَأَيُّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ﴾، ئەى كۆمەلى جندو مروڤ! نكووئى له كام له چاكه كانى پهروهردگارتان دهكهن؟

سيفهتى شهشهم و كوئايى:

(۱۵) - ﴿مُتَكِينٍ عَلَى رُقْرُقٍ خُضِرٍ وَعَبْقَرِيٍّ حَسَانٍ﴾، پاليانداوهتهوهو شانيان داداوه، لهسهر تهخت و رايهخى سهوزى يهكجار ناياب و، ئەوپهري جوان و پهونهقدار، (رُقْرُق) ناوى كوئيه (اسم جمع رُقْرُقَة، وهو ما يُبْسَطُ عَلَى الْفِرَاشِ لِيُنَامَ عَلَيْهِ)، (رُقْرُق): ئەوهيه كه له سهر رايهخ رادهخرى له پوڤاك و نوين، بو ئەوهى مروڤ لهسهرى بخهوى و ئيسپراحت بكات، (حسان) يش كوئى (حَسَنَاء) ه، كه سيفهتى (رُقْرُق) ه، واته: ئەوپهري جوان، چونكه (رُقْرُق) ناوى كوئيه، (حسان) يش، ههر كوئيه، واته: ئەو رايهخ و فهرش و تهختانه، لهوپهري جوانى دان، كه دهفهرموئى: (عَبْقَرِي) ئەمه سيفهته بو ههر شتيكى زور دهگهمن و ناياب، (عَبْقَر) لهلاى عهپهبهكان باو بووه كه ولاى جنده و، شيوئيكه جندهكانى تيدا هه و، ههر شتيك كه زور سهرسورهيئنهرو ناياب بوو بى، پاليانداوهته لاي ئەو، تهنانهت مروڤيش به مروڤيشيان گوتوه: فلانكهس (عَبْقَرِي) يه، واته: زور بليمهته، وهك لهو شوئنهوه هاتبى، واته: لهسهرووى ئاستى بهشهرهويه، تهنانهت پيغهمبهريش ﷺ وشهئى (عَبْقَرِي) بوغومهه بهكارهيئناوه كه پيغهمبهه ﷺ دهفهرموئى:

{خهونم بينى ئاوم له بيريك ههلهكيشا، دوايى دوچكههم دا به ئەبوو بهكر، ئەويش چهند دوچكهيهكى پاكيشا، دوايى ئەويش دايه دهست غومهه، غومهريش دوچكهيه وهرگرت، تاكو ئاوهكه له بيرهكه ههلهيئنجى، ئيدى هيچ عهبقهرييهكم نهبينى، وهك وى ئەو ئاوه چاك له بيرهكه دا دهريئنى} (۱)، كه

(۱) {حديث عبد الله بن عمر رضي الله عنهما، أن النبي ﷺ قال: أُرِيتُ فِي الْمَنَامِ أَنِّي أُنْزِعُ بِدَلْوٍ بَكْرَةً عَلَى قَلْبٍ، فَجَاءَ أَبُو بَكْرٍ، فَتَزَعَّ دَنُوبًا أَوْ دَنُوبَيْنِ تَزَعًّا ضَعِيفًا، وَاللَّهِ يُغْفِرُ لَهُ، ثُمَّ جَاءَ عُمَرُ بْنُ الْخَطَّابِ فَاسْتَحَالَتْ غَرَبًا، فَلَمْ أَرَ عَبْقَرِيًّا يَفْرِي قَرِيْبَهُ، حَتَّى رَوَى النَّاسُ وَصَرُّوا بِعَطْنٍ {أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ: ۳۴۷۹، وَالتِّرْمِذِيُّ:

۲۲۸۹، وَأَحْمَدُ: ۵۸۱۷، وَالنَّسَائِيُّ فِي الْكَبَرِيِّ: ۷۶۳۶.

ئاماژہیہ بہ حکومپرائی عومہر ﴿لَا تُدْرِكُهُ الْبَصَرُ﴾ کہ دہ سال و شہش مانگ، دہوامی کردوہو، ہی ئہبوو بہ کریش ﴿لَا تُدْرِكُهُ الْبَصَرُ﴾ لہبہر ئہوہی ماوہکھی کہم بووہ، ئہگہرنا بہ دئیایی پیگہو پایہی ئہبوو بہ کر ﴿لَا تُدْرِكُهُ الْبَصَرُ﴾ لہگہل ہی عومہر، وہک یہک نین و ئہبوو بہ کر پیگہو پایہکھی بہرتر بووہ.

(۱۶) ﴿فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ﴾، ئہی کوئمہلی جندو مروؑ! نکوولی لہ کام لہ چاکہکانی پەرورددگارتان دہکەن؟

(۱۷) ﴿تَبَارَكَ اسْمُ رَبِّكَ ذِي الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ﴾ ناوی پەرورددگاری خاوەن شکوو پیز گرتنت، مەزن و بەرزە. (تَبَارَكَ): (تَفَاعُلٌ مِنَ الْبَرَكَةِ)، (تَبَارَكَ) واتە: (تَعَاطَمٌ وَتَعَالَى وَكَثُرَ خَيْرُهُ)، خوا زۆر مەزنەو، زۆر بەرزەو، زۆر خاوەن پیزو بەرەکەتە، ئنجاً ﴿اسْمُ رَبِّكَ﴾، واتە: ناوی پەرورددگارت، لہ شوینی دیکە وشە (تَبَارَكَ) پالداوہتە لای خوا: ﴿تَبَارَكَ الَّذِي بِيَدِهِ الْمُلْكُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿۱﴾﴾ الملک، ﴿تَبَارَكَ الَّذِي نَزَّلَ الْفُرْقَانَ عَلَى عَبْدِهِ لِيَكُونَ لِلْعَالَمِينَ نَذِيرًا ﴿۲﴾﴾ الفرقان، بەلام لیڕەدا (تَبَارَكَ) پالداوہتە لای ناوی پەرورددگار، واتە: ناوی پەرورددگارت یەکجار بەرزو مەزن و خاوەن پیزە، ﴿ذِي الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ﴾، ئەو پەرورددگارە خاوەنی جەلال و ئیکرامە.

(الْجَلَالُ: الْعَظَمَةُ وَالْكِبَرِيَاءُ)، (جَلَال): بە مانای مەزنی و، گەورەیی و، بەرزیی و، دەستپوشتوویی دی.

(والْإِكْرَامُ: التَّفَضُّلُ وَالْإِنْعَامُ وَالتَّكْرِيمُ) (إِكْرَام) بە مانای بەخشین و چاکە لہگەلدا کردن و پیزلیگرتن دی، واتە: سیفەتی جەلالی خوا ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ هەموو ئەو سیفەتانەیی دەگریتەوہ کہ پەيوەندیان هەيە، بە بەرزیی و دەسەلات و، گەورەیی و، مەزنی و، بی نیازی خواوە، بەلام (إِكْرَام) هەموو ئەو سیفەتانەیی خوا دەگریتەوہ، کہ پەيوەندیان هەيە بە چاکەکاری و بەزەیی و بەخشش و پیزلیگرتنی خواوە، بۆیە زانیان گوتووایانە: سیفەتەکانی خوا دوو جوړن:

أ- سیفه ته کانی شکۆداریی (صفات الجلال).

ب- سیفه ته کانی جوانیی (صفات الجمال).

هه ردوو ک جوۆره کهشیان سیفه ته کانی تهواوی (صفات الکمال) ن و، له ویه پری تهواویی دان.

کورته باسیک: سی بابته تی گرتگ

بابته تی یه کهم: خوا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** له م سوڤه ته دا، سی و یه ک (٣١) جار پرسته ی: ﴿فَإِئْتِ أَهْلًا رَبِّكَ تَكْذِبَانَ﴾، دووباره کردۆته وه، واته: ئه ی کۆمه لی جندو مروۆ! نکوولی له کام له چاکه کانی پهروه دگارتان ده کهن؟ ئه و سی و یه ک جاره ش به سی شیوه هاتوون:

(أ) - شیوه ی یه که میان هه شت (٨) جار، خوا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** ته و پرسته یه ی دووباره کردۆته وه دوا ی ئه وه ی بیست (٢٠) له نیعمه ته کانی خو ی خستوونه پروو، له دوو تو یی سی (٣٠) ئایه ت دا.

(ب) - شیوه ی دووه میان هه وت (٧) جاری دووه م، له پازده ئایه تی دووه مدا، ئایه ته کانی: (٣١-٤٥)، خوا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** باسی ئه وه ی کردوه که مروۆ و جند ناتوانن له ژیر پکیفی خوا ده ربچن، خوا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** له پرۆژی دوا ییدا خو ی یه کلایی ده کاته وه بو سزا و پا داشت دانه وه یان، ئه وانیش توانای ده رباز بوونیان ناب ی و، ناتوانن له گو شه و که ناره کانی ئاسمانه کان و زه وی ده ربچن و، نه له دنیا و نه له دوا پرۆژیشدا، دوا یی باسی هاتنی ئاخیر زه مان و قیامه ت ده کات، دوا یی باسی سزا ی دۆزه خ ده کات.

(ج) - شیوه ی سییه می دووباره بوونه وه ی ئه م پرسته موباره که، شازده (١٦) جاره، ئه وانیه ی پیشی (٨ + ٧ = ١٥)، ده میننه وه شازده، چونکه هه مووی سی و یه ک (٣١) جار هاتوه، شازده جاریش له دوا ی باسی چوار باخه کان، دوو جووته باخه کان، هه ر جووتی ک هه شت جار، که واته: هه شت کۆ هه شت ده کاته شازده (٨ + ٨ = ١٦) جار، ئنجا ئایا ئه مه چی لی وه رده گیر ی؟

وهك (الألوسي) خاوهنی ته فیسیری (روح المعانی) ^(۱) گوتوویهتی و پهنگه زانایانی دیکهش ئاماژه یان پئی کرد بئی، به لام ئهو وردتر هیئاویهتی، ده لئ: ئه مه ده توانین ئه وهی لئ هه له ینجین، که هه ر که سیک سوپاسی خواو ستایشی بکات، ئهو بیست چاکه و نیعمه تهی خوا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** که له دنیا دا به خشیونی به جندو مروق، له بهر چاویان بگری، هه روه ها ئهو چاکه و نیعمه تانهی دیکه ی خوا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** که له قیامه تدا، له چوار باخه کاندایه رجه سته ده بن، ئه وان هه له بهر چاو بگری و، پروای پییان بئی، خوا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** له و دۆزه خه که حه وت ده رگای هه ن، ده پیاریزی و چه پاله ی ده دات و، ده یخاته نیو ئهو به هه شتانه وه، که هه شت ده رگیان هه ن، وه ک له فه رمایشتی پیغه مبه ردا **﴿لَا يَدْخُلُهَا﴾** هاتوه [إِنَّ فِي الْجَنَّةِ ثَمَانِينَ أَبْوَابَ، فِيهَا بَابٌ يُسَمَّى الرِّيَّانَ لَا يَدْخُلُهُ إِلَّا الصَّامُونَ] البخاري: ۳۲۵۷، واته: هه ر که سیک سوپاسگوزاری خوا بکات، له سه ر ئهو چاکانه ی که له سی (۳۰) ئایه تی سه ره تادا هاتوون، که هه شت جارن خوا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** له بهرانبه ریاندا فه رموو یه تی: نکوویی له کام له چاکه کانی په روه ردگارتان ده که ن؟ هه ر که سیک بروای به و بیست نیعمه ت و چاکه یه ی خوا بئی، ئنجا بروای به رۆژی دوا یی بئی، که خوا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** له پازده ئایه تی دوا ی ئه واندا باسی ده کات، ئه وه له و دۆزه خه که حه وت ده رگای هه ن، وه ک خوا ده فه رموی: **﴿لَهَا سَبْعَةُ أَبْوَابٍ لِكُلِّ بَابٍ مِنْهُمْ جُزْءٌ مَقْسُومٌ﴾** **﴿٤٤﴾** الحجر، له و دۆزه خه ده پیاریزی، بویه ش خوا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** له باسی رۆژی دوا یی و دۆزه خدا، حه وت جارن فه رموو یه تی: **﴿فَإِيَّاءِ الْآءِ رَبِّكُمْ أَتُكَذِّبَانِ﴾**

سه ره نجمیش خوا ده یخاته نیو ئهو دوو جووته باخه وه و، به هه شیش هه شت ده رگای هه ن، خواش **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** له دوا ی باسکردنی هه ر جووته به هه شتیک، هه شت جارن فه رموو یه تی: **﴿فَإِيَّاءِ الْآءِ رَبِّكُمْ أَتُكَذِّبَانِ﴾**، به راستیی ئه مه هه له ینجانیکی جوانه.

بابه تی دووهم: ئایا جند توانای جووتبوونیان ههیه له گهڵ ئافرهتانی مروّفدا؟
زانایان ڕاجیاییان ههیه لهو بارهوه، بۆ وێنه: خاوهنی (روح المعانی)^(١) ده‌ڵێ:

(قَالَ مُجَاهِدٌ وَالْحَسَنُ: قَدْ تَجَامَعُ الْجِنُّ نِسَاءَ الْبَشَرِ مَعَ أَزْوَاجِهِنَّ، إِذَا لَمْ يَذْكُرِ الزَّوْجُ اسْمَ اللَّهِ تَعَالَى)، واته: (مُجَاهِدٌ وَالْحَسَنُ الْبَصْرِيُّ) گوتووینانه: ده‌گونجی پیاوی جند له گهڵ ئافرهتانی به شهردا جووت ببن، له حالیک دا می‌ردی ئهو ئافرهتانه ناوی خوای بهرز ناهینن له کاتی جووتبووندا {ئهوایش به جوړیک له جوړه‌کان، له گهڵ ئهو ئافرهتانه‌دا جووت ببن}.

به‌لام زۆربه‌ی زانایان ده‌ڵین: نه‌خێر، جند ئهو توانایه‌یان نیه، هه‌روه‌ک مروّفیش به‌نسبه‌ت ئافرهتانی جندهوه ئهو توانایه‌ی نیه، به‌ڵێ هه‌ندی‌ک له‌وانه‌ی شیت ده‌بن و تیکده‌چن و دوا‌یی چاک ده‌بنه‌وه، ده‌ڵین: من له‌گهڵ جنددا رویشتم و ئافره‌تیکێ جندیان دامی! به‌لام من وای تیده‌گه‌م ئهو هه‌مووی جوړیکه له‌ فیل لیکردنی جند له‌ مروّف و هه‌ڵخه‌له‌تاندنیانه‌و، جوړیک له‌ خستنه‌ دنیای خه‌یال و ئه‌ندیشه‌یه، نه‌ک له‌ دنیای واقیعدا، وابی، چونکه جند ماده‌ی دروستبوونیان که ئاگره‌و، شیوه‌ی بوونه‌که‌شیان له‌ هی ئیمه‌ جیا‌یه و تا‌کو خۆیان نه‌جه‌ستین و نه‌یه‌نه‌ سه‌ر شیوه‌ی جه‌سته، نابیزین، بویه‌ش زۆربه‌ی زانایان ئه‌وه‌یان په‌تکردۆته‌وه‌و به‌نده‌ش پێشتر گوتم هه‌ر ڕام وایه.

ئنج‌خوا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** که ده‌فه‌رموی: **فِيهِ قَصْرَتُ الطَّرْفِ لَمْ يَطْمِئِنَّ** **إِنْسٌ قَبْلَهُمْ وَلَا جَانٌّ**، (قَالَ حَمْزَةُ بْنُ حَبِيبٍ: الْجِنُّ فِي الْجَنَّةِ لَهُمْ قَاصِرَاتُ الطَّرْفِ مِنَ الْجِنِّ نَوْعُهُمْ، فَالْمَعْنَى لَمْ يَطْمِثِ الْإِنْسِيَّاتِ أَحَدٌ مِنَ الْإِنْسِ، وَلَا الْجِنِّيَّاتِ أَحَدٌ مِنَ الْجِنِّ، قَبْلَ أَزْوَاجِهِنَّ).

واته: جندی‌ش ئافره‌تانی خو‌ریان هه‌ن، له‌ به‌هه‌شتدا له‌ جو‌ری خو‌یان، که‌واته: مانایه‌که‌ی ئه‌وه‌یه که نه‌ ئافره‌تانی مروّف، هه‌یچ کام له‌ مروّفان له‌گه‌ڵیان

دا جووتبوون، پیش هاوسه ره کانیاں که له بهه شتی دا دهیاند ریئی و، نه ئافره تی جندی ش هیچ کام له پیاوانی جند له گه لیان دا جووتبوون، پیش میرده کانیاں.

ئجنا زۆربه ی هه ره زۆری زانایان گوتوو یانه: جندی ش وهک مروّقان، هه م ده چنه نیو ئاگری دۆزه خ و، هه م ده چنه بهه شتیش وهک مروّقان، پیشم وایه نهک زۆربه، ده بووایه هه موویان له سه رئه وه یه کده نگ بن، چونکه خوا **بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ** له چه ند ئایه ت له قورئاندا هه پره شه ده کات له مروّق و له جند، که ئه گه ر سه ریچی بکه ن و بیروابن هه پره شه یان لی ده کات به دۆزه خ، که واته: ده بی جندی ش وهک مروّقان بچه نیو دۆزه خ، هه روه ها باسی چوونه بهه شتیشیان ده کری، ئه وه تا لی ره دا به راشکاو یی و له شوینی دیکه ش به ئاماژه باسکراوه، که واته: ده بی جنده کانیش ئه گه ر بروادارین و فه رمانبه ریی خوا بکه ن، پاداشتیان به بهه شت بدریته وه، ئجنا ئه گه ر جند دۆزه خیان نه بووایه بو سزادان و، بهه شتیان نه بووایه بو پاداشت دانه وه، خوا **بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ** هینده باسی مروّق و جندی نه ده کرد، به تایبه تی له م سووره ته موباره که دا که سی و یهک (۳۱) جار ناوی هه ردووکیانی هیناه وه، له چه ند شوینی دیکه ی قورئانیش دا، خوا **بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ** باسی هه ردووکیان ده کات، باسی جند و مروّق، بو وینه: له سوورتی (الأنعام) دا، خوا **بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ** ده فه رموی: **﴿يَمَعَشَرُ الْجِنَّ وَالْإِنْسِ أَلَمْ يَأْتِكُمْ رُسُلٌ مِّنْكُمْ يَقُصُّونَ عَلَيْكُمْ آيَاتِي وَيُزِدُّونَكُمْ لِقَاءَ يَوْمِكُمْ هَٰذَا قَالُوا شَهِدْنَا عَلَىٰ أَنْفُسِنَا وَغَرَّبْنَاهُمْ حَيٰوةَ الدُّنْيَا وَشَهِدُوا عَلَىٰ أَنْفُسِهِمْ أَنَّهُمْ كَاٰفِرِينَ﴾** (۱۳۰) الأنعام، واته: ئه ی کو مه لی مروّق و جند! ئایا له خو تان پیغه مبه رانتان بو نه هاتن؟! ئایه ته کانی منیا ن به سه ردا ده خویند نه وه و، له دیداریی ئه مروّقان ده یانتر ساندن! گو تیان: شایه دییمان له سه ر خو مان داو، ژیا نی دنیا فریوی دان و، شایه دییان له سه ر خو یان دا که ئه وان بیروابوون، که واته:

۱- پیغه مبه ران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) به گشتیی، نهک ته نیا پیغه مبه ری خاته م موحه ممه د **ﷺ** بو مروّق و بو جند هاتوون.

۲- ئایه ته کانیش خوا پیغهمبه رانی (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ) نه رکدار کردوون، که به سهر مروّف و به سهر جنددا بیانخویننه وه.

۳- مروّف و جندیش هه موویان ده چن بو قیامهت و، تووشی سزاش ده بن و، تووشی پاداشتیش ده بن و، نهو سی راستیه به پروون و پاشکاوی له ئایه تی ژماره (۱۳۰) ی (الأنعام) دا هاتوون.

که واته: قسه که ی (ابن عاشور) که پیشتریش به رپه رچمان دایه وه که ده لی: خوا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** جندی موکه لله ف نه کردوون به شوینکه وتنی شه ریهت، نه م ئایه ته زور به پروونی نه وه ده گه یه نی که قسه که ی راست نیه و، به س نه م ئایه ته قسه که ی لی هه لده وه شینیتته وه، جگه له سووره تی (الرحمن) یش، که سی و یه ک (۳۱) جار، خوا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** هه ر کام له مروّف و جند ویکرا ده دوینی.

نه گه ر یه کیک بلی: نه دی بوچی پیغهمبه ران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ) ته نیا له مروّقان هاتوون؟ وه لامه که ی نه وه یه: نهو پیغهمبه رانه (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ) که له مروّقان هاتوون، نه رکدار کراون، جندیش ئاگادار بکه نه وه، گرنگیش نه وه یه جند پیغهمبه ریان بوو بن، با له خویشان نه بن، بیگومان جندیش له خوار مروّقانه ون و، وادیاره خوا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** به شایسته ی نه وه ی نه زانیون پیغهمبه ران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ) له جندان بن، ههروهک پیغهمبه ران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ) له مروّقانیس ته نیا له پیاوان هاتوون: ﴿وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ إِلَّا رِجَالًا نُوْحِيَ إِلَيْهِمْ فَسَلُّوا أَهْلَ الذِّكْرِ إِنْ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ﴾ (النحل، ۴۳) له بهر نه وه ی کومه لیک نه رک و تاییه مه ندی پیغهمبه رایه تی هه ن، ته نیا پیاوان له توانایاندا هه ن و، ئافره تان له توانایاندا نین.

بابه تی سییه م: دوو ده قی سوننه ت له باره ی به هه شته وه:

۱- پیغهمبه ری خوا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** ده فره مو: {جَنَّاتُ الْفِرْدَوْسِ أَرْبَعُ جَنَّاتٍ مِنْ فِضَّةٍ أُنِيتُهُمَا وَمَا فِيهِمَا، وَجَنَّاتٍ مِنْ ذَهَبٍ، أُنِيتُهُمَا وَمَا فِيهِمَا، وَمَا بَيْنَ الْقَوْمِ وَبَيْنَ أَنْ يَنْظُرُوا إِلَى رَبِّهِمْ إِلَّا

رَدَاءُ الْكِبَرِ عَلَى وَجْهِهِ فِي جَنَّةِ عَدْنٍ { (أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ: ٤٥٩٧، وَمُسْلِمٌ: ١٦٣، وَأَحْمَدُ: ١١٦٩، وَالنَّسَائِيُّ فِي الْكِبَرِيِّ: ٧٧٨٥، وَابْنُ مَاجَهَ: ٥٨٦) .

واته: باخه کانی فیردهوس چوارن: دوو باخیان له زیون، (خشلیان) قاپ و قاچاگیان و ههرچی تییاندا ههیه هه مووی زیوه، دوو باخیشیان له زیپن، قاپ و قاچاگیان و ههرچی تییان دا ههیه (له زیپه) و، له نیوان ئه وه دا که خه لکه که ته ماشای پهروه دگاریان بکه، جگه له پۆشاکى گه وره یی و به رزی و سهر پرووی (خوا) له به هه شتی هه می شه یی و هه رماودا، هه چی دیکه نیه.

۲- له باره ی ئه وه وه که خوا فه رموویه تی: ﴿حُورٌ مَّقْصُورَاتٌ فِي الْخِيَامِ﴾ (٧٢) الرحمن، ئافره تانی حوړی کورت هه لێندراو له نیو خپوه تاندا، ئه م ده قه دینین:

پیغه مبه ر ﴿﴾ ده فه رموی: {الْخَيْمَةُ دُرَّةٌ طَوْلُهَا فِي السَّمَاءِ سِتُّونَ مِائًا، فِي كُلِّ زَاوِيَةٍ مِنْهَا أَهْلٌ لِلْمُؤْمِنِينَ لَا يَرَاهُمُ الْآخَرُونَ} (أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ: ٣٠٧١، وَمُسْلِمٌ: ٢٨٣٨، وَالتِّرْمِذِيُّ: ٢٥٢٨) .

واته: ئه و خپوه ته گه وه ره یکه در یژی به که ی له ئاسمانی شه ست میله، له هه ر گۆشه یه کی دا بو بروادار که س و کارو هاوسه ر هه، که ئه وانی دیکه، نایان بینن.

خوا به لوتف و که ره می خو ی یارمه تییمان بدات، به جوړیک ژیا نی دنیا مان بگوزه ری نین، شایسته ی ئه و نازو نیعمه ته ی خوای به خشه ر بین له پوژی دوایدا.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

ڊاگه پاپير/علي بابا

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

Google Play

App Store

QR Code

ڊاگه پاپير/علي بابا

www.alibapir.net

English - عربي - گوردي

QR Code

علي بابا/علي بابا

علي بابا/علي بابا

QR Code

تہ فسیری سوورہ تی

الواقعیہ

دەستپێک

بەرپێزان!

ئەمڕۆ کە (١٤)ی شەعبانی سالی (١٤٤١) کۆچییه، بەرانبەر (٢٠٢٠/٤/٧)ی زاینی، لە شاری هەولێر، دەست دەکەین بە تەفسیرکردنی سوورەتی (الواقعة).

پێناسەی سوورەتی (الواقعة) و بابەتەکانی

یەکەم: ناوی ئەم سوورەتە:

ئەم سوورەتە تەنیا ناویکی هەیە، کە بریتیە لە (سُورَةُ الْوَاقِعَةِ) یان (الْوَاقِعَةِ)، لەو بارەوهش چەند دەقیک هەن، کە ناوی ئەم سوورەتە موبارەکیان تێدا هینراوە، چ لەسەر زمانی پیغەمبەری خاتەم ﷺ، چ لەسەر زمانی هاوێلانێ (خوا لێیان پازی بێ):

(أ) - {عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: قَالَ أَبُو بَكْرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، قَدْ شَبْتُ؟ قَالَ: شَيْبَتْنِي هُوَ، وَالْوَاقِعَةُ، وَالْمُرْسَلَاتُ، وَعَمَّ يَتَسَاءَلُونَ، وَإِذَا الشَّمْسُ كُوِّرَتْ} (أخرجه الترمذي: ٣٣٩٧، وَقَالَ: حَسَنٌ غَرِيبٌ، والحاكم: ٣٣١٤، وَقَالَ: صَحِيحٌ عَلَى شَرْطِ الْبُخَارِيِّ).

واتە: عەبدوڵلای کوری عەباس رادی اللہ عنہما قوت: ئەبو بکر رادی اللہ عنہ: ئێبوو بەکر رادی اللہ عنہ پوژیک بە پیغەمبەری خوا ی گوت: ئەو پیغەمبەری خوا ﷺ! مووی سپیت لێ پەیدا بوون! ئەویش فەرمووی: (هُود، وَالْوَاقِعَةُ، وَالْمُرْسَلَاتُ، وَعَمَّ يَتَسَاءَلُونَ، وَإِذَا الشَّمْسُ كُوِّرَتْ)، مووی سپیان تێدا پەیدا کردم.

واتە: ئەو سوورەتە موبارەکانە، کە یان بەسەرھاتی پیغەمبەرانیان (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام)، تێدایە، یان پووداوەکانی پوژێ دوایان تێدایەو، بای بەهەشت

و دۆزه خیان تیدایه و، باسی دیداری خوای پهروه ردگاریان تیدا ههیه، به تایهت له سووره تی هوددا باسی فرمانکردن به ریک وه ستاوی: ﴿فَاسْتَقَمَّ كَمَا أُمِرَتْ﴾ هود، ههیه.

(ب) - {عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: مَنْ قَرَأَ سُورَةَ الْوَاقِعَةِ كُلَّ لَيْلَةٍ لَمْ تُصِبْهُ فَاقَةٌ أَبَدًا} (أَخْرَجَهُ الْبَيْهَقِيُّ فِي «شُعَبِ الْإِيمَانِ»: ۲۴۹۹، وَابْنُ السَّيْنِيِّ: ۶۸۰ فِي عَمَلِ الْيَوْمِ وَاللَّيْلَةِ، وَابْنُ الضَّرِيرِ: ۲۳۶، وَإِسْنَادُهُ ضَعِيفٌ عِنْدَ بَعْضِ الْمُحَدِّثِينَ).

واته: عه بدوللای کوری مه سعوود ﷺ، ده لئ: گویم له پیغه مبه ری خوا ﷺ بوو ده یفه رموو: هه ر که سیک هه موو شه ویک سووره تی (الواقعة) بخوینئ، هه رگیز هه ژاری و ئاتاجی تووش نابئ.

(إِبْنُ عَطِيَّةٍ) وَهَكَذَا (إِبْنُ عَجَبَةَ) ^(۱)، لَيْتِي دَه گَوَازِيْتَهُ وَه - (إِبْنُ عَطِيَّةٍ) هَش يَه كِيَكِه لَه رَوونكه ره وه کانی قورئان - گوتوو یه تی: (فِيهَا ذِكْرُ الْقِيَامَةِ وَحُطُوطِ النَّاسِ فِي الْآخِرَةِ، وَفَهُمْ ذَلِكَ غَنَى لَا فَفَرَّ مَعَهُ، وَمَنْ فَهِمَهُ شُغْلٌ بِالْإِسْتِعْدَادِ) واته: له سووره تی (الواقعة) دا، باسی رۆژی دوا یی هه یه و باسی پشک و به شه کان (پاداشتی) خه لک له رۆژی دوا ییداو، تیگه یشتن له وه ش ده وله مه ندییه که هه ژاری تیدا نیه و، هه ر که سیکیش له وه تیگات، سه رقال ده کری به خو ئاماده کردن بو رۆژی دوا ییه وه، واته: دنیا به که مگرو، دوا رۆژ هه لبریره ده بی به سه ر دنیا دا، بابای واش به که میکی هه لال قه ناعهت ده کات و، چاوی له زورو بۆری هه رام نیه.

(ج) - {عَنْ جَابِرِ بْنِ سَمُرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ يَقْرَأُ فِي الْفَجْرِ: الْوَاقِعَةَ وَتَحَوَّاهَا مِنَ السُّورِ} (أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ: ۲۱۰۳۳، تَعْلِيقُ شُعَيْبِ الْأَرْنَؤُوطُ: صَحِيحٌ لَغَيْرِهِ).

واته: جابیری کوری سه موړه ﷺ، ده لئ: پیغه مبه ری خوا ﷺ عاده تی و ابووه له نو یژی به یانییدا سووره تی (الواقعة) و هاووینه کانی ده خویند.

ههروهه ها له كتيهه كاني سوننهت و له موصحهفه كانشدا، كه كاتي خوئی به دهست نووسراون و هه بوون، ئەم سوورپه ته موباره كه هه ر به (سورة الواقعة) ناوبراوه.

دووهم: شوینی دابه زینی:

زۆربهی هه ره زۆری زانایان و شاره زایانی قورئان گوتوو یانه: ئەم سوورپه ته مه ككه ییه، واته: له شاری مه ككهو، له قوناغی پیش كوچكردنی پیغه مبه ر ﴿الواقعة﴾ و، هاوه لانی بو مه دینه، دابه زیوه، ئنجا هه رچه نده هه ندیک له زانایان چهند ئایه تیکیان لی هه لاواردوون و به مه دینه بیان داناون، بو نموونه: هه ردووک ئایه تی: ﴿أَفَبِعَا الْحَدِيثِ أَنْتُمْ مُدْهِنُونَ ﴿٨١﴾ وَتَجْعَلُونَ رِزْقَكُمْ أَنْتُمْ تُكْذِبُونَ ﴿٨٢﴾﴾ الواقعة، گوتوو یانه: ئەم دووانه مه دینه یین، به لام هیچ به لگه یه کی دلنیاكه ر لهو باره وه نیه، ئایه ته كانش وهك ئالقه یه كانی. زنجیر یكن و پیکه وه په یوه ستن، بویه هه ر ئەو بوچوونه راسته كه هه مووی پیکه وه دابه زیوه له مه ككه، واته: پیش ئەوه ی پیغه مبه ری خوا ﴿الواقعة﴾ له شاری مه ككه وه كوچ بكات بو مه دینه.

سییه م: ریزبه ندیی له موصحه ف و دابه زین دا:

ئەم سوورپه ته موباره كه له ریزبه ندیی دابه زیندا ژماره (٤٦) ی بو دانراوه، واته: چل و شه شه مین سوورپه ت بوو، دابه زیوهو، له موصحه فیشدا ژماره په نجاو شه ش (٥٦) ه، جابیری كوری زهید پای وایه كه ئەم سوورپه ته موباره كه له پیش (الشعراء) دابه زیوهو، له دوا سوورپه تی (طه)، بهو پیه ش بی وایده چی له نیوه راستی قوناغی مه ككه دا، توژیك به لای به شی دووه میه وه، دابه زیبی، واته: له سالانی (٧ و ٨) به ره و دوا.

چوارہم: ژمارہی ئایہ تہکانی:

ہہرچہ نده زۆربہی ژمیرہ رانی ئایہ تہکانی قورژان ژمارہ (۹۶) یان تہ بہ نینی کردوہ، بہ لام ہہر کام لہ ژمارہی (۹۷ و ۹۹) ش لہ لایہن بہ شیک لہ زانایانہوہ تہ بہ نینی کراون، بۆیہ ئہ گہر لہ سہر موصحہ فیک دا بینیمان: ژمارہ (۹۷) یان (۹۹) دانرا بوو، باسہرمان سوپنہ میئی، ئہو ژمارانہش لہ لایہن بہ شیک لہ زانایانہوہ، بۆ ئایہ تہکانی سوورہ تی (الْوَقْعَةُ) باسکراون، زۆرجاریش گوتوو مانہ: جیاوازی لہ ژمارہی ئایہ تہکاندا دہ گہر پیتہوہ بۆ چۆنیہ تی کورتیی و درێژیی رستہکان و، چۆنیہ تی و ہستانہکان، ئایہ تیک کہ لہ نیو قہدہ کیدا بوہستی، دہ بیتہ دوو ئایہت، بہ لام ئہ گہر ہہمووی بہ دہم یہ کہوہو یہ ک رستہ بی، بہ یہک ئایہت لہ قہلہم دہدری، ئنجا زانایان لہو بارہوہ راجیایان ہہبوہ، لہ بارہی ہہندیک لہ ئایہ تہکانہوہ.

پینجہم: نیوہرۆکی:

ئہم سوورہ تہ ہہمان نیوہرۆکی قورژانی مہککہیی ہہیہ، بہ لام پانتاییہکی زۆری بۆ باسی پۆژی دواپی، بہ ہہردوو قۆناغی ئاخیر زہمان و قیامہ تہوہو بہ ہہشت و دۆزہخ تہرخانکراون، دہتوانین بلیین: جوگرافیای بابہ تہکانی ئہم سوورہ تہ موبارہکہ، لہم چوار خالہدا بہرجہستہ دہبن:

(۱) - ئایہ تہکانی: (۱ - ۵۶)، پہنجاو شہش (۵۶) ئایہ تی سہرہتای ئہم سوورہ تہ، ہہمووی باسی ئاخیر زہمان و قیامہت و، باسی بہہشت و دۆزہخ و بہہشتییہکان و دۆزہخییہکانہ.

(۲) - ئایہ تہکانی: (۵۷ - ۷۴) واتہ: ہہژدہ (۱۸) ئایہت، باسی بہلگہکانی پەرورہدگار ییتی خوان **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ**.

(۳)- ئایہ تہ کانی: (۷۵ - ۸۲) واتہ: ھەشت (۸) ئایەت، باسی قورئان و دُنیا کردنەوہی ھەموو لایەکە کہ ئەم قورئانە لەلایەن پەرورەدگاری جیھانییانەوہ دابەزێنراوہو، جگە لە فریشتە پاککراوہکان، کەس دەستی نایگات، بە پیچەوانە ی بۆ چوونی دِلپەشانەو، نەزانانەو کینە لە دلانە کافرەکان، کە پیغەمبەریان ﷺ بەوہ تۆمەتبار دەکرد: شەیتانەکان (شیاطین) ئەوہی فیر دەکەن، یاخود بابایەکی نەصرانیی فیری دەکات، یان بۆ خووی ھەلیبەستوہ.

(۴)- ئایە تہ کانی: (۸۳ - ۹۶) واتہ: چوار دە (۱۴) ئایەتی کۆتایی ئەم سوورەتە، باسی گیان کێشرا و سەرەنجامی ئەوانە یە کە پروو حیان لە جەستەیان جیا دەکریتەوہو، لە دوا ی سەرە مەرگ دەکەونە قوئاغی بەرزەخەوہ، چ لە بەھەشتدا، چ لە دۆزەخدا، یانی: خوا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** وەک چوون لە سەرەتای سوورەتە کەوہ، بەھەشتییان پۆلین دەکات بۆ (السابقون) و (أصحاب الیمین)، لێرەش دیسان ھەر پۆلینیان دەکاتەوہ بۆ (السابقون) و (المقربون) و بۆ (أصحاب الیمین)، کەواتە: پەنجاو شەش، کو ھەژدە، کو ھەشت، کو چوار دە، یە کسانە بە نەوہ دو شەش (۵۶+۱۸+۸+۱۴=۹۶) ژمارە ی ئایە تہ کانی ئەم سوورەتە.

شەشەم: تاییە تەمەندییەکانی ئەم سوورەتە:

ئیمە ھەشت تاییە تەمەندییمان کەوتوونە بەرچاو، کە ئەم سوورەتە جیا دەکەنەوہ لە سوورەتەکانی دیکە:

(۱)- تەنیا لەم سوورەتەدا، ھەم دوا ی باسی ئاخیر زەمان، باسی بەھەشتییان و دۆزەخییان کراوہ، ھەم دوا ی باسی گیان کێشرا، وەک گوتمان: لە پەنجاو شەش (۵۶) ئایەتی یە کەمدا، باسی ئاخیر زەمان و قیامەت، کراوہ، دوا یی باسی پۆلینکردنی خەلک بۆ بەھەشتییان و دۆزەخییان، بەھەشتییانیش بۆ دوو پۆل: (السابقون) و (أصحاب الیمین)، واتە: پیشکەوتووہکان لە گەل ھاوہلانی دەستە راست، ئنجا بیپروایەکانیش ناوئراون: (أصحاب الشمال) ھاوہلانی دەستە چەپ، لای چەپ.

دوایی له چواره (۱۴) ثایه ت، ثایه ته کانی: (۸۳ - ۹۶) یش دا، خوا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** باسی گیان کیشرانی کردوه، دوایی دووباره باسی دابه شکردن و پۆلینکردنی مرۆفایه تی کردوه، بۆ سئ به ش: (مُقَرَّبُونَ) ئه وانیه ی زۆر له خوا نیزیکن، ئنجا (أَصْحَابُ الْيَمِينِ) هاوه لانی لای راست، دوایش (أَصْحَابُ الشَّمَالِ) هاوه لانی لای چه پ، ئه مه تاکه سووره تیکه که تیدا به و شیوه یه، له دوای ئاخیر زه مان و قیامه ت، باسی به هه شتیان و دۆزه خییان بکری و، له دوای گیان کیشرانیش، که وه ک دوایی باسی ده که ین، ئه وه نه یینییه کی گه وهری تیدا یه.

(۲) - ته نیا له م سووره ته دا به پپی زانیاری به نده، به راشکاوی باسی ئه وه کراوه، که مرۆفه کان له پوژی دواییدا به جوړیکی دیکه ی جیاواز، له هی ئیستا، که نایزانن دروست ده کړینه وه، وه ک خوا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** ده فهرموئ: **لَا تَحْزَنْ قَدْ رَأَيْنَاكَ الْمَوْتَ وَمَا نَحْنُ بِمَسْبُوقِينَ** ﴿۶۰﴾ **عَلَىٰ أَنْ تُبَدِّلَ أَمْرَكُمْ وَنُنْشِئْكُمْ فِي مَا لَا تَعْلَمُونَ** ﴿۶۱﴾ الواقعة، واته: ئیمه مردمان له نیو ئیوه دا داناوه، ئیمه ده سته پاچه نین، (لئ پیشکه و تووه و نین، که سیک بتوانی له ژیر پکیفی ئیمه ده ربچی)، که ئیوه بگوړین، با هاو وینه کانتان و، ئیوه به شیوه یه ک دروست بکه ینه وه، که نایزانن.

(۳) - ته نیا له م سووره ته دا هه رکام له:

(أ) - دروستکرانی مرۆف له نوتفه.

(ب) - پواندنی کشت و کال.

(ج) - دابه زاندنی ئاوی شیرینی خواردنه وه له سه ریوه.

(د) - په خساندنی سووته مه نیی بۆ ئاگر.

وه ک به لگه له سه ر په روه ردگار ییتی خواو بالاده ستی خواو، له سه ر زیندووکرانه وه، خراونه روو، له ئایه ته کانی: (۵۷ - ۷۳) دا، ته نیا له م سووره ته دا، ئه و چواره به ریز: دروستکردنی مرۆف له نوتفه، پواندنی کشتوکال، دابه زاندنی ئاوی شیرین، په خساندنی سووته مه نیی بۆ ئاگر، وه ک چوار به لگه، هه م له سه ر

پہرہ ردگار یتیمی خوا، ہمہ لہ سہر توانای خوا بؤ زیندوو کرانہ وہی مروّ قہ کان،
خراونہ پروو.

۴- تہ نیا لہم سووړہ تہ دا سویند بہ ړی و شوینی ٹہ ستیرہ کان (مواقع النجوم)
خوراوہو، بہ سویندیک کی مہ زنیش دانراوہ، کہ لہ ئایہ تہ کانی: (۷۵ و ۷۶) دا ہاتوہ:
﴿فَلَا أَقْسَمُ بِمَوْقِعِ النُّجُومِ ۚ وَإِنَّهُ لَقَسَمٌ لِّو تَعْلَمُونَ عَظِيمٌ﴾ (۷۶) الواقعة، کہ
ٹہ مہش وہک دواپی باسی دہ کہین، نہینییہ کی گہورہی زانستی تیڈایہو، زانستی
گہردوونناسی لہم ړوژگارہ دا، زیاتر ٹہ ونہینییہی دہر خستوہ، کہ بوچی خوا ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾
دہ فہ رموی: ٹہ گہر بزائن سویند خواردن بہ ړی و شوین و جیگا و ړیگای ٹہ ستیرہ کان،
سویندیک کی مہ زنہ؟

۵- تہ نیا لہم سووړہ تہ دا، باسی دہست لی نہ درانی قورٹان کراوہ، مہ گہر لہ لایہن
پاککراوانہ وہ: ﴿لَا يَمَسُّهُ إِلَّا الْمُطَهَّرُونَ﴾ (۷۸) الواقعة، دواپی قسہی لیوہ دہ کہین،
کہ زانایان لہو باروہو مشتومری زوریان بووہ، کہ تہ نیا پاککراوان دہست لہ قورٹان
دہدہن و، جگہ لہ پاککراوان دہستی لی نادن، مہ بہست پی پی چیہ؟

۶- تہ نیا لہم سووړہ تہ دا دوو جار پستہی: ﴿فَسَبِّحْ بِاسْمِ رَبِّكَ الْعَظِيمِ﴾ (۷۴) الواقعة،
﴿فَسَبِّحْ بِاسْمِ رَبِّكَ الْعَظِيمِ﴾ (۷۶) الواقعة، لہ ئایہ تہ کانی: (۷۴ - ۹۶) دا ہاتوہ، ہہ لبہ تہ لہ
سووړہ تی (الحاقہ) دا، لہ کوٹایہ کہیدا: ﴿فَسَبِّحْ بِاسْمِ رَبِّكَ الْعَظِيمِ﴾ (۵۴) الحاقہ، ہاتوہ،
بہس یہک جار، تہ نیا لہم سووړہ تہ دا، ٹہم پستہ موبارہ کہ دوو جار ہاتوہ.

۷- لہم سووړہ تہ دا، ہہروہا لہ ہہردوو سووړہ تی پیٹشووشدا لہ سووړہ تی (القمر)
و سووړہ تی (الرحمن) دا، ناوی (اللہ) نہ ہاتوہ، کہ لہ قہ بارہی خویندا، لہو باروہو بی
وینہن، واتہ: ٹہم سی سووړہ تہ، سووړہ تہ کانی: (القمر والرحمن والواقعة)، لہ قہ بارہی
خویندا کہ ہہر کامیان یہ کی دہوری یہک لہ سہر چواری جوزئیکن و لہ قہ بارہی
خویندا بی وینہن، کہ ناوی خوا ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ بہوشہی (اللہ)، لہوسی سووړہ تہ دانہ ہاتوہ،
بہ لام (الرحمن) و (رب) ہاتوون و سیفہ تہ کانی خوا ہاتوون، بہ لام (اللہ) ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ نہ ہاتوہ.

(٨) - چەند وشە یەک تەنیا لەم سوورەتەدا ھاتوون:

(١) - وشەى ﴿مَوْصُونَةٍ﴾ (١٥) واتە: چنراو، گەوھەر بەند، لە زېڕ چنراو، لە گەوھەر چنراو، لە ئاوریشم چنراو، تەنیا لەم سوورەتەدا ئەم وشەى ھاتووە.

(٢) - ﴿سِدْرٍ مَّخْضُودٍ﴾ (٢٨) واتە: سیدری بى درک، یان درک شکێنراو.

(٣) - وشەى ﴿وَطَلِحَ مَنُضُودٍ﴾ (٢٩) واتە: مۆزى ریز بەستوو، یان لەسەر یەک ھەلچنراو بە دارەکەوہ.

(٤) - ﴿وَطَلَّ مَذُودٍ﴾ (٣٠) واتە: سیبەرێکی درێژ کراو، سیبەرێک کە کۆتایی نایەت.

(٥) - ﴿وَمَاءٍ مَّسْكُوبٍ﴾ (٣١) واتە: ئاوێکی ھەلپژاو، تافکە.

(٦) - ﴿عُرْبًا﴾ (٣٧) واتە: کۆی (عروب)ە، واتە: ئافرەتێک کە مێردى خوێ زۆر خوێ دەوێ و، زۆر پیوہى پەيوەستە.

(٧) - ﴿أَتْرَابًا﴾ (٣٧) کۆی (ترب)ە، ھاوتەمەن، کە ئەمە تاییبەتە بە ئافرەتانەوہ، بەلام بۆ پیاو دەگوترێ: (أقران) کۆی (قزن)ە، واتە: ھاوتەمەن.

(٨) - ﴿يَحْمُومٍ﴾ (٤٣) واتە: دوو کەلى پەش (الدخان الأسود).

(٩) - ﴿شُرْبٍ أَلِيمٍ﴾ (٥٥) (ھیم) کۆی (أھیم)ەو کۆی (ھیماء)ە، (أھیم) بۆ نێرینە (مذگر)ەو (ھیماء) بۆ مێینە (مؤنث)یە، کە بریتین لە ئەو حوشرانەى تووشى نەخووشى (ھیام)دەبن، واتە: تینوبوونێک کە تیر ئابوونى بە دوادا نەیت.

(١٠) - ﴿تَفَكَّهُونَ﴾ (٦٥) واتە: (تَعَجَّبُونَ) سەرتان سوور دەمێنى بە مانای (تَنْدَمُونَ) یش ھەر ھاتوہ، واتە: پەشیمان دەبنەوہ.

(١١) - ﴿الْمَرْوِ﴾ (٦٩) واتە: ھەور، ھەندیکیش گوتووینانە: ھەورى سپى (السحاب الأبيض).

- (۱۲) ﴿لِّلْمُقَوِّينَ﴾ (۷۳) واتہ: ئهوانه ی له دهشت و بیابان ده میننه وه، واتہ: (المسافرین الذین یبیتون فی الصَّحَرَاءِ أَوْ فِی الْبِیْدَاءِ) ههروه ها (للمقوین) به مانای (الجائعین) یش هاتوه، ئهوانه ی سکیان خالیی ده بی.
- (۱۳) ﴿لِّلْحَلَقُومِ﴾ (۸۲) واتہ: گهروو، قورقوراهه.

حهوته م: دابه شکردنی ئه م سووره ته بو چه ند دهرسیک:

ئیمه کو ی نه وه دو شهش (۹۶) ئایه ته که ی ئه م سووره ته، بو چوار دهرس دابهش ده که ی ن:

دهرسی یه که م: ئایه ته کانی: (۱ - ۴۰)، که جگه له شهش ئایه تی سه ره تا، ئایه ته کانی: (۱ - ۶)، سی و چوار (۳۴) ئایه ته که ی دیکه، هه موویان باسی حال و بالی به خته وه رانه ی (السابقون) و (أصحاب الیمین) ده که ن، که هه ردووکیان له به هه شته رازاوه نه بر او ه کانی خوا ی میهره بان دا، به نازو نبعمه تی زوره وه ژیان ده به نه سه ر، ئه وانیش به و شیوه یه:

ئایه ته کانی: (۱۰ - ۲۶) واته: حه قده (۱۷) ئایه ت، بو باسی (السابقون المقربون) پی شکه و تو وه نیزی که خرا وه کان.

ئایه ته کانی: (۲۷ - ۴۰) واته: چوارده (۱۴) ئایه ت، بو باسی (أصحاب الیمین)، واته: ها وه لانی ده سته راست، ئهوانه ی که له خوار (المقربون والسابقون) ن.

دهرسی دو وه م: له ئایه ته کانی: (۴۱ - ۵۶)، واته: شازده (۱۶) ئایه ت پیک دی، بو باسی (أصحاب الشمال)، ها وه لانی چه په یه (ها وه لانی ده سته چه پ) که حال و بالی سه خت و دژوارو پر ئازارو مه ی نه تی و شه رمه زارییان، له دوزه خی پر چره دوو که ل و بلیسه ی ئاگرو گرهباو ئاوی کولوو داغدا، ده خه ی نه روو.

دەرسی سییەم: لە ئایەتەکانی: (۵۷ - ۷۴) واتە: هەژدە (۱۸) ئایەت، پێک دێ، بۆ دواندنی بێپروایان و خستنه‌پرووی هەر کام لە: (لە نوتفەو دروستبوونی مرووف، پرواندنی کشتوکال، دابەزاندنی ئاوی شیرین لە سەریو، پەخساندنی سووتەمەنیی بۆ ئاگر)، وەک چوار چاکەو نەعمەتی خوا خراونەپروو، لە هەمان کاتیشدا، وەک چوار بەلگەئە ئیسپاتی بالادەستی و چاکەکاری و پەرورەدگاریتی خوا لە ژیاڵی بەشەردا، دیسان وەک بەلگەئە لەسەر ئەوێ کە خوا **سَمِيعُ الْغُيُوبِ** توانایە لەسەر زیندووکردنەوێ ژیاڵدەوێ مرووفەکان، دواي مردنیاں و هیئانە پێشی سزاو پاداشت بۆیاں.

دەرسی چوارەم و کوئایی: لە ئایەتەکانی: (۷۵ - ۹۶)، واتە: بیست و دوو (۲۲) ئایەت، پێک دێ، بۆ باسی قورئانی بەپێزو پێز، پاشان باسی حالەتی گیانکیشراڤی مرووف و بێچارەیی دەورووبەرەکی بەرانبەری و، دواتر بەپێکرانی ئەو کەسە گیانی دەکیشری، بەرەو شوینی شایستەیی خوئی، کە ئەگەر لە (مقربین) یاڤ (أَصْحَابُ الْيَمِينِ) بێ، بەهەشتە، هەر کەسە بە پلەیی خوئی و، ئەگەر لە (المکذبین الضالین) بێ واتە: (أَصْحَابُ الشَّمَالِ) بە درۆدانەراڤی گومرا، بەرەو کلپەیی دۆزەخ بەپێ دەکری.

لە کوئایی ناساندنی ئەم سوورپەتەو خستنه‌پرووی نیوہپروکی دا دەلێین: شایانی باسە: ئەم سوورپەتە یەکیکە لە سوورپەتە گشتگیرو کوکەرەوێکان، بۆ زۆربەیی هەرە زۆری بابەتەکانی ئیمان و عەقیدە، کە دەتوانین بلێین نۆ (۹) بابەتی گرنگی عەقیدەیی لەم سوورپەتە موبارەکەدا هاتوون:

۱- باسی ئاخیر زەمان، کە ناوی: **﴿الْوَاقِعَةُ﴾**، واتە: پرووداو، قەوماو، بۆ ئاخیر زەمان بەکارهاتو.

۲- باسی قیامەت و پۆلێنکرانی خەلک بۆ سێ بەشی سەرەکیی: **﴿وَكُنْتُمْ أَزْوَاجًا ثَلَاثَةً﴾**، (أَي: أَصْنَافًا ثَلَاثَةً) پۆلێنکران بۆ سێ بەش، کە دوو بەشیان بەرەو بەهەشتن و، بەشیکیان بەرەو دۆزەخە.

(۳) - باسی پاداشتی پرواداران به هردوو جوړه که یانه وه: (السابقون المقربین) پیشکه وتوووه کان، زور له خوا نیزیک خراوه کان، جوړی دووهمیش (أصحاب الیمین) هاوه لانی دهسته راست، ههروه ها (أصحاب الیمین) شی بو به کارهاتوه، واته: هاوه لانی خپرو خوشی و، بهرکه ت و پیژ، یاخود (میمنة) به مانای لای راسته (مفعلة) یه، له (یمین).

(۴) - باسی سزای بی پروایان که به دوو وشه پیناسه کراوه: به (أصحاب المشئمة) خاوه نانی نه گبه تی و بی خپری، (أصحاب الشمال) خاوه نانی لای دهسته چهپ، له کوتایی سووړه ته که شدا به (المکذبین الضالین) به درو دانه رانی گومرا، ناسپړاون.

(۵) - خستنه پرووی چوار به لگه ی گه وره ی سه لمپنه ری په روه ردگاریتی خواو، بالاده سستی خواو، توانای خوا بو زیندوو کرانه وه ی مروقه کان، چونکه سووړه ته که به زوړی باسی نه وه یه، نهو چوار به لگه یه ش بریتین له: له توو دروست بوونی مروقه و، رواندن کشتوکال و، دابه زاندنی ثاوی شیرین و، په خساندن سووته مه نیی بو ناگر کردنه وه.

(۶) - سویند خواردن به ری و شوینی نه ستپران، له سهر راستی قورئان که له خواوه یه و، ثامازه کردن به لکو به راشکاو یی گوتنی نه وه، که نهو سوینده سویندی کی گه وره یه، به لام به مهرچیک بزائن، واته: نه گهر زانیاریتتان هه بی، نجا قه دری نهو سویند خواردنه ی خوا به ری و شوینی نه ستپره کان، ده زانن.

(۷) - باسی نیزیکی فریشته گیانکی شه کان، که له خه لکه دانیشتوو ه که ی دهوری مردوو ه که، یان دهوری نهو مروقه ی له گیانه لا دایه و خه ری کی گیان کیشران و، پرووحدانه، لیی نیزیک ترن، به لام نایان بینن، واته: خه لکه که که به دهوری مردوو ه که وهن، فریشته کان نابینن، نه گهرنا فریشته کان لیی نیزیک ترن.

(۸) - باسی به ری کرانی راسته وخوی پرووحو مروقه، پاش کیشرانی له جهسته که ی به ره و به هه شت، یاخود به ره و دوزه خ له قوناغی ژیانی به رزه خدا.

٩- باسی حاله تی گیانکیشران که خه لک له به رانبه ریدا، دهسته پاچه و بیچاره ن.

هه ر بویه ش (المسروق) که یه کیکه له زانایان گوتوو یه تی: (مَنْ أَرَادَ عِلْمَ نَبَأِ الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ، وَنَبَأِ أَهْلِ الْجَنَّةِ، وَنَبَأِ أَهْلِ النَّارِ، وَنَبَأِ أَهْلِ الدُّنْيَا وَأَهْلِ الْآخِرَةِ، فَلْيَقْرَأْ سُورَةَ الْوَاقِعَةِ)^(١)، واته: هه ر که سیک ده یه وئی هه وائی پيشووه کان و، هه وائی دوايينه کان بزانی، هه ووه ها هه وائی خه لکی به هه شت و هه وائی خه لکی ناگری دوزه خ بزانی، هه ووه ها هه وائی خه لکی دنیا (ئه وانه ی دنیا یان هه لېژاردوه) و، هه وائی خه لکی پوژی دوايي (ئه وانه ی پوژی دوايان هه لېژاردوه) بزانی، با سوورته تی (الْوَاقِعَةِ) بخوینئ.

پیناسه ی ئەم دەرسە

ئەم دەرسەمان لە چل (۴۰) ئایەتی سەرەتای سوورەتی (الواقعة) پیک دی،
ئایەتەکانی: (۱ - ۴۰) کە باس و بابەتەکانی بەم جوورەن:

۱- شەش ئایەتی سەرەتا باسی ئاخیر زەمان و، ژمارەیهک لە پرووداوە گەورەو گرنگەکانی
ئاخیر زەمان دەکەن.

۲- پینج ئایەتی دواى ئەوان، ئایەتەکانی: (۷ - ۱۱) باسی پۆلینکردنی هەر سیک کۆمەلە
سەرەکییەکی مەروفاپەتیی لە قیامەتدا: (أَصْحَابُ الْمِیْمَنَةِ، أَصْحَابُ الْمَشْئَمَةِ، السَّابِقُونَ
الْقَرَبُونَ) دەکەن.

۳- پازدە ئایەتی دواتر، کە ئایەتەکانی: (۱۲ - ۲۶)، باسی حال و گوزەرانى (السَّابِقُونَ
الْمَقَرَبُونَ) لە بەهەشتدا دەکەن.

۴- چوارده ئایەتی دواتر، کە ئایەتەکانی: (۲۷ - ۴۰) باسی حال و گوزەرانى (أَصْحَابُ
الْیَمِیْنِ) لە نیۆ نازو نيعمهتەکانی بەهەشتدا دەکەن.

شایانی گوتهی: بە بهراورد کردنی نازو نيعمهتەکانی هەر کام لە (السَّابِقُونَ)
و (أَصْحَابُ الْیَمِیْنِ)، بە ئاشکرا دیارە، کە کۆمەلەی یەكەم نازو نيعمهتەکانیان
بەرزتر و نایابتر و چاکتر، لە نازو نيعمهتەکانی کۆمەلەی دووهم.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿إِذَا وَقَعَتِ الْوَاقِعَةُ ۝۱ لَيْسَ لَوْعِنَهَا كَاذِبَةٌ ۝۲ خَافِضَةٌ رَافِعَةٌ ۝۳ إِذَا رُجَّتِ الْأَرْضُ رَجًا ۝۴ وَبُسَّتِ الْجِبَالُ بَسًا ۝۵ فَكَانَتْ هَبَاءً مُنْبَثًّا ۝۶ وَكُنْتُمْ أَزْوَاجًا ثَلَاثَةً ۝۷ فَأَصْحَابُ
الْمِیْمَنَةِ مَا أَصْحَابُ الْمِیْمَنَةِ ۝۸ وَأَصْحَابُ الْمَشْئَمَةِ مَا أَصْحَابُ الْمَشْئَمَةِ ۝۹ وَالسَّابِقُونَ السَّابِقُونَ ۝۱۰﴾

۱۰ اُولَئِكَ الْمَقَرُّونَ ۝۱۱ فِي جَنَّتِ النَّعِيمِ ۝۱۲ ثَلَاثَةٌ مِنَ الْاَوَّلِينَ ۝۱۳ وَقَلِيلٌ مِنَ الْاٰخِرِينَ ۝۱۴
 عَلٰی سُرُرٍ مَّوْضُونَةٍ ۝۱۵ مُتَّكِئِينَ عَلَیْهَا مُتَقَابِلِينَ ۝۱۶ يَطُوفُ عَلَيْهِمْ وِلْدَانٌ مُّخْلَدُونَ ۝۱۷ بِاَكْوَابٍ
 وَاَبَارِيقَ وَكَاسٍ مِّنْ مَّعِينٍ ۝۱۸ لَا يَصَدَّعُونَ عَنْهَا وَلَا يُزْفُونَ ۝۱۹ وَفَكَهْفُهُ مِمَّا يَنْخَرِطُونَ ۝۲۰ وَلَحْمٍ
 طَيْرٍ مِّمَّا يَشْتَبُونَ ۝۲۱ وَخَوْرٌ عَيْنٍ ۝۲۲ كَاَمَثَلِ اللُّؤْلُؤِ الْمَكْنُونِ ۝۲۳ جَزَاءُ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ۝۲۴ لَا
 يَسْمَعُونَ فِيهَا لَغْوًا وَلَا تَأْتِيًا ۝۲۵ اِلَّا قِيلًا سَلَامًا سَلَامًا ۝۲۶ وَاَصْحَابُ الْيَمِينِ ۝۲۷ مَا اَصْحَابُ الْيَمِينِ ۝۲۷
 سِدْرٍ مَّخْضُودٍ ۝۲۸ وَطَلْحٍ مَّنضُودٍ ۝۲۹ وَظِلٍّ مَّمْدُودٍ ۝۳۰ وَمَاءٍ مَّسْكُوبٍ ۝۳۱ وَفَكَهْفُهُ كَثِيفٌ ۝۳۲
 لَا مَقْطُوعَةٍ وَلَا مَمْنُوعَةٍ ۝۳۳ وَفُرْشٍ مَّرْفُوعَةٍ ۝۳۴ اِنَّا اَنشَأْنَهُمْ اِنْشَاءً ۝۳۵ فَجَعَلْنَهُمْ اَنْبَاكًا ۝۳۶ عُرُبًا
 اَتْرَابًا ۝۳۷ لِاَصْحَابِ الْيَمِينِ ۝۳۸ ثَلَاثَةٌ مِنَ الْاَوَّلِينَ ۝۳۹ وَثَلَاثَةٌ مِنَ الْاٰخِرِينَ ۝۴۰

مانای دهقا و دهقی ثابته کان

{به ناوی خوی به به زهیی به خشنده. هر کات پروداوه که ی (ناخیر زه مان)
 قهوما ۱ پرودانه که ی دروی تیدانیه ۲ نزمکه ره وه (ی بیپروایان) و به رزکه ره وه
 (ی پرواداران) ۳ کاتیک زهوی به راته کینران، راته کینرا ۴ چپایه کانیش به
 وردو خاش بوون، هارپران ۵ نجا بوونه توژو گهردی پرژو بلاو ۶ ئیوهش
 (ئه ی خه لکینه!) بوونه سی (جوړه) کو مه ل ۷ (ئه وانیش بریتین له:) هاوه لانی
 راسته ی به خته وهر، هاوه لانی راسته ی به خته وهر کین و چون؟ ۸ ههروه ها
 هاوه لانی چه په ی نه گبه ت، هاوه لانی چه په ی نه گبه ت کین و چون؟ ۹
 پیشکه وتووان، پیشکه وتووان (ن له چاکه کاری دا) ۱۰ ئه وانن (له خوا) زور
 نیزیخراوان ۱۱ له نیو باخه کانی پر نازو نیعمه ت دان ۱۲ کو مه لیکی زورن له
 (کو مه له) پیشووه کان ۱۳ که میکیش له دواینه کان (له ئوممه تی موحه ممه د) ۱۴
 ن ۱۵ له سه ر ته خته چراوه کان (گه وه ره به نده کان) ۱۵ به ران به ره به یه کدی
 پالیان داوه ته وه ۱۶ تازه لاوانی هه میشه لاو (بو خزمه تکردن) به سه ریانه وه

ده‌گه‌رێن ﴿١٧﴾ به‌ په‌رداخ و سو‌را‌حیی و پێک (ی مه‌ی) له‌ سه‌رچاوه‌یه‌کی له‌ به‌ر
 رۆشتوو ﴿١٨﴾ که‌ به‌ هۆیه‌وه‌ ژانه‌ سه‌ر ناگرن و سه‌رخۆشیش نابن ﴿١٩﴾ هه‌روه‌ها
 میوه‌یه‌ک (ی نایاب) یان به‌ سه‌ره‌وه‌ ده‌گێرن، له‌وه‌ی خۆیان هه‌ڵیده‌بژێرن ﴿٢٠﴾
 هه‌روه‌ها دیسان گۆشتی باڵنده‌ له‌وه‌ی ئاره‌زووی ده‌که‌ن ﴿٢١﴾ هه‌روه‌ها ئه‌وانه
 ئافره‌تانی جه‌سته‌ سپیی و دڵگیرو چاوه‌گه‌ش و گه‌وره‌یان هه‌ن ﴿٢٢﴾ ئه‌و ئافره‌تانه
 وه‌ک گه‌وه‌هه‌ری شیردراوه‌ (له‌ قۆزاخه‌دا) ن ﴿٢٣﴾ ئه‌وه‌ش پاداشتی ئه‌وه‌یه‌ که‌
 ده‌یانکرد (له‌ کرده‌وه‌ی چاک) ﴿٢٤﴾ نه‌ قسه‌ی پووچ و نه‌ قسه‌ی گونا‌ه‌بارکه‌ری
 تێدا نابیستی ﴿٢٥﴾ ته‌نیا گوتی: سه‌لام، سه‌لام (ی تێدا ده‌بیستی) ﴿٢٦﴾ هه‌روه‌ها
 هاوه‌لانی راسته‌، هاوه‌لانی راسته‌، کێن و چۆن؟ ﴿٢٧﴾ له‌ نیو (د‌ره‌ختی) سیدری
 بێ د‌رک دان ﴿٢٨﴾ هه‌روه‌ها (د‌ره‌ختی) مۆزی میوه‌ (و گه‌لا) ریزکراو (له‌ سه‌ریه‌ک
 هه‌لچنراو) ﴿٢٩﴾ دیسان له‌ (بن) سی‌به‌ریکی (به‌رده‌وام و) درێژکراوه‌دان ﴿٣٠﴾
 هه‌روه‌ها ئاوی هه‌ل‌پ‌ژاو (تاق‌گه‌ له‌ شوینی نیشه‌ جیبوونیان دا) هه‌یه‌ ﴿٣١﴾ میوه‌ی
 (جو‌راو جو‌ری) زۆریش (یان هه‌یه‌) ﴿٣٢﴾ (ئه‌و میوه‌یه‌) نه‌ده‌ب‌رێ و نه‌ پ‌ر‌ی
 لێ ده‌گ‌یرێ ﴿٣٣﴾ هه‌روه‌ها رایه‌خ و پ‌ی‌خه‌فی به‌رزو به‌ها‌دار (یان هه‌ن) ﴿٣٤﴾
 (ئافره‌ته‌کانیش) به‌ دروستکردن‌یک‌ی تایه‌ت دروستمان کردوون ﴿٣٥﴾ ئنجا وامان
 لێ‌کردوون به‌رده‌وام کچ بن ﴿٣٦﴾ (هه‌روه‌ها گ‌یراومانن به‌) م‌یرد خۆشویستی
 هاوته‌مه‌ن (ی م‌یرده‌کانیان) ﴿٣٧﴾ (ئه‌وه‌ش هه‌مووی) بو‌ هاوه‌لانی راسته‌ ﴿٣٨﴾
 (ئه‌وانیش کۆمه‌ل‌یک‌ی زۆر له‌ (ئۆمه‌مه‌ته‌) پ‌یش‌وه‌کان ﴿٣٩﴾ کۆمه‌ل‌یک‌ی زۆریش له‌
 دوایینه‌کان ﴿٤٠﴾}.

AliBapir

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

www.alibapir.net

English - عربي - کوردی

علي بابير/ AliBapir

علي بابير/ AliBapir

کوردی

علي بابير/ AliBapir

کوردی

شیگردنہ وہی ہہ ندیک لہ وشہ کان

(إِذَا): (كَلِمَةً مَّبْنِيَّةً عَلَى السُّكُونِ تَأْتِي لِمَعْنَيْنِ: أَوَّلًا: حَرْفُ الْمَفَاجَأَةِ مِثْلُ: خَرَجْتُ فَإِذَا الْمَطَرُ، ثَانِيًا: أَدَاةٌ لِلشَّرْطِ وَالْجَزَاءِ نَحْوُ: وَإِذَا تَرَدُّ إِلَى الْقَلِيلِ تَقْنَعُ)، (إِذَا): وشہ یہ کی بنیاتنراو (مبنی) لہ سہر زہنہ (سکون) {واتہ: ہہ روہک خوٰی دہمیئتہوہ} بہ دوو واتایان دی: یہ کہم: بہ مانای شتیکی کتوپر پیی دہ گوتری: (إِذَا الْمَفَاجَأَةِ) وہک (خَرَجْتُ فَإِذَا الْمَطَرُ)، واتہ: چوومہ دہری، یہ کسہر بارانم بینی، واتہ: کتوپر بارانم بینی، مانای دووہم (أَدَاةٌ لِلشَّرْطِ وَالْجَزَاءِ) ٹامرازیکہ بوٰ مہرج و بوٰ بہ رانبہر، یان پاداشتیک کہ لہ سہر ٹہو مہرجہ ہہ لدہ چنری، وہک (وَإِذَا تَرَدُّ إِلَى الْقَلِيلِ تَقْنَعُ) {ٹہمہ قسہ یہ کی عہرہ بیہ} تو ٹہ گہر بگیردرییہوہ بوٰ شتیکی کہ میس، ہہر قہناعہ تی پی دہ کہی.

(وَقَعَتْ): (الْوُقُوعُ: ثُبُوتُ الشَّيْءِ وَسُقُوطُهُ، وَالْوَاقِعَةُ لَا تُقَالُ إِلَّا فِي الشَّدَةِ وَالْمَكْرُوهِ)، (وُقُوعُ): چہ سپاندنی شتیکی و کہوتنہ خواریہ تی، (وَاقِعَةٌ) تہ نیا بہ شتیکی دہ گوتری: کہ سہختیہک ہہ بی و، شتیکی ناخوشویستراو نارہحت بی.

(الْوَاقِعَةُ): (إِسْمٌ مِنْ أَسْمَاءِ الْقِيَامَةِ، السَّاعَةِ)، (وَاقِعَةٌ): ناویکہ لہ ناوہ کانی قیامہت، بہ لام بہ شی قوٰناعی یہ کہمی قیامہت یان ٹاخیر زہمان، نہک قیامہت، بہ واتای زیندووکرانہوہو لیپسرانہوہ، واتہ: بہ تایہت لہم سوورہ تہدا ﴿إِذَا وَقَعَتِ الْوَاقِعَةُ﴾ کاتیک پرودواوہ کہ قہوما، مہ بہست پیی ٹاخیر زہمانہ، چونکہ ٹہو شتانہی دواپی خوا لہ گہ لیدا باسیان دہکات، ہہموویان لہ ٹاخیر زہمان دا پرو دہدہن: ﴿إِذَا وَقَعَتِ الْوَاقِعَةُ﴾ ۱ ﴿لَيْسَ لَوْعَنَهَا كَاذِبَةٌ﴾ ۲ ﴿خَافِضَةٌ رَافِعَةٌ﴾ ۳ ﴿إِذَا رُجَّتِ الْأَرْضُ رَجًا﴾ ۴ ﴿وَبُسَّتِ الْجِبَالُ بَسًا﴾ ۵ ﴿فَكَانَتْ هَبَاءً مُبْنً﴾ ۶ ﴿الواقعة، ٹہوانہ ہہموویان پہیوہندیان بہ دہرہنجامی فوو بہ کہرہنادا کردن لہ لایہن ٹیسرافیلہوہ بوٰ جاری یہ کہم، ہہیہ.

(كَاذِبَةٌ): (نُسِبَ الْكَذِبُ إِلَى نَفْسِ الْفَعْلِ: فِعْلُهُ كَاذِبَةٌ، وَمِثْلُ: نَاصِيَةٍ كَاذِبَةٌ، كَاذِبَةٌ: اِسْمٌ يُوَضَّعُ مَوْضِعَ الْمَصْدَرِ كَالْعَاقِبَةِ وَالْعَافِيَةِ)، (كَاذِبَةٌ): واته: درو، پالڊراوہ ته لای خودی کاره که، وهک (فِعْلُهُ كَاذِبَةٌ) واته: کاریکی درو، یان ده گوتری: (نَاصِيَةٍ كَاذِبَةٌ خَاطِئَةٌ) وهک له قورئاندا هاتوه، واته: پیئشه سه ریکی درو کاری خه تابار، ئنجا لیږدها وشه ی (كَاذِبَةٌ) دانراوه له شوینی چاوگ دا، وهک (عَاقِبَةٌ) واته: سهه رنجام، (عَافِيَةٌ) واته: سه لاهه تی، که واته: (كَاذِبَةٌ) هس واته: درو، درو کردن، ﴿لَيْسَ لَوْعِنَهَا كَاذِبَةٌ﴾، کاتیک کاره ساتی ئاخیر زه مان دهقهومی، دروی تیدانیه.

(رَجَّعَ الْأَرْضَ): (رَجَّعَ رَجًّا: هَزَّهْ وَحَرَّكَهْ بِشِدَّةٍ، وَرَجَّ الشَّيْءُ: اضْطَرَبَ)، (رَجَّعَ رَجًّا) واته: رایوه شانده، تیکیه وه راشه قانده، رایته کاند به هیژ، ده گوتری: (رَجَّعَ الشَّيْءَ) واته: شته که ی پاته کاند، به لأم (رَجَّعَ الشَّيْءُ: اضْطَرَبَ) واته: شته که بو خوی جوولآ، که واته: وشه ی (رَجَّعَ) ههم به (لَازِمَ) هاتوه، که بهرکاری ناوی، ههم به تیپه ریڼه ر (مُتَعَدِّي) یش هاتوهو بهرکار ده خوازی.

(وَبُسَّتِ الْجِبَالُ): (بَسَّ الشَّيْءُ: فَتَتَهُ وَفَرَّقَهُ)، شته که ی پرژو بلاوکردو، وردو خاش کرد، (تَفْتِيت) بریتیه له وردو خاشکردن و هارینی شتیک، که واته: ﴿وَبُسَّتِ الْجِبَالُ بَسًّا﴾، کاتیک چیا به کان هاردران و وردو خاش کران.

(هَبَاءً): بوون به تۆزو گهردی پرژوبلاو، (الْهَبَاءُ: التُّرَابُ الَّذِي تُطِيرُهُ الرِّيحُ وَيَلْزَقُ بِالْأَشْيَاءِ)، (هَبَاءً): بریتیه: لهو تۆزو خۆله ی با رایده دات، دواپی به شته وه ده نووسی، که تاکه که ی (هَبَاءَةً) یه، واته: گهردی که لهو تۆزو گهرده ی با ده یجوو لینی.

(مُنْبَثًّا): (أَصْلُ الْبَثِّ التَّفْرِيقُ وَإِثَارَةُ الشَّيْءِ، كَبَثُ الرِّيحِ التُّرَابَ، بَثْنُهُ فَاثَبَتْ فَهُوَ مُنْبَثٌّ)، (مُنْبَثًّا) (بَثٌّ) له زمانی عه ره بییدا به مانای بلاوکردن دی و، به مانای له شوینی خو هه لقه نندی شتیک دی، وهک چوون با گل پاده داو پرژو بلاوی ده کاته وه، ده گوتری: (بَثْنُهُ فَاثَبَتْ فَهُوَ مُنْبَثٌّ) واته: پرژو بلاوم کرد، پرژو بلاو بووه، ئه و پرژو بلاوه.

(أَرْوَاجًا): (يُقَالُ لِكُلِّ مِنَ الْقَرِئَتَيْنِ مِنَ الذَّكَرِ وَالْأُنْثَى فِي الْحَيَوَانَاتِ الْمُتَرَاوِجَةِ: زَوْجٌ، وَأَرْوَاجٌ: أَصْنَافٌ وَأَنْوَاعٌ وَأَشْبَاهُ وَقُرْنَاءٌ)، ئەو ئاژەلانی پیکهوه جووت دەبن، به هەر کامیان پێی دەگوتری: (زَوْج): هەم به نێرەکه، هەم به مێهەکه، [پیاویش پێی دەگوتری: (زَوْج) و ئافرهتیش پێی دەگوتری: (زَوْج)]، به لام و پیرای ئەوه به هەموو ئەو شتانهی پیکهوهش دەبن، با جووتیش نەبن، هەر دەگوتری: (زَوْج)، ئەو کاتەش (زَوْج) واتە: پۆل (صُف): ﴿أَحْشُرُوا الَّذِينَ ظَلَمُوا وَأَزْوَاجَهُمْ وَمَا كَانُوا يَعْبُدُونَ﴾ الصافات، (أَي: أَصْنَافُهُمْ، وَأَشْكَالُهُمْ، وَأَشْبَاهُهُمْ)، واتە: ئەوانەى وهك ئەوانن و هاوه‌لى ئەوانن، وهك ئەوان دەچن.

کهواته لی‌ره‌دا: ﴿وَكُنْتُمْ أَزْوَاجًا ثَلَاثَةً﴾، (أَي: أَصْنَافًا وَأَنْوَاعًا وَأَشْبَاهًا)، واتە: بوونه سێ پۆل، سێ جوړ، سێ کۆمه‌لی و یک‌چوو، سێ کۆمه‌لی پیکه‌وه بوو.

(الْيَمِينِ): (الْيَمِينُ: أَصْلُهُ الْجَارِحَةُ، أَصْحَابُ الْيَمِينِ: أَصْحَابُ السَّعَادَةِ وَالْمَيَامِينِ، الْيَمِينِ: التَّيْمُنُ)، وشەى (مَيْمَنَة) (مَفْعَلَةٌ مِنَ الْيَمْنِ، أَيْ: الْبَرَكَةِ)، (مَيْمَنَة) له‌سه‌ر کیشی (مَفْعَلَة) یه، له (يَمْن) هوه هاتوه، واتە: به‌ره‌که‌ت و پێزو به‌ره‌مه‌داریی و چاکیی، چونکه وشەى (يَمِين) له ئەسل‌دا به مانای ده‌ستی راست (جَارِحَة) دى، (أَصْحَابُ الْيَمِينِ) واتە: هاوه‌لانی‌ک که خاوه‌نی به‌خته‌وه‌ریی و پیت و پێزن (يَمِين) به مانای ده‌ستی راست دى، به مانای به‌ره‌که‌ت و (يَمْن) یش دى، واتە: پر خیری، به پێچه‌وانه‌ی (شُوءم) واتە: نه‌گه‌تیی و بێ خیری.

(الشُّعْمَةِ): (مَفْعَلَةٌ مِنَ الشُّؤْمِ)، (مَشْتَمَةٌ) له‌سه‌ر کیشی (مَفْعَلَة) یه، له (شُوءم) هوه هاتوه، یانی: نه‌گه‌ت و بێ خیر، ئنجا عه‌ره‌ب عاده‌تیان وابوو، لای چه‌پیان بۆ شتی بێ خیر نه‌گه‌ت داناه، بۆ شتی‌ک مایه‌ی په‌شبینی بێ و، لای راستیان بۆ چاکه‌و خیر داناه، ئە‌گه‌ر ویستبایان سه‌فه‌ری‌ک یان مامه‌له‌یه‌ک یان کاری‌ک بکه‌ن، ده‌چوونه‌ سه‌ر هیلانه‌ی بالنده‌یه‌ک و هه‌لیانده‌فراند، ئنجا ئە‌گه‌ر به‌ لای راستدا پو‌ش‌ت‌بایه، ده‌یان‌گوت: (تَيَّامَن) ئە‌وه‌کاره‌ی ده‌مانه‌وێ بیکه‌ین، پوو له‌ خیر و

بہرہ کہ تہو، ئە گەر بە لای چە پدا پۆشتباہیە، دەیانگوت: (تَشَاءم) بەرہو نہ گبەتی و بی خیریہو ئەو کارە مەکن.

هەلبەتە ئەو تەنیا ئەفسانە یە کە، ئەگەرنا بآئندە کە هەلیدە فریانی بە کویدا دەر فەت بی، بەویدا دەر دە پە پێ، جاری وایە بە لای راستدا بواری هە یەو، جاری و بە لای چە پ داو، جاری وایە پێک بەرز دە بی تەو.

(ثُلَّةٌ): (الثَّلَّةُ: قِطْعَةٌ مُّجْتَمِعَةٌ مِنَ الصُّوفِ، وَلِذَلِكَ قِيلَ لِلْغَنَمِ ثُلَّةٌ، وَلِاعْتِبَارِ الْإِجْتِمَاعِ قِيلَ: ثُلَّةٌ)، (ثُلَّةٌ): لە ئە صڵدا بە پارچە یە ک لە خوری دە گو ترێ، هەر بۆ یە بە مەر گو تراو: (ثُلَّةٌ) لە بەر ئەو ی تۆ پە لە خوری پێو یە، یان تۆ پە لە خوری یان لێ دروست دە بی، ئنجا لەو پروو وە کە خە لکی کیش کۆ دە بی تەو، کۆ دە بن و وە ک تۆ پە لە دە بن، لەو پروو وە بە کۆ مە لە خە لکی ک زۆر گو تراو: (ثُلَّةٌ)، کە واتە: (ثُلَّةٌ مِنَ الْأُولَيْنِ) واتە: خە لکی ک زۆر، کۆ مە لکی ک زۆر لە پێش وان.

(سُرُرٌ): (جَمْعُ سِرِيرٍ: الَّذِي يُجْلَسُ عَلَيْهِ مِنَ السُّرُورِ، جَمْعُهُ: أَسِرَّةٌ وَسُرُرٌ)، (سِرِيرٌ) کە بە (أَسِرَّةٌ وَسُرُرٌ) کۆ دە کرێ تەو، (سِرِيرٌ): ئەو یە کە لە پرووی دلخۆشیەو، خاوەنە کە ی لە سەری دادە نیشتی [لە سەری پادە کشی و پال دە داتەو]، دوایی لە مە سە لە گرن گە کاندایا تر ئەم وشە ی (سِرِيرٌ) کە بە (سُرُرٌ) لە قو پ ئاندا زۆر هاتو، شیی دە کە ی نەو.

(مَوْضُونَةٍ): (الْوَضْنُ: نَسْجُ الدَّرْعِ، وَيُسْتَعَارُ لِكُلِّ نَسْجٍ مُحْكَمٍ)، (وَضْنٌ): لە ئە صڵدا بە مانای چینی زری دی، زری کە ئال قە کانی دە چنە ئیو یە ک، دوایی خوازاو تەو بۆ هەر چینیکی مە حکە م و پێک.

(مُتَكِينٍ): (الْوِكَاءُ: رِبَاطُ الشَّيْءِ، تَوَكَّأَ عَلَى الْعَصَى: اعْتَمَدَ بِهَا وَتَشَدَّدَ بِهَا)، (مُتَكِينٍ) بە کوردیی دە بی تە: شانیا ن داداو، پالیا نداو تەو، (الْوِكَاءُ: رِبَاطُ الشَّيْءِ) (وِکاء) شتی کە شتیکی پی ببە سترێ، وە ک لە فەر موو دە دا هاتو: {وِکاءُ السَّهْلِ الْعَيْنَانِ، فَمَنْ نَامَ فَلْيَتَوَضَّأْ} (أَخْرَجَهُ أَبُو دَاوُدَ: ۲۰۳، وَحَسَنَةُ الْأَبْيَانِ)، واتە: چاو

بہستنه وهی کۆمه، ئنجا هه رکهس خه وی لیکهوت، با دهستنوێژ بگری، چونکه دهست نوێژه که ی به شکاو له قه له م ده درئ، مادام به شیوه یه ک دانه نیشتبئ، چه سپاو بئ له زه وی.

(تَوَكَّا عَلَى الْعَصَى) واته: سهنگی دایه سه ر گوچانه که و خو ی پئ به هیژ کرد، (مَتَكَي) یش له سه ر کیشی (مُفَعَّل) ناوی بکه ره، که سیک خو ی داوه ته سه ر شتیك، که سیك له سه ر سه رینیك و بالنجیک پالده داته وه و شاندا ده دات.

(وَلَدَانُ): (جَمْعُ وَلَدٍ، وَوَلِيدٌ: مَنْ قَرَّبَ عَهْدَهُ بِالْوِلَادَةِ)، (وَلَدَانُ): واته: کورو کال، لاوه کان، کو ی (وَلَد) و (وَلِيد)، (وَلَد) که سیکه له دایک بووه، (وَلِيد) یش دیسان که سیك له دایک بووه، به لام له میژ نیه له دایک بووه، که سیك کاتی له دایک بوونی نزیکه واته: تازه پیگه یشتوه، بویه (وَلَدَان) یانی: تازه پیگه یشتوو، لاوان، گه نجانی تازه په یدا بوو.

(مُخَلَّدُونَ): (مُبْقُونَ بِحَالَتِهِمْ لَا يَغْتَرِيهِمْ اسْتِحَالَةٌ) واته: هیشتراوان له و حاله ته دا که له سه رنی، که حاله تی لایی و گه نجیه تییه و، گوپانیان به سه ردا نایه ت، که ته مه نیان هه لکشئ و کامل بن و بکه ونه ته مه نه وه، هه روه ها (مُخَلَّدُونَ) به واتایه کی دیکه ش هاتوه: (أَي: مُقَرَّطُونَ بِخَلْدَةٍ وَهِيَ ضَرْبٌ مِنَ الْقِرْطَةِ) واته: گواره یان له گو ی کراوه، (خَلْدَةٌ) جوړیکه له گواره (وَإِخْلَادُ الشَّيْءِ: جَعَلَهُ مُبْقَى) (أَخْلَدَ الشَّيْءُ) واته: نه و شته ی وا لیکرد مینیته وه و هه رماوی کرد.

(بِأَكْرَابٍ): (جَمْعُ كُرْبٍ: قَدْحٌ لَا عُرْوَةَ لَهُ)، (كُوب): په رداخیکه ده سکی نه بی، جام، په نگه به کوردیی بگوترئ: جام، زیاتر مانای (قَدْح) بگه یه نئ.

(وَأَبْرِيْقٍ): کو ی (إِبْرِيْقٌ ه)، که (فخر الدين الرازي) گوتوویه تی: (إِبْرِيْقٌ) له (أَبْرِيْقٌ) هوه هاتوه، ئاوپێژ، به کوردیی سووپاخی پئ ده گوترئ، نه وه یه که گه وره تره له په رداخ و کووپ، هه ر خواردنه وه یه کی پئ له په رداخه کان و له جامه کان ده کری.

(وَكَأْسٍ): (الكَأْسُ: الْإِنَاءُ مِمَّا فِيهِ مِنَ الشَّرَابِ وَسُمِّيَ كُلُّ وَاحِدٍ مِنْهُمَا بِإِنْفِرَادِهِ كَأْسًا، كَأْسٌ) ئەو دەفرەیه شەڕابی تێدەكڕی، بە ھەر كامیکیان واتە: ھەم بە خودی شەڕابەكە دەگوتری: (كَأْسٌ)، ھەم بە دەفرەكەش كە شەڕابی پێ دەخوڕیتەووەو تێدەكڕی، دەگوتری: (كَأْسٌ).

(مَعِينٍ): (ظَاهِرٍ لِلْعِيُونِ) واتە: بینراو، واتە: سەرچاوەیەك كە ئاوەكە لە بەری دەرواو دەبینی.

(لَا يَصْدَعُونَ عَنَّا): سەر ئیشە پێ ناگرن، ژانە سەری پێ ناگرن، واتە: ئەو شەڕاب و مەیهی، دەیخۆنەو، ژانەسەری پێ ناگرن، وەك شەڕابی دنیا، (الْصَّدْعُ: الشَّقُّ فِي الْأَجْسَامِ الصُّلْبَةِ كَالزُّجَاجِ، وَالصَّدَاعُ شُبَّةُ الْإِنْشِقَاقِ فِي الرَّأْسِ)، (صَدَعٌ): بە مانای لەتکردنە، لەو تەنانەدا كە رەقن، وەك شكانی شووشە، (صَدَاعٌ)یش كە سەر ئیشە تەشبیھكراوە بەووەو، وەك ئەو كەسە سەری شكایی و سەری لەت بووبی.

(وَلَا يُزِفُونَ): دەگوتری: (سَكَرَانٌ نَزِيفٌ: نُزِعَ فَهْمُهُ بِسُكْرِهِ)، سەرخۆشیکی نەزییف واتە: عەقڵی لەلای خۆی نەماوە، لە ئەنجامی مەست بووندا، (يَنْزِفُونَ وَيُنْزِفُونَ) ھەردووکیان ھاتوون، (مِنْ أَنْزَفُوا إِذَا نَزَفَ شَرَابُهُمْ، أَوْ نَزَعَتْ عَقُولُهُمْ)، (يَنْزِفُونَ وَيُنْزِفُونَ)، واتە: شەڕابەکیان نەما، كۆتایی ھات، یاخود عەقڵیان داڕنرا، بێ ھۆش بوون، كەواتە: (يَنْزِفُونَ) واتە: شەڕابەکیان نامینی، بەلام (يُنْزِفُونَ) واتە: عەقڵیان نامینی و، ھەردووکیان بە ھەردوو واتایەكان ھیناون، (نَزَفَ يَنْزِفُ وَأَنْزَفَ يُنْزِفُ) واتە: ھەم بە (ثَلَاثِي) ھەم بە (رُبَاعِي) بە ھەردوو واتاکیان ھیناون.

(وَحُورٌ): (جَمْعُ أَحُورَ، وَحَوْرَاءَ، حَوْرَتُ الشَّيْءِ: بَيَضَتُهُ)، پیشتریش باسی ئەم وشەیان کردو دواتریش جارێکی دیکە باسی دەکەینەو، (حُورٌ) کۆی (أَحُورَ) ھ، دەشگونجی کۆی (حَوْرَاءَ) بێ، (حُورٌ) کۆی، یان کۆی (أَحُورَ) ھ، پیاویکی سپیی،

یان کوئی (حَوْرَاء) ه، ئافره تیکی سپیی، كهواته: (حُور) ده گونجی كوی (أَحْوَر) بی و بو پیاوان به کاربی و، ده گونجی كوی (حَوْرَاء) بی و بو ئافره تان به کاربی، به لام به پیی سیاق ده زانری، ده گوتری: (حَوْرَتُ الشَّيْءِ: بَيِّضَتُهُ) واته: شته كه م سپیكره، سپیمكردو سافم كرد.

(عَيْنٌ): (يُقَالُ لِبَقَرِ الْوَحْشِ: أَعَيْنَ وَعَيْنَاءَ لِحُسْنِ عَيْنِهِ، وَجَمْعُهَا عَيْنٌ وَبِهَا شَبَّهَ النِّسَاءَ)، واته: به مانگای وه حش ده گوتری: (أَعَيْنَ وَعَيْنَاءَ) به نیره كهی ده گوتری: (أَعَيْنَ) و به مییه كهی ده گوتری: (عَيْنَاءَ) له بهر ئه وهی چاوی زورجوانه، چاوی حورییه كانیش چوینراوه به چاوی ئه و جوره ئاژه له وه و، له كوردییدا وشه ی چا و به له ك به كارد هینری، كه ئه ویش ئه و ئافره ته یه سپینه ی چاوی زور سپیی بی و، ره شكینه ی چاویشی زور رهش بی.

(الْمَكْنُونُ): (الْكَنْ: مَا يُحْفَظُ فِيهِ الشَّيْءُ)، (كَنْ): ههر شتیک شتیکی تیدا ده پاریزری و په نهان ده کری و ده شاردریته وه، (مَكْنُونٌ: مَسْتُورٌ وَمَخْفِيٌّ)، واته: په رده پوش كراو، په نهانكراو و شیردراوه.

(سِدْرٌ مَخْضُودٌ): (السَّدْرُ: شَجَرٌ قَلِيلُ الْغَنَاءِ عِنْدَ الْأَكْلِ)، (سِدْرٌ) دره ختیكه به ره كهی زور كه لیئی ناگری بو خواردنی، (مَخْضُودٌ: مَكْسُورٌ الشَّوْكَ)، واته: دركه كانی شكینراون، لی ره دا مه به ست ئه وه نیه، درکی هه بن و شكینراون، واته: بی دركو درکی ههر نین.

(وَطَلَحٌ مَنضُورٌ): (الطَّلَحُ: شَجَرٌ وَالْوَاحِدَةُ: طَلْحَةٌ)، (طَلَحٌ): جوره دره ختیكه تاكه كهی پی ده گوتری: (طَلْحَةٌ)، ئه ویش به دوو واتا هاتوه:

أ- (الطَّلَحُ: شَجَرٌ عِظَامٌ مِنْ شَجَرِ الْعِضَاهِ تَرَعَاهُ الْإِنْبِلُ) (طَلَحٌ): دره ختیکی مه زنه، له دره خته دركاوییه كانی بیابان، حوشر له سه ری ده له وه ری.

ب- ههروه ها (طَلَحٌ) به مانای مؤز (السمَّوْز) هاتوه، ئیمه ده لیین: مؤز، به لام له ئه سلدا (مَّوْز) ه، ئه و مؤزه ی ده خوری.

(مَسْکُوبُ): (مَضْبُوب) ئاویکی هه لَرژاو، (دَمْعٌ سَاكِبٌ مُتَصَوِّرٌ بِصُورَةِ الْفَاعِلِ)،
واته: فرمیسکیکی رژاو، که لیله دا وینا کراوه به شیوهیه ک که فرمیسکه که خوئی
برژئی، ئنجا (مَسْکُوب) واته: رژیژنراو، به کوردیی بهو ئاوانه ی هه لده رژیژن
له سهر را بو خوارئ، ده لئین: تافگه، به عه پهبیی ده گوترئ: (شَلَالٌ) و (شَلَالَاتٌ)
کویه که یه تی.

(وَفُرُشٌ مَرْفُوعَةٌ): (فُرُشٌ جَمْعٌ فِرَاشٍ: وَالْفِرَاشُ: بَسَطُ الثِّيَابِ وَكُنِيَ بِالْفِرَاشِ عَنْ كُلِّ
مِنَ الزَّوْجَيْنِ كَمَا جَاءَ فِي الْحَدِيثِ: {الْوَلَدُ لِلْفِرَاشِ وَلِلْعَاهِرِ الْحَجَرُ} (أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ:
۱۹۴۸، ومسلم: ۱۴۵۷).

(فُرُشٌ) کوی (فِرَاش)ه، واته: جیگا، یان شتیکی که راده خرئ بو له سهر پاکشان
و له سهر پشوودان، ئنجا جاری وایه، ههر به خودی جیگا که ده گوترئ: نوین،
پیخه ف، جیگا، یان به ره، پایه خ، جاری وایه وه ک کینیه، بو ههر کام له ژن و
میرد به کاردئ، وه ک له فهرمایشتی پیخه مبه ردا هاتوه: مندال پالده دریته لای ئه و
جییه ی تیتدا له دایک بووه و، ئه وه ی داوین پیسییشی کردوه، به ردی به زار، واته:
هیچی پی نابری، با ههر بلئ: ئه و مندال له منه، ئه و مندال پالده دریته لای
ئه و شوینیه ی لی بووه، ئنجا ئه گهر ئه و پیاوه له وئ بی، خاوه نی ئه و جیگا و
ریگایه بوو بی، هی ویه، به لام ههر پیاویکی دیکه بلئ: ئه و هی منه، نه خیر
ئه و به دره وشته به ردی به زار!!

(فُرُشٌ مَرْفُوعَةٌ) واته: چهند جیگایه کی به رز کراوه و، ئه و به رز کرانه وه یه ش
ده گونجئ مه به ست پی به رز کردنه وه ی پوا له تی بی، واته: له سهر ئاستی زهوی
به رز کراونه وه و، ده شگونجئ مه به ست پی به رز کردنه وه ی مه عنه وی بی، واته:
قه درو قیمه تی گه وره یان هیه، ئنجا ئه و کاته ش دیسان مه به ست پی جیگابی،
یان مه به ست پی ئافره ته که بی که له سهر جیگایه، دیسان ئه وه ش هه ردوو
واتایه که ی ههر هه ن: له شوینیکی به رزن، یاخود قه درو قیمه تیکی گه وره و
ریزو حورمه تیکی گه وره یان هیه.

(أَبْكَارًا): (جَمْعُ بَكَرٍ: الَّتِي لَمْ تَلِدْ، الَّتِي لَمْ تُفْتَضَّ)، (أَبْكَار) كَوَى (بَكَر) ه، بَوّ
ئافره تیک که مندالی نه بوو بی، یاخود کچینی لانه بردرابی و هه ر کچ بی.

(عُرْبًا): (جَمْعُ عَرُوبٍ، مُعَرَّبَةٌ بِحَالِهَا عَنِ عِفْتِهَا وَمَحَبَّتِهَا لِزَوْجِهَا)، (عَرُوب):
ئافره تیکه به زمانی حال ده ریخات، که پاکه و، میردی خوی زور خوش دهوی و،
بوی دلسوزه.

(أَتْرَابًا): (جَمْعُ تَرْبٍ: لِدَاتٌ)، (تَرْب) واته: هاو ته مهن، که واته: (أَتْرَاب) واته:
ئهو ئافره تانه هاو ته مهنی یه کدین، وه ک پیکه وه له دایک بووبن، (التَّرْبُ: الْمُمَاتِلُ
فِي السَّنِّ، وَأَكْثَرُ مَا يُسْتَعْمَلُ فِي الْمُؤَنَّثِ)، (تَرْب) واته: هاو ته مهن، به لام به زوری
بو ئافره ت به کاردی، یان بو مینه به کاردی، جاری وا هیه بو ئاژه لانیس
به کاردی، به لام بو پیاو، یان بو نیرینه (قِرْن) به کاردی له جیاتی (تَرْب) که
(قِرْن) به (أَقْرَان) کو ده کریته وه، (قِرْن) (هَذَا الرَّجُلُ قِرْنُ ذَاكَ)، ئهو پیاو هاو تای
ئهو پیاو هیه، یانی: هاو ته مهنیه تی به لام بو ئافره ت ده گوتری: (هَذِهِ الْمَرْأَةُ تَرْبُ
تِلْكَ) واته: هاو ته مهنیه تی.

له نوره کوته لایله به یان نه کتله یان

Day in Arabic on Social Media

له نوره کوته لایله به یان نه کتله یان

Alibapir

archive.org/details/@alibapir

Alibapir

www.alibapir.net

English - عربي - کوردی

علي بابير/Alibapir

علي بابير/Alibapir

کته یان

Alibapir

www.alibapir.net

English - عربي - کوردی

مانای گشتیی ئایەتەکان

سەرەتا خوا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** دەفەرموێ: **(بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ)** بە ناوی خوا
بە بەزەیی بەخشنده، واتە:

دەستپێکردنم بە ناوی خوا، مەبەستیش پێی ئەوەیە:

- ١ - ئەم کارە تەنیا بۆ خوا دەکەم.
- ٢ - ئەم کارە بە پێی شەری خوا دەکەم.
- ٣ - ئەم کارە بە توانا و یارمەتی خوا پەروەردگار دەکەم.
- ٤ - ئەم کارە بۆ هێنانەدی پەرەزەندەیی خوا ئەنجام دەدەم.

(إِذَا وَقَعَتِ الْوَاقِعَةُ) هەر کات پرووداوێ قەوما! واتە: ئەو پرووداوێ
هەموو مروّقایەتی چاوهرپێی دەکات و گەردوون چاوهرپێی دەکات، کە بریتیه له
پێچرانەوهی لاپەرەیی ئەم ژایانە دنیاییهو، هێنانه پێشی قووناغی دیکە له ژیان،
کە قووناغی زیندوو کرانهوهو لێپرسرانەوهیه، هەلبەتە قووناغی پراگوزەری کاتی
له نیوان ئەو دوو قووناغەدا هیه، کە بریتیه له قووناغی بەرزەخ.

(الْوَاقِعَةُ) ش یەکیکە له ناوهکانی پوژێ دوایی، بە تاییەت قووناغی ئاخیر
زەمان، (الْوَاقِعَةُ) ش له (وُقُوع) هوهیه یانی: بەربوونهوهی شتیک و پروودانی شتیک،
(الْوَاقِعَةُ) واتە: ئەو پرووداوێ پروودەدات، وەک شتیک بۆ بکەوێتە خوار.

(لَيْسَ لَوْعِنَهَا كَاذِبَةٌ) درۆ له قەومان و پروودانی دا نیه، ئەو کارەسات و پرووداو،
کە ئاخیر زەمانه، درۆی تێدانیه، یاخود له کاتی پروودانیدا هیچ کەس درۆ ناکات،
بۆی: نیه.

(خَافِضَةٌ رَافِعَةٌ) نزمکەر و بەرزکەر، واتە: نزمکەر بۆ بێروایان و
تاوانبارانییک، کە خۆیان بەرز کردۆتەوه بەسەر خەڵکدا بە ناحەق، لهو پوژەدا

ئەوان نزم دەبنەو، یان: ئەو پۆژە نزمیان دەکاتەو و شوپیان دەکاتەو، ﴿رَافِعَةً﴾ ئەوانەش کە مافیان پێشیل کراوە و لەبن دەست و پێاندا بوون، چەوسێنراونەو، ستمیان لێکراوە، نزمکراونەو بە ناهەق، ئەو پۆژە بەرزیان دەکاتەو، یاخود: ﴿خَافِضَةً رَافِعَةً﴾ مەبەست پێی ئەوەیە کە ئەو کارەسات و پرووداوە، کە دەقەومێ شوینە بەرزەکان نزم دەکات و شوینە نزمەکان بەرز دەکاتەو، هەموویان دەکاتە یەک ئاست.

ئنجاً خوا ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ دوو لە دیاردەکانی ئاخیر زەمان دەخاتە بەرچاو و دەفەرموی: ﴿إِذَا رُجَّتِ الْأَرْضُ رَجًا﴾، هەر کات زەوی بە هەژێزان و راتەکیزان، راتەکیتر. ﴿وَبُسَّتِ الْجِبَالُ بَسًا﴾، هەروەها چیایەکانیش بە وردو خاش بوون، هاردران. ﴿فَكَانَتْ هَبَاءً مُنْبَثًا﴾، چیایەکان بوونە تۆزو گەردی پرژو بلاو، (هَبَاءً) بە دەنکیک لە گل، یان تۆزو گەردییک دەگوتری، (هَبَاءً) ش ناوی کۆیە، واتە: ئەو چیایانە دەبن بە تۆزو گەردی پرژو بلاو.

﴿وَكُنْتُمْ أَزْوَاجًا ثَلَاثَةً﴾، ئێوەش بوونە سێ پۆل، (أَزْوَاج) لێرەدا یانی: (أَصْنَاف) و أشکال و أشباه)، یانی: ئێوە دەبن بە سێ کۆمەڵ، کە هەر کام لەو سێ کۆمەڵە وێکدەچن و هەموو ئەو خەڵکانە وێکچوون، دەکرێنە کۆمەڵێک و، بەوجۆرە دابەش دەبن بۆ سێ کۆمەڵ، دواوی خوا ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ پووێ دەکاتەو ئەو سێ کۆمەڵە چۆن؟

﴿فَأَصْحَابُ الْمَيْمَنَةِ مَا أَصْحَابُ الْمَيْمَنَةِ﴾، خوا ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ بە پێناسە کردن و پووێکردنەو سێ کۆمەڵەکاندا دی و، دەفەرموی: (فَأَصْحَابُ الْمَيْمَنَةِ مَا أَصْحَابُ الْمَيْمَنَةِ) ئنجاً هاوێلانی پر پیت و پێز، هاوێلانی پر پیت و پێز چین؟ یاخود هاوێلانی لای راستە، هاوێلانی لای راستە، کین و چین؟ واتە: بە شێوەیەکن کە بازنە وەسفکردن، ناتوانی دەوریان بدات.

﴿وَأَصْحَبُ الشَّجَةِ مَا أَصْحَبُ الشَّجَةِ﴾، ھاوہ لانی لای چہ پھش، ھاوہ لانی لای چہ پ
چین؟ یان ھاوہ لانی نہ گہت و بی خیر، ھاوہ لانی نہ گہت و بی خیر کین و چون؟
ئہمہ بو سہر لی سورماندن و گہورہ کردن و قہبہ پیشاندانی و ہسفرکراوہ کہ یہ.

﴿وَالسَّيْفُونَ السَّيْفُونَ﴾، پیشکھ وتووہ کان، پیشکھ وتووہ کان، واتہ: پیشکھ وتووہ کان
لہ کردہوہ چاکہ کاند، مہ گہر ہر بہ خو یان پیناسہ بکریں، یا خود
پیشکھ وتووہ کان لہ چاکہ کاند، بہس ئہوانن کہ لہ پوژی دوا ییدا، پیش خہ لک
دہ کھون، بہرہو بہ ہشتہ کانی خوا.

﴿أُولَئِكَ الْمُقَرَّبُونَ﴾، ئا ئہوانن زور نیزیک خراوان، واتہ: زور لہ خوا نیزیک
خراوان، بہو شیوہ یہی بو خوا شایستہ یہ.

﴿فِي جَنَّتِ النَّعِيمِ﴾، ئہوانن لہ نیو باخہ کانی پر نازو نیعمہ تدان، (جَنَّتِ) کو ی
(جَنَّة) یہو، بہ مانای باخ و گول و گولزارو سہوزاییہ، (النَّعِيمِ) واتہ: نازو نیعمہ ت.

﴿ثَلَاثَةٌ مِنَ الْأَوَّلِينَ وَفَلِيلٌ مِنَ الْآخِرِينَ﴾، ئہمہ باسی کو مہ لی یہ کہ مہ، کہ لہ پرووی
ریز بہ ندیشہوہ لہ پیشہوہن، دہ فہرمو ی: کو مہ لیکی زورن لہ پیشوہوہ کان و،
کہ میکیش لہ دوا یینہ کان، واتہ: لہ کو مہ لگا کانی پیشوودا، پیش ئو مہ تی مو حہ ممہ د
﴿لَا يَمَسُّهُمُ فِيهَا نَمٌّ وَلَا ذُكْرٌ وَلَا فِيهَا غُلَامٌ﴾، کو مہ لیکی زوریان تیدابوون، لہ ئہوانن لہ پیشکھ وتووہ کان و زور لہ خوا
﴿بِسْمِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ نیزیک خراوہ کان بوون، بہ لام لہ دوا یینہ کان لہوانن دوا ی ئہو ئو مہ تانہ
ہاتوون (لہ ئو مہ تی مو حہ ممہ د ﴿لَا يَمَسُّهُمُ فِيهَا نَمٌّ وَلَا ذُكْرٌ وَلَا فِيهَا غُلَامٌ﴾) کہ میکیان لہوان لہو جو ری پیشکھ وتووہ
و زور لہ خوا نیزیک خراوان، تیدان کہ دوا یی قسہ ی لی دہ کین، لہ ہہندیک
گیپردراواندا ہاتوہ، ہہندیک لہ ھاوہ لانی لہو بارہوہ نیگہران بوون: چون دہ بی
لہ گہ لہ رابردو و پیشوہوہ کاند، زیاتر جو ری پیشکھ وتووہ کان یان تیدابوون، ئہم
جو ری پیشکھ وتووہ، کہ جو ریکی ہرہ نایابہ، لہ دوو جو رہ کہ ی بہ ہشتیان،
چون دہ بی کہ میک لہ ئو مہ تی مو حہ ممہ د ﴿لَا يَمَسُّهُمُ فِيهَا نَمٌّ وَلَا ذُكْرٌ وَلَا فِيهَا غُلَامٌ﴾ لہوان بوون؟! دوا یی ئہوہ ی
لہو بارہوہ ہاتوہ، ہہندیک فہرموودہو دہق، دینین.

﴿عَلَى سُرُرٍ مَّوْضُونَةٍ﴾، ئا ٺھو پيشڪه تھوھ چاڪه کارانه له سھر جيڳاو ته ختانيڪي چنراو دانيشتون و پاليانداوه تهوه، چونڪه دوايي ده فھر موي: ﴿مُتَّكِئِينَ عَلَيْهَا مُتَقَلِّبِينَ﴾، شانيان داداوه، پاليانداوه تهوه ڀووبه ڀووي يه کديي، (سُرُر) ڪوي (سُرِير) ه، (سُرِير) به ڪورديي چوار پايه شي پي ده ٿين، (سُرِير) ياني: تهخت، تهنيا ٺهوه نيه جيڳايه ڪ بي، به لڪو به رزيش ڪراوه تهوه، (سُرِير) به (سُرُر) و، به (أَسْرَّة) ش ڪو ده ڪري تهوه، ڪه چوار پيشڪه ي هه ٻوون و به رز ڪراوه تهوه، نويين و پيشخف بو پشوو له سهر داني له سھري راخراوه.

ڪه ده فھر موي: ﴿عَلَى سُرُرٍ مَّوْضُونَةٍ﴾، له سھر ته ختانيڪي چندراون، (مَوْضُون) له ٺه صلدا به چيني زري ده گوتري، دوايي بو هھر شتيڪي ديڪه، ڪه به مه حڪمي چندرابي، به ڪارهي ٺاوه، ٺھو چنانه ش بيگومان، يان به زيڙ يان به زيو، يان به گهوههرو مرواريه و چناني ٺاساي نيه، ﴿مُتَّكِئِينَ عَلَيْهَا مُتَقَلِّبِينَ﴾، له سھر ٺھو تهخت و جيڳا به رزانه، پاليانداوه تهوه و شانيان داداوه، ڀووبه ڀووي يه کديي، له زور جيي ڦوڙاندا، باسي ٺھو ڀووبه ڀووي يه کديي دانيشتن و پيشڪهوه ٻوون و پيشڪهوه قسه ڪردني بهه شتيان ڪراوه، ڪه به داخهوه له نيو ڪلتوورو فھرهن گي باوي ميلله تاندا، ٺھوه ڪه متر زانراوه و ده رخراوه ڪه متر مافي خوي پيدراوه، زور ڪهس ڀهنگه وا بهه شت ويٺا بڪات، ڪه هھر ڪه سه به تهنيا له شويي خوي ده بي، وه ڪ ڪومه لڳايه ڪي داخراو ڪهس پهيوه نديي به ڪه سهوه نيه!! به لام ڪه ته ماشاي ڦوڙان ده ڪهين خوي ڪارزان زور باسي ٺھوه ده ڪات ڪه بهه شتيان ڀووبه ڀووي يه کديي پيشڪهوه داده نيشن و قسه ده ڪن، يادي دنيا ده ڪه نهوه، وه ڪ له سوڀرھ تي (الصفات) دا لهوبارهوه ڪورته باسيڪمان ڪردوه.

﴿يَطُوفُ عَلَيْهِمْ وِلْدَانٌ مُّخَلَّدُونَ﴾، واته: لاوانيڪي تازه پيشگه يشتووي له ته مھني لاويٽييدا، هيٺدراوه، به سهريانوه ده گهڙين، بيگومان بو خزمه ٽڪردن، (وِلْدَان) ڪوي (وَلِيد)، ياخود (وَلَد) ه، واته: لوي تازه پيشگه يشتو، گهنجي ڪم ته مھن، (مُخَلَّدُونَ) ڪوي (مُخَلَّد) ه، ڪه به ماناي (مُبْقَى) هيٺدراويه، واته: لهو ته مھني

گه جیتی و لاوتییدا، ده هیلرینه وه، ئنجا ئایا ئه وانه خوا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** به تاییه ت له به هه شتی دا دروستیان ده کات، بۆ خزمه قی به هه شتیان؟ یا خود: هه ر مندالی نه بالقی مسولمانان؟ یا خود: مندالی نه بالقی، نامسولمانان؟ له و باره وه زانیان چه ند رایه کیان هه ن، دوایی قسه ی لی ده که یه ن.

﴿يَا كُؤَابَ وَأَبَارِيقَ وَكَأْسٍ مِّن مَّعِينٍ﴾ ئه و گه نه ج و لاوانه به گوزه و سوپراحی و په رداخی له سه رچاوه ی مه ی پر کراوه وه، به سه ریانه وه ده که پین. (اَکُؤَاب) کو ی (کُؤَب) ه، (أَبَارِيقَ) کو ی (إِبْرِيقَ) ه، (كَأْسٍ) یش هه م به مه ی ده گو تر ی و، هه م به و ده فره ش که مه ی تیده کر ی، (مَعِينٍ) یش واته: به چاو بینراو، یا خود: کانی و سه رچاوه یه ک که ئاوه که ی له به ر بپوات و به چاو بینر ی، (اَکُؤَاب) که کو ی (کُؤَب) ه، (کُؤَب: قَدْحٌ لَّا عُرْوَةَ لَهُ)، (کُؤَب) ده فریکه هه نگلی پیوه نه بی و ده سکی پیوه نه بی بگیری، به کوردیی جامی پی ده لیین، یان جامۆلکه ی پی ده لیین، هه لبه ته (کُؤَب) هه ندیکیشیان لیکیان داوه ته وه به گوزه واته: گه وهره تر له (إِبْرِيقَ)، که به مانای سوپراحی دی، (أَبَارِيقَ) یش کو ی (إِبْرِيقَ) ه، که هه ندیک ده لین ئه سله که ی فارسییه له (آبریز) وه هاتوه، واته: ئاو پریژ، چونکه ئاو یان شه رابی پی ده کر یته نیو په رداخ و جامۆلکه کان، که واته: ده بی (کُؤَب) له (إِبْرِيقَ) ی گه وهره تر بی و (إِبْرِيقَ) یش له (كَأْسٍ)، که (كَأْسٍ) هه م به خودی شه رابه که ده گو تر ی، هه م به و په رداخی شه رابه که ی تیده کر ی و ده خو ریته وه.

﴿لَّا يَصْدَعُونَ عَنْهَا وَلَا يُنْزِفُونَ﴾ ئه و شه رابه، ئه و مه یه، که ده یخۆنه وه، نه سه ر ئیشه و ژانه سه ری پی ده گرن و، نه عه قلیشیانی پی له ده ست ده ده ن، چونکه (يُنْزِفُونَ) خو یژاویشه ته وه: (يُنْزِفُونَ) (نَزَفَ يَنْزِفُ) واته: عه قلی له ده ستدا، عه قل له ده ست ده دات، هه روه ها (نَزَفَ يَنْزِفُ) واته: شه رابه که ی نه ما، نامین ی، دیسان: (أَنْزَفَ يَنْزِفُ) یش هه م به عه قل له ده ست دان، هه م به لیپانی شه راب و مه ی ده گو تر ی، ئنجا ده فه رموی: نه ژانه سه ری پی ده گرن و، نه عه قلیشی پی له ده ست ده ده ن، یا خود: نه شه رابه که شیانی لی ده بپی.

﴿وَفَكَهَةٍ مِّمَّا يَتَخِفُّونَ﴾، ہر وہا ٹہو لاوہ تازہ پیگہ یشتوانہ، بہ سہریانہ وہ دہ گہرین بہ میوہ یک کہ خویان ہلیدہ بژین، (فَاكِهَةٍ) بہ نہ ناسراو ہاتوہ، واتہ: ہہ موو جوڑہ میوہ یک کہ خویان لی ہلیدہ بژین۔

﴿وَلَعَرَطٍ مِّمَّا يَشْتَبُونَ﴾، لہ گوشتی بالندہ ش، لہوہی خویان ئارہ زووی دہ کھن۔

﴿وَحُورٌ عِينٌ﴾، ہر وہا بو ٹہوان (بُوْ تُهَو ئیماندارانہ) لہو بہ ہشتانہ دا، لہو باخانہ دا ئافرہ تانی سپی و سؤل و، چاو گہش و گہورہ، ہہن۔

﴿كَأَمْثَلِ اللَّوْلِيِّ الْمَكُونِ﴾، وک وینہی گہوہری شیردراوہ وان، ہیندہ سپی و صاف و جوان و بی پلہو بی لہ کھن۔

ہہ لہتہ لیڑہ دا: ﴿وَفَكَهَةٍ مِّمَّا يَتَخِفُّونَ﴾ و ﴿وَلَعَرَطٍ مِّمَّا يَشْتَبُونَ﴾، ہر دووکیان دہ گیردینہ وہ بو: ﴿يَا كُؤَابُ وَابَارِيقَ﴾، واتہ: ٹہو گہنج و لاوہ تازہ پیگہ یشتوانہ، بہ سہریانہ وہ دہ گہرین، بہو شتانہ وہ، بہ لآم: ﴿وَحُورٌ عِينٌ﴾، ہر چہ ندہ بہ: (حور عین) یش خویزاوہ تہ وہ، بہ لآم زیاتر بہ: ﴿وَحُورٌ عِينٌ﴾، خویزاوہ تہ وہ، واتہ: بو ٹہوان لہوئی دا، ہہیہ، نہک: ﴿وَحُورٌ عِينٌ﴾ یان بہ سہرہوہ بگیردین! واتہ: بو وان لہ بہ ہشتدا ہہیہ، ئافرہ تانی {حور} کوئی (حوراء) ہو (عین) یش کوئی (عیناء) ہ سپی و جوان و سہرنچراکیش و، چاوگہش و گہورہ، کہ وک گہوہری شیردراوہ وان۔

﴿جَزَاءُ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾، پاداشتی ٹہوہیہ کہ دہ یانکرد۔

﴿لَا يَسْمَعُونَ فِيهَا لَغْوًا وَلَا تَأْتِيًا﴾، لہویدا تئیدا نابیستن، نہ قسہی پووچ، نہ قسہی گوناہبارکەر۔

﴿إِلَّا قِيلًا سَلَامًا سَلَامًا﴾، تہنیا شتیک کہ لہویدا دہ بیستن، ہہر بریتہ لہ سہلامی پہینا پہیتا، کہ خویان سہلام لہ یہ کدی دہ کھن و فریشتہ کان سہلامیان لی دہ کھن۔

تہنجا خوا ﴿سَلَامٌ الْحَمْدُ الْحَمْدُ﴾ دیتہ سہر باسی کؤمہ لی دووہم لہ بہ ہشتیہ کان، کہ بریتین لہ ہاوہ لانی دہستہ راست، یاخود ہاوہ لانی سہر بہ خیرو بہرہ کت۔

﴿وَأَصْحَابُ الْيَمِينِ مَا أَصْحَابُ الْيَمِينِ﴾، هاوهلانی لای راست، هاوهلانی لای راست، کین و چون؟ واته: حالیان به شیوهیه که نایه ته وه سفکردن.

﴿فِي سِدْرٍ مَّخْضُودٍ﴾، ئەوانیش حالیان وایه له نیو دارو درهختی سیدر دان، سیدر جوړه درهختیکه، تاکه که ی پی ده گوترئ: (سِدْرَة) و (سِدْر) ناوی کویه، (مَخْضُود) بی درک، (مَخْضُود) ئەوهیه که درکی شکینراوه، به لام بیگومان لیره دا مه به ست ئەوهیه درکی نیه، له بهر ئەوهی له دنیا دا درهختی سیدر هیهو درهختیکی بونخوشه، به لام درکی هیه، ئنجا ئەو درهخته بونخوشه له بههشتدا هیه، بی درکه.

﴿وَطَلْحٍ مَّنْضُودٍ﴾، مؤزی له سهریه ک ریز بوو، واته: درهختی مؤزیشی تیدایه، که بهرکه ی هه موو له سهریه ک هه لچنراوه و ریز بووه.

﴿وَزُلْفٍ مَّمدودٍ﴾، سییه ریکی بی کوتایی، سییه ریکی دریژ کراوش، نه ک تۆزیک سییه رو دواپی هه تاوی بینئ!

﴿وَمَاءٍ مَّسْكُوبٍ﴾، ئاویکی هه لپژاو، لیره دا خوا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** باسی کوی دیمه نی بههشت ده کات، واته: له لایه که وه درهختی سیدرو، له لایه که وه درهختی مؤز که بهرکه ی ریز کراوه، ئنجا سییه ریکی دوورو دریژ، ئنجا ئاویکی هه لپژاو، که وه ک پیشتر گوتمان: به کوردیی تافگه ی پی ده لئین، به عه پهبیی (شلال) ی پی ده لئین.

﴿وَنُكْهَةٍ كَثِيرَةٍ﴾، ههروه ها میوه ی زور، واته: زور جوړه میوه.

﴿لَا مَقْطُوعَةٍ وَلَا مَمْنُوعَةٍ﴾، نه بهردراوه (میوه که ی بهرئ و کوتایی بی) نه ری لیگیراویشه، وه ک میوه ی دنیا نیه، که له وه رزیکدا هیهو له وه رزیکی دیکه دا نیه، یاخود هیه، به لام ده برئ، یاخود ری لیده گیرئ، له بههشتدا نه میوه که کوتایی پیدئ و، نه پیشی لیده گیرئ.

﴿وَفُرْشٍ مَّرْقُوعَةٍ﴾، ھەروەھا چەند جیگایەک بو تیدا پشوودان و سرەوتن، کە بەرزکراونەو، (فُرْش) کوو (فِرَاش)ە، (مَرْقُوعَة)ش سیفەتی (فُرْش)ە، واتە: چەند جییەک کە بەرزکراونەو، ئنجا ئەو بەرزکرانەوویە، دەگونجی مانا مەعنەوویە کە ی مەبەست بێ، واتە: زۆر بە قەدر و قیمەت و پڕ نرخ و بەھان، دەشگونجی مەبەست پێی حالەتە ماددیە کە ی بێ، واتە: لە ئاستی زەوی بەرزکراونەو، نەک لەسەر زەوی بن.

﴿إِنَّا أَنشَأْنَهُنَّ إِنشَاءً﴾، یە کسەر لە باسی جیگا و پێگا و پێخەف و شوینی ئیسراحت دا، دێتە سەر باسی ئافرەتان، دەفەرموو: ئافرەتەکانی بەھەشت بە پێگەیانندن و دروستکردنی تایبەت دروستمان کردوون.

﴿جَعَلْنَهُنَّ أَبْكَارًا﴾، گێڕاومان بە کچ، واتە: ئافرەتی دەست لی نەدراون.

﴿عُرُبًا أَتْرَابًا﴾، (عُرْب) کە کوو (عَرُوب)ە، بریتیە لەو ئافرەتە ی میردی خووی زۆر خوێندەو و زۆر پێوێ پە یووستە، ﴿أَتْرَابًا﴾، کوو (ترب)ە، واتە: ھاوتە مەنن لە گەل میردەکانیان، یاخود ئافرەتەکان ھەموویان ھاوتە مەنی یە کدیین.

﴿لَأَصْحَابِ الْيَمِينِ﴾، ھەموو ئەو (ئەو نازو نەعمەتە ھەمووی) بو ھاوێلانی دەستە راست، ئەوانە ی بە دەستی راستیان نامە ی کردەوێ کانیاں دەدرێتەو، یان ئەوانە ی خاوەنی خێرو خوشیی و بەرە کەت و پێزن.

﴿ثَلَاثَةٌ مِّنَ الْأَوَّلِينَ وَثَلَاثَةٌ مِّنَ الْآخِرِينَ﴾، ھاوێلانی لای راستیش، کووێکی زۆر لە پێشووەکان ھەن، کووێکی زۆریش لە دواییەکان، واتە: لە ئۆممەتی موحەممەد ﷺ لە ھەردوو لە ئۆممەتە کە زۆرن: لە پێشووەکان و، لە ئۆممەتی پێغەمبەری کووتایی (موحەممەد) یش ﷺ، لە ھاوێلانی دەستە راست، خەلکیکی زۆر ھەن.

مه سه له گرنگه کان

مه سه له ی په که م:

قەومانی پرووداوی ئاخىر زەمان، پاستەو درۆی تېدانىيە، كە مايەى نزمكردنەوہى كەسانىك و بەرزكردنەوہى كەسانىكى دىكەيەو، تېيدا زەوى بە توندىى پادەتەكىنرۆ و، چىايەكان بە وردو خاش بوون دەرپدرېن و، دەرپنە تۆزو گەردى بىرژو بۆلو:

خو ۵۵ فہرموی: ﴿۱﴾ إِذَا وَقَعَتِ الْوَاقِعَةُ ﴿۱﴾ لَيْسَ لَوْعِهَا كَاذِبَةٌ ﴿۲﴾ خَافِضَةٌ رَافِعَةٌ ﴿۲﴾ إِذَا رُجَّتِ الْأَرْضُ رَجًا ﴿۴﴾ وَبُسَّتِ الْجِبَالُ بَسًا ﴿۵﴾ فَكَانَتْ هَبَاءً مُنْبَثًا ﴿۶﴾

شیکردنه‌وی ئەم ئایەتانه، لە پێنج برگەدا:

(۱) - ﴿إِذَا وَقَعَتِ الْوَاقِعَةُ﴾ ۱ ﴿لَيْسَ لَوْقَعْنَهَا كَاذِبَةٌ﴾، هەر کات رووداو هه که قهوما! به دنیای مه به ست له رووداو هه که روژی دواپیه، قوناغی یه که می روژی دواپی، که ئاخیر زه مان و، تیکچوونی گه ردوون و، پیچرانه وهی ئه م لاپه ره ی ژیا نی مروّقه، که له دنیا دا ده یگوزه ریننی، چونکه (واقعه) بوّ خو ی یه کی که له ناوه کانی ئاخیر زه مان، (وَقَعَتِ: الْوُقُوعُ ثُبُوتُ الشَّيْءِ وَسُقُوطُهُ)، (وُقُوع) به مانای چه سپاندنی شتیک و کهوتنی شتیکه، (وَالْوَاقِعَةُ: لَا تُقَالُ إِلَّا فِي الشَّدَّةِ وَالْمَكْرُوهِ)، وشه ی (وَاقِعَةُ) ته نیا بوّ حاله قی سه ختی ی و، شتیک که ناخو شو یسترا و بئ ده گوتری، ههروه ا: (الْوَاقِعَةُ: الْحَادِثَةُ الَّتِي وَقَعَتْ وَحَصَلَتْ، وَالْوَاقِعَةُ: الْمَوْصُوفَةُ بِالْوُقُوعِ وَالْحُدُوثِ)، (وَاقِعَةُ) ئه و رووداو ه ی ده قهومی و به یدا ده بی، (واقعه) رووداو یکی وه سفکرا وه به په یدا بوون و قهومان.

(الطبري) په حمه قى خواى لى بى له ته فسیره که ی خویدا له عه بدوللای کوږى
عه بیاسه وه (خوا له خوږى و باى رازى بى) هیناویه تی که گوتوویه تی: (الْوَأَقَعَةُ

وَالطَّامَّةُ وَالصَّاحَّةُ، وَنَحْنُ هَذَا، مِنْ أَسْمَاءِ الْقِيَامَةِ، عَظَّمَهُ اللَّهُ (جامع البيان: ۳۳۳۳۳) واته: (الْوَاقِعَةُ وَالطَّامَّةُ وَالصَّاحَّةُ)، وَيَنْهَى ثَهْوَهُ، هَهُمُوِيَان لَه نَاهَوَه كَانِي رَوُزِي قِيَامَه تَن، خَوَا ثَهُ رَوُزَهِي مَه زَن يَبْشَانْدَاوَه، بَوِيَه ثَهُ هَهُمُوو نَاوَانَهِي لَيِّنَاوَن.

له باره ي وشه ي (إِذَا) وه كه له سهره تاي ثايه ته كه وه هاتوه، دوو راي سهره كي ههن:

يه كه م: (إِذَا: ظَرْفٌ مَحْضٌ لَيْسَ فِيهَا مَعْنَى الشَّرْطِ، وَالْعَامِلُ فِيهَا مَا فِي مَعْنَى «لَيْسَ» مِنَ النَّفْيِ، كَأَنَّهُ قِيلَ: يَنْتَفِي الْكَذِبُ بِوُقُوعِهَا إِذَا وَقَعَتْ، وَهَذَا اخْتِيَارُ الزَّمَخْشَرِيِّ).

واته: كه ده فه رموي: ﴿إِذَا وَقَعَتِ الْوَاقِعَةُ لَيْسَ لَوْقَعْنَهَا كَاذِبَةٌ﴾، (إِذَا) ليره دا زه ريفكي پروته {ظرف} واته: كاتيک، يان شوي نيك كه شتيكي تيدا پرو دهادت {ماناي مهرجي تيدانيه، ثه وه ي مه نصويي كروه، ثه وه يه كه له ماناي (لَيْسَ) دا هه يه، له لابردن (نَفْيِ)، كه ده فه رموي: ﴿لَيْسَ لَوْقَعْنَهَا كَاذِبَةٌ﴾، واته: پرو دواوه كه پرو دانه كه ي درو ني هه كاتيک پرو دهاد، دروي تيدا ناميني، زه مه خشه ربي ثم رايه ي هه لبزاردوه بو ماناي (إِذَا).

دووه م: هه نديكي ديكه له زانايان وه ك (أَيَّ حَيَّانٍ) گوتوويه تي: (إِذَا: شَرْطِيَّةٌ وَالْعَامِلُ فِيهَا الْفِعْلُ الَّذِي بَعْدَهَا وَالَّذِي يَلِيهَا، وَهُوَ اخْتِيَارُ أَيَّ حَيَّانٍ أَي: ﴿إِذَا وَقَعَتِ الْوَاقِعَةُ﴾ جُوزِي النَّاسُ كُلُّ حَسَبِ عَمَلِهِ).

گوتوويه تي: (إِذَا) ليره دا بو مهرجه و، ثه وه ش كه مه نصويي كروه، ثه كرده ي دوايه تي و ثه وه ي دواي وي ش، واته: كاتيک ثه و پرو دواوه قهوما، خه لك هه ر كه سه به پي كرده وه ي خو ي سزاو پاداشتي ده دري ته وه.

هه ر دوو ك رايه كانيش ويده چن، به لكو (محي الدين درويش) له ته فسي ره كه ي: (إعراب القرآن الكريم) دا ده (۱۰) راي زاناياني هيناون له باره ي ثم (إِذَا) يه وه، ره حمه تي خوا له زانايان بي و، خوا پاداشتيان بداته وه، هه نديك جاران به بوچووني من زياد له پيوست خو يان به ورده كاريي زمانه وانبي ه وه سه رقال

کردوه، له سهر حیسابی هه ندیک لایه نی دیکه، که پیوسته بو تیدا قولبوونه وهی
قورئان و لی تیگه یشتنی و، وه رگرتنی حکمهت و نهینیه کانی.

(الطبري) ده باره ی: ﴿إِذَا وَقَعَتِ الْوَاقِعَةُ لَئِيسَ لَوْعْنَهَا كَاذِبَةٌ﴾، ده لی: (وَالْكَاذِبَةُ فِي
هَذَا الْمَوْضِعِ مَضْرُوءٌ، مِثْلُ الْعَاقِبَةِ وَالْعَافِيَةِ)، وشه ی (كَاذِبَةٌ) له م شوینه دا: ﴿لَئِيسَ
لَوْعْنَهَا كَاذِبَةٌ﴾، چاوگه، وه ک (الْعَاقِبَةُ وَالْعَافِيَةُ)، (عاقبة) سه ره نجامه و، (عافیه) واته:
بی به لای و سه لامه تی، که واته: ﴿إِذَا وَقَعَتِ الْوَاقِعَةُ لَئِيسَ لَوْعْنَهَا كَاذِبَةٌ﴾، کاتی
رووداوه که قهوما، که ئاخیر زه مانه، له کاتی روودانه کهیدا درو نامین، به و واتی
که هیچ کهس نامین، بل: راست نیه.

هه ندیکی دیکه له زانیان گوتوو یانه: (كَاذِبَةٌ) سیفه تی وه سفکراویکی
قرتیزاوه، ﴿إِذَا وَقَعَتِ الْوَاقِعَةُ لَئِيسَ لَوْعْنَهَا كَاذِبَةٌ﴾، واته: (لَئِيسَ لَوْعْنَهَا نَفْسٌ كَاذِبَةٌ)،
هیچ کهسیک نامین له و کاته دا درو بکات و، بل ئاخیر زه مان و روژی دوا ی
راست نیه.

کوی قسه ی زانیان له و باره وه، له سی بوچووندا کورت ده کهینه وه:

۱- (لَئِيسَ لَوْعْنَهَا كَذِبٌ بَلْ هِيَ صَادِقَةٌ وَحَاصِلَةٌ يَقِينًا)، واته: روودانه کهی درو تیدانیه،
به لکو راسته و جی دنیاییه.

۲- (لَئِيسَ لَوْعْنَهَا نَفْسٌ كَاذِبَةٌ)، واته: بو روودانه که هیچ کهسی درو کهر ناب.

۳- (لَئِيسَ لَوْعْنَهَا كَاذِبَةٌ)، واته: له کاتی روودانی دا، هیچ کهسیک نامین، درو له گه ل
خواه نه کهی دا بکات، به نکو لیلی بکردنی.

ئنجا دیته سه ر باسی ئه وه که له و ئاخیر زه مانه دا چی ده قهومی! پیشی ده فه رموی:

۲- ﴿خَافِضَةٌ رَافِعَةٌ﴾، نزمکه ره وه یه و به رزکه ره وه یه، (الطبري) ئاوی مانا کردوه،
چونکه خوا به ره های هیناویه تی، به رزکه ره و نزمکه ره، چی به رز ده کاته وه و چی
نزم ده کاته وه؟ خوا ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ باسی نه کردوه، به لام به پی سیاق ده گونجی مانای بو دابزی،

خوای پەرورہ دگاریش بویه باسی نہ کردوہ، تا کو زیاتر لہ واتایہک ہہ لَگری و، کتیبی خویشی قہ لہ بالغ نہ کات بہ شتیک کہ مروّف فیکری پی دہ شکّی، (الطبري) دہ لّی: (الْوَاقِعَةُ حِينَئِذٍ خَافِضَةٌ أَقْوَامًا كَانُوا فِي الدُّنْيَا أَعَزَّاءَ إِلَى النَّارِ، وَرَفَعَتْ أَقْوَامًا كَانُوا فِي الدُّنْيَا وَضَعَاءَ إِلَى رَحْمَةِ اللَّهِ وَجَنَّتِهِ) (أخرجہ الطبري: ۳۳۳۵، عن قتادة).

واتہ: ئەو کارەساتە، ئەو ڕووداوہ لەو ڕۆژەدا کۆمەلە خەڵکیک کہ لە دنیا دا خاوەن عیززەت و بالادەست بوون، نزمیان دہ کاتەوہو، شوپریان دہ کاتەوہ بو ناگری دۆزەخ، ھەر و ھا کہ سانیکیش کہ لە دنیا دا بئ دەست و پی و ژیر دەست بوون، بەرزیان دہ کاتەوہ بەرہو بەزەیی خواو بەھەشتی خوا.

ھەندیک لە زانایانیش گوتوو یانہ: ﴿خَافِضَةٌ﴾ واتہ: نزمکەرەو ھیہ بو ھەموو بەرزاییەکان، ﴿رَافِعَةٌ﴾ واتہ: بەرزکەرەو ھیہ بو ھەموو نزماییەکان، واتہ: ئەم سەر زەوییە بەرزیی و نزمیی تیدا نامیئ، ھەمووی تەخت و یەکسان دہ بئ، لە سوورەتی (طہ) دا خوای بالادەست دہ فەرموئ: ﴿فَيَذَرُهَا قَاعًا صَفْصَفًا﴾ (۱۶) طہ، دہیکاتە تەختاییەکی بئ بەرزیی و نزمیی، ساف و بئ گری و گۆل.

(۳) - ﴿إِذَا رُجَّتِ الْأَرْضُ رَجًا﴾، کاتیک زەوی ڕاتەکیئرا، بە ڕاتەکیئران، (الطبري) وشە ی (رَجًا) ئاوا لیکداوہ تەوہ: (إِذَا زُلْزِلَتِ الْأَرْضُ فَحُرْكَتْ تَحْرِيكًا)، کاتیک کہ زەوی لەرزینرایەوہو، جوولینرا بە جوولاندنیککی بەھین.

(۴) - ﴿وَبُسَّتِ الْجِبَالُ بَسًا﴾، چیاہکانیش وردو خاش کران، بەھاردران، (فُتَّتِ الْجِبَالُ فُتًّا فَصَارَتْ كَالْدَّقِيقِ الْمَبْسُوسِ وَهُوَ الْمَبْلُولُ)، چیاہکان ھاردران، وەک ئاردی تەپریان لیھات، ئاردیک کہ تەر دہ کری، دہ بیئە ھەویر، (رَجَّهْ: هَزَّهْ، وَارْتَجَّ: اهْتَزَّ، رَجَّهْ) واتہ: ڕایتەکاند، ڕایشەقاند، (وَارْتَجَّ: اهْتَزَّ) ھەردووکیان بە یەک واتان واتہ: ڕاتەکیئندراو، ڕاشەقیندراو، وەک خوا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** لە سوورەتی (الزمل) دادەفەرموئ: ﴿يَوْمَ تَرْجُفُ الْأَرْضُ وَالْجِبَالُ وَكَانَتِ الْجِبَالُ كَيْبًا مَّهِيلاً﴾ (۱۷) واتہ: ئەو ڕۆژە ی زەوی دہلەرز ی چیاہکان دہبن بە تەپۆلکە یەک، لە ئاردیککی ھاردارو، یان: ملیکی ورد،

(الْبَسِيسَةُ عِنْدَ الْعَرَبِ: الدَّقِيقُ وَالسَّوِيقُ يُلْتُ وَيَتَّخَذُ زَادًا)، (بَسِيسَةُ) له لای
عه رهبان بریتیه له ئاردو هه ویریکی که تۆزیک ئاوی پیده کهن و وهک تویشوویهک
هه لده گیرئ.

(۶-) ﴿فَكَانَتْ هَبَاءً مُنْبَثًا﴾، ئنجا چیا به کان (که ئاوا ده هاردرین و وردو خاش ده کرین)
ده بن به تۆزو گهردیکی پرژو بلاو، وشه ی (هَبَاء) ناوی کو به و تاکه که ی بریتیه له
(هَبَاءَة)، (الْهَبَاءُ: الْعُبَارُ الَّذِي تُطَيَّرُ الرِّيحُ فَيَلَزَقُ بِالْأَشْيَاءِ)، (هَبَاءُ): بریتیه له و تۆزو
گهرده ی با ده پرفینئ و، به شته وه ده نووسی، تاکه ی (هَبَاء) یش (هَبَاءَة) یه، که ده نکیکه ی
ئه و تۆزه یه، (هَبَاء) ناوی کو به تی.

(مُنْبَث) پرژو بلاو، (بَثَّه) پرژو بلاوی کرد، (مُنْبَثَة) پرژو بلاو بوو.

له باره ی (هَبَاء) وهش زانایان زۆر شتیان گوتوه:

(۱-) (هُوَ شَعَاعُ الشَّمْسِ الَّذِي يَدْخُلُ مِنَ الْكُوَّةِ كَهَيْئَةِ الْعُبَارِ)، بریتیه له تیشکی خۆر
که له په نجه ره وه دئ، وهک شیوه ی تۆزو گهرد ده نوینئ، که له راستیییدا ئه وه تیشکی
خۆر نیه شیوه ی تۆزو گهرد ده نوینئ، به لکو تۆزو گهرده که یه به هوی تیشکی
خۆره که وه ده رده که وئ.

(۲-) (هُوَ رَهَجُ الدَّوَابِّ) ئه و تۆزو خۆله یه که له بن پیی ئاژه لان بهرز ده بیتته وه.

(۳-) (تَطَايَرٌ مِنْ شَرِّ النَّارِ الَّذِي لَا عَيْنَ لَهُ)، بریتیه له و پارچه وردانه ی که له ئاگر
بهرز ده بنه وه و جهسته یان نیه، دوو که ل و پارچه ی وردی لی بهرز ده بنه وه که بۆت
ناگیرین.

(۴-) (مَا تَذُرُّهُ الرِّيَّاحُ مِنْ حَطَامِ الشَّجَرِ)، (هَبَاء) ئه وه یه که بایه کان پالی پیوه ده نین و
بلاوی ده که نه وه، له تۆزو گهردی تیکشکاوی گژوگیا.

مانایه کانیش هه موویان لیک نزیکن.

خوابی زه مان ده کات و به سڙ وه سف، پیناسه ی ده کات:

(۱) - ﴿خَافِضَةٌ رَّافِعَةٌ﴾، نزمکه رو به رزکه ره، ئەمهش دوو مانای هه:

أ- مه به ست پپی نزمکه رو به رزکه ری مروّقه کا نه له پرووی مه عنه وییه وه، هه ندیکیان که له دنیا دا خو یان به به رزگرتوه، به هو ی ئه و پوژه وه نزم ده بنه وه و چیه تیان دهرده که و ی و، هه ندیکیش که به ناحق نزمکراون، به رز ده بنه وه.

ب- مہ بہ ست پیّی نزم کردن و بہر زکردنی بہرہہ ستہ، واہ: تہو بہر زایانہی لہ سہر زہویدا دہیانبینی، نامینن، نزمایہہ کانیش پردہ بنہوہ، بہر زایہہ کانیش دادہ کہون و سہر زہوی ہہمووی تہخت دہبّی، وہک دوایش زیاتر باسی دہکہین.

(۲) - ﴿إِذَا رَجَّعَ الْأَرْضُ رَجًّا﴾، کاتى زهوى پاده ته کيئري، به پاته کيئران (رَجَّ) بريتيه له پاشه قانندن و پاته کاندن.

(۳) - ﴿وَبَسَّتِ الْجِبَالُ بَسًا﴾، چپایه کانیش وردو خاش دهن و ده‌ها پردین، ﴿فَكَانَتْ هَبَاءً مُنْبَثًا﴾، ئنجا دهن به تۆزو گهردی پرژوبلاو.

له ژبه ګومارلې بهیرګر لیکنکاري
Story inspired on Social media
 دین مکتب غږ موزایق الزامانی

علي باباپير / AliBapir

رڼکې پانډي مکتبه یی ماموستا علي باباپير

archive.org/details/@alibapir

علي باباپير / AliBapir

مکتبه یی
 رڼکې پانډي مکتبه یی ماموستا علي باباپير

AliBapir

www.alibapir.net

English + عربي + کوردی

رڼکې پانډي مکتبه یی ماموستا علي باباپير

مکتبه یی

کورتہ باسیک له باره ی سهره نجامی زهوی و

جیایه کانه وه له ئاخیر زه مان دا

ئهم کورتہ باسه له بهر پۆشنای چهند ئایه تیکی قورئانی مه زندا ده خهینه پروو،
ئهویش له دوو برگه دا:

برگی یه کهم: له باره ی زهوییه وه:

خو **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** له باره ی زهوییه وه که چی به سهر دی! ئهم زهوییه ی ئیمه ئیستا
له سهری ده ژین، ئارامه وه ک بێشکه و لانکه یه ک، له گه ل ئه وه شدا که پینج جوړه
جووله و سوورانه وه ی هه ن:

۱- به دهوری خۆیدا ده خولیتته وه، له به رانه بهر خۆردا به خیرایی سی (۳۰) کیلومه تر
له خوله کیک دا، که ده بپته هۆی په یدابوونی شه و و پۆزان، واته: هه زارو هه شتسه د
(۱۸۰۰) کیلومه تر له سه عاتی کدا.

۲- به دهوری خۆردا ده خولیتته وه به خیرایی سی (۳۰) کیلومه تر له چرکه یه کدا،
واته: شه ست (۶۰) ئه وه نده ی خیرایی سوورانه وه ی به دهوری خۆیدا، ده بپته هۆی
په یدابوونی چوار که شه کان.

۳- پاشان له گه ل خۆریشدا به دهوری دالی پاره و ستاودا ده خولیتته وه به خیراییه کی دیکه.

۴- دواایش له گه ل دالی پاره و ستاویشدا به نیو چه قی که هکه شاندا.

۵- دواپی له گه ل که هکه شانیشدا سوورانه وه یه کی دیکه هه یه، به لام ئیمه ئارام و
سه قامگیری ده بینین، ئنجا خو **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** له چه ندایه تیکدا له قورئاندا، باسی ئه وه ی
کردوه که زهوی چ گوړانکارییه کی به سهر دادی له ئاخیر زه ماندا، که ئیمه وه ک نمونه
شه ش (۶) ده قان دینین:

(١) - لهو بارهوه له سوورەتی (إبراهيم) دا خوا دهفه رموی: ﴿يَوْمَ تَبْدُلُ الْأَرْضُ عِثْرَ الْأَرْضِ وَالسَّمَوَاتُ وَبَرَزُوا لِلَّهِ الْوَاحِدِ الْقَهَّارِ﴾ (٤٨) إبراهيم، واته: ئەو ڕۆژه که زهوی جیاده بی لهم زهوییهی ئیستا، ئاسمانه کانیش جیا ده بن لهم ئاسمانانهی ئیستا، واته: نه ئاسمانه کان وهک خۆیان ده مین، نه زهویش، هه لبه ته زهوی شتیکی بچووکه له نیو ئاسمانه کاند، به لام بۆ ئیمه زهوی ته گهر له ئاسمان گرنگتر نه بی، که متر گرنگ نیه، چونکه ژیا نی ئیمه به زهوییه وه به ستر او وه، خوا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** ته نیاز زهوی واهه له خستوه، ژیا نی مروقی له سه ر بگوزهری، ئنجا وهک له تهفسیری سوورەتی (إبراهيم) دا گو تو ومانه: ئەمه تاکه ئایه تی که له قورئاندا - به پپی تی که یشتنی من - که وینه ی نیه و خوا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** تییدا باسی ئەوه ده کات، نه ئاسمانه کان وهک خۆیان ده مین له ڕۆژی دوا ییدا، نه زهویش، به لکو ده گو ڕین و عاله میکی دیکه دینه ئاراهه.

(٢) - ئەو ئایه تانه ی سوورەتی (الزلزلة)، که خوا تییا ن دا دهفه رموی: ﴿إِذَا زُلْزِلَتِ الْأَرْضُ زِلْزَالَهَا ۖ وَأَخْرَجَتِ الْأَرْضُ أَثْقَالَهَا ۖ وَقَالَ الْإِنْسَانُ مَا لَهَا ۚ يَوْمَئِذٍ تُخْبِرُ أَخْبَارَهَا ۚ إِنَّ رَبَّكَ أَوْحَىٰ لَهَا ۝﴾ (١) (٢) (٣) (٤) (٥).

واته: هه ر کاتی که زهوی له رزیه وه، ئەو له رزیه وه یه بۆی دانراوه، زهوی قورساییه کانی خۆی ده رهاویشته {قورساییه کانی چین؟ خه زنه کان که تییدا شیر درا ونه وه، جه نازه کانی مروقه کان و جنده کانی، هه رچی هه یه له زه ویدا، هه مووی ده رده هاوی} مروقیش به سه رسوپمانه وه گو تی: بۆچی وا ده کات؟ لهو ڕۆژه دا زهوی هه و آله کانی خۆی باس ده کات، که پهروه ردگاری سروهی بۆ کردوه. {فه رمانی پیکردوه، که ده بی وا بکات}.

که بیگومان ئەوه مه به ست پیی زمانی حاله، هه لبه ته له لای خوا ئاسانه زهویش بینیته گو: ﴿وَقَالُوا لَجُلُودُهُمْ لَمْ شَهِدْتُمْ عَلَيْنَا قَالُوا أَنْطَقَنَا اللَّهُ الَّذِي أَنْطَقَ كُلَّ شَيْءٍ وَهُوَ خَلَقَكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ﴾ (١) فصلت، خوا که هه موو شتیکی هیناوه ته گو، ده توانی زهویش بینیته گو، به لام وا پیده چی مه به ست پیی ئەوه بی: به زمانی حال، زهوی خه لک تیده گه یه نی که خوا فه رمانی پیکردوه،

ژیانی مروّف له سهر زهوی کوّتایی پی بئی، بویه وا زهوی ده که ویتته نهو جوو له جوو لهو، دهرهاویشتنی قورساییه کانی خوئی.

(۳) - له سووره تی (الحاقة) ش داخوا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** ئاوا باسی نهو گورانکار بیانه ده کات که به سهر زهوی دا دین، ده فهرموئی: ﴿فَإِذَا نَفَخَ فِي الصُّورِ نَفْخَةٌ وَاحِدَةٌ ۚ وَجُمِلَتِ الْأَرْضُ وَالْجِبَالُ فَدُكَّتَا دَكَّةً وَاحِدَةً ۚ فَيَوْمَئِذٍ وَقَعَتِ الْوَاقِعَةُ ۚ﴾، واته: کاتی: یهک دانه فوو به (که په نا) دا کرا، {یانی: بو جاری یه کهم} زهوی و چیا یه کان هه لگیران و، به یه کجار پی کدادران، لهو پوژدها پرووداوه که {نهو پرووداوهی خوا هه والی پیداوو و پیشت باسی کردو} ده فهرموئی {که مه به ست پیی ئاخیر زه مانه}.

(۴) - له سووره تی (الانشقاق) یش دا خوا ده فهرموئی: ﴿وَإِذَا الْأَرْضُ مُدَّتْ ۚ وَأَلْقَتْ مَا فِيهَا وَتَخَلَّتْ ۚ وَأَذِنَتْ لِرَبِّهَا وَحُقَّتْ ۚ﴾، واته: کاتیک زهوی لیکی کیشرایه وه، ههرچی له نیو هه ناویدا هه یه، فرییداو خوئی خالیی کرده وه، {هیچی له نیو خویدا نه هیشت} گوئی گرت بو په روه ردگاری و فهرمان بهر بوو، له سه ریشی پیویست بوو {نهو فهرمان به ریه، یاخود، نهو پرووداوهی به سه ری هاتو چه سپا}.

(۵) - له سووره تی (الفجر) یش دا خوا ده فهرموئی: ﴿كَلَّا إِذَا دُكَّتِ الْأَرْضُ دَكًّا دَكًّا ۚ﴾، واته: نه خیر! وازیینن {نهی بی پروایه کان، نه م (کلا) یه په یوه ندیی به پیش خو یه وه هه یه} کاتیک زهوی وردو خاش بوو، به وردو خاش بوونیکی ته واو، هاردرا به هاردرا.

(۶) - نهو ئایه تهی سووره تی (الواقعة)، که خوا ده فهرموئی: ﴿إِذَا رُجَّتِ الْأَرْضُ رَجًا ۚ﴾، واته: کاتیک زهوی پاته کیترا به پاته کاندن.

ئنجاهه گهر که سیکی سه رکیل و ساده ته ماشای نهو ئایه ته موباره کانه بکات، ده لی: بوچی خوا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** له شوینیکدا ده فهرموئی: زهوی له رزیه وه، له شوینیکی دیکه دا ده فهرموئی: زهوی و چیا یه کان پیکدادران و، له شوینیک دا ده فهرموئی: زهوی پاته کینراو، له شوینیک دا ده فهرموئی: زهوی ههرچی له هه ناویدا هه یه، دهرهاویشتنی و، له شوینی دیکه دا ده فهرموئی: زهوی ده گوپردری؟!

دہلین: لہ راستییدا ئہوانہ قوناغہ کانی ئہو کارہ ساتھ گہورہ یہن، کہ بہ سہر زہویدا دی، کہ سہرہ تا دہلہرزیتہوہو، دواپی بہرز دہبیتہوہو، دواپی لہ گہل چیاہہ کان پیکداده درین و، دواپی چیاہہ کان دہا پردین و، زہوی وردو خاش دہبی، ئنجا خوای کاربہ جی لہ ہہر شوینہ باسی قوناغیک و دیوکی ئہو حالہ تہی کردوہ، کہ لہ ئاخیر زہماندا بہ سہر زہویدا دی.

برگہی دووہم: لہ بارہی چیاہہ کانہوہ:

لہو بارہ شہوہ ہہشت (۸) دہقان دینین:

(۱)- لہ سوورہتی (التکویر) دا خوا دہفہ رموی: ﴿وَإِذَا الْجِبَالُ سُيِّرَتْ ۝﴾، واتہ: کاتیک چیاہہ کان رویندران، رویشیتیندران، واتہ: لہ شوینی خوین نہہیلدران.

(۲)- لہ سوورہتی (النبأ) دا خوا دہفہ رموی: ﴿وَسُيِّرَتِ الْجِبَالُ فَكَانَتْ سَرَابًا ۝﴾، واتہ: چیاہہ کانیش رویشیتینان و بوونہ تراویلکہ، (سراب) بہ کوردی تراویلکہ پی دہلین، ئہوہیہ کہ لہ بیابان دا لہ دوورہوہ تہ ماشای دہکہی، وک شہپوولی ئاو دیتہ بہرچاوت، بہ لام دواپی کہ لیٰ نیزیک دہبیہوہ، دہبینی بہس شہپوولی گہرما بووہ، لہ سہر بیابان، کہ وینہی ئاو دہکات، واتہ: چیاہہ کان وک تراویلکہیان لیٰ دی، کہ وردو خاش دہبن.

(۳)- لہ سوورہتی (الواقعة) دا خوا دہفہ رموی: ﴿وَبُئِتِ الْجِبَالُ بَسًا ۝ فَكَانَتْ هَبَاءً مُّنبَثًّا ۝﴾، واتہ: چیاہہ کان وردو خاشکران و ہاردان و، بوونہ تۆزو گہردی پرتو بلاو.

(۴)- لہ سوورہتی (المعارج) دا، خوا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** بہ جوړیکی دیکہ، باسی چیاہہ کان دہکات کہ لہ ئاخیر زہماندا چییان لیٰ دی! دہفہ رموی: ﴿وَتَكُونُ الْجِبَالُ كَالْعِهْنِ ۝﴾، واتہ: چیاہہ کان، وک خورییان لیٰ دی، خوریی ئہوہیہ کہ لہ مہرو بہران دہکریتہوہ، لہ شوینی دیکہ دہفہ رموی: ﴿كَالْعِهْنِ الْمَنْفُوشِ﴾ وک خوریی شکراوہ، شکزانہوہش ئہوہیہ

خوری پیچی تۆپه لیکه، دوی ده زوو ده زوو لیکی ده که یه وه، بۆ ئه وه ی بچری، یان بریسی، ئا ئه وه پیی ده گوتری: شکرانه وه و شیکرانه وه، واته: ئه و چیا یانه وه ک خوری شکرانه وه، شیکراوه یان لی دی.

(۵)- له سووره تی (القارعة) ش دا، هه ر باسی ئه وه ده کات که چیا یه کان وه ک خوریان لی دی، به لام له وی ده فهرموئ: ﴿وَتَكُونُ الْجِبَالُ كَالْعِهْنِ الْمَنفُوشِ﴾ (۵)، واته: چیا یه کان، وه ک خوری ره نگاو ره نگیان لی دی، (مَنْفُوش) هه ندیک گوتوو یانه: واته: (مَنْفُوش) ره نگاو ره نگ، (ذُو الْوَانِ)، هه ندیکیش گوتوو یانه: (مَنْفُوش) یش هه ر به مانای پرژو بلاو کردن و شیکردنه وه دی، (نَفَشْتُ فِيهِ غَمِّ الْقَوْمِ) واته: مه ره که به شه و چوه نیو کشتو کاله که وه، ده گوتری: (نَفَشْتُ) له بهر ئه وه ی له وی دا پرژو بلاو ده بیته وه.

(۶)- له سووره تی (المزلات) یش دا، به جوړیکی دیکه خوا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** باسی چیا یه کان ده کات، ده فهرموئ: ﴿وَإِذَا الْجِبَالُ سُفَّتْ﴾ (۱۰)، واته: کاتیک چیا یه کان (نه سف) بوون، واته: له شوینی خو یان هه لقه نران و، له بیخه وه هی ندران، (نَسَفْتُ) هه م به مانای هه لقه نندن، هه م به مانای وردو خاش بوون و هارد رانی یش دی.

(۷)- له سووره تی (الحاقة) دا خوا ده فهرموئ: ﴿وَحُمِلَتِ الْأَرْضُ وَالْجِبَالُ فَدُكَّتَا دَكَّةً وَاحِدَةً﴾ (۱۴)، واته: زه وی و چیا یه کان هه لگیران و، یه کجار پیکدادران، واته: وردو خاشکران.

(۸)- ده قیکی دیکه که په یوه ندیی هه م چیا یه کانه وه هه یه، هه م به زه وییه وه، که بریتیه له سی ئایه تی سووره تی (طه)، که خوا ده فهرموئ: ﴿وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الْجِبَالِ فَقُلْ يَنْسِفُهَا رَبِّي نَسْفًا﴾ (۱۰۵) ﴿فَيَذَرُهَا قَاعًا صَفْصَفًا﴾ (۱۰۶) ﴿لَا تَرَى فِيهَا عِوَجًا وَلَا أَمْتًا﴾ (۱۰۷).

واته: (ئهی موحه ممه د) (!) له باره ی چیا یه کانه وه پرسیا رت لی ده که ن (چیان لی دی له ئاخیر زه ماند؟) بلی: په روه ردگارم له بهر یه کیان هه لده وه شیئی {نَسَفْتُ} بریتیه: له بهر یه که ه لوه شان دن و پارچه پارچه کردن {فَيَذَرُهَا} (ها) یه که ی ده چیته وه بۆ زه وی، هه رچه نده باسی زه وی نه کراوه، به لام چیا یه کان له سه ر

زهوین و چیاپه کان به پوآلهت له سهر زهوی دانراون، ئه گهرنا له راستیدا له نێو زهوی دان، چونکه ههر چیاپه ک چهندهی به دهروهویه، به پێی قسهی زانایانی شارهزایانی زهویناسیی ده لێن: له ههوت هینده، تاكو پازده هیندهی به ناخی زهویدا چۆته خوار، بۆ وینه: چیا ی هیمالایا، لووتکهی ئیفرست، که ههشت ههزارو ههشتسه دو شهشت و شەش (٨٨٦٦) مهتریانی: دهوری نو کیلومهتر بهرزه، مانای وایه نو (٩) کیلومهتر جارانی ده (١٠) بکه، یان جارانی پازده (١٥) بکه، واته: دهوری نهوهده (٩٠) کیلومهتر، یاخود سهدهو پهنجا (١٥٠) کیلومهتری به ناخی زهویدا چۆته خوار! ئنجا خوا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** دهفهرموئ: ﴿فَيَذَرُهَا قَاعًا صَفْصَفًا﴾ زهوی دهکات به گۆره پانیکی تهخت و بئ بهرزیی و نرمیی (صَفْصَف) واته: بئ گری، ﴿لَا تَرَىٰ فِيهَا عِوَجًا وَلَا أَمْتًا﴾، ئههه له پووی پهوانیژییهوه پێی دهگوترئ: شیوازی درێژه پیدان (إطناب) چونکه حال و مهقامه که وا دهخوایئ، (قَاعًا) واته: تهخت، (صَفْصَف) واته: ساف و بئ گنج و گری و گۆل، دواپی دهفهرموئ: ﴿لَا تَرَىٰ فِيهَا عِوَجًا وَلَا أَمْتًا﴾، نه لاریی تیدا دهبینی، نه بهرزیی، (عِوَج) لاریی و، (أَمْت) بهرزیی، نه تهپۆلکهیهک، نه بهرزییهک، نه گرییهک، نه گنجیکی تیدا نابینی.

شایانی باسه: ههندیک له زانایان که به بۆچوونی من باش له ئایهتهکان ورد نهبوونهوه، پێیان وابوووه ئهوه پووداوانه پهیوهندیان به قیامهتهوه هیهوه، وایانزانیوه ئههه گهردوونه ههروهک خۆی دهییت، بهلام ئایهتهکهی سوورهتی (إبراهيم) بابهته که بۆ ئیمه یه کلایی دهکاتهوه: ﴿يَوْمَ يُبَدَّلُ الْأَرْضُ غَيْرَ الْأَرْضِ وَالسَّمَوَاتُ وَبَرَزُوا لِلَّهِ الْوَاحِدِ الْقَهَّارِ﴾ (٤٨) إبراهيم، واته: ئهوه پۆژهی نه ئاسمانهکان، نه زهوی، وهک خۆیان نامێنن و، ههموویان بۆ خوای تاکی ملیکه چکه ره دینه گۆرئ، واته: کاتیکی قیامهت دئ، ئههه عالهه و جیهانهی ئیستا ئیمه تیدا دهژین، ئاوا نهماوهو جیهانیکی و عالهمیکی دیکه هاتۆته گۆرئ و، ئیمه له تهفسیری سوورهتی (إبراهيم) دا له کاتی تهفسیرکردنی ئهوه ئایهت موباره که دا که هینامانهوه

{ئایەتی ژمارە (٤٨)} باسمانکرد کە پێغەمبەری خوا ﷺ دەفەرموێ: (خەڵک لە پوژی قیامەتدا لەسەر زەویە ک کۆ دەکرێتەووە بۆ سزاو پاداشت و لێپرسرانەووە کە وەک نائیکی سپیی وایە، لەم سەر بۆ ئەوسەری دیارەو هیچ نیشانەیەکی کەسی لەسەر نیە)^(١)، کەواتە: عالەمی پوژی دواویی، قیامەت بە جوړیکی دیکە دەبێ.

لێرەدا هەموو ئەو گۆرانکاریی و پووداوانە، کە خوا باسی زەوی و چیاکان دەکات، کە بە سەریان دا دین، من هەولمدا زۆربەیان بێنم، ئەمەش هەمووی باسی ئاخیر زەمانە، کە قونایەکی یەکەمی پوژی دواوییە و بریتییە لە کۆتایی هاتنی ئەم ژيانە دنیاییە.

(١) {عَنْ سَهْلِ بْنِ سَعْدٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: سَمِعْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: يُحْشَرُ النَّاسُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ عَلَى أَرْضٍ بَيْضَاءَ عَفْرَاءَ كَقُرْصَةِ نَقْيٍ لَيْسَ فِيهَا مَعْلَمٌ لَأَحَدٍ} (أخرجه البخاري: ٦١٥٦، ومسلم: ٢٧٩٠، وابن حبان: ٧٣٢٠، وأبو يعلى: ٧٥٤٩).

مهسه له ی دووه م:

پۆلینکردنی خه لکی له پوژی قیامهت دا، بۆ سێ کۆمه لێ سه ره کیی: هاوه لانی راسته ی سه ر به خێرو، هاوه لانی چه په ی نه گبهت و، پێشکه وتوو ه زۆر له خوا نیزی که خراوه کان، که کۆمه لێکی زۆریان له پێشووه کان و که میکیشیان له دوایینه کانه، واته: پێشکه وتوو ه زۆر له خوا نیزی که خراوه کان:

خوا ده فه رموی: ﴿وَكُنْتُمْ أَزْوَاجًا ثَلَاثَةً ۖ فَأَصْحَبُ الِّمِیْمَنَةِ مَا أَصْحَبُ الِّمِیْمَنَةِ ۚ﴾ (۷) ﴿وَأَصْحَبُ الشِّمَالِ مَا أَصْحَبُ الشِّمَالِ ۚ﴾ (۹) ﴿وَالسَّابِقُونَ السَّابِقُونَ ۚ﴾ (۱۰) ﴿أُولَئِكَ الْمُقَرَّبُونَ ۚ﴾ (۱۱) ﴿فِي جَنَّاتٍ النَّعِیمِ ۚ﴾ (۱۲) ﴿ثَلَاثَةٌ مِنَ الْأَوَّلِينَ ۚ﴾ (۱۳) ﴿وَقَلِيلٌ مِنَ الْآخِرِينَ ۚ﴾ (۱۴)

شیکردنه وه ی ئەم ئایه تانه، له نو برگه دا:

(۱)- ﴿وَكُنْتُمْ أَزْوَاجًا ثَلَاثَةً﴾ ئنجا ئیوه ش بوونه سێ کۆمه ل، دوا ی ئه وه ی خوا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** باسی ئاخیر زه مان ی کرد، ده فه رموی: له دوا ی ئاخیر زه مان، که قیامهت دێته پێش، ئیوه ده بنه سێ کۆمه ل، (وَالْأَزْوَاجُ: الْأَصْنَافُ وَالْأَنْوَاعُ)، (زۆج): به مانای هه ر شتی که دی، که له وێنه ی خو ی به رانه ریکی هه بی، ئنجا چ په گه زی جیا بی، چ په گه زی جیا نه بی، بۆ نموونه: جووته گا، یان جووته پیلۆ، واته: هه ردووکیان وه ک یه کن، دوا یی وشه ی (أَزْوَاج) به مانای جوړو پۆل و کۆمه ل دی، که لێره دا ده فه رموی: ﴿وَكُنْتُمْ أَزْوَاجًا ثَلَاثَةً﴾، واته: ئیوه ده بنه سێ کۆمه ل، واته: سێ کۆمه ل که هاوشیوه ی یه کدیین، چونکه هه موویان مرو ف و، هه موویان بۆ سزادان و پاداشت درانه وه، زیندوو کرانه وه و کو کرانه وه.

ئنجا خوا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** دوا ی ئه وه ی ده فه رموی: ده بنه سێ کۆمه ل، پۆلینیان ده کات و هه ر کام له و کۆمه له، ناوونی شانیکیان لێ هه لده دا، ده فه رموی:

(۲)- ﴿فَأَصْحَبُ الِّمِیْمَنَةِ﴾، ئنجا هاوه لانی مه یمه نه.

(۳) - ﴿مَا أَصْحَبُ الِیْمَنَةِ﴾، هاوہ لانی مہ یمہ نہ کین؟ (الْمِیْمَنَةُ: مَفْعَلَةٌ مِنَ الْیَمَنِ وَالْمِیْمَنَةُ مَصْدَرُ الْیَمَنِ)، (مِیْمَنَةُ) لہ سہر کیٹی (مَفْعَلَةٌ) یہ لہ (یَمَن) ہوہ ہاتوہ، (مِیْمَنَةُ) چاوگی (یَمَن) ہ، (یَمَن) واتہ: خیردار، بہرہ کہ تدار، (یَمَن) پیچہ وانہی (شُؤْم) ہ واتہ: نہ گبت و بی خیر، کہ واتہ: (یَمَن) واتہ: بہرہ کہ تدارو سہر بہ خیر.

کہ دہ فہ رموی: ﴿فَأَصْحَبُ الِیْمَنَةِ﴾، واتہ: (الَّذِينَ يُجْعَلُونَ فِي الْجِهَةِ الْیَمَنِ فِي الْمَحْشَرِ، وَالْیَمِیْنُ جِهَةٌ عِنَايَةٌ وَكَرَامَةٌ فِي الْعُرْفِ) واتہ: ئہ وانہی لہ لای راست دادہ نرین، لہ کاتی کو کرانہ وہدا لہ قیامت و، لای راست ہہ می شہ ئہو لایہ یہ کہ ریزو حورمہت و گرنگی پیدانی زیاتری ئا راستہ دہ کری، (یَمِیْنُ) یش لہ (یَمَن) ہوہ داتاشراوہ، واتہ: بہرہ کہت و پیزو سہر بہ خیری، کہ دہ فہ رموی: ﴿مَا أَصْحَبُ الِیْمَنَةِ﴾، (مَا) بو پرسیار کردنہ، واتہ: هاوہ لانی لای راست، یان هاوہ لانی سہر بہ خیر، کین؟ یانی: بہ جو ریکن کہ باز نہی وہ سفکردن ناتوانی دہوری بدات.

ئنجا خوا ﴿سَلَامٌ عَلَى الرِّجَمِ﴾ باسی کو مہ لی دووہم دہ کات، دہ فہ رموی:

(۴) - ﴿وَأَصْحَبُ الْمَشْأَةِ. مَا أَصْحَبُ الْمَشْأَةِ؟﴾، ہہ روہا هاوہ لانی (مَشْأَةِ)، هاوہ لانی (مَشْأَةِ) کین؟

(مَشْأَةُ) ش چاوگہو لہ (شُؤْم) ہوہ ہاتوہ، کہ واتہ: ﴿وَأَصْحَبُ الْمَشْأَةِ﴾، یانی: (أَصْحَابُ الشُّؤْمِ)، ہہ روہک ﴿فَأَصْحَبُ الِیْمَنَةِ﴾، واتہ: (أَصْحَابُ الْیَمَنِ)، پرسیار کردن لہ بارہی ہہ ردو وکیانہ وہ، کہ دہ فہ رموی: ﴿مَا أَصْحَبُ الِیْمَنَةِ﴾؟ ﴿مَا أَصْحَبُ الْمَشْأَةِ﴾؟ ئہم پرسیار کردنہ بو گہورہو گرنگ و قہبہ پیشاندانہ (لِلتَّفْخِيمِ وَالْتَّعْظِيمِ) واتہ: بہ جو ریکنہ کہ بہ ئاسانی نایہ تہ وہ سفکردن.

ئنجا وہک چوئن: ﴿فَأَصْحَبُ الِیْمَنَةِ﴾، واتہ: هاوہ لانی لای راست، یا خود هاوہ لانی سہر بہ خیرو بہرہ کہ تدار، بہ ہہ مان شیوہ: ﴿وَأَصْحَبُ الْمَشْأَةِ﴾، واتہ: هاوہ لانی لای چہپ، یا خود هاوہ لانی نہ گبت و بی خیر، ئنجا وہک چوئن (یَمِیْنُ) لہ (یَمَن) ہوہ ہاتوہ، (مَشْأَةُ) ش لہ (شُؤْم) ہوہ ہاتوہ، (وَصِنْفُ أَصْحَابِ الْمَشْأَةِ، وَهِيَ اسْمُ

جِهَةٍ مُّشْتَقَّةٍ مِنَ الشُّؤْمِ، وَهُوَ ضِدُّ الْيُمْنِ، فَهُوَ الضُّرُّ وَعَدَمُ النَّفْعِ، كَوْمَه لِي هَاوَه لَانِي نه گبه تی (یان کومه لی لای چه پ) (مَشْتَمَةٌ) له (شُؤْم) هوه هاتوه واته: نه گبه تی، نه ویش دژو پیچه وانه ی (يُمْن) ه، واته: خیرو بهر هکته، که بریتیه له زیان و بی که لکی، له نایه ته کافی دیکه داخوا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** له جیاتی: ﴿فَأَصْحَابُ الْيَمِينِ﴾ ده فهرموئ: (أَصْحَابُ الْيَمِينِ) و له جیاتی: ﴿وَأَصْحَابُ الْمَشْأَمَةِ﴾ ده فهرموئ: (وَأَصْحَابُ الشُّمَالِ)، ئنجا (يُمْن) دژو پیچه وانه ی (شُؤْم) ه، (يَمِينِ) یش دژو پیچه وانه ی (شُمَال) ه، هه میسه نه مه عهده تی عه رهبان وابووه و رهنه عاده تی زوربه ی گهلانیس هه روا بی، که لای راست زیاتر به لای پیت و پیژو بهرهم و چاکه و خیر دانراوه، لای چه پ به لای نه گبه ت و خراپه دانراوه، هه ر بویه (شُمَال) و (مَشْتَمَةٌ) له لایه ک و، (مِیْمَنَةِ) و (يَمِينِ)، له لایه ک، یه ک واتایان هه یه، به لام بیگومان (مِیْمَنَةِ) له (يُمْن) هوه هاتوه، به مانای سه ربه خیر، (مَشْتَمَةِ) ش له (شُؤْم) هوه هاتوه به مانای نه گبه ت، به لام (يَمِينِ و شُمَال) راست و چه پ، دژو پیچه وانه ی یه کدیین.

۵- ﴿وَالسَّابِقُونَ السَّابِقُونَ﴾، پیشکه وتوووه کان پیشکه وتوووه کان، خوا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** به پرسیار کردن ناپرسی، پیشکه وتوووه کان کین و چوئن؟ نا فهرموئ: (السَّابِقُونَ مَا السَّابِقُونَ؟) وه ک بو هی پیشی ده فهرموئ: ﴿فَأَصْحَابُ الْيَمِينِ مَا أَصْحَابُ الْيَمِينِ﴾، ﴿وَأَصْحَابُ الْمَشْأَمَةِ مَا أَصْحَابُ الْمَشْأَمَةِ﴾، به لکو بهس ده فهرموئ: ﴿وَالسَّابِقُونَ السَّابِقُونَ﴾، (حَقِيقَةُ السَّبْقِ: وَصُولُ أَحَدٍ مَكَانًا قَبْلَ وَصُولِ أَحَدٍ آخَرَ، چیه تی (سبق) بریتیه له گه یشتنی که سیک به شوینیک بهر له گه یشتنی یه کیکی دیکه، (سابق): واته: پیشکه وتوو، که سیک له پیش که سیکی دیکه وه بی، (فلان سابق) واته: نه و پیشکه وتوو له پیشدا گه یشتوه، ئنجا که لیله ده فهرموئ: ﴿وَالسَّابِقُونَ السَّابِقُونَ﴾، (سَابِقُونَ) ی دووه م هه واله بو (سَابِقُونَ) ی یه که م، واته: پیشکه وتوووه کان نه وانن که پیشکه وتوون له رژی دوا ییدا، نه وانن بر دوویانه ته وه و براوه ن.

یا خود: ﴿وَالسَّابِقُونَ السَّابِقُونَ﴾، (سَابِقُونَ) ی دووه م جه ختکردنه وه یه بو هی یه که م، واته: نه گه رهمانه وی (سابقون) پیناسه بکه ین، جگه له ناوی خو یان

پیناسہ یہ کی دیکہی باشرمان نیہ، وک جاری وا ہہ یہ کہ مہدحی کہ سیک
دہ کہی، تہ گہر ٹینسانیکی باش بی، بو وینہ: تہ گہر ناوی تہ حمہد بی دہ لئی:
کاکہ تہ حمہد، تہ حمہد، یان فلانکس، فلانکس، بہ لام دوایی خوا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** پیناسہ ی
(سابقون) دہ کات و دہ فہ رموی:

(۶) - ﴿أُولَٰئِكَ الْمُقَرَّبُونَ﴾، تہ وانہ زور نیزیک خراوان، (المقرب: أَبْلَغُ مِنَ الْقَرِيبِ لِدَلَالَةِ
صِيغَتِهِ عَلَى الْإِجْتِبَاءِ وَالتَّقْرِيبِ)، (مقرب) بہ ہیترہ لہ (قریب) بہ هو ی گہ یاندنی
ریژگہ کہی بو ہہ لہ زاردن و نیزیک خستہ نہ، تہ وانہ نیزیک خراوان، واتہ: تہ وانہ
کہ سانیکن کہ زور لہ خواوہ وہ نیزیک خراوان.

(۷) - ﴿فِي جَنَّاتٍ النَّعِيمِ﴾ لہ نیو باخہ کانی نازو نیعمہ ت دان.

(۸) - ﴿ثَلَاثَةٌ مِنَ الْأُولَىٰ﴾، تہ وانیش کو مہ لیک زورن لہ پیشوہ کان، (ثَلَاثَةٌ: خَبَرٌ عَنِ
مُبْتَدَأٍ مَحذُوفٍ: هُمْ ثَلَاثَةٌ مِنَ الْأُولَىٰ)، (ثَلَاثَةٌ) ہہ والہ بو نیہادیکی قرتیزا، یانی: تہ وان
کو مہ لیک زورن لہ پیشوہ کان (لہ ٹومہ تہ پیشوہ کان) پیش ٹومہ تی نیسلام.

(۹) - ﴿وَقَلِيلٌ مِنَ الْآخِرِينَ﴾، ہہ روہا کہ میکن لہ دوایی نہ کان، واتہ: لہ ٹومہ تی
موحہ ممہد دا **وَاللَّهُ** تہم (السَّابِقُونَ الْمُقَرَّبُونَ) ژمارہ یان کہ مترہ بہ بہ راورد لہ گہل
تہ وانہ ی لہ ٹومہ تانی پیش ٹومہ تی پیغہ مہری کوتایی دا بوون **وَاللَّهُ**.

ہہ ندیک گوتوویانہ: (ثَلَاثَةٌ) بہ مانای کو مہ لیک زورہ، ہہ ندیکیش گوتوویانہ:
(ثَلَاثَةٌ) بہ مانای کو مہ لیک، چ کہم بی، چ زور بی.

ہہ ندیکیش لہ زانایان رایان وایہ کہ خوا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** دہ فہ رموی: ﴿وَقَلِيلٌ مِنَ الْآخِرِينَ﴾،
کہ میک لہ دوایی نہ کان، دہ لئن: کہ میک لہ زوران، مانای وایہ زور نایابہ و زور
ہہ لکہ وتوو و دہ گمنہ، وک (سَمَوِل) کہ یہ کیکہ لہ شاعیرہ کان گوتوویہ تی:
(تَعْرِتَا بِأَنَا قَلِيلٌ عَدِيدُنَا ... فَقُلْتُ لَهَا إِنَّ الْكَرَامَ قَلِيلٌ).

ٹافرہ تیک دہ دہ وینی، ئنجا ئایا دہ ستگیرانی بووہ، حہ زی لیکردوہ، ہہر
کہ سیک بووہ، دہ لی:

عەییماڤ لێ دەگری بەو هی ژمارەمان کەمە ... گوتم هەمیشە بەڕێزەکان
کەمن.

ئەوانە هی بەڕێزن و پەسندو چاکن، هەمیشە کەمن، کەم و پوختن نەک وەک
خەڵکی دیکە زۆرو بۆر بن.

مه سه له ی سیته م:

باسی ئەو نازو نيعمه ته نوازەيهی که پیشکەوتوو زۆر له خوا نيزیکخراوه کان،
لێی به هه ره مه نندن، که سه ره جه م جه وت نيعمه ت و چاکه ی سه ره کيين:

(۱)- پالدا نه وه له سه ر ته ختی گه وه ره به ند به رام به ر به یه کدی.

(۲)- به سه ره وه گه پانی کوړو کالی به گه نجیی ماوه وه، بۆ خزمه تکردنیان به سوپراحی
و پیککی شه رابه وه.

(۳)- دووری له سه ر ئیشه و سه رخۆشبوون، به هۆی ئەو شه رابه وه که ده یخۆنه وه.

(۴)- میوه ی هه لێژاردە ی که خۆیان که هه لێده بژێرن، به وه شه وه خزمه تچییەکان
به سه ریاندا ده گه پێن.

(۵)- گوشتی بالنده ی ئاره زوو کراویان.

(۶)- له و نيعمه تانه ی بۆ پیشکەوتوو له خوا نيزیکخراوه کان له به هه شتدا هه ن،
ئافره تانی سپیی و سۆل و چاوگه ش، وینه ی گه وه ره ی شیردراوه.

(۷)- تیدا نه بیستنی قسه ی پووچ و مایه ی گونا هو، نه بیستنی جگه له سه لامی
به رده وام و په یتا په یتا.

خوا ده فه رموی: ﴿ عَلَىٰ سُرُرٍ مَّوْضُونَةٍ ۝١٥ مَّتَّكِينَ عَلَيْهَا مُتَقَلِّبِينَ ۝١٦ يَطُوفُ عَلَيْهِمْ
وَلَدَانٌ مُّخَلَّدُونَ ۝١٧ بِأَكْوَابٍ وَأَبَارِيقَ وَكَأْسٍ مِّن مَّعِينٍ ۝١٨ لَا يُصَدَّعُونَ عَنْهَا وَلَا يُنْفَوْنَ ۝١٩ وَفَنَكِهَتْ
مِمَّا يَتَخَيَّرُونَ ۝٢٠ وَلَحِرَ طَيْرٌ مِّمَّا يَشْتَهُونَ ۝٢١ وَحُورٌ عِينٌ ۝٢٢ كَأَمْثَلِ اللَّوْلُؤِ الْمَكْنُونِ ۝٢٣ جَزَاءُ
بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ۝٢٤ لَا يَسْمَعُونَ فِيهَا لَغْوًا وَلَا تَأْثِيمًا ۝٢٥ إِلَّا قِيلًا سَلَامًا سَلَامًا ۝٢٦﴾

شیگردنہ وہی ئەم ئایہ تانہ، لە یازدە برگەدا:

خوای بەرز ئاوا باسی ئەو نازو نێعمەتە دەکات، کە پیشکەوتووہ لە خوا نزیکخراوەکان تێیدا دەگوزەرێنن، دەفەرموێ:

(۱) ﴿عَلَىٰ سُرُرٍ مَّوْضُونَةٍ ۖ مُّتَّكِنِينَ عَلَيْهَا مُتَقَبِّلِينَ﴾، لەسەر چەند تەخت و جیگایەکی چەندراو، پالیا ئاوا دەتووە پووبەپووی یەکیدیی، وشە (سُرُرٍ وَأَسْرَّةٍ) هەردووکیان کۆی (سَیْرِن)، (سَیْرِن: مَكَانُ الْجُلُوسِ وَالْإِتِّكَاءِ) (سَیْرِن) شوینی دانیشتن و شاندا دان و پالدا نەوہیە، (مَوْضُونَةٍ) وەک پیشتریش گوتمان لە (وَضْن) وە هاتوہ کە بریتییە لە چینی زری (نَسْجُ الدَّرْع) زری کە دەچنێ، قوڵفە قوڵفە پیکی وە دەچنێ، کاتی خۆی زری هەبوو وە لەبەریان کردوہ، بۆ ئەوہی شیرو تیرو چەکی بێندە، کە بەکاریان هێناوہ، کاریان تێ نەکات، (وَضْن) بە مانای چینی، (مَوْضُونَةٍ: مَنسُوجَةٌ مِنَ الْمَعَادِنِ الْفَاخِرَةِ)، چنراو لە کانزایە بە نرخەکان، وەک: زێرو ئەلماس و زیو و گەوہەر و مرواریی، زانیان لەوبارە وەقسە ی جوړاو جوړیان کردوہ، بەلام خوا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** دەفەرموێ: تەختە چنراوہکان، کە بەدڵنیایی مەبەست ئەوہ نیە لە موو، یان خوری و تووک دەچنێ، بەلکو مەبەست ئەوہ نیە کە لە ئاوریشمیش دەچنێ، چونکە ئەگەر وابووایە، خوا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** ناوی دەهینا، بەلکو چنراو، یانی: لەو شانە ی زۆر بە نرخ و گرانبەهان، هەلبەتە ئیمە لە دنیا دا، تەنیا گەوہەر و مرواریی و زێرو زیو ئەلماس، دەزانین، بەلام هیچ گومانی تێدانێ، کە ئەو نازو نێعمەتە ی خوا لە بەهەشت دایناوہ، ئەو کەلوپەلانی خوا بۆ دوستانەکانی خۆی، بۆ براداران لە بەهەشتدا دایناو، بەس ناویان وەک شتەکانی دنیا یە، ئەگەر نا لە نیوہ پۆکدا زۆر جیان و هیچ گومان لەوہ دا نیە، کە عەبدوڵلای کوری عەبباس (خوا لە خۆی و بابی پازی بێ) ئەوہی گوتوہ بە عەقڵ و سەلیقەش دیارە، بە پیی ئایەتە موبارە کە ی سوورەتی (السجدة) دەفەرموێ: ﴿فَلَا تَعْلَمُ نَفْسٌ مَّا أُخْفِيَ لَهُم مِّن قُرَّةِ أَعْيُنٍ جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ (۱۷)، واتە: هیچ کەسیک نازانی ئەوہی کە بۆیان پەنھانکراوہ، لەوہی کە مایە ی دڵخۆشیی و

شادمانیانه، هیچ کهس چیبیه ته کهی نازانی، ههروه ها فره میشته کهی پیغه مبه ر
 ﴿فِيهَا مَا لَا عَيْنٌ رَأَتْ، وَلَا أُذُنٌ سَمِعَتْ، وَلَا خَطَرَ عَلَى قَلْبِ بَشَرٍ﴾
 (أخرجه أحمد: ۸۱۲۸، والبخاري: ۳۰۷۲، ومسلم: ۲۸۲۴، والترمذي: ۳۱۹۷)، واته: ئه وهی له
 به هه شتدا هه یه، نه هیچ چاویک دیتوویه تی و، نه هیچ گوئییه ک بیستوویه تی و، نه
 به سه ر ئه ندیشه وه یالی هیچ مروفتی کیشدا هاتوه، به لام خوا ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ که بیه وی ئیمه
 حالیی بکات، هه ر به و وشانه ی ئیمه به کاریان دینین، ده گونجی ئیمه حالیی بکات،
 له گو شه یه ک له نیعمه ته کانی خوا.

﴿مُتَّكِئِينَ عَلَىهَا مُتَقَابِلِينَ﴾، وشه ی (مُتَّكِئِينَ) له (وَكُئ) هوه هاتوه، (الْإِتِّكَاءُ):
 مِنَ الْوَكْءِ وَهُوَ بَيْنُ الْإِضْطِجَاعِ وَالْقُعُودِ، (مُتَّكِئِينَ) واته: شانیان داداوه و پالیان
 داوه ته وه، له (وَكُئ) هوه هاتوه، که بریتیه له شاندا نه سه ر شتی و، سه نگ
 دانه سه ر شتی و، پالدانه وه و شاندا دان له نیوان دانیشن و پاکشان دایه که
 ده فره رموی: (مُتَقَابِلِينَ) واته: رووبه پرووی یه کدیین، خوا ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ وه ک جاری دیکه ش
 باسما نکرده و، زور باسی ئه و نیعمه ته ده کات، که به هه شتییه کان له به هه شتدا
 رووبه پرووی یه کدیین و، پیکه وه کو ده بنه وه و، قسه ده که ن.

۲- ﴿يَطُوفُ عَلَيْهِمْ وِلْدَانٌ مُّخْلَدُونَ﴾، کورانیکی له ته مه نی گه نجی تییدا هیل دراوه،
 لاوانیکی به لاوی هیل دراوه، به سه ر یانه وه ده گه پین (بؤ خزمه ت)، ئایا چییان پییه
 که به سه ر یانه وه ده گه پین؟

۳- ﴿يَا كُوبَ وَأَبَارِقَ وَكُلَّ مِّنْ مَّعِينٍ﴾، به گوزان و سوراحییان و په رداخی (په له مه ی)
 له سه ر چاوه یه کی له به ر رویشتوو، (اُكُوبَ) کو ی (كُوبَ) وه (أَبَارِقَ) کو ی (إِبْرِيقَ) وه،
 ﴿وَكُلَّ مِّنْ مَّعِينٍ﴾، په رداخی ک له مه ی، له کانی و سه ر چاوه یه ک که له به ری ده روا و
 به چا و دیاره، ﴿يَطُوفُ عَلَيْهِمْ﴾، (الطَّوْفُ: الْمَشْيُ الْمَكْرَرُ حَوْلَ شَيْءٍ وَهُوَ يَقْتَضِي الْمُلَازِمَةَ
 لِلشَّيْءِ)، (طَوَفَ) بریتیه له رویشتنیکی دووباره و به رده وام، به ده وری شتی کدا که
 مه به ست پیی ئه وه یه هه میشه له گه لییه تی، واته: هه میشه له گه لیانن بؤ خزمه تکردن.

﴿وَلَدَانِ مُخَلَّدُونَ﴾، (وَلَدَانِ) کوئی (وَلِيد) یان (وَلَد) ہ، یانی: گہنجی تازہ پیگہ یشتوو، لاوی تازہ پیگہ یشتوو، ﴿مُخَلَّدُونَ﴾، (مُفَعَّلٌ مِنَ الْخُلْدِ) لہ سہر کیشی (مُفَعَّل) ہ، لہ (خُلْد) واتہ: ماوہوہ، (أَي: لَا يَتَغَيَّرُونَ) ناگوپین و ناکہونہ تہمہنہوہ، ہہر بہ گہنجی و لاوی دہمینہوہ بو خزمہ تکرڈن، (مُخَلَّدُونَ: مُبْقُونَ)، ہہر بہ لاوی دہیلڈرینہوہ، ہہندیکیش گوتوویانہ: لہ (خَلْدَة) وہ ہاتوہ واتہ: جوړیک لہ گوارہ یان لہ گویدایہ.

بہ لَام زیاتر واپیدہ چی مہ بہ ست لہ: (مُخَلَّدُونَ) تہوہ بی کہ ہیلڈراوہن لہ تہمہنی گہنجیتی و لاویتیدا.

﴿يَا أَكُوَابِ أَبَارِئِقَ وَكَاسٍ مِّنْ مَّعِينٍ﴾، (أَكُوَابِ) کوئی (كُوب) ہ، کہ بریتہ لہ دہفری شہراب، کہ ہہنگلی نہ بی و، زاری ہہ بی، پی تییکری، بویہ واپیدہ چی مہ بہ ست پی گوزہ بی، و ہک ئینو عہباس ﴿وَلَا يَمُوتُ﴾ گوتوویہ تی: (الأَكُوَابِ: الْجِرَارُ مِنَ الْفِضَّةِ)، (أَخْرَجَهُ الطَّبْرِي: ۳۳۳۸۴)، واتہ: (أَكُوَابِ) گوزہ زیوینہ کائن، ہہلبہ تہ (كُوب) ئیستا لہ زاروہی ئیستای ئیمہ دا، واتہ: پەرداخ، بہ لَام مادام خوا ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ لہ پیش (أَبَارِئِقَ) دا باسی دہکات، کہ ئیستا (إِبْرِئِقَ) بہ مہ سینہو سوراحی دہگوتری، کہ واتہ: دہبی (كُوب) لہ (إِبْرِئِقَ) گہورہ تر بی، واتہ: گوزہ یان بہ دہستہوہن پرن لہ شہراب، (أَبَارِئِقَ) کوئی (إِبْرِئِقَ) ہو رہنگہ لہ (آبریزی فارسییہوہ ہاتبی، تہو دہفری کہ ئاو و شہرابی پی لہ شتی گچکہ تر دہکری، کہ واتہ: دہبی (أَكُوَابِ) لہ (أَبَارِئِقَ) گہورہ تر بن، بویہ قسہ کہی عہ بدوللای کوری عہباس خوا لہ خوئی و بابی رازیی زور جیی خوئیہ تی کہ دہلی: (الأَكُوَابِ: الْجِرَارُ مِنَ الْفِضَّةِ)، (الأَبَارِئِقُ: جَمْعُ إِبْرِئِقَ الَّتِي لَهَا عُرْوَةٌ)، (إِبْرِئِقَ) تہوہیہ ہہنگلی ہہیہ، ئیستا پی دہلیین: سوراحی، ﴿وَكَّاسٍ مِّنْ مَّعِينٍ﴾ (كَاسٍ) بہ دہفری شہراب پی خواردنہوہ دہگوتری، ئنجا پەرداخہ ہہرچی ہہیہ، ہہروہا بہ خودی شہرابہ کەش دہگوتری، (مَعِينٍ) یش ہہم بہ خواردنہوہیہک دہگوتری کہ لہ سہرچاویہ کەوہ، بی، ہہم بہ مانای رۆیشتوو (جاری) یش دی، تہوہی بہ چاو دہبینری.

(قتادة) وهک (الطبري) لييه وه هيناوه: (عَنِ قَتَادَةَ ﴿وَكُلِّسَ مِنْ مَعِينِ﴾ أَي: خَمْرٍ جَارِيَةٍ)، (أُخْرِجَهُ: الطبري: ۳۳۳۹۴) واته: شهرايیک که له کانی و سهراچاوه یه که، له بهری دهروات.

به لام ئایا ئه و شهرا بهی ده یخونه وه، وهک هی دنیا به که سهر ئیشه و ژانه سهری پی بگرن و، پی سهرخوش و بهوش بن و، عقل و شعوریانی پی له دهست بدهن؟ بیگومان نه خیر.

(۴) - ﴿لَا يُصَدَّعُونَ عَنْهَا وَلَا يُنْفَوْنَ﴾، نه بههویه ژانه سهر و سهر ئیشه ناگرن و، بههوشیه وه، هوشیان له دهست نادهن. خوینراویشه ته وه: (وَلَا يُنْفَوْنَ) ئه ویش هه مان به مانای ههیه، (نَزَفَ يَنْزِفُ) و (أَنْزَفَ يُنْزِفُ) مانایه که یان ههریه که.

ئایا چی دیکه شیان به سهر وه ده گیرن ئه و لاو گه نجان ه؟.

(۵) - ﴿وَفَكَهَةٍ مِمَّا يَتَخَيَّرُونَ﴾ ههروه ها میوه یه که له وهی خویان هه لیده بژیرن، (فَاكِهَةٍ) ی که به نه ناسراو (نكرة) هاتوه، واته: هه موو جوړه میوه یه که له وهی بو خویان لی گولبژیر ده کهن.

(۶) - ﴿وَلَحْمِ طَيْرٍ مِمَّا يَشْتَهُونَ﴾، ههروه ها له گوشتی بالندهش، له وهی ئاره زووی ده کهن، هه ر جوړه گوشتیکی بالنده که ئاره زووی ده کهن، ئه وه شیان به سهر وه ده گیرن.

ئه وانه ی بو خزمه تکر دنی به هه شتیان، به سهر یانه وه ده گه ریڼ، ئه و شتانه یان به سهر وه ده گیرن، ئنجا خوا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** باسی نیعمه تیکی دیکه ی ئه و پیشکه تووه، زور له خوا نیزی که خراوه کان ده کات:

(۷) - ﴿وَحُورٍ عِينٍ﴾ ههروه ها ئافره تانی سپیی و جوان و چاوگهش، ﴿وَحُورٍ عِينٍ﴾، خوینراویشه ته وه: (حُورٍ عِينٍ)، (حُورٍ) یش کووی (حَوْرَاءَ) و (عِينٍ) یش کووی (عَيْنَاءَ)، هه لبه ته پیشتریش باسما نکرد (حَوْرَاءَ) یانی: ئافره تی سپیی و پروون و جهسته ناسک

(عین) یش کہ کوئی (عیناء) واته: ئافره تی چاوگهش و گهوره، پیشتیش باسی (خور) مان کرد، که به سئ واتیان هاتوه:

۱- ئافره تانییک که زور سپیین و جهسته یان زور جوانه.

۲- ئافره تانییک که ههر کهس ته ماشایان بکات، چاوو سهرنجی له سهر خو یان کورت هه لڊینن.

۳- ئافره تانییک که ههر کهسیک ته ماشایان بکات، سهراسیمه و سهرگردان ده بی.

(۸) ﴿كَأَمْثَلِ اللَّؤْلُؤِ الْمَكْنُونِ﴾، وهک گه وهه ری شیردراوه وان، گه وهه ره نه گهر له نیو صه ده فکه ی خوئی دابی، هیچ تۆزو گهر دیککی لی نه نیشتوه، ههروه ها نه گهر شاردرا بیته وه و په نهان کرا بی، په نگه که ی زور سپیی و جوانتره، ئنجا که ده فهرموئ: ﴿اللَّؤْلُؤِ الْمَكْنُونِ﴾، گه وهه ری شیردراوه، پیشت باسی گه وهه رمان کرد، که چون ژیاندرایک له ده ریادا، نه و گه وهه ره له لیکیکی که ده پریژئی، دروستی ده کات، (مکنون) یش به مانای (مستور) دی، یانی: شیردراوه، ئنجا شیردراوه به په های، یاخود شیردراوه له نیو قوزاخه کهیدا.

(۹) ﴿جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾، نه وه پاداشتی نه وهیه که پیشت ده یانکرد، نه مهش بیرخستنه وهی هوکاری نه وهیه، که چون گه یشتوونه نه و نازو نیعمه ته؟ ئنجا نیعمه تی هه وته م و کوئی باس ده کات و ده فهرموئ:

(۱۰) ﴿لَا يَسْمَعُونَ فِيهَا لَغْوًا وَلَا تَأْثِيمًا﴾، له ویدا (له و به هه شته دا) نابیستن، نه قسه ی پووچ و نه قسه ی گونا هبارکه ر، (اللغو: الكلام الذي لا يُعْتَدُّ بِهِ كَالِهْدْيَانِ، والكلام الذي لا مُحَصَّلَ لَهُ)، (لغو): قسه یه که هیچ گرنگیی پی نادری، وهک قسه ی ورینه، ههروه ها نه و قسه یه که هیچ سوود و به رهه میکی نیه، قسه ی و له به هه شته دا نابیستن، ﴿وَلَا تَأْثِيمًا﴾، (التأثيم: اللوم والإنكار، وهو مَصْدَرُ أَثَمَ، إِذَا نَسَبَ غَيْرُهُ إِلَى الْإِثْمِ)، (تأثيم) به مانای په خنه گرتن و نکوولییکردنه و، چاوگه له (أثم) واته: جگه له خوئی پالدایه لای

گوناج، واته: کهس له بهههشتدا نابیستی که بهرامبه ره کهی پآبداته لای گوناھو تاوان و قسهی خراب، ئه دی چی له ویدا ده بیستن؟

(۱۱) ﴿إِلَّا قِيْلًا سَلَمًا سَلَمًا﴾ جگه له گوترانی: سهلام سهلام، له دوانی نیوان خویندا قسهی پووچ نابیستن و، ره خنه له یه کدی گرتن و، قسهی ناشیرین به یه کدی گوتن و گوناھبارکردن، نابیستن، ﴿إِلَّا قِيْلًا سَلَمًا سَلَمًا﴾، جگه له گوتنی سهلام، سهلام، واته: سهلامی بهردهوام له یه کدی ده کهن.

جاریک یه کیک وا له ئایه تانه حالیی بوو بوو، که له بهههشتدا گۆرانی و قسهی خووش و دهنگی خووش و موسیقای لی نیه، گوتم: نه خیر، باشی لی حالیی نه بووی، خوای کار به جی بویه باسی ئهوانه ده کات، چونکه پیشی باسی شه پاب و مهی خواردنه وهی کردوه، خواش **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** ده زانی ئهوانه ی له دنیا دا شه پاب و مهی ده خوئنه وه، سه رخووش ده بن و قسهی پووچ ده کهن، بگره جاری وا ههیه، له گه ل یه کدییدا شه ره چهنگه و چهنگه پرچهش ده کهن و لیک ده ده ن، به لکو جاری وایه کوشتی لی پهیدا ده بی، بویه خوا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** که باسی شه پاب ده کات، باسی نه خووشی و ژانه سهرو سه ریئشه ده کات و ده فهرموئی: ئه وهی به دوا دا نایه ت، ههم باس ده کات که قسهی پووچ و خراپیشی تیدانیه و، سه رخووشی و بیهووشی و له ده ستدانی هه ست و شعووری به دوا دا نایه ت، ئایا ئه وه چ له زه تی که مرو ف شتیک بخوات، به لام دوایی ئه و عه قل ه ی پی له ئاژه لان جیا ده بیته وه، له ده ستی بدات و به ده ستی خوئی، خوئی نه قام بکات؟! به دلنیا یی به هه شتییه کان خوا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** له وه زیاتر پزیزان لی ده گری، که خواردن و خواردنه وه یه ک بخوئن، عه قل و هه ست و هووشیان له ده ست بده ن، قسهی پووچ و خراب و گوناھبار که ره له گه ل یه کدی دا بکه ن.

که ده فهرموئی: ﴿إِلَّا قِيْلًا سَلَمًا سَلَمًا﴾، واته: ههر سه لام له دوای سه لام له ویدا

ده بیستن:

ا- ده گونجی مہ بہ ست پی سہ لامی بہینی خویان بی.

ب- ده شگونجی مہ بہ ست پی سلاو کردنی فریشتہ کان بی لیان.

ج- ده شگونجی مہ بہ ست پی سلاو کردنی خویا پەرہ ردگار بی لیان.

لیرہ دا له بارہی (سر موضونہ) وه، پای دوو له زانایان دینین:

یہ کہ م: (الطبري) ده لی: (فَوْقُ سُرٍّ مَسْجُوجَةٍ، قَدْ أُدْخِلَ بَعْضُهَا فِي بَعْضٍ، كَمَا يُوضُنُ حَلْقُ الدُّرِّعِ بَعْضُهَا فَوْقَ بَعْضٍ مُضَاعَفَةً، وَقِيلَ: إِنَّمَا قِيلَ لَهَا سُرٌّ مَوْضُونَةٌ، لِأَنَّهَا مُشَبَّكَةٌ بِالذَّهَبِ وَالْجَوْهَرِ، عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ رضی اللہ عنہ): ﴿عَلَى سُرٍّ مَوْضُونَةٍ﴾، قَالَ: «مَرْمُولَةٌ بِالذَّهَبِ» (جامع البيان: ۳۳۳۶۹)، (وَقَالَ عِكْرِمَةُ وَقَوْلُهُ: ﴿عَلَى سُرٍّ مَوْضُونَةٍ﴾، مُشَبَّكَةٌ بِالذَّرِّ وَالْيَاقُوتِ) (جامع البيان: ۳۳۳۷۴).

واته: (الطبري) گوتوو یه تی: که ده فہرموی: ﴿عَلَى سُرٍّ مَوْضُونَةٍ مُتَكَبِّرِينَ عَلَيْهَا مُتَقَبِّلِينَ﴾، واته: له سہر چہ ند تہ خت و جیگاہک کہ چنارون، هہندیکی خراوہ تہ نیو هہندیکی، وهک چوَن نالقه کانی زری ده خرینه نیو یهک و له سہریهک دادہ نرین و ده کرین به دووقات، ئەوانیش بهو شیوہ یه.

گوتراوہ: بویہ ده فہرموی: له سہر چہ ند تہ ختیک کہ چنارون، چونکہ به زیرو گہوہر چنارون، له عہ بدوللای کوری عہ بیاسه وه رضی اللہ عنہ هاتوه که گوتوو یه تی: ﴿عَلَى سُرٍّ مَوْضُونَةٍ﴾، به زیرو پیکه وه په یوہ ست کراون و چنارون.

له (عِکْرَمَةُ) وه هاتوه که گوتوو یه تی: ﴿عَلَى سُرٍّ مَوْضُونَةٍ﴾، واته: به گہوہرو یاقووت، ئەو جیگاو تہ ختی ئیسراحت و پشوو له سہردانه، چنارون.

دووہم: قسہ یه کی (ابن عاشور) یش دینین هہر لهو باره وه، چونکہ وشہی: ﴿سُرٍّ﴾، له قورئاندا زور دووبارہ بوته وه، ده لی: (وَالسُّرُّ جَمْعُ سَرِيرٍ، وَهُوَ كُرْسِيٌّ طَوِيلٌ مُتَسَعٌّ يَجْلِسُ عَلَيْهِ الْمُتَكَبِّرُ وَالْمُضْطَجِعُ، لَهُ سَوْقٌ أَرْبَعٌ، مُرْتَفَعٌ عَلَى الْأَرْضِ بِنَحْوِ ذِرَاعٍ، يَتَّخِذُ مِنْ مُخْتَلِفِ الْأَعْوَادِ، وَيَتَّخِذُ الْمُلُوكُ مِنْ ذَهَبٍ وَفِضَّةٍ، وَمِنْ عَاجٍ وَمِنْ

نَفِيسِ الْعُودِ، كَالْأَبْنُسِ، وَيَتَّخِذُهُ الْعُظَمَاءُ الْمُتَرَفُّهُونَ مِنَ الْحَدِيدِ الصَّرْفِ، وَمِنَ الْحَدِيدِ الْمُلَوَّنِ أَوْ الْمَزِينِ بِالذَّهَبِ، وَالسَّرِيرُ مَجْلِسُ الْعُظَمَاءِ وَالْمُلُوكِ^(۱)

(ابن عاشور) پروونکردنه وهیه کی جوانی هیئاوه بو وشه ی: ﴿سُرُرٌ﴾:

ده لئ: (سُرُر) کو ی (سَریر)ه، که کورسییه کی دریژو فراوانه، ههم که سیک که بیهو ی پالبداته وه له سه ری، ده توان ی دانیشتی، ههم که سیک که ده یه و ی له سه ری پاکشتی، راده کشی، (واته: وه ک کورسی ئاسایی نیه، جیی نه فه ری ک بی) چوار پیچکه ی ههن، له سه ر زه وی به رزبوته وه به ئەندازه ی باسکیک که متر یان زیاترو، له چەندان جوړه ته خته و دار دروست ده کری و، هوکمرانه کان نه و ته خت و شوینی ئیسراحت له سه رکردنه، له زیړ یاخود له زیوو له عاج، (عاج به ددانی فیل ده گوتری)، له وه دروستی ده کهن، ههروه ها له و دارو دره ختانه ی زوړ ده گمهن و به نرخن، وه ک (ئه به نووس)، خه لکی دیکه ی مه زنی خو شگوزهران له ئاسنی پرووت، ههروه ها له ئاسنی رهن گ کرا و، له ئاسنی رازاوه به زیړ، دروستی ده کهن و، ته خت (سَریر) شوینی دانیشتنی مه زنان و، شوینی دانیشتنی هوکمرانانه.

که واته: ﴿سُرُرٌ﴾، که کو ی (سَریر)ه، به کوردیی ده گونجی بگوتری: ته خت، قه نه فه، قه ره ویله، نه و شتانه ی ئیمه پیان ئاشناین، به لام کاتی خو ی هوکمرانان نه و ته خته ی له سه ری دانیشتوون، چوار پایه و پیچکه ی هه بوون، به رز بووه، بابای دانیشتوو توانیویه تی چهن د که سی دیکه له ته نیشته خو ی دابنی و، خه لکه که ی دیکه ش له به رانه ری بوونه.

خوای به رز ده یه و ی تیمان بگه یه نی: نه و به هه شتیانه ی ده یان به مه به هه شت، وه ک چو ن له دنیا دا پادشایه کان ده ژین و جی و رییان چونه، شوینی ئیسراحت و دانیشتن و پالبدانه وه یان چونه، نه و به هه شتیانه ش جیگا و ریگا و شوینه کانیان

بەو شیۆەیهن، بەلکو ئەو بەس بوو حالییکردنی ئیمەیه، چونکە ئیمە ی خەلکی دنیا، لە پادشاو حکومرانان، خۆشگوزەرانترو لە جیگاو پڕیگای ئەوان خۆشترو بەرزترمان نەبینیوه، بۆیە خوای بەرز بەو شیۆەیهمان بوو پیناسەو وەسف دەکات، ئەگەرنا بێگومان جیگاو پڕیگای کەسیک کە لە بەهەشت دا پلەکە ی لە هەموو کەس نزمترە، لە هی هەموو حوکمراو و پادشایانی سەر زەوی خۆشترو راقییترو بەرزترە.

لە تۆیە کۆمەڵەبەنەیان لەکەڵانیان
Stay in touch on social media
ئێمە ئێمە بۆ مەدەن مەدەن مەدەن

AliBapir

AliBapir

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

www.alibapir.net

English - عربي - كوردی

AliBapir

AliBapir

AliBapir

www.alibapir.net

English - عربي - كوردی

AliBapir

www.alibapir.net

English - عربي - كوردی

مه سه له ی چواره م:

باسی نازو نیعمه تی ته رانکراو بو هاوه لانی راسته، که سه رجه م شه ش جوړه
نازو نیعمه تی ناوازه ن:

- (۱)- نشینگه یان له نیو دارستانی سیدری بی درک دایه.
  - (۲)- هه روه ها له نیو دره ختی مؤزی میوه و گه لا ریز به ستوو.
  - (۳)- هه روه ها سیبهری به رده وامیان هه یه.
  - (۴)- دیسان شوینه که یان تا فگه و ئاوی هه لړژاوی لین.
  - (۵)- میوه ی جوړاو جوړی زوړو به رده وامیشیان هه یه.
  - (۶)- ته خت و جیگا بلندی شیان هه ن، که ئافره تانی به تایبه تی دروستکراوی، هه میسه
کچ و، میړد دوست و، هاوته مه نیانی تیدان.
- ئه وانیه ی پیشی نیعمه تی پیشکه وتوو زوړ له خوا نیزیکه راوه کان بوون، که
بیگومان ئه وان پیگه و پله یان به رزتره، بویه نازو نیعمه ته که شیان به رزتر بوو،
به لام ئه مانه هی هاوه لانی لای راستن، هاوه لانی که ئه هلی خیرو چاکه ن،
ئه وانیش به دلنیایی له نازو نیعمه تیکی گه وره دان:

خوا ده فهرموئ: ﴿وَأَصْحَابُ الْيَمِينِ مَا أَصْحَابُ الْيَمِينِ (۲۷) فِي سِدْرٍ مَّخْضُودٍ (۲۸) وَطَلْحٍ مَّنْضُودٍ (۲۹) وَظِلٍّ مَّمْدُودٍ (۳۰) وَمَاءٍ مَّسْكُوبٍ (۳۱) وَفُكْهَةٍ كَثِيرَةٍ (۳۲) لَا مَقْطُوعَةٍ وَلَا مَمْنُوعَةٍ (۳۳) وَفُشٍّ مَّرْقُوعَةٍ (۳۴) إِنَّا أَنشَأْنَهُمْ إِنشَاءً (۳۵) فَعَلَّنَهُمْ أَجْكَارًا (۳۶) عُرْبًا أَرْبَابًا (۳۷) لِأَصْحَابِ الْيَمِينِ (۳۸) ثَلَاثَةٌ مِنَ الْأَوَّلِينَ (۳۹) وَثَلَاثَةٌ مِنَ الْآخِرِينَ (۴۰)﴾

شیگردنہ وہی ئەم ئایە تانە، لە چوار دە برگەدا:

(۱) - ﴿وَأَصْحَابُ الْيَمِينِ مَا أَصْحَابُ الْيَمِينِ﴾، هاوہلانی لای راست، هاوہلانی لای راست کین و چوئن؟ واتە: ئەوان بە شیوہیەکن کە بابای وەسفکراو، ناتوانی وەسفیان بکات.

ئەجا دیتە سەر باسی ئەو نازو نەعمەتانە ی کە تێیدان.

(۲) - ﴿فِي سِدْرٍ مَّخْضُودٍ﴾، ئەوان لە نیو باخیکدان، کە درەختی سیدری درک شکێنراوی لێیە.

سیدر جوړه درەختیکە بوونی زۆر خوشە، بەلام درکی هەیه لە دنیا دا، خوای بەرز دەفەر موی: ﴿فِي سِدْرٍ مَّخْضُودٍ﴾، ئەو سیدرە ی بەهەشتیان لە نیویدان، بی درکە، (مخضود) واتە: درک شکێنراو، بەلام لێرەدا مەبەست ئەو هیه بی درکە، (خُضِدَ شَوْكُهُ: قُطِعَ)، واتە: درکە کە ی شکێنراو، زانیان ئاوا باسی سیدر دەکەن دەلێن: (وَالسَّدْرُ: شَجَرٌ مِنْ شَجَرِ الْعِضَاهِ ذُو وَرَقٍ عَرِيضٍ مُدَوَّرٍ، وَقَالَ فَخْرُ الدِّينِ الرَّازِي: ذُو وَرَقٍ صَغِيرٍ بِخِلَافِ الطَّلْحِ فَهُوَ ذُو وَرَقٍ عَرِيضٍ)، رەنگە سیدریش، جوړاو جوړ بی، چونکە (إِبْنُ عَاشُور) دەلی: سیدر لەو درەختانە یە کە درکاویین و، گەلایە کە ی پان و خرە، بەلام (فخرالدین الرازی) دەلی: گەلایە کە ی بچوو کە، بە پیچەوانە ی مۆز (طَلْح) هوه کە گەلایە کە ی گەورە یە، واش پێدەچی سیدر چەند جوړی هەبی، جوړی گەلاوردی هەبی و، جوړی گەلا درستی هەبی، هەر وەک چوون چنارو سپیدراو، دارو گوێزو ئەوانە، جوړیان زۆرە، بو وینە: دارخورما زانیان دەلێن: زیاتر لە هەشتسەد (۸۰۰) جوړ خورما هەیه لە دنیا داو دارە کە شی جوړاو جوړە.

(۳) - ﴿وَطَلْحٍ مَّخْضُودٍ﴾، {هاوہلانی لای راست، ئەو بەهەشتیانە ی بە دەستی راستیان نامە ی کردەوەکانیان وەرگرتۆتەو} لە نیو باخی مۆزدان، (منضود) واتە: ریز بەستوو، مۆزەکانیان لەسەر یەکن، (الطبري) گوتوو یەتی: (أَهْلُ التَّأْوِيلِ مِنَ الصَّحَابَةِ وَالتَّابِعِينَ

فَإِنَّهُمْ يَقُولُونَ: الطَّلُحُ هُوَ الْمَوْزُ، ده لئ: ئهوانه ی قورئانیان پروونکردوته وه له هاوه لآن و له شوینکته وتووانیان، ده لئین: (طَلَح): بریتیه له موز، هه لبه ته ئیمه هه ر ده لئین: موز، به لام له ئه سل دا ناوه که ی (مهوز) ه، (مَنْضُود: اِسْمٌ مَفْعُولٍ مِنَ النَّضْدِ)، (نَضْد) واته: ریزکردن و ریز به ستن و له سه ریه ک دانان و هه لچنین، (منضود) ناوی به رکاره و له (نَضْد) وه هاته.

(۴) ﴿وَطَلَّ مَمْدُودٌ﴾، ههروهه ها له نیو سیبه ریکی دوورو دریزدان، سیبه ریکه نابریته وه بئ کۆتاییه، (الطَّلُ الْمَمْدُودُ: الَّذِي لَا يَتَقَلَّصُ كَطَلِّ الدُّنْيَا، وَهُوَ ظَلٌّ حَاصِلٌ مِنَ التِّفَافِ أَشْجَارِ الْجَنَّةِ، سیبه ریکه کورت نابیتته وه و کۆتایی نایه ت، وه ک سیبه ری دنیا، ئه و سیبه ره ی به هه شتیش له تیکچرژانی دارو دره خته کانی به هه شت، په یداده بووه.

(۵) ﴿وَمَاءٌ مَسْكُوبٌ﴾، ئاو یکی هه لپژاو، ده گوتری: (سَكَبَ الْمَاءُ: صَبَّهُ، وَأُطْلِقَ هُنَا عَلَى جَرِيهِ بِقُوَّةٍ يُشْبِهُ السَّكَبَ)، واته: ئاوه که ی رشت، به لام لیبه دا وشه ی (سَكَب) به کاره ی نراوه به مانای پویشتنی ئاو به هیز، وه ک هه لپژئی.

منیش ده لئیم: ئه م لیکدانه وه یه راست نیه، به لکو (مسکوب) واته: هه لپژاو، وه ک ئیمه ئیستا تافگه کان ده بینین، که به عه ره بیی پیا ن ده گوتری: (شَلَالَاتٍ) وه ک: تافگه ی گه لی عه لی به گ و سه رچاوه ی زه لم و، ئه و تافگانه ی دیکه، که دیمه نیک ی زور جوانیان هه یه، واته: له به هه شتدا ئاوی هه لپژاوو تافگه کان هه ن.

(۶) ﴿وَفِكَهَةٌ كَثِيرَةٌ﴾، ههروهه ها له نیو میوه یه کی زوردان، واته: میوه یه کی جوړاو جوړی زور.

(۷) ﴿لَا مَقْطُوعَةٍ وَلَا مَمْنُوعَةٍ﴾، نه ده بری نه ری لئ ده گیرئ، واته: نه ئه وه یه که میوه که به بری و ئه ندازه که ی که م بئ، ههروهه ها ریشی لئ ناگیرئ.

یاخود: نابری، به و واتیه ئیستا هه بی و دوا یی نه بی، وه ک میوه ی دنیا، بووینه: ته ره کارو کاله ک و شووتیی و ترۆزی و خه یار، له که شی هاویندا هه ن، به لام

دوایی نامین، مه گهر هه لگیرین، یان به شیوهیه کی ناسروشتی پیبگهیه نرین، خوا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** هه میوهیه له کاتی خویداو، له کەشی خویدا دروست دهکات، که بو ئه و کەشه باشه، پرتەقال و لیمو و نارنج و ئهوانه له کەشی زستان دا، له بهر ئه وهی مرووف پیوستی به قیتامین سیی (C) زیاتره، تاکو به رهه لستی زیاتر بی له به رانبهر نه خوشیه کانی که له سه رما په داده بن، به لام ته ره کارو شووتی و تروزی و خه یارو کاله ک و ئهوانه، هه موویان له کەشی هاویندا، له بهر ئه وهی هه وا گهرمه و مرووف پیوستی به قهره بوو کردنه وهی ئاوی جهسته ی هه یه.

هه لبه ته به نسبه ت موز (طلح) هوه، زانایان زور قسه یان له سه ر کردوه و زور به یان گوتوو یانه: (طلح) جو ره دره ختی که که گه لای به رزه و، گه لایه کەشی زور پانه، به لام (سدر) گه لای ورده و، که واته: له گه لای ورده وه تاکو گه لای پان، یانی: هه موو جو ره دره ختی که له به هشتدا هه یه.

وه ک چو ن (الطبري) گو تی: هاوه لان و شوینکه وتوو ان رایان وایه، که (طلح) به مانای (موز) ه، (الشوكاني) یش ده لی: (قَالَ أَكْثَرُ الْمُفَسِّرِينَ: إِنَّ الطَّلْحَ فِي الْآيَةِ هُوَ شَجَرُ الْمَوْزِ، وَقَالَ جَمَاعَةٌ: هُوَ الطَّلْحُ الْمَعْرُوفُ، وَهُوَ أَعْظَمُ أَشْجَارِ الْعَرَبِ)^(۱).

واته: زور به ی تو یژه ره وان گوتوو یانه: (طلح) واته: دره ختی موز، به لام کو مه لیک له زانایان گوتوو یانه: مه به ست له (طلح) ئه و دره خته یه که ناسراوه، که گه وره ترین دره ختی عه ره بانه و گه لای زور پانه.

منیش ده لیم: هه ردوو کیان گونجا ون، به لام مادام زیاتر رایان وابی که به دره ختی موز ده گو تر ی، ئه و رایه راستره.

ئنجا خوا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** باسی نیعمه تیکی دیکه یان دهکات، پیشت باسی: **(سَدْرٍ مَخْضُودٍ وَطَلْحٍ مَّنْضُودٍ وَظَلٍّ مَّذُودٍ وَمَاءٍ مَّسْكُوبٍ وَفَنَكْهَةٍ كَثِيرَةٍ لَا مَقْطُوعَةَ وَلَا مَمْنُوعَةَ)** ی کرد، ئه وه پینج نیعمه ت، ئنجا باسی نیعمه تی شه شه م دهکات ده فره مو ی:

(۸) - ﴿وَفُشِّ مَرْفُوعَةٌ﴾ ہہروہا چہند جیگہو پیخہفیکی بہرزیان ہہن، (فُش) کوئی (فراش) ہ، (فراش: مَكَانُ الْإِسْتِرَاحَةِ وَالْإِضْطِجَاعِ وَالنُّومِ) (فراش) شوینی پشوودان و پراکشان و خہوتنہ، بہلام بیگومان لہ بہہشت دا خہوی لی نیہ، وہک پرسیار لہ پیغہمبہر کراوہ ﴿فَہَرْمُووِیہَ تِی: {النُّومُ أَخُو الْمَوْتِ} (أَخْرَجَ الْبِیْهَقِی فِی شَعْبِ الْإِیْمَانِ: ۴۷۴۵، والدیلمی: ۶۹۰۷، وصحہ الألبانی) واتہ: خہوتن برای مردنہ، بویہ بہہشت خہوتنی لی نیہو، لہ بہہشتدا مروف ماندوو نابی، تاکو پیویستی بہ ٹہوہ بکات بہ ہوئی خہوہوہ، ٹہو وزہیہی لہ دہستی چوہو، قہرہبووی بکاتہوہ.

کہواتہ: وہک چوئن خواردن و خواردنہوہکانی بہہشت بہس بو چیژوہرگرتن و خوشیین، نہک بو لابردنی تینویتی و برسیہتی، شوینی پشوودانیش بہ ہمان شیوہ بو خہوتن و لابردنی ماندویتی نیہ! کہ دہفہرموی: ﴿وَفُشِّ مَرْفُوعَةٌ﴾، یانی: ٹہو جیگاو پیخہفانہ بہرز کراونہوہو لہسہر تہختہکان دانراون، (آی: مَرْفُوعَةٌ عَلَى الْأَسِرَّةِ أَيْ لَيْسَتْ مَفْرُوشَةً عَلَى الْأَرْضِ)، واتہ: ٹہو پیخہف و نوینانہی بو ئیسراحت و پراکشان دانراون، بہرز کراونہوہ لہسہر تہختہکان، نہک لہسہر زہوی دابندرین. یاخود: ﴿وَفُشِّ مَرْفُوعَةٌ﴾، واتہ: ٹہو جیگایانہ زور بہرزن و لہ پرووی بہہای مہعنہوویہوہ زور زور گرانہہان، ئنجا خوا ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ یہکسہر لہ باسی جیگاو شوینی ئیسراحت و تیدا پشوودان، یہکسہر دیتہوہ سہر باسی ٹافرہتانیک کہ لہ بہہشتدا ہہن، چونکہ لہگہل مروف باسی شوینی ئیسراحت و پشوودانی کرد، یہکسہر پیاو خہیالی بہ لای ہاوسہریدا دہچی و، ٹافرہت خہیالی بہ میردی دا دہچی، بویہ دہفہرموی:

(۹) - ﴿إِنَّا أَنْشَأْنَاهُنَّ إِنْشَاءً﴾ {ہہرچہندہ باسی ٹافرہتہکان نہکراوہ، بہلام بہسیاق و سہلیقہ دہزانیں واتہ:} ٹہو ٹافرہتانہی لہو جیگاو ریگاو پیخہف و نوینانہدا ئیسراحت دہکہن، لہگہل میردہکانیان، ئیمہ بہ تابہتیی دروستمان کردوون، (إِنْشَاءً) بریتیہ لہ پیگہیانندن و دروستکردن، (إِنْشَاءً) واتہ: بہ پیگہیانندیکی تابہت پیمان گہیانندوون و دروستمانکردوون.

(۱۰) ﴿فَجَعَلْنَهُنَّ أَزْوَاجًا﴾، گپراومانن به کچ، ئنجا ئایا هەر ئافرهتهکانی دنیان، خوای پهروهردگار که دروستیان دهکاتهوه، له شیوهی کچاندا دروستیان دهکاتهوه، یان مهبهست پپی ئهو خوږییانهن که خوا به تایبهت بو پیاوانی بهههشت دهیانخوڵقیینی؟ ههردوو واتایه که دهگهیهنی و دهشگونجی ههردووکیشیان ویکرا ههم ئافرهتهکانی دنیاو، ههم خوږییهکانیش خوای کارزان ئاوا دروستیان بکات.

(۱۱) ﴿عُرْيَا أَرْبَابًا﴾ میرد خوشویستهری هاوتهمه‌ن، (عُرْب) کو (عُرُوب) ه، (العُرُوب: الْمَرْأَةُ الْمُتَحَبِّبَةُ إِلَى زَوْجِهَا)، ئافرهتیک که خووی له لای میردهکهی خووی خوشه‌ویست دهکات، (عُرْب) کو (عُرُوب) ه، ههروهها (عربة) هشی پی دهگوتری: که به (عربات) کو دهکریتهوه، واته: ئهو ئافرهتهی خووی له لای میردی خووی خوشه‌ویست دهکات، میردی خووی خوشدهوی و، بو دلسوزه، (أَرْبَاب) کو (ترب) ه واته: هاوتهمه‌ن، واته: ته‌مه‌نیان له‌گه‌ل میردهکانیان دا یه‌که، یاخود: ئافرهته‌کان پیکه‌وه هاوتهمه‌ن، ئنجا (ترب) بو ئافرهت به‌کاردی، به‌لام بو پیاوان، ئه‌گه‌ر بویستری بگوتری: هاوتهمه‌ن، ده‌بی بگوتری: (أَقْرَان) که تاکه‌کهی (قَرْن) ه، (فُلَان قَرْنُ فُلَان) واته: پیکه‌وه هاوتهمه‌ن، به‌لام بو ئافرهت دهگوتری: (فُلَانَةُ تَرْبُ فُلَانَةٍ) ئهو ئافرهته هاوتهمه‌ن له‌گه‌ل فُلَان ئافرهته‌دا.

(۱۲) ﴿لَا صَحْبَ الْيَمِينِ﴾، بو هاوه‌لانی لای راست.

(۱۳) ﴿ثُلَّةٌ مِنَ الْأَوَّلِينَ﴾، کومه‌لیکی زور له‌گه‌له پیشووه‌کان (هاوه‌لانی لای راستن له بهه‌هشتدا).

(۱۴) ﴿وَتِلْكَ مِنَ الْآخِرِينَ﴾، کومه‌لیکی زوریش له دوایینه‌کان (واته: له ئوممه‌تی پیغه‌مبه‌ری کو‌تایی).

که خوا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** یه‌کسه‌ر له باسی پیخه‌ف و جی‌گاو ری‌گای تیدا ئیسپراحت کردن دا، یه‌کسه‌ر باسی ئافره‌تانی کرد، وشه‌ی (فِرَاش) کو‌یه‌که‌ی (فُرْش) ه، له فه‌رمایشتی پیغه‌مبه‌ردا **ﷺ** ههم بو‌ژن، ههم بو‌می‌ردیش به‌کارهاتوه، وه‌ک له فه‌رمایشتیکی

پیغہمبہ ردا ہاتوہ ﷺ: {الْوَلَدُ لِلْفِرَاشِ وَلِلْعَاهِرِ الْحَجَرُ} (أخرجه البخاري: ۱۹۴۸، ومسلم: ۱۴۵۷)، واتہ: مندا ل ہی ٹہو جیہیہ کہ تئیدا لہ دایک بووہ، ٹہو کہ سہش کہ داوین پیسی کردوہ، بہردی بہ زار، واتہ: ہیچی پی ناپری، کہواتہ: (فِرَاش) ہہم بو ژن بہ کاردی و، ہہم بو پیاویش بہ کاردی، لہ بہر ٹہوہی ژن و پیاو لہو پیخہف و نوینہ دا ئیسراحت دہ کەن، کہ لہ مالہوہ یاندایہ.

ئیمہ لہ کوٹایی باسی ٹہو نازو نيعمه تانہ دا کہ بو ہاوہ لانی لای راست تہر خانکراون، دہ لئین:

ٹہو نازو نيعمه تانہ ی بو پیشکەوتووہ کان و لہ خوا نزيک خراوہ کان، باسکراون، بہ گشتی بہر زترن لہوہی بو ہاوہ لانی لای راست باسکراون، بہ لام دہ بی لہ یەک شت وریا بین: مەرچ نیہ ٹہوہی خوا ﷺ بو پیشکەوتووہ زور لہ خوا نزيکەکانی باسکردوون و، ٹہوہی بو ہاوہ لانی لای راستی باسکردوون، مانای وابی: ہەرچی خوا بو وانی باسکردوہ، ٹہوان نیانہو، ہەرچی بو ٹہوانی باسکردوہ، ٹہوان نیانہ، بہ لکو بہ ہشت ہەرچی مروّف دلّی بیخوازی لئیهتی، بو ہہموو کہس، بہ لام ہەر کہسہ بہ پیی پلہو پیگہی خوئی، ٹہگہرنا خوای بہرز کہ باسی (سَابِقُونَ) دہ کات، فلان شتہیان ہہیہو فلان شتہیان ہہیہ، دوایی باسی (أَصْحَابُ الْيَمِينِ) دہ کات، کہ ٹہوانیش ٹہو شتہو ٹہو شتہیان ہہیہ، مانای ٹہوہ نیہ کہ ٹہوہی (سَابِقُونَ) ہہیانہ (أَصْحَابُ الْيَمِينِ) نہیانبی و، ٹہوہی (أَصْحَابُ الْيَمِينِ) ہہیانہ (سَابِقُونَ) نہیانبی، بہ لکو ہہموویان لہ ہہموو ٹہو نيعمه تانہ بہ ہرہ مہندن، بہ لام ہەر کہسہ بہ پلہی خوئی و بہ شیوہی خوئی.

ئنجبا با ٹہم سی فہرموودہ یەش بینین:

(۱) - پیغہمبہر ﷺ دہ فہرموی: {أَهْلُ الْجَنَّةِ عِشْرُونَ وَمِائَةٌ صَفٌّ، فَمَّا نُونُ مِنْهَا مِنْ هَذِهِ الْأُمَّةِ، وَأَرْبَعُونَ مِنْ سَائِرِ الْأُمَمِ} (أخرجه أحمد: ۲۲۹۹۰، والترمذي: ۲۵۴۶، وقال: حسن، وابن ماجه: ۴۲۸۹، والدارمي: ۲۸۳۵، وابن حبان: ۷۴۵۹، والحاكم: ۲۷۳، وقال: صحيح على شرط مسلم).

واته: ئەهلی بهههشت سه‌دو بیست (۱۲۰) ریزن، ههشتا (۸۰) ریزیان له‌م ئۆممه‌ته‌ن (واته: له‌ ئۆممه‌تی پیغه‌مبه‌ر موحه‌ممه‌دن ﷺ) و چل (۴۰) ریزیان له‌ ئۆممه‌ته‌کانی دیکه‌و له‌ کۆمه‌لگایه‌کانی دیکه‌ن.

۲- پیغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌فه‌رموی: {إِنَّ فِي الْجَنَّةِ لَشَجَرَةً يَسِيرُ الرَّكِابُ فِي ظِلِّهَا مِائَةَ عَامٍ لَا يَقْطَعُهَا، وَأَقْرَبُوا إِنَّ شَيْئًا: ﴿وَزِلِّ مَمْدُورٍ﴾} (أخرجه البخاري: ۴۸۸۱، ومسلم: ۲۸۲۶).

واته: له‌ بههه‌شتدا دره‌ختیکی تێدایه‌، سوار چاک سه‌د (۱۰۰) سأل له‌ ژیر سییه‌ره‌که‌یدا ده‌روات، ته‌واو نابێ، ئەگه‌ر ده‌تانه‌وی ئەم ئایه‌ته‌ بخوینن: ﴿وَزِلِّ مَمْدُورٍ﴾ واته: سییه‌ریکی درێژ.

۳- {عن قتادة، أَنَّهُ بَلَغَهُ أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ قَالَ: «أَتَرْضَوْنَ أَنْ تَكُونُوا رُبْعَ أَهْلِ الْجَنَّةِ؟ قَالُوا: نَعَمْ، قَالَ: أَتَرْضَوْنَ أَنْ تَكُونُوا ثُلُثَ أَهْلِ الْجَنَّةِ؟ قَالُوا: نَعَمْ، قَالَ: وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ إِنِّي، لَأَرْجُو أَنْ تَكُونُوا شَطْرَ أَهْلِ الْجَنَّةِ، ثُمَّ تَلَا هَذِهِ الْآيَةَ: ﴿ثُلَّةٌ مِنَ الْأَوَّلِينَ﴾ ۳۱ وَثُلَّةٌ مِنَ الْآخِرِينَ ۴۰} (أخرجه البخاري: ۴۷۴۱، مسلم: ۲۰۲۱، والطبري: ۳۳۵۳۳).

واته: قه‌تاده‌ گوتووێه‌تی: پێم‌گه‌یشتوه‌ که‌ پیغه‌مبه‌ر ﷺ پۆژی به‌ هاوه‌لانی به‌ریزی خۆی فه‌رموو: ئایا‌ پازین‌ یه‌ک‌ له‌سه‌ر‌ چواری‌ خه‌لکی‌ بههه‌شت‌ بن؟ گوتووێانه‌: به‌لێ، فه‌رمووێه‌تی: ئایا‌ پازین‌ که‌ یه‌ک‌ له‌سه‌ر‌ سێ‌ خه‌لکی‌ بههه‌شتی‌ بن؟ گوتووێانه‌: به‌لێ، فه‌رمووێه‌تی: سوێند‌ به‌و‌ که‌سه‌ی‌ گیانی‌ منی‌ به‌ده‌سته‌، ئومێدم‌ وایه‌ ئێوه‌ نیوه‌ی‌ خه‌لکی‌ بههه‌شتی‌ بن، دوا‌ی‌ ئەم‌ ئایه‌ته‌ی‌ خوێنده‌وه‌: ﴿ثُلَّةٌ مِنَ الْأَوَّلِينَ﴾ ۳۱ وَثُلَّةٌ مِنَ الْآخِرِينَ ۴۰ الواقعة.

له‌ کۆتایی‌ ئەم‌ ده‌رسه‌شدا‌ وه‌لامی‌ پرسیارێک‌ به‌ کورتیی‌ ده‌ده‌ینه‌وه‌:

خو‌ا‌ بسم‌الحن‌ الرحم‌ حۆرییه‌کانی‌ بۆ‌پیاوانی‌ بههه‌شتی‌ داناون، ئەدی‌ ئافه‌ره‌ته‌کان‌ که‌ ده‌چنه‌ بههه‌شت، چی‌ بۆ‌ داناون؟

ئەو پرسیارە کاتی خووی لە کتییی: (ئافرەت و خیزان لە سایەى شەریعەت)دا،
وہ لأم داوہ تەوہ:

کە خوا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** بە پێی سرووشتی پیاوان و ئافرەتان، باسی نیعمە تەکان دەکات، بۆ
پیاو کە خوا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** سرووشتە کەى وا خولقاندووە حەز دەکات، زیاتر لە هاوسەرێکی
هەبێ و، پیاو زیاتر بەدوادا چوو (طالب) و عەودالە، بەلام ئافرەت حەز دەکات
بەدوادا گەراو (مطلوب) بێ و، خەلک بۆی عەودال بێ و، داواکراو بێ، نەک
داواکەر، بۆیە خوا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** بە پێی سرووشتی پیاوێکان باسی ئەوێ کردووە کە ئافرەتانی
تایبەتتان بۆ دەپەخسێنێ، ویپرای هاوسەرەکانی خۆتان، بەلام ییگومان ئافرەتانی
بروادار، چ ئەوانەى هاوسەردار بوون، چ ئەوانەى بێ هاوسەر بوون، ئەوانیش
لە هەموو ئەو نازو نیعمەتانە لە گەڵ پیاوێکاندا بەشدارن، بەلام پێچەوانەى
سرووشتی ئافرەتە، بگوتری: هەندیک پیاوی جوانت بۆ دەپەخسێنێ! ئەمە
پێچەوانەى سرووشتی ئافرەتەو، ئافرەت پێی خۆشە، هێ پیاویک بێ و پێی
خۆشە داواکراو بێ، نەک داواکەر، بەلام پیاو سرووشتە کەى وایە، پێی خۆشە
داواکەر بێ، پیاویش بە سرووشت پێی خۆشە زیاتر لە هاوسەرێکی هەبێ،
بەلام ئافرەت، ئەگەر سرووشتە کەى تێک نەچوو بێ، پێی خۆشە، هێ یەک پیاو
بێ، نەک چەند پیاویک دەستاو دەستی پێ بکەن، ئەو پێچەوانەى سرووشت
و زگماکی ساغی ئافرەتە، ئەگەر تێکنەچوو بێ.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

دهرسی دووهم

ښه لومړۍ څېړنه/څېړنې ته لاسرسی
www.alibapir.com
ننګرښت: د ټولنیزو اړیکو لارښوونکي

ډاګه پانډی مکتبه/علی بابیر

www.alibapir.net

English - عربي - کوردی

علي بابیر/Alibapir

علي بابیر/Alibapir

کتابي
ډاګه پانډی مکتبه/علی بابیر

Alibapir

archive.org/details/@alibapir

ډاګه پانډی مکتبه/علی بابیر

پێناسە ی ئەم دەرسە

ئەم دەرسەمان لە شازدە ئایەت (١٦) پێک دێ، کە ئایەتەکانی: (٤١ - ٥٦) ن، ئەم شازدە ئایەتە هەموویان تەرخانکراون بۆ باسی سزای سەخت و دژواری ھاوەلانی چەپە (أَصْحَابُ الشَّمَالِ)، کە خوا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** لە پوژی دوایدا دەیانخاتە نیو ئازارو مەینەتییهکی زۆر بێپەزاو لە دۆزەخدا، کە سەرجهەم لێرهەدا باسی پێنج جوهرە سزایان بۆ دەکات:

١- گرەبایهکی زۆر گەرم.

٢- ئاوی کولوو داغ.

٣- سیبەری دووکه‌لێکی ڕەش.

٤- خواردن لە درەختی زەققووم (ژەقنەمووت).

٥- خواردنەو لە ئاوی کولوو داغ، وەک خواردنی حوشتی تووشبوی نەخۆشیی تێر ئاو نەبوون (هيام).

ئنجە لە میانێ ئه‌وه‌دا، خوا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** باسی ھۆکارەکانی گیرۆ دەبوونی ئەو سزاو ئازارنەش دەکات، کە چوار ھۆکارن:

١- خۆشگوزەرائیی ھەرەم لەسەر ھیسابی خەڵکی دیکە.

٢- بەردەوام بوون لەسەر گوناھی مەزنی ھاوبەشدانان بۆ خوا، یان کوفر.

٣- نکوڵییکردن لە زیندووکرانەو.

٤- گومرایی، کە بەدەلنیایی گومراییه‌کە، بێک و ڕیشەیی ھەموو ھۆکارەکانی دیکەیه.

﴿وَأَصْحَابُ الشِّمَالِ مَا أَصْحَابُ الشِّمَالِ ٤١﴾ فِي سَوْمٍ وَحَمِيمٍ ٤٢ ﴿وَوَلِيٍّ مِّنْ يَّحْمُومٍ ٤٣﴾ لَا بَارِدَ وَلَا كَرِيمٍ ٤٤ إِنَّهُمْ كَانُوا قَبْلَ ذَلِكَ مُتْرَفِينَ ٤٥ ﴿وَكَانُوا يُصْرُونَ عَلَى الْيَنبِطِ الْعَظِيمِ ٤٦﴾ وَكَانُوا يَقُولُونَ أَإِذَا مِتْنَا وَكُنَّا تُرَابًا وَعِظْمًا إِئِنَّا لَمَبْعُوثُونَ ٤٧ ﴿أَوَآبَاؤُنَا الْأَوَّلُونَ ٤٨﴾ قُلْ إِنَّا الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ ٤٩ ﴿لَمَجْمُوعُونَ إِلَىٰ مِيقَاتِ يَوْمٍ مَّعْلُومٍ ٥٠﴾ ثُمَّ إِنَّكُمْ أَنتَآ الصَّالُونَ الْمَكْدُوبُونَ ٥١ ﴿لَا كُلُّونَ مِنْ شَجَرَ مِّنْ زُقُمٍ ٥٢﴾ فَأَلْوُونَ مِنْهَا الْبُطُونَ ٥٣ ﴿فَشَرِبُونَ عَلَيْهِ مِنَ الْحَمِيمِ ٥٤﴾ فَشَرِبُونَ شُرْبَ الْهَلِيمِ ٥٥ ﴿هَٰذَا نَزْلُكُمْ يَوْمَ الدِّينِ ٥٦﴾﴾

مانای دهقاو دهقی ئایه ته کان

{هاوه لانی چه په، هاوه لانی چه په کین و چۆن؟ ٤١} له ئیو گره باو ئاوی کولودان ٤٢ ههروه ها له بن سییه ریکی له چه ره دووکه لی په ش دان ٤٣ نه (فینک و) ساردوه، نه که لکیشی هیه ٤٤ (هوکاری ئه و سزاو جه زره به یه ش ئه وه یه)، بیگومان ئه وان پێش ئه وه (له ژیا نی دنیا یاندا) خو شگوزه ران بوون (به سامانی حه پام و له سه ر حیسابی خه لک) ٤٥ ههروه ها ئه وان له سه ر گونا هی مه زن مکوپ بوون ٤٦ ده شیانگوت: ئایا کاتی ک مر دین و بووینه گل و ئیسک، ئایا ئیمه زیندوو ده بینه وه؟ ٤٧ ههروه ها ئایا باب و با پیرانی یه که می شمان (زیندوو ده بنه وه)؟ ٤٨ بلی: به دلنیا یی پێشینه کان و دوای نه کان ٤٩ مسو گه ر بو ژوانگه ی پو ژیک ی زانرا و (دیاری یکرا و) کو ده کرێ نه وه ٥٠ ئنجا بیگومان ئی وه ئه ی گومپرایانی به درو دانه ر (ی پو ژی دوای) ٥١ مسو گه ر له (به رو می وه ی) دره ختی زه ققووم ده خو ن ٥٢ سکتانی لی ده ئاخنن (پری ده که ن) ٥٣ ئنجا له ئاوی کو لیوو داغی له سه ر ده خو نه وه ٥٤ ئنجا خو ره وه ده بن (وینه ی ئاو) خو اردنه وه ی حو شترانی (گیرو ده بووی نه خو شی) تیر ئاو نه بوون ٥٥ ئه وه یه شی وه ی میوانداری ی لیکردنیان له پو ژی سزاو پا داشتدا ٥٦}.

شیکردنه وهی هه ندیک له وشه کان

(وَأَصْحَابُ الشِّمَالِ): هاوه لانی دهسته چهپ، یان هاوه لانی چهپه، پیشترباسمانکرد، که راست و چهپ دژو پیچهوانه ی یه کدیین و، لای راست نیشانه ی به خته وه ریییه، له بهر ئه وهی (مِیْن) له (مِیْن) هوه هاتوه واته: بهر که ت و خیرداریی و، لای چهپ (شِمَال) نیشانه ی نه گبه تی و بئ خیرییه، که خوا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** له ئایه ته کانی پیشیدا به (أَصْحَابُ الْمَشْأَمَةِ) باسیکردن و، (مَشْأَمَةُ) ش له (شَوْم) هوه هاتوه، واته: نه گبه تی و بئ خیری، که بیگومان مه به ست پی ئه وانیه که نامه ی کرده وه کانیا به دهستی چهپ وهرده گر نه وه، یان له لای چهپ راده گیرین، له پوژی کوکرانه وه و لپیرسینه وه دا، دوایی به ره و دوزه خ به ری ده کرین.

(سَمُومٌ): (السَّمُومُ: الرِّيحُ الْحَارَّةُ الَّتِي تُؤْثِّرُ فِي الْجِسْمِ تَأْثِيرَ السَّمِّ، أَوِ الرِّيحُ النَّافِذَةُ فِي الْمَسَامِ، وَجَمْعُ الْمَسَامِ: سَمَائِمٌ)، (سَمُومٌ) ئه و بایه گهرمه یه که کاریگه ریی له جهسته دا وه ک کاریگه ریی ژه هره، یاخود (سَمُومٌ) واته: ئه و گر به با گهرمه ی ده چیتته نیو کونه کانی جهسته وه، (مَسَامٌ) واته: کونی جهسته، که به (سَمَائِمٌ) کو ده کریته وه.

(حَمِيمٌ): (الماءُ الشَّدِيدُ الْحَرَارَةِ) ئاو یکه گهرما ییه که ی زور سهخت بئ، له (حَمَّةٌ) وه هاتوه، (الحَمَّةُ: الماءُ الحَارُّ الْخَارِجُ مِنْ مَنَبْعِهِ)، (حَمَّةٌ): ئه و ئاوه گهرمه یه که له سه رچاوه که ی دهرده قولئ، ئنجا له و باره وه په ندیک ی عه ره بی هه یه ده لئ: (العالمُ كَالْحَمَّةِ يَأْتِيهَا الْبُعْدَاءُ، وَيَزْهَدُ فِيهَا الْقُرْبَاءُ) وه ک له (إِبْنُ الْأَثَرِ) له کتیبه که ی دا^(۱) هیناویه تی.

واته: زانا وه ک سه رچاوه ی ئاوی گهرم وایه، که خه لکی دوور بو ی دی، به لام ئه وانیه ی لی نیزیکن، به که مگر نی و بایه خی پی ناده ن.

(۱) النهاية في غريب الحديث والأثر: ج ۱، ص ۴۴۵.

(کَرِيمَ): (كُلُّ شَيْءٍ شُرْفَ فِي بَابِهِ يُوصَفُ بِالْكَرَمِ)، ﴿لَا بَارِدٌ وَلَا كَرِيمٌ﴾ واته: نه سارده و نه به که لکه، چونکه (کَرِيم) هه ر شتی که له جوړی خوۍ باش بۍ، ناوۍکی به که لک، خواردنۍکی باش، که سیکی به پړۍ: (مَاءٌ كَرِيمٌ، طَعَامٌ كَرِيمٌ، شَخْصٌ كَرِيمٌ) پیچه وانه ی (کَرِيم) یش لیره دا یانی: بۍ که لک.

(مُتَرَفٍ): (التَّرَفَةُ: التَّوَسُّعُ فِي النِّعْمَةِ، أُتْرِفَ فَهُوَ مُتَرَفٌ)، (مُتَرَفِينَ) کوۍ (مُتَرَفٌ) ه، له (تُرْفَةٌ) وه هاتوه، که بریتیه له فراوانۍی له خوښگوزه رانی و نازو نيعمهت و رابواردن دا، ده گوتړۍ: (أُتْرِفَ فَهُوَ مُتَرَفٌ) خوښگوزه ران کراوه، نه و خوښگوزه رانه.

(الْحِنْثُ الْعَظِيمُ): (الذَّنْبُ الْمُؤْتَم، وَسَمِيَ الْيَمِينَ الْغَمُوسُ حِنْثًا لِذَلِكَ، حِنْثٌ فِي يَمِينِهِ: لَمْ يَفِ بِهَا)، (حِنْثٌ) واته: گوناۍک که مروډ سزا بار بکات، (عَظِيمٌ) یش واته: مه زن، سویندۍک که خاوه نه که ی ده یخوات و ده شرانۍ درو ده کات، پۍ ده گوتړۍ: (الْيَمِينَ الْغَمُوسُ) سویندی نقومکه ر، نقومکه ر له گوناۍدا، سویندۍک که خاوه نه که ی ده زانۍ دروۍه و، ده شیلۍ، پۍ ده گوتړۍ: (الغُمُوسُ)، ده شگوتړۍ: (حِنْثٌ فِي يَمِينِهِ: لَمْ يَفِ بِهَا) واته: سویندی خواردو سوینده که شی نه هیڼایه دی.

(مِيقَاتٍ): (الْمِيقَاتُ: الْوَقْتُ الْمَضْرُوبُ لِلشَّيْءِ)، کاتی دیاریکراو بو شتی که، به کوردۍ ژوانگه ی پۍ ده لۍن، (مِيعَادٌ) یش به لۍنگه یه، شوۍنۍ به لۍن و گفټ.

(زُقُومٍ): (عِبَارَةٌ عَنْ أَطْعَمَةِ كَرِيهَةٍ فِي النَّارِ، وَمِنْهُ اسْتُعِيرَ: زَقَمَ فُلَانٌ وَتَزَقَّمَ: ابْتَلَعَ شَيْئًا كَرِيهًا)، (زُقُومٌ): بریتیه له خواردنه خراپ و ناخوښو سټراوه کان، له ناگری دوزه خدا، هه ر له ویشه وه نه وه خوازاوه ته وه ده گوتړۍ: (زَقَمَ فُلَانٌ وَتَزَقَّمَ) نه گه ر که سی که شتی که قووتدا که پۍ ناخوښ بۍ، له تهفسیری سووره تی (الصفات) دا پرومان کردو ته وه، که (زُقُوم) جوړه میوه یه که له دوزه خدا، وه ک خوا ﴿سورة الجن الرحيم﴾ باسی کردوه: ﴿طَلَعَهَا كَانَهُ رُءُوسُ الشَّيَاطِينِ﴾ ﴿٦٥﴾ الصفات، میوه که ی وه ک سه ری شهیتانان وایه، که سیش سه ری شهیتانانی نه بینیه، به لام له خه یال و نه ندیشه ی هه موو خه لکدا، سه ری شهیتانان شتی که دزیوو ناقولایه، بوۍه خوا ﴿سورة الجن الرحيم﴾ به ری

دره ختی زه ققومی چواندوه به شتیکه وه که له ئەندیشه و خەیاڵی مروفه کاندای شتیکی ناقولۆ ناریکه.

(شَرْبُ أَهْيَمِ): خواردنه‌وهی حوشتزیک که تووشی نه‌خووشی (هَیَام) بووه،
 (وَالْهَيَامُ: دَاءٌ يَأْخُذُ الْإِبِلَ مِنَ الْعَطَشِ)، (هَیَام) جوّره نه‌خووشیه که تووشی حوشت
 دئ، زوّر تینوو ده‌بئ، ئنجا ئه‌گه‌ر بئ پئی ده‌گوترئ: (بَعِيرٌ أَهْيَمٌ)و، ئه‌گه‌ر
 مئ بئ، پئی ده‌گوترئ: (نَاقَةٌ هَمِيَاءٌ) (هَیَام) ئه‌و نه‌خووشیه که حوشت تووشی
 دئ و، هه‌رچه‌نده ئاو ده‌خواته‌وه تیر نابئ.

(نُزْلُْم): (النُّزْلُ: مَا يُعَدُّ لِلنَّازِلِ مِنَ الزَّادِ)، (نُزْلُ): ئه‌وه‌یه که بۆ بابای دابه‌زیو میوان داده‌نری له پێخۆرو خواردن، بۆیه‌ش پێیگوتراوه: (نُزْلُ) و به‌ میوانیش گوتراوه: (نَازِل) دابه‌زیو، چونکه ئه‌و کاته عاده‌ت وابوو، میوان به‌ زۆری ئه‌وانه‌ بوون، که به‌ پێگادا هاتوون و، دیاره‌ سواری و لَاح بوون، ئنجا پێیوار که دابه‌زیوه‌و بۆته‌ میوان، خانه‌ خوێیه‌ که‌شی پێشوازیی لێکردوه‌، ئنجا ئه‌و خواردنه‌ی که بۆ میوان داده‌نری و ده‌ست و برد ده‌دری به‌ میوان، پێش ئه‌وه‌ی خواردنی بنه‌ره‌تی بۆ ئاماده‌ بکری، پێی ده‌گوتری: (نُزْلُ).

مانای گشتی ئایہ تہ کان

به ریـزان!

خوا له م چند ئایہ تہ دا باسی حالی هاوه لانی لای راست و لای چه پ ده کات،
 ئه وانه ی چاکه کارن، خوا به دهستی راستیان نامه ی کرده وه کانیاں ده داته وه،
 ئه وانه ش که خراپه کارن، به دهستی چه بیان نامه ی کرده وه کانیاں ده داته وه،
 ده فهرموئ: ﴿وَأَصْحَبُ الشِّمَالِ مَا أَصْحَبُ الشِّمَالِ﴾، هاوه لانی چه په، هاوه لانی چه په،
 کین و چین و چونن؟ واته: حال و بال و گوزه رانیان هینده سهخت و دژواره،
 که وه سفکهر به زه حمهت بوی وه سف ده کری، ئنجا خوا ﴿سورة الرحمن الرحيم﴾ باسی گوزه رانی
 سهختیان ده کات:

﴿فِي سَمُومٍ وَحَمِيمٍ﴾، له نیو گرهبای گهرم و ئاوی کولوو داغ دان.

﴿وَضِلٍّ مِّنْ يَّحْمُومٍ﴾، ههروه ها سیبه ریگ که دووکه لی ره شه، (ظِلٍّ) سیبه ره،
 به لام (يَحْمُومٍ) واته: دووکه لی ره ش، یانی: به پوالهت سیبه ره، به لام له راستیدا
 دووکه لیکی داوه ستاوی ره شه، له دوور را واده زانی سیبه ره.

﴿لَا بَارِدٍ وَلَا كَرِيمٍ﴾، نه فینک و سارده و نه به که لکیشه، واته: فینک و سارد نیه،
 وانه زانی ئه و دووکه له ره شه داوه ستاوه، فینکایه تی هه یه، به لکو یه کجار گهرمه و
 مایه ی ته نگه نه فه سیبه، ﴿وَلَا كَرِيمٍ﴾، ههروه ها هیچ که لکیکیشی پیوه نیه.

هه ندیکیش له زانایان له مانای: ﴿لَا بَارِدٍ وَلَا كَرِيمٍ﴾ دا گو توویانه: نه له
 پرووی جهسته ییه وه، لئی به هره مه نندن، نه له پرووی مه عنه ویشه وه، هیچ ریـزو
 حورمه تیکی تیدایه، چونکه به زۆری وایه که که سیگ ده بریته بهرسیبه ریگ، هه م
 جهسته ی به هره مه ننده له و سیبه ره وه، هه م له پرووی پروو حیی و مه عنه ویشه وه،
 ریـز لیگرتنیکه بوی، به لام ئه و سیبه ری دووکه لی ره ش دا وه ستاوه، که خاوه نانی

دہستہ چہ پی دہ برینئی، نہ فینکایہ تی و ساردی ہہیہ، بو جہستہ یان، نہ پڑو
حورمہ تیکیشی تیدا ہہیہ بو پروو حیان.

ئجا لیرہ دا یہ کسہر پرسیاریک دیتہ زہینی ہەر کہ سیکہوہ: ئەو سزا سەختە
لە پای چی و چی بو وایان لی دەکری؟

دەفەر موی: ﴿إِنَّهُمْ كَانُوا قَبْلَ ذَلِكَ مُتْرَفِينَ﴾ ئەمە شیکاردوژی ئەوہی پیشیہ و
پاساو دانەوہو بەلگە بو هینانەوہیہ تی: بە دنیایی ئەوان پیش ئەوہ خوشگوزەران
بوون، ئجا ئایا خوشگوزەران بوون، شتیکی ناشەرعی و خراپە، تاوانە؟ نہ خیر،
بەلام ئیمە بە سەرنجدانی وەسفەکانی ئەو جوړە کەسانە دەزانین، کە ئەوانە
خوشگوزەرانییە کە یان لەسەر حیسای خەلک بووہو لە پئیەکی ناشەرعیہو
بووہ، خوشگوزەرانییە کە یان بو تەمایە ئەوہ، کە خواو خەلکیان لە بیربچئی،
ئجا ئەو جوړە خوشگوزەرانییە ناپەسندە، ئەگەرنا خوشگوزەرانییە کە مروڤ
بە کاسبیی خەل و، بە پەنجی شان دابینی کردبئی، هیچ ئیشکالی تیدانیہو
خوای پەرورەدگار هەموو نیعە تەکانی سەر زەوی بو مروڤەکان خولقاندوون:
﴿هُوَ الَّذِي خَلَقَ لَكُمْ مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا﴾ البقرة، ﴿وَالْأَرْضَ وَضَعَهَا لِلْأَنَامِ﴾
﴿سَخَّرَ لَكُمْ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ﴾ لقمان، بەلام ئەوانە ی خوا
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ باسیان دەکات، ئەوانە بوون کە هەر خەریکی خوشگوزەرانیی و پابواردن و
لەوہران بوون، وەک لە شوینی دیکە دا دەفەر موی: ﴿إِنَّ اللَّهَ يَدْخُلُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا
الصَّالِحَاتِ جَنَّتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ وَالَّذِينَ كَفَرُوا يَتَمَنَّوْنَ وَيَأْكُلُونَ كَمَا تَأْكُلُ الْأَنْعَامُ وَالنَّارُ
مَتَوًى لَهُمْ﴾ محمد، ئەوانە ی بی پروان دەخوون و پادەبویرن، وەک چوون ئازەل
پادەبویرن و جیگاو پڤگاو شوینی حەوانەوہشیان ناگرە.

﴿وَكَانُوا يُصْرُونَ عَلَى الْهَنَةِ الْعَظِيمِ﴾ هەر وہە ئەوانە سوور و مکوور بوون لەسەر
گوناهیی مەزن، ئەو گوناهە مەزنە، خوا بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ روونی نەکردو تەوہ، بەلام هەر دیارە،
گوناهیی مەزن، کە مایە چوونە دۆزەخ بی، کوفرە، شیرکە، ئیلحادە، تاوان و

لادانہ لہ شہریعت، تہ گہر خوا **بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ** دیاری کردبایہ، یہ ک شتی دہ گہ یاند، بہ لام
ئیسٹا ہہ موو تہو شتانہ دہ گہ یہ نی، ئیلحادو، شیرک و، بیروایی بہ رۆژی دواپی
و، بیروایی بہ پھیامی خواو، بیروایی بہ پیغہ مہرو، لادان لہ شہریعت و،
تاوانبارپی و ستہم، ہہ موو تہوانہ دہ گہ یہ نی.

﴿وَكَانُوا يَقُولُونَ أَإِذَا مِتْنَا وَكُنَّا تُرَابًا وَعِظْمًا أَأَنَّا لَمَبْعُوثُونَ﴾ ہہ روہا دہ یانگوت
(لہ دنیا دہ یانگوت): ئایا کاتیک ئیمہ مردین و بووینہوہ گل و ئیسقانہ کان،
ئایا ئیمہ زیندو دہ کریئہوہو دہ ژییئرینہوہ؟ ہہ لدہ ستیئرینہوہ؟ بہ پرسیارکردنی
نکوئیلیرکردنہوہ وایانگوتوہ، یانی: شتی وا نیہ، بویہش بہ زوری لہ قورئاندا
دہ فہرموی: **﴿تُرَابًا وَعِظْمًا﴾** گل و ئیسکہ کان، لہ بہر تہوہی کہ گوشتہ کہ
دہ بیتہوہ بہ گل و خوئل، ئیسکہ کان کہ پتہوترن، جاری دہ مینہوہو، پیکہرہ
ئیسکہ کہ، دہ مینیتہوہ، بہ لام گوشتہ کہ زو دہ بیتہوہ بہ گل و خوئل، ہہ لہ تہ
دواپی کہ وہختی زوری بہ سہردا تیپہر بوو، ئیسکہ کانیش ہہر دہ بنہوہ بہ
خوئل، بہ لام لہ قوناعی یہ کہمدا گوشتہ کہ، دہ رزی، بیروایہ کانیش تہوانہ ی پیش
خویانین دیوہ کہ گوشتہ کہ یان بو تہوہ خوئل و پیکہرہ ئیسکہ کانین ماونہوہ،
بویہ تہو پرسیارہ یان کردوہ.

﴿أَوَآبَاءُؤُنَا الْأَوَّلُونَ﴾ ئایا باب و باپیرانی پیشووشمان (تہوانیش ہہ لدہ ستیئرینہوہ
و زیندو دہ کریئہوہ)؟!

خوا **بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ** بہ پیغہ مہری خاتہم **﴿قُلْ إِنْ الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ﴾** دہ فہرموی:
بلی: بہ دلنایی پیشوہوہ کان و دواپینہ کان، یہ کہ مہ کان و کوئیہ کان.

﴿لَمَجْمُوعُونَ إِلَىٰ مِيقَاتِ يَوْمٍ مَّعْلُومٍ﴾ کو دہ کریئہوہ بو ژوانگہی رۆژیکی زانراو،
رۆژیکی دیارییکراو.

﴿ثُمَّ إِنَّكُمْ أَنتُمُ الصَّاَلُونَ الْمُكَذِبُونَ﴾ دواپی ئیوہ تہی گومرا بووہ بہ درۆ دانہرہ کان!

﴿لَا يَكُونُ مِنْ شَجَرٍ مِنْ رَقُومٍ﴾، به دڼيايي ټپوه بخوړ ده بن له دره ختيک له زه ققووم، واته: له بهرو ميوه دره ختيک، جوړه دره ختيک که برتیه له دره ختی زه ققووم، که له سووړه ټی (الصفات) یش دا خوا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** باسی دره ختی زه ققوومی کردوه، لهو باره وه کورته باسیکمان کردوه له تهفسیری سووړه ټی (الصفات) دا.

که خوا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** ده فهرموئ: ﴿أَذْلِكَ خَيْرٌ زُلًّا أَمْ شَجَرَةُ الرِّقُومِ﴾ ٦٢ ﴿إِنَّا جَعَلْنَاهَا فِتْنَةً لِلْعَالَمِينَ﴾ ٦٣ ﴿إِنَّهَا شَجَرَةٌ تَخْرُجُ فِي أَصْلِ الْجَحِيمِ﴾ ٦٤ ﴿طَلْعُهَا كَأَنَّهُ رُءُوسُ الشَّيَاطِينِ﴾ ٦٥ ﴿فَأَنَّهُمْ لَا يَكُونُ مِنْهَا فَمَالُؤُنَ مِنْهَا الْبُطُونُ﴾ ٦٦ ﴿ثُمَّ إِنَّ لَهُمْ عَلَيْهَا لَشَوَابًا مِّنْ حَمِيمٍ﴾ ٦٧ ﴿ثُمَّ إِنَّ مَرْجِعَهُمْ لَإِلَى الْجَحِيمِ﴾ ٦٨ (الصفات، پیښی باسی بهه شتیان ده کات و ده فهرموئ: ټایا نهو جوړه میوانداری و پیښوازیلیکړدنه، باشته، یاخود دره ختی زه ققووم؟ ټیمه دره ختی زه ققوومان کردوه، به مایه ټاکیکړدنه وه بو سته مکاران، (ټاکیکړدنه وه که شیان نه وه بوو که دهیانگوت: چوڼ دره خت له ټپو ناگردا دهروئ؟! یاخود (فتنة) به مانای سزاو نه شکه نجهیه، کردوومانه به مایه ټه شکه نجه بو سته مکاران)، دوايي ده فهرموئ: ﴿إِنَّهَا شَجَرَةٌ تَخْرُجُ فِي أَصْلِ الْجَحِيمِ﴾، بیگومان نهو دره ختيکه له ته ختی بنه وهی دوزه خ، ده رده چئ، واته: رهگ و ریشه که له ته ختی بنی دوزه خ دایه، ﴿طَلْعُهَا﴾، (طلع) له نه سلدا به کیفی هیښووه دارخورما ده گوترئ، دوايي به کیفی هه ر ميوه یه که ده گوترئ، به لام لیړه دا مه به ست پیی ميوه به ره که یه ټی، ﴿كَأَنَّهُ رُءُوسُ الشَّيَاطِينِ﴾، وه که سهری شهیتانان وایه، وه که سهلکی شهیتانه کان وایه، هه لبه ته هیچکه س سهری شهیتانانی نه بینیه، به لام له خه یال و نه ندیشه ی هه موو که سدا، شهیتان شتیکی دزیوو ناقولایه، سهریشی زور دزیوو ناقولایه.

ټنجا ده فهرموئ: ﴿فَأَنَّهُمْ لَا يَكُونُ مِنْهَا فَمَالُؤُنَ مِنْهَا الْبُطُونُ﴾، بیگومان لیی ده خوڼ لهو دره ختی زه ققومه، {که یه کجار تال، کورده واریی ده لین: ژه قنه مووت، به ژه قنه مووتی بی، یان به تالوی بی} لیی ده خوڼ و، ورگی خوڼانی لی ده ناخن،

چونکہ ہیچی دیکہ یان دەست ناکەوئ بیخوون، تەنیا لە شوئییکی دیکەدا، خوا **بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ** دەفەرموئ: ﴿لَیْسَ لَهُمْ طَعَامٌ اِلَّا مِنْ ضَرِیْعٍ ۝۶ لَا یُسْمِنُ وَلَا یَغْنِیْ مِنْ جُوعٍ ۝۷﴾ الغاشیة، دەفەرموئ: ئەوانە هیچ خۆراکیکیان نیە، جگە لە (ضریع) {کە پروەکیکی دپکاویە، بە کوردیی پئی دەگوترئ: حوشتەر خۆرکەو، زۆر تال و دپکاویەو، زۆر رەقەو، بەس حوشتەر بۆی دەخورئ}.

﴿لَا یُسْمِنُ وَلَا یَغْنِیْ مِنْ جُوعٍ﴾، نە قەلەو دەکات و، نە برسییەتیش لادەبات، کەواتە: دۆزەخییەکان یان لە زەققووم دەخوون، یان لە حوشتەر خۆرکە (ضریع).

ئنجە دەفەرموئ: ﴿ثُمَّ اِنَّ لَهُمْ عَلَیْهَا لَشَوْأَآً مِّنْ حَمِیْمٍ﴾، دوایی تیکەلەیه کیشیان لە ئاوی کولاو بۆ هەیه، ئاوی کولاویشی لەگەڵ تیکەل دەکەن، ﴿ثُمَّ اِنَّ مَرَجِعَهُمْ اِلَیَّ الْجَحِیْمِ﴾، دواى ئەو ئاو خواردنەوہیەش، ئنجە دەیانبەنە نیو کڵپەى ئاگرى دۆزەخ، کە بەس وینا کردنەکەى زۆر قورس و بە زەحمەتە، واتە: تەنیا لە میشکی خۆندا وینای بکەى، زۆر قورس و زەحمەتە، چ جای بە کردەوہ خەلک بەو شیۆہیە سزابدرئ، بەدنیایی خوا **بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ** خاوەنى ئەوپەرى میهرەبانى و بەزەییە، هەرۆهەا خاوەنى ئەوپەرى دادگەری و کاربەجیى و کارزانىیە، بەلام بەو شیۆہیە سزایان دەداو، ئەوہش سزای پر بە پیستیانە.

لێرەش دەفەرموئ: ﴿لَا یَكُونُ مِنْ شَجَرٍ مِّنْ زَاقِمٍ﴾، لە درەختێک کە لە زەققوومە دەخوون، واتە: لە میوہ و بەرەکەى دەخوون، کە لە سوورەتی (الصفات)دا، خوا **بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ** باش شەرح و تەفسیری کردوہ، بۆیە لێرە بە کورتى هیناویەتی، چونکە لەوئ وردەکارییەکەى باسکردوہ، ﴿فَالَّذِیْنَ مِنْهَا الْبٰطُونَ﴾، ورگیانی لئ دەئاخنن، واتە: پەری سکیانی لئ دەخوون، چونکە زۆر برسین.

﴿فَشَرِبُوْنَ عَلَیْهِ مِنَ الْحَمِیْمِ﴾، دوایش ئاوی کولاو داغی لەسەر دەخۆنەوہ.

﴿فَشَرِبُوْنَ شَرَبَ الْهٰیْمِ﴾، وەک چوون ورگی خویان لە بەرى درەختى زەققوم دەئاخنن، بە هەمان شیۆە ئەو ئاوہ کولیوو داغەش کە دەیخۆنەوہ، خواردنەوہى

خۆرهوانی ئەو ئاوه، وهک خواردنهوهی حوشتریکه که تووشی نهخۆشیی (هَیام)، یانی: (تَیر ئاو نهبوون) بووه، (هَیم) کۆی (أهَیم)ه، کۆی (هَیماء)ه، (أهَیم) واته: حوشتری نَیر که تووشی نهخۆشیی (هَیام) بووه، ههروهها (هَیماء) واته: حوشتری مَی که تووشی نهخۆشیی (هَیام) بووه.

له کۆتایی دا خوا ده‌فه‌رموێ: ﴿هَذَا نَزْلُكُمْ يَوْمَ الدِّينِ﴾، ئا ئه‌مه خواردنیه، ئه‌مه ئه‌و خواردن و خۆراکه‌یه که بۆیان داده‌نری له رۆژی سزاو پاداشت دا، بێگومان ئه‌وه لێره‌دا وه‌ک توانج و ته‌وسه، چونکه (نُزْل) ئه‌وه‌یه که بۆ میوان داده‌نری، واته: ئه‌وانه‌ش میوانی‌کن، ئا به‌و شیوه‌یه پێشوازییان لی ده‌کری، چونکه میوانی دۆزه‌خن!!

مہ سہ لہ گرنگہ کان

مہ سہ لہ ی یہ کہ م:

ہاوہ لانی چہ پہ لہ گوزہ رائیکی ہیئدہ دژواردان، وەسف ناکری، لہ نیو
گرہ باو، ئاوی کولودا، لہ سیبہ ریکی بہرہ می دوو کہ ئیکی رہش دان، کہ ہیچ
جۆرہ فیئکایہ تی و سوودو کہ لکیکی تیدانیہ، ئەو سیبہ رہش لہ دوو کہ لی رہش
داوہ ستاوہ و دروست بووہ:

خوا دہ فہ رموی: ﴿وَأَصْحَابُ الشِّمَالِ مَا أَصْحَابُ الشِّمَالِ ۝۴۱﴾ فِي سُوْمٍ وَحَمِيمٍ ﴿۴۲﴾ وَظِلِّ مِّنْ
يَحْمُومٍ ﴿۴۳﴾ لَا بَارِدٍ وَلَا كَرِيمٍ ﴿۴۴﴾

شیکردنہ وہی ئەم ئایہ تانہ، لہ پینج برگہ دا:

۱- ﴿وَأَصْحَابُ الشِّمَالِ﴾، هاوہ لانی چہ پە، یان هاوہ لانی دەستە چەپ، (صاحب) بە
(أَصْحَاب) کۆدە کریتەوہ، (صاحب) ھەم بە مانای هاوہ لانی، ھەم بە مانای خواوەنیش
دی، کہ واتە: چە بلیی: خواوەنانی دەستە چەپ، چە بلیی: هاوہ لانی دەستە چەپ، واتە:
ئەوانە ی کہ خواوەنی لای چەپەن، یاخود ئەوانە ی هاوہ لانی لای چەپەن، ئنجا بوچی
وایان پئی گوتراوہ؟ (الَّذِينَ يَتَسَلَّمُونَ كِتَابَهُمْ بِشِمَائِلِهِمْ أَوْ بِشِمَائِلِهِمْ) ئەوانە ی نامە ی
کردەوہ کانیان، لیستی کردەوہ کانیان بە دەستە چەپە کانیان، یان دەستی چەپیان
وہردە گرئەوہ، وەک لہ سوورەتی (الحاقة) دا دہ فہ رموی: ﴿وَأَمَّا مَنْ أُوْقِيَ كِتَابَهُ بِشِمَالِهِ فَيَقُولُ
يَلَيِّنَنِي لَمْ أُوتَ كِتَابِيَهٗ ۝۴۵﴾ الحاقة، بە لام کہ سییک کہ بە چەپە ی (بە دەستی چەپی)
نووسراوہ کہ ی خو ی (لیستی کردەوہ کانی خو ی، بروانامە کہ ی وەر بگریتەوہ) دە لی:
ئە ی خو زگە نووسراوہ کہ مم وەر نہ گرتبا یەوہ، ئنجا دوا یی خوا ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ باسی ئەو حالە
دژوارە دە کات، کہ تییدان لہ سوورەتی (الحاقة) و، لہ چەند شوینیکی دیکە ی قورئاندا،
خوا ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ ئەو تەعبیرە ی دووبارە کردۆتەوہ.

(۲) - ﴿مَا أَصْحَبُ الشِّمَالِ﴾ ھاوہ لانی چہ پھ کین و چین؟ ﴿مَا﴾ بو پرسیار کردنه، (مَا) الإِسْتِفْهَامِيَّة (یہو، دہ بیٹہ نیہاد (مُبْتَدَأ) و ﴿أَصْحَبُ الشِّمَالِ﴾ دہ بی بی گوزارہ (خَبَرِی)، ئنجا ئہمہ ھہمووی: ﴿أَصْحَبُ الشِّمَالِ﴾ ی یہ کہم دہ بیٹہ نیہاد (مُبْتَدَأ) و ﴿مَا أَصْحَبُ الشِّمَالِ﴾، ھہمووی دہ بیٹہ گوزارہ (خَبَرِی) ﴿أَصْحَبُ الشِّمَالِ﴾ ی یہ کہم.

﴿مَا أَصْحَبُ الشِّمَالِ﴾، واتہ: ھاوہ لانی دہ ستہ چہ پ یان ھاوہ لانی چہ پ، کین؟ یان چین؟ ئہم (مَا) یہ، (إِبْهَامٌ يُفِيدُ التَّنْبِيهَ بِهِم)، نامو کردنی کہ مایہ ی ئہوہ یہ، سہ رنج بدری، مایہ ی ئہوہ یہ مروؤف بیداریتہوہو بزانئ داخو کین و چوئن و چوئن باس دہ کرین؟ ھہروہا ئہم تہ عبیرہ ئہوہ شی لی دہ فامریتہوہ کہ ئہ مانہ حال و بارودوخیان بہ جوړیکہ، کہ ھیچ وہ سفکہ ریگ ناتوانئ وہ سفیان بکات، ئنجا خوا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** باسی حال و گوزہ رانی سہ ختیان دہ کات و دہ فہ رموی:

(۳) - ﴿فِي سُومٍ وَحَمِيمٍ﴾، لہ نیو گرہ بای گہرم و لہ نیو ئاوی کولوو داغ دان، (السُّمُومُ: الرِّيحُ الشَّدِيدُ الْحَرَارَةِ) (سموم) بایہ کہ گہرمیہ کہ ی زور سہخت و توندہ، ئہو گرہ با گہرمہ ی ھیچ تہ پایئ پیوہ نیہ،

(سَمُومٌ):

أ- یان لہ (سَمُومٌ) وہرگیراوه، لہ بہر ئہوہ ی وہک چوئن ژہر دہ چیتہ نیو جہ ستہو تی کہ ل بہ خانہ کانی جہ ستہ دہ بی و پییدا بلاودہ بیٹہوہ، ئہو بایہش ئاوا دہ چیتہ نیو جہ ستہ.

ب- یاخود لہوہوہ ھاتوہ کہ دہ چیتہ نیو کونہ کانی جہ ستہوہ، واتہ: بایہ کہ کہ لیئ دہ دات، دہ چیتہ نیو جہ ستہوہ بہ کونہ کانی پیستدا.

﴿وَحَمِيمٍ﴾، (الْحَمِيمُ: الْمَاءُ الشَّدِيدُ الْحَرَارَةِ)، ئاویک کہ زور گہرمہ، ئاوی کولوو داغ، کہواتہ: بیروایان لہ نیو گرہ بادان، لہ نیو ئاوی کولوو داغ دان، چی دیکہش؟

(۴) - ﴿وَزُلْ مِنْ حَمِيمٍ﴾ ھہروہا لہ سیبہ ریگدان کہ لہ دوو کہ لی رہش پیکہاتوہ، (يَحْمُومُ: الدُّخَانُ الْأَسْوَدُ عَلَى وَزْنٍ يَفْعُولُ، مُشْتَقٌّ مِنَ الْحَمِّ بِوَزْنٍ صَرِدِ اسْمٍ لِلْفَحْمِ).

وَالْحَمَمَةُ: الْفَحْمَةُ، وَالْحَمَّةُ الْعَيْنُ الَّتِي مَآوَاهَا حَارٌّ، (يَحْمُومُ): به مانای دووکه‌لی رهش دی، له‌سهر کیچی (يَفْعُول)ه، که داتاشراوه له (حَمَم) که له‌سهر کیچی (صُرَد)ه، ناوه بو ره‌ژوو، خه‌لووز، (حَمَمَة) واته: (فَحْمَة) واته: خه‌لووز، پشکو، (حَمَة) به ئاوِیک ده‌گوتری: که به گهرمی هه‌لده‌قولی، لهو باره‌وه‌ش عه‌رهب قسه‌یه‌کیان هه‌یه ده‌لین: (الْعَالِمُ كَالْحَمَّةِ، يَأْتِيهَا الْبُعْدَاءُ وَيَزْهَدُ فِيهَا الْقُرَبَاءُ)، زانا وهک سهرچاوه‌ی گهرمه، خه‌لکی دوور بو‌ی دی، (خو‌یانی پی بشو‌ن و لی‌ی به‌هرمه‌ند بن) به‌لام ئه‌وانه‌ی لی‌ی نیزیکن، به‌که‌م بایه‌خ ته‌ماشای ده‌که‌ن و، گرنگی پی ناده‌ن.

۵- ﴿لَا بَارِدٌ وَلَا كَرِيمٌ﴾ {ئهو سی‌به‌ره که له چره دووکه‌لیکی ره‌شه} نه ساردو فی‌نکه، نه باش و په‌سندی‌شه، (وَصَفُ الطَّلُّ بـ: ﴿لَا بَارِدٌ وَلَا كَرِيمٌ﴾ لِّلْتَهَكُّمُ، حَيْثُ نَفَى مِنْهُ الْبَرْدَ وَالْكَرَمَ)، که خوا سی‌به‌ره‌که به‌وه وه‌سف ده‌کات، ده‌فه‌رموی: ﴿لَا بَارِدٌ وَلَا كَرِيمٌ﴾، نه سارد‌ه‌و نه که‌ریمه، (کَرِیم)یش ههر شتی‌که له جو‌ری خو‌یدا باش بی، ئه‌مه بو‌ توانج تی‌گرتن و گالته‌پی‌کردنه، چونکه بی‌گومان سی‌به‌ری‌یک له دووکه‌لی ره‌ش دا بوه‌ستی، سارد‌نیه‌و، به‌که‌لک و سوود به‌خش نیه، بو‌که‌سی‌یک که ده‌چیته ژیری، که‌واته: ئهو سی‌به‌ره‌ی سارد‌نه‌بی و، به‌که‌لکی‌ش نه‌بی، مانای وایه گهرم و زیان‌به‌خشه.

(الطبري) له وه‌سفی ئه‌وه‌دا، که ئهو سی‌به‌ره‌ی له دوو که‌لی ره‌ش داوه‌ستاوه و له ئه‌نجامی ئه‌وه‌دا ئهو سی‌به‌ره‌ دروست بووه، دوا‌ی خوا ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ ههم ساردی‌تی و ههم په‌سندی لی لاده‌بات، ده‌لی: (الْعَرَبُ تُتْبِعُ كُلَّ مَنْفِيٍّ عَنْهُ صَفَةً حَمْدٍ، نَفَى الْكَرَمِ عَنْهُ، فَتَقُولُ: مَا هَذَا الطَّعَامُ بِطَيِّبٍ وَلَا كَرِيمٍ، وَمَا هَذَا اللَّحْمُ بِسَمِينٍ، وَلَا كَرِيمٍ، وَمَا هَذِهِ الدَّارُ بِنَظِيفَةٍ وَلَا كَرِيمَةٍ).

واته: عه‌رهب عاده‌تیان وایه ئه‌گهر ههر شتی‌ک بیان‌ه‌وی ههموو سی‌فه‌تی‌کی باشی لی لابه‌رن، به‌لی لابر‌دن سی‌فه‌تی که‌رهم، ههموو سی‌فه‌تی‌کی باشی لی لاده‌بن، بو‌وینه ده‌لین: ئهم خوار‌دنه، نه خو‌شه‌و نه که‌ریمه، هه‌روه‌ها ده‌لین: ئهم گو‌شته نه خو‌شه‌و نه که‌ریمه، ئهم خانوو نه پاکه‌و نه که‌ریمه، واته:

خواردنه که و گوشته که و خانووه که، و پرای ئه وهی خویش نین و قهله و نین و پاک نین، سوودیشیان نیه و بی که لکن، یان مه به ست ئه وهیه ئه وشته هیچ دادیکی خاوه نه که ی نادات، یانی: بو زیده پوویی کردن و زیاتر جه ختکردنه وهی لابر دنی ئه و سیفه تهیه که لیان لابر دوه.

با له و باره وهش ئه م دوو دهقه بیین:

(أ) - (الطبري) له (الضحاك) وه: (عَنِ الضَّحَّاكِ، قَالَ: كُلُّ شَرَابٍ لَيْسَ بِعَذْبٍ فَلَيْسَ بِكَرِيمٍ) (أَخْرَجَهُ الطَّبْرِي: ۳۳۵۵۳)، گو تو ویه تی: هه ر خواردنه وهیه ک زو لال شیرین نه بی، پیی ده گو تر ی: که ریم نیه، واته: سو و ده خش نیه.

(ب) - هه روه ها (الطبري) له (قتادة) وه: (عَنْ قَتَادَةَ، قَالَ: لَا بَارِدَ الْمَنْزِلِ، وَلَا كَرِيمِ الْمَنْظَرِ) (أَخْرَجَهُ الطَّبْرِي: ۳۳۵۵۴). واته: نه دابه زینه که ی فینک و سارده و، نه دیمه نه که شی جوان و به ریزه.

الکەبانی مەکتەبی مەلۇسە عەلی بابیر

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

www.alibapir.net

English - عربي - کوردی

عمل بابیر/ AliBapir

عمل بابیر/ AliBapir

کەبانی

الکەبانی مەکتەبی مەلۇسە عەلی بابیر

مہ سہ لہ ی دووہم:

ھوکاری ئہو سہرہ نجامہ دژوارو سہ ختہ ی ھاوہ لانی دہستہ چہ پ، ئہوہ یہ کہ پیشتر ھەر سہرگہ رمی خوښگوزہ رانی و عہیش و نوښی ھہرام بوون و، بہر دہوام بوون لہ سہر گوناہی مہزن و، نکوولی یلیک ردن لہ زیندوو کرانہ و ھو ھہ بوونی سزاو پاداشت:

خوا دہ فہ رموی: ﴿إِنَّهُمْ كَانُوا قَبْلَ ذَلِكَ مُتْرَفِينَ﴾ ﴿٤٥﴾ وَكَانُوا يُصِرُّونَ عَلَى الْحِنثِ الْعَظِيمِ ﴿٤٦﴾ وَكَانُوا يَقُولُونَ أَإِذَا مِتْنَا وَكُنَّا تُرَابًا وَعِظْمًا إِئِنَّا لَمَبْعُوثُونَ ﴿٤٧﴾ أَوَءَابَاؤُنَا الْأَوَّلُونَ ﴿٤٨﴾

شیگردنہوہ ی ئہم ئایہ تانہ، لہ پیئج برگہ دا:

(۱) - ﴿إِنَّهُمْ كَانُوا قَبْلَ ذَلِكَ مُتْرَفِينَ﴾، {ئہو سہرہ نجامہ دژوارو، ئہو ئازارو مہینہ تی و جہ زرہ بہ یہ ی بہ سہریاندا دہ سہ پیئری:} بہ ھو ی ئہوہوہ یہ کہ بہ دلنیایی ئہوان لہ پیش ئہوہ دا خوښگوزہ ران بوون.

(الطبري) ئہم دہ قہ ی ھیناوہ: (عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، يَقُولُ: ﴿مُتْرَفِينَ﴾، مُنْعَمِينَ) (أَخْرَجَهُ الطبري: ۳۳۵۵۵). واتہ: ئیینو عہ عباس رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا گوتوو یہ تی: خوښگوزہ ران بوون، ھەر خہریکی عہیش و نوښ و خہریکی رابواردن بوون، بہ لام رابواردنیکی ھہرام، رابواردنیکی لہ سہر حیسابی پوژی دوا ییان و، رابواردنیکی لہ سہر حیسابی خہ لک.

(۲) - ﴿وَكَانُوا يُصِرُّونَ عَلَى الْحِنثِ الْعَظِيمِ﴾، ئہوان مکووپر بوون لہ سہر گوناہی مہزن، سوور بوون لہ سہری و دہستہ رداری نہ دہ بوون، (إِصْرَار) ئہوہ یہ کہ کہ سیکی لہ سہر شتیکی سوور بی و مکووپر بی و دہست بہ رداری نہ بی.

ھہروہا (الطبري) ئہو دہ قانہ شی ھینان:

ا- (عَنْ مُجَاهِدٍ يُصِرُّونَ: يُدْمِنُونَ) (جامع البيان: ۳۳۵۵۶)، (مجاهد) گوتوویہ تی: (يُصِرُّونَ: يُدْمِنُونَ) واتہ: بہر دہوام بوون، (أَذَمَّنَ عَلَى شَيْءٍ: دَاوَمَ)، واتہ: بہر دہوام بوو لہ سہری و مکوور بوو.

ب- (الطبري) لہ (الضَّحَاكُ) ہوہ ہی ناویہ تی کہ ﴿الْحَنْثِ الْعَظِيمِ﴾، مہ بہ ست پی پی چپیہ؟ (قَالَ الضَّحَاكُ: الْحَنْثُ: الشَّرُّ) (جامع البيان: ۳۳۵۶۰)، واتہ: (حنث) ہاوبہش بو خوا دانانہ.

ج- (الطبري) یش دہ لی: (وَكَاثُوا يُقِيمُونَ عَلَى الذَّنْبِ الْعَظِيمِ، وَالذَّنْبُ الْعَظِيمُ هُوَ الشَّرُّ بِاللَّهِ)، ئہ وانہ بہر دہوام و مکوور بوون لہ سہر گوناہی مہ زن و، گوناہی مہ زنیہ بریتیہ لہ ہاوبہش بو خوا دانان.

ہہ لہ تہ ہاوبہش بو خوا دانان یہ کیکہ لہ گوناہ مہ زنہ کان و، ئہ و گوناہیہ کہ ہہر گیز خوا ﴿سَمِيعُ الْغَمِّ الرَّحِيمِ﴾ قہ لہ می عہ فووی بہ سہر دا ناہی تی، و ہک دہ فہ رموی: ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ، وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ افْتَرَىٰ إِثْمًا عَظِيمًا﴾ (النساء، ۴۸) واتہ: خوا لہوہ نابووری ہاوبہشی بو دابنری، بہ لام جگہ لہوہ لہ ہہر شتیک بیہوی، بو ہہر کہ سیک بیہوی، دہ بووری (واتہ: بہ بی توبہ و گہرانہوہش، بہ لام لہ شیرک نابووری بہ بی گہرانہوہ و دہ ست لی ہہ لگرتنی) ہہر کہ سیکیہش ہاوبہش بو خوا دابنری ئہوہ درویہ کی مہ زنی بو خوا ہہ لہ ستوہ، بہ لام بیگومان شیرک جو ری کہ لہ جو رہ کانی کوفرو، کوفر گشتیہ: شیرک دہ گری تہوہ، ئیلحاد دہ گری تہوہ، بی پروایی بہ پوژی دواپی دہ گری تہوہ، بی پروایی بہ پیغہ مہر ﴿الْحَنِيفِ﴾ دہ گری تہوہ، بی پروایی بہ پیروایی بہ پھیامی خوا دہ گری تہوہ، کہ واتہ: ﴿الْحَنْثِ الْعَظِيمِ﴾، جگہ لہ کوفرو شیرک و ئیلحاد، ہہموو جو رہ کانی بی پروایی و، ہہموو گوناح و لادان و تاوانہ کانی دیکہش دہ گری تہوہ.

ئنجا خوا ﴿سَمِيعُ الْغَمِّ الرَّحِيمِ﴾ نہ یخستوتہ روو، گوناہی مہ زن چپیہ؟!

کهواته: ئەوه بۆچوونی زانایانه، که زۆربهیان دەلێن: (الْحَنَثُ الْعَظِيمُ) هاوبەش بۆ خوادانانە، لەبەر ئەوهی هاوبەش بۆ خوا دانان باوترین جووری کوفر بووهو، ئیستاش لەگەڵدای، هەر وایه ئەگەرنا ﴿الْحَنَثُ﴾ مادام بە مانای گوناح و تاوان بێ، ﴿الْعَظِيمُ﴾ یش، واتە: مەزن، هەموو گوناھە گەورەکان دەگرێتەوه، هەر لە شیرک و ئیلحادەوه بگره، هەتا قەتل و زینا و پێگیزی و دزی و تیکدانی ئاساییشی خەلک و هەموو گوناھەکانی دیکه، چ سزای دنیایان لەسەر بێ، چ هەپەشە قیامەتیان لەسەر بێ، ئەوانە ی هەپەشە قیامەتیان لەسەرە، وهک: خۆبەزلگری و، درۆ، غەیبەت و، قسەهێنان و بردن و، گالته بە خەلک کردن و، گومانی خراپ بە خەلک بردن و، هەسەدو ... هتد، ئەوانەش که سزای دنیایان لە سەرە دیارن: قەتل، زینا، پێگیزی، دزی...

(۳)- ﴿وَكَاؤُوا يَقُولُونَ﴾، ئەوان کاتی خۆی دەیانگوت:

(۴)- ﴿أَيُّدَا مِتْنَا وَكُنَّا تُرَابًا وَعِظْمًا أَيْنَا لَمَبْعُوثُونَ﴾، ئایا ئەگەر ئێمه مردین و بووینەوه خۆل و، ئێسکهکان، ئایا ئێمه زیندوو دەکریینەوه؟! هەمزە ی پرسیارکردن لە هەردوو شوینەکاندا، ﴿أَيُّدَا مِتْنَا﴾ و ﴿أَيْنَا لَمَبْعُوثُونَ﴾، ئەم هەمزەیه لە هەردوو شوینەکان دا (لِلإِنكَارِ وَالِاسْتِبعادِ) بۆ نکوولییکردن و بە دوور تەماشاکردنە، (اسْتَبْعَدُوا أَنْ يُبْعَثُوا بَعْدَ الْمَوْتِ)، بە دووریان زانی، لە دوا ی مردن زیندوو بکریینەوه، بۆیهش دەلێن: ﴿وَكُنَّا تُرَابًا وَعِظْمًا﴾، بووینەوه گل و ئێسکهکان، (عَظْم) کۆیهکە ی (عِظَام)ه، بە زۆری خوا ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ وشە ی (عَظْم)ی لە قورئاندا بە (عِظَام) هێناوه، بە ئیسقانهکان، ئێسکهکان، چونکه گوشتەکه زووتر دەبێتەوه بە گل و خاک، بەلام پەیکەری ئێسکی مڕۆف لەبەر ئەوهی ماددەکە ی سەختتره، دەمێنێتەوه، هەلبەتە ئەویش لە سەرەنجامدا هەر دەبێتەوه بە خاک، وهک خوا فەرموویهتی: ﴿مِنْهَا خَلَقْنَاكُمْ وَفِيهَا نُعِيدُكُمْ وَمِنْهَا نُخْرِجُكُمْ تَارَةً أُخْرَى﴾ طه، واتە: لهوێوه دەرمان هێناون و، دەرستانگێرینەوه بۆ وێ (بۆ نیو خاک) و جارێکی دیکهش لهوێ دەرستان دینینەوه، ئەمەش هەمووی مەبەست پێی جەستەیه، ئەگەرنا پرووح نه له خاکهوه هاتوه، نه دهچیتەوه نیو

خاک و، نہ لہ خاکیش دیتہوہ دہری، بہ لکو رووح دروستکراویکی تایبہ تی خواہ، لہ سہرووی ماددہوہوہو، حہ قیقہ تی مروؤف بریتہ لہ رووحہ کہی، جہستہ کہی تہنیا بہرگ و پوؤشاکیکہ بہ بہریدا دہکری و دیکوڑیکہ، رووحہ کہی دہچیتہ نیوی، ہہ تا ئو جہستہ یہش بہ کہ لکی تیدامان بی، رووحہ کہی تیدایہ، کہ بہ کہ لکی تیدا مانہوہ نہما، رووحہ کہی لپی دہچیتہ دہری بہ فہرمانی خواو، ئو رووحہ دہچیتہ شوینیک، لہ قوؤاغی بہرزہخ داو ئہ گہر چاکہ کار بوو بی، لہ بہہشت دایہ، یاخود لہ دوزہخ دایہ، ئہ گہر خراپہ کاربوو بی، ئنجا ئایا ئو بہہشت و دوزہخ، بہہشت و دوزہخیک کیاتی و پاگوزہرن لہ قوؤاغی بہرزہخ دا، یان ہمان بہہشت و دوزہخ یہ کجارہ کیین و تہنیا و ہک رووح دہچنہ تییان؟ زانایان ہہردوو پایہ کہ یان ہن، گرنگ ئوہوہ رووح لہ نیو گورہ کہ دا نیہ، بہ لام جوڑیک لہ پہیوہندی لہ گہل جہستہ کید دہبی، تاکو جہستہ کہ مابی، زور لہ دہقہ کانی سوننہت ئوہ دہگہ یہنن، بہ لام ئوہ کہ رووح دوی ئوہ لہ جہستہ ہاتہ دہری، بجیتہوہ نیو جہستہ! ہیچ دہقیک وای نہ فہرموہو، ہہندیک دہق کہ روالہ تہ کہ یان ئوہ دہگہ یہنی، دہبی وا تہئویل و مانا بکریں کہ مہبہست ئوہوہ، و ہک زیندوو بن، ئاوا پرسیارو و ہلامیان لہ گہلدا دہکری، ئہ گہرنا ئو جہستہ یہ کہ رووحی لی چوہ دہن رووحہ کہ ناچیتہوہ تی، تاکو پوڑی دواپی، پوڑی دواپیش ہہر خوا دہزانی ئو جہستہ یہ لہ چ جوڑہ ماددہ یہک دہبی و چوون دہبی، بہ لام گرنگ ئوہوہ ہہر کہ سہ کہ سایہ تیخی خووی پاریزراود دہبی بہ ہووی رووحہ کہ یہوہو، خوا **سورۃ الجن الرحیم** ئو جہستہ یہش بہ شیوہ یہک، کہ ئو خہ لکہ لہ قیامہ تیش یہ کدی بناسنہوہو، پییک ئاشنابنہوہ، بہو شیوہ یہ دروستی دہکاتہوہ، بہ لام و ہک دواپی دہیگہ یینی لہ ماددہ یہک کہ جوڑیک دیکہ یہو، لہ پیکھاتہ یہ کی دیکہ یہ، کہ لہ گہل قوؤاغی بہرزہ خدا دہگونجی و، دواتریش لہ گہل قوؤاغی قیامہت دا دہگونجی.

(۵) ﴿أَوَابَاؤُنَا الْأَوَّلُونَ﴾، ہہروہا ئایا باب و باپیرانی پیشووشمان (ئہوانیش زیندوو دہکرینہوہ)؟!

بیگومان پرسیارکردنہ بو نکوولییلکردنہ، یانی: وانہ.

مه سه له ی سټیه م:

وه لآمدران هوهی بیروایان که به دنیایی تیکرایان زیندوو ده کرینه هوه، له ژوانگه ی پوژیکه دیاریکراودا خر ده کرینه هوه، نهو کاته ش گومرایانی به درودانه ر له میوه و بهری دره ختی زه ققوم ده خون و، سکیانی لی ده ناخن و، له ناوی کولیویش وهک حوشتی توو شبووی نه خوشی تیر ناو نه بوون، ده خونه وه، نا نه وه یه شیوازی میوانداری لی کردنیان:

خوا ده فهرموئ: ﴿قُلْ اِنَّ الْاَوَّلِينَ وَالْاٰخِرِينَ ﴿٤٩﴾ لَمَجْمُوعُونَ اِلٰی مِیْقَتٍ یَّوْمٍ مَّعْلُومٍ ﴿٥٠﴾ ثُمَّ اِنَّکُمْ اَیَّهَا الضَّالُّونَ الْمُکَذَّبُونَ ﴿٥١﴾ لَا کُلُوْنَ مِنْ شَجَرٍ مِنْ رَقُوْمٍ ﴿٥٢﴾ فَاَلَا تَوْنُ مِنْهَا الْبَطُوْنُ ﴿٥٣﴾ فَشَرِبُوْنَ عَلَیْهِ مِنْ الْحَمِیْمِ ﴿٥٤﴾ فَشَرِبُوْنَ شُرَبَ الْهَلِیْمِ ﴿٥٥﴾ هٰذَا نَزَّلْنٰهُ یَوْمَ الدِّیْنِ ﴿٥٦﴾﴾

شیکردنه وهی نه م ټایه تانه، له ههشت برگه دا:

دواى نه وهی که نه وان به پرسیارکردنی نکوولیلکه رانه و به دور دانه رانه (مُنْکِرِیْن و مُسْتَبْعِدِیْن) گوتیان: ټایا که مردین و بووینه وه خاک و خوْل بووینه وه ټیسقان، ټایا ټیمه زیندوو ده کرینه هوه؟ ههروه ها ټایا باب و باپیرانی پیشووشمان، نه وانیش زیندوو ده کرینه هوه؟! خوا **بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ** ده فهرموئ:

(۱) - ﴿قُلْ اِنَّ الْاَوَّلِينَ وَالْاٰخِرِينَ﴾، بلئ: به دنیایی پیشووه کان و کوټاییه کان، نه وان هه رابردوون و نه وان هه دواى دیئ، (الْاَوَّلِیْنَ مِنْ الْاُمَمِ وَالْاٰخِرِیْنَ مِنْهُمْ الدِّیْنِ اَنْتُمْ مِنْ جُمْلَتِهِمْ)، کوټمه لگا پیشووه کان و کوټمه لگا دواپینه کان، که ټیوهی بیروایان (ی) کوټمه لگای پیغه مبه ر ﴿﴾ له ټیو نه وان دان.

(۲) - ﴿لَمَجْمُوعُونَ اِلٰی مِیْقَتٍ یَّوْمٍ مَّعْلُومٍ﴾، کوټده کرینه هوه بو ژوانگه ی پوژیکه زانراو، بوچی ده فهرموئ: ﴿لَمَجْمُوعُونَ﴾ و نه یفه رمووه: (لَمَجْمُوعُونَ)؟ یان (لَمَحْشُورُونَ)، که له شوینی دیکه دا نهو بیژانه ش هاتوون؟ وه لآمه که ی نه وه یه که: ﴿لَمَجْمُوعُونَ﴾، له

یہک کاتدا، سَی واتیان دهگہیہنی: ا- زیندووش دهکړینهوهو، ب- خړیش دهکړینهوهو، ج- پیکهوهش دهبن، واته: به پرژو بلاوی ناین، بهلئ به پرژو بلاوی ههر کهسه له شوینی خوئی هه لدهستیتتهوه، بهلام دواپی هه موویان خر دهکړینهوه سهریهک، بو کوئی؟ ﴿إِلَىٰ مِيقَاتِ يَوْمٍ مَّعْلُومٍ﴾، بو ژوانگه ی پوژیکي زانراو، (المِيقَاتُ: أَصْلُهُ أَلَّةٌ لِلْوَقْتِ، ثُمَّ أَطْلُقُوهُ عَلَىٰ مَكَانٍ أَوْ وَقْتٍ عَمَلٍ مَا)، (مِيقَاتُ): له ئه صلدا بریتیه له ئامپازی کات، بهلام دواپی به کاره پراوه بو شوین یان کاتی کردهوهیهکی دیارییکراو.

بوچی دهفه رموی: ﴿لَمَجْمُوعُونَ إِلَىٰ مِيقَاتِ يَوْمٍ مَّعْلُومٍ﴾ و نافه رموی: (لَمَجْمُوعُونَ فِي مِيقَاتِ يَوْمٍ مَّعْلُومٍ) که له ئه صلدا کوکړدنهوه (جمع) به پیتی (فی) بهرکار ده خوازی، که چی لیږده دا به (إلی) بهرکاری خواستوه؟ کو دهکړینهوه به رهو ژوانگه ی پوژیکي زانراو؟ وه لاهه که ی: چونکه (ضَمَّنَ مَجْمُوعُونَ مَعْنَى مَسْوُوقُونَ)، واته: ئیوه کو دهکړینهوهو دواپی لی ده خوردرین و ده برین به رهو ژوانگه ی پوژیکي زانراو، واته: (مَجْمُوعُونَ) که به (إلی) بهرکاری خواستوه، ههم مانای کوکړدنهوهو خرکړدنهوه، ههم مانای وه پیش خودان و بردنیش دهگه یه نی، (مَجْمُوعُونَ) به بیژه که ی خوئی و، بردنیا به رهو ژوانگه (سوق) که ش به هوئی ئه و پیتتهوه که بهرکاره که ی پی خواستوه، که بریتیه له (إلی).

۳- ﴿ثُمَّ إِنَّكُمْ أَنْتَٰهَا الضَّالُّونَ الْمُكَذِّبُونَ﴾، دواپی به دلنیاپی ئیوه ئه ی گومرا بووه به درودانه رهکان! (ثُمَّ: لِلتَّوْبِ الرَّثْبِي) (ثم) بو ریزبه ندی پله پله ییه، چونکه ئه وه ی دی، پله و پیکه که ی گرنگتره له وه ی رابردووه، سهره تا کو دهکړینهوهو، پیش خو ده درین به رهو ژوانگه ی پوژیکي زانراو، ﴿ثُمَّ إِنَّكُمْ﴾، ئنجا دوا ئه وه، ئیوه ئه ی گومرا بووه به درودانه رهکان!

۴- ﴿لَا يَكُونُ مِنْ شَجَرٍ مِنْ زُقُومٍ﴾، به دلنیاپی بخور ده بن له دره ختییک که له زه ققوومه، واته: له بهری جوړه دره ختییک که بریتیه له زه ققووم، له وه ده خون، (من) ی یه که م ﴿مِنْ شَجَرٍ﴾، ئهمه بو ده ستپیکردن (ابتداءه، من) ی (من زقوم) یش بو پوونکړدنهوه

(بیان)یه، ئایا ئەو دره خته چ جوړه دره ختیځه؟ دره ختی زه ققوومه، که پیشتی باسی دره ختی زه ققووممان کردوه، به کوردیی ده لاین: ژه قنه مووت، هه ندیک له زانایانیش گوتوو یانه: جوړه دره ختیځ هه یه، به ره که ی زور تال و زور تفته و قووت ناچی، ده شگونجی ئەو دره خته ی زه ققووم ئیستا له دنیا دا نه بی، واته: وینه که شی له دنیا دا نه بی، ئەگه رنای گومان ئەوه ی خوا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** له دواړو ژداده ی کات به خوراک بوئو گومرا بووه به درودانه رانه، وهک هی دنیا هه ر نیه و هیچ شتیکی پوژی دواپی، وهک هی دنیا نیه، په نگه هه ر وینه شی نه بی له دنیا دا، کاتی خو ی له تهفسیری سووره تی (الصفات) دا باسمان کردوه، که زانایان گوتوو یانه: زه ققووم جوړه دره ختیځی درکاو ییه، به ره که ی زور تال و تفته، به لام به پیی ئەوه که خوا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** ده فهرمو ی: **﴿إِنَّهَا شَجَرَةٌ تَخْرُجُ فِي أَصْلِ الْجَحِيمِ ٦٥ طَلْعُهَا كَأَنَّهُ رِئُوسُ الشَّيْطَانِ ٦٦﴾** الصفات، واپیده چی دره ختیځ بی، ته نیا له قیامه ت داو، له دوزه خ دا هه بی، بو تاوانباران.

۵- **﴿فَالْتَوَيْنَا مِنْهَا الْبُطُونَ﴾**، ئنجا ئیوه ورگتانی لی پر ده کهن، ئیوه پر که ری ورگه کان ده بن، لی، (أل)ی سهر **﴿الْبُطُونَ﴾**، بو ناساندنه، به لام لی ره دا قه ره بووی پالوه لادراو (مُضَاف إِلَيْهِ) ده کاته وه، واته: (فَمَالِئُونُ مِنْهَا بُطُونَكُمْ) ئیوه سکی خوتانی لی ده ناخن، ئەگه ر به شیوه ی دواندن (خِطَاب) بی، ئەگه رنا: (فَمَالِئُونُ مِنْهَا بُطُونَهُمْ) واته: ئەوان ورگی خویانی لی پر ده کهن.

۶- **﴿فَشَرِبُوا عَلَيْهِ مِنَ الْعَمِيمِ﴾**، ئنجا ئیوه له سه ری خو ره وه ده بن له ئاوی کولوو داغ، (الْحَمِيم: المَاءُ الْمَغْلِيُّ الشَّدِيدُ الْحَرَارَةِ)، (حمیم) ئاویکی کولوی یه کجار زور گهرمه، ئاو له پله ی سه د (۱۰۰) ده کولئ، لی ره له لای ئیمه له دنیا دا، به لام مهرج نیه ئاوی دوزه خ له پله ی سه د (۱۰۰) بکولئ و ببیتته هه لم و نه مینئ، چونکه له دنیا دا ئاو له پله ی سه دو، دوا ی ئەوه ی کولئ، ده ببیتته هه لم و نامینئ، به لام هی ئەوه ی وهک چو ن ئاگره که ی هفتا (۷۰) هینده ی ئاگری دنیا گهرمه، که له فهرمایشتی پیغه مبه ردا **﴿هَاتُوهُ﴾** هاتوه، ئاوه که شی مهرج نیه ته نیا له پله ی سه د دا بکولئ، هه لبه ته هه موو حال و حیسابه کانی پوژی دواپی چ بو به هه شتیان، چ بو دوزه خیان، له وه ی دنیا

جیان و جهسته کانیشیان جیان و تهحه ممولکردنیشیان جیايه، نه گهرنا که سیک بیخه یه نیو ئاوی کولیوو داغوه، دهمری، یان بیخه یه نیو بلیسه ی ئاگره وه، ده بیته قهره برووت و ده سووتی و کوتایی پی دی، به لام نه و دوزه خیانه جهسته یه کیان هه یه، تهحه ممولی نه و بلیسه گهرمه ده کهن، تهحه ممولی نه و ئاوه گهرمه ش ده کهن و، تهحه ممولی خواردنی بهری دره ختی زه ققووم و حوشر خورکه (ضریع) یش ده کهن و، بهرده و امیش ده بن له ژياندا به فهرمانی خوا، وهک ده فهرموئ: ﴿ثُمَّ لَا يَمُوتُ فِيهَا وَلَا يَحْيَىٰ﴾ (۱۲) الاعلى، دواپی نه تییدا دهمری و، نه تییدا دهژی، نه دهمری و کوتایی پی بی و، نه دهژی ژيانیک به ژيان له قه له م بدری.

(۷) - ﴿فَشَرِبُونَ شُرْبَ الْهَيْمِ﴾ ئنجا خوره وهی ده بن خواردنه وهی حوشری تیرئاونه بوو. یانی: نه و ئاوه کولاوو داغهی ده بخونه وه، وهک خواردنه وهی حوشریکه که تووشی نه خوشی هویم بووه، وشهی (شرب) خوینراویشه ته وه: (شرب)، ﴿فَشَرِبُونَ شُرْبَ الْهَيْمِ﴾ و (شرب الهمیم)، (هیم) یش کوئ (أهیم و هیماءه)، (أهیم) بو نیر (مذگره)، حوشری نیر که تووشی نه خوشی هویم ده بی، (هیماءه) یش حوشری مییه، که تووشی نه خوشی هویم ده بی، (الهمیم: داءٌ یصیب الإبل یورثها حمى فی الأمعاء، فلا تزال تشرب ولا تروى)، (هیماءه): دهردیکه تووشی حوشر دی و، گهرمی و تایهک له ریخوله کانیدا پهیدا ده بی، بهرده و ام ئاوه خواته وه و تیر نابی، بیبروایانیش له و ئاوه گهرم و داغ و کولاوه ی نیو دوزه ده بخونه وه، وهک نه و حوشری تووشی نه و دهردو نه خوشیه بووه، له کوتاییدا خوی بهرز ده فهرموئ:

(۸) - ﴿هَذَا نَزْلُكُمْ يَوْمَ الدِّينِ﴾، ئا نه مه میوانداری کردنیانه، (نه مه نه و خواردنه یه که بویان داده نری) له پوژی سزاو پاداشت دا، (نزل: مَا يُقَدَّمُ لِلضَّيْفِ مِنْ طَعَامٍ)، نه و خواردنه ی بو میوان داده نری.

پوختہی باسی سزای بیبروایان و هوکارهکانی:

به پیی نهو ئایه تانهی رابردن، سزا و جه زره بهی هاوه لانی چه په له پینج شتان دا به رجه سته ده بی:

۱- ﴿سَمُومٍ﴾، گرهبای گهرم.

۲- ﴿وَحْمِيرٍ﴾، ئاوی کولوو داغ، که تییدا ده بن، چونکه ده فهرموئ: ﴿فِي سَمُومٍ وَحْمِيرٍ﴾، له نیو گرهبادا ده بن و، له ئاوی کولویشدا ده بن.

۳- ﴿وَضَلَّ مِنْ يَحْمُومٍ﴾، سیبه ریگ له دووکه لی رهش داوه ستاو، یان چره دووکه لیکه سیبه ری کردوه.

۴- ﴿لَا يَكُونُ مِنْ شَجَرٍ مِنْ زُقُومٍ﴾، خواردن له میوهی دره ختی زه ققووم.

۵- ﴿فَشَرُّونَ عَلَيْهِ مِنَ الْحَمِيمِ﴾، ئاو خواردنه وه له ئاوی کولوو، وهک جوړه ئاو خواردنه وهی حوشریگ که تووشی نه خووشی تیر ئاو نه بوون بووه.

ئهمانه نهو پینج جوړه سزاو جه زره بهن، که هاوه لانی ده سته چه بیان پی سزا ده درین.

هوکاره که ی چیه؟

خوا بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ هوکاره کهش له چوار شتان دا باس ده کات، نه گهر به پیی ریزبه ندیی که له ئایه ته کاندایا هاتوون، بیانینین، نهک به پیی ریزبه ندیی کاتیی و ریزبه ندیی بوونیان:

۱- ﴿خَوْشْگوزهرانیی (الإثراف): ﴿إِنَّهُمْ كَانُوا قَبْلَ ذَلِكَ مُتْرَفِينَ﴾ نهوان پیشتیر خوشگوزهران بوون، ته نیا خه میان خواردن و خواردنه وهو گرنگیی دان بوو به عیش و نوش، بی سهرنجدانی هه لال و هه رام و، به بی ئاوردانه وه له خه لک و سهره لبرین، به ره و خواو به ره و قیامت، نه گهرنا نه سللی خوشگوزهرانیی و نه وه که مروف خوش بژی له شه رعدا، به شتیکی ناپه سنددانه نراوه، به لکو خوا بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ له وهه موو ئایه تانه دا

منہت دہکات لہسەر مروّفه کان، که هەرچی نیعمه ته بو ئیوهم خوّلقاندوه، ئنجا جاری دیکه ش باسمان کردوه که خوا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** سەرزه نشتی ئهوانه دہکات، که بژیوه پاک و چاکه و خوْش و به له ززه ته کان قه دهغه ده کهن: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تُخْرِمُوا طَيِّبَاتِ مَا أَحَلَّ اللَّهُ لَكُمْ وَلَا تَعْتَدُوا إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ﴾ (المائدة، ٨٧) ئه ی ئهوانه ی پرواتان هیئاوه! ئه و بژیوه پاک و چاک و خوْش و به که لکانه ی خوا بو ی ره واکردوون، قه دهغه یان مه کهن و، سنوور شکینیی مه کهن، بیگومان خوا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** سنوور شکینانی خوْشناوین، که واته: لیره دا مه به ست خوْشگوزه رانییه که، لهسەر حیسابی قیامهت بی و، لهسەر حیسابی خه لکی رهش و پرووت بی و، به شیویهک بی که لهسەر حیسابی پرووح و، لهسەر حیسابی پوژی دوا یی و به ها به رزه کان بی و، به شیویه چاو لهسەر چر داگرتنی، ته نیا عهیش و نوْش و خوْشگوزه رانیی ماددی و جهسته یی بی.

(۲) - بهردهوام بوون لهسەر گوناھی مه زن: ﴿وَكَانُوا يُصْرُونَ عَلَىٰ لَعْنَةِ الْعَظِيمِ﴾ گوناخی مه زنیش شیرک و کوفره به هه موو جوْره کانیه وه و، گوناهه کانی دیکه ن، وه ک: سته م و قه تل و زیناو ریگری و ... هتد.

(۳) - گومرایی: ﴿أَيُّهَا الضَّالُّونَ﴾، گومرaboون و به ری نه زانین و سه رگه ردانیی.

(۴) - بی پروای به پوژی دوا یی: (المکذبون) به درودانه رانی پوژی سزاو پاداشت.

که واته: ئهوانه چوار هوکاره کان بوون: خوْشگوزه رانیی و، مکوو پ بوون لهسەر گوناھی مه زن و، گومرایی و، بی پروای به پوژی سزاو پاداشت و، زیندوو بوونه وه و هه بوونی سزاو پاداشت.

که واته: ئه گهر ریزه ندیی بوونی (الترتيب الوجودي) ره چاو بکهین، ده بی بلین:

۱- گومرایی.

۲- ئنجا له ئه نجامی گومرایی دا ژیا نی خوْشگوزه رانییان هه لباردوه، لهسەر حیسابی قیامهت و، لهسەر حیسابی خه لک و، به شیویهکی وا که ره چاوی هه لال و هه رام و، چاودیری خوا و، مافی خه لک نه کهن.

۳- ئه وهش دوایی سهری کیشاوه بو ئه وه که بهردهوام بن له سه ره گوناھی مه زن.

۴- پاشان بی پرواش بن، به روژی دوایی.

کهواته: له پرووی ریزبه ندیی بوونی (التریب الوجودی) یه وه، گومر ابوون پیش هه موویان ده که وئ، به لام خوا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** لیره دا به پئی ریزبه ندیی بوونی نه یه ئان، به لکو به پئی ئه وه هیناوانی که چ شتیک له واندا زیاتر زه قه، ئه ویش خو شگوزه رانییه، ئنجا ئه گهر ته ماشای خه لکی دنیا ش بکه ی، ئه وانیه ی بی پروان، ههر وایان ده بین، واده زانن مروف ته نیا گه ده و داوین هه، ته نیا هه ست به له پشتین به ره و ژیری خو یان ده که ن، به لام هه ست به عه قل و دل و ده روون و روو حیان ناکه ن، هه ست به داخوازی و پیداو یستییه کانی روو ح و دل و هه ناویان ناکه ن، ته نیا هه ست به بوونی له پشتین به ره و ژیریان ده که ن، بو یه ته نیا له بیر لیکردنه وه ی: پر کردنی گیرفان و تیرکردنی داوین و گه ده یان دان، بو یه ش خوا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** به وه دهستی پیکردوه، چونکه ئه وه زه قترین سیفه ت و سیما و دروشمی که سانی بی پروایه.

خوا به لوتف و که ره می خو ی، ئیمه په نا بدات که به و شیوه یه بیر بکه ی نه وه، که پیمان وابی ته نیا جهسته یه کی رووتین، و پیمان وابی ته نیا له پشتین به ره و ژیرین.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

پیناسہ ی تہم دہرسہ

ئەم دەرسەمان ئايەتەکانی: (۵۷ - ۷۴) که ههژده (۱۸) ئایەتن، دەگرێتە خوێ، ئەم ههژده ئایەتە خوای کارزان و میهره بان تییاندا باسی به لگه هیئانه وه له سەر سهلماندنی راستی زیندووکرانه وه، هه بوونی سزاو پاداشت، کردوه، ئەویش به هیئانه وهی چوار به لگه:

یه که م: دروستکردنی مروّځ له نوتفه، توو یلکه یه که که بهزه حمهت به چاو ده بښړی.

دووه م: پړاندنی کشتوکال، به لږ مروّځه کان زهوی ده کیلن و، نه مامه کان ده نیژن و، تووه کان ده وه شینن، به لام نه وهی ده یانروینن، خوایه.

سپیڤه: له سه ریږه دابه زاندنی ډاوی شیرین و زولال، که هر له ډاوه سوړو تالهی زه ریږو ډوډیانو سه کان په یدابووه، پالپوراوه له ریږی به هلم بوون، به هوئی تیشکی خوړوه، پاشان به رزبوونه وی هلمه کهو، هیترانی بو شوینه سارده کان و دواپی پیکهاتنی هه وره کان، که هه وره کانیش هر هلمه کهن، خر دهنه وهو چر دهنه وه، دواپی هاتنه خواری ډاوه هه ورانه، به هر سږی شپوهی: باران و به فرو تهرزه.

چوارەم: پەخساندنی سووتەمەننەیی بە گشتیی و، بە تایبەتی دارو درەخت و سەوزایی، کە دەبێتە سووتەمەننەیی، هەم وەک سووتەمەننەیی پوولەتیی، هەم وەک سووتەمەننەیی پەنھان، وەک خەلۆوزی بەردو غازو نەوت، کە هەموو ئەوانە بەپێی قسەی زانایانی زەویناسیی، ئەو پاوان و لە وەرگاو دارو درەختە ژێر زەویی کەوتوووانە کاتی خۆی بوون، دوايی گۆرانی کیمیاایان بەسەردا هاتو، هەرچی نەوت و غازو خەلۆوزی بەردە، ئەو سەرچاوەکەیانە.

هه‌به‌ته ئه‌م چوار به‌لگانه، وێ‌پ‌رای ئی‌سپا‌ت‌کرد‌نی زین‌دوو کرانه‌وه‌و، توانای‌ی
خوا له‌سه‌ر هه‌ل‌سانه‌وه‌ی م‌رو‌ف‌ان و س‌زاو پا‌دا‌شت‌دانه‌وه‌یان، له‌هه‌مان کات‌دا،
به‌ل‌گه‌ی سه‌لم‌اند‌نی په‌روه‌رد‌گا‌ر‌ت‌یی خ‌وای به‌رزو ب‌ی وێ‌نه‌شن.

﴿ نَحْنُ خَلَقْنَكُمْ فَلَوْلَا تُصَدِّقُونَ ﴿٥٧﴾ أَفَرَأَيْتُمْ مَا تُمْنُونَ ﴿٥٨﴾ أَأَنْتُمْ تَخْلُقُونَهُ أَمْ نَحْنُ الْخَالِقُونَ ﴿٥٩﴾ نَحْنُ قَدَرْنَا بَيْنَكُمْ الْمَوْتَ وَمَا نَحْنُ بِمَسْبُوقِينَ ﴿٦٠﴾ عَلَىٰ أَنْ يُبَدِّلَ أَمْثَلَكُمْ وَنُنشِئَكُمْ فِي مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٦١﴾ وَلَقَدْ عَلِمْتُمُ النَّشْأَةَ الْأُولَىٰ فَلَوْلَا تَذَكَّرُونَ ﴿٦٢﴾ أَفَرَأَيْتُمْ مَا تَحْرُثُونَ ﴿٦٣﴾ أَأَنْتُمْ تَزْرَعُونَهُ أَمْ نَحْنُ الزَّارِعُونَ ﴿٦٤﴾ لَوْ نَشَاءُ لَجَعَلْنَاهُ حُطَامًا فَظَلْتُمْ تَفَكَّهُونَ ﴿٦٥﴾ إِنَّا لَمُغْرَمُونَ ﴿٦٦﴾ بَلْ نَحْنُ مُحْرَمُونَ ﴿٦٧﴾ أَفَرَأَيْتُمُ الْمَاءَ الَّذِي تَشْرَبُونَ ﴿٦٨﴾ أَأَنْتُمْ أَنْزَلْتُمُوهُ مِنَ الْمُزْنِ أَمْ نَحْنُ الْمُنْزِلُونَ ﴿٦٩﴾ لَوْ نَشَاءُ جَعَلْنَاهُ أُجَاجًا فَلَوْلَا تَشْكُرُونَ ﴿٧٠﴾ أَفَرَأَيْتُمُ النَّارَ الَّتِي تُورُونَ ﴿٧١﴾ أَأَنْتُمْ أَشْأَلْتُمْ شَجَرَتَهَا أَمْ نَحْنُ الْمُنْشِئُونَ ﴿٧٢﴾ نَحْنُ جَعَلْنَاهَا تَذَكُّرًا وَمَتَاعًا لِلْمُقْوِينَ ﴿٧٣﴾ فَسَبِّحْ بِاسْمِ رَبِّكَ الْعَظِيمِ ﴿٧٤﴾ ﴾

مانای دهقا و دهقی ثابته کان

{(ئەه ی پیروانیە!) ئیمە دروستمان کردوون، دەبووایە (زیندوو کرانەو ەشتان) بە راست بزائن ﴿٥٧﴾ ئایا ئەو (تۆو) ەتان دیو ە کە دە پیریژن (ە نیو مندال دانەو ە)؟ ﴿٥٨﴾ ئایا ئیو ە دروستی دە کەن، یان ئیمەین بە دیھێنەر (و قو ناغ قو ناغ گە شە پیدەری)؟ ﴿٥٩﴾ ئیمە مردمان لە نیوتاندا ئە ندازە گیری کردو ە (هەر کەس لە کات و شوین و بە هوکاری دیاری کرای دە مرئ) و، ئیمە لی پیشکە و توو ەو ە (و بی توانا) نین ﴿٦٠﴾ کە بە ە هی و ە ک خو تان بتانگۆ پرین (ئێو ە لابەرین و کەسانی دیکە بینین) و، بە شیو ە یە ک کە نایزانن، دروستتان بکە ینەو ە (لە قو ناغی بە رزەخ و قیامە تیشدا) ﴿٦١﴾ بە دلنیا ییش پیگە یاندنی یە کە متان زانیو ە، (کە لە چییەو ە هیناومان!) ئنجا دەبووایە وە بیرتان بیتەو ە (و پەندی لێو ە ر بگرن) ﴿٦٢﴾ ە رو ە ها ئایا ئەو (کشتو کال) ەتان دیو ە کە (زەوی بو دە کیلن و) دە یچینن! ﴿٦٣﴾ ئایا ئیو ە دە پروینن، یان ئیمە روینە رینی؟ ﴿٦٤﴾ بە دلنیا یی ئە گەر ویستبامان دە مان کردە پووش و پە لشی تیکشکاو، ئنجا ئیو ە ش سە رتان سو پر دە ماو ژیاو دە بوونەو ە ﴿٦٥﴾ (دە تانگوت:) بیگومان ئیمە دو راو و زیانبارین (و رەنج بە خە سارین) ﴿٦٦﴾ بە لکو

ئیمہ بیہ شین (و دەم لە پووشین)! (۶۷) ھەروەھا ئایا ئەو ئاوەتان دیوہ کہ دەیخۆنەو! (۶۸) ئایا ئیوہ لە ھەورەوہ داتانبەزاندوہ، یان ئیمہین دابەزینەری؟ (۶۹) ئەگەر ویستبامان تال و سویرمان دەکرد، دەبوایە سوپاسگوزاری (بۆ خوا) بکەن! (۷۰) ھەروەھا ئایا ئەو ئاگرەتان دیوہ کہ ھەلیدەکەن (دایدەگیرسین)! (۷۱) ئایا ئیوہ درەخت (و سووتەمەنی) ەکەیتان پیگەیاندوہ، یان ئیمہ پیگەنەرینی؟ (۷۲) ئیمہ ئەو (ئاگر) ەمان گیراوە بە بیرخەرەوہ (بۆ ھەموو لایەکتان) و بەھرە گەنەر بۆ پڕیواران (و برسیان) (۷۳) ئنجا ناوی پەرورەدگاری مەزنت بە پاک بگرە (۷۴) .

شیکردنەوہی ھەندیک لە وشەکان

(خَلَقْنٰكُمْ): وەدیما ھیناون، دروستمان کردوون، (الْخَلْقُ: أَصْلُهُ التَّقْدِيرُ الْمُسْتَقِيمُ وَیُسْتَعْمَلُ فِي إِبْدَاعِ الشَّيْءِ مِنْ غَيْرِ أَصْلٍ وَلَا اخْتِدَاءٍ، وَيُسْتَعْمَلُ فِي إِيْجَادِ الشَّيْءِ مِنَ الشَّيْءِ)، وشە (خَلَقَ): ریشەکە ی بریتە لە ئەندازەگیریەکی ریک و راست و، بەکاریش دەھینرێ بۆ داھینانی شتیک، بێ ئەوہی بناغە یەکی بووبی و، چاوی لە شتیک دیکە دا تیدا کرابی، ھەروەھا بەکار دەھینرێ بۆ پەیدا کردنی شتیک لە شتیک دیکە.

(تَصَدَّقُونَ): بەراست بزانی، (صَدَّقْتُ فَلَانًا: نَسَبْتُهٖ إِلَى الصَّدَقِ)، (صَدَّقْتُ فَلَانًا) واتە: فلانکەسم پالدا یە لای راستگویی و بە راستم دانا.

(مَا تُمْنُونَ): (الْمَنِيُّ: الْقَدْرُ، مَنَى لَكَ الْمَانِي: قَدَّرَ لَكَ الْمُقَدَّرُ، وَالْمَنْ: الَّذِي يُوزَنُ بِهِ، وَالْمَنِيُّ: الَّذِي قُدِّرَ فِيهِ الْحَيَوَانَاتُ، مُمْنَى: تُقَدَّرُ وَتُقَدَّرُ)، کہ دەفەر موی: (مَا تُمْنُونَ: مَا تَقْذِفُونَ أَوْ مَا تَصْبُونَ) واتە: ئەوہی دەپریژن، ئەو ئاوەی پیاو دەپریژیتە نیو مندالدانی ئافرەت، بەلام (مَنَى) بە مانای: (ئەندازەگیری کرد) دی، دەگوتری:

(مَنْ لَكَ الْمَانِي: قَدَّرَ لَكَ الْمُقَدَّرُ) ئەندازە گیریکەر بووت ئەندازە گیریی بکات، ههروهها (مَنْ) ئەو سه‌نگه‌ی شتی پێ ده‌کیشری، (مَنْ)یش ئەو ئاوه‌یه زینده‌وه‌ره‌کانی تیدا ئەندازە گیریی کران، (مَنْ)یش (مَنْ)یش (مَنْ)یش به‌مانای (قَدَفَ يَقْدِفُ) و (صَبَّ يَصُبُّ)ن، واته: (مَنْ)یش (مَنْ)یش به‌مانای هه‌ردووکیان هاتوون و یه‌ک واتاشیان هه‌یه به‌مانای پ‌ژانندی ده‌پ‌ریژی، واته: توو ده‌پ‌ریژی.

(قَدَرْنَا): (الْقَدَرُ وَالْقَدِيرُ: تَبَيَّنُ كَمِّيَّةُ الشَّيْءِ، وَالْقَدِيرُ: إِعْطَاءُ الْقُدْرَةِ، وَجَعَلُهُ عَلَى مِقْدَارٍ مَخْصُوصٍ)، (قَدَر) و (تَقْدِير) هه‌ردووکیان به‌مانای دیاریکردنی ئەندازە شتیکن، (تَقْدِير) به‌مانای پ‌یدانی ده‌سه‌لات و توانا دی و، به‌مانای گیرانی شتیکه به‌ ئەندازەیه‌کی تایبه‌ت.

(بِمَسْبُوقِينَ): (أَصْلُ السَّبْقِ: التَّقْدُمُ فِي السَّيْرِ)، (سَبَقَ): ئەوه‌یه که له‌ پ‌و‌یشتییدا که‌سیک پ‌یشکه‌و‌ی، (وَمَا نَحْنُ بِمَسْبُوقِينَ: لَا يَقُوْثُوْنَا) واته: لیمان پ‌یش ناکه‌ون و، لیمان ده‌رباز نابن، چونکه ئەگەر که‌سیک پ‌یش که‌سیک بکه‌و‌ی، مانای وایه له‌ ده‌ستی قوتار بووه، خوا ده‌فه‌رمو‌ی: ئیوه له‌ ده‌ستی ئیمه قوتار نابن، که ده‌فه‌رمو‌ی: ﴿وَمَا نَحْنُ بِمَسْبُوقِينَ﴾، ئیمه لی پ‌یشکه‌وتوووه‌نین، واته: هه‌چکه‌س ناتوانی بب‌ینه پ‌یشکه‌وتوووه‌بو ئیمه، پ‌یشکه‌و‌یتوووه‌بو پ‌روا ده‌ربازی بی.

(أَمْثَالُكُمْ): (أَمْثَال: جَمْعُ مَثَلٍ: شَبْهٌ، أَوْ جَمْعُ مَثَلٍ: الْوَصْفُ)، (أَمْثَال) هه‌م ده‌گونجی کو‌ی (مَثَل)بی، به‌مانای (شَبْهٌ وَنَظِيرٌ)ه، یانی: هاوتاو وینه، ده‌شگونجی (أَمْثَال) کو‌ی (مَثَل) بی، به‌مانای سیفه‌ت و وه‌سف، ﴿لِلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ مَثَلُ السَّوْءِ وَلِلَّهِ الْمَثَلُ الْأَعْلَى وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾ النحل، (المَثَلُ الْأَعْلَى) (أَي: الْوَصْفُ الْأَعْلَى) وینه‌ی هه‌ره به‌رز بو‌خوایه، یان سیفه‌تی هه‌ره به‌رز.

﴿تَبَدَّلَ بِكُمْ أَمْثَالَكُمْ: نَجَعَلْ أَمْثَالَكُمْ بَدَلًا، أَيْ: نَخْلُقْ ذَوَاتًا مُمَاثِلَةً لِذَوَاتِكُمْ﴾، به‌چهند ته‌عبیری‌ک مانا کراوه، یانی: ئیوه لابه‌رین

و خه لکیکی دیکه بیئینه شوینی ئیوه، ئه وه مانایه که یه تی، ﴿نَبِّدَلْ أَمْثَلَكُمْ﴾، هاووینانی ئیوه بهئینه شوینی ئیوه، واته: هاووینانی ئیوه بکهینه جیداری ئیوه، یاخود هه ندیک دروستکراوان دروست بکهین، که وه ک ئیوه، ئیوه لابه رین و ئه وان بیئین.

﴿وَنُنَشِّئُكُمْ﴾: پیتان بگه یه نین، (النَّشْأُ وَالنَّشْأَةُ: إِحْدَاثُ الشَّيْءِ وَتَرْبِيَّتُهُ)، (نَشَأَ وَنَشَأَ): بریتیه له پهیدا کردنی شتیک و به خێو کردنی و پێگه یاندنی، پی به پی. ﴿مَحْرُوثٌ﴾: (الْحَرْثُ: إلقاء البذر في الأرض وَتَهْيِئَتُهَا لِلزَّرْعِ، وَيُسَمَّى الْمَحْرُوثُ: حَرْثًا، حَرْثٌ): له ئه صلدا بریتیه له تو و وه شانندن له زه ویداو، ئاماده کردنی زه ویه که بو ئه وه ی ئه و تووه ی تیدا بروی، (حَرْثٌ) به مانای کیلانی زه ویی و هه لکولینی و شیکردنه وه یه تی بو ئه وه ی ئه و تووه ی تیخراوه، سه روبن بی و بروی، به لام لیڤه دا وشه ی (حَرْثٌ) یانی: (مَحْرُوثٌ) تووی وه شیڤراو، یان: زه وی کیلداو.

﴿تَرْزَعُونَهُ﴾: (الزَّرْعُ: الإنبات وَحَقِيقَةُ ذَلِكَ تَكُونُ بِالْأُمُورِ الإِلَهِيَّةِ دُونَ الْبَشَرِيَّةِ، وَالزَّرْعُ مَصْدَرٌ غَبْرٌ بِهِ عَنِ الْمَرْزُوعِ)، (زَرَعَ): بریتیه له رواندن، چیه تی ئه وه ش به کاروباری خوایی ده بی، نه ک هی مروف، واته: مروف به س ته نها تووه که ده وه شیئ، به لام ئه وه که سه ی ده پروینی، یان ناپروینی، سه وزی ده کات، یان نایکات، خوای په روه ردگاره، (زَرَعَ) چاوگه و ته عبیری پیکراوه له (مَرْزُوع) کشتوکال و چێندراو پرویندراو.

﴿حُطَمًا﴾: (الْحُطْمُ: كَسْرُ الشَّيْءِ مِثْلُ الْهَشْمِ وَنَحْوِهِ، ثُمَّ اسْتُعْمِلَ لِكَسْرِ مُتَنَاهٍ)، (حُطْمٌ): بریتیه له شکاندنی شتیک، وه ک وشه ی (هَشْمٌ) که وردکردنی شتیکه، دوایی به کاره ی نراوه بو شکاندنیک که کو تایی به و شته ی هینابی و وردو خاشی کردبی، هه ندیکی دیکه ئاویان مانا کردوه: (الْحُطَامُ: الشَّيْءُ الَّذِي حَطَمَهُ حَاطِمٌ، أَي: دَقَّهُ فَهُوَ مَعْنَى الْمَحْطُومِ، كَمَا تَدُلُّ عَلَيْهِ زَنَةُ فُعَالٍ مِثْلُ: جَذَاذٍ، وَفَتَاتٍ، وَدُقَاقٍ)، (حُطَامٌ): ئه و شته یه که شکابی و شکینه ریگ شکاندبی تی و وردی کردبی، که واته:

(حُطَام) به مانای (مَحْطُوم) ه، تیکشکاو، ههروهک کیشی (فُعَال) ئهوه دهگهیه نئی، دهگوتری: (جَذَاذ) شتیکی رهقی وردو خاشکراو، (فُتَات) ئه و ورده نانانه ی له سهر سفره ده مینیتته وه، (دُقَاق) شتیکی رهق که ورد کراییت و وهک ئاردی لیکراییت. (فَطَلْتُمْ): (ظَلْتُ وَظَلْتُ يُعَبِّرُ بِهِ عَمَّا يُعْمَلُ فِي النَّهَارِ، وَيَجْرِي ظِلٌّ بِمَعْنَى: صَارَ، (ظَلْتُ وَظَلْتُ)، (ظَلَلْتُ وَظَلِلْتُ) ئه مه ته عبیری پی ده کری له و کارانه ی به رۆژی ده کرین {ههروهک (بَاتَ يَبِيتُ) ته عبیری پی ده کری، له و کاره ی که له شه ودا ده کری} وشه ی (ظَلَّ) به مانای (صَارَ) به کارده هی نری واته: شته که بوو، که واته: ﴿فَطَلْتُمْ تَفَكَّهُونَ﴾، واته: ئیوه ده ستان ده کرد به وه که (تَفَكَّهُ) بکه ن.

(تَفَكَّهُونَ): (تَتَعَاطُونَ الْفُكَاهَةَ، وَقِيلَ: تَتَنَاوَلُونَ الْفَاكِهَةَ، وَالْفُكَاهَةُ: حَدِيثٌ دَوِي الْأُنْثَى، وَقِيلَ تَفَكَّهُونَ: تَعْجَبُونَ، وَقِيلَ: تَحَزُنُونَ، وَقِيلَ تَتَدُمُونَ) زانایان له باره ی وشه ی (تَفَكَّهُونَ) هوه دوا ی ئه وه ی له سهر ئه وه ریککه وتوون، که (تَفَكَّهُ) به مانای قسه ی خوشرکردن، یان: میوه خواردنه، (فُكَاهَةُ) ش یانی: قسه ی خوشر به زوریش وایه قسه ی خوشر له کاتی میوه خواردن دا ده کری، (تَفَكَّهُونَ) واته: (تَتَعَاطُونَ الْفُكَاهَةَ) واته: قسه ی خوشر و سوعبه ت پیکه وه ده که ن، هه ندیکیش گوتوو یانه: به مانای میوه ده خو ن، هه ندیکیش وشه ی (تَفَكَّهُونَ) یان به (تَعْجَبُونَ) واته: سه رتان سو رده میتی و، هه ندیکیان به (تَحَزُنُونَ) واته: په ژاره دار ده بن و، هه ندیکیان به (تَتَدُمُونَ) واته: په شیمان ده بنه وه، بیگومانیش هه ندیک له وانه په یوه ست (لازم) ی مانا بنه رته ییه که ن، که بریتیه له میوه خواردن، یا خود: قسه ی خوشکردن، هه ندیک له زانایانیش گوتوو یانه: (تَفَكَّهُ) له سهر کیشی (تَفَعَّلَ) ه، وهک (تَأْتَمُّ: تَرَكَ الْإِثْمَ، وَتَحَرَّجَ: تَرَكَ الْحَرَجَ) (تَفَكَّهُ) واته: وازی له قسه ی خوشر هی ناو، خه مباریی و په ژاره دایگرت.

(لَمُعْرَمُونَ): (الْغُرْمُ: مَا يَتَوَبُّ الْإِنْسَانُ فِي مَالِهِ مِنْ ضَرَرٍ لِغَيْرِ حَيَاةٍ مِنْهُ، أَوْ خِيَانَةٍ، (عُرْمَ): بریتیه له و زیانه ی به سهر مرو ف دی له مال و سامانی دا (مرو ف مالیکی له ده ست بچی) بی ئه وه ی تاوانیکی کرد بی و ناپاکیی کرد بی، دهگوتری:

(عَرِمَ كَذَا عُرْمًا وَمَعْرَمًا) ئەمە کردارە کە یەتی، (عَرِمَ كَذَا) واتە: ئەو ھەندە ی زیان لیکە ھوت.

(الْعَرَامُ: الشَّدَّةُ وَالْمُصِيبَةُ)، (عَرَام): بە سەختیی و بە لادە گوتری، ھەروەھا بە لە بە پینچوون (هَلَكَ) یش دە گوتری، کە واتە: (إِنَّا لَمُعْرَمُونَ) واتە: ئێمە زیانبارین، یان ئێمە پەنج بە خەسارین، ئەو پەنجە ی کە داومانە بەو کشتوکالە ھو، کە لێنی بو ئە گرتین، لە بەر ئە ھو ی کشتوکالە کە بوو بە پووش و پە لاش و فە ھوتا.

(الْمُزْنُ): (السَّحَابُ الْمُضِيُّ وَالْقِطْعَةُ مِنْهُ مُزْنَةٌ)، (راغب الأصفهاني) پێی وایە (مُزْن) بە مانای ھەورە، جینسی ھەور، بە لام ھەوری پوون، پارچە یە ک لە (مُزْن) یش پێی دە گوتری: (مُزْنَةٌ) واتە: پارچە ھەوری ک، بە شێک لە ھەور، بە لام زانایانی دیکە گوتوو یانە: (مُزْن) بە پە ھایی ھەورە، سپیی بی، یان ھەر پە نگێکی دیکە ی ھە بی.

(أَجَا): (أَجَا: شَدِيدُ الْمُلُوحَةِ وَالْحَرَارَةِ، مِنْ قَوْلِهِمْ أَجِجُ النَّارَ)، (أَجَا) واتە: زۆر سوو یرو زۆر یش گەرم، لەو قسە یانە ھو ھاتو ھە دە لی: (أَجِجُ النَّارَ) واتە: بلیسە ی ئاگر، وە ک چۆن بلیسە ی ئاگر دە سووتینی، ئەو ئا ھەش لە بەر سوو یریان جە ستە ی مرو ف دە سووتینی.

(ثُورُونَ): (وَرِي الزَّئِدَ يُرِي وَرِيًّا: أَخْرَجَ نَارَهُ)، (زئد): بە کوردیی بە ردو ئە ستیی پێ دە لی، ئاسنیک لە گە ل جو ھە بە ردیک لێکیان داوون و ئاگریان پێ کردو ھو، جو ھە پووشێک ھە بوو، کاتی خو ی کە ویستوو یانە شتێک داگیر سین، سە بیلە داگیر سین، یان سیغار داگیر سین، بە بە ردو ئە ستی دایانگیر ساندو، لە نیو عە پە ب دا پێیان گوتراو: (زئد وَزئدة) ئە ھو ی سە ری (زە ند) یان پێ گوتو ھو، (زە ندە) ش ئە ھو ی خواری بوو ھو، چواندوو یانە بە ئیرو می وە، ئەو دووانەش کە پێک دە کیش رین، ئاگر پە یدادە بی، بە لام (ثُورُونَ) واتە: (ثُوقِدُونَ) و (ثُوجُّونَ) دادە گیر سین، مە رج نیە تە نیا بە بە ردو ئە ستی بی، یان بە مە رخ و عە فار بی، کە دوو جو ھە درە ختی سە ھوز بوون، لێکیان داوون و بلیسە ئاگریان لی پە یدابوون.

(لَمُقَوِّينَ): (للمسافرين، أَقْوَى الرَّجُلُ: صَارَ فِي قَوَاءٍ، وَالْقَوَاءُ أَرْضٌ لَا أَهْلَ فِيهَا، أَي: قَفْرٌ، وَتُصَوَّرُ فِي الْقَفْرِ الْقَفْرُ فَقِيلَ أَقْوَى فُلَانٌ: افْتَقَرَ مِثْلُ: أَرْمَلَ وَاتَّرَبَ)، (لَمُقَوِّينَ) واتہ: (للمسافرين) بۆ رېیواران، یاخود (لِلدَّاخلِينَ فِي الْقَوَاءِ)، (قَوَاءٍ) یش زهوییه کی چۆله که کهسی لئ نه بی، که واتہ: (أَقْوَى الرَّجُلُ) واتہ: پیاوه که چۆ نئو دهشت و بیابان و چۆلایی، ئنجا خوا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** ده فهرموئ: ئەو ئاگره مایه ی مه دار سازکردنه، به تایهت بۆ کهسانی رېیوار، که سانییک که له چۆلایین و سه رمایان ده بی، له نئو شارنن، تاکو خۆراکی ئاماده کراو هه بی، ده بی خۆیان ئاگر بکه نه وه و خواردنی پئ ئاماده بکه ن، هه ندیکیش گوتوو یانه: (مُقَوِّينَ أَي: جَائِعِينَ) ئەوانه ی برسیین، چونکه (أَقْوَى فُلَانٌ: افْتَقَرَ) هه ژار بوو، یاخود (جَاعَ) واتہ: سکی خالی بوو له خواردن، برسی بوو، وه ک: (أَرْمَلَ) ملاوی بوو، (وَأَتَّرَبَ) خۆلایی بوو، به هه مان شیوه ش (أَقْوَى) یانی: (افْتَقَرَ) که وته حاله تی نه داریی و هه ژاریی.

مانای گشتی ئایه ته کان

خوا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** - وه ک له پیناسه ی ئەم دهرسه دا گوتمان - له م هه ژده (۱۸) ئایه ته دا، پروو له بیروایان ده کات، به پله ی یه که م، ئەگه رنا دواندنه که ده شگونجی بۆ کۆی مروقانیش بی، به لام زیاتر بیروایان و هاوبه ش بۆ خوادانه ران ده گریته وه، چونکه جوریک له هه ره شه و سه رزه نشتی تیدایه، که بیگومان خوای کارزان و میهره بان به و شیوه یه به س ئەوانه ده دوینی که بیروان و، هاوبه ش بۆ خوا دانه رن، به لام له پشت ئەوانیشه وه ئەم ئایه ته موباره کانه، پروو له هه موو مروقه کانیش ده که ن، با پرواداریش بن، هه رچه نده به پله ی یه که م، پروو دواندن له وانیه که بیروان و هاوبه ش بۆ خوادانه رن، یانی: بیروان به پۆژی دوایی، چونکه خوا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** له م ئایه ته موباره کانه دا، سه رنجی ئەوانه راده کیشی بۆ چوار دیارده وه ک به لکه، له سه ر ئەوه که خوا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** ده توانی زیندوو یان بکاته وه و ده بی سزاو

پاداشت هه بئ، بۆیهش که بیروان، له راستیدا پشت تهستور نین به هیچ به لگهیهک، به لکو به پیچهوانهوه: هه خویان و، هه کشت و کاله کهیان و، هه ئاوێک که دهیخونهوه، هه ئه و ئاگره که دایده گیرسین، هه موو ئه وانه به لگهن له سه ره ئه وه که ئه م ژیا نی دنیا یه، قو ناغی دیکه ی به دوا دا دی و، خوا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** که سه ره پهرشتیاری گه ردوون و مرو و ژینه، به س ئه وهنده ژیا نه ی به مرو و ره وانه بینیه.

سه ره تا ده فهرمو ی: ﴿نَحْنُ خَلَقْنٰكُمْ فَلَوْلَا تُصَدِّقُوْنَ﴾، ئیمه ئیوه مان هی ناوه ته دی و، ئیوه مان ته ندازه گیری کردوه و دروست کردوه، ﴿فَلَوْلَا تُصَدِّقُوْنَ﴾ ئنجا ده بووایه به راست دابنن! ئه م (ف) ه (تَفْرِیْعٌ عَمَّا سَبَقَ) ده گه ریته وه بو رابردو و، واته: ئه و خوایه ی **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** پیشت با سی کرده وه کانی کرا، ئه و خوا پهروه ردگاره ئیوه ی هی ناوه ته دی، ئنجا ده بووایه ئیوه به راست دابنن، چی به راست دابنن؟ (تُصَدِّقُوْنَ بِأَنَّ اللَّهَ یُحْیِیْکُمْ)، ئه وه به راست دابنن که خوا زیندووتان ده کاته وه و، (یُحَاسِبْکُمْ) لی تان ده پرسیته وه، (تُصَدِّقُوْنَ) به رکاره که ی قرتیزا وه چونکه ده زانری: (تُصَدِّقُوْنَ بِالسَّاعَةِ، تُصَدِّقُوْنَ بِالْقِیَامَةِ، تُصَدِّقُوْنَ یَوْمَ الدِّینِ، تُصَدِّقُوْنَ بِأَخْبَارِ اللَّهِ إِيَّاکُمْ إِنَّکُمْ سَتُبْعَثُوْنَ) هه موویان ده گریته وه.

ئنجا خوا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** به لگه دینیته وه له سه ره ئه وه که ده بووایه بروابنن به زیندو و کرانه وه و سزا و پاداشت درانه وه، سه رنجیان راده کیشی بو چوار شان:

یه که م: ﴿أَفَرَأَیْتُمْ مَا تُمْنُوْنَ﴾ بو مه نیی، ئه و تۆوه ی ده پریژن، که واته: لی ره دا پرو ی دواندن له بی پروایانه و، له نیویشیان دا له پیا وه کانیان، له نی رینه کان، چونکه پیا وه که مه نیی ده پریژنی، ئاوی ئا فره ت هه ره له نیو جهسته ی خو یدایه، که هیلکو له ی تی دایه و، دوا یی له هه ردووکیان: له زینده وه ری تۆو (الحيوان المنوي) ی پیا و، له هیلکو له (بویضة) ی ئا فره ت، نو تفه دروست ده بی، واته: پیا و و ئا فره ت هه ردووکیان به ته ندازه ی یه ک کاریگه رن و، بیست و سی (۲۳) کرۆمۆسۆم له ئاوی ئا فره ت، له

هَيَّاكَوْلَهی ئافرهت دا ههن و، بیست و سی (۲۳) ش له هی پیاوداو، به ههردووکیان چل و شش (۴۶)، لهو چل و شش کرۆمۆسۆمه، ههموو سیفه ته کان له باب و دایکه وهو، له زنجیره ی دایکیشی تاکو سهری دهروات و، له زنجیره ی بابیشی تاکو سهری دهروات، سیفه ته کان لهو دوو بیست و سی کرۆمۆسۆمه دا، که ده بن به چل و شش، بۆ ئهو منداله دینه وهو، ئهو منداله له ئاوی ههردووکیان دروست ده بی، ئه وهش ئیستا زانستی ده ریخستوه، به لام پیش ئه وهی زانست ده ری بخت، قورئان فهرموویه تی: ﴿يَتَأْتِيَ النَّاسُ إِنَّا خَلَقْنَاكُمْ مِنْ ذَكَرٍ وَأُنْثَىٰ وَجَعَلْنَاكُمْ شُعُوبًا وَقَبَائِلَ لِتَعَارَفُوا إِنَّ أَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ أَتْقَىٰكُمْ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ خَبِيرٌ﴾ (۱۳) الحجرات، ئه ی خه لکینه! ئیمه له نیرو مییه ک دروستمان کردوون... که واته: ههردووکیان هاوبه شن له دروست بوونی دا، به لام لیڤه دا ږوو له پیاوان ده کات و ده فهرمووی: ئهو ئاوه ده بینن که ده ږیژن، ئهو تووه ی ده ږیژن، واته: ده ږیژنه نیو مندال دانی هاوسه رانته وه!

﴿أَتَسْمِعُهُمْ فَلَهُمْ أَمْرٌ نَحْنُ الْخَالِقُونَ﴾، ئایا ئیوه ده یهیننه دی، ئه ندازه گیریتان کردوه، یاخود ئیمه به ده یهیننه رینی؟ پیاوان به س ږژاندنی ئاوه که یان له سهره و، به زوړی ههر نازانن مروی چوئیش دروست ده بی، که ئیستا زانست ده ریخستوه: له گهل ههر جاریک که پیاو تووی دیت، له دوو سهد ملیون تاکو پینج سهد ملیون (۲,۰۰۰,۰۰۰,۰۰۰-۵,۰۰۰,۰۰۰,۰۰۰) زینده وه ری تووی (الحيوان المنوي) که (حیمن) کورترکراوه که یه تی، تیدان، ئنجا کاتی خو ی وایان زانیوه: کۆرپه له له ههموو ئاوه که دروست ده بی، به لام پیغه مبه ر فهرموویه تی: {مَا مِنْ كُلِّ الْمَاءِ يَكُونُ الْوَلَدُ، وَإِذَا أَرَادَ اللَّهُ خَلْقَ شَيْءٍ لَمْ يَتَّعْهُ شَيْءٌ} (أخرجه مسلم: ۱۴۳۸، وأبو يعلى: ۱۱۵۳).

واته: له ههموو ئاوه که مندال په یدانابی و، ههرکاتیش خوا ویستی شتیک دروست بکات، هیچ شتیک ږی ليناگری.

بیگومان خه لک به س له وه نده حال ی بووه، ئه گه رنا به دلنیا ی پیغه مبه ری خوا ﷻ، خوا له ههموو ئهو ورده کاریانه ی حال ی کردوه، به لام ئه گه ر باسی

جینات و کرؤمؤسؤم و حہیوانی مہ نہوی و ہیلکؤلہی کردبایہ، خہلک تیی نہدہگہشت، بؤیہ فہرموویہ تی: لہ ہہموو ئاؤہ کہ مندال دروست نابی و لہ ہہندیکی دروست دہبی.

﴿نَحْنُ قَدَرْنَا بَيْنَكُمْ الْمَوْتَ وَمَا نَحْنُ بِمَسْبُوقِينَ﴾ ئیمہ مردغان لہ نیوتاندا ئەندازہ گیری کردوہو، ئیمہ ش لی پیشکەوتووہو نین، واتہ: ئیمہ دہستہ پاچہ نین، خہلک لہ ژیر دہستہ لاتی ئیمہ بچیتہ دہری و، لہ ژیر رکیفی ئیمہ قوتاری بی و نہتوانین سزای بدہین، واتہ: ئەو مردنہی پیی دہمرن، ئیمہ لہ نیوتاندا دامانناوہو ئەندازہ گیریمان کردوہو، ہەر کہسہ لہ کاتی خووی دا و لہ شوینی خووی دا و بہ هوکاری خووی دہمری، ئیمہین وامان داناوہ، ئەگہرنا دہمانتوانی واشتان دروست بکہین، نہمرن، بہلام ئیمہین مردغان لہسہرتان داناوہ لہ دنیا، چونکہ ژبانی دنیا شوینی تاقیکردنہوہوہو شوینی تیدامانہوہوہو، ﴿وَمَا نَحْنُ بِمَسْبُوقِينَ﴾، ہہروہا ئیمہ لی پیشکەوتووہوہو نین، کہ دوایی زیندووتان دہکہینہوہو، یہکیک بتوانی دہربازی بی و رابکات، یاخود ئیمہ لی پیشکەوتووہوہو نین لہ چی؟

﴿عَلَىٰ أَنْ يُبْدَلَ أَمْلَكُمْ﴾ کہ ہاو وینہکانی ئیوہ بینینہ شوینی ئیوہ، (أَمْثَال) کوئی (مئل)ہ، یان کوئی (مئل)ہ، واتہ: ہاو وینہکانی ئیوہ بینینہ شوینی ئیوہ، یاخود ہاو وہسفہکانتان بینینہ شوینی ئیوہو ئیوہ لاہرین، ﴿وَنُنْشِئُكُمْ فِي مَا لَا تَعْلَمُونَ﴾ {ئیوہش کہ لادہبہین و دہتانبہینہ قوناغی بہرزخ، پاشان قیامت} بہ جوړیک پیتان بگہیہنینہوہو کہ نایزان، واتہ: ئیستا نایزان چۆنہ؟ دوایی لہ مہسہلہ گرنگہکاندا زیاتر تیشک دہخہینہ سہر، ئەم پرستہ موبارہکہ، کہ راستییہکی زور گہورہی گرتوتہ خووی و، لہ ہہموو قورئاندا بہپی زانیاری من، تہنیا ئەم پرستہیہ بہو شیوہیہ ہاتوہ، کہ خوا **سُبْحَانَ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ** باسی ئەوہ دہکات دروستکردنہوہی ئیمہ لہ قوناغی بہرزخ و قیامتدا جیایہ، لہوہی دنیا، واتہ: دروستکردنہوہی ئیمہ لہ رووی جہستہییوہو لہ رووی رووچیوہو، لہ رووی پیکہاتہی رواالت و پہنہامانہوہو، لہوہی ئیرہمان، ہی ئەم ژبانہ دنیاپیہمان، جیایہ.

﴿وَلَقَدْ عَلَّمْتُمُ النَّشَأَ الْأُولَى﴾، به دنیایِ ئیوہ پیگہ یاندنی یه که متان زانیوہ،
 ﴿فَلَوْلَا تَذَكَّرُونَ﴾، ئنجا ده بووایه پهنده وهر بگرن و، بیر بکه نه ووه و بهیرتان بیتوہ
 که نه و خویایه به و شیوہ یه هیناوی، که له نوتفه یه ک لئی دروست بوون،
 نوتفه ش له خوین دروست ده بی و، خویننه کesh له خواردنی هه زمکراو و،
 خواردنی هه زمکراو، له و شتانه ی مروف ده یانخوات: پروهک و گوشت و دانه ویله و
 ...هتد، ههروه ها له ههواو، تیشکی خور، مانای وایه نوتفه له کومه لی شتی
 زور پرژو بلاو پهره گهنده، دروستبووه، بویه ش نه گهر ئیوہ پیگہ یاندنی یه که می
 خوتان بزائن، ده بووایه و بهیرتان بیتوہ، که دوا ی نه و ی پهره گهنده ش ده بن
 و، جهسته که تان ده مری و ده بیتوہ به خاک، پیشیش هه روا پهره گهنده بوون و،
 له شیوہ ی نوتفه یه کدا، که له ئاوی بابتان و، ئاوی دایکتان، پیکهاتوہ، ئنجا دوا ی
 نه و ی پرژو بلاو ده بنه و، نه و زاته ی کاتی خو ی توانی له و گهر دو گهر دیله و
 پارچه بچوکه پرژو بلاوانه، نه و نوتفه یه دروست بکات و، له ئیو مندال داند،
 به و قوناغانه دا تیپیه ریئی، ئیستاش ده توانی دروستتان بکاته ووه.

دووه م: ئنجا خوا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** سه رنجیان راده کی شیی بو دیمه نیکی دیکه، که بریتیه له کشت
 و کال: ﴿أَفَرَأَيْتُمْ مَا تَحْرُثُونَ﴾، ئایا نه و کشت و کاله تان بینیه، که ده یچینن! یان
 نه و تان بینیه که ده یکیلن؟ واته: نه و تووه ی زهوی بو ده کیلن، دوا یی تووه که
 ده و هشینن، هه لبه ته لی ره دا که ده فهرمو ی: ﴿أَفَرَأَيْتُمْ مَا تَحْرُثُونَ﴾ و له ههر سیک
 شوینه کانی دیکه ش مبه سه ت له بینین، بینینی عه قله و زانینه، چونکه نه و تووه ی
 پیاو ده یخاته مندال دانی ئافره ته ووه، نایبینی له کاتیک دا تیپیه کات، ههروه ها
 شته کانی دیکه ش مه رج نیه، هه موویان به چاو ببینرین، یانی: ئایا ده زانن و ئاگاتان
 له و تووه هه یه، که ده یپرژن؟ ههروه ها ئاگاتان له و کشتو کاله هه یه که ئیوہ زهوی
 بو ده کیلن و دوا یی تووه که ده و هشینن؟ ﴿أَأَنْتُمْ تَرْعَوْنَهُ أَمْ نَحْنُ الزَّارِعُونَ﴾، ئایا ئیوہ
 ده یروینن یان ئیمه روینه رینی؟ واته: هیچکس هه رچه نده زور نکو لیلیکهر بی،
 ناتوانی، بللی: من پروان دومه، نه و ده نکه تووه، یا خود نه و نیوکه دره خته، ههر که

دەكەوئیتە نڤۆ زهوی له كاتی خویدا، یهكسەر دهبیته دوو بهش، ئەو دەنكه چهند رهقه! گەمە، جۆیه، نیسكه، نوكه، ههزرنه، ماشه، برنجه، زۆر رهقهو به زهحمەت به ددان دهشكێ، ههروهها نڤۆكهكان: نڤۆكه خوڤه، قهیسییە، گیلایه، ئەو دارو درهختانه نڤۆكهكهیان زۆر رهقه، كهچی ئەو نڤۆ كه رهقه، یان ئەو دەنكه تۆوه رهقه، دهشكێ و دهبیته دوو بهش، چهكه ریهك به رهو سهڕی دێ و، بهشێکی به رهو خوار دهچی، واته: پێچهوانه ی پێرهوی یهكدی، بهشێکیان به رهو سهڕ و بهشێکیان به رهو خوار، بهشهكه ی به رهو سهڕ دێ، زهوی دهقلێشی به رهو سهڕو، ئەو دیكهشیان زهوی كۆن دهكات، به رهو خوار، ئنجا ههردووکیان ورده ورده ههتا بهشهكه ی خوارێ گهوره بێ، بهشهكه ی سهڕیش گهوره دهبی، ئنجا له نڤوان ئەو دوو بهشه دا، هاوکاری ههیه: ههم بهشهكه ی خوارێ تام و خوێ و ئاو دێنی، بۆ ئەوهی سهڕی و، ههم ئەوهی سهڕی تیشکی خۆرو ئەو خۆراكه ی له پێی تیشكه پێكهاتنهوه وهریدهگرێ، دهیدا به هی خوارێ و، ئەو دوو بهشه زۆر پێكهوه هاوکارن، كه دوا ی ئەوهی زانستی پوهه كناسی به رهو پێشهوه چووه، ئنجا مرووف دهزانی پوههك چۆن دهپوێ به گشتیی، بۆیه كه دهفهرموی: ئایا ئیوه دهپوینن یان ئیمه پوینهرینی؟ ئەوه پرسیارکردنی نكولیلێكه رانهیهو پێویستی به وهلام نیه، واته: ئیمه پوینهرینی.

﴿لَوْ نَشَاءُ لَجَعَلْنَاهُ حُطْمًا﴾، ئەگەر ویستبامان به دنیای دهمانكرده تێكشكاو، واته: پووش و په لاشێکی تێكشكاو، ﴿فَطَلَّمْتَ تَفَكْهُونَ﴾، ئەو كاته ئیوه بهردهوام دهبوون له سهڕ قسه كردن، قسه ی خوشردن، یاخود: سهرسوڕمان، یان دلتهنگ بوون، یاخود په شیمان بوونهوه، ئەگەر مه بهست قسه ی خوشردنیش بێ، ئەوه به توانج و تهوسه وهیه واته: وهك چۆن ههموو ژیا ی ئیوه بریتیه له قسه ی خوشر و سوعبهت و گالتهو گهپ، ئەو كاتهش كه ئەو كشتوكاله تان دهبوو به پووش و په لاش، دیسان قسه ی خوشتان دهكرد، واته: قسه ی خوشتان بۆ نه دهكراو، ئەو كاته به پێچهوانهوه، دلتهنگ دهبوون، په شیمان دهبوون، دهتانهگوت چی؟ ﴿إِنَّا لَمَعْرُومُونَ﴾، ئیمه زیانبارین، ئیمه رهنج به خهسارین، ﴿بَلْ

نَحْنُ مَحْرُومُونَ ﴿۱﴾، به لکو ئیمه بی به شین و دهم له پووشین، ئیمه زیانبارو رهنج به خه سارین، هیچمان بو نه ماوه ته وه، به س پووش و په لاشمان بو ماوه ته وه.

سییه م: ئنجا خوا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** باسی دیارده ی سییه م ده کات: ﴿أَفَرَأَيْتُمُ الْمَاءَ الَّذِي تَشْرَبُونَ﴾، ئایا نه و ئاوه تان بینیه که ده یخونه وه! نه و ئاوه شیرین و زولال و خوشه، ﴿أَأَنْتُمْ أَنْزَلْتُمُوهُ مِنَ الْمُزْنِ أَمْ نَحْنُ الْمُنْزِلُونَ﴾، ئایا ئیوه له هه ور دا تانبه زانده وه، یا خود ئیمه دابه زینه رینی؟ دیسان لی ره دا مه به ست له دیتن، دیتنی عه قله و مه به ست زانینه، ﴿لَوْ نَشَاءُ جَعَلْنَاهُ أُجَاجًا فَلَوْلَا تَشْكُرُونَ﴾، نه گهر ویستبامان ده مانگێرا به تفت و تال، یان تال و سویر، یان سویر و گهرم، (أَجَاج) هه م به مانای تال دی، هه م به مانای گهرم دی، هه م به مانای سویر دی، واته: وه ک ئاوه نه سلویه که ی که لی وه ی هاتوه، که ئاوی ئوقیانووس و زه ریا کانه، به لام ئیمه له ری هه لماندن (تبخیر) وه، که به هو ی تیشکی خوره وه روو ده دات، پاشان دوا یی ده بیته هه ورو، ده بیته باران و به فرو ته رزه، به و پرۆسه یه پاکمان کردۆته وه له و سویری و تالی و تفتیه، نه گهر ویستبامان هه رو هک خو ی بو مان داده به زانیدن، چونکه ئاوی سویریش له نیو زه ویدا هه یه، ئاوی سویر و تال و تفت، بویه ده فه رموی: ﴿فَلَوْلَا تَشْكُرُونَ﴾، ده بو وایه سو پاسگوزاریی بکه ن.

چواره م: ئنجا ده گوازیته وه بو پیشاندانی دیارده ی چواره م، که نه ویش هه ر له نزیکمانه وه له ژیا نی به شه ردا یه: ﴿أَفَرَأَيْتُمُ النَّارَ الَّتِي تُورُونَ﴾، ئایا نه و ئاگره تان بینیه، نه و ئاگره ده زانن که دا یده گیر سین؟ ﴿أَأَنْتُمْ أَنْشَأْتُمْ شَجَرَهَا أَمْ نَحْنُ الْمُنْشِئُونَ﴾، ئایا ئیوه دره خته که ی تان پیگه یانده وه، یان ئیمه یین پیگه یه نه رینی؟ ئنجا ئیعه جازی قور ئان له وه دایه، که خه لکی ساده، مانای ساده ی لی وه رده گری و، هه تا مرو قیش به ره و پیشه وه بچی، مانای قوولتری تی دا ده بینن، کاتی خو ی وایان زانی وه که مه به ست پی: **أ- مه رخ و عه فارن، که دوو دره ختی سه وزن، لیکیان بده ی، ئاگریان لی به رز ده بیته وه.**

ب- یا خود مه به ست پی ئه و دارو سووته مه نییه یه، وه ک چیلکه و دار که ده ی سووتین و ئاگری پی ده که نه وه، له مالی یان له ده شت و سارا، به لام ئیستا که زانست به ره و پیشه وه

چووه، دهزانیڼ که ههرچی نهوت و گازو خه لَووزو هه موو ئه و سووته مه نییه یه ی له زه ویدا هه یه، هه مووی هی ئه و دارستانانه بووه، که کاتی خووی سهر زهوی هه مووی دارستان و دره ختی زۆر گه و ره و بی پره زه بوون، دواپی پیش ملیو نان سال، له ئه نجامی گو پانکارییانه ی به سهر زه ویدا هاتوون، ئه و دارو دره ختانه که وتوونه بن زهوی، هه روه ها هه ندیک له ئاژه له گه و ره کانیش وه ک دینا سو ره کان، له ئه نجامی مردنیان و گو پانکاری کی میایی که به سه ریاندا هاتوه، ئه وه هه مووی بو ته ئه و نهوت و گازو خه لَووزی بهرده ی، ئیستا سووته مه نیین، بو یه خوا ده فهرمو ی: ئایا ئیوه دره خته که یتان پیگه یان دوه، که دواپی له بن زه ویدا ده بی ته نهوت و گازو سووته مه نیی، یاخود ئیمه پیگه یه نه ری ئه و دارو دره خته بووین؟

﴿ نَحْنُ جَعَلْنَاهَا تَذْكِرَةً وَمَتَاعًا لِّلْمُقْوِينَ ﴾، ئيمه ئه و ئاگره مان گيړاوه به مايه ي بيركه وتنه وهو، به هره و سوود بو پړيواران، به تايهت بو پړيواران، ياخود بو برسپيان نه وانه ي برسپيان ده بې و ده يانه وي خواردن به و ئاگره ساز بکه ن.

له کۆتاییدا دەفهرموئ: ﴿فَسَبِّحْ بِاسْمِ رَبِّكَ الْعَظِيمِ﴾، دەجا ناوی پەرورددگاری مه زنت به پاک بگره، پەرورددگاریک ئه وه موو مشوورانه ی خواردوون، ئه وه موو نیعمه تانه ی بو ره خساندوون، شایسته ی ئه وه یه که ناوی مه زنی (ناوی ئه وه پەرورددگاره مه زنه) به پاک بگیری و، نه هیترتیه ئاستی دروستکراوه کانی، وه ک عاده قی هاوبه ش بو خوا دانه ران، ئیمه ش ده ئیین: (سبحان ربی العظیم و بحمده).

[illegible]

مه سه له گرنگه کان

مه سه له ی په که م:

دیاردەى یەكەم: كە دروست بوونى مروڤه كانەو، بیرهینانەوہى خوا بو
بیرپروایان كە خوۋى وەدیھیناون لە تووێك كە ئەوان بەس پزاندىیان لە دەست
دئ، بەلام خوا بە ئەندازەگیرىيەكى زور ورد مروڤى دروست كردوہو، مردنىشى
لە نىودا داناون، لەسەر لابردن و جیگوڤكى پىكردنىشیان توانایەو، لە قیامەتىش
بە جوړىك كە ئىستا نایزانن، پىیان دەگەننیتەوہو دروستیان دەكاتەوہ، بۆیە
دەبووایە بە دروستبوونى یەكەمیان، زیندووكرانەوہشیان بىتەوہ یادو نكوولئى
لئ نەكەن:

خَوَاتِمُ الدِّينِ: ﴿٥٨﴾ أَفَرَأَيْتُمْ مَا تُمْنُونَ ﴿٥٩﴾ نَحْنُ خَالِقُنَّكُمْ فَلَوْلَا تَصَدِّقُونَ ﴿٦٠﴾ عَلَيَّ أَنْ يُبَدَّلَ امْتَلِكُمْ ﴿٦١﴾ وَلَقَدْ عَلِمْتُمُ النَّشْأَةَ الْأُولَىٰ فَلَوْلَا تَذَكَّرُونَ ﴿٦٢﴾

شیکردنه‌وی ئەم ئایەتانه، لە هەشت برگەدا:

(۱) - ﴿تَحْنُ خَلَقْنٰكُمْ فَلَوْلَا تُصَدِّقُوْنَ﴾، ئیمه ئیوه مان هیئاوه ته دی، یاخود ئیوه مان نه ندازه گیری کرده، ده بووایه به راست دابنئین. چونکه (خَلَقَ) هم به مانای پیدا کردنی شتیک دی، له نه بوون، هم به مانای نه ندازه گیری کردنی ریڅ و راست (التَّقْدِيرُ الْمُسْتَقِيمُ) ه، ﴿فَلَوْلَا تُصَدِّقُوْنَ﴾، (لَوْلَا) به مانای (هَلَا) یه، واته: ده بووایه ئیوه به راست بزائن، یانی: که خوا ده فهرموئ: زیندووتان ده که مه وه، راست ده فهرموئ و، زیندووتان ده کاته وه.

(الطبري) له ته فیسره که ی خوئی دا، ^(۱) ئهم ئایه ته موباره که ی ئاوا مانا کردوه، ده لئ: (نَحْنُ خَلَقْنَاكُمْ أَيُّهَا النَّاسُ! وَلَمْ تَكُونُوا شَيْئًا فَأَوْجَدْنَاكُمْ بَشَرًا، فَهَلَّا تُصَدِّقُونَ مَنْ فَعَلَ ذَلِكَ بِكُمْ فِي قِيلِهِ لَكُمْ: إِنَّهُ يَبْعَثُكُمْ بَعْدَ مَمَاتِكُمْ، وَبِلَاكُمْ فِي قُبُورِكُمْ، كَهَيَاتِكُمْ قَبْلَ مَمَاتِكُمْ!).

واته: ئه ی خه لکینه! ئیمه ئیوه مان هیناوه ته دی، که هیچ شتیک نه بوون و کردمانن به مرووف، ده بووایه ئه و زاته ی ئه وه ی پیکردوون، له و فه رمایشته ی دا که پیتان ده لئ: زیندوو تان ده کاته وه، دوا ی مردنتان و دوا ی ئه وه ی له گوپه کانتان دا رزیون، وه ک حاله تی پیش مردنتان لئ ده کاته وه، ده بووایه برپا ی پی بکه ن و به راستی دابنن!

(۲) - ﴿أَفَرَأَيْتُمْ مَا تُمْنُونَ﴾، ئایا ئه و تۆوه تان بینیه، که ده پیرژن ئایا ئه وه ده زانن یان: به چاوی عه قل و دل بینیتانه، که وه ک تۆو ده پیرژن؟ ﴿تُمْنُونَ﴾، خویندراویشه ته وه: (تُمْنُونَ)، (مَنْ يَمْنِي، وَأَمْنِي يَمْنِي: أَي قَذَفَ الْمَنِيَّ أَوْ صَبَّ الْمَنِيَّ)، تۆوی فریدا، یاخود تۆوی پشت، که واته: ﴿أَفَرَأَيْتُمْ مَا تُمْنُونَ﴾، یان (مَا تُمْنُونَ) واته: ئایا ئه و تۆوه تان بینیه که ده پیرژنه نیو مندالدانی ئافره تانه وه.

(۳) - ﴿أَأَسْمَخُكُمْ عَنْهُ أَمْ نَحْنُ الْخَالِقُونَ﴾، ئایا ئیوه دروستی ده که ن واته: ئیوه ئه ندازه گیریی ده که ن و وینه ی ده کیشن، دوا یی ده یکه ن به مرووفیکی ریک و پیک، یاخود ئیمه؟!

هه ر (الطبري) له باره ی ئهم ئایه ته وه ده لئ، واته: ئه ی نکوولیکه ران له ده سته لاتی خوا له سه ر زیندوو کردنه وه تان، دوا ی مردنتان، ئایا ئه و تۆویلکانه تان بینیه که ده یانپژینه نیو مندالدانی ئافره ته کانتانه وه، ئایا ئیوه ئه و تۆویلکانه دروست ده که ن، یاخود ئیمه به دیهینه رین؟

(۴) - ﴿نَحْنُ قَادِرُونَ عَلَى أَنْ نَبْعَثَ بَعْدَ مَمَاتِكُمْ مَنْ نَشَاءُ﴾، ئیمه مردمان له نیوتاندا ئه ندازه گیریی کردوه، مردمان له نیوتاندا داناوه، (قَدَرْنَا) خویندراویشه ته وه: (قَدَرْنَا) هه ردووکیان به مانای

دابه شمان کردوه، ئەندازەگیرییمان کردوه (آی: قَسَمْنَاهُ عَلَيْكُمْ، وَوَزَعْنَاهُ بَيْنَكُمْ، أَوْ قَضَيْنَاهُ بَيْنَكُمْ، أَوْ كَتَبْنَاهُ عَلَيْكُمْ)، واتە: مردەمان لە نۆتواندا ئەندازەگیری کردوه، یاخود دابه شمان کردوه و بەشیومانەتەوه، هەر کەسە پشک و بەشی خۆی، یاخود بریارمان داوه، یان لەسەر تانمان نووسیوه.

(۵) - ﴿وَمَا نَحْنُ بِمَسْبُوقِينَ عَلَى أَنْ نُبَدِّلَ أَمْثَلَكُمْ﴾، ئێمە لێ پێشکەوتوووه نین، لەسەر ئەوهی هاووێنه کانتان بهیینه شویتان، زانیان گوتووین: (آی: وَمَا نَحْنُ بِعَاجِزِينَ) واتە: ئێمە دەستەپاچه نین، لەبەر ئەوهی کەسێک لە کەسێک پێشکەوتووێتەوه، مانای وایە بێ توانا دەستەپاچهی کردوه و لێ دەرباز بووه، بەلام ئەصلى مانایە کە: ﴿وَمَا نَحْنُ بِمَسْبُوقِينَ﴾، واتە: کەس لە ئێمە پێش ناکەوتووێتەوه و لە دەستمان دەرباز نابێ، ﴿عَلَى أَنْ نُبَدِّلَ أَمْثَلَكُمْ﴾، لەسەر ئەوه کە هاووێنه کانی ئێوه، بێینه شوینی ئێوه، (آی: نَجْعَلُ أَمْثَلَكُمْ بَدَلًا لَكُمْ) یانی: هاووێنه کانی ئێوه بکەینه جێداری ئێوه، (أَمْثَالُ) یان کۆی (مَثَل)، بە مانای (شَبَه وَتَظْيِير) دێ، واتە: وێنە و هاوکۆف، یان کۆی (مَثَل) هە، بە مانای سیفەت دێ، (أَمْثَالُكُمْ) واتە: (أَوْصَافُكُمْ) سیفەتەکانی ئێوه بگۆڕین، یاخود کەسانێکی دیکە، بێنێن کە وەسف و سیفەتیان وەک هە ئێوهیە، یاخود زاتیان وەک هە ئێوهیە، ئەگەر (مَثَل) بێ، ﴿وَمَا نَحْنُ بِمَسْبُوقِينَ﴾، واتە: (وَمَا نَحْنُ بِمَغْلُوبِينَ: غَلَبَهُ عَلَى كَذَا، إِذَا حَالَ بَيْنَهُ وَبَيْنَ نَوَالِهِ) واتە: ئێمە بەسەردا زالبوو نین و، ئێمە لێ پێشکەوتوووه نین، لەسەر ئەوهی ئێوه لابەرین و، هاو وێنه کانی ئێوه بێنێن شوینی ئێوه.

(۶) - ﴿وَنُشِئَكُمْ فِي مَا لَا تَعْلَمُونَ﴾، ئێوهش بە جوړیک پێبگهیه نین کە نایزان، ئێوه بە جوړیک دروست بکەینهوه کە نایزان، (آی: لَا تَعْلَمُونَ تَفَاصِيلَ تِلْكَ الْأَحْوَالِ)، ورده کارییه کانی ئەو حالانە، کە ئێمە ئێوهی تێدا دروست دەکەین، نایزان.

(۷) - ﴿وَلَقَدْ عَلِمْتُمُ النَّشْأَةَ الْأُولَى﴾، بە دنیایی ئێوه پێگه یاندنی یەکهەمتان زانیوه، دەزانن چۆن هاتوون.

(۸) - ﴿فَلَوْلَا تَذَكَّرُونَ﴾، ده بووایه بیر بکه نه وه، خویندر اویشه ته وه: (وَلَقَدْ عَلِمْتُمُ النَّشْأَةَ الْأُولَىٰ)، واته: هه مزه که گو ناکرئ و، وهک ئه لیف گو ده کرئ و، هه ریه ک واتیان هه یه، واته: ئیوه پیگه یاندن و دروست بوونی یه که متان زانیوه، هی سه ره تا ده زانن له کوئ پراهاتوون! ﴿فَلَوْلَا تَذَكَّرُونَ﴾، ده بووایه بیر بکه نه وه و په ند وه ربگرن، که خوایه ک **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** توانی بیستی به وقو ناغانه تان دابیئنی، ده شتوانی دوا ی ئه وه ی ده مرن جاریکی دیکه دروستتان بکاته وه، چونکه هوکاری ئه وه که نکولییان کردوه له زیندوو کرانه وه، ئه وانی خستو ته ئیشکاله وه، ئه وه یه که گو توویانه: ئه گهر پرژو بلاو بووین، چۆن زیندوو ده کریئنه وه؟ ﴿وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا هَلْ نَدُلُّكُمْ عَلَىٰ رَجُلٍ يُنْبِئُكُمْ إِذَا مُزِقْتُمْ كُلٌّ مِّنْكُمْ إِنِّكُمْ لَمِنَ خَلْقٍ جَدِيدٍ﴾ (۷) سبأ، ئه وانه ی بیروابوون گو تیان: ئایا پیاو یکتان پی شان بده ین هه و آلتان پی ده دا (ئهو پیغهمبه ره)، که ئیوه هه رکات زور پارچه پارچه بوون، پرژ و بلاو بوون، جاریکی دیکه له نوئ زیندوو ده کریئنه وه؟ ئنجا ئه گهر ئه وان له دروستکردنی یه که می خو یانه وه، رامابانه یه، هه رگیز ئه و گومان و ئیشکاله یان نه ده بوو، چونکه مرو ف له نوتفه دروست ده بی، ئه و نوتفه یه ش له حه یمه ن و هیلکو له باب و دایک دروست ده بی، که هه ردووکیان دوو زینده وه ری زور بچووکن، یه کده گرن و دروستکراویکی دیکه پی ک دی، که پیی ده گو ترئ: نوتفه، ئنجا ئایا ئاوی پیاو و ئافره ت له کوئ دروست ده بی؟ بیگومان له خوین، ئه دی خوین له چی دروست ده بی؟ له خواردنی هه رسکراو، خواردنی هه رسکراویش ده ره نجامی خواردنی ئاساییه، که خه لک ده یخوات، ئایا خواردنی ئاسایی له چی دروست ده بی؟ بیگومان له و شتانه ی له زه وی دا ده روین، یان له ژیاندارانی زه وی یان هی ده ری، هه روه ها له تیشکی خو رو له هه و، که واته: ئه و نوتفه یه ئه گهر ورد ته ماشای بکه ین: که ره سته خاو و سه ره تاییه که ی زور پرژو بلاوه، به لام خوا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** هه مووی کو کردو ته وه له دوو زینده وه ری بچوو کدا، یه کیکیان پیی ده گو ترئ: ژیاندار ی تووی (حِیْمَن) که له هه ر دلۆپیک ئاوی پیادا، به ملیو نان له و (حِیْمَن) هه یه، هی ئافره تیش پیی ده گو ترئ: هیلکو له (بُویضَة) که هیچیان به چاو نابینرئ^(۱)، ئنجا ئه و

(۱) حه یمه ن نابینرئ و هیلکو له (بُویضَة) ش به زه حمه ت ده بینرئ.

دووانە یەكده گرن و هەر کامیکیان یەکی بیست و سێ کرۆمۆسۆمیان تێدا یە، که هەرچی سیفەتی بابە، ئەو بیست و سێ (۲۳) کرۆمۆسۆمە لە بابەكەو دەیانھێنن و، ئەو بیست و سێ کرۆمۆسۆمە ی دیکەش لە دایکەكەو سیفەتەکان دێنن و (۲۳) کو (۲۳) دەبنە چل و شەش (۴۶) کرۆمۆسۆم، که ئەگەر کرۆمۆسۆمیک کەم بێ یان زیاد بێ، ئەم مندالە نارێک دەردەچێ و، بەشیوە یەکی نا ئاسایی دەردەچێ، ئنجا لە ئەنجامی یەكگرتنی ئەو دوو زیندەوڕە بچوو کەدا، ئەو مروۆفە دروست بوو، واتە: ئەگەر بزائن دروستکردنی یەكەمیان چۆن بوو، پەند وەر دەگرن و بیر دەکەنەو، ناکەو نە دوو دلێی و گومانەو لە دروستکردنەو ی دواییش.

چەند هەلۆه ستە یەکی زمانەوانیی:

لێرەدا که خوا دەفەر موی: ﴿نَحْنُ قَدَرْنَا بَيْنَكُمْ الْمَوْتَ وَمَا نَحْنُ بِمَسْبُوقِينَ﴾ (۱۰) عَلٰی اَنْ تُبَدِّلَ اَمْثَلَكُمْ وَنُنْشِئَ لَكُمْ فِی مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿۱۱﴾، چەند هەلۆه ستە یەکی پەوانیژی و زمانەوانیی پێویستن:

(۱) - خوا بسم الله الرحمن الرحيم فەرموویەتی: ﴿نَحْنُ قَدَرْنَا بَيْنَكُمْ الْمَوْتَ﴾، ئێمە مردنمان لە نێوتاندا داناوو، ئەندازە گیریمان کردو، نەیفەر مو: (نَحْنُ هُمُيْتُكُمْ) ئێمە ئێو دەمرین، بەلکو فەرموویەتی: ئێمە مردنمان لە نێوتاندا داناو، بە ئەندازە گیریی کرد، واتە: ئەو مردنە ی ئێو پێی دەمرن، ئێمە وامان لێ کردو که بە ئەندازە بێ و زانراو: هەر کەسە مردنە کە ی لە چ کاتی کدا دەبێ و، لە چ شوێنی کدا دەبێ و، بە چ هۆکاری ک دەبێ و، تەمەنی چەند دەبێ؟ هەمووی ئەندازە گیریی کراو، وشە ی: ﴿قَدَرْنَا بَيْنَكُمْ الْمَوْتَ﴾، هەموو ئەو واتایانە دەگە یەنێ، بەلام ئەگەر فەرمووبای: ئێمە ئێو دەمرین، یان ئێمە مرینەری ئێوین، بەس ئەو ی دەگە یاند که دەیانەرین.

(۲) - که دەفەر موی: ﴿بَيْنَكُمْ﴾، ئایا وشە ی: ﴿بَيْنَكُمْ﴾ ی بوچی هیناو؟ ﴿نَحْنُ قَدَرْنَا بَيْنَكُمْ الْمَوْتَ﴾، (أَي: الْمَوْتُ يَأْتِي عَلَى أَحَادِهِمْ تَدَاوُلًا وَتَنَاوُبًا، فَلَا يُفْلِتُ وَاحِدٌ مِنْهُمْ)، واتە: مردن بەسەر یەکی یەکیان دا دێ، بە نۆرەو، یەک لە دوا یەک، هێچ کامیان

دەرباز نابن، کەواتە: **ئەم (بَيْنَكُمْ)**، ئەو دەگەیهنن کە ئەو مردنە ی لە نپوتاندا، تێدەگەرئ: جارێک ئەو و جارێک ئەو، جارێک لە راست، جارێک لە چەپ، جارێک لەولا، جارێک لەولا، هیچکامیان لێی دەرباز نابن، هەروەها وشە: **(بَيْنَكُمْ)**، زۆر باوە کە بە کارهێنراوە بۆ دابەشکردن، وەک خوا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** دەفەرموێ: **(وَبَيْنَهُمْ أَنْ الْمَاءَ قِسْمَةٌ بَيْنَهُمْ كُلُّ شَرْبٍ مُحْضَرٌ ٢٨)** القمر، هەواڵیشیان بدەیه کە ئاوەکە لە نپوتاندا {لە نپوتان خەڵکە کە ی گەلی سەموودو حوشرە کە دا} بە شکراره، پوژیک بۆ حوشرە کەو پوژیک بۆ خەڵکە کە، کەواتە: ئەو مردنەش لە نپوتاندا دی و دەچن، هەرکامەتان پشک و بەشی خۆی لێی هەیه.

٣- کە دەفەرموێ: **(وَمَا تَحْنُ بِمَسْبُوفِينَ)**، ئیمە لێ پێشکەوتوووە نین، (السَّبْقُ: مَجَازٌ مِنَ الْغَلَبَةِ وَالْتَعْجِيزِ)، (سَبْق) واتە: پێشکەوتنەو بە مەجاز بە کارهێنراوە بۆ زالبوون و دەستە پاچه کردن و دەستەوسانکردن، چونکە ئەو کەسە ی پێش کەسیک دەکەوێتەو، بابای لێ پێشکەوتوووە ی بێ دەسەلات و دەستەوسانکردو، لە دەستی دەرباز بوو و بەسەریدا زالبوو.

٤- کورتەو پوختە ی مانای ئەم دوو ئایەتە موبارەکە، لە تەفسیری (المیزان) هەو دینین: هی (محمد حسین طباطبائی) پیم وایە جوانی هیناوە لە تەفسیرە کە ی دا^(١) دەلی:

(وَمُحَصَّلُ مَعْنَى الْآيَتَيْنِ، أَنَّ الْمَوْتَ بَيْنَكُمْ إِمَّا هُوَ بِتَقْدِيرٍ مِنَّا لَا لِنَقْصٍ فِي قُدْرَتِنَا بِأَنْ لَا يَتَيَسَّرَ لَنَا إِدَامَةُ حَيَاتِكُمْ، وَلَا لِعَلْبَةِ الْأَسْبَابِ الْمُهْلِكَةِ الْمُبِيدَةِ وَقَهْرَهَا وَتَعْجِيزَهَا لَنَا، فِي حِفْظِ حَيَاتِكُمْ وَإِمَّا قُدْرَتَاهُ بَيْنَكُمْ عَلَى أَسَاسِ تَبْدِيلِ الْأَمْثَالِ، وَإِذْهَابِ قَوْمٍ وَالْإِتْيَانِ بِآخَرِينَ وَإِنْشَاءِ خَلْقٍ لَكُمْ يَنَاسِبُ الْحَيَاةَ الْآخِرَةَ، وَرَأَى الْخَلْقَ الدُّنْيَوِي الدَّائِرَ فَاَلْمَوْتُ انْتِقَالَ مِنْ دَارٍ إِلَى دَارٍ، وَتَبَدُّلُ خَلْقٍ إِلَى خَلْقٍ آخَرَ، وَلَيْسَ بِإِنْعَادَامٍ وَقَفَاءَ).

واتە: پوختە ی مانای ئەو دوو ئایەتەو ئەو ی پەیدای دەکەن و لیان بەرەم دی، ئەو یە کە مردن لە نپوتاندا بە ئەندازە گیریی ئیمە یەو، بە هۆی کەمی

توانای ئیمەو نیه، که نه توانین ژیا تان درێژە پێ بدەین، هەر وەها بەهۆی زالبوونی ھۆکارە فەوتینەرەکانەو نیهو، ملیچکە چکەری ھۆکارە لە بەین بەرەکان و دەستە پاچە کردیان بۆ ئیمە، نیه، که ئیمە نه توانین ژیا تان بپاریزین، بەلکو ئیمە مردمان لە ئیوتاندا ئەندازە گیریی کردو، لەسەر بناغە ی لابر دنی هەندیک و، ھینانی ھاو وینەکانیان و، کۆمەلێک لابرین، کۆمەلێکی دیکە بەپێزین، پاشان ئیو ش بە جوړیکی دیکە دروست بکەینەو، که دەگونجی لەگەڵ ژیا نی پۆژی دواییدا، لە دوا ی ئەم ژیا نه دنیا ییەو، کەواتە: مردن گواستەو یە لە مەزلگایە ک بۆ مەزلگایە ک و، گوێرانە لە دروستکراویکەو بۆ دروستکراویکی دیکە، نە ک لە بەین چوون و بێ سەر و شوین بوون، بێ.

۵- ئەم رستە قورئانییە، وە ک پیشتریش ئاماژەم پیکرد که دەفەر موی: ﴿وَنَشْكُمُ فِي مَا لَا تَعْلَمُونَ﴾، ئیمە دەستە پاچە نین، یان لێ پیشکەوتوو و نین که ئیو لەبەرین و، ئیو ش بە جوړیکی دروست بکەینەو و پێبگە یە نین که نایزانن، لە ھەموو قورئاندا ئەم رستە موبارە کە، وینە ی نیهو تەنیا لێرە دا ھە یە.

لێرە دا نە مبینو ە توێژەرە وانی قورئان وە ک پێویست ھەلۆستە ی لەگەڵ دا بکەن، بەلام من مانایە کی تایبە تی تیدا دەبینم و، پیم وایە ئەم ئایە تە تاکە، لە بواری خۆیدا لە ھەموو قورئان دا، بەلام جارێ با سەرنجی قسە ی زانایان بدەین و، دوا یی لە کورتە باسیک دا راو تیگە یشتنی خۆم لە بارە یەو دینین:

(۱)- ھەندیک لە زانایان گوتوو یانە: ئەمە ھەر پەشە یە بە بنبرکردن (تَهْدِيدٌ بِالْإِسْتِصَالِ)، یانی: ئیو لە بەین دەبەین و کوژاییتان پێ دینین.

(۲)- ھەندیک کی دیکە گوتوو یانە: ئەمە ھەر پەشە یە بە گوێرین و مەسخ کردنەو (هَذَا تَهْدِيدٌ بِالْمَسْخِ) واتە: دەتوانین ئیو بە گوێرین بۆ وینە: بەمە یموون و بەراز، وە ک خوا بسم الله الرحمن الرحيم ھەندی لە جولە کەکانی کاتی خۆی والیکردوون.

(۳)- ھەندیک کی دیکە ش ھەندی شتی دیکە یان گوتو، شیو ە ی ئەوانە.

به لَام له راستييدا ئەم ئايەتە ئاماژەيە بەوھيە كە ئەي مەرۆڤەكان! وەختىك ئىوھ ئەم ژيانە دنيايە كوٽايى پى دىنن، پرووح له جەستەتان جيا دەكەينەوھو، ئىوھ لادەبەين و خەلكىكى دىكە شوپى ئىوھ دەگرەوھ، ئىوھش دەبەينە قوئاغىكى دىكەو بە شىوھيەك دروستتان دەكەينەوھ، كە ئىستا ئىوھ نايزانن، ئەمەش هەم قوئاغى بەرزەخ دەگەيەنئى، هەم قوئاغى قىامت و پوژى دوايش دەگەيەنئى، چونكە كەسايەتتى مەرۆڤ بە پرووحەكەيەوھ پەيوھستە، نەك بە جەستەكەيەوھ، كەواتە: تاكو پرووحەكە بىنئى، ئەو جەستەيە، بچىتە هەر قالبيكى دىكەوھ، كەسايەتتى ئەو مەرۆڤە پارىزراوھ، ئنجا با ئەمە له كورتە باسكىدا پروون بکەينەوھ:

کورتہ باسیک له باره ی گۆرانی گهردوون و

گۆرانی جهسته ی مروّقه وه

به پڕۆزان!

له سێ برگه دا ئەم کورتە باسه ده کهین:

برگه ی یه که م: ناگونجی شوینی تیدا تاقیکرانه وهو، ژیا نی کاتی و، شوینی ئەنجام وه رگرتنه وهو، ژیا نی هه می شه یی جیا واز نه بن، ئەمه شتیکی به لگه نه ویسته و، شتیکی لۆژیکیه که ئەو شوینه ی مروّقه تیدا تاقیده کریتنه وه که ژیا نی دنیا به و، ئەو ته مه نه کاتی به ی بۆی دانرا وه، که پێی تاقیکریتنه وه، ده بی هه م ئەو شوینه ی ئەنجامی لی وه رده رگرتنه وهو، هه م ئەو ته مه نه ی پاداشت و سزا وه رده رگرتنه وه له میانی دا، هه م ته مه نه که ش جیا بی و، هه م شوینه که ش جیا بی، هه روه ها جه سته یه کدا که مروّقه پێی تاقیده کریتنه وهو، ئەو ته مه نه کورتە ی بۆی داندرا وه له دنیا دا، له گه ل جه سته یه ک که پاداشت و سزای پێی وه رده رگرتنه وهو، ته مه نی ک که بۆی داده ندری، که بریتیه له ته مه نیکی بی کۆتایی، ده بی له یه ک جیا بن.

برگه ی دووهم: ئەگەر ته ماشا بکه ی ن له سووره تی (إبراهیم) دا خوا **سَمِيعُ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ** باسی ئەوه ده کات که ئەو گهردوونه ی ئیستا ئیمه تیداین، ئەو ئاسمان و زه وییه، له پۆژی دوا ییدا وه ک خویان نامین و به جوړیکی دیکه عاله میکی دیکه دینه پیش، ده فه رموی: ﴿يَوْمَ تُبَدَّلُ الْأَرْضُ غَيْرَ الْأَرْضِ وَالسَّمَوَاتُ وَبَرَزُوا لِلَّهِ الْوَاحِدِ الْقَهَّارِ﴾ **إبراهیم، واته:** ئەو پۆژه که زه وی ده بینه جیا له م زه وییه و ئاسمانه کانیش جیا ده بن له م ئاسمانانه ی ئیستا، ﴿وَبَرَزُوا لِلَّهِ الْوَاحِدِ الْقَهَّارِ﴾، هه موویان بۆ خوای تاکی ملیکه که چکه ر دینه گوژی، دینه مه یدانن.

کهواته: وهک کاتی خووی له ته فیسیری سووږه تی (ابراهیم) دا گوتوو مانه: ئهم ښه ته ش ټاکه ښه ته له بواری خویدا له هه موو قورڼاندا، هه لبه ته ښه ته کانی دیکه ش به گشتی ټماڙه ده کهن به گورڼکاری دیکه، به لام لیږه خوا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** به دهق ده فهرموئ: نه زه وی وهک خووی ده مینئ و نه ټاسمانه کانیش وهک خوین ده مین له پوږی دوایداو، له وی به ته فسیل باسما نکرده، که پیغمبر **ﷺ** ده فهرموئ: ښه زه وییه خه لکی له سهر کو ده کریته وهو، له سهری لی ده پرسرته وه، وهک نانیک سی وایه، هیچ نیشانه یه کی له سهر نیه^(۱)، کهواته: ښه شوینه نابئ ښه زه وییه ټیستای ټیمه بی، هه روه ها له فرموده ده که دا هاتوه که له مهیدانه دا لهو سهر بو ښه سهری، خه لک ده بیږئ، کهواته: نابئ ښه گورپان و مهیدانه ی خه لکی له سهر کو ده کریته وه، ښه سهر زه وییه ټیستامان بی، ښه ښه ته به پوونیی ښه ده گیه نی.

برگه ی سییه م: بو گورانی جهسته ی مروقیش، که خوا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** باسی پروو حی نه کرده، به لام باسی جهسته ی کرده که ده گوږئ، له سووږه تی (الواقعة) دا خوا ده فهرموئ: **﴿وَمَا تَحْنُ بِمَسْبُوقِينَ ﴿٦٠﴾ عَلَىٰ أَنْ تُبَدِّلَ أَمْثَلَكُمْ وَنُنشِئْكُمْ فِي مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٦١﴾﴾** واته: ټیمه لی پیشکه وتوو وهو ده سته پاچه نین که ټیوه بگوږین، به هاوینه کانی ټیوه، ټیوه ش به جوړیک دروست بکهینه وه که نایزان، هه لبه ته ښه گهر سه رنجی ښه ته که بدهین، زوړ پروونه که دروست کرده ی جهسته ی ټیمه، چ له قوڼاغی به رزه خ داو، چ له قوڼاغی قیامه تدا، پروو که وهک خووی ده مینئ، به لام له به رزه خدا، وهک ښه ته کان ټماڙه پیده کهن و، فرمایشته کانی پیغمبر **ﷺ** به راشکاو یی و به پوونیی ده یفه رموون، پروو که ده چنه جوړیک له جهسته ی دیکه وه له قوڼاغی به رزه خداو، له قیامه تیشدا خوا جهسته کان زیندوو ده کاته وه، به لام ښه جهستانه ی ښه پروو حیان به به ردا ده کریته وه، چ له قوڼاغی به رزه خ، چ له قیامه ت دا، حیان له جهستانه ی ټیستا، چونکه ښه جهسته یه ی ټیستا،

(۱) له لاپه ره (۶۸۱) له په راوړه که یدا دهقی ښه فرمایشته مان هیناوه.

لهو جوړه مادده يه له سهر زهوى هيه پيکھاتوه، له گل و خاکی زهوى و ئاوو ههواو تيشکی خوړ، ئهو جهسته يه ش بهو پيکھاته يه وه ته نيا ئه وه نده بر ده کات و تهحه ممولى ئه وه ده کات، حه فتا هه شتا نه وه د ساليک و، به ده گمهن له سه د (۱۰۰) تيده په رڼي، ئه وه نده بڙي، بهس تهحه ممولى ئه وه نده ژيانه ده کات، که واته: جهسته يه ک که خوا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** ده يخولقينى بو به هه شتيان، که ژياني هه ميشه يي و به رده وام و نه بر او ه ي پي بگوزه ري نن، هه روه ها بو دوزه خييان که له دوزه خ دا ژيان يکي هه ميشه يي نه بر او ه ي پي بگوزه ري نن، ده بي مادده که ي جيا بي و، شيوه ي پيکھاته که شي جيا بي.

ئنجاهه گهر ته ماشاي فهرمووده کاني پيغه مبه ريش بکه ين **وَلَا يَفْقَهُ شَيْءًا** ئه وه زور پروونه، بو وي نه، دوو فهرمايشت دينم ئه گهر نا فهرمايشت زورن:

(۱) - {مَنْ يَدْخُلُ الْجَنَّةَ يَنْعَمُ، لَا يَبْتَئِسُ، وَلَا تَبْلَى ثِيَابُهُ، وَلَا يَفْقَهُ شَيْءًا، فِي الْجَنَّةِ مَا لَا عَيْنٌ رَأَتْ، وَلَا أُذُنٌ سَمِعَتْ، وَلَا خَطَرَ عَلَى قَلْبٍ بَشَرٍ} (أخرجه: مسلم: ۲۱۸۱).

واته: که سيک که ده چي ته به هه شت له نيعمه ت و خو شييدا ده بي و، هه رگيز توو شي ناره حه تي نابي و، پو شاکه که ي نارزي و له به ين ناچي و، که نجيتيه که ي له به ين ناچي، {هه ر به گه نجی ده مي ني ته وه} له به هه شتا ئه وه ي لي ته تي، نه هيچ چاويک دي توويه تي، نه هيچ گو يه ک بي ستويه تي، نه به سهر دلي که سدا هاتوه.

خو اي مو ته عاليش له سووړه تي (السجدة) دا ده فهرمو ي: **﴿فَلَا تَعْلَمُ نَفْسٌ مَّا أُخْفِيَ لَهُم مِّن قُرَّةِ أَعْيُنٍ جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾** (۱۷) السجدة، واته: هيچ کهس نازاني ئه وه ي بويان په نهان کراوه، له مايه ي شادمان يي، هيچ کهس نازاني، ماناي وايه ئه وه ي که له وي هه يه، جيا يه له وه ي ئيره، چونکه ئه وه ي ئيره ده زانين، ئنجا ئايا خو اي په روه ردگار بو چي بومان باس ي روو باري ئاوو روو باري شيرو روو باري شه راب و روو باري هه نگو ين ده کات، وه ک له سووړه تي (محمد) دا هاتوه؟

ههروهها بۆچی بۆمان باسی میوه و گوشت و خواردنه کان ده کات؟ چونکه ئیمه بهس له وه تیده گهین! بۆیه عه بدوللای کورپی عه بباس (خوا له خوئی و بابی پازی بئی) زۆر جوانی گوتوه: ئه و نازو نيعمه تهی خوا باسی کردوه بۆ بهههشتیان، ته نیا له ناودا له گهڵ ئه وهی دنیا دا تیک ده که نه وه و، له نیوه پوکدا ئاسمان و ریسمانیان بهینه.

(۲) - {قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: إِنَّ أَوَّلَ زُمْرَةٍ يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ عَلَى صُورَةِ الْقَمَرِ لَيْلَةَ الْبَدْرِ، ثُمَّ الَّذِينَ يَلُونَهُمْ، عَلَى أَشَدِّ كَوَكِبٍ دُرِّيٍّ فِي السَّمَاءِ إِضَاءَةً؛ لَا يَبُولُونَ، وَلَا يَتَغَوَّطُونَ، وَلَا يَتَفَلَّوْنَ، وَلَا يَمْتَخِطُونَ، أَمْشَاطُهُمُ الذَّهَبُ، وَرَشْحُهُمُ الْمِسْكُ، وَمَجَامِرُهُمُ الْأَلْوَةُ الْأَنْجُوجُ عُودُ الطَّيِّبِ، وَأَزْوَاجُهُمُ الْحُورُ الْعَيْنُ، عَلَى خَلْقٍ رَجُلٍ وَاحِدٍ، عَلَى صُورَةِ أَبِيهِمْ آدَمَ سِتُونَ ذِرَاعًا فِي السَّمَاءِ} (أخرجه البخاري: ۳۳۲۷، ومسلم: ۲۸۳۴).

پیغه مبهه ده فهرموئی: یه که مین کۆمه ل که ده چنه بهههشت له سهه شیوهی مانگن له چوارده و پازده دا، (واته: ئه وه پیری به شهوقی مانگ، ئه وان که ده چنه بهههشت کۆمه لی یه که م ئاوا شوق ده ده ن)، دوا یی ئه وان ه ی له دوا ی وان دین (له پرووی پرشنگدان و پرووناکییه وه) له سهه شیوهی پرووناکترین ئه ستیره ی ئاسمان، (هه لبه ته بۆ ئیمه ی خه لکی سهه ره و ی پرووناکترین ئه ستیره ی ئاسمان، شهوقی ناگاته هی مانگ، ئه گه رنا ده زانی ن که ئه ستیره کانیش وه ک خوړن)، نه میز ده که ن و، نه پیسای ی ده که ن و، نه تف و به لغه میان هه یه و، نه چلمیان هه یه، شانه کانیا ن زیړن، ئاره قه که یان بریتیه له میسک، بۆ ندانه که یان [که بۆنی خو شی تیده که ن] بریتیه له داری عوود {که زۆر بۆن خو شه} و، هاوسه ره کانیشیا ن بریتین له ئافره تانی سپی چاو گهش و گه وه ره، پیا وه بهههشتیه کان له پرووی جهسته وه، وه ک یه ک پیا و وان {هه موویان به ئه ندازه ی یه کن} له سهه شیوه ی بابیا ن ئاده من، که شهست باسک بو وه له ئاسمان، {به لای که م ده کاته سی (۳۰) مه تر}.

کهواته: بههشتیهکان بالایان بهلای کهمهوه دهبیته سیی مهتر، واته: سئ
عهموود زیاتر، دیاره ئهستوورییشان له قهدهر ئهوهیه و، قیافهیان لهو قهدهو
قیافهیی که له دنیا دا بوویانه، جیایه، ههروهها له فهرمایشتهکانی پیغهمبهردا
باسی ئینسانی بیپروا دهکات که له دۆزهخ دا ددانیکی هیندهی چیا ی ئوحوودهو^(۱)،
نیوشانی ئهوهنده پۆژهپۆی^(۲) پانه، کهواته: راسته که گۆرانکاریی بهسهر جهستهی
مروقهکان دا دی له پۆژی دوایدا، چ بههشتیهکان و، چ دۆزهخییهکانیش.

ههلبهته زانینی ئهوه دوو راستیهش که ههم گهردوون گۆرانکاریی بهسهردا
دی، ههم مرووف له پرووی جهستهیهوه گۆرانی بهسهردا دی، وهلامی زۆر ئیشکال
و پرسیارمان بو دهسته بهر دهکات، بو وینه:

له ژبانی دنیا دا خه لک که خواردن و خواردنهوهی ههیه، دوا یی میزو
پاشهروکی ههیه، ئایا له بههشتدا ئهوه ههیه؟ نهخیر، پیغهمبهر ﷺ دهفهرمووی:
له بههشت دا میزو پاشهروک نیه.

ههتا لییان پرسیهوه: ئهدهی ئهوه خواردن و خواردنهوهیه چی لی دی؟
فهرموویهتی: قریبان^(۳) دی، بۆنکهی وهک بۆنی میسکهو، ئارهقهکیان که دهیکه
بۆنی وهک بۆنی میسکه، یانی: خواردن و خواردنهوهکیان دهبیته قهه و ئارهقه
(جشاء ورشح)، کهواته: کوئهن دامهکانیشیان دهگۆرین، که له دنیا دا کوئهن دامیان

(۱) [خرس الکافر يوم القيامة مثل أحد وعرض جلده سبعون ذراعاً].... مسلم: ۲۸۵۱
والترمذي: ۲۵۷۸ وأحمد: ۸۳۴۵.

(۲) [ما بين منكبى الكافر مسيرة ثلاثة أيام للراكب المسرع] البخاري: ۶۵۵۱.

(۳) { يَأْكُلُ أَهْلُ الْجَنَّةِ فِيهَا، وَيَسْرَبُونَ، وَلَا يَتَغَوَّطُونَ، وَلَا يَمْتَخِطُونَ، وَلَا يَبُولُونَ، وَلَكِنْ طَعَامُهُمْ
ذَلِكَ جُشَاءٌ كَرَّحَ الْمُسْكِ، يُلْهَمُونَ التَّسْبِيحَ وَالتَّكْبِيرَ، كَمَا يُلْهَمُونَ النَّفْسَ } (أخرجه أحمد:
۱۴۸۱۱، وعبد بن حميد: ۱۰۳۰، ومسلم: ۲۸۳۵، وأبو داود: ۴۷۴۱، وابن حبان: ۷۴۳۵.

هه‌ن، هی میزو پاشه‌روک فریدان، هه‌روه‌ها چلم و به‌لغهم، ئەوانه هه‌موویان گۆرانکارییان به‌سه‌ردا دی.

هه‌روه‌ها به‌نسبه‌ت ئەوه‌وه‌که له‌پۆزی دوااییدا خه‌لک له‌کوئی جیی ده‌بیته‌وه‌ بۆ کۆکرانه‌وه‌و لێپرسینه‌وه‌؟ ئایه‌ته‌که‌ی سووپه‌تی (إبراهیم) ئاتی ژماره‌ (٤٨)، وه‌لامی ئەو ئیشکاله‌ش ده‌داته‌وه‌، که‌ ئەم سه‌ر زه‌وییه‌ هه‌لناگری، ئەو خه‌لکه‌ هه‌مووی له‌سه‌ری کۆ بکریته‌وه‌، به‌لام خوا ده‌فه‌رموی: له‌قیامه‌تدا نه‌زه‌وی وه‌ک خووی ده‌میئی و، نه‌ئاسمانه‌کانیش، که‌واته‌: زه‌وییه‌کی دیکه‌و عاله‌میکی دیکه‌و، وه‌زعیکی دیکه‌، دێته‌ ئاراوه‌، به‌گشتیی و بۆ مروۆف له‌رووی جه‌سته‌یه‌وه‌ به‌تاییه‌تی.

له‌راستییدا وه‌ک گوتمان: که‌سایه‌تی مروۆف به‌رووحه‌که‌یه‌وه‌یه، نه‌ک به‌جه‌سته‌که‌ی، چونکه‌ جه‌سته‌ی مروۆف وه‌ک چۆن مروۆف پۆشاک له‌به‌ر ده‌کات، جه‌سته‌ش وه‌ک پۆشاکیک و به‌رگیکه‌ بۆ رووح، که‌واته‌: ئەو رووحه‌ له‌دنیا‌دا ئەم جه‌سته‌خاکییه‌ له‌به‌ر ده‌کات و پیی داپۆشراوه‌و، له‌قۆناغی به‌رزه‌خدا جه‌سته‌یه‌کی دیکه‌ی ده‌بی، پێغه‌مبه‌ر ده‌فه‌رموی: رووحی شه‌هیدان له‌نیو که‌له‌شی بالنده‌ی سه‌ه‌وزدایه‌ که‌ له‌به‌ه‌شتدا، ئەو چل و ئەو چل ده‌کات^(١)، که‌واته‌: له‌قۆناغی به‌رزه‌خیشدا دیسان رووح جه‌سته‌یه‌کی دیکه‌ی هه‌یه، به‌لام له‌قه‌ده‌ر قۆناغی به‌رزه‌خ، دیسان له‌قیامه‌تیش دا مروۆف هه‌م رووحی ده‌بی و،

(١) {عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: أَنَّهُ سُئِلَ عَنْ أَرْوَاحِ الشُّهَدَاءِ؟ فَقَالَ: قَدْ سَأَلْنَا عَنْ ذَلِكَ فَقَالَ: «أَرْوَاحُهُمْ كَطَبِيرِ خُضِرٍ لَهَا قَنَادِيلٌ مُعَلَّقَةٌ فِي الْعَرْشِ تَسْرَحُ حَيْثُ شَاءَتْ، ثُمَّ تَأْوِي إِلَى قَنَادِيلِهَا، فَبَيْنَمَا هُمْ عَلَى ذَلِكَ إِذِ اطَّلَعَ عَلَيْهِمْ رَبُّكَ أَطْلَاعَةً، فَيَقُولُ: مَا تَشْتَهُونَ؟ فَيَقُولُونَ: وَمَا نَشْتَهِي! وَنَحْنُ فِي الْجَنَّةِ تَسْرَحُ حَيْثُ شِئْنَا، فَإِذَا رَأَوْا أَنْ لَا بُدَّ مِنْ أَنْ يَسْأَلُوا، قَالُوا: تَرَدُّ أَرْوَاحُنَا فِي أَجْسَادِنَا، فَنُقَاتِلُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ، فَنُقْتَلُ مَرَّةً أُخْرَى، فَإِذَا رَأَى أَنْ لَا يَسْأَلُوهُ شَيْئًا تَرَكَّهُمْ»، لَفْظُ حَدِيثِ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ وَفِي رِوَايَةِ الْمُقَرَّرِ قَالَ: سَأَلْنَا عَبْدَ اللَّهِ بْنَ مَسْعُودٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنْ هَذِهِ الْآيَةِ: (وَلَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ قُتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَمْوَاتًا بَلْ أَحْيَاءٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ يُرْزَقُونَ فَرِحِينَ) قَالَ: أَمَّا إِنَّا قَدْ سَأَلْنَا عَنْ ذَلِكَ ثُمَّ ذَكَرَ مَعْنَاهُ { أَخْرَجَهُ مُسْلِمٌ: ٤٩٩٣.

هه‌م جه‌سته‌ش، به‌لام جه‌سته‌که‌ی له‌قه‌ده‌ر ئه‌وێ ده‌بی، وه‌ک خوا ده‌فه‌رموێ:

﴿وَنُنشِئُكُمْ فِي مَا لَا تَعْلَمُونَ﴾ (الواقعة، ۶۱) به‌شیوه‌یه‌ک دروستتان ده‌که‌ینه‌وه، که ئیوه ئیستا نایزانن چۆنه؟

مه سه له ی دووهم:

پرسیارکردنی خوا له بیروایان، که ئایا خویمان کشت و کاله که یان دهروینن، یان ئەوان بهس کیلان و چاندن و تۆ وهشاندنیان له سه رهو، خوا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** بویمان دهروینن؟ ئە گهر خوا بیهوی دهیکاته پووش و په لاشی تیکشکاو، ئەو کاتهش جگه له سه رسورمان و په شیمانی و باسی دۆران و زیانباریی خو کردن، هیچیان پی نامینن:

خوا ده فهرموئ: ﴿أَفَرَأَيْتُمْ مَا تَحْرُثُونَ﴾ (٦٣) **ءَأَنْتُمْ تَزْرَعُونَهُ أَمْ نَحْنُ الزَّارِعُونَ** (٦٤) **لَوْ نَشَاءُ لَجَعَلْنَاهُ حُطَامًا فَظَلْتُمْ تَفَكَّهُونَ** (٦٥) **إِنَّا لَمُغْرَمُونَ** (٦٦) **بَلْ نَحْنُ مَحْرُومُونَ** (٦٧).

شیکردنهوی ئەم ئایه تانه، له شهش برگه دا:

(١) - ﴿أَفَرَأَيْتُمْ مَا تَحْرُثُونَ﴾، [خوا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** به پرسیارکردنی نکوئیلی که رانه پروو له بیروایه کان دهکات و ده فهرموئ: ئایا ئەوه ده بینن که ده کیلن؟ (الْحَرْثُ: شَقُّ الْأَرْضِ لِيُزْرَعَ فِيهَا أَوْ يُغْرَسَ، أَي: مَا تَحْرُثُونَ لَهُ، أَي: لِأَجْلِهِ، وَهُوَ الزَّرْعُ وَالنَّبَاتُ)، (حَرْثُ): بریتیه له شه قکردنی زهوی، زهوی کیلان، بۆ ئەوهی تۆوی تیدا بوه شیترئ، یاخود نه مامی تیدا بنیژرئ، واته: ئایا ئەوه ده بینن که ئیوه له پیناوی دا زهوی ده کیلن، که بریتیه له کشت و کال و پرووهک! (حَرْثُ) به مانای کیلان دی، به لام زهوی کیلان بۆ ئەوهیه دواپی تۆوی تیدا بوه شیترئ، یاخود نه مامی تیدا بنیژرئ، کهواته: ده گونجی بگوترئ: ئایا ئەو کشتو کاله ده بینن، یاخود ئەو دارو دره خته ده بینن، که ئیوه زهوی بۆ ده کیلن، دواپی تۆوه که ده وه شیترئ، یاخود نه مامه کان ده نیژن! چونکه لی ره دا مه به ست له (حَرْثُ) ئیشکردنه له زهوی دا، بۆ ئەوهی تۆوی تیدا بوه شیترئ، دواپی ده فهرموئ:

(٢) - ﴿ءَأَنْتُمْ تَزْرَعُونَهُ أَمْ نَحْنُ الزَّارِعُونَ﴾، ئایا ئیوه ده پروینن، یاخود ئیمه یین پروینه ر؟ واته: (أَأَنْتُمْ تُنْبِتُونَهُ، أَمْ نَحْنُ الْمُنْبِتُونَ)، بیگومان وه لامه که ی دیاره واته: ئیمه ده پروینن، لی ره دا (زرع).

ا- چاوغو بہ مانای (مَزْرُوع) ہ، واتہ: کشت و کال و تووی وہ شیندراو یان نہمامی نیژراو.

ب- (زَرْع) بہ مانای توو وہ شانندن لہ زہویدا، یاخود نہمام چاندنہ، لہ فہرہہنگی (لِسَانِ الْعَرَب) دا دہلئ: (زَرْعُ الْحَبِّ: بَذْرُهُ) چاندنی تووہکہ ٹہوہیہکہ بہ زہویدا بلاوبکریٹہوہ بو ٹہوہی پروی، ٹنجاخوا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** دہفہرموی: ٹایا ٹیوہ دہپروینن ٹہو تووہی دہیوہ شینن و، ٹہو نہمامہی دہینیژن، ٹہو کشتوکالہی زہوی بو دہکیلن، یان ٹیمہ؟

۳- ﴿لَوْ نَشَاءُ لَجَعَلْنَاهُ حُطَامًا﴾، ٹہگہر ویستبامان بہ دلنیایی دہمانکردہ پووش و پہلاشی تیکشکاو، (ل)ی (لَجَعَلْنَاهُ) بوچہ ختکردنہوہیہ، لہوانی دیکہ داخوا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** (ل) ی نہخستوٹہ سہ، لہبہر ٹہوہی کشتوکالہکہ لہبہر دہستی خوئیانہ، بہلام باران کہ دہباری، بیگومان ہہورہکہ لہبہر دہستی ٹہوان دا نیہ، ہہروہا ہوکارہکانی ٹاگر لہبہر دہستی ٹہواندا نین، بہلام کشتوکالہکہ خوئیان دہستیان تییدا ہہیہ، بوپہ دہفہرموی: بہ دلنیایی، ٹہگہر ویستبامان دہمانکردہ پووش و پہلاشی تیکشکاو، (الْحُطَامُ: الشَّيْءُ الَّذِي حَطَّمَهُ حَاطِمٌ، أَيْ كَسَرَهُ وَدَقَّهُ)، (حُطَامٌ): شتیکہ تیکشکینہریک تیکشکاند بی و، وردو خاشی کرد بی، پیشتیش باسی وشہی (حُطَامٌ) مان کرد کہ لہسہر کیشی (فُعَال) ہ، وہک (فُعَات و جُذَاذ) کہ بہ شتی وردو خاش دہگوترین.

۴- ﴿فَطَلَّتُمْ تَفَكَّهُونَ﴾، ٹنجا ٹہو کاتہ ٹیوہ دہستتان دہکرد بہ (تَفَكَّهُ)، (تَفَكَّهُونَ: مِنْ فَكِهَ: فَرِحَ وَانْبَسَطَ)، (فَكِهَ) واتہ: دلخوش بوو، قسہی خووشی کرد، (فُكَاہَة) ش قسہی خووشکردنہ، ٹنجا ﴿فَطَلَّتُمْ تَفَكَّهُونَ﴾، چہند واتایہکی ہن:

۱- یہکیک لہ واتایہکانی ٹہوہیہ ٹیوہ وہک عادہتی خوٹان بہردہوام دہبوون لہسہر قسہی خووش و سوعبت، کہ ٹہمہ بہ توانج و تہوسہوہیہ.

۲- یاخود (تَفَكَّهُونَ) (تَفَكَّهُ مِنْ أَفْعَالِ الْإِزَالَةِ كَتَحَرَّجَ وَتَأْتَمَّ، أَيْ: أَزَالَ الْفُكَاہَةَ، وَهِيَ الْمَسْرَّةُ، فَتَحْصَلَ الدَّمَامَةُ)، (محي الدين درويش) خاوہنی (إعراب القرآن) لہ تہفسیرہکہی دا^(۱) دہلئ: وشہی (تَفَكَّهُ) لہو فیعلانہیہ کہ مانای لابردن دہگہیہنن، وہک: (تَحَرَّجَ،

آی: رَفَعَ الْحَرَجَ، (تَأْتَمُّ: رَفَعَ الْإِثْمَ)، سه غلہ تی لابر، گوناہی لابر، کہواتہ: (تَفَكَّهُ: أَي أزالَ الْفُكَاهَةَ)، قسہی خوْش و سوعبہ تی لابر، یانی: ٹہو کاتہ سوعبہ ت و قسہی خوْشان نہدہماو، لہ جیاتی ٹہوہ پھشیمانیی و دلّتہنگیی و خہفہ تباریی، یاخود سہرسورمانتان بو پھیدا دہبوو.

ہہروہا خاوہی (إعراب القرآن) قسہیہ کی دیکہی جوان دہکات دہلّی: (التَّفَكُّه: أَصْلُهُ تَنَاوُلُ ضُرُوبِ الْفَوَاكِهِ لِلْأَكْلِ، وَالْفُكَاهَةُ: الْمَزَاحُ، قِيلَ: فِي وَصْفِ الرَّسُولِ فِي حَدِيثٍ زَيْدٍ: كَانَ مِنْ أَفْكِهِ النَّاسُ مَعَ أَهْلِهِ)، (تَفَكُّه) لہ ٹہو صلدا بریتہ لہ دہست گہیاندنہ میوہ، بو خواردن، (فُكَاهَةُ) ش مانای قسہی خوْش دہگہیہ نی، لہ بہرئہوہی بہ دہم میوہ خواردنہوہ زورجار وابووہو ٹیستاش قسہی خوْش و سوعبہ ت دہکری، لہ وہسفی پیغہمبہردا ﷺ ہاتوہ: {عَنْ ثَابِتِ بْنِ عُبَيْدٍ، قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ مِنْ أَفْكِهِ النَّاسُ إِذَا خَلَا مَعَ أَهْلِهِ} (أَخْرَجَهُ الْبَيْهَقِيُّ فِي شُعَبِ الْإِيمَانِ، وَابْنُ أَبِي شَيْبَةَ: ۸۲۰۰)، واتہ: پیغہمبہری خوا لہ گہل مال و خیزانی خوْی دا، لہ ہہموو کہس قسہ خوْشتر بوو، میہرہ بانتر بووہ.

کہواتہ: ﴿فَطَلَّمْ تَفَكَّهُونَ﴾، یانی: أ - (بہ توانجہوہ) بہردہوام دہبوون لہسہر قسہی خوْش، ب - قسہی خوْشان نہدہما، بہ لکو دلّتہنگیی و پھشیمانییتان بو پھیدا دہبوو، بی.

دوای ٹہوہش دہتانگوت:

۵- ﴿إِنَّا لَمُعْرُمُونَ﴾، بہ دلّنیایی ٹیمہ زیانبارین، ہہروہا خوینراویشہتہوہ: (أَيْنَا لَمُعْرُمُونَ) ئایا ٹیمہ زیانبارین؟ وشہی (مُعْرُمُونَ) لہ (عُرْم) ہوہ ہاتوہو بریتہ لہوہی مال و سامانیک بکہوئتہ سہر کہسیک، بی ٹہوہی تاوانیک کی کرد بی، یاخود ناپاکییہ کی کرد بی، دہگوتری: غہرامہیان کردوہ، لیڑہدا یانی: باج لی ستاندنی بہ ناہق،

ٹہمہش سی واتای ہن:

(ا) - (إِنَّا لَمْلَزُمُونَ غَرَامَةَ مَا أَنْفَقْنَا فِيهَا)، واتہ: ئیمہ ئہو مال و سامانہی لہو کشتوکالہدا خہرجمانکردوہ، لیئی تووشی زیان بووین.

(ب) - (إِنَّا لَمُهْلِكُونَ لِهَلاَكِ قُوتِنَا مِنَ الْغَرَامِ وَهُوَ الْهَلَاكُ)، واتہ: ئیمہ دہفہوتیین چونکہ بژیوہکہمان نہما، خوْشمان دہفہوتیین، لہ (گرام) ہ ہاتوہ یانی: فہوتان.

ج - واتاہ کی دیکہشیان بو لیكداوہتہوہ: (إِنَّا لَمُعَذِّبُونَ) بہ دلنیاپی ئیمہ سزادراوین، واتہ: خوا سزای داوین کہ ئہو مال و سامانہمان ئاوا پویشتوہو، ئہو کشتوکالہمان ئاوا فہوتاوہ، یاخود ئیمہ تووشی سزاو ئازارو نارہحہتی دہبین، بہ هوئی ئہوہوہکہ کشتوکالہکہمان نہماوہ.

(۶) - ﴿بَلْ لَّحْنُ مَحْرُومٍ﴾، بہ لکو ئیمہ بی بہشین، واتہ: نہک ہہر غہرامہو باجہکہیمان کہوتوٹہ سہرو زانیکمان لی کہوتوہ، بہ لکو ہہر یہکجاری بی بہش بووین، (حَرَمْنَا مِنْ رِزْقِنَا بِشُؤْمٍ تَفْرِيْطِنَا)، واتہ: ئیمہ لہ بژیوہکہی خوْمان، بی بہش بووین، بہ هوئی نہگبہتی کہمتہرخہمیہکہمانہوہ.

(قتادہ) لہ بارہی (حَرَمْنَا) وہ گوتوویہتی: (هُوَ الْمُحَارِفُ الَّذِي انْحَرَفَ عَنْهُ رِزْقُهُ)، (أَخْرَجَهُ الطَّبْرِي: ۳۳۵۹۱) واتہ: لی لادراو، ئہو کہسہیہ بژیوہکہی لی لادہدری و لی دوور دہخریتہوہ.

﴿فَطَلَّتْ تَفْكَهُونُ﴾، (ظَلَّ) (أَي: اسْتَمَرَّ فِي عَمَلِ النَّهَارِ) یانی: لہسہرکاری پوژی بہردہوام بوو، بہ لام دواپی بو بہردہوام بوون لہسہر ہہر کاریک بہکارہاتوہ، ہہروہک چوْ (بَاتَ يَفْعَلُ كَذَا) واتہ: بہ شہوی کارہکہی کرد، بہ لام دواپی ہہرکام لہ (بات) و (ظَلَّ) ہ بو بہردہوام بوون لہسہر ہہر کاریک بہکاردین، بہ شہو بی یان بہ پوژ بی.

جگہ لہو مانایہی سہروہ بو (تفکھون)، زانیان سی واتای دیکہشیان بو باسکردوون:

۱- (الطبري) ده لى: (فَطَلْتُمْ تَتَعَجَّبُونَ مِمَّا نَزَلَ بِكُمْ فِي زَرْعِكُمْ مِنَ الْمُصِيبَةِ بِاخْتِرَاقِهِ وَهَلَاكِهٖ)، واته: سهرتان سورده ما به هوئى نه وه وه كه دابه زيويه ته سهر كشتوكاله كه تان، نه وه به لايه دابه زيويه ته سهرى كه سووتاه، يان بوته پووش و په لاش و له بهين چووه. هه روه ها عه بدوللاى كورى عه بباس و موجهيديش (تَفَكَّهُونَ) يان به (تَتَعَجَّبُونَ) (سهرتان سورده ما) ليكداه ته وه:

أ- وهك (الطبري) به ژماره (۳۳۵۸۳) له (ابن عباس) هوه هيئاويه تي.

ب- هه روه ها به ژماره (۳۳۵۸۴) له (مجاهد) هوه هيئاويه تي.

۲- هه نديكى ديكه له زانايان بو وينه (عكرمة) (تَفَكَّهُونَ) ي به (تَلَاوْمُونَ) واته: له بهينى خوټان سهركونه ي يه كدييتان ده كرد، هيئاوه، (الطبري) به ژماره: (۳۳۵۸۶) هيئاويه تي.

۳- حه سه ني به صرايى (تَفَكَّهُونَ) ي به (تَنَدْمُونَ) ي ژيوان و په شيما دهبوونه وه، هيئاوه، (الطبري) به ژماره: (۳۳۵۸۸) ليوه ي هيئاوه.

(ابن عجيبة) له ته فسيره كه ي خوئى: (البحر المديد في تفسير القرآن المجيد) دا^(۱)

له باره ي سهرسورمانه كه وه، بوچى سهر يان سورده ميئى؟ ده لى:

أ- (تَتَعَجَّبُونَ مِنْ سُوءِ حَالِهِ إِثْرَ مَا شَهِدْتُمُوهُ عَلَى أَحْسَنِ مَا يَكُونُ)، سهرتان سورده ما لهو حاله خراپه ي به سهر كشتوكاله كه تاندا هاتوه، دواى نه وه ي به باشترين شيوه بينيوتانه، زور به په ونه ق و گهش و گول و جوان بوو، دوايى بوو به پووش و په لاش سهرتان لى سورما.

ب- هه روه ها له باره ي په شيما نييه كه يانه وه، نه گهر (تَفَكَّهُونَ) به ماناي (تندمون) بى، گوتوو يه تي:

(تَنَدْمُونَ عَلَى تَعَبِكُمْ فِيهِ وَإِنْفَاقِكُمْ عَلَيْهِ، أَوْ عَلَى مَا اقْتَرَفْتُمْ مِنَ الْمَعَاصِي الَّتِي أَصَبْتُمْ بِذَلِكَ مِنْ أَجْلِهَا)، واته: په شيما دهبه وه له سهر نه وه ماندوو بوونه ي

پیتانہ وہ کیشاوہو ۛو مہ سرفہی لیتان کردوہ، یا خود لہ سہر ۛو گوناہانہی کہ بہ ہویانہوہ، کشتوکالہ کہ تان تووشی ۛو بہ لایہ بووہ.

(الطبری) وہ ک عادی خوی کہ مہ گہر چوں، ۛہ گہرنا دوی ۛوہی پای پیشووان لہ ہاوہ لان و شوینکہ وتووان و زانایانہوہ، دینئی، دوی خوی پایہ ک ۛہ لدہ بڑیڑی، لیرہ دا دہ لئی: (وَأُولَى الْأَقْوَالِ فِي ذَلِكَ بِالصَّوَابِ قَوْلَ مَنْ قَالَ : مَعْنَى: ﴿فَظَلَّمْتُمْ نَفْسَكُمْ﴾: فَأَقَمْتُمْ تَعَجُّبُونَ مِمَّا نَزَلَ بِزَرْعِكُمْ، وَأَصْلُهُ مِنَ التَّفَكُّهِ بِالْحَدِيثِ، إِذَا حَدَّثَ الرَّجُلُ الرَّجُلَ بِالْحَدِيثِ يَعْجَبُ مِنْهُ، وَيَلْهَى بِهِ، وَكَانَ مَعْنَى الْكَلَامِ: فَأَقَمْتُمْ تَتَعَجَّبُونَ وَيُعَجِّبُ بَعْضُكُمْ بَعْضًا مِمَّا نَزَلَ بِكُمْ).

دہ لئی: نیزیکترین قسہ لہ راستییہوہ، قسہی کہ سیکہ کہ گوتوویہ تی: ﴿فَظَلَّمْتُمْ نَفْسَكُمْ﴾، واتہ: بہ ردہوام دہ بوون لہ سہرسورمان لہوہی تووشی کشتوکالہ کہ تان بووہ، وشہی (تفکھ) یش لہ ۛہ سلدا بریتیہ لہ قسہی خوشکردن، پاییک پایویکی دیکہ دہ دوینئی، قسہیہ ک دہ کات ۛہویش پیی سہیر دہ بی و، پیوہی دہ خافلی، مانای ۛہم فہرمایشته وہ ک ۛہوہیہ: ئیوہ بہ ردہوام دہ بوون لہ سہر سہرسورمان و، ۛہندیکتان سہری ۛہوی دیکہ تان سوردہماند لہوہی بہ سہرتاندا ہاتوہ.

دہربارہی بہ کارہینانی وشہی (زرع)، ۛہم فہرمایشته دینین: {عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: لَا يَقُولَنَّ أَحَدُكُمْ: زَرَعْتُ، وَلَكِنْ يَقُولُ: حَرَثْتُ، قَالَ: أَبُو هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَلَمْ تَسْمَعُوا اللَّهَ يَقُولُ: ﴿أَفَرَأَيْتُمْ مَا تَحْرُثُونَ﴾} (أخرجه البزار: ۱۲۸۹، وابن حبان: ۵۷۲۳، والطبري: ۳۳۴۹۲، والبيهقي في الشعب: ۵۲۱۷، ۵۲۱۸).

واتہ: ۛہ بوو ۛوہرہ پرہ ﷺ دہ گپڑیتہوہ کہ پیغہمبہری خوا ﷺ فہرموویہ تی: یہ کییک لہ ئیوہ نہ لئی: کشتوکالہ کہم رواند، بہ لکو با بلئی: زہویہ کہم کیلاو کشت و کالہ کہم کرد، (تووہ کہم وہ شانندو نہمامہ کانم ناشتن، چونکہ ۛہوہی دہ پروینئی خوی پہروہردگارہ) ۛہ بوو ۛوہرہ پرہ ﷺ گوتوویہ تی: ئایا گویتان لہ قسہی خوی بہرز نہ بووہ، کہ دہ فہرموی: ﴿أَفَرَأَيْتُمْ مَا تَحْرُثُونَ﴾ ۛہ آنتہ ترزعوئہ: أَمْ تَحْنُ الزَّرْعُونَ؟! ﴿۱۶﴾

مه سه له ی سٚیه م:

پرسیار کردنی نکوو لیلیکه رانه ی خوا له بیروایان، که ئایا ئه و ئاوه شیرین و زولآله ی ده یخونه وه، ئه وان له هه وران دایانه زاندوه، یان خوا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ**، که ئه گهر ویستبای سوپرو تفت و تالی ده کرد؟

خوا ده فهرموئ: ﴿أَفَرَأَيْتُمُ الْمَاءَ الَّذِي تَشْرَبُونَ ﴿٦٨﴾ أَأَنْتُمْ أَنْزَلْتُمُوهُ مِنَ الْمُزْنِ أَمْ نَحْنُ الْمُنْزِلُونَ ﴿٦٩﴾ لَوْلَا نَشَاءُ جَعَلْنَاهُ أُجَاجًا فَلَوْلَا تَشْكُرُونَ ﴿٧٠﴾﴾.

شیکردنه وه ی ئه م ئایه تانه، له چوار برگه دا:

(١)- ﴿أَفَرَأَيْتُمُ الْمَاءَ الَّذِي تَشْرَبُونَ﴾، ئایا ئه و ئاوه تان بینیه (به چاوی سهر) که ده یخونه وه؟ یا خود مه به ست پیی زانیوتانه واته: دیتن لیره دا مه به ست پیی دیتنی عه قل و دلّه، ئه و ئاوه ی ده یخونه وه، زانیوتانه؟ بوچی ده فهرموئ: ئه و ئاوه ی ده یخونه وه؟ چونکه مه به ست و ئامانجی گه وره له ئاوی شیرین، خواردنه وه یه، هه لبه ته دواپی کشتوکالیشی پی ده کری و، شتن و شواریشی پی ده کری و، پیداو یستییه کانی دیکه شی پی جیبه جی ده کرین، به لام ئامانجی سه ره کیی له ئاوی شیرین، بریتیه له خواردنه وه ی.

(٢)- ﴿أَنْتُمْ أَنْزَلْتُمُوهُ مِنَ الْمُزْنِ أَمْ نَحْنُ الْمُنْزِلُونَ﴾، ئایا ئیه له هه وران داتانه زاندوه، یا خود ئیمه دابه زینه رینی؟ (المُزْنُ: جَمْعُ اسْمٍ مُزْنَةٍ، وَهِيَ السَّحَابَةُ)، (مُزْنٌ) ناوی کو ی (مُزْنَةٌ) یه، که به یه ک هه ور ده گوئری، (راغب الأصفهانی) ده لئ: (السَّحَابُ الْأَبْيَضُ) یان (السَّحَابَةُ الْبَيْضَاءُ) هه وری سپیی.

(٣)- ﴿لَوْلَا نَشَاءُ جَعَلْنَاهُ أُجَاجًا﴾، ئه گهر ویستبامان سوپرو تالمان ده کرد، (أُجَاجٌ: الشَّدِيدُ الْمُلُوحَةِ وَالْمَرَارَةِ، مِنْ أَجَجِ النَّارِ إِذَا اشْعَلَهَا)، (أُجَاجٌ): به مانای زور سوپرو زوریش تال، له (أَجَجَ النَّارَ) وه هاتوه، واته: ئاگره که ی خو شکرد، خاوه نی (مختار الصحاح) ده لئ: (أُجَاجٌ: ضَرْ شَدِيدُ الْمُلُوحَةِ) واته: هه م به زیان و هه م زوریش سوپرو.

(۴) - ﴿فَلَوْلَا تَشْكُرُونَ﴾ دہبووایہ سوپاسگوزاری بیکن، (لَوْلَا) به مانای (هَلَّا) یه، سوپاسگوزاری بو خواش ئهوهیه که بهندایه تی بو بکن و، واز له شیرک و بتپهرستی بیئن.

چه ند تایبه مه ندیه کی ئای خواردنه وه

(۱) - ئاو نه پهنگی ههیه، نه تامی ههیه، نه بوئی ههیه، له خودی خویدا، بوچی خوی وای دروستکردوه؟ بو ئهوهی به که لکی هه موو شتییک بی، ده توانی ماستاوی لی دروست بکهی، شهربه تی لی دروست بکهی، ههر شتییک بتهوی لهو ئاوه ده توانی دروستی بکهی، ئه گهر پهنگ و تام و بوئیکی هه بووایه، به که لکی هه موو شتییک نه ده هات.

(۲) - ئاو زوو ده بیته هه لم، له پلهی چوارده وه ده ست به بوونه هه لم ده کات، واته: له پلهی چوارده وه که گهرم ده بی، ده ست به بوونه هه لم ده کات، بوچی؟ بو ئهوهی ئه و ئوقیانوو سه گه ورانه که تیشکی خور لییان ده دات، ئه گهر زوریش به هیژ نه بی، ورده ورده ههر پرۆسهی هه لماندن (تبخییر) دروست بی، چونکه هه وره کان لهو هه لمهی له ئوقیانوو سه کان په ییاده بی، دروست ده بن.

(۳) - ههر کاتییک بو پلهی چواری ژیر سفر، ئاو سارد کرا، قه باره کهی گه وره ده بی، ههر بویه ئای به سه ته له که کانی ده ریا گه وره کان که ده یان به ستی، ته نیا پرووی سه ریانه و، ئاوه کهش که ده یبه ستی قه باره ی گه وره ده بی و هه لده چی بو لای سه ری و، بنه وهی به شیوه و حاله تی ئاو دمینیته وه، ئه گهر وانه بووایه ده ریا به کان له سه رییان تا کو خواری، هه موویان وشک ده بوون، ئه و کاتهش پرۆسهی هه لماندن نه ده بوو، باران و به فرو ته رزهش نه ده بارین، ژیا نده ریه کانی نیو ده ریاش ئه گهر هه موو به ستبای، تی کرا ده مردن، هه روه ها پروه کیش نه ده پروا، ئاژه له کانی وشکانییش به بی ئاو تی کرایان ده مردن، دوا یی مرو فیش ههر کو تای بی پی ده هات.

[illegible]

مہ سہ لہی چوارہم و کوٹایی:

بیگومان ناگریکیش کہ دایدہ گیر سینن بہ سوو تہ مہ نیی جوړاو جوړ، کہ
ریشہ کہ یان ہر دہ گہ پیتہ وہ بو پروہک و درخت، خوا درخت و پروہ کہ کہی
پیگہ یاندوہ، نہک مروفہ کان، کہ خہ لکی پیوارو برسی بہ پلہی یہ کہم لہو
ناگرہ، بہ ہرہ مہ ند دہ بن:

خوا دہ فہرموی: ﴿أَفَرَأَيْتُمُ النَّارَ الَّتِي تُورُونَ﴾ (۷۱) ﴿أَنْتُمْ أَنْشَأْتُمْ شَجَرَتَهَا أَمْ نَحْنُ الْمُنْشِئُونَ﴾
﴿نَحْنُ جَعَلْنَاهَا تَذَكُّرًا وَنَمْلًا لِلْمُقَوِّينَ﴾ (۷۲) ﴿فَسَبِّحْ بِاسْمِ رَبِّكَ الْعَظِيمِ﴾ (۷۴)

شیگردنہ وہی تہم ثایہ تانہ، لہ پینج برگہ دا:

(۱) - ﴿أَفَرَأَيْتُمُ النَّارَ الَّتِي تُورُونَ﴾، ثایا تہو ناگرہ تان بینوہ کہ دایدہ گیر سینن؟!
(تورون: توقدون) واتہ: دایدہ گیر سینن، تہو ناگرہی دہیکہ نہ وہ، (الإیراء: إظهار النار
بالقدح، اوری یوری وریا)، (إیراء: بریتہ لہ دہرخستنی ناگر بہ قہدح، کہ کاتی
خوی لہ کوردہ واریی خوماندا بہردو تہستی پی گوتراوہ لہ گہل پووشو، بہردیان
لہ تہستیہ کہ داوہ، یان تہستیہ کہ یان لہ بہردہ کہ داوہ، پووشووش ہہبووہ کہ
پووشیکی زور وردہ، لہ پہنای بہردو تہستیہ کہ یان راگرتوہ، کہ پریشکہ ناگری
لی بوتہوہ، پیی داگیرساوہ، گہلی عہرہ بیش: بہرد و تہستی (زہندو زہندہ) یان پی
دہلین، تہصلی پرؤسہ کہش قہدحی پی دہلین واتہ (لیدان)، جاری واش ہہبووہ دوو
درختی (مہرخ و عہفار) کہ لیکیان داو، ناگریان لی پیدابووہ، تہنجا گوتراوہ: (قدح
فأوری، أو قدح فأکبی) واتہ: بہردو تہستیہ کہی لیکیان ناگری لی بووہ، پریشکہ
ناگر، بہلام تہگہر ناگری لی نہ بیتہوہ دہلی: (فأکبی) واتہ: چرووکی کرد، ناگرہ کہی
لی پیدانہ بوو، خوا دہ فہرموی: تہو ناگرہ تان بینوہ کہ ہہلیدہ کہن؟

(۲) - ﴿أَنْتُمْ أَنْشَأْتُمْ شَجَرَتَهَا﴾، ثایا نیوہ درختہ کہیتان پیگہ یاندوہ! (الإنشاء: إحداث
الشيء وتربيته)، (إنشاء: بریتہ لہ پیداکردنی شتیک و، پیگہ یاندنی و مشوور لیخواردنی،

چونکہ ئهو دره خته يهک تهکان پهيدا نهبووه، بهلکو ورده ورده چهکهری داوهو، بوته چرو و گهوره بووهو گهوره بووه، تاکو بوته ئهوهی دوايی بگونجی بکریته سووتهمه نیی.

(۳) - ﴿أَمْ نَحْنُ الْمُنِشُّونَ﴾، یاخود ئیمه پیگهیه نه رینی، پیگهیه نه ری ئهو دار و دره خته یی، که ئیوه دوايی دهیکهن به سووتهمه نیی؟

(۴) - ﴿نَحْنُ جَعَلْنَاهَا تَذَكُّرًا وَنَتَّبِعُ الْمُقْوِينَ﴾، ئیمه ئهو ئاگره مان گیراوه به مایه ی بیرخسته نه وه پهنده وهرگرتن، [ههروه ها به هره مه ندبوون] بو ریواران و برسییان (المُقْوِينَ: الْمُسَافِرِينَ أَوِ الْجَائِعِينَ) (المقوین) ههم به ریواران، ههم به برسییان لیکیان داوه ته وه، (أَقْوَى: إِذَا سَافَرَ أَيْ نَزَلَ الْقَوَاءَ، يُقَالُ: أَقْوَيْتُ مُنْذُ كَذَا وَكَذَا، أَيْ: مَا أَكَلْتُ شَيْئًا، وَبَاتَ فَلَانَ الْقَوَاءَ، وَبَاتَ الْقَفْرَ: إِذَا بَاتَ جَائِعًا)، وشه ی (قواء): ههم به بیابان دهگوتری، ههم به سکی خالییش دهگوتری، دهگوتری: (أَقْوَى) ئه گهر که سیک سه فه ری کردو چووه دهشت و بیابان، ههروه ها دهگوتری: (أَقْوَيْتُ مُنْذُ كَذَا وَكَذَا، أَيْ: مَا أَكَلْتُ شَيْئًا) ماوه ی ئه وه نده و ئه وه نده ههچم نه خواردوه، (وَبَاتَ فَلَانَ الْقَوَاءَ، وَبَاتَ الْقَفْرَ) واته: فلانکس به برسیه تی شوه ی کرده وه، له بیابان شوه ی کرده وه.

(۵) - ﴿فَسَبِّحْ بِاسْمِ رَبِّكَ الْعَظِيمِ﴾، ئنجا ناوی پهروه دگاری مه زنت به پاک بگره، به دووری بگره له هه ره په له وه که وه کورپیه ک.

دار و دره خت کانگای ئاگر و سووته مه نییه :

کاتی خو ی هه موو ته فسیره کان، وایان ئهم ئایه ته مانا کردوه، وهک چو ن به شیوه ی سه ره تایی به ردو ئه ستییان لیکداوه و ئاگری لی په یدابووه، ههروه ها دارو چلو ییان هی ناوه و کردوو یانه ته سووته مه نیی هه روایان لیکداوه ته وه، به لام بیگومان و پرای ئهم مانا پواله تییه که بو سه رده م و پوژگاری خو ی وای لی تیگه یشته و و راستیشه، مانایه کی دیکه ی گه وره تر، به لام په نهانی هه یه، که زانست ده ریخسته ^(۱)، ئه ویش ئه وه یه که له چاخه کانی پیشوودا، چاخه

(۱) د. محمد راتب النابلسی له ته فسیره که ی دا باسی کرده، ههروه ها (طنطاوی جوهری) یش

باراناویہ کان (العصور المطيرة) کاتی خوئی ئہم سہر زہویہی ئیمہ بہو شیوہیہ نہبووہ، ئاوا بہو شیوہیہ بہرگہ ہہوای ہہبی و، بہرگی ئاوی ہہبی و، بہو شیوہیہی ئیستا بیٹ، ئنجا لہو چاخہ زووانہدا، کہ ملیونان سال لہمہو پیش بووہ، پرووہ کی زور گہورہو زہبہ لاج و دارو درہختی زل و گہورہ ہہبوون، وہک زانایانی زہویناسی دہلین، ئنجا ئہو درہختہ زہبہ لاج و گہورہو بہ کہلہ شانہ، کہ بوومہ لہرزہ کان پرویانداوہو، ئاگر پڑینہ کان پرویانداوہو، گوپرانکاری زور بہسہر زہوی دا ہاتوون و، بوونہ ہوئی ئہوہی ئہو پرووہک و درہختہ زہبہ لاج و بہ کہلہ شانہ بکہونہ بن زہوی، بہردو دارو گل و خوئی زوریان بکہوئتہ سہری و ئہوان بچنہ نیو زہوی و، ملیونان سال بہو شیوہیہ ہیئینہوہ، تاکو لہ ئہنجامدا گوپانی کیمیایان بہسہردابی و، بنہ گازو نہوت، ہہروہا ہہندیکیان بوونہ خہلووزی بہرد.

کہواتہ: ئہو نہوت و گازہی ئیستا ئیمہ دہستمان دہکہوئی و، لہ نیو جہرگہی زہوی دا ہہیہ، ہہمووی ہی ئہو پرووہک و درہختہ گہورانہیہ، ہہندیکیش لہ زانایان دہلین: ہی ہہندیکی لہ ژیاندارہ گہورہکانیشہ وہک دیناسورہکان و، ژیاندارو ئاژہلی گہورہ گہورہو، درندہی گہورہ گہورہش ہہبوون جگہ لہ دیناسورہکان، ہہیانبووہ ہیئندہی چیاہک بووہ، یان ہیئندہی گردیک بووہ، ئہوانہش لہ ئہنجامی ئہوہدا کہ گوپرانکاریہک بہسہر زہویدا ہاتوہ، فہوتاون و، زانایان لہو بارہوہ بیردوژہی جیا جیایان ہہن، ئایا دیناسورہکان بوچی فہوتاون؟ ئایا لہ ئہنجامی ئہوہدا بووہ کہ پارچہ نہیزہکیکی گہورہ بہ زہوی کہوتوہ؟ یان لہ ئہنجامی ئہوہدابووہ کہ پلہی گہرمیی زہوی دابہزیوہ لہہی ئہوکاتہی ئہوان تیتدا ژیاون؟ یاخود پلہی گہرمیی زور بہرزبوئتوہو ئہوان فہوتاون؟ گرنگ ئہوہیہ ئہو نہوت و گازہی لہ بن زہویدا ہہیہ، ہہمووی بہرہمی کہلہشی ئہو ئاژہلانہ و، ئہو دارو درہخت و پروہکانہیہ، کہ کاتی خوئی کہوتوونہ ژیر

زهوی، که واته: لیږه که خوا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** ده فرموی: ﴿أَفَرَأَيْتُمُ النَّارَ الَّتِي تُورُونَ﴾ (۷۱)، ټهو ټاگره ده بینن که دایده گیر سیئن؟ واته: ټهو سووته مه نیی هی ده یکن به ټاگر، که مه رچ نیه بهس دارو دره خت بی، ﴿أَأَنْتُمْ أَنْشَأْتُمْ شَجَرَتَهَا أَمْ نَحْنُ الْمُنْشِئُونَ﴾ (۷۲)، ټایا ټیوه دره خته که یتان، (چونکه نه و ته که ش و گاز که ش کاتی خوئی هه ر دره خت بوون، به پله ی یه که م) ټایا ټیوه ټهو دره خته یتان که دوایی ټهو نهوت و گاز هی لی پیدابووه، دروست کردوه، یا خود ئیمه پیگه یه نه رینی؟

هه له به ته له سووره قی (الأعلى) شدا که خوی په نهانزان ده فه رموی: ﴿سَبِّحْ اسْمَ رَبِّكَ الْأَعْلَى ۝۱ الَّذِي خَلَقَ فَسُوَّى ۝۲ وَالَّذِي قَدَّرَ فَهَدَى ۝۳ وَالَّذِي أَخْرَجَ الْأَرْعَى ۝۴ فَجَعَلَهُ غُثَاءً أَحْوَى ۝۵﴾ الأعلى، واته: ناوی په روه ردگاری هه ره به رزت به پاک بگره. که دروستی کردو پړیکه خست. هه روه ها نه ندازه گیری کردو پړینمایي کرد، هه روه ها نه و زاته ی له وه پگا و گژو گیاو دارو دره ختی زوری ده رهینا، ﴿فَجَعَلَهُ غُثَاءً أَحْوَى ۝۵﴾، دواپی کردی به تلتیکی رهش، یان کردی به پووش و په لاشیکی رهش داگه پراو، که نه مهش هه ر ئاماژه یه به دروست بوونی غازو نهوت، له نه نجامی نه و گژو گیاو دارو دره خته ی کاتی خوئی له سه ر پرووی زهوی هه بووه.

بۆيە ئەوھى سوورەتى (الأعلى) ش ھەرئاماژەيە كى پۈۈنە بەۋ راستىيە زانستىيە.

له باره‌ی ئاگره‌وه و، ئاگری دۆزه‌خ زۆر گه‌رم‌تره له ئاگری دنیا، ئهم فهرمايشته‌ی پيغه‌مبه‌ر دینين که جاری دیکه‌ش به بۆنه‌ی دیکه‌وه هیناومانه: {إِنَّ نَارَكُمْ هَذِهِ الَّتِي يُوقَدُ ابْنُ آدَمَ جُزْءَ مِنْ سَعِيرٍ جُزْءًا مِنْ نَارِ جَهَنَّمَ، قَالُوا: وَاللَّهِ، إِنْ كَانَتْ لَكَافِيَةٌ يَا رَسُولَ اللَّهِ. قَالَ: فَإِنَّهَا فَضَّلْتُ عَلَيْهَا بِتِسْعَةِ وَسْتَيْنَ جُزْءًا، كُلُّهُنَّ مِثْلُ حَرِّهَا} (أخرجه البخاري: ۳۱۶۵، ومسلم: ۲۸۴۳، والترمذي: ۲۶۸۹) واته: ئهم ئاگره‌ی وه‌چه‌ی ئاده‌م دایده‌گیرسین، به‌شیکه له هه‌فتا‌به‌ش له ئاگری دۆزه‌خ، هاوه‌لان خوا لیان‌پازیی گوتیان: ئه‌ی پيغه‌مبه‌ری خوا ﷺ! به‌خوا هه‌ر ئهم ئاگره‌ش به‌س بوو (بۆ سزادانی ئه‌وانه‌ی ده‌خ‌ڕینه‌ی دۆزه‌خه‌وه‌؟) فهرمووی: ئاگری دۆزه‌خ

بە شەست و نۆ بەش بە سەر ئاگری دنیا دا بەرزکراوەتەو، هەر کام لەو شەست و نۆ بەشە، گەرمایەکی وەک گەرمایی ئاگری دنیا وایە.

هەلبەتە وشە ی حەفتا بەش (سَبْعِينَ جُزْءًا) مەرج نیە پێک مەبەست پێی حەفتا بێ، بە لکو دەگونجی زیاتر بێ و دەگونجی کەمتر بێ و، ئیستا کە زانست بەرەو پێشەوێ چوو، دەزانین کە لە ئەستێرەکاندا بوو وینە: خۆرەکی خۆمان، لە نیو هەناوی خۆردا، پلە ی گەرمیی ملیۆنانەو، لە دیوی دەرەوێ خۆریش، پلە ی گەرمیی چەند هەزار جاری ئەو گەرمایە یە کە ئیمە دەیزانین، لە لای خوا ی پەرورەدگاریش ئاسانە کە پلە ی گەرمیی دۆزەخ، زۆر لەو پلە گەرمییە ی ئیمە پێی ئاشناین، بەرزتر بکاتەو، وەک فەرمایشتەکی پێغەمبەر ﷺ ئاماژە ی پێدەکات بە گشتیی.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

رێگەی بەدڵنی مەکتەبی مامۆستا عەلی بابێر

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

Google Play App Store

لە زۆرە کۆمەڵەیە ئێمەمان ئەمەکانمان
Stay connect on social media
دەین مەکتەبێ عێراق ئامۆژگاری ئێمەمان

www.alibapir.net

English - عربي - کوردی

عەلی بابێر/ AliBapir

کەناڵی
رێگەی بەدڵنی مەکتەبی مامۆستا عەلی بابێر

YouTube WhatsApp Telegram

رێگەی بەدڵنی مەکتەبی مامۆستا عەلی بابێر

[illegible]

پیناسہ ی ئەم دەرسە

ئەم دەرسە مان بیست و دوو (۲۲) ئایەتی کۆتایی ئەم سوورەتە موبارەکە دەگریتە خوێ، واتە: ئایەتەکانی: (۷۵ - ۹۶)، جوگرافیای دابەشبوونی ئایەتەکانیش بەسەر بابەتەکانی ئەم دەرسەدا، بەم شیوەیە:

هه‌شت (۸) ئایەتی سەرەتا، ئایەتەکانی: (۷۵ - ۸۲) لە بارە ی قورئانەوێ، کە قورئان دابەزیناوی خوای پەرورەدگاری جیهانیانەو، جگە لە فریشتە پاکراوەکان، توخنی نەکەوتوون و توخنی ناکەون، دوایی سەرزەنشتی کافرەکان کراوە، کە بۆچی لە جیاتی بڕوا پێهێنای، بە درۆی دادەنێن؟ هەموو پشک و بەشی خۆیان لەم قورئانە، کە سەرچاوەی خێرو بەرەکەتە، بریتیه لە بڕوا پێنەهێنایی؟!

دوایی لە پینج ئایەتی نیوەراستدا، ئایەتەکانی: (۸۳ - ۸۷) باسی حالەتی گیانکێشران کراوە، کاتیک کەسیک دەکەوێتە گیانەلاو ئەوانە ی لە دەوروبەری، بابای کەوتووە گیانەلا دانیشتون، هێچیان لە دەست نایەت و دەستە پاچەن و، هێچیان پێ ناکرێ و، فریشتەکانی خواش لەوان لێی نزیکترن، بەلام ئەوان نایانینن.

لە نو (۹) ئایەتی کۆتاییشدا، ئایەتەکانی: (۸۸ - ۹۶) باسی جیگاو رێگای هەرسێک جوۆرەکە ی مرووفان دەکات، واتە: (المقربین) لە خوا نزیکخراوان، (أَصْحَابُ الْيَمِينِ) هاوێلانی دەستە راست و، بەدرۆدانە رانی گومرا (المکذبین الضالین) واتە: هاوێلانی دەستە چەپ.

﴿فَلَا أُفْسِرُ بِمَوْقِعِ الْجُجُمِ ۝۷۵ وَإِنَّهُ لَفَسَرُّ لَوْ تَعْلَمُونَ عَظِيمٌ ۝۷۶ إِنَّهُ لَفَرَزٌ مِّنْ رَبِّهِ ۝۷۷﴾
 ﴿فِي كِتَابٍ مَّكْنُونٍ ۝۷۸ لَا يَمَسُّهُ إِلَّا الْمُطَهَّرُونَ ۝۷۹ نَزِيلٌ مِّنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ ۝۸۰ أَفَبِهَذَا الْحَدِيثِ أَنْتُمْ مُدْهِنُونَ ۝۸۱ وَتَجْعَلُونَ رِزْقَكُمْ أَنْتُمْ تُكْذِبُونَ ۝۸۲ فَلَوْلَا إِذَا بَلَغَتِ الْحُلُقُومَ ۝۸۳ وَأَنْتُمْ

حِينَئِذٍ نَنْظُرُونَ ﴿٨٤﴾ وَنَحْنُ أَقْرَبُ إِلَيْهِ مِنْكُمْ وَلَكِنْ لَا بُدُّرُونَ ﴿٨٥﴾ فَلَوْلَا إِنْ كُنْتُمْ غَيْرَ مَدِينِينَ ﴿٨٦﴾ تَرْجِعُونَهَا إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٨٧﴾ فَأَمَّا إِنْ كَانَ مِنَ الْمُفْرَبِينَ ﴿٨٨﴾ فَرُوحٌ وَرِيحَانٌ وَحَنَّتْ نَعِيمٌ ﴿٨٩﴾ وَأَمَّا إِنْ كَانَ مِنَ أَصْحَابِ الْيَمِينِ ﴿٩٠﴾ فَسَلَمٌ لَكَ مِنَ أَصْحَابِ الْيَمِينِ ﴿٩١﴾ وَأَمَّا إِنْ كَانَ مِنَ الْمُكَذِّبِينَ الضَّالِّينَ ﴿٩٢﴾ فَتُرْلٌ مِّنْ حَمِيمٍ ﴿٩٣﴾ وَتَصْلِيَةٌ جَمِيمٍ ﴿٩٤﴾ إِنَّ هَذَا لَهُوَ حَقُّ الْيَقِينِ ﴿٩٥﴾ فَسَبِّحْ بِاسْمِ رَبِّكَ الْعَظِيمِ ﴿٩٦﴾

مانای دهقا و دهقی ثایه ته کان

{وانیه (که ئیوه ده لین ئه ی بیرواینه!) سویند به شوینه کان (و سورگه کان) ی
 نه ستیره کان ﴿٧٥﴾ بیگومان ئه م سوینده ش ئه گهر بزائن (سویندیکی) مه زنه ﴿٧٦﴾
 به دنیایی ئه وه قورئانیکی به پریزو پیزه ﴿٧٧﴾ له نووسراویکی شیردراوه دایه ﴿٧٨﴾
 جگه له فریشته زور چاکه کان (هیچ کهس) دهستی لی نادات ﴿٧٩﴾ له لایه ن
 پهروه ردگاری جیهانیانیه وه دابه زینراوه ﴿٨٠﴾ ئنجا ئایا ئیوه (ئه ی بیروایه کان!)
 به رانبه ر به م فره مایشته که مته رخه میی ده که ن! ﴿٨١﴾ بژیو (و پشک) تان (تیدا)
 ئه وه یه که به دروی داده نی ن (و نکوولی لی لیده که ن)؟! ﴿٨٢﴾ ده جا ده بوایه
 کاتیک (یه کیکتان پرووحی) ده گاته گه رووی (له ده می گیان کیشراندا) ﴿٨٣﴾ که
 ئیوه ش له و کاته دا ته ماشا ده که ن (و تیوه ی راماون) ﴿٨٤﴾ له حالیکدا که ئیمه
 له ئیوه لی نی زیکترین (به هو ی فریشته کا ئمانه وه)، به لام ئیوه نایینن ﴿٨٥﴾
 ئنجا ئه گهر (راسته) ئیوه ژیر ده ست (ی خوا) نین ﴿٨٦﴾ ده بوایه بیگپرنه وه (و
 نه هیلن ئه و پرووحه له جه سته ی دهر بچی)، ئه گهر له راستانن ﴿٨٧﴾ ئنجا ئه گهر
 (ئه و گیانه کیشراوه) له زور (له خوا) نی زیکخراوان بی ﴿٨٨﴾ ئه وه (پادا شته که ی
 له قوناغی به رزه خ دا) ئاسووده یی و شوینی پر گول و په یحان و، باخی پر نازو
 نیعمه ته ﴿٨٩﴾ ئه گهر له هاوه لانی راسته ش بی ﴿٩٠﴾ ئه وه سه لام له تو بی له
 هاوه لانی راسته وه ﴿٩١﴾ ئه گهر له (هاوه لانی چه په ی) به درودانه ره گومرایه کانیش

بئ (٩٢) ٺهوه (سزيان) ميوانداريي کرانيانه (٩٣) له ٺاوي کولاوو خړانه ټيو کلپه
 (ي ټاگري دوزخ) (٩٤) به دټيايي ټمه (که گوترا) هه ټيکي (راست و) جي
 دټيايي (٩٥) دهجا ناوي په روه ردگاري مه زنت به پاک بگره (٩٦).

شیکردنه وهی هه نديک له وشه کان

(مَوْقِعُ): (جَمْعُ مَوْقِعٍ: مَكَانُ الْوُقُوعِ، وَالْوُقُوعُ: السَّقُوطُ وَالْهَوِيُّ، وَالْمَقْصُودُ
 مَوَاضِعُ غُرُوبِهَا، أَوْ الْوُقُوعُ: الْحُلُولُ فِي الْمَكَانِ)، (مَوَاقِعُ) کوی (مَوْقِع) ه، ټه ویش به
 مانای شوینی لیکه وټن، دئ، (وُقُوع) به مانای به ربوونه وهو دابه زین، دئ، که واته:
 مه به ست پیی ټه شوینانه یه که لیی ټاوا ده بن، چونکه (وُقُوع) به مانای
 (الْحُلُولُ فِي الْمَكَانِ) هاته شوینیک، دئ.

(کَرِيمٌ): (الرَّفِيعُ النَّفِيسُ فِي نَوْعِهِ، كَثِيرُ الْخَيْرِ وَالْعَطَاءِ)، که خوا قورټان به
 که ریم پیناسه ده کات، (کَرِيم): بریتیه له به هادار و به رز له جوړی خوئی،
 یاخود زور به خشنده و سوود به خش.

(مَكْنُونٍ): (مُشْتَقٌّ مِنَ الْإِكْتِنَانِ: هُوَ الْإِسْتِتَارُ، مَحْجُوبٌ عَنِ الْأَنْظَارِ)، (مَكْنُون):
 داتاشراوه له (إِكْتِنَان) هوه، (وَهُوَ الْإِسْتِتَارُ) واته: په نهان کردن، که مه به ست
 پیی ټه وهیه له نووسراویک دایه له چاوان دیار نیه و شیردراوه یه، مه به ست
 پیی زانیاریی بئ سنووری خوایه، یاخود مه به ست پیی (اللَّوْحُ الْمَحْفُوظُ) ه، که
 ده شگونجی مه به ست له (لَوْحُ الْمَحْفُوظِ) یش و (کتاب مکنون) یش و (إِمَامٌ مُبِينٌ)
 یش زانیاریی بئ سنووری خوا بئ.

(الْمُطَهَّرُونَ): (الْمَلَائِكَةُ الْمُطَهَّرُونَ)، پاکراوه کان واته: فریشته پاکراوه کان، به لام
 (راغب) ده لی: (إِنَّهُ لَا يَبْلُغُ حَقَائِقَ مَعْرِفَتِهِ، إِلَّا مَنْ طَهَّرَ نَفْسَهُ وَتَنَقَّى مِنْ دَرَنِ
 الْفَسَادِ)، ده فهرموئی: ﴿لَا يَمَسُّهُ إِلَّا الْمُطَهَّرُونَ﴾ واته: ناگاته ناسین و زانیی

راستیہ کانی مه گهر كه سيك خوئی پاكرديته وهو خوئی خاوين كرديته وه، له چلك و چه پهری خراب و گوناح.

ئه وهش مانا مه جازیه كه یه تی.

(مُذْهِنُونَ): (الإِذْهَانُ: فِي الْأَصْلِ مِنَ التَّذْهِينِ)، (إِذْهَان) له بنچینه دا له (تَذْهِين) چه ور كردنه وه هاتوه، (وَلَكِنْ جُعِلَ عِبَارَةً عَنِ الْمُدَارَاةِ وَالْمُلَايَنَةِ وَتَرْكِ الْجِدِّ، مُذْهِنُونَ، أَي: مُتَهَاوِنُونَ)، دوايي وشه ی (إِذْهَان) به كارهی تراوه بو وشه ی ساچاندن و نه رمیی کیشان و وازهینان له شتی جیدی، كه واته: (مُذْهِنُونَ: أَي مُتَهَاوِنُونَ) واته: كه مته رخه من و گوئی پی نه ده رن.

(الْخُلُقُومُ): (الْحَلْقُ: الْعَضْو، الْمَجُوفُ، وَالْجَمْعُ: حَلَاقِيمُ)، (حَلْق) قورگ یان قور قوراگه، كه به (حَلَاقِيم) كوډه كړیته وه، قورگه كان، گه رووه كان.

(مَدِينِينَ): (أَي: مُجَازِينَ، أَوْ مَرْبُوبِينَ، أَوْ مَمْلُوكِينَ، أَوْ مَحَاسِينَ، أَوْ مَجْزِينَ)، به چند وشه یه ك مانا لیکداوه ته وه، واته: ئه وانیه سزاده درین، یاخود ئه وانیه خاوه ندارن، یان ئه وانیه ژیر ده ستن، یان ئه وانیه لپرسراون، یان ئه وانیه سزاو پاداشت ده درینه وه.

(فَرُوحٌ): (الرَّوْحُ: الرَّاحَةُ، وَالرَّوْحُ: الْفَرْجُ، وَالرَّوْحُ: الرَّحْمَةُ) وشه ی (رَوْح) هه م به ئاسووده یی و، هه م به ده روو لپکرانه وه، هه م به به زه یی، لیکدراوه ته وه، له بنچینه دا وشه ی (رَوْح) به مانای هه ناسه دانوه، مروف کاتیک هه ناسه ده دات، هه وا هه لده مزئی و ده داته وه، ئاسووده ده بی.

(رِيحَانٌ): (مَالَهُ رَائِحَةٌ، أَوْ الرَّيْحَانُ: الرُّزْقُ)، (رِيْحَان): ئه و گیایه یه كه هه موومان ده زانین، گیایه کی بوخوشه، یاخود مه به ست پیی بژیوه.

(وَنَصْلِيَّةٌ جَحِيمٌ): (أَصْلُ الصَّلِيِّ: الْإِقَادُ بِالنَّارِ، صَلِّيَ بِالنَّارِ وَبِكَذَا: بَلِيَّ بِهَا، وَصَلَيْتُ الشَّاةَ: شَوَيْتُهَا)، وشه ی (صَلِي) له بنچینه دا بریتیه له سووتاندن به ئاگر،

دہ گوتری: (صَلِيَ بِالنَّارِ وَبِكَذَا) واتہ: پی تاقیکرایہ وہ، دہ گوتری: (وَصَلَيْتُ الشَّاةَ) واتہ: مہرہ کہم برژاند.

(حَقُّ الْيَقِينِ): (الحَقُّ: الثَّابِتُ، وَالْيَقِينُ: الْمَعْلُومُ جَزْمًا، الَّذِي لَا يَقْبَلُ التَّشْكِكَ)، (حَقُّ الْيَقِينِ)، (حَقُّ) شتیک چہ سپاوه، (يَقِينُ) یش زانراویکہ کہ مروف تیتدا دلنابی و ہیچ دوو دلی تیتدا نہ بی.

هوٰی هاتنه خواره و هی ثایه ته کان

دہ ربارہی هوٰی هاتنه خواره و هی ثایه ته کان: ﴿فَلَا أَقْسَمُ بِمَوْقِعِ النُّجُومِ ۖ (۷۵) وَإِنَّهُ لَقَسَمٌ لَّوْ تَعْلَمُونَ عَظِيمٌ ۖ (۷۶) إِنَّهُ لَقُرْآنٌ كَرِيمٌ ۖ (۷۷) فِي كِتَابٍ مَّكْنُونٍ ۖ (۷۸) لَا يَمْسُهُ إِلَّا الْمُطَهَّرُونَ ۖ (۷۹) تَنْزِيلٌ مِّن رَّبِّ الْعَالَمِينَ ۖ (۸۰) أَفَبِهَذَا الْحَدِيثِ أَنْتُمْ مُدْهِنُونَ ۖ (۸۱) وَتَجْعَلُونَ رِزْقَكُمْ أَنْتُمْ تُكْذِبُونَ ۖ (۸۲)﴾، ئەم گێردراوہیہ دینین:

{عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، قَالَ: مُطِرَ النَّاسُ عَلَى عَهْدِ النَّبِيِّ ﷺ فَقَالَ النَّبِيُّ ﷺ: أَصْبَحَ مِنَ النَّاسِ شَاكِرٌ، وَمِنْهُمْ كَافِرٌ، الشَّاكِرُونَ قَالُوا: هَذِهِ رَحْمَةٌ وَضَعَهَا اللَّهُ، وَقَالَ بَعْضُهُمْ: لَقَدْ صَدَقَ نَوُّهُ كَذَا وَكَذَا، فَتَزَلَّتْ هَذِهِ الْآيَةُ: ﴿فَلَا أَقْسَمُ بِمَوْقِعِ النُّجُومِ ۖ (۷۵) وَإِنَّهُ لَقَسَمٌ لَّوْ تَعْلَمُونَ عَظِيمٌ ۖ (۷۶) إِنَّهُ لَقُرْآنٌ كَرِيمٌ ۖ (۷۷) فِي كِتَابٍ مَّكْنُونٍ ۖ (۷۸) لَا يَمْسُهُ إِلَّا الْمُطَهَّرُونَ ۖ (۷۹) تَنْزِيلٌ مِّن رَّبِّ الْعَالَمِينَ ۖ (۸۰) أَفَبِهَذَا الْحَدِيثِ أَنْتُمْ مُدْهِنُونَ ۖ (۸۱) وَتَجْعَلُونَ رِزْقَكُمْ أَنْتُمْ تُكْذِبُونَ ۖ (۸۲)﴾ (أَخْرَجَهُ مُسْلِمٌ: ۷۳، وَالسَّيُوطِيُّ فِي الدَّر المنثور ج ۸، ص ۲۹، عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا).

واتہ: عہدو لای کوری عہ عباس رضی اللہ عنہما دہ لی: لہ پوژگاری پیغہ مہردا ﷺ خە لک بارانیان بو باری، پیغہ مہر ﷺ فہرمووی: خە لک ہەندیکیان سوپاسگوزار بوون (لہ بہرانبہر ئەو باران بارینہ دا) و، ہەندیکیشیان سپلہ بوون، ئەوانہ ی سوپاسگوزار بوون گوتیان: ئەمہ بہزہ یی خواہ، ہەندیکیشیان گوتیان: بہ پیی فلان ئەستیرہ و

فلان شته، (باران باری) ئه وه قسه كه راست ده چوو (واته: باران بارینه كه یان له گۆرانکاری و له کاری ئهستیروو خرۆكان زانی)، ئیدی لهو باره وه ئهم ئایه تانه دابه زین.

وشه ی: (نَوُوءُ: النَّجْمُ إِذَا مَالَ لِلْغُرُوبِ) وهك (المعجم الوسيط)^(۱) ده لئ: (نَوُوءُ): بریتیه له ئهستیرو کاتیکی به لای ئاوابووندا لاده دا، (صَدَقَ نَوُوءُ غَدًا وَغَدًا) فلان ئهستیرو پاستیکرد، دیاره کاتی خوی وهک چوون ئیستا که شناسیی ههیه، کاتی خوشی حیسابگر هه بوون، به پیی سه رنجدانی ئاوو باو، سه رنجدانی ئهستیروو خرۆکه کان حیسابیان کردوون، هه لبه ته خوا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** هیچ شتیکی ناکات له دنیای ماددی ئیمه دا، که هوکاریکی له پشته وه نه بی، ئنجا چ هوکاره که بزانی و، چ نه یزانی، به لام له پشت هوکاره کانه وه، هوکار ساز ههیه، مه بهستی پیغه مبه ریش ئه وه بووه که ئه وانه ی دهستی خوا و سازاندنی خوا، بو هوکاره کان نادیده ده گرن، ئه وانه به دنیایی سیله و ناسوپاسن به رانه ر به چاکه کانی خوا.

مانای گشتی ټایه ته کان

به پړزان!

خو **بِسْمِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** له کوټای سوږه تی (الواقعة) دا ده فهرموئ: **﴿فَلَا أَقْسَمُ بِمَوْقِعِ الْجُومِ﴾** ټهم (ف)یه بو (تفریح)ه، یانی: بنیات ده نړیته وه له سهر قسه کانی رابردو، واته: ټهو راستییانه ی روونکرانه وه بهو شیوه یه، ټهو نکوولییه ی ټیوه کردتان و، ټهو سپله ییه ی ټیوه نواندتان، بیا له سهر ټه وه، ټه وه ی ده یلن، راست نیه، ټهم (لا)یه بو لبردنی قسه یه که به سیاق و سه لیکه ده زانری: **﴿أَقْسَمُ بِمَوْقِعِ الْجُومِ﴾** سویند ده خوږم به شوینه کانی ټه ستیره کان، به سوږگه کانیان.

﴿وَإِنَّهُ لَقَسَمٌ لِّئَوْتَعْمُونَ عَظِيمٌ﴾ ټه وه ش سویندیکه، ټه گهر بزنان، سویندیکي مه زنه، دوايي تیشک ده خهینه سهر چه مکی ټهم پرسته موباره که که خوا ده فهرموئ: سویند خواردن به پړ و شوین و سوږگه ی ټه ستیره کان، سویندیکي مه زنه، ټه گهر زانیاریتان هه بی، ټنجا ټهمه سوینده که، ټایا سویند له سهر خوراوه که چیه؟

﴿إِنَّهُ لَقُرْآنٌ كَرِيمٌ﴾ به دلنایي ټه وه (ټه وه ی موحه ممد **﴿الْقُرْآنُ﴾** به ناوی فهرمایشتی خواوه به سه رتاند ده خوینتیه وه) قورټانیکی، (خویندراوه یه کی) پر پړزو حورمه ته، خویندراوه یه کی زور سوود به خشه و، زور سهر به خیره.

﴿فِي كِتَابٍ مَّكْنُونٍ﴾ له نووسراویکی شیردراوه دایه، واته: وه نه بی موحه ممد **﴿الْقُرْآنُ﴾** نه (شیاطین) فیران کرد بی، نه قسه ی گیرفانی خو ی بی، نه بابایه کی نه صرانیی فیری کرد بی، به لکو ټه سه لکه ی له نووسراویکی په نهان و شیردراوه دایه.

﴿لَا يَمَسُّهُ إِلَّا الْمُطَهَّرُونَ﴾ جگه له زور پاککراوه کان (که فرشته کانن) هیچ که س ده ستی نایگاتئ، هیچ که س توخنی نه که وتوه و توخنی ناکه وئ،

وہک دواپی باسی دہکین ئہمہ بؤ بہر پەرچدانہ وہی ہہندیک لہ بیروکھی بیروایہ کانہ، کہ دہیانگوت: موحمہد شہیتانہ کان فیری قورئانی دہکەن، یان دہستی لی وہشیئراوہ، یان کاهینہو فالچیہو... ہتد.

﴿تَنْزِيلٌ مِّن رَّبِّ الْعَالَمِينَ﴾، دابہ زیئراوہ لہ لایہن پەرورہ دگاری جیہانیانہ وہ.

﴿أَفِهَذَا الْحَدِيثِ أَنْتُمْ مُذْهَبُونَ﴾، ئنجا ئایا (ئہی بیروایہ کان!) ئیوہ بہرانبہر بہم فہرمایشتہ، کہ متہرخہ میی دہکەن! (مُذْهَبُونَ) واتہ: پرون تیدہر، لہ (دُھن) وہو ہاتوہ، ئنجا ئہمہ خوازراوہ تہوہ بؤ کہسیک کہ لہ شتیکدا کہ متہرخہ میی نہرمکیشی بکات، بہ باری پروا پیئنہ ہیئان و خو لی دوورخستہ وہو دا.

﴿وَتَجْعَلُونَ رِزْقَكُمْ أَنْتُمْ تُكْذِبُونَ﴾، لہم فہرمایشتہ پەرخیرو بہرہ کہتہی خوا دا، پشک و بہش و بژیوتان ہەر ئہوہ ندہیہ، کہ پیی بیروان؟ ہہندیکی گوتوویانہ: لہ جیاتی سوپاسکردن، ئیوہ دین نکولییلیدہ کەن و پیی بیروان و بہ دروی دادہ نین؟ ئنجا یہ کسہر خوا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** ئہمہ پە یوہست دہکاتہ وہ بہو چاہرنووسہی ہەر کامیک لہ مروؤفہ کان، لہ نیویشیاندا بیروایہ کان، چاوہر پیانہ کہ بریتیہ لہ مردن.

﴿فَلَوْلَا إِذَا بَلَغَتِ الْحُلُقُومَ﴾، {مادام ئیوہ ئاوا بی منہتن، بہرانبہر بہ ہیدایہتی خواو کتیب و فہرمایشتی خوا} دہبووایہ کاتیک کہ دہگاتہ گہروو، باس نہکراوہ چی دہگاتہ گہروو، بہ لام راناوی میینہی بؤ بہکارہیئراوہ، ہەر کام لہ نہفس و پرووحیش راناوی میینہیان بؤ بہکاردی، میینہی مہجازی لہ زمانی عہرہ بییدا، ئنجا بہ سیاق و سہلیقہ دہزانری ئہوہی کہ دہگاتہ گہروو، دواپی کہس ناتوانی بیگپرتیہوہ نیو جہستہ، ہەر پرووحہ، بویہ: ﴿فَلَوْلَا إِذَا بَلَغَتِ الْحُلُقُومَ﴾، واتہ: دہبووایہ کاتیک کہ پرووح دہگاتہ گہروو، یہکیک لہ ئیوہ دہمری.

﴿وَأَنْتُمْ حِينِيذٍ تَنْظُرُونَ﴾، ئیوہش لہو کاتہ دا تہ ماشا دہکەن و تیوہ پاماون.

﴿وَنَحْنُ أَقْرَبُ إِلَيْهِ مِنْكُمْ وَلَكِنْ لَا بُرْهَانَ﴾، ئیمہش لہ ئیوہ لیی نزیکترین، بہ لام نابین، مہبہستی فریشتہ کانی خوای بہرزہ، وہک دہفہرموی: (تَوَفَّئَهُ رُسُلُنَا وَهُمْ

لَا يُقْرَطُونَ) الأنعام - ۶۱- ، واتہ: رہوانہ کراوہ کانی ٹیمہ، نوینہ رہ کانی ٹیمہ، کہ ئہو کارہمان پی سپاردوون، پرووحہ کھی وەرده گرن، بی ئہوہی کہ متہ رخہ میی بکہن، ئنجا لیرہدا (لَوْلَا) بۆ هاندانہ، یانی: دہبووایہ کانتیک کہ پرووحہ کہ دہگاتہ گہروو، ئیوہش لہو کاتہدا تہماشای دہکہن و، ئیمہ لہ ئیوہی لی نیزیکترین، بہلام ناییینن، دہبووایہ بیگیرنہوہ.

﴿فَلَوْلَا إِنْ كُنْتُمْ غَيْرَ مَدِينِينَ﴾، ئہم (لَوْلَا) یہ دہگونجی دووبارہ کردنہوہ بی بۆ جہ ختکردنہوہی (لَوْلَا) ی یہ کہم واتہ: دہبووایہ ئہ گہر ئیوہ راست دہکہن، ملیپکہ چکراو نین و سزا بہ سہردا سہ پیژاونین.

﴿تَرْجِعُونَهَا إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾، ئہ گہر راست دہکہن ہەر خۆتانن و، ئیوہ لہ بہر دہستی خوادا نین و ملکہ چ نین بۆ خواو، بہر فہرمانی خوا نین، بیگیرنہوہ ئہ گہر لہ راستان، پرووحہ کہ بیگیرنہوہ بۆ نیو جہستہی و مہیلن لہ گہرووی بچیتہ دہری و ژبانی کوٹایی پی بی، ئنجا دوایی یہ کسہر خوا ﴿سُبْحَانَ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ باسی سہرہ نجامی ئہو کہ سہ دہکات کہ پرووحہ کھی دہکیشری:

﴿فَلَمَّا إِنْ كَانَ مِنَ الْمُقَرَّبِينَ﴾ ئنجا ئہ گہر ئہو کہ سہ، لہوانہ بی کہ زۆر - لہ خوا - نیزیکخراوہ بووہ، کہ لہ سہرہ تایی سوورہ تہ کہدا بہ (سَابِقُونَ) یش پیناسہی کردن، ئہوانہی پیش خہلک کہوتوون لہ چاکانداو، لہ ئہ نجامی ئہوہدا خوا زۆر لہ خوی نیزیکی خستوونہوہ، بہ نیزیکیہ ک کہ نیزیکی پیژو حورمہت لیگرتنہ، ئہ گہر لہوانہ بی:

﴿فَرُوحٌ وَرِيحَانٌ وَجَنَّتْ نَعِيمٌ﴾، واتہ: شوینہ کھی (رُوح) ہو (رِيحَان) و (جَنَّةُ النَّعِيم) ہ، (رُوح) بہ مانای ئاسوودہیی و دہروو لیکرانہوہ دی، بہ مانای فہرہ حنایی و شادمانیی دی، (رِيحَان) یش زۆربہی زانایان ہەر بہ مانای ئہو گیا بۆنخوشہیان مانا کردوہ، ہہندیکیشیان گوتوویانہ: (رِيحَان) بژیوہ، ﴿وَجَنَّتْ نَعِيمٌ﴾، باخیکی پر لہ نازو نيعمہت.

﴿وَأَمَّا إِنْ كَانَ مِنْ أَصْحَابِ الْيَمِينِ﴾، بہ لَامِ تہ گہر لہ ہاوہ لانی دہستہ راست بی،
کہ نامہ ی کردہ وہ کانی بہ دہستہ راست وہرگرتوہ، یاخود لہ لای راست راگیراون،
لہ مہیدانی کۆکرانہ وہو لیپسرانہ وہدا.

﴿فَسَلِّمْ لَكَ مِنْ أَصْحَابِ الْيَمِينِ﴾، سہلام لہ تو بی، لہ لایہن ہاوہ لانی دہستہ
راستہ وہ، واتہ: تہوان بو خویان سہلامتہن و سلاویش بو تو دہ نیرن تہی
موحہ ممہدا! یاخود تو دلنیا بہ کہ تہوان لہ سہلامتہ تی و خیرو خوشی دان.
﴿وَأَمَّا إِنْ كَانَ مِنَ الْمَكْذِبِينَ الصَّالِينَ﴾، بہ لَامِ تہ گہر لہ بہ درؤدانہرہ گومرایہ کان
بی، تہو کہ سہ ی رووحہ کہ ی کیشراوہ.

﴿فَزُلْ مِنْ حِمِيرٍ﴾، میوانداری دہ کری لہ نیو ئاوی کولودا، (نزل) تہوہیہ کہ
بو میوان دادہ نری، کہواتہ: تہو وک میوانیک میوانداری دہ کری، لہ نیو ئاوی
کولوو داغ دا.

﴿وَنَصْلَةٍ جَحِيمٍ﴾، ہہر بہوہندہش وازی لی ناہی نری، بہ لکو دہ شخریتہ نیو
کلپہ ی ئاگری دۆزہ خہوہ، چونکہ وشہی (تَصْلِيَّةٌ: تَفْعِيلَةٌ لَصَلَّاهُ)، واتہ: خستیانہ
نیو ئاگرہوہ، کہ (صلي) یش ہہر چوونہ نیو ئاگریکی گشتی نیہ، بہ لکو چوونہ
نیو ئاگریکی تاییہ تیہ، دہ گوتری: (صَلِيْتُ الشَّاةِ) واتہ: مہرہ کہم برژاند، (شَاةٌ
مَصْلِيَّةٌ) کہ بہ عہرہ بیی (مَكْذُوفٌ) ی پی دہ لین، تہوہیہ کہ لہ ہہر چوار دہور
را ئاگرہ کہ ی بگاتی و بیبرژینی.

﴿إِنَّ هَذَا لَهُوَ حَقُّ الْيَقِينِ﴾، تہوہی باسکرا، چہ سپاوی جی دلیاییہ، یاخود تہم
قورٹانہ چہ سپاوہ لہ لایہن خواوہو، جی دلیاییشہو دوو دلی تیدانیہ.

﴿فَسَبِّحْ بِاسْمِ رَبِّكَ الْعَظِيمِ﴾، دہ جا تو ناوی پہروہردگاری مہزنت بہ پاک بگرہو،
بہ دووری بگرہ لہ ہہر کہم و کورپی و لہ کہو پہ لہیہ ک.

مه سه له گرنگه کان

مه سه له ی یه که م:

سویند خواردنی خوای بهرزو مه زن به ری و شوینی ئه ستیران، که به هوئی زانیاریه وه مه زنیی ئه و سوینده ده زانری، له سه ره ئه وه، که قورئانی به ریزو پیژ له زانیاریی په نهانی خوادایه و، جگه له فریشته پاک و چاکه کان، دهستی ناگه یه ننئی و ده ستیان نه گه یاندوئیی و، له لایه ن پهروه ردگاری جیهانیانه وه دابه زیتره وه، پاشان سه رکونه کردنی کافره کان، که ئایا هه موو پشک و به شیان تییدا بریتیه له به درودانان و نکوولیی لیکردنی؟

خوا ده فه رموی: ﴿فَلَا أَقْسَمُ بِمَوْقِعِ النُّجُومِ﴾ (۷۵) وَإِنَّهُ لَقَسَمٌ لِّوَعْلَمُونَ عَظِيمٌ ﴿۷۶﴾ إِنَّهُ لَقَرَّاءٌ كَرِيمٌ ﴿۷۷﴾ فِي كِتَابٍ مَّكْنُونٍ ﴿۷۸﴾ لَا يَمَسُّهُ إِلَّا الْمُطَهَّرُونَ ﴿۷۹﴾ تَنْزِيلٌ مِّن رَّبِّ الْعَالَمِينَ ﴿۸۰﴾ أَفَبِهَذَا الْحَدِيثِ أَنْتُمْ مُذْهَبُونَ ﴿۸۱﴾ وَتَجْعَلُونَ رِزْقَكُمْ أَنَّكُمْ تُكَذِّبُونَ ﴿۸۲﴾

شیکردنه وه ی ئه م ئایه تانه، له هه شت برگه دا:

۱- ﴿فَلَا أَقْسَمُ بِمَوْقِعِ النُّجُومِ﴾، وانیه، سویند ده خۆم به سوږگه و ری و شوینه کانی ئه ستیره کان، وه ک دواپی باسی ده که ین، (لَا) لیږه دا بۆ لابردي قسه یه که له سیاق ده فامریتته وه، یانی: قسه ی بیږوایه کان وه ک ده لّین وانیه، که قورئان موحه ممه د ﷺ خوی داینابی، یان (شیاطین) وه سه وه سیان بۆ کرد بی، یان کاهین بی و هه لّیه ستبی، نه خیر! ﴿أَقْسَمُ بِمَوْقِعِ النُّجُومِ﴾، سویند ده خۆم به شوینه کانی ئه ستیره کان، به سوږگه کانیان، خوینراویشه ته وه: (مَوْقِعِ النُّجُومِ) شوینی ئه ستیره کان.

زانایان به چند شیوه یک تعبیران کرده له مانای (مواقع) بو وینه:

أ- (القرطبي) ده لئ: (مَسَاقِطُهَا وَمَعَارِبُهَا)، واته: ئه و شوینانه ی ئه ستیره کانی ده که ونئ و لیان ئاواده بن.

ب- هه ندیک دیکه گوتوو یانه: (مَنَازِلُهَا) واته: ئه و شوینانه ی ئه ستیره کان تیان دا دین و ده چن.

ج- هه ندیکیش گوتوو یانه: (أَفْلَاكُهَا) واته: سورگه کانیان، (مَوَاقِعَ) یش کو (مَوَاقِعَ) هه به مانای (مَحَلّ) دئ، واته: شوین.

۲- ﴿وَإِنَّهُ لَقَسَمٌ لِّو تَعْلَمُونَ عَظِيمٌ﴾، ئه مه سویندیکه ئه گهر بزنان (سویندیک) مه زنه، که ده فهرموئ: ﴿لَوْ تَعْلَمُونَ﴾، ئه مه به دوو شیوه مانای لیک ده دریته وه:

أ- (مَفْعُول تَعْلَمُونَ مَحْذُوفٌ) بهرکاری (تعلمون) قرتیزاوه، واته: (لَوْ تَعْلَمُونَ عَظَمَتَهُ فَهُوَ عَظِيمٌ) ئه گهر ئیوه مه زنی ئه مه سوینده تان زانیایه، ده تانزانی که سویندیک مه زنه.

ب- یاخود (تَعْلَمُونَ) به مانای (لازم) هکه ی هاتوه، واته: (لَوْ كَانَ لَكُمْ عِلْمٌ) ئه گهر زانیاریتتان هه بووايه، ده تانزانی که ئه مه سویندیک مه زنه، ئه و مانایه ی دووه میان ریک و راستر دیته بهرچاو.

هه لبه ته (ف) ی (فَلَا) بو بنیاتنانه له سه ر پیشوو (لِلتَّفْرِغِ عَلَى مَا سَبَقَ) واته: (لَيْسَ كَمَا تَقُولُونَ، أَقْسَمُ بِمَوَاقِعِ النُّجُومِ)، وه ک ئیوه ده لین، وانیه، سویند ده خوّم به رئ و شوینه کانی ئه ستیره کان، دوا یی هه ندیک له زانیانیش گوتوو یانه: (لَا) بو لبردن سوینده که یه واته: (لَا أَقْسَمُ) سویند ناخوّم، ئنجا خوا ده فهرموئ: ﴿وَإِنَّهُ لَقَسَمٌ لِّو تَعْلَمُونَ عَظِيمٌ﴾، ئه گهر بزنان ئه وه سویندیک مه زنه، که واته: ئه و رایه راست نیه، چونکه خوا فهرموویه تی: سویندیک مه زنه! هه ندیک دیکه گوتوو یانه: ئه م (لَا) یه فه تحه یه و تیر (إِشْبَاعَ) کراوه و واته: (فَلَا أَقْسَمُ بِمَوَاقِعِ النُّجُومِ)، یانی: ئنجا

به جه ختکردنه وه سویند به ری و شوینی ئه ستیره کان ده خوّم، پای راستیش هه
ئه وه یه که (لا) بو لبردنی قسه یه که له سیاق ده فامریتته وه، که هه له یه و پیویست
بووه بهر په رچ بدریتته وه، دواییش زیاتر تیشکی ده خهینه سه ر.

۳- ﴿إِنَّهُ لَقُرْآنٌ كَرِيمٌ﴾، به دلنیاپی ئه مه قورئانیکی که ریمه، قورئان به مانای
خوینراوه دی، چونکه جار له دوای جار ده خویندریتته وه، (الْكَرِيمُ: الْمَنِيسُ الرَّفِيعُ فِي
نَوْعِهِ)، (کریم): هه ر شتیکی زور به نرخ و نیا به له جوړی خو، هه روه ها (کریم)
به مانای زور سوود به خش و سه ر به خیر، هه روه ها به مانای به ریزو حورمه ت و، به
مانای به هیزو پیژ، به هه موو ئه و واتایانه دی.

۴- ﴿فِي كِتَابٍ مَّكْنُونٍ﴾ [قورئان له بنچینه دا] له نوو سراویکی په نهان دایه، (كِتَابٍ
مَّسْتُورٍ)، که مه به ست پی زانیاریی بی سه ره تای خوا یه، ده شگونجی مه به ست له:
﴿فِي كِتَابٍ مَّكْنُونٍ﴾، هه رئه وه بی که ده فه رموی: (فِي لَوْحٍ مَّحْفُوظٍ) له ته ختیکی
پاریزراو دایه، ده شگونجی هه ر کام له: (لَوْحٍ مَّحْفُوظٍ) و (كِتَابٍ مَّكْنُونٍ) و (إِمَامٍ مِّبْنٍ)
ته عبیر بن بو زانیاریی بی سنوور و زانیاریی په های خوا، خوا به پیی عه قلی ئیمه
ئیمه ی ده دوینی، ئیمه شتیکی ئه گه ر هانه وی لیمان تییک نه چی و لیمان تییکه ل
نه بی، دهینوو سین، وه ک گوتراوه: (قَيِّدُوا الْعِلْمَ بِالْكِتَابَةِ)، ئنجا زانیارییه کانی خواش
وه ک نوو سرا بن، به و شیوه یه ن و لی تییک ناچن.

هه لبه ته خوا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** پیویستی به نوو سین نیه، بو ئه وه ی زانراوه کانی لی تییک
نه چن، به لام ویستوو یه تی ئیمه تییکه یه نی، ده شگونجی (لَوْحٍ مَّحْفُوظٍ) هه بی،
که لیره به (كِتَابٍ مَّكْنُونٍ) ته عبیری لیداوه و، له شوینی دیکه به (إِمَامٍ مِّبْنٍ)
ده گونجی مه خلوو قیکی خوا هه بی، خوا هه موو زانیارییه کانی خو ی تییدا تو مار
کرد بن.

۵- ﴿لَا يَمَسُّهُ إِلَّا الْمُطَهَّرُونَ﴾، ته نیا پاککراوه کان ده ستی لی ده ده ن، (مُطَهَّرُونَ)
به دوو جوړی دیکه ش خویندراوه ته وه: أ- (الْمُطَهَّرُونَ) پاککراوان، به بی گیره (شدة)،

ب- ههروهه ها (المطهرون) واته: خو پاککه ره وهه کان، ئاواش هه هر خویندراوه ته وهه، که ده فهرموئ: (لَا يَمَسُّهُ)، (مَسَّ) واته: ده ست گه یاندن، به لام لی ره دا مه به ست له ده ست گه یاندن یانی: له کاتی کدا ئه وه فهرمایشته ده گوتری، ئه وان ده ستکاری بی بکه ن و ده ستی بگه یه ننئی و ده ستی تی وه ره بده ن.

(۶) - ﴿تَنْزِيلٌ مِّن رَّبِّ الْعَالَمِينَ﴾، دابه زینراوه له پهروه ردگاری جیهانیانه وهه، (تَنْزِيلٌ) خویندراویش ته وهه: (تَنْزِيلًا) واته: به (رفع) یش خویندراوه ته وهه به (نصب) یش، واته: گه یشتنی ئه م قورئانه به ئی وهه، به دابه زاندنی له لایه ن پهروه ردگاری جیهانیانه وهه له میانی فریشته پاکه کان دا، که واته: بزائن سه رچاوه که ی کوئی هه و چونه؟!

(۷) - ﴿أَفَبِهَذَا الْحَدِيثِ أَنْتُمْ مُذْهِبُونَ﴾، ئایا ئی وه به م قسه یه نه رمکیشی و که مته رخه می ده که ن؟ (إِذْهَانَ) وه ک پیشت گومان: له (دهن) وهه هاتوه، واته: پرون، (إِذْهَانَ) یش: پرون تی دان و چه ور کردن، واته: ئایا ئی وه به رانبه ره به م قورئانه که مته رخه می ده که ن، وه ک چون شتیک چه ور ده کری و نه رم ده کری، له جیاتی توندو په ییتی نه رمکیشی ده که ن، بو ئه وان هه که پی بی پروان، ئی وه ش له به ره وان بی پروای پی شانده ن، یا خود مه به ست له (تُذْهِبُونَ: أَي تَكْذِبُونَ) واته: پی بی پروان، یان تییدا که مته رخه من.

(۸) - ﴿وَتَجْعَلُونَ رِزْقَكُمْ أَنْتُمْ تُكْذِبُونَ﴾، پشک و به شی خو تان، بژیوی خو تان له م قورئانه دا، ده گیرن به به درو دانان و نکو ولییل کردنی؟ واته: پشک و به شی خو تان له م قورئانه، که هه مووی خپرو نوورو به ره که ته، هه موو پشک و به شه که تان تییدا، هه موو به هره وه رگرتنه که تان تییدا، ئه وه یه که پی بی پروان و، به دروی داده نی ن، نکو ولییلیده که ن

(الطبري) ئاوا مانای ئه م رسته قورئانییه ده کات: (أَفَبِهَذَا الْقُرْآنِ الَّذِي أَنْبَأْتُكُمْ خَبْرَهُ، وَقَصَصْتُ عَلَيْكُمْ أَمْرَهُ، أَيُّهَا النَّاسُ! أَنْتُمْ تُلَيِّنُونَ الْقَوْلَ لِلْمُكَذِّبِينَ بِهِ، مِمَّا لَا إِلَهَ مِنْكُمْ لَهُمْ عَلَى التَّكْذِيبِ بِهِ وَالْكَفْرِ بِهِ)^(۱). واته: ئی وه ئه ی خه لکینه! ئه م قورئانه ی

کہ ہوا لہ کہ یتانم پید او بہ سہرہاتہ کہ یتانم بو خویند نہ وہ، قسہ ی نہرم دہ کہن،
 لہ گہ ل ئہ وانہ دا کہ پی بی پروان، وہ ک لہ گہ لدا رویشتن و بہ قسہ کردنی ئیوہ بو
 ئہ وان، لہ سہر پی بی پروا بوونی و بہ درو دانانی؟
 ہہ لہ تہ ہہ پر سیار کرد نہ کہ پر سیار کردنی سہ رزہ نشتکارانہ و سہ رکونہ کانہ کارانہ یہ:
 (الإِسْتِفْہَامُ لِلتَّوْبِیْنِ وَالتَّبْکِیْتِ).

کورتہ باسیک له چوار سه رنج دا

سهرنجی یه کهم: که ده فهرموئ: ﴿فَلَا أَقْسَمُ بِمَوْقِعِ النُّجُومِ﴾، وهک گوتمان هه ندیک له زانایان گوتوو یانه: واته: سویند ناخوّم به یری و شوینی ئه ستیره کان، (لا) یه که بو لابرده، هه ندیکیش گوتوو یانه: ﴿فَلَا أَقْسَمُ بِمَوْقِعِ النُّجُومِ﴾، ئه سه له که ی (فَلْأَقْسِمُ) به لام فه تحه که تیر (إِشْبَاع) کراوه و کراوه به ئه لیف! به لام وهک جاری دیکه ش ههر باسمان کردوه: ئه گهر سهرنجی ئایه ته کان بدهین، زور جوان ده زانین که (لا) ههر بو لابرده و له شوینی خو یه تی، به لام په یوه ندیی به لابرده سوینده که وه نیه، چونکه خوا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** ده فهرموئ: ئه مه سویندیک ی مه زنه، ئنجا مادام سویندیک ی مه زن بی، دیاره خوا سوینده که ی خواردوه، به لکو مه به ست پیی لابرده قسه یه کی پیشتره، هی بیروایه کان که کردوو یانه و، به سیاق و سه لیه ده زانری، ئایا ئه و قسه یه ی به سیاق و سه لیه ده زانری چیه؟

ئه وه یه که ئه وان گوتوو یانه: موحه ممه د کاهینه و، شه ی تانه کان فیری قورئانی ده که ن، یان گوتوو یانه: موحه ممه د جادوو گهره و ئه وه ی ده یلئ به یارمه تی شه ی تانه کانه، یان گوتوو یانه: موحه ممه د شاعیره و خو ی قورئانی بیژتوه، یان گوتوو یانه: شیته و ورپنه ده کات، یان گوتوو یانه: هه لییه ستوه به ناوی خواوه، خواش ده فهرموئ: ﴿فَلَا﴾ ئه و قسانه هیچیان وانین، ﴿أَقْسَمُ بِمَوْقِعِ النُّجُومِ﴾ (۷۵)، سویند ده خوّم به شوینه کانی ئه ستیره کان، به سورگه کان یان و جئ و رییه کان یان، ئنجا وه نه بی ئه وه به س لیره دا هاتبی، به لکو له سوورده قی (القیامة) شدا هاتوه: ﴿لَا أَقْسَمُ بِیَوْمِ الْقِیَمَةِ﴾ (۱) وَلَا أَقْسَمُ بِالنَّفْسِ اللَّوَّامَةِ﴾ (۲)، له ویش دا دیسان به هه مان شیوه، چونکه ئایا خوا سویند ناخوات به رۆژی قیامهت؟ ئایا سویند ناخوات به و که سه ی سه رکونه ی خو ی ده کات؟ به لکو واته: وانیه (وهک ئیوه ده لیّن)

﴿أَقِمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ﴾ سویند ده خوّم به قیامت و به هه لسانه وهو، وانیه (وهک ئیوه ده لّین) سویند ده خوّم بهو که سهی سه رکونهی خوئی ده کات.

هه روه ها له سووره تی (البلد) دا: ﴿لَا أَقِمْ يَهَذَا الْبَلَدِ﴾ ۱ یانی: وانیه (وهک ئیوه ده لّین) سویند ده خوّم بهم ولاته بهم نشتیما نه، که مه به ست پیی (البلد الحرام) ه، بوچی؟ چونکه خوا ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ له سووره تی (التین) دا سویندی پی خواردوه، ئه دی چوّن لهوئی ده فهرموئی: سویندی پی ناخوّم؟ ﴿وَالَّتَيْنِ وَالزَّيْتُونِ﴾ ۱ ﴿وَطُورِ سِينِينَ﴾ ۲ ﴿وَهَذَا الْبَلَدِ الْأَمِينِ﴾ ۲ التین، سویند به هه نجیرو زه یتوون و به کیوی (سیناء) و، بهم ولاته پر هیمنیی و ئاساییشه، که واته: خوا سویندی خواردوه بهو ولاته، ئنجا لهوئی که بفهرموئی: سویندی پی ناخوّم، ئه وه تیک ده گیرین، که واته: (لا) بو لابر دنی قسه یه که که پیشتر کراوه.

سه رنجی دووهم: که ده فهرموئی: ﴿فَلَا أَقِمْ بِمَوْقِعِ الْتُجُورِ﴾ ۷۵ ﴿وَلِئِنَّهُ لَفَسْمٌ لَّوْ تَعْلَمُونَ عَظِيمٌ﴾ ۷۶ الواقعة، نه خیر، سویند ده خوّم به شوینه کانی ئه ستیره کان و، ئه گهر بشزانن ئه مه سویندی کی مه زنه.

ئیمه له چند شوینیک دا، باسی ئه ستیره کان و که هه که شانه کا مان کردوه، ئه و ورده کارییهی خوای کارزان و زاناو توانا په چاوی کردوه له دروستکردنی هه موو شتیکدا، به تایبه تی و، که ردووندا به گشتی باسمانکردوه، به لام لیره ش دا چند ئاماژه یه کی خیرا به گه ردوون ده که یین، چونکه ئیمه له سووره تی (فصلت) دا باسی دروستبوونی گه ردوونمان کردوه، له سووره تی (الرحمن) یش دا له و باره وه باسیکمان کرد، له ته فیسری ئه وه دا که خوا ده فهرموئی: ﴿وَالسَّمَاءَ رَفَعَهَا وَوَضَعَ الْمِيزَانَ﴾ ۷ ﴿الرحمن، پیش ویش ده فهرموئی: ﴿الشَّمْسُ وَالْقَمَرُ بِحُسْبَانٍ﴾ ۵ الرحمن، بویه لیره د به چند ئاماژه یه کی خیرا، واز دینین:

۱- زانایانی گه ردوونناس نویتترین بیردۆزه یان له باره ی ژماره ی که هه که شانه کانی گه ردووننه وه ئه وه یه، که ژماره یان دوو تریلیوّن (۲,۰۰۰,۰۰۰,۰۰۰,۰۰۰) که هه که شانه، واته: دوو هه زار ملیار که هه که شان له گه ردووندا هه یه.

۲- ہر کہہ کہ شانیک نیزیکہ یہک تریلیون (۱,۰۰۰,۰۰۰,۰۰۰,۰۰۰) ٹہستیرہی تیدایہ، کہہ کہ شانہ کہی ٹیمہ کہ خوری ٹیمہ، یہکیکہ لہ ٹہستیرہ کانی، دہوری یہک تریلیون واتہ: یہک ہہ زارملیار ٹہستیرہی تیدایہ.

۳- پانتایی گہردوون زور زور فراوانہ، کہ دہکاتہ: چوار پوینت چوار جارانی دہ توان بیست و سی (۳۱۰×۴,۴) کیلومہتر، پیشتریش گوتوومانہ: لیرہش دووبارہی دہکہینہوہ چوں ٹہوہ دہزانیں؟ زانایان دہلین: تہمہنی گہردوون سیژدہ ملیارو ہہشت سہد ملیون (۱۳,۸۰۰,۰۰۰,۰۰۰) سالہ، ئنجا ٹیمہ بو ٹہوہی بزانیں تیرہی گہردوون چہند کیلومہترہ، ٹہمسہر بو ٹہو سہری گہردوون، ٹہوہندہی کہ تاکو ئیستا ہاتوٹہ بہرچاوی دووربین و تہلیسکو بہکان؟ دہبی پیشی بینین:

۱- تیشک کہ لہ چرکہ یہکدا سیسہد ہہزار (۳۰۰۰۰) کم دہبری، ٹہم (۳۰۰۰۰) جارانی شہست (۶۰) بکہین بو زانینی خیرایی تیشک لہ خولہکیکدا، چونکہ خولہکیک شہست چرکہیہ: (۱۸,۰۰۰,۰۰۰=۳۰۰۰۰×۶۰) ہہژدہ ملیون کیلومہتر لہ خولہکیکدا تیشک دہیبری.

۲- بو ٹہوہی بزانیں تیشک لہ سہعاتیکدا چہند کیلومہتر دہبری؟ (۱۸,۰۰۰,۰۰۰) ہہژدہ ملیون جارانی شہست (۶۰) دہکہین: (۱۸,۰۰۰,۰۰۰=۱۸۰,۰۰۰,۰۰۰×۶۰) ملیاریک و ہہشتا ملیون کیلومہتر لہ سہعاتیکدا.

۳- جاریکی دیکہ، بو ٹہوہی بزانیں لہ شہوو روژیکدا چہندہ؟ ملیاریک و ہہشتا ملیون (۱,۰۸۰,۰۰۰,۰۰۰) کیلومہتر جارانی بیست و چوار (۲۴) دہکہین، ژمارہی سہعاتہ کانی شہو و روژ: (۲۵,۹۲۰,۰۰۰,۰۰۰=۱,۰۸۰,۰۰۰,۰۰۰×۲۴) دہکاتہ: بیست و پینج ملیارو نو سہدو بیست ملیون کیلومہتر لہ شہو روژیکدا.

۴- ئنجا بو ٹہوہی بزانیں لہ سالیکیکدا تیشک چہند دہبری؟ دینین بیست و پینج ملیارو نو سہدو بیست ملیون (۲۵,۹۲۰,۰۰۰,۰۰۰) جارانی سی سہدو (۳۶۵) دہکہین: (۲۵,۹۲۰,۰۰۰,۰۰۰=۹,۴۶۰,۵۲۸,۰۰۰,۰۰۰×۳۶۵) نو تریلیون و چوار سہدو شہست ملیارو

پینجسہ دو بیست و ہشت ملیون لہ سالیکیدا.

۵- ئنجا تہ مہنی گہردوون جارانی ئہو ماوہیہ دہکھین کہ تیشک لہ سالیکیدا دہیبری^(۱)،
واتہ: سیژدہ ملیارو ہشتسہد ملیون، جارانی نو تریلیون و چوار سہ دو شہست
ملیارو پینجسہ دو بیست و ہشت ملیون (۱۳,۸۰۰,۰۰۰,۰۰۰ × ۸,۸ = ۹۶۶۰۵۲۸۰۰۰۰۰ × ۱۰^{۱۰})
م، ہشت پوینت ہشت جارانی دہ بیست و شہش مہتر، ئہ گہر بیکہیتہ
کیلومہتر واتہ: چوار پوینت چوار جارانی دہ توان بیست و سی (۱۰ × ۴,۴) کیلومہتر
واتہ: ژمارہی چل و چوار بیست و سی سفری لہ پیشہوہ بن!

ئہوہ بہ نسبت ری و شوینی ئہستیرہ کانہوہ، کہ خوا دہفہرموی: ئہ گہر
زاناریتان ہبی، دہ زانن کہ سویند پیخواردنیان سویندیکی چہندہ مہزنہ، چونکہ
زاناریی تاکو زیاتر بہرہو پیشہوہ بچی، زیاتر لہ فہرمایشی خوا تیدہ گات.

سہرنجی سیہم: کہ دہفہرموی: ﴿إِنَّهُ لَقُرْآنٌ كَرِيمٌ﴾، بہ دلنایی ئہمہ
خویندراوہ کی بہرہو، بہ پیژہو، بہ حورمہتہ، لیڑہ دا خوا ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ بہ چوار شت
پیناسہی قورئانی کردوہ:

۱- ﴿إِنَّهُ لَقُرْآنٌ كَرِيمٌ﴾، قورئانیکی بہرہو بہ پیژہو بہ خوشندہو سوود بہ خشہ.

۲- ﴿فِي كِتَابٍ مَّكْنُونٍ﴾، لہ نووسراویکی شیردراوہ پہنہان دایہ.

۳- ﴿لَا يَمَسُّهُ إِلَّا الْمُطَهَّرُونَ﴾، تہنیا پاککراوہ کان واتہ: فریشتہ پاک و بی
گوناحہ کان، دہستی دہگہیہنن، بیہینن بو موحدہ مہد ﴿الْحَقُّ﴾.

۴- ﴿تَنْزِيلٌ مِّن رَّبِّ الْعَالَمِينَ﴾، دابہ زیٹراوہ لہ پہروہردگاری جیہانیانہوہ.

سہرنجی چوارہم: کہ دہفہرموی: ﴿لَا يَمَسُّهُ إِلَّا الْمُطَهَّرُونَ﴾، ئہمہ بیگومان
ہیچ پہیوہندی بہ دہست لیڈانی قورئانہوہ نیہ، کہ ئایا دروستہ بہ بی دہست
نوژیی، چ بی دہست نوژیی گچکہ، چ ہی گہورہ، دہستی لی بدہی؟

(۱) یانی: وا مہزہندہ کراوہ کہ گہردوون لہ کاتی دہستی و سہرہتایہوہ بہ ئہندازہی خیرایی
تیشک، لہ فراوان بوون و لیککشان دایہ.

به لکو به پیی ئه م سیاقه، ئه گهر سهرنجی بدهین ده زانین که مه به ست پیی
به رپه چدانده وی قسه و تۆمه تی بیروایانه، وه ک له جیی دیکه ش دا، خوا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ**
باسی ئه و بابته ی کردوه، بۆ وینه:

أ- له سوورەتی (الشعراء) دا، ده فهرموئ: ﴿وَمَا نَزَّلَتْ بِهِ الشَّيَاطِينُ ۚ وَمَا يَنْبَغِي لَهُمْ وَمَا يَسْتَطِيعُونَ ۚ إِنَّهُمْ عَنِ السَّمْعِ لَمَعَزُولُونَ ۚ﴾، واته: (قورئان) شهیتانه کان
دایانه به زاندهو، بۆیان ناگونجی و ناشتوانن، چونکه ئه وان له گوێگرتن که نارگیر کراون.
واته: شهیتانه کان بواریان نیه گوئ له قسه ی فریشتان بگرن، کاتیک خوا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ**
وه حیی ده کات بۆ فریشته کان، فریشته کانیش ده یهینن بۆ موحه ممه د **ﷺ**.

ب- ههروه ها هه ر له سوورەتی (الشعراء) دا ده فهرموئ: ﴿هَلْ أُنَبِّئُكُمْ عَلَىٰ مَن نَّزَّلَ الشَّيَاطِينُ ۚ نَزَّلَ عَلَىٰ كُلِّ أَفَّاكٍ أَثِيمٍ ۚ يَقُولُونَ السَّمْعَ وَأَكْثُهُمْ كَذِبُونَ ۚ﴾، واته:
ئایا هه والتان پی بده م شهیتانه کان داده به زنه سهر کئ؟ داده به زنه سهر، هه ر درۆ
هه لبه سته ریکی گوناها باری، ئه و (درۆ هه لبه سته ر) انه له گوناها هه کان گوئ هه لده خه ن،
زۆربه شیان درۆ ده کهن.

به لئ جار جار شهیتانه کان په نگه زانیاریه کیان، هه والئیکیان بۆ بینن، به لام
زۆربه شیان درۆ ده کهن، بۆ کلاو له سهری خه لک نان، وه ک پیشتەر باسمان کردوه،
که واته: به ته ماشا کردنی سیاقه که ده زانین که به لگه هیانه وه به م ئایه ته
موباره که، له سهر ئه وه ی دروست نه بی، به بی ده ستنوێژ، ده ست له قورئان
بدرئ، له جیی خۆیدا نیه، ههروه ها ئه و کاته قورئان له دوو توئی موصحه فدا
نه بووه، چونکه ئه م سوورەته موباره که له مه که دابه زیوه و، ئه و کاتیش قورئان
له دوو توئی موصحه فیکدا نه بووه، تا کو باسی ئه وه بکری: ده ستی لئ مه ده ن!
به لکو هه موو ئایه ته کان پیکه وه هه ر باسی ئه وه ن، که به رپه رچی ئه و قسانه ی
ناحه زانی ئیسلام بده نه وه، که قورئان به وه تۆمه تبار ده کهن که شهیتانه کان
بۆ موحه ممه دی ده نیرن! ههروه ها: جادوو گه ره و، فالچییه و، شیته و، شاعیره،
به رپه رچدانده وی ئه و تۆمه تانه یه.

حوکمی دہست لیدانی قورٹان بو بابای بی دہستنوژی

تیمہ لهوبارهوه دوو رای زانایان دینین:

(۱) - (القرطبی) له تهفسیره کهیدا دهلی: (قَالَ جُمُهورٌ عَلَى الْمَنعِ مِنْ مَسِّهِ لِحَدِيثِ عَمْرِو بْنِ حَرْمٍ^(۱))، واته: زوربهی زانایان رایان وایه: نابی دہست له قورٹان بدری (نهک له بهر ئهه ئایه ته) به لکو له بهر ئهه فہرموودہیہی (عَمْرِو بْنِ حَرْمٍ) که دواپی دہیہینین.

(۲) - (الشوکانی) ش لهو بارهوه دهلی: (قَدْ ذَهَبَ الْجُمُهورُ إِلَى مَنعِ الْمُحَدِّثِ مِنْ مَسِّ الْمُصَحَّفِ، وَبِهِ قَالَ عَلِيُّ وَابْنُ مَسْعُودٍ وَسَعْدُ بْنُ أَبِي وَقَّاصٍ وَسَعِيدُ ابْنِ زَيْدٍ وَعَطَاءُ وَالزَّهْرِيُّ وَالنَّخَعِيُّ وَالْحَكَمُ وَحَمَّادٌ وَجَمَاعَةٌ مِنَ الْفُقَهَاءِ مِنْهُمْ: مَالِكٌ وَالشَّافِعِيُّ، لَكِنَّ ابْنَ عَبَّاسٍ وَأَبَا حَنِيفَةَ يَقُولَانِ عَنْهُ: يَجُوزُ مَسُّ الْمُحَدِّثِ لِلْقُرْآنِ)^(۲).

واته: زوربهی زانایان رایان وایه دروست نیه، دہست له موصحف بدری، (ئہوہی قورٹانی تیدا نووسراوه)، ئہمہش رای (عَلِيُّ وَابْنُ مَسْعُودٍ وَسَعْدُ بْنُ أَبِي وَقَّاصٍ وَسَعِيدُ ابْنِ زَيْدٍ وَعَطَاءُ وَالزَّهْرِيُّ وَالنَّخَعِيُّ وَالْحَكَمُ وَحَمَّادٌ وَجَمَاعَةٌ مِنَ الْفُقَهَاءِ مِنْهُمْ: مَالِكٌ وَالشَّافِعِيُّ رَحِمَهُمُ اللَّهُ)، به لام (عبدالله بن عباس) له هاوہلان، (أبو حنيفة) ش له شہرعزانان و ہندیکی دیکه له زانایان گوتووینانہ: دروستہ به بی دہستنوژی دہست له قورٹان بدری، چ بی دہستنوژی گہورہ بی، چ ہی گچکہ.

با لهو بارهوهش ئهه دوو دہقه بینین:

(۱) - {مِنْ مُحَمَّدٍ النَّبِيِّ إِلَى شُرَحْبِيلَ بْنِ عَبْدِ كَلَالٍ وَالْحَارِثِ بْنِ عَبْدِ كَلَالٍ، وَنَعِيمِ بْنِ عَبْدِ كَلَالٍ قِيلَ ذِي رُعَيْنٍ وَمَعَاظِرَ وَهَمْدَانَ، أَمَّا بَعْدُ، وَكَانَ فِي كِتَابِهِ: أَلَا يَمَسُّ الْقُرْآنَ إِلَّا طَاهِرًا}

(۱) ج ۱۴، ص ۱۷۲.

(۲) فتح القدیر: ج ۵، ص ۱۹۶ و ۱۹۷.

(أُخْرِجَهُ مَالِكُ: ج ۱، ص ۱۹۹، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ أَبِي بَكْرٍ بْنِ حَزْمٍ مُرْسَلًا، وَصَحَّحَهُ الْأَلْبَانِيُّ لَشَوَاهِدٍ فِي «الإرواء»: ۱۲۲).

ئەم نامە یە کە سەنەدە دەکیمان خویندەو، پیغەمبەر ﷺ ناردوو یەتی: لە موخەممەد پیغەمبەرەو ﷺ (إِلَى شُرَحَيْلَ بْنِ عَبْدِ كَلَالٍ وَالْحَارِثِ بْنِ عَبْدِ كَلَالٍ وَنُعَيْمِ بْنِ عَبْدِ كَلَالٍ) کە گەورە ی (ذِي رُعَيْنٍ وَمَعَاظِرَ وَهَمْدَانَ) ن، [اتە: پادشاو حوکمران]، لە درێژە ی نامە کە دا هاتووە دوا ی ستایشی خوا: نابێ جگە لە ئینسانی پاک، دەست لە قورئان بدات.

(۲- هەروەها ئەم دەقەش هەیە: (قَالَ ابْنُ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا: قَالَ النَّبِيُّ ﷺ: لَا تَمَسَّ الْقُرْآنَ إِلَّا وَأَنْتَ طَاهِرٌ) (أُخْرِجَهُ الطَّبْرَانِيُّ: ۳۱۳۵، والدارقطني: ۶، والحاكم: ۶۰۵۱، وقال: صحيح الإسناد، وأورده الألباني في «الإرواء»: ج ۱، ص ۱۵۹)، واتە: ئیبنو عومەر ﷺ دەلی: پیغەمبەر ﷺ فەرمووی: دەست لە قورئان مەدە، مەگەر تۆ پاک بێ.

ئنجە هەرچە نە ئەم دەقەنە ی سوننەت لەو بارەو بۆ کە سێک تێبێی لە سەر سەندو مەتەنە کە یان نەبێ، دەگونجێ پشتیان پێ ببەستێ، بەلام ناگونجێ نایەتە کە بکریتە بەلگە ی ئەو، باسی ھۆکارە کە یشیمان کرد.

لە نێو کۆمەڵەیەک لە کەسەکان
Stay in touch on social media
تۆ بگەڕێ بۆ وێبگەیەک لە کەسەکان

پەڕەکانی مەکتەبی مەسەوێتە عەلی بابێر

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

Google Play | App Store

www.alibapir.net

English - عربي - گۆردی

عەلی بابێر AliBapir

پەڕەکانی مەکتەبی مەسەوێتە عەلی بابێر

Telegram | WhatsApp | Facebook

پەڕەکانی مەکتەبی مەسەوێتە عەلی بابێر

مه سه له ی دووهم:

باسی حاله تی گیانه لاو پرووح کیشرانی مرووف، به تابهت له بیروایان و، بی چاره یی خه لکه که ی دهوری و، نیزیکی فریشتان لیی و نه بیرانیان:

خوا ده فهرموئ: ﴿فَلَوْلَا إِذَا بَلَغَتِ الْحُلُقُومَ ﴿٨٣﴾ وَأَنْتُمْ حِينِيذٍ نَنْظُرُونَ ﴿٨٤﴾ وَنَحْنُ أَقْرَبُ إِلَيْهِ مِنْكُمْ وَلَكِنْ لَا بُصُرُونَ ﴿٨٥﴾ فَلَوْلَا إِنْ كُنْتُمْ غَيْرَ مَدِينِينَ ﴿٨٦﴾ تَرْجِعُونَهَا إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٨٧﴾﴾

شیکردنه وی ئه م ئایه تانه له پینج برکه دا:

(۱)- ﴿فَلَوْلَا إِذَا بَلَغَتِ الْحُلُقُومَ﴾، ده بووایه کاتیک ده گاته گه روو (واته: پرووح ده گاته گه روو)، دیاره (أل) ی سهر (الحلقوم: للعهد الجسدي) واته: ده گاته گه روو ده کان، به لام جینسی گه روو ده کانی که زانراون هی بیروایان و، پاناوی (بَلَغَت) ده گه پیتنه وه بو پرووح که به سیاق ده زانری، ههروهک له شوینی دیکهش دا خوا ده فهرموئ: ﴿فَقَالَ إِنْ أَحْبَبْتُ حُبَّ الْخَيْرِ عَنْ ذِكْرِ رَبِّي حَتَّى تَوَارَتْ بِالْحِجَابِ ﴿٣٢﴾﴾ ص، که باسی خویش نه کراوه، واته: تاکو خوړ له په رده گیرا.

(۲)- ﴿وَأَنْتُمْ حِينِيذٍ نَنْظُرُونَ﴾، ئیوه له وکاته دا ته ماشا ده کهن، ئیوه پامون له مردوو ده که.

(۳)- ﴿وَنَحْنُ أَقْرَبُ إِلَيْهِ مِنْكُمْ وَلَكِنْ لَا بُصُرُونَ﴾، ئیمه له ئیوه لیی نیزیکترین، به لام ئیوه نابین، بیگومان مه به ست پییان فریشته کانه، یانی: فریشته کاغان له ئیوه لیی نیزیکترین، به لام ئیوه نایابین.

(۴)- ﴿فَلَوْلَا إِنْ كُنْتُمْ غَيْرَ مَدِينِينَ﴾، ده جا ده بووایه ئه گهر ئیوه ملیپکه چکراو نین، یاخود: ئه گهر ئیوه سزاو پاداشت نادرینه وه.

(۵)- ﴿تَرْجِعُونَهَا إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾، ده بووایه بیگیرنه وه، ئه گهر له راستان، واته: ئه گهر راست ده کهن هه ولبدن ئه و پرووحه بیگیرنه وه بو ئیو جهسته ی و، نه هیلن

له جهستهی بجیته ده ری. نه گهر راست ده کهن، ئیوه له بهر دهستی خوادا نین و، ده توانن نه هیلن مردنتان به سهردا بیټ.

(الْخُلُومُ) واته: گه روو، (الْخُلُومُ: تَجْوِيفٌ خَلْفَ تَجْوِيفِ الْقَمِّ، وَفِيهِ سِتُّ فَتَحَاتٍ: فَتْحَةُ الْقَمِّ الْخَلْفِيَّةِ، وَفَتْحَتَا الْمُنْخَرَيْنِ، وَفَتْحَتَا الْأَذْنَيْنِ، وَفَتْحَةُ الْحَنْجُرَةِ، وَهِيَ مَجْرَى الطَّعَامِ وَالشَّرَابِ وَالنَّفْسِ)^(۱). واته: (حُلُوم) بریتیه: لهو بوشاییه له پشت زاره وه هیه، شەش ده رچه ی هەن: یه کیکیان ده رچه ی پشته وهی زاره و، هه ردوو ده رچه ی دوو کونه لووته کان و، هه ردوو ده رچه ی دوو گوئییه کان و، ده رچه ی قورقوراگه که صندوقی ده نگه و، نهو قورگه شوینی پيدا رویشتنی خواردن و خواردنه وه هه ناسه شه.

هه لبه ته (لَوْلَا) بو هاندانه، به لام لیردها بو دهسته وسان کردن (تَعْجِيز) ه واته: بیگومان ئیوه ناتوانن نهو پرووچه که له جهسته که ده رده کیشری، فریشته کان ده یهیننه ده ری، نه هیلن بکیشری.

لیردها که ده فهرموئ: ﴿وَأَنْتُمْ حِينِيذٍ تَنْظُرُونَ﴾ (الطبري) ده لی: (خَرَجَ الْخِطَابُ هَاهُنَا عَامًّا لِلْجَمِيعِ وَالْمُرَادُ بِهِ مَنْ حَضَرَ الْمَيْتَ مِنْ أَهْلِهِ وَغَيْرِهِمْ)، لیردها هه رچه نده پرووی دواندن به گشتی هاتوه، به لام مه به ست پیی نهوانه که له کاتی گیان سپاردن دا، ئاماده ی مردوو که ده بن، له خزم و که سی و جگه له نهوانیش.

(الطبري) له ته فیسری نه وه دا که ده فهرموئ: ﴿فَلَوْلَا إِذَا بَلَغَتِ الْخُلُومَ﴾ ده لی: (فَهَلَّا إِذَا بَلَغَتِ النَّفُوسُ عِنْدَ خُرُوجِهَا مِنْ أَجْسَادِكُمْ أَيُّهَا النَّاسُ! حَلَاqِيمَكُمُ)، واته: ده بووایه نهی خه لکینه! کاتی که پرووچه کان له جهسته تان ده چنه ده ری و ده گه نه گه روه کانتان {نه گهر راست ده کهن، نه هیلن ده رکیشرین و بچنه ده ری}.

ئەم ئایەتە چۆن پەیوہست دەبنەوہ بەوانە ی پێشیوہ؟

یەكەم: بیرخستەنەوہی مەرگ و بێدەسەلاتیی بێپروایان لە بەرانبەر ڕووح دەرچوون دا، کەواتە: هەتا زووہ خەمی خۆتان بخۆن! بەرلەوہی بکەونە حالەتی گیانەلاو، هیچتان لە دەست نەیت، ڕوا بە قورئان بێن و، بەندایەتیی بۆ خوا بکەن و، سوپاسی ئەو نیعمەتە ی خوا بکەن، کە بریتییە لە کتیب و بەرنامەکە ی کە بۆی ناردوون.

دووہم: ھەرپەشە لێکردنیانە بە سزای ڕۆژی دوایی، کە مردن دەرۆزە یەکە، وەک چۆن ڕوا داران لەو دەرۆزە یەوہ دەچن بۆ بەھەشتی ڕ نازو نیعمەتی خواو بەرەو پاداشتی خواو ڕەزامەندیی خوا، دەچن، دەرۆزە یە کیشە بۆ بێپروایان و تاوانباران کە لێوہی بچن، بەرەو سزاو ئازاریک کە خوا بۆی ئامادە کردوون.

ئەجا لەم ئایەتە موبارە کە ھەلدەھینجری:

کە خوا دەفەرموێ: ﴿فَلَوْلَا إِذَا بَلَغَتِ الْحُلُقُومَ﴾ ھەرۆھە لە ئایەتی (۲۶) لە سوورەتی (القيامة) دا: ﴿كَلَّا إِذَا بَلَغَتِ التَّرَاقِيَ﴾ ۲۶، وازیئەن ھەر کاتی ک گەیشتە ئیسقانەکانی سینگ، (تَرَاقِي) کۆی (تَرْقُوة) یە کە ئەو ئیسقانە ی دەوری سینگ، لێیان وەردەگیرێ، وێرای ئەوہی بە ئەزموونیش دیارە، کە ڕووح پلە پلە لە جەستە دێتە دەرێ و، لە نووکی پێوہ دێ، دوا قۆناغی دەرچوونی ڕووح لە جەستەش، گەرۆیوہ، ئەجا ئەوہ بە چاویش دیارەو شتیکی ئەزموونکراویشە، کە دواجار، بابای مردوو دەم پێکدا دەدات و ڕووحەکە ی دەرەچێ و چاوی ئەبەق دەبن.

مهسه له ی سییه م و کو تایی:

باسی سه ره نجامی پرووحی هه ر کام له سی کو مه له که: زور نیزیکه خراوان له خواو، هاوه لانی راسته و، به درودانه ره گومرایه کان، که کو مه لی یه که م و دووهم هه ر که سه به پله ی خو ی به هه شتین و، هی سییه میشیان دوزه خیه:

خوا ده فهرمو ی: ﴿فَأَمَّا إِنْ كَانَ مِنَ الْمُقَرَّبِينَ﴾ ۸۸ ﴿فَرَوْحٌ وَرِيحَانٌ وَجَنَّتْ نَعِيمٌ﴾ ۸۹ ﴿وَأَمَّا إِنْ كَانَ مِنَ أَصْحَابِ الْيَمِينِ﴾ ۹۰ ﴿فَسَلَّمَ لَكَ مِنْ أَصْحَابِ الْيَمِينِ﴾ ۹۱ ﴿وَأَمَّا إِنْ كَانَ مِنَ الْمَكْذِبِينَ الضَّالِّينَ﴾ ۹۲ ﴿فَنُزِّلَ مِنْ حَمِيمٍ﴾ ۹۳ ﴿وَتَصْلِيَةُ جَحِيمٍ﴾ ۹۴ ﴿إِنَّ هَذَا لَهُوَ حَقُّ الْيَقِينِ﴾ ۹۵ ﴿فَسَبِّحْ بِاسْمِ رَبِّكَ الْعَظِيمِ﴾ ۹۶ ﴿﴾

شیکردنه وهی ئه م ئایه تانه، له ههشت برگه دا:

(۱) - ﴿فَأَمَّا إِنْ كَانَ مِنَ الْمُقَرَّبِينَ﴾، ئنجا ئه گه ر ئه و که سه (که پرووحه که ی کیشراره) له نیزیکه خراوان بی، (نیزیکه خراوان له خوا ﴿سورة الرحمن الرحیم﴾)، ئه وه پادا شته که ی:

(۲) - ﴿فَرَوْحٌ وَرِيحَانٌ وَجَنَّتْ نَعِيمٌ﴾، شوینی ته رخانکراو بو پرووحه که ی، دلخو شیی و فه ره حنایی و په یحانه و باخی پر نیعمه ته، چونکه باس باسی پرووح کیشرانه واته: ئه و شوینه ی پرووحه که ی ده چیتنی: ﴿فَرَوْحٌ وَرِيحَانٌ وَجَنَّتْ نَعِيمٌ﴾، سی وشه ی به کاره یناون: رَوْح، رِيحَان، جَنَّة نعيم، (الطبري) له باره ی (رَوْح) هه گو توو یه تی: ده لی: (الرَّوْحُ: الْفَرْحُ وَالرَّحْمَةُ وَالْمَغْفِرَةُ)، (مجاهد) ده لی: (الرَّوْحُ: الرَّاحَةُ) (الطبري: ۳۳۶۷۲).

که واته: (رَوْح) واته: دلخو شیی و به زه یی و لیبوردنه (مجاهد) ده لی: (رَوْح) ئاسو ده ییه.

له باره ی (الرَّيْحَان) هه، (الطبري) ده لی: (الرَّيْحَانُ: الْمَعْرُوفُ، يُتَلَقَّى بِهِ عِنْدَ الْمَوْتِ)، ئه و په یحانه یه ی زانراوه (بو ئی خو ش) له کاتی مردندا، بو ئه که ی به بن تفنکی هه لا ده بردی.

(جنة نعيم) يش باخی پرنازو نيعمه ته.

(۳) - ﴿وَأَمَّا إِنْ كَانَ مِنْ أَصْحَابِ الْيَمِينِ﴾، به لام نه گهر له هاوه لانی دهسته راست بی، واته: نهوانه نامهی کرده وه کانیان به دهستی راست دراوه ته وه.

(۴) - ﴿فَسَلِّمْ لَكَ مِنْ أَصْحَابِ الْيَمِينِ﴾، سه لامه تی له تو بی و سلاوت لی بی له هاوه لانی راسته وه.

ا- زانیان چوار واتایان بو هم رسته یه باسکردوون: (سَلَامًا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ وَسَلَّمَتْ عَلَيْهِ مَلَائِكَةُ اللَّهِ)، (جامع البیان: ۳۲۸۶۲) واته: سه لام له لایه ن خواوه، فریشته کانی خواش سلاوی لیده کهن.

ب- (ابن زید) وهک (الطبري) لیوهی هیناوه ده لی: (سَلِّمْ مِمَّا يَكْرَهُ)، (جامع البیان: ۳۳۶۸۳) واته: سه لامه ته له وهی پی ناخو شه.

ج- هه ندیکش گوتوو یانه: ﴿فَسَلِّمْ لَكَ مِنْ أَصْحَابِ الْيَمِينِ﴾، واته: (سَلَامَ لَكَ إِنَّكَ مِنْ أَصْحَابِ الْيَمِينِ)، تو که به دهستی راستت نامه که ت ویدراوه ته وه (نامه ی کرده وه کانت) سه لام له تو بی، تو له هاوه لانی دهسته راستی.

د- مانایه کی دیکه شی هه یه: (فَسَلَامٌ لَكَ يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ ﷺ مِنْ أَصْحَابِ الْيَمِينِ)، سه لام له تو بی نه ی پیغه مبه ر ﷺ! له هاوه لانی دهسته راسته وه، نهوان سلاوت لی ده کهن، که واته: بو خو شیان له حاله تی سه لامه تی و ناشتی و خپرو خو شییدان.

(۵) - ﴿وَأَمَّا إِنْ كَانَ مِنَ الْمُكَذِّبِينَ الضَّالِّينَ﴾، به لام نه گهر نهو که سه (نهو پروحه ی کی شراوه خاوه نه که ی) له به درودانه رانی گومرا بو بی.

(۶) - ﴿فَنَزَّلُ مِنَ حَمِيمٍ وَنَضْلِيَّةً جَمِيمٍ﴾، نهوه خواردنی بو ئاماده کراوی هه یه له ناوی کولوو، ده شخریته نیو کلپه ی دوزه خه وه، (النَّضْلِيَّةُ: التَّفْعِلَةُ مِنْ صَلَّاهُ اللَّهُ النَّارَ، فَهُوَ يُصَلِّيهِ تَضْلِيَّةً، وَذَلِكَ إِذَا أَحْرَقَهُ بِالنَّارِ)، (يُصَلِّيهِ تَضْلِيَّةً) واته: (تضلیه) (تفعله) یه له (صلاؤه الله النار فهو يُصَلِّيهِ تَضْلِيَّةً) خوا به ناگر سووتاندی، ده یسووتینی، سووتاندن،

به لّام پيشتریش گوتوومانه: (صَلِيّ بِالنَّارِ) بهس ئه وه نيه كه به ئاگر بسووتی، به لّكو سووتاندنیکی تایبه ته، وهك عه ره ب ده لّین: (شَاةٌ مَّصْلِيَّةٌ) مهر كه له ههر چوار ده وره یه وه ئاگری ده دریته به رو ده پیشینری، ئه وه پیی ده گوتری: (صَلِيّ).

(۷) - ﴿إِنَّ هَذَا لَهُوَ حَقُّ الْيَقِينِ﴾، ئا ئه وه ی باسكرا، چه سپاوه و جپی د لّنیاییه، (الطبري) ده لّی: (حَقُّ الْأَمْرِ الْيَقِينِ) واته: هه قی قسه یه کی جپی د لّنیاییه، یاخود: (الْحَقُّ الْيَقِينِ) یانی: ئه مه چه سپاویکی جپی د لّنیاییه، (حَق) به مانای چه سپا، (يَقِين) یش به مانای شتیک كه زانراوه، هه چ دوو د لّی له باره وه نیه.

(۸) - ﴿فَسَبِّحْ بِاسْمِ رَبِّكَ الْعَظِيمِ﴾، ئنجا {امادام وایه} ناوی په روه ردگاری مه زنت به پاك بگره.

چوار به لگه له سه ر سزا و نيعمه تی به رزه خ:

له كۆتایی تهفسیری ئه م سوږه ته موباره كه دا ده لّین:

۱- له تهفسیری سوږه تی (المؤمنون) ئایه تی ژماره (۱۰۰) دا، كه ده فهرموئ: ﴿حَقَّ إِذَا جَاءَ أَحَدَهُمُ الْمَوْتُ قَالَ رَبِّ ارْجِعُونِ ۝ ٩٩ لَعَلِّي أَعْمَلُ صَالِحًا فِيمَا تَرَكْتُ كَلَّا إِنَّهَا كَلِمَةٌ هُوَ قَائِلُهَا وَمِنْ وَرَائِهِمْ بَرْزَخٌ إِلَى يَوْمِ يُبْعَثُونَ ۝ ١٠٠﴾ المؤمنون، باسیکی تیرو ته سه لمان له باره ی قوئاغی به رزه خه وه كرد، لیږده هه ر ئه وه نده ده لّین:

له قورئاندا، هه م ئایه تی ژماره (۱۰۰) ی سوږه تی (المؤمنون): ﴿وَمِنْ وَرَائِهِمْ بَرْزَخٌ إِلَى يَوْمِ يُبْعَثُونَ ۝ ١٠٠﴾، له پشتیانوه دواى مردنیان په رده یه ك هه یه، تاكو پوژیک كه تیدا زیندوو ده كړینه وه، كه واته: قوئاغی به رزه خ، قوئاغی پراگوزره وه ده كه ویته نیوان دنیاو دواړوژه وه، چونكه خوا ناوی لیناوه: به رزه خ و نیوانه له بهینی ژیاى دنیا دا كه كۆتایی دی، هه تاكو پوژی زیندوو كرانه وه، ئه و قوئاغه ده كه ویته نیوانیه وه.

۲- هه روه ها ئه و دوو ئايه تانه ی سووږه تی (غافر)، به لگه یه کی زور به هیزن، له سه ر هه بوونی قوناغی به رزه خ، که ده فه رموی: ﴿فَوَقَّهٗ اللَّهُ سَيِّئَاتٍ مَّامَكُرُوا ۖ وَحَاقَّ بِعَالِ فِرْعَوْنَ سُوءُ الْعَذَابِ ۝٤٥ النَّارُ يُعْرَضُونَ عَلَيْهَا غُدُوًّا وَعَشِيًّا ۖ وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ أَدْخِلُوا آلَ فِرْعَوْنَ أَشَدَّ الْعَذَابِ ۝٤٦﴾، له باسی ئه و بهنده بروداره دا، که به رگری له مووسا (عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) کردوه ده فه رموی: خوا له خراپه ی پیلانه کانی ئه وان، که ده یانگیزان پاراستی و دارو ده سته ی فیرعه ونیش سزایه کی خراپ ده وری دان، ناگره له سه ری راده نویژین به یانیان و ئیواران، کاتیکیش (سَاعَة) دی {واته: قیامه ت} ﴿أَدْخِلُوا آلَ فِرْعَوْنَ أَشَدَّ الْعَذَابِ﴾، ده گوتری: دارو ده سته و شوینکه وتووایی فیرعه ون بخه نه نیو سه خترین سزاوه.

که واته: پیش (ساعة) ش: ﴿النَّارُ يُعْرَضُونَ عَلَيْهَا غُدُوًّا وَعَشِيًّا﴾، به یانیان و ئیواران له سه ر ناگر راده نویژین، به لام کاتیکی قیامه ت دی، ده گوتری: بیانخه نه نیو سه خترین سزاوه.

۳- به لگه یه کی دیکه ی سییه م له و باره وه، که زور به لگه یه کی پوشنه، ئه وه یه که خوا له باره ی گه لی نووحه وه، له سووږه تی (نوح) ئایه تی ژماره (۲۵) دا ده فه رموی: ﴿مِمَّا حَطَبْتِمْ أَغْرَقُوا فَأَدْخِلُوا نَارًا فَلَمْ يَجِدُوا لَهُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَنْصَارًا ۝٢٥﴾ نوح، به هو ی گونا هه کانیانه وه خنکیژان و، یه کسه ریش خرا نه نیو ناگره وه و، جگه له خواش هیچ هاوکارو یارمه تییده ریکیان نه بوو.

که واته: یه کسه ر دوا ی خنکیژانیان، خراونه نیو ناگره وه واته: له قوناغی به رزه خدا، چونکه جاری قیامه ت نه ها ته وه.

۴- هه روه ها ئه م ئایه تانه ی سووږه تی (الواقعة) هه به لگه یه کی دیکه ی چواره من له و باره وه، وه ک له و باسه دا که له سووږه تی (المؤمنون) دا کردو ومانه، ئه م ئایه تانه شمان هینا ونه وه که خوا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** له سه ره تایی سووږه تی (الواقعة) باسی چوونه به هه شت و چوونه دوزه خی مرو فقه کان ده کات واته: له قیامه تدا، چونکه له و ی باسی ئاخیر زه مان، دوا یی

باسی قیامت ده کات: ﴿وَكُنْتُمْ أَزْوَاجًا ثَلَاثَةً﴾ ﴿الواقعة﴾، ههم دواى ئاخیر زه مان و ههم دواى قیامت، باسی ئه و سى کومه له ی کردوه، به لام لیڤه دواى ئه وه ی باسی پرووح کیشران و چوونه به هه شتى: (مُقَرَّبَيْنَ وَأَصْحَابُ الْيَمِينِ) و، چوونه دۆزه خى: (الْمُكَذَّبِينَ) (الضالین) کراوه، که واته: ئه مه ی ئیڤه قوئاغى به رزه خه و، ئه وه ی پیشتەر باسی قیامته ته، بۆیه ش خوا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** له وى باسی هه ر سى کومه له که ی هیناوه: (السَّابِقُونَ الْمُقَرَّبُونَ) که باسی پاداشته که یانی کردوه به دریژی، پاشان: (أَصْحَابُ الْيَمِينِ) دیسان باسی پاداشتیانی کردوه به دریژی، هه روه ها: (أَصْحَابُ الشِّمَالِ) باسی سزایه که یانی کردوه به دریژی، به لام لیڤه دا به کورتیی باسی کردوه، چونکه ئه وى ژبانی هه تا هه تایى قیامته ته له به هه شتدا، بۆ پرواداران و، له دۆزه خ دا بۆ بیڤروایان و خراپه کاران و تاوانباران، به لام لیڤه له قوئاغى به رزه خدایه، بۆیه خوا **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** له قه ده رئه وه که قوئاغیکى پاگوزه رو کورته، به کورتییش باسی هه ر کام له پاداشتى: (مُقَرَّبَيْنَ وَأَصْحَابُ الْيَمِينِ) و، سزای: (أَصْحَابُ الشِّمَالِ) به درۆدانه رو گومراپه کانی کردوه.

له خواى په‌روه‌ردگار ده‌پاړيښه‌وه که يارمه‌تۍ و ته‌وقيقى زياترمان بدات،
باشتر له فہرمايشته‌که‌ى تېبگه‌ين و، زياتریش به هؤيه‌وه پيښگه‌ين و، يارمه‌تيشمان
بدات ده‌ستمان کراوه بۍ، که ټه‌و به‌هره‌يه‌ى خؤمان وه‌ريده‌گرين له قورڼان
و هيدايه‌تى خوا، بيگه‌يه‌نين به ده‌وروبه‌رى خؤمان و، ده‌وروبه‌رى خؤشمانى پۍ
چاک و پاک بکه‌ين، به پۍ رڼيازي پيځه‌مبه‌رى کوټايى موحه‌ممه‌د ﷺ و ميتؤد
(منه‌ج) ۍک، که پيشنۍ چاکمان په‌پره‌ويان لي‌ک‌رده، بو مامه‌له‌کردن له‌گه‌ل
قورڼان و رڼيازي پيځه‌مبه‌رى خوادا ﷺ.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

نيوه پوک

- پيشه کی ئەم تەفسیرە بە گشتی ۵
 بەرچاو پروونییه کی گرنگ ۱۰
 لەبارە ی ئەم تەفسیرە وە ۱۰
 پيشه کی ئەم بەرگە ۱۲

تەفسیری سوپەتی (الطور)

- دەستپێک ۱۷
 پێناسە سوپەتی (الطور) و بابەتەکانی ۱۷
 یەكەم: ناوی ئەم سوپەتە: ۱۷
 دووهم: کات و شوینی دابەزینی: ۱۸
 سێهەم: ژمارە ی ئایەتەکانی: ۱۹
 چوارەم: ریزبەندی ی لە موصحف و لە دابەزین دا: ۱۹
 پێنجەم: نیه پوک: ۱۹
 شەشەم: تاییە ئەندیه کانی: ۲۰
 ههوتەم: دابەشکردنی ئەم سوپەتە بۆ چەند دەرسێک: ۲۲
 دەرسی یەكەم ۲۵
 پێناسە ی ئەم دەرسە ۲۷
 مانای دەقا و دەقی ئایەتەکان ۲۸
 شیکردنەوی هەندیک لە وشەکان ۲۸
 مانای گشتی ئایەتەکان ۳۰
 مەسەلە گرنگەکان ۳۶
 دەرسی دووهم ۵۳
 پێناسە ی ئەم دەرسە ۵۵
 مانای دەقا و دەقی ئایەتەکان ۵۶

- ۵۷.....شیکردنه وهی هه ندیک له وشه کان
- ۶۳.....مانای گشتیی ئایه ته کان
- ۷۰.....مه سه له گرنگه کان
- ۸۷.....ده رسی سییه م
- ۸۹.....پیناسه ی ئه م ده رسه
- ۹۱.....مانای ده قا و ده قی ئایه ته کان
- ۹۳.....شیکردنه وهی هه ندیک له وشه کان
- ۹۶.....مانای گشتیی ئایه ته کان
- ۱۰۵.....مه سه له گرنگه کان
- ۱۲۱.....کورته باسیک له سی سهرنج دا

ته فسیری سوپه تی (النجم)

- ۱۴۳.....ده ستپیک
- ۱۴۳.....پیناسه سووپه تی (النجم) و بابه ته کانی
- ۱۴۳.....یه که م: ناوی ئه م سووپه ته:
- ۱۴۵.....دووهم: کات و شوینی دابه زینی:
- ۱۴۶.....سییه م: ژماره ی ئایه ته کانی ئه م سووپه ته:
- ۱۴۶.....چوارهم: ریزبه ندیی له موصحه ف و له دابه زین دا:
- ۱۴۷.....پینجه م: نیوہ پروکی:
- ۱۴۷.....شه شه م: تاییه تمه ندییه کانی:
- ۱۴۹.....حه وته م: دابه شکردنی ئایه ته کان بو چه ند ده رسیک:
- ۱۵۱.....ده رسی یه که م
- ۱۵۳.....پیناسه ی ئه م ده رسه
- ۱۵۴.....مانای ده قاوده قی ئایه ته کان
- ۱۵۵.....شیکردنه وهی هه ندیک له وشه کان
- ۱۶۰.....مانای گشتیی ئایه ته کان
- ۱۶۴.....مه سه له گرنگه کان
- ۱۶۵.....پوو نکرده وه یه ک له باره ی واتای (ضل) و (غوی) وه:

- ۱۷۳..... کورته باسیک: سى سهرنجى ورد.....
- ۱۸۵..... روونکردنه وه يه ک له باره ي (سَدْرَةُ الْمُنتَهَى) وه.....
- ۱۸۸..... کورته باسیک له باره ي دوو ديتکه ي پيځه مبه ره وه .....
- ۲۰۱..... ده رسی دوو هم.....
- ۲۰۳..... پیناسه ي ئه م ده رسه.....
- ۲۰۴..... مانای ده قاوده قى ئايه ته کان.....
- ۲۰۶..... شيکردنه وه ي هه نديک له وشه کان.....
- ۲۰۸..... مانای گشتي ئايه ته کان.....
- ۲۱۸..... مه سه له گرنگه کان.....
- ۲۲۸..... سى راستي گرنگ له م ئايه ته دا.....
- ۲۴۲..... پیناسه يه کي کورتى گونا هه گه وړه کان و ورده گونا ح.....
- ۲۴۸..... کورته باسیک له باره ي خو يان خه لک به پاک و چاک دانانه وه.....
- ۲۵۵..... ده رسی سي يه م.....
- ۲۵۷..... پیناسه ي ئه م ده رسه.....
- ۲۵۹..... مانای ده قاوده قى ئايه ته کان.....
- ۲۶۱..... شيکردنه وه ي هه نديک له وشه کان.....
- ۲۶۴..... هو ي هاتنه خواره وه ي ئايه ته کان.....
- ۲۶۸..... مانای گشتي ئايه ته کان.....
- ۲۷۳..... مه سه له گرنگه کان.....
- ۲۷۷..... باسیکي کورت له باره ي لاپه ره کانی.....
- ۲۷۷..... مووساو ئيپراهمه وه (عليهما السلام).....
- ۲۸۸..... سى کورته سهرنجى گرنگ.....
- ۲۹۱..... کورته باسیک له باره ي به هره مه نديووني مرو فقه وه له چاکه ي جگه له خو ي.....
- ۳۰۸..... کورته باسیک له باره ي ئه ستيره ي گه لاويزه وه.....
- ۳۰۸..... ۱- پیناسه يه کي ئه ستيره ي گه لاويزه:.....
- ۳۰۹..... ۲- سهره تاي سهره لدانى په رسترانى: گه لاويز له نيو عه ره ب دا:.....
- ۳۱۰..... ۳- چه ند زانياريه کي گه ردوونى له باره ي ئه ستيره ي گه لاويزه وه:.....

تہ فسیری سورہتی (القمر)

- ۳۲۳..... دہستیک
- ۳۲۳..... پیئاسہ سوورہتی (القمر) و بابہ تہ کانی
- ۳۲۳..... یہ کہم: ناوی ئەم سوورہ تہ:
- ۳۲۴..... دووہم: کات و شوینی دابہ زینی:
- ۳۲۵..... سیئہم: ژمارہی ئایہ تہ کانی:
- ۳۲۵..... چوارہم: ریزبہ ندیی لہ موصحف و دابہ زین دا:
- ۳۲۶..... پیئجہم: نیوہ پروکی:
- ۳۲۷..... شہ شہم: تاییہ تمہ ندییہ کانی:
- ۳۲۹..... حہوتہم: دابہ شکردنی ئایہ تہ کان بو چہ ند دہ رسیک:
- ۳۳۱..... دہ رسی یہ کہم
- ۳۳۳..... پیئاسہ ی ئەم دہ رسہ
- ۳۳۴..... مانای دہ قاودہ قی ئایہ تہ کان
- ۳۳۴..... شیکردنہ وہی ہہ ندیک لہ وشہ کان
- ۳۳۷..... ہوی ہاتنہ خوارہ وہی ئایہ تہ کان
- ۳۳۸..... مانای گشتیی ئایہ تہ کان
- ۳۴۲..... مہ سہ لہ گرنگہ کان
- ۳۵۲..... کورتہ باسیک لہ بارہی دژواری پروژی دواپیہ وہ
- ۳۵۸..... کورتہ باسیک لہ بارہی لہ تبوونی مانگہ وہ
- ۳۷۷..... دہ رسی دووہم
- ۳۷۹..... پیئاسہ ی ئەم دہ رسہ
- ۳۸۱..... مانای دہ قا و دہ قی ئایہ تہ کان
- ۳۸۴..... شیکردنہ وہی ہہ ندیک لہ وشہ کان
- ۳۹۱..... مانای گشتیی ئایہ تہ کان
- ۳۹۷..... مہ سہ لہ گرنگہ کان
- ۴۳۹..... دہ رسی سیئہم
- ۴۴۱..... پیئاسہ ی ئەم دہ رسہ

- ۴۴۳..... مانای دهقا و دهقی ئایه ته کان
 ۴۴۴..... شیکردنه وهی هه ندیک له وشه کان
 ۴۴۷..... هوئی هاتنه خواره وهی ئایه ته کان
 ۴۴۹..... مانای گشتیی ئایه ته کان
 ۴۵۲..... مه سه له گرنگه کان
 ۴۶۳..... کورته باسیک له بارهی
 ۴۶۳..... نه ندازه گیریی خواوه له دروستکراوه کانیدا

ته فسیری سوپه تی (الرحمن)

- ۴۸۳..... ده ستپیک
 ۴۸۳..... پیناسهی سووپه تی (الرحمن) و بابه ته کانی
 ۴۸۳..... یه کهم: ناوی ئەم سووپه ته:
 ۴۸۴..... دووهم: شوینی دابه زینی:
 ۴۸۶..... سییه م: ژمارهی ئایه ته کانی:
 ۴۸۷..... چواره م: ریزبه ندیی له موصحه ف و دابه زیندا:
 ۴۸۷..... پینجه م: نیوه پروکی:
 ۴۸۸..... شه شه م: تاییه تمه ندییه کانی:
 ۴۹۱..... حه وته م: دابه شکردنی ئایه ته کان بۆ چه ند ده رسیک:
 ۴۹۳..... ده رسی یه کهم
 ۴۹۵..... پیناسهی ئەم ده رسه
 ۴۹۷..... مانای دهقا و دهقی ئایه ته کان
 ۴۹۹..... شیکردنه وهی هه ندیک له وشه کان
 ۵۰۷..... مانای گشتیی ئایه ته کان
 ۵۱۲..... مه سه له گرنگه کان
 ۵۲۲..... مه به ست له وشهی (المیزان) له هه رسیک ئایه تی: (۷ و ۸ و ۹) دا:
 ۵۳۰..... کورته باسیک له بارهی فراوانیی و به رزکرانه وهی
 ۵۳۰..... ئاسمان و، هاوسه نگیی نیوان خۆرو زه وی و مانگه وه:
 ۵۵۳..... پیناسهی (لؤلؤ) و (مرجان) و سه رنجدانیکیی زه وی :

- ۵۶۳.....ده رسی دووهم.....
 ۵۶۵.....پیناسه ی ئەم دەر سه .....
 ۵۶۶.....مانای ده قا و ده قی ئایه ته کان.....
 ۵۶۷.....شیکردنه وه ی هه ندیک له وشه کان.....
 ۵۷۰.....مانای گشتیی ئایه ته کان.....
 ۵۷۶.....مه سه له گرنگه کان.....
 ۵۹۳.....ده رسی سییه م.....
 ۵۹۴.....پیناسه ئەم دەر سه .....
 ۵۹۵.....مانای ده قا و ده قی ئایه ته کان.....
 ۵۹۷.....شیکردنه وه ی هه ندیک له وشه کان.....
 ۶۰۲.....مانای گشتیی ئایه ته کان.....
 ۶۱۱.....مه سه له گرنگه کان.....
 ۶۲۶.....کورته باسیک: سی باب ه تی گرنگ.....

ته فسیری سووره تی (لواقعة)

- ۶۳۵.....ده ستپیک.....
 ۶۳۵.....پیناسه ی سووره تی (الواقعة) و باب ه ته کانی.....
 ۶۳۵.....یه که م: ناوی ئەم سووره ته:.....
 ۶۳۷.....دووهم: شوینی دابه زینی:.....
 ۶۳۷.....سییه م: ریزیه ندیی له موصحف و دابه زین دا:.....
 ۶۳۸.....چواره م: ژماره ی ئایه ته کانی:.....
 ۶۳۸.....پینجه م: نیوه پوڭکی:.....
 ۶۳۹.....شه شه م: تاییه تمه ندیی ه کانی ئەم سووره ته:.....
 ۶۴۳.....حه وته م: دابه شکردنی ئەم سووره ته بو چهند دهرسیک:.....
 ۶۴۷.....ده رسی یه که م.....
 ۶۴۹.....پیناسه ی ئەم دەر سه .....
 ۶۵۰.....مانای ده قا و ده قی ئایه ته کان.....
 ۶۵۲.....شیکردنه وه ی هه ندیک له وشه کان.....

- ۶۶۱..... مانای گشتی ئایه ته کان
- ۶۶۹..... مه سه له گرنگه کان
- ۶۷۵..... کورته باسیک له باره ی سهره نجامی زهوی و چیا په کانه وه له ئاخیر زه مان دا
- ۶۷۵..... برکهای یه که م: له باره ی زهوییه وه:
- ۶۷۸..... برکهای دووهم: له باره ی چیا په کانه وه:
- ۷۰۷..... دهرسی دووهم
- ۷۰۹..... پیناسه ی ئهم دهرسه
- ۷۱۰..... مانای ده قاو ده قی ئایه ته کان
- ۷۱۱..... شیکردنه وه ی هه ندیک له وشه کان
- ۷۱۴..... مانای گشتی ئایه ته کان
- ۷۲۰..... مه سه له گرنگه کان
- ۷۳۲..... پوخته ی باسی سزای بیروایان و هوکاره کانی:
- ۷۳۵..... دهرسی سیهم
- ۷۳۷..... پیناسه ی ئهم دهرسه
- ۷۳۸..... مانای ده قا و ده قی ئایه ته کان
- ۷۳۹..... شیکردنه وه ی هه ندیک له وشه کان
- ۷۴۴..... مانای گشتی ئایه ته کان
- ۷۵۲..... مه سه له گرنگه کان
- ۷۶۰..... کورته باسیک له باره ی گوړانی گهر دوون و گوړانی جهسته ی مروقه وه
- ۷۷۴..... چهند تایه تمه ندیه کی ئاوی خواردنه وه
- ۷۸۱..... دهرسی چواره م
- ۷۸۳..... پیناسه ی ئهم دهرسه
- ۷۸۴..... مانای ده قا و ده قی ئایه ته کان
- ۷۸۵..... شیکردنه وه ی هه ندیک له وشه کان
- ۷۸۷..... هو ی هاتنه خواره وه ی ئایه ته کان
- ۷۸۹..... مانای گشتی ئایه ته کان
- ۷۹۳..... مه سه له گرنگه کان

- ۷۹۸..... کورته باسیک له چوار سهرنج دا.....
- ۸۰۳..... حوکمی دهست لیدانی قورئان بو بابای بی دهستوئیز.....
- ۸۰۷..... ئەم ئایه تانه چۆن په یوه ست ده بنه وه به وانه ی پېشپوه؟.....
- ۸۱۰..... چوار به لگه له سهر سزا و نیعمه تی به رزه خ:.....

